

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

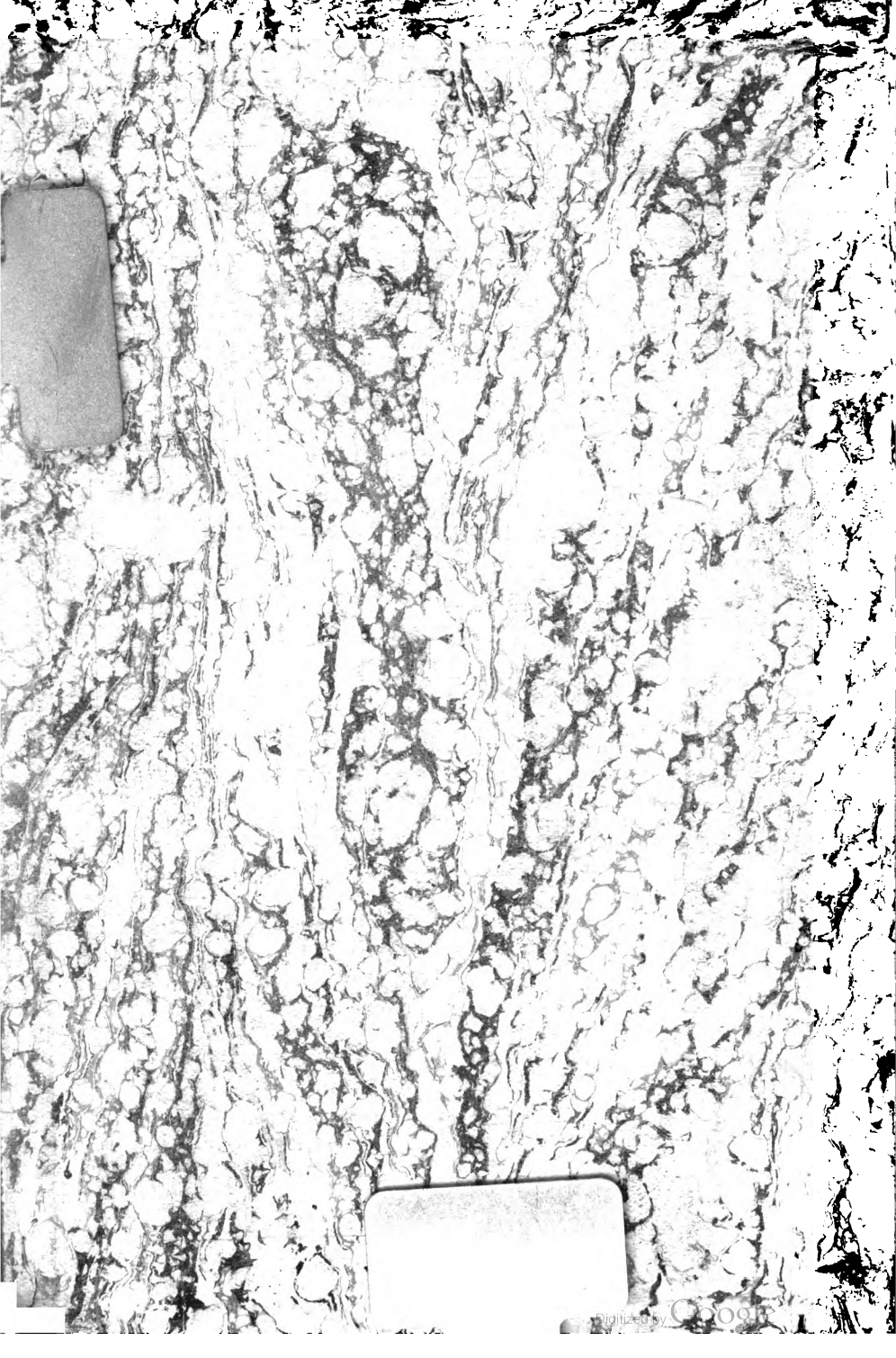
About Google Book Search

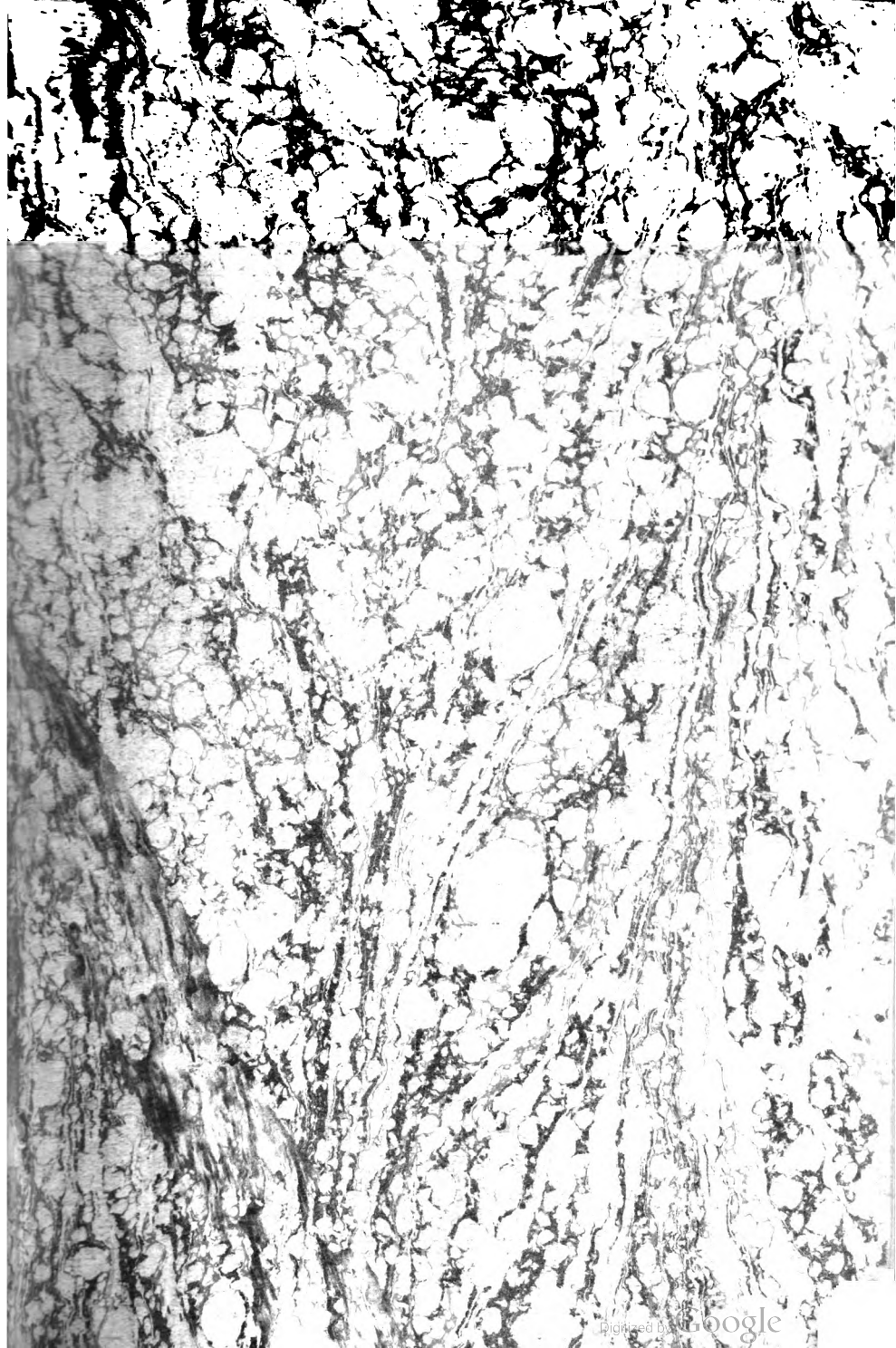
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NEDL. TRANSFER

HN 3SBF B

2.50

ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΠΛΗΡΕΣ

ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Μ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ

Διδάκτορος τῆς Φιλολογίας καὶ καθηγητοῦ

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν

ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ

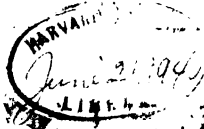
ΣΥΝΤΑΧΘΕΝ

*Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρίστων καὶ νεωτάτων Ἑλληνο-λατινικῶν
Λεξικῶν γερμανικῶν ἐκδόσεων, πλουτισθὲν δὲ καὶ συμπλη-
ρωθὲν κατὰ τὰς νεωτάτας ἐρεῦνας, ἐν τέλει δὲ περιλαμ-
βάνον καὶ ΛΕΞΙΔΟΓΙΟΝ τῶν Γεωγραφικῶν καὶ
Κυρίων ὀνομάτων.*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΕΚΔΟΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Α. ΦΕΞΗ
1908

ΚΡΕ 242

Όλα τα γνήσια αντίγραφα φέρουν την υπογραφή μου,
ού το έργο είναι κτήμα.

Αναστάσιος Σ. Φέλις

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Λατινικὴ Γλῶσσα, τῆς ὁποίας παραφυάδες εἶνε ὅλαι σχεδὸν αἱ νεώτεραι εὐρωπαϊκαί, εἰς τὴν ἐποχὴν μας εἶναι πλέον ἢ ἀπαραίτητος. Ἄν τὴν σήμερον ἐν τῇ διπλωματίᾳ ὡς διεθνῆς ἔχη καθιερωθῇ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, ἐν τῇ φιλολογίᾳ ὅμως τοιαύτη εἶναι ἡ Λατινικὴ, ἐν τῇ ἰατρικῇ καὶ φαρμακευτικῇ ἐπίσει, ἐν δὲ τῇ θρησκείᾳ τῶν Δυτικῶν μόνη ἡ Λατινικὴ. Εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτὴν ἔχουν γραφῇ τὰ σπουδαιότερα συγγράμματα τοῦ κόσμου. Τοιαύτην ἔχουσα ἀξίαν ἡ γλῶσσα αὕτη καὶ χρησιμότητα ἀποβαίνει ἀπαραίτητος παντὶ ἐπιθυμοῦντι τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν καὶ ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, αὐτόχρομα δὲ ἀνάγκη εἰς τοὺς μαθητάς, τοὺς φοιτητάς πασῶν τῶν Σχολῶν καὶ τοὺς ἐπιστήμονας ἐν γένει.

Μολονότι τόσον εἶναι χρήσιμος τὴν σήμερον ἡ Λατινικὴ πρὸς ἐκμάθησιν ὅμως καὶ κατανόησιν αὐτῆς ἐλάχιστα βοηθήματα ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν καὶ δὴ λεξικά νέα, τούτου δὲ ἕνεκα ἐπιθυμοῦντες ὅπως τὰ ἡμέτερα Καταστάματα παράσχωσι πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην τοῦ Κικέρωνος, ἡ γνώσις τῆς ὁποίας σπουδαίως συμβάλλει καὶ εἰς τὴν τελείαν κατανόησιν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, καθ' ὅτι αἱ δύο αὗται γλῶσσαι ἔχουσι τὴν αὐτὴν γραμματικὴν σύνταξιν, συμπληροῦντες δὲ ἐξ ἄλλου τὴν σειρὰν ἡμῶν τῶν λεξικῶν ξένων γλωσ-

σών, μετὰ τὸ πρό τιнос ἐκδοθὲν ὑφ' ἡμῶν **Μέγα Λατινο-ελληνικὸν** λεξικὸν τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀειμνήστου Στεφ. Κουμανούδη, ἤδη προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἀντιστοίχου αὐτοῦ νεωτάτου

ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου ἀνεθέσαμεν εἰς τὸν διαπρεπῆ καθηγητὴν καὶ ἀριστοῦχον διδάκτορα τῆς Φιλολογίας κ. **Χρήστον Ἀδαμαντίου**, ὅστις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατρίψας ἐν Ρώμῃ καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν ἐγκύβας εἶναι ὁ μόνος ἐντριβὴς περὶ τὴν γλῶσσαν ταύτην καὶ ὅστις ἀόκνως καὶ μετὰ ζήλου ἐργασθεὶς συνέταξε τὸ παρὸν λεξικόν, κατὰ τὸ ἐν Γερμανίᾳ σύστημα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Γερμανολατινικῶν τῶν **C. F. Ingerslew** καὶ **Karl Ernest Georges**, καὶ ἄλλων πλουτίσας αὐτὸ δι' ὅλων τῶν νεωτέρων λέξεων τῆς Ἑλληνικῆς, αἵτινες κατὰ συνθήκην ἐσχηματίσθησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων λογίων καὶ ἐν χρήσει ὄσσαι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλώσσῃ, ὡς αἱ λέξεις **ἀιμόπλοιοι, ἀστεροσκοπεῖον, ἀεροπλάνο, διδάκτωρ, ἠλεκτρισιμός, τηλεβόλον, τηλεφώνον κλπ.** Αἱ νεώτεροι δὲ αὐταὶ λέξεις σημειοῦνται δι' ἀστερίσκου πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν τῆς ἀρχαίας.

Τὸ παρὸν ἡμῶν **Ἑλληνο-λατινικὸν** Λεξικὸν χάρις νὰ ᾗ διεξοδικὸν περιλαμβάνει ἐν αὐτῷ ὅλον τὸν πλοῦτον τῶν δύο γλώσσῶν καὶ ἔχει ἀφθόνον ὕλην ὥστε νὰ ᾗ τὸ μόνον **ἀληθῶς χρησιμὸν** εἰς τὸν μεταχειριζόμενον αὐτὸ, εἶναι δὲ ἐξ ἄλλου καὶ τὸ τελευταῖον ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ὁμοίων Ἑλληνικῶν πλεονέκτουσιν δὲ αὐτῶν δύναται εὐχερέστερον καὶ τελευτότατον νὰ κά-

θοδήγη τὸν ποιῶντα χρῆσιν αὐτοῦ εἰς τὴν πληρεστέραν καὶ ἀκριβῆ
κατανόησιν καὶ γραφὴν τῆς γλώσσης ταύτης.

Τοιοῦτον τὸ ἡμέτερον νεώτατον **Ἑλληνο-λατινικὸν** Λε-
ξικὸν παραδίδομεν εἰς τὴν δημοσιότητα μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι
συμπληροῦμεν σπουδαίαν ἐλλείψιν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν φιλολογίαν·
εἰς τὸ κοινὸν δὲ ἤδη ἀπόκειται ὅπως ποιούμενον χρῆσιν αὐτοῦ ἐκ-
τιμῆσιν τὸ ἔργον ἀναλόγως τῶν ὑπὸ τε τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ
ἐκδότου καταβληθέντων πόνων καὶ δαπανῶν.

Ὁ ἐκδότης

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΦΕΞΗΣ

ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

- * Ὁ ἀστερίσκος δηλοῖ ὅτι ἡ λέξις εἶναι νεοελληνική.
 † Ὁ σταυρὸς σημαίνει τὰς ἐκκλησιαστικὰς λέξεις.
 — Σημαίνει ἐπανάληψιν τῆς ἰδίας λέξεως.
 || Δηλοῖ ἄλλην σημασίαν τῆς λέξεως.
 = Ἴσον ἢ ταυτοσήμαντον πρὸς τὴν ἀμέσως προηγουμένην λέξιν.

Αιτ.	= αἰτιατικὴ (πτῶσις)	ἴδ.	= ἴδε
ἄκλ.	= ἄκλιτον	ἱστ.	= ἱστορία
ἀντ.	= ἀντωνυμία	ἰχθ.	= ἰχθύς
ἀόρ.	= ἀόριστος	κ. τ. τ.	= καὶ τὰ τριαῦτα
ἀπαρέμφ.	= ἀπαρέμφατος	κωμ.	= κωμικῶς
ἀπροσώπ.	= ἀπροσώπως	λατ.	= λατινικῇ
ἀ. ἢ ἀρσ.	= ἀρσενικόν	λ. ἢ λέξ.	= λέξις
ἀστρ.	= ἀστρονομία	μτγν.	= μεταγεγεστέρωσ
ἀφαιρ.	= ἀφαιρετικῇ	μτφ. ἢ μεταφ.	= μεταφορικῶς
ἄχρ.	= ἄχρηστος	μ.	= μετρικῶς
β. ἢ βοτ.	= βοτανικῇ, βοτάνη	μηχ.	= μηχανικῇ
γεν.	= γενικῇ (πτῶσις)	μουσ.	= μουσικῇ
γεωργ.	= γεωγραφία	μτχ. ἢ μετοχ.	= μετοχῇ
γεωργ.	= γεωργία	μυθ.	= μυθολογία
γραμμ.	= γραμματικῇ	ναυτ.	= ναυτικῶς
δ.	= δένδρον	νεοελ.	= νεοελληνικῇ (λέξις)
δηλ.	= δηλαδὴ	ὄρφ.	= ὄρφανός
δοτ.	= δοτικῇ (πτῶσις)	οὐ.	= οὐδέτερον
δυτ.	= δυτικός	οὐσ.	= οὐσιαστικόν
ἐν.	= ἐνικός	παθ.	= παθητικῶς, -ός
ἐλλειπτ.	= ἐλλειπτικόν	πληθ.	= πληθυντικῶς
ἐκκλ.	= ἐκκλησιαστικῶς	πρόθ.	= πρόθεσις
ἐντ. ἢ ἐντεῦθ.	= ἐντεῦθεν	ρ.	= ρῆμα
ἐμπορ.	= ἐμπορικῶς	ρ. ἐνεργ.	= ρῆμα ἐνεργητικόν
ἐνεργ.	= ἐνεργητικῶς	σημ.	= σημασίως
ἐπ. ἢ ἐπίθ.	= ἐπίθετον	σημ.	= σημασία
ἐπίρ.	= ἐπίρρημα	σύνδ.	= σύνδεσμος
ἐπιφ.	= ἐπιφώνημα	συνεκδ.	= συνεκδοχικῶς
ζ.	= ζῆλον	τριτοπρ.	= τριτοπρόσωπον
ζωολ.	= ζωολογία	ὑπον.	= ὑπονοεῖται
θ.	= θῆλυκόν	φιλανθρ.	= φιλανθρωπικῶς
λατρ.	= λατρικῇ	φ.	= φυτόν

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν

Ε Λ Λ Η Ν Ο - Λ Α Τ Ι Ν Ι Κ Ο Ν

Α

Α, α (ἄλφα), τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου· litera Α' ἀρχ. α' = unus ἢ primus, α = milie. ἄ-, ἐν συνθέσει· 1) στερητικόν, ἰσοδυναμοῦν τῆς λατινικῆς in- (im-, il, ir. ne-, ve-· 2) ἐπιτατικόν: ἀγανής, valde hians· 3) ἀθροιστικόν: ἄλογος, ἄκοιτις, conjunx.

ἄ! ah!

ἄ, ἄ· ha, ha.

ἄ! aha!

ἀβαθής, ἐς, ἐπ. non profundus, a, um; valosus, a, um.

ἀβαθρός, ον, ἐπ. sine basi; fundamentō carens.

ἀβάκιον, τό, ἴδε:

ἀβακίσκος, δ, abaculus -i, ἄ.

ἀβακοειδής, ἐς, ἐπ. forman abaci habens.

ἀβάκχευτος, ον, ἐπ. Bacchanalium expers.

ἀβάνυσος, ον, non illiberalis, e.

ἄβαξ, δ, abacus, -i, ἄ.

ἀβάπτιστος, ον, immersabilis, -e.

ἀβαπτος, ον, non tinctus, a, um.

ἀβαρβαριστός, ον barbarice.

ἀβάρβαρος, ον, non barbarus, a, um

ἀβαρής, ἐς, pondere carens; levis.

ἀβασάνιστος, ον, non tortus, a, um·

ἀνεξέταστος, inexploratus, α, um.

ἀβασανίστως, re non examinata; temere.

ἀβασίλειον, τό, interregnum, οὔ.

ἀβασίλευτος, ον, rege carens; non regnatus, a, um.

ἀβασιλεύτως, sine rege.

ἀβασκανος, ον, invidia carens.

ἀβασκανον, τό, fascini amuletum

ἀβασκαντος, ον, 1) ab invidia tutus· 2) infascinabilis, e.

ἀβασκάντως, ἀβασκάνως (=ἐκτός φθόνου) sine invidia.

ἀβάστακτος, ον, qui portari nequit

ἄβατον, τό, adytum, -i οὔ.

ἄβατος, ον, 1) avius, a, um; invius,

a, um· 2) desertus, a um.

ἀβατόω-ω, inivium (inhabitable) reddo aliquid.

ἀβαφής, ἐς, ἀβαφος, ον, non tinotus, a, um.

ἄββās, δ, abbas, ātis, ἄ.

ἀβδέλνυκτος, ον, non execrabilis.

ἀβδερικικός, abderiticus, a, um.

ἀβέβαιος, ον, incertus, a, um·

μη σταθερός· inconstans, -ntis; instabilis, e.

ἀβεβαιότης, ἡ, dubitatio, -onis· **μη σταθερότης,** instabilitas, -atis ὅ.

iniirmitas, -atis, ὅ.

ἀβεβαίως, μη σταθερῶς· inconstanter· incerte ἢ incerto.

ἀβέβηλος, ον, non profanus, a, um.

ἀβελανός, abellanus, a, um.

ἀβελτερία, ἡ, stoliditas. -atis, ὅ.

ἀβέλτερος, α, ον, insipiens, -n is;

ἀβελτέρως, insipienter, stulte.

ἀβίαστος, ον, non coactus, a, um;

ἀβιάστως, non coacte.

ἀβιβλῆς, ον, libris carens.

ἄβιος, ον, ἐπ. sine victu; egēnus.

ἀβιώτος, ον, non vitalis, -e.

ἀβιώτως, cum taedio vitae.

ἀβλάβεια, ἡ, innocentia, -ae, ὅ. incolumitas, -atis, ὅ.

ἀβλαβής, ἐς, innoxius, a, um;

ἄκακος, innocuus, a, am, innocens, -ntis; ἀβλαπτος, innoxius, a, um;

ἀκέραιος, incolumis, e.

ἀβλαβῶς, innoxie; illaese.

ἀβλαστῶ -ω, male germino.

ἀβλάσφημος, ον, non maledicus, a, um.

ἀβλέπτημα, τό, erratum, -i, ου.

ἀβλέπταρος, ἴον, παθεbris, carens.

ἀβλεψία, ἡ, caecitas, fatis θ. β. π. = inconsiderantia, -ae, θ.

ἀβλητος, ον, invulneratus, a, um.

ἀβληχής, ἐς, sine balatu.

ἀβληχρός, ἄ, ὄν, mollis, e.

ἀβοηθησία, ἡ, auxilii defectus.

ἀβοήθητος, ον, ἐπ. auxilio destitutus, a, um.

ἀβοηθήτως, sine auxilio.

ἀβοητί, sine clamore.

ἀβόρβρος, ον, coeno carens.

ἀβόσκητος, ον, non pastus.

ἀβότατος, ον, herbis carens.

ἀβουλεύτως, inconsulto.

ἀβουλέω -ῶ, nolo.

ἀβουλησία, ἡ, defectio voluntatis.

ἀβούλητος, ον, invitus, a, um, fortuitus, a, um.

ἀβουλήτως, praeter voluntatem.

ἀβουλία, ἡ, imprudentia, -ae, θ.

ἀβουλος, ον, inconsultus, a, um.

ἀβούλας, inconsulte.

ἄβρα, ἡ, ancilla, -ae, θ.

ἄβρεκτος, ον, in. non madefactus, a, um.

ἄβρεθής, ἐς, levis, e.

ἄβρόβιος, ον, delicatus, a, um.

ἄβροδιαίτα, ἡ, vita mollis et delicata.

ἄβροδιαίτος, ον, molliter vivens.

ἄβροδιαίτως, molliter et delicate.

ἄβροκόμης, δ, cui coma mollis est.

ἄβρός, ἄ, ὄν, delicatus, a, um; mollis, -e.

ἄβροσύνη, ἡ, splendor, -oris, ἄ.

ἄβρότης, ἡ, πλ. desidiae, -arum; mollitii, -ae, θ.

ἄβροχία, ἡ, siccitas, -atis, θ.

ἄβροχος, ον, ἐπ. non madefactus, a, um.

ἄβρόχως, sine pluvia.

ἄβρωμία, ἡ, absentia foetoris.

ἄβρωμος, ον, foetore carens.

ἄβρωός, delicatē, molliter.

ἄβρωσία, ἡ, jejunium, -i, ού.

ἄβρωτος, ον, inexcusus, a, um.

ἄβυσος, ον, fundo carens. || ούα. ἡ —, immensa profunditas.

ἄγαθός, ἡ, glomus, -eris, ου.

ἄγαθοδαίμων, δ, bonus genius.

ἄγαθοδότης, δ, bonorum dator.

ἄγαθομίδης, ἐς, boni speciem referens.

ἄγαθοεργέω -ῶ, benefacio alicui.

ἄγαθοεργία, ἡ, beneficentia, -ae.

ἄγαθοποιέω, -ῶ, bene ago, primum beneficio aliquem afficio (-eci), -ere.

ἄγαθοποιία, ἡ, beneficentia, -ae

ἄγαθοποιός, ὄν, ἐπ. beneficiarius, a, um.

ἄγαθός, ἡ, ὄν, ἐπ. bonus, a, um;

χρηστός, probus, a, um; γενναῖος, εἰσχος, fortis, is; praestans, -ntis;

χρήσιμος, ὠφέλιμος, utilis, e, εὐ-
τυχής, εὐμενής, secundus, a, um; εὐ-
τυχής, εὐτυχής, felix, -icis; sanus, a, um.

ἄγαθότης, ἡ, bonitas, -atis, θ.

ἄγαθόφρων, ον, bene animatus.

ἄγαθον α, ἡ, insita bonitas ingenii.

ἄγαθῶς, ἐπιρ. bene; probe.

ἄγαθωσύνη, ἡ, bonitas, -atis, θ.

ἀγάλακτες, οί, collectanei, -orum.

ἀγάλακτος, ον, lacte carens (ovis).

ἀγάλακτία, ἀγάλαξία, ἡ, lactis defectus.

ἀγαλλιάομαι -ῶμαι, exsulto prae gaudio, vehementer laetor, -ari.

ἀγαλλίασις, ἡ, laetitia vehemens.

ἀγαλλίς, ἡ, flos quidam praeditus.

ἀγάλλομαι ἐπί τι, exsulto (-are) in aliqua re; oblecto me aliqua re.

ἄγαλμα, τό, ornamentum, -i, ου, simulacrum, signum, -i, ὀ. statua, -ae, θ.

ἀγαλμάτιον, τό, simulacrum parvum; statuncula, -ae, θ.

ἀγαλματογλύψος, δ, ὀ. sculptor, -oris, ἄ.

ἀγαλματοποιέω -ῶ, ρ. simulacra conficio.

ἀγαλματοποιητική, ἡ, ars faciendi simulacra.

ἀγαλματοποιία, ἀγαλματοουργία, ἡ, simulacrorum confectio.

ἀγαλματοποιός, δ, simulacrorum fabricator; statuarius.

ἄγαμαι, ρ. admiror; (-atus sum, -ari) colo, magni facio.

ἀγάμητος (ἐπὶ ἀνδρ.) caelebs, -libis
 ἀγάμια, ἡ, caelibatus, -us, ἄ.
 ἀγάμος, ον, ἐπὶ ἀνδρός caelebs,
 -libis; ἐπὶ γυναικός (σπανίως) in-
 nupta, -ae; ἀγάμος βίος, caelebs
 vita; γάμος ἀγάμος, nuptiae innuptae,
 nuptiae inauspicate ἢ malae.

ἀγαν, nimis, nimium* μηδὲν ἀγαν,
 ne quid nimis.

ἀγανακτέω -ῶ, indignor, doloris
 sensu afficior.

ἀγανάκτησις, ἡ, indignatio, -onis,
 θ. stomachus, -i, ἄ.

ἀγανακτητός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. indi-
 gne ferendus.

ἀγανακτικός, ἡ, ὄν, ad indigna-
 tionem propensus, a, um.

ἀγανακτικῶς, indignanter; irate.

ἀγανός, ἡ, ὄν, ἐπ. mitis.

ἀγάνωτος, ον, ἐπ. stanno non
 obductus, a, um.

ἀγαπάω -ῶ, ρ. απο, -are; diligo
 (-exi), -ere.

ἀγάπη, ἡ, amor, -oris, ἄ. dilectio,
 -onis, θ.; ἐκκλ. αὶ ἀγάπαι, agape, -es,
 θ. convivia christianorum sacra.

ἀγάπημα, τό, res ἢ persona quae
 amatur; amor, -oris, ἄ.

ἀγάπησις, ἡ, dilectio, -onis, θ.

ἀγαπητικός, ἡ, ὄν, vim diligendi
 habens; peramans -ntis; ἐραστής,
 amator -oris, ἄ.

ἀγαπητικῶς, amanter.

ἀγαπητός, ἡ, ὄν, amabilis, -e, ca-
 rus, a, um; dilectus, a, um.

ἀγαπητῶς, amabiliter.

ἀγαρικόν, τό, agaricum (fungus).

ἀγαστός, ἡ, ὄν, admirandus, a, um.

ἀγαστῶς, mirabiliter.

ἀγγαρεία, ἡ, ministerium angarii.

ἀγγαρεῖος, α, ον, angarialis, e.

ἀγγαρευτής, δ, qui cogit anga-
 riam (servitium) praestare.

ἀγγαρεύω, mitto.

ἀγγαρός, δ, veredarius, -ii, ἄ. an-
 garius, ii, ἄ.

ἀγγεῖδιον, τό, vasculum, -i, οὐ.

ἀγγεῖον, τό, vas, vasis, οὐ. πλ.
 vasa, -orum; λατρ. vena, -ae, θ.

ἀγγεϊώδης, ες, vasi similis.

ἀγγελία, ἡ, nuntius, -ii, ἄ.

ἀγγελιαφορέω -ῶ, nuntium affero

ἀγγελιαφόρος, δ, nuntius, ii, ἄ.

ἀγγελικός, ἡ, ὄν, angelicus, a, um.

ἀγγελικῶς, angelice (vivo).

ἀγγέλω, nuntio, -are.

ἄγγελμα, τό, nuntius, -ii, ἄ.

ἀγγελιοστρεπής, ες, ἐπ. angelica-
 tus, a, um.

ἄγγελος, δ, ἡ, nuntius, -ii, ἄ.

nuntia ae, θ.; ἐκκλ. angelus, -i, ἄ.

ἀγγελτικός, ἡ, ὄν, ad nuntium
 pertinens; nuntius, a, um.

ἀγγούριον, τό, cucumis, -meris, ἄ.

ἄγε, ἄγετε, age, agite.

ἀγείρω, congrego, -are; -ομαι,
 congregor, -ari; convenio, ire.

ἀγειτόνευτος, ον, vicinis carens.

ἀγείτων, δ, ἡ, vicinum non habens.

ἀγέλαζω, grego, -are; ἀγέλαζομαι,
 gregatim vivo.

ἀγελαιός, α, ον, armentalis, -e;
 gregalis, -e; gregarius, a, um; μτφ.
 e trivio, vilis.

ἀγελαιοτροφικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. ad
 gregem alendum aptus, pecuarius.

ἀγελαιοτράφος, δ, qui gregem
 curat.

ἀγελαιών, δ, locus armenti.

ἀγελαιχέω -ῶ, praesum gregi.

ἀγελάρχης, δ, princeps gregis.

ἀγέλας, ἡ, bos, bovis, θ.

ἀγελαστέω -ῶ, risu abstineo, -ere;
 non rideo, -ere.

ἀγελαστὴ ἢ -εῖ, sine risu; serio.

ἀγελαστία, ἡ, risus abstinentia.

ἀγέλαστος, ον, non ridens; tristis, e.

ἀγέλη, ἡ, grex, gregis, ἄ.

ἀγεληδόν, gregatim; acervatim.

ἀγελήτης, δ, qui e grege est.

ἀγελικός, ἡ, ὄν, gregalis, -e.

ἀγενεαλόγητος, ον, is, de cuius
 genealogia non constat.

ἀγένεια, ἡ, ignobilitas, -atis, θ.

ἀγένειος, ον, imberbis, e.

ἀγενής, ες, ignobilis, -e θ.

ἀγένητος, ον, ἐπ. non creatus ἢ
 factus, a, um.

ἀγεννησία, ἡ, sterilitas, -atis, θ.

ἀγέννητος, ον, non genitus, a, um

ἀγενῶς, ignobiliter.

ἀγερωχία, ἡ, superbia.

ἀγέρωχος, ον, superbus, a, um.

ἀγερώχως, superbe; insolenter.

ἄγευστος, ον, 1) παθητ. non gustatus, a, um, 2) ἐνεργ. qui non gustavit (mala).

ἄγεωμέτρητος, ον, ἐπ. geometriae ignarus.

ἄγεωργητος, ον, incultus, a, um.
ἀγηλατέω -ῶ, piaculum exigo.

ἄγημα, τό, agmen, -inis, οὐ. ἄ-
γημα Μακεδόνων, agema, -atis, οὐ.

ἀγηρασία, ἡ, juventus perennis.
ἀγήρατον, τό, (φντ.), ageraton, -i, οὐ

ἀγήρατος, ον, ἢ ἀγήρως, ον qui non senescit; perennis, -e.

ἀγιάζω, sanctifico, -are; —ομαι, sanctificor, -ari, ἀγιάσθητω τό ὄνομα σου, sanctificetur tuum nomen.

ἀγίασμα, τό, res sacra.

ἀγιασμός, ὁ, consecratio, -onis ὁ.
ἀγιαστήριον, τό, sanctuarium, -ii.

ἀγιαστής, ὁ, sanctificator, oris, ἄ.
ἀγιαστία, ἡ, sanctitas, ὁ.

ἀγιαστικός, ἡ, ὄν, sanctiticus, a, um
ἄγιον, τό, sanctuarium, ii, οὐ.

ἀγιοποιέω -ῶ, ρ. sanctum reddo.
ἄγιος, α, ον sacer, a, um, sanctus, a, um.

ἀγιοτής, ἡ, sanctimonia, -ae, ὁ.
ἀγίοω -ῶ, ρ. sanctifico, -are; —οῦμαι, sanctesco, -ere.

ἀγιστεία, ἡ, 1) sanctitas, atis, ὁ.
2) ritus sacer; cultus deorum.

ἀγιστεύω, deos colo.
ἀγίως, sante; integre.

ἀγιστήνη, ἡ, idē ἀγιοτής.
ἀγκάλη, ἡ, ulna, -ae, ὁ.

ἀγκάλισμαι, (ἀγκάλιάζω), ρ. ulnis amplector ἢ ἀπλ. amplector.

ἀγκάλις, (ἀγκάλια), ἡ, manipulus.
ἀγκάλισμα, τό, quod ulnis amplectitur; quod in ulnis gestamus.

ἀγκίον, τό, vallicula, -ae, ὁ.
ἀγκιστρεία καὶ ἀγκιστρία, ἡ, piscatio, quae iit hamo.

ἀγκιστρευτής, ὁ, hamiota, -ae ἄ.
ἀγκιστρευτικός, ἡ, ὄν, hamatilis, e.

ἀγκιστρέω, hamo, -are.
ἀγκιστριον, τό, hamulus, -i, ἄ.

ἀγκιστροδέτος, ον, ἐπ. hamo alligatus, a, um.

ἀγκιστροειδής, ἐς, ἀγκιστρώδης, ἐς, hamatus, a, um.

ἀγκιστρον, τό, hamus, -i, ἄ.
ἀγκιστρον, τό, hamus, -i, ἄ.

ἀγκιστροπόλης, qui hamos vendit.
ἀγκιστρώω -ῶ, hamo, -are.

ἀγκιστρωτός, ἡ, ὄν, hamatus, a, um; uncinus, a, um.
ἄγκος, τό, vallis, convalis, -is ὁ.
ἀγκτήρ, ὁ, iibula.

ἀγκηριάζω, ligamento constringo
ἀγκηριασμός, ὁ, constrictio per ligamentum.

ἀγκύλιον, (εἶδος πέλιτης), ancile, -is.
ἀγκύλη δόξατος, amentum, -i, οὐδ.
ἀγκυλόδους, ουν, dente curvo.
ἀγκυλόπους, ὁ, curvis pedibus; uncus, -edis.

ἀγκύλος, η, ον, ἐπ. curvus, a, um; uncus, aduncus, a, um.
ἀγκυλώω -ῶ, ρ. curvo, -are; turuosum reddo μεσ. —οῦμαι, (δόξω), amento, -are.

ἀγκύλωσις, ἡ, incurvatio, onis, ὁ.
ἀγκυλωτός, ἡ, ὄν, incurvus, a, um.
ἀγκυρα, ἡ, ancora, -ae, ὁ.
ἀγκύριον (σχοιρίον) ancerales, -is, οὐδ. τὰ ἀγκύρια, ancoralia.
ἀγκυροβολέω -ῶ, ancoram jacio.
ἀγκυροειδής, ἐς, ancorae formam habens.
ἀγκυρωτός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. ancoris firmatus, a, um.
ἀγκών, ὁ, cubitum, -i, οὐ.
ἀγκωνίσκος, ὁ, parvum cubitum.
ἀγλαία, ἡ, splendor; ornatus, -us, ἄ. decus, -oris, οὐ.
ἀγλαζω, ρ. illustro, -are; —ομαι, splendo, niteo, -ere.
ἀγλάισμα, τό, ornamentum, i, οὐ.
ἀγλαϊσμός, ὁ, ornatus, -us, ἄ.
ἀγλαόμορφος, ον, formosus, a, um
ἀγλαός, (ἡ), ὄν, splendidus, clarus, a, um; fulgens, -ntis.
ἀγλαότιμος, ον, valde honoratus.
ἀγλαόφωνος, ον, ἐπ. praeclaram vocem habens.
ἀγλαυκος, ον, non caeruleus, a, um
ἀγλαῶπις, ἰδος, pulchros oculos habens.
ἀγλαῶς, splendide; praeclare.
ἀγλευκής, ἐς, ἀγλυκής, ἐς, ἀγλευκος, ον, minime dulcis; amarus, a, um.
ἀγλευκῶς, ἀγλυκῶς, amare.
ἄγληνος, ον, pupulam non habens.

ἄγλισχος, *ον*, non viscosus, a, um.
 ἄγλυφος, *ον*, non caelatus, a, um;
 non sculptus, a, um.
 ἀγλωσσία, ἡ, inscitia loquendi.
 ἐγλωσσοῦς, *ον*, linguam non habens; elinguis, e.
 ἔγμα, τό, fragmentum, -i, οὐ.
 ἀγνεία, ἡ, castitas, -atis, θ.
 ἀγνέω, castus sum; purus sum.
 ἀγνίζω, purifico ἢ expio -are; lustro ἢ perlustro -are.
 ἀγνισμα, τό, purificatio, -onis, θ.
 ἀγνισμός, ὁ, expiatio, -onis, θ.
 februatio, -is, θ.
 ἀγνιστήριος, *ον*, ἀγνιστικός, ἡ, *ον*,
 expiatorius, a, um.
 ἀγνιστής, ὁ, purificus, -i, ἀ.
 ἀγνοέω -ᾶ, ignoro, -ᾶre, nescio,
 -ire—οὔμαι, ignoror, -ari.
 ἀγνόημα, τό, ignoratio -onis, θ.
 ἀγνοία, ἡ, innotitia, -ae, θ. igno-
 rantia -ae, θ.
 ἀγνοπίος, purificans -ntis.
 ἀγνός, ἡ, *ον*, castus, a, um.
 ἀγνος, (φ.) ὁ, ἡ, vitex, -icis, θ.
 ἀγνότης, ἡ, castitas, -atis, θ.
 ἀγνυμι, (κατά-), irango (-fregi, fra-
 ctum, -ere) aliqui. [tracto].
 ἀγνωμονέω -ᾶ, ingrate aliquem
 ἀγνωμώνως, ingrate.
 ἀγνωμοσύνη, ἡ, stoliditas, -tis, θ.
 ingratitude, -inis, θ.
 ἀγνώμων, *ον*, ingratus, a, um.
 ἀγνώριστος, *ον*, ignotus ἢ inco-
 gnitus, a, um.
 ἀγνώς -ᾶτος, ἐπ. ignotus, a, um;
 ingnarus, a, um; nescius, a, um.
 ἀγνώσια, ἡ, ignorantia, -ae, θ.
 ἀγνωστος, *ον*, ignotus, a, um.
 ἀγόγγυστος, *ον*, non murmurans.
 ἀγογγύστως, sine murmuratione.
 ἀγοήτεντος, *ον*, qui fascinari non
 potest. [clavis].
 ἀγόμφωτος, *ον*, nullis compactus
 ἀγόνατος, *ον*, genu carens.
 ἀγονία, ἡ, sterilitas, -atis, θ.
 ἀγονος, *ον*, non gignens; sterilis,
 e; infecundus, a, um.
 ἀγορά, ἡ, mercatus -us, ἀ. forum,
 -i, οὐ. ἡ τῶν ὀνίων ἀγορά, forum
 rerum venalium; commercium, i.
 ἀγοράζω, ρ. in foro versor, emo,

(emi, emptum, -ere), mercor.
 ἀγοραῖος, a, *ον*, iorensis, -is.
 ἀγορανομέω -ᾶ, aedilis sum.
 ἀγορανομία, ἡ, aedilitas, -atis, θ.
 ἀγορανομικός, ἡ, *ον*, aedilicius.
 ἀγορανόμος, ὁ, aedilis, is, ἀ.
 ἀγορασεῖω, emturio, -ire.
 ἀγόρασις, ἡ, emptio, onis, θ.
 ἀγόρασμα, τό, res venalis.
 ἀγοραστής, ὁ, emptor, -oris, ἀ.
 ἀγοραστικός, ἡ, *ον*, ἐπιθ. ad em-
 endum pertinens.
 ἀγοραστός, ἡ, *ον*, emptus, a, um.
 ἀγοράστρια, ἡ, emptrix, -icis, θ.
 ἀγορεύω, contionor in foro; dico,
 -ere, loquor, -i.
 ἄγος, τό, veneratio, -onis, θ. pia-
 culum, i, οὐ.
 ἄγρα, ἡ, captura, -ae.
 ἀγραμματία, ἡ, literarum igno-
 rantia ἢ inperitia inscientia, -ae, θ.
 ἀγράμματος, *ον*, i literatus, a,
 um, indoctus, a, um.
 ἀγραμμος, *ον*, lineā carens.
 ἀγραπτος, *ον*, non scriptus, a, um.
 ἀγραυλέω -ᾶ, ruo, -are.
 ἀγραυλία, ἡ, rusticatio, -onis, θ.
 ἀγραυλος, *ον*, ruri pernoctans,
 agrestis, e.
 ἀγραφος, *ον*, inscriptus, a, um.
 ἀγράφως, sine scripto.
 ἀγρεύσιμος, *ον*, qui facile capi
 potest.
 ἀγρευσις, ἡ, captus, -us, ἀ.
 ἀγρευτής, ὁ, captor, -oris, ἀ.
 ἀγρευτικός, ad venandum captus
 ἀγρεύω, venatu capio.
 ἀγριάλω, ἀγριαίνομαι, saevio,
 -ii -vītum, -ire.
 ἀγριάμπτελος, ἡ, labrusca, -ae, θ.
 ἀγριάς, ἡ, agrestis.
 ἀγριελαία, ἡ, oleaster, -stri, ἀ.
 ἀγριμαῖος, *ον*, ferinus, a, um.
 ἀγριόρπιθες, αἰ, gallinae ferae.
 ἄγριος, a, *ον*, ferus, a, um; sae-
 vus, a, um; ἐπὶ ἀγρῶν incultus,
 a, um; ἐπὶ φυτῶν agrestis, e; sil-
 vestris, e.
 ἀγριοσέλινον, τό, apium silvestre.
 ἀγριοσυκῆ, ἡ, ἀγριόσυκον, τό,
 ficus agrestis.
 ἀγροσταφυλῖς, ἡ, uva silvestris.

ἀγριότης, ἡ, feritas, atis, ὅ.
 ἀγριόχοιρος, ♂, ferus porcus.
 ἀγριόψυχος, ♂, ferox -ocis.
 ἀγριῶ-ῶ, exaspero, -are; ferum reddo; —οῦμαι, saevio, -ire.
 ἀγριώδης, ες, ferox, -otis.
 ἀγριωπός, ♂, terribilis aspectu; trux, -ucis; torvus, a, um.
 ἀγριωπῶς, vultu ἡ aspectu fero.
 ἀγρίως, sine cuncto; ferociter; immaniter; crudeliter.
 ἀγροεῖτων, ♂, accola, -ae, ἄ.
 ἀγροδιατός, ruricola. ruricularis, e; rusticanus, a, um.
 ἀγρόθεν, rure.
 ἀγρόθι, ruri, ex agro.
 ἀγροικία, ἡ, villa, -ae; ὅ. rusticitas, -atis ὅ.
 ἀγροικίζομαι, agreste ago.
 ἀγροίκιος, ♂, agrestis, e.
 ἀγροικός, (ἀγροίκος), ♂, agrestis, e; rusticus, a, um;
 ἀγροικότερος, subrustice.
 ἀγροίκως, rustice; inciviliter.
 ἀγροκήπιον, τό, hortus in agro; villa, -ae, ὅ.
 ἀγροκόμος, ♂, villicus, -i, ἄ.
 ἀγρόνδε, rus, in agrum.
 ἀγρονόμος, ♂, rusticus, a, um.
 ἀγρός, ♂, ager, -i, ἄ. rus.
 ἀγρότης, ♂, rusticus, -i, ἄ.
 ἀγροτικός, ἡ, ♂, agrarius, a, um.
 ἀγρότις, ἡ, rustica -ae, ὅ.
 ἀγροφύλαξ, ♂, agri custos.
 ἀγρυπνέω-ῶ, insomnis, sum.
 ἀγρυπνία, ἡ, insomnia, -ae, ὅ.
 ἀγρυπνος, ♂, insomnis, e.
 ἀγρυπνώδης, ες, ἐπ. insomniosus.
 ἀγρυστις, ἡ, assefolium, -i, οὐ.
 ἀγυιά, ἡ, via, -ae, ὅ. semita, ae, ὅ.
 ἀγυμνασία, ἡ, exercitationis omisio. [um
 ἀγύμναστος, ♂, inexercitatus, a,
 ἀγύναικος, ♂, ἀγύναιος, ♂, sine uxore, caelebs, -ibis.
 ἀγυρτάζω, aerusco, -are.
 ἀγυρτεία, ἡ, mendicitas, -atis ὅ.
 ἀγυρτεύω, mendico, -are.
 ἀγύρτης, ♂, circulator, -oris, ἄ.; mendicus, i, ἄ.
 ἀγυρτικός, ἡ, ♂, circulatorius, a, um; mendax, -acis.

ἀγυρτικῶς, in modum mendici.
 ἀγύρτρια, ἡ, circulatoria, -icis, ὅ.
 ἀγγέγμαχα (δπλα), τά, arma quibus cominus pugnatur.
 ἀγγι, prope; juxta.
 ἀγγιαλας, ♂, mari vicinus.
 ἀγγίνοια, ἡ, sollertia, -ae, ὅ.; ingenium, -ii, οὐ.; sagacitas, -atis, ὅ.
 ἀγγίνοος, ♂, ingeniosus, a, um, sollers, -rtis; sagax, -acis.
 ἀγγίνως, argute; ingeniose.
 ἀγγιστεία, ἡ, propinquitas, -atis, ὅ.
 ἀγγιστεύς, ♂, propinquus, -i, ἄ.
 ἀγγιστεύω, e. genere propinquus sum; οἱ —οντες, propinqui.
 ἀγγιστροφον, τό, inconstantia, ὅ.
 ἀγγιστροφος, ♂, mutabilis, e.
 ἀγγιστρόφως, inconstanter.
 ἀγγονάω-ῶ, stangulo -are.
 ἀγγόνη, ἡ, suifocatio, -onis ὅ. suspendium, -i, οὐ. laqueus, -i ἄ.
 ἀγγω, angō (-nxi, -ere), stangulo, -are, aliquem —ομαι, angor.
 ἀγω, ago, (egi, actum, -ere); ἀγω καὶ φέρω (= ληλατῶ), ago et fero; duco (-xi, -ctum, -ere) aliquem; ἀγω τὸ στρατεύμα, duco exercitum; ἀγομαι γυναικα (νυμφεῖομαι), uxorem duco; μετφ. θεὸν ἀγω (νομίζω) τινα, deum duco (aestimo, puto) aliquem.
 ἀγωγεύς, ♂, dux viae; lorum equi, habēna -ae ὅ.
 ἀγωγή, ἡ, ductus, -us, ἄ. portatio -onis, ὅ. (ἀνατροφή), educatio -onis, ὅ. δ καστική, actio, -onis, ὅ.
 ἀγώγιμος, ♂, ductilis, e.
 ἀγώγιον, (φορτίη) onus, -eris οὐ. merx -cis, ὅ.
 ἀγωγός, ♂, ducens -ntis.
 ἀγών, ♂, certamen, inis, οὐ. (= μάχη) pugna, -ae ὅ. proelium, -i, οὐ. ὅ. περὶ τοῦ βίου ἀγών, dimicatio vitae; οἱ ἀγῶνες, ludī -orum, οὐ. πλ. οἱ ἐν ἱπποδελομίῳ ἀγῶνες, ludī Circensēs.
 ἀγωνάρεχης, ♂, praeses certaminis.
 ἀγωνία, ἡ, certatio, -onis, ὅ. exercitatio, -onis, ὅ.
 ἀγωνιάω-ῶ, anxius sum.
 ἀγωνίζομαι, (πρὸς τινα), certo, dimico cum aliquo (cum hoste), ἀγωνίζομαι περὶ τινας (ὑπὲρ τινας), certo'

dimico de aliquo; configo, -xi, -ctum, -ere (acie, classe cum hoste).

ἀγωνικός, ἡ, ὄν, ad certamen pertinens, -ntis.

ἀγωνίος, ὄν, certaminum praeses.

ἀγωνίος, angulo carens.

ἀγωνίσις, ἡ, certatio, -onis, ὅ.

ἀγωνισμα, τό, commissio, -onis, ὅ. studium -i, ὄν.

ἀγωνισμός, ὁ, certatio, -onis, ὅ.

ἀγωνιστήριον, τό, palaestra -ae, ὅ.

ἀγωνιστής, ὁ, certator, -oris, ἄ.

ἀγωνιστικός, ad certamina aptus.

ἀγωνιστικῶς, certatorum more.

ἀγωνοδίκης, ὁ, iudex certaminis.

ἀγωνοθεσία, ἡ, constitutio certaminis; editio ludorum.

ἀγωνοθετέω -ῶ, certamina (ludos) instituo; agonotheta sum.

ἀγωνοθέτης, ὁ, editor ludorum; agonotheta, -ae, ἄ.

ἀδαημοσύνη, ἡ, imperitia, -ae, ὅ.

ἀδαήμων, ὄν, imperitus, a, um,

ἀδαής, ἔς, ignarus, a, um.

ἀδακρυσ, υ, illacrimabilis, e.

ἀδακρυτή, sine lacrimis.

ἀδάκρυτος, ὄν, illacrimabilis, e.

ἀδαμάντινος, adamandinus, a, um.

ἀδάμας, ὁ, adamas, -ntis, ἄ.

ἀδάμαστος, ὄν, indomitus, a, um.

ἀδαπάνητος, ὄν, inconsumptus, a, um,

ἀδάπανος, ὄν, qui sine sumptu fit, gratuitus, a, um.

ἀδαπάνως, sine sumptu.

ἀδαρτος, ὄν, flagris non caesus.

ἀδεής, ἔς, metu carens.

ἀδεια, ἡ, securitas, -atis, permisum, -i, ὄν. facultas -atis, ὅ.

ἀδεικτος, ὄν, non monstratus, a, um

ἀδειλία, ἡ, intrepidas, -atis, ὅ.

ἀδειπνος, ὄν, incoenatus, a, um.

ἀδδειαστος, ὄν, incorruptus, a, um

ἀδδεδάστως, incorrupte.

ἀδδεδάστως, ὄν, addecimis solvendis liber.

ἀδδεδος, ὄν, non acceptus, a, um.

ἀδδελφή, ἡ, soror, -oris, ὅ.

ἀδδελφιδή, ἡ, sobrina, -ae, ὅ.

ἀδδελφιδούς, ἰδὲ ἀδδελφίσαις.

ἀδδελφικός, ἡ, ὄν, fraternus, a, um; germanus, a, um.

ἀδδελφικῶς, fraterne; germanitus.

ἀδδελφόθεος, frater dei.

ἀδδελφοκτόνέω -ῶ, fratre moccido; sororem occido.

ἀδδελφοκτονία, ἡ, fratricidium, -ii, ὄν.

ἀδδελφοκτόνος, ὁ, ἡ, patricida, -ae, ἄ.

ἀδδελφοκτόνος, ὁ, ἡ, patricida, -ae, ἄ.

ἀδδελφομιξία, ἡ, mixtio fratris et sororis.

ἀδδελφόπαις, nepos ex fratre, nepos ex sorore.

ἀδδελφοποιέω -ῶ, fratrem facio.

ἀδδελφοποιός, fratrem faciens.

ἀδδελφός, ὁ, frater, -is ἄ.

ἀδδελφότης, ἡ, germanitas, atis ὅ. fraternitas, -atis, ὅ.

ἀδδενδρος, ὄν, sine arboribus.

ἀδδενώδης, ἔς, glandulosus, a, um.

ἀδδξιος, ὄν, laevus, a, um, inhabilis, e; inscitus, a, um.

ἀδδξίως, laeve, inscite.

ἀδδξισότης, ἡ, inscitia, -ae, ὅ.

ἀδδέρματος, ὄν, sine corio.

ἀδδέσμευτος, ὄν, non ligatus, a, um; non victus, a, um.

ἀδδέσποτος, ὄν, dominum non habens; liber, a, um; ἐπι κτημ. vacuus, a, -um.

ἀδδεσπότης, sine domino.

ἀδδετος, ὄν, irreligatus, a, um.

ἀδδεῶς, sine metu; intrepide.

ἀδδηκτος, ὄν, non morsus, a, um.

ἀδδηκτως, sine morsu.

ἀδδηλία, ἀδδηλότης, ἡ, incertitudo.

ἀδδηλος, ὄν, incertus, a, um.

ἀδδηλόω -ῶ, obscuro aliquid.

ἀδδημιούργητος, ὄν, imperfectus, a, um; rudis e.

ἀδδημονέω -ῶ, gravissime angor; sollicitus sum.

ἀδδημονία, ἡ, anxietas, -atis, ὅ.

ἀδδημόνως, anxie.

ἀδδημοσίευτος, ὄν, non publicatus, a, um.

ἀδδην, satis abunde.

ἀδδην, ὁ, glandula, -ae, ὅ.

ἀδδης, ὁ, orcus, -i, ἄ. tartarus, -i, ἄ; inferi, -orum.

ἀδδηφαγέω -ῶ, vorax sum.

ἀδδηφαγία, ἡ, voracitas, -atis, ὅ.

ἀδδηφάγος, ὄν, edax, -acis.

ἀδήωτος, *ον*, non vastatus, a, um.
 ἀδιάβατος, *ον*, qui transiri non
 potest, non diductus, a, um.
 ἀδιάβλητος, *ον*, irreprehensus, a,
 um; irreprehensibilis.
 ἀδιαβλήτως, sine reprehensione.
 ἀδιάβροχος, *ον*, non maditus, a, um
 ἀδιάνγνωστος, *ον*, ad cognoscendum
 durum difficilis.
 ἀδιάδραστος, *ον*, inevitabilis, e.
 ἀδιάθετος, *ον*, (ὄν καταλιπὼν διαθή-
 κην), intestatus, a, um; (= ἀσθενής),
 male dispositus, a, um.
 ἀδιαθέτως, intestato.
 ἀδιαίρετος, *ον*, indivisus, a, um;
 individuus, a, um.
 ἀδιαίρετως, sine divisione.
 ἀδιάκλειστος, *ον*, non interclu-
 sus, a, um.
 ἀδιάκοπος, *ον*, non interruptus.
 ἀδιακόπως, sine interruptione.
 ἀδιακόσμητος, *ον*, inordinatus.
 ἀδιακρισία, *ῆ*, (= σύγχυσις) confusio,
 -onis, *θ*.; (= ἀνάλεια) immodestia,
 -ae, *θ*. impudentia, -ae, *θ*.
 ἀδιάκριτος, *ον*, indistinctus, a,
 um; (= ἀναίδης) immodestus, a, um.
 ἀδιακρίτως, *ἐπ*. sine distinctione,
 (= ἀναιδῶς), immodeste.
 ἀδιάλειπτος, *ον*, incessans, -ntis;
 continuus, a, um.
 ἀδιαλείπτως, incessanter.
 ἀδιάλλατος, *ον*, implacabilis, e;
 inexorabilis, e.
 ἀδιαλλάκτως, implacabiliter.
 ἀδιάλυτος, *ον*, insolubilis, e.
 ἀδιαλύτως, insolubiliter.
 ἀδιαμέριστος, *ον*, *ἴδε* :
 ἀδιανέμητος, *ον*, indivisus, a, um.
 ἀδιανόητος, *ον*, incomprehensi-
 bilis, e; stultus, a, um.
 ἀδιανοήτως, stulte.
 ἀδιανόητος, *ον*, non desinens,
 -ntis; perpetuus, a, um.
 ἀδιαπαύστως, perpetue.
 ἀδιάπλαστος, *ον*, rudis, e.
 ἀδιάπτωτος, *ον*, certus,
 ἀδιαπτῶτως, sine errore.
 ἀδιαπρόρευτος, *ον*, impervius, a, um
 ἀδιάρρηκτος, *ον*, inabructus, a, um
 ἀδιασάφηςτος, *ον*, non explanatus,
 a, um.

ἀδιάσειστος, *ον*, incoccusus, a, um.
 ἀδιασκέδατος, *ον*, non dissipa-
 tus, a, um.
 ἀδιάσπαστος, *ον*, inseparabilis, e.
 ἀδιασπᾶστω; inseparabiliter.
 ἀδιάσταλτος, *ον*, indistinctus, a,
 um; confusus, a, um.
 ἀδιάτακτος, *ον*, inordinatus, a, um
 ἀδιάτμητος, *ον*, non dissectus.
 ἀδιάρεπτος, *ον*, immotus, a, um;
 contumax, -acis.
 ἀδιατρέπτως, perveraciter.
 ἀδιατρεψία, *ῆ*, constantia, ae. *θ*.
 pervercacia, -ae, *θ*.
 ἀδιανύπτως, *ον*, informis, e.
 ἀδιαφθαρσία, *ῆ*, incorruptibilitas,
 -atis, *θ*.
 ἀδιαφθαρτος, *ον*, incorruptus, a,
 um; integer, -a, -um.
 ἀδιαφορέω -ῶ, rem aliquam ne-
 glectim transmitto.
 ἀδιαφορία, *ῆ*, indifferentia, -ae, *θ*.
 ἀδιαφορος, *ον*, indifferens, -ntis.
 ἀδιαφόρως, indifferenter.
 ἀδιάρρηκτος, *ον*, non (inter)septus.
 ἀδιαχώριστος, *ον*, inseparabilis, e.
 ἀδιάνευστος, *ον*, qui falli nequit;
 non ementitus, a, um.
 ἀδίδακτος, *ον*, indoctus, a, um.
 ἀδιδάκτως, indocte.
 ἀδιεκδίκητος, *ον*, indeensus, a,
 um; inultus, a, um.
 ἀδιεξίτητος, *ον*, *ἐπ*. sine transitu;
 inexplicabilis, e.
 ἀδιέξοδος, *ον*, impervius, a, um.
 ἀδιερεύνητος, *ον*, impervestigat-
 us, a, um.
 ἀδιευκρίνητος, *ον*, non bene di-
 stinctus, a, um.
 ἀδιήγητος, *ον*, inenarrabilis, e.
 ἀδικαιοπραγέω -ῶ, injuste ago.
 ἀδίκαστος, *ον*, injusticatus, a, um.
 ἀδικέω -ῶ, injustus ἢ injurius sum,
 injuste facio ἢ ago; injuriā afficio
 aliquem; — ὄνμαι, in uriam accipio ἢ
 patior, injuriā afficior.
 ἀδικημα, *τό*, injuria, -ae, *θ*.
 ἀδικία, *ῆ*, injustitia, ae, *θ*.
 ἀδικος, *ον*, injustus, a, um.
 ἀδικως, injuste, injurie.
 ἀδιδευτος, *ον*, invidus, a, um.
 ἀδιοίκητος, *ον*, non redactus in

ordinem, non constitutus, a, um.
ἀδιόρατος, ον, non prospectus.
ἀδιοργάνωτος, ον, non perfecte formatus, a, um.
ἀδιόρθωτος, ον, incorrectus, a, um.
ἀδιορθώτως, sine correctione.
ἀδιόριστος, ον, non distinctus, a, um; non determinatus, a, um.
ἀδίστακτος, ον, indubitatus, a, um; certus, a, um.
ἀδιατάκτως, sine dudio.
ἀδιύλιστος, non percolatus, a, um.
ἀδιχαστος, non dimidiatus, a, um.
ἀδίψητος, ον, ἢ **ἀδιψος, ον**, non sitiens, -ntis siccus, a, um.
ἀδοιόστως, non dudie.
ἀδόκητος, ον, inopinatus, a, um.
ἀδοκήτως, inopinate.
ἀδοκιμαστος, ον, non probatus, a, um; non exploratus, a, um.
ἀδοκιμάστως, temere.
ἀδόκιμος, ον, non probatas, a, um; rejectus, a, um.
ἀδολοσχεύ -ῶ, garrigo, -ire.
ἀδολέσχης, ἀδόλεσχος, ὁ, garrulus, -i, ἄ. nugator, -oris, ἄ.
ἀδολεσχία, ἡ, garrulitas, -atis, θ.
ἀδολεντος, ον, qui sine dolo est.
ἀδολιεύτως, sine dolo.
ἀδολος, ον, doli carens, purus, a, um; sincerus, a, um.
ἀδόλως, sine dolo.
ἀδόνητος, ον, inconcussus, a, um.
ἀδόξαστος, ον, insperatus, a, um.
ἀδοξέω -ῶ, existimationem perdo; ingloriosus sum.
ἀδοξία, ἡ, mala existimatio; ignobilitas, -atis, θ.
ἀδοξος, ον, ἐπ. inglorius, a, um; ignobilis, e.
ἀδόξως, ignobiliter.
ἀδορυφόρητος, ον, satellitibus non stipatus, a, um.
ἀδουλία, ἡ, servorum inopia.
ἀδουλος, ον, servore non habens.
ἀδούλωτος, ον, non redactus in servitutem; liber, a, um.
ἀδράνεια, ἡ, ignavia, -ae, θ.
ἀδρανέω -ῶ, debilis sum.
ἀδρανής, ἔς, ignavus, a, um.
ἀδρέπανος, falce carens.
ἀδρεπτος, ον, non carptus, a, um.

ἀδρός, ἄ, ὄν, grandis, e; adultus, a, um; maturus, a, um.
ἀδρῶσια, ἡ, defectus, oris.
ἀδρότης, ἡ, granditas, -atis, θ.
ἀδρότης, ἡ, granditas, -atis, θ.
ἀδρόω -ῶ, grandio, -ire, aliquid; -ῶμαι, grandio (οὐδ.).
ἀδρύνεις, ἡ, maturitas, -atis, θ.
ἀδρύνω, maturo aliquid; -ομαι, maturor, matureco.
ἄδρυσ, (χώρα), quercubus carens.
ἀδυναμέω -ῶ, non possum.
ἀδυναμία, ἡ, θ. impotentia, -ae, θ.
ἀδυναμία, -atis, θ.
ἀδύναμος, ον, impotens, ntis.
ἀδυνατέω -ῶ, impotens sum; non potis sum; nequeo.
ἀδύνατος, ον, impossibilis, e; (= ἀσθενής), impotens, -ntis.
ἀδυνατός, ον, impotenter.
ἀδυσώπητος, ον, impudens, -ntis.
ἄδυτον, τό, adytum, -i, οὐ.
ἄδω, cano, cecini, cantum, -ere; canto, -are; ἄδεται, ferunt.
ἀδώρητος, ον, indonatus, a, um.
ἀδωροδόκητος, ον, ἀδωρόληπτος ον, (donis) incorruptus, a, um.
ἀδωροδοκήτως, incorrupte.
ἄδωρος, ον, integer, a, um.
ἀεί, semper; perpetuo.
ἀειβλαστέω -ῶ, semper germino.
ἀειβλαστής, ἔς, semper germinans.
ἀειβλάστησις, ἡ, perpetua germinatio.
ἀειγενεσία, ἡ, sempiternitas θ.
ἀειγενής, ἔς, sempiternus, a, um.
ἀειδής, ἔς, invisibilis, e; deformis, e, ignotus, a, um.
ἀειδουλία, ἡ, perpetua servitus.
ἀείδουλος, ον, perpetuus servus.
ἀείζωος, ον, semper vivens.
ἀειθαλής, ἔς, semper vivens.
ἀείκαρπος, ον, semper fructus habens.
ἀεικινήσια, ἡ, motus sempiternus.
ἀεικίνητος, ον, semper motus, a, um; irrequies, -etis.
ἀεικινήτως, cum perpetuo motu.
ἀειλαμπής, ἔς, semper lucens.
ἀειμνημόνευτος, ον, immortalis memoriae, (homo, res).
ἀειμνήμων, ον, semper memor.
ἀείμνηστος, ον, semper memo-

randus, a, um; memor.
 ἀειμνήστωσ, immortaliter.
 ἀειπαρθένωσ, semper virga.
 ἀειφανής, ἐσ, semper apparens.
 ἀειφωγγής, semper clarus.
 ἀειφλεγής, ἐσ, semper ardens.
 ἀειφρουρήτωσ, semper custoditus
 ἀειφυλλία, frondium perpetuitas.
 ἀειφυλλωσ, ον, semper frondens.
 ἀειχλωρωσ, ον, semper virens.
 ἀειχρηστωσ, ον, semper bonus.
 ἀειχρονόωσ, ον, sempiternus, a, um
 ἀέκων, invitus, a, um.
 ἄελλα, ἡ, procella, -ae, θ.
 ἀελλώδησ, ἐσ, procellosus, a, um.
 ἄελλτωσ, ον, insperabilis, e.
 ἀέπτωσ, praeter spem.
 ἀέναωσ, ον, jugis, e.
 ἀενάωσ, jugiter.
 ἀέριωσ, ον, acrius, a, um.
 ἀεροβάμωσ, καὶ ἀεροβάτης, per
 aërem incedens.
 ἀεροβατέω -ῶ, per aërem incedo;
 μεταφ. res inanes conjectos.
 ἀεροειδήσ, ἐσ, aëri similis.
 ἀερομαχέω -ῶ, in aëre ἢ cum
 aëre pugno.
 ἀερομαχία, ἡ, pugna in aëre.
 ἀερομετρέω -ῶ, aërem metiot.
 ἀερόμικτωσ, ον, aëri immixtus.
 ἀεροπετής, ἐσ, ex aëre delapsus.
 ἀεροπέτης, in aëre volans.
 ἀεροπορέω -ῶ, in aëre gradior.
 ἀεροπόρωσ, per aërem incedens.
 ἀεροφωγγής, ἐσ, splendens in aëre.
 ἀεροφόβωσ, aërem metuens.
 ἀερώω -ῶ, in aërem muto.
 ἀερώδησ, ἐσ, aëri similis, e.
 ἀέτειωσ, ον, aquilinus, a, um.
 ἀετιδεύωσ, pullus aquilae.
 ἀετίτησ, (λίθος) aëfites, -ae, ἄ.
 ἀετός, ὁ, aquila, -ae, θ.
 ἀετώδησ, ἐσ, aquilinus, a, um.
 ἀέτρωμα, τό, fastigium aedificio-
 rum; (ἀρχιτ.) aquilae, -arum.
 ἄζευκτωσ, ον, non ingatus; cae-
 lebs, virgo.
 ἀζηλία, ἡ, vacuitas ab aemulacione
 ἀζήλωσ, ον, sine aemulatione.
 ἀζηλότυπωσ, ον, non invidus, a, um
 ἀζήλωτωσ, ον, non invidendus;
 contemptus, a, um.

ἀζημία, ἡ, indemnitas, -atis, θ.
 ἀζήμιωσ, ον, impunitus, a, um.
 ἀζημίωσ, sine damno.
 ἀζημίωτωσ, ον, indemnus, e.
 ἀζήτητωσ, ον, non quaesitus, a, um
 ἄζυμοσ, ον, ἔπ. non fermentatus.
 ἄρωσ, paris sine fermento.
 ἀζωία, ἡ, defectus vitae.
 ἄζωνωσ, ον, sine zona.
 ἀζωωσ, ον, sine vita.
 ἄζωωτωσ, ον, discinctus, a, um.
 ἀήδησ, ἐσ, insuavis, e; injuncun-
 dus, a, um.
 ἀηδία, ἡ, injucunditas, -atis, θ.
 taedium, -i, κύ.
 ἀηδίζωμαι, fastidio ire; ἀπροσ. tae-
 dot me (alicujus rei).
 ἀηδονιδεύωσ, pullus luscinae.
 ἀηδονίωσ, ἡ, lusciniola, ae, θ.
 ἀηδών, ἡ, luscinia, -ae, θ.
 ἀηδῶσ, insuaviter.
 ἀήθεια, ἡ, insolentia, ae, θ. in-
 suetudo, -inis, θ.
 ἀήθησ, ἐσ, insolens, -ntis; inso-
 litus, a, um; desuetus, a, um.
 ἀήθωσ, insolite, insolenter.
 ἀήρ, ὁ, aër, aëris, ἄ.
 ἀήτητωσ, ον, invictus, a, um.
 ἀθαλάσσωτωσ, ον, maris expers.
 ἀθαμβείωσ, intrepide.
 ἀθαμβήσ, ἐσ, intredidus, a, um.
 ἀθανασία, ἡ, immortalitas, -atis, θ.
 ἀθανατίζωσ, immortalem reddo.
 ἀθάνατωσ, ον, immortalis, e.
 ἀθαπτωσ, ον, insepultus, a, um.
 ἀθαρήσ, ἐσ, timidus, a, um.
 ἀθανμασία, ἡ, vacuitas admira-
 tionis.
 ἀθανμασίωσ, sine admiratione.
 ἀθαύματωσ, ον, ἐπίθ. expers
 admirationis.
 ἀθέατωσ, ον, invisibilis, e.
 ἀθεία, ἡ, impietas in deos.
 ἀθέλητωσ, ον, nolens, -ntis.
 ἀθειλήτωσ, sine voluntate.
 ἀθεικτωσ, ον, immitis.
 ἀθεμέλιωσ, ον, ἀθεμελιωτωσ, ον,
 sine iumentamento.
 ἀθέμιστωσ, ον, sceleratus, a, um.
 ἀθεμιτογαμία, ἡ, incestae nuptiae.
 ἀθεμιτοποιώσ, infanda faciens.
 ἀθέμιτωσ, ον, injustus ἢ nefa-

rius, a, um; τὸ ἀθέμιτον, nefas.
 ἀθεμιτουργέω -ῶ, nefanda patro
 ἀθεμιτουργία, ἤ, iacinus nefar-
 rium, scelus, -eis, οὐ.
 ἀθεμιουργός, nefarie agens.
 ἀθεμίτως, nefarie.
 ἀθεος, ον, qui deum ἢ deos ne-
 gat; impius, a, um.
 ἀθεότης, ἤ, impietas in deos.
 ἀθεραπεία, ἀθεραπενσία, ἤ, neg-
 ligentia cultus (corporis).
 ἀθεράπεντος, ον, incultus, a, um;
 (= ἀνίατος), insanabilis, e.
 ἀθεραπεντύως, insanabiliter.
 ἀθέριτος, non messus, a, um.
 ἀθέρμαντος, ον, non calefactus,
 a, um.
 ἀθερμος, ον, calore vacans.
 ἀθεσμος, ον, lege carens; in-
 quus, a, um.
 ἀθέσμως, contra leges.
 ἀθέσφατος, ineffabilis, e.
 ἀθετέω -ῶ, abrogo, -are (legem);
 aboleo -ere.
 ἀθέτησις, ἤ, abrogatio, -onis, ὅ.
 improbatio -onis, ὅ.
 ἀθετος, abrogatus, a, um, inu-
 tilis, e.
 ἀθεωρητί, ἀθεωρήτως, sine con-
 sideratione.
 ἀθεώρητος, ον, non spectatus.
 ἀθείως, impie, sceleste.
 ἀθήλυντος, non effeminatus.
 ἀθήρ, arista, ae, ὅ, spica, -ae, ὅ.
 sagitta, ae, ὅ.
 ἀθήρευτο:, ον, a venatore non
 captus; sine praeda venatoria.
 ἀθησαύριτος, ον, non repositus
 in thesauro.
 ἀθικτος, ον, intactus, a, um.
 ἀθλαστος, ον, non fractus, a, um.
 ἀθλίω, certo, -are.
 ἀθλημα, τό, certamen, -inis, οὐ.
 ἀθλησις, ἤ, certatio; onis, ὅ.
 ἀθλητής, ὅ, certator, oris, ἀ.
 ἀθλητικῆ, ἤ, athlerica, -ae, ὅ.
 ἀθλητικός, ἤ, ὄν, athleticus.
 ἀθλητικῶς, athletice.
 ἀθλιος, a, ον, miser, a, um; in-
 felix, -icis; perditus, a, um.
 ἀθλιότης, ἤ, miseria, -ae, ὅ.
 ἀθλιπτες, ον, non compressus.

ἀθλίπτως, sine compressione.
 ἀθλίως, misere; male.
 ἀθλοθεσία, ἤ, ludorum ἢ praemio-
 rum constitutio.
 ἀθλοθετέω -ῶ, praemia constituo,
 ludos praebeo.
 ἀθλοθέτης, ὅ, qui praemium con-
 stituit ἢ praebeo.
 ἀθλον, τό, praemium, -ii, οὐ.
 ἀθλος, ὅ, certamen, -inis, οὐ.
 ἀθλοφόρος, ὅ, premium reportans.
 ἀθολος, ον, ἀθόλωτος, ον, non
 turbatus, a, um.
 ἀθορύβητος, ον, non perturbatus,
 a, um, tranquillus, a, um.
 ἀθόρυβος, ον, sine tumultu; tran-
 quillus, a, um.
 ἀθορύβως, sine tumultu.
 ἀθραυστος, ον, intractus, a, um.
 ἀθρεπτος, ον, non nutritus, a, um,
 non nutriens.
 ἀθρέω, -ῶ, video.
 ἀθριάμβεντος, ον, ἐπ. qui non
 triumphat.
 ἀθρίγγωτος, non loricatus.
 ἀθριξ, ὅ, ἤ, depilis, e.
 ἀθροσί, sime strepitu.
 ἀθροίζω, coacervo, -are, colligo,
 ere; cogo; -ere; confercio, -ire;
 -ομαι, cogor, -i, conglobo, -ari.
 ἀθροίσιμος, ον, congregabilis, e.
 ἀθροισις, ἤ, congregatio, -onis,
 ὅ, collectio, -onis, ὅ.
 ἀθροισμα, τό, congeries, -ei.
 ἀθροισματικός, ἤ, ὄν, collectivus.
 ἀθροιστής, ὅ, congregator; -oris,
 ἀ, collector, -oris, ἀ.
 ἀθροιστικός, ἤ, ὄν, ad congre-
 gendum aptus.
 ἀθροιστικῶς, catervatim.
 ἀθρονος, sine throno.
 ἀθρόος, a, ον, coacervatus, a, um,
 confertus, a, um.
 ἀθρόως, confertim.
 ἀθρυπτος, ον, non delicatus, a,
 um; non mollis, e.
 ἀθρύπτως, non delicate.
 ἀθυμέω -ῶ, moestus ἢ tristis sum;
 aeger animo sum.
 ἀθυμία, ἤ, tristitia, -ae, ὅ.
 ἀθυμος, ον, abjectus, a, um.
 ἀθύμως, triste; moeste.

ἀθυρίδωτος, ον, fenestris carens.
 ἀθύρματα, τά, crepundia, orum,
 cū. oblectamenta, orum, οὐ.
 ἀθυρογλωττέω -ῶ, ρ. petulanter
 loquor.
 ἀθυρογλωττία, ἡ, garrulitas, θ.
 ἀθυρογλωσσοσ, loquax, -acis.
 ἄθυρος, ον, sine januā; patens.
 ἀθυροστομέω -ῶ, ρ. petulanter
 loquor.
 ἀθυροστομία, ἡ, loquacitas.
 ἀθυροστομος, loquax.
 ἀθυροστόμως, loquaciter.
 ἀθύρωτος, januā non clausus.
 ἀθῶος, α, ον, innocens, -ntis.
 ἀθώότης, ἡ, innocentia, -ae, θ.
 ἀθώω -ῶ, libero aliquem re ἢ a
 re, absolvo, -ere.
 ἀθωράκιτος, lorica carens.
 ἀθῶος, innocenter.
 ἀθῶοσις, ἡ, liberatio a culpa,
 absolutio, onis, θ.
 αἱ! αἱ!
 αἰγαγρος, δ, ἡ, caprea -ae θ.
 αἰγίος, ον, caprinus, a, um.
 αἰγίσις, ἡ, populus nigra.
 αἰγισίων, δ, locus consitus popu-
 lis nigris.
 αἰγελάτης, δ, caprarius, -i, ἄ.
 αἰγιαλός, δ, litus, -oris, οὐ.
 αἰγιαλώδης, litoreus, a, um.
 αἰγίδιον, τό, capella -ae, θ.
 αἰγίοχος, δ, egida gestans.
 αἰγίπους, δ, capripes, -edis, ἄ.
 αἰγίς, ἡ, aegis, -idis.
 αἰγλή, ἡ, fulgor, -oris, ἄ.
 αἰγλήεις, iulgens, splendidus.
 αἰγοβοσκός, δ, pastor caprarum.
 αἰγογενής, caprigenus, a, um.
 αἰγόκερως, δ, capricornus, ἄ.
 brumale signum.
 αἰγοπρόσωπος, ον, caprinam fa-
 ciem habens.
 αἰγοπάγος, caprivorus, a, um.
 αἰγυπτιάζω, Aegyptios imitor.
 αἰῶν (-ῶνος), δ, caprile, -is, οὐ:
 αἰῶνυξ, unguas capricas habens.
 αἰδέομαι -οῦμαι, veneror, timeo;
 me pudet.
 αἰδέσιμος, ον, venerabilis· αἰδέ-
 σμώτατος, venerabilissimus.
 αἰδέσιμότης, ἡ, veneratio, onis, θ.

αἰδημονέω -ῶ, verecundus sum.
 αἰδημοσύνη, ἡ, verecundia, -ae,
 θ. pudicitia, -ae, θ.
 αἰδήμων, ον, pudens, -ntis.
 αἰδημόνως, verecunde.
 αἰδῖος, ον, aeternus, a, um.
 αἰδιότης, ἡ, aeternitas, -atis, θ.
 αἰδοῖον, τό, veretum, -i, οὐ. αἰ-
 δοῖον γυναικός, cunnus, i, ἄ. ἰδὲ
 κίσθος.
 αἰδοῖος, ον, venerabilis, e.
 αἰδῖος, ἡ, pudor, -oris, ἄ.
 αἰθάλη, ἡ, iuligo, -inis θ.
 αἰθαλώδης, ες, iuliginosus, a, um.
 αἰθέριος, ον, aethereus, a, um;
 coelestis, e.
 αἰθεροειδής, ες, αἰθερώδης, ες,
 aetheris iorniam habens.
 αἰθήμ, δ, aether -eris, -ros, ἄ.
 αἰθόμαι, ardeo, -ēre; αἰθόμαι ἔ-
 ρωτί τιος, ardeo (in) aliquo.
 αἰθουσα, ἡ, porticus, -us, θ. at-
 rium, -i, οὐ.
 αἰθηγενής, ες, in aethere natus.
 αἰθρία, ἡ, seremitas (coeli).
 αἰθριάζω, sereno (coelum).
 αἰθριον, τό, atrium, -i, cū.
 αἰθριος, ον, sudus, a, um.
 αἰθρυγμα, τό, splendor, -oris.
 αἰθω, incendio (-ndi -nsum, -ere).
 aliquid· ἰδὲ αἰθόμαι.
 αἰθων, fulgens; -ntis.
 αἰκτα, ἡ, αἰκισμός, δ, cruciatus,
 -us ἄ. excruciatio, -onis, θ.
 αἰκίζω, αἰκίζομαι τινα, crucio,
 discrucio, excrucio -are.
 αἰκισμα, τό, cruciamen, -inis, οὐ.
 αἰκιστής, δ, cruciator, -oris, ἄ.
 αἰκιστικός, ἡ, δν, cruciabundus,
 a, um; excrucibilis, e.
 αἰκιστικῶς, cruciabiliter.
 αἰλλορος, aelurus, i, ἄ.
 αἶμα, τό, sanguis -inis, ἄ. cruor,
 -oris, ἄ.
 αἶμαγωγός, sanguinem educens.
 αἶμασιά, ἡ, sepes, -is, θ.
 αἶμάσσω, ρ, cruentus sum; cru-
 ento, valnero.
 αἶματηρός, ἄ, δν, sanguinolentus,
 a, um; cruentus, a, um.
 αἶματηφόρος, ον, cruentifer, a, um.

αἱμάτινος, sanguineus, a, um.
αἱματοειδής, ἔς, sanguini similis;
 sanguineus, a, um.
αἱματοποισία, potatio sanguinis.
αἱματοποτέω-ῶ, sanguinem poto.
αἱματοπότης, sanguinem bibens.
αἱματορροία, sanguinatio, -onis, ὄ.
αἱματοσταγής, ον, αἱματοσταγής,
 ἔς, sanguine manans; cruentifer, a,
 um; crudus, a, um.
αἱματοφύγτος, ον, cruentus, a, um.
αἱματοχαρής, ἔς, sanguinarius, a,
 um, cruentus, a, um.
αἱματοχυσία, ἡ, effusio sanguinis
αἱματώω -ῶ, cruento, -are.
αἱματώδης, ἔς, sanguinosus, a, um.
αἱμάτωσις, cruentatio, -onis, ὄ.
αἱμοβαφής, ἔς, sanguine ἢ cruore
 tinctus, a, um.
αἱμοβόρος, ον, αἱμόδιπος, ον,
 sanguinis -ntis.
αἱμομίκτης, δ, incestus, -i.
αἱμομίξια, incestum, -i, οὐ.
αἱμόπτυνος, ἡ, sputus sanguinis.
αἱμορραγέω -ῶ, sanguinis eru-
 ptione opprimor.
αἱμορραγία, sanguinis eruptio.
αἱμορροῦς -ῶ, sanguino, -are.
αἱμοσταγής, ἔς, crudus, a, um.
αἱμόρροια, ἰδὲ αἱματορροία.
αἱμόφυγτος, ἰδὲ αἱματοφύγτος.
αἱμοσταγής, ἔς, sanguine stillans
αἱμοχαρής, ἔς, sanguinarius, a, um.
αἱμόχρους, sanguineus, a, um.
αἱμυλία, ἡ, ὄν, lepor, -oris, ἄ.
αἱμύλος, lepidus, a, um.
αἱμωδέω -ῶ, ρ. dentium dolore
 afficior.
αἱμωδία, ἡ, dolor dentium.
αἱνεσις, ἡ, laudatio, -onis, ὄ.
αἱνέτης, δ, laudator, -oris, ἄ.
αἱνέω -ῶ, laudo, -are.
αἱνετός, ἡ, ὄν, laudabilis, ε.
αἱνίγμα, τό, aenigma, -atis, ὄ. res
 obscura.
αἱνιγματίας, αἱνιγματιστής, δ, qui
 sermone aenigmat. co utitur.
αἱνιγματώδης, ἔς, ambagiosus, a,
 um; obscurus, a, um.
αἱνιγματώδης, αἱνιγματικῶς, per
 ambages; obscure.
αἱνιγμός, δ, ambages, -um.

αἰνίττομαι, per ambages ἢ obscure
 loquor; alludo ad aliquid.
αἰνος, δ, laus, -udis, ὄ.
αἰξ, ἡ, capra, -ae, ὄ. capella, -ae, ὄ.
αἰολιστί, αἰολικῶς, aeolice; Aeolium
 more.
αἰπεινός, αἰπήεις, excelsus, a, um
αἰπολέω -ῶ, pastor caprarum sum.
αἰπόλιον, τό, grex caprarum.
αἰπόλος, δ, pastor caprarum.
αἰπύς, altus, a, um.
αἶρα, ἡ, lolium, i, οὐ.
αἰρέομαι -ῶμαι, lego, eligo, de-
 ligo (-egi, -etum, -ere) aliquid;
 opto, -are; creo, -are, (aliquem con-
 sulem); dico (dictatorem, consu-
 lem); adscisco (regem).
αἰρειαρχέω -ῶ, auctor ac caput
 sectae sum.
αἰρειαρχής, αἰρειαρχος, δ, haere-
 siarcha -ae, ἄ.
αἶρεσις, ἡ, electio, -onis ὄ, dele-
 ctio, -onis; delectus, -us; ἐπὶ ἀρχόν-
 των creatio, -onis; φιλοσοφική, θεη-
 σκευτική αἶρεσις, secta, -ae; ὄ. hé-
 resis, -is, ὄ.
αἶρσιώτης, αἶρετικός, hereticus.
αἶρσιώτης, αἶρετική, heretica.
αἶρέτης, δ, elector, -oris, ἄ.
αἶρέτος, ἡ, ὄν, electus, a, um.
αἶρέω -ῶ, capio (cepi, captum,
 ere) aliqui; capio occupo, expugno
 (urbem, terram); portior (urbe).
αἶρω, tollo, sustuli, sublatus, ere;
 leve, -are; μετῶ. κραυγῆν, φωνήν,
 tollo clamorem, vocem; —τινά ἐπαί-
 νοις, tollo, efiero, aliquem laudibus;
 —ομαι, me surgo.
αἰσθάνομαι, ρ. santio, (sensi, sen-
 sum, -ire) aliquid; oculis, auribus
 sentio ἢ percipio aliquid; mente
 percipio.
αἰσθημα, τό, sensus, -us, ἄ.
αἰσθησις, ἡ, sensus, -us, ἄ. ani-
 madversio, onis, ὄ.
αἰσθητήριον, τό, sensorium, i.
αἰσθητικός, ἡ, ὄν, sensu praeditus
 a, um; sensualis, e.
αἰσθητικῶς, sensualiter.
αἰσθητός, ἡ, ὄν, sensibilis, e.
αἰσθητῶς, sensibiliter. [natio.
αἰσιοδοξία, ἡ, optima de rebus opi-

αἰσιόδοξος, ον, ἐπ. qui optime de rebus opinatur.

αἰσιος, α, ον, faustus, a, um; fortunatus, a, um.

αἰσίως, fauste; prospere.

αἰσυμνήτης, δ, rex (electus).

αἰσυμνήτις, ἡ, regina, -ae, θ.

αἰσχιστος, η, ον, turpissimus, a, um.

αἰσχίστως, turpissime.

αἰσχος, τό, turpitude, -inis, θ. dedecus, -oris, οὐ.

αἰσχροβίος, ον, ἐπ. qui turpem vitam vivit.

αἰσχροκέρδεια, ἡ, studium turpis quaestūs; avaritia, -ae, θ.

αἰσχροκέρδω -ῶ, turpiter lucrum facio.

αἰσχροκέρδης, ἐς, turpi lucro deditus, turpis lucrī cupidus.

αἰσχροκέρδως, cum turpi lucro.

αἰσχρολογέω -ῶ, turpia loquor.

αἰσχρολογία, ἡ, sermo turpis.

αἰσχρολόγος, ον, turpia loquens; spurcidicus, a, um.

αἰσχροποιέω -ῶ, turpia facio.

αἰσχροποιός, spurcidicus, a, um.

αἰσχροπραγέω -ῶ, turpia ago.

αἰσχροπραγία, ἡ, turpis actio.

αἰσχροπερόσωπος, ον, ioedus vultu.

αἰσχρός, ἄ, ὄν, foedus, a, um (vultu); turpis, e.

αἰσχροτής, ἡ, foeditas, -atis, θ. turpitude, nis, θ.

αἰσχρουγέω -ῶ, turpia facio.

αἰσχροουργία, ἡ, flagitium, -i, οὐ.

αἰσχροουργός, turpia patrans.

αἰσχρός, foede; turpiter.

αἰσχύνη, ἡ, pudor, -oris, d. verecundia, -ae, θ; ignominia, -ae, θ. dedecus, -oris, d.

αἰσχυντήλια, ἡ, verecundia, ae, θ.

αἰσχυντηλός, ἡ, ὄν, pudens, -ntis.

αἰσχύνομαι, ἀπο. me pudet (-duit kai -ditum est, -ere) alicujus rei; erubesco, -ere, vereor, -eri.

αἰσχύνω τινά, ignominia ἢ contumelia afficio (aliquem) corrumpo.

αἰτέω -ῶ, peto, -ere, postulo, -are; posco -ere; deosco, -ere, aliquid aitoumai (=δέομαι σου) τοῦτο ποιεῖν; peto te id ut facias; αἰτοῦμαι (=ἰκετεύω) τοὺς θεοὺς, exposco deos.

αἴτημα, τό, postulatum, -i, οὐ.

αἴτησις, ἡ, petitio -onis, θ. postulatio, -onis, θ. rogatio, onis, θ.

αἰτητής, δ, petitor, ὄρις, ἄ.

αἰτία, ἡ, causa, ae, θ. (=λόγος)

ratio, -onis, θ. (=πῆρῆ); fons -ntis, ἄ. (=ἀρχή), origo, -inis, θ. ἐπι πρσο.

auctor -oris, ἄ. (=κατηγορία, ἔγκλημα) accusatio, -onis, θ.

αἰτίαμα, τό, criminatio, -onis, θ. accusatio, -onis, θ.

αἰτιόμαι -ῶμαι, accusor, -are, aliquem; ἐμὲ αἰτιᾶ, me accusas;

— τινά πρὸς τινα, crimino aliquem apud aliquem ἢ alicui; (=προφασίζομαι) τι, causor aliquid.

αἰτίασις, ἡ, accusatio, -onis, θ. culpa, -ae, θ.

αἰτιατικὴ, ἡ, accusativus (casus).

αἰτιατός, ἡ, ὄν, qui pro causa affertur.

αἰτιολογέω -ῶ, rationem reddo, αἰτιολογῶμαι, causificor, -ari.

αἰτιολογία, ἡ, causatio -onis, θ.

αἰτιολογικός, ἡ, ὄν, causativus, a, um.

Ἐν τῇ γραμμ. causalis, e.

αἰτιολογικῶς, causaliter.

αἴτιον, τό, causa, -ae, θ. ratio, -onis, θ. origo, inis, θ.

αἴτιος, (α), ον, culpandus, a, um; ὁ —, auctor, -oris ἄ. ὁ αἴτιος τοῦ πολέμου, auctor belli.

αἰτιώδης, ἐς, causalis, e.

αἰτιωδῶς, causaliter.

αἴφνης, subito; repente.

αἴφνιδιος, α, ον, subitus, a, um.

αἴφνιδίως, subito; repente.

αἰχμαλωσία, ἡ, captivitas, -atis, θ.

αἰχμαλωτίζω, bello capio aliquem.

αἰχμαλωτιστής, captivator, -oris, a.

αἰχμάλωτος, ον, captivus, a, um.

αἰχμή, ἡ, cuspis, -idis, θ. mucro, ἄ.

αἰχμητής, δ, bellator, -oris, ἄ.

αἰών, δ, centum anni; seculum, -i, οὐ. aevum, -i, οὐ; ὁ ἀνθρώπινος αἰὼν ἢ βίος, aetas, -atis; ὁ χρυσοῦς —, aurea aetas.

αἰώνιος, α, ον, aeternus, a, um; perpetuus, a, um.

αἰωνιότης, ἡ, aeternitas, -atis, θ.

αἰωνίως, aeterno; aeterno ἢ aeternum; semper.

αἰωνόβιος, diu vivens.
αἰώρα, ἡ, oscillum, -i, οὐ.
αἰωρέω -ῶ, αἰωρίζω, sursum tollo,
levo aliquem ἢ aliquid; — οὐμαι,
me levo.

αἰώρημα, τό, αἰώρησις, ἡ, elevatio,
-onis, θ. suspensio, -onis, θ.

ἀκαδημαϊκός, academicus, a, um.

ἀκαθαρσία, ἡ, immunditia, -ae, θ.
impuritas, -atis θ.

ἀκάθαρτος, ον, immundus, a, um;
impurus, a, um,

ἀκάθεκτος, ον, incontinens.

ἀκαθέκτως, incontinenter.

ἀκαιρία, ἡ, intempestivitas.

ἀκαιρολογέω -ῶ, intempestive ser-
mocinor.

ἀκαιρολογία, ἡ, intempestiva ser-
mocinatio.

ἀκαιρος, ον, intempestivus, a, um;
importunus, a, um.

ἀκαίρως, intempestive.

ἀκακία, (δένδρον), acacia, -ae, θ.

ἀκακία, ἡ, innocentia, -ae, θ.

ἀκακος, ον, ab omni malitiā alie-
nus; innocens, -ntis.

ἀκάκως, innocenter.

ἀκαλλής, ἐς, deiorinis, e.

ἀκαλλίστητος, ον, qui non litavit
ἢ perlitavit.

ἀκαλλιεργήτος, non litato.

ἀκαλλώπιωτος, ον, incoratus.

ἀκάλυπτος, ον, intectus, a, um.

ἀκαλύπτως, intecte.

ἀκάματος, ον, indefessus, a, um.

ἀκαμάτως, indefesse; assidue

ἀκαμπής, ἐς, inflexibilis, e.

ἀκαμπόπους, (ἄλεφας), qui pedes
non flectat.

ἀκαμπτος, ον, incurvabilis, e,
inflexibilis, e, rigidus, a, um, per-
tinax -acis.

ἀκαμπία, ἡ, rigor, -oris, ἄ.

ἀκανθα, ἡ, spina, -ae, θ.

ἀκανθηφόρος, ον, spinifer, a, um.

ἀκάνθινος, ον, spinosus, a, um.

ἀκανθίς, ἡ, (π.) garduelis, -is, θ.

ἀκανθοβόλος, ον, spinas emittens

ἀκανθολόγος, ον, spinas colligens;
μετφ. spinosus, a, um.

ἀκανθος, ἡ, acanthus, -i, θ.

ἀκανθοστεφής, ἐς, spinis cinctus

ἀκανθοφάγος, ον, spinas edens.

ἀκανθοφορέω -ῶ, spinas fero.

ἀκανθοφρέω -ῶ, spinas prodo.

ἀκανθόχοιρος, ὁ, echinus terrestris

ἀκανθόω -ῶ, spinosum reddo.

ἀκανθούλλις, ἡ, acanthyllis -idis.

ἀκανθώδης, ἐς, spinosus, a, um.

ἀκανθών, σινетum, -i, οὐ. du-
metum, -i, οὐ.

ἀκανόνιστος, ον, ad normam ἢ
regulam non institutus.

ἀκανονίστως, contra normam et
regulam.

ἀκάπνιστος, ον, cui fumus non
adhibetur.

ἀκαπνος, ον, fumo carens.

ἀκαπαρόκητος, inexpectatus.

ἀκάρδιος, ον, excors, -rdis.

ἀκαρεῖ, momento.

ἀκαρής, ἐς, brevis, e.

ἀκαριαίος, ον, momentaneus, a, um

ἀκαριαίως, momentaliter.

ἀκαριπέω -ῶ, sine fructu sum,
sterilis sum.

ἀκαρπία, ἡ, infecunditas, θ.

ἀκαρπτος, ον, infructuosus, a, um.

ἀκάρπως, sine fructu.

ἀκάρπωτος, ον, ex quo nullus
fructus percipitur; inutilis, e.

ἀκαρτέρητος, ον, intolerabilis, e.

ἀκαρτος, ον, intonsus, a, um.

ἀκατάβλητος, ον, invictus, a, um.

ἀκαταγέλαστος, non irrisibilis, e.

ἀκαταγώνιστος, ον, inexpugna-
bilis, e, invictus, a, um.

ἀκαταδίναστος, ον, incondemna-
tus, a, um.

ἀκαταδούλωτος, ον, non in ser-
vitutem redactus.

ἀκαταιτίατος, non accusabilis, e.

ἀκατακάλυπτος, ον, non velatus,
a, um; non tectus, a, um.

ἀκατακόσμητος, ον, inexorna-
tus, a, um.

ἀκατάκριτος, ον, non damnatus.

ἀκατακρίτως, indicta causa.

ἀκατάληκτος, ον, non desinens,
ntis; versus acatalectus.

ἀκα αλήπτως, indesinenter.

ἀκατάληπτος, ον, imprensibilis, e,
imperceptus, a, um.

ἀκαταλήπτως, incomprehensibi-

liter; obscurissime.
 ἀκατάλακτος, implacabilis, e.
 ἀκατάλακτως, implacabiliter.
 ἀκατάλληλον, τό, ἀκαταλληλό-
 τῆς, ἤ, incogruentia, -ae, ὅ.
 ἀκατάλληλος, ον, incongruus, a,
 um; impraestabilis, e.
 ἀκατάλληλος, incongruenter.
 ἀκατάλυτος, ον, indissolubilis, e;
 aeternus, a, um.
 ἀκαταμάχητος, ον, inexpugnabi-
 lis, e; ineluctabilis, e.
 ἀκαταμέτρητος, ον, immetatus.
 ἀκατανόγητος, ον, qui cogi non
 potest; spontaneus, a, um.
 ἀκατανόητος, ον, qui intelligi ἢ
 mente comprehendendi non potest, in-
 consideratus, a, um.
 ἀκατονόμαστος, innominabilis, e.
 ἀκαταμάχητος, invictus, a, um.
 ἀκατάπαυστος, ον, incessabilis, e;
 continens, -ntis.
 ἀκαταπαύστος, incessabiliter.
 ἀκατάπληκτος, ον, impavidus, a,
 um; intrepidus, a, um.
 ἀκαταπλήκτως, impavide.
 ἀκαταπόλεμητος, ον, bello non
 superandus, a, um.
 ἀκαταπόνητος, ον, infatigabilis.
 ἀκαταπραΐντος, ον, implacabilis.
 ἀκατάρσιτος, imperfectus, a, um.
 ἀκατασκευάστος, non elaboratus
 ἀκατασκευαστός, non elaborate.
 ἀκαταστασία, ἡ, inconstantia, -ae,
 ὅ. confusio (rei alicujus).
 ἀκατάστατος, ον, inconstans, -ntis,
 inquiens, -ntis.
 ἀκατάστροφος, sinem non habens.
 ἀκατάσχετος, ον, qui coliberi ne-
 quit; effrenatus, a, um.
 ἀκατασχέτως, effrenate.
 ἀκατάφλεκτος, ον, non flammatus.
 ἀκαταφρόνητος, ον, non condē-
 mnendus, a, um.
 ἀκατέργαστος, ον, inconfectus, a,
 um; rudis, e.
 ἀκατεύναστος, ον, insomnis, e;
 vigilans, -ntis.
 ἀκατηγόρητος, ον, ἐπιθ. irrepre-
 hensibilis, e. [tus].
 ἀκατήχητος, ον, non dum initia-
 ἀκατοίκητος, ον, inhabitabilis, e.

ἀκατανόμαστος, ον, innominali-
 lis, e; ignobilis, e.
 ἀκατόρθωτος, ον, ἐπιθ. qui effici
 non potest.
 ἄκατος, ἡ, ἀκάτιον, τό, cymba,
 -ae, ὅ. acatium, -i, ὅ.
 ἄκαυστος, ον, non ustus, a, um.
 ἀκέντητος, ον, stimulo non ictus;
 acu non pictus.
 ἄκεντρος, ον, stimulo carens.
 ἀκένωτος, ον, non evacuatus, a,
 um; non exhaustus, a, um.
 ἀκέουμαι -οὔμαι, lenio, ire.
 ἀκέραιος, α, ον, sincerus, a, um;
 integer, a, um.
 ἀκεραιότης, ἡ, sinceritas, -atis,
 ὅ. integritas, -atis, ὅ.
 ἀκεραίως, sincere; integre.
 ἀκεραύνωτος, fulmine non ictus.
 ἀκέρδεια, ἡ, damnum -i, ὅ.
 ἀκερδής, ἐς, non lucrosus, a, um.
 ἀκερκος, caudā carens.
 ἀκερως, ον, ἐπ. excornis, e.
 ἀκέσιμος, ον, sanabilis, e.
 ἀκεστής, δ, medicus, -i, ἀ. sar-
 tor, -oris, ἀ.
 ἀκεστός, ἡ, ὄν, reparabilis, e.
 ἀκέστρα, ἡ, acus, -us, ὅ.
 ἀκέστρια, ἀκεστρίς, ἡ, medica-
 trix, -icis; sartrix, -icis, ὅ.
 ἀκέφαλος, ον, caput non habens.
 ἀκεφάλως, sine capite.
 ἀκή, ἡ, acies, -ei, ὅ.
 ἀκηδεμόνεντος, ον, quem nemo
 curat; neglectus, a, um.
 ἀκήδεντος, ον, inhumatus, a, um
 ἀκηδέω -ῶ, negligo. -ere.
 ἀκηδία, ἡ, incuria, -ae, ὅ.
 ἀκηλίδωτος, ον, immaculatus.
 ἀκηρυκτεῖ, sine denuntiatione;
 implacabiliter (pugno).
 ἀκήρυκτος, ον, non legitime in-
 dictus; implacabilis, e.
 ἀκήρωτος, ον, non oblitus cerā.
 ἀκίβδηλος, ον, non aduiteratus,
 a, um; purus, a, um.
 ἀκιδωτός, cuspidatus, a, um.
 ἀκινάνης, δ, acinaces, -is, ὅ.
 ἀκινδυνος, ον, tutus, a, um.
 ἀκινδύνης, sine periculo.
 ἀκινήσια, ἡ, immobilitas, ὅ.
 ἀκινήτεω -ῶ, immobilis eum.

ἀκίνητος, *ον*, immotus, a, um;
 — *α* κτήματα, immobiles res.
ἀκινήτως, sime moru, firme.
ἀκίς, ἡ, cuspis, -idis, ὄ.
ἀκκίζομαι, simulate recuso.
ἀκκισμός, ὄ, simulata recusatio.
ἀκλάδευτος, *ον*, imputatus, a, um.
ἄκλαδος, ramis carens.
ἄκλαστος, *ον*, infragilis, e.
ἄκλαυστί, sine fletu.
ἄκλαυστος, *ον*, indeploratus, a, um.
ἄκλαυτος, *ον*, lacrimarum expers.
ἄκλεής, ἔς, inglorius, a, um.
ἄκλεῖα, ἡ, ignobilitas, -atis, ὄ.
ἄκλειστος, ἴδε ἄκλιητος.
ἄκλεπτος, *ον*, non furtivus, a, um.
ἄκλεῶς, sine gloriā.
ἄκληρέω — *ω*, exsors sum.
ἄκληρία, ἡ, infelicitas, -atis, ὄ.
ἄκληρος, *ον*, exsors, -ortis.
ἄκληρωτεῖ, citra sortem.
ἄκλήρωτος, *ον*, sorte non lectus.
ἄκληστος, inclusus, non clausus.
ἄκλητί, sine vocatione.
ἄκλητος, *ον*, non vocatus, a, um.
ἄκλιτος, *ον*, indeclinabilis, e.
ἄκλίτως, sine declinatione.
ἄκλόνητος, *ον*, non inconvulsus, a, um;
 illabefactus, a, um.
ἄκλωπος, *ον*, ἴδε ἄκλεπτος.
ἄκλυδώνιστος, *ον*, fluctibus non
 agitatus; tranquillus, a, um.
ἄκλυδωνίστως, sine fluctibus.
ἄκλων, ὄ, ramis carens.
ἄκλωστος, *ον*, non tortus, a, um.
ἄκμάζω, floreo, -ui, -ere, aliqua
 re; vigeo, -ui -ere (μεταφορικῶς).
ἄκμαῖος, *α, ον*, florens, -ntis.
ἄκμαίως, in flore; cum vigore.
ἄκμή, ἡ, acies. -ει, ὄ. μεταφ. flos,
 — oris, ἄ. vigor, — oris, ἄ.
ἄκμων, ὄ, incrus, -udis, ὄ.
ἄκνημος, *ον*, cruribus carens.
ἄκοή, ἡ, auditus, us, ἄ. fama, -ae,
 ὄ. rumor, — oris, ἄ.
ἄκοιλος, *ον*, cavitatē carens.
ἄκοίμητος, *ον*, non dormiens.
ἄκοινος, *ον*, ἔπ. non communis,
 e; dissors, -rtis.
ἀκωνοησία, ἡ, cum nulla est so-
 cietas.
ἀκωνοήνητος, *ον*, incommunicabi-

lis, e; insociabilis, e.
ἀκωνοητήτως, sine communione.
ἀκολάκευτος, *ον*, ab adulatione
 alienus, a, um.
ἀκολακεύτως, sine adulatione.
ἀκολασία, ἴδε ἀκολαστία.
ἀκολασταίνω, petulanter vivo; la-
 scivio; -ire.
ἀκολάστημα, τό, factum petulans.
ἀκολαστία, ἡ, intemperantia, -ae,
 ὄ. incontinentia, -ae, ὄ.
ἀκόλαστος, *ον*, non castigatus, a,
 um; impunitus, a, um; (= ἀκρατής)
 intemperans, -ntis; (= ἀσελήης) pe-
 turans, -ntis.
ἀκολάστως, impunite; lascive.
ἀκόλλητος, *ον*, non glutinatus.
ἀκολουθέω — *ω* (τινι), sequor, con-
 sequor, — utus sum, -i.
ἀκολούθημα, τό, consequentia, ὄ.
ἀκολούθησις, ἡ, ἴδε ἀκολούθημα.
ἀκολουθητικός, ἡ, ὄν, sequax.
ἀκολουθία, ἡ, adsectatio, -onis ὄ.
 comitatus, -us, ἄ.
ἀκόλουθος, ὄ, ἡ, comes, -itis; pe-
 dissequus, -i, ἄ.; (= ἀπαδός) sector, ἄ.
ἀκολούθως, consequenter.
ἀκόλυμβος, natandi inscius.
ἀκομία, ἡ; calvitium, -ii, οὄ.
ἀκόμωτος, *ον*, non fucatus, a, um.
ἄκομος, *ον*, coma carens; calvus.
ἀκομψία, ἡ, inelegantia, -ae, ὄ.
ἄκομψος; *ον*, incomptus, a, um;
 inelegans, -ntis; illepidus, a, um;
 τὸ ἄκομψον, inelegantia -ae, ὄ.
ἀκόμψως, imcompte.
ἀκονάω — *ω*, acuo (-ui), -ere.
ἀκόνη, ἡ, cos, cotis, ὄ. ὄρυγῆ ἀ-
 κονῶν, cotaria, -ae, ὄ.
ἀκόνησις, ἡ, actio acuendi.
ἀκονητής, ὄ, qui acuit.
ἀκόνιον, τό, cotricula, -ae, ὄ.
ἄκοντί, invito.
ἄκοντίας (ὄρυς), jaculus (serpens)
ἄκοντίζω, jaculor, — ar.
ἄκόντιον, τό, jaculum, -i, οὄ.
ἄκόντισις, ἡ, jaculatio, — onis, ὄ.
ἄκόντισμα, τό, jaculamentum, -i.
ἄκοντισμός, ὄ, jaculatus, -us, ἄ.
ἄκοντιστής, ὄ, jaculator, — oris, ἄ.
ἄκοντιστικός, jaculatorius, a, um.
ἀκοντοβόλος, jaculator, — oris, ἄ.

ἀκοντοφόρος, jaculator, -oris, ἄ.
 ἀκοπίαστος, ον, indefessus, a, um
 ἀκοπιάστως, sine labore.
 ἀκοπος, intefessus.
 ἀκόπριστος, ον, ἀκοπρος, ον, non
 stercoratus, a, um.
 ἀκόπως, sine fatigatione.
 ἀκορεστία, ἡ, insatietas, -atis, θ.
 insatiabilitas, -atis, θ.
 ἀκορεστος, ον, insatiatus, a, um.
 ἀκορέστως, insatiabiliter.
 ἀκόρυφος, ον, verticem ἢ iastigium
 non habens.
 ἄκος, τό, reme lium, -i, οὐ.
 ἀκοσμέω-ω, immodeste me gero.
 ἀκόσμητος, ον, inornatus, a, um.
 ἀκοσμήτως, inornare.
 ἀκοσμία, ἡ, immodestia, -ae, θ.
 ἀκοσμος, ον, inornatus, a, um;
 inordnatus, a, um.
 ἀκόσμως, immodeste.
 ἀκούρευτος, ον, intonsus, a, um.
 ἀκούσιμος, qui audiri potest.
 ἀκούσιος, α, ον, non voluntarius,
 a, um; invitus, a, um.
 ἀκουσίως, invite.
 ἀκουσμα, τό, auditio, -onis, θ.
 ἀκουσμάτιον, τό, audi-incula, θ.
 ἀκουστέος, α, ον, audiendus, ἄ,
 um; dignus qui audiatur.
 ἀκουστής, δ, audi or, -oris, ἄ.
 ἀκουστικός, auditorius, a, um.
 ἀκουστός, sub auditum cadens.
 ἀκούω, audio, auribus percipio,
 aliquid; ἀκούω τινός ἢ παρά τινός
 τι, aliquid ex ἢ ab aliquo audio;
 ἀκροῶμαι τινος, audio aliquem, ope-
 ram do alicui; καλῶς, ἄριστα ἀκούω
 (= εὐδοκίμῳ), bene audio (ab aliquo)
 ἄκρα, ἡ, summitas, -atis, θ. ex-
 tremitas, -atis, θ.
 ἀκράδαντος, ον, inconcussus, a,
 um, immotus, a, um.
 ἀκραιφνής, ἐς, purus, a, um; sim-
 cêrus, a, um, integer, a, um.
 ἀκραιφνῶς, sincêre.
 ἀκρασία, ἡ, intemperies, -ei, θ.
 ἀκράτεια, ἡ, incontinentia, ae, θ.
 ἀκρατής, ἐς, incontinens, -ntis;
 impos, -otis (= ἀκόλαστος), immo-
 deratus, a, um.
 ἀκράτητος, ον, qui cohiberi nequit;

indomitus, a, um.

ἀκρατίζομαι, jento, -are.
 ἀκράτισμα, τό, jentaculum, i, οὐ.
 ἀκρατισμός, jentatio -onis, θ.
 ἀκρατοποσία, ἡ, meri potatio.
 ἀκρατοποτέω -ω, merum potio.
 ἀκρατοπότης, δ, mero -onis, ἄ.
 ἄκρατος, ον, merus, a, um; mera-
 cus, a, um; ἀκρατος οἶνος καὶ οὐσ.
 δ ἄκρατος, τό ἄκρατον, meracum vi-
 num, merum vinum καὶ οὐσ. me-
 rum, i, οὐ.
 ἀκρατῶς, ἐπιρ. incontinenter, im-
 modeste.
 ἀκράχολος, ad iram proclivis; ira-
 cumdus, a, um.
 ἀκριβεία, ἡ, accuratio, -onis, θ.
 ἀκριβής, ἐς, accuratus, a, um (ἐπι
 πραγ.); diiigens, -ntis (ἐπι προσ.);
 subtilis, e.
 ἀκριβοδίκαιος, summo jure utens.
 ἀκριβολογέομαι -οὔμαι, subtiliter
 dissero, de aliqua re.
 ἀκριβολογία, ἡ, subtilis disputatio.
 ἀκριβῶω -ω, diligenter exploro;
 probe calleo.
 ἀκριβῶς, exacte; accurate.
 ἀκριβωσις, ἡ, diligentia, ae, θ.
 ἀκρίς, ἡ, locusta, -ae, θ.
 ἀκριδοφάγος, locustas comedens.
 ἀκρισία, ἡ, malum judicium; te-
 meritas, -atis, θ.
 ἀκριτόμυθος, ον, inconsiderate et
 sine judicio loquens.
 ἀκριτος, ον, injudicatus, a, um;
 (= ἀλόγιστος), temerarius, a, um.
 ἀκρίτως, indicta causa, sine judi-
 cio; temere.
 ἀκρόαμα, τό, acroama -atis, οὐ.
 ἀκροαματικός, ἡ, ον, acroamaticus.
 ἀκροῶμαι -ομαι, ρ. audio, pareo;
 ausculto aliquem.
 ἀκρόασις, ἡ, auditio -onis, θ.
 ἀκροατήριον, τό, auditorium, ii, οὐ.
 ἀκροατής, δ, auditor, -oris, ἄ.
 ἀκροβάμων, qui erectus in sum-
 mos pedum digitos incedit.
 ἀκροβατέω -ω, pedibus suspensis
 incedo.
 ἀκροβατικός, ἡ, ον, ad erecte in-
 cedendum pertinens.
 ἀκροβολίζομαι, velitor, -ari.

ἀκροβολία, velitatio.
 ἀκροβόλισις, ἴδε :
 ἀκροβολισμός, jactatio, -onis θ.
 praeludium pugnae.
 ἀκροβουλιότης, veles, -itis, ἀ.
 ἀκροβυστία, ἡ, praeputium, ii, οὐ.
 ἀκρόβυστος, praeputiatus, a, um.
 ἀκρογωνιαίος, angularis, e.
 ἀκρόθερμος, valde calidus.
 ἀκροθιγίς, ἐς, summis digitis (leviter) tactus.
 ἀκροθιγῶς, carptim; strictim; leviter; summatim.
 ἀκροθινιάζω, primitias offero.
 ἀκροθίνιον, (μᾶλλον δὲ) ἀκροθίνια, τά, primitiae, -arum, θ. πλ.
 ἀκρόκαρπος, ον, in summitate habens fructus.
 ἀκροκέραια, τά, cornua antennarum (navis).
 ἀκροκιδόνιον, iastigium columnae.
 ἀκρόκομος, ον, in extrema parte comatus, a, um.
 ἀκροκυματέω -ῶ, summis innato fluctibus.
 ἀκρονόλια, τά, trunculus, -i, ἀ.
 ἀκρόλιθος, in extremo lapideus.
 ἀκρολίγιον, τό, limbus retis.
 ἀκρολογέω -ῶ, summa colligo.
 ἀκρολόγος, ον, summa colligens.
 ἀκρολοφία, ἡ, summitas collis.
 ἀκρόλοφος, δ, summitas montis.
 ἀκρόμαλλος, δ, valde villosus.
 ἀκρομανής, ἐς, valde insanus.
 ἀκρομάσθιον, τό, papilla, -ae, θ.
 ἄκρον, τό, apex, -icis, ἀ. cacumen, -inis, οὐ. culmen, -inis, οὐ.
 ἀκροπαγής, ἐς, ἐπίθ. in extrema parte defixus.
 ἀκροπενθής, valde tristis.
 ἀκροποδητί, summis pedum digitis
 ἀκρόπολις ἡ, arx, arcis, θ.
 ἀκρόπολος, excelsus, a, um.
 ἀκρόπρωρον, summa pars prorae.
 ἀκρόπτειρον, τό, extrema alae pars.
 ἀκρόρριζος, leviter radicans.
 ἀκρορρίνιον, nasi summitas.
 ἀκρορρύνιον, τό, extrema temonis pars.
 ἄκρος, α, ον, summus, a, um, supremus, a, um. τὸ τοῦ ὄρους ἄκρον, summus mons; μετφ. τὰ ἄκρον ἀγα-

θόν, summum bonum; εἰς ἄκρον (=σφοδρα) summe summopere; extremus, a, um; ἄκροις δακτύλοις, extremis digitis.
 ἀκροσαπής, leviter putrescens.
 ἀκροσίδηρος, in extremo ferreus.
 ἀκρόσοφος, sapientissimus.
 ἀκροσσοσ, sine fimbriis.
 ἀκροστήθιον, summa pars pectoris
 ἀκροστιχίς, ἀκρόστιχον, initium versus; carmen, in quo primae versusum literae nomen (ἡ sententiam) efficiunt.
 ἀκροστόλιον, τό, ornamentum navis in prora.
 ἀκροστόμιον, τό, extrema pars oris
 ἀκροσφαλής, lubricus, a, um.
 ἀκροτελεύτιος, extremus, a, um.
 ἀκρότατος, ἴδε ἄκρος.
 ἀκρότης, ἡ, summitas, -atis, θ, extremitas, -atis, θ.
 ἀκρότητος, ον, non pulsatus.
 ἀκροτομέω -ῶ, decacumino, -are.
 ἀκρότομος, (πέτρα), abrupta rupes ἢ ἀπλῶς rupes -is, θ.
 ἄκροτος, plausu carens.
 ἀκροφανής, qui apparere incipit.
 ἀκροφύλαξ, δ, arcis custos.
 ἀκρόφυλλος, ον, ἐπ. in cacumine frondosus.
 ἀκρόχειρ, ἡ, pars anterior brachii.
 ἀκροχειρία, ἀκροχειρισμός, manibus certamen.
 ἀκροχειρίζομαι, manibus certo.
 ἀκροχειριστής, qui manibus certat
 ἀκροχολέω -ῶ, excandesco ira; irascor, -i.
 ἀκροχολία, ἀ, iracundia, ae, θ.
 ἀκρόχολος, ον, iracundus, a, um.
 ἄκρυπτος, ον, non occultus, a, um
 ἀκρόσταλλος, non glaciatus, a, um
 ἀκρωλένιον, τό, summitas cubiti.
 ἀκρωμία, ἀκρόμιον, ἀκρωμῖς, summitas humeri.
 ἄκρον, (ἄκρον μέλους) δ, acro, onis.
 ἀκρώνυξ, ἀκρόνυχος, qui summis unguibus stat ἢ vadit.
 ἀκρωνυχί, summis unguibus.
 ἀκρωνυχία, ἡ, extremitas unguum; extremitas montis.
 ἀκρόρεια, ἡ, summa pars (vertex) montis; jugum collis.

ἔκρωσις, summe, eximie.
 ἄκρωτηριάς, truncus ἢ detruncus
 aliquid; (corpus) mutilo.
 ἄκρωτηριάσις, ἄκρωτηριασμός,
 mutilatio, -onis, ὁ.
 ἄκρωτηριασμα, τό, quod reseca-
 tur ab summi is corporis.
 ἄκρωτήριον, τό, extremitas, -atis,
 ὁ. cacumen, -inis, οὐ. γεωργ. pro-
 munturium, -i, οὐ.
 ἀκταία, ἡ, sambucus -i, ὁ.
 ἀκταῖος, α, ον, litoralis, e.
 ἀκταιωρέω -ῶ, litus custodio.
 ἀκταιωρία, ἡ, litorum custodia.
 ἀκταιωρός, litorum custos.
 ἀκτένιστος, ον, impexus, a, nm.
 ἀκτῆ, ἡ, litus, -oris, οὐ. ora (ma-
 ritima) ae; ὁ. κύρ. ὄν. Acte, es, ὁ.
 = Attica.
 ἀκτέα-ῆ, ἡ, farina -ae, ὁ.
 ἀκτημοσύνη, ἡ, paupertas, ὁ.
 ἀκτῆμων, pauper, -eris.
 ἀκτησία, ἡ, inopia, -ae, ὁ.
 ἀκτινοβολέω -ῶ, radio καὶ ra-
 dior; (ἀποθ.) — ὦν, radians, -ntis.
 ἀκτινοβολία, radiatio, -onis, ὁ.
 ἀκτινοβόλος, radiosus, a, um.
 ἀκτινοειδής, ἐς, radius similis.
 ἀκτινοφόρος, radius ferens.
 ἀκτινωτός, ἡ, ὄν, radiatus, a, um.
 ἀκτιος, ον, litoralis, e.
 ἀκτίς, ἡ, radius, -ii, ἄ. μικρὰ ἀ-
 κτίς, radiolus, -i, ἄ.
 ἀκτιστος, ον, inconditus, a, um,
 non aedificatus, a, um.
 ἀκυβέρνητος, ον, ἐπίθ. sine gu-
 bernatore.
 ἀκύβευτος, qui rem in aleam non
 dat, qui nihil fortunae permittit.
 ἀκύλιστος, ον, qui non volvitur.
 ἀκύμαντος, ον, fluctibus non agi-
 tatus; tranquillus, a, um.
 ἀκυμάντως, tranquille, placide.
 ἀκυρίευτος, ον, nullius dominio
 subiectus.
 ἀκυρολογέω -ῶ, improprie loquor
 ἀκυρολογία, ἡ, sermonis impro-
 prietas.
 ἀκυρος, ον, irritus, a, um.
 ἀκυρώω -ῶ, irritum reddo; ἀκυρώ
 νόμον, legem abrogo.
 ἀκύρωσις, ἡ, abrogatio, -onis, ὁ.

ἀκύρωτος, ον, non sancitus, a,
 um, irritus, a, um.
 ἀκωκή, ἡ, acies, -ei, ὁ.
 ἀκώλυτος, ον, impraepectus, a,
 um; non impeditus, a, um.
 ἀκωλύτως, neminē prohibente,
 impraepecte.
 ἀκωμώδητος, ον, non derisus in
 comoedia.
 ἀκωμωδήτως, sine derisu in co-
 moedia.
 ἄκων, ἄκουσα, ἔκων, nolens, in-
 vitus, a, um; ἄκων ποιῶ τι, invi-
 tus facio aliquid.
 ἄκωνος, sine cono.
 ἄκωπος, ἀκώπητος, remo ἢ re-
 mis carens.
 ἀλαστροείτης, (λίθος), alabastrites.
 ἀλαστροειδής, ἐς, alabastris ior-
 mam habens.
 ἀλάβαστρος, ὁ, ἀλάβαστρον, τό,
 alabaster -stri, ἄ. alabastrum, -i, οὐ.
 ἀλαστροφόρος, alabastra ferens.
 ἀλαβής, ἐς, anā carens.
 ἀλαζονεία, ἡ, arrogantia -ae, ὁ.
 jactatio, onis ὁ. venditatio, onis ὁ.
 ostentatio, -onis, ὁ. gloriatio, onis ὁ.
 ἀλαζονεύομαι, jacto me; glorior.
 ἀλαζονικός, ἡ, ὄν, arrogans.
 ἀλαζονικῶς, arroganter.
 ἀλαζών, ὁ, ἡ, ἐπ. jactator, -oris
 (homo), arrogans, -ntis; || οὐς.
 ostentator, -oris.
 ἀλάθητος, ον, quem nihil latet.
 ἀλαλαγή, ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός,
 ululatus, -us, ἄ.
 ἀλαλάζω, clamō alala, clamorem
 bellicum edo.
 ἀλαλητός, ὁ, clamor militaris.
 ἀλάλητος, ον, inenarrabilis, e.
 ἄλαλος, ον, mutus, a, um.
 ἀλαμπής, ἐς, non splendus.
 ἄλας, τό, sal, salis, ἄ.
 ἄλαστος, ον, quem non potest
 oblivisci; intolerabilis (luctus).
 ἀλάστωρ, scelestus; — δαίμων, dæ-
 mon scelerum ultor.
 ἀλάτινος, e sale factus.
 ἀλατοδοχεῖον, τό, salinum, -i, οὐ.
 ἀλατοπόλης, silinator, -oris, ἄ.
 ἀλατοπωλία, ἡ, salis commercium
 ἀλάχανος, ον, oleribus carens.

ἀλγεινός, ἡ, ὄν, dolens, -ntis; molestus, a, um; gravis, e.
 ἀλγεινός, dolenter; moleste.
 ἀλγέω -ῶ, doleo (lui, -ere).
 ἀλγηδών, ἡ, dolor, -oris, ἄ.
 ἄλγημα, τό, aegritudo, -inis, ὅ.
 ἄλγος, τό, dolor, -oris, ἄ. maeror, -oris, ἄ. molestia, -ae, ὅ.
 ἀλγύνω, dolore afficio (aliquem).
 ἀλδαίνω, alo, -ere.
 ἀλέα, ἡ, tepor, -oris, ἄ.
 ἀλέθω, molo (-ui, -itum), -ere.
 ἀλείαντος, ὄν, non laevigatus.
 ἄλειμμα, τό, unctio, -onis, ὅ.
 ἄλειμματός, unguento similis.
 ἀλειπτήριον (ὀμαίτων ἐν βάλαντῳ), unctorium, ii, οὐ.
 ἀλειπτής, ὄ, unctor, -oris, ἄ.
 ἀλειπτικός, ἡ, ὄν, ad unguendum pertinens.
 ἀλειπτικός, more unctorum.
 ἄλειπτρον, τό, (vas) unguentarium.
 ἀλειτουρησία, ἡ, immunitas, ὅ.
 ἀλειτούρητος, immunis, e.
 ἀλείφω, ungo (unxi, unctum, -ere) aliquem; -ομαι, ungor; unctito; (= χρίω) lino (livi, litum, ere) aliquid aliqua re.
 ἄλειψις, ἡ, unctio, -onis, ὅ.
 ἀλεκτορείος, ὄν, gallinaceus.
 ἀλεκτοριδής, ὄ, pullus gallinaceus.
 ἀλεκτορίς, ἡ, gallina, ae, ὅ.
 ἀλεκτοροφονία, gallicinium, ii.
 ἄλεκτος, ὄν, i. nefabilis, e.
 ἄλεκτρος, sine lecto; μεταφ. (= ἄγαμος), caelebs, -libis.
 ἀλεκτρών, ἀλέκτωρ, ὄ, gal. us-i, ἄ.
 ἀλεξήτρια, ἡ, propulsatrix, -icis, ὅ.
 ἀλεξήτηρ, ὄ, propulsator, -oris, ἄ.; defensor, -oris, ἄ.
 ἀλεξήτριον, τό, remedium, i, οὐ.
 ἀλεξήτηριος, ὄν, depulsorius, a, um.
 ἀλεξίκακος, ὄν, malum depellens.
 ἀλεξιφάρμακον, τό, remedium adversus venenum; antidotum, -i, οὐ.
 ἀλέξω, -ομαι, defendo (hostes), ἀλεπίδωτος, ὄν, squamis carens.
 ἀλέπιστος, non decorticatus, a, um.
 ἄλες (τὰ ἄσπεια), sales; salsa.
 ἄλεσις, ἡ, actio molendi.
 ἀλεστός, molendus, a, um.
 ἀλεστήρ, ὄ, molitor, oris, ἄ.

ἀλετρις, ἡ, molitrix, -icis, ὅ.
 ἀλεύριον τό, farinula, -ae, ὅ.
 ἄλευρον, τό, farina, -ae, ὅ. iar, iarris.
 ἀλευροποιέω -ῶ, iarinam iacio.
 ἀλευρώδης, farinaceus, a, um.
 ἀλευρών, farinarium, -ii, οὐ.
 ἀλέω -ῶ, molo (-ui, -itum) -ere.
 ἀλήθεια, ἡ, veritas, -atis, ὅ.
 ἀληθευτικός, ἡ, ὄν, verax, -acis.
 ἀληθεύω, vera loquor, verus sum.
 ἀληθής, ἔς, ἐπ. verus, a, um; verax, acis || ἐπίο. ἄληθες; ain, aisme?
 ἀληθίζομαι, vera dico.
 ἀληθινός, ἰδε ἀληθής.
 ἀληθινός, vere, veraciter.
 ἀληθογνωσία, ἡ, veri cognitio.
 ἀλήθω, ἰδε ἀλέθω.
 ἀληθῶς, vere; profecto.
 ἀληπιος, ὄν, qui capi nequit.
 ἀλήπτως, ita, ut capi nequeat.
 ἀλήστευτος, ὄν, non direptus.
 ἀλητία, ἡ, erratio, -onis, ὅ.
 ἀλητεύω, ergo, arc, mendico, -are.
 ἀλήτης, ὄ, ergo, ἄ. mendicus, ἄ.
 ἀλθαία, ἡ, althaea, -ae, ὅ.
 ἄλια (συνάδοχοις), congregatio.
 ἄλια (ἀλατοχοίον), salinum, -i.
 ἀλίξω, salio, -ire, aliquid.
 ἀλίβαντος, thuris accensi expers.
 ἀλίβαντος, mari immersus.
 ἀλίβαντος, per mare vadens.
 ἀλίβρεκτος, mari conspersus.
 ἀλίβρωτος, a mari exesus.
 ἀλιγείτων, mari vicinus.
 ἀλιγενής, ἔς, mari genitus.
 ἀλιεία, ἀλίεσμα, piscatus, -us, ἄ.
 ἀλιεύς, ὄ, piscator, -oris, ἄ.
 ἀλιευτικός, ἡ, ὄν, piscatorius.
 ἀλιευτικός, more piscatorio.
 ἀλιεύω, piscor, -ari.
 ἄλιθος, minime lapidosus.
 ἀλίκλυστος, qui mari alluitur.
 ἀλίκτυπος, maris undis verberatus.
 ἀλικός, ἡ, ὄν, maritimus, a, um.
 ἀλικώδης, salsus, a, um.
 ἀλιμενία, ἡ, delectus portuum.
 ἀλιμενος, ὄν, portu carens.
 ἀλιμικτος, ὄν, mari permixtus.
 ἀλινδέομαι -οῦμαι, velutor, -ari.
 ἀλινθήσις, volutatio in pulvere.
 ἄλιος, ἰα, ὄν, marinus.
 ἀλίπαστος, sale conspersus.

ἀλίπεδον, τό, solum mari vicinum
 ἀλιπής, ἐς, pinguedine carens.
 ἀλιπλάνητος, per mare vagus.
 ἄλις, satis; abunde.
 ἄλις, ἀλισμός, salitura, -ae, θ.
 ἄλισσομαι, capior, captus sum,
 capi; ἡ πόλις ἐάλω, urbs capta est,
 (καὶ μεταφ. μάρι, ἐρωτι).
 ἄλιστός, salitus, a, um; salsus.
 ἄλιτενής, ἐς, usque ad mare pa-
 tens; maritimus, a, um; humilis,
 e; vadosus, a, um.
 ἀλιτήριος, δ, sceleratus, a, um.
 ἀλιτηριώδης, execrabilis, e.
 ἄλική, ἡ, robur, -oris, οὐ.
 ἄλικη, ἡ, (ζ.) alces, -is, θ.
 ἄλικμος, ον, robustus, iortis.
 ἄλικμών, ἡ, alcyon, -onis, θηλ.
 alcedo, -inis, θ.
 ἀλλά, sed; at; verum, etiam' ἀλλ'
 ὅμως; sed tamen, attamen' ἀλλὰ
 καὶ, sed etiam' οὐ μόνον—ἀλλὰ καὶ,
 non solum—sed etiam; ἀλλ' οὐδέ,
 non modo non—sed ne.
 ἀλλαγῆ, ἡ, ἀλλαγμός, δ, mutatio
 -onis, θ. commutatio θ.
 ἀλλαγμα, τό, permutatio, -onis,
 θ; id, quod permutatur.
 ἀλλαντοειδής, ἐς, farciminosus.
 ἀλλαντοποιέω -ῶ, farcimina facio.
 ἀλλαντοποιός, ἀλλαντοπώλης, δ,
 fartor, -oris, ἄ. botularius -ii, ἄ.
 ἀλλαντοπωλέω -ῶ, farcimina vendo
 ἄλλαξις, ἡ, mutatio, -onis, θ.
 ἄλλᾶς, δ, farcimen -nis, οὐ.
 ἀλλάσσω, ἀλλάττω, muto -are.
 ἀλλαχῆ, alia, alibi, alio, aliorum
 ἀλλαχόθεν, aliunde.
 ἀλλαχόθι, alibi.
 ἀλλαχόσε, aliorum.
 ἀλλαχοῦ, alibi.
 ἀλλεπαλληλία, ἡ, alternatio, -onis,
 θ. continuitas, -atis, θ.
 ἀλλεπίλληλος, ον, alternus, a, um;
 continuus, a, um.
 ἄλλη, aliter, aliorum.
 ἀλληγορέω -ῶ, allegorice loquor
 ἢ interpreter.
 ἀλληγορημα, per allegoriam di-
 ctum; interpretatio allegorica.
 ἀλληγορητής, δ, qui allegorice in-
 terpretatur.

ἀλληγορία, ἡ, allegoria, ae, θ.
 ἀλληγορικός, allegoricus, a, um.
 ἀλληγορικῶς, allegorice.
 ἀλληλέγγυοι, qui mutuo spondent.
 ἀλληλένδετος, ον, ἐπ. mutuo jun-
 ctus, a, um.
 ἀλληλογραφία, ἡ, mutua scriptio.
 ἀλληλοκτονεῖν, mutuo se inter-
 ficere.
 ἀλληλοκτονία, ἡ, mutua caedes.
 ἀλληλοκτόνοι, οἱ, qui se mutuo
 occidunt.
 ἀλληλομαχέω -ῶ, mutuo pugno.
 ἀλληλομαχία, ἡ, mutua pugna.
 ἀλληλουχία, ἡ, contextus, -us, ἄ.
 ἀλληλοφαγεῖν, mutuo devorare se.
 ἀλληλοφαγία, ἡ, mutua devora-
 tio ἢ vexatio.
 ἀλληλοφάγοι, mutuo se devorantes
 ἀλληλοφθονία, ἡ, mutua invidia.
 ἀλληλοφθορία, mutua perditio.
 ἀλληλοφονία, mutua caedes.
 ἀλλήλων, -οις, -ους, inter nos, in-
 ter vos; ἀγαπάτε ἀλλήλους; amate
 alius alium; invicem.
 ἀλλογενής, ἐς, alienigena, -ae, θ.
 peregrinus, -i, ἄ.
 ἀλλογλωσσία, diversitas linguae.
 ἀλλογλωσσοσ, ον, alienā lingua
 utens; peregrinus, a, um.
 ἀλλοδαπός, ἡ, ὄν, externus, a, um;
 extraneus, a, um.
 ἀλλοδοξέω -ῶ, falsa opinor.
 ἀλλοδοξία, ἡ, falsa opinio.
 ἀλλοεθνής, ἐς, alius gentis, di-
 versae nationis.
 ἀλλοεθνία, diversitas nationis.
 ἄλλοθεν, aliunde.
 ἄλλοθι, alibi; alias.
 ἄλλοῖος, α, ον, diversus, a, um.
 ἀλλοιότης, ἡ, diversitas, θ.
 ἀλλοιότροπος, ον, mutabilis, e.
 ἀλλοιόχρους -ους, varii coloris.
 ἀλλοιώω -ῶ, alieno, -are; muto;
 immuto ἢ commuto, aliquid;—οὔ-
 μαι, mutor -ari.
 ἀλλοίωμα, ἀλλοίωσις, mutatio.
 ἀλλοίως, diverse.
 ἀλλοιωτικός, ἡ, ὄν, ad mutan-
 dum aptus.
 ἀλλόκοτος, ον, praeter consuetu-
 dinem; alienus, a, um.

ἀλλοκότως, absurde.
 ἄλλομαι, salio -ire, salto -are.
 ἀλλόμορφος, aliter formatus.
 ἀλλοπερσαίλος, *ον*, mutabilis, e; inconstans, -ntis.
 ἄλλος, ἦ, ο, alius, a, ud, alter; οὐδὲν ἄλλο ἤ, nihil aliud quam ὃ ἄλλος (= ὁ λοιπός) ceterus, a, um; πὰ ἄλλα, (= τὰ λοιπὰ) cetera.
 ἄλλοσε, aio, aliorsum.
 ἄλλοτε, alias.
 ἄλλοτριάζω, alieno arimo sum.
 ἄλλοτριολογέω-ῶ, absurda loquor
 ἄλλοτριονομέω-ῶ, aliena tribuo.
 ἄλλοτριοπράγέω-ῶ, alienas res ago
 ἄλλοτριοπραγία, alienorum cura.
 ἄλλοτριοπραγισύνη, mala sedulitas in alienis (rebus).
 ἄλλότριος, α, *ον*, alienus, a, um.
 ἄλλοτριότης, ἦ, alienatio, -όνis, θ.
 ἄλλοτριοφάγέω-ῶ, alienis vivo.
 ἄλλοτριοφάγος, aliena comedens.
 ἄλλοτριοφρονέω-ῶ, diversa sentio
 ἄλλοτριῶ-ῶ, alieno, -are; abalieno -are, aliquid; μετφ. ἄλλοτριῶ τινά τινος, alieno aliquid ab aliquo.
 ἄλλοτριῶς, ἴδε ἄλλότριος.
 ἄλλοτριώσις, ἦ, alienatio, -onis, θ.
 ἄλλοτρώπις, alieno modo, aliter.
 ἄλλου (κοιν. ἄλλου), alibi.
 ἄλλοφρονέω-ῶ, aliud in animo habeo; aliter intelligo, aliquid. μετφ. insanio, -īre.
 ἄλλοφροσύνη, ἦ, insania, -ae, θ.
 ἄλλόφρων, insanus, a, um.
 ἄλλοφρῆς, ἐς, ἐπίθ. qui alius natura est.
 ἀλλόφυλος, *ον*, alienigenus.
 ἀλλοφωνία, ἦ, diversitas linguae
 ἀλλόφωνος, *ον*, aīa voce utens.
 ἀλλοχροτέω-ῶ, colorem mutuo.
 ἀλλόχρους, -ουν, discolor, -oris.
 ἄλλως, aliter (ισχυρ.) secus, praecicque; aliorsum ἢ aliorsum: ἄλλως τε καί, praesertim.
 ἄλμα, τό, saltus, -us, ἄ.
 ἄλμαία, ἦ, muria, -ae, θ.
 ἄλμαϊος, α, *ον*, salsus, a, um.
 ἄλμευσις, ἦ, salsura, -ae, θ.
 ἄλμεντής, θ, salgamarius, -ii, ἄ.
 ἄλμεύω, salio (-ire) aliquid.
 ἄλμη, ἦ, salsugo, -inis, θ.

ἄλμιος, *ον*, ἴδε ἄλμαϊος.
 ἄλμυρίζω, salsus sum.
 ἄλμυρότης, ἦ, salsitudo, θ.
 ἄλμυρός, ἄλμυρώδης, ἐς, ἴδε : ἄλμώδης, ἐς, salsus, a, um.
 ἄλοάω-ῶ, trituro (aliquid).
 ἄλογεῦμαι, a ra ione aberro.
 ἄλόγημα, τό, error, -oris, ἄ.
 ἄλογία, ἦ, rationis privatio.
 ἄλογιστέω-ῶ, stulte ago.
 ἄλογιστία, ἦ, incogitantia, ae, θ. temeritas, -atis, θ.
 ἄλόγιστος, *ον*, incogitabilis, e.
 ἄλογίστως, inconsiderate.
 ἄλογος, *ον*, rationis expers, ratione egens; absurdus, a, um.
 ἄλογώδης, ἐς, rationis expers.
 ἄλόγως, sine ratione, temere.
 ἄλόη, ἦ, aloë, -es, θ.
 ἀλοιδόρητος, ἀλοιδόρος, *ον*, conviciis non obnoxius.
 ἀλοιδορήτως, sine conviciis.
 ἀλοιφή, ἦ, unctio, -onis, θ. unguentum, -i, οὐ.
 ἀλοπήγνια, τά, salinodina, -ae, θ.
 ἀλοπηγρός, θ, salinator, -oris, ἄ.
 ἄλουργίς, ἦ, vestis purpurea.
 ἄλουργός, ἦ, ὄν, purpureus, a, um.
 ἄλουσία, ἦ, illuvies, -ei, θ.
 ἄλουτος, *ον*, illotus, a, um.
 ἄλωφος, *ον*, cristam non habens.
 ἄλοχος, ἦ, conjux -ugis, θ.
 ἄλς, ἄλός, sal, salis, ἄ. mare, οὐ. οἱ ἄλεις, (τὰ δαστεία), sales: (τὰ ἀλοπήγνια), saīnae, -arum, θ.
 ἄλσις, ἦ, saltatio, -onis, θ.
 ἄλσοκομέω-ῶ, lnci curam gero.
 ἄλσοκομία, ἦ, luei cura.
 ἄλσος, τό, lucus, -i, ἄ. nemos, -oris, οὐ. saltus, -us, ἄ.
 ἄλσώδης, ἐς, nemorosus, a, um.
 ἀλτήρες, οἶ, halteres, um, ἄ.
 ἀλτικός, ἦ, ὄν, saltatorius, a, um.
 ἄλκυίς, ἦ, salsa aqua.
 ἀλκυός, ἴδε ἄλμυρός.
 ἀλύμαντος, *ον*, illaesus, a, um
 ἀλύπητος, *ον*, ἐπ. tristitia non adfectus.
 ἀλυπήτως, citra dolorem.
 ἀλυπία, ἦ, laetitia, -ae, θ.
 ἄλυπος, *ον*, doloris expers, dolore non adficiens, laetus, a, um.

ἀλύπως, sine dolore.
 ἀλυσίδετος, *ον*, catenarius.
 ἀλυσιδόω -ῶ, catenis vincio.
 ἀλυσιδωτός, *ή, ὄν, ἐπ.* hamis con-
 sertus, *α, um*.
 ἄλυσις, *ή*, catena, -*ae, θ*.
 ἀλυσιτέλεια, *ή*, inutilitas, -*atis, θ*.
 ἀλυσιτελής, *ές*, inutilis, *ε*.
 ἀλυσιτελῶς, inutiliter.
 ἄλυτος, *ον*, insolutus, *α, um*.
 ἀλύτως, insolubiliter.
 ἄλυχνος, *ον*, lampade carens.
 ἄλφα, *τό*, alpha.
 ἀλφάβητος, *ον*, alphabetum, -*i, οὐ*.
 ἀβecedarium, -*i, οὐ*.
 ἀλφριτεῖον, *τό*, pistrinum, *οὐ*.
 ἀλφριτικός, polentarius, *α, um*.
 ἀλφριτοειδής, farinae similis.
 ἄλφριτον, *τό*, polenta, -*ae, θ*. farina
 hordeacea.
 ἀλφριτοπώλης, farinae venditor.
 ἀλφριτοφάγος, polentam comedens
 ἀλφριτόχρως, candidus, *α, um*.
 ἄλφος, albus, *α, um*.
 ἀλώβητος, *ον*, illaesus, -*α, um*.
 ἀλώδης, salis similis.
 ἀλώϊος (τῆς ἄλω), arealis, -*ε*.
 ἄλων -ωνος, *ή*, area, -*ae, θ*.
 ἄλωνεύομαι, in areā trituro fru-
 mentum.
 ἀλώνητος, sale (τ. ἔ. vili pretio)
 emptus, vilissimus.
 ἄλωνίζω, in areā versor; in areā
 trituro frumentum.
 ἄλώνιον, *τό*, parva area.
 ἄλωνοτριβέω -ῶ, in area trituro.
 ἄλωπέκειος, vulpinus, *α, um*.
 ἄλωπεκῆ, *ή*, pellis vulpina.
 ἄλωπεκία, ἄλωπεκίασις, *ή*, deflu-
 vium capilli.
 ἄλωπεκίζω, vulpinor ari.
 ἄλωπέκιον, *τό*, vulpecula, -*ae, θ*.
 ἄλωπεκίς, *ή*, catulus vulpis,
 ἀλώπηξ, *ή*, vulpes, -*is, θ*.
 ἄλωπεκώδης, *ες*, vulpinus.
 ἄλωπέχρους, vulpinum colorem
 habens.
 ἄλως (ω), *ή*, area, -*ae, θ*.
 ἄλωσις, *ή*, expugnatio, -*onis, θ*.
 ἄλωτός, *ή, ὄν*, captus, *α, um*.
 ἄμα 1) πρόθ. cum; ἄμα τῷ ἡλίῳ
 ἀνίσχοντι, cum ortu solis; 2) σύνθ.

χρόν. simul simul ac, simulaque,
 simul ut, ἄμα ἀπῆλθε, simul ut (si-
 mul ac) abiit.

ἀμάθεια, *ή*, inscitia, -*ae, θ*.
 ἀμαθής, *ές*, literarum expers, in-
 doctus, *α, um*.

ἄματος, *ή*, sabulo -*onis, θ*.
 ἀμαθώδης, sabulosus, *α, um*.
 ἀμαθῶς, inscite; inscipienter; in-
 docte; imperite.

ἀμάλλαντος, ἀμάλλαντος, *ον*, qui
 molliri nequit; durus, *α, um*.

ἀμανίται, *οί*, fungi, -*orum, ἀ. πλ.*

ἀμάντευτος, non vaticinans.

ἄμαξα, *ή*, currus, *i, ἀ*. vehicu-
 lum, *i, οὐ*. φορηγός—, plaustrum, *i, οὐ*.
 ὀδοπορικῆ—, rheda, -*ae, θ*. ἀρ-
 μάμαξα, carpentum, *i, οὐ*.

ἄμαξάριον, *τό*, parvus currus.

ἄμαξεύω, plaustrum ago.

ἄμαξήλατος, vehicularis, *ε*.

ἄμαξια ὄος, lapis magnitudine ve-
 his, magnus.

ἄμαξιον, ἀμαξίς, plostellum, -*i*.

ἄμαξιτός ὁδός, via vehicularis.

ἄμαξοπηγέω -ῶ, plaustra fabricor.

ἄμαξοπηγία, *ή*, plaustrarum fa-
 bricatio.

ἄμαξοπηγός, ἀμαξοποιός, plau-
 strarius -*ii, ἀ*. capentarius -*ii, ἀ*.

ἄμαξουργία, plaustri fabricatio.

ἄμαξουργός, ἴδε ἀμαξοπηγός.

ἄμαρα, *ή*, aqueductus, -*us, ἀ*.

ἄμαράκινος, amaracinus, *α, um*.

ἄμαράντος, *ον*, non marcescens,
οὐ. amarantus, -*i, ἀ*.

ἄμαρτάνω, aberro (a scopo, *α*
 via); erro, pecco (in aliquem).

ἄμαρτημα, *τό*, peccatum, -*i, οὐ*.
 delictum -*i, οὐ*.

ἄμαρτία, *ή*, error, -*oris, ἀ*. pec-
 catio, -*onis, θ*.

ἄμαρτύρητος, testimonio non com-
 probatus, testibus carens.

ἄμαρτύρος, testibus non iirmatus.

ἄμαρτωλή, *ή*, peccatrix, -*icis, θ*.

ἄμαρτωλός, *ος*, peccator, -*oris, ἀ*.

ἄμαρνηγή, *ή*, coruscatio, -*onis, θ*.

ἄμαρύσσω, corusco, -*are*.

ἄμασσητος, immasticatus, *α, um*.

ἄμασίγιωτος, *ον*, ἀμάστικτος, *ον*,
 non flagellatus, *α, um*.

ἀμαυρός, ἄ, ὄν, obscurus, a, um.
 ἀμαυρότης, ἡ, obscuritas, -atis. θ.
 ἀμαυροφανής, ἐς, obscuram lucem emittens.

ἀμαυρόω-ῶ, obscuro, -are.

ἀμαυρῶς, obscure.

ἀμαύρωσις, ἡ, obscuratio, -onis,

θ. — ὀφθαλμῶν, caligo, -inis, θ.

ἀμαυρωτικός, ἡ, ὄν, obscurandi vim habens.

ἀμάχαιρος, sine gladio.

ἀμαχεί, ἀμαχητεί, absque pugna, sine controversia.

ἀμάχητος, ὄν, non pugnans, -ntis; invictus, a, um.

ἀμαχος, ὄν, invictus, a, um.

ἀμάω-ῶ, demeto (essui) -ere.

ἄμβιξ, ὁ, ὅλα, -ae, θ.

ἀμβλυγώνιον, obtusus angulus.

ἀμβλυγώνιος, obtusum angulum habens. [vim habens.

ἀμβλυντικός, ἡ, ὄν, hebetandi

ἀμβλύω, hebetatio, -onis, retundo

(-tudi, -tūsum -ere); praestringo;

-ομαι hebesco -ere, obcalesco ἢ

concalesco, -ere.

ἀμβλύ, ἐπίρ. obtuse.

ἀμβλύς, εἶα, ὅ, hebes, -etis (te-

lum, visus), obtusus, a, um; ἀμ-

βλῆς τὸν νοῦν, νοῦς —, hebes, brut-

us, tardus, stupidus.

ἀμβλυτέρως, obtusius.

ἀμβλύτης, ἡ, hebetatio, -onis, θ.

stupor, -oris, ἄ.

ἀμβλυώπτω-ῶ, oculis non satis

prospicio, caecutio, -ire.

ἀμβλυωπία, ἡ, visus obtusus.

ἀμβλυωπός, ὄν, oculis non satis

prospiciens, oculis hebetioribus.

ἀμβλωμα, τό, abortus, -us, ἄ.

ἀμβλωσις, ἡ, abortio, -onis, θ.

ἀμβροσία, ἡ, ambrosia, -ae, θ.

ἀμβροσιακός, ambrosiacus, a, um.

ἀμβρόσιος, amprosius, a, um.

ἀμβυξ, ἴδε ἀμβιξ.

ἄμβων, ὁ, pulpitum, -i, οὐ, sug-

gestus, -us, ἄ.

ἀμεθεξία, ἡ, quum quis alicui-

jus rei expers est.

ἀμεθόδευτος, ὄν, ἀμέθοδος, ὄν,

arte carens, male ordinatus et di-

gestus.

ἀμέθυσος, ὄν, non ebrius, a, um; sobrius, a, um.

ἀμέθυστος, ὄν, ἐπ. ἴδε ἀμέθυσος·

|| οὐσ. (λίθος) amethystus (lapis).

ἀμείβω, muto, perrauto; facio mu-

tuum cum aliquo; ἀμείβομαι τινά

τινι, remuneror aliquem aliqua re.

ἀμειδής, ἐς, ἀμειδαστος, ὄν, non

ridens, tristis.

ἀμείλικτος, ὄν, implacabilis, e.

ἀμείνων, ὄν, melior, melius, -oris.

ἀμεινίς, ἡ, imutatio, -onis, θ.

ἀμείωτος, ὄν, non imminutus, a,

um, integer.

ἀμέλω, mulgeo (-ali, -lctum -ere)

μεταφ. haurio.

ἀμέλει, ἐπίρ. profecto.

ἀμέλεια, ἡ, neg.igentia, -ae, θ.

ἀμελετησία, ἡ, inconsiderantia, θ.

ἀμελέτητος, ὄν, immeditatus, a,

um; non praeparatus, a, um.

ἀμελετήτως, immeditate, sine

praeparatione.

ἀμελέω-ῶ, neglero (-exi -ctum

-ere); desum (alicui, officio); de-

sero, praeterrmitto, -ere; —ομαι

neglegor, -ctus sum, -i.

ἀμελής, ἐς, negligens, -ntis.

ἀμελητί, negligenter.

ἀμελητήρ, ὁ, mulctra, -ae, θ.

ἀμελλητί, ἀμελλήτως, sine mora,

sine cunctatione.

ἀμελξίς, ἡ, mulsurā, -ae, θ.

ἀμελῶς, negligenter.

ἀμεμπτος, ὄν, ἀμεμφής, ἐς, in-

culpatus, vituperabilis.

ἀμέμπτως, inculpate.

ἀμεμψίμοιρος, ὄν, qui sorte suā

contentus est.

ἀμέργω, stringo, exprimo;

ἀμέρεια, ἡ, individuitas, -atis, θ.

ἀμερής, ἐς, individuus, a, um.

ἀμεμμέντω-ῶ, securus sum.

ἀμεριμνησία, ἡ, securitas, θ.

ἀμεριμνος, ὄν, securus, a, um.

ἀμεριμνως; sine curā; secure.

ἀμεριστος, ὄν, individuus, a, um.

ἀμεσος, ὄν, medio carens.

ἀμέσως, nullo iāterveniente.

ἀμετάβατος, ὄν, intransitivus.

ἀμεταβάτως, intransitive.

ἀμετάβλητος, ὄν, ἀμετάβολος, ὄν,

immutabilis, e; immutatus.
 ἀμετάδοτος, *ον*, qui nihil impertit; avarus, a, um.
 ἀμετάθετος, *ον*, immutabilis, e; constans, ntis; fixus, a, um.
 ἀμεταθέτως, constanter.
 ἀμετακίνητος, *ον*, immobilis, e.
 ἀμετακινήτως, immutabiliter.
 ἀμετάκλητος, non revocabilis, e.
 ἀμετακλήτως, irrevocabiliter.
 ἀμεταμέλητος, *ον*, ἀμετανόητος, *ον*, quem non poenitet, ἀμεταμελήτως, ἀμετανοήτως, sine ulla poenitentia.
 ἀμετάπειστος, *ον*, pertinax, acis.
 ἀμεταπειστως, pertinaciter.
 ἀμετάπλαστος, non transformatus.
 ἀμεταποίητος, immutabilis, e.
 ἀμετάπαιστος, *ον*, immutabilis, e.
 ἀμετάστροφος, *ον*, immutabilis, e.
 ἀμετάτρεπτος, *ον*, immutabilis, e.
 ἀμετατρέπτως, immutabiliter.
 ἀμετάτροπος, *ον*, immutabilis, e.
 ἀμεταχειρίστος, *ον*, intractabilis, e.
 ἀμέτοχος, *ον*, non particeps; expers -rtis.
 ἀμέτρητος, *ον*, immensus, a, um.
 ἀμετρήτως, sine mensurā.
 ἀμετρία, ἡ, immensitas -atis, θ.
 ἀμετροβαθής, immense proiundus
 ἀμετροεπής, sine modo loquax.
 ἀμετρον, τό, immensum, -i, οὐ.
 Ἴδε καὶ ἀμετρία.
 ἀμετροπαθής, sine modo patiens.
 ἀμετρος, *ον*, immensus, a, um.
 ἀμέτρως, immodice, infinite.
 ἀμήν, vere, certe.
 ἀμητήρ (θεριστής), messor, ἄ.
 ἀμητήριον, τό, falx (messoria).
 ἀμητικός, ἡ, *ον*, messorius, a, um.
 ἀμητος (θέρισσις), messis, -is, ἄ.
 ἀμήτωρ, matre orbis ἢ orbatus.
 ἀμηχανέω -ῶ, haesito, -are; (= ἀποῶ), egeo, -ere.
 ἀμηχανία, ἡ, diicultas, -atis, θ; angustiae rerum; egestas, θ.
 ἀμήχανος, *ον*, ineptus, a, um; minime sollers; impossibilis, e.
 ἀμηχάνως, nullo modo.
 ἀμίαντος, *ον*, immaculatus, a, um; impolutus, a, um; || οὐσ. δ ἀμίαντος (λίθος), amiantus, -i, ἄ.

ἀμιγής, ἔς, non mixtus, a, um.
 ἀμιγῶς, citra mixturam.
 ἀμικτος, *ον*, immixtus, a, um.
 ἀμίκτως, absque mixturā; pure.
 ἀμίλλα, ἡ, aemulatio, onis, θ.; certamen, -inis, οὐ. contentio, -onis.
 ἀμιλλάσμαι -ῶμαι, aemulor, -ari; certo, -are; contendo, -ere.
 ἀμιλλητικός, ad certamen aptus.
 ἀμιλλητικῶς, certatim.
 ἀμίμητος, *ον*, inimitabilis, e; ἐν εὐρύτερα σημασίᾳ : divinus, a, um.
 ἀμιμήτως, divine.
 ἀμιξία, ἡ, nullum commercium.
 ἀμίσ, ἡ, (οὐροδοχείον), matula, ae, θ.
 ἀμισής, ἔς, non odiosus, a, um.
 ἀμισία, ἡ, defectio odii.
 ἀμισθί, sine mercede.
 ἀμισθία, ἡ, defectio mercedis.
 ἀμισθος, *ον*, mercedem non merens; gratuitus, a, um.
 ἀμισθωτος, *ον*, mercede non conductus, a, um.
 ἄμμα, τό, nexus, us, ἄ. ἄμμα σχοινοῦ, commissura funis.
 ἀμματίσω (κοιν. ματίσω), vincio.
 ἀμμοκονία, ἡ, arenatio, θ.
 ἄμμος, ἡ, sabulum, οὐ. arena, θ.
 ἀμμώδης, arenosus, arenarius.
 ἀμμωνιακόν, sal ammoniacus.
 ἀμνάς, ἡ, agna, -ae, θ.
 ἀμνεῖος, *ον*, agrinus, a, um.
 ἀμνημόνευτος, *ον*, immemoratus; a, um; immemorabilis, e.
 ἀμνημονέω -ῶ, ibliviscor.
 ἀμνημοσύνη, ἡ, immemoria, θ.
 ἀμνήμων, immemor, -oris.
 ἀμνησικακέω -ῶ, illatae injuriae obliviscor.
 ἀμνησικακία, ἡ, injuriae oblivio.
 ἀμνησικακος, injuriae immemor.
 ἀμνηστεία, ἡ, abolitio iacti.
 ἀμνηστευτος, *ον*, ἐπ. matrimonii expers.
 ἀμνηστος, *ον*, oblivione deletus.
 ἀμνός, δ, agnus, -i, ἄ.
 ἀμόγητος, indefessus, a, um.
 ἀμοιβαδής, ἀμοιβαδόν, mutue.
 ἀμοιβαῖος, α, *ον*, mutuus, a, um; alternus, a, um; vicis.
 ἀμοιβαίως, muto, mutue.
 ἀμοιβή, ἡ, mutatio, alternatio,

—onis, θ. remuneratio, —onis, θ. pretium, —ii, οὐ.

ἀμοιρέω-ῶ, expers sum (rei).

ἀμοιρία, ἡ, infortunitas, -atis.

ἀμοιρος, ον, expers, -itis; carens, (ἀτυχής), infortunatus, a, um.

ἀμόλυντος, ον, impollutus.

ἀμορφος, ον, inculpatus, a, um.

ἀμόρηγῃ, ἡ, amurca, —ae, θ.

ἀμοργίς, ἡ, vestis purpurea.

ἀμορφία, ἡ, deformitas, -atis, θ.

ἀμορφος, ον, ἐπ. deformis, e; in-formis, e.

ἀμόρφως, deformiter.

ἀμόρφωτος, ον, iniformis, e; (=ἀνευ μορφώσεως), incultus, a, um.

ἀμουσία, ἡ, imperitia, —ae, θ.

ἀμουσος, ον, musices imperitus; aversus a Mussia; indoctus.

ἀμούσως, inepte, indocte.

ἀμοχθεί, sine labore.

ἀμόχθητος, ον, ἀμοχθος, ον, indefessus, a, um; labore carens, iners, —rtis.

ἀμόχθως, citra laborem.

ἀμπέλιος, ἀμπέλειος, ον, viteus, a, um; vitigenus, a, um.

ἀμπέλιον, ἀμπελίς, viticula, —ae.

ἀμπελος, ἡ, viii, —is, θ.

ἀμπελουργέω-ῶ, vites colo.

ἀμπελουργία, ἡ, vineae cultus.

ἀμπελουργική, ἡ, ars vinitoris.

ἀμπελουργικός, vineaticus, a, um.

ἀμπελουργός, δ, vinitor, —oris, δ.

ἀμπελόφυλλον, τό, frons vitea.

ἀμπελόφυτος, ον, viteus, a, um.

ἀμπελώδης, ες, vitibus abundans

ἀμπελών, δ, vinetum, —i, οὐ.

ἀμπεχόνῃ, ἀμπεχονον, vestitus, —us, δ, amictus, —us, δ.

ἀμπέχω, amicio, (—icui —ictum, —ire); —ομαι, me amicio.

ἀμπυξ, δ, vatta —ae, θ. rota, ae, θ.

ἀμυγδαλέα —ἡ, ἀμύγδαλος, ἡ, amygdalus, —i, θηλ.

ἀμυγδάλεος, amygdaleus, a, um.

ἀμυγδάλη, ἡ, ἀμυγδαλίς, ἡ, amygdala, —ae, θηλ.

ἀμυγδάλιος, amygdalinus, a, um.

ἀμυγδαλίτης, δ, amygdalis similis

ἀμυγδαλοειδής, ες, amygdalaceus.

ἀμυγδαλον, τό, amygdalum, —i, οὐ.

ἀμυγδαλώδης, amygdalae similis.

ἀμυγμα, τό, laceratio, onis, θ.

ἀμυδρός, δ, ὄν, obscurus, a, um.

ἀμυδρότης, obscuritas, —atis.

ἀμυδρόω-ῶ, obscuro, —are.

ἀμυδρῶς, obscure.

ἀμύδρωσις, obscuratio, —onis, θ.

ἀμύελος, ον, medullā carens.

ἀμύητος, ον, non initiatus, a, um;

μετρ. alienus a re aliqua.

ἀμύθητος, ον, inenarrabilis, e.

innumerabilis, e.

ἀμυθος (ποίησις), sine fabulis.

ἀμυκτικός, ἡ, ὄν, ἐπ. vin habens

lacerandi.

ἀμυλον, τό, amyllum, —i, οὐ.

ἀμυλος, ον, non molitus, a, um.

ἀμυνα, ἡ, propugnatio, —onis; ultio, —onis, θηλ.

ἀμυντήρ, δ, propugnator, —oris, δ.

δέ.ensor, —oris, δ ultor, —oris, δ.

ἀμυντήριος, ον, ἀμυντικός, ἡ, ὄν,

ad defendendum aptus.

ἀμύνω, (=ἀποκρούω) defendo,

—rae = ὑπερασπίζω τινά; propugno

pro aliquo' —ομαι defendo; —ομαι

(=ἐκδικῶ) τινά, defendo aliquem,

vindictam ab aliquo sumo.

ἀμύριστος, ον, ἀμυρος, ον, sine

unguentis.

ἀμύσσω, rado unguibus, lacero.

ἀμυσταγώγητος, ον, mysteria non

edoctus, a, um.

ἀμυχή, ἡ, ulcus parvum; vulnus

leve; laceratio, —onis, θ.

ἀμφήρης (ναῦς), ἀμφηρικόν (ἀνά-

τιον) ambiremis, e.

ἀμφήριστος, ον, anceps, —itis.

ἀμφί· 1) ambi, εὐχρηστον ἐν μόνῃ

τῇ συνθέσει· 2) circa ἢ circum μετ'

αἰτίας. α') ἐπὶ τόπον· ἀμφὶ τὸν πο-

ταμόν, circa flumen· β') ἐπὶ χρόνον

καὶ ἀριθμῶν· ἀμφὶ μέσον ἡμέρας,

circa meridiem· γ') ἔγω, εἶμι, δια-

τρέβω ἀμφὶ τι, curo aliquid, stu-

diosus sum alicujus rei.

ἀμφίασις, ἀμφίασμα, ἀμφιασμός,

amictus, —us, δ.

ἀμφιβάλλω, circumjicio, —ere,

aliquid; (=ἀπορῶ) dubito—are; μέσ.

—ομαι, accingor.

ἀμφίβιον, τό, amphibium, —i, οὐ.

ἀμφιβληστροειδής, ἒς, retis forma habens.

ἀμφίβληστρον, τό, rete jaculum ἢ ἀπλ. rete, -is, οὐ. ἢ jaculum, -i.

ἀμφιβολία, ἡ, ambiguitas, -atis, ὅ. dubitatio, -onis, ὅ.

ἀμφίβολος, ον, ambiguus, a, um. dubius, a, um, anceps, -pitis.

ἀμφιβόλως, ambigue; dubie.

ἀμφιγινέω -ᾶ, dubito, -are.

ἀμφιδέξιος, ον, aequimanus.

ἀμφιδοξέω -ᾶ, anceps sum.

ἀμφιδόξος, ον, anceps, -itis.

ἀμφιέννυμι, convestio, -ire; amicio, -ire; induo, -ere; -ννυμαι, me amicio aliquid, induo me aliquid.

ἀμφίσις, ἀμφίσιμα, ἀμφισιμός, amictus, -us, ᾶ. amicimen, -inis, οὐ.

ἀμφιστρίς, ἡ, amiculum, -i, οὐ.

ἀμφίζευκτος, utrinque junctus.

ἀμφιθάλης, ἒς, undique iloridus, a, um; ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοί, fratres germani.

ἀμφιθάλλων, undique vireo.

ἀμφιθέατρον, τό, amphitheâtrum.

ἀμφιθάλα -ᾶ, undique irango.

ἀμφίθυρος (οἶκος), utrinque, januam habens (domus).

ἀμφικάλυπτα, circumtego, -ere.

ἀμφικειμαι, circumjaceo, -êre.

ἀμφικέφαλος, ον, biceps, -itis.

ἀμφίκοιλος, utrinque cavatus.

ἀμφικτιώνες, οἶ, vicini, -orum.

ἀμφικτυονικός, ἡ, ὄν, amphictyonicus, a, um; — ὄν συνέδριον, concilium amphictyonum.

ἀμφικυρτος, ον, utrinque curvus.

ἀμφιλαφής, ἒς, ampius, a, um; patulus, a, um; densus.

ἀμφιλαφῶς, ample; dense.

ἀμφιλέγω, discepto, -are.

ἀμφιλέκτος, ον, dubius, a, um.

ἀμφιλέκτως, dubie.

ἀμφιλογία, ἡ, disceptatio, -onis, ὅ.

ἀμφίλογος, ον, ambiguus.

ἀμφίλογος, ambigue; dubie.

Ἀμφιλόχοι, οἶ, Amphilochi, -orum

Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικόν, Argos Amphilochium.

ἀμφιλύκη, ἡ, dubia nox.

ἀμφιον τό, indumentum, -i, οὐ.

ἀμφιπιέζω, undique premo.

ἀμφιπλέκω, circumnecto.

ἀμφίρρεπής, ἒς, ἀμφίρροπος, ον,

ambiguus, a, um.

ἀμφίρροπος, ον, circumflaus.

ἀμφισβητέω -ᾶ, controversor, contendit, litigo; — περί τιος, discepto de aliqua re.

ἀμφισβήτησις, controversia, -ae, ὅ. disceptatio, ὅ.

ἀμφισβητήσιμος; ον, controversus, a, um; disputabilis, e.

ἀμφισβητικός, ἡ, ὄν, proclivis ad disceptandum.

ἀμφισβήτητος, ον, dubius, a, um.

ἀμφισβητούμενος, η, ον, controversus, a, um.

ἀμφίσκιος, ον, undique umbram habens.

ἀμφιστομος, ον, duplici ore praeditus; (= δίστομος) bipennis, e.

ἀμφιταλαντεύομαι, dubito, -are.

ἀμφιταράσσω, undique turbo.

ἀμφιτρής, ἒς, ἀμφιτρητός, ον, ab

utraque parte perforatus.

ἀμφιφαής, ἒς, ἀμφιφανής; ἒς, mane et vesperi conspicuus.

ἀμφίχρυσος, ον, inauratus, a, um.

ἀμφορεύς, ὅ, amphora, -ae, ὅ.

ἀμφορέϊσκος, amphora parva.

ἀμφορικός, amphorarius, a, um.

ἀμφοτερίζω, ρ. in utramque partem vergo.

ἀμφοτέρως, a, ον, uterque, utraque; ονήθ. ἀμφοτέροι, αι, α, utrique, utraeque utraque.

ἀμφοτέρωθεν, utrinque.

ἀμφοτέρωθι, utrobinque.

ἀμφοτέρωσε, in utramque partem.

ἀμφω, ἀμφοῖν, ambo, ae, o.

ἀμώμητος, ον, irreprehensibilis, e.

ἀμώμητως, irreprehensibiliter.

ἀν, οὐδ. 1) δυνατικός, ἐκφραζόμενος ἐν τῇ λατινικῇ διὰ τῆς ἑποτακτικῆς ὡς ἄν ἔσως ἂν ἐρωτήσαιτε, iorsan quaeratis 2) ὑποθετικός: (= εἰάν, ἤν), si.

ἀνά, 1) πρόσ. μετ' αἰτ. α') τοπικῶς ἄνὰ τὸν ποταμόν, adverso flumine. β') χρονικῶς: ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, quotidie γ') τροπικῶς: ἀνὰ κράτος, per vim, totis viribus, fortiter δ') μετ' ἀριθμητ. ἀνὰ διακόσια:

circa ducenta 2) ἐπιρ. ἐν συνθέσει ἀνικαθιστώμενον ἐν τῇ λατινικῇ διὰ τοῦ red : ἀναβλαστάνω, regenerino.

ἀναβάδην, ascendendo.

ἀναβαθμίς, ἢ, ἀναβαθμός, δ, gradus scalae.

ἀναβάθρα, ἢ, scala navis.

ἀνάβαθρον, τό, scala, -ae, θ. pulpitum, -i, οὐ.

ἀναβαίνω, scando (-ndi, -nsum), -ere; ascendo (-ndi, -nsum) -ere; conscendo (-ndi, -nsum) -ere, τό ὄρος, ascendo, conscendo montem ἀναβάλλω, sursum jacio, τὰ ὄμματα, oculos tollo; μέσ. α') —οιαι, τὴν τήβεννον ἐπὶ τὸν ὄμων, rejicio togam in humerum β') —οιαι, τὴν ἡμέραν, profero diem.

ἀναβαπτίζω, rebaptizo.

ἀναβαπτιστής, ἀναβαπτισμα, ἀναβαπτισμός, anabaptismus, -i, ἄ.

ἀναβάσιμος, ον, ubi ἢ quo ascendere possumus.

ἀνάβασις, ἢ, ascensio θ. ascensus; conscenso equi.

ἀναβαστάζω, ρ. in meos humeros porto.

ἀναβάτης, δ, ascensor, -ōris, ἄ. eques, -itis, ἄ.; (= ὄχειν) admisarius (equis, asinus).

ἀναβατικός, ἢ, ὄν, ad equos ascendendos peritus, a, um.

ἀνάβατος, ὄν, ascendit is, e.

ἀναβιβάζω, ascendere facio ἢ ju-beo aliquem ἢ aliquid.

ἀναβιβρώσκω, corrodo, -ere.

ἀναβιώω -ῶ, revivisco, -ere.

ἀναβίωσις, ἢ, recātus in vitam.

ἀναβλαστάνω, egermino, -are.

ἀναβλάστησις, regenerinatio.

ἀνάβλεψις, intuitus in sublime.

ἀναβλέπω, ρ. attollo ἢ erigo oculos —εις τὸν οὐρανόν, suspicio (in) coelum.

ἀναβλητικός, dilatorius, a, um.

ἀναβλύζω, scareo -ere.

ἀνάβλυσις, ἢ, scatebra, -ae, θ.

ἀναβοάω -ῶ, exclamo -are.

ἀναβόησις, ἢ, exclamatio, -onis, θ.

ἀναβολεύς, δ, scala, -ae, θ.

ἀναβολή, ἢ, rejectio, -onis; dilatio — δίκης, advocatio, θ.

ἀναβράζω, bullio ἢ ebullio, -ire; exaestuo, -are, asso.

ἀνάβρασις, ἢ, ἀναβρασμός, δ, ebullitio, -onis, θ.

ἀναβρέχω, rursus madefacio.

ἀναβρυχάσμαι -ῶμαι, fremo, -ere.

ἀναβρύω, scateo, -ere.

ἀναβρωτικός, corrosivus, a, um.

ἀναγαλλίς, (φ.) ἢ, anagallis.

ἀναγγελία, ἢ, renuntiatio, -onis.

ἀναγγέλλω, remando, -are.

ἀναγελῶ -ῶ, rideo, -ere.

ἀναγεννώω -ῶ, regenero, -are; —ῶμαι, renascor, -i.

ἀναγέννησις, ἢ, regeneratio, θ.

ἀναγινώσκω, (= ἀναγνωρίζω), recognosco, agnosco (-ovi, -itum, -ere); lego -gi, -ctum, -ere; praelego, interpretor.

ἀναγκιάζω, cogo (-egi, -actum, -ere); compello; —άζειν τι, cogere aliquem ad aliquid.

ἀναγκαῖος, α, ον, necessarius, a, um; τὰ —α πρὸς, necessaria ad.

ἀναγκαῖότης, ἢ, necessitudo, -inis; necessitas, -atis, θ.

ἀναγκαῖως, necessarie.

ἀνάγκασμα, τό, necessitas, θ.

ἀναγκαστικός, ἢ, ὄν, vim cogendi habens.

ἀναγκαστός, ἢ, ὄν, coactus, a, um.

ἀναγκαστῶς, coacte.

ἀνάγκη, ἢ, necessitas, -atis, θ. (= ἀναγκαῖον) necesse, ἄκλ. ἐπίθ.

ἀναγλυπτικός, ἢ, ὄν, anaglypticus, a, um.

ἀνάγλυπτος, ον, ἀνάγλυφος, ον, sculptus, a, um; caelatus, a, um.

ἀναγλυφή, ἢ, caelatura, -ae, θ.

ἀνάγλυφον, τό, sculptura, -ae, θ.

ἀνάγλυφος, caelo, -are.

ἀνάγνιστος, ον, non expiatus.

ἀναγνός, ον, incestus, a, um.

ἀναγνωρίζω, recognosco (-novi, -nitum -ere); agnosco.

ἀναγνώρισις, ἢ, agnitio.

ἀνάγνωσις, ἢ, (= γνώσις), agnitio, θ. (= τὸ ἀναγινώσκειν), lectio, -onis, θ. recitatio, interlectio, -onis, θ.

ἀνάγνωσμα, τό, agnitio, θ.

ἀναγνωστέος, α, ον; legendus.

ἀναγνωστήριον, τό, locus in quo lectiones fiunt.

ἀναγνώστης, ὁ, lector, recitator. ἀναγνωστικός, ἡ, ὄν, ad legendum aptus, a, um.

ἀναγνώστρια, ἡ, lectrix, -icis θ. ἀναγόμενος, ἡ, publica pronuntiatio; proclamatio, -onis, θ.

ἀναγορεύω, publice pronuncio; proclamo, declaro, pronuncio; creo ἀναγραμματίζω, anagramma facio ἀναγραμματισμός, anagramma.

ἀναγραφή, ἡ, scriptio, -onis, θ. scriptum, -i, ὄν, perscriptio, θ.

ἀναγράφω, scribo, conscribo, perscribo (-psi, -ptum, -ere).

ἀνάγω· 1) = αἰρω, tollo, -ere, τὴν κεφαλήν, caput· 2) = ἐπαγάω, reduco (-xi, ctum -ere)· 3) — τινὰ εἰς τοὺς θεούς, refero aliquem in numerum deorum· 4) — εἰς τιμάς, edūco aliquem· 5) — τὴν ναῦν, ἀνάγομαι, navem portu ἢ ex portu educo, e portu solvo· 6) = ἀνατρέγω, educo, -are, aliquem.

ἀναγωγή, ἡ, reductio, -onis, θ. (= ἀνατροφή), eductio, -onis, θ.

ἀνάγωγος, ὄν, male institutus, a, um; inductus, rusticus.

ἀναγώγως, indocte; rustice.

ἀναγώνιστος, ὄν, qui non certat. ἀναδεικνυμι, declaro, -are, aliquem (consulem); designo, creo.

ἀνάδειξις, ἡ, designatio (consulum); elevatio, -onis, θ.

ἀναδεκτικός, ad recipiendum aptus, a, um.

ἀναδενδράς, ἡ, arbustiva vitis; rumpus, -i, ἄ.

ἀνάδειξις, ἡ, religatio, -onis, θ.

ἀναδεσμεύω, religo revincio.

ἀνάδειος, ὄν, revinctus, a, um.

ἀνοδέω, irrigo, -are; misceo.

ἀναδέχομαι, recipio (-cepi, -eptum, -are) aliquid.

ἀναδέω, religo (aliquem ἢ aliquid), redimio (-ii, -itum, -ire, aliquem ἢ aliquid aliqua re).

ἀνάδημα, τό, anadema, -atis, ὄν.

ἀναδιδάσκω, denuo ἢ melius doceo; rursus, doseo, drama.

ἀναδίδωμι, sursum do; emitto,

produco, reddo, -ere.

ἀναδικάζω, denuo judico; causam denuo instruo.

ἀναδιπλασιάζω, ἀναδιπλώω, -ᾶ, duplico, reduplico, -are.

ἀναδιπλασιασμός, ἀναδίπλωσις, duplicatio, θ. reduplicatio.

ἀναδιφάω -ᾶ, investigo, -are.

ἀνάδοσις, ἡ, productio, -onis, θ. ἐπὶ ἰδάτ. scaturigo, -inis, θ.

ἀνάδοτος, ὄν, redditus, a, um.

ἀναδοχή, ἡ, receptum, -i, ὄν.

ἀνάδοχος, ὁ, receptor, ἄ. expro-mittens, -ntis, sponsor, ἄ.

ἀναδρομή, ἡ, ascensio, -onis. θ. recursus, -us, ἄ.

ἀναδύομαι, emergo -rsi, -rsum -ere. Ἀφροδίτη ἀναδυομένη, Venus e mari emergens.

ἀνάδυσις, ἡ, emersus, -us, ἄ.

ἀναζάω -ᾶ, revivisco -ere.

ἀνάζεμα, τό, ἀνάζεσις, ἡ, aestus aquae ierventis.

ἀναζεύγνυμι· 1) equos jungo· 2) ἐπὶ στρατοῦ. signa ἢ castra moveo· καὶ ἀπλῶς, moveo· 3) ἐπὶ στόλου, solvo, -ere.

ἀνάζευξις, ἡ, castrorum motio; reductus domum.

ἀναζέω, eiiervo ἢ effervesco, -ere. ebullio, -ire; exaestus, are.

ἀναζητέω -ᾶ· 1) requiro (-sivi, situm) -ere aliquem ἢ aliquid· 2) inquirō, (-ere) aliquid.

ἀναζήτησις, ἡ, inquisitio, θ.

ἀναζυγῶω -ᾶ, adjungo, aliquid.

ἀναζυμῶω -ᾶ, fermento -are.

ἀναζύμωσις, ἡ, fermentatio, θ.

ἀναζωγραφέω -ᾶ, delineo.

ἀναζώννυμι, ἀναζωννύω, accingo ἢ succingo (-nxi, -nctum -ere).

ἀναζωγονέω -ᾶ, recreo, aliquem — οὔμαι, revivisco, -ere.

ἀναζωπνυέω -ᾶ, rursus incendio; reficio, -ere, aliquem ἢ aliquid; recreo, -are, reforveo, -ere.

ἀναζωπυροῦμαι, revivisco, -ere.

ἀναζωπύρησις, ἡ, refectio virium, ἐναζωτικός, ἡ, ὄν, recreans -ntis.

ἀναθάλλω, repullesco, -ere.

ἀναθάλλω, refueo, -ere.

ἀναθαρσέω -ᾶ, animum recipio.

ἀναθαρύνω, 1) iudiciam reddo
 2) animum recipio.
 ἀνάθεμα, τό, anathema, -atis, οὐ.
 execratio, -onis, ὅ.
 ἀναθεματίζω, anathematizo, ali-
 quem; execror, -ari.
 ἀναθεματισμός, ὁ, execratio.
 ἀναθερμαίνω, recalcacio, -ere, ὅ.
 —ομαι, recalesco, -ere.
 ἀνάθεσις, ἡ, consecratio, ὅ. de-
 dicatio, ὅ. attributio, -onis, ὅ.
 ἀναθέω, ρ. recurro, -ere.
 ἀναθεωρέω, -ῶ, diligenter con-
 sidero, aliquid.
 ἀναθεώρησις, ἡ, respectio, ὅ.
 ἀνάθημα, τό, donum (deo obla-
 tum), votum, -i, οὐ.
 ἀναθηματικός, ὁ, ὄν, deis obla-
 tus, a, um; votivus, a, um.
 ἀναθλίβω, exprimo, elido.
 ἀνθοδέσμη, ἡ, florum fasciculus.
 ἀναθολόω, -ῶ, turbo, -are.
 ἀναθορυβέω, -ῶ, tumultuor, -ari.
 ἀνάθρεμμα, τό, alumnus, -i.
 ἀναθρέω, -ῶ, exacte considero.
 ἀναθρηγέω, -ῶ, defleo, -ere.
 ἀναθρῶσκω, prosilio, -ire.
 ἀναθυμίαμα, τό, suffitio, onis, ὅ.
 ἀναθυμιάσις, ἡ, exhalatio, ὅ.
 ἀναθυμιάω, -ῶ, exhalare facio.
 ἀναιδεια, ἡ, impudentia, -ae, ὅ.
 improbitas, -atis, ὅ.
 ἀναιδέομαι -οῦμαι, ἀναιδέομαι,
 impudens sum.
 ἀναιδήμων, inverecundus, a, um.
 ἀναιδής, εἰς, impudens, impudi-
 cus, a, um; improbus.
 ἀναιδῶς, impudenter.
 ἀναιμαντί, incruente.
 ἀναιμαντος, ὄν, incruentus, a, um.
 ἀναιματος, ἀναιμος, exsanguis, e.
 ἀναιμία, ἡ, sanguinis defectus.
 ἀναιμωτέϊ -τέϊ, sine cruore.
 ἀναιρέσις, ἡ, ablatio, onis ὅ. su-
 blatio, -onis (= θανάτωσις) interfe-
 ctio, onis, ὅ. caedes, -is, ὅ.
 ἀναιρέτης, ὁ, interemptor, -oris.
 ἀναιρετικός, ἡ, ὄν, exitialis -e;
 ἀναιρετικός, negative.
 ἀναιρέω, -ῶ, aufero, tollo, -ere;
 (= φονεύω) interficio, -ere.
 ἀναισθησία, ἡ, privatio sensuum;

stupor, -oris, ὁ, stupiditas.
 ἀναισθητέω -ῶ, non sentio.
 ἀναισθητος, ὄν, insensuus, a, um
 insensilis e, stupidus.
 ἀναισθητός, sine sensu ἐντ. stu-
 pide, stolidè, duriter.
 ἀναισχυντέω -ῶ, impudens sum.
 ἢ impudenter ago.
 ἀναισχυντία, ἡ, impudentia.
 ἀναισχυντος, ὄν, impudens, -ntis,
 impudicus, a, um.
 ἀναισχύντως, impudenter.
 ἀναιτία, ἡ, innocentia, -ae, ὅ.
 ἀναιτιος, ὄν, causā ἢ culpa ca-
 rens; immerens, immeritus.
 ἀναιτιώς, sine causa.
 ἀνακαγχάζω, cachinnor, -are.
 ἀνακαθαίρω, repurgo, expurgo,
 -are; purifico, -are.
 ἀνακάθαρσις, ἡ, purgatio.
 ἀνακαθαριστικός, purgativus, a, um.
 ἀνακάθημαι, eretui sedeo.
 ἀνακαθίζω -ομαι, me erigo
 ἀνακαινίζω, innovo ἢ renovo -are.
 ἀνακαινήσις, ἡ, ἀνακαινισμός, ὁ,
 innovatio ἢ renovatio.
 ἀνακαινιστής, ὁ, renovator, -oris.
 ἀνακαίω, accendo, -ere.
 ἀνακαίω-ῶ, nomino revoco, -are,
 aliquem de exsilio; devoco, -are.
 ἀνακαλύπτω, revêlo; retego; —
 ομαι τὴν κεφαλὴν, caput adaperio.
 ἀνακάλυψις, ἡ, revelatio.
 ἀνακαμπή, ἡ, curvatura, -ae, ὅ.
 ἀνακάμπω, reflecto, -ere; rever-
 tor, redeo.
 ἀνάκαμψις, ἡ, reversio, -onis, ὅ.
 ἀνάκειμαι, 1) dedicatus sum 2)
 addictus sum, alicui rei 3) ἀνά-
 κειται εἰς τινα, ad aliquem res re-
 fertur.
 ἀνακεράννυμι, commisceo, per-
 misceo, (-seui -ixtum -ere) ali-
 quid re ἢ cum re.
 ἀνακεφαλαίωω -ῶ, recapitulo..
 ἀνακεφαλαίωσις, recapitulatio.
 ἀνακηρύττω, ὄν, praeconis voce
 renunciatus.
 ἀνακηρύξω, ἡ, renunciatio, -onis.
 ἀνακηρύσσω, voce praeconis re-
 nuntio; ploclo, declaro.
 ἀνακινέω -ῶ, cieo (aequora), su-

scito (undas); *μετφ.* excito.
ἀνακίνησις, commotio, -onis, *θ.*
ἀνακλάζω, clango, -ere.
ἀνακλαίω, vehementer fleo.
ἀνάκλασις, *ή*, reflexio.
ἀνακλαυθμός, ilectus -us, *ά.*
ἀνακλάω -ω, refringo, -ere; repercutio, -ere (lumen); -*ωμαι*, refringor, -i, repercutior.
ἀνάκλησις, *ή*, inclamatio, *θ.* apelatio, *θ.* revocatio.
ἀνακλητικόν, τό, signum receptus τό —σαλίς, receptui cano.
ἀνάκλιτρον, τό, reclinatorium.
ἀνακλίνω, reclino -are, aliquid -*ομαι*, me reclino; ὕπτιος κατακλίνομαι, recumbo, -ere.
ἀνάκλισις, *ή*, discubitus, -us, *ά.*
ἀνάκλιτος, reclinator, a, um.
ἀνακλώθω, filumretorqueo; *μετφ.* ἐπὶ Μοῦσῶν τὸν μίτον ἀνακλώθω, stamina revolvo.
ἀνακογχύζω, concha impleo.
ἀνάκοιλος, ον, cavus, a, um.
ἀνακοιμῶμαι, redormio, -ire.
ἀνακοινῶω -ω, communico aliquid cum aliquo; -*ομαι* τι περιτινος, impertio.
ἀνακοίνωσις, communicatio.
ἀνακολλάω -ω, conglutino, ate.
ἀνακόλλησις, conglutinatio, *θ.*
ἀνακολούθια, inconsequentia, *θ.*
ἀνακόλουθον, τό, (*σχ. λόγου*): anacoluthon -i, οὐ.
ἀνακόλουθος, inconsequens.
ἀνακολούθως, inconsequenter.
ἀνακομάω -ω, comas recupero.
ἀνακομιδή, *ή*, reportatio, -onis, *θ.*; reditus, -us, *ά.* (*ἐκκλ.*) delatio mortuum.
ἀνακομίζω, reporto; refero, -erre; -*ομαι*, revehor, revertor, -i.
ἀνακοπή, *ή*, impedimentum, οὐ.
ἀνακόπτω, retundo, -re.
ἀνακουφίζω, relevo, -are, allevo; *ή* sublevo, -are, aliquid, *και μετφ.* fortunam, calamitatem alicujus.
ἀνακούφισις, *ή*, allevatio, *θ.*
ἀνακραδαίνω, vibro (hastam).
ἀνακράζω, exclamo, -are.
ἀνακρέμαμαι, suspensus sum.
ἀνακρεμάννυμι, suspendo (-ndi,

-nsum, -ere); -*ννμαι*, suspendo me.
ἀνακριβής, ἐς, non certus, a, um.
ἀνακρίνω, quaestionem habeo alicujus; inquirō in aliquem· ἐπὶ δίκης, cognosco, -ere.
ἀνάκρισις, *ή*, quaestio, onis, *θ.* —*δίκης*, cognitio, -onis, *θ.*
ἀνάκριτής (*δίκης*), cognitor.
ἀνακριτικός, *ή, θν*, cognitionalis, e.
ἀνακριτικῶς, cognitionaliter.
ἀνακροτέω -ω, plaudo, ere.
ἀνάκρουσις, *ή*, (*τῆς νεῶς*), inhibito, onis, *θ.*; *μουσ.* praelusio *θ.*
ἀνακρούω· 1) ἀνακρούω ἵππον χαλινῶ, inhihero equum frenis· 2) ναῦν ἢ πρύμναν -*ομαι*, inhihero remis ἢ inhihero navem (retro) ἢ ἀπλῶς inhihero; *μουσ.* ἀνακρούομαι.
ἀνακτάσθαι -ωμαι, recupero -are, aliquid; reparo, -are; recipio; -ere, aliquid — *μαί τινα φίλῶ*, comprehendo aliquem amicitia.
ἀνάκτησις, *ή*, recuperatio, -onis, *θ.*; conciliatio, -onis, *θ.*
ἀνακτητικός, *ή, θν*, recuperandi vim habena.
ἀνακτίζω, restauro, -are.
ἀνάκτησις, *ή*, instauratio, *θ.*
ἀνάκτορον, τό, palatium, οὐ.
ἀνάκτωρ, *θ*, rex, regis.
ἀνακνύω -ω, permissceo, -ere.
ἀνακνύλω -ω, ἀνακνύλωω -ω, in orbem ago; repeto, -ere.
ἀνακύνησις, ἀνακύνηλωσις, ἀνακνυλισμός, circumactio, *θ.*
ἀνακνυλισμός, revolutio, -onis, *θ.*
ἀνακνύω, revolveo.
ἀνακύπτω, emergo.
ἀνάκυρτος, ον, recurvus, a, um.
ἀνακωδονίζω, sono exploro.
ἀνακωλύω, arceo, -ere.
ἀνακωμωδέω -ω, conice irideo.
ἀνακωχή, indutiae, *θ.* πλ.
ἀναλακτίζω, calcitro, -are.
ἀναλαμβάνω, resūmo (-mpsi, mptum) -ere; recipio, -ere (aliquid); *μετφ.* — *θάλασος*, recipio animum ἢ colligo me; — *ἐξ ἀσθενείας*, recreo (ἢ recreor) ex morbo recolligo me a valetudine; morbo valesco, ere, (ex morbo) recupero, -are.
ἀναλάμπω, reluceo, -luxi, -ere;

resplendo, -ere arlesco.

ἀναλαμπή, ἡ, fulgor repens.

ἀνάλγητος, *ον*, doloris expers, crudelis, e, inhumanus.

ἀναλγησία, ἡ, indolentia, -ae, *θ*. crudelitas, *θ*. inhumanitas, *θ*.

ἀναλγήτως, sine dolore, dure.

ἀναλέγω (= συλλέγω)· colligo, -ere; -ομαι, lego, -ere.

ἀνάλεκτα, *τά*, analecta, orum.

ἀνάλεκτος, *ον*, collecticius, a, um.

ἀνάληψις, ἡ, resumptio, -onis, *θ*; convalescentia; *ἐκκλ.* (= ἀνύψωσις), elevatio, -onis, *θ*.

ἀναλίσκω, absumo, insumo, consumo, impendo.

ἀνάλιτος, *ον*, insulsus, a, um.

ἀναλκίς, *δ*, ἡ, impotens, -ntis.

ἀναλλοίωτος, immutabilis, e.

ἀνάλλομαι, insilio, -ire.

ἀνάλυτος, *ον*, insulsus.

ἀναλυσιον, *τό*, pulpitum, -i, *ου*.

ἀναλογέω-ω, consentaneus (a, um) sum alicui· proportionalis (e) sum alicui; respondeo.

ἀναλογία, ἡ, portio ἢ proportio, *θ. κατ'*—*ν*, *κατὰ τὴν ἀναλογίαν*, (pro) portione; *γραμμ.* aequabilitas, -atis.

ἀναλογίζομαι, ratiocinor, -ari; recogito, -are; reputo, -are; recenseo; recolo aliquid.

ἀναλογικός, proportionalis, e.

ἀναλογισμός, *δ*, ratiocinatio, *θ*. recogitatio, *θ*. reputatio, *θ*.

ἀνάλογος, *ον*, consentaneus, a, um, proportionatus, a, um.

ἀναλόγως, ex (pro) portione, portione; pro rata parte.

ἀναλύω-ω, *ιδε* ἀναλίσκω.

ἀναλύζω, singulto, -are.

ἀνάλυσις, ἡ, solutio, *θ*; resolutio, *θ*. dissolutio, *θ*.

ἀναλυτικός, ἡ, *ον*, resolvens.

ἀναλύω, solvo -ere; resolvo, -ere, dissolvo (aliquid).

ἀνάλωμα, *τό*, sumptus -us, *ἀ. consumptio* -onis, *θ*.

ἀνάλωσις, ἡ, absumptio, *θ*.

ἀναλωτής, *δ*, consumptor, -oris, *ἀ*.

ἀναλωτικός, ἡ, *ον*, absumens.

ἀνάλωτος, inexpugnabilis, e.

ἀναμαλάσσω, remollio, -ire.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀναμανθάνω, de integro disco.

ἀναμαρμαίρω, splendesco, -ere.

ἀναμαρτησία, ἡ, immunitas ab errore· impeccantia, -ae, *θ*.

ἀναμάρτητος, *ον*· 1) qui errare non potest· 2) impeccabilis, e.

ἀναμαρτήτως, *ἐπίρ.* sine errore.

ἀναμασάομαι-ωμαι, remando, -ere· rumino, -are.

ἀναμάσσω, poluo, -ere; ciiingo, -ere, pinso.

ἀναμάχομαι, denuo pugno.

ἀνάμεικτος, non emulsus, a, um.

ἀναμέλω, cano, celebros cantu.

ἀναμεμιγμένος, mixtim.

ἀναμένω, exspecto aliquem ἢ aliquid· opperior, -pertus sum, -iri, aliquem· praestolor· *ἀμετ.* remaneo (maneo), -ere.

ἀνάμεσος, *ον*, intermedius.

ἀνάμεστος, *ον*, plenus.

ἀνάμεστόω-ω, repleo -ere.

ἀναμετρέω-ω, metior denuo ἢ accurate· delibero, -are.

ἀναμέτρησις, ἡ, dimensio.

ἀναμηρηκ(ίω)ωμαι, remando.

ἀναμηρύκησις, ἡ, ruminatio.

ἀναμίγδην, permixte.

ἀναμίγνυμι, permisco.

ἀνάμικτος, *ον*, permixtus, a, um.

ἀναμίλλητος, non controversus.

ἀναμινήσκω, reduco ἢ redigo alicui aliquid in memoriam ἢ aliquid in memoriam alicujus· moneo, admoneo—*ομαι*, redigo in memoriam, admoneor aliquid; recordor aliquid.

ἀναμίξ, *ἐπίρ.* permixte.

ἀνάμιξις, ἡ, permixtio, *θ*.

ἀναμισθαρέω-ω, denuo merce dem capio.

ἀναμμα, fax accensa.

ἀνάμματος, nodo carens.

ἀνάμνησις, ἡ, admonitio, *θ*. recordatus, *ἀ*.

ἀναμνηστικός, ἡ, *ον*, recordativus, a, um.

ἀναμορφώω-ω, reformo, -are.

ἀναμορφωσις, ἡ, reformatio, *θ*.

ἀναμορφωτής, *δ*, reformator, *ἀ*.

ἀναμφήριστος, *ον*, non impugnatus, a, um; non controversus.

ἀναμφιρῆστος, sine controversiā.
 ἀναμφίβολος, ον, non ambignus.
 a, um; non dubius, a, um.
 ἀναμφιβόλως, sine dubio.
 ἀναμφιστος, ον, non indutus.
 ἀναμφιστός, sine vestibus.
 ἀναμφίλεκτος, ον, non controversus, a, um; non dubius.
 ἀναμφιλέκτως, ἐπὶ ρ. certe.
 ἀναμφίλογος, ἴδε ἀναμφίλεκτος.
 ἀναμφισβήτητος, ον, non controversus, a, um, indubitabilis, e.
 ἀναμφισβητήτως, haud dubie.
 ἀνανδρεία, ἡ, mollitia, -ae, θ.
 ἀνανδρος, ον, effeminatus, a, um, muliebris, e; mollis, -e; (ἐπὶ γυναικ.) innupta, -ae, vidua, -ae, θ.
 ἀνάνδρως, ἐπὶ ρ. effeminate.
 ἀνανδρῶ-ω, eviro, aliquem.
 ἀνανεάζω, renovello, aliquid.
 ἀνανεῶ -ω, ἀνανεόομαι -οῦμαι, renovo, -are, instauro, -are; restituo, -ere; integro ἢ redintegro.
 ἀνανευσίς, ἡ, 1) renutus, -us, ἄ. 2) recusatio, -onis, θ.
 ἀνανευστικός, ἡ, ὄν, recusans, -ntis; negans, -ntis.
 ἀνανευστικῶς, recusando.
 ἀνανεύω, 1) renuo, -ere. 2) renuto, -are. 3) recuso, -are (adiquid).
 ἀνανέωσις, ἡ, renovatio, θ.
 ἀνανεωτικός, ἡ, ὄν, ad renovandum aptus, a, um.
 ἀνανήφω, sobrius flo; respisco; (ἐνεργ). soprio, -are.
 ἀνανήχομαι, sursum nato.
 ἀνανθέω -ω, refloresco, -ere.
 ἀνανθής, ἐς, flore carens.
 ἀνανταπόδοτος, non redditus.
 ἀνάντης, ἐς, acclivis, e ἢ acclivus, a, um; arduus, a, um.
 ἀναντιρρητος, controversiam excludens; quem contradicere non potest.
 ἀναντιρρητῶς, sine controversia.
 ἀναξ, ὁ, princeps, -ipis; rex, regis, ἄ. dominus, -i, ἄ.
 ἀναξάινω. 1) rursum carmino. 2) — τὸ τραῦμα, refrico vulnus; μετφ. refrico.
 ἀναξηραίνω, exsiccio, -are.
 ἀναξηρασία, ἡ, siccatio, θ.
 ἀναξηρατικός, ἡ, ὄν, ad exsic-

candum aptus, a, um.
 ἀναξία, ἡ, indignitas, -atis, θ.
 ἀναξιοπάθεια, ἡ, tractatio indigna.
 ἀναξιοπαθέω -ω, indigna patior.
 ἀναξιοπαθής, ἐς, indigna patiens.
 ἀναξιόπιστος, ον, fide indignus.
 ἀνάξιος, α, ον, indignus, a, um.
 ἀναξιότης, ἡ, indignitas, θ.
 ἀναξίως, indigne.
 ἀναξυρίδες, αἱ, braccæ, -arum.
 ἀνάπαιστος, ὁ, anapaestus (pes).
 ἀναπαλαίω, luctam redintegro.
 ἀνάπαλιν, retrorsum, retro; τάνάπαλιν, (ex) contrario.
 ἀναπαλλοτριώτος, ον, qui (quæ quod) abalienari non potest.
 ἀναπάλλω, evibro, -are, a liquid.
 ἀνάπαλσις, ἡ, vibratio, θ.
 ἀναπαράστασις, repræsentatio.
 ἀνάπαυλα, ἡ, quies, requies, -etis, θ. respiratio, θ.
 ἀνάπαυμα, τό, quies, -etis, θ.
 ἀναπαύσμος, ον, ad requiescendum aptus, a, um.
 ἀνάπαυσις, ἡ, ἴδε ἀνάπαυλα.
 ἀναπαυ(σ)τήριον, τό, locus quietis; tempus quietis.
 ἀναπαύω, sedo, -are; do requiem alicui — μαι, quiesco, -ere; requiesco — ἐρε; ἐπὶ ἕπρον καὶ θανάτου' acquiesco, -ere.
 ἀναπαφλάζω, exaestuo, -are.
 ἀναπειθῶ τινά, consuadeo, persuadeo, -ere, alicui.
 ἀναπεινάω -ω, rursus esurio.
 ἀναπειρα, ἡ, experimentum, -i, οὐ.
 ἀναπειρόομαι -οῦμαι (τινος); iterum experior, iterum tento.
 ἀναπειρῶ, ρ. transiigo, -ere.
 ἀναπέμπω, mitto (aliquem) in locum superiorem — θνωδίαν, malum odorem emitto (— ἀποπέμπω), remitto, -ere.
 ἀναπέπτω, recoquo, aliquid.
 ἀναπετάννυμι, ἀναπεταννύω, pando, expando, -ndi; -nsum, ere, aliquid; aperio (-ui, -ertum, ire); — μαι, pandor, -passus sum, -i.
 ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι, evolo -are; subvolo, -are; ἐπὶ ἀψύχων' sublimes feror.
 ἀναπήγνυμι, aifigo aliquid.

ἀναπηδάω-ᾶ, insilio, ire, (ἐπὶ τὸν ἵππον, in equum) exsilio, -ire; exsulto, -are; resilio.

ἀναπήδησις, ἡ, insultatio, -onis, θ; exsultatio, -onis, θ.

ἀναπηγία, ἡ, mutilatio, -onis, θ.

ἀνάπηρος, ον, mutilus, a, um.

ἀναπηρόω-ᾶ, mutilo, trunco.

ἀναπίμπλημι, compleo, impleo, expleo, -ere; refero, -ire.

ἀναπίνω, resorbeo, -ere.

ἀναπίπτω, recido, -ere, recumbo -ere; me rejicio.

ἀναπιστεύω, confido, -ere.

ἀνάπλασις, formatio de integro.

ἀνάπλασμα, τό, commentum, i, οὐ.

ἀναπλάττω, denuo fingo, reformo; comminor.

ἀναπλέκω, innecto, -ere.

ἀνάπλευσις, ἡ, adverso flumine (ἢ contra aquam) navigatio.

ἀναπλέω, adverso flumine, navigo ἢ subvehor; παθ. ἀναπλεῖται ὁ ποταμός, flumen navigatur; ἀνάγομαι, in altum provehor.

ἀνάπλεως, ὄν, plenus, a, um.

ἀναπλημμυρέω-ᾶ, redundo.

ἀναπληρόω-ᾶ, impleo, supplēo.

ἀναπλήρωμα, supplementum, οὐ.

ἀναπληρωματικός, explendo aptus

ἀναπλήρωσις, ἡ, I) expletio, -onis, θ. 2) συγκεκρ. supplementum, οὐ.

ἀνάπλους, navigatio in altum.

ἀναπλύνω, eldo, ere.

ἀνάπλυσις, ἡ, ablutio, -onis, θ.

ἀνάπνευσις, ἡ, recreatio.

ἀναπνευστικός, ἡ, ὄν, respirationi serviens; spiritalis, -e.

ἀναπνέω, respiro, -are; animam ἢ spiritum duco; animum colligo.

ἀναπνοή, ἡ, respiratio, -onis, θ. spiritus, -us, ἄ., halitus, -us, ἔ.

ἀναπόδεικτος, ον, non demonstrabilis, e; improbabilis, e.

ἀναποδεικτως, sine probatione; absque demonstratione.

ἀναπόδεκτος, non recipiendus.

ἀναποδισμός, ὁ, retrocessus, ἄ.

ἀναπόδραστος, inefugibilis, -e.

ἀναποδράστως, inevitabiliter.

ἀναπόκριτος, ον, παθ. cui non respondetur; ἐνεργ. non respondens.

ἀναπόδραστος, ον, quo frui non possumus ἢ non licet.

ἀναπολέω-ᾶ, denno verso, μεταφ. revolvo, (animo), revoco ἢ refero in mentem aliquid, retracto aliquid mecum.

ἀναπόλησις, revocatio in mentem.

ἀναπολόγητος, ον, indefensus.

ἀναπόλυτος, ον, indissolubilis, e.

ἀναπορεύομαι, sursum procedo.

ἀναπόσβεστος, non extinctus.

ἀναπόσπαστος, inseparabilis.

ἀναποσπάστως, inseparabiliter.

ἀναπράττω, (=εἰσπράττω)· exigo, -ere (pecunias).

ἀναπρεσβεύω, legatos mitto.

ἀναπτερόω-ᾶ, pennis ἢ alis instruo aliquem; μεταφ. animum alii cui reddo -οῦμαι, (μεταφ.) erigor.

ἀναπτος, ον· 1) intactus, a, um·

2) non accensus, a, um.

ἀνάπτυξις, ἡ, expansio, θ. ἀπέρτιο θ. explicatio, θ.

ἀναπτύσσω, expando, -ere, explīco, are; explāno, -are.

ἀναπτύω, exsquo, -ere.

ἀνάπτω, (=προσάπτω), affigo, -ere suspendo, -ere. μεταφ. attribuo; (=ἀνάπτω φῶς), incendio, accendo.

ἀναπνύθάνομαι (τι παρὰ τινος) requiro (-isivi, itum, -ere; percontor (-atus sum, -ari).

ἀναπνύω-ᾶ, accendo, -ere.

ἀναπωλέω-ᾶ, rursus vendo.

ἀνάργυρος, ον, argento ἢ pecuniā carens; μεταφ. incorruptus, a, um.

ἀνάρδευτος, ον, non irrigatus.

ἀνάρετος, ον, virtute carens.

ἀναρθρος, ον, articulatus, a, um.

γραμμ. sine articulo.

ἀναριθμέω-ᾶ, enumero, -are.

ἀναριθμητος, innumerabilis.

ἀναρκτος, domino carens.

ἀναρμόδιος, ον, non congruens,

-ntis; inconveniens; inconcinuus, a, um; incompetentes.

ἀναρμοδίως, non convenienter, incompetentes.

ἀναρμοστέω-ᾶ, non congruo cum aliquo ἢ alicui, non quadro.

ἀναρμοστία, ἡ, incongruentia, θ.

ἀνάημοστος, ον, incongruens, ntis,

incompetens, abhorrens.
ἀναρμόστως, incongruenter, im-
 competenter, abhorride.

ἀναρπίξω, abripio, corripio (-ipui,
 -eptun, -ere), raptio.

ἀνάρπαστος, ον, raptus, a, um.

ἀναρρέω, reiluo, ere.

ἀναρρήγνυμι, reiringo, effringo
 (-egi, -actum, -ere) rescindo.

ἀνάρρηξις, ἡ, diruptio, -onis, θ.

ἀνάρρησις, renunciatio.

ἀναρρίπιζω, suscito, aliquid.

ἀναρρίπτω, in altum jacio; *κίν-
 δυνον*, temere adeo periculum.

ἀναρρίχάομαι -ῶμαι, enitor in al-
 tum (in montem).

ἀναρρίχησις, ἡ, actio enitendi in
 altum (locum).

ἀνάρριψις, ἡ, actio jaciendi.

ἀναρροφάω -ῶ, resorbeo, -ere.

ἀναρρόφησις, ἡ, resorptio, -onis, θ.

ἀναρρυνθίμιζω, ordino, aliquid.

ἀναρρώννυμι, ἀναρρωνύω (*τινά*),
 robur alicui reddo — *μαι*, revalesco,
 -ere; convalesco -ere.

ἀνάρρωσις, convalescentia, θ.

ἀναρτάω -ῶ, suspendo (-di, -sum,
 -ere), aliquid — *ῶμαι* α') ἀναρτάω-
μαι τὰς ἐλπίδας εἰς τινα, spem meam
 in aliquo pono — *εἰς τινα ἢ πρὸς*
τινα, alicui adhaereo β') — *τινα*,
 adligo aliquem γ') *ἀνήρηται τι*,
 aptus sum ex aliquo.

ἀνάρτησις, ἡ, suspendium, -i, οὐ.

ἀνάρτητος, ον, non conditus.

ἀναρχία, ἡ 1) defectus magistrat-
 ūs; effrenata multitudinis licentia,
 soluta licentia.

ἀναρχος, ον, principio carens.

ἀνάρχως, sine principio.

ἀνασβέννυμι, deleo, -ere.

ἀνάσεισις, ἡ, concussio, θ.

ἀνασειώ, concutio, -ere.

ἀνασθμαίνω, graviter anhele.

ἀνάσιμος, resimus, a, um.

ἀνασιμόω -ῶ, nasum supinor.

ἀνασκαλεύω, sarculo refodio; *μετφ.*
 scrutor, aliquid.

ἀνασκάπτω, effodio (-fodi, -fos-
 sum, -ere) eruo, exaggero (terram)
 evello radicitus, convello, aliquid;
 exscindo, ere,

ἀνασκαφή, effossio, -onis, θ.

ἀνασκεδάννυμι, dissipio, -are.

ἀνασκέπτομαι, considero, -are.

ἀνασκευάζω, -ομαι, recreo, in-
 stauo, reparo, -are, aliquid: *στρατ.*
sarcinas ἢ vasa colligo, castra mo-
 veo; destruo aliquid (dicta, testes)
 refūto, confūto, convineo.

ἀνασκευαστικός, ἡ, ον, ad refu-
 tandum aptus.

ἀνασκευή, ἡ, reversio, -onis θ.

refutatio, -onis, θ. coniutatio, θ.

ἀνασκιεράω -ῶ, exsilio (lui, ire),
 exsulto, -are.

ἀνασκολοπιζω, crucifigo ἢ aifigo,
 aliquid; — *ομαι* crucifigor ἢ aifig-
 or (ab aliquo).

ἀνασκολόπισις, ἡ, actio affigenti
 aliquid in crucem.

ἀνασκοπέω -ῶ, considero, -are.

ἀνασκοπήσις, consideratio, θ.

ἀνάστασις, ἡ, actio revellendi.

ἀνάστατος, ον, revulsus, a, um.

ἀνασπάω -ῶ, revello ἢ convello,
 extraho, -ere, aliquid — *τινα ἐκ*
τοῦ κινδύνου, eripio aliquid ex pe-
 riculo.

ἀνασπογγίζω, spongiā detergeo.

ἀνασσα, ἡ, regina, -ae, θ.

ἀνάσσα, regno, -are.

ἀνασταλτικός, ἡ, ον, cohibendi
 vim habens.

ἀναστάσιμος, ον, ἐπ. resuscitandi
 vim habens.

ἀνάστασις, ἡ, erectio, -onis, θ.

ἀνάστασις ἐκ θανάτου, resurrectio,
 -onis, θ.

ἀνάστατος, ον, eversus, a, um;
 vastatus, a, um; extorris, e.

ἀναστατόω -ῶ, evertio, vasto.

ἀναστατώσις, ἡ, vastatio, -onis, θ.

ἀνασταυρόω -ῶ, cruci affigo ali-
 qucm; in crucem ago aliquid.

ἀνασταύρωσις, ἡ, suspendium, οὐ.

ἀνάστειος, ον, inurbanus, a, um.

ἀναστέλλω, adtollo (oculos); suc-
 cingo (vestem); (= ἐμποδίζω) re-
 primo aliquid ἢ aliquid.

ἀναστεναγμός, θ, suspirium, i, οὐ.

ἀναστενάζω, suspiro, -are.

ἀνάστερος, ον, sine stellis.

ἀναστέφω, coronio, -are.

ἀνασθηλώ-ῶ, erigo cippum.
 ἀνασθηλώσις, ἡ, erectio simulacri.
 ἀνάστημα, erectio, statura.
 ἀνασθηρίζω, erigo aliquid.
 ἀναστολή, ἡ, actio reprimendi.
 ἀναστομόω -ῶ, aperio -ire.
 ἀναστόμωσις, ἡ, actio aperiendi.
 ἀναστρατεύομαι, militiam itero.
 ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo.
 ἀναστρέφω, inverto (-ti, -sum, -ere), aliquid; praepostero, aliquid ἀμετ. (= ἐπιστρέφω), revertor ἢ re-
 deo.—ομαι (= διατρέβω), versor, -ari.
 ἀναστρος, ον, sine stellis.
 ἀναστροφάδην, ordine inverso.
 ἀναστρόφη, ἡ, inversio, θ. (-ἐπι-
 στρόφη), reditus, us, ἀ. reversio, θ.
 ἀνάστρφος, ον, conversus, a, um; praeposterus, a, um.
 ἀναστρόφος, conversim. [-ere.
 ἀνασύρω, subduco -duxi, -ctum,
 ἀνασφάδίζω, recalcitro -are.
 ἀνάσχεσις, ἡ, elevatio, -onis.
 ἀνασχετικός, patiens, -ntis.
 ἀνασχετός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.
 ἀνασχίζω, rescindo, discindo.
 ἀνασῶζω, servo; reservo.
 ἀνασωρεύω, coarctatio (aliquid).
 ἀναταράσσω, exagito -are, ali-
 quid, καὶ μετφ. aliquem; turbo,
 perturbo; misceo, permisceo.
 ἀνάτασις, ἡ, extensio, -onis, θ.
 ἀνατάσσω, ordine colloco, -are.
 ἀνατατικός, ἡ, ὄν, extensus.
 ἀνατείνω, tollo, extollo (oculos).
 — τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, ad-
 tendo manus coelo; extendo, -ere,
 attollo, erigo.
 ἀνατειχίζω, instauro muros.
 ἀνατέλλω, surgo, ere, orior ἢ
 exorior (-ortus sum, oriri); ἀνατέλ-
 λοντος τοῦ ἡλίου, sole oriente.
 ἀνατέμνω, reseco, disseco (-se
 cui, -sectum, -are, aliquid).
 ἀνατήκω, τι, liquefacio; μετφ.
 liquefacio aliquid παθητ. —ομαι,
 liquefio; liquesco.
 ἀνάτηξις, ἡ, liquatio, -onis, θ.
 ἀνατίθημι (τινὶ τι) dedico, -are;
 consacro, -are, committo, trado,
 alicui aliquid; — τινὶ τι, tribuo alicui
 aliquid, confero aliquid in aliquem

—εμαί τι (= μεταθέτω), ordinem ali-
 cujus rei immuto, sententiam muto,
 revoco aliquid.

ἀνατίκτω, rursus pario.
 ἀνατιμάω -ῶ, augeo pretium (rei
 alicujus).

ἀνατίμησις, ἡ, auctio pretii.
 ἀνατιναγμός, ὁ, concussio, θ.
 ἀνατινάσσω, vehementer quatio.

ἀνατιτράω -ῶ, perforo, -are.
 ἀνατλάω -ῶ, tolero, -are.

ἀνατοκίζω, ienus ex fenore capio.
 ἀνατοκισμός, renovatio, -onis, ἀ.

ἀνατολή, ἡ, ortus, ἀ. oriens.
 ἀνατολικός, ἡ, ὄν, orientalis, e.

ἀνατομή, ἡ, dissectio, -onis θ.
 ἀνατομική, ἡ, anatomica, -ae, θ.

ἀνατομικός, anatomicus, a, um.
 ἀνατρεπτικός, ἡ, ὄν, subvertens.

ἀνατρέπω, subverto, evertio, -ere,
 diruo, -ere; confuto.

ἀνατρέφω, nutrio, alo (alui, al-
 tum, ere, aliquem ἢ aliquid) μετφ.
 educo, aliquidem.

ἀνατρέχω, curro in altum locum,
 recurro, recedo.

ἀνάτρησις, ἡ, perioratio, θ.
 ἀνάτρητος, perioratus, a, um.

ἀνατριβω, frico, are, attero -ere.
 ἀνατριχόμαι -οῦμαι, capillos re-
 cupero. [peratio.

ἀνατριχώσις, ἡ capillorum recu-
 ἀνάτριψις, ἡ, fricatio, onis θ.

ἀνατροπέυς, ὁ, eversor, oris, ἀ.
 ἀνατροπή, ἡ, eversio, -onis, θ.

ἀνατροφεύς, ὁ, nutritor, -oris ἀ.
 ἀνατροφή, ἡ, nutritio, educatio.

ἀνατυλίττω, religo.
 ἀνατυπώω -ῶ, reformo, aliquid;

μέσ.—οῦμαι (τι), imaginor, aliquid.

ἀνατύπωμα, τό, species rei.
 ἀνατύπωσις, ἡ, formatio, -onis,

θ. imaginatio, -onis, θ.
 ἀναυδος, ον, mutus, a, um.

ἀναύδως, sine voce; tacite.
 ἀναυλος, ον, sine titibus; imperitus

tibiarum sine naulo.
 ἀνανυμάχητος, sine pugna navali.

ἀναύξητος, ον, qui non augetur;
 γραμ. sine augmento.

ἀναυγος, sine aurā.
 ἀναύχην, ὁ, ἡ, cervice carens.

ἀναφαίνω, manifesto aliquid. —
ομαι, appareo; exsisto (-titi, -ere);
πλούσιος ἐνεφάνη, dives exstitit;
exorior ἢ coorior -iri. [potest.
ἀναφαίρετος, ον, qui auferri non
ἀναφανδόν, aperte; palam; clare.
ἀναφέρω τι, sursum iero in altum
erigo, tollo, extollo, aliquid; pro-
fero, produco, aliquid (= λέγω, διη-
γοῦμαι, ἀναγγέλλω τι) refero, defero;
ἀναφέρω τινα εἰς τοὺς θεούς, in nu-
merum deorum aliquem refero.
ἀναφεύγω, refugio, effugio.
ἀναφθέγγομαι, exclamo, -are.
ἀναφθεύομαι, intereo -ire.
ἀναφλέγω, inflammo, -are; μετφ.
excito, -are —ομαι, inflammor, -ari,
μετφ. exardesco.
ἀνάφλεξις, ἡ, inflammatio, -onis.
ἀναφλογίζω, inflammo, -are.
ἀναφλύζω, (ἐπι ὕδ.), aestuo, -are.
ἀναφορά, ἡ, erectio, -onis, ὁ.
relatio, -onis, ὁ. relatus, -us, ἄ.
ἀναφορικὸς, ἡ, ὄν, relativus, a, um
ἀναφορικῶς, relative.
ἀναφράσσω, aperio, -ire.
ἀναφροδισία, ἡ, invenustas, atis,
ὁ. inelegantia, -ae, ὁ.
ἀναφρόδιτος, invenustus, a, um.
ἀναφρονιζέω, reputo, cogito.
ἀναφρος, ον, sine spuma.
ἀναφυγή, ἡ, reiugium -ii, οὐ.
ἀναφυράω -ῶ, ἀναφύρω, commi-
sceo, permisceo (-ui, -ere).
ἀναφυσάω -ῶ, inflo, -are; μετφ.
ἀναπεφυσημένος, (= τετυφωμένος),
inflatus, a, um.
ἀναφύσημα, τό, res inflata.
ἀναφύσεις, ἡ, inflatio, -onis.
ἀναφυτεύω, denuo planto.
ἀναφύω, produco (-xi, -ctum, -ere);
—ομαι, cresco (-xi, -cretum, -ere);
exorior (-ortus sum -iri), recrescor, i.
ἀναφωνέω -ῶ, alte voce pronun-
tio, exclamo, -are.
ἀναφώνησις, ἡ, exclamatio, ὁ.
ἀναχαίνω, dehisco, -ere.
ἀναχαιτίζω, ferocio, -ire, contu-
macem me praebeo; parere recu-
so; (= ἐμποδίζω), coluibeo, inhibeo.
ἀναχαιτήσις, ἡ, actio cohibendi ἢ
reprimenti.

ἀναχαλάω -ῶ, relaxo, -are.
ἀναχαράσσω, excito, -are.
ἀναχέω, refundo, -ere; —ομαι, in-
fundor, diffundor.
ἀναχρέμπτομαι, extussio, -ire.
ἀνάχρημψις, actio extussendi.
ἀναχρονίζω, tempora permuto.
ἀναχρονισμός, ὁ, permutatio tem-
porum.
ἀνάχυσις, ἡ, refusio, -onis, ὁ;
—θαλάσσης, aestuarium, -i, οὐ.
ἀνάχωμα, τό, agger, -eris, ἄ.
ἀναχωμάτησις, aggeris extractio.
ἀναχώννυμι, aggero, -are.
ἀναχωρέω -ῶ, cedo ex (de) loco;
recedo, -ere ex illo loco; secedo
in otium' (= ἀπέρχομαι), profici-
scor, -i.
ἀναχώρημα, recessus; recessus, us.
ἀναχώρησις, ἡ, secessio, -onis, ὁ.
recessus; proectio.
ἀναψηλαφάω -ῶ, (desuper) con-
tracto, aliquid; investigo.
ἀναψηλάφησις, ἡ, contractio,
ὁ. investigatio, ὁ. examinatio, ὁ.
ἀναψηφίζω, denuo in suffragium
mitto; —ομαι, repeto suffragia.
ἀναψις, ἡ, accensus, -us, ἄ.
ἀναψυκτήρ, ὁ, qui recreat.
ἀναψυκτικὸς, reirigeratorius.
ἀναψυχή, ἡ, refrigeratio, ὁ. recrea-
tio, -onis, ὁ. requies, -ētis, ὁ.
ἀναψύχω, refrigero, -are —ομαι
recreor, -ari.
ἀνδρον, τό, terra suggesta, agger,
-eris, ἄ. συνήθ. πλ. τὰ —α, altiora
fluvium labra, aggeres.
ἀνδραγάθειω -ῶ, fortiter me gero,
bonum virum me praesto.
ἀνδραγάθημα, actio viri fortis.
ἀνδραγάθια, ἡ, fortitudo, ὁ.
ἀνδραδέλφη, ἡ, glos, gloris.
ἀνδράδελφος, ὁ, mariti frater.
ἀνδραποδίζω, —ομαι (τινα), ad-
sero aliquem in servitum; sub co-
rona vendo aliquem.
ἀνδραποδία, ἡ, servitus, -utis, ὁ.
ἀνδραποδισμός, redactio (alicu-
jus) in servitum, plagium, -i, οὐ.
ἀνδραποδιστής, qui in servitum
redigit, plagiator, -oris, ἄ.
ἀνδράποδον, τό, mancipium, ve-

nalis, ἄ. τὰ —α, venalicia, οὐ. πλ.
 ἀνδραποδώδης, ες, servilis, e.
 ἀνδράριον, τό, homuncio, ἄ.
 ἀνδρεία, ἡ, virtus, -utis, θ. for-
 titudo, inis, θ. constantia, -ae, θ.
 ἀνδρείκελον, simulacrum, i, οὐ.
 ἀνδρείκελος, viro similis.
 ἀνδρείος, α, ον, virilis, e, fortis,
 ε; ἀνδρείος ἀνήρ, vir fortis.
 ἀνδρείως, viriliter, fortiter.
 ἀνδρράστρια, virorum amatrix.
 ἀνδρῆα, ἴδε ἀνδρεία.
 ἀνδριαντοειδής, statuæ similis.
 ἀνδριαντοποιῶς, statuas facio.
 ἀνδριαντοποιᾶ, (ars) statuaria.
 ἀνδριαντοποιός, statuarius, -i, ἄ.
 ἀνδριάς, δ, statua, -ae, θ.
 ἀνδρίζομαι, me virum plaebeo vi-
 riliter, fortiter ago.
 ἀνδρικός, ἡ, ὄν, viratus, a, um;
 virilis, e; fortis, e; strenuus, a, um,
 ἀνδρικός, viriliter; iortiter.
 ἀνδροβόρος, hominem vorans.
 ἀνδρόβρωτος, ον, ab hominibus
 devoratus.
 ἀνδρογένεια, virorum genitura.
 ἀνδρογύνη, ἡ, androgyne, -es, θ.
 ἀνδρογύνης, δ, ἀνδρόγυνος, δ, an-
 drognus, i. ἄ. hermaphroditus, -i,
 ἄ. μεταφ. eifeminatus; debilis.
 ἀνδροκοιτέω —ῶ, cum viro concubo
 ἀνδροκτονέω —ῶ, viros interficio.
 ἀνδροκτονία, homicidium, ii, οὐ.
 ἀνδροκτόνος, homicida, -ae, ἄ.
 ἀνδροληψία, hominum prehensio.
 ἀνδρολογία, ἡ, delectus -us, ἄ.
 ἀνδρομανής, virorum amore insa-
 niens.
 ἀνδρομάχος, cum viris pugnas.
 ἀνδρόπαις, puer virili animo.
 ἀνδροποιός, virum faciens.
 ἀνδρόπορνος, scortum masculinum
 ἀνδροπρεπής, ἔς, virum decens.
 ἀνδροφαγέω, —ῶ, carne humanā
 vescor.
 ἀνδροφαγός, carne humanā vescens
 ἀνδροφθόρος, homini perniciosus
 ἀνδροφονέω —ῶ, homines occido.
 ἀνδροφονία, ἡ, homicidium, -ii, οὐ.
 ἀνδροφόνος, ἀρσ. homicida, -ae,
 ἄ.; θηλ. interfectrix conjugis.
 ἀνδρόφωνος, virilem vocem habens

ἀνδρόω —ῶ, virum facio; μεταφ.
 commasculo, —οῦμαι vir f.o.
 ἀνδρόδωδης, ες, virilis, e.
 ἀνδρών, δ, ἀνδρωνίτις, δ, andron,
 -onis, ἄ. andronitis, -dis, θ.
 ἀνέγγυος, ἡ, non desponsa.
 ἀνεγείρω, expergefacio al quem
 —ομαι, expergiscor, resurgo, —ere
 (ἐπι οἰκοδ.) exstruo (domum); stau-
 tuo, constituo; μεταφ. excito, confirmo.
 ἀνέγειρος, ἡ, suscitatio —on.s, θ.
 constituo, θ. erectio, —onis, θ.
 ἀνέγκλητος, ον, inculpatus.
 ἀνεθίζομαι, insuesco.
 ἀνέθιστος, ον, non inssuetus.
 ἀνείδεος, ον, informis, e.
 ἀνείκαστος, incomparabilis, e.
 ἀνειλέω —ῶ, involvo, —ere, aliquid.
 ἀνειμένος, η, ον, remissus, a, um
 (=ράθυμος) dissolutus, a, um.
 ἀνειμένως, remisse, odissolute.
 ἀνειμων, non vestitus, a, um.
 ἀνειργω, inhibeo, —ere; arceo.
 ἀνειργίς, inhibitiō —onis, θ.
 ἀνείσοδος, inaccessus, a, um.
 ἀνέκαθεν, inde a majoribus; inde
 a temporibus antiquissimis; inde
 ab initio.
 ἀνεκβίαστος, ον, inviolabilis, e.
 ἀνεκβιάστως, inviolabiliter.
 ἀνεκδιήγητος, ον, inenarrabilis, e.
 ἀνεκδιγητός, inenarrabiliter.
 ἀνεκδίκητος, ον, inultus, a, um.
 ἀνεκδοτος, ον, non editus (liber).
 ἀνεκλάλητος, ον, ineifabilis, e.
 ἀνεκλειπτος, inexhaustus, a, um.
 ἀνεκλειπτως, sine fine; semper.
 ἀνεκλεκτος; ον, non electus, a, um.
 ἀνεκπληκτος, ον, παθη. impa-
 vidus; ἐνεργ. non perterrens.
 ἀνεκπλήκτως, impavide.
 ἀνεκπλήρωτος, ον, incomplebilis.
 ἀνεκπλυτος, ον, illutus, a, um.
 ἀνεκρίζωτος, non eradicatus, a, um
 ἀνεκτικός, ἡ, ὄν, patiens, —ntis.
 ἀνεκτός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.
 ἀνεκτότης, ἡ, patientia, θ.
 ἀνεκτῶς, tolerabiliter.
 ἀνεκφραστος, ον, ineffabilis, e.
 ἀνεκφώνητος, ον, ineifabilis, e.
 ἀνεκφράστω; ineffabiliter.
 ἀνέλαιο; sine oleo.

ἀνέλεγκτος, ον, irrefutatus, a, um, ἀνελεημοσύνη, immisericordia, θ. ἀνελεήμων, ἀνελεής, immisericordis, crudelis, -e. ἀνελευθερία, illiberalitas. ἀνελεύθερος, ον, illiberalis, e. ἀνελευθέρως, illiberaliter. ἀνέλιγμα, τό, convolutio, -onis, θ. ἀνέλιξις, ἡ, evolutio -onis, θ. μεταφ. explicatio, -onis θ. ἀνελίσσω, evolvo (volvi, volutum, -ere); μεταφ. explico, -are. ἀνελκῶ -ῶ, exulcero, -are. ἀνελκῶω, ἀνέλκω, subduco (-xi -ctum -ere), aliquid (navem); tollo sustuli, sublatum, -ere. ἀνέλκωσις, ἡ, ulceratio, -onis, θ. ἀνέλκωτος, ον, non ulceratus, a, um ἀνελλήνιστος, ον, non graecus. ἀνελλιπής, ἐς, cui nihil deest; integer, -a, -um, totus, a, um. ἀνελλιπῶς, integre; plene. ἀνελπις, ἐς, qui est sine spe. ἀνελπιστος, ον, insperatus. ἀνελπίστος, insperato ἀνεμῶω -ῶ, evomo, -ere. ἀνεμῶτος, ον, indivisus, a, um. ἀνεμίζω, ventilo; are; —ομαι, a vento agitor. ἀνεμῶεις, εσσα, εν, ventu plenus. ἀνεμοζάλη, tempestas turpida. ἄνεμος, ὁ, ventus, -i, ἀ. οὐριος ἀνεμος, ventus secundus. ἀνεμῶω -ῶ, ventilo, -are; —οῦμαι, a vento agitor. ἀνέμπληστος, ον, insatiabilis, e. ἀνεμπόδιστος, non impeditus. ἀνεμῶδης, ἐς, ventosus, a, um. ἀνεμῶλιος, ον, (=κενός) ventosus, a, um; vanus, a, um. ἀνεμώνη, ἡ, (φ.) anemone, -es, θ. ἀνευδεής, ἐς, non indigens -ntis. ἀνευδεῶς, large; abunde, ἀνευδοίαστος, indubitatus, a, um. ἀνευδοίαστος, indubitanter. ἀνεύδοτος, ον, non remissus. ἀνευδότης, non remisse; studio. ἀνεύδωτος, non indutus, a, um. ἀνευεργής, inefficax, acis. ἀνευθουσίαστος, ον, non afflatus divino spiritu. ἀνευόχλητος, ον, illaccessitus, a,

um; imperturbatus, a, um. ἀνευοχλήτως, tranquille. ἀνευταφίαστος, insepultus, a, um. ἀνεύτευκτος, ον, non affabilis, e; insociabilis, e; difficilis, -e. ἀνεξάλειπτος, ον, indelebilis. ἀνεξάντλητος, inexhaustus, a, um. ἀνεξαρίθμητος, innumerabilis, e. ἀνεξαρχτοία, ἡ, libertas, -atis. ἀνεξάρτητος, ον, non dependens; liber, a, um. ἀνεξέλεγκτος, ον, irrefutatus. ἀνεξελέγκτως, sine refutatione. ἀνεξέυγατος, ον, illaboratus, a, um; imperfectus, a, um. ἀνεξερεύνητος, ον, qui pervestigari non potest, obsconditus. ἀνεξέταστος, ον, inexpertus, a, um; inexaminitus, a, um. ἀνεξετάστος, ἡ, inexplorate. ἀνεξευμένιστος, implacabilis, e. ἀνεξεύρετος, non inventus, a, um. ἀνεξηγήτος, ον, inexplicatus, a, um; inexplicabilis, e. ἀνεξηγήτως, inexplicabiliter. ἀνεξία, ἡ, tolerantia, -ae, θ. ἀνεξιθρησκεία, religiosa tolerantia ἀνεξιθρησκος, qui tolerat religionem alicujus. ἀνεξικακῶω -ῶ, mala tolero. ἀνεξικακία, ἡ, tolerantia (malorum); patientia, -ae, θ. ἀνεξικακος, ον, tolerans malorum ἢ injuriarum; patiens, -ntis. ἀνεξικάκως, animo malorum patiente. ἀνεξίλαστος, ον, ἀνεξιλέωτος, ον, implacabilis, e. ἀνεξιτήλος, ον, indelebilis, e. ἀνεξιχνίαστος, investigabilis. ἀνέξοδος, ον, exitum non habens; (=οὐ δαπαηρός), non impensus. ἀνέξοδος, sine impensā. ἀνεπαίσθητος, ον, qui sentiri (animadverti) non ἢ vix potest. ἀνεπαίσθητος, citra sensum. ἀνεπάλλακτος, ον, non altermans. ἀνεπανόρθωτος, ον, non emendabilis e; irrecuperabilis, e. ἀνεπαφος, ον, intactus, a, um. ἀνεπαχθής, ἐς, non molestus. ἀνεπαχθῶς, non moleste.

ἀνεπηρέαστος, ον, innoftensus.
 ἀνεπίβατος, inaccessus, a, um.
 ἀνεπιβούλευτος, ον, qui non insidiatur; ab insidiis tutus.
 ἀνεπιβούλως, non insidiosè.
 ἀνεπίγραφος, ον, carens inscriptione ἢ titulo.
 ἀνεπίδεκτος, ον, non capax.
 ἀνεπίδικος, ον, non controversus.
 ἀνεπίδοτος, ον, non crescens.
 ἀνεπισείκεια, ἡ, iniquitas, -atis, ὄ.
 ἀνεπισεικῆς, ἔς, iniquus, a, um.
 ἀνεπισεικῶς, inique; injuste.
 ἀνεπίκλητος, irreprehensus.
 ἀνεπίληπτος, ον, irreprehensus.
 ἀνεπίληπτως, sine reprehensione.
 ἀνεπίλητος, ον, qui nullā obligatione deletur.
 ἀνεπιμέλητος, non curatus, a, um.
 ἀνεπίμικτος, non permixtus; ab omni commercio se junctus.
 ἀνεπιμιξία, ἡ, defectio commercii.
 ἀνεπίμονος, ον, non permanens.
 ἀνεπίμωμος, ον, non permixtilis.
 ἀνεπινόητος, ον, incogitabilis, e.
 ἀνεπίπλατος, non ictus, a, um.
 ἀνεπίπληκτος, non reprehensus.
 ἀνεπιπλήκτως, sine reprehensione.
 ἀνεπιπληξία, ἡ, vacuitas a reprehensione; impunitas, -atis, ὄ.
 ἀνεπισήμαντος, non insignis, e.
 ἀνεπισκέπτος, inexplicatus, a, um.
 ἀνεπισκέπτως, inconsideranter.
 ἀνεπισκεύαστος, irreparabilis, e.
 ἀνεπιστασία, ἡ, inconsiderantia.
 ἀνεπίστατος, non consideratus.
 ἀνεπιστάτως, inconsiderate.
 ἀνεπιστημόνος, inscite, imperite.
 ἀνεπιστημοσύνη, ἡ, inscitia, ὄ.
 ἀνεπιστήμων, insciens, -ntis.
 ἀνεπιστρέπτι (φεύγω), sine reditu, s. ne reversione (fugio).
 ἀνεπίσχετος, non inhibitus, a, um.
 ἀνεπισχέτως, sine inhibitione.
 ἀνεπίτευκτος, ἴδε ἀνεπιτυχής.
 ἀνεπιτήδειος, ον, non idoneus, a, um, non aequus.
 ἀνεπιτηδείότης, inhabilitas, ὄ.
 ἀνεπιτηδέως, non idonee.
 ἀνεπιτηδευτος, inaffectatus.
 ἀνεπιτηδέυτως, non accurate.
 ἀνεπιτήμητος, irreprehensus.

ἀνεπιτρόπευτος, ον, ἀνεπίτροπος, ον, tutoribus carens. [petitu.
 ἀνεπιτυχής, ἔς, non, consequens
 ἀνεπιχειρητος, insuperabilis, e.
 ἀνεπονείδιτος, irreprehensibilis, e.
 ἀνεραστία, ἡ, vita amoris expertis.
 ἀνέραστος, ον, non amatus, a, um; non amans; sine amore.
 ἀνέργαστος, ον, illaboratus, a, um; rudis, e.
 ἀνερεθίζω, irritō, aliquem.
 ἀνερεύγομαι, eructo, aliquid.
 ἀνερευνάω -ῶ, investigo, -are, aliquid; requiro, anquiro.
 ἀνερεύνησις, ἡ, investigatio, ὄ.
 ἀνερεύνητος, ον, investigabilis.
 ἀνερμάτιστος, ον, non saburratus, a, um, non stabilis, e.
 ἀνερμήνευτος, inexplicabilis, e.
 ἀνερμηνεύτως, inexplicabiliter.
 ἀνέρπω, sursum serpo.
 ἀνέρρω, pereō, ire.
 ἀνερυθριάω -ῶ, erubescō -ere.
 ἀνερυθρίαστος, ον, non erubescens, -ntis; stue pudore.
 ἀνερυθρίαστως, sine pudore.
 ἀνέρχομαι, sursum eo; ascendō (-di, -nsum, -ere).
 ἀνερωτάω -ῶ, interrogo -are.
 ἀνεσθίω, devoro, -are.
 ἀνέσιμος, remissus, a, um.
 ἀνεσις, ἡ, remissio, -onis, ὄ. aberatio -onis ὄ; avocatio -onis, ὄ.
 ἀνέσπερος, vespera carens.
 ἀνέστιος, domo et patriā carens.
 ἀνεστραμμένος, η, ον, praeposterus, a, um.
 ἀνεστραμμένος, praepostere.
 ἀνέτοιμος, ον, imparatus, a, um.
 ἀνετος, ον, remissus, a, um.
 ἀνέτως, remisse; laxè.
 ἄνευ, s. ne (μετ' ἀφαιρ.)· ἄνευ ἐμοῦ, sine me; citra (μετ. αἰτιατ.)· ἄνευ ἀρετῆς, citra virtutem; abaque (μετ' ἀφαιρ.)· ἄνευ ὑπόθεσεως, absque argumento.
 ἀνεύθυνος, qui rationes non reddidit; crimine carens.
 ἀνευθύμως, non redditis rationibus.
 ἀνευλάβεια, ἡ, negligentia -ae, ὄ. irreligio, -onis, ὄ.
 ἀνευλαβής, ἔς, irreligiosus.

ἀνευλαβῶς, irrel' g ose.
 ἀνεύρεσις, repertio, θ. inventio, θ.
 ἀνεύρετος, non repertus, a, um.
 ἀνευρίσκω, reperio, -peri, -per-
 tum, -ire; —ομαι, reperior, -iri.
 ἀνευρος, ον, enervis, enervatus.
 ἀνευρύνω, dilato, aliquid.
 ἀνευχάριστος, ingratus, a, um.
 ἀνεύχομαι, rursus precor.
 ἀνέφελος, ον, non nubilus, a, um.
 ἀνεφθοσ, ον, non coctus, a, um.
 ἀνέφικτος, ον, quem (quam, quod)
 quis assequi non potest, cogitati-
 one non assequendus, a, um.
 ἀνέχομαι, tolero -are, aliquid;
 patior, passus sum, pati (mala);
 perfero, -tuli, -latum -ferre (ia-
 mem, frigus); —τινα, perfero ali-
 quem; sustineo, -ere (mula) sus-
 tendo, -are, aliquid.
 ἀνέχω, sursum teneo; tollo (su-
 stuli, sublatum, tollere); erigo
 (-exi, -etum -ere; inhibeo (-ui,
 -itum) -ere, aliquid; η aliquid;
 ἀμετ. promineo.
 ἀνεψιά, ἡ, fratris filia ἢ sororis
 filia (= ἐξαδέλφη) α' ἢ ἐκ πατρός,
 patruelis, -is, θ. β' ἢ ἐκ μητρός,
 consobrina, -ae, θ.
 ἀνεψιός, ὁ, fratris filius ἢ soro-
 ris filius (= ἐξαδελφος) α' ὁ ἐκ
 πατρός, patruelis, -is, ἄ; β' ὁ ἐκ
 μητρός, consobrinus, -i, ἄ.
 ἀνηβάω-ῶ· ἀνηβάσκω, repubesco.
 ἀνηβος, ον, impubes, -eris.
 ἀνήδομαι, gaudium retraho.
 ἀπήδονος, ον, illaetabilis, e.
 ἀνήδυντος, ἀνήδυστος, insuavis, e.
 ἀνηθον, (φ.), anethum, -i, σθ.
 ἀνήκεστος, ον, insanabilis, -e,
 intolerabilis, e.
 ἀνήκεστως, insanabiliter.
 ἀνηκοία, ἡ, auditionis defectio;
 inperitia, -ae.
 ἀνήκοος, ον, qui non audit; igna-
 rus, a, um; imperitus.
 ἀνηκουστέω -ῶ, non audio; non
 sum dicto audiens.
 ἀνηκουστία, inaudientia, ae, θ.
 ἀνήκουστος, ον, inaudibilis, e.
 ἀνήκω, ascendo, -ere; cresco,
 -ere; τὸ βεβλίον ἀνήκει εἰς ἐμέ, li-

ber mens est ἢ ego posideo librum
 ἀνηλεής, ἐς, immisericors, -rdis.
 ἀνηλεῶς, crudeliter.
 ἀνηλιάζω, soli expono.
 ἀνηλικιότης, ἡ, aetas infirma.
 ἀνήλικος, ον, impubes, -eris.
 ἀνήλιος, ον, sine sole; opacus.
 ἀνήλωτος, non fixus clavo.
 ἀνήμελκτος, non mulctus, a, um.
 ἀνήμερος, ον, immansuetus, a,
 um; crudelis, e; ferus, a, um.
 ἀνημερότης, ἡ, feritas, -atis; in-
 clementia, -ae, θ.
 ἀνηνεμία, ἡ, tranqu' llitas, θ.
 ἀνήνεμος, ον, sine ventis.
 ἀνήνυτος, ον, irritus, a, um.
 ἀνήνυτως, sine effectu.
 ἀνήνωρ, ὁ, ἡ, non virilis.
 ἀνήρ, ὁ, vir, viri, ἄ. ἀνήρ κα
 γυνή, vir mulierque (σύζυγος), vir,
 maritus -i, ἄ.
 ἀνήρεστος, ον, qui non placet.
 ἀνηροσία, ἡ, arandi defectio.
 ἀνήροτος, ον, non aratus, a, um.
 ἀνήσυχος, ον, inquietus, a, um.
 ἀήττητος, ον, invictus, a, um.
 ἀνηχέω -ῶ, renono, -are.
 ἀνθαιρέτομαι -οὔμαι (τινα ἢ τί τι-
 νος), antepono, -ere, praefero -ere.
 ἀνθαμιλλάομαι -ῶμαι (τινι), certo,
 contendo cum aliquo.
 ἀνθάπτομαι, attingo (aliquid);
 ἔργον, manum in opus impono (= καθάπτομαι τινος), reprehendo ali-
 quem.
 ἀνθεινός, floridus, a, um.
 ἀνθειγμός, volutatio contraria.
 ἀνθέλικω, contra (in contrariam
 partem) traho, retraho aliquid —
 ομαι, contra trahor (ab aliquo).
 ἀνθέμιον, τό, spira, -ae, θ.
 ἀνθεμῆεις, εῖσα, εν· 1) floridus,
 a, um· 2) floribus ornatus.
 ἀνθεξις, ἡ, retentio, -onis, θ.
 ἀνθερεών, ὁ, mentum, -i, σθ.
 ἀνθέω -ῶ, floreo, ἢ floresco.
 ἀνθηδών, ὁ, apis, -is, θ.
 ἀνθήλιος, soli similis.
 ἀνθηρός, ἄ, ον, floridus, a, um.
 ἀνθηρότης, ἡ, flos aetatis.
 ἀνθηρῶς, floride; florenter.
 ἀνθησις, ἡ, floritio, onis, θ.

ἀνθίζω, floribus orno, aliquid ; flores emitto.

ἀνθινός, ον, florens, a, um.

ἀνθίστημι, exadversum colloco, aliquid; συνηθέστ. — αμαλ (τινι) resisto (-stiti -ere) alicui.

ἀνθοβαφής, ἐς, pulchre coloratus

ἀνθοβολέω -ῶ, flores jacio.

ἀνθοβόλησις, ἡ, jactura florum;

ἀνθοβόλος, ον, flores jaciens.

ἀνθοδιαίτος, in floribus vivens

ἀνθοδόκος, flores recipiens.

ἀνθοκομέω -ῶ, ilores curo.

ἀνθοκόμος, ον, flores fovens; floriger, era, erum.

ἀνθολογέω -ῶ, flores lego.

ἀνθολογία, ἡ, collectio florum; μετφ. collectio carminum minorum

ἀνθολόγος, florilegus, a, um.

ἀνθόμοιος, ον, prae similis.

ἀνθομολογέομαι -οὔμαι (πρὸς τινα), vicissim consentio cum aliquo. — οὔμαι τινι, adstipulor, alicui

ἀνθομολόγησις ἡ, ἀνθομολογία, ἡ, promissum mutuum.

ἀνθονομέω -ῶ, flores depascor.

ἀνθονόμος, flores depascens.

ἀνθοποιός, ilores procreans.

ἀνθοπωλέω -ῶ, flores vendo.

ἀνθοπώλης, δ, ilorum venditor.

ἀνθόπωλις, ἡ, florum venditrix.

ἀνθορμέω -ῶ, sto contra in statione (paratus ad pugnandum).

ἄνθος, τό, flos, -oris, ἄ. ἄνθος

ἐκφέρω, florem emitto; μετφ. — ἡβης (ἀκμή τῆς ἡλικίας), flos aetatis; — τῆς πόλεως, flos civium. — νεότητος (νεολαίας), flos juventutis.

ἀνθοσμία (οἴνος), δ, floribus fragrans (vinum).

ἀνθοφορέω -ῶ, flores fero.

ἀνθοφόρος, ον, floriger, a, um.

ἀνθοφυής, ἐς, froriparus, a, um.

ἀνθρακεύς, δ, carbonarius, ἄ.

ἀνθρακένω, carbones conficio.

ἀνθρακιά, ἡ, carbonum congeries; carbones ardentis.

ἀνθράκιον, τό, carbunculus, -i, ἄ.

ἀνθράκιος, niger ut carbo.

ἀνθρακοειδής, carbonibus similis.

ἀνθρακοειδής, δ, carbonum venditor.

ἀνθρακώ -ῶ, in carbones redigo; — οὔμαι, carbonesco, -ere.

ἀνθρακώδης, carbonem referens.

ἄνθραξ, δ, carbo, -on s, ἄ. ἄνθραξ (λίθος) carbunculus, -i, ἄ. ἄνθραξ (νόσος) carbo, -onis.

ἀνθρωπάριον, ἀνθρώπιον, ἀνθρωπίσκος, homullus, -i, ἄ. homuncio, -onis, ἄ. homunculus, -i, ἄ.

ἀνθρώπειος, εἶα, ον, humanus.

ἀνθρωπείως, hominum more.

ἀνθρωπίζω, homines imitor. — ομαι, homo fio.

ἀνθρωπικός, humanus, a, um.

ἀνθρωπικῶς, humaniter.

ἀνθρώπινος, η, ον, humanus, a, um; τό — γένος, genus humanum, humanitas, -atis, ὅ.

ἀνθρωπίνως, humane.

ἀνθρωπισμός, humanitas, -atis, ὅ.

ἀνθρωποειδής, ἐς, humanam formam habens.

ἀνθρωποθηρία, ἡ, venatio.

ἀνθρωποθυσία, ἡ, immolatio hominum; humana hostia.

ἀνθρωποθυτέω -ῶ, ρ. hominem immolo [occido.

ἀνθρωποκτονέω -ῶ, ρ. homines

ἀνθρωποκτονία, homicidium, οἰ.

ἀνθρωπόκτονος, ον, ab hominibus caesus, a, um.

ἀνθρωποκτόνος, homicida, -ae, ἄ.

ἀνθρωπολογία, ἡ, de homine disertatio.

ἀνθρωπολόγος, δ, de hominibus loquens ἡ disserens.

ἀνθρωπόμιμος, homines imitans.

ἀνθρωπόμορφος, ον, formam ἡ figuram humanam habens.

ἀνθρωποποιᾶ, ἡ, hominis creatio.

ἄνθρωπος, δ, homo, -inis, ἄ.

ἀνθρωπότης, ἡ, 1) humana natura. 2) genus humanum.

ἀνθρωποτόκος, puerpera, ae, ὅ.

ἀνθρωποφάγος -ῶ, homines voro

ἀνθρωποφαγία, ἡ, esus hominum

ἀνθρωποφάγος, ον, homines vorans; humana carne vescens.

ἀνθρωποφθόρος, ον, ἐπ. homines perdens.

ἀνθυβρίζω, vicissim contumeliā afficio, aliquem.

ἀνθυλακτέω -ῶ, vicissim latro.
 ἀνθύλλιον, τό, flosculus, i, ἄ.
 ἀνθυπατεία, ἡ, proconsulatus, ἄ.
 ἀνθυπατεύω, proconsul sum.
 ἀνθυπατικός, proconsularis, e.
 ἀνθύπατος, ὁ, pro consule ἢ pro-
 consul, -is, ἄ.
 ἀνθυπείκω, vicissim cedo.
 ἀνθύπειξις, ἡ, cessio mutua.
 ἀνθυπηρετέω -ῶ, officia mutua
 praesto; vicissim gratificor.
 ἀνθυπισχέτομαι -οὔμαι, repromitto,
 -ere.
 ἀνθυποβάλλω, objicio loquenti.
 ἀνθυποκαθίστημι, in locum alterius
 substituo.
 ἀνθυποκρίνομαι, vicissim simulo.
 ἀνθυποπιτεύω, vicissim suspicor.
 ἀνθυπουργέω -ῶ, beneficium penso
 ἀνθυπούργημα, τό, ἀνθυπούργη-
 γησις, ἡ, officium mutuum.
 ἀνθυποφορά, (σχ.ρ.), afflictio, θ.
 ἀνθυποχωρέω -ῶ, vicissim recedo
 ἀνθυποχώρησις, recessus mutuos.
 ἀνθυφίσταμαι, vicissim sustineo.
 ἀνθώδης, ες, florulentus, a, um.
 ἀνία, ἡ, tristitia, ae, θ. maeror, ἄ.
 ἀνιαρός, ἄ, ὄν, moerens, -ntis;
 moestus, a, um; tristis, is.
 ἀνιαρός, moeste; triste.
 ἀνιάτος, ὄν, ἀνιάτρευτος, ὄν, in-
 sanabilis, e; immedicabilis, e.
 ἀνιάτως, insanabiliter.
 ἀνιάω -ῶ, moerore afficio aliquem;
 contristo, -are, aliquem; — ῶμαι,
 moereo, -ere.
 ἀνιδριτί, ἀνιδρωτί, sine sudore.
 ἀνιδρος, ὄν, ἀνιδρωτος, ὄν, qui
 non sudavit; sudore expertus.
 ἀνιδρώω -ῶ, adsudescio, -ere.
 ἀνιδρωσις, ἡ, collocatio, onis, θ.
 ἀνιδρωτος; ὄν, instabilis, e.
 ἀνιδρύω, colloco, -are, aliquid.
 ἀνιδρωσις, ἡ, sudatio -onis, θ.
 ἀνίερος, ὄν, profanus, a, um.
 ἀνιερώω -ῶ, consacro, voveo.
 ἀνιέρωσις, consecratio, -onis, θ.
 ἀνήμι, emitto, -ere, aliquid (fo-
 lia); remitto, -ere, aliquid; permitto
 alicui aliquid; — εμαι εἰς τι πρὸς τι,
 totum me do ἢ permitto alicui rei.
 ἀνίκανος, ὄν, insufficientis, -ntis,

non aptus, non idoneus.
 ἀνικανότης, ἡ, ineptia, -ae, θ.
 impotentia, -ae, θ.
 ἀνίκητος, ὄν, invictus, a, um.
 ἀνίλαστος, implacidus, a, um.
 ἀνίλεως, immisericors, -rdis.
 ἀνίουλος, impubes, -eris.
 ἀνιππος, qui est sine equo.
 ἀνίπταμαι, evolo, -are.
 ἀνιπτος, ὄν, illothus, a, um.
 ἀνισάριθμος, ὄν, diversus numero.
 ἀνισόμετρος, ὄν, diversus mensurā.
 ἀνισομήκης, diversae longitudinis.
 ἀνισος, ὄν, iraequalis, e.
 ἀνισότης, ἡ, inaequalitas.
 ἀνισώω -ῶ, inaequo, aliqui d.
 ἀνίστημι, erigo (-exi, -ctum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid; surgo, ere; (στρατ.)
 moveo -ere (signa, castra; — αμαι,
 surgo, consurgo, -ere: ἀνίσταμαι πο-
 λεμῶν, consurgo ad bellum, — μαι
 ἐκ νεκρῶν exsisto ab inferis; — μαι
 τυν (τιμῆς ἐνεκα), assurgo, alicui.
 ἀνιστορώω -ῶ, interrogo.
 ἀνιστόρητος, ὄν, qui historsa non
 novit. [storiae.
 ἀνιστορήτως, sine cognitione hi-
 ἀνίσχιος, elumbis -e.
 ἀνίσχυρος, ὄν, invalidus, a, um.
 ἀνίσχω, (ἀμετ.) orior, oriri ἄμ
 ἡλερ ἀνίσχοντι, ab sole orto.
 ἀνίσωσις, inaequaliter; impariter.
 ἀνίσωσις, ἡ, adaequatio, -onis, θ.
 ἀνίχθυσ, piscibus carens.
 ἀνίχθυσις, ἡ, investigatio, θ.
 ἀνίχθυτος, ὄν, investigabilis, e.
 ἀνίχθύω, investigo, indago.
 ἀνιώδης, ες, molestus, a, um.
 ἀνιόδια, ἡ, iter impervium.
 ἄνοδος, ὄν, odore carens.
 ἀνοδος, ὄν, invius, a, um.
 ἄνοδος, ἡ, ἴδε ἀνάβασις.
 ἀνόδους, edentulus, a, um.
 ἀνοδύρομαι, lamentor, -ari.
 ἀνοησία, ἡ, insipientia, -ae, θ.
 ἀνοητέω -ῶ, insipiens sum; im-
 prudens sum; desipio, -ere.
 ἀνόητος, ὄν, insipiens, -ntis.
 ἀνοήτως, insipienter.
 ἀνόθευτος, ὄν, non spurius.
 ἄνοια, ἡ, amentia -ae, θ.
 ἀνοιγμα, τό, apertura, -ae, θ.

ἀνοίγνυμι καὶ ἀνοίγω, aperio, -ui, -ertum, -ire; recludo -si, -sum -ere; pando, pandi, passum, -ere patefacio; ἀμετ. ἀνέφωμαι, pateo, -ui, -ere ἢ θύρα ἀνέφεται, janua patet. ἀνοίθησις, ἡ, tumor, -ois, ᾧ. ἀνοίχειος, (α), ον, non familiaris, e; inconueniens, ntis. ἀνοικειότης, ἡ, mores a familiaritate alieni inconuenientia, ὅ. ἀνοικείως, inconuenienter. ἀνοικίως, μεταβ. α') ἐπὶ πόλεως ἄρσῳ aediifico β') ἐπὶ ἀνθρ. migrare facio; ἀμετ. migro, -are. ἀνοίκισις, habitationum mutatio, ἀνοικισμός, δ, instauratio, ὅ. ἀνοικοδομέω -ῶ, instauro aedificium; reaedificio, aliquid. ἀνοικοδομή, ἡ, ἀνοικοδόμησις, ἡ, instauratio aedificium. ἀνοικοδόμητος, non exstructus. ἀνοικονόμητος, ον, male dispositus, a, um; prodigus, a, um; qui regi non potest. ἀνοικος, ον, sine domo. ἀνοικτιζῶν, immisericors, -rdis. ἀνοικτός, ἡ, ὄν, apertus, a, um. ἀνοικτος, ον, immisericors, -rdis. ἀνοικτως, sine misericordia. ἀνοικώζω, ingemisco, ere. ἀνοίξις, ἡ, reclusio, -onis, ὅ. ἀpertio, -onis, ὅ. (=ἐαῶ), ver, veris. ἀνολβία, ἡ, miseria, -ae, ὅ. ἀνάλβιος, ον, infelix, miser. ἀνολκή, ἡ, tractio sursum. ἀνολοφύρομαι, lamentor, -ari. ἀνομβρία, ἡ, pluviae inopia. ἀνομβρος, ον, imbribus carens. ἀνομέω -ῶ, leges transgredior. ἀνόμημα, τό, flagitium -ii, οὐ. ἀνομία, ἡ, contemptus legum; iniquitas, -atis, ὅ. ἀνομίλητος, ον, insociabilis, e. ἀνόμματος, oculorum expers. ἀνομοθέτητος, ον, sine lege et ordine. ἀνόμοιος, (α), ον, dissimilis, e; dispar (alicui), disparilis, e. ἀνομοιότης, ἡ, dissimilitudo, -inis ὅ. disparilitas, -atis, ὅ. ἀνομοιῶ -ῶ, dissimilem facio. ἀνομοίως, dissimiliter.

ἀνομοίωσις, dissimilitudo, ὅ. ἀνομολογέομαι -οῦμαι (περὶ τινος), assentior de aliqua re. ἀνομολογία, ἡ, assensus, onis, ὅ. ἀνομος, ον, illegitimus a, um, iniquus, a, um; improbus, a, um. ἀνόμως, sine lege, illegitime. ἀνοους, ουν, amens, -ntis;; stultus. ἀνοπλος, ον, inimicus, e. ἀνόπλως, sine armis. ἀνόργανος, sine instrumentis. ἀνοργίαστος, orgiis non initiatus. ἀνορεκτέω -ῶ, iastidium cibum. ἀνορεξία, ἡ, iastidium cibi. ἀνορθογραφέω -ῶ, mendose scribo; labor in scribendo. ἀνορθογραφία, ἡ, mendum scripturae ἢ μόνον mendum, -i, οὐ. ἀνορθόγραφος, ον, mendosus. ἀνορθῶω -ῶ, erigo ἢ surgo; -τι, rescario; μετφ. sustento (civitatem); -οῦμαι, surgor, i. ἀνόρθωσις, ἡ, reparatio, -onis. ἀνορθωτής, δ, reparator, -oris. ἀνορηος, statione navium carens. ἀνόρηος, ον, tecto carens. ἀνορύσσω, ἀνορύττω, efodio (-odi, -ossum, -ere), aliquid. ἀνορχέομαι -οῦμαι, salto (-âre). ἀνόσητος, ον, non aegrotus. ἀνοσία, ἡ, bona valetudo. ἀνόσιος, α, ον, nefarius, a, um. ἀνοσιότης, ἡ, impietas, -atis, ὅ. ἀνοσιουργέω -ῶ, nefas committo. ἀνοσιούργημα, scelerata actio. ἀνοσιουργία, ἡ, impietas, -atis, ὅ. ἀνοσιουργός, impie agens. ἀνοσίως, nefarie, impie. ἀνοσμος, ον, sine odore. ἀνοσος, ον, morbo carens; salubris, e. ἀνόστεος, sine ossibus. ἀνοστος, ον, irredux, -ucis; (=μη ἔχων νοσημάδα), nihil sapiens. ἀνουθέτητος, non admonitus. ἀνούσιος, ον, substantiâ carens. ἀνοχεύς, δ, retinaculum, -i, οὐ. ἀνοχή, ἡ, tolerantia, -ae, ὅ. patientia, -ae, ὅ. -καί, indutiae. ἀνταγοπέω -ῶ, redamo, -are. ἀνταγορεύω, redimo, emi, -ere. ἀνταγορεύω, obloquor (alicui).

ἀνταγωνίζομαι (τινι), repugno,
-are, alicui, concerto, -are.

ἀνταγωνιστής, δ, concertator, ἄ.

ἀνταδικέω-ᾶ (τινα), vicissim injuriā officio, aliqueum.

ἀντάδω, cantu respondeo.

ἀνταίρω, contra attollo; rebello,
contra arma fero.

ἀνταιτέω -ᾶ, peto pro aliquo.

ἀντακολουθέω-ᾶ, vicissim sequor.

ἀντακοιτίζω, contra jaculor.

ἀντακούω, vicissim audio.

ἀνταλλαγῆ, ἦ, permutatio, ὅ.

ἀντάλλαγμα, τό, commutatio, -onis,
ὅ. pretium redemptionis.

ἀνταλλάσσω, mutō, commuto.

ἀνταμείβομαι (ἀνταμείβω)· gra-
tiam refero (alicui ob aliquid), re-
muneror (liquem).

ἀνταμοιβῆ, ἦ, retributio, -onis, ὅ.
remuneratio, ὅ.

ἀνταμύνομαι, ulciscor, -i.

ἀντανάγω καὶ ἀντανάγομαι, (ἐπι-
στόλου)· ex adverso in hostem ἦ
obviam hosti prodeō.

ἀντανάκλαισις, ἦ, reflectio, ὅ.

ἀντανάκλω -ᾶ, repercutio, -ere.

ἀνταναφέρω, refero, -erre.

ἀνταναχωρέω -ᾶ, vicissim recedo.

ἀντάνειμι, contrasurgo.

ἀντανίσταμαι, contra insurgo;
resisto, -ere.

ἀντάξιος, α, ον, aequali pretio,
existimatione pari.

ἀνταπαίτέω -ᾶ, reposco, -ere

ἀνταπειλέω -ᾶ, contra minitor.

ἀνταπαστρέπτω, contra fulgare.

ἀνταποδείκνυμι, contra demonstro

ἀνταποδίδωμι, vicissim reddo; re-
tribuo, -ere, alicui aliquid.

ἀνταπόδοσις, ἦ, retributio, -onis,
ὅ. reciproca talio.

ἀνταποδότης, δ, retributor, ἄ.

ἀνταποδοτικός, retribuens; ἀντω-
νυμία — αι, pronomina correlativa.

ἀνταποκρίνομαι, respondeo, -ere.

ἀνταπόκρισις, ἦ, responsio, ὅ.

ἀνταποκτείνω, mutuo occido.

ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio.

ἀνταπόλλυμι, vicissim perdo.

ἀνταπολογίζομαι -οῦμαι, vicissim
excuso; vicissim defendo.

ἀνταποπέμπω, vicissim emitto.

ἀνταποστέλλω, vicissim mitto.

ἀνταποτίω, vicissim solvo.

ἀνταριθμέω -ᾶ, contra numero.

ἀνταρκέω -ᾶ, par sum ad resi-
stendum alicui.

ἀνταρτικός, (πόλος)· septentrionali
oppositus; antarcticus, i, ἄ.

ἀνταρσία, ἦ, rebellio, -onis, ὅ.

ἀντάρτης, ὅ, rebellis, is, ἄ.

ἀντασπάζομαι, vicissim saluto ali-
quem; resaluto aliqueum.

ἀνταυάζω, resplicendo, ere.

ἀνταύγεια, ἦ, lucis ἦ splendoris
repercussio.

ἀνταυτέω -ᾶ, lucem ἦ splendorem
remitto, -ere.

ἀνταυγής, splendorem remittens.

ἀντεγγράφω, alicujus loco scribo.

ἀντεγείρω, contra erigo.

ἀντεγκαλέω -ᾶ, contra accusso;
vicissim criminor.

ἀντέγκλησις, accusatio mutua.

ἀντεχειρίζω, contrarium trado.

ἀντεισάγω, vicissim induco.

ἀντεισφέρω, contra infero, in lo-
cum alterius infero, aliquid.

ἀντέκθεσις, ἦ, expositio contraria.

ἀντεκκόπτω, vicissim excscindo.

ἀντεκπέμπω, contra emitto.

ἀντεκπλέω, obviam navigo.

ἀντεκπλήσσω, vicissim terreo.

ἀντεκτίθημι, contra expono.

ἀντεκφέρω, vicissim effero.

ἀντελπίζω, contra spero.

ἀντεμβάλλω, vicissim injicio; con-
tra irruo.

ἀντεμβιβάζω, substituo, -ere.

ἀντεμβολῆ, substitutio, -onis, ὅ.

ἀντεμπήγγυμι, vicissim iniigo.

ἀντεμπίπλημι, vicissim impleo.

ἀντεμπύπρημι, vicissim incendio.

ἀντενέδρα, ἦ, mutuae insidiae.

ἀντενεδρεύω, contra insidior.

ἀντενέργεια, ἦ, contraria actio.

ἀντενεργέω -ᾶ, contra operor.

ἀντεξάγω, vicissim educo.

ἀντεξανίσταμαι, contra surgo.

ἀντεξαπατάω-ᾶ, vicissim decipio.

ἀντεξελαύνω, contra produco.

ἀντεξέρχομαι, contra prodeō in
aciem.

ἀντεξέταζω, vicissim examino.
 ἀντεξέτασις, comparatio.
 ἀντεξορμάω -ῶ, contra irruo.
 ἀντεξόρμησις, contrarius incursus
 ἀντέξωσις, ἤ, expulsio mutua.
 ἀντεπάγω, irruo (in hostem).
 ἀντεπέξερχομαι, ex adverso progredior in hostes irruentes.
 ἀντεπερωτάω -ῶ, restipulor, -ari.
 ἀντεπερωτήσις, restipulatio, -onis
 ἀντεπιβαίνω, contra eo; invado.
 ἀντεπιβουλεύω, contra insidior.
 ἀντεπιδείκνυμι, vicissim ostendo.
 ἀντεπίθεσις, ex adverso adgressio
 ἀντεπιθυμέω -ῶ, vicissim cupio
 παθητ. vicissim concupiscor.
 ἀντεπικηρούσσω, vicissim proclamo
 ἀντεπικουρέω -ῶ, vicissim auxilior
 ἀντεπικρατέω -ῶ, vicissim vinco
 ἀντεπιμελέομαι -οὔμαι, vicissim curam gero (alicujus rei).
 ἀντεπινοέω -ῶ, vicissim excogito
 ἀντεπιπλέω, obviam hosti navigo
 ἀντεπιστέλλω, rescribo; *τινὶ*
 γράμματα, litteras alicui remitto.
 ἀντεπιστρατεύω, vicissim bellum infero, alicui ἢ ad aliquem.
 ἀντεπιστρέφω, contra convertor.
 ἀντεπιστροφή, conversio contraria
 ἀντεπιτάσσω, contra impero.
 ἀντεπιτίθεμαι, me alicui injicio, hostiliter aliquem ingredior.
 ἀντεπιχειρέω -ῶ, contra adgredior
 ἀντεπιχειρήσις, ἤ, ex adverso adgressio.
 ἀντεραστής, δ, rivalis, -is, ἄ.
 ἀντεράστρια, ἤ, rivalis, -is, θ.
 ἀντεράω -ῶ (*τινος*), redamo, aliquem; ἀντερῶ *τινι*, rivalis sum alicui: ἐρῶ καὶ—, amo et contra amo.
 ἀντερεῖδω, fulcio, -ire; renitor, -i; resisto, -ere, alicui.
 ἀντέρεισις, ἤ, renisus, -us, ἄ.
 ἀντέρεισμα, fulcimentum, -i, οὐ.
 ἀντερωτάω -ῶ, vicissim interrogo
 ἀντεστραμμένως, vice versa.
 ἀντευεργέτημα, gratia relata.
 ἀντευεργέτης, qui gratiam refert.
 ἀντευνόω -ῶ, redamo, aliquem.
 ἀντευποιέω -ῶ, beneficium rependo; gratiam refero, alicui.
 ἀντευφραίνω, vicissim oblecto.

ἀντευχαριστώ -ῶ, vicissim gratias ago, alicui.
 ἀντεφενρίσκω, contra invenio.
 ἀνεφορμάω -ῶ, vicissim irruo in aliquem (in hostem).
 ἀντέχω *τι*, *τινός*, ante aliquid teneo aliquid; — *τινι* sustineo, aliquid, sustendo; resisto, alicui; sustento, aliquem: *συχν*. ἀπολ. sustento; ἐξαρκῶ *τινι*, sufficio, -ere; — *ομαί τινος*, adhaereo alicui rei; diligenter tueor aliquid.
 ἀντηρίς, ἤ, publica, -ae, θ.
 ἀντηγέω -ῶ, contra consono; resono, -are; vocem remitto.
 ἀντήχησις, ἤ, resonantia, -ae, θ.
 (= ἤχῳ), vox reciproca.
 ἀντί, *πρόθ.* contra, adversus; pro (*μετ' ἀφαιρ.*) ἀντί *ὑπάτου*, pro consule; (*μετὰ γενικῆς*) ἀντί *τινος*, vice alicuius.
 ἀντιβαίνω, obviam eo; adversor, -ari, alicui.
 ἀντιβάλλω, contra jacio.
 ἀντιβασιλεία, ἤ, procuratio regni.
 ἀντιβασιλεύς, δ, vicarius regis.
 ἀντιβασιλεύω, regis vicarius sum
 ἀντιβλέπω, contra tueor, adversum intueor, aliquid; obtueor.
 ἀντιβοάω -ῶ, contra clamo, clamore respondeo; reclamo -are.
 ἀντιβολέω -ῶ (*τινα*), obsecro.
 ἀντιβολία, ἤ, obsecratio, onis, θ.
 ἀντιγεραίρω, vicissim honoro.
 ἀντιγνωμονέω -ῶ, dissentio.
 ἀντιγραφεύς, δ, contrascriba, ae, ἄ. scriptor, -oris.
 ἀντιγραφῆ, ἤ, descriptio, oris, θ. rescriptum, -i, οὐ.
 ἀντίγραφον, τό, exemplum i, οὐ. exemplar, -aris οὐ.
 ἀντιγράφω, exscribo, describo.
 ἀντιδάκνω, remordeo, -ere.
 ἀντιδεξιόμαι -οὔμαι, vicissim amice excipio, aliquem; resaluto, aliquem.
 ἀντιδέχομαι, vicissim accipio.
 ἀντιδημαγωγέω -ῶ, vicissim populum mihi concilio.
 ἀντιδιαβαίνω, vicissim transeo.
 ἀντιδιαβάλλω, vicissim criminor
 ἀντιδιαίρεσις, divisio in contraria.

ἀντιδιαίρεω -ῶ, in contraria divido
 ἀντιδιαστολή, ἤ, distinctio.
 ἀντιδιατάσσω, contra ἄρισπο.
 ἀντιδιατίθωμι, contrarie dispono.
 ἀντιδιδάσκω, contraria doceo.
 ἀντιδίδωμι, do (alicui) vicissim.
 ἀντιδιήγησις, narratio contraria.
 ἀντιδικάζομαι, contra (aīquem)
 litigo, are.
 ἀντιδικασία, ἤ, ἀντιδικία, ἤ, lis
 (causa) contra aliquem.
 ἀντιδικέω -ῶ, contra aliquem litigo
 ἀντιδικος, adversarius in lite.
 ἀντιδογματίζω, contraria dogma-
 ta doceo.
 ἀντιδοκέω -ῶ, ἀντιδοξέω -ῶ, o-
 pinionis contrariae sum.
 ἀντιδοσις, ἤ, retributio, -onis, θ.
 (= ἀμοιβή), remuneratio, θ.
 ἀντιδοτον, remedium adversus ve-
 nenum.
 ἀντιδουλεύω, mutuo servio.
 ἀντιδουλος, qui servi loco est.
 ἀντιδουπος, contra sonans.
 ἀντιδρασις, ἤ, actio contraria.
 ἀντιδράω -ῶ, vicissim facio· con-
 tra ago; repugno, alicui.
 ἀντιδωρεά, ἤ, remuneratio.
 ἀντιδωροῦμαι, remuneror, -ari.
 ἀντιδωρον, ἐλάχιστον ἀντιδωρον,
 minimum mutuum munus; (ἐκκλ.)
 panis consecratus.
 ἀντιζηλία, ἤ, aemulatio, θ.
 ἀντιζήλος, ον, aemulus, a, um.
 ἀντιθάλλω, mutuo foveo, -ere.
 ἀντίθεος, ον, similis deo.
 ἀντιθεραπεύω, vicissim colo.
 ἀντιθερμαίνω, vicissim calefacio.
 ἀντίθεσις, ἤ, oppositio, -onis, θ.
 ἀντίθετος, ον, oppositus, a, um.
 ἀντιθλίβω, contra premo.
 ἀντίθυρος, ον, januae oppositus.
 ἀντικαθαίρεω -ῶ, vicissim evertō
 ἀντικαθέζομαι, ἀντικάθημαι, ρ.
 contra aīquem sedeo; in conspe-
 ctu hostium castra pono.
 ἀντικαθίστημι, contra (adversus)
 aliquem statuo, oppono; — τινά
 (ἢ τί) τινος, substituo aliquem (ἢ
 aliquid) alteri, pro altero, in locum
 alterius.
 ἀντικαίω, e contrario uro.

ἀντικακουργέω -ῶ, vicissim ma-
 lum infero, alicui.
 ἀντικαλέω -ῶ, vicissim voco.
 ἀντικανονικός, ἤ, ον, contra ca-
 nones constitutus, a, um.
 ἀντικαρτερέω -ῶ, iortiter fero.
 ἀντικαταλλαγή, permutatio, θ.
 ἀντικατασκευάζω, contra adparo.
 ἀντικατάστασις, ἤ, substitutio,
 -onis, θ. restitutio, -or is, θ.
 ἀντικατηγορέω -ῶ, vicissim accuso
 ἀντικατηγορία, ἤ, concertativa ac-
 cusatio.
 ἀντίκειμαι, ex adverso oppositus
 sum; obsto, obsum, alicui.
 ἀντικείμενος, η, ον, contraversus,
 a, um, adversarius, a, um; oppo-
 situs; — ον, τό, objectum -i, οὐ.
 ἀντικείμενος, ex contrario.
 ἀντικελεύω, contra jubeo.
 ἀντικινέω -ῶ, contra moveo.
 ἀντικίνησις, motus contrarius.
 ἀντικλαίω, vicissim ploro.
 ἀντίκλεισις, ἤ, clavis adulterina.
 ἀντικλίνω, contra declino.
 ἀντικνήμιον, τό, tibia -ae, θ.
 ἀντικορμάζω, vicissim punio.
 ἀντικόπτω, retundo, aliquid; οὐδ.
 resisto.
 ἀντικοσμέω -ῶ, vicissim orno.
 ἀντικρίνω, comparo, -are.
 ἀντίκρουσις, ἤ, repulsus, -us, ἄ.
 ἀντικρούω, repello (puli, pulsum,
 ere) resisto, aliquem.
 ἀντικρύ, ex adverso; regione.
 ἀντικρύς, rectā; plane.
 ἀντίκτυπος, ον, contra sonans,
 obstrepens, -ntis.
 ἀντικωλύω, vicissim impedio.
 ἀντιλαβή, ἤ, ansa -ae, θ. μετφ.
 ansa prehensionis.
 ἀντιλακτίζω (τινί), recalcitro.
 ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio,
 aliquid; μέσ. — ομαί τινος, repre-
 hendo, aliquid; intellego (xi, -ctum,
 ere) (= βοηθῶ τινί), opitulor -ari,
 alicui.
 ἀντιλάμπω, refulgeo, (ulsi -ere).
 ἀντιλαμψις, ἤ, refulgentia, -ae, θ.
 ἀντιλέγω, contra, contradico; obloquor,
 resisto, repugno rei alicui, dico
 contra aliquid, non convenio rei

alicui; (= ἐρίζω), certo, -are.
ἀντίλεκτος, ον, contradicibilis.
ἀντίλεξις, ἡ, contradictio, φ.
ἀντιληπτικός, ἡ, όν, tenax, -acis (alicujus rei). [bilis, e.
ἀντιληπτός, ἡ, όν, comprehensibilis.
ἀντιλήπτορας, ό, defensor, -oris, d.
ἀντιληψις, ἡ, adprehensio, -onis, φ. perceptio, -onis, φ. intelligentia, -ae, φ.
ἀντιλογία, ἡ, contradictio, φ.
ἀντιλογικός, ἡ, όν, contradictorius ἡ — ἡ (τέχνη), sophisticæ, φ.
ἀντίλογος, ον, contra dicens.
ἀντιλόπησις, mutua molestia.
ἀντιλυτρόω -ω, pro redemptionis pretio liberum dimitto. Μέσα = λυτρω ἀπολόμαί τινα, redimo.
ἀντιμαρτυρέω -ω, ἀντιμαρτύρομαι, contrarium testor.
ἀντιμαρτύρησις, ἡ, testimonium contrarium.
ἀντιμάχησις, ἡ, repugnatio, φ.
ἀντιμάχομαι, contra pugno; repugno, -are; reductor, -ari.
ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; mutuo.
ἀντιμέλλω, vicissim cunctor.
ἀντιμέμφομαι, vicissim queror.
ἀντιμετάθεσις, mutua transmutatio, -onis, φ.
ἀντιμετάστασις, ἡ, in contrariam partem tranlatio.
ἀντιμετατάσσω, locum muto.
ἀντιμετρέω -ω, remetior; rependo -ndi, -nsum, -ere, aliquid.
ἀντιμέτωπος, ον, fronte adversa stans; ex adverso stans.
ἀντιμηχανάομαι -ωμαι, arte et fraude contrariā utor.
ἀντιμισέω -ω, vicissim odi.
ἀντιμισθία, ἡ, remuneratio, -onis, φ. merces, -edis, φ.
ἀντιμυκνάομαι -ωμαι, remugio.
ἀντιμυκτηρίζω, vicissim irrideo.
ἀντιμωλία δικη, causa, in qua uterque adversarius ipse adest.
ἀντινήχομαι, nato contra.
ἀντινομία, ἡ, legum inter se pugna
ἀντινομοθετέω -ω, legem fero aduersum. [moneo.
ἀντινουθετέω -ω, φ. vicissim ad-

ἀντιξοέω -ω, contr arius sum.
ἀντιξοος, ον, adversus, contrarius.
ἀντιξόως, contrarie.
ἀντίον, adversus; contra.
ἀντίος, α, ον, adversus, a, um.
ἀντιπάθεια, ἡ, aversio, -onis, φ.
ἀντιπαθέω -ω, aversor, -ari.
ἀντιπαθής, contrarius, a, um.
ἀντιπαθητικός, aversabilis, e.
ἀντιπαίζω, obluo, ere.
ἀντιπαλαιστής, collector, -oiis.
ἀντιπαλαίω, reductor, -ari.
ἀντίπαλος, ον, obluctator, d. adversarius, a, um; par, -aris; aequus, a, um (κίνδυνος periculum, ποιῆ ποενα) δθεν:
ἀντιπάλως, (= ἰσopάλως) aequo Marte (pugna).
ἀντιπαράβállω (τι πρός τι), comparo aliquid cum re aliqua.
ἀντιπαράβολή, comparatio, φ.
ἀντιπαραγγελία, ἡ, imperium contrarium.
ἀντιπαραγγέλλω, alia atque ante impero δ — ων (ἀρχήν), competitor, -oris, d.
ἀντιπαράθεσις, comparatio, φ.
ἀντιπαραινέω -ω vicissim cohortor
ἀντιπαράκειμαι, e regione jaceo.
ἀντιπαραπέω, praeternavigo adversus hostem.
ἀντιπαρασκευάζομαι, vicissim instruo; apparo (bellum).
ἀντιπαρασκευή, ἡ, apparatus ex parte contraria.
ἀντιπαράταξις, ἡ, acies contra aciem instructa.
ἀντιπαρατάσσω, φ. contra statuo (colloco) in acie, contra constituo (instituo) aciem, copias; —ομαι, contra in acie consisto.
ἀντιπαρὰτίθημι, contra pono, oppono; confero, cum aliquo.
ἀντιπαραχωρέω -ω, in vicem cedo.
ἀντιπαραχώρησις, mutua cessio.
ἀντιπαρέρχομαι, ex adversa parte obviam eo praetereo.
ἀντιπαρέχω, refero, retribuo.
ἀντιπαρηγοέω -ω, vicissim consolor, aliquid. [sento.
ἀντιπαρίστημι, vicissim repraesentor.
ἀντιπαρρησιάζομαι, vicissim li-

bere et intimide loquor.
ἀντιπάσχω, vicissim patior.
ἀντιπέμπω, contra mitto.
ἀντιπέρα, **ἀντιπέρας**, **ἀντιπέραν** (τινός), e regione (alicujus).
ἀντιπεριλαμβάνω, *ϑ.* vicissim amplector.
ἀντιπεριπλέκω, ex adverso circumnavigo.
ἀντιπερισπασμός, distractio, *ϑ.*
ἀντιπερισπᾶω — *ῶ* (τὸν πόλεμον), hostem alio quo convertere vim cogō; distineo hostem.
ἀντιπεριστρέφω, verto in contrariam partem.
ἀντιστροφή, *ἡ*, circumactio in partem contrariam.
ἀντιπιέζω, vicissim premo.
ἀντιπύρρομι, vicissim incendo.
ἀντιπίπτω, contra cado; obnitor, repugno, alicui.
ἀντιπλέκω, vicissim necto.
ἀντιπλέω, contra navigo.
ἀντιπληρόω, — *ῶ*, vicissim impleo; suppleo, — *ere*.
ἀντίπλοια, navigatio ex adverso.
ἀντιπνέω, reflō.
ἀντίπνοια, *ἡ*, reflātus — *us*, *ἀ.*
ἀντίπνος, spirans adversus.
ἀντίποδες, *οἱ*, adversipedes, um, antipodes, — *um*, *ἀ.* *πληθ.*
ἀντιποθέω — *ῶ*, vicissim desidero
ἀντιποιέω — *ῶ* (τινά τι)· vicissim facio, retribuō (aliquid alicui), *μῆσ.*
— *οῦμαί τιος*, studiosus sum alicujus rei; affecto (= *οἰκειοποιούμαι* τι) vindico allquem.
ἀντιποίησης, *ἡ*, affectatio, — *onis*, *ϑ.* vindiciae, — *arum*, *ϑ.* *πλ.*
ἀντιπολέμω — *ῶ* (τινι), belligero adversus aliquem.
ἀντιπολιορκέω — *ῶ*, vicissim obsideo
ἀντίπολις, *ἡ*, urbs urbi opposita et aemula.
ἀντιπολίτευσις, *ἡ*, contraria factio (in reipublica).
ἀντιπολιτεύομαι, factionem contrariam sequor (in reipublica)· *οἱ ἀντιπολιτευόμενοι*, qui factionem contrariam sequuntur.
ἀντιπονοῦμαι, vicissim laborō.
ἀντιπορεύομαι, contra eo.

ἀντιπορθέω — *ῶ*, vicissim vasto.
ἀντίπραξις, *ἡ*, actio contraria; pugnatio, — *onis*, *ϑ.*
ἀντιπράττω, contra facio.
ἀντίπροικια, (*ἐπίο.*), vili pretio.
ἀντιπροπίνω, mutuo propino.
ἀντιπρόποισις, propinatio mutua.
ἀντιπροσαγορεύω, resaluto.
ἀντιπροσφέρω, vicissim affero.
ἀντιπρόσωπος, *δ*, vicarius, — *i*, *ἀ.*
ἀντιπροσωπεύω, vicarius alicujus, sum.
ἀντιπρότασις, opposita propositio.
ἀντιπροτείνω, 1) vicissim porigo *δῆλ.* manum· 2) contra propono.
ἀντίπρωρος, *ον*, qui proram habet in aliquem adversa; adversus, a, um
ἀντίπτωσις, permutatio casuum.
ἀντιπυρνώομαι, *ϑ.* vicissim interrogo.
ἀντίπυργος, turri similis.
ἀντιπυροῦω, *ϑ.* vicissim signum ignibus do.
ἀντιρρέω, contra fluo.
ἀντίρρησις, contradictio, *ϑ.*
ἀντίρρητικός, contradictorius.
ἀντίρροια, *ἡ*, aqua reflua.
ἀντιρροπία, *ἡ* aequilibrium, *οὔ.*
ἀντίρροπος, *ον*, aequalibris, *ε.*
ἀντιρρόπως, aequaliter.
ἀντιῶζω, **ἀντισῶω** — *ῶ*, aequo, exaequo, — *are*; parem reddo, aliquid.
ἀντισηκῶω — *ῶ*, rependo (*νδι*, — *nsum* — *ere*), aliquid· *μετφ.* *ἀντισηκῶ τί τιος*, repenso *ἢ* compenso aliquid aliqua, *re.*
ἀντισηκῶμα, aequipondium, *οὔ.*
ἀντισηκωσις, *ἡ*, par *ἢ* aequum pondus *ἢ* momentum; *μετφ.* compensatio, — *onis*, *ϑ.*
ἀντισημαίνω, contra significo.
ἀντισιωπάω — *ῶ*, alternis sileo.
ἀντισκώπτω, *ϑ.* vicissim irrideo; — *ομαι*, v. cissim irredeo ab aliquo.
ἀντισπᾶω — *ῶ*, in contrariam partem traho, aliquid.
ἀντισπᾶύω, contra contendo.
ἀντισταθμέω — *ῶ*, **ἀντισταθμίζω**, rependo, compenso.
ἀντιστάθμησις, compensatio, *ϑ.*
ἀντίσταθμος, *δ*, aequale pondus habens.

ἀντιστασιάζω, factionem contrariam sequor; contendo cum aliquo.
ἀντιστασιαστής, qui est contra-
r. ae factionis.

ἀντίστασις, ἡ reluctatio, ὅ.

ἀντιστατέω -ῶ, obsisto, alicui.

ἀντιστάτης, ὁ, adversator, ἀ.

ἀντιστήριγμα, fulcimentum, -i, οὐ.

ἀντιστηρίζω, fulcio, -ire.

ἀντιστοιχέω -ῶ, oppositus (parallēlus) sto.

ἀντιστοιχία, opposita collocatio.

ἀντιστοιχός, ον, oppositus ἢ par-

allelus, a, um; μετφ. aequalis, e.

ἀντιστρατεύομαι, adversus (ali-

quem) milito; adversor, alicui.

ἀντιστρατηγέω -ῶ, hostium dux
sum; propraetor sum.

ἀντιστρατήγος, propraetor, ἀ.

ἀντιστρατιώτης, miles hostilis.

ἀντιστρατοπέδεια, ἡ, ἀντιστρατο-

πέδευσις, ἡ, castorum positio ad-

versum castra hostium.

ἀντιστρατοπέδευω, castra ex ad-
verso pono.

ἀντίστρεπτος, inversus, a, um.

ἀντιστρέφω, in contrarium ver-
to; reciprocō, -are.

ἀντιστροφή, ἡ, inversio, ον's, ὅ.

ἀντίστροφος, oppositus.

ἀντιστρόφος, contrario modo.

ἀντισυγκλητός, senatus adversus.

ἀντισυγκρίνω, comparo, -are.

ἀντισφάττω, vicissim occido.

ἀντισυγρίζομαι (πρός τι) obni-
tor, alicui.

ἀντισφάζω, vicissim servo.

ἀντίταγμα, τό, exercitus hostibus
oppositus.

ἀντιτακτικός, (πρός τι) vim re-
pugnandi habens.

ἀντιταμίης, proquaestor, -oris

ἀντίταξις, ἡ, repugnantia, ὅ.

ἀντίτασις, ἡ, adversatio, -onis, ὅ.

ἀντιτάσσω, oppono (-sui, -situm
-ere) aliquem ἢ aliquid alicui—ομαι

τινι, me oppono.

ἀντιτείνω, (τινι, πρὸς τι), renitor,
resisto, repugno.

ἀντιτειρίζω, contra munio.

ἀντιτειχισμα, τό, munitio opposita

ἀντιτέρπω, vicissim delecto.

ἀντιτεχνέω -ῶ, aliquem in arte
aemulor.

ἀντίτεχνος, ον, aemulus in arte
aliqua.

ἀντιτίθημι, contrapono ἢ oppono.

ἀντιτιμῶω -ῶ, vicissim honoro;
contra aestimo.

ἀντιτίμημα, τό, ἀντιτίμησις, ἡ,
aestimatio litis.

ἀντίτιμος, ον, ejudem pretii; τό
ἀντίτιμον, pretium, -ii, οὐ.

ἀντιτιμωρόμαι -οῦμαι, vicissim
punio, -ire, aliquem.

ἀντιτιτρώσκω, vicissim vulnero.

ἀντιτολμῶω -ῶ, vicissim audeo.

ἀντι-οξεύω, sontra sagittas mitto;
telum rejicio.

ἀντιτρέφω, vicissim alo.

ἀντιτρέχω, curro contra.

ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor.

ἀντιτυπέω -ῶ, repercutio, -ere.

ἀντιτυπία, ἡ, repercussus, -us, ἀ.

ἀντίτυπον, τό, exemplum, i, οὐ.

ἀντίτυπος, ον, repercussus; ἀντι-
τυπός τινι, oppositus.

ἀντιτύπτω, repercutio, -ere.

ἀντιφάνεια, species repercussa.

ἀντιφάρμακον, τό, remedium ad-
versus venenum.

ἀντίφασις, ἡ, contradictio, ὅ.

ἀντιφατικός, contradictorius.

ἀντιφάσκω, contradico, -ere.

ἀντιφέρομαι, obviam me fero;
resisto, -ere, repugno, -are.

ἀντίφημι, contradico, -ere.

ἀντιφθέγγομαι, resono, -are; con-
tra respondeo, -ere.

ἀντίφθεγμα, τό, resonantia, ὅ.

ἀντιφθογγος, ον, resonus.

ἀντιφιλέω -ῶ, redamo, -are.

ἀντιφίλησις, ἡ, amor mutuus.

ἀντιφιλία, ἡ, amicitia mutua.

ἀντιφιλοδοξέω -ῶ, gloriae cupi-
ditate certo cum aliquo.

ἀντιφιλοσόφος, ὁ, inimicus phi-
losophiae.

ἀντιφιλοτιμέομαι -οῦμαι, aemulor
cum aliquo.

ἀντιφιλοφρονέομαι -οῦμαι, bene
volentiam ἢ comitatem reddo.

ἀντιφρονεύω, vicissim interficio.

ἀντίφραγμα, septum oppositum.

ἀντίφραξις, ἡ, obstructio, -onis, ὁ.
ἀντίφρασις, ἡ, antiphrasis, -is, ὁ.
ἀντιφράττω, contra obstruo.
ἀντίφρων, hostili animo.
ἀντιφυλάσσω, vicissim custodio (-ivi, ire); —ομαι, caveo.
ἀντιφωνέω -ᾶ, contra dico respondeo, -ere.
ἀντιφώνησις, ἡ, contradictio, -onis ὁ; responsio, -onis, ὁ.
ἀντιφωνος, ον, dissonans, -ntis.
ἀντιχαίρω, pariter gaudeo.
ἀντιχαρίζομαι (τινι), mutuum gratiam refero, alicui.
ἀντιχασμάομαι -ᾶμαι, vicissim oscito, -are.
ἀντίχειρ, ὁ, pollex.
ἀντιχειροτονέω -ᾶ, contraria scisco (suffragia ferendo).
ἀντιχειροτρνία, ἡ, suffragatio contraria.
ἀντιχόρδος, ον, contrarium sonum chordis edens; contrarius.
ἀντιχόρηγος, antichoragus, -i, ἄ.
ἀντιχρησις, ἡ, mutuus usus.
ἀντιψάλλω, vicissim psallo.
ἀντιψέγω, vicissim reprehendo.
ἀντιψηφίζομαι, contra deceruo.
ἀντιψύχω, vicissim refrigero.
ἀντλέω -ᾶ, sentino; haurio.
ἀντλησις, ἡ, haustus, -i, ἄ.
ἀντλητήρ, **ἀντλητής, ὁ**, haustor, -oris, ἄ. sentinator, -oris, ἄ.
ἀντλητήριον, sentinaculum, οὐ.
ἀντλία, sentina, -ae, ὁ.
ἀντικοδομέω -ᾶ, contra aedifico.
ἀντοίομαι, contra opinor.
ἀντόνυμι, vicissim juro.
ἀντονομάζω, nomen commuto.
ἀντονομασία (σγ. λόγου)· pronominatio, -onis, ὁ.
ἀντοργίζομαι, vicissim irascor.
ἀντόρυξις, ἡ, contraria fossura.
ἀντορύσσω, contra fodio.
ἀντοφείλω, vicissim debeo.
ἀντοφθαλμέω -ᾶ, coram intueor; —πρός τινα, = resisto -ere, alicui.
ἀντοχεύς, ὁ, scuti fibula.
ἀντοχή, ἡ, iimitas, -atis, ὁ. constantia, -ae, ὁ.
ἀντοχυρόω -ᾶ, contra munio.
ἀντροδιάπιτος, in antris vivens.

ἀντρον, antrum, οὐ. caverna, ὁ.
ἀντροφυής, in antris natus.
ἀντιξ, ἡ, ordi, currus.
ἀντιδῆ, ἡ, carmen alteri respondens, cantus.
ἀντιδός, qui cantu mutuo respondet.
ἀντιθέω -ᾶ, repello, -ere.
ἀντωμοσία, ἡ, jusjurandum vel accusatoris vel rei.
ἀντωνέομαι -οῦμαι, contra liceor; (=ἀνταγοράζω) redimo, -ere.
ἀντωμοασία, pronominatio.
ἀντωνυμία, pronomén, -inis, οὐ.
ἀντωνυμικός, pronominalis, e.
ἀντωνυμικῶς, loco pronominis.
ἀντωρόομαι, contra rugio.
ἀντωφέλω -ᾶ, vicissim adjuvo.
ἀνύβριστος, contumeliae expers.
ἀνυγραίνω, rursus humecto.
ἀνύδατος, ον, aqua carens.
ἀνυδρεύομαι, ex fonte haurio.
ἀνύδρευτος, non rigatus, a, um.
ἀνυδρία, ἡ, aquae inopia.
ἀνυδρος, aqua carens; aridus.
ἀνυλος, ον, non silvosus, a, um; incorporeus, a, um.
ἀνυμναιος, hymenaeo carens.
ἀνυμνέω -ᾶ, celebros, decando.
ἀνύμφευτος, ἡ, innupta.
ἀνυμφος, qui sponsam non habet, caelebs, -libis.
ἀνυπαίτιος, ον, insons, -ontis.
ἀνυπαρκτος, ον, qui non est; comenticius, iictus, a, um.
ἀνυπαρξία, ἡ, nihilum, -i, οὐ.
ἀνυπέμβλητος, ον, insuperabilis, e.
ἀνυπερθετος, incunctabilis, e.
ἀνυπερθέτως, incunctanter.
ἀνυπεύθυνος, ον, cui dictorum factorumve non est ratio re lidenda.
ἀνυπήκοος, ον, non obediens.
ἀνύπηνος, ον, imberbis, e.
ἀνυπηρέτητος, ministris carens.
ἀνυπόγραφος, ον, inscriptus, a, um
ἀνυποδησία, ἡ, pedum nuditas.
ἀνυποδητέω -ᾶ, calceis careo.
ἀνυπόδητος, ον, excalceatus.
ἀνυποκρισία, ἡ, sinceritas, -atis.
ἀνυπόκριτος, ον, non simulatus.
ἀνυποκρίτως, sincere.
ἀνυπομονέω -ᾶ, impatiens sum.

ἀνυπομονησία, ἡ, impatientia.
 ἀνυπομόνητος, ον, impatiens, -ntis
 ἀνυπομόνωνος, impatienter.
 ἀνυπόπτος, ον, non suspectus, a, um; ἐνευ. non suspiciens.
 ἀνυπόπητος, sine suspicione.
 ἀνυπόστατος, ον, insuperabilis, invictus, fundamendo carens.
 ἀνυποστόλω; sine timore.
 ἀνυποτακτέω -ῶ, non subigor; non obedio.
 ἀνυπότακτος, ον, non subactus, a, um; indomitus, a, um.
 ἀνυποταξία, inobedientia, -ae, θ.
 ἀνυποτίμητος, impunitus, a, um.
 ἀνυποφόρητος, intolerabilis, e.
 ἀνύπουλος, non simulatus.
 ἀνύσιμος, ἀνυστικός, ἀνυτικός, ἡ, ὄν, efficax, -acis, utilis, e.
 ἀνυσίμως, efficaciter; utiliter.
 ἀνύστακτος, non obdormiens.
 ἀνυστός, ἡ, ὄν, qui effici potest.
 ἀνύτω, ἀνύω, perficio, -ere; per-
 rago, -ere, aliquid.
 ἀνυφαίνω, retexo, -ere.
 ἀνύφαντος, ον, intextus, a, um.
 ἀνυψόω ᾧ, elevo; erigo — οὔμαι, erigo, -i.
 ἄνω 1) sursum — κάτω, sursum (et) deorsum (=coniuse) 2) supra 3) οἱ ἄνω (δὴλ. θεοί), superi, -orum.
 ἀνώγειον, τό, ἀνώγειον, τό, (ἀπ.) ἀνώγειον, τό, superior contignatio domūs; coenaculum, -i; οὐ.
 ἄνωδος, non canens (avis).
 ἀνώδυνος, ον, doloris expers dolore vacuus ἢ vacans, anodynus.
 ἀνωδύνω; sine dolore.
 ἄνωθεν, 1) desuper; de supero, ex supero; 2) — ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, de caelo 3) οἱ ἄνωθεν, maiores nostri, veteres, antiqui 4) ἐν τοῖς ἀνωθεν χρόνοις, in antiquis temporibus.
 ἀνωθίω -ῶ, sursum impello.
 ἀνώθησις, ἡ, impulsio sursum versus.
 ἀνωκισμέτος, η, ον, in locis superioribus habitans.
 ἀνώλεθρος, ον, interitūs expers.
 ἀνωμαλία, ἡ, iniquitas; asperitas; inconstantia.
 ἀνωμαλίω, inaequale reddo.

ἀνώματος, ον, iniquus, a, um; inequabilis; e; salebrosus, a, um; anomalus, a, im.
 ἀνωμάτως, inique, inaequaliter.
 ἀνωμος, ον, humerus carens.
 ἀνωμοτί, sine iurejurando.
 ἀνώμοτος, ον, injuratus, a, um.
 ἀωννμία, ἡ, defectio nominis.
 ἀώννμος, ον, nomine vacans, sine nomine; inceleber, ignobilis; —a, scripta.
 ἀωνύμως, sine nomine.
 ἀνωρία, ἡ, intempestivitas.
 ἀνωρος, ον, intempestivus.
 ἀνώροφος, ον, tectum non habens.
 ἀνώτατος, η, ον, summus, a, um. supremus, a, um.
 ἀνωτάτω, in supremo loco.
 ἀνώτερος, a, ον, superior, -rius.
 ἀνωτέρω, superius; supra.
 ἀνωφέλεια, ἡ, inutilitas, -atis.
 ἀνωφελής, ἐς, inutilis, e.
 ἀνωφελῶς, inutiliter.
 ἀνωφρέεια, ἡ, acclivitas, θ.
 ἀνωφερής, ἐς, acclivis, e.
 ἀνώφλιον, τό, limen superius.
 ἀνώχυρος, ον, non munitus.
 ἀξεναγάγητος, ον, hospitio non exceptus, a, um.
 ἀξενία, ἡ, inhospitalitas, θ.
 ἀξενος, ον, inhospitalis, e.
 ἀξεστος, ον, radendo non politus; impolitus, a, um, rudis; e.
 ἀξία, ἡ, aestimatio, -onis θ. pretium -ii, οὐ, dignitas, atis θ.
 ἀξιαγάπητος, ον, amabilis, e.
 ἀξιάγατος, ον, admiratione dignus
 ἀξιάκουστος, ον, auditu dignus.
 ἀξίεπαινος, ον, laude dignus; dignus, qui laudetur,
 ἀξιεπιθύμητος, ον, dignus, qui expetatur.
 ἀξίεραστος, ον, amabilis, e.
 ἀξινάριον, τό, ἀξινίδιον, τό, do-
 labella, -ae, θ.
 ἀξίνη, ἡ, ascia, -ae, θ. dolabra, -ae, θ. securis, -is, θ.
 ἀξιοδάκρυτος, ον, lacrimatilis; e; flebilis, e.
 ἀξιοζήλως, ον, ἀξιοζήλωτος, ον, dignus aemulatione.
 ἀξιοζήλως, laudabiliter.

ἀξιόθάνατος, *ον*, morte dignus.
 ἀξιόθαύμαστος, *ον*, dignus admiratione; admirabilis, e.
 ἀξιόθαυμάστος, admirabiliter.
 ἀξιόθέατος, *ον*, spectabilis, e; ad-spectabilis e; conspectabilis, e.
 ἀξιόθρηνος, *ον*, ἀξιοθρήνητος, *ον*, miserandus, a, um.
 ἀξιοκαταφρόνητος, *ον*, contemptu dignus, contemnendus, a, um.
 ἀξιοκοινωνήτος, societate dignus.
 ἀξιόκρητος, *ον*, dignus, qui possideatur.
 ἀξιόληπτος, *ον*, receptu dignus.
 ἀξιόλογος, *ον*, mentione dignus; praestans, -ntis; egregius, a, um.
 ἀξιολόγως, egregie.
 ἀξιομακάριστος, *ον*, beatus.
 ἀξιόμαχος, *ον*, par viribus.
 ἀξιόμάχως, paribus viribus.
 ἀξιομίσητος, dignus odio.
 ἀξιομνημόνευτος, *ον*, memoriâ dignus, a, um; memorabilis, e.
 ἀξιόνικος, *ον*, victoriâ dignus, palmâris, e.
 ἀξιοπαθέω -ῶ, merita patior.
 ἀξιοπενθής, *ες*, luctu dignus.
 ἀξιοπιστία, *ῆ*, iides, e; *θ*.
 ἀξιοπιστος, *ον*, fide dignus; ἐπιμαίτιρ. *ονγγρ.* gravis (testis); idoneus (auctor); locuples, -etis (auctor).
 ἀξιοπίστως, cum fide; fideliter.
 ἀξιοποινος, *ον*, poena dignus.
 ἀξιοπρέπεια, *ῆ*, dignitas, -atis.
 ἀξιοπρεπής, *ες*, dignus, a, um; decôrus, a, um.
 ἀξιοπρεπώς, digner; decôre.
 ἀξιοπροστάτευτος, *ον*, ἐπιθ. prae-side dignus.
 ἄξιος, *α, ον*, pretium habens· πολλοῦ ἀξίον ἐστί τι, res habet pretium· μεταφ. dignus (μετ. ἀφαιρ.) ἄξιος ἐστιν ἀγάπης· dignus est amore· ἢ (μετὰ τοῦ qui καὶ ἕποτακτ.) dignus, qui ametur ἀξίον ἐστι (μετ' ἀπαφρμ.) dignum est = τῷ decet, convenit, ἄξιος τινός εἰμι, mereo ἢ mereor aliquid· ἄξιος ἐπαίρου εἰμί, mereor laudem· ἄξιος τι γίγνομαι (εὐεργετῶ τινα), demereo aliquem, mereo ἢ promereo ab aliquo (de me)· οὐδε-

νός ἄξιον ἡγοῦμαι τι, aliquid nihili iacio.

ἀξιοσκεπτος, *ον*, dignus (a, um) consideratione.

ἀξιοπούδατος, *ον*, dignus studio.

ἀξιοτίτης, *ῆ*, digaitas, -âtis.

ἀξιοτίμητος, *ον*, pretiosus.

ἀξιοτίμος, *ον*, honore dignus, honorabilis, e, honestus, a, um.

ἀξιοφίλητος, *ον*, dignus amore; amabilis, e; amandus, a, um.

ἀξιοχρεως, *ον*, fide dignus, idoneus debitor.

ἀξιώω -ῶ, κινά πινος (= τιμῶ τινα πιν), dignor (-atus sum, ari) aliquem aliqua re, dignum censeo aliquem al qua re, καὶ ἀπολύτ. ἀξ.ῶ τινα = aestimo, honoro aliquem; postulo, peto, desidero aliquid.

ἀξίωμα, τό, dignitas, -âtis, τὸ τοῦ στοατηροῦ ἀξίωμα, dignitas imperatoria; auctoritas, -atis: μέγαν ἀξιώματός εἰμι, auctoritate valeo ἢ floreo, magna auctoritale sum; honos, -oris, gradus honoris, meritum, οὐ; φιλοσ. axiôma, -âtis.

ἀξιοματικός, *ῆ, ὄν, 1)* dignitate, auctoritate praeditus, a, um, gravis, e, *2)* ad axiôma pertinens.

ἀξιοματικῶς, cum dignitate, cum auctoritate graviter.

ἀξίως, merite; pro merito.

ἀξιώσις, *ῆ*, dignatio, -ônis; dignitas -âtis; postulatio -ônis.

ἀξυλία, *ῆ*, lignorum inopia.

ἄξυλος, *ον*, lignis carens.

ἄξυρος, *ον*, irrasus, a, um.

ἄξυστος, *ον*, impolitus, a, um.

ἄξων, ὁ, axon, -ônis.

ἄοδος, *ον*, inodorus, a, um.

ἄοζος, *ον*, nodis carens.

ἀοιδίμος, *ον*, celeber, -is, e.

ἀοιδός, ὁ, cantor, -ôris, cantator, -oris, ἄ. ἡ —, cantatrix.

ἀοίκητος, *ον*, non habitatus.

ἀοικος, *ον*, domo carens; pauper.

ἀοινία, *ῆ*, abstinentia a vino.

ἀοινος, *ον*, vtno carens; (= οἶνον ἀπεχόμενος) abstemijs.

ἀοκνία, *ῆ*, impigritas, -atis, *θ*.

ἀοκνος, *ον*, impiger, -gra, -g rum.

ἀόκνως, impigre; strenue.

ἀόκνωσ, impigre; strenue.
 ἄοπλοσ, ον, inermis e.
 ἀόρατοσ, ον, invisibilis, e.
 ἀόρατωσ, invisibiliiter.
 ἀόρητοσ, ον, qui non irascitur;
 lenis, e; lentus, a, um.
 ἀόρητωσ, sine irā; leniter.
 ἀόριστοσ, ον, infinitus, a, um.
 ἀοριστώδησ, indefinitivus, a, um.
 ἀορίστωσ, infinite; indefinite.
 ἄορνοσ, avibus carens.
 ἄορτή, ἡ, aorta, -ae, θ.
 ἄορτήρ, δ, lorum, qua ensis ad-
 penditur.
 ἀόρηξ, δ, eunuchus, -i, ἀ.
 ἀοσμία, ἡ, odoris defectio, odor
 malus, foetor, -δρισ, ἀ.
 ἀοσμοσ, ον, inodorus, a, um; foe-
 tidus, a, um.
 ἀοκλησία, ἡ, tranquillitas, -atis, θ.
 ἀόκλητοσ, ον, tranquillus, e.
 ἀπαγγελία, ἡ, renuntiatio, -ονισ,
 θ. (=προφορά,) pronuntiatus, us, ἀ.
 ἀπαγγέλλω, renuntio; refero; pro-
 nuntio.
 ἀπαγγελεύσ, δ, renunciator, ἀ.
 ἀπαγγελτικόσ, ἡ, όν, aptus ad
 renuncmandum.
 ἀπαγε, apage, abi ilicet.
 ἀπαγήσ, έσ, non compactus.
 ἀπαγίδεντοσ, laqueo non captus,
 ἀπαγίωτοσ, ον, non solidus.
 ἀπαγόρευμα, τό, interdictum. ού.
 ἀπαγόρευσισ, ἡ, interdictio, θ. (= *κάματος*),
 defatigatio, θ.
 ἀπαγορευτικόσ, ἡ, όν, prohibito-
 rius a, um; vetans, -ntiσ.
 ἀπαγορεύω, interdicco, -ere, alicui
 re aliquā; veto, -are, (=καταπονοῦ-
 μαι) ἀπαγορεύω ποιῶν τι fatigor ali-
 quid facere.
 ἀπαγορίω -ώ, eifero (aliquem ἢ
 aliquid); —οῦμαι, efferor.
 ἀπαγορίωσισ, ἡ, eiferatio, -δνισ, θ.
 ἀπαγορῶνιζω, rusticum aliquem
 facio —ομαι, ad mores rusticos
 reducor.
 ἀπαγχορίζω, strangulo, suifoco,
 —ομαι, strangulor.
 ἀπάγχο, ἴδε ἀπαγχορίζω.
 ἀπάγω, abduco, avoco; —ομαι, ab-
 ducor.

ἀπαγωγή, ἡ, abductio, θ. dedu-
 ctio, θ. reductio, θ.
 ἀπάδω, in cantu discrepo· μεταρ.
 discrepo, -are; dissentio.
 ἀπαθανάτιζω, immortalem reddo
 ad deos ἢ inter deos refero.
 ἀπαθανάτιωσισ, consecratio, θ.
 ἀπάθεια, ἡ, impatentia, -ae, θ.
 indolentia, ae, θ. lentitudo, θ.
 ἀπαθήσ, έσ, nom obnoxius affe-
 ctibus; impatiens.
 ἀπαθώσ, sine ullo affectu.
 ἀπαιδαγωγόσ, ον, qui educatore
 caret; indocilis, incultus.
 ἀπαιδευσία, ἡ, inscitia, -ae, θ.
 ἀπαιδεντοσ, ον, indoctus, a, um;
 ineruditus, a, um; imperitus.
 ἀπαιδεύτοσ, indoctus; imperite.
 ἀπαιθριάζω, serēno, -are.
 ἀπαιρω, tollo, aufero, (aliquid)· επί
 πλοίου, solvo navem, ἢ proficiscor,
 discedo (navi).
 ἄπαισ, δ, ἡ, liberis carens.
 ἀπαισιοδοξία, ἡ, pessima de re-
 bus opinatio.
 ἀπαισιόδοξοσ, ον, qui pessima de
 rebus opinatur.
 ἀπαισίωσ, a, ον, infaustus, a, um;
 inauspicatus, a, um; cirus.
 ἀπαισίωσ, inauspicato.
 ἀπαισχύνομαι, pudorem exuo;
 prae pudore aliquid non facio.
 ἀπαιτέω -ώ, repeto; reposco, fla-
 gito, exigo, -ere, condico.
 ἀπαιτήσισ, ἡ, repetitio, θ.
 ἀπαιτητήσ, δ, repetitor, -oriσ, ἀ.
 ἀπαιτητέόσ, a, ον, repetendus.
 ἀπαιτητικόσ, saepe repetens.
 ἀπαιτητόσ, ἡ, όν, debitus, a, um.
 ἀπαιωρέω -ώ, suspendo, -ere; —
 οῦμαι, impendo, -ere.
 ἀπακριβόω -ώ, diligenter facio;
 diligenter elaboro aliquid.
 ἀπακτέόσ, a, ον, abducendus.
 ἀπάλαιοτοσ, ον, ineluctabilis, e.
 ἀπαλείφω, oblitero, aliquid.
 ἀπάλειψισ, ἡ, litāra, -ae, θ.
 ἀπαληθεύω, veruu dico.
 ἀπαλλαγή, ἡ, liberatio, θ; — τοῦ
 βίου, excessus, -us, ἀ.
 ἀπαλλακτικόσ, absolutorius.
 ἀπαλλάττω, (τινά τινοσ), libero,

exsolvo;—ομαι *τινος*, liberor aliqua-
re;—ομαι *τῶν κινδύνων*, defungor
periculis.—ομαι *ἀπό τινος*, digre-
dior ad aliquo.

ἀπαλλοτριῶ-ω (τι), ab alieno.
ἀπαλλοτριῶσις, ab alienatio, θ.
ἀπαλόθριξ, ὁ, ἡ, mollicomus, i.
ἀπαλοιφή, ἡ, litura, -ae, θ.
ἀπαλός, ἡ, ὄν, mollis, e; tener,
a, um; ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, de tenero
ungui, a tenero; delicatus.
ἀπαλόσαρκος, carne mollis
ἀπαλότης, ἡ, mollitia, -ae, θ.
ἀπαλύνω, mollis.—ομαι, (μετ.)
mollesco, teneresco.

ἀπαλώδης, ες, mollis, delicatus.
ἀπαλῶς, molliter; delicate.
ἀπαμβλώω-ω, abortio, -ire.
ἀπαμβλύνω, hebetor, are, debi-
lito;—ομαι, hebesco, -ere.
ἀπαμειβομαι, respondeo, -ere.
ἀπαμύνω, defendo propello.
ἀπαμφιέννυμι, vestimenta trahō;
exuo aliquem veste.

ἀπαναίνομαι, renuo, -ere.
ἀπαναισχυντέω-ω, impudenter me
gero; impudenter ago.
ἀπαναίσκω, absumo, aliquid.
ἀπανάλωσις, consumptio, -onis, θ.
ἀπανδρίζομαι (πρός τι), virum (for-
tem) me gero (ad aliquid).
ἀπανδρόω-ω, virilem reddo;—
ομαι, virilis fio.

ἀπανθέω-ω, defloresco, -ere.
ἀπάνθησις, ἡ florum fluxus.
ἀπανθίζω, decerpo, defloro;—ομαι
optimum colligo.

ἀπάνθισμα, τό, optimi collectio,
ἀπανθροαῶ-ω, in carbones re-
digo, aliquid; exuto; exuro (aliquid).
ἀπανθροώπομαι-οῦμαι, ἀπαν-
θροώπομαι, homines fugio.

ἀπανθρωπία, ἡ, inhumanitas, θ.
ἀπάνθρωπος, ὄν, inhumanus, im-
manis; inhospitalis.

ἀπανθρωπία, inhumanitas.
ἀπανίστημι (τινα), surgere ali-
quem jubeo;—ομαι, surgo, discedo.
ἀπάνουργος, incallidus, a, um.
ἀπανούργως, incallide.

ἀπανταχῇ, ἀπανταχοῦ, ubique,
ubivis, omnibus locis.

ἀπανταχόθεν, undique, ex omni-
bus partibus.

ἀπανταχόσε, quoquoque.
ἀπαντάω-ω, (φιλικῶς) occurro;
(ἐχθρικῶς), obviam eo (hostibus);
occurro (malo);—πρός τι, respon-
deo a l aliquid.

ἀπάντησις, ἡ, occursus, -ūs, ἄ.;
responsio, -ōnis, θ.

ἀπαντικρῦ, e regione.
ἀπαντλέω-ω, dehaurio, depleo.
ἀπαξ, semel.

ἀπαξάπας, simul omnis, e.
ἀπαξία, ἡ, indignitas, -ātis, θ.
ἀπαξίος, α, ὄν, (τινος), indignus.
ἀπαξιώ-ω (τι), dignor.

ἀπαξίωσις, ἡ, dedignatio, θ.
ἀπαπτος, ὁ, ἡ, sine avo.
ἀπαράβατος, ὄν, inviolatus.
ἀπαράβατος, inviolate; sancte.

ἀπαράβλητος, incomparabilis.
ἀπαράγγελλος, ὄν, non denuncia-
tus, a, um, injussus, a, um.
ἀπαράγγελλος, injussu.

ἀπαράγραπτος, ὄν, vetustate non
infirmatus, a, um.

ἀπαράδεκτος, ὄν, non acceptus.
ἀπαραιτήτος, inevitabilis.
ἀπαραιτήτως, inexorabiliter.
ἀπαρακαλύπτως, manifeste.

ἀπαράκλητος, ὄν, non invitatus.
ἀπαρακολούθητος, incomprehen-
sibilis, e.

ἀπαράλλακτος, non differens.
ἀπαράλλαντος, sine ulla differen-
tia; per omnia similiter.

ἀπαράμιλλος, ὄν, nihil par habens;
incomparabilis, e.

ἀπαραμύθητος, inconsolabilis, e.
ἀπαραμύθητως, inconsolabiliter.
ἀπαράπειστος, ὄν, qui persuaderi
non potest.

ἀπαραιοήτως, ὄν, non adultera-
tus, a, um; genuinus, a, um.

ἀπαραιοήτως, genuine.
ἀπαρσαλέντος, inconcusus.

ἀπαρσαλεύτως, inconcusse.
ἀπαρρασκουσία, ἡ, defectio para-
tionis.

ἀπαρρασκύαστος, ὄν, ἀπαρά-
σκευος, ὄν, imparatus a, um.

ἀπαρρασκεύω, sine paratione; ex

tempore (dicere κτλ.).

ἀπαράτητος, inobservatus.
ἀπαράφθορος, ον, incorruptus.
ἀπαραφύλακτος, ον, incautus.
ἀπαραφυλάκτως, incaute.
ἀπαραχάρακτος, non adulterinus.
ἀπαραχώρητος, ον, cedere nescius constans, ntis; non remissus.

ἀπαραχωρήτως, constanter:
ἀπαργυρόω -ῶ, in argentum muto
ἀπαρέγκλιτος, indeclinabilis, e.
ἀπαρεγκλίτως, indeclinabiliter.
ἀπαρεμπόδιτος, non impeditus.
ἀπαρέμφατος, ἡ, ἀπαρέμφατον, τό, infinitivus, -i, ἄ. (modus).
ἀπαρενόχλητος, ον, minime perturbatus, a, um.

ἀπαρέσκω, displiceo, -ēre.
ἀπάρεστος, ον, non placens.
ἀπαρηγόρητος, ον, inconsolabiliter.
ἀπορηγορήτως, inconsolabiliter.
ἀπαρθένευτος, virginatis expers.
ἀπάρθενος, ον, non amplius virgo
ἀπαριθμέω -ῶ, enumero.

ἀπαριθμησις, ἡ, dinumeratio, θ.
ἀπαρκατίας, θ, septentrio, ἄ.
ἀπαρνεομαι -οὔμαι, adnego.

ἀπάρτησις, ἡ, abnegatio, θ.
ἀπαρνητής, θ, abnegator, -oris, ἄ.
ἀπαρόρητος, ον, non incitatus.
ἀπαρορητήτως, sine incitatione.

ἀπαρρησιαστος, ον, qui libere loqui non audet;=meticulosus.

ἀπαρσις, ἡ, protectio, -ōnis, θ.
ἀπαρτάω -ῶ, suspendo; παθητ.—
ῶμαι, suspendo me; separo.

ἀπάρτι, ex hoc tempore.
ἀπαρτία, ἡ, perfectio, -ōnis θ.
νεοελ. integra summa.

ἀπαρτίσω τι, perfectum iacio.
ἀπάρτησις, ἡ, perfectio, θ.
ἀπαρχαίζω, ἀπαρχαίω -ῶ, anti-
quum reddo; obsolefacio.

ἀπαρχαίοῦμαι, vetustate exolesco,
obsolesco, -ere, obsolefio.

ἀπρχή, ἡ, primitiae, -ἄrum θ.
ἀπάρχομαι, primitias solo et decerpo
ἀπάρχομαι τοῖς θεοῖς, libamenta diis do.

ἄπας, σα, αν, universus, a, um.
ἀπαστράπτω, fulguro, -are.
ἀπαστολέω -ῶ, facesso (exhibeo)

alicui negotium (negotia); occupo,
distineo;—οὔμαι, distineor occupa-
tione || —ημένος, η, ον, distentus.
ἀπασχολία, ἡ, occupatio, θ.

ἀπατάω -ῶ, fallo; decipio; frando.
ἀπατεών, θ, homo ad fallendum
paratus ἢ instructus; homo fraudu-
lentus; fraudator.

ἀπάτη, ἡ, fraus, -dis, θ. dolus
malus; fraudulentio.

ἀπατηλός, ἡ, ον, fallax, -acis, frau-
dabilis, e, fraudulentus.

ἀπατηλῶς, fallaciter; dolōse.

ἀπάτητος, ον, non tritus, a, um.

ἀπατμίζω, emitto vaporem.

ἄπατρις, cui patria non est.

ἀπάτωρ, απατο, -oris, ἄ.

ἀπανυγάζω, splendorem edo.

ἀπανύγασμα, τό, splendor, ἄ.

ἀπανυδάω -ῶ, defatigor; -ἄρι.

ἀπανύδησις, ἡ, defatigatio, θ.

ἀπανυθαδιάζομαι, ἀπανυθαδίζο-
μαι, arroganter me gero.

ἀπανυλλίζομαι, seorsum pernocto.

ἀπανύξις ἡ, decrementum, -i οἰθ.

ἀπανυτός, ὁ, continens; perpetue.

ἄπανυστος, ον, continens

ἀπανύστωτος, continenter.

ἔπαχος, ον, non pinguis, e.

ἀπαχευέω -ῶ, inutile reddo.

ἀπεγνωσμένως, desperate.

ἀπέδιλος, ον, exalceatus, a, um.

ἀπεθίζω, desuefio.

ἀπειθαρχία, obediētiaē recusatio

ἀπειθεια, ἡ, inobediētia, θ.

ἀπειθέω -ῶ (τινι), non obedio,
alicui; non pareo, alicui.

ἀπειθήεις, ἐς, dicto non audiens;

immodestus, a, nm.

ἀπειθῶς, inobediēter.

ἀπεικάζω, adsimulo, -ἄre.

ἀπεικασμα, τό, ἀπεικᾶσμα, τό,
efigies, -ēe, θ. simulacrum, οἰθ.

ἀπεικονίζω, depingo, -ere.

ἀπεικόντως, non probabiliter.

ἀπειλέω -ῶ (τινι), minor, mi-
nitor, alicui aliquid.

ἀπειλή, ἡ, minae, ἄrum θ. mina-
tio ἢ comminatio, -ōnis, θ.

ἀπειλητικός, minax, acis.

ἀπειλητικῶς, minaciter.

ἄπειμι, absum, -esse.

ἄπειμι. (ἀπέρομαι, θὰ ἀπέλω) ·
 abeo, -ire; proficiscor, -i.
 ἀπειράκις, ininiis modis.
 ἀπειράριθμος, innumerabilis, e.
 ἀπειράκτος, ον, inoffensus.
 ἀπειράστος, intentatus.
 ἀπειργω (τινά τινος), arceo (-ui, -ere) aliquem re ἢ ab re; prohibeo ἢ cohibeo (-ui, -ere) aliquem (ab) aliqua re ἢ ab aliquo.
 ἀπειρήμα, ἴδε ἀπαγορεύω.
 ἀπειρία, ἡ, imperitia, -ae, ὁ. incipienti, ὁ. ineperitia ὁ.
 ἀπειρία, ἡ, (τὸ ἀπειρον), spatium immensum; infinitas, -atis, ὁ.
 ἀπειρξίς, ἡ, cohibitio, -ouis, ὁ, ἀπειροβαθής, ἐς, immensae profundatis.
 ἀπειρόγαμος, caelebs, -libis.
 ἀπειρόκακος, ον, minime malus a, um; innoxius, a, um.
 ἀπειροκαλία, ἡ, ignorantia boni honestique; turpitude, -inis.
 ἀπειρόκαλος, ον, indecōrus, a, um; ineptus, a, um.
 ἀπειροκάλως, indecōre; inepte.
 ἀπειροπληθής, innumerabilis.
 ἀπειροπόλεμος, ον, bellorum imperitus ἢ expers.
 ἀπειρος, ον, (μὴ ἔχων πέρας), infinitus, a, um; immensus.
 ἀπειρος, ον, (μὴ ἔχων πείραν), imperitus a, um.
 ἀπειρως, infinite. [inexperte.
 ἀπειρως, (ἀνευ πείρας), imperite.
 ἀπεκδέχομαι, exspecto, -āre.
 ἀπεκδύομαι, me exuo; μετφ. depono aliquid (consuetudines).
 ἀπέκδυσις, ἡ, depositio vestis.
 ἀπεκείθεν, illinc.
 ἀπεκφέρω, effero, -erre.
 ἀπελασία, ἡ, ἀπέλασις, ἡ, abactus, -ūs, ἄ. abigeatus, -us, ἄ.
 ἀπέλαστος, ον, inaccessus.
 ἀπελάτης, ὁ, abator, -ōris, ἄ; adi-gator, -oris, ἄ.
 ἀπελαύνω, (τινά ἢ τι), depello aliquem ἢ aliquid abigo; —ομαι τινος; excludor ab aliquo, -re.
 ἀπέλεγξις, ἡ, refutatio, -onis, ὁ.
 ἀπέλεγχο, refuto; (=ἀνυκνεύω), refello.

ἀπελέκτος, ον, indolatus.
 ἀπελευθερία, ἡ, libertinitas.
 ἀπελεύθερος, ὁ, libertus, -i, ἄ.
 ἀπελευθερώω -ῶ, adsero aliquem manu in libertatem; manumitto, -ere, libero, -are.
 ἀπελευθέρωσις, ἡ, manumissio, -onis, ὁ. libértio, -onis, ὁ.
 ἀπελευθερωτής, ὁ, manumissor, -oris, ἄ. liberator, -oris, ἄ.
 ἀπέλευσις, ἡ, abitus, -us, ἄ.
 ἀπελπίζω τινός ἢ τι, despero -are, aliquid ἢ alicui rei ἢ de re ἀπελπίζω τινά, ad desperationem adduco aliquem; ἀηλιπιωμένος, desperatus.
 ἀπελπισία, desperatio -iōnis, ὁ.
 ἀπεμπολάω (-έω) -ῶ, vendo, (-didi, -ditum, ere) καὶ vendito.
 ἀπεμπολήσις, ἡ, venditio, ὁ.
 ἀπεμπολητής, ὁ, venditor, -ōris, ἄ.
 ἀπεμφορξίς, ἐς, dissimilis, e.
 ἀπέναντι, e regione; contra.
 ἀπενθής, ἐς, luctu carens.
 ἀπένθητος, ον, indeflētus.
 ἀπέοικα, absimilis sum.
 ἀπεπλος, peplo carens.
 ἀπεπτέω -ῶ, crudito, -are.
 ἀπεπτος, ον, crudus, a, um.
 ἀπεραντολογέω -ῶ, ρ. sine fine loquor. [ne fine.
 ἀπεραντολογία, ἡ, loquacitas si-
 ἀπέραντος, ον, infinitus, a, um.
 ἀπέρατος, ον, impervius, a, um.
 ἀπεργάζομαι, conicio, perficio, -ere, aliquid.
 ἀπεργασία, ἡ, confectio, -ōris, ὁ.
 ἀπεργαστικός, ὁ, ὄν, efficiens.
 ἀπερξείω, (=προσῆλῶ) defigo, -ere —ομαι, innitor, alicui.
 ἀπερξίσις, ἡ, actio innitendi.
 ἀπερξύομαι, eructo, -are.
 ἀπερξημος, valde desolatus.
 ἀπερξιμῶω -ῶ, omnino desolo; —ομαι, omnino desolor aliqua re.
 ἀπερξιβλεπτος, ον, incantus.
 ἀπερξιγραπτος, ον, non circumscriptus, a, um; indefinitus.
 ἀπερξιγράφτως, non circumscripte; indeiinite.
 ἀπερξιερξία, ἡ, incuriositas.
 ἀπερξιερξος, ον, incuriosus.
 ἀπερξιερξως, non exquisite.

ἀπεριήγητος, inexplicatus, a, um.
 ἀπερικάλυπτος, ον, detectus,
 ἀπερικάλυπτως, aperte.
 ἀπερικόρητος, inornatus.
 ἀπερίοριστος, ον, indeterminatus
 a, um, indefinitus.
 ἀπερισκεπτος, ον, inconsideratus
 a, um; incautus, a, um.
 ἀπερισκεπτός, inconsiderate.
 ἀπερισκεπία, imprudentia, -ae ὄ.
 ἀπερίσπαστος, ον, non negotiis
 distractus, a, um.
 ἀπερίτμητος, impraepudiatus.
 ἀπίριτος, ον, simplex, -icis.
 ἀπίριτος, simpliciter.
 ἀπερίσρακτος, ον, son septus.
 ἀπερυνθιάω -ῶ, depudescō.
 ἀπερύκω (τι ἀπό τινος), repello
 aliquid ab aliquo.
 ἀπέρχομαι, abeo; -ίρε; decedo,
 discedo; proiiscor.
 ἀπειθίω, exedo aliquid.
 ἀπειθύνω, adaequo, -are.
 ἀπεικταῖος, ον, abominandus.
 ἀπεύχομαι, deprecor, -āri, abo-
 minor, -āri; destor, -aī.
 ἀπεφθός, χρυσός, aurum coctum.
 ἀπεχθάνομαι τινι, inuisus sum ab
 aliquo; odio sum alicui.
 ἀπέχθεια, ἡ, odium, offēsa.
 ἀπεχθής, ἔς, odiosus, a, um.
 ἀπεχθητικός, odio obnorius.
 ἀπεχθώς, odiōse.
 ἀπέχθομαι, odio sum alicui.
 ἀπεχυρόω -ῶ, munito (locum).
 ἀπέχω τινά, (= κολύω), abstineo
 (aliquem) —τί τινος, (= ἀπέργω τί
 τινος), defendo aliquid ab aliquo;
 οὐδ. absum, -ēsse; disto, -āre; μέσο.
 —ομαί (τινος), abstineo tempero ab
 aliqua re.
 ἀπεψία, ἡ, cruditas, -atis, ὄ.
 ἀπηκριβωμένως, summā cum di-
 ligentiā.
 ἀπηκτος, non concretus.
 ἀπηλιώτης (ἀνεμος), subsolanus,
 -i, ἄ. (ὑπον. ventus).
 ἀπήνεια, ἡ, inclementia, ὄ.
 ἀπήνεμος, vento carens.
 ἀπήνη, ἡ, rhēda, -ae, ὄ.
 ἀπηγής, ἔς, inclemens, -ntis.
 ἀπηγώς, inclementer.

ἀπηρτισμένως, plane; perfecte.
 ἀπηρυνθρισμένως, impudenter.
 ἀπήρωτος, ον, non mutilatus.
 ἀπηχέω -ῶ, dissono; resono.
 ἀπήχησις, ἡ, resonantia, -ae.
 ἀπηχής, ἔς, absonus, a, um.
 ἀπηχώς, absone.
 ἀπίαστος, (= ἄπιαστος), qui capi
 nequit; incomprehensibilis, e.
 ἀπίεστος, ον, impressus, a, um.
 ἀπίθανος, ον, improbabilis, e.
 ἀπιθανότης, incredulitas, ὄ.
 ἀπιθάνως, incredibiliter.
 ἄπικρος, ον, non amarus.
 ἀπικρόχολος, non iracundus.
 ἄπιον, τό, pirum, -i, οὐ.
 ἄπιος, ἡ, pirus, -i, ὄ.
 ἀπιοειδής, forman aq̄i habens.
 ἀπίσσωτος, non picatus, a, um.
 ἀπιστέω -ῶ, diiido, non credo,
 alicui; παθ. —εἶταί τι ὑπό τινος, ali-
 quid ab aliquo non creditur.
 ἀπιστία, ἡ, infidelitas, ὄ.
 ἀπιστος, ον, infidelis, e.
 ἀπίστως, infideliter, perikle.
 ἀπισχνάινω, emacio, -are.
 ἀπισχυρίζομαι, fortiter me oppo-
 no, alicui ἢ ad aliquid.
 ἀπλανής, non vagabundus iner-
 rans; —ἀστήρ, stella inerrans.
 ἀπλανώς, sine errore.
 ἀπλαστος, ον, informis, e; non
 fictus, non simulatus.
 ἀπλόστως, non icte.
 ἀπλεκτος, non nexus, a, um.
 ἄπλετος, ον, inaccessus, a, um,
 ingens, -ntis, immensus.
 ἄπλευρος, ον, sine lateribus.
 ἀπλευστος, ον, innavigabilis, e.
 ἄπληκτος, ον, non percussus.
 ἀπλήρωτος, ον, inexplēbilis, e.
 ἀπλησίαστος, ον, inaccessus.
 ἀπληστία ἡ, insatietas, -ātis, avi-
 ditas; avaritia, ὄ.
 ἀπλήστως, insatiabiliter.
 ἀπλοῖζομαι, simpliciter ago.
 ἀπλοῖκός, ἡ, ον, simplex.
 ἀπλοῖκώς, simpliciter.
 ἄπλοκος, ον, non picatus.
 ἀπλοῦς, ἡ, οὖν, simplex.
 ἄπλους, ἀπλωτος, innavigabilis.
 ἀπλότης, ἡ, simplicitas, -ātis, ὄ.

ἄπλουτος, divitiis carens.
 ἀπλώω -ῶ, explicio (vestem).
 ἀπλυσία, ἡ, illuvies, -ῆι, θ.
 ἄπλυτος, ον, illōtus, a, nm.
 ἄπλωμα, expansio, -ῶnis, θ.
 ἀπλῶς, simpliciter, candidē.
 ἀπνευστί, uno spiritu.
 ἀπνευστία, ἡ, spiritūs repressio.
 defectio spiritūs.
 ἀπνευστιάζω, spiritum reprimo.
 ἀπνευστος, ον, qui respirare non potest; exanimatus, a, um.
 ἀπνοια, ἡ, tranquillitas, θ.
 ἄπνοους, ουν, flatu ἢ respiratione carens; exanimis..
 ἀπό (τινος), 1) ἐπὶ τόπου, a, ab, abs-de-ex μετ' ἀφαιρ. 2) ἐπὶ χρόνου, a, ex, post, de; 3) ἐπὶ ἀρχῆς, καταγωγῆς· ἀπὸ Πριάμου γεγονώς Priami de gente. 4) ἐπὶ αἰτίου ἀπὸ μίσους, ab odio· ἀφ' ἑαυτοῦ, a se· ἀπὸ τῆς παιδείας ἐπιφανῆς· ex doctrina nobilis. 5) ἐπὶ ὕλης, ἀπὸ κέδρου, ex cedro, 6) ἐπὶ ἄλλων σχέσεων· ἀπὸ τῆς νόσου ἐλευθεροῦμαι, a morbo liberor.
 ἀποβαθεῖρα, ἡ, scala navalis.
 ἀποβαίω, egredior; (=συμβαίω) evenio, -ire; cado, -ere; καλῶς ἀπέβη, bene accidit; τὸ ἀποβησόμενον, axitus, -us, ἄ.
 ἀποβάλλω, ῥημ. abjicio; rejicio aliquem.
 ἀπόβασις, ἡ, exscensio, θ.
 ἀποβελίζω, de veru demo.
 ἀποβιάζομαι, vi repello.
 ἀποβιβάζω, depono ἢ expono.
 ἀποβιβάζομαι, (ex navī) egredior; in terram exeo.
 ἀποβιβασμός, δ, exscensio, θ.
 ἀποβιβρώσκω, comedo, -ere.
 ἀποβίωω -ῶ, vitā decedo.
 ἀποβίωσις, ἡ, obitus, -ῆς, ἄ.
 ἀποβλέπω, πρὸς τι, oculos, converto ἢ admoveo ad aliquid; — εἰς τινα, εἰς τι, intueor in aliquem, in aliquid.
 ἀπόβλημα, τό, quod abjicitur.
 ἀπόβλητος, ον, abjectus.
 ἀποβλύζω, scateo, -ἔρε.
 ἀποβολεύς, qui rejicit (arma).
 ἀποβολή, ἡ, abjectio, -ῶnis.
 ἀποβουκόλιω -ῶ, ἀποβουκολίζω,

aberrare facio (aliquem).
 ἀποβουκόλημα, deceptio, θ.
 ἀποβράζω, aestuando expuro aliquid; ἀμετ. deiervesco, -ere.
 ἀποβρέχω, perfundo, -ere.
 ἀποβρίθω, degravō -are.
 ἀποβροχθίζω, glutio, aliquid.
 ἀποβροχίζω, illaqueo, -are.
 ἀπόγαιος, ον, apogaeus, a, um; a terra remotur.
 ἀπογαλακτίζω, ablacto, -are.
 ἀπογαλακτισμός, ablactatio, θ.
 ἀπογαλακτόμαι -οὔμαι, lac facio.
 ἀπόγειος, (αὔρα, πνεῦμα), ventus qui e terra iertur.
 ἀπογειοῶ -ῶ, subgrundā munio.
 ἀπογείσωμα, τό, subgrundā, ae, θ.
 ἀπογεμίω, exonero, aliquid.
 ἀπογεννάω -ῶ, produco, -ere.
 ἀπογέννημα, ἀπογέννησις, proles, -ῆι, θ. fetus, -us, ἄ.
 ἀπογεύομαι τινος, degusto.
 ἀπογηράσκω, consenesco, -ere.
 ἀπογίνομαι, absuam, -esse.
 ἀπογινώσκω, non agnoco, -ere; repudio -are, improbo, -are.
 ἀπογλύφω, derādo aliquid.
 ἀπογλωττίζω, elinguo, -āre.
 ἀπόγνοια, desperatio, -ῶnis, θ.
 ἀπόγνοσις, desperatio, -ῶnis, θ.
 ἀπογνώστης, δ, qui desperat.
 ἀπογόνη, ἡ, progeries -ῆι, θ.
 ἀπόγονος, oriundus, a, um.
 ἀπογραφή (τιμητικῆ), census, ἄς, ἄ. ἀπογ αφῆν πολιτῶν ποιοῦμαι, cen-
 seo cives.
 ἀπόγραφον, τό, exemplum ἢ exemplar (libri, litterarum).
 ἀπογράφω, (=ἀντιγράφω) exscribo, describo, transcribo; in tabulas refero (nomen)· -ομαι, censeor, -sus sum, -eri; adscribor.
 ἀπόγυμνάζω, omnino exerceo; -ομαι, valte me exerceo.
 ἀπόγυμνόω -ῶ, nudo, denūdo.
 ἀπογύμνωσις, ἡ, nudatio, -ῶnis.
 ἀπογυναικῶω -ῶ, effemino, -are.
 ἀποδάμνω, demordeo, -ἔρε.
 ἀποδακρῶω, lacrimare desino.
 ἀποδείκνυμι, demonstro, -are, — νόμους, leges promulgo· -στρατηγόν, ducem creo aliquem· —, τεκ-

μηροίς, argumenti, demonstro aliquid.

ἀποδεικτικός, demonstrativus.

ἀποδεικτός, demonstrabilis, e.

ἀποδειλίασις, ἡ, timiditas, ὁ.

ἀποδειλιάω -ῶ, ignavus ac timidus fio; reformido prae timore.

ἀπόδειξις, ἡ, demonstratio, ὁ. convictio, ὁ. argumentatio; probatio ἢ adprobatio, -ōnis, ὁ. specimen, inis, ὁ.

ἀποδειπνέω -ῶ, coenam finio.

ἀποδειπνός, qui coenatus est.

ἀποδεικνάτωσις, decimatio, ὁ.

ἀποδεικνάτω -ῶ, addecimo.

ἀποδεικτέος, recipiendus.

ἀποδέκτης, ὁ, receptor.

ἀποδεικτός, ἡ, ὄν, dignus, qui recipiatur; acceptus, a, um.

ἀποδεικτῶς, grate; jucunde.

ἀποδέρω, deglōbo, -ere.

ἀπόδειξις, ἡ, religatio, -ōnis, ὁ.

ἀποδεσμεύω, religo.

ἀποδέχομαι, ρ. recipio, -ere, aliquid; accipio, -ere, aliquid. Ὅθεν ὁ ἀποδεχόμενος (ὁ ἀποδέκτης), acceptor, -oris, ὁ.

ἀποδέω, alligo, -are.

ἀποδέω, absum, desum, -esse ἀποδέω τινός, desum aliquid.

ἀποδηλώω -ῶ, demonstro.

ἀποδημέω -ῶ, absum (domo, ad urbe); peregre sum; peregrinor.

ἀποδημητής, peregrinator, ὁ.

ἀποδημία ἡ, peregrinatio.

ἀπόδημος, ὁ, ἡ, absens (domo, ab urbe); pereger, -gris.

ἀποδιδάσκω, dedoceo, -ere.

ἀποδιδράσκω, fugio, effugio, aufero; profugio.

ἀποδίδωμι, reddo (-idi, -itum, -ere); solvo, persolvo; retribuo. ἀποδίδομαι (πρωτῶ) τι, vendo (-didi, -ditum, -ere) aliquid, ἀποδόμην τῆς ἀξίας, justo pretio vendidi.

ἀποδικάζω, absolvo, -ere.

ἀποδιορίζω, limitibus segrego.

ἀποδιώκω, abigo (bestias); pello, expello, ejectione.

ἀποδιώξις, ἡ, expulsio, -onis.

ἀποδοκῆ, non placet.

ἀποδοκιμάζω, repudio.

ἀποδοκιμασία, ἡ, repudiatio, -onis, ὁ. improbatio, -onis, ὁ.

ἀποδοκιμαστέος, α, ον, repudiandus; improbabilis, e.

ἀπόδομα, τό, donum, -i, ὁ.

ἀποδοσίμος, ον, qui reddi debet.

ἀπόδοσις, ἡ, redditio, ὁ. solutio, ὁ. χάριτος, relatio gratiae; γραμμιαπάδοσις, -is, ὁ.

ἀποδοτέος, α, ον, reddendus.

ἀποδότης, ὁ, redditor, -ōris, ὁ.

ἀποδοχέυς, ὁ, acceptor, ὁ.

ἀποδοχή, ἡ, receptio, -ōnis, ὁ. approbatio, -onis, ὁ.

ἀπόδρασις, ἡ, iuga, -ae, ὁ.

ἀποδρέπω -ομαι, decerpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid; demeto.

ἀποδύρομαι, lamentor, -ari.

ἀποδυτήριον, apodyterium, ὁ.

ἀποδύω, exuo, -ere, aliquid. -ομαι, me exo. ἀποδυομαι τὴν ἐσθῆτα, exuo (δηλ. mihi) vestem; rejicio vestem dd corpore; -πρὸς τι, ἐπὶ τι, ἐπὶ τινι, accingor, aggredior ad aliquid.

ἀποξεύγνυμι, ἀποξυγνύω, dejungo, -are; dejungo, sejungo, disjungo, -ere.

ἀπόζω (τινός), oleo (-ui, ēre).

ἀποζωγράφω -ῶ, pingo.

ἀποζώννυμι, discingo.

ἀποθάλλω, defloresco, -ere.

ἀποθαρρέω -ῶ, magnopere fido.

ἀποθανμάζω (τι) emiror valde miror, aliquid.

ἀποθεάομαι -ῶμαι (τινὰ ἀπερχόμενον), prosequor abeuntem oculis.

ἀποθεμελιώω -ῶ, funditus evertō.

ἀποθεόω -ῶ, κνρ. ex homine deum facio (a. iquem), inter deos ἡ in deorum numerum refero (aliquem); μψ. summis laudibus in coelum tollo aliquem.

ἀποθεράπνυσις, ἡ, cultus, -us, ὁ. medela, -ae, ὁ.

ἀποθεραπύω, medicor, -ari.

ἀποθερίζω, demeto, -ere.

ἀπόθεσις, ἡ, depositio, ὁ; -ἀρχῆς, abdicatio, -onis, ὁ.

ἀποθεσιπίζω, vaticinor, -ari.

ἀποθετικὸν (ῥῆμα), depōnens-ntis τὰ ἀποθετικά, deponentia.

ἀποθέω, aufugio, -ere.
 ἀποθεωρέω -ῶ, longe prospecto.
 ἀποθεώρησις, prospectus, ἄ.
 ἀποθέωσις, ἦ, relatio inter deos, consecratio, *θ. μετφ.* nimiae laudes, apotheosis, -is, *θ.*
 ἀποθηκάριος, ἦ, horrearius, ἄ.
 ἀποθήκη, ἦ, conditorium, -i, *κύ.*
 -οίκιας, cella, -ae, *θ.*
 ἀποθελύνω, effemino, -āre.
 ἀποθηριόω -ῶ, efero, -are, alioquem ἢ aliquid; ἀποθηριούμαι, efferme; ἀποθηριωθείς, eiferatus, a, um.
 ἀποθηρίωσις, ἦ, feritas, *θ.*
 ἀποθησαυρίζω, recondo, -ere.
 ἀποθησαυρισμός, *δ.*, conservatio pecuniarum ἢ alius rei.
 ἀπόθητος, non concupitus.
 ἀποθλάω -ῶ, deisingo, -ere.
 ἀποθλίβω, exprimo aliquid.
 ἀπόθλιψις, ἦ, expressio, -ōnis, *θ.*
 ἀποθήσκω, morior; vita decedo ἢ ἀπλῶς decedo; cedo e vitā; occumbō mortem ἢ morte; *τεθνηκώς* = mortuus, defunctus.
 ἀποθρασύνω, animum addo; -ομαι, animum sumo; audax fio.
 ἀπόθραυσις, ἦ, fractura, ae, *θ.*
 ἀποθραύω, defringo, confringo; -ομαι, frangor, -i; defringor, -i.
 ἀποθρύπτω, effemino.
 ἀποθυμίασις, evaporatio, *θ.*
 ἀποθύω, solvo, reddo vota.
 ἀποθωρακίζομαι, thoracem exuo.
 ἀποίητος, *ον*, iniectus, a, um.
 ἀποικέω -ῶ, demigro.
 ἀποίκησις, ἦ, demigratio, *θ.*
 ἀποικία, ἦ, colonia, -ae, *θ.*
 ἀποικίζω, in coloniam emitto (aliquos).
 ἀποίκιλος, *ον*, ἀποίκιλτος, *ον*, simplex, -icis; non ornatus.
 ἀποίκισις, ἦ, ἀποικισμός, *δ.* (coloniae) deductio, -ōnis, *θ.*
 ἀποικοδομέω -ῶ, edificando obstruo, aliquid.
 ἀποικος, (*πόλις*), colonia, ae, *θ.* *δ.*
 ἔποικος, colōnus, -i, ἄ.
 ἀποίμαντος, *ον*, pastore carens.
 ἀποιμάζω, lamentor, ἄri.
 ἀποινεί, impunitē, sine poena.
 ἀποίχομαι, abstineo me ab aliquā

re, (=ἀποδνήσκω), e vita discedo; morior, -i.
 ἀποιωνίζομαι, abminor, -ari.
 ἀποκαθαίρω, purgo ἢ expurgo (-āre) aliquid, emaculo.
 ἀποκάθαγμα, τό, purgamentum -i, *κύ. μετφ.* homo abjectus.
 ἀποκάθαρσις, ἦ, expurgatio.
 ἀποκαθαριστικός, purgatorius.
 ἀποκαθεύδω, seorsum ab aedibus dormio.
 ἀποκαθηλώω -ῶ, refico, -ere.
 ἀποκαθήλωσις, ἦ, refixus, ἄ.
 ἀποκάθημαι, seorsum sedeo.
 ἀποκαθίζω, consido, -ere.
 ἀποκαθίστημι, restituo, -ere: -τήν εἰρήνην, reconcilio pacem.
 ἀποκαίω, aduro ἢ deuro.
 ἀποκαλέω -ῶ, adpello, -are.
 ἀποκαλυπτικός, revelatorius.
 ἀποκαλύπτω, revélo, -are.
 ἀποκάλυψις, ἦ, revelatio, -ōnis, *θ.* detectio, *θ. ἐκκλ.* apocalypsis, *θ.*
 ἀποκάμνω, iatigor ἢ defatigor, relanguesco; ἀποκαμών, ἀποκεκμηκός, fatigatus ἢ defatigatus.
 ἀπόκαρισις, ἦ, tonsura, -ae, *θ.*
 ἀποκαρτέρεω -ῶ, inediā mortem mihi conscisco.
 ἀποκαρτέρησις, ἦ, mors quaesita per inediā.
 ἀποκατάστασις, ἦ, restitutio in pristinum statum.
 ἀπόκαυσις, ἦ, ἀπόκαυμα, τό, am-bustio, -ōnis, *θ.*
 ἀπόκειμαι, repositus sum; *μετχ.* ἀποκείμενος, *η, ον*, repositus. *ἰ*
 ἀποκείρω, detondeo.
 ἀποκεκαρμένος, detosus, a, um.
 ἀποκεκαλυμμένος, aperte.
 ἀποκενώω -ῶ, exinanio, -are.
 ἀποκεντώω -ῶ, transfigo.
 ἀποκένωσις, ἦ, exinanitio, *θ.*
 ἀποκεφαλίζω, caput alicuius praecido: -σθεις, decervicatus.
 ἀποκεφαλισμός, *δ.* (ἀποκεφάλι-σις, ἦ), capitis, praecisio.
 ἀποκεφαλιστής, *δ.*, carnifex, ἄ.
 ἀποκηρύκτος, *ον*, abdicatus.
 ἀποκηρύξις (*υἱοῦ*), abdicatio.
 ἀποκηρύττω, abdicō aliquem.
 ἀποκινέω -ῶ, amoveo, removeo,

—οῦμαι, amoveor, me amoveo.
 ἀποκρίνησις, ἡ, amotio, -onis, ὅ.
 ἀποκλαδέω, ramos, abscondo.
 ἀποκλαίω, deileo, -ere.
 ἀποκλαυμα, τό, deploratio, ὅ.
 ἀποκλάω -ῶ, defringo, -ere.
 ἀπόκλεισις, ἡ, exclusio, -ōnis, ὅ.
 praeclusio, -onis, ὅ.
 ἀπόκλειστος, ον, exclusus, a, um.
 ἀποκλείω, excludo (-si, -sum, -ere)· ἀποκλείω ὑνά τινος, excludo aliquem aliqua re; praecludo.
 ἀποκληρονόμος, exhères, -ēdis.
 ἀπόκληρος, ον, exsors (-tis) alijus rei; exhères; exheredatus.
 ἀποκληρώω -ῶ, sortior, -iri; sorte lego; sorte privo.
 ἀποκληρώσις, ἡ, electio per sortes; exheredatio, -onis, ὅ.
 ἀποκλήσις, ἑς, declivis, e.
 ἀποκλίω, declino (aliquid).
 ἀπόκλισις, ἡ, declinatio, ὅ.
 ἀποκλύζω, adluo, -ere.
 ἀπόκλυσις, ἡ, eluvies, -ei, ὅ.
 ἀποκνέω -ῶ, metu ab aliquo deterreo, per ignaviam recuso aliquid; dubito; — ῥός τι, piger, ignavus sum ad aliquid.
 ἀποκνίζω, vellico, -are.
 ἀπόκνισις, ἡ, vellicatio, ὅ.
 ἀποκοιμάσθαι -ῶμαι, secubo, are; obdormio, -ire.
 ἀποκοιμίζω, coloco (aliquem) in lecto; —ομαι, obdormio, -ire.
 ἀποκοιτέω -ῶ, secubo, -are.
 ἀποκολάπτω, sculpendo aniero.
 ἀποκολοῦω, (=κολοβῶ), demutilo.
 ἀποκολυμβάω -ῶ, abnāto, -are.
 ἀποκομάω -ῶ, comis nudor.
 ἀποκομιδῆ, ἡ, deportatio, ὅ.
 ἀποκομιζέω, deporto—are asporto, -are; aveho ἢ deveho.
 ἀπόκομμα, τό, absegmen, οῦ.
 ἀποκοπή, ἡ, praecisio, -onis, ὅ.
 ἀποκόπτω, decido, recido, praecido; amputo aliquid· — τὴν ἐλπίδα, spem incido.
 ἀποκοσμέω -ῶ, ornatu privo aliquem· —οῦμαι, ornatum depono.
 ἀποκουφίζω, sublevo, -are.
 ἀπόκρημνος, ον, praecipex.
 ἀποκρίνω, secerno (-crēvi, -crē-

tum, -ere; eximo (-emi, -emtum, -ere) aliquem ἢ aliquid; —ομαι, respondendo, -ndi, -nsum, -ēre.
 ἀπόκρισις, ἡ, responsio, ὅ.
 ἀποκροτέω -ῶ, crepito, -are.
 ἀπόκρουσις, ἡ, depulsio, -onis, ὅ.
 ἀποκρουστικός, depulsorius.
 ἀποκρούω -ομαι ἢ τι repello (-pui, -pulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid (hostem, impetum).
 ἀποκρύπτω, occulto, -are, aliquid, abdo, -ere; abscondo; celo, abstrudo, -ere, ὁ ἀποκρύπτων, occultator, -oris, ἄ.; —ομαι, occulto; me recondo; me abstrudo.
 ἀποκρυστάλλω -ῶ, in glaciem mutuo; —οῦμαι, congelatio ἢ —or.
 ἀποκρυστάλλωσις, congelatio, ὅ.
 ἀπόκρυφος, ον, secretus, a, um, occultus, a, um; abditus.
 ἀπόκρυψις, ἡ, occultatio.
 ἀποκτώσθαι -ῶμαι, alieno, -are; emancipo, -are, aliquid; νεογ. ἀποκτώω -ῶ = πορίζομαι, κτώματι τι, mihi aliquid paro ἢ comparo; (mih) pario (peperi) aliquid.
 ἀποκτείνω, interficio, occido.
 ἀποκτενηόσθαι -οῦμαι, pecus fio.
 ἀπόκτησις, ἡ, (=ζημία) detrimentum, οῦ. (=κτησις), comparatio, ὅ.
 ἀπόκτητος, ον, alienatus, a, um.
 ἀποκνέω -ῶ, enitor, pario, -ere.
 ἀποκνήσις, ἡ, enixus, ἄ.
 ἀποκνυλινδέω -ῶ, ἀποκνύλω, devolve (-lvi, -lūtum, -ere) aliquid.
 ἀποκνύσις, ἡ, ἀποκνύλιμα, τό, voiverdo (alicujus) amotio.
 ἀποκνυρώω -ῶ, (=ἀκρον ποιῶ) νόμον· abrogo, -are, (legem).
 ἀποκνυρτέω -ῶ, omnino curvo.
 ἀποκνύωσις (νόμον), abrogatio.
 ἀποκόλυσις, ἡ, impeditio; ὅ.
 ἀποκόλυω, impedio, prohibeo.
 ἀπολαγγάνω (τι), eorte accipio.
 ἀπολακτίζω, calce terio ἢ repello (aliquid); sperno, aspernor.
 ἀπολάκτισμα, τό, ἀπολακτισμός, ὁ, calcitratus, -ūs, ἄ.
 ἀπολαμβάνω, accipio (rem mihi debitam); — χάριν, gratiam accipio; recibio (=διακόπιω, κολύω), intercipio, cohibeo, detineo.

ἀπολαμπρύνω, splendillum reddo —ομαι, illustris fio.

ἀπολάμπω, eifulgeo, renidesco.

ἀπόλαυσις, ἤ, iructus, -us ἀ. perfructio, -onis, ὄ. usus, ἀ. ἢ τῶν ἡδονῶν ἀπόλαυσις, fructus voluptatum; voluptas, -ātis, ὄ. delectatio.

ἀπολαυστικός, voluptatibus.

ἀπολαύω (τινός), fruor aliquā re; —τινος, fractum capio ἢ recipio ex aliquo; — εἰρήνης, ἡδονῆς, pace, voluptate fruor, perfruor.

ἀπολαίνω, lēvigo lēvo.

ἀπολέγω, delibo, -are (aliquid, flores); (= ἐκλέγω), eligo.

ἀπολείπω, relinquo, desero aliquem ἢ aliquid (exercitum, signa); ἀμετ. deficio; αἱ δυνάμεις ἀπολείπουνσι, vires deficiunt; desisto, —ομαι τινος, relinquor ab aliquo (ἐν ἀγῶνι); superor, vincor ab aliquo; ἀπολείπουνσι, vires deficiunt; desisto —ομαι τινος, relinquor ab aliquo (ἐν ἀγῶνι); superior, vincor ab aliquo; ἀπολείπομαι, ἀρετῆς, παιδείας, non adsequor virtutem, eruditionem.

ἀπολείω, delambo, -ere; abliguro, -ire; delingo, -ere.

ἀπόλειψις, relictio, ὄ. desertio.

ἀπύλεκτος, ον, electus, a, um.

ἀπολέμητος, bello non vexatus.

ἀπόλεμος, ον, inbellis, e.

ἀπολεπίσω, decortico are.

ἀπολεπτύνω, extenuo, aliquid.

ἀπολευκαίνω, deablo, aliquid.

ἀπολήγω, exeo in aliquid.

ἀποληρέω -ῶ, nugo, -ari.

ἀπόληψις, ἤ, (παράλαβή), receptio, ὄ. (ἐμπόδις), interclusio, ὄ.

ἀπολιθόω, -ῶ, in lapidem verto ἢ muto (aliquid); —ομαι, in lapidem mutor; lapidesco; μετφ. stupreo, -ēre, obtorpesco -ere.

ἀπολιθώσεις, mutatio in lapidem.

ἀπολιθώμενος, ον, qui obsideri neguit, non obsessus, a, um.

ἄπολις (-ιδος), (ἐπι προσ.) urbem patriam non habens, sine patriā; (ἐπι χωρῶν), nullam urbem habens.

ἀπολισθαίνω, ἀπολισθάνω, salente vestigio labor; delabor.

ἀπολίτευτος, ογ, nulli civ. tati ad-

scriptus; (ἄγροικος) incivilis, e.

ἀπόλλυμι, amitto, perdo ἢ deperdo — τὸ θάρρος, animo deficio, animum demitto — τὴν υἰάχην, proelio vincor, inferior discedo; — (διαφθείρω), perdo ἢ deperdo, perimo (-ēmi, -emptum, -ere) aliquid ἢ aliquem (civitate, amicos). Παθῆτ. —ομαι, pereo, deereo, intereo, ἢ ναῦς ἀπόλετο, navis interiit.

ἀπολογέομαι, -οῦμαι, me defendo (verbis), excuso, -are — περί τινος, defendo aliquam rem.

ἀπολόγημα, τό, defensio.

ἀπολογητικός, ἢ, ὄν, ad defendendum aptus; defensorius, a, um.

ἀπολογία, ἡ, defensio, ὄ. dictio causae, oratio defensoria.

ἀπολογίζομαι, rationes reddo.

ἀπολογισμός, ὄ, ratio, -onis, ὄ.

ἀπόλογος, ὄ, narratio.

ἀπόλοιπος, ον, reliquus, a, um.

ἀπόλουσις, ἡ, ablutio, -onis, ὄ.

ἀπολούω, abluo (-ui, -itum, -ere), —ομαι, abluor, -i.

ἀπολοφύρομαι, deplēro, -are.

ἀπολυμαίνομαι, purgō.

ἀπολύμανσις, ἡ, purgatio, ὄ.

ἀπολυμαντικός, ἢ, ὄν, ad purgandum aptus.

ἀπολυπράγμων, ον, rerum alienarum incurius.

ἀπολύσιμος, ον, qui absolvi potest; dignus qui absolvetur.

ἀπόλυσις, ἡ, absolutio, -onis, ὄ. — (παῦσις), missio.

ἀπολυτήριος, ον, ad examen finale pertinens — ος ἐξέτασις, examen finale — ον, τό, testimonium finalis, examinibus, documentum.

ἀπολυτικός, absolutorius.

ἀπόλυτος (= τέλειος), absolutus.

ἀπολύτως (= τελείως); absolute.

ἀπολυτρώω -ῶ, redimo, -ere.

ἀπολύτρωσις, ἡ, redemptio.

ἀπολύω, (ἐπι δικαστῶν), absolvo — τινά τῆς δουλείας, manu mitto aliquem — τοῦ δεσμοτηρίου, e custodia emitto, vinculis exsolvo, aliquid; (= παῦω τινά τῆς ἀρχῆς), mitto, dimitto aliquem* μέσ. —οιαι, redimo.

ἀπομάθησις, ἡ, doctrinae obli-
vio; desuetudo, -inis, ὁ.

ἀπομαίνομαι, desaevio, -ire.

ἀπομάκρυνσις, ἡ, remotio, ὁ.

ἀπομακρύνω, amoveo, -ομαι·
removeo (ex loco aliquo).

ἀπομακρύνω, ἀ, abstergens.

ἀπομαλακίζομαι, ἀπομαλθακῶ-
μαι, effeminatus sum.

ἀπομανθάνω, dedisco -ere, ali-
quid; desuesco.

ἀπομαντεύομαι, futura praedico.

ἀπόμαξις, ἡ, detergendi actio.

ἀπομαραίνω, sicco (aliquid), exsiccō
(agros)· μετφ. debilito (aliquid)·

-ομαι, marcesco, elanguesco.

ἀπομαρτυρόω -ῶ, adtestor aliquid

ἀπομάτω, abstergeo.

ἀπομαστιγῶ -ῶ, virgis caedo.

ἀπομάχομαι (τινα), pugnando a-
verto, repello (aliquem).

ἀπόμαχος, absens a proelio; pu-
gnae inutis.

ἀπομείωσις, ἡ, imminutio, ὁ.

ἀπομέφομαι (τινα ἐπὶ τινι)· val-
de incenso aliquem alicujus rei.

ἀπομένω, permaneo, -ēre.

ἀπομερίζω, divido, -ere.

ἀπομετρέω -ῶ, demetior.

ἀπομέτρησις, ἡ, demensio. ὁ.

ἀπομηκύνω, longiorem reddo
(rem aliquam); extendo, aliquid.

ἀπομιμέομαι -οῦμαι, (plane) imi-
tor (aliquem ἢ aliquid).

ἀπομίμησις, ἡ, imitatio, ὁ.

ἀπομνησκόμαι, memoriā teneo;
recordor, -ari, aliquid.

ἀπομισθῶω -ῶ, abloco aliquid
mercede eloco, aliquid.

ἀπομισθῶμα, res mercēde locata.

ἀπομνημόνευμα, τό, dictum me-
morabile res memorabilis· τὰ ἀπο-
μνημονεύματα, memorialia scripta·

ἀπομνημονεύματα Ξενοφάντος, Xe-
nophontis commentarii (de Socra-
te), Xenophontis memorialia.

ἀπομνημόνευσις, ἡ, memoratus,
-tis, ἄ. commemoratio, -δρις, ὁ.

ἀπομνημονεύω, memoro, com-
memoro.

ἀπόμνημι, abjūro aliquid.

ἀπόμοιρα, ἡ, pars, -rtis, ὁ.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀπομονῶω -ῶ, solum relinquo;—
οῦμαι, solus relingor; excludor, -i.

ἀπόμοσις, ἡ, abjuratio, ὁ.

ἀπομοχλέω -ῶ, vecte amolior.

ἀπομυζῶω -ῶ, sūgo aliquid; μετφ.
exhaurio.

ἀπομύζησις, ἡ, sugendi actio·
μετφ. expilatio, -onis.

ἀπομυκάομαι -ῶμαι, emugio.

ἀπομυκτηρίζω, derido, irrido.

ἀπομύττω, emungo -ere; ἀπομύτ-
τομαι, me emungo ἢ emungor.

ἀπομωρῶω -ῶ, ἀπομωραίνω, pla-
ne iatum reddo· —οῦμαι, —αίνο-
μαι, plane fatuus fio.

ἀπομαρῶω -ῶ, torpeo aliquem
ἢ aliquid· —οῦμαι, torpesco.

ἀπονάρκωσις, perfectus torpor.

ἀπονεκρῶω -ῶ, (mörtuum) reddo·
—οῦμαι, emorior (-emori).

ἀπονεκρωσις, ἡ, mors -rtis, ὁ.

ἀπονεμητής, ὁ, distributor, ἄ.

ἀπονέμα, tribuo, attribuo.

ἀπονενομένος, demens.

ἀπονενομένως, desperate.

ἀπονεύω, abnūto.

ἀπονηρευσία, ἡ, simplicitas.

ἀπονήρευτος, ὁ, simplex.

ἀπονηστεύω, ἀπονηστιζομαι, je-
junium finio.

ἀπονητί, sine labore.

ἀπόνητος, ὁ, labore carens.

ἀπονήχομαι, enato, abnato.

ἀπονία, ἡ, desidia, -ae, ὁ. iner-
tia, -ae, ὁ, indolentia, ὁ.

ἀπονίπτω, -ομαι, abluo.

ἀπόνιμμα, τό, sordes elutae.

ἀπονέομαι -οῦμαι, mentem abji-
cio, dementia, -ire; despero.

ἀπόνοια, desperatio, dementia.

ἀπονομή, ἡ, distributio.

ἀπονος, ὁ, labore carens; faci-
lis, e; desidiosus, non dolens.

ἀπονοστέω -ῶ, redeo (domum).

ἀπονόστησις, ἡ, reditus, -us, ἄ.

ἀπονοσφίζω, sejungo, privo.

ἀπονοουθετέω -ῶ, dissuadeo.

ἀπονουκτερεύω, abnocto, -are.

ἀπονουσάζω, dormito, -are.

ἀπονοχίζω, unguis reseco· ἀπο-
νοχίζομαι τὰς χεῖρας, manibus meis
ungues reseco.

ἀπονύχιμα, unguium segmentum ἀπόνως, sine labore.
 ἀπόξενος, inhospitalis, e.
 ἀποξενῶ -ῶ, peregre (in exsilium) abigo (aliquem) μετφ. — τινά τινος, alieno, abalieno aliquem ab aliquo — οὔμαι, extra patriam commoror ἢ dego (vitam) μετφ. — οὔμαί τινος, aliquem ἢ voluntatem alicujus mihi abalieno.
 ἀποξένωσις, ἡ, commoratio extra patriam; μετφ. alienatio, ὅ.
 ἀποξέω -ῶ, ἀποξύνω, abrado ἢ erado aliquid; deleo, aliquid.
 ἀποξηραίνω, exsisco, adsisco; — ομαι, adsiccesco, exsiccesco; ἀπεξηραμμένος, exustus.
 ἀποξύνω, praeacuo, exacuo.
 ἀποξύρω, -ῶ, ἀποξύρω, tondeo, detondeo — ere; abrado — ere.
 ἀποξύρομαι, rado, derado.
 ἀπόξυσις, ἡ, rasura — ae, ὅ.
 ἀπόξυσμα, τό, ramentum, — i. σὺ. ἀποπαίω (= παύομαι παίζων) delitido (-si, -sum, ere).
 ἀποπαλαιῶ -ῶ, antiquo, — are — οὔμαι, consensco, — ere.
 ἀπόπαππος, ὁ, abavus, i, ἀ.
 ἀποπαρθενῶ, devirgino.
 ἀποπατέω -ῶ, ventrem facio ἢ exonero, adsellor.
 ἀποπάτημα, τό, excrementum corporis.
 ἀπόπατος, ὁ, latrina, — ae, ὅ.
 ἀπόπαυσις, ἡ, finis, is, ἀ.
 ἀποπαύω, compesco; cohibeo — ομαι τινος, desisto (ab) re aliqua.
 ἀπόπειρα, ἡ, experientia, ὅ. periculum — conatus.
 ἀποπειράομαι -ῶμαί (τινός), periclitor; experior, conor, aliquid ἢ aliquem.
 ἀποπελεκῶ -ῶ, securi decido.
 ἀπόπεμπος, ον, dimissus, a, um,
 ἀποπέμπω (= ἀποστέλλω), ablēgo; (= ἀφήμι, διαλύω), mitto, dimitto; — ω ἢ — ομαι τὴν γυναῖκα, dimitto uxorem, uxorem missam facio, uxorem repudio; (= ὀπίσω πέμπω), remitto.
 ἀπόπεμψις, ἡ, ablegatio.
 ἀποπενθέω -ῶ, desino lugere.

ἀποπερατῶ -ῶ, ad finem perduco — iniio, — ire, aliquid.
 ἀποπεράτωσις, ἡ, perductio ad finem; finis, — is, ἀ.
 ἀποπέρομαι, crepitum ventris emitto; pedo, (πεπέδι, peditum) — ere.
 ἀποπέτομαι, avolo ἢ devolo, are.
 ἀποπήγνυμι, congelo (aliquid), ἀποπήγνυμαι, congelasco, — ere.
 ἀποπηδάω -ῶ, desilio absilio, — ire — resilio, — ire.
 ἀποπιέζω, exprimo — ere.
 ἀποπίεσις, ἡ, expressio, ὅ.
 ἀποπίμπλημι, expleo — satio.
 ἀποπίνω, ebibo — exhaurio.
 ἀποπίπτω, decido, — ere.
 ἀποπλανῶ -ῶ, sedtco, — ere; decipio — ere, aliquem; — ὠμαι, evagor, devagor; erro, deerro, — are.
 ἀποπλάνησις, ἡ, error, — oris, ἀ.
 ἀποπλάσσομαι, effingo, — ere.
 ἀποπλέω, solvo navem.
 ἀποπληκτικός, apoplecticus.
 ἀπόπληκτος, ον, attoritus.
 ἀποπληξία, ἡ, apoplexia, ae, ὅ.
 ἀποπληρῶ -ῶ, expleo, — ere, aliquid — μετφ. pericio aliquid.
 ἀποπλήρωσις, ἡ, expletio, ὅ.
 ἀποπλήρωσω, attonitum (stupidum) reddo aliquem.
 ἀπόπλους, ὁ, discensus (navis).
 ἀπόπλυμα, τό, aqua sordida.
 ἀποπλύω, eluo, — ere aliquid.
 ἀπόπνευσις, ἡ, exhalatio, ὅ.
 ἀποπνέω, exhalo, expiro.
 ἀποπνίγω, sufflco; μετφ. opprimo; — ομαι, sufflcor.
 ἀποποιέομαι — οὔμαι, rejicio, — ere, aliquid; recuso, — are.
 ἀποποίησης, ἡ, rejectio, ὅ.
 ἀποπομπικός, ὁ, depulsorius.
 ἀποπομπή, ἡ, amandatio, — onis, ὅ. demissio, — onis, ὅ.
 ἀποπροέομαι, discedo, — ere.
 ἀποπροσβέω, ρ. acta legationis expono.
 ἀποπρώω, serrā deseco.
 ἀποπροβαίνω, procul abeo.
 ἀποπτος, ον, qui spectari ex alto potest; ἐξ — ου, ex speculā.
 ἀποπτύω, exspuo ἢ despuo; μετφ. respuo, — ere, aliquid.

ἀποπνυθάνομαι, ῥημ. sciscitor ex aliquo.
 ἀποπυρίζω (= ὀπτῶ) asso.
 ἀποπυρῶ -ῶ, inflammo -are; -οῦμαι, ignesco, -ere.
 ἀποπωματίζω, operculum detraho
 ἀποργίζω, irrito, -are, aliquem -ομαι, irascor, -i, alicui
 ἀπόρευτος, ον, inviās, a, um.
 ἀπορέω -ῶ, (= ἄπορός εἰμι), in inopia (in penuriā) sum -περὶ τινος, dubius, incertus sum de aliquā re, dubito; haesito, -are.
 ἀπόρημα, τό, dubitatio -onis, ὅ.
 ἀπορηματικός, dubitativus.
 ἀπόρθητος, inexpugnabilis.
 ἀπορία, ἡ, (= σπάνις), penuria, ae, ὅ.
 (= ἐνδεία), moria, -ae, ὅ. (ἀμηχανία), penuria, (inopia), consilii (= ἀμφιβολία) dubitatio, -onis, ὅ.
 ἄπορος, ον, (ἐπὶ ποταμ. θαλάσ. κλ.) inviās, a, um; non perviūs, a, um; (= ἐνδείης τινος), inops, egenus alicujus rei (= ἀμφίβολος), dubius ἢ incertus.
 ἀπορραίνω, adspargo, -ere.
 ἀπορραπίζω, colaphis redundo.
 ἀπορράπτω, consuo -ere.
 ἀπορρέω, effluo, defluo (-xi) -ere μετφ. emano, -are.
 ἀπορρηγγνυμι, ἀπορρηγγύω, abrumbo; defringo.
 ἀπόρρησις (ἀπαγόρευσις), interdicitio, -onis, ὅ.
 ἀπόρρητος, ον, non efabilis e, interdicitus, a, um; vetitus.
 ἀπορρήτως, secreto, clam.
 ἀπορριγέω -ῶ, exhorreo, -ere.
 ἀπορριζῶ -ῶ, radicibus evello.
 ἀπορρίνημα, τό, iimatura, ae, ὅ.
 ἀπορρίπτω, abjicio, rejicio.
 ἀπορρίψιμος, ον, rejiciendus, a, um; repudiandus; malus.
 ἀπόρριψις, ἡ, abjectio, -onis, ὅ. dejectio, ὅ; improbatio.
 ἀπορροή, ἀπόρροια, ἡ, defluvium, ὅ. effluvium, defluxio.
 ἀπορροφῶ -ῶ, absorbeo, -ere.
 ἀπορρόφωσις, ἡ, absorptio, onis.
 ἀπορρώνυμι, debilito, aliquem.
 ἀπορρώξ, ὅ, ἡ, abruptus, a, um; deruptus, a, um; praeruptus.

ἀπορύττω, defodio, aliquid.
 ἀπορφανίζω, orbum facio, aliquem; -ομαι, orbis fio.
 ἀπόρφυρος, ον, sine purpura.
 ἀποσαρῶ -ῶ, verrendo aufero.
 ἀποσάτω, depono clitellas.
 ἀποσαφέω -ῶ, ἀποσαφηρίζω, ex-plano, -are, aliquid.
 ἀποσβέννυμι, ἀποσβεννύω, restinguo; exstinguo, -ere (ignem) - τὴν φλόγα τινός, deflammo aliquid; deleo (memoriam alicujus); -ομαι (= ἀποθνήσκω), exstinguor, morior.
 ἀπόσσεισις, ἡ, decussio, -onis, ὅ.
 ἀποσειώ, decutio, excutio; -ομαι τὸν ζυγόν, excuto jugum.
 ἀποσεμνῶ -ῶ, ἀποσεμνῶνω, magnifice celebros, laudibus efiero (aliquem); -ομαι, me jacto.
 ἀποσημαίνω, indico; -ομαι, signo quodam dissuadeo.
 ἀποσήπτω, putrefacio, aliquid.
 ἀπόσηψις, ἡ, putrefactio. ὅ.
 ἀποσιγήσις, ἡ, reticentia, -ae, ὅ.
 ἀποσιμῶ -ῶ, simum reddo.
 ἀποσιτέω -ῶ, cibo me abutneo.
 ἀποσιτία, ἡ, abstinentia a cibo.
 ἀποσιωπάω -ῶ, conticesco; taceo, abticeo, -ere.
 ἀποσιώπησις, ἡ, reticentia, ae, ὅ. (σχ. ῥητ.) abscissio, -onis, ὅ.
 ἀποσκάπτω, iodiens subverto aliquid fossā separo, aliquid.
 ἀποσκηδάννυμι, dissipio, -are.
 ἀποσκηπάζω, ἀποσκηπέω, detego (-xi, -ctum, -ere) aliquid.
 ἀποσκηνάζω, -ομαι, vasa aufero, sarcinas colligo.
 ἀποσκηνή, ἡ, vasa -ornm, ὅ. sarcinae -arum, ὅ. impedimenda.
 ἀποσκηνώ -ῶ, seorsum habito.
 ἀποσκηνος, ον, seorsum habitans.
 ἀποσκηνώ -ῶ, tentorium moveo
 ἀποσκήπτω, ρ. ruo.
 ἀποσκιάζω, obumbo, aliquid.
 ἀποσκίασμα, τό, obumbratio, ὅ.
 ἀποσκιρῶ -ῶ, induro.
 ἀποσκιρῶμα, τό, durities, -ei, ὅ.
 ἀποσκιρῶνω -ῶ, résilio.
 ἀπόσκληρος, ον, edurus, a, um.
 ἀποσκληρώω -ῶ, ἀποσκληρύνω,

nduro, eduro (aliquid); — οὔμαι, duresco, nduresco, eduresco.

ἀποσκοπέω -ᾶ, spescolor, aliquid ἀποσκορακίζω, ad corvos abire jubeo; rejicio, aliquid.

ἀποσκορακισμός, rejectio.

ἀποσκορπίζω, dispergo, -ere.

ἀποσκοτίζω, tenebras amoveo.

ἀποσκυλεύω, spolio, aliquid.

ἀποσκόπτω (τινά, εἰς τινα), maledictus insector aliquem.

ἀποσμήχω, detergo, -ere.

ἀποσμικρῶ -ᾶ, ἀποσμικρύνω, extenuo, -ere; imminuo.

ἀποσοβέω -ᾶ, abigo aliquid — τι ἀπό νινος, repello aliquid ab aliqua re.

ἀποσόβησις, ἤ, depulsio, ὅ.

ἀποσοφῶ -ᾶ, sapientem (aliquem) redlo' — οὔμαι, sapiens fio.

ἀποσπαργανῶ -ᾶ, iasciā exsolvo.

ἀπόσπασμα, τό, lacinia. -ae, ὅ.

ἀποσπασμάτιον, τό, parvum iramentum.

ἀποσπασμός, ὁ, abstractio, ὅ.

ἀποσπᾶω -ᾶ, abstraho, detraho aliquem ἢ aliquid· ἀποσπᾶμαι ἀπό νινος, aveilor aliqua re.

ἀποσπείρω, semino.

ἀποσπένδω, libo, -are.

ἀποσπογγίζω, spongiā abstergeo.

ἀποσπόγγισμα, τό, sordes spogiā detersae.

ἀπόσταγμα, τό, stilla -ae, ὅ.

ἀποστάξω, ἀποσταλάξω, stillo,

ἀποσταγμένος, ἢ, ον, stillatus.

ἀποσταθμάω -ᾶ, adpendo, -ere; demetior (aliquid).

ἀπόσταξις, ἤ, destillatio, ὅ.

ἀποστασία, ἤ, defectio, ὅ.

ἀποστασις, ἤ, abstantia, -ae, ὅ.

ἀποστατέω -ᾶ, deicio ab aliquo; rebello -are.

ἀποστάτης, ὁ, defector, -oris, ἄ. ἐκκλ. apostata -ae, ὅ.

ἀποστέγασμα, τό, tegmen, οὐ.

ἀποστέγω, tego, -ere, aliquid.

ἀποστέλλω, mitto ἢ missum (aliquid), dimitto (aliquem· ἀποστέλλω

τινά (προσβευτήν), lego aliquem· ὄθεν: ὁ ἀπεσταλιμένος, legatus, -i, ἄ.

ἀποστενῶ -ᾶ, coarcto, aliquid.

ἀποστεργῶ, amare desino; odi, ere; contemno, -ere, aliquid.

ἀποστερέω -ᾶ (τινα τι, τινά νινος), privo aliquem te aliqua, deiraudo alicui aliquid.

ἀποστερήσις, ἤ, privatio, ὅ.

ἀποστερητής, ὁ, defraudator, ἄ.

ἀποστεφανῶ -ᾶ, coronā privo.

ἀποστηθίζω, memoriter recito.

ἀποστήθισις, ἤ, ex memoriā recitatio.

ἀπόστημα, τό, intervallum, i, οὐ.

(λατρ.) vomica, ὅ. apostēma.

ἀποστίλλω, splendo' renidescio.

ἀπόστιλψις, ἤ, splendor -oris, ἄ.

ἀποστολεύς, ὁ, qui mittit.

ἀποστολή, ἤ, missio, ὅ. dimissio, ὅ. ablegatio, -onis, ὅ.

ἀποστολικός, ἤ, ὄν, apostolicus.

ἀποστολικῶς, more apostolico.

ἀπόστολος, ον, missus· ὁ —, legatus, ἄ. ἐκκλ. apostolus, ἄ.

ἀποστομίζω, ἀποστομῶ -ᾶ, ob-tundo, -ere (aliquid).

ἀποστόμωσις, ἤ, oris occlusio.

ἀποστραγγάλίζω, adstrangulo.

ἀποστρατεία, ἤ, emerita militia.

ἀποστρατεύω, ἀποστρατεύομαι,

stipendia conficior, emereo stipendia ἢ emereor.

ἀπόστρατος, ὁ, miles stipendiis conlectus; emeritus, -i, ἄ.

ἀποστρατοπεδεύω, castra moveo.

ἀποστρεβλῶ -ᾶ, luxo (membrum)

ἀποστρέφω, averto aliquid· — τόνος ὀφθαλμοῦς ἀπό νινος, declino ex aliquo lumina· — ομαί τι· avertor

aliquid· abhorreo ab aliqua re.

ἀποστροφή, ἤ, aversio, -onis, ὅ. declinatio· abominatio, ὅ.

ἀπόστροφος (ἀπεστραμμένος), aversus, a, um· ἢ apostrophus, ὅ.

ἀποστρώννυμι, demo clitellas.

ἀποστυφῶ, adstringo aliquid.

ἀποστυλάω -ᾶ (τινα), exspolio aliquem, depulcor.

ἀποσύλησις, ἤ, exspoliatio, ὅ.

ἀποσύνησις, ἤ, dissolutio, ὅ.

ἀποσυντίθηναι, dissolvo, -ere.

ἀποσυρίττω, exsilio, -are.

ἀποσύρω, detraho, -ere.

ἀποσφάζω, jugulo, macto.

ἀποσφαιρώ -ω, in globi formam redigo (aliquid); decircino.

ἀποσφάλλω, a viā aberrare facio, in errorem induco.

ἀποσφενδονάω -ω, ἀποσφενδονίζω, fundā emitto (aliquid).

ἀποσφιγγω, constringo, aliquid. ἀπόσφιξις, ἡ, constrictio, θ.

ἀποσφραγίζω, resigno, aliquid.

ἀποσφράγισμα, resignaculum.

ἀποσφραγιστής, qui resignat.

ἀποσχεδιάζω, ex memoria recito; temere ago aliquid.

ἀπόσχεσις, ἡ, abstinencia, θ.

ἀποσχίζω, abscindo, reseco.

ἀπόσχισις, ἡ, abscissio, -ōnis, θ.

ἀπόσχισμα, τό, abscissum, οὐ.

ἀποσχολάζω (τινί), vaco rei.

ἀποσφύζω, salvum deduco (aliquem aliquo).

ἀποσωρεύω, cumulum destruo.

ἀποταμιεύω, -ομαι, repōno (fructum, cibum), recondo.

ἀποταμιευμένος, ἡ, ον, repositus (ἢ repostus, a, um).

ἀπόταξις, ἡ, renuntiatio, θ.

ἀποτάσσω, sepono, separo, aliquid. -ομαι (τινί), renuntio (alicui).

ἀποτεινῶ, extendo aliquid (aciem, verba) τὸν λόγον — πρὸς τινα, compello aliquem μεθ. —ομαι, contendo -ere.

ἀποτειχίζω, muro obstruo.

ἀποτειχισίς, ἀποτειχισμός, obstructio per murum.

ἀποτελειόω -ω, perficio, aliquid.

ἀποτέλεισις, ἡ, confectio. -ōnis, θ. consummatio, -ōnis, θ.

ἀποτέλεσμα, effectus, ἄ. eventus, ἄ.

ἀποτελεσματικός, ἡ, ὄν, effectum habens; eificax, -acis.

ἀποτελεσματικῶς, cum vi efficiendi; efficienter.

ἀποτελεσματικός, ἡ, ὄν, effectivus, a, um; efficiens, -ntis.

ἀποτελεντάω -ω, termino -are.

ἀποτελεντήσις, determinatio.

ἀποτελέω -ω, efficio, -ere (opus); pericio, -ere (aliquid).

ἀποτέμνω, abscindo, aliquid, reseco, aliquid; deputo.

ἀποτεματίζω, determino.

ἀπότρυξις, ἡ, repulsa, -ae, θ.

ἀποτρυφάω -ω, in cinerem reddo aliquid. —ομαι, cineresco.

ἀποτήκω, liquo aliquid.

ἀποτίθημι, ἀποτίθεμαί τι, depōno, repono. —εἶν ἀρχῆν, abdico magistratum.

ἀποτίλλω, depilo, devello.

ἀποτίναγμα, quod excutitur.

ἀποτινάσσω, excutio aliquid.

ἀποτινώ, luo, pōndo, rependo.

ἀπότισις, ἡ, pensio, -ōnis, θ. solutio ἢ exsolutio.

ἀπότοκος, ον, enātus, a, um.

ἀποτομάω -ω, audeo, -ere.

ἀποτομέυς, δ, qui abscindit.

ἀποτομή, ἡ, abscissio, -ōnis, θ.

ἀπότομος, ον, ἐπὶ ὄρεων καὶ πετρῶν, absc. ssus abruptus; μετφ. severus, a, um crudeis, e.

ἀποτόμως, abscisc' abrupte.

ἀποτραχύνω, exaspero, aliquid. —ομαι, asperum me praebeo.

ἀποτραχηλίζω, strangulo, -are.

ἀποτροπετικός, ἡ, ὄν, avertendi ἢ dissuadendi vim habens.

ἀποτρέπω, 1) averto ἢ devertō aliquid. 2) depello. ῥόσον, depello morbum, 3) — τινός, dissuadeo aliquid. 4) — τινα ἀπὸ τινος, dehortor aliquem ab aliquo. —ομαί τι, avertor ἢ aversor aliquid.

ἀποτρέφω, nutrio ab aliqua re.

ἀποτρέχω, currendo abeo.

ἀπότρεψις, ἡ, aversio, -ōnis, θ.

ἀποτριβή, detrimentum, -i.

ἀποτριβῶ, 1) detero, aliquid. —ομαι, deteror; μετφ. —ομαί τι (= ἀποποιῶμαι), recuso aliquid, rejicio aliquid.

ἀποτριχώω -ω, depilo, -are.

ἀποτρυπτικός, ὄν, depulsorius; (= μυσσρός), aversabilis.

ἀποτροπή, ἡ, dehortatio, -ōnis, θ. dissuasio, -ōnis, θ.

ἀποτροπιάζομαι, aversor.

ἀποτροπιασμός, δ, aversatio, θ. abominatio, θ. detestatio.

ἀποτρώω, exhaurio, -ire, ἄ.

ἀποτρώγω, abrodo, -ere (παύομαι τὴ ὄγῳ), edere desino.

ἀποτνήχνω (τινός), 1) non asse-

quor, aliquid 2) — ἐν τινι, iortunam adversam in aliqua re habeo. 3) — τῆς ἐλπίδος, decido spe.

ἀποτυλόομαι — οὔμαι, obcalesco.

ἀποτυμπανίζω, fustibus (ἢ virgis) concido, aliquem; crudeliter interficio aliquem.

ἀποτυπῶ — ᾧ, defingo: exprimo, —ere, aliquid: deformato.

ἀποτύπτω, verberare desino.

ἀποτύπωμα, τό, eifigies, —ei, ὅ.

ἀποτύπωσις, ἡ, expressio — idnis, ὅ. deformatio, —ōnis, ὅ.

ἀποτύφλω — ᾧ, excaeco, —are.

ἀποτύφλωσις, ἡ, caecitas, ὅ.

ἀποτυχία, ἡ, frustratio, ὅ, infortunium, οὐ. repulsa.

ἀπους, ουν, ped bus carens.

ἀπουσία, ἡ, absentia, ae, ὅ.

ἀπουσιάς, bonorum partem do alicui: (= ἀπὸν εἶμι), absum.

ἀποφαίνω, ostendo, demonstro planum iacio (a.liquid) —ομαι, pronuntio, —are.

ἀπόφανσις, ἡ, pronuntiatio, —onis, ὅ. enuntiatio, —ōnis, ὅ.

ἀποφαντικός, ἡ, ὄν, pronuntia-bilis, e; enuntiativus, a, um.

ἀποφαντικῶς, certe definite.

ἀποφασίζω, ἴδε διαγνώσκω.

ἀπόφασις, ἡ. (= ἄρνησις), negatio, —onis, ὅ. (= γνώμη), consilium, i, οὐ.

ἀποφάσκω, nego, aliquid.

ἀποφατικός, ἡ, ὄν, negativus.

ἀποφατικῶς, negative.

ἀποφανλίζω, detrecto aliquem.

ἀποφέρω, aufero, —erre, aliquid.

ἀποφεύγω, eifugio —ere, aliquid: proiugio, —ere, aliquid.

ἀποφευξίς, ἡ, evitatio —onis, ὅ.

ἀπόφνημι, abnuo, —ere; denego.

ἀποφθεγγομαι, sententiose dico.

ἀπόφθεγμα, τό, dictum, —i, οὐ.

ἀποφθεγματικός, ἡ, ὄν, apophthematica loquens.

ἀποφθείρω, perdo, —ere, aliquid.

ἀποφιδῶ — ᾧ, fiscellâ capistro.

ἀποφλεγμαινώ, deflagro, are.

ἀποφλοιώ — ᾧ, decortico, —are.

ἀποφοιτάω — ᾧ, abeo (-ire), discedo (-ere) e scholâ.

ἀποφοίτησις, abitus e schola.

ἀποφορά, ἡ, (εἰσφορά), vectigal, —alis, οὐ. tributum, —i, οὐ. (ἀναπνοή), exhalatio, —onis, ὅ. adspiratio.

ἀποφορτίζομαι, onus depono.

ἀπόφραξις, ἡ, obstructio, ὅ.

ἀποφράς (ἡμέρα), nefastus.

ἀποφράττω, obstruo, aliquid.

ἀποφρύττω, torreo, —ere, aliquid.

ἀποφρύς, ἡ, propago, —inis, ὅ.

ἀποφυγή, fuga.

ἀποφυλλίζω, folia amputo.

ἀποφύλλισις, foliorum amputio.

ἀποφυσάω — ᾧ, aifio, deflo —are.

ἀπόφυσις, pars ossis extuberans.

ἀποφυντεύω, deplanto —are.

ἀποφύω, surculum emitto.

ἀποφώλιος, ον, 1) vanus, a, um, irritus, a, um 2) prodigiosus.

ἀποχαιρετίζω (τινά), iubeo aliquem va.ère, dico alicui va.ère; μεταφ. re nuntio alicui.

ἀποχαλινῶ — ᾧ, eifreno, —âre.

ἀποχαράκω — ᾧ, 1) aggere includo, aliquid 2) depalo, aliquid.

ἀποχαράσσω (= ἀποξέω), rado.

ἀποχειμάζει, hiems desinit.

ἀποχειροβίωτος, ον, victitans labore manu.

ἀποχειροτονέω — ᾧ, manibus sublatis re.icio, improbo —are (aliquid).

ἀποχειροτονία, ἡ, rejectio —onis, ὅ. improbatio, —onis, ὅ.

ἀποχετεύω, derivo (aliquid).

ἀποχέτευσις, ἡ, derivatio, ὅ.

ἀποχέω, eifundo, —ere.

ἀποχή, ἡ, distantia, —ae, ὅ. abstinentia, —ae, ὅ. apocha, ὅ.

ἀποχοιρῶ — ᾧ, in porcum muto

ἀποχοίρωσις, in porcum mutatio.

ἀπόχορδος, ον, absonus, a, um.

ἀποχράομαι — ᾧμαι, utendo absumo aliquid; interficio.

ἀποχράω — ᾧ, oraculum edo ἢ do.

ἀποχρεμπτικός, exscreabilis, e.

ἀποχρέμπτομαι, exscreo aliquid

ἀπόχρεμψις, ἡ, exscreatio, ὅ.

ἀπόχρη (≡ ἀρκεί), suff. cit.

ἀποχρίω, relino (aliquid).

ἀποχρῶν — ᾧσα, sufficiens, satis.

ἀποχρῶντως, sufficienter.

ἀπόχρωσις, ἡ, decoloratio, ὅ.

ἀπόχυσις, ἡ, effusio, -δῆσις, ὅ. ἀποχολόω -ῶ, claudum reddo. ἀποχώννυμι, vallo ἢ aggere claudo aliquid. ἀποχωρέω -ῶ, cedo aliquo loco ἢ cedo ex (de) loco: (= ἀπέρχομαι) secedo (a, de loco, in locum). ἀποχώρημα, excrementum, οὐ. ἀποχώρησις, ἡ, abitus, us. ἀποχωρίζω, sejungo (-nxi, -nctum -ere); separo -are; aliquem. ἀποχώρισις, ἡ, separatio, ὅ. ἀποψάω -ῶ, abstergeo. ἀποψύδομαι, mantiior -iri. ἀποψηφίζομαι, 1) suffragio meo antiquo abrogo, rejicio (aliquid); (= ἀψῶ) libero. ἀποψηφισίς, ἡ, rejectio, -δῆσις, ὅ. liberatio, ὅ. absolutio. ἀποπήχω τι, destringo, -ere. ἀποψηλόω -ῶ, deglabro, -are, lepilo, -āre; μεταφ. nudo. ἀποψίλωσις, ἡ, depilatio, ὅ. ἀποψις, ἡ, despectus, -us, ἀ. aspectus, us, ἀ. conspectus -ūs, ἀ. ἀπόψυξις, ἡ, reirigeratio, ὅ. ἀποψύχω, refrigero, aliquid. ἀποψύχομαι, defrigesco, reirigescō; tepesco. ἀπραγέω -ῶ, desideo, -ere; ἀπραγία, ἡ, desidia, ὅ. otium, οὐ. ἀπραγμόνως, incuriōse. ἀπραγμοσύνη, ἡ, incuria, -ae. ἀπραγμων, ον, incuriosus, a, um, otiosus; a, um; reses, -idis. ἀπρακτέω -ῶ, nihil ago. ἀπρακτος, ον, irritus, a, um, (= μὴ πραχθεὶς) infectus, a, um' (= ἀργός) deses, -idis. ἀπρακτως, re infectā. ἀπραξία, ἡ, 1) otium, -i, οὐ. 2) ἡ τοῦ δικαστηρίου ἀπραξία, justitium, -i, οὐ. ἀπρατος, ον, invenditus, a, um. ἀπραύντος, ον, implacabilis, e. ἀπρέπεια, ἡ, indecentia, ὅ. ἀπρεπής, ἐς, indecens dedecor. ἀπρεπῶς, ἐπιρ. indecenter, indecore, dedecorose, ἀπρίξ, mordicus. ἀπροαίρετος, involuntarius, a, um. ἀπροαιρέτως, involuntarie.

ἀπροβούλευτος, ον, inconsultus, non praemeditatus. ἀπροβουλεύτως, inconsulto. ἀπροβουλία, ἡ, temeritas, ὅ. ἀπροβούλωσις, improvide. ἀπροσδιόριστος, ον, indefinitus. ἀπροσδιόριστως, indefinite. ἀπροθέτως, 1) sine certo consilio· 2) sine praepositione. ἀπροθύμος, ον, invitus. ἀπροθύμως, non alacriter; non libenter; segnius. ἀπροικος, ον, indotatus. ἀπροκαλύπτως, praetextu nullo; aperte; palam. ἀπροκόπος, sine progressu. ἀπρομελέτητος, ον, praemeditatus, a, um. ἀπρονοησία, ἡ, imprudentia. ἀπρονοητέω -ῶ, imprudenter ago. ἀπρονόητος, ον, improvidus. ἀπρονοήτως, imprudenter. ἀπροόπτος, ον, improvisus. ἀπροόπτως, improvisē. ἀπροόρατος, ον, improvidus. ἀπροοράτως, ex improviso; ἀπροπαρασκευαστος, ον, impraeparatus, a, um. ἀπροσβάτος, ον, inaccessus. ἀπροσβλητος, impugnatus. ἀπροσδεκτος, ον, non admittendus. ἀπροσδιόριστος, ον, indeterminatus, a, um. ἀπροσδ. οριστως, indefinite. ἀπροσδόκητος, ον, inexpectatus, a, um; inopinatus. ἀπροσδοκῆτος, praeter expectationem ἢ opinionem. ἀπροσεκτος, ον, inobservans. ἀπροσεκτως, non attente. ἀπροσεξία, ἡ, inobservantia, ὅ. ἀπροσηγόρητος, ον, non ulli adiaibilis, e, 2) insalutatus. ἀπροσβίτος, ον, inaccessus. ἀπροσκλητος, ον, 1) non advocatus (ἐπι δίκην)· 2) = ἀκλητος, invocatus, a, um. ἀπροσκόπος, ον, inoffensus. ἀπροσκόπως, inoffense. ἀπροσληπτος, ον, non assumptus. ἀπροσμάχος, ον, inexpugnabilis. ἀπροσμίκτης, ον, insociabilis, e.

ἀπροσόριστος, *ον*, stationem navium nullam habens.

ἀπροσπέλαστος, inaccessus.

ἀπροσπάτευτος, *ον*, a ljutore ἢ patrone carens; desertus.

ἀπρόσφορος, *ον*, incommodus.

ἀπροσφώνητος, insalutatus.

ἀπρόσψαντος, *ον*, intactus.

ἀπροσωπόληπτος, *ον*, respectu personarum carens, neutrius partis studiosus; ἐντεῦθ.—aequus.

ἀπροσωπολήπτως, nullā personarum ratione habita, sine partium studio· ἐντεῦθ.—aeque.

ἀπρόσωπος, *ον*, 1) personam non habens· 2) aspectu turpis· γραμμ. impersonalis, e.

ἀπροσώπως, impersonaliter.

ἀπροφάσιτος, *ον*, ἐπ. praetextu carens.

ἀπροφασίστως, sine praetextu.

ἀπροφυλάκτος, incautus.

ἀπροφυλάκτως, incaute.

ἀπταιστος, *ον*, immunis a peccatis; irreprehensibilis, e.

ἀπταιστος, sine peccato.

ἀπτερος, *ον*, 1) non alatus, a, um. 2) implumis, e.

ἀπτέρυγος, *ον*, alas non habens.

ἀπτέρωτος, *ον*, alis carens.

ἀπτιλος, *ον*, implumis, e.

ἀπτόητος, *ον*, intrepidus.

ἀπτομαί (τινος), 1) tango (tetigi, tactum, -ere) aliquid, contingo, (-tigi, -tactum, -ere) aliquid.

ἀπτω, 1) = ουνάπτω, necto - are, aliquid· 2) = ανάπτω, accendo.

ἄπτωτος, *ον*, 1) qui non labitur·

2) = ἀκλιτος, indeclinabilis, e. ἀπτώτως, 1) citra lapsum· 2) sine casu ἢ casibus.

ἄπυγος, *ον*, depyrgis, e.

ἀπύθμενος, *ον*, ἐπίθ. fundum non habens.

ἄπυκνος, *ον*, non densus.

ἀπύλωτος, *ον*, portā carens.

ἄπυος, *ον*, sine pure.

ἄπυργος, *ον*, turres non habens.

ἄπύρετος, *ον*, qui sine febris est.

ἄπυρεξία, ἡ, intermissio febris.

ἄπύρηγος, *ον*, nucleum non habens; apyrēnus.

ἄπυρος, *ον*, ἀπύρωτος, *ον*, ignis expers; apyros.

ἄπυστος, *ον*, ignotus, a, um.

ἄπώγων, ὄ, imberbis, e.

ἄπωθέω -ᾶ, repello (-puli -pulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid, rejicio (-jeci, -jectum, -ere) detrudo· μίεσ. —οῦμαι, repello, propulso (aliquem ἢ aliquid).

ἄπώλεια, ἡ, perditio, -onis, ὄ. interitus, -us, ᾶ.

ἄπώματος, *ον*, sine operculo.

ἄπωμοσία, ἡ, ἀπώμοσις, ἡ, abjuratio, -onis, ὄ.

ἄπωμοτικός, qui abjurare solet.

ἄπώμοτος, *ον*, qui abjuratur.

ἄπωσις, repulsio ὄ.

ἄπωστικός, repulsorius, a, um.

ἄπώτατος, ἡ, *ον*, remotissimus, a, um; longissimus, a, um.

ἄπωτάτω, remotissime.

ἄπώτερος, a, *ον*, remotior.

ἄπώτερω, remotus, longius.

ἄρα, ergo, igitur, itaque.

ἄρα; ἄρά γε; num?

ἄρά, ἡ, 1) = εὐχή, preces, -um πλ. 2) = κατάρα, imprecatio, ὄ.

ἄραβδος, *ον*, virgā carens;

ἄραβικῶς, ἄραβιστί, Arabice.

ἄραιόδους, dente tenui.

ἄραιόθριξ, rarijus, a, um.

ἄραιός, ᾶ, ὄν, rarus tenuis.

ἄραιότης, ἡ, raritas, ὄ. tenuitas -ᾶtis, ὄηλ.

ἄραιόφυλλον, rara folia habens.

ἄραιῶς, rare; raris intervallis.

ἄραιῶν -ᾶ, disrarō ἢ rarefacio, aliqui d; —οῦμαι, rarefio.

ἄραιῶμα, τό, lacuna, -ae, ὄ.

ἄραιώσεις, ἡ, laxatio -onis, ὄ.

ἄράομαι -ᾶμαι, 1) = ἰκετεύω, precor, -ari, alicui aliquid· 2) = καταράομαι, imprecor.

ἄρασσα, tundo· fligo, ere.

ἄραχναῖος, a, *ον*, ἀράχνης, *ον*, arāneus, a, um.

ἄράχνη, ἡ, aranea, -ae, ὄ.

ἄράχνιον, τό, araneola, -ae, ὄ.

ἄραχνιόμοι -οῦμαι, ὄημ. araneis squaleo.

ἄραχνιώδης, ἀραχνοειδής, ἑς, araneosus, a, um.

ἀρβύλη, ἡ, calceus, -i.
 ἀργαλέος, α, ον, molestus.
 ἀργαλέως, moleste.
 ἀργεῶν -ῶ, 1) ἀργός εἰμι, cesso
 -are: 2) = ἀχολάζω, vaco, -are: 3)
 = ἀπρακτῶ, desideo, -ere.
 ἀργία, ἡ, cessio -onis, ὁ. desidia.
 -ae, ὁ. — σχολείων, δικαστηρίων,
 ὁ. ieriae, -arum.
 ἀργίλλος, ὁ, argilla, -ae; ὁ. ἐξ
 ἀργίλλου, argilaceus, a, um.
 ἀργιλώδης, ες, argillosus.
 ἀργολογία, ἡ, sermo supervacaneus
 ἀργοποιός, ὄν, desidiosus.
 ἀργός, (ἡ), ὄν, 1) segnis, e; pig-
 ger, a, um; otiosus, a, um.
 ἀργυραμοιβικός, ἡ, ὄν, ad argen-
 tarios pertinens.
 ἀργυραμοιβός, ὁ, argentarius.
 ἀργυράσπιδες, argyraspidēs, ἄ.
 ἀργυρεῖον, τό, argentaria, -ae, ὁ.
 ἀργύρεος -τός, argenteus.
 ἀργύρειος, ον, argentarius.
 ἀργυρέω, argentum effodio.
 ἀργυρήλατος, ex argento factus.
 ἀργυρίδιον, τό, nummulus, i, ἄ.
 ἀργυροθήκη, ἡ, argentarium, -ii.
 ἀργύριον, τό, argentum, i, οὐ. pec-
 unia, -ae, ὁ.
 ἀργυροειδής, ες, argento similis;
 argenteus, a, um.
 ἀργυροθήκη, ἡ, 1) argentarium,
 -ii, οὐ. 2) arca, -ae, ὁ.
 ἀργυροκοπεῖον τό, moneta, ὁ.
 ἀργυροκόπος, ὁ, argentarius.
 ἀργυρολογεῶ -ῶν, pecunias exigo.
 ἀργυρολογία, ἡ, pecuniae exactio,
 coactio argentaria.
 ἀργυρολόγος, ον pecuniam exigens
 ἀργυρομανής, ες, argento mixtus
 ἄργυρος, ὁ, argentum; pecunia.
 ἀργυρότοξος, argento arcu decōrus
 ἀργυροῦς· ἰδὲ ἀργύρεος.
 ἀργυροχόος, ὁ, argentarius faber.
 ἀργυρόω -ῶ, argentum illino rei
 alicui.
 ἀργυρώδης, ες, argentōsus, a.
 ἀργυρορυχία, τά, argentaria
 metalla.
 ἀργύρωμα, τό, vas argenteum.
 ἀργυρώητος, ον, emptus pecuniā
 ἐντεῦθ· = servus.

ἀργῶς, otiose, segriter.
 ἀρδεύεις, irrigatio.
 ἀρδευτής, ὁ, irrigator, ἄ.
 ἀρδεύω, irriigo -are.
 ἀρδευτός, ὄν, irriguus, a, um.
 ἀρδην, funditus; omnino.
 ἀρειμάνιος, ον, martius.
 ἀρειμανιότης, ἡ, fortitudo.
 ἀρειμανίως, fortiter.
 ἀρέσκαεια ἡ, placentia, -ae, ὁ.
 ἀρεσκύσμαι (= κολακεύω) τινα,
 adsentor alicui; blandior.
 ἀρεσκευτικός (= κολακευτικός),
 blandus, a, um; comis, e.
 ἀρεσκευτικός, blandie.
 ἀρεσκόντως, grate, jucunde.
 ἀρέσκω (τινί), placeo (-ui καὶ itus
 sum, -ere) alicui' — ομαί τινι, con-
 tentus sum aliqua re.
 ἀρεστός, ἡ, ὄν· 1) placens, pla-
 citus, a, um· 2) gratus, a, um.
 ἀρεστῶς, grate (dicere).
 ἀρετή, ἡ, virtus, -ūtis, ὁ.
 ἀρθρικός, ἡ, ὄν, articularis, e.
 ἀρθριτικός, ἡ, ὄν, 1) articularius,
 a, um· 2) arthriticus, a, um.
 ἀρθρῖτις, ἡ, arthritis, -idis, ὁ.
 ἀρθρον, τό· 1) articulus, -i, ἄ. 2)
 artus, -uum, ἄ.
 ἀρθρόω -ῶ, articulo, -are.
 ἀρθρώδης, ες, articulosus.
 ἀρθρωσις (λόγος), articulatio.
 ἀρίγνωτος, ον, valde notus; fa-
 mosus, a, um, clarissimus.
 ἀρίθλος, ον, valde manifestus, a,
 um; valde clarus, a, um.
 ἀριθλῶς, manifeste; clare.
 ἀριθμέω -ῶ, numero, -are.
 ἀριθμοίς, ἡ, numeratio, ὁ.
 ἀριθμητικός, numeralis, e.
 ἀριθμητική, ἡ, arithmetica. ὁ.
 ἀριθμητικῶς· 1) numerando· 2)
 arithmetica ratione.
 ἀριθμητός, numerabilis, e.
 ἀριθμός, ὁ, numerus, -i, ἄ.
 ἀριστα, optime.
 ἀριστάω -ῶ, prandeo, pransito;
 jento, -are.
 ἀριστεία, ἡ, facinus praeclarum.
 ἀριστεῖον, τό, praemium, τὸ.
 ἀριστερά, ἡ, sinistra, ὁ. laeva.
 ἀριστερός, ἄ, ὄν, sinister, -tra,

-trum; laevus, a, um.
 ἀριστερόχειρ, scaeva, -ae, ἄ.
 ἀριστεύμα, ἴδε ἀριστεία.
 ἀριστεύς, δ, princeps.
 ἀριστεύω, optimus sum.
 ἀρισιζῶ, e. prandium praebeo (alicui).
 ἀριστοεπέω -ῶ, recte loquor.
 ἀριστοεπής, recte loquens.
 ἀριστοί, οἱ, optimates.
 ἀριστοκρατέομαι -οῦμαι, sub dominatu optimatum sum; ab optimatibus gubemor.
 ἀριστοκρατία, ἡ· 1) dominatus (potestas) optimatum· 2) = οἱ ἀριστοκρατικοί, optimates, -ium.
 ἀριστοκρατικός, ἡ, δν, optimatum fautor; οἱ -οί, optimates, -ium; principes -um.
 ἀριστοκρατικῶς, more optimatum
 ἀριστοκρατίας, optimus vates.
 ἀριστον, τό, prandium, -i.
 ἀριστος, ἡ, ον, optimus, a, um, εἰ δὲ praestantissimus· ἀριστα, optime; egregie.
 ἀριστοτέχνης, optimus artifex.
 ἀρκετός, ἡ, δν, satis.
 ἀρκετῶς, sufficienter; satis.
 ἀρκέω -ῶ, sufficio (-ere) alicui ἢ aliquid; -οῦμαι τι, contentus sum aliqua re.
 ἀρκούντως, satis.
 ἀρκεῖος, ον, ursinus, a, um.
 1. ἀρκτικός, ἡ, δν, ordiens, -ntis; -οἱ χρόνοι, tempora primitiva.
 2. ἀρκτικός, ἡ, δν, septentrionalis, e; arcticus, a, um.
 ἀρκτικῶς, ἐπιρ. ad septentriones versus.
 1. ἀρκτος, ursus, ursa.
 2. ἀρκτος (τὸ ἄστρον), ἡ, arctos, -i, ἄ. septentrio, -ōnis, θ.
 ἀρκτούρος (ἄστρον), arcturus, -i, ἄ.
 ἀρктоφύλαξ, δ, arctophylax, ἄ.
 ἀρκτηῶς, α, ον, arctous, a, um, septentrionalis, e.
 ἀρκυς, ἡ, cassis, -is, ἄ.
 ἄρμα, τό: 1) currus -ūs, ἄ. 2) es-sedum, -i, οὐ.
 ἀρμάμαξα, ἡ, ἴδε ἄμαξα.
 ἀρμάτιος, curul's, e.
 ἀρματηλασία, agitatio currūs.

ἀρματηλατέω -ῶ, currum ago; aurigo, -are.
 ἀρματηλάτης, δ, agitator, currūs; anriga, -ae, ἄ.
 ἀρμάτιον, τό, parvus currus.
 ἀρματοδρομέω -ῶ, curru vehor; aurigo, -are.
 ἀρματοδρομία, ἡ, certamen curule; aurigatio, -ōnis, ἄ.
 ἀρματομαχέω -ῶ, ρῆμ. ex curru certans.
 ἀρμενίζω, velificor, -ari.
 ἄρμενον, τό, velum nav's.
 ἀρμογή, ἡ, compago, -inis, θ.
 ἀρμόδιος, α, ον, aptatus, concin-nus, conveniens.
 ἀρμοδίως, apte; competenter.
 ἀρμοζόντως, congruenter.
 ἀρμόζω, apto quadro -ω τινὶ τὴν θυγατέρα, illiam connubio jungo alicui = ρυθμίζω, tempero (citharam nervis)· ἀρμόζει = προσήκει, πρέπει, convenit -ομαι πρὸς τινα ἢ πρὸς τι, obtempero, -are, alicui.
 ἀρμολογέω -ῶ, coagmento.
 ἀρμολόγησις, coaptatio.
 ἀρμονία, ἡ, 1) coaptatio, -ōnis, θ. 2) = ἀναλογία, competentia, θ. 3) = συμφωνία, concentus -us, ἄ. ἐν-τεῖθ. = modulatio.
 ἀρμονικός, ἡ, δν, harmonicus.
 ἀρμός, δ, 1) coagmentum, -i, οὐ. 2) compages, -is, θ. 3) compactura, -ae, θ. 4) ἀρμοιγεῶς, commissurae navis.
 ἀρμόσω, ἴδε ἀρμόζω.
 ἀρμοστής, δ, gubernator, ἄ.
 ἀρμοστός, ἡ, δν, conveniens.
 ἀρνανίς, ἡ, pellis ovilis.
 ἄρνεῖος, ον, agninus, a, um.
 ἀρνεομαι -οῦμαι, 1) nego -are, aliquid ἢ alicui aliquid· ὄθεν: ὁ ἀρνούμενος, negator· 2) inittior, -atus sum, -ari, aliquid.
 ἀρνευτήρ, δ, urinator, -oris, ἄ.
 ἀρνησίθεος, deum negans.
 ἀρνήσιμος, ον, negandus, a, um.
 ἀρνησις, ἡ, 1) negatio, -ōnis, θ. 2) inittatio -ōnis, θ.
 ἀρνητικός, ἡ, δν, 1) negativus, a, um· 2) infitialis, e.
 ἀρνητικῶς, negative; negando.

ἀρνίον, τό, agnellus -i, ἄ.
 ἀρνόγλωσσον, τό, plantago, ὅ.
 ἀρόσιμος, ὄν, arabilis, -e.
 ἀροτήρ, ἀρότης, ὄ, arator.
 1. ἀροτός, ὄ, tempus arandi.
 2. ἀροτός, ἡ, ὄν, 1) (ἀροθελς),
 arvus a um 2) arabilis, e.
 ἀροτριάζω, ἀροτριάω -ῶ, ἀρο, exa-
 ro, -are (agrum).
 ἀροτριαις, ἀροσις, aratio, ὅ.
 ἀροτρον, τό, arâtrum, i, ὄν.
 ἀρουρα, ἡ, arum, i, ὄν.
 ἀρουραῖος, arvalis, e' ὄ ἀρουραῖος;
 μῦς, agrestis (rusticus) mus.
 ἀρώ -ῶ, ἴδς ἀροτριάζω.
 ἀρπάγην, raptim.
 ἀρπαγή, ἡ, raptio, -onis, ὅ. rap-
 ptus, -ūs, ἄ. rapina, ae, ὅ.
 ἀρπάγη, ἡ, harpago, ὅ.
 ἀρπαγμα, τό, rapina, ae, ὅ.
 ἀρπαγμός, ὄ, raptus -ūs, ἄ.
 ἀρπάξω, rapio' raptō, eripio, -ere;
 aufero' spolio, -are.
 ἀρπάκτειρα, ἡ, raptrix, ὅ.
 ἀρπακτήρ, ὄ, raptor, ἄ.
 ἀρπακτικός, ἡ, ὄν, rapax, -âc's;
 τό -όν, rapacitas, -âtis, ὅ.
 ἀρπακτικῶς, raptim.
 ἀρπαξ, ὄ, ἡ, rapax, raptor.
 ἀρπαξίβιος, raptō vivens.
 ἀρπασμα, τό, rapîna, -ae, ὅ.
 ἀρπη, ἡ, harpa, -ae, ὅ.
 ἀρραβδος, ὄν, sine virgâ.
 ἀρράβδωτος, non virgatus.
 ἀρραβών, ὄ, arrha, -ae, ὅ. des-
 ponsatio, -onis, ὅ.
 ἀρραβωνίζω, do arrham; despon-
 deo despono (alicui filiam).
 ἀρραβωνίζομαι, α') ἐπὶ ἀνδρός,
 despondeo mihi aliquam β') ἐπὶ
 γυναικός' despondeor alicui.
 ἀρραγής, ἐς, infractus, a, um.
 ἀρραντος, non madefactus.
 ἀρραφος, ὄν, ἀρραφής, ἐς, incon-
 sutus, inconsutilis, e.
 ἀρρενικός, masculinus, a, um.
 ἀρρενογενής, ἐς, virilis, e.
 ἀρρενογονία, ἡ, masculorum ge-
 neratio.
 ἀρρενογόνος, ὄν, ἐ: ἴδ. mares ge-
 nerans.
 ἀρρενότης, ἡ, virilitas, -atis, ὅ.

ἀρρενοτοκέω -ῶ, ρ. partum v.ri-
 lem edo.
 ἀρρενοτόκος, masculum pariens.
 ἀρρενώω -ῶ, masculum reddo.
 ἀρρενώδης, masculus; iortis.
 ἀρρενωπία, ἡ, aminus virilis.
 ἀρρενωπός, ἡ, ὄν, qui virili facie
 est; virilis, iortis, e' τό -όν, mas-
 cula facies; viril tas, -atis, ὅ.
 ἀρρενωπῶς, vi. i'ter; fortiter.
 ἀρρεπής, ἐς, stabilis.
 ἀρρηκτος, ὄν, iniractus, a, um,
 ἀρρηκτως, imfracto modo; iirme.
 ἀρρημοσύνη, ἡ, taciturnitas.
 ἀρρημῶν, taciturnus; mutus.
 ἀρρην, ἐν, mas, maris; masculus,
 a, um; virilis, e.
 ἀρρησία, ἡ, silent um, -i, ὄν.
 ἀρρητος, ὄν, indictus, a, um.
 ἀρρήτως, ineffabi. iter.
 ἀρριζος, ὄν, radicibus carens.
 ἀρριζωτος, ὄν, qui radices non egit
 ἀρριν, ἀρρις (-ιτος), naso carens.
 ἀρρυθμῶ -ῶ, rhythmo careo.
 ἀρρυθμία, ἡ, dissonantia, -ae, ὅ.
 ἀρρυθμος, ὄν, rhythmo carens,
 innumerus; inconcinuus.
 ἀρρυθμῶς, sine rhythmo.
 ἀρρυθιδωτος, rugas non habens.
 ἀρρωστέω -ῶ, aegrōto, -are.
 ἀρρωστήμα, τό, aegrotatio, ὅ.
 ἀρρωστία, ἡ' 1) aegritudo, -inis,
 ὅ. 2) invalentia, -ae, ὅ.
 ἀρρωστος, ὄν' 1) aegrōtus, a, um,
 2) aeger, -gra, -grum' ἀρρωστός εἰμι,
 aegro corpore sum.
 ἀρρώστως, invalide.
 ἀρσενικόν, τό, arsenicum, ὄν.
 ἀρσενικός, ἡ, ὄν, masculinus.
 ἀρσενοκοίτης, ὄ, concubitor mas-
 culorum; cinaedus, -i, ἄ.
 ἄρσις, ἡ' 1) elevatio, -onis, ὅ. 2)
 ablatio, -ōnis, ὅ. 3) ἐν τῇ μετρικῇ
 arsis, -is, ὅ.
 ἀρτάω -ῶ, suspendo (ndi, -nsum,
 -ere) συνήθ. παθητ. ἀρτάμαι (ἐκ
 τιτος) pendo (ex, ab arbore).
 ἀρτέμων, ὄ, artemon, -onis, ἄ.
 ἀρτηρία, ἡ, arteria, -ae, ὅ.
 ἀρτηριακός, ἡ, ὄν, arteriacus.
 ἀρτηριώδης, arteriae simili s.
 ἄρτι, modo; nuper; recens.

ἀρτιάζω, par impar ludo.
 ἀρτιάλωτος, ον, modo captus.
 ἀρτιβαφής, ἐς, nuper tinctus.
 ἀρτιβλαστής, ἐς, ἀρτιβλαυτος, ον,
 recens genuinans.
 ἀρτιβρεχής, nuper irrigatus:
 ἀρτίγαμος, qui modo uxorem du-
 xit; recens nuptus ἢ nupta.
 ἀρτιγενής, ἀρτιγέννητος, modo
 natus; recens genitus.
 ἀρτιδίδακιος, ον, modo doctus.
 ἀρτιδόμος, ον, recens extractus.
 ἀρτιθανής, recens mortuus, a, um.
 ἀρτίκαυτος, ον, nuper ustus.
 ἀρτίληπτος, ον, nuper acceptus.
 ἀρτιμαθής, ἐς, ἐπίθ. qui nuper
 discere coepit.
 ἀρτιμελής, ἐς, ἐπίθ. qui membris
 est integris.
 ἀρτιος, ο, ον, integer, -gra, -grum
 perfectus; sanus; πρὸς τι, aptus ad
 rem; ἀριθμ. par, paris.
 ἀρτιότης, ἡ, integritas, θ.
 ἀρτίπλουτος, recens divens.
 ἀρτίσκαπτος, recens fossus.
 1. ἀρτίτοκος, ον, nuper natus.
 2. ἀρτιτόκος, quae nuper peperit
 editus; novus, a, um.
 ἀρτιφρονέω -ῶ, sanā mente praed-
 ditus sum.
 ἀρτιφυής, ἐς, recens natus.
 ἀρτίως, modo; nuper.
 ἀρτιοδαισία, ἡ, panis distributio.
 ἀρτιοδοτέω -ῶ, panem distribuo.
 ἀρτιόθηκη, ἡ, panarium, οὐ.
 ἀρτιοκοπεῖον ἴδε ἀρτιοποιεῖον.
 ἀρτιοκοπέω -ῶ, pistrinum exerceo
 ἀρτικόπος, pistator, -ōris, ἄ.
 ἀρτιόκρεας, artocreas, -atis, οὐ.
 ἀρτιοποιεῖον, τό, pistrinum, οὐ.
 ἀρτιοποιέω -ῶ, panem conficio;
 panem coquo.
 ἀρτιοποιία, ἡ, furnaria, θ. (ars).
 ἀρτιοποιικός, ἀρτιοποιητικός, πι-
 storius; furnarius.
 ἀρτιοποιός, δ, ἡ, 1) panfex -icis.
 2) pistator -ōris, ἄ. 3) iurnarius, i, ἄ.
 3) ἡλ. pistrinx, -icis, θ.
 ἀρτιοπτεῖον, τό, furnus, i, ἄ.
 ἀρτιόπτης, δ, furnarius, ἄ.
 ἀρτιοπωλεῖον, τό, taberna.

ἀρτιοπωλέω -ῶ, panes vendo.
 ἀρτιοπώλης, δ, venditor panis.
 ἀρτιος, δ, panis, -is, ἄ.
 ἀρτιοσιτέω, -ῶ, pane vescor.
 ἀρτιοφάγος, qui pane vescitur.
 ἀρτιοφόρον, τό, panarium, οὐ.
 ἀρτιοφόρος, ον, panem ferens.
 ἀρτιυμα, τό, condimentum, οὐ.
 ἀρτιυματικός, condimentarius.
 ἀρτιυσις, ἡ, conditio, -ōnis, θ.
 ἀρτιυτής, δ, conditor, ἄ.
 ἀρτιυτικός, conditaneus.
 ἀρτιύνω, (ἀρτιύ) τι, condio (-ii,
 -itum -ire), aliquid.
 ἀρτιύη, δ, haustum, -i, οὐ.
 ἀρτύω, ἀρτύομαι = ἀντιῶ, haurio,
 (hausi, haustum, -ire).
 ἀρχάγγελος, δ, archangelus, ἄ.
 ἀρχαίζω, antiquos imitor.
 ἀρχαίικός, ἡ, ὄν, antiqua rusticita-
 te imbutus, a, um; antiquos prae
 se ferens; stultus, a, um.
 ἀρχαίικῶς, antiquo more.
 ἀρχαιογράφος, δ, antiquarius, ἄ.
 ἀρχαιόθεν, antiquitus.
 ἀρχαιολογία, ἡ, antiquitates, θ.
 ἀρχαιολογικός, antiquarius.
 ἀρχαιοπρεπῶς, prisce.
 ἀρχαος, α, ον, antiquus, a, um;
 Justinus, a, um; vetus, -eris.
 ἀρχαιότης, ἡ, 1) antiquitas, -ātis
 θ. αἱ ἀρχαιότητες, τὰ ἀρχαία (μνη-
 μεία) antiquitates, -um, ἀρ. πλ.
 ἀρχαιρεσία, ἡ, creatio, -ōnis (ma-
 gistratum); ἀρχαιρεσία ἐπάτων, co-
 mitia consularia.
 ἀρχαϊσμός, archaismus, i, ἄ.
 ἀρχαίως, antique, more antiquo.
 *ἀρχάριος, δ, ἡ, tiro, onis, ἄ.
 ἀρχέγονος, ον, 1) primigenius, a,
 um 2) originalis, e.
 ἀρχεῖον, τό, archifum.
 ἀρχέκακος, ον, origo malorum.
 ἀρχέτυπον, τό, primum exemplar,
 specimen, -inis, οὐ.
 ἀρχέτυπος, ον, 1) archetypus, a,
 um 2) originalis, e.
 ἀρχή, ἡ, initium, -ii, οὐ, princi-
 pium, -ii; — λόγον, exordium, -ii,
 οὐ; ἡ ἀρχή, αἱ ἀρχαί (τὰ στοιχεῖα),
 initia, elementa αἱ ἀρχαί (=οἱ ἀρ-
 χοντες), magistratus, πλ.

ἀρχηγέτης, ἀρχηγέτης, ἀρχηγός, praeses, -idis ὁ auctor, -oris τοῦ γένους, generis; της συνομοσίας, conspirantū 2) princeps (familiae).
 ἀρχῆθεν, ab initio; principio.
 ἀρχιάτρος, ὁ, archiater, i, ἄ.
 ἀρχιβουλος, princeps consilii.
 ἀρχιγραμματεὺς, ὁ, scribarum praefectus; cancellarius, ii, ἄ.
 ἀρχιδεσμοφύλαξ, ἀρχιδεσμώτης, praefectus carceris.
 ἀρχιδιάκονος, archidiaconus, -i, ἄ.
 ἀρχιδικαστής, praefectus iudicium ἀρχιεπίσκοπος, archiepiscopus, ἄ.
 ἀρχιερατεύω, ῥήμ. summus sacerdos sum.
 ἀρχιερατικός, pontificius, a, um.
 ἀρχιερεία, ἀρχιερωσύνη, ἡ, anti-stitium, -i, οὐ. pontificatus, ἄ.
 ἀρχιερεύς, ὁ, 1) antistes, -itis, ἄ. 2) pontifex, -icis. [princeps.
 ἀρχιευνούχος, ὁ, eunochorum ἀρχικός, ἡ, ὄν, 1) aptus ad regendum 2) imperiosus, a, um.
 ἀρχικυβερνήτης, ὁ, archigubernus ἀρχιληστής, latronum princeps.
 ἀρχιμάγειρος, ὁ, magister coquorum; archiniagirus, i, ἄ.
 ἀρχιμανδράτης, archimandrāda.
 ἀρχιοινοχόος, princeps pocillatorum.
 ἀρχιπειρατής, archipirata, -ae, ὅ.
 ἀρχιποιμῆν, pastorum princeps.
 ἀρχιραβδοῦχος, lictor primus.
 ἀρχιστρατήγος, ὁ, imperator exercitus.
 ἀρχισυνάγωγος, archisynagōgus.
 ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ, praefectus satellitum.
 ἀρχιτεκτονία, ἡ, architectura, ὅ.
 ἀρχιτεκτονικός, architectonicus.
 ἀρχιτέκτων, ὁ, architectus, -i, ἄ.
 ἀρχιτελώνης, magister portitorum.
 ἀρχιτριβίλιος, magister convivii.
 ἀρχομαι (ἀρχίζω), initium facio exordior (-orsus sum, -iri): inchoo, -are (aliquid): τὸ ἔτος ἀρχεται, annus incipit ἔαρ ἤρξατο, coepit ver; (= ὑπὸ ἀρχὴν εἶμι), sub imperio sum; pareo (-ui, -ere) alicui ὀφ ἀρχόμενοι, parentes, -ium, ἄ. πλ.
 ἀρχω, 1) primus aliquid facio 2)

= ἀρχὴν ἔχω, cum imperio ἢ in imperio sum: 3) ἄρχω τινός, impero alicui; gubernō (āre).

ἀρχων, ὁ, 1) princeps 2) magister, -stri 3) (ἐν Ἀθήναις), archon, -ontis; magistratus -ās.

ἀρωγή, ἡ, auxilium, -ii, οὐ.
 ἀρωγός, ὁ, opitulator, -oris, ἄ.
 ἄρωμα, τό, odoramentum, -i, οὐ.
 ἀρωματίζω, aromatis imbuo.

ἀρωματικός, ἡ, ὄν, ἴδε:
 ἀρωματώδης, ες, aromaticus.
 ἀρωματοπώλης, ὁ, odorarius, -i, ἄ.
 ἀσάλευτος, ον, inconcussus.
 ἀσάλευτος, inconcusse.

ἀσάνδαλος, sandalis carens.
 ἀσαπής, ες, imputribilis, e.
 ἀσαπῶς, imputribiliter.

ἀσάσαι -ᾶμαι, 1) satior, -āri; 2) fastid. o, -ire, aliquid 3) — ἐπιτινι (σικχαλινομαι) pertaedet me alijus rei.

ἀσάρωτος, ον, qui non verritur, non versus est.

ἀσάρφεια, ἡ, obscuritas, -atis, ὅ.
 ἀσαφήνιστος, ον, inexplicabilis, e.
 ἀσαφής, ες, obscurus, a, um.

ἀσαφῶς, obscure.
 ἀσβεστος, ον, inextinguibilis, e.
 ἀσβεστος, ἡ, calx viva.

ἀσβόλη, ἡ, fuligo, -inis, ὅ.
 ἀσβολώδης, fuliginosus.

ἀσβολῶ -ῶ, fuligine in'icio.
 ἀσέβεια, ἡ, impietas, -atis, ὅ.
 ἀσεβέω -ῶ, impius sum.

ἀσεβημα, τό, facinus impium.
 ἀσεβής, ες, irreligiosus, a, um.
 ἀσεβῶς, impie; irreligiose.

ἄσειστος, ον, inconcussus
 ἄσειστος, inconcusse.
 ἄσελγαίνω, ἀσελγέω -ῶ, lascivio; protervio, -ire.

ἀσίλγεια, ἡ, lascivia, -ae, ὅ. lascivitas, -atis, ὅ.; petulantia.
 ἀσελγῶς, lascive, lasciviter.

ἀσελγής, ες, lascivus, a, um, 2) petulons -ntis.
 ἀσέληνος νύξ, illus s nox.

ἄσημνος, ον, inonestus.
 ἀσημότης, ἡ, indecētia, -ae, ὅ.
 ἀσημνος, inoneste.

ἄση (σικχασία) 1) iasticium, -i,

οὐ. taedium, i, οὐ.
ἀσημαντος, ον, 1) non signatus, a, um. 2) ἀσημος, obscurus, a, um, ignobilis, -e; non serius.
ἀσημείωτος, ον, non notatus.
ἀσημος, ον 1) — ἄργυρος, χρυσός, argentum. 2) obscurus, a, um.
ἀσημότης, ἡ, ignobilitas.
ἀσημως, ignobiliter.
ἀσηπτος, ον, non putrefactus.
ἀσθένεια, ἡ, imbecillitas, atis, θ. invalentia, -ae, θ. morbus, -i, á. ἐπὶ ψυχῆς, aegritudo, -inis, θ.
ἀσθενέω -ῶ, aegroto. aegreo.
ἀσθένημα, τό, aegrotatio, θ.
ἀσθενής, ἐς, imbecillus, a, um; invalidus, a, um; aegrotus.
ἀσθενικός, ἡ, όν, parum firmus; minus validus.
ἀσθενόω -ῶ, debilito, -are.
ἀσθενῶς, infirme; aegre.
ἀσθμα, τό, suspirium, -ii, οὐ.
ἀσθμαίνω, anhēlo, -are.
ἀσθματικός, ἡ, όν, anhēlus.
ἀσινής, ἐς, innoxius, a, um.
ἀσινῶς, innoxie.
ἀσιτέω -ῶ, abstineo a cibo.
ἀσιτία, ἡ, inedia, -ae, θ.
ἀσιτος, ον, impastus, a, um.
ἀσκάλευτος, ον, non sarritus.
ἀσκανδάλιτος, non ofiensus.
ἀσκαρδαμυκτί, oculis rectis ἢ intētis (intueor).
ἀσκαρδαμυκτέω -ῶ, non nictor.
ἀσκαρδάμυκτος, ον, non nictans.
ἀσκαύλης, δ, utricularius, -i, á.
ἀσκαφος, ον, non fossus, a, um.
ἀσκελής, ἐς, cruribus carens.
ἀσκέπαστος, ἀσκεπής, ἀσκεπος, intactus, a, um.
ἀσκεπτος, ον, inconsideratus.
ἀσκέπτως, inconsiderate.
ἀσκεύαστος, ἀσκευής, ἀσκευος, non preparatus, a, um.
ἀσκέω -ῶ, exerceo, -ere, aliquem, exercito.
ἀσκησις, ἡ, exercitatio, -ōnis, θ. exercitio, -onis, θ.
ἀσκητήριον, τό, 1) gymnasium, -ii, οὐ. 2) † monasterium, -ii, οὐ.
ἀσκητής, 1) exercens aliquid; 2) athlḗta, θ. 3) † monachus, -i, á.

ἀσκητικός, exercitativus, a, um.
ἀσκίαστος, ον, non obumbratus.
ἀσκίδιον, ἀσκίον, utriculus, -i, οὐ.
ἄσκιος, ον, umbrá carens.
ἄσκοπος, ον, inutilis, e.
ἄσκόπως, inutiliter.
ἄσκος, δ, uter, -tris, á.
ἄσκοφορέω -ῶ, utrem fero.
ἄσκοφόρος, ον, utem ferens.
ἄσχύλευτος, ον, non spoliatus.
ἄσμα, τό, cantus, -ūs, á. carmen -inis, οὐ.
ἄσματιον, τό, canticulum, -i.
ἄσμενίζω (τινὶ ἢ τι), libens (tubens) suscipio aliquid.
ἄσμενος, ἡ, ον, libens ἢ lubens, -ntis; jucundus, a, um.
ἄσμένως, libenter ἢ lubenter.
ἄσβλοικος, soloecismo carens.
ἄσοφία, ἡ, insipientia, -ae, θ.
ἄσοφος, ον, insipiens, -ntis.
ἄσφως, insipienter.
ἀσπάζομαι, amplector (-exus sum, -ecti) aliquem; amplector — τι, amplector aliquid (virtutem) (=χαίρεινίζω), saluto, -are (aliquem).
ἀσπαίρω, palpiro; trepido.
ἀσπάλαξ, δ, talpa, -ae, θ.
ἀσπάραγος, δ, asparagus, -i, á.
ἀσπαρτος, non satus.
ἀσπασμός, δ, amplexus.
ἀσπαστός, ἡ, όν, gratus, a, um.
ἀσπαστῶς, lubenter.
ἀσπειστος, ον, implacabilis, e.
ἀσπερμος, ον, semine carens.
ἀσπιδοειδής, ἐς, clypei formam habens; scutaneus, a, um.
ἀσπιδοπηγός, ἀσπιδοποιός, clypeorum fabricator.
ἀσπιδουῶς, clypeum tenens.
ἀσπιδοφορέω -ῶ, clypeum fero.
ἀσπιδοφόρος, ον 1) clypeatus, a, um. 2) scutatus, a, nm.
ἀσπίς, ἡ, clypeus, -i, á.
ἀσπίλος, ον, ἀσπίλωτος, ον, immaculatus, a, um.
ἀσπλαγγία, ἡ, durities animi; duritia, θ. inhumanitas.
ἀσπλαγγος, ον, immisericors.
ἀσπλάγγως, sine misericordiá.
ἀσπληνος, ον, lenis expers.
ἀσπονδεί, implacabiliter.

ἀσπονδέω -ῶ, foedus non facio.
 ἀσπονδος, *ον*, sine foedere; (=ἀ-
 διάλλακτος), implacabilis, e.
 ἀσπόνδως, implacabiliter.
 ἀσπούδαστος, *ον* 1) neglectus, a,
 um 2) indictus studio.
 ἀσπουδέι, sine studio.
 ἀσάριον, τό, as, assis, ἄ.
 ἀσταθής, ἐς, instabilis, -e.
 ἀστάθμητος, *ον*, instabilis, -e.
 ἀστακός, δ, astacus, -i, ἄ.
 ἀστακτί, non stillatim.
 ἀστακτος, *ον*, ἀστάλακτος, *ον*,
 non destillans, -ntis.
 ἀσταλής, ἐς, vestibus non indutus
 ἀστασία, ἡ, instabilitas.
 ἀστασιαστος, sedit one carens.
 ἀστατέω -ῶ, inconstans sum.
 ἀστατος, *ον*, instabilis, e.
 ἀστατως, inconstanter.
 ἀσταφύλος, *ον*, uvis carens.
 ἀσταχυς, δ, spica, -ae; θ.
 ἀστέγαστος, *ον*, non tectus.
 ἀστεγος, *ον*, tecto carens.
 ἀστεύομαι, ἀστεύομαι, urba-
 nitatis erimaniis utor; jocos.
 ἀστευολόγος, *ον*, urbanus, a, um.
 ἀστεύος, *α, ον*, urbanus, a, um;
 festivus, a, um; facetus.
 ἀστευότης, ἡ, urbanitas. θ.
 ἀστεύως, urbane, iacete.
 ἀστεύσιμος, δ, urbanitas. θ.
 ἀστέλεχος, *ον*, truncu carens.
 ἀστέφανος, *ον*, 1) non gemebun-
 dus, a, um 2) qui non gem.t.
 ἀστεπτος, *ον*, non coronatus.
 ἀστεργής, ἐς, inamabilis, e.
 ἀστερέζω, in stellam verto; stellō
 (-are) aliquem.
 ἀστέρσιος, *ον*, stellaris, e.
 ἀστερίσκος, δ, stellula, -ae, θ.
 ἀστερισμός, δ, sidus, -eris, οὐ.
 ἀστεροειδής, ἐς, stellaris, e.
 ἀστεροίς, εσσα, εν, stellatus.
 ἀστεροσκόπος astrorum observator
 ἀστεροφειγής, stellimicans.
 ἀστεροφόρος, *ον*, stellifer, a, um.
 ἀστέφανος, *ον*, ἀστεφάνωτος, *ον*,
 incoronatus, a, um.
 ἀστή, ἡ, civis, -is, θ.
 ἀστηλος, *ον*, columnis carens.
 ἀστήρ, δ, stella, ae, θ.

ἀστήρικτος, *ον*, instabilis, -e.
 ἀστιβής, ἐς, ἀστιβος, *ον*, non
 calcatus; impervius, a, um.
 ἀστικός, ἡ, *όν*, 1) urbanus, a, um
 2) civicus, a, um.
 ἀστικός, *ον*, nullo stigmate si-
 gnatus.
 ἀστικῶς, urbanatim; urbane.
 ἀστοιχείωτος, *ον*, elementis ca-
 rens; indoctus, a, um.
 ἀστομος, *ον*, inorus, a, um.
 ἀστοργία, ἡ, animus durus; in-
 humanitas -atis; impietas, θ.
 ἀστοργος, *ον*, amoris expers; du-
 rus, a, um; impius.
 ἀστόργως, 1) duriter 2) impie.
 ἀστός, δ, civis, -is, ἄ.
 ἀστόχαστος, *ον*, 1) non collinea-
 tus, a, um 2) (=ἀλόγοτος), incon-
 sideratus, a, um.
 ἀστοιχέω -ῶ, aberro a scopo.
 ἀστόχημα, τό, erratum, -i, οὐ.
 ἀστοχία, ἡ, 1) aberratio a scopo
 imprudencia, -ae, θ.
 ἀστοχος, *ον*, non bene collineans,
 non bene coniciens.
 ἀστόχως, imprudenter.
 ἀστράβη, ἡ, sella lignea.
 ἀστραβής, ἐς, non tortus, a, um.
 ἀστραγαλίζω, talis ludo.
 ἀστράγαλος, δ, talus, -i, ἄ.
 ἀστράϊος, *α, ον*, stellaris, e.
 ἀστραπή, ἡ 1) fulgor, -ōris, ἄ.
 2) iuguratio, -ōnis, θ.
 ἀστραπηφόρος, fulgura ferens.
 ἀστράπτω, (κρη. και μεταφ.) 1)
 fulguro, -are τριτοπρ. ἀστράπτει,
 fulgurat 2) fulgeo (iulsi, -ere).
 ἀστρατηγήτως, sine duce.
 ἀστρεπτος, *ον*, qui nequit flecti;
 durus, a, um; immobilis, e.
 ἀστροβολέομαι -οῦμαι, ἀστροβο-
 λίζομαι, sideror (-atus sum, -ari).
 ἀστρολογέω -ῶ, ρημ. astrologicam
 tracto.
 ἀστρολογία, ἡ, astrologia, -ae, θ.
 ἀστρολόγος, δ, astrologus, -i, ἄ.
 ἀστρομαντεία, ἡ, astrologia, -ae.
 ἄστρον, τό, sidus, -eris, οὐ.
 ἀστρονομέω -ῶ, ρ. astronomiam
 tracto.
 ἄστρονομία, ἡ, astronomia, -ae, θ.

ἀστρονομικός, astronomicus, a, um
 ἀστρονόμος, δ, stellarum ἢ astro-
 rum contemplor; astronomus, -i, ἄ.
 ἀστροφαής, astrilucus, a, um.
 ἀστροφεγγής, stellimicans.
 ἀστροφόρος, ον, astrier, a, um.
 ἀστροφός, ον, irretortus, a,
 ἀστρωτός, ον, non stratus.
 ἄστυ, τό, 1) urbs (ἰδίως Roma)
 2) astu (ἰδίως Athenae).
 ἀστυάναξ, δ, urbi imperans.
 ἀστυγεῖων, ον, urbi vicinus.
 ἄστυλος, ον, columnis carens.
 ἀστυνομία -ῶ, aedilis sum.
 ἀστυνομία, ἡ, aedilitas, -atis, θ.
 ἀστυνομικός, aedilicius, a, um.
 ἄστυνόμος, δ, aedilis, -is, ἄ.
 ἀσύγγνωστος, indignus veniā.
 ἀσυγκέραστος, intemperatus.
 ἀσύγκριτος, incomparabilis, e.
 ἀσύγκριτως, incomparabiliter.
 ἀσύγχυτος, ον, inconiusus.
 ἀσυγχύτως, inconiusabiliter.
 ἀσυχώρητος, ον 1) non permit-
 tendus, a, um; 2) inconcessus, a,
 um; inconcessibilia, e.
 ἀσυχωρήτως, citra veniam.
 ἀσύζευκτος, ον, inconjugus.
 ἀσύλητος, ον, inspoliatus, a, um.
 ἀσυλία, ἡ, sanctitas loci.
 ἀσύλληπτος, incomprehensus.
 ἀσυλλόγητος, inconsideratus.
 ἀσυλλογίστως, inconsiderate.
 ἄσυλον, τό, asylum, -i, οὐ.
 ἄσυλος, ον, inspoliatus, a, um.
 ἀσυμβούλευτος, nullo consulto
 utens. [ium].
 ἀσυμμετρία, ἡ, inconuenientia par-
 τῶν ἀσύμμετρος, ον, inconueniens par-
 tibus non symmetros, -on.
 ἀσυμμέτρως, sine symmetriā.
 ἀσυμπαθής, ἐς, inclemens.
 ἀσυμπαθώς, sine misericordiā.
 ἀσύμπλεκτος, ον, inconnexus.
 ἀσύμφορος, ον, inutilis, e.
 ἀσυμφόρως, inutiliter.
 ἀσυμφυής, ἐς, non coalescens.
 ἀσυμφωνία, ἡ, dissensus, -ūs, ἄ.;
 dissonantia -ae, θ.
 ἀσύμφωνος, ον, absonus, a, um;
 dissonus, a, um. || discors.
 ἀσυμφώνως, absone; dissonē.

ἀσυναίρετος, non contractus.
 ἀσυναίρετως, absque contractione.
 *ἀσύναικτος, ον, non collectus.
 ἀσύναικτος, ον, incoibilibis, e.
 ἀσυνάρμοστος, ον, ἀσυνάρτητος,
 ον, inconnexus, a, um.
 ἀσυναρμόστως, ἀσυναρτήτως, non
 connexe.
 ἀσύνδετος, ον, con copulatus, a,
 um; dissolutus, a, um.
 ἀσυνδέτως, sine copulā.
 ἀσυνδύαστος, non copulatus.
 ἀσυνδύαστως, sine copulatione.
 ἀσυνείδητος, ον, non conscius
 (alicujus rei).
 ἀσυνείδητως, inscio alio.
 *ἀσυνειδησία, ἡ, mala conscientia.
 ἀσυνεσία, ἡ, imprudentia, -ae, θ.
 stultitia, ae, θ.
 ἀσύνετος, ον, imprudens -ntis.
 ἀσυνέτως, imprudenter; stulte.
 ἀσυνηγόρητος, patrono carens.
 ἀσυνήθεια, ἡ, 1) insuetudo, -inis,
 θ. 2) insolentia, -ae, θ.
 ἀσυνήθης, ἐς, insuetus, a, um.
 ἀσυνήθως, insuete; insolenter.
 ἀσύνθετος, ον, non compositus,
 a, um simplex, -icis.
 ἀσυνόδευτος, non comitatus.
 ἀσύντακτος, ον, incompositus, a,
 um; inordinatus, a, um.
 ἀσυντάκτως, imcompositē, incon-
 dite, inordine.
 ἀσυνταξία, ἡ, inordinatio, θ.
 ἀσυντέλειος, ον, imperfectus.
 ἀσυντέλειως, imperfecto.
 ἀσύντονος, non contentus.
 ἀσυστασία, ἡ, consusio, -ōnis, θ.
 ἀσύστατος, ον 1) non cohaerens,
 -ntis 2) non commendatus.
 *ἀσυστόλως, non submisso modo.
 ἀσφακτος, ον, non caesus,
 ἀσφάλεια, ἡ, cautio, -ōnis, θ.
 cautela, -ae, θ. securitas, -atis, θ.
 ἀσφαλής, ἐς, tutus, a, um; peri-
 culo vacuus; securus.
 ἀσφαλίζω, tutum reddo ἢ praes-
 to (aliquem ἢ aliquid), in tuto col-
 loco (aliquid); confirmo.
 ἀσφάλισμα, τό 1) firmamentum,
 -i, οὐ. 2) cautio, -ōnis, θ.
 ἀσφαλτός, ἡ, lutament, inis, οὐ.

ἀσφαλτώ -ῶ, bitumine illino.
 ἀσφαλτώδης, bituminosus, a, um.
 ἀσφαλῶς, tuto; secure; certe.
 ἀσφυγκτός, non constrictus.
 ἀσφόδελος, δ, albifcus, -i, ἄ.
 ἀσφράγις, ον, non obsignatus, a, um; sine signo.
 ἀσφυκτέω -ῶ, pulsu careo.
 ἀσφυξία, ἡ, 1) defectio pulsus. 2) suffocatio, -ōnis, θ.
 ἀσχετος, non cohobendus, a, um; intolerabilis, e, (= οὐκ ἔχων σχέσιν) (ad aliquid) relationem non habens.
 ἀσχετως, 1) immoderate *2) sine relatione (ad aliquid).
 ἀσχημάτιστος, ον, figurā carens.
 ἀσχηματιστως, sine figurā.
 ἀσχημονέω -ῶ, indecōre ago.
 ἀσχημόνας, turpiter.
 ἀσχημοσύνη, ἡ, turpitude, θ.
 ἀσχημων, ον, turpis, e; indecoris, e; indecens.
 ἀσχιδής, ἐς, καὶ ἀσχιστος, ον, non fissus, a, um.
 ἀσχολέω -ῶ (τινά), occupo ἢ occupatum teneo aliquem (aliqua re); — οὔμαι περι τι, occupatus sum in re aliqua.
 ἀσχολία, ἡ, occupatio, -ōnis, θ.
 ἀσχολος, ον, occupatus, a, um.
 ἀσχόλως, sine otio.
 ἀσώματος, ον, incorporealis, e; † = ἄυλος, inconcretus, a, um.
 ἀσωμάτων, incorporealiter.
 ἀσωτεῖον, τό, ganeum, -ii. cθ.
 ἀσωτεύομαι, 1) nepōtor, -āri; he-luor -āri 2) prodigo.
 ἀσωτία, ἡ, luxuria, -ae, θ.; libido, -inis, θ. profusio, θ.
 ἀσωτος, ον, luxoriosus, a, um; dissolutus, a, um; prodigus, a, um, nepos, -otis.
 ἀσώτως, 1) luxuriose 2) dissolute 3) prodige.
 ἀσωφρόνιστος, ον, non emendatus
 ἀτακτέω -ῶ, 1) inordinatus sum 2) tumultuo, -āri.
 ἀτακτος, ον, inordinatus; inquietus, a, um.
 ἀτάκτως, ἐπιρ. inordinate; inquiete; petulanter.

* Ἑλληγο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀταλαιπώρος, non aerumnosus.
 ἀταλαιπώρως, sine aerumnā.
 ἀταλαιπώρητος, ον, aerumnas non perferens.
 ἀταλαιπώρητως, sine aerumnis.
 ἀταμίεντος, ον, non reconditus; ἐνδογ. qui nihil recondit.
 ἀταξία, ἡ, inordinatio, -ōnis, θ. tumultuatio, -ōnis, θ.
 ἀταπεινωτος, minime abjectus.
 ἀτάρακτος, ον, ἀτάραχος, ον, imperturbatus; tranquillus.
 ἀταράκτως, ἀταράχως, imperturbate, sine pavore; tranquille.
 ἀταραξία, ἡ, tranquillitas, θ.
 ἀταράχεντος, sale non conditus.
 ἀτασθαλία, ἡ, petulantia, -ae, θ.
 ἀτάσθαλος, ον, petulans -ntis.
 ἀταφία, ἡ, jactura sepulcri.
 ἀταφος, ον, insepultus, a, um.
 ἄτε, utpote; quippe; quia, quod (μεθ' ὀριστ.).
 ἄτεγκτος, ον, μετφ. durus, a, um; inexorabilis, e.
 ἀτέγκτως, μετφ. duriter.
 ἀτέγιςτος, ον, muris non cinctus; immunitus, a, um.
 ἀτέκμαρτος, ον, de quo nullum certum indicium est; obscurus.
 ἀτεκμάρτως, sine indicio certo.
 ἀτεκνέω -ῶ, liberis careo.
 ἀτεκνία, ἡ, orbitas liberorum.
 ἄτεκνος, orbis, a, um, (liberis).
 ἀτεκνώ -ῶ (= ὀρφανίζω τῶν τέκνων), orbo (aliquem) liberis ἢ filiis.
 ἀτέλεια, ἡ, 1) imperiectio, -ōnis, θ. 2) immunitas (a tributis).
 ἀτέλειωτος, ον, imperiectus.
 ἀτελεσφόρητος, ον, non ad finem perductus, a, um.
 ἀτελεσφορήτως, infructuose.
 ἀτελεύτητος, ον, non terminatus.
 ἀτελευτήτως, aeternae; semper.
 ἀτελής, ἐς, 1) imperiectus, a, um 2) = ἀφορολόγητος, immunis, e 3) = ἀμύητος, non initiatus, a, um.
 ἀτελῶς, imperfecte.
 ἀτελώνητος, ον, ex quo (de quo) vectigal non penditur.
 ἀτενής, ἐς, intentus, a, um.
 ἀτενίζομαι, ἀτενίζω (τινά), ρ. in-

tento oculos in aliquem.
 ἀτενώς, intentus oculis; rectā.
 ἀτερμάτιστος, ον, infirmus, a, um.
 ἀτερπής, ἑς; insuavis, e.
 ἀτεχνής, ἀτεχνος, sine arte.
 ἀτεχνία, ἡ, imperitia.
 ἀτεχνίτετος, ον, ἀτέχναστος, ον,
 non elaboratus arte.

1. ἀτέχνης, sine arte (artificio);

2. ἀτεχνῶς, prorsus; plane.

ἄτη, ἡ; damnum, -i, οὐ.

ἄτηκτος, ον, non liquefactus.

ἀτημέλεια, ἡ, incuria, -ae, θ.

ἀτημελέω -ῶ, negligo.

ἀτημελής, ἑς, negligens. -ntis.

ἀτημέλητος, ον, neglectus.

ἀτημελήτως, negligenter.

ἀτιθά(σ)σειτος, ον, indomitus.

ἀτίθα(σ)σος, ον, indomitus, a,

um: ἐπι προσα. effrenatus, a, um.

ἀτιμάζω, inhonesto, -are, aliquid;

contemno, aliquid — παρθέρον

pueritiam virgini eripio, devir-

gino, -are.

ἀτίμητος, ον, inhonoratus, a, um;

inhonorus; inaestimabilis, e.

ἀτιμία, ἡ, 1) ignominia, -ae, θ.

dedecus, -oris οὐ; infamia, ae, θ.

ἀτιμος, ον, 1) inhonoratus, a, um;

inhonoris, e' 2) dehonestus, a, um'

3) ignominiosus, a, nm.

ἀτιμῶω -ῶ, maximā deminutione

capitis aliquem afficio.

ἀτιμωρησία, ἡ, impunitas, θ.

ἀτιμωρητί, ἀτιμωρητής, impune,

impunitē.

ἀτιμωρητός, impunitus, a, um.

ἀτίμως, inhonore; ignominiose.

ἀτίμως, ignominiosa damnatio.

ἀτιμοτικός, ἡ, ον, ignominiosum

reddens (aliquem ἢ aliquid).

ἀτιμοτικῶς; cum infamia.

ἀτίνακτος, ον, inconcussus, a, um.

ἀτλητος, ον, intolerat ius, e.

ἄτητος, ον, non sectus, a, um.

ἀτμίζω, vaporo, -are.

ἀτμοειδής, ἑς, vaporalis, e.

ἀτμοειδῶς, vaporaliter. [vigans.

*ἀτμόπλοιον, τό, navis vapore na-

ατμός, δ, ἀτμός, ἡ, vapor, -oris, δ.

ἀτμόσφαιρα, ἡ, aër circumjectus;

coelum, -i, οὐ.

ἀτμώδης, ἑς, vaporosus, a, um.

ἄτοιχος, ον, pariete carens.

ἄτοκος, ον, 1) sterilis, e' 2) abs-

que usurā ἀτοκον χρέημα, pecu-

nia (mutuo data) sine usura.

ἀτόκως, sine usurā.

ἀτολμέω -ῶ, non audeo.

ἀτολμία, ἡ, timiditas, -atis, θ.

ἀτολμος, ον, non audens, -ntis.

ἀτόλμως, sine audaciā; timide.

ἀτομος, ον, insecabilis, e.

ἀτονέω -ῶ, languéo, -ere.

ἀτονία, ἡ, languor, -oris, δ.

ἀτονος, ον, languidus, a, um.

ἀτόνως, languide.

ἀτόξευτος, sagittā non ictus.

ἄτοξος, ον, qui sine arcu est.

ἀτόπημα, τό, factum et dictum

ineptum.

ἄτοπία, ἡ, 1) insolentia, -ae θ.

2) ineptia, θ. 3) absurdus, θ.

ἄτοπος, ον, 1) insolens, 2) ine-

ptus, a, um' 3) absurdus, a, um.

ἄτόπως, insolenter; inepte.

ἄτόρευτος, ον, non tornatus, a, um.

ἄτρακτος, δ, fusus, -i, δ.

ἄτραπός, ἡ, 1) semita, ae' 2) cal-

lis, -is, δ. 3) limes, -itis, δ. 4) τροπ.

via, -ae, θ.

ἀτραυματίστος, ον, 1) invulnēra-

tus, a, um: 2) invulnerabilis, e.

ἀτρέμα, quiete; tranquille.

ἀτρεμέω -ῶ, immotus maneo.

ἀτρεμής, ἑς, intrepidus, a, um.

ἀτρεμία, ἡ, quies, -etis, θ.

ἄτρεπτος, ον' immutatus, a, um;

immutabilis, e.

ἀτρέπτως, immutabiliter.

ἀτρεπία, ἡ, immutabilitas.

ἀτρητος, ον, non terebratus.

ἀτρήτως, sine foramine.

ἀτριβής, ἑς, non tritus, a, um.

ἀτριπτος, ον, non tritus, a, um.

ἀτριχος, ον, sine capillis.

ἀτριχία, ἡ, imperitia, -ae, θ.

ἀτρομέω -ῶ, intrepidus sum.

ἀτρόμητος, ον, ἀτρομός, ον, in-

trepidus, a, um; impavidus.

ἀτρόμως, intrepide; impavide.

ἄτροπος, ον, immutabilis, e' ἢ

*ἄτροπος, Atropos, i, θ.

ἀτροφέω -ῶ' 1) alimentis careo.

2) marcesco, -ere.
 ἀτροφία, ἡ, 1) inedia, -ae, θ. 2) atrophía, -ae, θ.
 ἀτροφος, ον' 1) impastus, a, um. 2) ἐνεργ. non alens, -ntis.
 ἀτρογγήτος, ον, ἀτρογγής, ἑς, non vindemiatus, a, um.
 ἀτρυτος, ον, (μετφ.) indefessus. ἀτρύτως, sine defatigatione.
 ἀτρούωνη, indomita (Minerva).
 ἀτρωτος, ον' 1) invulneratus, a, um. 2) invulnerabilis, e.
 ἀτρώτως, sine vulnere.
 ἀττικός, ἡ, ὄν, atticus, a, um. ἀττικῶς, attice.
 ἀτύλωτος, ον, sine callo.
 ἀτυμβος, ον, insepultus, a, um. ἀτύπωτος, ον' 1) non formatus, a, um. *2) non impressus, a, um.
 ἀτυφος, ον, minime fastosus. ἀτυχέω -ῶ, infelix sum.
 ἀτύχημα, τό, infortunium -ii, οὐ. ἀτυχής, ἑς, infelix, -icis.
 ἀτυχία, ἡ, inelicitas, -atis, θ. ἀτυχῶς, infelicitur.
 αὐ (μάλ. πλεοναστ. αὐ πάλιν, αὐ κί.) rursus (rursum); iterum; denuo
 αὐαίνω, arefacio, -ere; exsicco; -ομαι, areasco, -ere.
 αὐασμός, ὁ, siccitas, -átis, θ.
 αὐγάζω, αὐγάξομαι, luce meâ collustro aliquid.
 αὐγασμα, αὐγασμός, splendor.
 αὐγή, ἡ, spendor, -ᾶris, á. lumen -inis, á.; aurora, ae, θ.
 αὐδρία, αὐδρος, ἰδέ ἀνδρία, ἀνδρός.
 αὐθάδεια, (= αὐταρέσκεια), ἡ, admiratio sui. 2) = ἀδαιρεψία, ἀπειθία, pertinacia, θ. temeritas, θ.
 αὐθάδης, (= αὐταρέσκος), valte sibi placens; ἀπειθήης, pettinax, -acis.
 αὐθαδιάζομαι (*αὐθαδιάζω) contumax sum, pertinaciter resisto.
 αὐθαδῶς, contumaciter.
 αὐθαίρετος, ον, voluntarius. αὐθαίρετως. 1) sponte; ultro. 2) ex libidine, ad libidinem.
 αὐθέντης, ὁ, dominus, -i, á.
 αὐθεντία (κύρος), auctoritas.
 αὐθεντικός, ἡ, ὄν, certo auctore; fide dignus.

αὐθεντικῶς, certo auctore.
 αὐθημερόν, eodem die.
 αὐθήμερος, eodem die factus.
 αὐθιγενής, indigena, -ae.
 αὐθις (μάλ. πλεοναστ. αὐθις, αὐ), rursus (rursum); iterum.
 αὐθόρμητος, ον, injussus, a, um. αὐθόρμητως, sponte; ultro.
 αὐθύπαρκτος, ον, αὐθυπόστατος, ον, per se subsistens.
 αὐθωρεῖ (-ωρεῖ), eâdem horâ.
 αὐλαία, ἡ, aulaeum, -i, οὐ.
 αὐλακίζω, sulco -are, aliquid.
 αὐλαξ, αὐλακισμός, sulcus, -i, á.
 αὐλάρχης, ὁ, aulae princeps.
 αὐλειον, τό. 1) vestibulum, -i, οὐ. 2) atrium, -i, οὐ. ovile, οὐ.
 αὐλειος, α, ον' 1) aulicus, a, um. 2) αὐλειος θύρα, iores. -ium, á. πλ.
 αὐλέω -ῶ, tibia cano.
 αὐλή, ἡ, aula, -ae, θ. αὐλήμα, τό, αὐληοίς, ἡ' 1) tibicinium, -i, οὐ. 2) filatus, -us, á.
 αὐλητήρ, αὐλητής, ὁ, tibicen, á.
 αὐλητικός, ἡ, ὄν, auleticus.
 αὐλητρια, αὐλητρίς, tibicina, -ae.
 αὐλία, ἡ, materiae defectus.
 αὐλίζομαι. 1) = διατρίβω, stabulor (ari. 2) = διανυκτερεύω, pernocto.
 αὐλικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. 1) = τοῦ αὐλοῦ, aulicus, a, um; 2) οἱ αὐλικοὶ (οἱ τῆς βασιλείας αὐλῆς), aulici, -orum, á. πλ.
 αὐλιον, τό, stabulum, -i, οὐ.
 αὐλισμός, ὁ, pernoctatio, -onis, θ.
 αὐλός, ὁ, tibia, -ae, θ; fistula, -ae, θ; ilatus, -us, á.
 αὐλος, ον, materiae expers.
 αὐλών, ὁ, vallis, θ. convallis, -e.
 αὐξάνω. 1) augeo (-xi -ctum -ere) aliquid ἢ aliquem; *2) = αὐξάνομαι, ἡ τιμὴ τοῦ σίτον αὐξάνει, pretium frumenti augetur. 3) αὐξάνομαι (α') augeo (οὐδ.), augeor, -ctus sum, -eri; β') cresco, crevi, cretum, crescere; γ') accresco -ere.
 αὔξησις, ἡ, auctus, -ûs, á; incrementum, -i, οὐ. accessio, -onis, θ. amplificatio, θ.
 αὐξητικός, auctificus, a, um.
 αὐξομειώσεις, ἡ, auctio et diminutio; fluxus et refluxus maris.

ἀϋπνία, ἡ, 1) insomnia, -ae, θ. 2) vigilia, -ae, θ.

ἀϋπνος, ον, insomnis; vigil.

αὔρα, ἡ, aura, -ae, θ.

αὔριον, cras' ὁ αὔριον, crastinus, a, um; ἡ αὔριον, crastinus dies.

αὔροφόρητος, aurā ablatu.

αὔστηρός, ἄ, ὄν' 1) austrērus, a, um; 2) sevērus, a, um.

αὔστηρότης, ἡ' 1) austeritas, θ.

(vini, magistri) 2) severitas.

αὔστηρῶς' 1) austēre' 2) severe.

αὔταδέλφη, ἡ, (soror) germana.

αὔταδέλφος, (irater) germanus.

αὔτανδρος, ον, cum ipsis viris.

αὔτάρ, sed, autem; ceterum.

αὔταρέσκεια, ἡ, nimius amor sui,

admiraatio sui.

αὔταρέσκος, ον, valde sibi placens; sui admirator.

*αὔταρέσκως, ἐπιρ. modo valde sibi placenti.

αὔταρκεια, ἡ' 1) sufficientia, -ae,

θ. 2) frugalitas, -atis, θ.

αὔταρκέω -ᾶ, sufficio, -erē.

αὔταρκης, ες' 1) sibi sufficiens' 2) contentus, a, um.

αὔτε' 1) rursum' 2) postea.

αὔτεξούσιον, τό, αὔτεξουσιότης,

ἡ, liberum arbitrium.

αὔτεξουσίας, libere.

αὔτεπάγγελτος, ον, ultro aliquid faciens.

αὔτεπαγγέλω, (meā, tuā, suā) sponte, voluntate ultro.

αὔτήκοος, ον, qui suis aliquid auribus audit; arbiter, ἄ.

αὔτιμα, actutum statim.

αὔτοβούλω, suā sponte.

αὔτογνωμονέω -ᾶ, ρ. ex arbitratu meo facio.

αὔτογνώμων, ον, qui suo consilio et arbitrio aliquid gerit.

αὔτογραφον, τό, suā manu scriptum; exemplar, -ar's, ἄ.

αὔτογραφος, ον, suā manu scriptus' αὔτογραφος ἐπιστολή, litterae suā manu scriptae.

αὔτόδηλος, ον, per se manifestus.

αὔτοδίδακτος, ον, a se ipso doctus

αὔτοδιδάκτως, naturae instinctu.

*αὔτοδικαίως, ipso jure.

αὔτοδικέω -ᾶ' 1) ipse meis legibus utor; * 2) injuriam acceptam ipse ulciscor.

*αὔτοδικία, ἡ, ultio facta ab ipso qui injuriam accepit.

αὔτόθεν, istinc, illinc.

αὔτόθι, istic, illic, ibi.

αὔτοκασίγητος, frater germanus

αὔτοκέλευτος, ον, non imperatus, a, um; spontaneus, a, um.

αὔτοκατασκευάστος, naturalis, e.

αὔτοκέφαλον, τό, = αὔτῃ ἡ κεφαλή, ipsum caput.

αὔτοκίνητος, ον, qui per se movetur' * τό αὔτοκίνητον, quod a se movetur, quod sesse movet.

αὔτοκλάδος, ον, cum ipsis ramis.

αὔτοκλητος, ον, non vocatus, a, um, non invitatus, a, um.

αὔτοκράτειρα, ἡ, imperatrix, θ.

αὔτοκρατορεύω, imperator sum.

αὔτοκρατορία, ἡ, plena potestas; principatus, -us, ἄ.

αὔτοκρατορικός, ἡ, ὄν, imperatorius, a, um; imperialis, e.

αὔτοκρατορικῶς, imperialiter.

αὔτοκράτωρ, nullius imperio subjectus; imperator, -oris.

αὔτοκτητος, ον, proprius, u, um.

αὔτοκίνητος, ον, naturalis, e.

αὔτοκτονέω -ᾶ, mihi ipse mortem conscisco (-ivī, -ere).

αὔτοκτονία, ἡ, mors voluntaria.

αὔτοκτόνος, qui sibi ipse mortem conscivit; se ipse intericiens.

αὔτολεξεί, ad verbum, verbo pro (de, e) verbo.

αὔτομάθεια, ἡ, sine praeceptore instructio.

αὔτοματεῖ (-τί); sponte, ultro.

αὔτοματος, ον' 1) fortuitus, a, um, fortuito eveniens' 2) spontaneus, a, um; 3) automatatus, a, um, τό αὔτοματον (μηχανή), automatūm, -i, οῦ.

αὔτομάτως, fortuito; sponte.

αὔτομολέω -ᾶ (πρός τινα), transeo (-ire) transugio; perfugio.

αὔτομόλησις, ἡ, αὔτομολία, ἡ, transfugium, -ii' οὔ. desertio, -onis.

αὔτομόλος, transfuga, -ae, ἄ; desertor, -oris, ἄ.

αὐτομόλως, more transfugae.
αὐτονομέομαι -οὔμαι, meis legibus me guberno.

αὐτονομία, ἡ, libertas publica.
αὐτόνομος, ον, nullus imperio subjectus; liber, a, um.

αὐτοπαθής (ἀντωνυμία), pronomen recipiendum.

αὐτόπιστος, ον, per se credibilis.
αὐτοποίητος, ον, a se ipso factus.
αὐτοπροαίρετος, ον, libero arbitrio agens; ultro susceptus; ultro-neus, a, um.

αὐτοπροαιρέτως, (meâ, tuâ) suâ personâ (adesse).

αὐτόπτης, δ, testis oculatus ἢ ἀπλῶς, testis; arbiter; -tri, â.

αὐτός, ἡ, ὁ 1) ipse, a, um; αὐτός (= ὁ ἴδιος) ἐποίησα, ipse feci 2) is, ea, id (ἐν ταῖς πλαγαῖς αὐτῆς πτώσεων ἐπὶ μὴ αὐτοπαθείας, μάλιστα δὲ γενικῆ, ejus, eorum, earum ὡς γενικῆ κτητικῆ), τὰ τέκνα αὐτῶν, liberi eorum 3) αὐτός καθ' ἑαυτόν, per se (solus) 4) ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, (ταυτό), idem, eadem, idem αὐτόσε, eodem, istuc.

αὐτοσχεδιάζω, ex tempore ἢ subito facio (dico) aliquid.

αὐτοσχεδίασμα, τό, opus ex tempore (subito) iactum.

αὐτοσχεδιασμός, δ, 1) extemporalitas -atus, ὁ. 2) subitaria dictio.

αὐτοσχεδιαστής, δ, qui ex tempore (subito) facit (dicit).

αὐτοσχεδῖος, α, ον, ex tempore (subito) factus; subitarius, a, um.

αὐτοσχεδῖως, ex tempore.

αὐτότατος, ipsissimus.

αὐτοτέλεια, αὐτοτελειότης, δ, absoluta perfectio.

αὐτοτέλης, ἐς, per se absolutus; ipse sibi sufficiens.

αὐτοτέλως, absolute; perfecte.

αὐτοῦ (= αὐτόθι), ibi; illic.

αὐτοουργέω -ῶ, ipse facio (aliquid)

αὐτοουργός, ὄν, auctor rei 1) αὐτοουργός (= τεχνίτης) opifex -icis, â.

αὐτοφυής; ἐς 1) nativus, a, um, ἄντρον αὐτοφύες, nativum specus 2) naturalis, e (saxum) 3) δένδρον αὐτοφύες, arbor suae spontis.

αὐτοφυνῶς, suapte naturâ.

αὐτόφωρος, ον, deprehensus ἢ comprehensus in ipsa re.

αὐτόχειρ, δ, ἡ, qui se ipsum accidit; suicida, -ae, â.

αὐτοχειρί, suâ manu.

αὐτοχειρία, ἡ, caedes sui ipsius; suicidium.

αὐτόχθων, indigena, -ae, â. ὁ αὐτόχθονες, primigeni.

αὐτόχρημα, re ἢ re ipsa; plane.

αὐτόχροος, ον, nativi coloris.

αὐτόχυμος, ον, succo suo.

αὐτόχυτος, ον, per se fusus.

αὐτοψεί, cum suis oculis.

αὐτοψία, ἡ, oculata inspectio.

αὐχένιος, ad cervicem pertinens.

αὐχημα, αὐχῆσις, gloriatio, -onis.

αὐχητής, δ, gloriator, -ōris, â.

αὐχὴν, δ, cervix, -icis, ὁ.

αὐχμέω -ῶ 1) = ξηρός εἰμι, areo, -ere 2) = οὐπῶ, squalo, -ere.

αὐχμηρός, â, ὄν 1) = ξηρός, aridus, a, um 2) = οὐπαρός, squalidus, a, um, paeditus, a, um.

αὐχμηρώς, squalide.

αὐχμός, δ, 1) = ξηρασία, ariditas ὁ. 2) = οὐπος, squalor, â.

αὐχμώδης, ἐς, aridus, a, um.

ἀφαίμαξις, ἡ, sanguinis detractio; sanguinis (e)missio.

ἀφαιμάσσω, sanguinem demo ἢ detraho, (e)mitto, depleo.

ἀφαίρε(η)μα, τό, quod aufertur.

ἀφαιρέσις, ἡ 1) ademptio, ὁ. 2) abstractio, ὁ. 3) ablatio, ὁ.

ἀφαιρετικὴ (πτώσις), ablativus (ὑποκ. casus).

ἀφαιρέτης, δ, ablator, -oris, â.

ἀφαιρέω -ῶ 1) demo, -mpsi, -mptum, -ere aliquid -οὔμαι (τινὶ τι, τινός τι, τινά τι) adimo alicui aliquid; auiero (abstuli, ablâtum, auierre) alicui aliquid 2) = ἐλάττω, deminuo, -ere (aliquid).

ἀπάλλομαι, desilio, -ire.

ἀφαμαρτάνω, aberro (a re).

ἀφάνεια, ἡ, obscuritas, -atis, ὁ.

ἀφανής, ἐς, obscurus, a, um.

ἀφανίζω, obscuro, -are; aboleo (ēvi, -itum -ēre) aliquid; consumo, (-psi, -ere) aliquid; deleo -ere;

excido, -ere, destruo, ere; —ομαι: 1) abolesco, -ere 2) evanesco, -nui, -ere 3) occido, -ere.

ἀφάνισις, ἡ, ἀφανισμός, δ' 1) abolitio, -onis, θ. 2) deletio, -ōnis, θ. delētus, -us, ἄ. 3) occiditio.

ἀφανιστής, δ, destructor, ἄ. ἀφαντος, ον, ab aspectu remotus — γλινγομαι, ex oculis evanesco.

ἀφανῶς 1) occulte 2) obscure. ἀφαρπάξω (τί τινος), abripio — rīpui, -reptum, -ere) aliquid ab aliquo; deripio aliquid de aliquo.

ἀφασία, ἡ, loquendi impotentia: ἐντεῦθ. α) stupor, -ōris β) silentium, -i, οὐ.

ἄφατος, ον, ineffabilis, e. ἀφάτως, ineffabiliter.

ἀφέγγεια, ἡ, lumine defectus.

ἀφεγγής, ἔς, lumine carens.

ἀφεδρών, δ, latrina, -ae, θ.

ἀφειδέω — ᾧ, non parco alicui) contemno — ere, aliquid.

ἀφειδής, ἔς, non parcens (aliqui); largus, a, um (aliquid rei ἢ aliqua re) profusus, a, um.

ἀφειδία, ἡ, profusio, -onis, θ. ἀφειδῶς 1) profuse; effuse 2) = δαυμιλῶς, large.

ἀφειτικός, ἡ, δν, abstinens.

ἀφέλεια, ἡ, simplicitas, -ātis, θ.

ἀφέλης, ἔς, 1) simplex, -icis 2) ἐπι λόγον, candidus, a, um.

ἀφελῶς 1) simpliciter 2) candidē: λαν ἀφελῶς, candidule.

ἀφελκῶ — ᾧ, exulcero, -are.

ἀφελκυσίς, ἡ, abstracto, -ōnis, θ.

ἀφελκύνω, ἀφελκύνω, abstraho || —ομαι ἀπό τινος ἐπὶ τι, abstrahor ab aliqua re in aliquid.

*ἀφερέγγυος, non fide dignus.

ἀφέρπω, clam me subduco.

ἄφρσις, ἡ 1) emissio, -onis, θ.

ἄφρσις ἀλχυμάλωτον, ἀπομάχον, missio, -ōnis, θ. 2) = ἀποπομπή, διάλυσις, dimissio, -ōnis, θ. 3) = συγκώρησις, indulgentia, -ae, θ.

ἀφρέτος, α, ον, dimittendus.

ἀφρτηρία (ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ), carceres μεταφ. principium, -ii, οὐ.

ἀφρτήριος, ον, missilis, e.

ἀφρέτης (ὁ βάλλων), missor, ἄ.

ἀφρτικός, ἡ, δν, (e)mittendi vim habens.

ἄφρτος, ον, dimissus, a, um || liber, era, erum.

ἄφρυκτος, ον, inevitabilis, e.

ἄφρυκτως, inevitabiliter.

ἄφρψημα, τό, decoctum, -i, οὐ.

ἄφρψις, ἄφρψις, ἡ, decoctio, -onis, θ.

ἄφρψω, decoquo, -ere, aliquid.

ἄφρῆ, ἡ, tactio, θ. tactus, -us, ἄ.

contactus, -us ἢ contagio, -onis.

ἄφρῆτομαι — οὔμαι 1) = ἡγοῦμαι τινος, duco aliquid ἢ aliquid 2) = διηγοῦμαι τι, narro, denarro.

ἄφρῆγμα, τό, ἀφρῆγσις, ἡ, narratio, -onis, θ. narratus, -us, ἄ.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφρῆγματικός, ἡ, δν, narratio-nem continens.

ἄφθορος, ον, incorruptus, a, um
 ἀφιδρώω -ῶ, resudo, -are.
 ἀφιδρώσις, ἡ, desudatio, ὄ.
 ἀφιερῶ -ῶ, dico ἢ dedico, -are,
 aliquiḗ ἀφιερῶ (προσφωνῶ) τινι βιβλίον, librum alicui dedico
 ἀφιέρωμα, τό, donarium, -ii, οὐδ.
 ἀφιέρωσις, ἡ, dedicatio, -onis, ὄ.
 ἀφίημι· 1) emitto (-isi, -issum, -ere) aliquid (telum, fulmina)· 2) mitto (-ere) aliquid (telum hastam ἢ aliquem)· 3) ἀποπέμνω, διαλύω, mitto, dimitto (-ere) aliquid· ἢ aliquem, ἐντεῦθεν ἀφιέμαι (=ἀφισταμαί) τινος, dimitto aliquid· 4) ἀπολύω, ἀπαλλάττω, α') remitto, -ere· β') absolvo (-vi, -ūtum, -ere) aliquem (α) re· γ') excuso aliquem (ab) re· δ) ἐλάττω, βάλλω τι, mitto, permitto aliquid.
 ἀφικνέομαι -οῦμαι· 1) venio ἢ advenio, (-ēni, -entum, -ire)· 2) pervenio (in portum)· 3) adtingo ἢ cadio aliquid· μετφ. α') ἀφικνούμαι (ἔρχομαι) εἰς φόβον, in timorem pervenio· β') ἀφικνούμαι εἰς πᾶν κακόν, εἰς τό ἐσχάτον τοῦ κακοῦ ἀφικνούμαι, ad extremam calamitatem adigor (-actus sum, -i).
 ἀφιλανθρωπία, inhumanitas, ὄ.
 ἀφιλάνθρωπος, inhumanus.
 ἀφιλανθρώπως, inhumane.
 ἀφιλήτος, ον· 1) non dilectus, a, um· 2) cui osculum non datum est ἀφιλία, ἡ, amicorum defectus.
 ἀφιλοδοξία, ἡ, gloriae contemptus
 ἀφιλοδοξος, non gloriae cupidus.
 ἀφιλοδόξως, ἐπιρ. sine gloriae cupiditate.
 ἀφιλοκαλία, ἡ, rerum honestarum inscitia· || ineptia, ae, ὄ.
 ἀφιλόκαλος, ον, honesta non amans· || ineptus, a, um.
 ἀφιλοπόλεμος, ον, non bellicosus.
 ἀφιλόπωνος, ον, ignavus, a, um.
 ἀφίλος, ον, amicus carens.
 ἀφιλοστοργία, caritatis defectus.
 ἀφιλοστοργος, ον, a caritate alienus, durus, a, um.
 *ἀφιλοστόργως, duriter.
 ἀφιλοτεκνία, ἡ, contemptus liberorum.

ἀφιλοτιμία, ἡ, ambitionis defectus· || impudentia, -ae, ὄ.
 ἀφιλότιμος, ον, non cupidus honoris· || impudens, -ntis.
 ἀφιλοχρηματία, ἡ, divitiarum contemptus.
 ἀφιλοχρημάτος, ον, divitiarum contemptor.
 ἀφίξις, ἡ, adventus, -us, ἄ.
 ἀφιππάζομαι, ἴδε·
 ἀφιππεύω, equo avehor.
 ἀφιππος, ον, 1) equitandi imperitus, a, um· 2) ἀμῆ ἱππασμος, non equitabilis, e.
 ἀφίσταμαι, avolo, -are,
 ἀφίστημι (τινά τινος), demoveo aliquem de re; impello (aliquem) in defectionem· || ἀφίσταμαι ἀπέστην τινος· 1) ἀποχωρῶ τινος, abcedo (-cedi, -cessum -ere) ab aliquo (ab illo); absisto (-stiti, -ere) re ἢ ab re· 2) ἀπολείπω τινά, deicio (-ēci, -fectum, -ere) ab aliquo (a republica); 3) ἀστασιάζω, secedo, -ere· 4) ἀπαύομαι τινος, desisto (-stiti, -stitum, -ere) aliquid re.
 ἀφλεβής, ἐς, venis carens.
 ἀφλεκτος, ον, inaccensus, a, um.
 ἀφλόγιστος, ον, non inflammatus
 ἀφλογος, ον, igni carens.
 ἀφλοιος, ον, cortice carens.
 ἀφνειός, ον, dives, -itis.
 ἄφνω (=ἀφνης) repente.
 ἀφρόβητος, ον, non metuens.
 ἀφροβία, ἡ, animus metu vacuus; fortitudo, -inis, ὄ. audentia, ὄ.
 ἄφροβος, ον, metu vacuus.
 ἀφρόβως, sine metu ἢ timore.
 ἀφρόδευμα, τό, stercus, -or.s, οὐδ.
 ἀφροδευτήριον, τό, latrina, -ae, ὄ.
 ἄφροδος (ἀπέρχομαι), discessus, ἄ.
 ἀφροίτητος, ον, inaccessus.
 ἀφολίδωτος, non equameus.
 ἀφόμοιος, ον, absimilis, e.
 ἀφομοίω -ῶ (τί τινι ἢ πρός τι), simile alicui reddo alicui· || —οῦμαι τινι, similis alicui fio.
 ἀφομοίωσις, ἡ, adsimulatio, ὄ.
 ἀφοπλίζω, armis exuo (aliquem); arma adimo alicui· || —ομαι, arma exuo (ὄπον. mihi).

ἀφοράω -ᾶ (πρός τι, εἰς τι, πρὸς τινα) 1) adspicio (-exi, -ectum -ere) ad aliquid, ad aliquem 2) respicio (ad aliquem, ad aliquid *3) ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ (σέ, αὐτόν) = τὸ κατ' ἐμὲ (κατὰ σέ, κατ' αὐτόν), quod ad me (ad te, ad eum) attinet ἢ pertinet.

ἀφόρητος, ον, intolerabilis, -e; intolerandus, a, um.

ἀφορητής, intoleranter.

ἀφορία, ἡ, sterilitas, -atis, θ. ἐπι γῆς infecunditas, -atis, θ.

ἀφορίζω, 1) definio (-ire) aliquid; 2) finibus includo, limito, termino (-āre) aliquid *3) ἀφορίζω (ἀποχωρίζω) τι ἀπό τινος, τί τινος, separo aliquid ab aliqua ré (Asiam ab Europā) 4) ἀφορίζω (= ἀποκρίνω) τι, τινά ἢ ἀπό τινος, segrego aliquem ἢ aliquid ab aliquo *5) † = ἀναθεματίζω, excommunico, -are, aliquem * ἐντεῦθ. ἀφωρισμένος, excommunicatus.

ἀφορισμός, ὁ, 1) separatio, -ōnis 2) brevis sententia *3) † = ἀναθεματισμός, excommunicatio, θ.

ἀφοριστικός, ἡ, ὄν, ad determinandum idoneus, a, um.

ἀφοριστικῶς, sententiis brevibus ἀφορμᾶν -ᾶ, me proripio (ex aliquo loco); proficiscor, abeo.

ἀφορμή, ἡ, (μετφ.), origo et fons alicujus, rei * ἐντεῦθ. 1) causa, -ae, θ. 2) materia, -ae (alicujus rei) *3) = κατρός, occasio, -ōnis, θ. 4) = ἐνδοξία, facultas, -atis, θ. opes.

ἀφορμίζω, e portus navem educo **ἀφορολόγητος, ον**, 1) sterilis, -e 2) ἐπι γῆς, infecundus, a, um.

ἀφορτος, ον, sine onere.

ἀφοσιῶν -ᾶ, 1) = καθάιρω, expio, -are, aliquid (τήν πόλιν), urbem 2) ἀφοσιῶ (= καθύερῶ) τι τινι, devoto ἢ devoveo aliquid alicui || μέο. — οὐμαί τι, = ἐξαγγίζω τι, expio aliquid (signa, scelus) *2) ἀφοσιῶμαί τινι (εἰς τινα, εἰς τι); me devoveo alicui, me do et addico alicui rei; ἀφωσωκόμενος, η, ον, devotus, a, um; ἐντεῦθ. deditus et addictus alicui.

ἀφοσιώσις, ἡ, 1) = ἀγκισμός, ex-

piatio, -ōnis, θ. 2) = καθύερσις, devotio, -ōnis, θ. *3) ἀφοσιώσις εἰς τινα, εἰς τι, studium (alicujus) in aliquid.

ἄφρακτος, ον, non septus, a, um; non munitus, a, um.

ἄφραστος, ον, ineffabilis, e.

ἀφρίζω, spumo, -are, spumesco.

ἀφρισμός, ὁ, spumatus, -ūs, ἄ.

ἀφρόγαλα, τό, spuma lactis.

ἀφροδισιάζω, venero (-āre); ἄφροδισιάζων (ἀσελγής), venerens.

ἀφροδισιασμός, ὁ, res venereae.

ἀφροδισιακός, ἡ, ὄν, ad res venerearias pertineus.

ἀφροδίσιος, α, ον, venereus, a, um * τὰ ἀφροδίσια, res venereae.

ἀφρονέω -ᾶ, desipio, -ere.

ἀφροντις, ὁ, ἡ, securus, a, um.

ἀφροντισία, ἡ, sine cura.

ἀφροντισία, ἡ, 1) securitas, -atis, θ. 2) ἐπι κακῶ, socordia, ae, θ.

ἀφρόντιστος, ον 1) securus, a, um 2) ἐπι κακῶ, socors, -rdis.

ἀφροντίστως, sine cura, secure.

ἀφρόνως, sine ratione.

ἀφρός, ὁ, spuma, -ae, θ.

ἀφροσύνη, ἡ, amentia -ae, θ.

ἀφρούρητος, ον, ἀφρουρος, ον, non custoditus ἢ incustoditus.

ἀφρώδης, ες, spumatus, a, um.

ἀφρων, ον, rationis expers.

ἀφύη, ἡ, aphyra, -ae, θ.

ἀφύης, ες, natura non aptus ad aliquid || stol dus, a, um.

ἀφύια, ἡ, natura ad aliquid inepta || stultitia, -ae, θ.

ἀφυκτος, ον, inevitabilis, -e.

ἀφύκτως, inevitabiliter.

ἀφυλακτέω -ᾶ, mihi non caveo.

ἀφύλακτος, ον, 1) incautus, a, um 2) incustoditus, a, um.

ἀφυλάκτως, incaute.

ἀφυλαξία, ἡ, incantēla, -ae, θ.

ἀφυλλος, ον, ἀφύλλωτος, ον, foliis carens.

ἀφυσπνίζω, ρ, expergefacio (aliquem e somno).

ἀφύσητος, non inflatus, a, um.

ἀφύτευτος, non plantatus, a, um.

ἀφυσῶς, naturā inhab. li inepte ||

stulte, stolide.

ἀφώνητος, *ον*, privatus voce.
 ἀφωνία, ἡ, defectus vocis.
 ἄφωνος, *ον*, mutus, tacitus.
 ἀφώνως, sine voce, tacite.
 ἀφωρισμένος, ἰδέ ἀφορίζω.
 ἀφωρισμένως, separatim.
 ἀφώτιστος, *ον*, non illuminatus.
 a, um, illuminus, a, um.
 ἀθάλιος, *ον*, ἀχαλίνωτος, *ον*,
 freno carens: || μεταφ. (ἀκόλαστος)
 effrenātus, a, um.
 ἀχαλίνωτος, effrenate.
 ἀχανής, ἔς, 1) vastus, a, um; τό
 ἀγαρῆς πέλαγος, mare vastum 2)
 immensus, a, um.
 ἀχάρακτος, *ον*, 1) nullis notatus
 signis 2) non incisus (literis).
 ἀχαράκωτος, *ον*, 1) vallo non
 munitus *2) sine lineis.
 ἀχαρις (-ιτος), 1) = ἀηδής, in-
 gratus 2) = ἀκομπος, illepidus.
 ἀχαριστία, ἡ, ingratus, ae, θ. in-
 gratio, -inis, θ.
 ἀχάριστος, *ον*, ingratus, a, um;
 ἀχάριστος εἰμι εἰς τινα, ingratus sum
 in aliquem.
 ἀχαριστίας, 1) animo ingrato; 2)
 = μη εὐχαριστίας, ingratis.
 ἀχαρίτως = ἀκόμπος, illepide.
 ἀχάτης, θ, achates, -ae, ἄ.
 ἀχειλος, *ον*, labris carens.
 ἀχειρ, ἀχειρος, δ, ἡ, sine manibus.
 ἀχειροποίητος non manibus factus
 ἀχειροτόνητος, *ον*, suffragiis non
 electus.
 ἀχειρωτος, *ον*, indomitus, a, um.
 ἀχθομαί (τινος, τινι, ἐπὶ τινί τι),
 gravor (-āri) aliquid; doleo -ēre,
 aliqua re.
 ἀχθος, τό, 1) onus, -eris, cū 2)
 molestia, -ae, θ. 3) dolor, -oris, ἄ.
 ἀχθοφορέω -ῶ, 1) onera fero;
 sustineo 2) bajulo, -are.
 ἀχθοφορία, ἡ, actio onera ferendi.
 ἀχθοφόρος, *ον*, gerrulus, a, um.
 δ ἀχθοφόρος, bajulus, -i, ἄ. ger-
 rulo, -onis, ἄ.
 ἀχίτων, *ον*, tunicā carens.
 ἀχλαινος, *ον*, laenam non habens
 ἀχλόητος, *ον*, ἀχλοος, *ον*, viridi-
 tate destitutus, non virens.
 ἀχλύς, ἡ, caligo, -inis, θ.

ἀχλωδής, ες, caliginosus, a, um.
 ἄχνη, ἡ, palea, θ. spuma, θ.
 ἄχνοος -ους, lanugine carens.
 ἀχολία, ἡ, animus aequus.
 ἀχολος, *ον*, bile carens, lenis, e.
 ἀχορδος, *ον*, sine fidibus.
 ἀχόρευτος, *ον*, choreis carens; *δ
 μη χορεύσας, qui non saltavit.
 ἀχορτασία, ἡ, insatietas, θ.
 ἀχόρταστος, *ον*, insatiatus, a, um.
 ἄχος (λύπη), τό, moeror, -oris, ἄ.
 ἀχραντος, *ον*, impollutus, a, um;
 purus, a, um; sanctus, a, um.
 ἀχράντως, impollute; sancte.
 ἀχρεῖος, *ον*, 1) ἀχρηστος, inutilis,
 e; *2) = αἰσχός, turpis, -e.
 ἀχρεϊότης, ἡ 1) inutilitas, -ātis;
 θ. *2) = αἰσχερότης, turpitude, θ.
 ἀχρεϊώς, 1) inutiliter, *2) turpiter
 ἀχρηματία, ἡ, inopia, -ae, θ.
 ἀχρήματος, *ον*, carens pecunia,
 inops, -opis; pauper, -eris.
 ἀχρηστέω -ῶ, 1) inutilis sum 2)
 inusitatus sum 3) obsolesco, -ere.
 ἀχρηστία, ἡ, inutilitas, θ.
 ἀχρηστως, inutiliter; inusitate.
 ἀχρη, ἀχρης, 1) πρὸθ. a) usque
 ad, in (ἐπὶ δὲ πόλιον καὶ χωρῶν
 ἄνευ τῆς ad, in); ἀχρη τοῦ ὄρους, us-
 que ad montem ἢ ad montem us-
 que; μετ' ἀφαιρ. (καὶ ἐπιτάσ.): ἀχρη
 λαβῆς, capulo tenus 2) σύνθ. ἀχρης
 οὐ: donec, dum.
 ἀχριστος, *ον*, non unctus, a, um.
 ἀχροῶ -ῶ, sum sine colore.
 ἀχροία, ἡ, coloris carentia.
 ἀχρονος, *ον*, expers temporis.
 ἀχρόνως, sine tempore.
 ἀχρους, -ουιν, 1) sine colore; 2)
 = ὠχρός, pallidus, a, um.
 ἀχρυσος, *ον*, auro carens.
 ἀχρωμάτιστος, non coloratus.
 ἀχρώματος, *ον*, ἀχρωμος, *ον*, co-
 loris expers, sine colore.
 ἀχυλος, ἀχνημος, exsuccus.
 ἀχύρινος, *ον*, 1) e paleis constans;
 palearis, e 2) straminis, a, um.
 ἀχυροθήκη, ἡ, palearium, -ii, οὐ.
 ἀχυρον, τό, acus, -eris, οὐ. pa-
 lea ae, θ. stramen, -nis.
 ἀχυρώδης, ες, acerosus, a, um.
 ἀχυρῶν, δ, palearium, -ii, οὐ.

ἀχώνευτος, ον, 1) ἐπὶ μετάλλων, non flatus ἢ conflatus, a, um; 2) ἐπὶ μεταλ. καὶ τροφῆς, non coctus. ἀχώρητος, ον, qui capit nequit. || immensus, a, um. ἀχώριστος, ον, inseparabilis, e. ἀχωρίστως, inseparabiliter. ἀψαντος, ον, 1) intactilis, e 2) intactus, a, um. ἀπρηγής, ἐς, ἀπρεκτος, ον, irreprehensus, a, um. ἀπρωγῶς, ἀπρέκτως, sine reprehensione. ἀπυδέεια, ἡ, veritatis amor. ἀπυδέω -ῶ, ἀπυευστέω -ῶ, non mentior, -itus sum, -iri. ἀπυδής, ἐς, ἀπυευστος, ον, non mentiens, -ntis; verax, -ācis. ἀπυδῶς (ἀπυσύτως), veraciter. ἀπηλάφρητος, ον, intactus, a, um. ἀπήφρητος, ον, suffragiis non creatus ἢ electus, a, um. ἀψηφος, ον, suffragio carens. ἀψηφοφόρητος, ον, qui nondum suffragium tulit. ἀψίδυμος, ον, ἀψικάρδος, ον, animum movens.

ἀψικορία, ἡ, fastidium, -i, οὐ. ἀψικόρος, ον, fastidiosus. ἀψικόρως, iastidiose. ἀψιμαχέω -ῶ, velitor, -ari. ἀψιμαχία, ἡ, velitatio, -ōnis, θ. ἀψίνθιον, τό, absinthium, -i, οὐ. ἀψίς, ἡ, 1) fornix -icis, θ. 2) arcus, ūs, ἄ. 3) testudo, -inis, θ. ἄψογος, ον, non reprehensus. ἄψόγως, sine reprehensione. ἄψοφητί, sine strepitu. ἄψόφητος, ον, ἄψοφος, ον, nulum strepitum edens. ἄψυκτος, ον, non refrigeratus. ἄψυχέω -ῶ, exanimor, -ari. ἄψυχία, ἡ, 1) exanimatio, -ōnis, θ. 2) timiditas ātis, θ. ἄψυχος, ον, inanimus, a, um. ἄψυχρος, ον, non frigidus. ἄωρία, ἡ, intempestivitas, θ. ἄωρος, ον, 1) intempestivus, a, um, 2) immaturus, 3) immixtus, e. ἄώρως, intempestive. ἄωτων, τό, ἄωτος, δ, (τό ἄνθος, τό ἔξοχον), ūlos, ἄ. || μετφ. optimum. ἄωτος, ον, inauritus, a, um, sine artibus; ansa carens.

B

B, β (βῆτα), τὸ δεύτερον γράμμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, litera B'. ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν β = duo ἢ secundus, τὸ δὲ β = duo millia. βαβαί! babae! papae! hui! βάδην, pedetentim. βαδίζω 1) = βηματίζω, gradior, gressus sum, -i, 2) = βαίνω, περιπατῶ, ingredior, -i, ambulo, -are, 3) incedo (-essi, -essum, -ere), 4) = βαίνω, χωρῶ, cedo, vado, invado, eo. βάδιαις, ἡ, βαδισμός, δ, gressus, -ūs, ἄ. ingressus, -ūs, ἄ. βάδισμα, τό, 1) ingressus, -ūs, ἄ. 2) gradus, -ūs, ἄ. βαθέως 1) profunde, 2) alte, 3) penitus, 4) = εἰς βάθος, depresso. βαθμηδόν, 1) gradatim; gradibus,

ἢ per gradus, 2) pauiatim. βαθμίς, ἡ, 1) basis, is, θ. 2) gradus, us, ἄ. (κυρ. καὶ μετφ.). βαθμός, δ, gradus, -us. βάθος, τό, profunditas, -atis, θ. βάθρον, τό, gradus, -us, ἄ. scamnum, -i, οὐ. subsellium, -i, οὐ. βαθύγηρος, decrepitus, a, um. βαθύδενδρος, arboribus obsitus. βαθύμαλλος, ον, villosus, a, um. βαθύνους, (homo) alti sensūs. βάθυνοις, ἡ, depressio, -ōnis, θ. βαθύνω, deprimo aliquid (φρέα, puteum) ἐντεῦδ.; = excavo aliquid. βαθύπεπλος, longo peplo. βαθύπικρος, valde amarus. βαθύπλουτος, ον, praedives, -itis. βαθυπώγων, promissam ἢ densam barbam habens.

βαθύρριζος, altas radices habens. **βαθύς**, εἶα, ὕ, profundus, a, nm; altus, a, um. || *μετφ.* — ὕ γήρας, provecta senectus; — εἶα γνώσις, cognitio accurata ἢ subtilis.

βαθύσκιος, ον, altā umbrā tectus; umbrosus, a, um.

βαθύτης, ἡ, profunditas, -atis, θ.

βαθύφωνος, gravem vocem edens.

βαίω· 1) gradior, ingrediō (-gresus sum, -i)· 2) cedo, incedo, procedo, (essi, -ere); eo (-ire)· 3) ἐν τῇ μετρικῇ· βαίνειν μέτρον, versum scandere.

βαίον, **βαῖς**, ramulus palmae.

βαιοφόρος, ον, palmiger, a, um.

βακηλός (ἀνόητος), baceolus, -i, δ.

βακτηρία, **βάκτρον**, baculum, οὐ.

βακτηρίδιον, τό, bacillum, i, οὐ.

1. **βάκχειος**, α, ον, bacchana· is.

2. **βακχίος**, bacchius, bacchēus,

βάκχευμα, τό, **βάκχευσις**, ἡ, bacchatio, -onis, debacchatio, θ.

βακχευτής, bacchator; bacchans.

βακχεύω (μαίνομαι)· bacchor, -ari; debacchor, -ari.

βακχικός, ἡ, ὄν, bacchicus, a, um.

βαλανεῖον, τό, balnēum, -i, οὐ. balnearia, -orum, ἄ. πλ.

βαλανεύς, δ, balneator, -oris, ἄ.

βαλανευτικός, ἡ, ὄν, balnearis.

βαλανίς, ἡ· 1) balneatrix, -icis, θ. 2) = γάλανος, glans, -ndis, θ.

βαλανοειδής, ες, glandis formam habens.

βάλανος, ἡ, glans -ndis, θ,

βαλάντιον, τό, crumēna, -ae, θ.

βαλαντιοτομέω-ῶ, crumēnas seco; manducolor, -ari

βαλαντιοτόμος, manticularius, i, ἄ.

βαλανώδης, ες, glandi similis.

βαλίς (ἀφειηρία), ἡ, carceres.

βαλλίζω, salto, -are

βαλλισμός, δ, saltatio, -onis, θ.

βάλλω· 1) ἀφίημι, jacio (-ēci, actum, -ere) aliquid· jaculor· ἐπὶ σκοπὸν βάλλω τὰ βέλη, destino sagittas· || *μετφ.* ἐπὶ σκοποῦ βάλλω, quod expeto (ἢ propositum) consequor· 2) πλῆττω, παίω, ferio, -ire; ico, -ere; percutio -ere· 3)

πῆθημι, pono, -ere, aliquid· || *μέσ.*

βάλλομαι (παρὰ πεζοῖς) = jacio.

βάλσαμον, τό, balsamum, -i, οὐ. **χρῆσμα**, **βαλσάμον**, balsameum unguen.

βαλσάμινος, ον, balsaminus, a, um.

βαλσαμώδης, ες, balsamodes, -is.

βάμμα, τό, tinctura, -ae, θ.

βάνασος, ον· 1) sedentarius, a, um· ἐντεῦθεν· opifex -icis; ἄ. τέχνη

βάνασος, ars illiberalis· 2) ἐπὶ ἡ-

θῶν, illiberalis, e; haud ingenuus, a, um, rusticus, a, um.

βανασοτεχνέω-ῶ, **βανασουρ-**

γέω-ῶ, opificum artem ἢ servilem

artem exerceo.

βανασουργός, δ, opifex, -icis, ἄ.

βανασουργία, ἡ, opific.um, -i,

οὐ. opificum ars ἢ servilis ars.

βανασώδης, ες, rusticus, a, um.

βανασώως, rustice; illiberaliter.

βαπτίζω, mergo, immergo (-rsi,

-rsum, -ere); obruo, -ui, -utum,

-ere aliquem ἢ aliquid· *φατίζο-*

μαι, me immergo ἢ immergor· ||

† baptizo.

βάπτις, ἡ, **βάπτισμα**, τό, **βα-**

πτισμός, δ· 1) immersio -onis,

θ. 2) † baptismus, -atis, οὐ. ἡ -mus.

βαπτιστής, δ, baptista, -ae, ἄ.

βαπτός, ἡ, ὄν, tinctus, a, um.

βάπτω· 1) immergo (-rsi, -rsum,

-ere) aliquid rei (ferrum aquae)·

2) inficio, -ere, aliquid· 3) tingo

(-nxi, -nctum, -ere) aliquid· 4) im-

buo, -ere.

βάραθρον, τό, vorāgo, -inis, θ.

βαραθρώδης, ες, voraginosus.

βαρβαρίζω, barbaros imitor.

βαρβαρικός, barbaricus, a, um.

βαρβαρικῶς, barbarice.

βαρβαρισμός, δ, barbarismus, -i, ἄ.

βαρβαριστί, barbarice.

βάρβαρος, ον, barbarus, a, um.

βαρβαρότης, ἡ, barbaria, -ae, θ.

βαρβάρως, barbare.

βαρβιτίζω, barbiton pulso.

βάρβιτος, ἡ, barbitos, -i, θ.

βαρέως, graviter; moleste.

βάρημα, τό, gravitas, -ātis, θ.

βάρις (-ιδος), ἡ, navis, -is, θ.

βάρος, τό· 1) pondus, -eris, οὐ.

2) onus, -eris, οὐ. 3) gravitas, -atis.

βαρυνάλητος, *ον*, βαρυνάλης, *ες*, grav. ter dolens.

βαρυνηκοῦ -ῶ, difficulter audio.

βαρυνηκοῖα, *ἡ*, grav. tas auditūs.

βαρύνκοος, *ον*, surdaster, a, um.

βαρυνηχῆς, *ες*, gravisonus, a, um.

βαρυνθυμέω -ῶ, aeger animi sum; tristi amino sum; tristis sum.

βαρυνθυμία, *ἡ*, aegrimonia, -ae, *θ*.
βαρυνθυμῖος, *ον*, aeger animi (*ἡ* animo); tristitiā affectus; iratus.

βαρυνθύμως, aegro animo; aegre:
βαρύνω· 1) gravo, -are· 2) premo, -ere aliquid, *ὄθεν* : *ὀνω* βεβαρημένος, = vino pressus· 3) = *ἐπιβαρύνω*, *ἐνοχλῶ*, ingravo, -are, aliquidem *ἢ* aliquid; — *ομαι*· a') gravor, -ari· β') = *πληροῦμαι*, gravesco, -ere· γ') *μεταφ.* = *ἐνοχλοῦμαι*, ingravesco, -ere· δ') *μεταφ.* = *χαλεπῶς φέρω*, gravor, aegre fero.

βαρυνσις, *ἡ*, gravatio, -onis, *θ*.

βαρυντικός, *ἡ*, *ον*, gravabilis, e

βαρυνπενθῆς, *ες*, graviter lugens; gravi luctu oppressus.

βαρῦς, *εἶα*, *ύ*, gravis, e (*κρη. και μεταφ.*)· *ὄθεν* 1) = *βριθῦς*, gravis, e; ponderosus, a, um· 2) *βαρῦς ἦχος*, gravis sonus· 3) = *ἐπαχθῆς*, *ὄχληρός*, gravis, e; molestus, a, um.

βαρυστενάχων, graviter gemens.

βαρύστονος, graviter suspirans.

βαρύτης, *ἡ*· 1) gravitas, -atis· 2) pondus, -eris; *θ*. [carus, a, um.]

βαρύτιμος, *ον*, pretiosus, a, um;

βαρυντοῦ -ῶ, (*γραμμ.*) accentum gravem pono.

βαρύντονος, *ον*· 1) valde intentus; graviter sonans· 2) *ἐπι οὐλοβῶν*, accetum gravem habens.

βαρύφθογγος, *ον*, *ἐπίθ*. gravem sonum edens.

βαρύφορτος, graviter onustus.

βασανίζω· 1) tero aliquid in coti-
cula· *ἐντεῦθ*. = examino, exploro, -are, aliquidem *ἢ* aliquid· 2) torqueo (tors; tortum, -ère), aliquidem *ἢ* aliquid; — *ομαι*, torqueor, crucior.

βασανιστής, *δ*· 1) exploratio, -onis, *θ*. 2) excrutiatio, -ōnis, *θ*.

βασανιστήριον, *τό*· 1) tormentum, -i, *ού*. 2) carnificina, -ae, *θ*.

βασανιστής, *δ*· 1) tortor, -oris, *ά*.

2) cruciator, -ōris, *ά*. 3) aflicta-
tor, -oris, *ά*. 4) carnifex, -icis, *ά*.

βασανίστρια, *ἡ*, quae torquet.

βάσανος, *ἡ*· 1) lapis Lydius, coti-
cula, -ae, *θ*. *ἐντεῦθ*. = examen, -inis *ού*. exploratio, -onis, *θ*. 2) tormenta, -orum· 3) cruciatus -ūs. *ά*. excrutiatio, -onis, *θ*. 4) carnificina; -ae, *θ*.

1. **βασιλεία**, *ἡ*, regina, -ae, *θ*.

2. **βασιλεία** *θ*, imperium regium; regnum, -i, *ού*.

βασιλείων, *τό*, regnum, -i, *ού*.

βασιλείος, *ον* (*του βασιλέως*)· re-
gius, a, um, *δ* βασιλείος *θρόνος*, so-
lium regium, sedes regia.

βασιλεύς, *δ*, rex, -gis, *ά*.

βασιλευτός, *ον*, regi subjectus.

βασιλεύω, regnō, -are.

βασιλίζω, regi iaveo (-ère).

βασιλικός, *ἡ*, *ον*, regalis e; re-
gius, a, um· *ἡ βασιλική στολή*, re-
gius ornatus· *ἡ βασιλική (στοά, ἐκ-
κλησία)*, basilica, -ae, *θ*. *οἱ βασι-
λικοὶ* (= *οἱ αὐλικοὶ*), aulici, -orum.

βασιλικῶς, regaliter.

βασιλῆς, *ἡ*, regina, -ae, *θ*. 2) *βα-
σιλῆς (οἰκία)*, regia, -ae, *θ*.

βασιλίσκος, *δ*, regulus, -i, *ά*.

βασιλίσσα, *ἡ*, regina, -ae, *θ*.

βάσιμος, *ον*, meabilis, e· *ἐντεῦθ*.
stabilis, e; firmus, a, um.

βάσις, *ἡ*· 1) = *βαδισμός*, gressus, -us, *ά*. 2) = *θεμέλιον*, fundamen-
tum, -i, *ού*. crepido, -inis, *θ*. *ba-
sis*, -is, *θ*. 3) *ἐν τῇ μετρ.* rhythmus,
numerus.

βασκαίνω (*τινά*)· 1) fascino *ἢ* ef a-
scino aliquidem· 2) *βασκαίνω (φθονῶ)*
τινι, invideo alicui.

βασκανία, *ἡ*· 1) effascinatio, -onis,
θ. 2) = *φθόνος*, invidia, ae, *θ*.

βάσκανος, *ον*· 1) qui fascinat (ali-
quidem)· 2) = *φθονερός*, invidus, a,
um· 3) *οὐσιαστ.* obrectator, -ōris,
ά. sycophanta, -ae, *θ*.

βασκάνως, animo inv. do.

βάσταγμα, *τό*, onus, -eris, *ού*.

βαστάζω· 1) fero, -erre; porto,
-are· aliquid· 2) sustineo, -ere,
aliquid.

βαστακτός, ἡ, ὄν, portatus.
βάταλος· 1) (= κίναδος), cinae-
 duc· **2)** = τραυλός· linquā haesi-
 tans, baibus (περὶ Δημοσθένους).
βατώω (ἐπὶ ἄρρενος) coeo alicui;
 —ομαι (ἐπὶ θήλειως), coeo alicuj.
βᾶτῆρ, ὅ· 1) limen -inis, οὐ. **2)** =
 βαλβίς, meta, -ae, θ.
βατία, ἡ, rubētum, -i, οὐ.
βάτινος, rubeus, a, um; e rubo.
βάτον, τό, rubum, -i, οὐ.
βάτος, ἡ· 1) rubus, -i, ἄ. **2)** sen-
 tis, -is, θ. vepres, -is, θ.
βατός, ἡ, ὄν, pervius, a, um.
βατράχειος, ad ranas pertinens.
βατράχιον (βοτ.), ranunculus, -i.
βατραχομυομαχία, ranarum et
 murium pugna; batrachomyoma-
 chiae.
βατραχος, ὁ, rana, -ae, θ.
βατταρίζω (= τραυλίζω)· balbutio.
βατταρισμός, ὁ, titubantia, θ.
βατταριστής, balbus, a, um.
βαττολογέω -ῶ, q. blatio, gar-
 rio, -ire.
βαττολογία, ἡ· multiloquium, -i.
βαττολόγος, garrulus, -i, ἄ.
βαττώδης, ες· 1) rubens, rubo
 similis· **2)** spinis obsitus (locus).
βαυξω (ύλακτῶ), baubor, -ari.
βαυναλάω -ῶ, βαυκαλίζω, sopio
 aliquem cantu (more nutricum).
βαυνάλημα, τό, cantus nutricum
 (que sopiunt infantes).
βαυνάλιον, τό, βαυκαλις, ἡ, gello
 ἢ gillo, -onis, ἄ.
βαφεῖον, τό, officina tinctōris.
βαφεύς, ὁ· 1) infector, -oris, ἄ.
2) tinctor, -ōris, ἄ.
βαφή, ἡ· 1) infectio, -ōnis, θ. **2)**
 tinctura, -ae, θ.
βαφικός, ἡ, ὄν· 1) infectivus, a,
 um· **2)** ad tincturam pertinens· ἡ
 βαφικὴ (ὑποκ. τέχνη), ars tinctoria.
βάψιμος, ὄν, tingendus, a, um.
βάψις, ἡ, tinctio, -ōnis, θ.
βδέλλα, ἡ· 1) hirudo, -inis, θ. **2)**
 sanguisuga, ae, θ.
βδέλυγμα, τό, monstrum, -i, οὐ.
βδελυγμία, ἡ, βδελυγμός, ὁ· 1)
 fastidium, -i, οὐ. **2)** detestatio, -onis,
 θ. abominatio, -onis, θ.

βδελυκτός, ἡ, ὄν, abominandus ἢ
 abominabilis.
βδελυκτῶς, abominanter.
βδελυρός, ἄ, ὄν· 1) foedus, a, um·
2) teter, -tra, -trum· **3)** obscœ-
 nus, a, um.
βδελυρῶς, forde, obscœne.
βδελύττομαι (τι), abominor, -ari;
 detestor; aversor, -ari, aliquid.
βέβαιος, α, ὄν, stabilis, e· ἀσφα-
 λής· firmus, a, um; certus, a, uni·
 exploratus, a, um.
βεβαιότης, ἡ, stabilitas, -atis, θ.
 iirmitas, θ.; confirmatio, θ.
βεβαιῶω -ῶ, stabilio, -ire, aliquid;
 — και —οῦμαι, firmo, comfirmo,
 —are, aliquid; affirmo, —are.
βεβαίωμα, τό, firmamentum, οὐ.
βεβαίως· 1) stabiliter, constan-
 ter· **2)** iirme ἢ iirmiter· **3)** certo·
4) explorete· **5)** coniiirmate.
βεβαίωσις, ἡ, affirmatio, -onis,
 θ. confirmatio, -onis, θ.
βεβαιωτής, ὁ· 1) confirmator, -o-
 ris, ἄ. **2)** affirmator, -ōris, ἄ.
βεβαιωτικός, confirmativus.
βεβαιωτικῶς, confirmative.
βεβαρημένος, ἡ, ὄν, pressus, a,
 um, (aliqua re).
βέβηλος, ὄν· 1) profānus, a, um·
2) = βεβηλωμένος, defanatus.
βεβηλότης, ἡ, profanitas, θ.
βεβηλώω -ῶ, profano, —are, ali-
 quid· **2)** exauguro· **3)** violo.
βεβήλως, profane.
βεβήλωσις, ἡ· 1) profānatio, θ.
2) exauguratio, θ. **3)** violatio, θ.
βεβιασμένως, coacte.
βεβουλευμένως, consulto.
βελοθήκη, ἡ, pharetra, —ae, θ.
βελόνη, ἡ, acūs, —us, θ.
βελονοειδής, acus formam habens
βελονοπώλης, ὁ, acuarius, -ii, ἄ.
βελοποιέω -ῶ, tela fabrico.
βελοποιία, ἡ, telorum fabricatio.
βελοποιός, ὁ, telorum fabricator.
βέλος, τό, telum, -i, οὐ.
βελτιῶω -ῶ, meliorem facio, ali-
 quid; μέσ. melior (-us) iio.
βέλτιον, βελτιόνως, melius.
βέλτιστα, optime; recte.
βέλτιστος, ἡ, ὄν, optimus, a, um.

βελτίων, ον, melior, -oris, ἄ. melius, -oris, οὐ.

βελτίωσης, ἡ, melioratio, θ.

βέμβιξ, ἡ, turbo, -inis, ἄ.

βῆμα, τό, 1) gradus -us, ἄ. 2) passus, -ūs, ἄ. 3) βῆμα δικαστοῦ ἢ οτρατηγοῦ, tribunal -alis οὐ. 4) ορητορικὸν βῆμα, suggestus, -ūs. ἄ. 5) τὸ ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ βῆμα, rostra -orum, οὐ. πλ.

βηματίζω, gradior, (-essus sum, -i)

βήξ, ἡ, tussis -is, -i, θ.

βῆσσα, ἡ, saltus, -us, ἄ.

βήσσω (βήχω), tussio -ire.

βηχικός, ἡ, ὄν, tussicularis, e.

βία, ἡ· 1) vis (air. v; m. ἀφ. vi)· 2) violentia, -ae, θ. *3) = σπουδή, festinatio, -onis, θ.

βία, ἐπίρ. per vim.

βιάζω, σνήθ. βιάζομαι τινα· 1) vim affero (alicui); violo, -are, aliquem -ομαι (φθελω) παρθένον, violo, vitio, virginem· 2) = βιάζω ἀναγκάζω τινα, cogo aliquem (ut faciat aliquid)· παθητ. βιάζομαι α) = ἀναγκάζομαι, cogor *β) = ἐπιεργαίω, festino -are:

βιαίος, α, ον, violentus, a, um.

βιαίως, vi; violenter; coacte.

βιαιότης, ἡ, violentia, -ae, θ.

βιασμός, ὁ, vis illata; violatio, θ.

βιαστής, ὁ, coactor, -oris, ἄ.

βιαστικός, ἡ, ὄν, 1) βιαστικὸς νόμος, lex violenta· *2) = ἐπιεργόμενος σπεύδων, festinans, -ntis; festinabundus, a, um; festinus, a, um; ἐντεῦθ. ἐπίρ. βιαστικῶς ἢ βιαστικά, (=διά σπουδῆς) festinanter.

βιβλικός, ἡ, ὄν, litteratus, a, um.

βιβλίδιον, βιβλιαρίδιον, βιβλιδάριον, βιβλιάριον, τό, libellus, -i, ἄ. libellulus, -i, ἄ.

βιβλινός, biblinus, a, um.

βιβλιογραφία, ἡ, librorum scriptio
βιβλιογράφος, ὁ, librorum scriptor
*βιβλιοθηκῆριος, ὁ, bibliothecarius, -i, ἄ. promus librorum.

βιβλιοθήκη, ἡ, bibliotheca -ae, θ. ὁ ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης, a bibliothecā· μικρὰ βιβλιοθήκη, bibliothecula, -ae, θ.

βιβλιοκάπηλος, ὁ, libellio, -ōnis, θ.

βιβλίον, τό, 1) libellus, -i, οὐ. *2) = βίβλις, liber, bri, ἄ. βιβλία (κατάστιχα) λήμματος καὶ ἀναλώματος, codices accepti et expensi, βιβλίον συγγράφω, librum consecrabo, βιβλίον ἐκδόσω, librum edo.

βιβλιοπωλεῖον, τό, taberna libraria ἢ ἀπλ. libraria, -ae, θ.

βιβλιοπώλης, ὁ, librarius, -i, ἄ.

βιβλιοφόρος, ὁ, libriger, -eri, ἄ.

βιβλιοφυλάκιον, τό, librarium, οὐ.

βιβλιοφύλαξ, ὁ, promus librorum.

βίβλος, ἡ, 1) biblus, -i, θ. 2) =

βιβλίον, liber, -bri, ἄ.

βιβρώσκω, comedo depasco.

βινέω -ῶ, futuo ἢ coniutuo, -ere.

βιογραφία, ἡ, vita, -ae.

βιομηχανία, ἡ, industria in vitā sustentandā.

βιομήχανος, industriosus ad vitam sustentandam.

βιοπόνος, victum labore quaerens.

βιοποριστικός, victum suppeditans.

βίος, ὁ, vita, -ae, θ.

βιοτεύω, vivo, -ere.

βιοτή, ἡ, vita, -ae, θ.

βιώω -ῶ, vivo (vixi, victum, -ēre).

vitam ago, vitam dego.

βιώσιμος, ον, qui potest vivere.

βιωτικός, ἡ, ὄν, ad vitam pertinens· ἡ μέριμνα, cura vitae.

βιωτός, ἡ, ὄν, vitalis, e.

βιοφελής, ἐς, vitae utilis, e.

βλαβερός, ἄ, ὄν, 1) nocens -ntis;

noxius, a, um; 2) = ἐπιζήμιος, damnosus, detrimentosus.

βλαβερός, nocenter; damnose.

βλάβη, ἡ, 1) noxa, -ae, θ. noxia,

-ae, θ. 2) incommodum, -i, οὐ. 3)

damnum, -i· 4) detrimentum, -i,

οὐ. 5) laecio, -onis, θ.

βλακεία, ἡ, languor, -oris, ἄ.

βλακεύω, 1) languo -ere; 2) =

τροφῶ, delicate vivo· 3) μέσ. θρού-

πτομαι, delicias facio.

βλακικός, ἡ, ὄν, languens; languidus· ἐντεῦθ. = stupidus, a, um.

βλακικῶς, languide; stupide.

βλακώδης, ἐς, languidus, a, um,

ignavus; ἐντεῦθ. = socors, -rdis.

βλάξ, ὁ, ἡ, languens, -ntia, lan-

guidus; ἐντεῦθ. = socors, -rdis.

βλαπτικός, ἡ, ὄν, noxius, a, um.
βλάπτω τινά, noceo (-cui, -ere) alicui' —μαι, mihi nocetur.
βλαστάνω, germino, -are.
βλάστη, ἡ, βλάστημα, τό, germen, -nis, οὐ. germinatio, -onis, θ.
βλάστησις, ἡ, germinatio. θ.
βλαστικός, ἡ, ὄν, ad germinandum pertines.
βλαστολογέω -ῶ, pampino, -are.
βλαστολογία, ἡ, pampinatio, θ.
βλαστός, ὁ, germen, -inis, οὐ.
βλασφημέω -ῶ, 2) maledico (alicui) 2) † blasphemio, -are.
βλασφημία, ἡ, βλασφήμια, τό, 1) maledicentia -ae, θ. maledictum, -i, οὐ. 2) † blasphemia, -ae, θ.
βλάσφημος, ὄν, 1) maledicens, -ntis; maedicus, a, um 2) † blasphemus, a, um.
βλασφήμωσις, maledice.
βλάβις, ἡ, laesio, -onis, θ.
βλέμμα, τό, 1) aspectus, -ūs, ἄ. 2) obtūtus (oculurum).
βλέμμα, ἡ, mucus, -i, ἄ.
βλενωδής, mucōsus, a, um.
βλεπτικός, ἡ, ὄν, acute cernens.
βλέπω, oculos conjicio in aliquid ἢ aliquid, aspectum ἢ oculos converto aliquo, ἐντεῦθ. aspicio. video, tueor, aliquid ἢ aliquem.
βλεφαρίζω (=καρδαμύττω), nicto, -are; palpebro; -are.
βλεφαρίς, ἡ, cilium, -i, οὐ.
βλέφαρον, τό, palpebra, -ae, θ.
βλέψις, ἡ, intuitus, us, ἄ.
βλήμα, τό, jactus, -us, ἄ. ictus, ἄ.
βλητής, ὁ, jaculator, -oris, ἄ.
βλητός, ἡ, ὄν, jactus, ictus, a, um.
βληχάομαι -ῶμαι, balo, -are.
βληχῆμα, τό, βληχῆθμός, ὁ, balatus, -us, ἄ.
βληχρός, ἄ, ὄν, debilis, e.
βληχρῶς, debiliter, leniter.
βλητομά(μ)μας (=μωρός), bliteus, a, um; frutex, icis.
βλίτον, τό, blitum, -i, οὐ.
βλίττω (μέλι), exseco (meli).
βλοσυρός, ἄ, ὄν, torvus, a, um.
βλοσυρότης, ἡ, torvitas, -atis, θ.
βλοσυρῶς, torviter.
βλύσις, βλυσμός, scatebra, -ae, θ.

βλύω (βλύζω), scateo, -ere.
βλωμός, ὁ, bucca panis.
βόαργος, ὁ, bos ferus.
βοῶ -ῶ· 1) boo —are; vociferor, -ari 2) clamo, —are; clamito, —are 3) inclamo, conclamo, —are.
βόειος, α, ὄν, bubulinus, bubulus, a, um 3) βόειον κρέας, caro bubula.
βοή, ἡ· 1) clamor, oris, ἄ. 2) vociferatio, -onis, θ. 3) ἐπὶ πολλῶν, convicium, ii, οὐ. conclamatio.
βοηγενής, ἐς, bove genitus.
βοήθεια, ἡ, auxilium, ii, οὐ.
βοητέω -ῶ, clamans accuto· θθ. 1) auxilium alicui fero, auxilior alicui; 2) συνήθ. βοηθῶ τινι· ἐρχομαι βοηθήσω ὑμῖν, auxilium vobis venio 3) νοελλ. βοηθοῦμαι ὑπὸ (παρά) τινος, auxilium (subsidiū) accipio ab aliquo.
βοήθημα, τό, adjumentum, οὐ.
βοηθητικός, ἡ, ὄν, auxiliaris, e.
βοηθός, ὁ, auxilians, -ntis.
βοηλάτης, ὁ· 1) bovum abactor 2) ubsequa, —ae, ἄ.
βοθρεύω, βοθρίζω, βοθρῶω -ῶ· 1) foveas efodio 2) in foveā obruo.
βοθροειδής, ἐς, in scrobis modum; cavatus, a, um.
βόθρος, ὁ, scrobis, θ. forvea, θ.
βοῦδιον, βόδιον, τό, 1) buculus, -i, ἄ. 2) bucula, ae, θ. vaccula, —ae, θ.
βοιωτός, ὁ, Boeotus, -i, ἄ.
βολβοειδής, ἐς, βολβώδης, ἐς, bulbosus, a, um.
βολβός, ὁ, bulbus, -i, ἄ.
βολή, ἡ, jactus, -ūs, ἄ.
βολίς, ἡ, jaculum, -i, οὐ.
βόλος, ὁ, jactus, -ūs, ἄ.
βομβέω -ῶ, bombito —are, bombum edo; tinnio, -ire; ἐπὶ μελισσῶν, susurro, —are.
βομβηδόν, bombum edendo.
βόμβησις, ἡ, susurrus, (apum).
βόμβος, ὁ, bombus, -i, ἄ. ἐπὶ μελιω. susurrus.
βομβύκιον, τό, pupus bombycis.
βόμβυξ, ὁ, bombyx -ycis, ἄ.
βομβώδης, susurro similis.
βόνασος (εἶδ. βός), bonásus, -i, ἄ.
βοοειδής, ἐς, ἐπίθ. formam bovis habens.

βορά, ἡ, pastus; -us; cibus, -i.
βόρβορος, ὁ 1) coenum, i, οὐ. 2) lutum, -i, οὐ. 3) limus, -i, ἄ.

βορβορέω -ῶ, ρ. coene aliquem collino.

βορβορώδης, ες, coenosus, a, um; limosus, a, um.

βορέας, βορρᾶς, ὁ, boreas, -ae, ἄ. ventus a septentrionibus oriens; aquilo, -ōnis, ἄ.

βορειανατολικός, ἡ, ὄν, inter septentriones et orientem solem spectans.

βορειανατολικῶς, inter septentriones et orientem solem.

βορειοδυτικός, ἡ, ὄν, inter septentriones et occasum solis spectans.

βορειοδυτικῶς, inter septentriones et occasum solis.

βόρειος, (α), ὄν, βορεινός, ἡ, ὄν. 1) boreus; borealis, e' 2) aquilonaris, e' 3) septentrionalis, e.

βορός, ὁ, vorax, -ācis.

βοσκή, ἡ, pastus, -us, ἄ.

βόσκημα, τό, pecu, -u, οὐ. βοσκήματα (= κτήνη), pecua καὶ pecuda.

βοσκηματώδης, ες, pecuarius.

βόσκησις, ἡ, pastio, -ōnis, θ.

βοσκός, ὁ, pastor, -ōris, ἄ.

βόσκω, pasco (pavi, pastum, -ere) —ομαι, pascor, alo me' μεταφ. βόσκομαι (= τέρομαι) τι, pascor aliqua re.

βόστρυξ, βόστρυχος, ὁ 1) ὁ τεχνητός, cincinnus, -i, ἄ. 2) ὁ φυσικός, cirrus, -i, ἄ.

βοστρυχηδόν, in cincinnati modum

βοστρυχίζω, βοστρυχῶ -ῶ 1) = ὄλλω ποῶ, crispo, -are; — τὰς τρίχας, torqueo capillos.

βοστρύχιον, τό, cincinnulus, -i, ἄ.

βοστρύχωμα, τό, cincinnati.

βοτάνη, ἡ, herba, θ. gramen, οὐ.

βοτανίζω 1) exherbo, -are; 2) runcō ἢ eruncō —are, aliquid.

βοτανικός, herbarius, a, um, ἡ βοτανική, herbaria, -ae.

βοτάνιον, τό, herbula, -ae, θ.

βοτανισμός, ὁ, botanismus, -i, ἄ.

βοτανώδης, ες, herbitus, a, um.

βοτανολόγος -ῶ, herbas colligo.

βοτήρ, -οτής, ὁ, pastor, -ōris, ἄ.

βοτρυδόν, modo racemi.

βοτρουειδής, ες, racemo similis.

βότρυς, ὁ, racēmus, i, ἄ. uva, -ae.

βοτρυώδης, ες, racemosus.

βούβαλος, ὁ, bubalus, -i, οὐ.

βουβών, ὁ, inguen, -inis, οὐ.

βουθυσία, ἡ, immolatio boum.

βουθυτέω -ῶ, boves immolo.

βουθύτης, ὁ, boves mactans.

βούκεντρον, ὁ, stimulus boum.

βούκερως, bucerus, a, um.

βουκέφαλος, taurino (magno) capite praeditus, κύρ. ὄν. Bucephalus, -i.

βουκινίζω, bucino, -are.

βουκολέω -ῶ 1) boves pasco, bubulcito, -are 2) μετφ. inani spe pasco ἢ lacto, (aliquem).

βουκολικός, ἡ, ὄν, pastoricius τὰ βουκολικά (ποιήματα), carmina pastoricia; bucolica.

βουκόλος, ὁ, bubulcus, -i, ἄ.

βουλαίος, α, ὄν, qui in curiā est; consiliarius, a, um.

βούλευμα, τό 1) consilium, -ii, οὐ. 2) consultum, -i 3) decretum -i

βούλευσις, ἡ, consultatio, θ.

βουλευτήριον, τό, curia, -ae, θ.

βουλευτής, ὁ 1) ἐν Ρώμῃ, senator, -ōris, ἄ. 2) τῶν ἰσπολιτιδῶν πόλεων, decurio, -ōnis, ἄ.

βουλευτικός, ἡ, ὄν 1) = συμβουλευτικός, consiliarius, a, um 2) = συγκλητικός, senatorius.

βουλευόμεαι (= σκέπτομαι) περί τινος, consulo de re' (= φροντίζω) περί τινος, consulo alicui' (= προτίθεμαι), consilium capio alicujus rei' (= δοκέι μοι τι), consulo, de libero aliquid.

βουλεύω, senator sum.

βουλή, ἡ, voluntas, -atis, θ. consilium, -ii, οὐ. || (= σύλλογος, συνέδριον), α) consilium, -ii, οὐ. συγκαλῶ τὴν βουλήν, consilium convoco.

β) senatus, -us, ἄ. συνηλθεν ἢ βουλή, habitus est senatus.

βούλημα, τό, voluntas, θ.

βούλησις, ἡ, voluntas, -atis.

βουλευτικός, ἡ, ὄν, voluntarius.

βουληφόρος, qui consilium dat.

βουλιμία, βουλιμίαισις, ἡ, iames magna; fames non tolerabilis.

βουλιμιάω -ῶ, fame intolerabili labōro; adesurio, -ire.

βούλομαι, volo (-lui, velle); **βούλει,** visne? οὐ βούλομαι, nolo (-lui nolle): οὐ βούλομαι ποιεῖν τι, nolo aliquid facere· μάλλον βούλομαι, malo (-lui, malle).

βουνός, δ· 1) = σωρός, agger, -eris ἄ. 2) clivus, -i, ἄ. 3) collis, -is, ἄ.

*4) τὸ βουνόν, mons, -ntis, ἄ.

βουνώδης, ες, montuosus, a, um.

βούπαις, δ, puer grandis.

βοῦς, δ, ἡ, bos, bovis, ἄ. θ. ἄρ-σιν βοῦς, taurus i, ἄ. θήλεια βοῦς, vacca, -ae, θ.

βουστάσιον, τό, bovine.

βουτρόφος, boves alens.

βουτύρινος, butyro factus.

βούτυρον, τό, butyrum, -i, οὐ.

βουφάγος, boves vorans.

βουφόνος, boves mactans.

βοῶδης, ες, bove similis.

βοῶν, δ, bovine -is, οὐ.

βοῶνητος, ον, bove emptus.

βοῶπις, ἡ, bovinos oculos habens

βραβείον, τό, praemium, -i, οὐ.

palma, -ae, θ. honor, -oris, ἄ.

βραβευτής, δ, certaminis iudex; arbiter, -tri, ἄ.

βραβεύω, praemia, brabêa tribuo (alicui): *βραβεύομαι, praemium, brabêum, palmam accipio.

βράγχια (ιχθύων), branchiae.

βραγχιάω -ῶ, raucio, -ire.

βραγχιοειδής, branchiis similis.

βράγχος, τό, raucitas, -âtis.

βραγχός, ἡ, ὄν, raucus, a, um.

βραγχώδης, ες, raucus, a, um.

βραδέως, tarde, sero.

βραδυβάμων, tarnigradus, a, um.

βραδύγαμος, sero se matrimonio jungens.

βραδύγλωσσος, ον, tardiloquus.

βραδύκαρπος, sero dans fructus.

βραδυκίνητος, ον, tardus, a, um.

βραδυμαθής, ες, tarde discens.

βραδύνοια, ἡ, tarditas (ingenii).

βραδύνους, ον, tarde ingenio, tardus, a, um; tardicors, -rdis.

βραδύνω (πυρά ἢ τι), tarde ἢ re-

tardo, -are, aliquem ἢ aliquid; demoror ἢ remoror aliquem· || οὐδ. **βραδύνω, -ομαι, tardor, -ari, tardesco, ere.**

βραδυπλοέω -ῶ, tarde navigo.

βραδύπνους, aegre respirans.

βραδυπορέω -ῶ, tarde progredior.

βραδυπόρος, ον, tarde gradiens.

βραδύπους, ον, tardigradus, a, um

βραδύς, εἶα, ὕ, tardus, a, um; serus, a, um· || (= **νωθρός**), segnis, e.

βραδυτής (βραδύτης), ἡ· 1) tarditas, -âtis, θ. 2) = **νωθρία,** segnitia, -ae.

βραδυτόκος, ον, tarde pariens.

βράζω· 1) = **παφλάζω, bullio, -ire·**

2) **ἐπι παθ. ferveo, ere·** *3) = **ἐψω τι, coquo, -ere, aliquid.**

βράκαι, αἶ, braccæ, -arum.

βρακοποιός, δ, braccatus, -i, ἄ.

***βρακοφόρος, ον, braccatus.**

βρασμός, δ, bullitus -us, ἄ. — τῆς ψυχῆς, fervor, -oris, ἄ.

βραχέως, brevis· **βραχύτερον, brevius, βραχύτατα, brevissime.**

βραχίων, δ, brachium, -i, οὐ.

βράχος, τό, 1) = τένανος, vadum

-i, cū. *2) = **πέτρα, cautes, -is, ἄ.**

βραχύβιος, brevis vitae, brevis, e.

βραχυβιότης, ἡ, brevitās.

βραχυκαταληκτέω -ῶ, in brevem syllabam desino.

βραχυκατάληκτος, ον, in brevem syllabam desinens.

βραχυκομάω -ῶ, ε. brevem coman gero.

βραχύκωλος, brevīa crura habens

βραχυλογέω -ῶ, brevis sum in loquendo.

βραχυλογία, ἡ, breviloquentia, -ae, θ. brevitās, -âtis, θ.

βραχυλόγος, ον, breviloquens.

βραχύνω, brevīo, -ire. abbrevio, -are; συλλαβήν, corripio syllabam.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύπτερος, parvas alas habens.

βραχύρριζος, breves radices habens

βραχύς, εἶα, ὕ, brevis, e, parvus,

a, um; exiguus, a, um.

βραχύστομος, ον, brevis ore.

βραχυσύλλαβος, ον, brevibus syllabis constans.

βραχύτητα, ἴδε βραχείως.
βραχύτης, ἡ, 1) brevitās, -atis, θ.
 2) parvitas, θ. 3) correptio, θ.
βραχυτράχλος, ον, brevi collo.
βραχύφυλλος, ον, brevīa habens folia
βραχυχρόνιος, ον, ἐπιθ. breve
 tempus durans.
βρέγμα, τό, sinciput, -itis, οὐ.
βρέμω, iremo, -ere; mugio, -ire.
βρένθος, δ, fastus, -us, ἄ.
βρενθύομαι (ἐπί τι), superbio,
 -ire, aliqua re.
βρεφικός, ἡ, ὄν, infantilis, e.
βρεφοκτονία, inianticidium, οὐ.
βρεφοκτόνος, δ, infanticida, ἄ.
βρέφος, τό, 1) foetus (in utero)
 2) inians, -ntis, -i, ἄ.
βρεφοτροφείον, τό, brephotro-
 phium, -i, οὐ.
βρέχω, rigo (aliquid), irrigo (ali-
 quid), madefacio (aliquid), tingo,
 -ere (aliquid.), ἄπροσ. βρέχει pluit
 || —ομαι, medesimo, medesco.
βρίζα (=σίκαλις), secāle, -is, οὐ.
βριθός (=βαρύς), gravis, e.
βρίθω (τινί), gravis, sum, onu-
 stus sum, aliqua re.
βριμάομαι -ῶμαι (τινί). irascor.
βρίμη, **βρίμημα**, iracundia, -ae, θ.
βριμηδόν, cum fremitu.
βρόγχα, τά, pulmonis concava.
βρόγχος, δ, guttur, -uris, οὐ.
 1. **βρόμος** (=θόρυβος), fremitus.
 2. **βρόμος**, δ, avēna, -ae, θ. ἐκ
 βρόμου, avenaceus, a, um.
βρομώδης, ἴδε θορυβώδης.
βρονταῖος, α, ον (=τῆς βροντῆς),
 tonitralis, e.
βροντάω -ῶ, tono (-ui, -āre) ||
 ἄπροσ. βροντᾶ, tonat.
βροντή, ἡ, tonitrus, -us, ἄ.
βροντώδης, ες, tonans; -ntis.
βρότειος, **βροτήσιος**, mortalis, e.
βροτολογός, ὄν, homines pessum-
 dans, hominibus perniciosus.
βροτός, δ, mortalis.
βρότος, δ, tabum, -i, οὐ. cruor, ἄ.
 ***βροχερός**, ἄ, ὄν, pluvius, a, um.
βροχή, ἡ, pluvia, -ae, θ.
βροχθίζω, glut.o, -ire, aliquid.
βρόχθος, δ, guttur -uris, οὐ.
βρόχος, δ, laquens, -i, ἄ.

βρονάζω, abundo, -are aliqua re.
βρυγμός, δ, stridor dentium; fren-
 dor, -oris, ἄ.
βρύον, τό, muscus, -i, ἄ.
βρυοφόρος, musci fertilis.
βρύσις, ἡ, fons, -ntis, ἄ.
βρυχαλέος, α, ον, rugiens.
βρυχάομαι -ῶμαι, rugio, -ire; fre-
 mo, -ere; ὁ λέων -ᾶται, leo fremit.
βρυχή, **βρυχετός** (=τριαιμός), fren-
 dor -oris, ἄ. stridor dentium.
βρυχηθμός, rugitus, -us, ἄ.
βρυχητής, δ, qui rugit.
βρυχητικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. fromi-
 tum faciens.
βρύχιος, ον, aquā mersus.
βρύχω (τινί), irendo (dentibus).
βρύω (τινί), turgeo re aliqua.
βρυώδης, ες, muscosus, a, um.
βρωμα, τό, (=ἔδεσμα), esca, -ae,
 θ. cibus, -i, ἄ. || **δυσωδία**, graveo-
 lentia, -ae, foetor, -oris, ἄ.
βρωμάομαι -ῶμαι, rudo, -ere.
βρωμέω -ῶ, (=κακῶς δίζω), foet-
 teo, -ere.
βρώμησις, ἡ, (=ὄγκηθμός), runditus.
βρωμός, δ, foetor (hircorum).
βρωμώδης (βρωμερός), foetidus.
βρωμολόγος, foetores loquens.
βρωσείω, esurio, -ire.
βρώσιμος, ον, esculentus, a, um.
βρώσις, ἡ, esus, -us, ἄ. cibus. -i.
βρωτήρ, δ, esor, -oris, ἄ.
βρωτικός, ἡ, ὄν, aptus ad come-
 dendum.
βρωτός, ἡ, ὄν, cibo idoneus.
βίβλιος, ἡ, ον, ex bybto factus.
βύβλος, ἡ, cyperus papyrus ἐν-
 τεῖθ. ἡ βίβλος, liber bri, ἄ.
βύζην, confertim; dense.
βυθάω -ῶ, in profundo sum.
βυθίζω, demergo (-si-rsum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid; **βυθίζομαι**, a) de-
 mergor, -sus sum, -i β) pessum
 eo ἢ abeo.
βυθός, δ, profundum, -i, οὐ.
βυκανάω -ῶ, **βυκανίζω**, bucino.
βυκάνη, (καμψ. σάλπιγξ), bucina.
βυκάνημα, bucinum, -i.
βυκανιστής, δ, bucinator, ἄ.
βύρσα, ἡ, aluta, -ae; θ. corium.
βύρσινος, ον, alutacius, a, um.

βυρσοδευέω -ῶ, subigo ἢ confitio corium ἢ pellem.

βυρσοδέψης δ, coriarius, i, ἄ.

βυρσοδεψικός, ἦ, ὄν, coriarius.

βυρσοποιός, δ, coriarius, -ii, ἄ.

βυρσοπώλης, δ, coriorum venditor
βύσσινος, ἦ, ὄν, ἐπίθ. byssinus, a, um.

βυρσοδομεύω, in profundo extruo (aliquid); in animo volvo.

βυσσός (= βυθός), fundus maris.

βύσσος (βαμβάκιον), byssus. θ.

βύω (πληρωέ), farcio (aliquid).

βώδιον, τό, buculus, -i, ἄ.

βῶλαξ, ἦ, gleba, -ae, θ.

βῶλάριον, βῶλιον, τό, glebula.

βωληδόν, glebatum.

βωλοειδής, ἐς, glebae similis.

βωλοκοπέω -ῶ, glebam refringo; deocco, -are.

βῶλος (γῆς), δ, gleba, -ae, θ.

βωλώδης, ἐς, glebosus, a, um.

βωμισκος, δ, arula, -ae, θ.

βωμοειδής, ἐς, arae similis.

βωμολοχέομαι, βωμολοχέω -ῶ, scurram ago.

βωμολοχία, ἦ, scurrilitas, θ.

βωμολοχικός, ἦ, ὄν, scurrilis, e.

βωμολόχος, δ, scurra, -ae. θ.

βωμολόχος, scurriliter.

βωμός, δ, 1) ara, -ae, θ. 2) altare,

-is ἢ altarium, -ii, οὐ.

Γ

Γ, γ (γάμμα), τὸ τρίτον γράμμα, littera Γ ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν γ' = tres, ἢ tertius, τὸ δὲ γ tria millia.

γαγάτης (λίθ.) δ, gagates -ae, ἄ.

γαγάμη, γάγαμον, sagēna, -ae.

γάγγλιον, τό, ganglion, -i, οὐ.

γαγγλιώδης, ἐς, ganglio similis.

γάγγραινα, ἦ, gangraena, -ae, θ.

γάγγραινόομαι -οὔμαι, gangraena laboro ἢ corripior.

γάγγραινώδης, gangraenae similis

γάγγραινώεις, gangraenae obreptio

γάζα, ἦ, gaza, -ae. θ. fiscus, -i, ἄ.

γαζοφυλάκιον, τό, aerarium, -i, οὐ.

γαζοφύλαξ, δ, praefectus aerarii.

γαῖα, ἦ, terra, -ae θ.

γαιοκτήμων, possessor (agrorum)

γαῖσον, γαῖδος, gaesum, -i, οὐ.

γαῖσφ ὠπλιμένος, gaesatus, a, um.

γάλα, τό, lac, lactis, οὐ.

γαλαθνήδος, ὄν (θηλαζόμενος), lactans, -ntis; lactens, -ntis.

γαλακτίζω, lacteo, -ere, γαλακτί-

ζων, lacteolus, a, um.

γαλακτικός, ἦ, ὄν, lacteus, a, um.

γαλάκτινος, ἦ, ὄν, lacteus, a, um.

γαλακτίτης (λίθος), galactites, ἄ.

γαλακτοειδής, ἐς, lacteus, a, um.

γαλακτόομαι -οὔμαι, lactesco, -ere.

γαλακτοποσία, ἦ, usus lactis ad bibendum.

γαλακτοποτέω -ῶ, lac bibo.

γαλακτοπότης, δ, qui lac bibit.

γαλακτοπόλης, δ, lactifer, -eri, ἄ.

γαλακτοτροφέω -ῶ, lacte alo.

γαλακτοτροφία, ἦ, lactatus, -us, ἄ.

γαλακτοῦχος, ὄν, lactans, -ntis;

lactaris, e; lactarius, a, um.

γαλακτοφαγέω -ῶ, lac comedo.

γαλακτοφαγία, ἦ, lactatus, -ūs, ἄ.

γαλακτοφάγος, ὄν, lac comedens.

καλακτοφόρος, ὄν, lac ferens.

γαλακτάχρους, οὖν, lacticolor,

-oris; lacteus, a, um.

γαλακτώδης, ἐς, lacteus, a, um.

γαλάκτωσις, ἦ, mutatio in lac.

γαλαξίας, δ, 1) via lactea, orbis

(circulus) lacteus' 2) = γαλακτίτης

(λίθος), galactites.

γαλοειδής, γαλεώδης, mustelinus.

γαλή, ἦ, 1) mustela, -ae, θ. meles,

-is, 2) = αἰλουρος, feles, -is, θ.

γαληναῖος, α, ὄν, tranquillus.

γαλήνη, ἦ, tranquillitas, -atis, θ.

tranquillum, -i, οὐ.

γαληνιδέω -ῶ, tranquillus sum.

γαληνίζω, tranquillo (mare).

γαλήνιος, ὄν, γαληνός, ὄν, tran-

quillus, a, um.

γαληνότης, ἡ, tranquillitas (tua).
 γαληνώω -ῶ, tranquillo, -are.
 γαληνῶς, tranquille.
 γαλιδεύς, catulus mustelae.
 γαλλικός, γαλατικός, Gallicus.
 γαλλικῶς, γαλλιστί, gallice.
 Γάλλος, Γαλάτης, δ, Gallus, -i, ἄ.
 γαλουχέω -ῶ, laeto, -are.
 γαλουχία, ἡ, lactatus, -us, ἄ.
 γαμβρός, δ, gener, -eri, ἄ.
 γαμετή, γαμέτις, ἡ, nupta, -ae, θ.
 uxor, -oris, θ. marita, -ae, θ.
 γαμέτης, δ, maritus, -us, ἄ.
 γαμέω -ῶ (τινα), 1) α) = νυμφεύομαι τινα (γυναίκα), duco aliquam uxorem, in matrimonium duco aliquam, matrimonio aliquam mihi jungo. *β) = συγγίνομαι τι (γυναικί), coeo alicui: γαμέομαι -οῦμαι (τινι) = ἵπανθρόνυμαι τινα, nubo ἢ denubo (-psi, -ptum, -ere) alicui (viro ἀνδρὶ).
 γαμήλιος, ον, 1) nuptialis, e, τὸ γαμήλιον δῶρον, donum, nuptiale, ἡ γαμήλιος εὐνή, lectus genialis, ἡ γαμήλιος πομπή, pompa nuptialis, ἡ γαμήλιος ἐσθής, vestis nuptialis. 2) conjugalis, e.
 γαμησεῖω, nupturio, -ire.
 γαμικός, ἡ, ὄν, 1) nuptialis, e. 2) conjugalis, e. 3) matrimonialis, e.
 γάμμα, τό, gamma, -ae, θ.
 γαμμοειδής, ἐς, gammatus.
 γαμοκλοπέω -ῶ, scortor, -ari.
 γαμοκλοπία, ἡ, adulterium, -i, οὐ.
 γαμοκλόπος, δ, adulter, -eri, ἄ.
 γάμος, δ, 1) nuptiae, -arium, ἄ. πλ. 2) connubium, -i, οὐ. 3) conjugium, -ii. 4) matrimonium, -ii, οὐ. γάμφω συζεύγνυμαι, matrimonio conjungor.
 γαμψός, ἡ, ὄν, aduncus, a, um. γαμψοὶ ὄνυχες, adunci ungues.
 γαμψότης, ἡ, aduncitas, -atis.
 γαμψόω -ῶ, curuo (aliquid).
 γαμψώνυξ, γαμψώνυχος, aduncos ungues habens.
 γανάω -ῶ, splendo -ere.
 γάνος, τό, splendor -oris, ἄ.
 γανόω -ῶ, splendidum redo (aliquid): ἐντεῦθ. γεγαυμένα, stanno obducta aera.

*γανώνω (γανῶν): α) stanno obduco aera. β) nigro colore obliquo aliquid ἢ aliquem.

γάνυμαι (ἀγαλλομαι): laetor, -ari, γεγανυμένος (ἐπι) τι, laetatus, gavisus aliqua re.

γάνωμα, τό. 1) splendor, oris, ἄ. 2) actio obducendi aera -stanno. *3) actio oblinendi nigro colore.

γάρ. 1) enim. 2) nam (ἐπι ἐρωτησεων): τίς γάρ; nam quis? 3) ἐπι εὐχῆς: εἰ γάρ, utinam.

γαργαλίω, adtillo ἢ titillo.

γαργάρισμα, γαργαλισμός, tiillatio γαργαρεών, δ, uva (in palato); gurgulio, -onis, θ.

γαργαρίζω, gargarizo, -are.

γαργάρισμα, τό, gargarisma, οὐ. γαργαρισμός, δ, gargarizatio.

γάρον, γάρος, garum, -i, οὐ.

γαστήρ, ἡ, venter, -tris, ἄ. uterus.

γάστρα, ἡ, gastrum, -i, οὐ.

γαστρίδιον, γαστρίον, ventriculus

γαστρίδουλος, ventri deditus.

γαστρίζω, ventrem impleo.

γαστριμαργία, ἡ, ingluvies, -ei, θ.

γαστριμαργία, -ae, θ.

γαστρίμαργος, ον, gulosus.

γαστροειδής, ἐς, ventruosus, a, um.

γαστροκνήμη, sura, -ae, θ.

γαστρολογία, γαστρονομία, ἡ, leges de ventre alendo.

γάστρων, ventriosus.

γαυριῶω -ῶ. 1) insolesco, -ere, superbio, -ire. 2) gestio, -ire.

γαῦρος, ον, insolens, -ntis.

γαυρότης, ἡ, superbia, -ae, θ.

γαυρόω -ῶ, insolentem reddo. γαν-

ρόομαι -οῦμαι, insolesco, -ere.

γαῦρος, insolenter.

γῆ. 1) = μάλιστα, quidem, equidem, ἔγωγε, ego quidem. 2) = μά-

λιστα, ἴσα ἴσα, adeo. 3) = βεβαίως, certe. 4) = τοῦλάχιστον, saltem, τοῦ-

τό γε, saltem hoc.

γῆα, ἡ. ἰδὲ γῆ.

γεγηθότως, cum gaudio.

1. γεγονός, τό, factum -i, οὐ. e-

ventum -i, οὐ. eventus, -us, ἄ.

2. γεγονός, υῖα, ὅς. 1) genitus, a, um. 2) ortus, a, um. 3) natus, a, um. 4) creatus, a, um.

3. γεγωνός, *vīa*, vociferans -ntis, γεγωνία τῆ φωνῆ, alta voce.

γενάμενοι, οἱ, parentes, -ntum.

γαιοκόμος, δ, agricola, -ae, ἄ.

γεῖσον, γεῖσωμα, τό 1) subgrunda, -ae, θ. 2) supercilium, i, οὐ.

γεῖσωσις, ἡ, subgrundatio, -onis, θ.

γεῖνιάζω, γεῖνιάδ, γεῖτονεύω, vicinus sum; vicinor, -ari.

γεῖνιάσις, γεῖτονιά, vicinitas, -atis, θ. vicinia, -ae, θ.

γεῖτων, vicinus, a, um.

γέλασμος, ον, ridiculus, a, um.

γελασίνος, ον, risor, -oris, ἄ.

γέλασμα, τό, risus, -ūs, ἄ.

γελαστής, δ 1) risor, -oris, ἄ. 2) = χλευαστής, irrisor, -oris, ἄ.

γελαστικός, ploclivis ad ridendum γελαστός, ἡ, δν 1) risu dignus ridiculus 2) ridens, -ntis.

γελᾶω -ᾶ, rideo(-si, -sum, -êre). γελαιογραφία, ἡ, depravata imitatio.

γελοῖος, α, ον, ridiculus.

γέλως, δ, risus, -ūs, ἄ.

γελωτοποιῶ -ᾶ, scurror, -ari. γελωτοποιᾶ, ἡ, scurrilitas, -âtis, θ.

γελωτοποιός, δν, scurrilis, e, δ γελωτοποιός, scurra, -ae, θ.

γεμίζω (τινὰ ἢ τί τινας), onero aliquem ἢ aliquid aliqua re -ομαι, impleo, compleo me (aliqua re).

γεμιστός, ἡ, δν, oneratus, a, um. γέμω (τινός), plenus, (a, um), sum; refertus, a, um sum.

γενάρχης, δ, auctor gentis.

γενεά, ἡ 1) gens, -ntis, θ. genus, -eris. οὐ. 2) γενεά ἀνθρώπων, aetas hominum, saeculum, -i, οὐ. 3) ortus, -us, ἄ. natales, -ium 4) progenies, -êi. θ. 5) = τὸ ἐπιγγόμενον γένος, posteritas, -âtis, θ.

γενεαλογέω -ᾶ τινα· originem alicujus exquiro *γενεαλογοῦμαι (ἐκ τινος), genus duco ab aliquo.

γενεαλόγημα, generis tabula.

γενεαλογία, ἡ, genealogia, θ.

γενεαλογικός, ad genealogiam perticens.

γενεαλόγος, δ, genealogus, -i, ἄ. γενέθλια, τά, natalicia, -orum, οὐ πλ. dies natalis.

γενεθλιάζω, diem natalem ago.

γενεθλιακός, ἡ, δν, natalicius.

γενεθλιάς (ἡμέρα)· dies natalis.

γενέθλιος, ον, natalis, e, natalicius, a, um, ἢ γενέθλιος ἡμέρα, τὸ γενέθλιον, dies natalis.

γενειάζω 1) ἐπὶ παιδός· pubesco, -ere 2) ἐπὶ ἀνδρ. barbatus sum.

γενειάς, ἡ, barba, -ae, θ.

γενειάσκω, pubesco, -ere.

γενειάτης, δ, ἡ, barbatus, γενειᾶτις, barbata.

γενειᾶω, -ᾶ, barbatus sum.

γένειον, τό 1) = πάγων, barba, -ae, θ. 2) = γνάθος, mentum, -i, οὐ. gena, -ae, θ.

γενεσιάρχης, δ, generis auctor.

γενεσίος, ον, natalis, e.

γενεσιουργός, δν, causa originis. γένεσις, ἡ 1) ortus, -us, ἄ. 2) creatio, -onis, θ. 3) generatio, -onis, θ. 4) genesis, is, θ.

γενέτειρα, ἡ, genitrix, -icis, θ.

γενετή, ἡ, nativitas, -atis, θ.

γενέτης, δ 1) genitor, -oris, ἄ.

2) auctor generis· progenitor, -oris γενετήσιος ὄρη· coeundi appetitus

γενέτωρ, γεννήτωρ, genitor, -oris

γενητός, ἡ, δν 1) natus, a, um 2) natus, a, um.

γενικός, ἡ, δν, generalis, e, ἡ

γενική (πτώσις), genetivus (casus). γενικῶς, generatim.

γέννα, ἡ, ortus, -us, ἄ. *partus, -us.

γενναῖος, α, ον 1) ingenuus, a, um, generosus, a, um, nobilis, e 2) = ἀνδρείος, fortis, e.

γενναίως 1) generose 2) iorfiter.

γενναϊότης, ἡ 1) generositas, θ. 2) fortitudo.

*γενναιοφροσύνη, ἡ, generositas, -atis, θ. magnanimitas, -atis, θ.

*γενναιοφρων, δ, ἡ, generosus.

*γενναιοψυχία, ἡ, magnanimitas.

*γενναιοδύνητος, ον, magnanimus.

γεννάω -ᾶ, genero; gigno, pario (peperi, partum) -ere; progenero (aliquem)· || μετῶ. (=ποιᾶ) efficio (damnum, discordiam, luxuriam).

γεννάομαι -ᾶμαι, nascor, natus sum, nasci; gignor, genitus sum· gigni.

γέννημα, τό· 1) progenies, ei, θ.
2) fructus, -us, á.

γέννησις, ἡ, genitura, -ae, θ.
γεννητής, δ, genitor, -ōris, á.
γεννητικός, ἡ, όν, genitialis, e.
γεννητός, όν, genitus, a, um.
γενήτρια, ἡ, generatrix, icis, θ.
γενήτωρ, δ, generator -ōris, á.
γένος, τό, genus, eris, οὐ. gens,
gentis· θ. || (=καταγωγή), origo,
-inis, θ. || (=φῶλον), sexus, -us,
á. saeculum, -i, οὐ. τό ἄρρεν, τό
θηλυ γένος, virilis muliebris sexus
ἡ genus.

γένυς (γνάθος), ἡ, mala -ae, θ.
γεοῦχος, ον, terram habens.
γεραίος, á, όν, senectus, a, um.
γεραίω· 1) honōro (aliquem), γε-
ραίω τιὰ δώρους, honoro aliquem
donis· 2) † γεραίω τό θεῖον προσ-
φοραῖς, auctifico, -are.

γεράνιον (φ.), geranium, -i, οὐ.
γέρας, ἡ, grus, gruis, á.
γεραρός, á, όν, venerandus, a, um.
γέρας, τό (πληθ. γέρα), munus
honorificum; honos, -oris, á.
γερόντιος, á, ον, senilis, e.
γεροντικός, ἡ, όν, senilis, e.
γεροντικῶς, sen liter.
γερόντιον, τό· 1) senecio, -onis,
á. 2) vetulus, -i, á.

γεροντοειδής, ές, seni similis.
γεροντοκομείον, τό, locus, ubi
senes aluntur, gerontocomium, i, οὐ.
γερουσία, ἡ, senatus, -us, á.

γερουσιάζω, senator sum.
γερουσιαστής, δ, senator, -oris, á.
γέρρον, τό· 1) cratis, -is, θ. 2)
scutum vimineum.

γέρων, δ, senex, senis, á.
γεῦμα, τό (= γεῦσις) gustus, -i,
á. sapor, -oris, á. *2) prandium, i, οὐ.
γεῦσις, ἡ· 1) gustus, -ūs, á. gú-
status -ūs, á. sapor, -oris, á.
γευστήριον, τό, gustatorium, οὐ.
γευστικός, ἡ, όν, gustatorius.
γεῦω (τινά τινα)· gustandum prae-
beo alicui aliquid· || μέο: —οἰαί τι-
νος, gusto ἢ degusto aliquid.
γευστός, ἡ, όν, qui gustari potest;
gustatus, a, um.
γέφυρα, ἡ, pons, -ntis, á.

γεφύριον, τό, ponticulus, -i, á.
γεφυροποιέω -ῶ, pontem facio.
γεφυροποιός, δ, pontifex, -icis, á.
γεφυρώω -ῶ (πόταμόν)· pontem
facio in flumine.

γεφύρωμα, τό, pons, -nis, á.
γεφύρωσις, ἡ, pontium exstructio.
γεφυρωτής, δ, pontes exstruens.
γεωγραφέω -ῶ, terras describo.
γεωγραφία, ἡ, geographia, -ae,
θ. terrarum descriptio.

γεωγραφικός, ἡ, όν, geographi-
cus, ad descriptionem terrarum per-
tinetis.

γεωγράφος, δ, terrarum descriptor
γαιωδαισία, ἡ, terrae divisio.
γεώδης, ες, terreus, a, um.

γεώλοφος, tumulus terrenus.
γεωμετρέω -ῶ, terram metior;
disco geometriam.

γεωμέτρης, δ, geometra, -ae, á.
agrimensor, -or, s, á.

γεωμετρία, ἡ, geometria, -ae, θ.
γεωμετρική, ἡ, geometrice, -es, θ.
γεωμετρικός, ἡ, όν, geometricus.
γεωμιγής, ές, terrae mixtus.

γεωπονέω -ῶ, terram colo.
γεωπονία, ἡ, agricultura, -ae, θ.
γεωπονικός, ἡ, όν, agricoliaris, e.
γεωπόνος, δ, agriculor, -ōris, á.
agricola, -ae, á.

γεωργέω -ῶ, agricol'or, -ari.
γεώργημα, τό, ager cultus.
γεωργήσιμος, ον, ad colendum
idoneus; fertilis, e.

γεωργία, ἡ, agricultura, -ae, θ.
γεωργικός, ἡ, όν, agricolaris, e.
γεωργός, δ, agricola, -ae, θ.
γεωρχέω -ῶ, terram fodio.

γεωρχός, δ, terram fodiens.
γεωφύλαξ, δ, custor agri.
γη, ἡ, terra, -ae, θ. || (δ ἄγρος),
terrenum, -i, cū.

γηγενής, ές, terrigenus, a, um.
γηδιον, τό· 1) terrula, ae, θ. 2)
agellus, -i, á.

γηθεν (έκ γης)· e terra.
γηθέω -ῶ, gaudeo, laetor, -ari.
γηθος, τό, gaudium, -i, οὐ. lae-
titia, ae, θ.

γηθόσυνος, ον, laetus, a, um.
γηθοσύνης, laete.

γῆνιός, *ον*, terrenus, a, um.
 γῆλοφος, *δ*, tumulus terrenus; collis, -is, *ἄ*.
 γάπεδον, *τό*, fundus, -i, *ἄ*.
 γηραϊός, *ἄ*, *όν*, γηραλέος, *α, ον*, senex, senis, *ἄ*. senectus, a, um.
 γῆρας, *τό*, senectus, -ūtis, *θ*.
 γηράσκω, γηράω -*ῶ*, *ο*. senesco, (-nui, -ere), senex fio.
 γηροκομείον, ἴδε γεροντοκομείον.
 γηροκομέω -*ῶ*, curam senis gero; senem alo.
 γηροκομία, *ἡ*, cura senis.
 γηροκόμος, curam senum habens
 γιγάντειος, *ον*, ἴδε:
 γιγαντιαῖος, *α, ον*, giganteus.
 γιγαντομαχία, *ἡ*, gigantomachia.
 γιγαντόφρονος, *ον*, gigantum interfectior.
 γιγαντώδης, *ες*, ἐπίθ. gigante similis.
 Γίγας, *δ*, Gigas, -ntis, *ἄ*. οἱ Γίγαντες, Gigantes, -um.
 γίγγλυμος, *δ*, cardo (januae).
 γιγγλυμώδης, cardine similis.
 γίνομαι, γίνομαι, 1) γίνομαι τινος (στ.) ἀπό τινος (=γεννώμαι φθόμαι), a) nascor (natus sum, -sci) aliquo· β) orior (ortus sum, -iri) ab aliquo: ἐτι δὲ corrior, exorior· γ) exsisto (-stiti, -ere); vado (-ere)· δ) gignor genitus sum, -i), creor (creatus sum, -ari) ex aliqua re 2) παθητ. τοῦ ποιῶ, fio, factus sum, fieri· 3) γίνομαι πρὸς τι, περὶ τι, ἐν τινι (=κατάγινομαι), versor in aliqua re· 4) γίνομαι ὑπὸ τι, subjiçio me sub aliquid· 5) μετ' ἐπιρ. γίγεται σοι καλῶς, κακῶς, bene, male tecum agitur· 6) ἐπὶ εὐχῶν γένοιτο! dii prohibent! δ μη γένοιτο! quod abominor!
 γινώσκω, γινώσκω, nosco, (novi, notum, -ere) aliquem ἢ aliquid; || -ομαι ἡμι, cognoscor ab aliquo: γνῶθι σαυτόν, nosce te (ἐπίσταμαι) scio, (scivi, scitum, -ire) aliquid· || (φρονῶ, κρίνω) sentio (sensi, sensum -ire): || ἡγοῦμαι, renseo (-sui, -ēre), existimo, -are: || γινώσκω χάριν, gratias sum, gratiam habeo alicui· || γινώσκω γυναῖκα, (=αγγι-

γνωμαι γυναικί), cognosco feminam; coeo feminae.
 γλάρος (πιτῆρον), larus, -i, *ἄ*.
 γλαυκίνιος, glaucinus, a, um.
 γλαυκοειδής, *ες*, nocturnus.
 γλαυκόμματος, γλαυκόφθαλμος, caesiōs oculos habens.
 γλαυκός, *ἡ, ὄν*; glaucus, a, um; caesius, a, um.
 γλαυκότης, *ἡ*, caesitas -atis, *θ*.
 γλαυκώδης, *ες*, noctuae similis.
 γλαυκῶπις (Ἀθηνα), *ἡ*, caesia Minerva.
 γλαυξ, *ἡ*, doctua, *θ*. ulula.
 γλαφυρία, γλαφυρότης, *ἡ*, ievitas, -atis, *θ*. elegantia, -ae, *θ*.
 γλαφυρός, *ἄ, ὄν*, levis elegans.
 γλαφυρῶς, eleganter.
 γλευκίνιος, *ον*, musteus, a, um.
 γλευκοπότης, *δ*, musti amans.
 γλευκός, *τό*, mustum, -i. εὐ.
 γληνώδης, *ες*, glutinosus, a, um.
 γλισχρόσμαι, tenax sum.
 γλίσχρος, *α, ον*, (γλοιώδης) glutus, a, um; ἄγαν φειδιώλός, nimium parvus, a, um.
 γλισχρότης, tenacitas, *θ*. sordes *θ*.
 γλίσχρος, sordide.
 γλίχομαι (τινος, περί τινος, τι), glicco, -ere (aliquid): γλίγ. τῆς βασιλείας, glicco regnare, ἐντεῦθ. =cupio, -ere, aliquid; adpeto, -ere, aliquid.
 γλοῖος, *δ*, strigmentum, -i, *οὐ*.
 γλοιώδης, *ες*, glutus, a, um.
 γλούτια (οἱ γλουτοί), nates, -ium.
 γλουτός, *δ*, clunis, -is *θ*. natis, οἱ γλουτοί, nates, -ium.
 γλυκάδιον, *τό*, acetum, -i, *οὐ*.
 γλυκάζω, γλυκαίνω, dulco, -are· || μετφ. lenio, -ire || γλυκάζομαι, γλυκαίνομαι, dulcesco, dulcui, -ere.
 γλύκανσις, *ἡ*, dulcedo, -inis, *θ*.
 γλύκασμα, γλυκασμός, dulcedo.
 γλυκερός, *ἄ, ὄν*, dulciculus, a, um.
 γλυκίζω, dulce reddo (aliquid).
 γλυκέως, dulciter.
 γλύκα, *ἡ*, dulcitas, -atis, *θ*.
 γλυκύδακρυς (ἔρωσ), (amor) dulces fundens lacrymas.
 γλυκολόγος, *ον*, suaviloquens.
 γλυκύμηλον, *τό*, malum praedulce.

γλυκύμορφος, *ον*, suavem formam habens, *ἐντεῦθ*. = dulcis, suavis.

γλυκυπάρθενος, *σουαυί*, virgo.

γλυκύπικρος, *ον*, dulcis et amarus.

γλυκύρριζα, *ἡ*, glycyrrhiza, -ae, *θ*.

γλυκός, *εἶα*, *ὅ*, dulcis, e' || ὦ γλυκύτατε, dulcissime || ἡδύς, χαρίεις, suavis, e.

γλύκυσμα, γλυκύσματα, dulce, -is, *ου*. dulcia, -orum, *ου*. *πλ*.

γλυκύτης, *ἡ*, dulcitas, -atis, *θ*.

γλυκύφθογγος, *ον*, dulcisonus.

γλυκυφωνία, dulcis, suavis vox.

γλυκύφωνος, *ον*, suavem vocem habens.

γλύμμα, *τό*, sculptum (opus).

γλυπτήρ, *ἴδε*:

γλυπτής, *δ*, sculptor, *δρις*, *ἀ*.

γλυπτός, *ἡ*, *ον*, sculptus, a, um.

γλύφανον, γλυφεῖον, *τό*, scalprum, -i, *ου*. caelum, -i, *ου*.

γλυφή, *ἡ*, sculptura. -ae, *θ*.

γλυφίς, *ἡ* 1) crena, -ae, *θ*. 2) =

γλύφανον, scalprum, -i, *ου*.

γλώσσα καὶ γλῶττα, *ἡ*, lingua, *θ*.

γλωσσαλγέω -ᾶ, garrio, -ire.

γλωσσαλγία, *ἡ*, loquacitas, *θ*.

γλώσσαλος, *ον*, lingulus, a, um; linguosus, a, um.

γλωσσικός, *ἴδε* γλωττικός.

γλωσσοειδής, *ἔς*, lingulatus, a, um.

γλωσσοτομία, *ἡ*, elinguatio, -onis.

γλωσσοτομέω -ᾶ, elinguo, -are.

γλωσσώδης, *ἔς* 1) linguae simiis 2) loquax, -acis.

γλωττίδιον, *τό*, lingula, -ae, *θ*.

γλωττιαῖος, *α*, *ον*, linguae clavis.

γλωττίζω, lingua osculor.

γλωττικός, ad linguam pertinens.

γλωττίς, *ἡ*, ligula ἢ lingula, -ae, *θ*.

γλωττίσμα, γλωττίσμός, φλέγμα τῆ γλώσση) osculum ope linguae.

γλωττοπέδη, *ἡ*, linguae vinculum.

γλωχίν (αἰχμή), *ἡ*, cuspis, -idis, *θ*.

γνάθος, *ἡ*, maxilla, *θ*; bucca, *θ*.

γναφεῖον, *τό*, officina fullonis.

γναφεύς, *δ*, fullo, -δνις, *ἀ*.

γναφευτικός, γναφικός, *ἡ*, *ον*, fullonicus, a, um ἢ γναφευτική, fullonica, -ae, *θ*. (ἔπον. ars).

γναφεύω, fullonicam exerceo.

γνήσιος, *α*, *ον*, genuinus, a, um,

ἐντεῦθ. = legitimus, a, um.

γνησιότης, *ἡ*, origo genuina.

γνησίως, genuine; legitime.

γνοφερός, γνοφώδης, caliginosus,

a, um, tenebrosus, a, um.

γνοφάω -ᾶ, obtenebro; caligo.

γνόφος, *δ*, caligo *θ*.; tenebrae.

γνωμάτευμα, *τό*, iudicium, -i, *ου*-sententia, -ae, *θ*.

γνωματεύω, sententiam dico.

γνώμη, *ἡ*, (νοῦς, λογικόν), mens,

-ntis, *θ*. animus, -i, *ἀ*. || sententia,

-ae, *θ*. ἡ περὶ τινος γνώμη, sententia de re' || βουλή, consilium, -i,

ου' || κρίσις, iudicium, -i, *ου*' || δόξα, opinio, -onis, *θ*.

*γνωμικόν, *τό*, sententia: dictum.

γνωμικός, *ἡ*, *ον* 1) gnomicus, a,

um 2) sententiosus, a, um.

γνωμικῶς, sententiose.

γνωμοδοτέω -ᾶ, opinionem dico.

γνωμοδότησις, *ἡ*, opinio, *θ*.

γνωμολόγος, sententias collicens.

γνωμονικός, *ἡ*, *ον*, gnomonicus,

a, um; γνωμονικός τινος, peritus

alicujus rei; sciens aliquid.

γνώμων, *δ*, (γνώστης), cognitor,

-oris *ἀ*. gromon. -δνις, *ἀ*. index,

-icis; γωνιάμετρον, norma, -ae.

γνωρίζω, *πρὶ* *τι*, notum facio ali-

quid alicui' || *συνήθ*. agnosco, cog-

nosco, aliquem.

γνώριμός (τινος, τινι)' notus, a, um;

nobilis, e (alicui).

γνωριμία, *ἡ*, notitia, ae, *θ*.

γνώρισις, *ἡ*, cognitio, -δνις, *θ*.

γνώρισμα, *τό*, indicium, -i, *ου*.

γνωρίζω, *θ*. signum, -i, *ου*.

γνωρισμός, *δ*, agnitio, -onis, *θ*.

γνωσιμαχέω -ᾶ, (πρὸς τινα)' di-

versam orinionem habens decerto

cum aliquo.

νώσις, *ἡ* 1) cognitio, -onis, *θ*.

2) γνωριμία, notitia, -ae, *θ*.

γνωστήρ, γνώστης, *δ*, cognitor,

-oris, *ἀ*. agnitor, -oris, *ἀ*.

γνωστικός, *ἡ*, *ον*, ad cognoscen-

dum aptus, intelligens, -ntis; *τό*

γνωστικόν, intellectus, us' || *συνετός*,

ἡ, *ον*, ratione praeditus, a, um,

prudens, -ntis.

γνωστός, *ἡ*, *ον*, notus, a, um.

γῶα - ᾧ, gemo (-ui, -ere).
 γογγύω, murmuro, fremo, -ere.
 γογγύλη, ἡ, rapum, -i, οὐ.
 γογγύλιον, rapulum, -i, οὐ.
 γογγυσμός, 1) murmur' 2) θ. fremor, -oris, ἄ.
 γογγυστής, δ, murmurator, ἄ.
 γοερός, ἄ, ὄν, flebilis, e; miserabilis, e; lametabilis, e.
 γοερώς, flebiter.
 γόης, δ, 1) praestigiator, ἄ. 2) incantator, ἄ. 3) saccularius.
 γοητεία, ἡ, 1) praestigiæ, -arum, θ. incantamentum, -i, οὐ. *2) μεταφ. eximia venustas; gratia, -ae, θ.
 γοητευτικός, praestigiosus.
 γοητευτικῶς, praestigatorum more
 γοητεύω, incanto, -are aliquem; praestigiō -are aliquem' || μεταφ. permulceo, delenio animum alicujus' *-ομαι, incantor; μεταφ. incredibili voluptate perfundo me.
 γοητις, γοητεύτρια, ἡ, quae incantat; praestigiatrix, icis.
 γόμος, δ, onus navis.
 γομόω - ᾧ (γαμῶ), onero -are.
 γομφίος (τραπεζίτης), μο. aris, -is, ἄ. οἱ γομφίοι (δόοντες), maxillares ἢ molares dentes).
 γόμφος, δ, clavus, -i, ἄ.
 γομφῶω - ᾧ, clavis, firmo.
 γομφώδης, ες, clavo similiis.
 γόμφωμα, τό, compages, -is, θ.
 γόμφωσις, ἡ, coagmentatio per clavos; compactura, -ae, θ.
 γομφωτήριον, τό, coagmentatorium, -i.
 γομφωτός, ἡ, ὄν, clavis compactus
 γονατίω, genua flecto; — τινά, in genua procumbere aliquem jabeo
 γονατόμαι -οὔμαι, geniculo.
 γονατώδης, ες, geniculatus.
 γονεύς, δ, gedor, -oris, ἄ. γονεῖς, γονή, ἡ, (γέννησις), genitura, -ae; || τὸ σπέρμα, semen genitiale; genitiale; genitura, -ae, θ. || γόνος fetus, -us, ἄ. proles, -es, θ.
 γονικός, ἡ, ὄν, genitalis, e; genitabilis, e; ἐντεῦθ. = fecundus.
 γονιμότης, ἡ, fecunditas -atis, θ.
 γονιμῶς, genitaliter' || fecunde.
 γονιμώδης, ες, fecundus, a, um.

*γονυκλιπῶς, ἴδε γονυπετῶς.
 γόνος, δ, ietura, -ae, θ. proles, -is, θ. || γένος, genus, -eris, ἄ.
 γόνυ, τό, genu, -u (-ūs), οὐ. γόνυα, genua, -uum.
 γονυκλινέω - ᾧ, genua flecto ἢ inclino; aggentulor, -ari.
 γονυκλινής, ἐς, genua flectens.
 γονυκλισία, ἡ, geniculatio, -onis, θ. || † supplicatio, -oais, θ.
 γονυσατέω - ᾧ (τυλι), ad genua (genibus) alicujus accido ἢ procumbo; supplex oro aliquem' || ἀμετ. (προσπίπτω εἰς τὰ γόνυα), in genua procumbo.
 γονυπετής, ἐς, ad genua alicujus accidens procumbens, projectus; supplex, -icis.
 γονυπετῶς (ἱκετεῖω τινά), supplex me ad pedes alicujus projicō.
 γόςος, δ, luctus, -ūs, ἄ.
 γοργός, ἡ, ὄν, 1) terribilis, e; torvus, a, um; 2) alacer, -is, e, agilis, -e; acer, -is, -e; strenuus, a, um.
 γοργότης, ἡ, 1) ierocia, -ae, θ. 2) acritas, -atis. θ. alacritas -atis, θ. agilitas, -atis, θ.
 γοργόφθαλμος, aspectu horrendus
 γοργόπος, ἴδε γοργόφθαλμος.
 γοργῶς, alacriter; strenue.
 γοῦν, quidem; saltem; certe; igitur
 γοῶδης, ες, lugubris, e.
 γραβδην, depictim, scriptim.
 γραῖα, ἡ, anus, -us, θ. γίγνομαι
 γραῖα, anilitor, -ari.
 γραῖδιον, τό, anicula, -ae, θηλ. vetula, -ae, θ.
 γραικίζω, graecisso; graecor.
 γραικιστί, graece.
 Γραικός, δ, Graecus, a, um, οἱ Γραικοί, Graeci, -drum.
 γραϊκός, ἡ, ὄν, anilis, e.
 γραμμα, τό, litera, -ae, θ.
 γραμμαρίον, τό, scrupulum, οὐ.
 γραμματεία, ἡ, 1) = τὸ τοῦ γραμματέως ἔργον, scriptus, -us, ἄ. 2) = τὸ τοῦ γραμματέως ἀξίωμα, scribatus, us, ἄ. 3) = φιλολογία, literatura, -ae, θ.
 γραμματεῖον, τό, tabula, -ae, θ.
 γραμματεὺς, δ, 1) γραμ. δημόσιος, scriba, -ae, ἄ. 2) γραμμ. ἰδιωτικός,

-scriptor, -oris, ἄ. 3) γραμμ. ἐπι-
κρατείας, regendarius, -i, ἄ.
γραμματεύω, scriba sum.
γραμματικός, ἡ, ὄν, 1) grammat-
ticus, a, um ἢ γραμματικῆ, gram-
matica, -ae, θ. 2) literatorius.
γραμματικός, ἐπίρ. 1) gramma-
tice 2) literate.
γραμμάτιον, τό, libellus, -i, ἄ.
γραμματιστής, δ, ludi magister;
literio, -ōnis, ἄ.
γραμματιστικός, literatorius.
γραμματοδιδασκαλεῖον, τό, lite-
rarius ludus. [gister.
γραμματοδιδάσκαλος, δ, ludi ma-
γραμματοκομιστής, δ, tabellarius
γραμματοφυλάκιον, τό, tabula-
rium, -i, οὐ.
γραμματοφύλαξ, tabularius, ἄ.
γραμμῆ, ἡ, linea, -ae, θ; lineatio
γραμμικός, ἡ, ὄν, linealis, -e.
γραμμικός, lineatim.
γραμμοειδής, ἐς, lineae similiis.
γραπτός, ἡ, ὄν, scriptus, a, um.
γραῖσος, δ, hircus, -i, ἄ.
γραστίς, ἡ, gramen, -inis, οὐ.
γραῦς, ἡ, anus, -i, θ. vetula, θ.
γραφεῖον (γραφίς), stilus, -i, ἄ.
γραφεύς, δ, scriba, -ae, θ.
γραφῆ, ἡ, scriptio, θ; (τὸ γεγραμ-
μένον, τὸ σύγγραμμα) scriptum, -i,
οὐ. scriptura -ae, θ. ἐπὶ κειμένον,
lectio, -ōnis, θ.
γραφικός, ἡ, ὄν, scriptorius.
γραφίς, stilus, -i, ἄ.; ἢ τοῦ ζω-
γραφου —, penicillum, -i, οὐ.
γράφω, 1) scribo (-psi, ptum, -ere)
aliquid (γράμματα, literas, ἐν βι-
βλίῳ in libro); ζωγραφῶ, pinco!
(-nxi, -ctum, -ere) ἐπὶ δίκης δη-
μοσίου, γράφωμαι τινά τινας (=κατη-
γορῶ τινός τι), accuso aliquem ali-
cujus rei; οἱ γραφάμενοι, accusatores
ρηγορέω -ᾶ, vigilo, -are.
ρηγορός, ον, vigil, -ari.
ριπτεύω, piscor, -is.
ρεῖπος, δ, rete piscatorium.
ρίφος, δ, griphus; aenigma.
ριφότης, ἡ, obscuritas, θ.
ριφώδης, ἐς, gripho similiis.
ριφώδως, aenigmatice.
ρονονθοπέω -ᾶ (τινα), pugnās

aliquem caedo ρονθοκοποῦμαι, pu-
gnis certo cum aliquo.
ρονονθος, δ, pugnis, -i, ἄ.
ροῦ, εὐχρηστον ἐν τοῖς : οὐδὲ ροῦ,
nec tantillum quidem.
ροῦζω, ρουλίζω, grunnio -ire.
ρουλισμός, δ, grunnitus, -us, ἄ.
ροῦλος (ροιδιον), δ, porculus, -i.
ρουπός, ἡ, ὄν, aduncus, a, um,
ρουπή ρις, nasus aduncus.
ρουπότης, ἡ, aduncitas, -atis, θ.
ρουπόω -ᾶ, aduncum reddo.
ροῦτη, ἡ, scruta, -drum, οὐ.
ρουτοπόλης, δ, scrutarius, -i, ἄ.
ροῦψ (ὄρον. μ.θ.) δ, gryps, -yphis.
ρύαλον, τό, cavitās, -atis, θ.
ροῦνάζω, exerceo (-ui, -itum,
-ēre), exercito (-āre) aliquem; —
ομαι, me exerceo ἢ exerceo in
aliqua re (in dicendo, in venando).
ροῦροσμένος, exercitatus, a, um.
ροῦροσις, ἡ, exercitatio, θ.
ροῦροσιστὴρ, ἄ, praefectus gym-
nasii sum; gymnasiarcha sum.
ροῦροσιστὴρ, δ, praefectus gym-
nasii; gymnasiarcha, -ae, ἄ.
ροῦροσιστὴρ, τό, gymnasium, -ii, οὐ.
ροῦροσις, exercitatio, -ōnis, θ.
ροῦροσισμῶς, τό, exercitamentum,
-i, οὐ. exercitium, -i, οὐ.
ροῦροσιστὴρ, gymnasium, οὐ.
ροῦροσιστὴς, δ, exercitator, ἄ.
ροῦροσιστικός, ἡ, ὄν, gymnasticus,
a, um; exercitatorius, a, um, ἢ γυ-
ροσιστική, gymnastica, -ae, θ.
ροῦροσιστὴρ, οἱ, leves milites.
ροῦροσιστὴρ, ἡ, levis armatura.
ροῦροσιστικός, ἡ, ὄν, ad leves mi-
lites pertinens.
ροῦροσιστεύω 1) sum nudus 2) =
ροῦροσιστὴς εἰμι, sum levis miles.
ροῦροσιστικός, ἡ, ὄν, gymnasticus, a, um.
ροῦροσιστὴρ, gymnopaediae.
ροῦροσιστός, nudus pedem.
ροῦροσιστός, ἡ, ὄν, nudus, a, um.
ροῦροσιστός, ἡ, nuditas, -ātis, θ.
ροῦροσιστός -ᾶ τινα ἢ τί τινας, nudo
(-are) aliquem ἢ aliquid aliqua re;
ροῦροσιστός τινα ἢ τί τινας, nudo ἢ
aliquid aliqua re; aperio -ire (τὴν
κεφαλὴν, caput); aperto, -are, γυ-
ροσιστός τὴν μάχιραν, stringo, educo.

γύμνωσις, ἡ, nudatio, ὁ.
 γυμνῶς, nude.
 γυναικαδέλφη, ἡ, uxoris soror.
 γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
 γυναικάριον, τό, muliercula, ἄ.
 γυναικεῖς, α, ον, muliebris, e.
 γυναικεῖα σιολή, muliebris vestis' ||
 οὐα. τό γυναικεῖον (γυναικῶν), ge-
 naecēum.
 γυναικεῖος, muliebriter.
 γυναικοειδής, ἐς, mulieri similis.
 γυναικοκρατέομαι -οὔμαι, muli-
 eri pareo.
 γυναικοκρατία, muliebre impe-
 rium.
 γυναικομανής, mulierosus.
 γυναικομανία, mulierositas, ὁ.
 γυναικόμορφος, ον, mulieris for-
 mam habens.
 γυναικοπρεπής, mulieres decens.
 γυναικώδης, ἐς, muliebris, e.
 γυναικωδῶς, muliebriter.

γυναικῶν, ὁ, gynaeceum, -i, οὐ.
 γυναικωνίτις, ἡ, gynaeconitis,
 -idis, ὁ.
 γύναιοι, τό, muliercula, -ae, ὁ.
 γυνή, ἡ, femina -ae, ὁ. mulier,
 -eris, ὁ.; σύζυγος, uxor, -ōris; con-
 jux, -ūgis, ὁ.
 γυπαῶδης, vulturinus, a, um.
 γυρεύω, circumiens quaero.
 γυρίζω, verito (aliquid); ἐπιστρέφω,
 revertor, -i.
 γῦρις, ἡ, pollen, -inis, οὐ.
 γῦρος, ὁ, gyros, -i, ἄ.
 γυρόω -ῶ, gyro, -are.
 γρῦν, ὁ, vultur, -uris, ἄ.
 γυροπωλεῖον, τό, cretaria, -ae, ὁ.
 γύψος, ἡ, gypsum, creta, -ae.
 γυψόω -ῶ (τι), gypso, -are.
 γωνία, ἡ, angulus, -i, ἄ.
 γωνιαῖος, α, ον, angularis, -e.
 γωνιώω -ῶ, angulo, -are.
 γωνιώδης, ἐς, angulosus, a, um.

Δ, δ (δέλτα), τό τέταρτον γράμ-
 μα, litera Δ' ὡς ἀριθμητ. σημείον τό
 μιν δ', = quatuor ἢ quartas, a, um,
 τό δε δ, = quatuor millia.
 δαγκάνω, ἴδε δάκνω.
 δαδίων, τό, iacula, -ae, ὁ. taeda, ὁ.
 δαδουχέω -ῶ, facem praefero.
 δαδουχία, ἡ, facium gestatio.
 δαδοῦχος, ον, taedam gestans;
 taedifer, a, um' δαδοῦχοι, sacerdo-
 tes Cereris.
 δαδοφορέω -ῶ, taedam fero.
 δαδοφόρος, ον, taedifer, a, um.
 δαημοσύνη, ἡ, peritia, -ae, ὁ.
 δαήμων, ον, sciens, -ntis.
 δαιδάδεος, α, ον (= τεχνικός) dae-
 dalus, a, um; artificiosus; a, um.
 δαιδάλλω, artificiose facio.
 δαιδαλμα, τό, artificium, -ii, οὐ.
 δαιμονέω -ῶ, δαιμονιάω -ῶ, δαι-
 μονίζομαι, a daemone agitor; furo
 e correptus sum; insano, -ire.
 δαιμονιακός, daemoniacus.
 δαιμόνιον, τό 1) numen, -is, οὐ.

genius, -ii, ἄ. daemonion, -ii, οὐ.
 || † genius malus; diabolus, -i, ἄ.
 δαιμονιάτης, ον, a daemone
 percussus, a, um.
 δαιμόνιος, (α), ον, divinus, a, um'
 ἐντεῦθ. eximius, excellens, -ntis.
 δαιμονιώδης, daemonio similis.
 δαιμονίως, divinitus, eximie.
 δαιμονολάτρης, daemonicola.
 δαιμονόληπτος, ον, a daemone
 correptus, a, um.
 δαίμων, ὁ, ἡ, numen, -is, εὐ.
 genius, -ii, ἄ. daemon, -onis; ἄ.
 || † genius malus; diabolus, -i, ἄ.
 δαῖς (δαιτός), ἡ, daps, -pis, ὁ.
 δαιτυμών, ὁ, epulo, -onis, ἄ.
 δάκνω (τινὰ ἢ τι), mordeo (mo-
 mordi, morsum, -ēre) aliquem ἢ
 aliquid' δάκνομαι, mordeor (-ēri).
 δακρυῖδιον, τό, lacrymula, -ae.
 δάκρυον, τό, lacrima, -ae, ὁ.
 δακρυποῖός, ον, lacrimas ciens;
 flebilis, e.
 δακρυρροέω -ῶ, in lacrimas ef-

iundor· δακρυρι οών, lacrimabundus
δακρύρροος, ον, lacrimas fundens.
δακρυτός, ή, ον, lacrimabilis, e.
δακρυχέων, ουσα, ον, lacrimas
iundens; lacrymis obortis.

δακρύω, lacrimo, are (ἐν γένει)
fleo, -ere (ἐκ λύπης); lacrimas fundo,
profundo· δακρύω τινά, lacrymo.
δακρυώδης, ες, lacrimosus, a,
um; lacrimabilis, e.

δακτυλήθρα, digitabulum, ού.
δακτυλίδιον, τό, anellus, -i, ά.
δακτυλικός, ή, ον· 1) digitalis, e·
2) dactylicus, a, um.

δακτυλιοθήκη, dactyliotheca.
δακτυλιογράφος, δ, anularius, ά.
δακτύλιος, δ, anulus, -i, ά.
δακτυλοδεικτέω -ώ, digito mon-
stro (aliquem)· δακτυλοδεικτούμαι,
digitis monstor.

δακτυλοειδής, ες, digito similis.
δάκτυλος, δ· 1) digitus, -i, δ μέ-
γας δάκτυλος, pollex, -icis, ά. δ λι-
χανός δάκτυλος, index, -icis, ά. δ
μέσος δάκτυλος, digitus medius, δ
παράμεσος δάκτυλος, digitus medi-
cus (καί medius) ή minimo proxi-
mus, δ μικρός δάκτυλος, δ μύωψ,
digitus minimus· 2) = μετρικός πούς,
dactylus.

δακτυλωτός, ή, ον, digitatus.
δακός, δ, titio, θ. torris, -is, ά.
δαμάζω· 1) domo (-ui, -itum, -äre)
aliquem ή aliquid (bestiam, hostes)
*2) ἐπὶ ἀνθρ. και ἀνθρωπίων πα-
θῶν, coerceo (juventutem, cupi-
ditates); cohibeo (iracundiam, ani-
mum).

δάμαλις, ή· 1) juvenca, -ae· 2)
vitula, -ae, θ. 3) vaccula, -ae, θ.

δάμαλος, δ· damalio, -onis, ά.
δάμαρ, ή, uxor, -oris, θ.
δάμασις, ή, domitura, -ae, θ.
δαμαστήρ, δ, domitor, -ōris, ά.
δαμαστήριος, α, ον, domans, -ntis

δαμάτειρα, ή, domitrix, -icis, θ.
δανείζω (τινί τι)· 1) mutuum do
(alicui aliquid), commodo (alicui
aliquid); ἐπὶ τόκῳ, pecuniam fe-
nereo; δανείζομαι τι παρά τινος, mu-
tuo, aliquid ab aliquo; mutuam su-
mo ab aliquo.

δάνειον, τό, mutuum, -i, ού.
δανεισμός, δ, feneratio, -onis, θ.
δανειστής, δ, fenerator -oris, ά.
creditor, -oris, ά.

δανειστικός, ή, ον, feneratorius.
δαπανάω -ώ, insumo, consumo
(-mpsi, -ptum, -ere) aliquid; im-
pendo, (-di, -sum, -ere) aliquid
in aliquid.

δαπάνη, ή· insumptio, -ōnis, θ.
consumptio, -ōnis, θ.

δαπάνημα, τό, sumptus, -ūs, ά.
δαπανηρός, ά, ον, impensus, a,
um; sumptuosus, a, um.

δαπανηρός, impense.
δαπανητικός, sumptuarius.

δάπεδον, pavementum, -i, ού.
δάς (δαδός), ή, taeda, -ae, θ. =

λαμπάς, fax, facis, θ. || pinus, -us.
δασέως, dense; spiritu aspero.

δασμολογέω -ώ, tributa exigo.
δασμολογία, ή, tributorum exactio.

δασμολόγος, δ, tributorum exactor
δασμός, δ, tributum, -i, ού.

δάσος, τό, iruticetum, -i, ού.
δασόφρως, densis superciliis praed-
ditus, a, um.

δασυγένειος, ον, densam barbam
habens.

δασύθριξ, densos capillos habens.
δασύμαλλος, ον, pilosus, a, um.

δασύνω· 1) pilosum reddo (ali-
quid)· δασύνομαι, pilosus fio· 3)
denso -are· 4) spiritu aspero signo.

δασυπώγων, densam barbam ha-
bens.

δασύς, ε· α, ύ, densus, a, um·
μαλλιαρός, pilosus, a, um; hirsu-
tus, a, um; τό δασύ πνευμα, ή θα-
σεία, spiritus asper· τὰ δασέα (σύμ-
φωνα), aspiratae.

δασύσκιος, ον, umbrosus, a, um.
δασύστερνος, ον, hirsutum pectus
habens.

δασύτης, ή· 1) densitas, -ätis, θ.
2) aspiratio vocis.

δασυχάτης, densam jubam habens
δασώδης, ες, silvester, -stris, stre.
δαυκέϊον, τό, rubia, -ae, θ.

δαΰκος, τό, carota, -ae, θ.
δαφναίος, δάφνινος, laureus.

δάφνη, ή, laurus, -i, θ.

δαφνηφορέω -ῶ, laurum gesto; laureatus sum.

δαφνηφορία, ἡ, lauri gestatio.

δαφνηφόρος, ον, laurifer.

δάφνιος, **δάφνινος**, ον, laureus, a, um; laurinus, a, um.

δαφνίς, ἡ, bacea laurea.

δαφνίτης, ἡ, laucus, a, um.

δαφνοειδής, ἑς, lauri similis.

δαφνών, ὄ, lauretum. -i, οὐ.

δαφνίλεια, ἡ, atundantia, -ae, ὄ.

δαφνιλεῖομαι, largior, -iri.

δαφνιλής, ἑς, largus, a, um.

δαφνιλῶς, abundanter; largiter.

δέ, autem, vero, sed.

δέδια, **δέδοικά** (τινα ἢ τι), timeo, formido aliquem ἢ aliquid.

δέσις, ἡ, precatio, -onis, ὄ. precatus, -us, -a, prex, -ecis, ὄ.

δεητικός, ἡ, ὄν, precarius, a, um.

δεῖ (πρόπει), oportet (-ui -ēre);

χρῆς ἐστὶ : **δεῖ τινα** τινος, opus est alicui res ἢ (ἀπρος.) re: **δεῖ ἡμῖν στρατηγῶ**, nobis dux (duce) opus est.

δεῖγμα, τό, 1) specimen -inis, οὐ.

δείκνυμι, **δεικνύω**, indico (-āre) aliquid; ostendo (-ndi, -nsum -ere) alicui aiquid.

δεικτῆρ, **δεικτής**, ὄ, demonstrator.

δεικτικός, ἡ, ὄν, ostentivus, demonstrativus, **δεικτικῆ ἀντωνυμία**, pronomen demonstrativum.

δειλαίω, timidus sum.

δείλαιος, α, ον, miser, era, erum.

δείλη, ἡ, crepusculum. i, οὐ. ἐν-τεῦθ. = vespera.

δείλια, ἡ, timitidas, -ātis, ὄ.

δείλασις, ἡ, pavor, -ōris, ἄ.

δειλιάω-ῶ, formido, -are.

δειλινός, ἡ, ὄν, vespertinus.

δειλός, ἡ, ὄν, timidus, a, um.

δειλῶς, timide.

δειλόψυχος, timidi animi.

δεῖμα, τό, formidamen -inis, οὐ.

δειμαλῶ, timeo, -ere, alicui.

δεῖνα (δεινος) ὄ, ἡ, τό, quidam, quaedam, quodam καὶ quiddam.

δεινοπαθέω -ῶ, indigne patior.

δεινός, ἡ, ὄν, 1) terribilis, e; horribilis, e; formidabilis, e; immanis, e; dirus, a, um. 2) acer, acris, -acre, gravis, e: **δεινός ἔρως**, acer,

gravis amor-3) fortis, e; excellens, -ntis, ὄθ. **δεινός** (μετ' ἀπασεμφ. ἢ αἰτιατ. ἢ **δεινός** περί τι) peritus, a, um; aliqua re), ὄθ. **δεινός λέγειν**, facundus, a, um; eloquens, -ntis. 4) mirabilis, e, (λόγος, πρᾶγμα). 5) intolerabilis, e (βίος, ἀναισχυντία). 6) τὸ **δεινόν**, periculum, -i, οὐ. τὰ **δεινά**, pericula mala.

δεινότης, ἡ, 1) atrocitas, -ātis, ὄ. 2) acrimonia, ae, ὄ.

δεινώω -ῶ, exaggero (aliquid).

δεινῶς, εὐχρ. ἐν τοῖς: **δεινῶς μέλας**, nimis niger, **δεινῶς ἔχειν**, male habere, **δεινῶς φέρειν** aegre ferre.

δεινώσις (σχ. ρητ.) exaggeratio.

δείξις, ἡ, ostensio, ὄ. ostentatio,

ὄ. ἐπίδειξις, declamatio.

δειπνέω -ῶ, coeno, -are. **δειπνηκῶς**, coenatus, a, um; **εἰῶθα** **δειπνεῖν**, coenito, -are.

δειπνητήριον, τό, coenaculum, -i οὐ. coenatorium, -i, οὐ.

δειπνητικός, ἡ, ὄν, coenaticus, a, um; coenatorius, a, um.

δειπνίζω (τινά), coenam do (praebere) alicui.

δειπνοθήρας, **δειπνολόχος**, parasitus.

δειπνον, τό, coena, -ae, ὄ.

δειράς, ἡ, jugum montis.

δειρή, ἡ, 1) cervix, -icis, ὄ. collum, -i, οὐ. 2) jugum montis.

δειροπέδη, ἡ, columbar, -aris; οὐ.

δειροτομέω -ῶ, decollo, -are.

δεισιδαιμονέω -ῶ, ρ. superstitiosus sum.

δεισιδαιμονία, ἡ, superstatio, -onis **δεισιδαίμων**, superstitiosus, a, um.

δέκα, decem, ἀνὰ δέκα, deni, ae, a, οἱ δέκα (ἄνδρες), decemviri, -orum.

δεκαδάκτυλος, ον, decem digitos habens; denarius, a, um.

δεκαδεκαρχία, ἡ, 1) decuriatus, -ūs, ἄ. 2) decemviratus, -us, ἄ.

δεκάδαρχος, ὄ, decuriv, -onis, ἄ. παρὰ Ρωμ. decemvir, -i, ἄ.

δεκάδελτος, lex e decem tabulis.

δεκαδικός, ἡ, ὄν, decurialis, e.

δεκαεννέα, undeviginti.

δεκαέξ, sedecim.

δεκαεπτὰ, septendecim.

δεκαετηρίς, ἡ, decennium, -i, οὐ.
 δεκαετής, ἐς, decem annorum;
 decennis, e.
 δεκαετία, ἡ, decennium, -i, εὐ.
 δεκάζω (δώροις διαφθείρω), de-
 curio, -are; corrumpo aliquem (pe-
 cuniā, praemio).
 δεκάκις, dec es.
 δεκακισχίλιοι, αι, α, decem millia
 δεκάκλινος, decem lectos habens.
 δεκάλιτρος, ον, decem librārum.
 δεκάλογος, δ, decalogus, -i, ἄ.
 *δεκανεύς, δ, decurio, -onis, ἄ.
 δεκανία, ἡ, decuria, -ae, θ.
 δεκαοκτώ, duodeviginti.
 δεκάπηγος, qui est decem cu-
 bitorum.
 δεκαπλασιάζω, decemplicatum facio,
 δεκαπλασιασθεὶς, decuplatus.
 δεκαπλάσιος, α, ον, decemplic.
 δεκαπλασίως, decies tantum.
 δεκαπλοῦς, οὖν, decemplic.
 δεκάπους, ονν, decem pedes ha-
 bens decem pedibus instructus.
 δεκάρχης, δ, decemvir, -i, οἱ δε-
 κάρχαι, decemviri, -orum.
 δεκαρχία, ἡ, decenviratus, ἄ.
 δεκαρχικός, ἡ, ὄν, decemviralis, e
 δεκάς, ἡ, decuria, θ.; decas.
 δεκασμός, δ, corruptela (pecu-
 niis, praemiis); largitio, -ōnis.
 δεκάστηλος (ναός), decastylus.
 δεκαταῖος, α, ον, decem dierum;
 decimo die.
 δεκατευτής, δ, decimanus, -i, ἄ.
 δεκατεύω· 1) decimo, -āre· 2) ἄ-
 γρός δεκατενόμενος, ager decimanus
 δεκάτευσις, ἡ, decimatio.
 δεκάτη, ἡ, decima, -ae, θ.
 δεκατημόριον, τό, decima pars.
 δεκατηφόρος, ον, decimas ferens.
 δέκατος, η, ον, decimus, a, um.
 δεκατρεῖς, -τρία, tredecim.
 Δεκέμβριος, δ, December, -bris, ἄ.
 δεκτικός, ἡ, ὄν, ad recipiendum
 aptus, a, um.
 δεκτός, ἡ, ὄν, acceptus, a, um.
 δελεάζω, inesco -are, aliquem· ||
 μεταφ. α) allicio ἢ illicio· β) deci-
 pio (-επι, -ere, aliquem· || -ομαι
 τινι, allicior (-ctus, sum) aliqua re
 δέλεαρ, δελείαμα, τό, esca, -ae,

δ. μεταφ. illecebrae -arum, illecta-
 mentum, -i, οὐ. fraus, -udis, θ.
 δελεασμός, δ, actio inescandi.
 δελεαστικός, ἡ, ὄν, ad illicendum
 aptus, ad decipiendum aptus.
 δέλτα, τό, delta.
 δελτάριον, δελτίον, tabella, θ.
 δέλτος, ἡ, pugillares -ium, ἄ.;
 tabella, -ae, θ. codicillus.
 δέλφαξ, δ, porcus, -i, ἄ.
 δελφίν, δ, delphin, delphinus, -i.
 δελφινοειδής, delphino similis.
 δελφύς (μήτρα), uterus, -i, θ.
 δέμα, τό, vinculum, -i, οὐ; illi-
 gamentum, -i, οὐ. iasciculus, -i, ἄ.
 δέμας, τό, corpus; statura, ae.
 δεμάτιον, τό, fasciculus, -i, ἄ.
 δέμω, δέμομαι (οἶκον) aedifico.
 δενδράς, ἡ, arboribus frequens.
 δενδρήεις, δενδρῆεις, arboreus.
 δενδρίζω, δενδρούμαι, arboreasco.
 δενδρικός, ἡ, ὄν, arboreus.
 δενδρίον, τό, arbuscula, -ae, θ.
 1. δενδρόκομος, arboribus ornatus
 2. δενδροκόμος, δ, arborator, ἄ.
 δενδροκάτω-ῶ, arbores excindo
 δενδρολίβανος, ἡ, ros marinus.
 δένδρον, τό, arbor, θ. arbustum.
 δενδρόμοι -οῦμαι, arboreasco.
 δενδροτομέω -ῶ, arbores excin-
 do; ἐντεῦθ. = vasto, populus, -ari.
 δενδροτομία, ἡ, arborum excissio·
 ἐντεῦθ. = vastatio -onis, θ.
 δενδροτόμος, ον, arbores excin-
 dens.
 δενδροφυτέω -ῶ, arbusto, -are.
 δενδροφυτεία, ἡ, arborum con-
 sitio; συγκ. arbores, -orum, θ.
 δενδρόφυτος, ον, arboribus con-
 situs, a, um.
 δενδρώδης, ἐς (δενδρῶδης), ar-
 bore similis; πολύδενδρος, arboreus,
 a, um; arbuteus, a, um.
 δενδρών, δ, arborētum -i, οὐ.
 δεξαμενή, ἡ, receptaculum aquae·
 ὑπόγειος δι' ὑδάτων, cisterna, -ae, θ.
 δεξιόθεν, δεξιά, dextra.
 δεξιόμοι -οῦμαι (τινα)· prehendo
 dextram alicujus· δεξιούμεθα ἀλ-
 λήλους, conserimus dextras.
 δεξιός, ἄ, ὄν, dexter, -tra (-tera),
 -trum (-terum); δεξιώτερος, dexte-

rior δεξιώτατος, dextimus* || μεταφ. (ἐπιδέξιος), dexter, a, um; sollers, -rtis.

δεξιότης, ἡ, dexteritas -âtis, θ.

δεξιωμα, τό, bona seceptio.

δεξιῶς (= ἐπιδεξιῶς) dextre ἢ dextere; δεξιώτερον, dexterius.

δεξιῶσις, ἡ· 1) exceptio liberalis; bona receptio; (ζήτησις ἀρχῆς), ambitio, -onis, θ.

δέομαι (ἐνδεής εἶμι), egeo (-ui, -ēre); δέομαι τιος· α) οὐκ ἔχω τι· egeo aliqua re ἢ alicujus rei· β) = ἔχω χρεῖαν τιός, opus est mihi res (re)· δέομαι τιος τι· α) = αἰτῶ τινα ἢ παρὰ τιός τι, rogo (-āre) aliquem (ab aliquo) aliquid· β) δέομαι σου δοῦναί μοι τοῦτο, te rogo, ut mihi hoc des· γ) = αἰτοῦμαι παρὰ τιός τι, iacetūo τινά, oro aliquem (ab aliquo) aliquid.

δέον (δεόντος)· necessarium· ἐν δέοντι· (δῆλ. καιρῶ), εἰς δέον· oportune· || ἴδε δέων.

δέοντως, decenter; commode.

δέος, τό, formido, θ. metus· -us.

δέπας, τό, patera, -ae, θ.

δέρας (δέρμα) τό, pellis, -is, θ. τό χροσόμαλλον δέρας, exuviae pecudis.

δέρη, ἡ, cervix -icis, θ.

δέρκομαι, video; aspicio, -ere.

δέρμα, τό, 1) dellis, -is, θ. 2) corium -i, οὐ. 3) ὁ χρώς, cutis, is, θ. τό δέρμα τῆς ραγός, cutis uvae.

δερμάτινος, η, ον, corio factus; scorteus, a, um.

δερμάτιον, τό, pellicula, -ae, θ.

δερματογράφος, δ, pellio, -onis, ἄ.

δερματώδης, es, corio similis.

δέρω (μαστιγῶ), verbero, -are; virgibus caedo (aliquem).

δέσις, ἡ, 1) vincitura -ae, θ. 2) ligatio, -onis, θ. 3) nodus, -i, ἄ.

4) ἐν τῇ τραγῳδ. implicatio, θ.

δεσμά, τά, vincula -orum, οὐ.

δέσμευσις, ἡ, vinculus, -ūs, ἄ.

δέσμευτής, δ, vincitor, -oris, ἄ.

δέσμευόν, in vincula conjicio aliquem; catenis vincio (aliquem).

δέσμη, ἡ, fasciculus, -i, ἄ. fascis, -is, ἀνθέων —, fasciculus, -i, ἄ.

δέσμιος, α, ον, vinctus, a, um.

δεσμίς, ἡ, fasciculus, -i, ἄ.

δεσμός, δ, (πλ. οἱ δεσμοί), 1) retinaculum, cū. 2) vinculum, οὐ. ἴδε δεσμά.

δεσμοφύλαξ, δ, carcerarius, -i, ἄ.

δεσμῶν -ῶν, in vincula conjicio.

δεσμοπήριον, τό, carcer, -eris, ἄ.

δεσμώτης, δ, δεσμῶτις, ἡ, catenis vinctus, -a; carcere inclusus, -a.

δεσπόζω, dominor (in aliquem, in aliqua re), δεσπόζομαι (= ἀρχομαι)· dominor.

δέσποινα, ἡ, domina, domna.

δεσποινίς, ἡ, domicella, -ae, θ.

δεσπόσυνος (τοῦ δεσπότου), dominicus; herilis· || ἡ δεσποσύνη, filia herilis; domicella, -ae, θ.

δεσποτεία, ἡ, dominatus, ἄ.

δεσπότης, δ, dominus, -i, ἄ. herus, -i, ἄ. dominator, -oris, ἄ. || † ἀρχιερεὺς, archiereus, -i, ἄ.

δεσποτίδιον, τό, dominulus, ἄ.

δεσποτικός, ἡ, ον, dominicus· || τυραννικός, imperiosus, a, um.

δεσποτικῶς, more dominorum; imperiose.

δετός, ἡ, ον, vinctus a, um.

δεῦρο, δευρί, huc.

δεῦτε (= δευρ' ἴτε), huc adeste.

δευτεραῖος, α, ον, die secundo.

δευτεραῖοι ἡλθον, postridie venerunt.

δευτερεύω, secundus sum.

δευτερογάμος -ῶν, secundas nuptias ago.

δευτερογαμία, ἡ, nuptiae secundae.

δευτερογάμος, iterum maritatus.

δευτερόκλιτος, ον, secundae declinationis.

δευτερολογέω -ῶν, secundo loco verba facio.

δευτερολογία, repetitio in oratione.

δευτερονόμιον, deuteronomium.

δέυτερος, α, ον, secundus, a, um;

(ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἶδους) alter, -era, -erum· || ἐπὶ. δεύτερον, τὸ δεύτερον secundum; iterum.

δευτεροτόκος, secundo pariens.

δευτερότοκος, secundo partu editus.

δευτερόω -ῶν, itero -are, aliquid.

δευτέρωμα, δευτέρωσις, iteratio.

δέύω, madafacio (aliquid).

δέφομαι, masturbor, -ari, τὸ δέ-

φροσθαι, masturbatio, -onis, θ. ὁ δεφρομένος, masturbator, -oris, ἄ.

δεχήμερος, decem dies durans.

δέχομαι (λαμβάνω), accipio (-cēpi, -ceptum -ere) aliquid (donum, conditionem) || excipio (-ere) aliquid (:mpetum· ἐντεῦθ· = sustineo, -re, alicquem; τοὺς πολεμίους, hostes); δέχομαι (ξενίζω) τινά, excipio alicquem (hospitio) || recipio (-ere) alicquem ἢ aliquid || (χωρῶ) capio.

δεψέω -ῶ, depso (-ui, -ēre).

1. δέω (δένω), ligo, religo, -arē, alicquem ἢ aliquid || δένω ὥστε μὴ ἐλευθέρως κινεῖσθαι, vincio, devincio (vinxi, vinctum, -ire) alicquem ἢ aliquid; μετφ. obstringo, (-inxi, -ctum, -ere) alicquem.

2. δέω, δεΰν, abest; opus est. πολλοῦ δέω, multum ubest (ut) ἴδε δέον.

δέων, δέοντος, ἐνός δέων ἑκατοστός, undecentesimus, ἐνός δέοντος εἰκοσιν, undeviginti

δή, 1) βεβαιωτ. sane; profecte· 2) ἀναφ. εἰς τὰ προλεχθ. igitur· 3) εἰρων. viduiticet, scilicet· 4) ἐμφαντ. a) demum νῦν δή, nunc demum· β) ἄγε δή, en age! 5) ἐπὶ ἐρωτ. nam, τίς δή; τί δή; quisuam ἢ quinam? 6) ἐπὶ ἀριθ. cunque, πέντε ἢ ὄσοι δή, quinque vel quotcunque fuerint· 7) καὶ δή καί, atque adeo.

δήγμα, morsus, ἄ. admorsus, ἄ.

δηγμός, δ, morsus, -us, ἄ.

δήθεν (εἰρων.), scilicet, videlicet.

δήκτης, δ, mordex -icis.

δηκτικός, ἦ, δόν, mordax, -acis.

δηκτικῶς, mordaciter.

δήλα δή, 1) videlicet, scilicet· 2) prefecto.

δηλέομαι, deleo -ere.

δηλητήριον, τό, virus, -i, οὐ. venenum, -i, οὐ. *δηλητηριάζω τινά, veneno alicquem neco· *δηλητηριάζομαι, veneno sumpto morior.

δηλητήριος (βλαπτικός), nocivus.

δηλητηριώδης, ες, venenatus.

δήλον δετι, scilicet, nimirum.

δηλοποιέω -ῶ, manifestum facio

δήλος, η, ον, manifestus, a, um; apertus, a, um.

δηλώω -ῶ, 1) manifesto, -are; manifestum reddo aliquid· 2) aclaro, declaro (-are) aliquid· 3) patefacio, -ere, aperio, (-ire) aliquid· 4) indico (-are) aliquid· διά δακρῶων δηλώω τὴν λύπην, lacrimis icdico dolorem· 5) δηλώ τί τινι, εἰς τινα, πρὸς τινα (= ἀγγέλλω τινί τι), certiorum facio alicquem de re· 6) = μὴνώ profiteor, -eri || παθητ. δηλοῦσθαι, pateiieri; manifestum fieri· δήλωσις, ἦ, 1) manifestatio, -ionis, θ. declaratio, -ōnis, θ. 2) indicium cō. 3) professio, θ.

δημαγωγέω -ῶ, populum (plebem) ago ἢ duco ad me (blanditiis κτλ.); ad me pellicio populum.

δημαγωγία, ἦ, regimen populi, ἀλλὰ καὶ corruptela populi.

δημαγωγικός, ἦ, ὄν, 1) ἐπὶ καλοῦ popularis, e· 2) ἐπὶ κακοῦ, seditiosus, a, um.

δημαγωγός, δ, 1) κατὰ τοὺς παλαιούς ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ κλοῦ, vir popularis, qui populi causam agit; plebis dux, populi auctor, σχεδ. δεψεκτώδης: contionator, -oris, ἄ. 2) = δημηγέρετης homo seditiosus; civis trubulentus.

δημαρχέω -ῶ, tribunus plebis sum

δημαρχία, ἦ, tribunatus plebis.

δημαρχικός, ἦ, ὄν, tribunicius.

δήμαρχος, δ, tribunus plebis ἢ μόνον, tribunus, -i, ἄ.

δημεγέρτης, δ, homo seditiosus; vulgi turbator.

δημεραστής, δ, populi studiosus.

δήμευσις, ἦ, confiscatio, θ.

δημέω, confisco, are, aliquid.

δημηγορέω -ῶ, concionor (-atus sum, -āri); concionem habeo.

δημηγορία, ἦ, concio, -ōnis, ἄ.

δημηγορικός, ἦ, ὄν, ἐπίθ. concionalis, e.

δημηγόρος, δ, concionator, -oris.

δημηλασία, ἦ, exi. ium, i, οὐ.

δημοπρασία, ἦ, auctio, -onis, θ. subhastatio, -oris, θ.

δήμιος, ον, (δημόσιος): publicus, a, um, ὁ δήμιος (ὑποκ. δοῦλος), carnifex, -icis, ἄ.

δημιουργέω -ῶ, q. iabrico, -are ἢ

fabricor, -ari, aliquid, aedifico, -are creo, -are, aliquid.

δημιούργημα, τό· 1) fabrica, θ. opificium, οὐ. 2) creamen, οὐ.

δημιουργία, ἡ, creatio, -onis, θ.

δημιουργικός, ἡ, ὄν, fabrilis, e.

δημιουργός, δ· 1) opifex, -icis, ἄ.

2) artifex· 3) aedifex, -icis, θ. fabricator, ἄ· 4) creator ἄ· 5) (δνομα ἀρχῆς) demiurgus, ἄ.

δημογέραν, δ, senior in populo honoratus.

δημοδιδάσκαλος, δ, populi doctor; ludimagister, -tri, ἄ.

δημοκοπέω -ῶ, populum colo.

δημοκοπία, ἡ, captatio gratiae populi; adulatio populi.

δημοκόπος, δ, plebicola, ἄ.

δημοκρατέομαι -οὔμαι, imperio populi utor.

δημοκράτης, δ, homo popularis.

δημοκρατία, ἡ· 1) multitudinis dominatus; imperium populare ἡ populi; ratio ἡ potestas populi. ἀκριβέστ. ea imperii forma qua vis omnis penes populum est || ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία, civitas, in qua omnia per populum geruntur; respublica. [faveo.]

δημοκρατίζω, imperio populari **δημοκρατικός**, ἡ, ὄν, ad imperium populi pertinens; popularis, -e, ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία, civitas in qua omnia per populum geruntur; civitas popularis.

δημοκρατικῶς, populariter.

δημόσιον, τό, publicum, -i, οὐ. τὰ δημόσια ὠνοῦμαι publicum agito· ἐξέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον (εἰς τὸ ἀνερόν), egredior in publicum.

δημόσιος, α, ον, publicus.

δημοσιώνης, δ, publicanus, -i, ἄ.

δημοσίως, publice.

δημοτελής, ἐς, publicis expensis factus; publicus, u, um.

δημοτελῶς; publicis expensis; publice.

δημότης, δ· 1) = εἰς τῶν τοῦ δήμου, plebejus, -i, ἄ· 2) = μέλος τοῦ αὐτοῦ δήμου, tribulis, -is, ἄ.

δημοτικός, ἡ, ὄν· 1) plebejus, α, um ἡ δημοτικὴ (ἡ τῶν πολλῶν) τάξις,

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ordo plebejus; plebitas, -atis, θ. 2) = φιλόδημος, popularis, -e.

δημοτικῶς, populariter.

δημώδης, ἐς, vulgaris, e; popularis, e, — ἡ ἄματα, sarmina popularia.

δημωφελής, ἐς, populo utilis, e.

δημωφελῶς, populo utiliter.

δήν, (πολὴν χρόνον)· diu.

δηνάριον, τό, denarius, -i, ἄ.

δήξεις, ἡ, morsus, -us, ἄ.

δηρώ -ῶ, vasto, depopulo.

δήποθεν, (= ὅθεν ἄν) undecunque **δήποτε**, εὐχρ. ἐν τῷ : τί δή ποτε· quid tandem?

δήπου, utique; profecto.

δήτα, iam sane; jam profecto.

διά· 1) μετὰ γενικ. per: α) ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς ἀγορᾶς, per forum· β) ἐπὶ χρόνον διὰ δέκα ἡμερῶν, per decem dies· γ) ἐπὶ ὄργ. τρόπον, αἰτίας· δι' ἐπιστολῶν, per literas· 2) μετ' αἰ. per, propter: διὰ τὴν ἡλικίαν, per aetatem, διὰ τοῦτο διὰ ταῦτα, propter hoc, propterea.

διαβαδίζω, huc illuc gradior.

διαβάθρα, ἡ, scala nautica; pons.

διαβαίνω· 1) = διασκελιζω, divariso, -are· 2) transeo (-ii, -itum, -ire), ποταμόν, flumen· 3) transmitto (isi, -issum, -ere), ποταμόν flumen, θάλασσαν, mare· 4) διαβαίνω ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν Ἰταλίαν, trajicio ex Africa in Italiam· 5) = διέρχομαι, transmeo, -are.

διαβάλλω, (διαβιβάζω), traduco·

διαβαίνω, trajicio, -ere || **συνήθ.**

διαβάλλω (= σνοκοφαντῶ) τινα, calumnior (-atus sum, -ari) aliquem; -ομαι, crimino, -atus sum, -ari (ab aliquo)· χωρίζω ἀπ' ἀλλήλων, disjungo, -ere (aliquem de aliquo).

διάβασις, ἡ· 1) transitus -us, ἄ.

transitio, -ōnis, θ. 2) trajectory.

διαβατέος, (ὁ ποταμός)· trajiciendum est flumen.

διαβατήριον, τό, syngraphus ἄ.

διαβατήρια, τά, sacrificia pro felici transitu.

διαβάτης, δ, qui trajicit.

διαβατικός, transmeatorius,

διαβατός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. transmea-

bilis, e; qui transiri potest.
διαβεβαίωμα -οῦμαι (τι, περι-
 τινος) 1) adsevēro, -are, aliquid, de
 aliquo 2) adsero, -ere, aliquid 3)
 affirmo, -are, aliquid.

διαβεβαίωσις, ἡ, affirmatio, θ.
διαβεβαιωτικῶς, adsevēre.
διάβημα, τό, transitus, -ūs, ἄ.
διαβήτης, δ, diabētes, -ae, ἄ.
διαβιβάζω, trajicio (ἐci, -ectum,
 -ere) aliquem ἢ aliquid.

διαβιβασμός, (διαβίβασις) transmissio, -on s, θ.

διαβιβρώσκω, peredo, corrodo,
 -ere, aliquid **διαβιβρώσκομαι ὑπό
 τινος**, me aliquid peredit.

διαβίωσις, ἡ, tota vita.
διαβλέπω, oculos iixos teneo; per-
 spicio, -ere; visu penetro.

διαβλητικός (συκοφαντικός), ἡ, ὄν,
 calumniosus, a, um.

διαβλητικῶς (συκοφαντικῶς), per-
 calumniam; calumniose.

διαβόητος, ον, 1) divulgatus, a,
 um 2) famosus, a, um.

διαβολεύς, δ, calumniator, ἄ.
διαβολή, ἡ, calumnia, -ae, θ.

διαβολικός, ἡ, ὄν 1) calumnio-
 sus a, um, 2) † diabolicus, a, um.

διαβολικῶς, 1) criminoso. *2) mo-
 do diabolorum.

διάβολος (διαβολεύς), calumniator
 -oris, ἄ. criminator, -oris ἄ. || † dia-
 bolus, i-, ἄ.

διαβόλος (διαβολικῶς), calumniose.

διαβομβέω -ῶ, perstrepo, -ere.

διαβουκολέω -ῶ, permulceo **σνήθ**.

decipio (-epi, eptum, -ere) aliquem.

διαβουλεύομαι, delibero, -are.

διαβουλία, ἡ, consilium, -i, οὐ.

διαβούλιον, τό, deliberatio -onis,
 θ. consultatio, θ. consilium, -i.

διαβρεχής, διάβρεχος, madidus,
 a, um; uvidus, a, um; udus, a, um.

διαβρέχομαι, madefio, emadescō.

διαβρέχω, madefacio aliquid.

διάβρωμα, τό, vetustate exesum.

διάβρωσις, ἡ, consumptio, -onis.

διαβρωτικός ἡ, ὄν, peredens, -ntis

διάβρω, infercio, -ire.

διαγγελία, ἡ, relatio legati.

διαγγέλλω (τινὶ πρὸς τινα) alicui

(ad aliquem) nuntium perfero; de-
 nuntio, -are 2) **διαγγέλλω τι, ὅτι**,
 divuigo aliquid 3) **μέσ. διαγγέλλεσθαι**
 (= ἀλλήλοις διαγγέλλειν), internun-
 tiare.

διάγγελμα, τό, nuntium allatum.
διάγγελος, δ, internuntius, -i, ἄ.
σρατ. optio, -onis, ἄ.

διαγγελεύς, δ, nuntius, -i, ἄ.
διαγελῶ -ῶ, (καταγελῶ) deri-
 deo alicueo || **οὐδ. ἐπὶ ἀνέμ. θαλάσ.**
 serenus fio.

διαγίγνομαι, 1) duro -are; perma-
 neo, -ere 2) = **μεταξὺ γίγνομαι (χρο-
 νικ.)**: a) intersum (-fui, -esse): **τρι-
 άκοντα ἔτη διεγένοντο**, anni triginta
 interfuerunt 3) intercedo (-cessi,
 -cessum -ere): **διεγένοντο ὀλίγα ἡ-
 μέραι**, intercesserunt pauci dies.

διαγινώσκω (ἀκριβῶς γινώσκω),
 pernosco (-ovi, -notum, -ere) ali-
 quid ἢ aliquem; **(διακρίνω)** digno-
 sco (-ere); = **(διακρίνω, κρίνω τι)**
 dijudico, -are, aliquid; discerno,
 -ere; = **(δοκεῖ μοι ἀποφασίζω)** cerno
 ἢ decerno, constituo, ἢ **σνήθ**. de-
 libero, -are, aliquid.

διαγκυλόομαι -οῦμαι, prendo-
 amentum jaculi ad jaculandum.

διαγκωνίζομαι, cubitu innitor.

διαγκωνισμός, δ, nixus in cubitum.

διάγλυμμα, τό, opus caelatum.

διάγλυπτος, ον, sculptus ἢ per-
 sculptus, a, um; caelatus, a, um.

διαγλύφω, sculpo ἢ persculpo.

διαγνώμη, ἡ, decretum, -i, οὐ.

διάγνωσις, ἡ, 1) deliberatio, -onis;

διάγνωσιν ποιῶμαι (δοκεῖ μοι), deli-
 bero aliquid 2) dijudicatio, -onis 3)

— **νόσον**, diagnose

διαγνώστης, δ, qui dijudicat.

διαγνωστικός, ἡ, ὄν, dignoscen-
 di et dijudicandi peritus, a, um.

διάγραμμα, τό, extrema lineamenta.

(-rei alicujus); forma, -ae **ἐντεθ.**
 α') = **σχήμ. γεωμετρ.** geometrica
 forma β') **μουσ.** diagramma οὐ.

διάγραπτος, ον, interlitus.

διαγραφή, ἡ 1) delineatio, θ. 2)
 = **περιγραφή**, descriptio, θ. 3) — **ῥ-**
φειλήματος, adtributio.

διαγράφω, 1) (σκιαγραφῶ), deli-

neo (-āre) aliquid; 2) perscribo, -ere (planitium) 3) = περιγράφω, describo (-ere) aliquid (locum); 4) = καταγράφω, conscribo; 5) τὰ ἀφειλόμενα χρήματα, delego pecuniā; 6) = ἐξάλειψω τι, α) circumscribo aliquid; β) interlimo, -ere, aliquid; γ) liturā deleo (aliquid).

διαγρυνέω -ᾶ, insomnem noctem transigo; pervigilo (noctem), ἐντεῦθ. διαγρυνῶν, pervigil, -is, θ.

διαγρυνητής, θ, pervigil, -is. **διαγρυννάω**, maxime exerceo, (τὸ σῶμα, corpus) || μέσο. exerceo me. **διάγωω**, suffoco, -are.

διάγωω, 1) = διαβιβάζω, traduco (-xi, -ctum, -ere) 2) διάγω τὴν νύκτα, perago noctem 3) διάγω ἡλικίαν, χρόνον, βίον, gero aetatem, tempus, vitam 4) διάγω (= ἀναλίσκω) τὸν χρόνον, τὴν ἡμέραν, tero tempus, diem 5) = διαβιβῶ, dego (degi, -ere) 6) μετὰ μετχ. = διατελῶ: διάγω σκοπῶν, perpetuo considero.

διαγωγή, ἡ, 1) traductio, -onis, trajectus, -us, ἄ. 2) διαγωγή (βίον) vitae institutum; vita -ae, θ. ἐντεῦθ. *διαγωγή (τρόπος τοῦ φέρεσθαι, τρόποι), ratio se gerendi ἢ ἀπλ. ratio, mores.

διαγώνιον τό, portorium, -i, οὐ. **διαγωνιάω-ᾶ**, valde anxius sum. **διαγωνίζομαι (τινι, πρὸς τινα)**, 1) decerto ἢ delucto (-are) cum aliquo 2) dimlico cum aliquo 3) acriter pugno.

διαγώνιος, ον, diagonalis, e. **διαγωνιόμος, θ**, certamen, -inis, οὐ. dimicatio, -ōnis, θ. **διαγώνισις, ἡ**, διαγώνισμα, τό, certatio, θ. dimicatio.

διαδέχομαι, 1) excipio (-cepi, -ceptum, -ere) 2) succedo (-cessi, -cessum, -ere) alicui, in locum alicujus; αἱ διαδεξάμενοι (οἱ διάδοχοι τῶ Ἀλεξάνδρου), successores, -um.

διαδέω, evincio ἢ revincio (-vinxi, -vinctum -ire) aliquid; redimio.

διάδηλος, ον, manifestus, a, um. **διαδηλώω-ᾶ**, manifestus, -are. **διαδήλωσις, ἡ**, manifestatio, θ.

διαδηλωτής, θ, manifestator, ἄ. **διάδημα, τό**, 1) insigne, regium diadēma, -atis 2) (τερέων, βρωμῶν κλπ.), vitta, -ae, θ. 3) = ταινία, redimiculum, -i, οὐ. fascia, -ae, θ.

διαδιδράσκω, diffugio -ere. **διαδίδωμι**, 1) = διανέμω, distribuo aliquid 2) dido -ere aliquid, διεδῶθη φήμη, didita est fama 3) = διαθροῦλῶ, divulgo -are, aliquid.

διαδικάζω, dijudico (-āre) aliquid. -ομαι, causam ago.

διαδικασία, 1) disceptatio -onis 2) lis, litis, θ. actio, -onis, θ. 3) causa, -ae, θ.

διαδικέω -ᾶ, iudicio contendo.

διάδικος, θ, litigator, -oris, ἄ.

διαδόσιμος, ον, qui propagatur.

διάδοσις, ἡ, distributio, -onis, θ.; = διαθρῦλσις, divulgatio, θ.; = ἐξάπλωσις, propagatio, -ōnis, θ.

διαδοχή, ἡ, successio, -onis, θ. **διαδοχή ἀρχῆς**, successio imperii; hereditas, -atis θ; ἐκ διαδοχῆς, vicissim, in vicem.

***διαδοχικός**, successivus, a, um.

***διαδοχικῶς**, vicissim; sensim.

διάδοχος, ον, excipiens -ntis; succedaneus, a, um || οὐσ. successor, ἰ. heres, ἄ. οἱ διάδοχοι (Ἀλεξάνδρου), successores, um.

διαδραματίζω, 1) perago fabulam * 2) τροπ. σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τούτῳ διεδραμάτισε, magna in ea re fuit auctoritas ejus.

διαδρομέω -ᾶ, discuro, -ere.

διαδρομή, ἡ, discursatio, θ.

1. **διάδρομος, θ**, transitus, -us, ἄ.

2. **διάδρομος, ον**, discurens, -ntis; (= ὁ διαδραμάων), discursator -oris.

διαδύομαι, permeo aliquid ἢ per aliquid; = διαφεύγω, effugio, -ere aliquid ἢ aliquid.

διάδυσσις, ἡ, 1) permeatio, -onis, θ. 2) = ἐκφυγή, effugium, -ii, οὐ.

διαδυτικός, ἡ, ον, penetralis, e; penetrabilis, e.

διαζεύγμός, θ, disjunctio, θ.

διαζεύγνυμι, διαζεύγνῶω, 1) disjugo, -are; disjungo (-xi, -ctum, -ere) aliquid ἢ aliquid. || μέσο. διαζεύγνυμαι. disjungor (-nctus sum,

-i), ἐπὶ ἀνδρός, repudio uxorem.

διάζευξις, ἡ, disjunctio, -onis, θ. separatio, -onis, θ. 2) = διάλυσις γάμου, divortium, -ii, cθ.

διαζευκτικός, ἡ, ὄν, disjunctivus, a, um, δ αζευκτικός σύνδεσμος, particula disjunctiva.

διαζευκτικῶς, disjunctive.

διάζομαι, licia telae addo.

διαζύγιον, τό, divortium, -i, cθ.

διάζωμα, διάζωσμα. cinctulum, -i, οθ. subligar, -aris, οθ.

διαζώννυμι, διαζωννύω, praecingo, -nxi, -nctum, -ere).

διαθέρζω, 1) = διάγω τὸ θέρος, aestivo (-are) 2) = θερίζω, demeto. **διαθερμαίνω**, concalefacio.

***διαδέσιμος, ὄν**, is, ea, id, quo uti possumus ἢ aliquis uti potest; paratus, a, um.

διάθεσις, ἡ, 1) dispositio, -ōnis, θ. 2) = σώματος καὶ ψυχῆς, affectio, -ōnis; 3) = πρὸς τινα, voluntas animus erga aliquem 4) = ρήματος, genus verbi 5) = διαθήκη, testamentum, -i, οθ.

διαθέτης, ὁ, 1) dispositor, -oris, 2) = ὁ διαθήκην ποιούμενος, testator, ἄ.; ἡ διαθέτις, testatrix, θ.

διαθέω, discuro; transcurro -ere.

διαθήκη, ἡ, testamentum, -i, οθ. tabula testata, διαθήκην ποιῶμαι (διατίθεμαι), testamentum facio ἢ testor, ἀκρωτὴν διαθήκην, irritum facio, rumpo testamentum.

διαθιγῆ, ἡ, tactio, -onis.

***διάθλασις, ἡ**, contusio, -ōnis, θ.

διαθλάω -ῶ (πρὸς τινα), concerto cum aliquo.

διάθραυστος, ὄν, fragilis, -e.

διαθραύω, confringo, -ere.

διαθρέω -ῶ, dispicio, -ere.

διάθρησις, ἡ, dispectio, -onis, θ.

διαθροέω -ῶ, = διαθρολῶ.

διαθροίζω, colligo, -ere.

διαθρολέω -ῶ, 1) rumore dissero: ἐντεῦθ. = divulgo, -are, aliquid, διαθερόληται, divulgatum est 2) διαθρολῶ τινα, celebros aliquem.

διαθρόλησις, ἡ, divulgatio, θ.

διαθρόντω, 1) diffingo, -ere; 2) μετφ. ἐκθλήνω, effemino, -are,

aliquem, διαθρόντομαι a) παθητ. cifeminor, -ari; διαθεστυμένος, effeminatus β) μέσ. putide me gero.

διάθρουγίς, ἡ, effeminatio, θ.

διαθρώσκω, persilio; dissulto.

διάθυρα, τά, prothyra.

διαιθριάζω, dissereno; ἀπροσ. διαιθριάζει, disserenscit.

διαίθρος, ὄν, serenus, a, um.

διαίθρῳ -ῶ, serenum facio.

διαίρεισις, ἡ, 1) = μερισμός, divisio, -onis, θ. divisus, -us, ἄ. 2) = ἔρις, dividia, -ae, θ.

διαιρετός, α, ὄν, dividendus.

διαιρέτης, ὁ, divisor, -oris, ἄ.

διαιρετικός, ἡ, ὄν, dividens.

διαιρετός, ἡ, ὄν, 1) divisibilis, e 2) dividius, a; um.

διαίρῳ -ῶ, 1) divido (-isi, -isum -ere) 2) distribuo, -ere 3) partio, -ire καὶ partior, -ire 4) = διασπῶ, distraho, -ere 5) = διακρίνω

distinguo, -ere 6) = διορίζω, διαχωρίζω, dimoveo -ere 7) = ἐξηγοῦμαι τι: διαίρῳ περὶ τιτος, expono de re aliqua.

διαίρω, 1) tollo, attollo, -ere, aliquid (τὸν ἀγέλας cervicem); μετφ. διαίρω τὸ στόμα, aperio. os 2) trahicio, (-ere), ἐς Σικελίαν, in Siciliam 3) μέσ. = μεταρσιοῦμαι, elevo me (in aliquid).

διαισθάνομαι, persent'o, -ire.

διαίσθησις, ἡ, perceptio, -onis, θ.

διαισχύνομαι, erubesco, -ere.

δαιτα, ἡ, vītae ratio; vita -ae, θ.

victus, -us, ἄ. 2) λαϊκὴ δαιτα, diaeta, -ae, θ. 3) = δαιτητικὴ ἀπόφασις, sententia arbitri ἐντεῦθ. = arbitrium, -ii, οθ. arbitratio, θ.

δαιτώ -ῶ, 1) alo, -ere; nutrio, -ire aliquem 2) ἐπὶ λατρεῶν diaetam praescribo 3) μέσ. δαιτώμαι, victito, -are 4) = εἶμαι δαιτητής, arbiter sum; arbitrator, -ari.

δαιτήμα, τό, vītae institutio.

δαιτητήριον, τό, domicilium, -, οθ. conclave, -is, οθ.

δαιτητής, ὁ, 1) arbiter, -tri, ἄ. 2) disceptator, -oris, ἄ.

δαιτητικός, ἡ, ὄν, arbitrarius.

δαιτητικῆ, ἡ, diaetetica, -ae, θ.

δαιωνίζω 1) perpetuo, -are, aliquid 2) perpetuo duro.

διακαής, ἔς, perustus, a, um.
 διακαθαίρω, διακαθαρίζω, commundo aliquid.

διακάθαρος, ἡ, compurgatio -onis
 διακαθέξομαι, separatim sedeo.
 διακάθημαι, persedeo, ere ἐπιστροφ. considero, -ere.

διακαίω, peruro -ussi, -ustum, -ere) aliquid; ἡ διακεκαυμένη ζώνη, zona perusta.

διακάμπω, inlecto, are, aliquid
 διάκαμψις, ἡ, inflexio -onis, ὁ.
 διακαπηλεύω, caupōnor, -ari.

διακαπνίζω, iumigo, -are.
 διακαρτερέω -ῶ, (ἐπιμένω τινί) persevero (in aliqua re).

διακαρτέρησις, perseverantia, -ae.
 διακατέχω 1) possideo (-ēdi, -esum, -ere), aliquid 2) obtineo, -ere; impedio, -ire, aliquid,

διακατοχή, ἡ, possessio, -onis, ὁ.
 διακάτοχος, ὁ, possessor, ἄ.
 διάκαυμα, τό, διάκαυσις, ἡ, aestus perurens.

διακαῶς, ardentier.
 διάκειμαι (τινί ἢ πρός τινα) affectus animatus sum) erga aliquem οὔτω διάκειμαι τὴν γνώμην (= οὔτω φρονῶ), sic sentio.

διακίρω, tondeo ἢ detondeo.
 διακεκαυμένος, η, ον, perustus, a, um; ἡ —η ζώνη, zona perusta.

διακεκριμένος, η, ον, discretus, a, um, distinctus, a, um, ἐντεῦθ. = excellens, -ntis, insignis, -is.

διακεκριμένος, discrete.
 διακέλευσμα, adhortatio, ὁ.
 διάκενος, ον, intervacans.

διακενόω -ῶ, exinanio, aliquid.
 διακεντέω -ῶ 1) perpungo, -ere, aliquid 2) διακεντῶ τινα, confodio -ere, aliquid.

διακεντήσις, ἡ, perpunctio, ὁ.
 διακενώσις, ἡ, inanitas, -atis, ὁ.
 διακεράννυμι, permisceo -ere.
 διακεχυμένος, effuse (ridere).

διακεχωρισμένος, η, ον, discretus, a, um; separatus, a, um.
 διακεχωρισμένος, discrete.

διακήρυξις, ἡ 1) licitatio, -ōnis, ὁ. 2) praedictio, -ōnis, ὁ.

διακηρύττω, per praeconem nuntio, aliquid; praedico, -are, aliquid.
 διακινδυνεύω, periculum adeo.
 διακινέω -ῶ, permoveo, -ere.
 διακίνησις, ἡ, motio, -onis, ὁ.
 διάκλασις, ἡ, confractus, -us, ἄ.
 διακλάω -ῶ, periringo; -ere; aliquid μεταφ. = (διαθρύπτω), eitemino -are.

διάκλεισις, ἡ, disclusio, ὁ.
 διακλείω (ἀ. δκλείω), discludo, praeccludo || μεταφ. — τινά τινος, intercludo alicui aliquid ἢ aliqua re.
 διακλήρω -ῶ (κλήρω διανέω). sorte distribuo aliquid; —οῦμαι, sortior (-itus sum, -iri).
 διακλήρωσις, ἡ, sortitio.
 διακλίνω, declino -are, ἐντεῦθ. vito, -are (aliquid).
 διάκλισις, ἡ, declinatio, -onis, ὁ.
 διακλονέω -ῶ, concutio, -ere.
 διακλύζω, diluo, perluo, colluo.
 διακλυμός, ὁ, collutio. -ōnis, ὁ.
 διακναίω (= ἀποξῶ), abrado καὶ ἐν γένει = corrumπο (aliquid).
 διακνήθω, rado, -ere.
 διακνήθω (τινά) vellico, -are.
 διακοιλίω, excavo, -are, aliquid.
 διάκοιλος, ον, cavus, a, um.
 διακολυμβάω -ῶ, internato, -are, trano, -are.
 διακομιδή, ἡ, pervectio, -onis, ὁ.
 διακομίζω (μετακομίζω) 1) perveho, transveho (-ere) aliquid ἢ aliquid; —ομαι, transvehor (-ctus sum, -i) 2) transporto, (-are) aliquid ἢ aliquid.
 διακομιστής, ὁ, pvector, -oris, ἄ. — ἐπιστολῶν, tabellarius, -i.
 διακομπέω -ῶ, glorior -ari.
 διακονάω -ῶ, peracuo; exacuo.
 διακονέω -ῶ 1) ministro, -are, alicui 2) adpareo, -ere, alcui.
 διακόνημα, τό, ministerium, -ii, ὁ.
 διακόνησις, ἡ, ministratio, -onis, ὁ.
 διακονία, ἡ 1) ministerium, -ii 2) adpartitio 3) diaconatus, -us.
 διακονικός, ministratorius, a, um.
 διακόνισσα, ἡ, diaconissa, -ae.
 διακονίω, pulvere perlino (aliquid) ἢ aliquid.

διάκονος, δ' 1) minister, -i, á.
2) † diaconus, -i, á.

διακοντιέω, jaculor, -ari.

διακόντισις, ἦ, jaculatio, -ónis.

διακοπή, ἦ, intercisio, -ónis, θ.
ρητ. — αἰ. interruptio — τῶν μαθημάτων, ielias, -arum || — λόγον, interpellatio, ἦ.

διακόπτω 1) disseco (-cui, -ctum, -are, intercido (-idi, -isum — ere aliquid 2) = διασπῶ; διαλύω, perfringo, -ere aliquid (phalangem) *3) — τινὰ λέγοντα, interrumpo orationem alicujus, interpello aliquem; — ομαι, interpellor.

διακορεύω, devirgino, stupro.

διακορής, διάκορος, satur, -ura, -urum; satiatus, a, um.

διακόρω, satiate; abunde.

διακοσιάνικς, ducentis.

διακόσιαι, αἰ, α, ducenti, -ae, -a, ἀνά (κατά) — οὐς, (-ας, -α), duceni, -ae, -a, δ — α ἔχων (λαμβάνων), ducenarius, a, um.

διακοσιανός, ducentesimus.

διακοσμέω — ὦ* ordine (-are) aliquid; exorno (-are) aliquid ὁ διακοσμών τι, ordinator, exornator.

διακόσμησις, ἦ 1) ordinatio -ónis. θ. 2) exornatio, -ónis, θ.

διακοσμητικός, exornans, -ntis.
διάκοσμος, δ, digestio rerum, ordinatio || (διακόσμησις), exornatio, θ.

διακουφίζω, adlevo, sublevo.

διακούω, audio ad finem usque, ἦ ἀπλῶς, audio, -ire.

διάκονις, ἦ, intercisio, -ónis.

διακραδαίνω, quasso, -are.

διακρατέω — ὦ, retineo aliquid.

διακρατήσις, ἦ, retentio, -ónis, θ.

διακριβῶ — ὦ, accurate examino (aliquid); μέσ. διακριβοῦμαι περί τιρος, diligenter examino aliquid || πάθη. μετχ. διακριβωμένος, η, ον' α) ἐπὶ ἀνθρ. accurate eductus ἦ formatus, a, um β) ἐπὶ τεχν. exquisitus, a, um.

διακρίβωσις, ἦ, accuratio, θ.

διακρίνω 1) = κρίνω discerno (-crevi, -cretum, -ere) aliquid; sercerno (-ere) aliquid; — ομαι, (ἀορ.

διακρίθην), discernor, secernor 2) = κρίνω, dijudio, -are, aliquid 3) = διαστέλλω, distinguo, (-nxi, -nctum, -ere) aliquid || διακριμμένος, η, ον' ἴδε ἐν λέξει.

διακρισις, ἦ 1) = χωρισμός, discretio, -ónis, θ. 2) (= διαφορά α) distinctio, -ónis, θ. β) discrimen, -inis, οὐ. ἀνε διακρίσεως, sine discrimine 3) = διάγρωσις κρίσις, judicatio, -ónis, θ. 4) modestia, -ae, θ. verecundia(in) postulando.
διακριτέον, discernendum.

διακριτής, δ, adjudicator, -oris, á.

διακριτικός, ἦ, ὄν' 1) vim discernendi habens 2) σημεῖα — á, signa, quibus aliquis (ἦ aliquid) discernitur ab aliquo (ἦ ab aliqua re) 3) modestus, a, um.

διακριτικῶς 1) separatim *2) modeste, verecunde.

διακριτος, ον, distinctus, a, um.

διακροστικός, depulsorius.

διακρούω 1) pulsando transigo (σφῆρας, cuneos) 2) pulsando examino (κερμιθὸν σκευός, vas fictile) ἐντεῦθ. = exploro, -are || μέσ. — ομαι τινα ἦ τι 1) = ἀποκρούω, propulso, -are 2) = ἀποφεύγω, eifugio 3) = ἀναβάλλω, differo — erre 4) = ἀπατῶ, percutio, — ere.

διάκτορος, δ, nuntius, -i, á.

διακυβερνάω — ὦ, gubernare, -are.

διακυβέρνησις, ἦ, gubernatio, θ.

διακυβένω 1) = κυβένω, aleá (ἦ aleam) ludo 2) μετφ. = διακινδυνεύω, aleam adeo, in aleam do (aliquid).

διακυνάω — ὦ (λόγους), confundo.

διακυνιδέω — ὦ, διακυνίω pervolvō, -ere, aliquid.

διακνυαίνω (τὸ πέλαγος) concito, -are (mare) || — ομαι (μετφ.) fluctuo

διακνύμανσις, ἦ, fluctuatio, θ.

διακνύπω, prospicio, -ere.

διακωδονίζω 1) = ἐξετάζω, exploro — are 2) = θρυλλῶ τι, crepo (-ui, itum, -are) aliquid.

διακωλυτής, δ, impeditor, á.

διακώλυσις, ἦ, impeditio, θ.

διακωλύω impediō, -ire.

διακωμωδέω — ὦ, comice decan-

to' ἐντεῦθ. = ludibrio habeo (aliquem).

διακοπή, ἡ, intermissio, ὁ.

διαλαβή, ἡ, prehensio, -onis, ὁ.

διαλαγχάνω, sortito divido aliquid. (χρήματα, pecunias).

διαλακίζω, calcitro, -are.

διαλαλέω -ῶ 1) colloquor (cum aliquo) 2) = διαθροῦῶ, divulgo, -are, aliquid.

διάλαλσις 1) collocutio, -onis, ὁ. 2) = διαθροῦλσις, divulgatio, ὁ.

διάλαλτρος, celebratus.

διαλαμβάνω 2) singillatim accipio (aliquid) διαλαμβάνω τί τι (μάλ. ἐν τοῖς προκμ. διείληφα καὶ διείλημαι) dirimo, divido separo, distingo aliquid aliqua re' || μετφ. ἀνυλαμβάνομαι τι' mente comprehendendo; intelligo -ere, aliquid.

διαλαμπής, ἐς, splendens, -nt's.

διαλυμπρύνω, splendidon, -are.

διαλάμπω, transiulgeo, -ere.

διάλαμπυς, ἡ, splendor, ἄ.

διаланθάνω 1) perquam lateo 2) fallo, -ere; clam eifugio, aliquem 3) = ἀποκρύπτομαι, delitescio, -ere.

διαλέγῶ -ῶ (ἐπὶ τι) perdoleo.

διαλέγω, deligo (-εγί, -ectum, -ere) aliquid || μέσ. διαλέγομαι (ἀόρ. διελέγθη) τι πρὸς τινα' α) loquor ἢ colloquor cum aliquo β) sermo cinor (-atus, sum, -ari) cum aliquo

διάλειμμα, τό, intervallum, -i, οὐ.

διαλείπω (= διάλειμά τιος ποιῶ) intermitto, (-isi, -issum, -ere) aliquid ἢ aliqua re; desino: continuo -ere; pergo -ere; intermitto, disto.

διαλείπω, perungo' ὀθ. = deleo.

διαλείχω, perlambo, -ere.

διάλειψις, ἡ, intermissio, ὁ.

διαλεκτέον, disserendum.

διαλεκτική (τέγνη), disputatrix, ὁ. ars disserendi; dialectica, ὁ.

διαλεκτικός, ἡ, ὄν 1) dialecticus; disserendi peritus ἐντεῦθ. = disertus, a, um 2) = ὁ διαλεγόμενος, disputator, -oris, ἄ.

διαλεκτικῶς, disputatorie.

διάλεκτος, ἡ, sermo, -onis, ἄ.

διάλεξις, ἡ, dissertatio, ὁ.

διαλελυμένος, η, ον, dissolutus.

διαλελυμένος, d'ssolute.

διαλεπίζω, delibo, -are.

διαλεπτύνω, attenuo, -ere.

διαλευκαίνω, album facio' || μετφ. clarum facio; explico.

διάλευκος (ὑπόλευκος), subalbus.

διάλιθος, ον, gemmatus, a, um.

διαλλαγή, ἡ, permutatio, -onis, ὁ. (= καταλλαγῆ), reconciliatio, ὁ.

διάλλαγμα, τό, permutatio, ὁ.

διαλλακτήρ, διαλλακτής, ὁ, reconciliator, ἄ. pacificator, ἄ.

διαλλακτήριος, ον, reconciliandi vim habens.

διαλλακτικός, ἡ, ὄν, pacificator, us, a, um' pacificus, a, u.

διαλλάσσω καὶ διαλλάττω, muto, permuto aliquid aliqua re' reconcilio aliquid cum aliquo ἢ alicui' || -ομαι πρὸς τινα, reconcilior cum aliquo, redeo in gratiam cum aliquo

διάλλομαι, transilio, -ire.

διάλημα, τό, saltus, -us, ἄ.

διαλογῆ, ἡ, delectus, ἄ. — τῶν ψήφων, dinumeratio calculorum.

διαλογίζομαι, puto' || διαλογ. περιτινος, disso de aliqua re; όταν — τι, delibero, -are, aliquid; reputo, -are, aliquid.

διαλογικός, ἡ, ὄν, ad colloquium pertinens; in dialogo scriptus.

διαλογισμός, ὁ, ratiocinatio, ὁ.

διάλογος, ὁ, colloquium, ἄ. sermo, -onis ὁ, dialogus, -i, ἄ.

διαλοιδορέομαι -οῦμαι, conviciis mutuis lacero.

διαλοιδόρησις, ἡ, maledictio, ὁ.

διαλυμαίνομαι, valde noceo.

διάλυσις, ἡ, dissolutio, ὁ. solutio, -onis' (ἀποπομπή), dimissio, -onis, ὁ. — γάμον, divortium, οὐ.

διαλυτέον, dissolvendum (est).

διαλυτής, ὁ, dissolutor, -oris, ἄ.

διαλυτικός, ἡ, ὄν, aptus (a, um) ad dissolvendum.

διαλυτός, ἡ, ὄν, dissolubilis, e.

διαλύω, dissolvo, (-olvi, -olutum -ere), aliquid ἢ aliquid; dirimo, -ere (bellum, amicitian); — διαβολήν, diuvo calumniam' || μέσ. —ομαι (ἐκ τιος), digredior, abeo.

διαμαλάσσω, emollio, -ire.

διαμαρτάνω, erro, aberro, -are.
 διαμάρτημα, διαμαρτία, error.
 διαμαρτυρία, ή, 1) contestatio, θ.
 2) ἐπι δημόσων, intercessio, θ.
 διαμαρτύρομαι, valde obtestor.
 διαμασάομαι -ῶμαι, commando
 διαμάσθημα, τό, mansum, -i, οὐ.
 διαμάσσεις, ή, commanducatio.
 διαμαστιγώνω -ῶ, flagello, -are.
 διαμαστιγώσεις, ή, flagellatio.
 διαμάχη, ή, depugnatio, θ.
 διαμάχομαι, compugno, -are.
 διαμείβω, permuto, -are.
 διαμειδιάω -ῶ, subrideo, -ere.
 διαμειρακεύομαι (τινι), pueriliter
 ago cum aliquo.
 διάμειψις, ή, dermutatio, θ.
 διαμελαίνω, nigriifico, -are.
 διαμελιστί, membratim.
 διαμελετάω -ῶ, meditor, ari.
 διαμελίξω, membratim caedo.
 διαμελισμός, δ, concisio in frus-
 tra; laceratio, -onis, θ.
 διαμέλλησις, ή, cunctatio, θ.
 διαμελλήτης, δ, cunctator, á.
 διαμέλλω, cunctor, -ari.
 διαμέφομαι, (=πέγω) τινός, in-
 cuso aliquem.
 διαμένω, permaneo, -ere; rema-
 neo; duro ή perduro, -are.
 διαμερίζω, dispertio -ire.
 διαμερισμός, δ, dispertitio, θ.
 διάμεσος, ον, intermedius.
 διάμεστος, ον, differtus, a, um.
 διαμετρέω -ῶ, emetior ή dime-
 tior (-mensus sum, -iri) aliquid.
 διαμέτρησις, ή, dimensio, θ.
 διάμετρος, ή, distermina, θ. dia-
 metros, θ. diameter.
 διαμήνυσις, ή, admonitio, θ.
 διαμηνύω, indico, -are.
 διαμηχανάομαι -ῶμαι, molior,
 machinor, -ari.
 διαμίγνυμι, permisceo, -ere.
 διαμισθόω -ῶ, eloco, aliquid.
 διάμμος, ον, arenosus, a, um.
 διαμνημονεύω, in memoriam ali-
 cuius revoco aliquid; (=μέμνημαι)
 commemoro -are, aliquid; memi-
 ni, -isse aliquid. ἔχων διαμνημο-
 νεύεται, commemoratur ή traditur
 habuisse.

διαμοιβή, ή, permutatio, -onis, θ.
 διαμοιράω (*διαμοιράζω), partio,
 dispertio -ire; distribuo, -ere, *δια-
 μοιράζομαι πρὸς τινα, partior ali-
 quid cum aliquo.
 *διαμοίρασμα, τό, partitio, θ.
 διαμονή, ή, 1) permansio, -onis, θ.
 stabilitas, -atis, θ. *2) = διατριβή,
 commoratio, -onis, θ. ἐντεῦθ. ha-
 bitatio, θ. domicilium, -i, οὐ.
 διαμορφώω -ῶ, infirmo, -are.
 διαμόρφωσις, ή, conformatio, θ.
 διαμορφωτικός, ή, όν, aptus (a,
 um) ad conformandum.
 διαμοχλεύω, dimoveo, -ere. [sus-
 διαμπάζω, διαμπερές, genitus; pror-
 διαμοφισβητέω -ῶ, controversor,
 -ari; altercor, -ari.
 διαμοφισβήτησις, ή, altercatio, θ.
 διαναγινώσκω, perlego, aliquid.
 διαναπαύω, recreo (aliquem); δι-
 αναπαύομαι, recreor, -ari.
 διαναπνέω, respiro, -are.
 διαναπνοή, ή, respiratio, -onis, θ.
 διανεμησις, ή, distributio, θ.
 διανεμητής, δ, distributor, á.
 διανεμητικός, ή, όν, distributivus.
 διανέμω, distribuo, (-ui, -utum,
 -ere) aliquid ή alicui aliquid, διανέ-
 μομαι τι πρὸς τινα, partior aliquid
 cum aliquo.
 διανεμημένος, distribute.
 διανανοημένος, cogitate.
 διανεύω, 1) προσνεύω τινί, innuo,
 -ere, alicui? 2) διανεύω τι=ἐκφεύ-
 γω vito, -are.
 διανέω (=διανήχομαι) τι, eno, -are,
 aliquid; trano, -are, aliquid ή per
 aliquid (τόν ποταμόν, flumen).
 διανήχομαι=διανέω.
 διανθίζω, froribus pingo.
 διανίπτω, perluo, -e, e,
 διανίστημι, excito, -are, incito,
 -are, aliquem, διανίσταμαι, assurgo,
 -ere; surgere conor.
 διανοέομαι -οῦμαι, 1) διαλογίζο-
 μαί τι, agito animo, ή in animo, ή
 mecum aliquid ή de aliqua re? 2)
 ἐν νῶ ἔχω τι (ποιεῖν τι) cogito, -are
 aliquid.
 διανόημα, τό, cogitatum, -i, οὐ.
 διανόησις, ή, cogitatio -onis, θ.

διανοητέον, cogitandum.
 διανοητικός, ἡ, ὄν, ad cogitationem pertinens; ingeniosus.
 διανοητός, ἡ, ὄν, intelligibilis, e.
 διάνοια, ἡ· 1) = σκέψις, cogitatio, -onis, θ. 2) = νοῦς, πνεῦμα, mens, -ntis, θ. ingenium, -i, οὐ. 3) = νόσις, intellectus, -us, ἄ. 4) = βουλή, σκοπός, consilium. -i, οὐ.
 διανοίγω, adaperio, -ire.
 διανομέυς, δ· 1) distributor, -oris, ἄ. *2) διανομεῖς ταχυδρομείων, tabellarius, -i, ἄ.
 διανομή, ἡ, distributio, θ.
 διανοσφίζομαι, (= σφετερίζομαι, οικειοποιούμαι χεῖματα), intercipio pecunias e publico.
 διανυκτερεύεις, ἡ, pernoctatio.
 διανυκτερεύω, pernocto, -are.
 διάνυσις, ἡ· 1) confectio itineris· 2) decursus, -us, ἄ.
 διανύω, perficio, aliquid; — ὁδόν, emetior iter.
 διάξηρος, ὄν, persiccus, a, um.
 διαξιφίζομαι, ρῆμ. digladior (cum aliquo).
 διαξιφισμός, digladiatio, θ.
 διαπαιδαγωγέω -ῶ· 1) pueros duco ἢ instituo ἐν γένει, duco, rego, -ere· 2) oblecto ἢ delecto.
 διαπαιδεύω, ρ. instituo ἢ doceo (a. aliquem).
 διαπάλη, ἡ, colluctatio, -onis, θ.
 διαπάλλω, concutio; quasso.
 διαπαντός, semper.
 διαπαρθένευσις, devirginatio.
 διαπαρθενεύω, ρῆμ. devirgino (aliquam).
 διαπάσσω, conspergo, -ere.
 διαπασῶν (ἔπον. χορδῶν), diapason.
 διαπατάω -ῶ, iallo, -ere.
 διάπανσις, intermissio, -onis, θ. cessatio, -onis, θ.
 διαπαύω, inter laborem requisicere facio; διαπαύομαι, inter laborem requiesco. [-ari, alicui].
 διαπειλώω -ῶ (τινι), interminor.
 διάπειρα, ἡ, tentatio aliquid· διαπειρώμαι τινος, periclitor aliquid.
 διαπίρω· 1) transfigo, -ere, aliquid· 2) διαπίρω τινά, coniodio aliquem.

διαπέμπω· 1) transmitto, -ere· 2) dimitto, -ere, (literas, nuntios, equites), διαπέμπω ἀγγέλους ἢ διαπέμπομαι πρὸς τινα, nuntios ad aliquem dimitto; nuntios ad aliquem dimitto· || παθητ. dimittor, -i.
 διάπεμφις, ἡ, transmissio, θ.
 διαπενθέω -ῶ, lugeo, -ere.
 διαπέπτω, percoquo, -ere.
 διαπεραίνω, ad finem perduco, aliquid absolbo, -ere, aliquid.
 διαπεραιώω -ῶ, trajicio (-jeci, -etum, -ere); transveho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· || -οῦμαι, transvehor (navibus).
 διαπεραιώσις, ἡ, trajectio, θ.
 Διαπέραμα, τό· 1) trajectus, -i, ἄ. 2) iretum, -i, σῖ.
 διαπερῶω -ῶ· 1) transjicio, -ere, transmitto, -ere, (aliquid)· 2) ἀμετ. διαπερῶω εἰς νῆσον, transeo in insulam.
 διαπεραστικός, penetrans.
 διαπετάννυμι, dispando, -ere, expando -ere; aperio, -ire.
 διαπέτομαι, pervolo ἢ intevolo.
 διαπήγνυμι, compingo, aliquid.
 διαπηδάω -ῶ, transilio aliquid; saltu supero aliquid.
 διαπήδησις, ἡ, transitus.
 διαπιέζω, interprimo, -ere.
 διαπικραίνω, ρῆμ. exacerbo, -are aliquem.
 διάπικρος, ὄν, penitus amarus.
 διαπίμελος, ὄν, praepinguis, e.
 διαπίμπλημι, compleo, -ere.
 διαπίμπρημι, peruro, -ere.
 διαπιπράσκω, ρῆμ. divendo, -ere aliquid.
 διαπίπτω· 1) elabor, (quasi e manibus), ὅθεν = ἐπὶ λόγων α') excido, -ere; emano in vulgus (εἰς τὸ στράτευμα, in exercitum· β') λόγος τις διαπίπτει (= διαφεύγει) ἐκ τοῦ στόματος, verbum (e) ore excidit· 2) excido aliqua re (τῆς ἐλπίδος, spe).
 *διαπιστευτήρια (γράφματα), litterae ad fidem faciendam aliqui datae; litterae fiduciariae.
 διαπιστεύω (τινι τι), fidei alicuius committo aliquid.
 διαπιστέω -ῶ, prorsus diffido.

διαπλανῶ-ῶ, a recta v'a abduco aliqueum; seduco, -re, aliqueum' || —ῶμαι (περιπλανῶμαι διά νινος), pererro aliquid.

διάπλασις, ἡ, formatio, onis, θ. conformatio, -onis, θ.

διαπλάσσω καὶ διαπλάττω, f.ingo, -re; effingo; formo aliquid.

διαπλαστικός, ἡ, ὄν, etijgiendi vi praeditus, a, um.

διαπλάτνω, dilato, -are, aliquid.

διαπλέκω 1) Intertexo, -ere; pertexo, -ere, aliquid' || μεταφ. — τὸν βίον, pertexo (finio vitam) 2) = διαλῶ, refexo, texturam solvo' || μεταφ. τὸν στρατὸν — (δισπῶ τὴν τάξιν), diduco exercitum.

διάπλεος, ὄν, difertus, a, um.

διαπλέω, transnavigo, -are, aliquid; — τὴν Σικελίαν, transvehor in Siciliam — τὸ πέλαγος, transmitto mare.

διαπληκτίζομαι, usque ad plagas pervenio in altercatione' δθεν=altercor, -ari, cum aliquo.

διαπληκτισμός, ὁ, altercatio.

διάπλοος -ους, trajectus, -us, ἄ. transmissio, -onis, θ.

διαπλῶνω, perluo, -ere.

διάπνευμα, τό, perflatus, -us, ἄ.

διάπνευσις, ἡ, perflatio, -onis.

διαπνευστικός, ἡ, ὄν, perflabilis.

διαπνέω, perflo, -are ταῖς ἀφραῖς

διαπνέομαι, ab auris perflor.

διαπνοή, ἡ, perflatus, -us, ἄ.

διαποτίζω, pedibu metior aliquid.

διαποδισμός, huc illuc saltus.

διαποθήσκω, emorior, -i.

διαποικίλλω, ubique vario, ali-

quid; variago, -are, a iquid.

διαποίκιλος, ὄν, variegatus, a, um.

διαπολέμησις, ἡ, belli confectio.

διαπολιτεία, διαπολιτεύομαι, ιδε ἀντιπολιτεία, ἀντ. πολιτεύομαι.

διαπολιορκέω -ῶ, ρημ. constanter obsideo.

διαπομπή, ἡ, transmissio, -onis.

διαπονέω-ῶ, διαπονέομαι -οῦμαι τι 1) = ἐκπροῶ, elaboro, -are, aliquid; excolo, -are, aliquid; subigo, -ere, aliquid (agrum) 2) διαπονῶ τὰ σώματα, τοὺς νέους, exerceo cor-

pora, juvenes 3) διαπονοῦμαι τι (=πονώ εἰς τι), elaboro in re.

διαπόνησις, ἡ, elaboratio, θ.

διαπόνντιος(=θαλάσσιος), ὄν, transmarinus, a, um; permarionius.

διαπορεύομαι, transeo (-ii, -itum, -ire) aliquid: iter facio per locum

aliquem' διαπορεύομαι τὴν θάλασσαν, transeo carpo mare.

διαπορεύσιμος, pertransibilis, e.

διαπορέω -ῶ, addulito -are.

διαπόρησις, ἡ, addubitatio, θ.

διαπορητικός, ἡ, ὄν, dubitans.

διαπορητικός, dubitanter.

διαπόρθμευσις, ἡ, trajectio.

διαπορθμῶν, transporto, -are.

διαπραγματεύομαι, negotior, -ari;

— περὶ εἰρήνης, de pace ago, conditione: ones pacis fero et audio.

διαπραγματεύσις, ἡ, actio (de re)

διάπραξις, ἡ, confectio negotii.

διαπράττω -ομαι, perago (-ere),

transigo, -ere, perficio -ere. aliquid

διαπρέπεια, ἡ, excellentia, θ.

διαπρεπής, ἔς, -ex-mius, a, um;

illustris, e; excellens, -ntis.

διαπρέπω, aliis ἢ inter alios excello;

alicui rei excello.

*διαπρεπῶς, eximie; excellenter.

διαπρέσβευσις, ἡ, legatio, θ.

διαπρέσβύομαι, legatos mitto.

διαπρία, serrā disseco; — τοὺς

ὀδόντας, frendo (dentibus).

διαπρύσιος, α, ὄν, late penetrans;

qui late exauditur (praeco).

διαπρυσίος, late.

διαπτύω, conspuo, -ere.

διάπτωσις, lapsus, -us, ἄ.

διαπύλιον, τό, portorium, -i, ὄν.

διαπυνθάνομαι τι (παρά τινος

percontor, aliquid ex (ab) aliquo.

διάπυρος, ὄν, ardens, -ntis; vehemens, -ntis.

διαπύρως, ardentem, flagranter.

διαρθρῶ -ῶ 1) articulis suis

distinguo; 2) ἐπὶ λόγον articulo,

-are, aliquid.

διάρθρωσις, ἡ 1) artuum comis-

sura 2) explanata vocis impressio;

clara pronuntiatio,

διαριθμέω -ῶ, dinumero, -are.

διαρίθμησις, ἡ, dinumeratio, θ.

διάρκεια, ἡ· 1) perduratio, θ. 2) spatium (temporis): diuturnitas, -atis, θ. perpetuitas, -atis, θ.
διαρκέω -ῶ· 1) sufficio, -ere (ad aliquid)· 2) duro, perduro, -are.
διαρκής, ἐς· 1) = ἀρκετός, sufficiens -ntis· 2) perdurabilis, e.
διαρκῶς· 1) sufficienter· *2) ad siduo; sine intermisu.
διαρπαγή, ἡ, direptio, -onis, θ.
διαρπάζω, diripio.
διαρραγή, ἡ, dirruptio, -onis, θ.
διαρραίνω, respergo, -ere.
διαρραφή, sutura, -ae, θ.
διαρραίνω, διαρραγίζω, adspergo, (-si, -sum), -ere.
διαρράπτω, consuo, -ere.
διαρρέω διά τινος, perfluo (-xi, -xum, -ere per aliquid); ἰδρωτι — σμαι, sudore perfluo; diluo· || μετφ. = ἀφανίζομαι, dilabor, -i.
διάρρηγμα, τό, fragmentum, οὖ.
διάρρηγμα· 1) dirringo ἢ confringo, (-egi, -actum, -ere) aliquid· 2) = διαλύω, dirumpo· || μετφ. — νμαι, dirumpor, -uptus sum, -i.
διαρρήδην, diserte; aperte.
διάρρηξις, ἡ, diruptio, θ. f. ssio, -onis, θ. || μετφ. abruptio;
διαρρινέω -ῶ, perlino, -are.
διαρριπίζω, ventilo, aliquid.
διαρρίπτω· 1) disjicio, -ere· 2) dissipio, -ere.
διάρριψις, ἡ, disjectus, -us, ἀ.
διαρροή, ἡ, meatus, -us, ἀ.
διάρροια, ἡ, profluvium alvi ἢ ventris; dejectio alvi.
διαρρυθμίζω, compingo, -ere, ἐν-τεῦθ. = ordinio, -are, aliquid.
διαρρύθμισις, ἡ, ordinatio, θ.
διάρρους, fluxus, -us, ἀ.
διάρρευτος, ον, irriguus, a, um.
διαρρωνύω, corrobore.
διάρσις, ἡ, elatio, -onis, θ.
διασάλευσις, ἡ, consussus, -us, ἀ.
διασαλεύω, vehementer concutio.
διασαλπίζω, pervulgo (aliquid).
διασάττω reiocio, -ire.
διασαφέω, -ῶ· διασαφηνίζω, manifestum reddo.
διασαφήνισις, διασαφήσις, ἡ, explicatio, -onis, θ. explanatio, θ.

διασαφητικός, explicativus, a, um
διάσεισις· 1) quassatio, -onis, θ. 2) concussio, -cnis, θ.
διάσειστος, ον, concussus, a, um.
διασείω· 1) quatio, -ere; quasso, -ere (oliquid)· 2) discutio ἢ concutio, -ere (aliquem ἢ aliquid).
διασημαίνω· 1) significo, -are aliquid· 2) signum do (τῇ σάλπιγγι, tubā)· 3) = ἐπίσημον ποιῶ τι, insignio, -ire, aliquid.
διάσημος, ον, insignitus, a, um; insignis, -e.
***διασημότης**, ἡ, celebritas, θ.
διασκαλεύω, εἴμ. sarculo terram verso.
διασκάπτω, perfodio, -ere, aliquid; defodio, -ere.
διασκεδάζω· 1) oblecto, (aliquem aliqua re)· 2) ἀμετ. me oblecto ἢ oblector (re aliqua)· 3) διασκεδάγγυμι.
διασκεδάγγυμι· 1) dissipo, -ere; dijicio -ere (aliquid, aliquem)· 2) difero, -erre, aliquid.
***διασκέδασις**, ἡ, delectatio, θ.
***διασκεδαστικός**, ἡ, ὄν, oblectatorius, a, um.
διασκελίζω, crura distendo.
διασκεπτικός, deliberativus, a, um.
διασκεπτομαι, dispicio, -ere.
διασκενάζω· 1) adorno -are; com-pono, -ere, aliquid· 2) εἰς. = παρασκευάζομαι, instruo me, apparo me ut· 3) opus iterum perpolio; emendo, -are.
διασκευστής, δ, corrector, ἀ.
διασκευή, ἡ· 1) apparatus, -us; 2) iterata recensio libri.
διάσκειψις, ἡ, dispectus, -us, ἀ.
διασκηνώ -ῶ, εἴμ. in tentoria discedo. [tollo.
διασκηνώ -ῶ, tentoria seorsum
διασκιρτάω -ῶ, persulto, -are.
διασκοπέω -ῶ τι, dispicio -ere.
διασκόπησις, ἡ, consideratio, θ.
διασκορπίζω, dissipo, -ere.
διασκορπισμός, δ, dispersus, ἀ.
διασκώπτω, scomata jacio.
διασπαθῶ -ῶ, proiuse infuso (τὴν νόσion, rem familiarem).
διασπαράττω, dilacero, -are.
διάσπασις, divisio, θ.

διασπᾶω -ᾶ, 1) divello (-eliā, -ul-snm, -ere) aliquid· 2) diduco, -ere, aliquid· || —ᾶμαι diducor· || 3) distraho, -xi, -ctum, -ere (aliquem ἢ aliquid)· || μεταφ. ἢ γε-ο-ν-τις αὐτόν διασπᾶ (=περισπᾶ), eum cura distrahit.

διασπείρω, 1) dissemino, -are, aliquid· 2) dispergo, -ere· —ομαι, β) dispergor, -sus sum, -i, β) dispalor ἢ dispalesco, -ere.

διασπορά, ἡ, disseminatio.

διασταλτικός ἡ, ὄν, ad distinguendum aptus, a, um.

διασταλτικῶς, ἐπίρ. distinguendi causa.

διάστασις, ἡ, 1) distantia, -ae, θ. 2) ἔρις, dissidium, -ii, εἶ.

διασταυρῶ -ᾶ, vallo munio.

διαστέλλω, diduco, -ere (aliquid); —ομαί τι, distincte dico aliquid.

διάστερος, stellis distinctus.

διάστημα, τό, 1) intervallum, -i, οὐ. 2) spatium, -ii, οὐ..

διαστίξω, dispungo.

διαστίξω, intermico, -are.

διάστιξις, ἡ, interpunctio, θ.

διαστοιβάξω, perstipo, instipo.

διαστολή, ἡ, 1) =ἐκτασις, dilatatio -onis, θ. ἐντ. παρὰ γραμμ. = prolongatio brevis syllabae· 2) =διάκρισις, distinctio, -onis, θ. 3) interbunctio, -onis, θ.

διαστράπτω, fulguro -are.

διαστρατηγέω -ᾶ, 1) praetor sum; 3) διαστρατηγῶ τι ἢ τινα, dolis et insidiis peto.

διαστρεβλόω -ᾶ, distorqueo.

διαστρέφω, 1) detorqueo, distorqueo, pertorqueo (-rsi, -rtum, -ere) aliquid· 2) perverto, -ere (aliquid· 3) inverto (-ere)· || διεστραμμένος, ἡ, ον· α) detortus, a, um· β) perversus, a, um· γ) depravatus, a, um.

διαστρεφῶ, ἡ, 1) distorsio, -onis, θ. 2) perversio, -onis, θ.

διάστρεφος, ον, 1) detortus, a, um· 2) perversus, a, um.

διαστρώννυμι, interno, -ere.

διαστρομός, δ, 1) distractio, -onis, θ. 2) =χλευασμός, cavillatio, θ.

διαστρομικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. cavillatorius, a, um.

διασύρω, 1) distraho, -ere, aliquid; (=διαλύω) τὴν σύνοδον, distraho concilium· 2) irrideo, -ere, aliquid· 3) διασύρω τινά, traduco, a quem; cavillor, ἄρι.

διασφενδονᾶω -ᾶ, διασφενδονίζω, fundā abjicio; disjiceo.

διασφηνῶ -ᾶ, cuneis difindo· || διασφηνωμένος, discuneatus.

διασχίζω, diffindo (idi, -issum).

διάσχισις, ἡ, discissio, -onis, θ.

διασώξω, servo conservo, -are (aliquid ἢ aliquidem)· || —ομαί τι, mihi conservo aliquid.

διάσωσις, ἡ, conservatio, θ.

διαταγή, 1) ordinatio, θ. 2) mandatum, -i, οὐ. 3) νοεὸν. jussum.

διάταγμα, τό, ordinatio, θ. βασιλικὸν —, edictum regium.

διατάκτης, δ, dispositor.

διάταξις, ἡ, (=τακτοποίησις), dispositio, θ. (= διαταγή), ordinatio.

***διατάραξις**, ἡ, conturbatio, θ.

διαταράσσω καὶ διαταράττω, 1) perturbo ἢ conturbo, -are· 2) consterno, -are.

διαταραχή, ἡ, perturbatio, θ.

διάτασις, ἡ, intensio, -onis, θ.

διατάσσω καὶ διατάττω, 1) =τακτοποιῶ, dispono, -ere, aliquid; 2) =προστάττω, impero, -are, aliquid· 3) =κελεύω, jubeo, -ere.

διαταφρεύω, iossā munio (urbem)

διατείνω, 1) =ἐκτείνω τι, distendo -ere. aliquid; 2) =ἐντείνω τι, intendo, -ere, aliquid· 3) =συντείνω, σπεύδω, pertendo, -ere· 4) =διήκω, pertinere, -ere· || μέσ.—ομαι 1) =ἐντείνομαι, contendo, -ere; connotor, -ere· 2) =πειρώμαι, enitor, -ixus sum, -i· 3) =ισχυρίζομαι τι, contendo, -ere, aliquid.

διατειχίζω, dirimo aliquid muro interjecto.

διατειχισμα, τό, 1) murus intermedius· 2) μεσότοιχον, intergerinus paries.

διατελέω -ᾶ, 1) =ἐπιτελώ τι, perago -ere; aliquid; 2) μετὰ μετοχής =οὐ. διαλείπω· α) pergo, -ere: καὶ

διὰ τοῦ semper ἔχων δι τελών, semper habeo β) perpetuo, -are γ) διατελῶ πορευόμενος, continuo iter. διατέμνω, diseco (-cui, -ctum, are), a liquid || — ομαι (ὑπό τινος) dissecor, (ectus sum) aliqua re.

διατήκω, liquefasio, -ere.

διατηρέω -ᾶ, 1) servo, conservo, -are 2) = διαφυλάττω, tueor, -eri.

διατήρησις, ἡ, conservatio, θ.

διατίθημι, 1) = εἰς τὴν τάξιν τίθημι, dispono, -osui, -ere, aliquid 2) = καθίστημι, instituo, -ere, aliquid 3) = συντάττω, compono -ere (τὰς τάξεις, ordines) 4) = καταπαύω: (τὸν πόλεμον) compono (bellum) || μέσ. διατίθεμαι 1) constituo, -ere — διαθήκην, testamentum facio 3) εὖ, κακῶς, εὐμενῶς — πρὸς τινα, bene, male, benigne afficio ad aliquem.

διατίλλω, pervello, -ere.

διατιμάω -ᾶ, aestimo, -are.

διατιμησις, ἡ, aestimatio, θ.

διατιμητής, θ, aestimator, ἄ.

διατιτράω -ᾶ, διατιτραίνω, perfero, -are, aliquid.

διατιτρώσκω, transigo -ere.

διατομή, ἡ, incisio, -onis, θ.

διάτονος, ον, distentus, a, um.

διατραγῶδῶς -ᾶ, tragicorum more augeo, aliquid.

διατρανῶω -ᾶ, perspicuum (plannum) reddo, aliquid.

διατράνωσις, ἡ, declaratio.

διατρέπω, avertō a sententia priorē, dehortor aliquem ab aliquo.

διατρέφω, nutrio, -ire, aliquem.

διατρέχω, percurro (curri -cursum, -ere) aliquid; discurro.

διάτρησις, ἡ, perforatio, θ.

διάτρητος, ον, perforatus, a, um

διατριβή, ἡ 1) = ἀναβολή, mora, -ae, θ. 2) = διαμονή, conversatio, θ. 3) ἡ περὶ τὰ γράμματα —, studium, -i, οὐ. θ. 4) = πραγματεία, tractatio, -onis, θ. dissertatio, -onis, θ.

διατριβῶ 1) = κατατρέβω, contero (-trivi -tritum, -ere) 2) = βραδύνα, remoror (οὐδ.) mora est imhi 3) — ἐν τινι τόπῳ, commo-

ror (-ari); 4) (= σπουδάζω) περὶ τι, studeo.

διατροπή, ἡ, mutatio mentis.

διατροφῆ, ἡ, cibus, -i, ἄ.

διατρυσπᾶω -ᾶ, perforo, -are.

*διατρύπησις, ἴδε διάτρησις.

διατρῶγω, peredo (-ēdi -ēsum, -ere) aliquid.

διᾶπτω, celere motu penetro; ὁ —ων ἀστήρ, trajectio stellae; stelia transvolans οἱ —ες ἀστέρες, decimdua sidera.

διατυπῶω -ᾶ 1) infirmo, -are, aliquid 2) depingo, -ere.

διανγάζω, pelluceo.

διανγεία, ἡ, pelluciditas, θ.

διανγής, ἐς 1) translucidus, a, um 2) clarus, a, um.

διανλακίζω, persulco (aliquid).

διαφαίνω 1) ostendo, -are 2) eluceo, pelluceo, -ere || μέσ. —ομαι, eluceo, pelluceo, -ere; in conspectum venio μετφ. —ομαι ἐκ τινος (ἐκ τοῦ λόγου), pelluceo ex aliqua re (ex oratione).

διαφάνεια, ἡ, pelluciditas, θ.

διαφανής, ἐς, pellucidus, a, um, translucidus, a, um.

διαφερόντως, eximie, egregie.

διαφέρω 1) = διακομίζω, perfero, -tuli, -latum, -erre 2) = διαδίδωμι, differo, -erre (aliquid) 3) = ἀναβάλλομαι τι, differo, -erre, aliquid 4) διαφέρω τινός α) differo ab aliquo β) = ὑπερέχω τινός, excello (-llui, -elsum, -ere), alicui ὀθ. διαφέρων (= προέχων), excellens, -ntis, γ) = κρείττων εἶμι, praesto, -are, (aliqua re) δ) = διαφωνῶ, dissentio, -ire: discrepo, -ere ὀθεν —ομαί τινι ἢ πρὸς τινα, dissentio cum aliquo, dissideo ab aliquo ἢ eum aliquo ε) intersum alicui 5) — τινὰ ἀρετῆ, vincō, supero aliquem virtutē 6) τρίτοπῳ, διαφέρει (= μέλει τινι) α) refert -erre β) interest.

διαφεύγω 1) effugio (-ugi, -ere), aliquid 2) = ἐκφεύγω, profugio, -ere 3) evito, -are (aliquid).

διαφημίζω, spargo rumorem, διαφημίζω τινά α) differo aliquem rumore β) diffamo aliquem.

διαφθείρω· 1) corrumpo (-ûpi, -uptum -ere) aliquid ή aliquem *διαφθείρω γυναίκα*, corrumpo, stupro feminam· || δ *διαφθείρων*, corruptor, -oris, ἄ. ή *διαφθείρουσα*, corruptrix, -icis, φ.
διαφθορά, ή, corruptio, φ.
διαφθορέυς, δ, corruptor.
διαφήμι· = ἐώ τινα διελθεῖν, permitto aliquem· 2) (= διαλύω) τὸ στρατεύμα, dimitto exercitum.
διαφιλονικέω -ῶ, pervicaciter contendendo (cum aliquo).
διαφιλονικία, ή, contentio, φ.
διαφλέγω, exuro (animos).
διαφορά, ή· 1) differentia, -ae, φ. 2) discrimen, -inis, (ὄν· 3) = δ ἄστασις, dissidentia, -ae, φ. 4) = διχόνοια, dissidium, -ii, οὐ. dissensio, -onis, φ. 5) ἀλλοιότης, diversitas
διαφορέω -ῶ· 1) differo, -erre· 2) συνήθ. diripio, -ere.
διάφορος, ον· 1) differens, -ntis· 2) = διαφερόμενός τι, dissidens, -ntis; dissentiens -ntis; ἐντ. = adversarius inimicus, hostis· 3) = ποικίλος, disgruus, a, um· 5) = ἔξοχος, eximius, a, um· 6) τὸ διάφορον· α) = ή διαφορά, differens, -ntis, οὐ. β) = τὸ ὠφέλημα, commodum, οὐ.
διαφόρως· 1) differenter· 2) diverse· 3) varie.
διαφορότης, ή, differentia, φ.
διάφραγμα, τό· 1) interseptum ή disseptum, -i, οὐ. 2) praecordia, -orum, οὐ. diaphragma, -atis, οὐ.
διάφραξις, ή, interseptio, φ.
διαφράττω, intersepio, dissepio.
διαφρίσσω, inhorresco, -ere.
διαφροντίζω, curo, -are.
διαφρύγω, frigo, -ere.
διαφυγή, ή, eflugium, -i, οὐ.
διαφνή, **διαφνάς**, fissura, -ae, φ.
διαφυλάσσω και διαφυλάττω· 1) conservo, -are· 2) custodio, -ire, aliquem· 3) = διασώζω, tueor, -eri.
διαφύσσις, ή, perplatio.
διαφυντεύω, transplato, -are.
διαφύομαι, internascor, -i.
διαφωνέω -ῶ· 1) ὀσφωνός εἰμι, dissono, -are· 2) πρὸς τινα ή τι, dissentio (-nsi, -nsum, -ire), cum

aliquo· 3) ἀπρὸσ. *διαφωνεῖται* (= ἀβέβαιόν ἐστι), discrepat.
διαφωνία· 1) = δυσφωνία, dissonantia· 2) = ἀσυμφωνία, dissensio.
διάφωνος, ον· 1) dissonus, a, um· 2) = διχόφωνος, dissentaneus, a, um.
διαφωτίζω, illumino, -are.
διαχαράσσω και διαχαράττω, secorro ferro· || μετφ. describo.
διαχειμάζω, hiberno, -are.
διαχειρίζω· 1) = μεταχειρίζομαι, tracto, -are, aliquid· 2) -ομαι δημόσια χρήματα, tracto pecuniam publicam· 3) administro, -are, aliquid.
διαχείρησις, ή· 1) tractatus, -us· 2) adm nistratio, -onis, φ.
***διαχειριστής**, δ, administrator.
διαχέω, difundo (-ûdi, -ûsum, -ere) aliquid.
διαχράομαι -ῶμαι· 1) utor, -i (a liqua re)· 2) συνήθ. *διαχράομαι τινα*, interficio aliquem.
διάχρυσος, ον, auro distinctus, a, um, aureus, a, um.
διάχυσις, ή· 1) diffusio, -onis, φ. 2) placatio, -onis, φ.
διαχυτικός, ή, δν, επίθ. ad exhilarandum aptus.
διαχώννυμι, aggere arceo.
διαχωρέω -ῶ· 1) = διέρχομαι, pervado aliquid· 2) *διαχωρεῖ τι, alivum exonerat.*
διαχωρίζω, ρ. disseparo, -are· || -ομαι (= ἀποχωρῶ), discedo, -ere.
διαχώρισις, ή, disseratio, φ.
διαχωρισμός, δ, disseparatio, φ.
διάχωσις, ή, aggeris oppositio.
διαψεύδω· 1) = ἀπατῶ, fallo, -ere decipio, -ere; -ομαι τιος ή περί τιος, me fallit aliquid· 2) = (ἐξελέγω τινα ψευδόμενον ή τι ψευδές), mendacii aliquem coarguo.
διάψευσις, ή· 1) = ψευδός, mendacium, -ii, οὐ. *2) convictio mendacii ή falsi.
διαψύξις, ή, refrigeratio.
διαψύχω, refrigero (aliquid).
διγαμέω -ῶ, ρήμ. alteras nuptias celebroy.
διγαμία, ή, secundae nuptiae.
δίγαμμα, τό, digamma, -atis, οὐ

δίγαμος, ον, bimaritus, a, um.
διγενής, ἐς, duorum generum.
δίγλωσσος, ον, bilinguis, e.
δίδαγμα, τό, praeceptum, -i, ου̅.
διδασκῆριος, ον, διδασκτικός, ἡ, ου̅, aptus ad docendum; praeceptivus, a, um; docendi peritus.

***διδασκτορία, ἡ**, doctoris dignitas.
 ***διδασκτορικός, ἡ, ον**, ad dignitatem doctoris pertinens.

διδασκτός, ἡ, ον, qui doceri potest; disciplinabilis, e.

διδασκτρον, τό, praemium ἢ merces magistri; mineral, -ālis, ου̅.

***διδάκτωρ, δ**, doctor, -oris, ἀ. || — τῆς γερμικῆς, jur.s doctor.

διδασκῶς, per nocturnam.

δίδαξις, ἡ, doctrina-ae.

διδασκαλεῖον, τό, magistratio, -onis schola, -ae, θ.

διδασκαλία, ἡ, doctrina, -ae, θ.

διδασκαλικός, ἡ, ον, aptus ad docendum; docenti peritus, a, um.

διδάσκαλος, δ, magister, -i, ἀ.

διδάσκαλος, ἡ· 1) magistra, -ae, θ.

2) praeceptrix, -icis, θ.

διδάσκω· 1) doceo, -ere aliquem aliquid· 3) = παραδίδωμι τι, trado, ere· 4) διδάσκω θεῶμα, fabulam do ἢ doceo· || παθητ. διδύσκομαι· 1) =

μανθάνω τι, disco, didici, -ere (aliquid)· 2) διδάσκομαι ὑπό τινος, doceor ab aliquo.

δίδαχη, ἡ· 1) doctrina, θ. *2) — ἀπ' ἄμβωνος, sacra contio.

διδραχμον, τό, didrachmum, ου̅.

δίδυμος, ον, geminus, a, um.

δίδυμότης, ἡ, geminitudo, θ.

δίδωμι· 1) do, dedi, datum, -are (aliqui aliquid)· 2) χαρίζομαι τί τινι, dono aliquid alicui· 3) = ἀπονέμω, praebeo· 4) δίδωμι ἑμαυτὸν τινι, me in potestatem alicujus trado· 5) = παραδίδωμι, dedo, -ere.

διεγείρω· 1) excito e somno· *2)

διεγείρω τινὰ εἰς τι, excito aliquem ad aliquid.

διέγερσις, ἡ, excitatio, -onis, θ.

διεγερτικός, ἡ, ον, ἐπίθ. excitandi vim habens.

διεδρον, τό, bissellium, -i.

διεδρος, ον, dissidens, -ntis.

διεξευγμένως, disjunctim.

διείρω, disso, -ere.

***διείσδυσις, ἡ**, introitus.

***δνεισδύω**, intro, -are (intra, ad, in aliquid), introeo, -ire.

διεκδικέω -ᾶ· 1) defendo, ulciscor aliquem ἢ aliquid· *2) διεκδικῶ τι, postulo, -are, aliquid.

***διεκδίκησις, ἡ**, postulatio, θ.

***διεκδικητής, δ**, qui vindicat rem ad se ἢ sili.

διεκδρομή, ἡ, excursus, -us, ἀ.

διεκμυζάω -ᾶ, exsugo, -ere.

διεκπεραίνω, expedio; finio.

διεκπεράω -ᾶ, transeo, -ire.

***διεκπεραιῶ** -ᾶ, rem expedio, -ire

***διεκπεραιώσις, ἡ**, expedio (rei).

***διεκπεραιωτής, δ**, qui rem expedit.

διεκπίπτω, per medium elaboro.

διεκπλέω (τὸν Ἑλλήσπ.)· pernavigo, -are, ἐπὶ ναυμαχίας· classem hostilem nave perumpo.

διεκπλοος, ους, δ, transitus navis per medias hostium naves.

διεκπορεύομαι, egridior per.

διέκτασις, ἡ, extentio, θ.

διεκφεύγω, effugio, -ere.

***διεκφυγή, ἡ**, effugium, -i, ου̅.

διεκχέω, eiiundo -ere.

διελαύνω, 1) transigo ἢ transadigo aliquid (ensem per pectus)·

2) διελαύνω τινὰ (λόγη, δορατῶ) transiigo, percutio, transfodio aliquem (hastâ)· 3) transmitto, -ere, aliquid.

διελέγω, redarguo, -ere.

διελίττω, evolvo (aliquid).

διελκύνω καὶ διέλωω, 1) diduco, -ere, aliquid· 2) pertraho, aliquid.

διεμβάλλω, injicio, -ere, aliquid.

διένεξις, ἡ, dissidium, -ii, ου̅.

διενεργέω -ᾶ, operor -ari.

διενόχλησις, ἡ, molestia, θ.

διεξάγω, 1) διεξάγω τὸν βίον ἀπὸ τινος, vitam traduco ἢ ἀπλ. vivo aliqua re· 2) καταπαύω, compono -ere, aliquid· 3) = διενθύνω, rego.

διεξαγωγή, ἡ, administratio, θ.

διεξαμύζω, eveporo, -are.

διέξιμι, pertranseo -ire· || μεταφ. oratione persequor.

διεξερευνητής, δ, perscrutator.
 διεξέρχομαι, petranseo, -ire' ||
 μετρ. percurro, -ere, aliquid.
 διεξικνέομαι -οὔμαι, pervenio.
 διεξοδικός, ἡ, ὄν, (=ἐκτεταμένος),
 prolixus, a, um; longus, a, um.
 *τό διεξωδικόν, prolixitas, ὅ.
 διεξοδικότης, ἡ, prolixitas, ὅ.
 διεξοδικῶς, copiose.
 διέξοδος, ἡ, transitus, -ūs, ἄ.
 transactio, ὅ, exitus, -us, ἄ.
 διέπω, administro, -are; rego -ere
 gubernare, -are, aliquid.
 διεργάζομαι· 1) =πιπελῶ, conicio,
 -ere· 2) =φονεύω, intericio.
 διερεθίζω, irritō, -are, aliquem.
 διερέθισμα, irritamentum, ὄ.
 διερεθισμός, ὁ, irritatio, ὅ.
 διερευνᾶω -ᾶ, perscrutor, -ari;
 indagō, -are, aliquid.
 διερευνῶναι, ἡ, perscrutatio.
 διερευνητής, δ, perscrutator.
 διερευνητικός, ἡ, ὄν, ad explo-
 randum aptus, a, um.
 διερμηνεύω, interpretatio, ὅ.
 διερμηνευτής, δ, interpres.
 διερμηνεύς, δ, interpres, -etis, ἄ.
 διερμηνεύω, interpretor, -ari.
 διέρχομαι· 1) transeo, -ire, (per
 aliquid)· 2) = διαβαίνω (ποταμόν),
 transeo (flumem)· || μτφ. transeo,
 percurro, aliquid· || ἐπὶ χρόνου· prae-
 tereo, -ire.
 διερωτάω -ᾶ· 1) rogitō -are, ali-
 quem percontor.
 δίαισις, ἡ, diesis, -is, ὅ.
 διεσκεμμένως, considerate.
 διεστραμμένως, distorte, prave.
 διετηρίς, διετία, ἡ, biennium, ὄ.
 διετής, ἔς, biennis, e.
 διευθετέω -ᾶ, bene colloco.
 διευθέτησις, ἡ, bona ordinatio.
 *διεύθυνσις, ἡ· 1) directio, -onis,
 ὅ. 2) administratio, -onis, ὅ. || —
 ἐπιστολῆς, epistolae inscriptio, sub-
 scriptio, -onis, ὅ.
 διευθυντής, δ, rector -oris, ἄ.
 gubernator, -oris, ἄ.
 διευθύνω· 1) dirigo (-exi, -ectum;
 -ere) aliquid· ἐντεῦθ. = rego, ere;
 administro, -are· 2) = ναῦν, rego,
 moderor, -ari (navem)· *3) — ἐπι-

στολήν πρὸς τινα· inscribo epistolam
 alicui· || —ομαι α') διευθύνομαι ἐπὶ
 τινος, regor ab aliquo· β) διευθύ-
 νομαι πρὸς τι, dirigo me ad; vado ad.
 διευκρινέω -ᾶ, discerno, -ere.
 διευκρίνησις, ἡ, discretio, ὅ.
 διευλαβέομαι -οὔμαι, valde caveo
 mihi, aliquid, metuo, (aliquid).
 διευρύνω dilato, -are.
 διεφθαρμένως, η, ον, μετ. cor-
 ruptus, a, um.
 διεφθαρμένως, corrupte.
 δίζυγος, ον, bijugus, a, um.
 διηγέομαι -οὔμαι· 1) narro, -are,
 (aliquid)· 2) edissero.
 διήγημα, τό, narratus, -ūs, ἄ.
 διηγηματικός, ἡ, ὄν, ad narratio-
 nem pertinens; narrativus, a, um.
 διηγηματικῶς, narrative.
 διήγησις, ἡ, narratio, -onis, ὅ.
 διηγητής, δ, narrator, -oris, ἄ.
 διηθέω -ᾶ, percolo, -are, aliquid;
 liquo, -are, (vinum).
 διήθησις, ἡ, percolatio, ὅ.
 διήκω· 1) = διατείνω, pertineo,
 -ere (ad)· 2) = διέρχομαι τι, pervā-
 do, -ere, aliquid.
 διηνεκής, ἔς, perpetuus, a, um,
 continuus, a, um.
 διηνεκῶς, perpetuo; continue.
 διηρημένως, η, ον· 1) divisus, a,
 um, dividiuus, a, um; 2) = μεμε-
 ρισμένος, partitus, a, um· 3) = δι-
 εσπαρμένος, distractus, a, um.
 διηρημένως, divise.
 διθυραμβικός, ἐπιθ. dithyrambi-
 cus, a, um.
 διθύραμβος, δ, dithyrambus, ἄ.
 δίημι, dimitto.
 διικνέομαι -οὔμαι, pervenio.
 δίστημι· 1) μεταβ. seorsum sta-
 tuo (aliquid)· ἐντεῦθ. α) dirimo,
 -ere· β) dissidere facio· 2) ἀμετ.
 δίσταμαι, διέστην, δέστηκα, α) =
 ἀπέχω, disto, -are· β) διέστηκα (=
 διαφέρω) τινός, disto alicui.
 δυσχυρίζομαι· 1) (dicendo) cor-
 tendo, -ere, aliquid· 2) adsevēro,
 -are; aliquid· 3) persevēro.
 δυσχυρισμός, δ, adseveratio, ὅ.
 δικάζω, judico, -are, (aliquem ἢ
 aliquid)· δικάζομαι (τιν· ἢ πρὸς

πνα), judico cum aliquo contendo.

δικαιοδοσία, ἡ· 1) jurisdictio, -onis, θ. 2) conventus, -us, ἀ.

δικαιοδότης, ἀ, juridicus, -i, ἀ.

δικαιοκρίτης, δ, justus judex.

δικαιολογέομαι -οὔμαι· 1) causam dico; 2) excuso me de re.

*δικαιολογητικός, ἡ, ὄν, ad justificandum pertinens ἢ idoneus.

δικαιολογία, ἡ, causae suae defensio; excusatio, θ.

δικαιον, τό, jus, juris, οὐ.

δικαιος, α, ὄν, justus, a, um.

δικαιοσύνη, ἡ· 1) justitia, θ. 2)

aequitas, θ. 3) jus, juris, οὐ.

δικαίω -ῶ, justum censeo, aliquid || δικαιούμαι, jus habeo.

δικαίωμα, τό· 1) juste factum· 2)

jus, juris, οὐ. privilegium, -i, οὐ.

*3) potestas, -atis, θ.

δικαίως, juste; recte.

δικαίωσις, ἡ· 1) defensio causae·

2) justa petitio· 3) justificatio.

δικαιωτής, δ, justiticator.

δικανικός, ἡ, ὄν, forensis, -e.

δικανικῶς, modo judiciali.

δικάσιμος ἡμέρα, dies fastus; dies justitiae; vadimonium, -ii.

δικαστήριον, τό, judicium, -ii, οὐ.

forum, -i, οὐ. tribunal, οὐ.

δικαστής, δ, judex, -icis, ἀ.

δικαστικός, ἡ, ὄν, judicialis, e.

δικαστικῶς· 1) judicium more· *2) lege ἢ jure.

δικατάληκτος, ὄν, ἐπίθ. dupliciter desinens.

δίκελλα, ἡ, bidens, -ntis.

δίκερως, bicornis, e.

δικέφαλος, ὄν, biceps, -etis.

δίκη, ἡ· 1) = δικαστήριον, jus, ju-

ris, οὐ. justitium, -ii, οὐ. 2) = δια-

δικασία, lis, litis, θ. causa, -ae, θ.

3) ποινή, poena, -ae, θ.

δικηγορέω -ῶ, causas dico.

δικηγορία, ἡ, causidicatio, θ.

δικηγορικῶς, more causidicorum

δικηγός, δ· 1) (ὡς κατήγορος),

actor, -oris, ἀ. 2) (ὡς συνήγορος),

patronus, -i, ἀ. 3) (δ ἐπί μισθῷ),

causidicus.

δίκην, instar (μετὰ γεν.) δίκην τι-

τός, instar alicujus.

δικλίδες, αἱ, valvae, -arum; θ.

διογραφία, ἡ, causarum scriptio.

διογράφος, δ, causarum scriptor.

δικολάβος, δ, causidicus, -i, ἀ.

δικόρυφος, ὄν, bivertex, -icis.

δίκρανον, τό, furca, -ae, θ.

δίκρανος, δίκρους, bifurcus.

δίκροτος (τρήρης, ναῦς), biremis,

-is, θ. bicrotum, -i, οὐ.

δίκρονος, duos tubos habens.

δικτάτωρ, δ, dictator, -oris, ἀ.

δικτατορεύω, dictaturam ago.

δικτατορία, ἡ, dictatura, θ.

δικτατορικῶς (τοῦ δικτάτωρος),

1) κρη. dictatorius, a, um; 2) τροπ.

imperiosus, a, um.

*δικτατορικῶς, dictatoris modo,

ἐντεῦθ. = imperiose, superbe.

δικτυάλωτος, ὄν, reti captus.

δικτυοειδής, ἐς, retiiformis.

δίκτυον, τό, rete, -is, οὐ.

δικτυοπλόκος, δικτυοποῖς, reti-

fex, -icis.

δικτυώδης, ἐς, reti similis.

δικτυωτόν, τό, reticulum, οὐ.

δικτυωτός, reticulatus, a, um.

δίκωπος, ὄν, biremis, e.

δίλημμα, τό, dilemma, οὐ.

δίλιτρον, τό, bilibra, -ae, θ.

δίλογια, ἡ, duplex significatio.

δίλοφος, bivertex, -icis.

δίλοχία, ἡ, duplex cohors.

διμερής, ἐς, bipartitus, a, um.

διμερῶς, bipartito.

δίμετρος, ὄν, dimeter, -tra -trum.

δίμηνος, bimestris, e.

δίμιτος, duplex licium habens.

διμναῖος, das mnas valens.

διμοιρία, ἡ· 1) duplex partio· 2)

= ἡμυλοχία, dimidia cohors.

δίμοιρος, ὄν, bipartitus, a, um.

διγέομαι -οὔμαι, versor, -ari.

δίτη, ἡ, turbo, -inis, ἀ.

δίτηεις, ἐν, vorticosus, a, um.

δίτυος, δ, turbo, -inis, ἀ.

δινώδης, ἐς, turbineus, a, um.

δίω, propter quod.

διογενής, ἐς, Iove natus.

διογκόμαι -οὔμαι, tumesco, -ere.

διόγκωσις, ἡ, tumor, -oris, ἀ.

διοδεία, ἡ, transitus, -us, ἀ.

διωδένω, permeo; transeo, -ire.

διόδος, ἡ, transitus, -us, ἄ.
διοικέω -ῶ· 1) administro, -are·
 2) rego -xi, -ere.
διοίκησις, ἡ· 1) administratio, -onis
 θ. 2) gubernatio, onis, θ.
διοικητής, ὁ, administrator, -oris,
 ἄ. gubernator, -oris, ἄ.
διοικητικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. admini-
 strativus, a, um.
διοικοδομέω -ῶ, obstruo, -ere.
διοίχομαι, transeo, pereo.
διοιλοσθαίνω, labor, dilabor (-psus
 sum, -i)· ἐπιτύθ. =elabor, -i.
διόλλυμι, διολλύω, disperdo (-di-
 di, -ditum, -ere) aliquid.
διόλου* 1) omnino· *2) =οὐδαμῶς,
 minime nequaquam.
διομαλίζω, διομαλύνω, complano,
 -are; aequale reddo (aliquid).
διόμνυμι, deiero, -are; aliquid.
διομολογέομαι -οὔμαι, confiteor
 (-fessus sum, -eri) aliquid.
διομολόγησις, ἡ, confessio.
διόπτειν, propter quod.
 1. **διοπος, ὁ**· 1) rector, -oris, ἄ.
 2) curator navis.
 2. **διοπος, ὄν, ἐπίθ.** duo foramina
 habens.
διοπτεύω· 1) inspicio, -ere· 2)
 curo, -are, navem.
διοπτῆρ, διόπτῆς, inspector.
διόπτρα, ἡ, διόπτρον, τό, dioptra,
 -ae, θ. specular, -aris, οὐ.
διορατικός, ἡ, ὄς· 1) perspicax,
 -acis· 2) pervidens, -ntis.
διορατικῶς, perspicaciter.
διορατικότης, ἡ, perspicacitas, θ.
διοράω -ῶ, (ἀόρ. διείδον·) 1) per-
 spicio ἢ dispicio (-exi, -ctum, -ere)
 aliquid· 2) pervideo, -ere.
διοργανῶω -ῶ· 1) apte compingo·
 2) conformo, -are.
διοργάνωσις (διοργανισμός), con-
 formatio, -onis, θ. compositio, θ.
διορθῶω -ῶ· 1) emendo, -are· 2)
 corripo, -ere.
διόρθωμα τό, emendatum, -i.
διόρθωσις, ἡ· 1) emendatio, -snis,
 θ. 2) correctio, -onis, θ.
διορθωτικός, α, ὄν, ἐπίθ. corrigen-
 dus, a, um.
διορθωτής, ὁ· 1) emendator, -oris

2) corrector, -oris, ἄ.
διορίζω· 1) διορίζω τι ἀπό τινος,
 distermينو aliquid ab aliqua re· 2)
 =χωρίζω, discerno, -ere; 3) =δια-
 κρίνω, distingo, -ere (aliquid)·
 *4) διορίζω τινα εἰς ὑπόουρημα, praef-
 icio aliquid muneri.
διορισμός, ὁ· 1) distermnatio -onis·
 θ. 2) definitio, -onis, θ. *3) nomi-
 natio, -onis, θ.
διορύσσω καὶ διορύττω, perfodio
 (-ōdi, -ossum, -ere) aliquid.
δίος, α, ὄν, divus, a, um.
δίσιμος, ὄν, oderatus, a, um.
διουρητικός, α, ὄν, diureticus, a, um.
διοχετεία (διοχέτευσις), ἡ, aquae
 deductio.
διοχετεύω, ῥήμ. deduco aquam.
 (per canalem).
διοχυρόω -ῶ, munio (aliquid).
διοχύρωσις, ἡ, munitio, θ.
δίπλαξ, ἡ, laena duplicata.
διπλασιάζω, duplico, -are.
διπλασιασμός, ὁ, duplicatio.
διπλάσιος, α, ὄν· 1) duplus, a, um·
 2) duplex, icis.
διπλασιῶω -ῶ, duplico, -are.
***διπλασιῶς**, duplo majus.
δίπλεθρος, ὄν, duo jugera ae-
 quans· τὸ δίπλεθρον, duplex ju-
 gerum.
διπλῆ (=διπλῶς), dupliciter; bis.
διπλόη -ῆ, duplicitatis, -atis, θ. ||
 μεταφ. vitium.
διπλός -οὐς, ἡ, οὐν, duplus, a,
 um; duplex, -icis, θ.
διπλῶω -ῶ· 1) duplico, -are, -ali-
 quid· 2) =διπλώνω, πτύσσω, plico,
 -are, complico, -are.
***διπλωμά**· 1) =δίπλωσις, πτύξις,
 plicatura, -ae, θ. 2) diplōma, οὐ.
***διπλωμάτης, ὁ**, legatus, -i, ἄ..
 homo peritus rerum tractandarum
***διπλωματία, ἡ**· 1) juris gentium
 scientia· 2) corpus legatorum.
***διπλωματικός, ἡ, ὄν**, ad legatos
 pertinens.
***διπλωματικῶς**, per legatos.
διπλωσις, ἡ· 1) duplicatio, -onis,
 θ. 2) =πτύξις, plicatura, -ae, θ.
δίπους, ὄν, bipes, -edis.
διπρόσωπος, ὄν, biions, -ntis.

δίπτερος, ον, bipennis, f.
δίπτυχος, ον, duplex, -icis.
δίπυλος, ον, duas portas habens·
 τὸ Δίπυλον, Dipylon, -i, οὐ.
διπυρέτης (ἀρτος), ἄ, bis coctus
 (pannis).
δῖς, bis.
δισέγγονος, θ, adnepos, ἄ.
 ***δισεκατομύριον**, millies mille
 millia (δραχμῶν drachmarum).
δίσεκτος, θ, **δίσεκτον, τό**, bisex-
 tus -i, (dies); bisectum, -i, οὐ.
δίσεφθος, ον, bis coctus.
δισκοβολέω -ῶ, discum jacio.
δισκοβολία, jactus disci.
δισκοβόλος, θ, discobolus, -i, ἄ.
 ***δισκοπότηρον, τό**, calix, -icis, θ.
δίσκος, δ' 1) discus, -i, ἄ. 2) δῖ-
 σκος τοῦ ἡλίου, orbis solis· 3) = πῖ-
 ναξ, repositorium, -ii, οὐ.
δισκοφόρος, θ, eiscum ferens.
δισύλλαβος, bisyllabus, a, um.
δισταγμός, θ, dultitatio, θ.
διστάζω, dubito, -are.
διστακτικός, ἦ, ὄν, ἐπίθ. dubita-
 tivus, a, um.
διστακτικός, dubie; dubitatum;
 dultitanter.
δίστασις, ἦ, dubitatio, θ.
δίστεγος, ἴδε διώροφος.
δίστιχος, ον' 1) = δίστοιχος· 2)
 duobus versibus constans.
δίστοιχία, ἦ, duplex ordo.
δίστοιχος, duo ordines habens.
δίτοκος, bis pariens.
δίστομος, ον' 1) geminum os ha-
 bens; 2) duo habens ostia.
δισχιδής, ἔς, bifidus, a, um.
δισχίλιοι, αἰ, α, duo millia.
δίτροχος, ον, duas rotas habens.
διττός, ἦ, ὄν, duplex, icis.
διττῶς, dupliciter.
διϋλλίζω, percolo, -are; deliquo, -are
 aliquid || μετφ. subtiliter examino,
 -are, aliquid.
διϋλλισις, ἦ, percolatio, θ.
διϋλλιστήριον, colum, -i, οὐ.
διϋφαίνω, in textero, -ere.
διφθέρα, ἦ' 1) pellis, -is, θ. 2)
 membrana, -ae, θ. 3) scortea, -ae, θ.
διφθερίας, διφθερέτης, διφθερεῖ-
της, pellitus, pellita.

διφθέρινος, ον, pellicius, a, um.
δίφθογγος, ἦ, diphthongus, θ.
διφορέω -ῶ' 1) bis fructum fero·
 2) διφορεῖται λέξις, verbum du-
 plici modo effertur.
διφρηλασία, ἦ, aurigatio, θ.
διφρηλάτης, θ, auriga, -ae, θ.
δίφρος, δ' 1) δίφρος ἀμάξης, ca-
 psus, -i, 2) ἡ ἄμαξα, vehiculum, -i
 οὐ. 3) = ἔδρα, sella, -ae.
διφυνής, ἔς, duplicis naturae, bi-
 partitus, a, um; geminus, a, um.
δίφυλλος, ον, bina folia habens.
δίφωνος, ον, bilinguis, e.
δίχα' 1) bifariam; 2) = χωριστά,
 separatim· 3) = ἀνευ, sine.
διχάζω, bifariam divido (rem); bi-
 partio, -ire, aliquid; ἀμεταβ. = δι-
 χάζομαι, diducor, dividor.
διχασμός, divisio, -onis, θ.
διχῆ, bipartito, bifariam.
διχογνωμέω -ῶ, dissentio, -ire.
διχόνοια, ἦ, disscordia, -ae, θ.
διχόνοος, -ους, -ουν, discors, rdis;
 dissentiens, -ntis.
διχορδός, ον, ἐπίθ. duabus chor-
 dis tentus.
διχοτομέω -ῶ, bifariam divido,
 bipartio, -ire, aliquid || *—οὔμαι,
 bifariam dividor, in duas partes
 dividor.
διχοτόμησις, διχοτομία, ἦ, divi-
 sio in duas partes; dimidiatio, θ.
διχότομος, θ, dissectus, a, um.
δίχρονος, ον, anceps (svllaba).
δίχρους -ους, -ουν, δίχρωμος, ον,
 bicolor, -oris.
δίψα, ἦ, **δίψος, τό**, sitis, -is.
διψαλέος, α, ον, siticulosus, a,
 um; sitiens, -ntis.
διψάω -ῶ, sitio, -ire.
διώβολον, τό, duplex obolus.
διώγμα, τό, id quod persequimur;
 persecutio, -onis, θ.
διωγμός, θ, persecutio, -onis, θ.
διωθέω -ῶ, dispello, -ere || —οὔ-
 μαι (= ἀπωθῶ), repello, -ere.
διώθησις, ἦ, depulsio, -onis, θ.
διώκτης, θ, persecutor, ἄ.
διώκτρια, ἦ, persecutrix, -icis, θ.
διώκω = καταδιώκω, persequor,
 insequor (-utus sum -i) || ὁ διώκων

(=ὁ κατηγορός), accusator, -oris.

διώνυμος, *ον*, binominis, e.

δίωξις, *ἡ*, persecutio, -onis, *θ*.

διωγία, *ἡ*·1) binae horae· *2) προ-
θεσμία, tempus constitutum.

διωρισμένος, *η, ον*· 1) discretus
a, um· *2) περί λαβόντος ὑπόσχη-
μα, constitutus, (a, um), in munere.

διώροφος (δίλωτος)· duplicem con-
tignationem habens.

διώρυξ, *ἡ*, canalis -is, *ἀ. θ*.

δμωή, *ἡ*, serva, ancilla, -ae, *θ*.

δμωός, *ὁ*, servus, -i, *ἀ*.

δνοφερός, *ἀ, ὄν*, caligenosus, a, um.

δνόφος, *ὁ*, caligo -inis.

δόγμα, τό· 1) dogma, -atis, *οὐδ. 2)*

=ψηφισμα, scitum, -i, *οὐδ. scitus, -us.*

δογματίζω, dogmata trado; dog-
matizo, -are.

*δογματική, doctrina de dogmatis.

δογματικός, dogmaticus, a, um.

δογματικός, dogmatice.

δοθιήν (-ήνος), *ὁ*, furunculus, *ἀ*.

δοκέω -ῶ· 1) videor, visus sum,
videri (πάντοτε προσωπικῶς): *δθεν*,
α') δοκῶ μοι, δοκῶ, videor mihi ἢ
videor· β') ἐπὶ ὄνειρ. ἔδοξεν αὐτῇ
τεκεῖν, visum est ei parere· γ') ἀ-
πρός. δοκεῖ μοι, videtur mihi placet
mihi, volo· εἴ σοι δοκεῖ (καλὸν
εἶναι), si tibi videtur· *δθ*. τὸ δο-
κοῦν τινι, quod alicui placet· *δ*) δε-
δόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, de-
cretum (statutum) esse a senatu et
a populo· *ἐντεῦθ*. τὸ δεδομένον, =
placitum, decretum· *ε')* παρενθετ.
εἰ δοκεῖ, si placet, si ita videtur·
ς') ἐμοὶ δοκεῖν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, = mea
sententiā, meo iudicio· 2) puto
-are; existimo, -are.

δόκησις, *ἡ*, opinio, *ονίς, θ*.

δοκησίσσος, *ὁ*, qui sibi videtur

sapiens esse.

δοκίς, trabecola, -ae, *θ*.

δοκιμάζω, probō -are, aliquid, ἢ

aliquem; exploro, -are, aliquid.

δοκιμασία, *ἡ*, probatio, -onis, *θ*.

δοκιμαστής, *ὁ*, explorator, -oris, *ἀ*.

δοκιμαστήριος, *ὁ*, ad explorandum

(ἢ ad probandum) pertinens.

δοκιμαστικός, *ἡ, ὄν*, ad proba-
tionem pertinens,

δοκιμή, *ἡ*, probatio, -onis, *θ*.

δοκιμιον, τό, specimen, -inis, *οὐδ*.

δόκιμος, *ον*, probatus, a, um,

(argentum· homo)· δόκιμος συγγρα-
φεύς, assiduus scriptor.

δοκός, *ἡ*, trabs, -abis, *θ*.

δολερός, *ἀ, ὄν*, doctosus, a, um.

δολερῶς, dolose; fallaciter.

δολεῦμαι, dolose ago.

δόλιος, *α, ὄν*, dolosus, a, um.

δολιότης, *ἡ*, fraudulentia, -ae, *θ*.

δολιχοδρομέω -ῶ, longissimum

curriculum curro ἢ decurro.

δόλιχος, curriculum longissimum.

δολίως, dolose.

δολοπλοκία, *ἡ*, dolus, -i, *ἀ*.

δολοπλόκος, *ον*, dolos nectens.

δόλος, *ὁ*, dolus, -i, *ἀ*. fraus, -udis,

θ. fallacia, -ae, *θ*.

δολοφονέω -ῶ, dolo interficio,

aliquem; ἐδολοφονήθη, dolo inter-

fectus est (ab aliquo).

δολοφονία, *ἡ*, caedes dolo patrata.

δολοφόνος, *ὁ*, sicarius, -i, *ἀ*.

δολῶω -ῶ· 1) dolose ago; decipio,

-ere· 2) =νοθεύω, adultero, -are.

δῶλωμα, τό· 1) fraus, -udis, *θ*.

*2) =δέλεαρ, esca, -ae, *θ*.

δῶλων, *ὁ*, dolon -onis, *ἀ*.

δῶλωσις, *ἡ*, fraus, -udis, *θ*.

δῶμος, *ὁ*, domus, -i, *θ*.

δονέω -ῶ, agito, -are, aliquid· ||

δονοῦμαι (σαλεύω), vacillo, -are· ||

μετφ. τὸ ἔθνος δονεῖται ὑπὸ ἀδικιῶν,

injuriis agitatur populus.

δόνημα, τό, motus, -us, *ἀ*.

δόνησις, *ἡ*, agitatio, -onis, *θ*.

δόξα, *ἡ*· 1) =γνώμη, opinio, -onis,

2) =κλέος, gloria, -ae, *θ*. 3) =ὑπό-

ληψις, existimatio, -onis, *θ*.

δοξάζω· 1) =ἐγκωμιάζω, glorior,

celebro (aliquem ἢ aliquid)· 2) =

δοξολογῶ, glorifico, -are, (deum)·

3) =οἰομαι, opinor, opinatus sum,

ari, (aliquid).

δοξασία, opinio, opinatio, *θ*.

δόξασμα, τό, opinatus, -us, *ἀ*.

δόξαστής, *ὁ*, opinator, -oris, *ἀ*.

δοξαστός, *ἡ, ὄν*· 1) opinatus, a,

m· 2) =ἐνδοξος, gloriosus, a, um.

δοξαστῶς, opinabiliter.

δοξολογέω -ῶ, laudibus celebro;

glorifico, -are, aliquem.
δοξολογία, ἡ, collaudatio, ὁ.
δοξομανής, ἔς, qui insano gloriae amore tenetur, gloriae avidus.
δορά, ἡ, pellis, -is, ὁ.
δοράτιον, τό, parva hasta.
δοριάλωτος, ον, bello captus.
δορκάς, ἡ, dorcas, -adis, ὁ.
δόρπον, τό, caena, -ae, ὁ.
δόρυ, τό, hasta, -ae, ὁ. **δόρυ βάλλω**, hastam jacio ἢ mitto.
δορύμαχος, hasta pugnans.
δορυφορέω -ῶ (τινα)·stipo, -are; comitor aliquem ut satelles, ἐντεῦθ. = tueor (aliquem)· || μετφ. assessor, -ari.
δορυφορία, ἡ, satellium, -i, οὐ.
δορυφόρος, ον· 1) hastatus, a, um, 2) ὁδορυφόρος, hastarius, -i, ἄ. satelles, -itis, ἄ. stipator, -oris, ἄ. 3) ἐν γένει comes, -itis, ἄ. ὁ.
δός, **δοτε**, cedo, cette.
δόσις, ἡ, donatio, -onis, ὁ.
δοτειρα, quae dat donatrix.
δοτήρ, **δοτήης**, δ, dator, -oris, ἄ.
δοτικός, ἡ, **όν**, datus, a, um.
δοτός, ἡ, **όν**, datus, a, um.
δουλεία, ἡ· 1) servitus -utis, ὁ. 2) = οἰκεία, famulatus, -us, ἄ. 3) ἐργασία, negotium, -i, οὐ. opera, ae, ὁ.
δούλειος, ον, servilis, e.
δούλευμα, servitium, -i.
δουλεύω (τινί)· 1) servio, -ivi, -itum, ire (alicui)· 2) οἰκέτης εἰμί, ancillor, -ari, alicui.
δούλη, **δουλῆς**, ἡ, 1) serva, -ae, ὁ. 2) ancilla, -ae, ὁ.
δουλικός, ἡ, **όν**, servilis, e· || *τό **δουλικόν** (=δοῦλοι), servitia, -orum· || ancillarum, e; famularum, e.
δουλικῶς, serviliter.
δουλοπρεπῶς, serviliter.
δούλος, η, ον, servus, a, um· || (=οἰκέτης), famulus, -i, ἄ.
δουλοσύνη, ἡ, servitus, -utis, ὁ.
δουλοφροσύνη, ἡ, servilis animus.
δουλόφρων, servilia sentiens.
δουλόω -ῶ, in servitutem redigo, aliquem· || -οῦμαι, subijcio me imperio alicujus.
δούλωσις, ἡ, servitus -utis.

δουπέω -ῶ, strepitum eddo.
δούπος, δ, sonitus, -us, ἄ.
δούρειος ἵππος, ligneus equus.
δοχείον, τό, 1) conceptaculum, -i, οὐ. *2) vas, vasis, οὐ;
δράγμα, δ, manipulus, -i, ἄ.
δράκαινα, ἡ, 1) dracaena, -ae, ὁ. 2) colubra, -ae, ὁ.
δρακόντειος, ον, 1) sanguinus, a, um· 2) Δρακόντειοι νόμοι, leges Draconis, τ. ἔ. leges atrocēs.
δράκων, δ, draco, -onis, ἄ. anguis, -is, ἄ. (ποιητ.), coluber, -bri, ἄ.
δράμα, τό, 1) = πρᾶξις, ἔργον, factinus -oris, οὐ. 2) συνήθ. fabula.
δραματίζω, fabulam ago.
δραματικός, scenicus, a; um· οἱ -οὶ ποιηταί, poetae fabularum.
δραματικῶς, scenice.
δράξ, (δρακός), δ, ἡ, pugillus, ἄ.
δραπέτευσίς, ἡ, fuga, -ae, ὁ.
δραπετεύω, fugio; profugio.
δραπέτης, δ, fugitivus, -i, ἄ.
δραπέτις, ἡ, fugitiva, -ae, ὁ.
δραῖσις, ἡ, 1) actio, -onis, ὁ. 2) effectus, -us, ἄ.
δράττομαι (τινος); prehendo (-ndi, -nsum -ere), aliquem ἢ aliquid· || μετφ. — τῆς εὐκαιρίας, utor occasione.
δραστήριος, α, ον, 1) efficax, -acis; 2) factiosus, a, um· 3) strenuus, a, um· 4) gnavus, a, um.
δραστηριότης, ἡ, efficacia ἢ efficiencia, -ae, ὁ. gnavitas, ὁ.
δραστηρίως, gnaviter; strenue.
δράστης, δ, 1) = δραπέτης· 2) ὁ δράσας, iactor, -oris, ἄ.
δραστικός, ἴδε δραστήριος.
δραχμή, ἡ, denarius, -i, ἄ. drachma, -ae, ὁ.
δράω -ῶ, ago, -ere, facio, -ere.
δρεπάνη, ἡ, falx, -cis, ὁ.
δρεπανηφόρος, ον, falcatus.
δρεπάνιον, τό, falcula, -ae, ὁ.
δρεπανοειδής, ἔς, falcatus, a, um.
δρέπανον, τό, falx, -cis, ὁ.
δρέπω, **δρέπομαι** (τι), carpo; decerpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid· **δρέπω ἀπό τοῦ δένδρον μῆλον**, decerpo pomum arbore.
δριμέως, acriter; vehementer.

δριμύς, εἶα, ὕ, acer, -cris, -cre μεταφ. — ὕς χειμῶν, acris hiems.

δριμύτης, ἦ, acritudo -inis, θηλ. acritas, -atis, θ. acrimonia, θ.

δρομαῖος, (α), ὄν, 1) currens, -ntis; currax, -ac s.

δρομαίως, cursim.

δρομάς (κάμηλος), dromas, -adis.

δρομεύς, δ, cursor, -oris, θ.

δρομικός, ἦ, ὄν, cursualis, e.

δρομικῶς, cursu; celeriter.

δρόμος, δ, 1) cursus, -us, ἄ. 2) curriculum, -i, οὐ. 3) = περίπατος, ambulatio, -onis *4) = ὁδός, via, θ.

δρόμων, δ, dromo, -onis, ἄ.

δροσερός, ἄ, ὄν, 1) roscidus, a, um; roridus, a, um; roralis, -e; rorulentus, a, um *2) δροσερόν ὕδωρ frigida aqua.

δροσαίω, 1) roro, -are; 2) irrôro, -are, aliquid,

δρόσος, ἦ, ῥος, foris, ἄ.

δροσῶω -ῶ, roro, -are.

δροσώδης, ες, rorulentus.

δρυῖνος, η, ὄν, 1) quercus, a, um, querneus, a, um *2) roboreus, a, um; robur, -oris, οὐ.

δρυμός, δ, 1) silva, -ae, θηλ. 2) quercetum -i.

δρυμώδης, ες, silvosus, a, um.

δρυοβάλανος, δ, glans querna.

δρυοκολάπιτης, δ, picus, -i, ἄ.

δρῦς, ἦ, quercus, θ. robur.

δρύφακτον, δρύφακτος, roborum, -ii, οὐ.

δρυφακτώω -ῶ, cancellis saepio.

δρυώδης, ες, quercibus plenus.

δυναδικός, dualis; binarius.

δυναίω, duplico, -are.

δνάς, ἦ, 1) numerus binarius *2)

δρός φιλοσοφ. dyas-adis, θ. *3) par, paris, ἄ. jugum, -i, οὐ.

δυνικός (ἀριθμός), dualis, -is.

δύναμαι, 1) possum, potui, posse; queo, -ii, -itum, -ire *2) valeo, -ui, -itum, -ere.

***δυναμική (ἐπιστήμη),** disciplina quae exponit de virium naturâ et affectibus.

δύναμις, ἦ, 1) vis, vim, vi; (αἰφυσικαί) δυνάμεις, vires, -ium *2) = ῥώμη, ἰσχύς, robur, -oris, ἄ. 3)

= ἰξουσία, potestas, -atis, θ. 4) = τὸ δύνασθαι, potentia, ae, θ.

***δυναμόμετρον, τό,** machina, quae ad vires mediandas utilis est.

δυναμῶω -ῶ, confirmo ἢ roboro (aliquem ἢ aliqui) *1) || δύναμομαι, potens fio; vires acquiro.

δυναστεία, ἦ, 1) potentatus, -us, ἄ. 2) potentia, -ae, θ; *3) = σειρά βασιλείων, domus, -us, ἄ. series regum.

δυναστεύω, potentatum obtineo, potentiator sum || -ομαι, potentiae alicujus subjectus sum.

δυνάστης, δ, potentatum habens; potentiator, -oris, ἄ. dynastes, -is.

δυνατός, ἦ, ὄν, 1) = δυνάμενος τινος, potens (-ntis) alicujus rei *2)

δυνατός εἰμι, δύναμαι *α) possum *δυνατόν, οὐ δυνατόν ἐστι, potest, non potest (fier) *β) potis' -ός εἰμι = ἔδναμαι, potis sum *2) = ἰσχυρός, validus, a, um *3) δυνατός κατά τι, πρὸς τι, bonus, idoneus, aptus ad aliquid *4) possibilis, e.

δυνατόω -ῶ, potentem reddo.

δυνατώδης, potenter; valide.

δύο, duo, -ae, -o.

δύομαι, ἴδε δύο.

δυσάληγτος, ὄν, dolore alterius vix affectus (a um).

δυσαλλοίωτος, ὄν, vix mutabilis, e; difficulter mutatus, a, um.

δυσάλωτος, ὄν, difficilis captu.

δυσανάβατος, ὄν, ἐπίθ. adscensu difficilis.

***δυσαναλογία, ἦ,** inaequalitas, θ.

***δυσανάλογος, ὄν,** inaequalis, e.

***δυσαναλόγως,** inique.

δυσανασχέτωω -ῶ (ἐπί τι), indignor, -ari, aliquid.

δυσανασχέτως, iniquo animo.

δυσασπόμενος, ὄν, vix demonstrandus, a, um.

δυσασπόμετος, ὄν, aegre reddendus **δυσασπόμεστος, ὄν,** qui aegre avellitur ἢ sejungitur.

δυσαρρεσκεια, aegritudo, θ.

δυσάρεστος, ὄν, displicens, -ntis.

δυσαρρεστέω -ῶ, 1) morosus (non hilaris) sum *2) δυσαρρεστόν, δυσαρρεστοῦμαι τινι (= ἀπαρέσκαμαι τι),

mihī aliquid displicet: *3) *δυσάρεστος* *τινα* (=άνω), doleo ἢ offendo ἢ irrito aliquem: *δυσάρεστοῦμαι*, molestum mihi est aliquid; irascor alicui.

δυσάρεστος, *ον*, 1) morosus, a, um.
*2) injucundus, ingratus.

δυσάρεστος, injucunde.
δυσβάστακτος, difficilis portatu.
δύσβατος, *ον*, impervius, a, um; invius, a, um.

δυσγνώριστος, agnitu difficilis.
δύσγνωστος, difficilis cognitu.
δυσδαιμονέω -ῶ, infelix sum.
δυσδαιμονία, ἡ, infelicitas. -atis.
δυσδαίμων, *ον*, infelix, -icis.
δυσδιάβατος, *ον*, transitu difficilis: *ποταμός* *δυσδιάβατος*, ilumen difficili transitu.

δυσδιάγνωστος, *ον*, qui difficulter internosci potest.

δυσδιάκριτος, *ον*, qui difficulter discerni potest.

δυσδιάλυτος, *ον*, ἐπίθ. aegre dissolvendus.

δυσδιαφύλακτος, *ον*, qui difficulter custodiri potest.

δυσδιάδοκτος, difficilis eruditu.

δυσδιάξοδος, *ον*, aegre pervius.

δυσδιερεύνητος, *ον*, difficili in-vestigatu.

δυσδιήγητος, enarratu difficilis.

δυσδιοίκητος, administratu difficilis.

δυσδιόρθωτος, *ον*, qui aegre emendari potest.

δυσείρετος, excitatu difficilis.

δυσειδία, ἡ, deformitas, θ.

δυσειδής, ἔς, deformis, -e.

δυσειδῶς, turpiter.

δυσείπλους, aegre patens navibus.

δυσέκβατος, exitu difficilis.

δυσεκκόμιστος, aegre expotandus.

δυσέκλυτος, aegre solvendus.

δυσέκπλους, *δυσέκπλωτος*, unde vix enavigari potest.

δυσέκπλωτος, *ον*, vix eluendus.

δυσελπιστέω -ῶ (*τινι*, ἐπί *τινι*, *περὶ τινος*): despéro -are.

δυσελπιστία, ἡ, desperatio, θ.

δυσελπιστως, sine spe.

δυσεντερία, ἡ, dysenteria, -ae θ.

δυσεντερία -ῶ, ῥήμ. dysenteria labδρο.

δυσεντερικός, ἡ, ὄν, disenteria labδrans; dysentericus, a, um.

δυσεξέλεγκτος, *ον*, ἐπίθ. difficile refellendus.

δυσεξεύρετος, inventu difficilis.

δυσεξερύνητος, *ον*, ἐπίθ. investigatu difficilis.

δυσεξηγητος, *ον*, qui difficile explicari potest; vix explicandus.

δυσεξίλαστος, aegre placabilis.

δυσεξίτηλος, *ον*, vix debilitis.

δυσεξίτηλος, difficilis exitu.

δυσεπανόρθωτος, *ον*, ἐπίθ. vix emendabilis.

δυσεπίβατος, aditu difficilis.

δυσεπινόητος, *ον*, ἐπίθ. difficilis intellectu.

δυσερεύνητος, inscrutabilis, e.

δύσερις, ι, ἐπίθ. (*ἐριστικός*) contentiosus, a, um.

δυσερμήνευτος, *ον*, ἐπίθ. explicatu difficilis.

δυσερμηνεύτως, obscure.

δύσερως (-ῶτος) δ, ἡ, perditie ἢ misere amans: ἔρως *δύσερως*, infelix amor.

δυσερῶτως, perdito amore.

δυσεύρετος, *ον*, inventu difficilis.

δυσεύρετος δ φίλος, difficile est reperiri amicum.

δυσήνεμος, *ον*, ventis vexatus.

δυσήμιος, *ον*, frenis vix regendus.

δυσήτητος, vix vincendus.

δυσηχής, ἔς, horrisonus, a, um.

δυσθαλής, ἔς, aegre vrescens.

δυσθέατος, *ον*, 1) horribilis visu.

2) obscurus; a, um. *3) = ἀθέατος, invisus, a, um.

δυσθεράπευτος, *ον*, qui difficulter sanari potest.

δυσθέρμαντος, *ον*, ἐπίθ. calefactu difficilis: ἐντεῦθ. = frigidus, -a, (hiems).

δυσθεώρητος, *ον*, qui aegre contemplari potest.

δύσθραυστος, *ον*, ἐπίθ. aegre frangendus.

δυσθυμέω -ῶ, maestus, ἡ tristis sum; aeger animo sum.

δυσθυμία, ἡ, animi aegritudo ἢ

abjectio, animi dejectio tristitia, -ae, θ. moeror, -oris á.

δύσθυμος, ον, maestus, a, um, tristis, e.

δυσθύμως, aegro, animo triste.

δυσίατος, ον, sanatu difficilis.

δυσίερος, ον, impius, a, um.

δύσις, ἡ, 1) = **κατάδυνος**, submersio, -onis, θ. 2) = **αἱ δυναί**; occidens, -ndis; occasus, -us (solis); πρὸς ἥλιον **δύειν**, πρὸς **δυναίς**, ad occidentem (solem).

δύσκαμπτος, ον, inflexibilis, e.

δυσκατανόητος, ον, vix percipiendus, a, um; obscurus, a, um.

δυσκαταφρόνητος, ον, vix contemnendus, a, um.

δυσκατέργαστος, ον, vix officinendus **δυσκατόρθωτος, ον**, 1) qui difficile emendatur. *2) qui aegre efficitur.

δυσκέραστος, ον, male mixtus.

δυσκινήσια, ἡ, difficilis motus.

δυσκίνητος, ον, 1) qui difficulter movetur. 2) = **ἀμβλύς τὸν νοῦν**, ingenii tardi; tardus, a, um.

δυσκινήτως, 1) difficile ad movendum. 2) **δυσκινήτως ἔχω**, animo obtuso sum.

δυσκλεής, ἔς 1) inglorius, a, um; 2) infamis, e.

δύσκληια, ἡ, ignominia, -ae; θ. infamia, -ae θ.

δυσκλεῶς, cum fama mala

δυσκληρέω -ῶ, 1) male sortior. 2) infortunatus sum.

δύσκληρος, ον, infortunatus, a, um.

δυσκοίλιος, ον, 1) cui alvus est adstricta. 2) difficilis ad concoquendum

***δυσκοιλότης**, alvus adstricta.

δυσκολεύω (τινά) difficultatem affero alicui; **δυσκολεύομαι** (= **δυσκολίαν ἔχω**), difficultatem habeo.

δυσκολία, ἡ, morositas, -atis, θ. difficultas, -atis, θ.

δυσκόλλητος, ον, vix glutinandus.

δύσκολος, ον, 1) morosus, a, um. 2) difficilis, e; — **ὄν ἐστι φίλον εὐρεῖν**, difficile est reperiri amicum.

δυσκόλως, morose; difficile ἢ difficulter.

δυσκόμοτος, difficilis portatu.

δυσκραής, ἔς, **δύσκρατος, ον**, male temperatus, a, um.

δυσκρασία, ἡ, intemperies, -ei, θ.

δυσκράτητος, αεγρε retinendus.

δύσκητος, possessu difficilis.

δύσληπτος, ον, captu difficilis || **μτφ.** difficilis ad percipiendum.

δύσλυτος, ον, vix solvendus, a, um. non solutus, a, um.

δυσμάθεια, tarditas in discendo.

δυσμαθέω -ῶ, indocilis sum.

δυσμαθής, ἔς, indocilis, e.

δυσμαθῶς (ἔχω), indocilis sum.

δυσμαί, αἱ, occasus, -us, á.

δυσμάθητος, ον, ἐπιθ. aegre manducandus.

δυσμάχητος, ον, **δύσμαχος, ον**,

vix expugnabilis, e, invictus, a, um.

δυσμένεια, ἡ, malevolentia, θ.

δυσμενής, ἔς, malevolens, -ntis; malevolus, a, um.

δυσμενῶς, inimice, hostiliter.

δυσμετάβλητος, ον, difficilis mutatu.

δυσμετάδοτος, ον, qui aegre impertit ἢ imperititur.

δυσμετακίνητος, ον, ἐπιθ. aegre movendus.

δυσμετάκλητος, ον, irrevocabilis, e.

δυσμετακόμιτος, ον, difficilis transportatu.

δυσμετάπειστος, ον, qui aegre persuaderi potest.

δυσμετάτρεπτος, ον, 1) vix mutabilis. 2) vix exorabilis.

δυσμεταχειρίστος, ον, quem tractare difficile est.

δυσμικός, ἡ, ον, occidentalis, e.

δυσμίμητος, ον, vix imitabilis.

δυσμνημόνευτος, ον, 1) aegre memoria tenendus; aegre memoratus.

2) aegre memoria tenens.

δυσμόθεν, ab ocaasu solis.

δύσμοιρος, ον, inelix, -icis

δυσμοίριος, infeliciter.

δύσμορος, mala morte periens.

δυσμορφία, ἡ, deformitas, -atis.

δύσμορφος, ον, deformis, -e.

δυσμόρφως, deformiter.

δυσνήκητος, αεγρε vincendus.

δυσνοέω -ῶ, 1) **δυσνοῶ τι**, infensus sum alicui. 2) aegre intelligo.

δυσνόητος, ον, aegre intellegendus
a, um, non intellegibilis, e.

δύσνοια, ἡ, animus iniensus; malevolentia, -ae, θ.

δύσνοος, -ους, -ουν, malevolus, -a, -um; infensus, a, um.

***δυσσοικονόμητος, ον**, 1) difficilis administratu; qui regi non potest 2) intolerabilis, e.

δυσσιώνος, ον, abominosus, a, um

δυσόρατος, ον, vix videndus.

δυσόρμιστος, δύσορμος (λιμήν), navium appulsus incommodus.

δυσσομία, ἡ, malus odor.

δύσομος, foetulentus, a, um.

δυσουρέω-ῶ, aegre urinam reddo.

δυσουρία, ἡ, dysuria, -ae, θ. urinae difficultas.

δυσπαρακολούθητος, ον, vix intelligendus, a, um.

δυσπαραμύθητος, ον, ἐπίθ. vix consolabilis.

δυσπαρατήρητος, ον, ἐπίθ. aegre observandus.

δυσπαραγγόρητος, ον, ἐπίθ. vix consolabilis.

δυσπειθεία, ἡ, inobedientia, θ.

δυσπειθής, ἔς, aegre obediens; contumax, -acis.

δυσπειθῶς, inobedienter.

δύσπειστος, ον, ἐπίθ. cui aegre persuadeas.

δυσπενθέω -ῶ, graviter lugeo.

δυσπενθής, ἔς, graviter lugens.

δυσπεπτεύω -ῶ, crudito, -are.

δύσπεπτος, ον, difficilis ad concoquendum; crudus, a, um.

δυσπεραιώτος, δυσπέραστος, transitu ἢ tractu difficilis.

***δυσπερίγραπτος, ον**, aegre describendus; difficilis descriptu.

δυσπεψία, ἡ, dyspepsia, -ae, θ. cruditas, -atis, θ.

δυσπιστέω -ῶ, difficulter credo; diffido (-isus sum, -ere), alicui.

δυσπιστία, ἡ, diffidentia, -ae, θ.

δύσπιστος, ον, qui difficile credit; incredulus, a, um.

δυσπίστως, diffidenter.

δυσπνότω -ῶ, spirandi difficultate labore.

δύσπνοια, dyspnaea, -ae, θ. dif-

ficultas (angustia) respirationis.

δύσπνοος -ους, non aptus ad respirandum; ex adverbo spirans.

***δυσπόριστος, ον**, non parabilis, e.

δυσπραγέω -ῶ, infelix sum in rebus gerendis; male rem gero.

δυσπραγής, ἔς, infelix, -icis.

δυσπραγία, δυσπραξία, ἡ, infelicitas, -atis (in rebus agendis).

δυσπρόσιτος, ον, qui aegre adiri potest; inaccessibilis, e.

δυσπρόσμαχος, aegre oppugnabilis

δυσσεβεία, ἡ, impietas, -atis.

δυσσεβέω -ῶ, impius sum.

δυσσεβής, ἔς, imp. us, a, um.

δυσσεβῶς, impie.

δύσσειστος, aegre concutiendus.

δυστάλας, -αινα, -αν, valde miser.

δυστεκνία, infelicitas prolis.

δύστεκνος, ον, infelix liberis.

δύστηκτος, ον, aegre liquabilis.

δύστηνος, ον, infelix, -icis.

δυστοκίω -ῶ, difficulter pario.

δυστοκία, ἡ, difficultas pariendi.

δύστοκος, aegre pariens.

δύστομος, difficilis caesus.

δυστόχαστος, conjectu difficilis.

δυστοχία, ἡ, aberratio a scopo.

δυστροπία, ἡ 1) morositas, -atis, θ. 2) obstinatio, -onis.

δύστροπος, ον 1) morosus, a, um, difficilis, -e 2) acerbus, a, um; tristis, -e 3) obstinatus, a, um, contumax, -acis.

δυστρόπως 1) morose 2) animo offirmato.

δυστυχέω -ῶ 1) infelix sum; infortunatus sum 2) miser sum.

δυστύχημα, infortunium, -i, οθ.

δυστυχής, ἔς, infelix, -icis; infortunatus, a, um.

δυστυχία, ἡ 1) infelicitas, -atis, θ. infortunitas, -atis, θ. 2) miseria, -ae, θ.

δυστυχῶς, infeliciter.

δυσνυτερία, ἡ, ventris tortura.

δυσφημέω -ῶ (=δυσφημιζω), dif-famo, -are, infamo, -are, aliquem ἢ aliquid.

δυσφημία, ἡ, diffamia, -ae, θ. infamia, -ae, θ. infamatio, θ.

δύσφημος, *ον*, famosus, a, um.
δυσφορέω -ῶ· 1) aegre porto, aliquid· 2) *σνήθ*. aegre fero, aliquid indignor, -ari, aliquid.
δυσφορέα, *ή*, telerandi difficultas; indignatio, -onis, *θ*.
δύσφορος, *ον*· 1) aegre portandus (clypeus)· 2) *μετφ*. intolerabilis, e.
δυσφόρος, *ως*, moleste; aegre.
δυσφωνία, *ή*, insuavitas soni.
δυσχεραίνω· 1) *ἀγαγκιῶ τι*, indignor, (-atus sum, -ari) aliquid· 2) *δυσχεραίνω τι* ἢ *τι* (=βαρύνομαι), gravor (-atus sum, -ari) aliquid ἢ aliquid· 3) = *ἀποστρέφομαι τι*, abhorreo, -ere· 4) — *τι* (λυποῦμαι *ἐπὶ τι*), piget me alicujus rei· 4) (= *δυσχερῆς ποιῶ τι*), difficile reddo aliquid (rem).
δυσχέρεια, *ή*· 1) difficultas, -atis, *θ*. 2) angustia, -ae, *θ*.
δυσχερής, *ές*· 1) difficilis e· 2) commodus, a, um· 3) arduus.
δυσχερῶς, difficile; aegre.
δύσχροια, *ή*, decoloratio, *θ*.
δύσχρους, *ονν*, decolor, -oris, *ἀ*.
δυσχωρία, *ή*, difficultas loci.
δυσώδης, *ες*, foetidus, a, um.
δυσωδία, *ή*; foetor, -oris, *ἀ*.
δυσώνυμος, *ον*, infausti nominis.
δυσωπέω -ῶ (*τινα*)· absterreo-ere, aliquem; precibus aliquem commoveo· *ἐντεῦθ*. = precibus flecto aliquem || — *οῦμαι*· precibus flecto *δύτης*, *δ*, urinator, -oris, *ἀ*.
δυτικός, *ή*, *όν*, occidentalis, e.
 1. *δύω*, *ταυτόν τῷ δύω*.
 2. *δύω*, *δύνω*, *δύομαι*, subeo sub aliquid, mergor, -i· *ἐντεῦθ*. *ἐπὶ ἡλίου καὶ ἀστρων*· cado, occido (-idi, -asum, -ere)· *ὁ ἥλιος δύεται*, sol cadit.
δώδεκα, *οί*, *αί*, *τά*, duodecim.
δωδεκαδάκτυλος, *ον*, duodecim digitos habens.

δωδεκαετηρίς, *ή*, duodecennium
δωδεκαετής, *ές*, duodecennis, e; duodecim annorum.
δωδεκαετία, *ή*, duodecennium, -i.
δωδεκάκις, duodecies.
δωδεκάκπηχς, *υ*, *ἐπιθ*. duodecim cubitorum.
δωδεκαπλάσιος, *ον*, *ἐπιθ*. duodecies tantum.
δωδεκαπλασίως, duodecies.
δωδεκάς, *ή*, duodecim.
δωδεκασύλλαβος, duodecim syllabarum.
δωδεκατημόριον, duodecima pars.
δωδέκατος, duodecimus, a, um.
δῶμα, *τό*· 1) domus, -i, *θ*. 2) triclinium, -i, *ού*.
δωμάτιον, *τό*, conclave, -is, *ού*.
δωρεά, *ή*, donario, -onis, *θ*.
δωρεάν, gratis; gratuito.
δωρομαι -οῦμαι (*τινί τι*), dono, -are; dono ἢ muneri do (alicui aliquid); munero ἢ muneror (alicui aliquid).
δῶρημα, *τό*, donum, -i, *ού*.
δωρηματικός, *δωρητικός*, *ή*, *όν*, munificus, a, um, liberalis, e.
δωρητής, *δ*, donator, -oris, *ἀ*.
***δωρήτρια**, *ή*, donatrix, -icis, *θ*.
δωρητός, *ή*, *όν*, donabilis, e.
δωριάζω, *δωρίζω*, dorienses imitor, doricā dialecto utor.
Δωριανός, *Δωρινός*, *Δῶρειος*; Dorius, a, um; Doricus, -a, um.
δωρικῶς, doricē.
Δωριεῖς, *οί*, Dorienses, -ium.
δωριστί, doricē.
δωροδοκέω -ῶ, dona accipio.
δωροδοκία, *ή*, corruptio per donis
δωροδόκος, *δ*, qui dona accipite, qui se donis corrumpi sinīt.
δωροδότης, *δ*, donator, -oris, *ἀ*.
δωροληπέω -ῶ, *ἴδε* δωροδοκέω.
δωρολήπτης, *δ*, munera accipiens.
δῶρον, *τό*· 1) donum, -i, *ού*. 2) munus, -eris, *ού*.

E

Ε, ε, (ἔ ψιλόν), τὸ πέμπτον γράμμα τοῦ Ἑλλην. ἀλφαβήτου, littera ε, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μεν ε' = quinque ἢ quintus, τὸ δὲ ε = quinquies mille ἢ quinque millia.

ἔ ἔ! eh! eheu!

ἔ, ἄντων. se ἢ sese.

ἔα! ehem! eho!

ἔάν, 1) si: 2) (ἐπὶ ἐπαγαλήγειος) cum (μετὰ προκμ. ὀριστ.) ἔάν μή, nisi, ἔάν δέ μή, si minus.

ἔαρ, τό, ver, veris, οὐ. tempus vernum, vernum, -i, οὐ.

ἔαρίζω, 1) vernum tempus dego. 2) = θάλλω· τὰ δένδρα ἔαρίζει, arbores vernant.

ἔαρινός, ἡ, ὄν, vernus, a, um.

ἑαυτοῦ, -ἡς, -οῦ, ἢ αὐτοῦ, -ἡς, -οῦ, ἑαυτῶν ἢ αὐτῶν κτλ. 1) sui, sibi, se ἢ sese (ἐπὶ ἀμέσων ἢ ἐμμέσων αὐτοπαθείας): 2) = ἀλλήλων, -οις, -ους, inter se: πόλεμον ἐποιήσαντο ἑαυτοῖς, (= ἀλλήλοις), bellum inter se gesserunt. 3) ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ (αὐτοῦ) -ἡς, -οῦ, πληθ. ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτῶν (αὐτῶν): suus, a, um (ἐπὶ ἀμέσων ἢ καὶ ἐμμέσων αὐτοπαθείας): τὸν ἑαυτοῦ (αὐτοῦ) υἶόν ἐπιθυμεῖ ἰδέσθαι, suum gnatum videre cupit.

ἑάω -ᾶ, 1) sino, -ere, aliquid fiat. 2) omitto; -ere: 3) permitto, -ere: patior aliquid, fieri.

ἑβδομαίος, α, ὄν, septimo die aliquid faciens.

ἑβδομάς, ἡ, 1) = ἑπτάς, septenarius numerus. 2) hebdomas, θ.

ἑβδομήκοντα, οἶ, αἰ, τὰ, septuaginta. ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἑβδομήκοντα, septuageni, -ae, a; ἕξ ἑβδομήκοντα συγκείμενος, septuagenarius, a, um.

ἑβδομηκοντούτης, ὁ, septuagenarius homo.

ἑβδομηκοντούτις, ἡ septuagenaria.

ἑβδομηκονταετία, ἡ, tempus septuaginta annorum.

ἑβδομηκοντάκις, septuagies.

ἑβδομηκοστός, ἡ, ὄν, septuagesimus, a; um.

ἑβδομος, ἡ, ὄν, septimus, a, um.

ἑβένινος, ὄν, ebeninus, a, um.

ἑβενός, ἡ, 1) ebenus, -i, θ. 2) τὸ ἑβένινον ἔξυλον, ebenum, -i, οὐ.

ἑβραῖζω, 1) ebraice loquor. 2) Hebraeos imitor.

ἑβραϊκός, ἡ, ὄν, Hebraicus, a, um.

ἑβραῖος, ὁ, Hebraeus, -i, ἄ.

ἑβραϊστί, Hebraice.

ἑγγάμιος, ὄν, nuptialis, e.

ἑγγαμος, matrimonio conjunctus. ἐπὶ γυναικ. nupta. *ὁ ἑγγαμος βίος, vi matrimonialis.

*ἑγγαστριμυθία, ars ventriloqui.

ἑγγαστριμυθός, ventriloquus, -i.

ἑγγαστρώω -ᾶ, (ἑγγαστρώω)· gravido ἢ gravidam reddo aliquam. ||

*-ομαι· gravida (praegnans) iio.

ἑγγεῖος, ὄν, qui in terra est.

ἑγγίνομαι, ἑγγίνομαι, 1) ingenerasco -sre, alicui; innascor, (-natus sum, -i), alicui ἢ in aliquo.

ἐντεῦθ. = insum (-fui, -esse) alicui ἢ in aliquo. 2) ἐπὶ χρόνον· intersum -fui, -esse. 3) ἀπρόσ. ἑγγίγγεται, licet, fieri potest.

ἑγγίζω, 1) = πλησιάζω τί τινι propinquo ἢ adpropinquo -are, aliquid alicui. 2) = ἀπτομαι, tango. -ere, aliquid ἢ aliquid.

ἑγγιστά, proxime.

ἑγγλυμα, τό, insculptum, -i, οὐ.

ἑγγλύφω, insculpo (-psi -ptum, -ere) aliquid alicui rei; ἑγγεγλυμμένος, ἡ, ὄν, insculptus, a, um.

ἑγγομφόω -ᾶ, clavis intingo ἢ firmo aliquid.

ἑγγόνη, ἡ, neptis, -is, θ.

ἑγγονός, ὁ, nepos, -otis, ἄ.

ἑγγράμματος, ὄν, 1) = ἑγγραφος, scriptus, a, um. *2) γραμμάτων ἐμπεῖρος, literatus, a, um.

ἑγγραφή, ἡ, inscriptio, -onis, θ.

ἔγγραφον, τό, scriptum, -i, οὐ.
ἔγγραφος, ον, scriptus, a, um; conscriptus; a, -um || *—ἐξέτασις, scriptum examen ἢ tentamentum.

ἔγγραφα, 1) inscribo, -ere, aliquid ἢ aliquid alicui· 2) conscribo, -ere, aliquem· 3) — ὄνομα εἰς τοὺς πύλακας (εἰς τοὺς καταλόγους), nomen in babulas refero.

ἔγγραφος, literis scripto.

ἔγγυα — ὦ, 1) κερ, trado ut pignus· 5) συνήθ. — ἀρραβωνίζω: ἐγγυῶ τιμὴν τὴν θυγατέρα, spondeo ἢ despondeo alicui filiam meam; pasciscor nuptias filiae cum aliquo || — ὦμαι· 1) = ἀρραβωνίζομαι despondeo mihi aliquam· ὄθεν· ὁ ἠγγυημένος (= ὁ μνηστὴρ), sponsus, -i, ἢ ἠγγυημένη (ἢ ἡ μνηστή), sponsa, -ae, θ. pacta -ae, θ. 2) = ἔγγυσιον παρέχω: sponsionem facio, sponsione me obstringo, spondeo, -ere.

ἔγγυή, ἢ, **ἔγγυήσις**, ἢ, 1) ἐν γένει sponsio, -onis, θ. ἔγγυήσιον δίδωμι, sponsionem facio, sponsione me obstringo· 2) fidejussio, -onis, θ. 3) ἐπὶ χρηματ. πράξεων, satisfactio, -onis, θ. satisfactio, -onis, θ. ἐγγυήν παρέχω, satisfactio -ere; satisfacio, -ere.

ἔγγυητής, θ, 1) ἐν γένει sponsor, -oris, ἄ. 2) ἐν ποινικαῖς δικαῖς vas vadis, ἄ. 3) ἐν χρηματ. ἢ πολιτικαῖς πράξεσι praes -aedis, ἄ.

ἔγγυητικός, fidejussorius, a, um.

ἔγγυητός, ἢ, ὄν, sponsus, a, um.

ἔγγυθεν, cominus, prope.

ἔγγυθι, prope.

ἔγγυμασμα, τό, exercitatio.

ἔγγυμνάσω, exerceo, -ere.

ἔγγυς, 1) ἐπιθετικῶς propinquus, a, um· ἐν τοῖς ἐγγύς τῆς πόλεως, in propinquis urbis locis· συγκρ. ἐγγύτερος ἢ ἐγγύτερον (ἐγγυτέρω) ὄν, proptior, -oris, propius, -oris· ὑπερθ. ἐγγύτατος, η, ον, ἢ ἐγγύτατα (ἐγγυτάτω) ὄν, proximus, a, um· 2) ἐπιρρηματ. propinque, prope· συγκρ. ἐγγύτερον, ἐγγυτέρω, propius ὑπερθ. ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω, proxime.

ἐγγύτατος, **ἐγγύτατα**, **ἐγγυτάτω**,

ἐγγύτερος, **ἐγγύτερον**, **ἐγγυτέρω**, ἴδε ἐγγύς.

ἐγγύτης, ἢ, propinquitas, -atis, θ. μετφ. similitudo, -inis, θ.

ἐγγείρω, 1) excito, -are, aliquem ἢ aliquid, ἐγγείρω τινά ἐκ τοῦ ὕπνου, excito ἢ expergefacio aliquem e somno· 2) ἐγγείρω (= παροξύνω) τινά πρὸς τι εἰς τι, excito aliquem ad aliquid· 3) ἐγγείρω (= διεγγείρω) τι, incito, -are, aliquid· 4) = αἰρω, ἀνίστημι, ὀρθῶ τι, excito || μῆσ. — ὀμαι· α) ἐκ τοῦ ὕπνου, expergetio, -factus sum· ἐνευθ. ἐγγήγορα, θ ἴδε· β) ἐπὶ ἀψύχων· erigo, -i.

ἐγγέσιμος ὕπνος, somnus ex quo ex citari quis potest.

ἐγερσις, ἢ, excitatio, -onis, θ.

ἐγερτήριον, τό, 1) = παρορμημα, incitamentum, -i, οὐ. *2) = σάλπιγμα ἑωθινόν, matutinus tubae sonus.

ἐγερτί, vigilantanter.

ἐγερτικός, ἢ, ὄν, 1) excitans, -ntis·

*2) = παρορμητικός, expergeticus.

ἐγερτός, ἢ, ὄν, expectatus, a, um.

ἐγκαθειργησθαι, **ἐγκαθειργηθῆναι**,

ἐγκαθειργῶ, includo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

ἐγκάθειρτος, inclusus, a, um.

ἐγκάθειρξις, ἢ, inclusio, -onis, θ.

ἐγκάθετος, ον, subornatus, a, um·

ὁ ἐγκάθετος (= ὁ ἐνεδρευτής), insidiator, -oris, ἄ.

ἐγκάθημαι, insedeo, -ere.

ἐγκαθιδρύω, colloco in loco (aliquid) || ἐγκαθιδρῶμαι, situs sum in-; ἐγκαθιδρυμένος, θ, ον, collocatus, a, um (in loco).

ἐγκαθίζω, colloco, -are.

ἐγκαθίημι (= ἐμβάλλω), immitto,

-ere, aliquid in aliquid.

ἐγκάθισμα, insidiae, -arum, θ.

ἐγκαθίστημι, 1) colloco, -are

aliquem ἢ aliquid· 2) = καθίστημι, constituo, -ere, aliquem· 3) interpono, -ere, clam submitto.

ἐγκαίνια, τά, encaenia, -orum, οὐ.

ἐγκαινίζω, 1) = ἀνακαινίζω, renovo

instauro, -are· 2) = καθιερώ, con-

secro, -are; dedico, -are.

ἐγκαινισις, ἢ, **ἐγκαινισμός**, θ,

renovatio, -onis, θ. dedicatio, θ.

ἐγκαίρια, ἡ, opportunitas, -atis.

ἐγκαίριος, ον, oportunus, a, um.

ἐγκαίριως, opportune.

ἐγκαίω, inuro (-ussi, -ustum, -ere,

aliquid: *ἐγκαίω* (=ἐγτυπῶ) *τινί τι*,

inuro aliquid alicui: *ὄθ. ἐγκεκαυ-*

μένος, η, ον, inustus, a, um.

ἐγκαλέω -ῶ (*τινί τι* = κατηγορῶ

τινός τι), accuso aliquem alicujus

rei: || *παθητ.* -ομαι, accusor, -ari.

ἐγκαλλοπίζομαι, gloriōr, -ari.

ἐγκαλλόπισμα, ornamentum, -i.

ἐγκαλύπτω, obtego, -ere, *συνήθ.*

μέσ. ἐγκαλύπτουμαι, velo me.

ἐγκάλυψις, ἡ velatio -onis, θ.

ἐγκάρδιος, ον, 1) qui in corde est:

*2) = ἐκ τῆς καρδίας, *ἐγκάρδιος φι-*

λία, summa ἢ intima amicitia, *ἐγ-*

κάρδιος φίλος, amicissimus.

ἐγκαρδίως (=ἐκ τῆς καρδίας, ἐκ

τῆς ψυχῆς) ex animo.

ἐγκαρπος, ον, fecundus.

ἐγκάρσιος, α, ον (=πλάγιος; λο-

ξός) obliquus, a, um.

ἐγκαρσίως (=πλάγιως) oblique.

ἐγκαρτερός -ῶ (*τινι*), patienter

(forti animo) fero, sustineo.

***ἐγκαρτέρησις**, ἡ, perseverantia.

ἐγκατα, τά, intestina, -orum.

ἐγκαταβαίνω, descendo in.

ἐγκατάκλειστος, inclusus, a, um.

ἐγκατακλείω, includo, -ere.

ἐγκατακλίνω (εἰς τι), reclino, de-

pono (alicui) **ἐγκατακλίνομαι** (*τινι*)

accumbo, -ere.

ἐγκαταλέγω, 1) — λίθους, con-

gero (-are) lapides: 2) = στρατολο-

γῶ, militibus accencere: 3) = προσ-

αριθμῶ *τινι*, adnumero (-are).

ἐγκαταλείπω, intus relinquo, ali-

quid; derelinquo, -ere, aliquem ἢ

aliquid: || **ἐγκαταλελειμμένος**, η, ον,

derelictus, a, um.

ἐγκατάλειψις, ἡ, derelictio.

ἐγκαταλείπω, ἴδε ἐγκαταλείπω.

ἐγκατασκιστός -ῶ, 1) in scirrum

induro: 2) ἐπὶ κηλῶ. invetero -are.

ἐγκατασπείρω, spargo ἢ dispergo

in- **ἐγκατασπαρμένος**, sparsus ἢ dis-

persus in-.

ἐγκατασφάζω, trucido in-.

ἐγκατατάσσω καὶ **ἐγκατατάττω**,

inter alios colloco ἢ inserto.

ἐγκατατέμνω, concido in-.

ἐγκατατίθῃμι, depono in-, repo-

no in-, condo in-.

ἐγκάτοικος, incolae, -ae, ἀ.

ἐγκαυμα, τό: 1) = **ἐγκεκαυμένος**:

ὄλον **ἐγκαυμα** ἐμμένει ταῖς ψυχαῖς,

inustum animis hominum est: 2)

pictura encaustica: 2) pustula ex

ustione.

ἐγκανυσις, ἡ: 1) pictura encaustica:

2) = καῖσις, exustio, -onis, θ.

ἐγκανυστής, ὁ, pictor.

ἐγκανυστικός, encausticus, a, um.

ἐγκανυστος, ον, encaustus, a, um.

ἐγκειμαι (*τινι*): 1) jaceo in aliqua

re; insuo in aliqua re: 2) = ἐπικει-

μαι *τινι*, insto (-ití, -are), alicui.

ἐγκεντρίζω, inserto (surculum).

ἐγκεντρίς, ἡ: 1) aculeus, -i, ἀ.

2) calcar, -aris, οἰ.

ἐγένετρισις, ἡ: **ἐγκεντρισιμός**, ὁ,

insitio, -onis, θ.

ἐγκεντρος, ον, aculeatus, a, um.

ἐγκεντρόω -ῶ (=κεντροῶν): 1)

aculeum infigo: *2) = ἐγκεντρίζω.

ἐγκεφαλικός, cerebellaris, e.

ἐγκεφαλίτης, ad cerebrum perti-

nens.

ἐγκέφαλος, ὁ, cerebrum, -i. οἰ.

ἐγκλειστος, ον, inclusus, a, um.

ἐγκλείω ἢ **ἐγκλήω**: 1) includo,

(-si, -sum, -ere) aliquid: 2) **ἐγ-**

κλείω ἐν *τινι*, εἰς *τι*, ἐντός *τινος*, in-

cludo in rem, in re ἢ re.

ἐγκλημα, τό: 1) = κατηγορία, ac-

cusatio, -onis, θ. crimen, -inis,

οἰ. *2) = κακούργημα, crimen, -inis,

facinus, -oris, οἰ.

***ἐγκληματικός**, criminalis, e.

ἐγκληματικῶς, criminaliter.

ἐγκλησις, (κατηγορία): 1) accusa-

tio: θ. 2) = μέμψις, reprehensio, θ.

ἐγκλητέος, α, ον, reprehensione

dignus, a, um.

ἐγκλητος, ον, accusatus, a, um.

ἐγκλιμα, enclima; inclinatio.

ἐγκλίνω: 1) inclino, -are, aliquid:

2) — *τινά*, in fugam verto ali-

quem: 3) inclino in fugam, fugio:

4) **ἐγκλίνομαι**, α) inclinor, -atus,

sum, -ari; β) **γραμματικῶς**.

ἐγκλις, ἡ, inclinatio, ὁ.
ἐγκλιτικός, ἡ, ὄν, inclinativus.
ἐγκοίλος, ὄν, cavus, a, um.
ἐγκόλαμμα, τό, sculptura, -ae.
ἐγκόλαπτος, insculptus, a, um.
ἐγκολάπτω (τί τιμ)· 1) insculpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid alicui· 2) incido (-idi, -isum, -ere), alicuiquid alicui.
ἐγκολλάω -ᾶ, agglutino, -are.
ἐγκόλιον, τό· 1) sacrum amuletum· 2) liber in sinu portandus; liber portatorius.
ἐγκόλιος, ὄν, in sinu jacens.
ἐγκολπέω -ᾶ· 1) in sinum colligo· *2) —οῦμαί τι, ampektor, adscisco aliquid· *3) —οῦμαί τινα ἢ τήν μερίδα τινός, partes alicujus sequor.
ἐγκοπή, ἡ, incisio; incisura.
ἐγκοπος, ὄν· 1) laboriosus, a, um· 2) iessus, a, um.
ἐγκόπτω· 1) incido, -ere· 2) impedio, -ire; interpello, -ere.
ἐγκόσμιος, ὄν, qui est in mundo, terrester· τὰ —a, curae humanae cupiditates terrestres.
ἐγκράτεια, ἡ· 1) abstinencia, ὁ, continentia, ὁ, 2) potentia.
ἐγκρατεύομαι, abstinens ἢ continens sum; contineo me.
ἐγκρατέω -ᾶ τινος=ἐγκρατής εἰμί τινος, in potestate habeo aliquem ἢ aliquid.
ἐγκρατής, ἐς, abstinens, -ntis; continens, -ntis; temperans.
ἐγκρατῶς, abstinenter.
ἐγκρίνω, adopto, -are· ἐντεῦθ.= admitto, -ere; adprobo, -are· ἐγκρομένος, ἐγκριθείς, admissus.
ἐγκρισίς, ἡ, adoptatio, ὁ.
ἐγκριτος, ὄν, admissus, a, um· ἐντεῦθ.=praestans, -ntis.
ἐγκρύπτω, condo, -ere; occulto, -are, aliquid.
ἐγκύησις, ἡ, gravidas, -atis, ὁ.
ἐγκυκῶω -ᾶ, immisceo, -ere.
ἐγκυκλώω -ᾶ, circumvolvo, -ere.
ἐγκύκλιος, ὄν, encyclos, ὄν· 1) = κυκλικός, in orbem actus; circularis (chorus)· 2) = ἐτήσιος, anniversarius, a, um· 3) ἢ ἐγκύκλιος

παίδεια, cursus artium liberarum; disciplinarum orbis.
ἐγκυκλίω orbiculatim.
ἐγκυκλοπαίδεια, = ἐγκύκλιος παίδεια ἐντεῦθ. τὸ νεώτ. encyclopaedia
ἐγκυκλος, ὄν, orbicularis, e.
ἐγκυκλώω -ᾶ, και ἐγκυκλώομαι-οῦμαι, circo incluno; circumago· || μέσ. circumeo; cingo, -ero.
ἐκύκλωσις, ἡ, circuitus, -us, ἄ.
ἐγκυκλίδεω -ᾶ, involvo, -ere.
ἐγκυκλίνδησις, ἡ, volutatio, -onis.
ἐγκυκλίω, involvo, -ere.
ἐγκυμονέω -ᾶ, grvida sum.
ἐγκύμων, ὄν, **ἐγκυος**, ὄν· 1) ἐπὶ ἀνθρ. gravidus, a, um, 2) ἐπὶ ἀνθρ. και ζῶων, praegnans, -ntis; 3) ἐπὶ ζῴων fetus, a, um. 4) **ἐγκύμων** (πλήρης) τινός, gravidus ἢ praegnans, aliqua re.
ἐγκύπτω, 1) pronus incumbo, propendes incumbo. 2) ἐγκίπτω εἰς τι a) inspicio in aliquid. *β) μετφ. ἐγκύπτω (ἐνέκνω) εἰς τι εἰς τὰ γράμματα, pronus incumbo (incubui) in aliquid, in literas.
ἐγκυρτος, ὄν, incurvus, a, um.
ἐγκύω praegnans sum.
ἐγκωμιάζω, 1) laudo, -are, aliquem ἢ aliquid; 2) praedico.
ἐγκωμιαστής, ὁ, laudator, -oris.
ἐγκωμιαστικός, laudativus.
ἐγκωμιαστός, ἡ, ὄν, laudabilis e.
ἐγκώμιον, τό, laus, -udis, ὁ. praedicatio, ὁ. praeconium, ii, cū.
ἐγκώμιος, 1) = ἐπιχώριος, indigena 2) ἐγκώμιος ὕμνος, carmen quo laudes alicujus celebrantur.
ἐγρήγορα, ἴδε·
ἐγρηγορέω -ᾶ (ἀγρυπνῶ)· vigilo, -are, ἐγρηγορῶν, vigilans, -ntis.
ἐγρηγορώτως, vigilanter.
ἐγρήγορις, (= ἀγρυπνία) ἡ, vigilantia, ae, ὁ. vigilatio, ὁ.
ἐγχαράξις, ἡ, incisio, -onis, ὁ.
ἐγχαράσσω και ἐγχαράττω, (τί τιμ) inculpo (-psi, -btum, -ere), aliquid alicui rei ἢ in re; incido.
ἐγχειρέω -ᾶ, 1) aggredior, -i; 2) = προσβάλλω τινά, aggredior aliquem.
ἐγχείρημα τό, coeptum, -i, cū.
ἐγχείρησις, ἡ, 1) incepto alicujus

rei. *2) — *ιατρική*, actio secandi.

ἐγχειρίδιος, *ον*, manualis, ε; ἐντεῦθ. *ἐγχειρίδιον*, τό, α) = *μαχαίριον*, sica, -ae, θ. *culter*, -tri, ἄ. β) *ἐγχειρίδιον* (βιβλίον) manuale, -is, οὐ.

ἐγχειρίζω, (τινί τι) in manus aliquid trado aliquid, trado.

ἐγχείρησις, ἡ· *ἐγχειρισμός*, δ, actio tradendi in manus.

ἐγγελυς, ἡ, anguilla, -ae, θ.

ἐγγέω (τί τι)· infundo (-fudi, fusum, -ere) aliquid rei ἢ in rem ἐγκυχυμένος, η, *ον*, infusus, a, um.

ἐγχορδος, *ον*, chordis intentus, ἔγχορδον ὄργανον, fides (-ium).

ἐγχος, τό, hasta -ae, θ.

ἐγγρώματος, *ον*, coloratus, a, um.

ἐγγυλίω, in succum redigo.

ἐγγύλισμα, succus expressus.

ἐγγυλος, *ον*, succulentus, a, um.

ἐγγυμα, τό, infusum.

ἐγγυμος, *ον*, succulentus, a, um,

ἐγγύνω, infundo -ere.

ἐγγυσις, ἡ, infusio, -onis, θ.

ἐγγυτος, *ον*, infusus, a, um.

ἐγχωρέω -ω, (= συγχωρέω)· concedo, -ere· *συνήθ*. ἀπροσ. ἐγχωρεῖ, licet, *ἐτι* ἐγχωρεῖ = etiam nunc tempus est.

ἐγγώριος, (α), *ον*, indigena; domesticus, a, um; patrius a, um,

ἐγχωρίας, more regionis.

ἐγχωσις, ἡ, impletio cavi terrâ

aggestâ.

ἐγώ, ego, *μετ'* ἐμοῦ, mecum, τό *κατ'* ἐμέ, quantum in me est· ἡμεῖς γε, nos quidem.

ἐγῶμαι (= ἐγώ οἶμαι)· *εὐχρ*. ἐν τῇ ἐκπράσει· ὡς ἐγῶμαι, ut opinor.

**ἔδαφιαῖος*, usque ad solum.

ἔδαφίζω, 1) pavimento, -are; 2) solo aequo (domum).

ἔδαφιον, τό, namerus capitis.

ἔδαφος, τό, solum, -i, οὐ.

ἔδεσμα, τό· 1) cibus (ἐν γένει)· 2)

τό τεχνικῶς παρεσκευασμένον, esca, -ae, 3) τό πολυτελές, dapes (πληθ.)· 4) — τα edulia, -ium, οὐ.

ἔδεσματοθήκη, penaria sella.

ἔδεστος, ἡ, ὄν, edâlis, e.

ἔδνα, τά, munera nuptialia.

ἔδομαι, (μελ. τοῦ ἐσθίω) edam.

ἔδος, τό, sedes, -is, θ. 2) *ἐδώλιον*, sedile, is, οὐ. 3) sella, -ae, θ. 4) = *περωκτός*, pedex hominis 5) = *ἀπόπατος*, latrena, -ae, θ.

ἔδράζω, colloco, -are, aliquid.

ἔδραῖος, α, *ον*· 1) sedentarius, a, um· 2) = *στερεός*, stabilis, e.

ἔδραιότης, ἡ, stabilitas, θ.

ἔδραιώω -ω, stabilio, -ire.

ἔδραιώμα, firmamentum, -i, οὐ.

ἔδραιώς, stabiliter.

ἔδραιώσις, ἡ, stabilitas, θ.

ἔδρευώ, sedeo; habito.

ἔδυν (ἀόρ. τοῦ δύνωμαι)· ὁ ἥλιος ἔδυν, sol occasus est.

ἔδωδή, ἡ· cibus, i, ἄ.

ἔδώδιμος, esculentus, a, um.

ἔδώλιον, τό· 1) sedes, -is, θ. 2) sedile, -is, οὐ.

ἔζομαι, sedeo, -ere.

ἔθειλονται, -τί· ultro; sponte.

ἔθειλοντής, voluntarius.

ἔθειλούσιος, *ον*, voluntarius, a, um, sponte aliquid faciens.

ἔθειλονσιώς, ultro; sponte.

ἔθέλω, volo (volui, velle); cupio (-ipi, -itum, -ere), aliquid.

ἔθίζω· 1) assuefacio, -ere· *ἐθίζομαι*· 1) assuesco ἢ consuesco (-evi, -ere)· *ἐθίζομαι ποιεῖν τι*, assuesco ἢ

consuesco facere aliquid, *εἰθισμένος*, η, *ον*, assuetus, ἡ consuetus, a, um· 2) *εἶωθα*, *εἰθισμαι*· a) soleo

(solitus sum, -ere): *εἶωθε ψεύδεσθαι*, solet mentiri, ὡσπερ *εἶωθασαν*,

ut solent, *εἰωθώς*, *εἰθισμένος*, solitus, a, um, τό *εἰωθός*, solitum· β)

consuevi: *εἰθισμαι*, *εἶωθα τοῦτο ποιεῖν*, consuevi hoc facere· γ) *διὰ τοῦ μὸς*; ὡσπερ *εἶωθα*, sicut meus est mos.

ἔθιμος, *ον* (= *εἰθισμένος*), consuetus ἢ assuetus, a, um, τό *ἔθιμον*, mos; consuetudo.

ἔθισμός, δ, consuetudo, -inis, θ.

ἔθινάρχης, δ, gentis princeps.

ἔθνικος, ἡ, ὄν· 1) genti alicui proprius· *Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον*, Universitas nationis graecae· 2) †

ethnics, a, um; gentilis, e, οἱ *ἔθνικολ*, gentes ἢ nationes.

ἔθνος, τό, gens, -ntis, θ. natio.

ἔθος, τό 1) mos, moris, ἄ. 2) consuetudo, inis, θ.

εἶ 1) σύνθ. ὑποθετ. α) si: *εἰ βούλει, δώσω σοι*, si vis, dabo tibi β) (ἐπὶ ἐπαγγελίῃ).· si (μετὰ παρατ. ὑποτ.) ἢ cum (μετὰ πραγμ. ἢ ὑπερσυντελ. ὄριστ.) *εἰ τις κινεῖτο καὶ μηδέποτε ἤσυχον ἔχει*, si quis se commoveret ac numquam interquiesceret γ) *εἰ δὲ μή*, sin minus· *εἰ ἄρα*, si forte 2) σύνθ. ἐρωτημ. *εἰς πλάγ. ἐρωτ. α) an: οὐκ οἶδα, εἰ ἀληθὴς ἐστίν ἢ αἰτία*, nescio an vera causa sit β) num: *ἐρωτῶ, εἰ οὕτως ἔχει*, quae-ro, num ita sit *σκοπεῖτε, εἰ δεῖ*, σκοπεῖν, videte, num dubitandum sit γ) ne: *ἐπῆρτο, εἰ ἐξέλη*, quaesivit, ne liceret· *ἐρωτῶ, εἰ ὀρθῶς μὲνημαι*, quae-ro, rectene meminerim.

εἶα! eja! **εἶα δὴ!** eja age!

εἰάξω, eja clamo.

εἰδέχθαι, ἡ, aspectus taetre; deformitas, -atis, θ.

εἰδεχθῆς, ἔς, deformis, e.

εἰδεχθῶς, deformiter; taetre.

εἰδημόνως, scienter.

εἰδήμων, sciens, -ntis; peritus.

εἰδήσις, ἡ· 1) scientia, -ae, θ.

peritia, -ae, θ. *2) *νεοσλ.*—*ἄγγελία*,

nuntius, -i, ἄ denuntiatio, θ.

εἰδικός, ἡ, ὄν, specialis, e.

εἰδικότης, ἡ, specialitas, -atis, θ.

εἰδικῶς, specialiter.

εἰδοί, αἶ, idus, -uum, θ. *ταῖς τοῦ Μαρτίου εἰδοῖς*, idibus Martii.

εἶδον, vidi ἴδ. ὄραω.

εἰδοπριέω -ῶ· 1) formam eificio, repraesento, -are· *2) *νεοσλ.* in dico, denuntio, -are.

εἰδοποιήσις, ἡ· 1) repraesentatio, -onis, θ. *2) *νεοσλ.* denuntiatio, significatio, -onis, θ.

εἰδοποιῶ, ἡ, repraesentatio, θ.

εἰδοποιός, ὄν, speciem efficiens.

εἶδος, τό, species, -ei, θ.

εἰδότης, scienter; perite.

εἰδοφορέω -ῶ· speciem rei effingo.

***εἰδυλλιακός βίος**, vita rustica·—ἡ *ποιήσις*, poesis pastoralis.

εἰδύλλιον, τό, idyllium, -ii, οὐ.

εἰδωλολατρία, ἡ, cultus idoli.

εἰδωλολατρέω -ῶ, idololatra sum.

εἰδωλολάτρησις, ἡ, idololatra, -ae, θ.

εἰδωλον, τό· 1) simulacrum, -i, οὐ.

2) † idolum, -i, οὐ.

εἶεν, esto; haec hactenus.

εἶθε, utinam.

εἰθισμένος, ἡ, ὄν, consuetus, a, um.

εἰθισμένως, consuete.

εἰκάσω· 1) similem facio· || —ομαι,

similis sum· 2) —συγκρίνω, adsimilo, -are; comparo, -are· 3) —

τεκμαίρομαι, conjicio, -ere; conjecto.

εἰ καί, etsi.

εἰκάς, ἡ· 1) numerus vicenus· 2)

vigesimus dies mensis.

εἰκασία, ἡ, conjectura, -ae, θ.

εἰκαστής, ὁ, conjector, -oris, a.

εἰκαστική, ἡ, ars statuaria.

εἰκαστικός, ἡ, ὄν, conjecturalis, e.

εἰκαστικῶς, conjecturaliter.

εἰκῆ, temere.

εἰκονίζω, imagino, -are.

εἰκονικός, ἡ, ὄν· 1) imaginalis,

e· 2) fictus, a, um.

εἰκονικῶς· 1) imaginaliter· 2) fi-

cte, simulate.

εἰκόνιον, τό, imaguncula, -ae, θ.

εἰκόνισμα, τό· 1) simulacrum, -i,

οὐ. 2) *νεοσλ.* imago (sancta).

εἰκονογράφω -ῶ, depingo, -ere.

εἰκονογραφία, ἡ, effigies, -ei, θ.

imago, -inis, θ.

εἰκονογράφος, imagines pingens.

εἰκονακλάστης, ὁ, imaginum (san-

ctarum) ruptor, -oris, ἄ.

εἰκονομαχέω -ῶ, imagines oppu-

pugno. [gnatio.

εἰκονομαχία, imaginum oppu —

εἰκονομάχος, imagines, e templis

deturbans.

εἰκονοποιός, imagines faciens.

εἰκονοστάσιον, sanctuarium, -i, οὐ.

εἰκός, (-ότος), 1) par; aequum· 2)

verissimile, probabile. consenta-

neum rationi consentaneum.

εἰκοσαετής, **εἰκοσαετίας**, qui divi-

ginti annorum est, ὁ—, vicenarius, ἄ.

εἰκοσαετία, vicennium, -ii, οὐ.

εἰκοσαετής, (-ίδος), ἡ, quae vigin-

ti annorum est.

εἰκοσάκις, vices.

εἰκοσακισχίλιοι, viginti millia.
 εἰκοσαπλάσιος, εἰκοσαπλασίον, εἰκοσαπλούς, vices tantus.
 εἰκοσάς, = τῷ εἰκάς.
 εἰκοσι, viginti.
 εἰκοσιδύο, duo et viginti.
 εἰκοσιεννέα, undetriginta.
 εἰκοσιέξ, sex et viginti.
 εἰκοσιεπτά, septem et viginti.
 εἰκοσιοκτώ, viginti octo.
 εἰκοσιπέντε, viginti quinque.
 εἰκοσιτέσσαρες, viginti quatuor.
 εἰκοσταίος, die vicésimo.
 εἰκοστός; ἤ, ὄν, vicesimus ἢ vigésimus, a, um.
 εἰκότως, merito, jure.
 εἶκω, cedo, -ere.
 εἰκών, ἡ· 1) imago, -inis, efiigies, -ei, θ. 2) ῥητ. similitudo, θ.
 εἰκώς, μετχ. τοῦ ἔοικα.
 εἰλέος, δ, ileus vulvulus.
 εἰλικρίνεια, ἡ, sinceritas, -atis.
 εἰλικρινής, ἐς, sincerus, a, um.
 εἰλικρινῶς, sincere.
 εἶλον, εἰλόμην, ἰδέ αἰέω -ῶ.
 εἶλω, volvo, convolo, involvo.
 Εἰλωτες, οἱ, Helôtes, -um, ἄ.
 εἰλωτία, ἡ, servitus, -utis, ἄ.
 εἰλωτεύω, servio, -ire.
 εἰλωτικός, ἡ, ὄν, heloticus,
 εἰμαρμένη, ἡ, εἰμαρμένον, τό, factum, -i, οὐ. iatalitas, -atis, θ.
 εἰμαρμένος, η, ὄν, fato destinatus, a, um, fatalis, e.
 εἰμαρται, fato destinatum est.
 εἰ μή· 1) nisi· 2) ni (=nisi).
 1. εἰμί, sum (fui, esse) 1) ἀγαθός ἐστιν ὁ θεός, deus est bonus· 2) ἔστι (μετ' ἀπαρεμφ. = ἔξῃστι), est, licet· 3) ἔστι μοι (=ἔχω), est mihi; ἔστι μοι βιβλία, sunt mihi libri. 4) ἔστιν ὅς, est qui, εἰσι τινες, sunt quidam· 5) μετὰ πρόσθεσ. εἰμί ἀπό τινος, ortus sum ab aliquo· 6) εἰμί τινος (κτῆμα, ἔργον), sum alicujus.
 2. εἶμι, (μέλλων τοῦ ἔρχομαι = θὰ ἔλθω, θὰ ὑπάγω)· ibo, -is, -it, κτλ εἰμι βοηθήσων αὐτῷ, ibo eisubsidio. Ἡ ἀπαρέμφ. καὶ ἡ μετοχὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἔχουσι σημασίαν μέλλοντος, αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις ἐνεστώτους· ἴδε ἔρχομαι.

εἶπερ, si quidem.
 εἶπον, dixi.
 εἶποτε, (εἶ ποτε) si quando.
 εἶργνυμι, in carcerem conjicio.
 εἶργω, arceo (-ui, -ere)· μετφ. ὁ νόμος εἶργει μὴ ἀποκτείνειν, lex vetat, ne quis interficiat.
 εἶρηναῖος, α, ὄν, pacificus, a, um; pacatus a, um.
 εἶρηναίως, paciice; amice.
 εἶρήνευσις, pacificatio, -onis, θ.
 εἶρηνεύω· 1) paco ἢ pacifico (are, aliquid ἢ aliquid· 2) ἀμεν. in pace vivo, pacem ago.
 εἶρήνη, ἡ, pax, pacis, θ. μετφ. *α) = ὁμόνοια, concordia, -ae, θ. β) = ἡσυχία, pax, tranquillitas· γ) Εἰρήνη (θεά), Pax.
 εἶρηνικός, ἡ, ὄν, pacis studiosus ἢ pacem amans; pacificus, a, um, ἐντεῦθ. = tranquillus, a, um.
 εἶρηνικῶς, pacate.
 εἶρηνοδίκης, δ, fetialis, -is, ἄ. pacificator, -oris, ἄ.
 εἶρηνοποιέω -ῶ, pacifico, -are.
 εἶρηνοποιήσις, pacificatio, -onis.
 εἶρηνοφύλαξ, δ, pacis custos.
 εἶρκτη, ἡ, carcer, ἄ. vincula, -orum, οὐ. custodia, -ae, θ.
 εἶρμός, δ, series, -ei, θ.
 1. εἶρω (=συνεῖρω) sero (-ui), -ere· εἶρω (= πλέκω) στεφάνους, flores coronos nexo.
 2. εἶρω (ποιητ.) dico, -ere.
 εἶρων, δ· 1) = κρυφίνους, dissimulato, -oris, ἄ. 2) = σκώπτης, cavillator, -oris, illusor, -oris, ἄ.
 εἶρωνεία· 1) = προσποίησις ἀγνοίας, dissimulatio, -onis, ἡ, *2) = χλευασμός, illusio, -onis, θ.
 εἶρωνεύομαι· 1) dissimulate loquor· καὶ ἐν γένει dissimulo, -are· 2) = σκώπτω, derideo, -ere.
 εἶρωνευτής, δ, cavillator, ἄ.
 εἶρωνευτικός, εἶρωνικός, ἡ, ὄν, dissimulatione loquens; simulatus, a, um; ironicus, a, um.
 εἰς καὶ ἐς· 1) in (μετ' αἰτιατ.)· ἀφικνοῦμαι εἰς χώραν· venio in regionem· ἀφικετο εἰς Ἀθήνας, Athenas venit· 2) ad· εἰς Ἀφροδίτης (δῆλ. γαστήρ), ad Veneris (δῆλ. aedem)· 3)

λόγους ποιῶμαι εἰς τὸν δῆμον, verba facio ad populum. 4) ἐπὶ χρόνον· εἰς ἔνιαυτόν, in unum annum. ἐς θέρος, in aestatem. 5) quod attinet ad: εἰς μὲν ταῦτα, quod ea attinet. 6) δι' ἐπισημασίας: εἰς καλόν, opportune. 7) ἐπὶ ἀριθμ. circiter, ad: εἰς μυρίας, ad decem millia.

εἰς, μία, ἓν, unus, una, unum (γεν. unius, δοτ. uri).

εἰσαγγελεύς, δ, delator, -oris, ἄ. εἰσαγγελία, ἡ, delatio, -onis, θ.

εἰσαγγελτικός, εἰσαγγελικός, ἡ, ὄν, delator, us, a, um.

εἰσαγγέλλω, ρημ. defero (-tuli, -latum, -ere).

εἰσάγω, 1) = εἰσορμίζω τι, invehō, -ere ἢ importo, -are, aliquid. 2)

εἰσάγω τινά πρὸς τινα, introduco aliquem ad aliquem. 3) εἰσάγω τινὰ λέγοντα, induco aliquem dicentem.

εἰσαγωγεύς, δ, introductor, ἄ.

εἰσαγωγή, ἡ, 1) = εἰσορμὴ, in- vectio, -onis, θ. 2) introductio, -onis, θ. 3) — βιβλίον, praemium.

εἰσαγωγικός, ἡ, ὄν, ad introductio- nem aptus; introductor, us.

εἰσαγωγίμος, ὄν, importatitius, a, um, introductus, a, um.

εἰσακοντιζώ, jaculor in-.

εἰσακούω, 1) — τινός, audio, aus- culto aliquem. 2) — τὰς δεήσεις, exaudio preces. 3) — τινὶ (ὑπακούω), exaudio aliquem; obedio alicui.

εἰσάλλομαι (εἰσπιδῶ) εἰς τι, insi- lio (-ire) in aliquid.

εἰσάπαξ ἢ εἰς ἅπαξ, semel.

εἰσαριθμέω -ῶ, adnumero, -are.

εἰσαῦθις, posthac.

εἰσαιί, εἰς αἰε, semper.

εἰσαύριον ἢ εἰς αὔριον, in cra- stinum; in posterum diem.

εἰσβαίνω, ingred or, (-gressus sum, -i), in aliquid conscendo.

εἰσβάλλω, 1) = ἐμβάλλω, injicio (-jeci, -jectum, -ere), aliquid alicui. 2) = βία εἰσέρχομαι, invado.

εἰσβασις, ἡ, ingressus, -us, ἄ.

εἰσβατός, ἡ, ὄν, quem, quam,

quod ingredi possumus.

εἰσβιάζομαι, (= βία εἰσέρχομαι),

irrumpo, -ere, in aliquid.

εἰσβιάζω (εἰς τὰς ναῦς), impono in naves (in classem).

εἰσβολή, ἡ, 1) ingressus, -us, ἄ. 2) invasio, -onis, θ.

εἰσδέχομαι, recipio (-cepi; -cep- tum -ere) aliquid: ἢ aliquid.

εἰσδύσις, ἡ, introitus, -us, ἄ.

εἰσδύω, εἰσδύομαι. 1) subeo, -ire, penetro, -are; insinuo, -are.

εἰσεμι, ἴδε εἰσέρχομαι.

εἰσέλασις, ἡ, irruptio, -onis, θ.

εἰσελαύνω, equo invehor ἢ in- gredior, -i.

εἰσέρπω, εἰσερπίζω, irrepo (-psi, -ptum, -ere), id aliquid; irrepto.

εἰσερπυσμός, δ, irrepto, θ.

εἰσέρχομαι, 1) ineo (si, -itum, -ire) in aliquid; ingredior (-essus sum, -i) in aliquid; introeo, -ire,

in aliquid; intro -are, in aliquid.

εἰσέτι, in posterum quoque.

εἰσέχω, introrsus pertineo.

εἰσηγέομαι -οῦμαι, 1) introduco (-xi, -ctum, -ere), aliquid; 2) — νόμον, legem rogo.

εἰσηγήσις, ἡ, 1) introductio, -onis, θ. 2) suasio, -onis, θ. 3) εἰσηγήσις.

εἰσηγητής, δ, introductor (-oris alicujus rei), auctor, -oris, ἄ.

εἰσάγω, invehō, -ere.

εἰσικνέομαι -οῦμαι, pervenio in-.

εἰσαιτήριον; tabella (admissionis).

εἰσαιτήριος, ὄν, ad ingressum per- tinens; εἰσαιτήριος λόγος, oratio adi- tialis.

εἰσορμὴ, ἡ, in vectio, -onis, θ.

εἰσορμίζω, invehō (-xi, -ere), ali- quid; importo, -are, aliquid.

εἰσορμίζω, coopto, -are.

εἰσορμίζω, feriendo immitto.

εἰσινέομαι, innato, -are.

*εἰσοδεῖα, ἡ, fructuum perceptio,

frugum perceptio; seges, -etis, θ.

*εἰσοδεῖα, ἡ, fructus percipio.

*εἰσοδῆμα, τό, reditus, -us, ἄ.

εἰσοδος, ἡ, ingressus, -us, ἄ.

εἰσορᾶω -ῶ, intueor, -eri.

εἰσορμάω -ῶ, irruo, -ere.

εἰσορμίζω, in portum invehō. ||

—ομαι, invehor in portum.
είσοχή, ἡ, quod introrsum ver-
git; locus depressus; cavum.

εἰμπέμπω (==εμβάλλω), immitto,
-ere, aliquid (φόρον metum).

εἰσπεράω -ῶ, transeo, -ire.

εἰσπέτομαι, involo, -are.

εἰσπηθάω -ῶ (εἰς τι), insilio (-si-
lui, -ire) alicui ἢ aliquid.

εἰσπίπτω (εἰς τινα, εἰς τι)· incido
(-cidi, -ere) in aliquem.

εἰσπλέω, navigo ἢ navi invehor
(in locum aliquem).

εἰσπλοός -οὐς, invectio in portum

εἰσπνέω, spiritu duco (aërem)

εἰσπνοή, ἡ, respiratio, -onis, θ.

εἰσπορεύομαι, intro; introeo.

εἰσπράκτωρ, δ, exactor, -oris, ἄ.

εἰσπραξις, ἡ, exactio, -onis, θ.

εἰσπράττω, exigo, (-egi, -ere)

aliquid ab aliquo.

εἰσρέω, influo (-xi, -xum, -ere)·

ἄορ. εἰσερρῆν (==εἰσερρευσεν), in-
fluxit.

εἰσρους, δ, influxus, ἄ.

εἰσροή, εἰσρυσίς, influxio, -onis.

εἰστίθηναι, impono, (-posui, -posi-
tum, -ere), aliquid in aliquid.

εἰσφέρω (ἄορ. εἰσφέρων), 1) in-
fero (intuli, illatum -ere); ingero

(-gessi, -ere), aliquid· 2) περί χρη-
μάτων, φόρων· α) infero, -ferre;

confero, -ferre· β) χρήματα, εισφο-
ράς εἰσφέρω, pecuniam tributa sol-
vo, pendo· 3) νόμον εἰσφέρω, le-
gem fero, legem rogo· 4) =εἰσάγω,
induco, -ere.

εἰσφορά, ἡ, 1) pecuniae collatio·

2) =φόρος, tributum, -i, cῶ. 3) il-
latio (legis).

εἰσφορέω -ῶ, infero, importo.

εἰσφράττω, sepio -ire, aliquid.

εἰσφύρω, immisceo, -ere.

εἰσχέω, infundo, -ere.

εἰσχωρέω -ῶ, penetro in aliquem
locum, pervado, -ere.

εἶσω, εἶσω, intra (μετ' αἰτιατ.).

εἰσωθέω -ῶ, intra pello.

εἶτα, postea deinde, tam.

εἶτε—εἶτε, sive—sive.

εἶωθα, εἰωθώς, ἴδε ἐθίζω.

εἰωθότως, more solito.

ἐκ (πρὸ φωνηέντ.) ἐξ 1) ex ἡ e (e
πρὸ συμφ. ex πρὸ συμφ. καὶ φω-
νήεντος), μετ' ἀφαιρ. : ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ, e caelo· 2) de (μετ' ἀφαιρ.)
εἰς ἐξ ἐκείνων, unus de illis· 3) ab
ἡ a (μετ' ἀφαιρ.) : ἐκ παίδων, a
pueris.

ἐκάνην, ἴδε καίομαι.

ἐκάς, procul.

ἐκασταχῆ, ἐκασταχοῦ, ubique.

ἐκασταχοθέν, undique.

ἐκασταχόθι, passim.

ἐκασταχόσε, quoquo versus.

ἐκαστος, ἡ, ον, 1) quisque, quae-
que, quodque ἢ quidque (γεν. cu-
jusque) : 2) omnis, e : ἐκαστος ἄν-
θρωπος, omnis homo· 3) ἐκαστος
χωρὶς, ἐκαστος ἰδίᾳ, εἰς ἐκαστος, ἐ-
καστος ἕνα, (μίαν, ἓν)· singuli, sin-
gulae, singula (γεν. singulorum κτλ.)

ἐκástοτε, semper.

ἐκάτερος, α, ον, uterque, utraque,

utrumque.

ἐκατέρωθεν, utrinque.

ἐκατέρωθι, utrobique.

ἐκατέρως, utroque modo.

ἐκατέρωσε, in utramque partem.

ἐκατόγχιον, centimanus, a, um.

ἐκατόμβη, ἡ, hecatombe, -es, θ.

*ἐκατομύριον, τό, decies centum
millia; decies centena millia.

*ἐκατομμυριοῦχος, mille millia
habens; locupletissimus, a, um.

ἐκατόμποις, ἡ, centum urbes
hahens.

ἐκατόμπος, ουν, centipes, -edis.

ἐκατόμπος, ον, centum por-
tas habens.

ἐκατόν, οί, αἰ, τά, centum.

ἐκατονταετηρίς, ἡ, centenaria ae-
tas; seculum, -i, οῦ.

ἐκατονταετής, ἐκατονταέτης, cen-
tum annorum; centenarius.

ἐκατοντάκις, centies.

*ἐκατοντάλιτρον, centumpondium

*ἐκατονταπλασιάσω, centuplico.

ἐκατονταπλάσιος, α, ον, centu-
plex, -icis; centuplicatus, a, um.

ἐκατονταπλασίως, in centuplum;

centies tantum.

ἐκατόνταρχος, centurio, -onis, ἄ.

ἐκατοντάς, ἡ, centenarius nume-

rus : centuria, -ae. θηλ.
ἐκατοντούτης, -ης, centum annorum; centenarius, -a.
ἐκατοστημόριον, centesima pars.
ἐκατοστός, centesimus, a, um.
ἐκατοστής, ἡ, centuria, -ae, θ.
ἐκβαίνω, evado (-si, -sum, -ere)· 2) exeo, -ire; **ἐκβαίω** ἐκ τῆς νεώς, exeo de (ex) naxi· 3) egredior, -i· **ἐκβαίω** τῆς οἰκίας, egredior domo· 4) **ἐκβαίνει** (=συμβαίνει, ἀποβαίνει)· evenit, accidit.
ἐκβάλλω, ejicio (-jeci, -ectum, -ere), *τινά τῆς οἰκίας*, aliquem domo· || **ἐκβάλλω** τοὺς στρατιώτας τῶν ἐσπέρων, milites ex praesidiis et stationibus deturbo· ***ἐκβάλλω** φωνήν, vocem emitto.
ἐκβασίς, ἡ· 1) egressus, -us, θ.
 2) eventus, -us, ἄ. exitus, -us, ἄ.
ἐκβιάζω· 1) vi expello aliquid; exturbo aliquid ἢ aliquem· *2) violo, -are, aliquem.
ἐκβίασις, **ἐκβιασμός**, violentia.
ἐκβιβάζω, e navi expono, educo, -ere, aliquem.
ἐκβλάστησις, ἡ, germinatio, -onis.
ἐκβλύζω, scateo, -ere.
ἐκβοᾶω -ᾶ, exclamo, -are.
ἐκβοηθέω -ᾶ (ἐκ τῆς πόλεως)· cruptionem ex oppido facio.
ἐκβολάς, ἡ, scoriae argenti.
ἐκβολή, ἡ, ejectus, -us, θ.
ἐκβόσκω, depasco -ere.
ἐκβράζω (περὶ θαλάσσης)· in litus ejicio, aliquid.
ἐκβρασμα, τό· 1) quod in litus ejectum est· *2) μῦθ.—a (καθάρματα), faex populi; sentina reipublicae **ἐκγίγνομαι**· 1) enascor, -i. (ab aliquo)· 2) **ἐκγίγνομαι** τοῦ ζῆν, discedo e vita· 3) **ἐπὶ χρόνον**—παρέρχομαι, praetereo, -ire.
ἐκγονος, ον· 1) ortus, a, um· 2) **ἐκγονοί** a) —τέκνα, soboles· β) —ἀπόγονοί, posterī, -orum.
ἐκγράφω· 1) —ἀντιγράφω, exscribo, -ere· 2) —ἐξαιλέω, deino, -are.
ἐκγυμνάζω, exerceo, -ere.
***ἐκγύμνασις**, ὁ, exercitatio, θ.
ἐκγυμνώω -ᾶ, nudo, -are.
ἐκδαρσις, **ἐκδαρμα** (=ἐξέγδαρμα)·

1) cutis laceratio· 2) pellis detractio
ἐκδεῖκνυμι, ostendo, -ere.
ἐκδέρω (=γδέρω)· 1) detraho pellem (bestiae alicui)· *2) —ἀμύττω τὸ δέσμα, cutem lacero.
ἐκδεσμεύω, religo ex aliqua re.
ἐκδετος, religatus (ex equis).
ἐκδέχομαι· 1) = **διαδέχομαι**, ἀναλαμβάνω· excipio (-cepi, -ptum, -ere)· 2) = **προσδέχομαι**, περιμένω, exspecto, -are.
ἐκδηλος, ον, evidens, -ntis.
ἐκδηλώω -ᾶ, patefacio, -ere, aliquid; manifesto, -are.
ἐκδήλωσις, manifeste, manifestatio.
***ἐκδήλωσις**, ἡ, manifestatio.
ἐκδιδάσκω, edoceo, ere.
ἐκδιδράσκω, aufugio, -ere.
ἐκδίδωμι· 1) —ἐκφέρω τι, edo (-didi, -ditum, -ere), aliquid· 2) = **παραδίδωμι**, dedo, -ere, aliquem· 3) —**προδίδωμι**, prodo, -ere· 4) **ἐκδίδωμι** θνηγτέρα, do ἢ colloco iuliam in matrimonium· 5) —**μισθῶ** τι, loco, -are, aliquid· 6) **ἐκδίδωμι** ἀργύριον (=δανείζω), colloco pecuniam fenore· 7) **ὁ ποταμὸς ἐκδίδωσιν** (=ἐκβάλλει) εἰς τὴν θάλασσαν, flumen in mare editur.
ἐκδιηγέομαι -οῦμαι, inarro, -are.
ἐκδικάζω (δικήν), iudicium exerceo, de lile ἢ de causa iudico.
***ἐκδικασις**, ἡ, actio iudicandi.
ἐκδικέω -ᾶ, vindico, -are· || —οῦμαι, ulciscor, -i.
ἐκδικησις, ἡ, ultio, -onis, θ.
ἐκδικητικός, ἡ, ὄν, ultorius, a, um
ἐκδικητής, ὁ, ultor, -oris, ἄ.
ἐκδικήτρια, ἡ, ultrix, -icis, θ.
ἐκδικος, ον· 1) —ἀδικος, injustus, a, um· 2) —**ἐκδικητής**, ulciscens.
ἐκδικώς, injuste.
ἐκδιψάω -ᾶ, valde sitio.
ἐκδιψος, ον, valde sitiens.
ἐκδιωκτέος, α, ον, abigendus.
ἐκδιώκω, expello (-puli, pulsum, -ere), aliquem.
ἐκδιώξις, ἡ, expulsio, -onis, θ.
ἐκδορά, ἡ, cutis laceratio.
ἐκδόρια (φάρμακα), medicamenta cutem rodentia, ***ἐκδόριον**, τό, causticum, -i, οἶ.

ἐκδοσις, ἡ· 1) = παράδοσις, deditio, -onis, θ. 2) = μίσθωσις, locatio, -onis, θ. 3) ἐκδοσις βιβλίου, editio, θ. 4) = γύμφωσις, desponsatio, θ.

ἐκδοτέος, α, ον, edendus, a, um.

***ἐκδότης**, δ, editor, -oris, ἄ.

ἐκδοτός, ον· 1) = παραδεδομένος, deditivus, a, um· 2) ἐκδοτός τινι deditus alicui in aliqua re· ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασίαν, omni intemperantiae, vitam suam addictus.

ἐκδοτός, deditim.

***ἐκδούλευσις**, ἡ, ministerium, -ii, οὐ. opera, -ae, θ.

ἐκδοχεῖον, τό, excipulum, -i, οὐ.

ἐκδοχή, ἡ· 1) exceptio, -onis, θ. 2) = ἐρμηνεία, interpretatio, θ.

ἐκδρομή, ἡ, excursio, -onis, θ.

ἐκδύσις, ἡ, exutio; spoliatio, -onis.

ἐκδύω, exuo (-ui, -utum, -ere).

ἐκεῖ, illic· ἐκεῖθεν, illinc· ἐκεῖδι, illic, ili.

ἐκεῖνη, illo modo.

ἐκεῖνος, η, ον, ille, illa, illud.

ἐκεῖνος, illo modo.

ἐκεῖσε, illuc.

ἐκχειρία, ἡ, indutiae, -arum, θ.

ἐκζέω, effervesco; ebullio.

ἐκζεσις, ἡ, fervor, -oris, ἄ.

ἐκζητέω -ῶ, exquiro, -ere.

ἐκζητήσις, ἡ, exquisitio, -onis, θ.

ἐκζητητής, δ, inquisitor, -oris, ἄ.

ἐκζοφω -ῶ, obscuro, -are.

ἐκηβόλος, longe jaculans.

ἐκθάλλω, foveo, -ere.

ἐκθαμβέω -ῶ, obstupefacio, -ere, aliquem· ἐκθαμβοῦμαι, obstupeo, (-iactus sum, -iieri).

ἐκθαμβος, ον, obstupidus.

ἐκθάπτω, e terra effodio.

ἐκθεδόμεαι -ῶμαι, contempior.

ἐκθεατρῆζω, per theatrum traduco, ἐντεῦθ· traduco ignominiose.

ἐκθειάζω, 1) = ἀποθέω, consecro, -are, aliquem· 2) = ἐγκωμιάζω, consecro, laudibus extollo.

ἐκθειασμός, δ, consecratio, θ.

ἐκθεμα, τό, publice expositum.

ἐκθεσις, ἡ, 1) expositio (infantis)· 2) explicatio, -onis, θ. 3) = σύνθεσις, compositio, -onis, θ. scriptio,

-onis, θ. 4) expositio, -onis, θ. **ἐκθεσμος**, ον, lege vetitus (a, um); contra leges; inhonestus.

ἐκθέσμως, contra leges.

ἐκθέτης, δ, 1) expositus· *2) qui (publice) exponit (aliquid).

ἐκθετος, ον, expositus, a, um; relictus, a, um; — βρέφος, *τό ἐκθετον; infans relictus, nothus, -i, ἄ.

ἐκθέω, excurro, -ere.

ἐκθέωσις, ἡ, consecratio, θ.

ἐκθηλάζω, exsugo, -ere.

ἐκθηλυνσις, effeminatio, θ.

ἐκθηλύνω, effemino, -are, enervo, -are; mollio, -ire, aliquem

*—ομαι, mollior, -iri, ἐκτεθηλυμένος, vir effeminatus; vir mollis.

ἐκθλίβω, 1) exprimo, -ere, aliquid· 2) ἐν τῇ γραμμ. efido, -ere, aliquid (γράμματα, literas).

ἐκθλιμῖς, ἡ, 1) expressio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. elisio, -onis, θ.

ἐκθνήσκω, 1) = λειποθυμῶ, animo linquor· 2) emorior.

ἐκθρεψις, ἡ, educatio, -onis, θ.

ἐκθρονίζω, regno expello, aliquem

ἐκθρόνισις, expulsio e regno.

ἐκθρώσκω, exsilio; prosilio.

ἐκθυμος, ον, 1) alacer, -is, -e; fortis, e· 2) ardens, -tis; fervidus.

ἐκθύμως, 1) alacriter· *2) ardentem; vehementer; acri studio.

ἐκθύω, sacrifico, -are; —ομαι, expio, -are; lustro, -are.

ἐκκαθαίρω, ἐκκαθαρίζω, expurgo, -are; mundo, -arer aliquid.

ἐκκάθαρος (ἐκκαθάρισις), ἡ, purgatio, θ. mundatio, θ.

ἐκκαίω, 1) exuro (-ussi, -ustum, -ere), aliquid· 2) μετφ. = ἐξάπτω τινά, accendo, -ere, aliquem· 3) μετφ. —ομαι ardeo, -ere.

ἐκκαλέω -ῶ, evoco, -are, aliquem· συνήθ. ἐκκαλοῦμαι, evoco, -are.

ἐκκαυμα, τό, fomes, -itis, ἄ.

ἐκκαυσις, ἡ, accensio, -onis, θ.

ἐκκενῶ -ῶ, ῥῆμ. evacuo, -are, aliquid.

ἐκκεντέω -ῶ, pungo, ere.

ἐκκεντρικός ἀνήρ, abnormis homocujus mores ab usu vitae differunt; homo temerarius.

ἔκκεντρος, ον, ἐπίθ. qui est extra centrum.

ἔκκεντρότης, ἡ, 1) egressio ex centro. *2) furor, -oris, ἄ.

ἐκκένωσις, ἡ, exinatio, θ.

ἐκκεχυμένος, effuse.

ἐκκηρύσσω καὶ **ἐκκηρύττω**, praeconis voce in exsilium mitto.

ἐκκινῶ -ῶ, 1) exagito, -are; excito, -are. *2) = ἐξενῶ, me in viam do, iter ingredior.

ἐκκλείω, 1) = ἀποκλείω, excludo. 2) = ἐμποδίζω, prohibeo.

ἐκκλέπτω, furtim subduco.

ἐκκλησία, ἡ, 1) ἐκκλ. ἐν ἣ συνελήθον καὶ οὐκ ἐνηφοφόρουσιν. α) contio, -onis, θ. β) concilium, -i, οὐ. 3) ἐκκλησία ἐν ἣ ἐνηφοφόρουσιν καὶ ἐνηφιζόντο, comitia, -orum, οὐ. πλ. 4) † templum, -i, οὐ. ecclesia, -ae, θ.

ἐκκλησιάζω, concionor, -ari || -ομαι, eo in ecclesiam.

ἐκκλησιαστής, δ, 1) concionator, -oris, ἄ. 2) † ecclesiastes, -ae, ἄ.

ἐκκλησιαστικός, ἡ, ὄν, 1) concionalis, e. *2) † ecclesiasticus, a, um. **ἐκκλησις**, ἡ, 1) evocatio, -onis, θ. 2) provocatio, -onis, θ.

ἐκκλητικός, ἡ, ὄν, evocatorius.

ἐκκλητος, ον, 1) evocatus, a, um. 2) ad quem provocatur. 3) de quo provocatio est. 3) ἐκκλητος δίκη, causa provocata.

ἐκκλίνω, 1) = ἀποφύγω, declino, -are aliquid. 2) συνήθ. ἀμετ. = ἐκτρέπομαι (ἀπό τινος), me declino, kai οὐδ. declino, -are.

ἐκκλισις, ἡ, declinatio, θ.

ἐκκοιλίω, excavo, -are.

ἐκκοιλιάζω (= ἐξεκοιλιάζω), e ventre eximo; exentero, -are.

ἐκκοκίζω, grana eximo.

***ἐκκοκισμός**, excusus granorum. **ἐκκολάπτω**, ρ. 1) exsculpo (-psi, -ptum, -ere), aliquid. 2) ἐκκολάπτω ὡά, νεοττούς, excludo ova, pullos.

ἐκκόλαψις, exclusio pullorum.

ἐκκολυμβάω -ῶ, enato, -are.

ἐκκομιδή, ἡ, 1) exportatio, -onis, θ. 2) = κηδεία, funus, -eris, ἄ.

ἐκκομίζω, 1) exporto, -are, aliquid. 2) νεκρόν — (= κηδεύω), mortuum ettero.

ἐκκοπή, ἡ, excisio, -onis, θ.

ἐκκοπρέω -ῶ, **ἐκκοπρίζω**, stercus edo; alvum levo.

ἐκκοπρόμαι -οὔμαι, in stereus ἢ coenum mutor.

ἐκκόπτω. 1) excido (-i, -isum -ere), aliquid. 2) ἐκκόπτω τὰς θύρας, τὰς πύλας, excido portas. 3) ἐκκόπτω τινός τι, coerceo alicujus aliquid (τὴν θρασύτητα, audaciam).

ἐκκρεμής, ἐς, (= κρεμάμενος) pendulus, a, um. *τὸ ἐκκρεμῆς ὄρολόγιον, oscillatorium horologium.

ἐκκριμα, τό, excrementum, οὐ.

ἐκκρίνω. 1) excerno -crevi, -cretum, -ere aliquid ἢ aliquid. 2) se-ligo, -egi, -ctum. -ere. 3) ἐκκρίνεται, excernitur, effluit.

ἐκκρίσις, ἡ. 1) excretio, -onis, θ. 2) excrementum, -i, οὐ.

ἐκκριτικός, ἡ, ὄν, excernendi vim habens.

ἐκκρούσις, ἡ, excussus, -us, a.

ἐκκρούω, excutio (-ussi, -ere), aliquid ἢ aliquid. ἐντεῦθ. = expello (-fli, pulsum -ere), aliquid.

***ἐκκύβευσις**, ἡ, sortitio, -onis, θ.

ἐκκυβεύω. 1) = διακυβεύω, jaceo aleam, jactā aleā periclitor || παθῆν. in alea perdo. *2) ἐπὶ λαχείου, sortem duco; sortior, -iri.

ἐκκυλίω, **ἐκκυλινδέω** -ῶ, **ἐκκυλινδῶ**, evolvo (-olvi, -olutum, ere) aliquid (πέτρας, sava). ἐκκυλίωμαι me evolvo (ex).

ἐκκύπτω, promineo (-ui, -ere); — τὴν κεφαλὴν, prospicio.

ἐκκωφάω -ῶ, **ἐκκωφῶ** -ῶ. surdum facio. **ἐκκωφῶ** τινα, alicujus aures obtundo. ἐντεῦθ. = ἀμβλύω, obtundo.

ἐκλαμβάνω, 1) excipio, -ere, aliquid. 2) recipio, -ere, aliquid. 3) — ἔργον, conduco opus faciendum. 4) = ἐννοῶ τι, accipio (excipio), -ere, aliquid. *5) — τινα ἀντί τινος, accipio aliquid pro aliquo.

ἐκλαμπρότης, ἡ, excellentia, θ.

ἐκλαμπρύνω, illustro, -are.

ἐκλάμπω, oifulgeo (-lſi, -ere);
 ἐκλαμψις, ἡ, fulgor, -oris, ἄ.
 ἐκλανθάνομαι, obliviscor, -i.
 ἐκλαξέω, exsculpo; -ere.
 ἐκλατομέω -ῶ, lapides excido
 ἐκλειάνω, levigo -are, aliquid.
 ἐκλέγω, 1) = διαλέγω, lego, (-gī,
 -ctum, -ere); eligo, -gī, -ctum, -ere;
 opto, -are, aliquid. 2) περι φόρων,
 ζηρημάτων = εἰσπραττω, exigo, -ere,
 (tributum). 3) = αἰροῦμαι, eligo,
 deligo, creo.
 *ἐκλειπτική, ἡ, linea ecliptica.
 ἐκλείπω, 1) desero, (-rui, -rtum,
 -ere) aliquid 2) ἀμετ. = ἐλλείπω,
 deicio (-eci, -ctum, -ere): ἡ σελήνη
 ἐκλείπει, luna deficit.
 ἐκλειψις, ἡ, defectio, -onis, θ.
 ἐκλεκτός, α, ον, eligendus ἢ de-
 ligentus, a, um.
 ἐκλεκτικός, ἡ, ὄν, qui eligit; eli-
 gens, -ntis.
 ἐκλεκτός, ἡ, ὄν, electus.
 *ἐκλεκυμένος, η, ον, solutus.
 ἐκλεκυμένος, solute.
 ἐκλεξις, ἡ, delectus, -us, ἄ.
 ἐκλεπίζω, ἐκλέπω. 1) decortico
 -are 2) ἐπι πτηνῶν = ἐκκολάπτω,
 excludo, -ere, (pulos, ova).
 ἐκλεπσις, ἡ, 1) corticis detra-
 ctio 2) pullorum exclusio.
 ἐκλιπαρέω -ῶ, exoro, -are,
 ἐκλιπαρήσις, ἡ, deprecatio.
 ἐκλιπής, ἐς, deficiens, -ntis.
 ἐκλογεομαι -οῦμαι, excuso, -are.
 ἐκλογεύς, δ, 1) exactor vectiga-
 lium *2) elector, -oris, ἄ.
 ἐκλογή, ἡ, 1) electio, θ. delectus,
 us, ἄ. 2) = εἰδύλλιον ecloga, θ.
 ἐκλογικός, ἡ, ὄν, ad deligendos
 magistratus pertinens.
 ἐκλυσις, ἡ, 1) = λύτρωσις, exso-
 latio, -onis, θ. liberatio, -onis, θ.
 2) = ἐξασθένσις, imbecillitas, *3)
 = διαφθορά ἡθῶν, morum corru-
 ptela; dissolutio, -onis, θ.
 *ἐκλυτος, ον, dissolutus, a, um,
 ἐκλύτρωσις, ἡ, redemptio, θ.
 ἐκλύτως, solute.
 ἐκλύω, 1) = λύω, ἀπαλλάττω, ex-
 solvo (-olvī, -lutum, -ere) aliquem
 ἢ aliquid 2) = ἐξασθενίζω, enervo.

ἐκμαγεῖον, τό, simulacrum rei ali-
 cujus expressum (in gypso, in ce-
 ra); imago expressa.
 *ἐκμάθησις, ἡ, actio ediscendi
 (aliquid);
 ἐκμαίνω, furio, -are, aliquem:—
 ομαι, furo, ere;
 ἐκμανής, ἐς, furens, -ntis.
 ἐκμανθάνω, edisco, -ere, aliquid.
 ἐκμάσσω, καὶ ἐκμάττω, 1) = ἀπο-
 ψῶ extergeo, abstergeo, (-rsi, -rsum,
 -ere) aliquid 2) = ἐκτυπῶ, exprimo,
 -ere, aliquid.
 *ἐκμεταλλεύω, fodinas exhaurio *—
 ομαι, fodinas exerceo || μετφ. —ο-
 μαι τὴν ἀγνοίαν τινος, quaestum ex
 errore alicujus exerceo.
 *ἐκμετάλλευσις (γῆς), iundi cultura
 ἐκμετρέω -ῶ, καὶ ἐκμετρέομαι,
 -οῦμαι, emetior ἢ dimetior, -i, *ἐξ-
 ἐμέτρησε τὸ ζῆν, τὸν βίον, vitam
 finivit; mortuus est.
 ἐκμέτρησις, ἡ, dimensio, θ.
 ἐκμετρος, ον 1) modum exce-
 dens 2) immodicus, a, um.
 ἐκμέτρωσις, immodice.
 ἐκμηκίζω, ἐκμηκύνω, extendo.
 *ἐκμηθενίζω 1) ad nihilum red-
 digo 2) vilito, -are, aliquid ἢ ali-
 quem; —ομαι, in nihilum me ex-
 stinguo; evilesco, -ere.
 *ἐκμηθένσις, ἡ 1) in nihilum
 exstinctio 2) vilitas -atis, θ.
 ἐκμηγνύω, enuntio, -are.
 ἐκμίμησις, ἡ, imitatio exacta.
 ἐκμισθῶω -ῶ, loco -are; eloco,
 -are, aliquid ἢ aliquem.
 ἐκμισθωσις, ἡ, locatio, -onis, θ.
 *ἐκμισθωτής, δ, locator, -oris, ἄ.
 ἐκμυζῶω -ῶ, sugo, -ere, aliquid
 ἐκμύζησις, ἡ, suctus, -us, ἄ.
 ἐκμυκκάομαι -ῶμαι, emugio, -ire.
 ἐκναρκῶω -ῶ, obtorpesco, -ere.
 ἐκνευρίζω, enervo, -are; ἐκνευεν-
 ρισμένος, η, ον, enervatus, a, um;
 enervis, e.
 ἐκνευρίσις, ἡ, enervatio, θ.
 ἐκνομος, ον, non legitimus, a,
 um, legibus repugnans.
 ἐκούσιος, α, ον, spontaneus, a,
 um; voluntarius, a, um.
 ἐκουσίως, sponte (meā, tuā, suā).

ἐκπαγλος, ον, terribilis, e.
 *ἐκπαιδευσις, ἡ, eruditio, ὁ.
 *ἐκπαιδευτήριον, paedagogium.
 ἐκπαιδευτικός, ἡ, ὄν, ad educationem, ad institutionem ad eruditionem pertinens.
 ἐκπαιδεύω, instituo (-ui, -utum, -ere), alicquem; erudio, -ire.
 ἐκπαλαι, jamdudum; olim.
 ἐκπαντός, omnino, prorsus.
 ἐκπαρθενεύω, devirgino, -are.
 ἐκπειράω -ῶ, tento, alicquem.
 ἐκπέμπω, emitto, -ere.
 ἐκπεμπή, ἡ, emissio, -onis, ὁ.
 ἐκπεραιῶν, ad finem perduco.
 ἐκπεράω -ῶ, trajicio, -ere.
 ἐκπεριπλέω, circumnavigo, -are.
 ἐκπετάσσω, extendo, -ere.
 ἐκπέτασις, ἡ, expansio, -onis, ὁ.
 ἐκπέτομαι, ἐκπέταμαι, evolo, -are.
 ἐκπήγγω, congelo, -are.
 ἐκπήδαω -ῶ, exsilio, -ire.
 ἐκπήδημα, τό, saltus, -us, ἄ.
 ἐκπήξις, ἡ, congelatio, -onis, ὁ.
 ἐκπιέζω, exprimo, -ere.
 ἐκπίεσις, ἡ, expressio, -onis, ὁ.
 ἐκπιστήριον, prelum, -i, οὐ.
 ἐκπίμπλημι, impleo, -ere.
 ἐκπίνω, ebido, -ere.
 ἐκπιπράσκω, vendo, -ere.
 ἐκπίπτω 1) excido (-idi, -ere) 2) ejicior (-ctus, sum, -i) ἐκπεσών (= ἐξορισθεῖς) τῆς πόλεως, ejectus e civitate 3) ἐκπίπτω (= ἐκδιώκομαι) ἀπό τινος, ejicior ab aliquo 4) ἐκπίπτω (= ἐξοκέλλω) εἰς τήν γῆν, ejicior in terram.
 ἐκπλατύνω, dilato, -are.
 ἐκπλος, ον, καὶ ἐκπλεως, ον, expletus, a, um (aliqua re) ἐντεῦθ. = integer, a, um; sufficiens, -ntis.
 ἐκπλέω, enavigo, -are.
 ἐκπληκτικός, ἡ, ὄν, horrendus, a, um; terribilis, e.
 ἐκπληκτικῶς 1) cum terrore *2) miro in modo.
 ἐκπληκτος, ον, attonitus, a, um; stupefactus, a, um.
 ἐκπληξις, ἡ 1) consternatio, -onis, ὁ. 2) stupor, -oris, ἄ.
 ἐκπληρώω -ῶ, expleo, -ere.
 ἐκπληρώσις, ἡ, expletio, ὁ.

ἐκπληρωτής, ὁ, qui explet (aliquid), qui facit jussa.
 ἐκπλήσσω καὶ ἐκπλήττω = 1) ἐκκρούω, ἐκδιώκω, excutio, -ere 2) = καταπλήττω, percello (-culi, -culsum, -ere) alicquem.
 ἐκπλοος, -ους, δ, enavigatio, -onis.
 ἐκπλύνω, eluo, -ere, alicquid.
 ἐκπλυσίς, ἡ, actio eluendi.
 ἐκπλυτος, ον, elutus, a, um.
 ἐκπνευσις, ἡ, exspiratio, ὁ.
 ἐκπνέω, efflo, -are, alicquid; exspiro, -are, alicquid.
 ἐκπνοή, ἡ, exspiratio, -onis, ὁ.
 ἐκπνοος, -ους, -ουν 1) exspirans, -ntis 2) exanimatus, a, um.
 ἐκποδών, e medio, de medio.
 ἐκποίω -ῶ, abalieno, -are, alicquid; vendo (-didi, -ere), alicquid.
 ἐκποίησης, ἡ, abalienatio, -onis, ὁ. venditio, -onis, ὁ.
 1. ἐκπολεμέω -ῶ 1) ad bellum lacesso 2) = καταπολεμῶ, debello, -are, vinco, -ere, alicquem.
 2. ἐκπολεμῶ -ῶ (ὑπὲρ αἱ, πρὸς τινά), intensum (hostem) reddo alicquem alicui, ἐκπολεμοῦμαι τινί, infensus (hostis) fio alicui.
 ἐκπολέμωσις, ἡ, inimicitiae, πλ.
 ἐκπολιορκέω -ῶ, urbem (obsidione) expugno; obsidione capio.
 ἐκπολιορκησις, ἡ, expugnatio.
 *ἐκπολιτίζω, ad humanitatem informo; -ομαι, excoior, -i.
 *ἐκπολιτισμός, ὁ, humanitas, -atis, ὁ. cultus, -us, ἄ. cultus vitae.
 *ἐκπολιτιστικός, ἡ, ὄν, qui (quae) mores humaniores docet; qui morum magister.
 ἐκπονέω -ῶ 1) = ἐξεργάζομαι τι, elaboro, -are, alicquid 2) — τὴν τροφήν, cibos digero 3) = πόνω κατορθῶ τι, laborando consequor, alicquid ἢ ut (μεθ' ὑποτακτικῆς).
 ἐκπορεύομαι, exeo, -ire; egredior, -i; procedo, -ere.
 ἐκπόμενοις, ἡ, processio.
 ἐκπορευτός, procedens.
 ἐκπορθέω -ῶ, devasto (urbem).
 ἐκπορθησις, devastatio (urbis).
 ἐκπορίζω, suppedito, -are; -ομαι, impetro, consequor, -i.

ἐκπύρνευσις (μετφ.) contemptus, -us, ἄ. dedecus, -oris, ἄ.

***ἐκπύρνεύω** (μετφ.) in contemptionem adduco, aliquid; —ομαι, in contemptionem venio.

ἐκπύρνω καὶ **ἐκπύρνω** 1) perficio, aliquid· 2) = ἐξελπύρνω, exigo· (χρήματα, pecunias).

ἐκπύρνω, serrā exseco.

ἐκπύρνευσις -ῶ, diem praestitutum non obeo.

ἐκπύρνευσις, ον, qui diem praestitutum non servat.

ἐκπύρνευσις, post diem praestitutum.

***ἐκπύρνω** -ῶ, ῥημ. personam alicujus gero.

ἐκπύρνω -ῶ, exterreo, -ere; consterno, -are; —οῦμαι, extereor, -i; ἐξελπύρνω, exterritus.

ἐκπύρνω, ἐκπύρνω, sputum, -i.

ἐκπύρνω, ἦ, explicatio, -onis.

ἐκπύρνω, exspuo, -ere, aliquid.

ἐκπύρνω, ἦ· 1) prolapsio, -onis, θ. 2) ejectio, -onis, θ. οὐ. *3) —

τῶν τιμῶν, diminutio, -onis, θ. deductio, -onis, θ.

***ἐκπύρνω**, ον, delapsus, a, um.

ἐκπύρνω, ον, inquirō, ῥημ. inquirō interrogando.

ἐκπύρνω, ον, iervidus, a, um.

ἐκπύρνω -ῶ, incendio, -ere, aliquid· —οῦμαι, incendo; excandesco

***ἐκπύρνω** -ῶ, detono, -are.

ἐκπύρνω, inflammatio, -onis, θ.

ἐκπύρνω, τό, poculum, -i, οὐ.

ἐκπύρνω, vasis obturamentum detraho; recludo, -ere.

ἐκπύρνω, efiluo -xi, -ere.

ἐκπύρνω 1) effirgo, -ere, aliquid· 2) erumpo (-upi, -ptum, -ere), aliquid· || μετφ. —νυμαι εἰς

τινα (=λόγοις κατὰ τινος ἐπιπύρνω), erumpo iram ἢ stomachum in aliquem.

ἐκπύρνω, ἦ, eruptio, -onis, θ. || μετφ. —οργῆς, eruptio irae.

ἐκπύρνω -ῶ, eradico, -are.

ἐκπύρνω, ἦ, eradicatio, -onis, θ.

ἐκπύρνω, ὅ, qui eradicat.

ἐκπύρνω, τό, purgamentum, -i.

ἐκπύρνω, filando excito· || μετφ. —ζωπυρῶ, excito, -are, aliquid.

ἐκπύρνω καὶ **ἐκπύρνω** -ῶ, ejicio (-eci, -ctum, -ere), aliquid.

ἐκπύρνω, ἦ, projectio, -onis, θ.

ἐκπύρνω, ἐκπύρνω, εἰσφύρνω, -i, οὐ. fluxio, -onis, θ.

ἐκπύρνω, ον· 1) extra rythmum, rythmo carens· *2) = ἐκνομος, abnormis, contra leges.

ἐκπύρνω, ἦ, profluvium, -i, οὐ.

ἐκπύρνω, carnibus nudo.

ἐκπύρνω -ῶ, obesum facio· ἐκπύρνω, obesus sio

ἐκπύρνω -ῶ, everro (-erri, -er-sum, -ere), aliquid.

ἐκπύρνω, declaro, -are.

ἐκπύρνω -ῶ, plane sileo.

ἐκπύρνω, ἦ, silentium, -i, οὐ.

ἐκπύρνω -ῶ, conticesco, -ere.

ἐκπύρνω, eifodio, -ere.

ἐκπύρνω, ἦ, evulsio, -onis, θ.

ἐκπύρνω -ῶ, evello, -ere, aliquid.

ἐκπύρνω, libo, -are.

ἐκπύρνω, semen emitto.

ἐκπύρνω, spongiā deleo.

ἐκπύρνω, ἦ· 1) motus rei e loco suo· 2) — λογισμῶν, mentis amotio; amentia, -ae, θ. 3) stupor, -oris, ecstasis, θ.

ἐκπύρνω, ἦ, attonitus, a, um; mente alienatus, a, um.

ἐκπύρνω, emitto, -ere.

ἐκπύρνω 1) coronam aufero· 2) coronā exorno.

ἐκπύρνω, memoriter recito.

ἐκπύρνω, ἦ, expeditio, θ.

ἐκπύρνω —ομαι, educo milites in expeditionem.

ἐκπύρνω —ομαι, castra loco extra (urbem).

***ἐκπύρνω** (λόγῳ)· verbum effero.

ἐκπύρνω, stratum aufero.

ἐκπύρνω καὶ **ἐκπύρνω** τινά, exsibilo, -are, aliquem.

ἐκπύρνω, eripio, extraho, -ere.

ἐκπύρνω -ῶ, καὶ **ἐκπύρνω** -νίζω, fundā ejaculor, aliquid.

ἐκπύρνω, exsigno, -are.

ἐκπύρνω, e periculo servo.

ἐκπύρνω, extense ἢ extente.

ἑκταῖος, α, ον, sexti die.
ἑκτακτος, ον, non ordinarius, extraordinarius.
ἑκταράσσω και ἑκταράττω· perturbo, conturbo; —ομαι, perturbor et exterreor (aliqua re).
ἑκτασις, ἡ, 1) extensio. θ. 2) spatium, -i, οὐ. distantia, ae, θ. 3) — φωνήεντος, productio, θ.
ἑκτάσσω και ἑκτάττω, instruo copias ἢ aciem, exercitum ordino; —ομαι, in acio collocor ἢ instruo.
ἑκτατός, exporrectus; extensus. **ἑκτεθλημύμενος**, ἰδὲ ἑκθλημύ.
ἑκτείνω, 1) extendo (-ndi, -nsum και ntum), -ere, aliquid; —ομαι, extendor (-nsus sum, -i)· 2) protendo, -ere, aliquid· 3) = μηκύνω τι, produco, -ere.
ἑκτελευτάω -ῶ, finio, -ire.
ἑκτέλεισις, ἡ, 1) confectio, θ. perfectio, θ. 2) exsecutio, θ.
***ἑκτελεστής**, δ, exsecutor, ἀ.
ἑκτελέω -ῶ, conicio, perficio (-feci, -iectum, -ere); perago, -ere, aliquid.
ἑκτέμνω, exseco (-cui, -ctum, -are) aliquid· μάστιγα δέ· ἑκτέμνω τινα (= εὐνουχίζω); exseco ἢ castro aliquem· οἱ ἑκτεμνημένοι (= ἑκτομαί), exsecti, -orum, ἀ.
ἑκτενής, extensus, α, um,
ἑκτενωξί· 1) prolixè· 2) extense.
ἑκτεταμένως, extense.
ἑκτήκω, eliquo, -are, μεταφ. deleo, extinguo, -ere, adiquid· —ομαι ὑπότινος, extrabesco aliqua re.
ἑκτημόριος, ον, sextantarius, α, um τό-ον, sextans, -ntis, ἀ.
ἑκτηξίς, ἡ, liquatio, -onis, θ.
ἑκτίθῃμι, 1) = ἕξω τίθῃμι, expono (-sui, -situm, -ere) aliquid ἢ aliquem· 2) = προτίθῃμι, propono, -ere, expono, -ere, aliquid· ἐκτίθῃμι νόμον, legem propono· 3) = ἐκτίθῃμι, διηγούμαι, δηλώ τι, expono rem (ἢ de re); explico, aliquid· 4) = ἐκδίδωμι, edo, -ere, (ibrum)· *5) ἐκτίθῃμι τινα εἰς κίνδυνον, aliquem in periculum adduco.
ἑκτίκτω, partu edo.
ἑκτίλλω, evello, -ere, aliquid.

ἑκτιμάω -ῶ, 1) = διατιμῶ, aestimo, -are, aliquid· 2) = λαο τιμῶ, aestimo, valde honoro aliquem.
ἑκτίμησις, ἡ, aestimatio, θ.
ἑκτιναγμός, δ, ἑκτιναξίς, ἡ, excusio, percussio, -onis, θ.
ἑκτινάσσω, excutio, (-ussi, -ussum, -ere).
ἑκτίνω, (ἀποτίνω πληρώνω)· 1) solvo ἢ persolvo (solvi, solum, ere) aliquid· 2) luo, -ere, aliquid· 3) ἐκτίνω εὐεργεσίᾳς τινί, reddo, refero alicui beneficium· 4) ἐκτίνω δίκην ἢ ζημίαν, mulctam subeo.
ἑκτισις, ἡ, persolutio, -onis, θ.
ἑκτιτρώσκω, abortum facio.
ἑκτομή, ἡ, exsectio, -onis, θ.
ἑκτομίας, δ, exsectus, -i, ἀ.
ἑκτονόω -ῶ, debilito, -are.
ἑκτοξεύω, 1) emitto telum; jaculo, -ari· 2) jaculo perimo (aliquem ἢ aliquid).
ἑκτοπίζω, loco moveo· ἐντεῦθεν· relègo, extermino, (aliquem).
ἑκτόπιος, ον, peregrinus, α, um,
ἑκτοπισμός, δ, relegatio, θ.
ἑκτοπος, ον, insolens, -ntis.
ἑκτορνεύω, tornando efformo.
ἑκτος, η, ον, sextus, α, um.
ἑκτός, extra.
ἑκτοτε, ex eo tempore.
ἑκτραγαδέω -ῶ, tragice describo (aliquid).
ἑκτραχηλίζω, 1) excutio de collo. 2) collum ἢ cervicem frango· *3) ἐκτραχηλίζομαι εἰς τι, praeceps feror in aliquid.
ἑκτραχύνω, exaspero, -are, aliquid· μεταφ. ἐκτραχύνω τινα (= παροξύνω), exaspero aliquem.
ἑκτρέπω, 1) = ἀποτρέπω, avertō, -ere· 2) deflecto, -ere.
ἑκτρέφω, enutrio (-ivi, -itum, -ire) educo, -are.
ἑκτρέχω, excurro, -ere· ἐξέδρομον, excursionem feci.
ἑκτρισις, ἡ, foramen, -inis, οὐ.
ἑκτριβή, ἑκτριψίς, ἡ, extritio, θ.
ἑκτριβω, extero (-trivi, -tritum, -ere), aliquid; 2) ἐκτριβω (ἀποξέω) τὸν ἰόν, extero rubiginem.
ἑκτροπή, ἡ, deflexus, us, ἀ.

ἐκτροπος, ον, deflexus, a, um.
 ἐκτρυνάω -ᾶ, vindemio, -are
 ἐκτρυνίζω (οἶνον) defaeco.
 ἐκτρώω, attero; consumo, -ere.
 ἐκτρώω, erōdo, -ere, aliquid.
 ἐκτρωμα, τό, abortus, us, ἄ.
 *ἐκτρωματικός, ἦ, ὄν, (= τερατώδης), monstruosus, a, um.
 ἐκτρωσις, ἦ, abortus, -us, ἄ.
 ἐκτρωτικός, ἦ, ὄν, abortivus.
 ἐκτυλλίσσω, evolvo, -ere.
 ἐκτυπος, ον, expressus, a, um, impressus, a, um.
 ἐκτυπόω -ᾶ, 1) exprimo, aliquid· 2) imprimo, -ere· *3) — βιβλίον, librum edo ἢ emitto ἢ vulgo.
 ἐκτύπωμα, τό, effigies expressa.
 ἐκτύπωσις, ἦ, 1) expressio, -onis, θ. 2) — βιβλίον, editio, θ.
 ἐκτυφλώω -ᾶ, excaeco, -are.
 ἐκτύφλωσις, ἦ, excaecatio, θ.
 ἐκτυφλόμαι -οῦμαι, tumidus, superbus fio.
 ἐκφαίνω, in lucem edo aliquid; patefacio aliquid· — ομαι, appareo, -ere; patefio, -fieri.
 ἐκφανής, ἔς, manifestus.
 ἐκφανσις, ἦ, patefactio.
 ἐκφαντικός, enuntiativus.
 ἐκφανλίζω, 1) detracto ἢ detracto -are, aliquem ἢ aliquid· 2) elevo, vilito, -are, aliquid.
 ἐκφανλισμός (ἐκφάνλις), detractatio, -onis, θ.
 ἐκφέρω, effero (extuli, elatum, -ere), aliquid ἢ aliquem; — ςμαι, α) effero mihi ἢ mecum· β) — ομαι ὑπό τινος, effero aliqua re· γ) — ομαι πρὸς τι, feror in aliquid· δ) ἐκφέρεται (= κηδέσεται), effertur.
 ἐκφεύγω, effugio (-gi, -ere), σπηθ· — διαφεύγω τι: ἐκφεύγω κίνδυνον, effugio periculum.
 ἐκφλέγω (ἐκφλογίζω), exuro (-usi, -ustum, -ere), aliquid· μετφ. — (ἐκκαίω) τι, exuro, inflammo.
 ἐκφλογόω -ᾶ, inflammo, -are.
 ἐκφλόγωσις, ἦ, inflammatio.
 ἐκφοβέω -ᾶ, extereo, -ere, aliquem· — οῦμαι, extimesco.
 ἐκφόβησις, ἦ, terror, -oris, ἄ.
 ἐκφορά, elatio, θ. funus, -eris, ἄ.

ἐκφορέω -ᾶ, effero, -ferre.
 ἐκφόρησις, ἦ, exportatio, θ.
 ἐκφοροῦν -ᾶ, exonero, -are; onus eximo (alicui)* ἐκφοροῦν πλοῖον, merces e navi expono.
 *ἐκφοροῦσις, ἦ, oneris detractio.
 *ἐκφοροῦσις, exoneratio, -oris.
 ἐκφράζω· 1) eloquor, -i· 2) verbis exprimo aliquid· *3) — ομαι, dico, -ere; loquor, -i.
 ἐκφρασις, ἦ· 1) descriptio, -onis, θ. 2) elocutio, -onis, θ.
 ἐκφραστικός, ἦ, ὄν· 1) eloquendi facultate praeditus· *2) significans, -ntis.
 ἐκφρων, ον, demens, -ntis.
 ἐκφυγή, ἦ, effugium, -i, οῦ.
 ἐκφυλισμός, depravatio generis.
 ἐκφυλίζομαι, degenero, -are; ἐκφυλίσθεις, degeneratus, a, um.
 ἐκφυλος, ον· 1) non ejusdem tribus, ἐντεῦθ. peregrinus, externus, a, um· 2) inusitatus, a, um· 3) in naturalis, e· *3) — ἐκτραπείς τοῦ γένους, degener, -eris.
 ἐκφυσάω -ᾶ, efflo, -are, aliquid.
 ἐκφύσημα, ἐκφύσησις· efflatio.
 ἐκφυσίς, ἦ, germinatio, -onis, θ.
 ἐκφύω· gigno; — ομαι, enascor.
 ἐκφωνέω -ᾶ, pronuntio, -are.
 ἐκφωνήσις, pronuntiatio, -onis, θ.
 ἐκχαλκεύω, ἐκχαλκουργέω -ᾶ, ex aere fabricor (aliquid).
 ἐκχέω (ἐκχύω)· effundo (-udi, -usum, -ere), aliquid; — ομαι, me effundo ἢ effundor.
 ἐκχρέμπτομαι, expuo, -ere.
 ἐκχυλίξω, exsucco, -are, aliquid.
 ἐκχυσις, ἦ, effusio, -onis, θ.
 ἐκχωρεύω (νόμισμα)· conilo, -are.
 ἐκχωρέω -ᾶ· 1) excedo (-cessi, -cessum, -ere)· 2) ἐκχωρῶ ἐκ τοῦ ζῆν (= ἀποθνήσκω)· 3) ἐκχωρῶ (= παραχωρῶ) τινί τινος ἢ τι, concedo alicui aliqua re ἢ aliquam rem.
 ἐκχώρησις, ἦ· 1) excessus, -us, ἄ. 2) — παραχώρησις, cessio, θ.
 ἐκψύχω, animam efflo.
 ἐκών, ἐκούσα, ἐκόν, volens, -ntis; voluntarius, a, um; sponte.
 ἐλαία, ἦ, oliva, olea, -ae, θ.
 ἐλαιοδόχος, ον, olearius, a, um·

ἐλαιοδόχον ἄγγειον, vas olearium.
 ἐλαιοκομία, ἡ, olearum cultura.
 ἐλαιοκόμος, ον, olearum cultor.
 ἔλαιον, τό, oleum, -i, οὐ.
 ἐλαιοπωλεῖον, taberna olearia.
 ἐλαιοπώλης, δ, olearius, i, ἄ.
 ἔλαιος (ἀργελαία) oleaster, -tri, ἄ.
 ἐλαιοτριβεῖον, ἐλαιοργεῖον, τό, factorium, οὐ. olivaria mola.
 ἐλαιοργός, δ, olearius, -ii, ἄ.
 ἐλαιοφυτεία, olearum plantatio.
 ἐλαϊόφυτος, ον, oleis consitus.
 ἐλαϊόχρους, ουν, oleaginus, a, um.
 ἐλαιῶν -ῶς, oleo ungo.
 ἐλαιῶθος, ες· 1) oleosus, a, um· 2) oleagineus, a, um.
 ἐλαιών, δ, olivetum, -i, οὐ.
 ἐλασία, ἡ, 1) abactus, -us, ἄ. ἐν-τεῦθ. =expulsio -onis, θ. 2) equitatio, -onis, θ. 3) pompa. -ae, θ.
 ἔλασμα, ἐλασμάτιον, lamina, -ae.
 ἐλασσόνος, ἐλαττόνος, minus.
 ἐλασσόω -ῶ καὶ ἐλαττώω -ῶ, deminuo, imminuo, -ere, aliquid; -οῦμαι, deterior fio.
 *ἐλαστικός, ἡ, ὄν, mollis, -e.
 *ἐλαστικότητα, ἡ, intentio, θ.
 ἐλάσσων καὶ ἐλάττων, ον, 1) minor. -oris; minus, -oris· 2) deterior, -ius (-oris); inferior, -ius (-oris)· ἴδε μικρός.
 ἐλάτη, ἡ, abies, -ietis, θ.
 ἐλατήρ, δ, agitator, -oris, ἄ.
 *ἐλατήριον, τό, quod impellit, quod movit, ἐντεῦθ. =motorium, οὐ.
 ἐλάτης, δ, agitator, cursor, -oris.
 ἐλατικός, impellendi vim habens.
 ἐλάτινος, ον, abietarius, a, um.
 ἐλατός, ἡ, ὄν, ductilis, e.
 ἐλαττώω -ῶ, ἴδε ἐλασσόω -ῶ.
 ἐλάττωμα, τό, 1) diminutio, θ. 2) amissio (oculi)· 3) = ἤντα, clades, θ. *4) νεολ. defectus.
 *ἐλαττωματικός, vitiosus, a, um.
 ἐλάττωσις, ἡ, deminutio, θ.
 ἐλαττωτικός, diminutivus, a, um.
 ἐλαύνω, 1) agito, -are, aliquid. 2) impello (-pui, -pulsum, -ere), aliquid ἢ aliquid· 3) (=ἄγω), τεῖχος, murum duco· 4) =ἀπελαύνω, expello, -ere, aliquid· 5) ἐλαύνω εἰς τι, irrumpo in aliquid· -ομαι, agit-

tor, -ari; impellor, -ari.
 ἐλάφειος, ον, cervinus, a, um.
 ἔλαφος, δ, cervus, -i, ἄ. ἢ ἔλαφος· cervina, -ae, θ.
 ἐλαφρίζω, 1) =ποιῶ ἐλαφρόν, levo· ἢ allevo, -are, aliquid· 2) ἐλαφρός· εἰμι, levis sum.
 ἐλαφρός, ἄ, ὄν, levis, e.
 ἐλαφρότης, ἡ, levitas, -atis, θ.
 ἐλαφρόνω, allevo, -are.
 *ἐλαφρώς, leviter.
 *ἐλάφρωσις, ἡ, allevatio, θ.
 ἐλάχιστος, η, ον, minimus, a, um; ἐλάχιστα (ἐπίρ.) minime; minimum, ἴδε μικρός.
 ἐλεγειακός, elegiacus, a, um.
 ἐλεγείον, τό, elegion, -ii, οὐ.
 *ἐλεγκτής, δ, quol coarguit (rationes); censor, -oris, ἄ.
 ἐλεγκτικός, ἡ, ὄν, vim habens· reiellendi ἢ retutandi.
 *ἐλεγκτικόν συνέδριον, suprema rationum curia.
 ἐλεγκτός, ἡ, ὄν, reprehensibilis, e; refutabilis, e.
 ἐλεγχος, δ, 1) = ἀπίδειξις, argumentum -i, οὐ. convictio, θ. 2) =ἀνασκευή, refutatio, θ. 3) =πίναξ, index, -icis, ἄ. elenchus, -i, ἄ.
 ἐλέγχω, 1) =μέμφομαι, arguo, (-ui, -utum, ere; 2) =ἐξελέγχω, coarguo, -ere· 3) =ἀνασκευάζω, ἀνατρέπω· α) convinco, -ere, aliquid ἢ aliquid· γ) refuto, -are, aliquid ἢ aliquid· δ) refello, -ere, aliquid ἢ aliquid· ε) ἐν τῇ ῥητορικῇ, reprehendo, -ere, aliquid.
 ἐλειονολογέω -ῶ, miserabiliter dico· ἐντεῦθ. =οικτεῖρω, misero, -are, aliquid.
 ἐλειονολογία, ἡ, oratio miserabilis, ἐντεῦθ. =miseratio, -onis, θ.
 ἐλεινός, ἡ, ὄν, miserabilis, e.
 ἐλεινότης, ἡ, miseria, ae, θ.
 ἐλεινώς, miserabiliter.
 ἐλεέω -ῶ τινα, 1) misereor (miseritus sum, misereri) alicujus· 2) miseresco -ere, alicujus καὶ ἀπροσ. me miserescit alicujus· 3) ἐλεῶ (=οικτεῖω) τινά τινος, miseror aliquid alicujus rei.

ἐλεημοσύνη, ἡ, 1) = συμπαθεία, misericordia, ae, θ. 2) stīps, stipis, θ. (pauperibus) || † eleemosyna.
 ἐλεήμων, ον, misericors, -rdis.
 ἐλειογενής, ἐς, in palutibus natus.
 ἐλειος, ον, palustris, e.
 ἐλελεῦ, eleleu.
 ἐλελεῖω, eleleu clamo.
 ἐλείσφακος, δ, eleisphacos, á.
 ἔλεος, δ, τό, misericordia, θ.
 ἐλευθερία, ἡ, libertas, -atis, θ.
 ἐλευθεριάζω, liber sum.
 ἐλευθέριος, ον, liberalis, e.
 ἐλευθεριότης, ἡ, liberalitas.
 ἐλευθερίως, liberaliter; libere.
 ἐλεύθερος, α, ον, liber, a, um.
 ἐλευθεροστομία, libertas loquendi
 ἐλευθεροστόμος, libere loquens.
 ἐλευθερόω -ῶ, libero, aliquem.
 ἐλευθέρως, libere.
 ἐλευθέρωσις, ἡ, liberatio, -onis, θ.
 ἐλευθερωτής, δ, liberator, -oris, á.
 ἔλευσις, ἡ, adventus, us, á.
 ἐλεφαντικός, ἡ, ὄν (ἐλεφαντίασει νοσῶν)· elephantiasis, a, um.
 ἐλεφαντίασις, ἡ, ἐλεφαντισμός, δ, elephantiasis, -is, θ.
 ἐλεφαντιάω -ῶ, ῥῆμ. elephantiasis laboro.
 ἐλεφάντινος, eburneus, a, um.
 ἐλεφαντώδης, ες, elephantinus.
 ἐλέφας, δ, 1) elephantus -i, á.
 elephas, -ntis, áρ. 2) = ὀδοῦς ἐλέφαντος, ebur, -doris. á. elephas, á.
 ἐλιγματώδης, tortuosus, a, um.
 ἐλιγματωδῶς, tortuose.
 ἐλιγμός, δ, 1) volumen, -inis, οὐ.
 vortex -icis, á. —οι ὀδῶν, ambages viarum, -um || —ὄφραως spira, -ae, θ.
 ἔλικη, ἡ, 1) = ἡ μεγάλη ἄρκτος, ursa major. 2) = εἶδος ἰτέας, salix, -icis, θ. helice, -es, θ.
 ἐλικοειδής, ἐς, tortilis; e.
 ἐλικοειδῶς, tortuose; ílexuose.
 ἐλικτήρ, δ, armilla, -ae, θ.
 ἐλικτός, ἡ, ὄν, tortuosus, a, um.
 1. ἔλιξ, δ, ἡ, ἐπιθ. (= καμπύλος) in-tortus, a, um; camur, a, um.
 2. ἔλιξ, ἡ, 1) = ἐλικτήρ, armilla -ae, θ. 2) —ἀμπέλου, clavicula, -ae, θ. 3) ἡ μηχανή helix, -icis, θ.
 ἔλιξις, ἡ, volutatio, -onis, θ.

ἐλίσσω καὶ ἐλίττω, volvo, (volvī volutum, volvere)· aliquid, —ομαι volvor (volutus sum, volvi).
 ἔλκηθρον, τό, 1) traha, -ae, θ. 2) buri, -is, θ.
 ἔλκος, τό, ulcus, -eris, οὐ.
 ἔλκωω -ῶ, exulceror, -are, ἐλκοῦμαι, exulceror, -ari.
 ἐλκτικός, ἡ, ὄν, tractorius, a, um.
 ἔλκυσις, ἐλκυσμός, tractio, θ.
 ἐλκυστήρ, δ, 1) forceps -ipis, θ. 2) capistrum, -i, οὐ.
 ἐλκυστικός, ἡ, ὄν, tractorius, a, um; attractivus, a, um.
 ἐλκυστός, ἡ, ὄν, tractus, a, um.
 ἔλκω (ἐλκῶ), 1) traho (-xī, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) ἔλκω (ἢ ἔλκομαι) τὸ ξίφος, nudo gladium· 3) —τὸν χρόνον (=παρέλκω, ἀναβάλλομαι), duco tempus· 4) —τὸ γένος ἀπό τιος, originem ab aliquo duco. 5) ἔλκομαι· α) παθητ. ἔλκομαι ὑπό τιος, trahor, attrahor, attraho ab aliquo ἢ a re aliqua (ὑπὸ τῶν ἡδονῶν voluptatibus)· β) μέσ. ἔλκομαι τινα ἢ τι, ἔλκω πρὸς ἑμαυτὸν τινα ἢ τι, ad me traho, attraho aliquem ἢ aliquid; duco aliquid.
 ἐλκώδης, ες, ulcerosus, a, um.
 ἔλκωμα, τό, ulcus, -eris, οὐ.
 ἔλκωσις, ἡ, ulceratio, -onis, θ.
 ἐλκωτικός, ulcera faciens.
 ἔλλανοδικαί, οἱ, iudices sacrorum certaminum apud Graecos.
 ἔλλανοδικέω -ῶ, sum iudex sacrorum certaminum.
 ἐλλέβορος, (φυτόν), helleborus, á.
 ἔλλειμμα, τό, defectus, -us, á.
 *ἔλλειματίας, reliquator, -oris.
 ἔλλειπής, ἀδόκ. ἄντι ἑλλίπης.
 ἔλλειπτικός, defectivus, a, um.
 ἐλλείπω, 1) = παραλείπω τι, relinquo, -ere, praetermitto, -ere, aliquid. 2) deficio, -ere, ἀμεταβ. πρῶγμά τι ἐλλείπει τινα, res deficit aliquem· β) ἀμετ. = λείπω : ἐλλείπει μοι τι, mihi deficit aliquid· γ) ἐλλείπω ἐν τι, inferior sum in aliqua re· δ) τὸ ἐλλείπον = ἔλλειψις, defectus, us, á. 3) desum, -esse: οὐδὲν ἐλλείπει αὐτῷ, nihil ei deest.
 ἔλλειψις, ἡ, 1) = παράλειψις, prae-

terminatio, θ. omissio, θ. 2) defectus, ἀ. 3) ἐν τῇ γραμ. εἰψία, θ.

Ἑλλην, δ, Hellen, -ēnis, ἀ. Graecus, -i, ἀ. οἱ Ἑλληνες, Graeci, Graji, Achivi, -orum, ἀ.

ἑλληνίζω, graecor, -ari; || ἑλληνίζων, graecanicus, a, um.

ἑλληνικός, ἡ, ὄν, graecus, a, um. τὰ Ἑλληνικά, Graeca, graecae litterae τὸ Ἑλληνικόν, Graeci, -orum.

ἑλληνικῶς, graece; graeco more.

ἑλληνισμός, δ, Hellenismus, -i, ἀ. Graecismus, -i, ἀ.

ἑλληνομιμήτης, δ, 1) imitator (aemulus) Graecorum; professor linguae Graecae; graecanicus.

ἑλληνομιμίτις, graece.

ἑλληνοκοπιέω -ω, 1) graecorum gratiam capto 2) graecorum more dissero.

ἑλλημενίζω, (*ἑλλημενίζομαι), in portu sum, in portum venio.

ἑλλημενικός, ἡ, ὄν, ἑλλημενικός, ὄν, ad portum pertinens, τὰ ἑλλημενικά τὸ ἑλλημενιον, portorium, -i, οὐ.

ἑλληπιός, ες, cui deest aliquid, ἐντεῦθ. imperiectus, a, um; deiectus, a, um; defectivus, a, um.

ἑλληπιῶς, imperfecte.

ἑλλόγιμος, ὄν, 1) = ἐπιφανής, clarus, a, um; nobilis, e. 2) = λόγιος, doctus, facundus, a, um.

ἑλμυνθιδιάω -ω, lumbricis iniestor ὁ ἑλμυνθιδίων, lumbricosus, a, um.

ἑλμυς, ἡ, lumbricus, -i, ἀ.

ἑλξίς, ἡ, tractio, attractio.

ἑλος, τό, palus, -udis, θ.

ἑλπίζω, spero, -are. || ἑλπίζεται, speratur, spes est.

ἑλπίς, ἡ, spes, -ei, θ. ἐνλοτε δὲ καὶ opinio, exspectatio.

ἑλπισμα, res sperata, spes.

ἑλπιωτικός, ἡ, ὄν, in spe positus, a, um; sperans, -ntis.

ἑλπιωτός, ἡ, ὄν, sperabilis, e.

ἑλπομαι (= ἑλπίζω) spero, -are.

ἑλυτρον, τό, involucreum, -i, οὐ.

ἑλώδης, ες, paluster, tris, tre.

ἑμμαντοῦ, ἡς, mei ipsius ἑμμαντῶ, -ῆ, mihi ipsi, ἑμμαντόν, -ήν, me ipsum ἢ memet.

ἑμβαδίζω, incedo, -ere.

ἑμβαδόν, τό, area, -ae, θ.

ἑμβαθύνω 1) profundum facio 2) — τινί, penetro in aliquid.

ἑμβαίνω 1) ingredior (-gressus sum -i) in aliquid. 2) μετφ. ἑμβαίγω εἰς, adeo ad aliquid (εἰς κίνδυνον, ad periculum).

ἑμβάλλω 1) immitto, -ere. 2) in-jicio, (-eci, -ectum, -ere) aliquid alicui. 3) μετφ. ἑμβάλλω τινά εἰς τρόμον, aliquid in terrorem conjicio. 4) ἑμβάλλω εἰς τὴν πολεμίαν, invado in regionem hostium. 5) ἑμβάλλω τι εἰς τι, insero aliquid alicui ἢ in rem.

ἑμβάμμα, τό, embamma, οὐ.

ἑμβαπτίζω, ἑμβαπτω (τί τινι) 1) intingo (-nxi, -nctum, -ere), aliquid (in) re ἢ in rem. 2) immergo (-si, -sum, -ere) aliquid in rem.

ἑμβάς (ὑποκοιτών), soccus, -i, ἀ.

ἑμβασις, ἡ, ingressus, -us, ἀ.

*ἑμβασμα, τό, introitus, -us, ἀ.

ἑμβατεύω, pedem infero; — εἰς τὴν κληρονομίαν, adeo ἢ cerno hereditatem. || *—, penetro in aliquid; pervideo, -ere, aliquid.

ἑμβατήριος, ὄν, ad incedendum pertinens, τό — ὄν, cantus bellicus.

ἑμβάτης, δ, sessor, -oris, ἀ.

ἑμβατός, ἡ, ὄν, iacilis accessu.

ἑμβιβάζω, induco, -ere.

ἑμβλέπω, intueor (-itus sum, -eri) aliquid, in aliquid ἢ aliquid; oculos intigo (alicui).

ἑμβλημα, τό, emblemata, -atis, οὐ.

ἑμβολάς, ἡ, arbor insita.

ἑμβολεύς, δ. 1) pessulus, paxillus, -i, ἀ. 2) embolus, -i, ἀ.

ἑμβολή, ἡ, 1) = ἐισβολή, invasio, -onis, θ. irruptio, -onis, θ. 2) = εἰσόδος, ingressus -us, ἀ. 3) ἐπὶ ποταμ. ostium, -i, οὐ.

*ἑμβολιάζω, insero, -ere.

*ἑμβολίασις, ἡ, ἑμβολιασμός, δ, insitio, -onis, ἀ.

*ἑμβολιαστής, δ, insitor, -oris, ἀ.

ἑμβολιμαῖος, α, insertus, a, um.

ἑμβόλιμος, ὄν, intercalaris, e.

ἑμβολισμός, δ, intercalatio, θ.

ἑμβολον, τό, ἑμβολος, δ, 1) rostrum, -i, οὐ. 2) οἱ ἑμβολοι (= τό

ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς βῆμα), rostra, -orum' 3) ἐν τῇ μηχαν. embolum, -i.

ἐμβρέχω, impluo -ere; tingo, -ere, ἐμβραχέεις, tinctus, a, um.

ἐμβρείθεια, ἡ, gravitas, -atis, ὅ.

ἐμβροθής, ἐς, gravis, -is.

ἐμβροθῶς, graviter.

ἐμβρόντητος, ον (= ἔκθαμβος), attonitus, a, um.

ἐμβροχος, ον, 1) madeiactus, a, um' 2) (βρόχος) illaqueatus, a, um.

ἐμβροδοχός, ον, fetum recipiens.

ἐμβροκτόνος, fetum necans.

ἐμβρον, τό, fetus, -us, ἄ.

ἐμβυθίζω, immergo, -ere.

ἐμβυκανάω -ῶ, buccina cano.

ἐμέ, me' ἴδε ego.

ἔμεσις, ἡ, vomitio, -onis, ὅ.

ἔμεσμα τό, vomitus, -us, ἄ.

ἔμετικός, ἡ, ὄν, vomitorius.

ἔμετος, ὅ, vomitio, -onis, ὅ.

ἔμέω -ῶ, vomo (-ui, -itum, -ere).

ἐμπαίνομαι, (εἰς τι) furo -in.

ἐμμανής, ἐς, furibundus, a, um.

ἐμμανός, furiose.

ἐμμέλεια, ἡ, modulatio, ὅ.

ἐμμελής, ἐς, 1) modulatus, a, um'

2) concinnus, 3) elegans.

ἐμμελῶς, modulate.

ἐμμενής, ἐς, permanens, -ntis.

ἐμμένω, 1) ἐμμένω τινὶ ἢ ἐν τινι, permaneo (-nsi, -ere), persevero, -are, 2) = μένω, διαρκῶ, maneo, -ere; duro, -are.

ἔμμεσος, ον, 1) ὁ ἐν μέσῳ ὢν, intermedius, a, um. *2) = πλάγιος, οὐκ ἀπ' εὐθείας, indirectus, a, um.

*ἔμμέσως, oblique; non rectā.

ἔμμετρος, ον, metricus, a, um.

ἔμμέτρως, versibus; carmine.

ἐμμήνιος ον, menstruus, a, um, τὰ ἐμμήνια (τῶν γυναικῶν), menstrua, -orum, οὐ.

ἐμμίγγνυμι, immisceo, -ere.

ἐμμισθός, ον, mercenarius.

ἐμμισθῶς, mercede.

ἐμμονή, ἡ, perseverantia, -ae, ὅ.

ἐμμονός, ον, permanens, -ntis.

ἐμοί, mihi ἴδ' ego.

ἐμός ἡ, ὄν, meus, a, um.

ἐμπάθεια, ἡ, gravis affectus; per-

turbatio animi; concitatio, ὅ.

ἐμπαθής, ἐς, gravi affectu commotus, (a, um); affectuosus.

ἐμπαθῶς, affectuose; affecte.

ἐμπαιγμός, ὅ, illusio, -ionis, ὅ. ludibrium, -i, οὐ. irrisus, -us, ἄ.

ἐμπαίζω τινί, illudo (-si, -sum, -ere,) alicui, in aliquem; -ομαι ὑπὸ τινος, ludibrio sum alicui.

ἐμπαίκτης, ὅ, illusor, -oris, ἄ.

*ἐμπαικτικῶς, irrisive.

ἐμπάλιν, retrorsum.

ἐμπεδος, ον, stabilis, -e.

ἐμπεδώ -ῶ, 1) stabilio, -ire, aliquid' 2 = τηῶ τι ἐμμένω τινί, ob-

servo, -are, aliquid'.

ἐμπεδώσις, ἡ, 1) stabilitas, -atis, ὅ. 2) observatio, -onis, ὅ.

ἐμπεδῶς, firmiter; certo.

ἐμπειρία, ἡ, peritia, -ae, ὅ.

ἐμπειρικός (ιατρός) empericus.

ἐμπειροπόλεμος, peritus belli.

ἐμπειρός, ον, peritus, a, um.

ἐμπείρω, infigo, -ere.

ἐμπείρως, perite.

ἐμπεριβάλλω, complector, -i.

ἐμπεριέχω, contineo, -ere.

ἐμπερικλείω, includo, -ere.

ἐμπεριλαμβάνω, comprehendo.

ἐμπεταννυμι καὶ ἐμπεταννύω, ex-tendo, -ere, aliquid.

ἐμπέτασμα τό, auleum, -i, οὐ.

ἐμπεφυρμένως, confuse.

ἐμπήγγνυμι, infigo, (-xi, -xum, -ere), aliquid alicui' ἐμπήγγνυμαι,

(ἐνεπάγγν, ἐμπέπηγγυμαι), infixus, sum.

ἐμπεηδάω -ῶ, insilio, -re, alicui.

ἐμπηξίς ἡ, infixio, -onis, ὅ.

ἐμπιέζω, imprimo, -ere.

ἐμπίνω, imbibo, ebibo, -ere.

ἐμπιπλήμι τινα ἢ τι τινος' impleo

(-evi, -pletum, -ere), aliquid ἢ

aliquid aliqua -re' || ἐμπιπλάμαι,

(ἐνεπλήσθη) impleor, ἢ impleo me

ἢ expleo me alicujus rei.

ἐμπιπρημι, (= πυροπόλῶ) incen-

do, (-ndi, -nsum, -ere), aliquid.

ἐμπιπτω, 1) intido, (-cidi, -ere)'

2) invado, (-si, sum, -ere) 3) cado

-ere, ἐμπιπτω εἰς ἀθνημια, animus

cadit ἢ animo cado.

*ἐμπιστευτικῶς, secreto.

ἐμπιστεύω *τινί*, confido alicui || — *ομαι* *τινί τι*· alicui credo.

ἐμπιστος, *ον*, fidelis, e.

*ἐμπιστοσύνη, ἡ, fides, -ei, θ.

ἐμπλάσσω καὶ ἐμπλάττω (= ἐπι-
χρίω)· illino, -ere, aliquid alicui.

ἐμπλαστρον, τό, emplastrum, οὐ.

ἐμπλαστρώ -ω, illino, -ere.

ἐμπλέκω· 1) implico, -are; im-
plecto, -ere· —ομαι, implicor ἢ im-
plector· 2) intexo, -ere.

ἐμπλεος, *ον*, καὶ ἐμπλεως, *ων*,
impletus, a, um, (aliqua re).

ἐμπλέω, innavigo, -are.

ἐμπλησις, ἡ, impletio, -onis, θ.

ἐμπλήττω, obstupefacio, -ere.

ἐμπλοκή, ἡ, implexio, -onis, θ.

ἐμπνευσις, ἡ, insufflatio, θ.

ἐμπνευστὸν ὄργανον, tibia, -ae, θ.

ἐμπνέω, 1) insuilo, -are· 2) inspiro,
-are· 3) ἐμπνέω *τινί τι*, inspiro ἢ

adspiro alicui aliquid· || —ομαι, in-
spiror, (inspiratus sum), -ari· 4) =

ἐμπνους εἰμί, spiro, -are,

ἐμπνοή, ἡ, spiratio, -onis, θ.

ἐμπνοος -ους, *ων*, spirans, -ntis.

ἐμποδίζω, impediō, (-ivi, -itum,
-ire), aliquem ἢ aliquid; impedi-
mento sum ἢ impedimentum affe-
ro (rei alicui), obsto· || —ομαι, im-
pedior, (-itus sum, -iri).

ἐμπόδιος, *ον*, qui est impedimen-
to· || τό—*ον*, impedimentum, -i, οὐ.

ἐμποδισμα, τό, ἴδε·

ἐμποδισμός, δ, impedimentum.

ἐμποδιστής, qui impidet.

ἐμποδιστικός, ἡ, ὄν, cui est vis
impedimenti.

ἐμποδῶν (= ἐν ποσὶν ὄν)· ante
pedes· ἐντεῦθ. α) οὐδὲν ἐμποδῶν, ni-
hil impedimento est· β) ἐμποδῶν
τινί εἰμι ἢ γίγνομαι, officio alicui ἢ
rei alicui.

ἐμποιέω -ῶ· 1) insero (aliquid
rei alicui ἢ in aliquid)· 2) immi-
to -ere, alicui aliquid· 3) — ἐπιθυ-
μίαν, inijcio cupiditatem· 4) — λή-
θην, oblivionem induco· 5) — ὄρ-
γην, concito, commoveo iram.

ἐμπολάω -ῶ, negotior; mercor.

ἐμπολεμέω -ῶ, bellum gero in-
ἐμπολέμιος, *ον*, bellicus, a, um.

ἐμπόλεμος, *ον*· 1) aptus ad bel-
lum· *2) τὰ ἐμπόλεμα ἔθνη, bellan-
tes populi.

ἐμπορεῖον, τό, commercium.

ἐμπόρευμα, τό, mercimonium.

ἐμπορευομαι· 1) proiciscor, pe-
regre absum· 2) commercium ἢ

mercaturam facio; mercator, -ari.

ἐμπορεία, ἡ· 1) = ἐμπόριον, merca-
tura, -ae, θ. 2) ἐμπόρευμα, mer-
cimonium, -ii, οὐ.

*ἐμπορικόν, τό, taberna, -ae, θ.

ἐμπόριον (ἐμπορεῖον), τό· 1)
ἐμπορικός τόπος, commercium, -i,
οὐ. *2) νεοελ. mercatura, -ae, θ.

negotiatio, -onis, οὐ.

ἐμπορικός, ἡ, ὄν, negotiatorius,
a, um; mercatorius, a, um.

ἐμπράκτος, *ον*, actuosus, a, um.

ἐμπράκτως, actuose.

ἐμπρεπής, ἔς, eximius; excellens,

ἐμπρέπω· 1) excello, -ere· 2)
deceo· || ἀπρόσ. ἐμπρέπει, decet.

ἐμπρησμός, δ, incensio, -ionis, θ.
incendium, -i, οὐ.

ἐμπρηστής, δ, incensor, -oris, ἄ.

ἐμπρίω, serrā incido.

ἐμπρόθεσμος, *ον*, intra constitu-
tum diem aliquid iaciens.

ἐμπροθέσμως, intra praestitutum
diem ἢ tempus.

*ἐμπρός, porro; ante; || ἐμπρός!
perge ἢ pergite.

ἐμπροσθεν, ante; antea.

ἐμπρόσθιος, *ον*, anterior, -oris,
anticus, a, um.

*ἐμπροσθοφυλακή, ἡ, primum
agmen.

ἐμπνυσις, ἡ, sputus, -us, ἄ.

ἐμπνυσμα, τό, sputum, -i, οὐ.

ἐμπνύω εἰς τι inspuo, -ui, -ere.

ἐμπνύω -ῶ, purulentus sum.

ἐμπύησις, ἡ, suppuratio, θ.

ἐμπνητικός, suppuratorius.

ἐμπνύσκω, suppuo, -are.

ἐμπνον, τό, pus, puris, οὐ.

ἐμπύρευμα, τό· 1) incensio, -onis,
θ. 2) = ἔναυσμα, scintilla latens
sub cinere.

ἐμπυρέω, incendo, -ere, aliquid·
|| μεταφ. inflammo, -are.

ἐμπύρωσις, incensio.

ἔμπυρος, *ον*, ignitus, a, um.
 ἔμπυρόω -ῶ, incendo, -ere.
 ἐμφαίνω, speciem praebeo ἔντιδθ.
 1) praefero (-tuli, -latum, -erre),
 aliquid 2) indicio, aliquid.
 ἐμφάνεια, ἡ, aspectus, -us, ἄ.
 ἐμφανής, ἔς, conspicuus, a, um;
 manifestus, a, um.
 ἐμφανίζω, ante oculos pono; os-
 tendo, -ere, patefacio, -ere || —
 omai, appereo, -ere.
 ἐμφάνισις, ἡ 1) indicium, -i, οὐ.
 *2) visio, -onis, θ. visus, -us, ἄ.
 ἐμφανσις, ἐμφασις, ἡ 1) spe-
 cies expressa 2) species, -ei, θ. 3),
 significatio, -onis, θ.
 ἐμφαντικός, ἐμφατικός, ἡ, ὄν,
 significabilis, -is; significans.
 ἐμφαντικῶς, ἐμφατικῶς, signi-
 ficanter; cum emphasi.
 ἐμφανῶς, manifeste; aperte.
 ἐμφιλοχώρησις (ἐμφιλοχωρία),
 ἡ, jucunda commoratio in-
 ἐμφιλοχωρέω -ῶ, libenter com-
 moror in aliquo loco.
 ἐμφλέγω, inflammo, -are.
 ἐμφοβός, *ον*, timens, -nt s.
 ἐμφοιτάω -ῶ, commeo in-
 ἐμφοιτήσις, ἡ, introitus, -us, ἄ.
 ἐμφορέω -ῶ, importo, -are ||
 μεσ. — οὐμαί τινος 1) repleor ali-
 qua re 2) immodice utor aliqua re.
 ἐμφραξις, ἡ, obstructio, θ.
 ἐμφράσσω καὶ ἐμφράττω, obstruo
 (-xi, -ctum, -ere), aliquid.
 ἐμφρονέω -ῶ, sapio, -ere.
 ἐμφροντις, soll'citus, a, um.
 ἐμφρόνας, prudenter.
 ἐμφρων, *ον*, mentis compos; pru-
 dens, -ntis; sapiens, -ntis.
 ἐμφυής, ἔς, naturalis, e.
 ἐμφύλιος, *ον*, intestinus, a, um.
 ἐμφύλιος πόλεμος, intestinum bel-
 lum, bellum civile.
 1. ἐμφυλλος, *ον*, folia habens.
 2. ἐμφυλος, *ον*, ἐπίθ. ejusdem
 tribus.
 ἐμφύρω, immisceo, -ere.
 ἐμφυσάω -ῶ, inflo, -are.
 ἐμφύσημα, τό, ἐμφύσησις, ἡ, in-
 flatio, θ. insufflatio, θ.
 ἐμφυσώω -ῶ, inflo, -are || ἐμπε-

φυσισωμένος, ἡ, *ον* (=τετυφωμένος),
 inflatus, a, um.
 ἐμφυσις, ἡ, ingeneratio, θ.
 ἐμφύτευσις, ἡ, insitio, -onis, θ.
 ἐμφυτεύω, insero, -sevi, -ere.
 ἐμφυτος, *ον*, 1) ingeneratus, a,
 um; innatus, a, um (in nobis) 2)
 ingenitus, a, um 3) φυσικός, nati-
 vus, a, um 4) ἡ ἐμφυτος ὀρμή, in-
 stinctus, us, ἄ.
 ἐμφύω τινί τι, ingenero, -are,
 alicui, aliquid || μέσ. —ομαι, (ἐνέ-
 φυν, ἐμπέφυκά) τινι ἢ ἐν τινι, in-
 nascor (-atus sum, -i), alicui ἢ in
 aliquid.
 ἐμφωλεῶ, lateo in-; latebras
 quaero in-; me abdo in-.
 ἐμφωνός, *ον*, voce praeditus, a,
 um; canorus, a, um; vocalis, e.
 ἐμψυξίς, refrigeratio, -onis, θ.
 ἐμψυχός, *ον*, animatus, a, um;
 animans, -ntis.
 ἐμψυχόω -ῶ, 1) animam indo.
 alicui *2) animum addo, alicui;
 incito, -are, aliquidem.
 ἐμψύχωσις, ἡ 1) animatio, -onis.
 θ. *2) incitatio, -onis, θ.
 ἐν 1) in (μετ' ἀφαιρετ.): α') ἐπι
 τόπον· ἐν Ἑλλάδι, in Graeciā β')
 ἐπὶ χρόνον· ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, (in)
 hoc tempore γ') ἐν ἐμοί γε, ἐν σοί
 γε, quantum in me, quantum in
 te 2) inter, ἐν τῷ μεταξύ, inter ea
 (ἢ interea) 3) ἀπὸ, apud (μετ' αλ-
 τιατ.): ἡ ἐν Μαντινείᾳ μάχῃ, pugna
 ad (apud) Mantineam 4) πᾶνες
 (μετ' αἰτιατ.) 5) coram (μετ' αἰτιατ.)
 6) ex (μετ' ἀφαιρετ.): ἐν ποτηρίῳ
 πίνω, ex poculis bibo 7) ἐν συνθέ-
 σει: in, ad, apud, inter.
 ἐναβρόνομαί τινι, me jacto re.
 ἐναγής, ἔς, execrabilis, e.
 ἐναγκαλιζέσθαι, amplector, -i; λοχ-
 ρότ. complector, -i, aliquidem.
 *ἐναγκαλισμός, complexus, -us, ἄ.
 ἐναγχος, nuper; recens; modo.
 ἐνάγω 1) induco, -ere 2) δικαστ.
 accuso, -are, aliquidem || ὁ ἐνάγων
 (δικαστικῶς), petitor, -oris, ἄ. ἡ ἐν-
 άγουσα, petitrix, -icis, θ. ὁ ἐναγό-
 μενος, reus, -i, ἄ. ἡ ἐναγομένη, rea.
 ἐναγωγή, ἡ, accusatio, -onis, θ.

ἐναγωνίζομαι, certo in re.
ἐναγώνιος, ον, ad certamina pertinens.

ἐναγωνίως, sollicitè; anxie.

ἐναέριος, ον, aërius, a, um.

*ἐναερίως, in aëre.

ἐναίσιμος, ον· 1) fatalis, e; 2) opportunus, a, um; 3) faustus, a, um; *4) ἐναίσιμος διατριβή, dissertatio inauguralis.

ἐνάλιος, ον, marinus, a, um.

ἐναλλαγῆ, ἡ, alternatio, -onis; θ.

ἐναλλάξ, alternatim; alterne.

ἐνάλλαξις, ἡ, alternamentum, -i.

ἐνάλλασσω καὶ ἐναλλάττω τί τινος, immuto aliquid pro aliquo.

ἐνάλλομαι, insilio, -ire.

ἐναμιλλόμαι -ῶμαι τι ἢ πρὸς τινα, contendo cum aliquo.

ἐνάμιλλος, certans cum aliquo.

ἐναμιλλῶς· 1) pariter· *2) per contentionem.

ἐναμμα, τό, vinculum, -i, οὐ.

ἐνανθρώπησας, inhumanatus.

ἐνανθρώπησις, ἡ, inhumanatio.

ἐναντι, adversus; coram.

ἐναντιολογέω -ῶ, contradico.

ἐναντιολογία, contradictio, θ.

ἐναντιολόγος, contradicens.

ἐναντίον, coram; contra.

ἐναντιόομαι -οῦμαι· 1) adversor (-satus sum, -ari) alicui· 2) ob-sisto (-stiti, -ere) alicui· 3) repugno, -are, alicui· 4) oppono me ἢ opponor alicui.

ἐναντίος, α, ον· 1) qui est e regione; adversus, a, um; oppositus, a, um· 2) contrarius, a, um· || τὸναντίον, ἐπίρρ. contrario· 3) ἀντίπαλος, adversarius, a, um· δθ. οὐσ. ὁ ἐναντίος, inimicus, -i, ἀρ. hostis, -is, ἄ.

ἐναντιότης, ἡ, repugnantia, θ.

ἐναντιώμα, τό, quidquid adversatur· ἐντεῦθ. = obstaculum, οὐ.

ἐναντιωματικός, ἡ, ὄν, adversativus, a, um.

ἐναντίως, contrarie.

ἐναντιώσεις, contrarietas, θ.

ἐναπόθεσις, ἡ, depositio, in-.

ἐναπόκειμαι τι, iusum, alicui.

ἐναπολείπω, relinquo in-.

ἐναπόλειψις, ἡ, relictio in-.

ἐναπόβλλυμι, interficio in-, ἐναπόβλλυμαι, pereo in.

ἐναπολογέομαι -οῦμαι, defendo.

ἐναπομάσσω καὶ ἐναπομάντω, ex-primo in (cerā).

ἐναπομένω, remaneo in-.

ἐναπόνησις, ἡ, ablutio in-.

ἐναποπλύνω, abluo in-.

ἐναποταμιεύω, recondo in-.

ἐναποτίθημι, depono in-.

ἐναποτυπῶ -ῶ, inprimo· || —οῦμαι, me inprimo ἢ imprimor.

ἐνάπτω, alligo, -ere.

ἐνάργεια, ἡ, evidētia, -ae, θ.

ἐναργής, ἐς, evidens, -ntis.

ἐναργῶς, evidenter.

ἐνάρετος, ον, virtute praeditus, a, um; δθ. probus, a, um.

ἐναρέτως, cum virtute; probe.

ἐναρθρός, ον· 1) articulatus, a, um, — φωνή, vox explanata ἢ clara· 2) articulum habens.

ἐναρθρῶ -ῶ, articulo, -are.

ἐνάρθρως, articulate.

ἐναριθμῶ -ῶ, adnumero, -are.

ἐναριθμησις, enumeratio, θ.

ἐνάριθμος, ον, adnumerandus, a, um, δθ. = bonae existimationis.

*ἐναρκτηῖος λόγος, oratio aditivalis.

ἐναρκτηικός, inchoativus, a, um.

ἐναρμόζω καὶ ἐναρμόττω, concinno, -are; concinnus sum, alicui.

ἐναρμόνιος, ον· 1) = εὔαρμοστος, concinnus, a, um· *2) = ἄρμονικός, concinens -ntis; canorus.

*ἐναρμονίως, canore; modulate.

ἐνάρμοστος, adaptatus, a, um.

ἐναρξίς, ἡ, inchoatio, θ.

ἐνάρχομαι· 1) inchoo, -are, aliquid· 2) incipio, -ere, aliquid.

ἐνασκέω -ῶ, exerceo, -ere.

ἐνασμενίζω (= ἐνασμενίζομαι), delector, -ari, aliqua re.

ἐνασπάζομαι, amplector, -ari.

ἐναστρος, ον, stellatus, a, um.

ἐνασχολέομαι -οῦμαι, in aliqua re occupatus sum; vaco alicui rei.

*ἐνασχόλησις, ἡ, occupatio, θ.

ἐνατος, ον, nonus, a, um.

ἐναυλίζομαι, pernocto, -are.

ἔναυλος, ον, tibiis personans; in auribus adhuc sonans.

ἔναυξάω, in aliquo loco augeo· ὀθ.—αλο· || —ομαι, cresco.

ἔναυσμα, τό, fomes, -itis, ἄ.

ἔναύω, accendo, -ere.

ἔνδακνω, immordeo, -ere.

ἔνδακρος, υ, lacrymans, -ntis.

ἔνδακρῶ ἐπὶ τινί, lacrymor.

ἔνδασος, υ, hirsutus, a, um.

ἔνδεεστερον, ἔνδεεστερως, non satis; minus quam.

ἔνδεής, ἐς· 1) = ἄπορός τινος· α') egenus, a, um; β') egens, -ntis; pauper, -eris, alicujus rei· 2) = ἀπολειπόμενος, inferior· 3) = μὴ ἐπαρκής, non sufficiens, -ntis.

ἔνδεια, ἡ, indigentia, -ae, ὄ.

ἔνδεικνυμι· 1) ostendo, -are· 2) ἔνδεικνυμι (=καταμηνύω) τινὰ ἢ τι τινί, indico aliquid ἢ aliquid alicui· 3) demonstro, -are.

ἔνδεικτικός, ἡ, ὄν, indicabilis, e· || *ὄσα.—ὄν, scriptum testimonium.

ἔνδειξις, ἡ· 1)=ἀπόδειξις, demonstratio, -onis, ὄ. 2)=καταμηνύσις, indicatio, -onis, ὄ.

ἔνδεκα, οἱ, αἱ, τά, undecim.

ἔνδεκάκις, undecies.

ἔνδεκατος, undecimus, a, um.

ἔνδελέχεια, ἡ, continuata motio; continuatio, -onis, ὄ. adsiduitas, atis, ὄ.

ἔνδελεχής, ἐς, continuus, a, um; perpetuus, a, um.

***ἔνδελεχῶς**, continue; adsiduo.

ἔνδεισις, ἡ, illigatio, -onis, ὄ.

ἔνδεσμεύω, illigo, -are.

ἔνδεχεται· 1) fieri potest· *2) probabile, possibile est.

ἔνδεχόμενον, τό, possibile.

ἔνδεχόμενος, η, ον, possibilis, e.

1. **ἔνδεω**, illigo, -are; devincio, -ire· ἔνδεσμεύω, illigatus, devinctus.

2. **ἔνδεω** (= ἔλλειπω), deficio, -ere· || ἄπροσα. ἔνδει τινί τι. (=ἔλλειπει τι εἰς τινα), deest, deficit, opus est alicui aliquid· || μέσ.—ομαι τινος (=πάσχα ἔλλειψιν τινος)· α') deficior, aliqua re· οὐδενός ἔνδει, nulla re deficeris· β') egeo (indi-

geo) -ere, aliqua re ἢ alicujus rei. **ἔνδεῶς**, non sufficienter.

ἔνδηλος, ον, manifestus, a, um. **ἔνδημέω -ῶ**, apud meum populum degeo.

***ἔνδημικός, ἡ, ὄν**, alicujus populi proprius, a, um.

ἔνδημιος καὶ ἔνδημος, qui domi ἡ in patria est.

ἔνδιαθετος, ον, mente conceptus **ἔνδιαιτάομαι -ῶμαι**, inhabito.

ἔνδιαίτημα, τό, habitatio, ὄ.

ἔνδιαστειρῶ, alicubi dissemino.

ἔνδιατάσσω, ordino in-

ἔνδιατρίβω, in aliquo loco versor; — τινί, immoror alicui rei.

***ἔνδιαφέρομαι (μοὶ ἔνδιαφέρει)**, meā interest, meā refert.

ἔνδιαφθείρῶ, alicubi perdo.

ἔνδιαχειμάζω, alicubi hiberno.

ἔνδιδωμι· 1) = ἐγγχειρίζω, in manus trado· 2) = παραδίδωμι, dedo, -ere· ἔνδιδωμι ἑμάντων τοῖς πονηροῖς, me impredis dedo· 3) ἔνδιδωμι ὑποψίαν, ἔνδιδωμι καιρόν, praebeo suspicionem, praebeo occasionem· 4)=ὑποχωρῶ, cedo, -ere; remitto, -ere· 5) dedo, permitto me, πρὸς τὰς ἡδονάς, voluptatibus.

ἔνδικος, ον, justus, a, um.

ἔνδικως, juste; merito.

ἔνδιον, τό, domicilium, -i, οὄ.

ἔνδιος, ον, 1) meridianus, a, um.

2) sub divo agens, ποιμὴν pastor.

ἔνδοθεν, intrinsecus; intus.

ἔνδοθι, intus.

ἔνδοιάζω, dubito, de aliqua re.

ἔνδοιασμός, ὄ, dubitatio, -onis, ὄ.

ἔνδοιαστής, ὄ, dubitator, -oris, ἄ.

ἔνδοιαστικῶς, dubitanter.

ἔνδοιαστός, dubitabilis, e.

ἔνδοιαστῶς, dubie.

ἔνδομυχος, ον, intimus, a, um;

intus latens· *ἔνδομυχος πεποιθήσις,

firma opinio, persuasio, -onis, ὄ.

***ἔνδομύχως**, intime; intus.

ἔνδον, intus μάλ. δε—οἴκοι, domi.

ἔνδοξος, ον, gloriosus, a, um.

ἔνδοξότης, ἡ, celebritas, ὄ.

ἔνδοξως, gloriose.

ἔνδοσιμον, τό, incitatio, ὄ.

ἔνδοσις, ἡ, remissio, -onis, ὄ.

ἐνδοτάτος, η, ον, intimus, a, um.
ἐνδοτάτω, intime, maxime intus.
ἐνδοτέρως, α, ον, interior (-ius).
ἐνδοτέρω, interior.

*ἐνδοτικός, ἡ, ὄγ, qui cedit.

ἔνδυμα, τό, indumentum.

*ἐνδυμασία, ἡ, vestitus, -us, ἄ.

ἐνδυναμῶ, -ῶ, corroboro, -are, aliquem ἢ aliquid, *ἐνδυναμοῦμαι, me corroboro *ἐνδυναμωμένος, η, ον, corroboratus, a, um.

ἐνδυναστεύω, auctoritate valeo.

ἐνδύσις, ἡ, 1) ingressus (τῆς λύπης doloris) 2) vestitus, -us, ἄ.

ἐνδύω, 1) induo (-ui, utum, -ere).

ἐνδύω τινά χιτῶνα, induo aliquem (ἢ alicui) tunicam 2) —ομαι (ἄδρ. ἐνέδυν), me induo ἢ induor 3)

μετφ. ἐνδύω ἔμαντόν, me induo, me implico (in aliquid).

ἐνεία, ἴδε ἐνεία.

ἐνείδρα, ἡ, insidiae, -arum, θ.

ἐνείδρευμα, τό, insidiae, θ.

ἐνείδρευτής, ὁ, insidiator, α.

ἐνείδρευτικός, ad insidias aptus.

ἐνείδρεύω τινά, insidior (-atus sum, -ari), alicui.

ἐνεθίζω, insuefacio, -ere.

ἐνειλῶ, -ῶ, implico, -are.

ἐνεيمي (=ἐνυπάρχω), insum (-fui, -esse) || ἄπροσ. ἐνεσι ἢ ἐνι, licet fieri potest, ἐνόν, quum liceat, liceret.

ἐνείρω, inserto (-serui, -ere), inserto, -are, aliquid alicui rei.

ἐνεκα (ἐνεκεν), 1) propter 2) gratia ἢ causa.

ἐνελίσσω, καὶ ἐνελίττω τι εἰς τι ἢ ἐν τινι involvo, -ere, aliquid aliqua re; —ομαι, me involvo aliqua re.

ἐνενήκοντα, nonaginta.

ἐνενηκονταετής, ἐνενηκοντούτης, ἐνενηκοντούτις (-ιδος), nonaginta annos natus, nata.

ἐνενηκοντάκις, nonagies.

ἐνενηκοστός, ἡ, ὄν, nonagesimus.

ἐνεός, ἡ, ὄν, 1) mutus, a, um 2) stultus ἢ stupidus, a, um.

ἐνεότης, ἡ, defectus vocis.

ἐνεργάζομαι, in aliqua re elaboro ἐνευθ. = efficio, -ere (aliquid) ||

μετφ. (=ἐμβάλλω), inicio, inserto.

ἐνεργεῖα, ἡ, 1) actio, -onis, θ. in agendo vis 2) efficacia, -ae, θ. 3) strenuitas, -atis, θ. 4) ἐν τῇ ἰατρ. potentia, potestas (herbae).

ἐνεργέω, -ῶ, 2) operor, -ari 2) — τι efficio, agō -ere, aliquid *

*3) ὑπέρ τινος, pro aliquo ago.

ἐνεργητέος, α, ον, agendus, a, um.

ἐνεργητικός, ἡ, ὄν, 1) activus, a, um 2) efficax, -acis.

ἐνεργητικῶς, active; efficaciter.

ἐνεργός, ὄν, vim agendi habens ἐνευθ. efficax, -acis; gnavus, a, um; strenuus, a, um.

ἐνεργῶς, actuose; -efficaciter.

ἐνερεῖδω τινί τι, impingo || —ομαι, innitor aliqua re.

ἐνερεύγω, eructo, -are.

ἐνεσις, ἡ, immissio, -onis, θ.

ἐνεσιτι, licet ἴδε ἐνεيمي.

ἐνεσιδομαι —ομαι, epulor in-.

ἐνεστώς, -ῶσα, ὄς, instans -ntis; praesens -ntis.

*Ενετοί, οἱ, Veneti, -orum, ἄ.

ἐνεχυράζω, 1) ἐνεχυράζω τι (=ἐ-νέχυρον λαμβάνω τι), pignus capio aliquid; pigneror, -ari, aliquid 2) ἐνεχυράζω τινί τι (=ἐνέχυρον τί-θημι τί. τινι), pignero, -are, aliquid alicui.

ἐνεχυρασία, pignatio, θ.

ἐνεχυραστής, ὁ, pignerator.

ἐνεχυρον, τό, pignus, -oris, οὐ.

ἐνέχω, intus habeo || —ομαι, α') tepeor, -eri, (aliqua re). β') = ἐνοχός εἰμι τινι, obnoxius sum alicui rei; reus sum alicui rei ὀθ. ἐνεχόμενος (= ἐνοχός) τινι, obnoxius, (a, um) alicui rei. γ) haereo in aliqua re.

ἐνζυμος, ὁ, ἡ, iermentatus.

ἐνζυμῶ, -ῶ, iermento in-.

ἐνηβάω, -ῶ, pubesco, -ere.

ἐνηβος, ον, puber, -eris.

ἐνήδομαι aliqua re deflector.

ἐνηδύω, exhilaro, -are.

ἐνηλικιότητα, ἡ, matura aetas imperio, sua tutela.

ἐνήλικος, ον, ἐνήλιξ, ὁ ἡ, 1) pu-

bes, -eris, περί κόρης, nubilis, ma-

tura *2) qui est sui juris.

*ἐνήμερος, ον, qui scit de re.

ἐνηχέω -ᾶ, insono, -are.
 ἐνηχος, **ον**, sonans, -ntis.
 ἐνθα, 1) = αὐτοῦ, ἐκεῖ, hic, ibi, il-
 lic: 2) ἀναφορ. = ὅπου, ubi: ἐκεῖ, ἐν-
 θα εἰσίν, ibi, uti est: 3) χρονικ. ἐνθα
 δὴ = τότε δὴ, tum vero.
 ἐνθάδε, (ἢ ἐντον.), ἐνθαδί, 1) hic;
 -κεῖται hic jacet: 2) = εἰς τοῦτον
 τὸν τόπον, huc: 3) = τότε, tum.
 ἐνθάπτω, (παθητ. ἀορ. ἐνετάφηρ)
 in aliquo loco sepelio.
 ἐνθαρετῶ -ᾶ, aliqua re confido.
 *ἐνθάρρυνσις ἡ, incitamentum.
 *ἐνθαρρύνω animum addo.
 ἐνθειος, **ον**, sulphuratus, a, um.
 ἐνθεμα (= ἐκβολάς), insitum, οὐ.
 ἐνθεν, inde hinc.
 ἐνθένδε, hinc.
 ἐνθεος, **ον**, καὶ ἐνθους, **ονν**, divino
 spiritu ἢ numine afflatus, (a, um);
 entheus, a, um.
 ἐνθερμος **ον**, calidus, a, um.
 ἐνθέρμως, inflamanter.
 ἐνθεισις, ἡ, interpositio, θ.
 ἐνθεσμος, **ον**, legitimus, a, um.
 ἐνθετος, **ον**, insertus, a, um.
 ἐνθήκη, ἡ, entheca, -ae, θ.
 ἐνθλασις, ἡ, ἐνθλασμα, τό, cavi-
 tas in capite ex contusione.
 ἐνθλάω -ᾶ (σημειῶν) imprimo.
 ἐνθλίβω, infringo; imprimo.
 ἐνθουσιάζω: 1) = ἐνθουσιῶ, divino
 furore agor: *2) ἐνθουσιάζω τινά, di-
 vino spiritu aliquem incito; || *—
 omai, divino ardore incendor.
 *ἐνθουσιασμένος, **η,ον**, divino ar-
 dore incensus.
 ἐνθουσιασις, ἡ, afflatus divinus;
 inflatus ἢ spiritus divinus.
 ἐνθουσιασμός, **ος**, 1) afflatus divi-
 nus. 2) ardor animi.
 ἐνθουσιαστής, **ος**, 1) = ἐνθεος, di-
 vino spiritu afflatus: *2) immodi-
 cus admirator.
 ἐνθουσιαστικός, **ή,ον**, divino spi-
 ritu inflammatus, a, um.
 ἐνθουσιῶ -ᾶ, 1) divino furore
 agor; insanio, -ire: *2) ἐνθουσιάζο-
 μαί, divino ardore incendor.
 ἐνθουσιώδης, **ης**, 1) numine affla-
 tus; *2) immodicus admirator.
 ἐνθουσιωδῶς, summo ardore ani-

mi; summa admiratione.
 ἐνθρονίζω, in solio, (in throno)
 colloco, aliquem: || —ομαι in solio
 (in throno) sedeo.
 ἐνθρόνισις, ἐνθρονισμός, in thro-
 no (alicius) collocatio.
 ἐνθρονος, **ον**, in solio sedens.
 ἐνθρολλέω -ᾶ, ἐνθρολλίζω, im-
 murmuro, -are.
 ἐνθρύπτω τί τι, intero, -ere.
 ἐνθρώσκω, insilio, -ire.
 ἐνθνύτομαι -οῦμαι: 1) μετ' αὐτ. =
 ἐν θυμῷ ἔχω τι cogito, -are aliquid
 ἢ de aliqua re: 2) = μετὰ γεν. πραγμ.
 = φρονιζῶ περὶ τιος, rationem ha-
 beo alicujus: *3) μέμνημαί τιος: a')
 memini, memoria teneo aliquid,
 reminiscor, -sci;
 ἐνθύμημα, τό, 1) cogitatio, -onis,
 θ. 2) εἶδος συλλογ. enthymema, cθ.
 3) = δῶρον μνήμης χάριν διδόμενον,
 monumentum amoris.
 ἐνθυμηματικός, ἡ, **ον**, enthyme-
 mate constans.
 ἐνθύμησις, ἡ, 1) cogitatio, -onis,
 θ. *2) = ἐνθύμημα 3).
 ἐνθυμίζω, admoneo, commoneo,
 -ere, commonefacio, -ere.
 ἐνθυμιῶ -ᾶ, suffio, -ire.
 ἐνθύμιος, **ον**, 1) qui curae est
 alicui: 2) curarum plenus: *3) ἐνθύ-
 μιν = ἐνθύμημα, 3).
 ἐνθυμος, **ον**, animosus, a, um.
 ἐνθυρακίζω, lorico, -are.
 ἐνι (= ἐνεσι) 1) inest: 2) licet.
 ἐνιαῖος, **α,ον**, unicus, a, um: τὸ
 ἐνιαῖον, unitas -atis, θ.
 ἐνιαῖος, unine.
 ἐνιαύσιος, **α,ον**, annuus, a, um,
 unius anni.
 ἐνιαυσίως quotannis.
 ἐνιαυτός, **ος**, annus, -ī, ᾶ.
 ἐνιαχοῦ, alicubi non nusquam.
 ἐνιδρύω, colloco in-.
 ἐνίημι, 1) immitto, -ere, aliquid: *
 2) injicio, -ere, aliquid: 3) ἀμετ. ἐνίει
 δηλ. εἰατόν, penetrabat.
 ἐνικός, ἡ, **ον**, singulus, a, um,
 singularis, e.
 ἐνικῶς, singulariter.
 ἐνιοί, **αι,α**, nonnulli, -ae, a.
 ἐνίοτε, interdum; aliquando.

ἐπίστημι, statuo ἤ colloco inter; interpono, -ere, aliquid. || μέσ. ἐπίσταμαι· α') = ἐπιέρχομαι, insto, -are· β') ἐπίσταμαι (= ἐπικίμαι) τῷ πολέμῳ, insto, insisto hosti· γ') = ἀνθίσταμαι, obisto, resisto, -ere, alicui· δ') περὶ τῶν δημάτων· intercedo, -ere· ε') ἐν τῇ νομικῇ = ἐνοτάσιν ποιῶμαι, recuso, -are. || οὐδ. ἀρχομαι, incipio, -ere, θέρους ἐνισταμένον, aestate incipiente ἢ ineunte ἐνισχυρίζομαι τινι· innitor, -ari. *ἐνίσχυσις, ἡ, confirmatio, θ. ἐνίσχυν· 1) = κατισχύω, inualesco, -ere· 1) confirmo, -are; corroboro, -are· 2) ἐνίσχυν τὸ σιγάτευμα, exercitum augeo. ἐννέα, οἶ, αἱ, τά, novem. ἐννεαπλάσιος, novemplex, -cis. *ἐννεαπλασιῶς, novies. ἐννοῶ -ῶ, ἐννοέομαι, -οῦμαι· 1) = ἐν νῷ ἔχω, σκέπτομαι, cogito, -are· 2) = κατανοῶ, intellego (-xi, -ctum -ere)· 3) περὶ λέξεων = σημαίνω, significo, -are. ἐννόησις, ἡ, cogitatio, -onis, θ. ἐννοια, ἡ· 1) cogitatio, θ. 2) sententia, -ae, θ. 3) notio, θ. ἐννομος, ον, legitimus, a, um. ἐννόμως, legitime. ἐνοικέω -ῶ, habito; inhabito. || μετφ. διατρέβω ἐν τινι, habito in re. ἐνοικήσιμος, ον, inhabitabilis, e. ἐνοικήσις, ἡ, inhabitatio, θ. *ἐνοικιάζω· 1) = μισθῶ οἰκίαν, locodomum· 2) = μισθῶμαι οἰκίαν, conduco domum. *ἐνοικίασις, ἡ· 1) inquilinatus, -us, ἄ. 2) locatio, -onis, θ. *ἐνοικιαστής, δ· 1) inquilinus, -i, ἄ. aedium conductor· 2) locator, ἄ. ἐνοικίζω, in aedibus colloco. || μετφ. insero, -ere. || -μαι, versor. *ἐνοίκιον, τό, merces habitationis; locarium, -i, οὐ. ἐνοικοδομέω -ῶ, inaedifico. ἐνοικος, δ, ἡ, incola, -ae, ἄ. θ. ἐνόν, ἴδε ἐνεμι. ἐνοπλίζω, armo, -are. ἐνόπλιος, ον, in armis. ἐνοπλος, ον, armatus, a, um. ἐνόπλως, vi et armis.

ἐνοράω -ῶ, video in aliquo; animadverto in aliquo. ἐνόρασις, ἡ, spectatio, -onis, θ. ἐνόρειος, ον, montanus, a, um. ἐνορδιάζω, erigo, -ere. †ἐνορδιακός, ἡ, ον, parochialis, e. †ἐνορρία, ἡ, parochia, -ae, θ. †ἐνορρίτης, -ις, parochialis. ἐνορκος, ον, juratus, a, um. || *οἱ ἐνορκοί, judicer jurati. ἐνόρκως, adhibito jurejurando. ἐνορμάω -ῶ, irruo (in aliquid). ἐνορμίζω (= προσορμίζω), navem appello. || ἐνορμίζομαι, adpellor. ἐνορξέομαι -οῦμαι, salio in. ἐνορξής, ἐνορξος, ἐνορξίς, δ, testiculos habens. ἐνότης, ἡ, unitas, -atis, θ; ἐνουράνιος, ον, coelestis, e. ἐνοφθαλμίζω, inoculo, aliquid. ἐνοφθαλμισμός, δ, inoculatio. ἐνοχή, ἡ· 1) obligatio, -onis, θ. 2) culpa, -ae, θ. ἐνοχλέω -ῶ τινι· molestus sum alicui; molesto, -are, aliquem. || -οῦμαι ὑπό τινος, molestiae est mihi aliquid. ἐνόχλησις, ἡ, molestia, -ae, θ. ἐνοχος, ον· 1) obligatus, a, um· 2) obnoxius, a, um· 3) noxius, a, um; noxiosus, a, um· 4) sons, santis. ἐνώω -ῶ· 1) unio ire; aliquid· 2) jungo ἢ conjungo. || -οῦμαι, me conjungo (cum aliquo) ἢ conjungor (-ctus, sum, -i). ἐνρίπτω, injicio (-eci, ectum, -ere) aliquid alicui. ἐνρῦθμος καὶ ἐρρῦθμος, ον, numeros habens; rhythmis constans. ἐνρῦθμως, ον, numeralum. ἐνσαρκος, ον, carnalis, e. †ἐνσαρκῶω -ῶ, incarno, -are. †ἐνσαρκωσις, ἡ, incarnatio, θ. ἐνσαρόω -ῶ, verro, -ere. ἐνσάττω, infarcio, -ire. ἐνοβέννυμι, exstinguo, -ere. ἐνσεῖω τινι τι· incutio, -ere. ἐνοσημαίνω καὶ ἐνοσημαίνομαι· 1) significo, -are· 2) exprimo, -ere· 3) imprimo, -ere. ἐνοσημος, ον, signatus, a, um.

ἐνοικήπτω· 1) incutio, -ere; immitto -ere, aliquid' 2) ἄμετ. ruo, irruo, -ere.

ἐνοικιορρόμαι -οῦμαι, scirrhum duco; in scirrhum degenero.

ἐνοσπείρω, insemino, -are.

ἐνοσπερμος, ον, semen habens.

ἐνοστάζω, ἐνοσταλάζω, instillo.

ἐνοστασις, ἡ, 1) = ἀρχή, εἰσαγωγή τινος, exordium rei institutae· 2) pugna contentio, θ. 3) argumentum contrarium, (ad refellendum adversarium).

ἐνοστατικός, instans et urgens.

ἐνοτέλλω, orno, -are.

ἐνοστερνίζω, in pectore figo· || —ομαι, in pectoris sinum recipio;

ἐνοσφηνόω -ῶ, cuneum intrudo.

ἐνοσφραγίζω, signum imprimo.

ἐνοσφράγισις, ἡ, impressio, -onis, θ.

ἐνοσώματος, ον, corporeus, a, um.

ἐνοσωματώω -ῶ, corpore amicio.

ἐνταλμα, τό, mandatum, -i, οὐ.

ἐντασις, ἡ, intentio, -onis, θ.

ἐντάσσω καὶ ἐντάττω, interjicio.

ἐνταῦθα, 1) hic, hoc loco· ἐν ἴστωρ.

διηγῆσεν, ibi· 2) hac in re.

ἐνταφιάζω τινά, sepelio, (-pelivi καὶ pelii, -pultum), -ire, aliquem

—ομαι, sepelio, -iri.

ἐνταφιασμός, ὁ, sepultura, -ae, θ.

ἐντάφιος, ον, sepulcralis, e.

ἐντέλω, ἐντείνωμαι τι, 1) intendo (-ndi, -ntum, -ere), aliquid· 2) ad-

tendo, -ere. [quo loco.

ἐντειχίζω, murum aedifico in ali-

ἐντειχίω, muro cinctus, a, um.

ἐντειχισις, ἡ, muri constructio in aliquo loco.

ἐντεκνος, ον, liberos habens.

ἐντέλεια, ἡ, perfectio, -onis, θ.

ἐντελής, ἐς, perfectus, a, um.

ἐντέλλω καὶ ἐντέλλομαι τινί τι, mando, -are, alicui aliquid.

ἐντελῶς, perfecte; absolute.

ἐντέμνω, 1) incido (-idi, -isum, -ere), aliquid.

ἐντερικός, ἡ, ὄν, intestinus.

ἐντεροκῆλη, ἡ, ramex, -icis, ἄ.

ἐντερον, τό, intestinum, -i, οὐ.

ἐντεταμένος, η, ον, intentus, a, um.

—ἴδε intendo.

ἐντεταμένος, intente.

ἐντεῦθεν, hinc, ex eo; exinde.

ἐντευκτήριον, τό, locus ad conveniendum destinatus.

ἐντευξίς, ἡ, 1) occursus, -us, ἄ.

2) congressio, -onis, θ. 3) colloqui um, -i, οὐ.

ἐντευκτικός, ἡ, ὄν, affabilis, e.

ἐντεγνος, ον, 1) peritus, a, um· 2) artificiosus, a, um.

*ἐντέχνως, 1) affabre; artificiose. 2) solenter; perite.

ἐντήκω, liquefactum instrillo (μόλυβδον plumbum). || μετφ. a) injicio, -ere· β) ἐντήκομαι τῷ φιλεῖν, liquor amore.

ἐντίθημι, impono, (-osui, -ositum, -ere); infero (-tuli, -latum, -erre).

μετφ. = ἐμποιῶ τινί τι, immitto.

ἐντίκτω, pario in ἡ pario intus, μετφ. ἐμφύω τινί τι, ingenero, -are; inserto, (-sevi, -ere).

ἐντιμάω -ῶ, honoro, -are.

ἐντιμος, ον, honorabilis, e.

ἐντιμότης, ἡ, honor, -oris, ἄ.

ἐντιμωσ, honorate, honor fice.

*ἐντοιχίζω, muro singo, a; iquid·

|| ἐντοιχισμένος, η, ον, pariete ἡ muro conditus, a, um.

ἐντοκος, ον, pariens. -ntis. *ἐντοκον δάγειον, fenus, -oris, ἄ.

ἐντολή, ἡ, mandatum, -i, οὐ.

*ἐντολοδόχος, ὁ, procurator.

ἐντομα, τά, insecta, -orum, οὐ.

ἐντομή, ἡ, incisio, -onis, θ.

ἐντομος, ον, incisus, a, um· || τό

ἐντομον, insectum, -i, οὐ.

ἐντονος, ον, intentus, a, um.

ἐντόνως, intente, vehementer.

ἐντόπιος, ον, indigena, -ae, ἄ.

ἐντορνεύω, torno rado.

ἐντορνος, ον, tornatus, a, um.

ἐντός· 1) intus· 2) intra.

ἐντόσθια, τά, intestina, -orum.

ἐντρέπω, 1) inverte, ἡ verto, -ere, aliquid (τὰ νῶτα terga). 2) καται-

σχύνω, pudore afficio aliquem· || ἐντρέπομαι, 1) = αἰδοῦμαι, pudore afficior, pudore suffundor, 2) ἐντρέπομαι τινά, reverere aliquem, 3) ἐν-

τρέπομαι τινος, (= ἐπιμελοῦμαι τινος), curo aliquid· *4) νεοελ. ἐντρέπομαι

τι, me pudet alicujus re.

ἐντρέφω τινά ἢ τί τινι innutrio (-ivi, itum, -ire), alicui. || — ομαί τινι, innutrior ἢ erudior aliqua re.

ἐντρέχεια, ἡ, solertia, -ae, θ.

ἐντρέχεις, ες, ἔν τινι, solers, (rtis) in aliqua re.

ἐντριβής, ἐς τιν·, diligenter versatus in aliqua re;

ἐντριβώ τί τινι, infrico, (-cui, -are) alicuid alicui· || μεταφ. κόλαφον—τινί, alapam incutio alicui, και μέσο. — ομαί τινι πληγάς, verbera infrico alicui.

ἐντριμμα (= ψιμίθιον), fucus, -i, ἀ. cerussa -ae, θ.

ἐντριψις, ἡ, infrictio, -onis, θ.

ἐντρομος, ον, tremens, -nt s.

ἐντροπαλός, ἡ, ον, (= αἰδήμων), verecundus, a, um.

ἐντροπή, ἡ· 1) = αἰδώς, pudor, -oris, ἀ. verecundia, -se, θ. *2)

νεοελ. = ὄνειδος· — φέρεται, pudor est.

ἐντροπιάζω τινά, pudefacio, -ere, aliquem· || — ομαί, pudore confunder; derideo· || ἐντροπισσόμενος, η, ον, pudore confusus, a, um; pudefactus, a, um.

ἐντρονάω -ῶ, deliciis utor.

ἐντροφήμα, τό, deliciae, -arum.

ἐντροφήσις, ἡ, luxuria, -ae, θ.

ἐντρούχομαι τινι, molestus sum.

ἐντυγχάνω τινί, incido in aliquem ἢ in aliquid; (casu) invenio aliquem ἢ aliquid, occurro alicui. Ἐντεῦθ. α') περι ἀνθρ. compello aliquem; β') περι βιβλ. lego, -ere, lego librum, ὅθ. οἱ ἐντυγχάνοντες, ii, qui librum legunt ἢ legent; lectores, τοῖς ἐντυχομένοις, iis, qui hunc librum legent.

ἐντυπος, ον, impressus, a, um.

ἐντυπόω -ῶ· 1) imprimo, -ere, aliquid alicui· *2) μεταφ. ἐντυπόω

τι, τῇ ψυχῇ, animo ἢ in animo aliquid imprimo.

ἐντύπωμα, τό, impressum, -i, οὐ.

ἐντύπωσις, ἡ, impressio, θηλ. ||

* μεταφ. ἰσχυράν — σιν ἐνεποίησε τοῖς ἀκροαταῖς ὁ λόγος, aculeum in audientium animis oratis reliquit.

ἐντυχία, ἡ, colloquium, -ii, οὐ.

Ἐνυάλιος· 1) οὐσ. = Enyalios, Mars, τῷ Ἐνυάλῳ ἠλάλαξαν, clamorem bellicum in Enyalis honorem sustulerunt· παρὰ τοῖς Ρωμ. = Quirinus, -i, ἀ. δ — λόφος, collis.

Quirinalis· 2) ἐπιθ. bellicosus, a, um.

ἔνυγρος, ον, humidus, a, um.

ἐνυδρόβιος, ον, aquatilis, e.

ἔνυδρος, ον, aquaticus, a, um.

ἔνυλος, ον, maheria constans.

ἐνυπάρχω τινί, insum alicui.

ἐνυπνιάζω και **ἐνυπνιάζομαι** (= ἐν ὑπνῷ ἰδεῖν); somnio, -are.

ἐνυπνιαστής, δ, somniator, -oris.

ἐνύπνιον, τό, somnium, -i, οὐ.

ἐνύπνιος, **ἐνυπνος**, somnialis; e.

ἐνυπνώω -ῶ, dormio in.

ἐνυπόγραφος, ον, subscriptionem habens, subscriptus, a, um.

ἐνυπογράφω, subscribo, -ere.

ἐνυπόθηκος, ον, pro quo pignus capitur; pignoratus, a, um.

ἐνυπόκειμαι, subjaceo -in.

ἐνυπόστατος, ον, ἐπιθ. sustentiam habens.

ἐνυπότακτος, ον, obediens, -ntis.

ἐνυφαίνω τί τινι, intexo (-xui, -xtum, -ere) aliquid alicui.

ἐνυφαντός, intextus, a, um.

ἐνύφασμα, quod intextum est.

ἐνυφίστημι (= ἐντίθημι), insero, -ere, μέσο. insum.

ἐνῶ ἢ ἐν ῶ· 1) dum· *2) cum ἡ quum (μεθ' ὑποτακτ.).

ἐνωθέω -ῶ, compello, in.

ἐνωμοτάρχης και **ἐνωμόταρχος**, δ

praeffectus agminis militum juratorum. [ratorum..

ἐνωμοτία, ἡ, agmen militum ju-

ἐνώμοτος· 1) juratus; juramento-

obstricius· 2) conjuratus.

ἐνώπιόν τινος, coram aliquo.

ἐνώσις, ἡ, unio· θ. adunatio, θ.

ἐνώτια, τά, inaures, -ium, θ.

ἐνωτίζομαι, auribus percipio.

ἐνωτικός, ἡ, ον, unitivus, a, um.

ἐνωχρος, ον, pallidus, a, um.

1. ἐξ, πρὸθ. ἴδε ἐκ.

2. ἐξ, οἱ, αἱ, τά, sex.

ἐξαγγελία, ἡ, nuntiatio, -onis, θ.

ἐξαγγέλλω τί τινι, enuntio, -are.

aliquid alicui.

ἐξαγγελτικός, ἡ, ὄν, nuntians.
ἐξαγκωνίζω· 1) cubito extrudo aliquem· 2) vincio manus alicujus post tergum.
ἐξαγοράζω, redimo (-emi, -emptum -ere) aliquem ἢ aliquid.
ἐξαγοράσιμος, redimendus, a, um.
ἐξαγόρευσις, ἡ, indicatio rei aranae ἢ silendae.
ἐξαγορεύω τι, effutio aliquid.
ἐξαγριάνω, **ἐξαγριώνω**-ᾶ, eifero, are aliquem ἢ aliquid· || —οὔμαι, eiferasco, -ere, me eifero.
ἐξαγρίωσις, ἡ, exasperatio.
ἐξάγω· 1) educo (-xi, -ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid· 2) **ἐξάγω** τινά ἐπί τι, εἰς τι (=παρορμῶ), induco, impello aliquem in aliquid, excito aliquem ad aliquid, ἐντεῦθ. **ἐξάγομαι** (μάλιστ. δὲ ὁ ἀόρ. **ἐξήχθη**) μετ' ἀπαρμφ. impellor impulsus sum ad aliquid faciendum· 3) **ἐξάγω** τι, α) = **ἐκκομίζω** τι, exporto, -are, aliquid· β) = **ἐκβάλλω** τι, expello, -ere, aliquid.
ἐξαγωγεύς, ὁ· 1) deductor, -oris, ἄ. 2) exportator, -oris, ἄ.
ἐξαγωγή, ἡ· 1) eductio, -onis, ὁ. 2) exportatio, -onis.
ἐξαγωγίμος, ὄν, qui (quae, quod) exportatur.
ἐξαγωνίος ἢ **ἐξάγωνος**, ὄν, sexangulus, a, um; hexagonus, a, um· || τὸ **ἐξάγωνος**, sexangulus, i, ἄ.
ἐξαδάκτυλος, sex digitos habens.
ἐξάδελφος, ὁ, α') ὁ ἐκ πατρός, patruelis, -is, ἄ. patruelis frater· β') ὁ ἐκ μητρός, consobrinus, -i, ἄ. πλῆθ. patruelis.
ἐξάδελφος καὶ **ἐξαδέλφη**, ἡ, 1) ἡ ἐκ πατρός, patruelis, -is, ὁ. patruelis soror. 2) ἡ ἐκ μητρός, consobrina, -ae.
ἐξάδω· 1) excanto, -are· 2) occino, -ere· 3) decanto, -are.
ἐξάεδρος, sex latera habens.
ἐξαέτης ἢ **ἐξαετής**, ἐς, sexennis, e, sex annorum.
ἐξαετία, ἡ, sexennium, -i, ὄθ.
ἐξαήμερος, ὄν, sex dies durans.
ἐξαιμάσσω, valde cruento (τὸν ἱππον equum)· || μετφ. **ἐξαιμάσσω** τὰς

λίπας, reirico dolorem.
ἐξαιματόω-ᾶ, in sanguinem verto.
ἐξαιρέσιμος, ὄν, exemptitis, e.
ἐξαιρέσις, ἡ, 1) exemptio, -onis. ὁ. 3) exceptio, -onis, ὁ. *3) **ἐξαιρέσις** δικαστοῦ, μάργωτος, judicis, testis rectio, improbatio, repudiatio.
ἐξαιρέτα, optime.
ἐξαιρέτος, α, ὄν, eximendus, a, um; cjiendus, a, um.
ἐξαιρετικός, ἡ, ὄν, 1) eximendi vim habens. *2) = **ἐξαιρετός**, eximius ἢ praecipuus, a, um.
***ἐξαιρετικῶς**, proprie;
ἐξαιρέτος, ὄν, exemptus, a, um, ἐντεῦθ. = eximius, a, um.
ἐξαιρέτος, eximendus, a, um.
***ἐξαιρέτως**, eximie.
ἐξαιρέω-ᾶ, καὶ **ἐξαιρέομαι**-οὔμαι· τι 1) = **ἐκβάλλω**, eximo (-emi, emptum, -ere)· aliquid 2) = **ἐξέλκω**, α') excipio, -ere, aliquid β') extraho, -ere. 3) **ἐξαιρέω** τινος τὸν φόβον, eripio alicui timorem 4) **ἐξαιρούμαι** τινά ἢ τι, α') **ἐξαιρέτω** ποιῶ τινά, ἡ, τι, exceptio aliquem ἢ aliquid. ἐντεῦθ. **παθητ.** οὐδενὸς **ἐξαιρουμένου**, nullo excepto, β') **ἐκλεγω** τινά ἢ τι, eligo ἢ seligo aliquem ἢ aliquid· δ) = **ἐκπυρῶ**, expugno, -are, *6) **ἐξαιρέω** τινά τινος, (ὑψηρεσίας, βάρους), re ἢ ex re eximo, libero, solvo, exsolvo, aliquem.
ἐξάίρω, 1) tollo (extollo), -ere, 2) efferro ἢ profero, -erre, aliquid. 3) **ἐξάίρω** ἐμαυτόν, efferro me· ὄθ. **ἐξαιρούμαι**, tollio me, efferro me; efferor (aliqua re).
ἐξαισίος, (α), ὄν, modum excedens, inusitatus, a, um.
ἐξαισίως, mirum in modum.
ἐξαιτέω-ᾶ, posco ἢ exposco (-ere), expostulo, -are· || — οὔμαι, mihi posco ἢ exposco aliquid.
ἐξαιφνης, 1) subito, per subitum, **ἐξαιφνης** γιγνώμενος, subitarius, a, um, 2) repente.
ἐξαικόμαι-οὔμαι, medeor, -eri, alicui, sano, -are, aliquid.
ἐξάκεισις, ἡ, sanatio, -onis, ὁ.
ἐξάκις, sexies.
ἐξακισμῦριοι, sexagies mille..

ἑξακισχίλιοι, αι, α, sexies mille.
ἑξακισχιλιούτος ἡ, ὄν, sexies millesimus, a, um.

ἑξακολουθέω-ῶ, 1) — *τινι*, sequor aliquem. *2) *νεοελ.* — *τι* continuo, -are, aliquid. || *οὐδ.* pergo (*μετ' ἀπαρρηφάτων*).

***ἑξακολούθησις**, ἡ, 1) continuatio, -onis, θ. 2) series, -ei, θ.

ἑξακολουθητικῶς, continenter; **ἑξακοντίω**, jaculor, ari, *καὶ ἐν γεν.* telum ejicio ἢ emitto.

ἑξακόντισις, ἡ, jaculatio, θ.
ἑξακόντισμα, τό, quicquid emissum est.

ἑξακοντισμός, δ, jaculatus, -us; **ἑξακόσιοι**, αι, α, sexcenti, ae, a.
ἑξακοσιοστός, ἡ, ὄν, sexentesimus, a, um.

***ἑξακουστός (ἑξακουσμένος)**, η, ον, celebrer illustris, e.

ἑξακούω ἡνός, exaudio aliquid.

ἑξακριβῶω -ω, 1) diligenter elaboro (facio) aliquid. 2) perquirō aliquid. || ***ἑξηκριβωμένως**, perquisite.

ἑξακριβῶσις, ἡ, inquisitio, -onis, θ. perquisitio, -onis, θ.

ἑξακτιός, α, ον, educendus, a, um.

ἑξαλειπτόν, delendum (est).

ἑξάλειψω, 1) = *ἀλείφω, χρίω*, ungo, -ere; illino, -ere, aliquid. 2) *συνήθ.* = *ἑξάλειψω*, deleo, -ere; oblitero, -are, aliquid (*τὰ γράμματα* litteras).

ἑξάλειψις, ἡ, deletus, -us, ἄ.

ἑξάλασσω καὶ ἑξάλάττω 1) immuto, -are, permuto, -are, aliquid. || *ἑξηλλαγμένος*, η, ον, mutatus, a, um, 2) *ἀμετ.* decedo, -ere.

ἑξάλλομαι, prosilio, exilio, -ire.

ἑξάλλος, ον, ab aliis diversus. *δθ.* 1) inusitatus, a, um, 2) egregius, a, um. *3) *ἑξάλλος ἐκ χορᾶς ἐγένετο*, gaudio elatus est.

***ἑξαλμυρίζω**, salem eximo.

ἑξάλος, ον, 1) mari exemptus, a, um. 2) (*ἀντίθ. ὑφαλος*), e mari exstant.

ἑξάλσις, ἡ, saltus, us, ἄ.

ἑξαμαρτάνω, 1) pecco, -are; erro, -are. 2) — *τι* non adsequor, aliquid. 3) *ἐν τινι* (= *ψευδομαί τινος*), erro in

aliqua re. 4) — *εἰς τινα* (= *ἀδικῶ τινα*), injuria afficio aliquem. 5) — *εἰς τι, περί τι*, pecco in aliquid.

ἑξαμβλώω -ῶ, abortio, -ire.

ἑξαμβλόωνω, penitus habeto.

ἑξάμβλωμα, τό, abortus, -us, ἄ.

ἑξάμβλωσις, ἡ, abortio, -onis, θ.

ἑξάμειβω, immuto, -are.

ἑξάμειψις, ἡ, immutatio, θ.

ἑξάμέλω, emulgeo, -ere.

ἑξάμελέω -ῶ, prorsus neglego.

ἑξάμετρος, ον, hexameter ἢ hexametrus, a, um.

ἑξαμηνία, ἡ, semestre tempus.

ἑξαμηνιαῖος, α, ον, *καὶ ἑξάμηνος*, ον, semestris, e.

ἑξαναγκάζω 1) *τινά ποιεῖν τι*, cogo aliquem ut faciat aliquid. 2)

— *τήν ἀργίαν πληγαῖς*, desidiam verberibus expello. 3) — *τό ἀληθές*, verum exprimo. 4) — *τάλαντα παρά τινος*, extorqueo talanta ab aliquo. 5) — *ομαι ὑπό τινος*, cogor, urgeor aliqua re.

***ἑξαναγκασμός**, δ, coactus, us, ἄ.

ἑξανάγω, educo, -ere. || — *ομαι*, in altum vela do, solvo, -ere.

ἑξαναλίσκω καὶ ἑξαναλόω -ῶ, absumo ἢ consumo (-mpsi, -ere; *ἐντεῦθ.* = *ἑξαντῶ*, exhaurio, -ire).

ἑξαναπληρῶω -ῶ, repleo, -ere.

ἑξανάπτω 1) *ἀναρτῶ*, suspendo, -ere. 2) = *πάλιν ἀνάπτω*, rursum accendo, ere.

ἑξανασπῶω -ῶ, evello, -ere.

ἑξανάστασις, ἡ, 1) expulsio ex sede. 2) † reditus in vitam.

ἑξαναφέρω 1) = *ἀνω φέρω*, sursum fero. 2) *ἀμετ.* = *ἀναλαμβάνω*, recreo, -are. *3) —, rursum fero.

ἑξανδραποδίζω καὶ ἑξανδραποδίζομαι 1) — *τινά*, in servitutum adsero aliquem. 2) — *πόλιν*, in meam potestatem redigo (subigo) oppidum. 3) *παθητ.* alicujus imperio me subjicio.

ἑξανδραπόδισις, ἡ, **ἑξανδραποδισμός**, δ, abreptio in servitutum; servitium, -i, οὐ.

ἑξανεμίζω, ventilo, -are.

ἑξανθέω -ῶ 1) eflloresco, -ere. 2) = *ἀπανθῶ*, defloresco, -ere. 3)

ἐπὶ νόσον, pustulis scateo.
ἐξάνθημα, τό· 1) quod effloruit·
 2) ἐπὶ νόσον, papula, -ae, θ.
ἐξάνθησις, efflorescendi actio.
ἐξανθίζω· 1) floribus orno· 2) =
 ἐξανθῶ, papulo, -are.
ἐξάνθισμα, τό, papula, -ae, θ.
ἐξανίημι, emitto, -ere.
ἐξανίστημι· 1) excito, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) surgere cogo, expello, eicio aliquid· 3) ἐξανίστην, ἐξανίσταμαι· α') surgo ἢ exsurgo, -ere· β') † ὁ Κύριος ἐξανεύσθη, Dominus surrexit, in vitam rediit· *γ') ἐξεγείρομαι, surgo (contra aliquem ἢ aliquid).
ἐξανοίγω, aperio, -ire.
ἐξάνοιξις, ἡ, apertio, -onis, θ.
ἐξανορθῶ -ῶ, rursum erigo.
ἐξαπλώω -ῶ· 1) exhaurio (-si, -stum, -ire), aliquid· *2) μετφ. ἐξαντῶ τὴν ὑπομονήν, rumpo patientiam· || —οῦμαι (=ἐξαντῶ τὰς δυνάμεις), exhaurio vires; conficior· || ἐξηνημένος, -, ον, exhaustus, fessus, confectus, a, um.
 *ἐξάντησις, ἡ, exhaustio, θ.
ἐξανύω καὶ **ἐξανύτω** (=περαινῶ), perficio, -are, aliqui d.
ἐξαπαλλάσσω καὶ —ττω τινά τι-νος, libero aliquem aliqua re.
ἐξάπαντος, certo, certe.
ἐξαπατάω -ῶ· 1) frustor, -ari, aliquem· 2) decipio (-epi -eptum, -ere), aliquem· 3) verba do alicui.
ἐξαπάτη (=ἐξαπάτησις), deceptio.
ἐξάπηχυς, υ, sex cubitorum.
ἐξαπινάϊος, α, ον (=ἀπροσδόκητος), repens, -ntis; repentinus.
ἐξαπίνης (=ἀίφνης), repente.
ἐξαπλασίσιος, α, ον, ἐξαπλασίων, ἐξαπλοῦς, sexies tantum.
ἐξάπλευρος, ον, sex jugerum.
ἐξάπλευρος, sex latera habens.
ἐξαπλώω -ῶ, expando (-ndi, -nsum, -ere) aliquid; explico, -are· *—οῦμαι· α') extendor, -i· β') diffundor, -i.
ἐξάπλωσις, ἡ, expansio, θ.
ἐξαποθνήσκω, emorior, -i.
ἐξαπόλλυμι, funditis perdo, aliquem, ὄθ. interficio aliquem· ||

—υμαι, ἐξαπόλωλα, pereo, perii.
ἐξαποστέλλω, ablego, -are.
ἐξαποστολή, ἡ, ablegatio, θ.
ἐξαπτέρυγος, ον, sex alas habens
 τὰ —α (Σεραφίμ), sexalaria.
ἐξάπτω· 1) = προσδέγω, annecto (-exui) -ere; 2) = ἀνάπτω, accendo, -ere, aliquid· || μετφ. ἐξάπτω τινά, accendo aliquem· —ομαι, accendō (-nsus, sum, -i); excitō, -ari.
ἐξαράσσω καὶ **ἐξαράττω**, exturbo, -are; efringo, -ere.
ἐξαργυρίζω καὶ **ἐξαργυρόω** -ῶ τι, pecuniā permuto, aliquid.
 *ἐξαργυρώσις, ἡ, permutatio pecuniā.
ἐξαρθρόω -ῶ, luxō = are· ἐξαρθῶ τὸν ὄμον, eicio armum.
ἐξάρθρωμα, τό, ἰδ.:
ἐξάρθρωσις, ἡ, luxatura, -ae, θ. ὀ.
ἐξαριθμέω -ῶ, enūmero, -are.
ἐξαριθμῶσις, ἡ, enumeratio.
ἐξαρκέω -ῶ, sufficio, (-feci) -ere· || ἀπρος. ἐξαρκεῖ μοι, sufficit mihi.
ἐξαρκής (=ἐξαρκῶν), sufficiens.
ἐξαρκούντως, sufficienter.
ἐξαρνος, ον, qui negat.
ἐξαρχάζω, eripio, -ere), aliquid.
ἐξαρχοις, ἡ, elatio, -onis, θ.
ἐξαρχάω -ῶ, suspendo (-ndi, -nsum, -ere), aliquid ex aliqua re· || —ομαι, dependeo, -ēre.
ἐξάρτημα, τό, adpendix, -icis.
ἐξάρτησις, ἡ, suspensio, -onis.
ἐξαρχίζω, perago, -ere.
ἐξάρτισις, adparatus (navis).
ἐξάρτυσις, ἡ, instructio, -onis.
ἐξαρχύω, instruo, -ere, aliquid.
ἐξαρούω, exhaurio, -ire.
ἐξαρχος, inceptor, -oris.
ἐξάρχω, incipio ἢ incepto (facere aliquid); auctor sum alicujus rei.
 1. **ἐξάς**, ἡ, senarius numerus; he-xas, adis, θ.
 2. **ἐξᾶς**, ὁ (δύο οὐγκίαι)· sextans.
ἐξασθενέω -ῶ, viribus deficio·
 *ἐξασθένησις, ἡ, virium defectio (imminutio, infractio).
ἐξασκέω -ῶ· 1) — τινα, exerceo (-cui, -ere); exercito, -are, aliquem· || —οῦμαι (περὶ τι, πρὸς τι, εἰς τι), me exerceo ἢ exerceor in

aliqua re· 2) ἐξασκῶ τι (τέχνην),
exerceo, ἢ profiteor aliquid (artem)

*ἐξάσκησις, ἡ, exercitatio, ὁ.

ἐξαστικός, ον, sex constans ver-
sibus; hexastichus, a, um.

ἐξαστρᾶντω, refulgeo, -ere.

ἐξασύλλατος, ον, ἐπίθ. sex sylla-
bis constans.

ἐξάστυλος, ον, sex columnas ha-
bens: hexastylos.

ἐξασφαλίζομαι (= ἐξασφαλίζω)
τι tutum reddo aliquid in tuto
colloco aliquid || —ομαι (ἐξασφαλι-
σθην), tutum me praesto (ab ali-
qua re).

*ἐξασφάλισις, ἡ, securitas, ὁ.

ἐξατμίζω, exhalo, -are || —ομαι,
evaporor, -ari.

*ἐξάτμισις, ἡ, exhalatio, ὁ.

ἐξαφανίζω, e conspectu tollo, ἐν-
τεῦθ. = deleo, extinguo.

ἐξαφανίζομαι (ἐξαφανισθην), e
conspectu me tollo.

ἐξαφανίσις, ἡ, ἐξαφανισμός, ὁ,
deletio, ὁ. deletus; -us, ἄ.

ἐξαφίημι, dimitto, -ere.

ἐξαφρίζω, despumo, -are.

ἐξάφρισις, ἡ, despumatio, -onis.

ἐξαχῆ, ἐξαχῶς, sexies.

ἐξαχρειώω -ᾶ· 1) inutilem reddo·
*2) νεοελ. vilem reddo aliquid ||
—οῦμαι (ἐξαχρειώσθην), evalesco.

ἐξάψαλμος, ὁ, sex psalmi.

ἐξάψις, ἡ, inilammatio, ὁ. || μετφ.
= ὁ παροξυσμός τῆς ψυχῆς, inilam-
matio animi.

ἐξεγείρω· 1) exsuscito, -are, ali-
quem ἢ aliquid· 2) excito, -are,
aliquem ἢ aliquid || —ομαι (ἐξη-
γέροσθην), expergiscor.

ἐξεγερτικός, ἡ, ὄν, excitabilis, e.
ἐξέγερσις, ἡ· 1) expergefatio,
-onis, ὁ. 2) excitatio, -onis, ὁ.

ἐξεδάφίζω, tunditus evertō.

ἐξέδρα, ἡ· 1) exedra, -ae, ὁ. *2)
suggestus, us, ἄ.

ἐξεικονίζω· 1) ex exemplari ef-
fingo (aliquid)· 2) per imaginem
exprimo (significo) aliquid, descri-
bo aliquid.

*ἐξεικόνισις, ἡ, expressio alicu-
jus rei per imaginem.

ἐξείμι (ἐξέρχομαι)· exeo (-ii, -i-
tum, -ire); egredior, -i.

ἐξεργασμένος, perfecte.

ἐξείργω (= κωλύω)· cohibeo, -ere,
aliquem ab aliquo).

ἐξελασία, ἐξέλασις, ἡ, expulsio,
-onis, ὁ. discessus, -us, ἄ.

ἐξελαύνω· 1) expello (-uli, -ul-
sum, -ere, aliquem ἢ aliquid· 2)
ἀμετ. progredior, -i, ἐντεῦθεν ἐξε-
λαύνει, inde progreditur.

*ἐξέλεγκσις, ἡ, convictio, ὁ.

ἐξελέγχω· 1) redarguo (-ui, -futum,
-ere), aliquem ἢ aliquid· 2) con-
vincto (-ici, -ere), aliquem· 3) re-
futo, -are, aliquem· 4) reprehendo,
-ere, aliquem || —ομαι ὑπό τινος,
redarguor.

ἐξέλευσις (= ἐξοδος)· exitus, -us, ἄ.

ἐξελιγμός, ὁ, ἐξέλιξις, ἡ, evolu-
tio, -onis, ὁ. explicatio, -onis, ὁ.

ἐξελίσσω καὶ ἐξελίττω (= ἀναπτύσ-
σω)· 1) evolvo, (-olvi, -olutum, -ere)·
aliquid || μετφ. — βιβλίον (= ἀνα-
γινώσκω), evolvo librum· 2) expli-
co, -are, aliquid.

ἐξελκῶ -ᾶ, exulcero, -are.

ἐξελκυσμός, ὁ, extractio, ὁ.

ἐξελκύνω καὶ ἐξέλκω, extrahō (-xi,
-ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid.

ἐξέλκωσις, ἡ, exulceratio, ὁ.

ἐξελληνίζω, graecuu facio (aliquid)
graece verto ἢ reddo aliquid.

ἐξεμέω -ᾶ, evomo, aliquid.

ἐξεμπεδώω -ᾶ (συνθήκας), sancio.
ἐξεναντίας, contra.

ἐξέννυμι, exuo, -ere.

ἐξεπίτηδες, consulto.

ἐξέρασμα, τό, vomitus, us, ἄ.

ἐξερῶω -ᾶ (ξερῶ), vomo, -ere,
ἐντεῦθ. = effundo, -ere.

ἐξεργάζομαι, 1) = καταγράφω, ἀπο-
τελέω, absolvo, -ere· 2) — ἀγρόν,
agrum colo· 3) λόγον elaboro ora-
tionem.

ἐξεργασία ἡ, elaboratio, ὁ.

ἐξεργαστικός, efficax in agendo.

ἐξερεθίζω, irrito, -are.

*ἐξέρουγμα, τό, ructu ejectum.

ἐξερεύγω, eructo, -are.

ἐξερευνάω -ᾶ, pervestigo (inves-
tigo), -are, aliquid.

ἔξερεύνησις, ἡ, perscrutatio, ὁ.
ἔξερευνητής, ὁ, perscrutator.
ἔξερευνητικός, ἡ, ὄν, ad investigandum acutus ἢ aptus.
ἔξερσξις, ἡ, eructatio, ὁ.
ἔξερσημόω-ᾶ, desolo, -are;—οὔμαι devastor, -ari.
ἔξερσηνέω, interpretor, -ari.
ἔξερπύξω καὶ **ἔξερπω**, ρ. erēpo (-psi); -ere.
ἔξερπυθιάω-ᾶ, erubescio, -ere.
ἔξέρχομαι, 1) exeo, (-ii, -itum-ire); — τῆς οἰκίας, exeo domo ἢ foras 2) ἐπὶ χρόνου= λέγω ὁ ἐναντιός; ἔξερξε-ται annus exit 3) egredior, (-essus, sum, -i): 4) ὁρμαίς ἐξῆλθε τῆς οἰκίας, foras excurrit.
ἔξεσι, 1) ἔξεστί μοι ποιεῖν τι, in mea potestate est ut aliquid faciam. 2) licet (-uit, -ere) || ἐξόν, quum liceat, quum sit in nostrâ potestate situm.
ἔξετάζω, 1) examino, -are, aliquid 2) = ἐρευνᾶ τι, inquiri aliquid ἢ de aliqua re 3) ἐξετάζω (ἀνακρίνω) τινά, interrogo aliquid, inquiri in aliquid 4) ἐξακριβῶ τι exploro, -are, aliquid 5) —, (=δοκιμάζω τι), tento aliquid 6) τὴν στρατιάν, recenseo (lustro) exercituum 7) — τινὰ πρὸς τινά, comparo aliquid cum aliquo 8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω τινά, examino aliquid, industriae alicujus speciem capio || —ομαι α')—ομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in partibus Caesaris β')—ομαι ἐν τισι, censeor, numeror inter aliquos. *γ') ἐπὶ μαθητῶν speciem et documentum industriae meae praebeo; examino, -ari.
ἔξετασις, ἡ, 1) examen; -inis, οὐ. examinatio, -onis, ὁ. 2) ἐξετασις (ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lustratio, (exercitus).
ἔξεταστής, ὁ, examinatio.
ἔξεταστικός, ἡ, ὄν, ad examinandum pertinens ἢ aptus, (a, um); examinatio, a, um.
***ἔξευγενίζω**, 1) nobilito, -are; 2) ad humanitatem informo.
***ἔξευγενισμός**, ὁ, humanitas, ὁ.
ἔξευμενίζω τινά, aliquid propi-

tium facio ἢ reddo || ἔξευμενίζομαι, propitius fio.
ἔξευνουχίζω, eunuchum facio.
ἔξεύροις, ἡ, inventio, -ionis, ὁ.
ἔξεύρημα, solerter inventum.
ἔξευρίσκω, 1) invento, -ire, 2) reperio, -ire, aliquid.
ἔξευτελίξω, in contemptionem adduco (aliquem) || —ομαι, in contemptionem venio; evilesco, -ere.
ἔξευτελισμός, ὁ, 1) contemptio. -onis, ὁ. contemptus, us, ἄ. 2) ἐπι τιμῆς, vilitas, -atis, ὁ.
***ἔξευτελιστικός**, ἡ, ὄν, contumeliosus, a, um.
***ἔξευτελιστικῶς**, contumeliose.
ἔξέχω 1) emineo, -ere 2) μετφ. (=διαπρέπω): πάντων ἐξέχω, inter omnes emineo || ἐξέχων, emineus, -ntis.
ἐξηγέομαι -οὔμαι, 1) = προπορεύομαι, praeceo, -ire; viam monstro. 2) = ἐκθέτω: ἐξηγοῦμαι τὴν ἐμὴν γνώμην, explicō meam sententiam 3) διηγούμαι τι, enarro, -are, aliquid 4) = ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω interpretor, (-atus sum, -ari).
ἐξηγησις, ἡ, 1) explicatio, 2) = ἐρμηνεία, interpretatio, ὁ.
ἐξηγητής, ὁ, interpretator, ἄ.
ἐξηγητικός, interpretatorius.
ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τά, sexaginta.
ἐξήκονταετής, ὁ, sexagenarius, ἄ.
ἐξηκονταετία, sexaginta anni.
ἐξηκοντάτις, sexagies.
ἐξηκοστός, sexagesimus, a, um, diligētissimus.
ἐξήκω, (ἐπὶ χρόν.), praeterii.
***ἔξήμερῶναι**, incet, i. lucet.
***ἔξήμερωμα**, τό, prima lux.
ἐξήμερῶω-ᾶ, mansuefacio, (-eci, -atum, -ere), a. i. quem ἢ aliquid — οὔμαι, mansuefio -eri.
ἐξήμερωσις, ἡ mansuetudo.
ἐξῆς, 1) deinceps; 2) deinde. 3) καὶ τὰ ἐξῆς, et cetera.
ἐξιδιασμός, ὁ, vindicatio, -onis.
ἐξιδρώω-ᾶ, exsudo, -are.
ἐξιδρωσις, ἡ, exsudandi actio, ἐξίημι, emitto, -ere.
ἐξικνέομαι -οὔμαι 1) — εἰς τι, ἐπι τι, πρὸς τι, pervenio, attingo ali-

quid· 2) —τινος (= ἐπιτυγχάνω τινός), consequor, adipiscor aliquid.

ἐξίλασκαμαι τινα· propitium reddo. aliquem; placō, -are, aliquem.

ἐξίλασμα, τό, placamen, ov̄.

ἐξίλασμός, ό, placatio, θ.

ἐξίλαστήριος, α, ον, **ἐξίλαστικός**, ή, όν, ἐπίθ. vim placandi habens.

ἐξίλεω -ω̄, propitio aliquem.

ἐξίλέωμα, τό, placamen, ov̄.

ἐξίλέωσις, ή, placatio, θ.

ἐξίλεωτικός, ή, όν, placans.

ἐξίπτάσκαμαι, **ἐξίππεύω**, equo evehor; equo exeo.

ἐξίπταμαι, evolo, -are.

ἐξίς, ή· 1) ἐξίς ἐπιστήμης, όπλων, habere scientiam, arma· 2) = κατάστασις, διάθεσις, constitutio· 3) = συνήθεια, consuetudo, -inis, θ.

ἐξίσάζω, adaequo, -are.

ἐξίση, **ἐξίσου**, aequaliter.

ἐξίσω -ω̄· aequo, -are; —οδματινι, adaequo aliquem.

ἐξίστημι, de statu ή de loco demoveo aliquem ή aliquid, ἐντενθ. 1) —τινα τοῦ φρονεῖν, alicui mentem alieno. || —αμα τοῦ φρονεῖν, mente alienor· 2) = μεταβάλλω, διαφθεῖρω, immuto, -are· 3) ἐξίσταμαι (ἀόρ. ἐξίστην) = ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι, decedo, (-essi, -ere).

ἐξιστορέω -ω̄· 1) exquiro, -ere·

*2) = ἱστορῶ τι, narro, aliquid.

***ἐξιστόρησις**, ή, narratio, θ.

ἐξίσωσις, ή· 1) exaequatio, θ.

*2) ἐν τῇ ἀλγεβρ. aequatio, -onis, θ.

ἐξίτηλος, ον, evanidus, a, um.

ἐξίχνησευσις, ή, **ἐξίχνιασμός**, ό, investigator, -oris, á.

ἐξίχνησέω, **ἐξίχνιαζέω**, investigo.

***ἐξοβελίζω**, **ἐξοβελισμός**, ἴδε ὀβελίζω, ὀβελισμός.

ἐξογκόω -ω̄, tumidum reddo, tumefacio, aliquid· || —οῦμαι· 1) tumesco, (-ui, -ere); extumeo, -ere· || ἐξογκωμένος, η, ον, extumidus, a, um· 2) μετφ. = ἐπαίρομαι, alte tumesco.

ἐξόγκωμα, τό, **ἐξόγκωσις**, ή· 1) tumor, -oris, á. tumencia, -ae, θ. 2) extuberatio, -onis, θ.

ἐξοδεύω· 1) = ἐξέρχομαι, exeo, -ire· *2) = ἐξοδιάζω.

ἐξοδιάζω, sumptus ή impensas facio; impendo, -ere.

ἐξοδικός, ad exitum pertinens.

ἐξοδον, τό· 1) impensa, -ae, θ. sumptus, -us, á. *2) νοελλ. ἀνεν ἐξόδων, sine sumptu.

ἐξοδος, ή· 1) exitus, -us, á. 2) = ἐκστρατεία, expeditio, -onis, θ. 3) = ἐφοδος, impetus, -us, á. 4) μία τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων, exodus, -i, θ.

ἐξοδαίνω, **ἐξοιδέω** -ω̄, extubero, -are; extumesco, -ere.

ἐξοίδησις, ή, extuberatio, θ.

ἐξοικεύω -ω̄, familiare mesticio, adsuefacio aliquem aliqua re· || —οῦμαι τινι, adsuesco (-evi, -ere), aliqua re.

ἐξοικέω -ω̄, emigro, -are.

ἐξοίκησις, ή, emigratio, -onis, θ.

ἐξοικίζω, domo ή patria expello·

ἐξοικίζω πόλεις, urbes devasto· ||

ἐξοικίζομαι, emigro, -are.

ἐξοικισις, ή, **ἐξοικισμός**, ό, edomo ή e patria expulsio.

ἐξοικοδομέω -ω̄, exaedifico, -are.

ἐξοικοδόμησις, exaedificatio, θ.

***ἐξοικονομέω** -ω̄, aliquid alicui supposito.

***ἐξοικονόμησις**, collatio pecuniae.

ἐξοκέλλω (ἐπί νεώς), in vadum ή ad scopulos allidor, in litus ejicior, in terram deferor.

ἐξολισθαίνω, elabor, -i.

ἐξολίσθησις, ή, lapsus, -us, á.

ἐξολκή, ή, extractio, -onis, θ.

ἐξόλλυμι, exstinguo, -ere.

ἐξολόθρευσις, ή, internecio.

ἐξολόθρευτικός, ή, όν, internecivus, a, um.

ἐξολοθρευτής, ό, qui internecet; vastator, oris, á.

ἐξολοθρεύω· 1) interneco, -are; deleo, -ere· 2) exscindo, -ere· 3) exstinguo, -ere, aliquem ή aliquid· *4) —ομαι, funditus pereor; deleor (-letus, sum, -i).

ἐξομαλίζω· 1) complano, -are; dep plano, -are· || *2) μετφ. explano, -are (aliquid). ||

ἔξομιλέω -ῶ *τινί*, consuetudinem habeo cum aliquo.

ἔδῳνυμι (= ἐνόρκως ἀρνούμαι ἢ ἀπορρίπτω) *τι* e juro, (-avi, -atum, -are), aliquid. || *†* ἔξώμοσεν, fidem Christi deserit.

ἔξομοῖω -ῶ, consimilem efficio; assimilo, -are.

ἔξομοῖωσις, ἡ, assimilatio, ὅ.

ἔξομολογέομαι -οῦμαι. 1) confiteor (-fessus sum -eri) aliquid. † 2) mea peccata sacerdoti indico, aperio, patefacio. 3) *περὶ* ἱερῶος: ἔξομολογῶ *τινα*, peccata confitentem (indicantem) audio.

ἔξομολόγησις, ἡ. 1) confessio, -onis, ὅ. † 2) delictorum (peccatorum) confessio.

† ἔξομολογητής, ἱερεύς, sacerdos qui confitentes audit.

ἔξονειδιστικός, ἡ, ὄν, ἐπ'ὅ. qui exprobrat.

ἔξονομάζω, nomine voco.

*ἔξοντώω -ῶ (ἔξοντώνω), funditus tollo; exstinguo, -ere.

*ἔξόντωσις, ἡ, extinctio, ὅ.

ἔξονυχίζω. 1) ungues reseco. || 2) *μετφ.* — *μετ** ἀκριβείας ἔξετάζω, ad ungues, extendo (aliquid).

*ἔξονυχισμός, ὁ, ad ungues examinatio alicujus rei.

ἔξοπῖω, retro; postea.

ἔξοπλίζω, armo ἢ armis instruo (milites); copias omnibus rebus instruo. || — *ομαι*, armis me induo; armatus in acie consisto.

ἔξοπλισμός, ὁ, armatura, -ae, ὅ.

ἔξοργίζω, ad iram incito aliquem.

ἔξορία, ἡ, 1) exsilium, -i, ὄδ. 2) *εἰς* ὄρισμ. τόπον, relegatio, ὅ. *3) *εἰς* ἔκουσταν ἔξοριαν ἀπῆλθεν, in voluntarium exsilium abiit.

ἔξορίζω *τινά*. 1) extermino (-are) aliquem; in exsilium ago (ejicio, projicio, pello) aliquem; 2) ἀπὸ ὀριμμένου τόπου ἢ εἰς ὄρισμ. τόπον — *τινά*, relēgo (-avi) aliquem. 3) *μετφ.* ἔξορίζω ἀγριότητα, ἀσέβειαν, expellere saevitiam, impietatem.

ἔξορισμός, ὁ, exsulatio, ὅ.

ἔξοριστος, ὄν, extorris patriā.

ἔξορκίζω *τινά*. 1) adigo (aliquem)

jusjurandum; 2) obsecro, -are.

ἔξορκισις, ἡ, adjuratio, -onis, ὅ. ἔξορκισμός, ὁ, 1) adjuramentum, -i, ὄδ. † 2) exorcismus, -i, ἄ.

ἔξορκιστής, ὁ, adjurator.

ἔξορμάω -ῶ, erumpo, ere; ἔξορμέω -ῶ, e statione navium discedo. || *μετφ.* — *ἐκ τοῦ νοῦ*, sanā mente destituo.

ἔξορμησις, ἡ. 1) eruptio, ὅ. 2) — *παρόρμησις*, cohortatio, ὅ.

ἔξορκίζω *ναῦν*, *ρ.* e portu educonavem.

ἔξορνεῖσις, ἡ, effossio, -onis, ὅ.

ἔξορύσσω καὶ ἔξορύντω, effodio (-ōdi, ossum, -ere) aliquid.

ἔξοστεῖζω *τι*, exosso aliquid.

ἔξοστρακίως, aliquem testularum suffragiis e civitate ejicio.

ἔξοστρακισμός, ὁ, testularum suffragiis (e civitate) ejectionis.

ἔξοστωσις, ossis extuberatio.

ἔξοτρύνω, exhortor, -ari.

ἔξουθενέω -ῶ, ἔξουθενῶ -ῶ, ἐξουθενίζω *τινά*, pro nihilo duco aliquem, in contemptum adduco aliquid. || — *ομαι*, in contemptum venio.

ἔξουθένησις, ἔξουθένισις, ἔξουθενισμός, contemptio.

ἔξουθενέω -ῶ *τινα*, pro nihilo duco aliquem.

ἔξουθένημα, contemptus, ἄ.

*ἔξουδετερόω -ῶ, irritum facio (aliquem ἢ aliquid).

ἔξουσία, ἡ. 1) facultas, -atis, ὅ. 2) potestas, -atis, ὅ. 3) imperium, -ii, ὄδ. ἔξουσία τῆς Ἀσίας, imperium Asiae. 4) magistratus, -us, ἄ.

ἔξουσιάζω, potestatem habeo.

ἔξουσιαστής, ὁ, penes quem summa imperii est.

*ἔξοφλησις, ἡ, solutio, ὅ.

*ἔξοφλέω -ῶ, nomen solvo.

ἔξοχή, ἡ. 1) eminentia, ae, ὅ. 2) — *προοχή*, prominentia, -ae, ὅ. 3) — *ὑπεροχή*, praestantia, -ae. *4)

νεοελ. rus, rurs, ἄ. praedium, -ii, ὄδ.

ἔξοχος, ὄν. 1) eminent, -ntis; 2) excellens, -ntis; praestans.

*ἔξοχότης, ἡ, eminentia, -ae, ὅ. excellentia, -ae, ὅ.

ἔξωχος, eminenter.

ἔξυβρίζω· 1) insolenter me gero·
*2) — τινά, insulto (in) aliquem.

ἔξυβρισιάς, ἡ· 1) insolentia, -ae,
θ. *2) contumelia, -ae, θ.

*ἔξυβριστικός, ἡ, ὄν, contumeliosus, a, um.

ἔξυμνέω -ῶ, versibus (carmine),
persequor ἢ concelebro aliquem ἢ
aliquid.

*ἔξυμνησις, ἡ, versibus (carmine)
celebratio, -onis, θ.

ἔξυπηρετέω -ῶ, servio, -ire.

ἔξυπνέω -ῶ, 1) evigilo, -are· 2)
somnia excutio.

ἔξυπνίζω πνά, ex somno expergo
aliquem.

*ἔξυπνισμα, τό, expurgatio.

ἔξυπνος, ὄν· 1) expurgatus, a,
um; *2) = νόημων, intelligens.

ἔξυφαίνω, pertexo, -ere· || μεταφ.
dolus necto; molior aliquid.

ἔξυψώω -ῶ, exalto, -are.

*ἔξυψώσις, ἡ, exaltatio, -onis, θ.

ἔξω· 1) ἐπὶ κινήσ. foras, ἔξελθε
ἔξω, egredere foras, exi ἢ ἰ foras·

2) ἐπὶ σιάσ. ioris, ἔξω (ἐκτός) τῆς
οἰκίας δειπνεῖν, foris cenare· 3) ἔξω
τινός, extra aliquid· 4) ὁ ἔξω, ex-
ternus, a, um.

ἔξωθεν, extrinsecus.

ἔξωθέω -ῶ· 1) extrudo (-si -sum,
-ere), aliquem ἢ aliquid· 2) expel-
lo (-uli, -ulsum, -ere) aliquem ἢ
aliquid· 3) — τοὺς πολεμικοὺς ἐκ τοῦ
χαρακώματος, de turbo hostes. ex
ἡ de vallo· *4) ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλ-
λάδος Ὄθων ἐξώσθη, rex Graeciae
Otho e sedibus expulsus et exter-
minatus est· *5) μεταφ. ἐξωθῶ τινα
εἰς τι, impello (incito) aliquem ad
aliquid faciendum· || — εἰς τι, im-
pellor (incitor) ad aliquem facien-
dum.

ἔξωθσις, ἡ· 1) expulsio, -onis, θ.

*2) impulsio (incitatio), -onis, θ.

*ἔξωθουρα, ἡ, fores, -ium, πλ.

ἔξωλῆς, es, perditus, a, um· μεταφ.
= διαφθαμένος, perditus homo.

ἔξωμοσία, ἡ, abjuratio, -onis, θ.

*ἔξωμότης, ὁ, qui fidem Christi
deserit.

ἔξωνότομαι -οῦμαι, redimo, -ere.

ἔξώνησις, ἡ, redem(p)tio, -onis, θ.

ἔξωραίζω, exorno are aliqui· ||
—ομαι exorno me (re aliqua).

ἔξωσις, ἡ, expulsio, -onis, θ.

ἔξώστης, ὁ· 1) ὁ ἐξωθῶν, ex-
pulsor, -oris· *2) νεολ. ἐξώστης οἰ-
κίας, podium, -i, οὐ.

ἔξώτατος, ἡ, ὄν, extimus, a, um.
ἔξωτάτω, extime.

ἔξωτετικός, externus, a, um.

ἔξωτερος, α, ὄν, exterior, -ius.

ἔξωφυλλον, integumentum libri.

ἔοικα, 1) similibi sum· 2) video, -
eri· 3) ἀπροσ. εἰκεν· α') = ἀρμό-
ζει, decet· β') = δοκεῖ, videtur· || εἰ-
κῶς (= πιθανός), veri similis; cre-
dibilis.

ἐορτάζω, diem festum ago.

ἐορτάσιμος, ὄν, iustus, a, um.

ἐόρτασις, ἐόρτασμα, ἐορτασμός,
festivitas, θ. celebratio, θ.

ἐορταστής, qui diem festum agit.

ἐορταστικός, ἡ, ὄν, festus, a, um;
solemnis, e.

ἐορτή, ἡ, festus dies.

ἐορτολόγιον, τό, fasti.

ἔός, ἡ, ὄν, suus, a, um.

ἐπαγγελία, ἡ· 1) = κήρυξις, denun-
tatio, -onis (πολέμου, belli)· 2) =
ὑπόσχεσις, promissio, -onis, θ. prom-
issum, -i, οὐ. † 3) ἡ γῆ τῆς ἐπ-
αγγελίας, terra promissa.

ἐπαγγέλλω· 1) = κηρῦντω· α') de-
nuntio, -are· β') ἰνδico (-xi, -ctum
-ere)· γ') ἐπαγγέλλω (=άτιτω) τινὶ
φόρον, indico alicui tributum· 2)
ἐπαγγέλλω στρατιῶν εἰς τοὺς οὐμιά-
χοις, impero exercitum sociis· 3)
μέσ. —ομαι τι = ὑποσχεσθαι· α')
promitto (-si, -ssum, -ere) aliquid·
β') ἐπαγγέλλομαι τινὶ τι (= ὑποσχεσθαι)
πολλίεω, polliceor alicui aliquid· γ')
profiteor (-fessus sum, -eri).

ἐπάγγελμα, τό· 1) pollicitum, -i,
οὐ. promissio, θ. 2) professio.

*ἐπαγγελματίας, ὁ, qui artem ali-
quem profiteatur ἢ exercet.

ἐπαγγελτικός· promittens, -ntis.

ἐπαγρῦπνέω -ῶ νει, vigilo ἢ in-
vigilo (-are) alicui rei.

ἐπαγρῦπνησις, ἡ, vigilantia, θ.

ἐπάγω· 1) induco (introduco), -ere; infero, -erre, aliquid· 2) = ἔξωθεν ἄγω, importo, -are, aliquid; 3) — τι (= προσκομίζω, εισκομίζω τι), adporto, -are; invehō, -ere, aliquid· 4) — ἡμέρας (= παρεμβάλλω), intercalo, -are· ἐντεῦθ· ἐπακταὶ ἡμέραι, dies intercalati· 5) — τινὶ τὸν στρατόν, adduco exercitum adversus aliquem· || 6) — οἱ μὴ ἀ' = ἔξωθεν ἄγω, προσκαλῶ, accio aliquem· β') = ἐφέλω, θέλω μὴ, adlicio, adlecto aliquem· γ') — οἱ μάρτυρας, produco, profero testes· 8) — οἱ μὴ τι, contraho mihi aliud.

ἐπαγωγή, ἡ· 1) — τῶν ἐπιτηδίων, invection commeatūs· 2) — ἐπὶ τινα, impetus adversus aliquem· 3) ἐν τῇ λογ. inductio, θ.

ἐπαγωγικός, inductivus, a, um.

ἐπαγωγικῶς, inductive.

ἐπαγωγός, ὄν, adducens, -ntis.

ἐπαθλον, τό, praemium, -i, οὐ.

ἐπαινετός, α, ον, laudandus, a, um.

ἐπαινετής, θ, laudator, -oris, ἄ.

ἡ ἐπαινετής, laudatrix, -icis, θ.

ἐπαινετικός, ἡ, ὄν, laudatorius, a, um; laudativus, a, um.

ἐπαινετικῶς, laudative.

ἐπαινετός, ἡ, ὄν, laudabilis, e.

ἐπαινετῶς, laudabiliter.

ἐπαινέω — ᾧ, 1) = ἀποδέχομαι τι, adprobo, -are, aliquid. 2) = ἐπαινῶ, laudo, -are, aliquem ἢ aliquid· — οὔμαι, laudor, (-atus sum) ab aliquo. laudem habeo de aliquo.

ἐπαινος, θ, 1) laus, -udis, θ. 2) = ἐπικήδειος λόγος, laudatio, -onis.

ἐπαίρω, 1) tollo, adtollo, (-ere) aliquid; effero, (-erre), aliquid, τὴν χεῖρα, manum· || μετφ. ἐπαίρω τινὰ εἰς τὰ ἄστρα, (= ἐκθειάζω), tollo aliquem ad astra ἐπαίρω τινὰ ἐπαινοῖς, effero aliquem laudibus. 2) μέσ.— οἱ μὴ τι (τὴν βακτηρίαν, τὸ ῥόπαλον), tollo ἢ adtollo aliquid (baculum meum, clavam meam)· || μετφ. α') — οἱ μὴ, ὑπό τιος, eiferor aliqua re, (ὑπὸ ἐπιθυμίας, cupiditate, ὑπὸ εὐθυμίας laetitia); β') — οἱ μὴ τινι, ἢ ἐπὶ τινι, me fero aliqua re· || ἐπηρημένος,

ἡ, ον, inflatus, a, um; superbus, a, um.—*3) ἐν τῇ γεσελ. τὸ ἐπαίρω (= παίρω) (ἀόρ. ἐπήρα) σημαίνει α') τὸ ἰλο, -ere; col. ἰγο, -ere· β') sumo; sumpsi, -ere), aliquid; capio (cepi, -ere), aliquid· γ') φάρμακον, medicam potionem sorbeo.

ἐπαισθητός, ἡ, ὄν, sensibilis, e.

ἐπαισθητῶς, admodum.

ἐπαισχύνομαι τινι ἢ τι· me pudet alicujus rei.

***ἐπαιτεία**, ἡ, mendicatio, θ.

ἐπαιτέω — ᾧ, mendico, -are.

ἐπαίτης, θ, mendicus, -i, ἄ.

ἐπαίτησις, ἡ, mendicatio, -onis, θ.

ἐπαίτιος, ον, 1) obnoxius, a, um; reus, -i· 2) = ἐπιμειπιος, vituperabilis, e.

ἐπαῖω, audio, -ire percipio, -ere; sentio, -ire; intelligo, -ere.

ἐπαιωρέω — ᾧ, suspendo supra aliquid.

ἐπακμάζω, vigeo, -ere.

ἐπακολουθέω — ᾧ τινι, 1) subsequor, (-cutus sum, -i), aliquem ἢ aliquid; 2) consequor, (-cutus sum -i) aliquid· 3) (ἐπὶ τούτοις) ἐπηκολούθησε σιωπῇ, silentium consecutum est.

ἐπακολούθημα, τό, 1) quod consequitur ex alio; adpendix, -icis, θ.

*2) consequentia, -ae, θ.

ἐπακολούθησις, ἡ, consequentia, -ae, θ. consecutio, -onis, θ.

ἐπακόλουθος, ον, consequens.

ἐπάκουος, ον, audiens, -ntis.

***ἐπακουμβάω** — ᾧ, nitor (aliqua re).

ἐπακούω, 1) — τι, audio, (-ire) aliquid· 2) — τινός· α') ἐπὶ πράγμ. exaudio, aliquid· β') ἐπὶ προσ. audio aliquem ἢ preces alicujus.

ἐπακριβῶω — ᾧ καὶ ἐπακριβόομαι — οὔμαι, exacte facio, aliquid.

ἐπακροάομαι — ᾧμαι, exaudio, -ire.

ἐπακρος, ον, 1) in acutum desinens· *2) τὸ — ον τῆς εὐτυχίας, culmen felicitatis ἢ summa felicitas.

ἐπάκτιος, ον, litoralis, e.

ἐπακτός, ἡ, ὄν, 1) = εἰσαγόμενος, advecticius, a, um· 2) = ξένος, peregrinus, a, um. 3) ἐπακτός ὄρκος, jusjurandum delatum.

ἐπαλείφω, inungo, (-nxi, -nctum, -ere), aliquid ἢ aliquid alicui.
 ἐπαληθεύω, 1) μεταβ. verum aliquid reddo; confirmo, (-are), aliquid.
 *2) ἀμετ. verus evado.
 ἐπαλλαγὴ, ἦ, permutatio, θ.
 ἐπαλλάξ, alteine.
 ἐπάλλαξις, ἦ, alternatio, θ.
 ἐπαλλάσσω καὶ ἐπαλλάττω, alterno, -are, ἐπὶ τοὺς δακτύλους, mico.
 ἐπαλληλία, ἦ, series continua.
 ἐπάλληλος, ον, alius post alium; creber et continuus, (a, um).
 ἐπαλλήλως, serie continua.
 ἐπαλξις, ἦ propugnaculum, -i, οὐ.
 || ἐπάλξεις, pinnae, -arum.
 ἐπαμείβω, permuto, -are.
 ἐπαμοιβός, ὄν, alternus, a, um.
 ἐπαμύντωρ, ὄ, auxilliator, -oris, ἄ.
 ἐπαμύνη, τινί, auxilior, -ari.
 ἐπαμφοτερίζω, 1) in utramque partem vergo, 2) in neutram partem transeo 3) ambigue loquor.
 ἐπαμφοτερισμός, ambiguitas, θ.
 ἐπαμφότερος, ον, ambiguus, a, um.
 ἐπὴν, postquam.
 ἐπαναβαίνω, conscendo, -are.
 ἐπανάβασις, ἦ, adscensio, -onis, θ.
 ἐπαναβιβάζω, super adscendere facio aliquem ἢ aliquid.
 ἐπαναβοάω -ῶ, acclamo, -are.
 ἐπαναγιγνώσκω καὶ ἐπαναγιγνώσκω, relego, -ere; aliquid.
 ἐπαναγκάζω, compello, -ere; cogo, -ere, ἐπαναγκασθεὶς, coactus.
 ἐπάναγκες, necessarie.
 ἐπανόγω 1) reduco (-xi, ctum, -ere) aliquem (τοὺς φρυγάδας, exsules) 2) — τι εἰς τι ἢ ἐπὶ τι, reduco (refero) aliquid ad aliquid 3) — (ναῦν), navem proveho in altum || μέσ. —ομαι, provehor portu οὐδ. refero pedem.
 ἐπαναγωγή, ἦ, reductio, -onis, θ.
 ἐπανακάμπτω 1) reflecto, -ere 2) redeo. -ire.
 ἐπανάκαμψις, ἦ, reditus, -us, ἄ.
 ἐπανάκλησις, ἦ, revocat o, -onis, θ.
 ἐπανακλίνω, reclino (aliquem).
 ἐπανάκλισις, ἦ, retrocessio, θ.
 ἐπανακοινωνῶ -ῶ τινί τι commu-

mio alicui aliquid (consultandæ causa).
 ἐπανακομίζω, refero, reduco (aliquid) παθητ. = redeo, -ire.
 ἐπανακράζω, rursus exclamo.
 ἐπανακρούω, retro inhibeo navem, currum etc.
 ἐπανακτάομαι -ῶμαι, recupero, -are; colligo me (animum, vires).
 ἐπανακνυκλέω -ῶ καὶ ἐπανακνυκλώω -ῶ, revolve, -ere; repeto.
 ἐπανακύνησις καὶ ἐπανακύνησις, ἦ, revolutio, -onis, θ.
 ἐπαναλαμβάνω 1) repeto, aliquid 2) itero, -aliquid.
 ἐπαναλέγω, verba itero.
 ἐπανάληπτικός, iterativus, a, um.
 ἐπανάληψις, ἦ, repetitio, -onis, θ. iteratio, -onis, θ.
 ἐπανάπαυσις, ἦ, requies, -etis, θ.
 ἐπαναπαύομαι τινί acquiesco re aliqua; contentus sum re aliqua.
 ἐπαναπίπτω τινί incido supra.
 ἐπαναπλέω 1) naviго in ἦ supra aliquo 2) contra aliquem navigo. 3) retro navigo.
 ἐπαναπνέω, iterum respiro.
 ἐπανάστασις, ἦ, seditio, -onis, θ. rebellio, -onis, θ. motus, -us, ἄ.
 *ἐπαναστάτης, rebellio, -onis, ἄ.
 *ἐπαναστατικός, ἦ, ὄν, ἐπίθ. seditiosus, a, um.
 ἐπαναστρέφω καὶ -ομαι, revertor, -i; redeo, -ire.
 ἐπαναστροφή (σχ. ζητ.) reversio.
 ἐπανάστασις, ἦ, intensio, -onis, θ.
 ἐπανατείνω, extendo, -ere, aliquid (τὰς χεῖρας manus) || μέσ. —ομαι βάκτρον τινί, sublatum baculum intendo alicui ἐντεῦθ. —mīnitor alicui aliquid.
 ἐπανατέλλω, exorior, -iri.
 ἐπαναφέρω 1) refero, -erre, aliquem ἢ aliquid 2) — τι εἰς τι, refero aliquid ad aliquid 3) — εἰς τὸ καθήκον, ad officium reduco ἢ revoco || *νεοελ. — τι εἰς τὴν μνήμην τινός, in memoriam alicujus reduco aliquid — τὴν τάξιν, ordinem restituo.
 ἐπαναφορὰ, ἦ 1) relatio, -onis, θ. reductio, -onis, θ. 2) (σχ. ζητ.)

epanaphora, -ae, θηλ.

ἐπάνειμι· 1) ascendo, -ere· 2) revenio, -ire· 3) rursus disputo.

***ἐπανειλημμένως**, iterum et saepius; iterum atque iterum.

ἐπανέλευσις, ἡ, reditus, -us, ἄ.

ἐπανέρχομαι, redeo, -ire· || *μετφ.* ἐπὶ λόγον· ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν —, ad propositum redeo.

ἐπανήκω, redeo, -ire.

ἐπανθέω -ῶ, effloreo, -ere; effloresco, -ere.

ἐπανθίζω, floribus spargo.

ἐπάνθησμα, **ἐπάνθημα**, τό, quod in superficie inest ἢ apparet.

ἐπανίημι (= χαλαρώνω), remitto, -ere; laxo, -are.

ἐπανίστημι, excito aliquem adversus aliquem· || —μαι (ἐπαρέστην, ἐπανίστηκα), adsurgo contra aliquem; rebello, -are.

ἐπάνοδος, ἡ· 1) reditus, -us, ἄ. reditio, -onis· *2) κατὰ τὴν —ον, in reditu.

ἐπανορθόω -ῶ, in integrum restituo aliquid; corrigo aliquid.

ἐπανόρθωμα, τό, recte factum; emendatio, -onis, θ.

ἐπανόρθωσις, ἡ, emendatio, -onis, θ. || *σχ. ορημ.* epanorthosis, θ.

ἐπανορθωτής, δ, emendator, ἄ.

ἐπανορθωτικός, ἡ, ὄν, qui emendare potest; emendatorius, a, nm.

ἐπαντλέω -ῶ· 1) haustam aquam inifundo· 2) *μετφ.* impleo, -ere.

ἐπάνω· 1) supra, super; insuper· 2) — τινός, adversus aliquem (in-curro)· 3) = *περισσότερον ἀπό*, supra quam· *4) *νεοελ.* ἐπάνω κάτω, prope, fere, ferme, propemodum.

ἐπάνωθεν, desuper.

ἐπάνωθεν, supra (aliquem).

ἐπάξιος, α, ὄν, dignabilis, e.

ἐπαξιόω -ῶ, dignum censeo.

ἐπαξίως, digne.

ἐπαξιῶσις, ἡ, aestimatio, θ.

ἐπαπειλέω -ῶ, insuper minor ἢ ἀπλ. minor, -ari, minas alicui intendo· || **νεοελ.* ἐπαπειλεῖται βροχῇ, pluvia imminet.

ἐπαράομαι -ῶμαι τινί τι· imprecor alicui aliquid.

ἐπαράσσω, illido, -ere.

ἐπάρατος, ὄν, execrabilis, e.

ἐπάργυρος, inargentatus, a, um.

ἐπαργυρόω -ῶ, argentum illino

alicui rei· || *ἐπηργυρωμένος*, η, ὄν, argento obductus, a, um.

***ἐπαργύρωσις**, ἡ, argento illinimentum, -i, οἶ.

ἐπάρκεια, ἡ· 1) auxilium, -i, οἶ.

2) suppeditatio, -onis, θ. *3) sufficientia, -ae, θ.

ἐπαρκέω -ῶ· 1) propulso, -are, aliquid· 2) opitulor, opem fero, alicui· 3) *παρέχω τι*, suppedito, -are, aliquid· 4) = *ἐξαρκῶ*, sufficio, -ere· 5) ἀπρόσ. *ἐπαρκεῖ*, satis est.

ἐπαρκής, ἐς, suiiciens, -ntis.

ἐπαρκῶς, sufficienter.

ἐπαρσις, ἡ· 1) elevatio, θ. 2) = *ὑπερηφάνεια*, superbia, -ae, θ.

ἐπαρχέω -ῶ, praefectus sum.

ἐπαρχία, ἡ· 1) praefectura, -ae, θ.

2) provincia, -ae, θ.

ἐπαρχικός (ἐπαρχιακός), ἡ, ὄν, provincialis, e.

ἐπαρχιώτης, δ, **ἐπαρχιώτης**, ἡ, provincialis, -is, ἄ. θ.

ἐπαρχος, δ· 1) praefectus, -i, ἄ. 2) ἐπὶ τῆς *Ρωμαϊκῆς δημοκρατίας*· proconsul (ἐπαρχος ὑπατικῆς ἐξουσίας); propraetor (ἐπαρχος στρατηγικῆς ἐξουσίας).

ἐπασχολέω -ῶ, occupo, -are.

ἐπανγάζω, luminis radiis illustro aliquid· || ἀπρόσ. *ἐπανγάζει*, (dies) illucescit.

ἐπανύασμα, τό, splendor, ἄ.

ἐπανυέω -ῶ, tibiá accino.

ἐπανυίζομαι, prope stabulor.

ἐπαύλιον, τό· 1) villula, -ae, θ. 2) τὰ *ἐπαύλια*, repotia, -orum, οἶ. πλ.

ἐπαυλις, ἡ, villa, -ae, θ.

ἐπαύλισις, ἡ, **ἐπανυλισμός**, δ, stabulatio, -onis, θ.

ἐπανυξάνω, adaugeo (-xi, -ctum, -ere), aliquid. || —ομαι, incrementum capio; increseo, -ere.

ἐπαύξησις, ἡ, incrementum, οἶ.

ἐπαύριον, cras.

ἐπαφή, ἡ· 1) contactus, -us, ἄ. contractatio, -onis, θ. *2) *μετφ.* societas, -atis, θ.

ἐπαφήμη τί τινι· inmitto (-si, -ssum, -ere) aliquid alicui ἢ in aliquem.

ἐπαφρίζω, spumo, -are.

ἐπαφροδισία, ἡ, venustas.

ἐπαφροδίτος, ὄν, amabilis, e.

ἐπαφροδίτως, amabiliter.

ἐπαχθία, ἡ, molestia, -ae, θ.

ἐπαχθής, ἔς, onerosus, a, um; molestus, a, um.

ἐπαχθῶς, moleste.

ἐπαχλύω, tenebris tectus sum.

ἐπεγείρω· 1) = ἐξεγείρω, excito, -are· 2) = ἐξυπνίζω τινά, experge-facio aliquem e somno.

ἐπεί· σύνδ. 1) χρόν. quum, postquam· 2) αἰτιολ. quum, quoniam, quando· 3) ἐνίοτε nam ἢ enim.

ἐπειγώ· 1) (= ὀδῶν, βιάζω τινά ἢ τι, urgeo aliquem ἢ aliquid· 2) ἄνευ πίως. urgeo, -ere; inсто, -are· 3) — ἢ —ομαι τι (= ἐπισπεύδω τι, ἐπιταχύνω τι)· accelero, -are, aliquid; propero, -are, aliquid· || οὐδ. festino, -are, propero, -are.

ἐπειδάν, postquam, quoniam.

ἐπειδή, postquam, quum.

ἐπειδή περ, quandoquidem.

ἐπειδὸν (περὶ πραγμ. χαροπο ὦν ἢ λυπηρῶν), vidi.

ἐπεικάζω, conjicio, -ere.

1. ἐπειμι· 1) sum super, supersto (πύργοι turres), ἐντεῦθ. a') praesum, praepositus sum· β') immineo, -ere· 2) sum post, futurus sum· 3) = ἐνεμι, insum, -esse.

2. ἐπειμι (ἐπέρχομαι)· 1) post venio succedo, -ere, sequor, -i· 2) ἔχθρ. invado, -ere, aliquem ἢ in aliquem· 3) ἐπῆει ὁ χρόνος, aderat tempus· ἴδε καὶ ἐπέρχομαι.

ἐπειξίς (=κατάσπευσις), acceleratio, -onis, θ. paoperatio, θ.

ἐπεὶ περ, quoniam.

ἐπεισακτος, ὄν, advectionis ἢ invectionis, a, um.

ἐπεισέρχομαι· 1) supervenio inopinato· 2) ἐπισέρχεται τὰ πάντα, omnes res introducuntur· 3) in mentem venio.

ἐπεισόδιον, τό, episodion, -ii, οὐ.
1) ἐν ποιήματι = narratio interjecta;

ab re digressio; *2) = κύμβαν, casus. ἐπεισόδιος, ὄν, superinductus, a, um; adventicius, a, um.

ἐπειτα· 1) deinde: πρῶτον μὲν — ἐπειτα δέ, primum—deinde· 2) postea· 3) ἐπὶ ἔρωτ. itane vero?

ἐπεὶ τοι, quum autem.

ἐπέκεινά τινος· 1) ultra aliquid· 2) trans.

ἐπέκτασις, ἡ, extentio.

ἐπεκτείνω, insuper extendo, -ere; protendo, -ere; —ομαι· a') extendor, -i, ἐπεκτεινόμενον (φωνήην), anceps· *β') ἢ νόσος ἐπεκτείνεται (ἐπεξετάθη), morbus porrigitur (porrecta est).

ἐπεκχέω, insuper effundo.

ἐπέλασις, ἡ, invasio, -onis, θ.

ἐπελαύνω, invado (in aliquem).

ἐπέλευσις, adventus repentinus.

ἐπελπίζω· 1) — τινά (= ἐλπίδα ἐμποιῶ τινι), in spem adduco aliquem· 2) — τινι (ἐν τινι), spem pono in aliquo, spem habeo in aliquo.

ἐπεμβαίνω· 1) ingredior (in locum)· 2) — τινι (= χλευάζω τινά), insulto in aliquem· *3) intervenio.

ἐπεμβάλλω, superinjicio, -ere, aliquid; intersero, -ere, aliquid.

ἐπέμβασις, ἡ· 1) incursum, us, d. *2) interventus, -us, d.

ἐπεμβολή, ἡ, insertio, -onis, θ.

ἐπεμπίπτω, superincido, -ere.

ἐπεμφέρω, insuper infero.

ἐπενδίδωμι· 1) insuper addo· 2) remitto, -ere; concedo, -ere.

ἐπένδυμα, τό, ἐπενδύτης, δ, perindumendum, -i, οὐ.

ἐπενδύω (ἐπενδύομαι), ρῆμ. superinduo, -ere.

*ἐπενέργεια, ἡ, vis (vi, vim); effectus, -us, d.

*ἐπενεργέω — ὦ εἰς τι, vim habeo ad aliquid ἢ in re aliqua; εἰς τινά, moveo, aliquem ἢ animum aliquus.

*ἐπένθεσις, ἡ, insertio literae.

*ὀπενθύμις, ἡ, admonitio, -is, θ.

*ὀπενθυμίζω, admoneo, -ere.

ἐπέπτασις, ἡ, intentio, θ.

ἐπεντείνω, insuper intendo.

ἐπεντίθῃμι, interpono, -ere.
ἐπεξάγω· 1) educo exercitum ad-versus aliquem· 2) διεξέρχομαι τὴν λόγῳ, edissero aliquid.

ἐπέξειμι (ἐπεξέρχομαι) τινί· 1) erumpo ad aliquem; aggredior aliquem; 2) = δικαστικῶς διώκω, accuso (are, aliquem· 3) = ἐκδικούμαι, τιμωρῶ, ulciscor, -i; punio, -ire· 4) = διηροῦμαι, oratione per-curro aliquid.

ἐπεξελαύνω, provehor, equo ad-versus (aliquem).

ἐπεξεργάζομαι, elabōro, -are, ali-
quid; polio, -ire, aliquid.

ἐπεξεργασία, ἡ, elaboratio, ὁ.

ἐπεξευρίσκω, ultra adinvenio.

ἐπεξηγήομαι -οῦμαι, explicatio-
nem addo.

*ἐπεξηγέω -ῶ, explano, -are.

ἐπεξηγήσις, ἡ, copiosior expo-
sitiō; explanatio, -onis, ὁ.

ἐπέπρωτο, fatum erat.

ἐπέραστος, ον, amatus, a, um.

ἐπεργάζομαι, ρ. 1) illicite aro
(alienum agrum)· 2) = γλύφω,
sculpo, -ere, aliquid.

ἐπεργασία, ἡ· 1) aratio (in alie-
no agro)· 2) = ἐπεξεργασία, expo-
litio, -onis, ὁ.

ἐπερεθίζω, irrito, are.

ἐπερεθισμός, ὁ, irritatio, ὁ.

ἐπερείδω, valde firmo aliquid· ||
μέσ. — ομαί τινι, innitor, (-nixus
sum, -i), alicui ἢ aliqua re.

ἐπέρισμα, τό, fulcrum, -i, οὐ.

ἐπερεύω, evomo in aliquem; —
ομαι (περὶ ποταμ.) effundor in.

ἐπέροχομαι, 1) advenio, -ire; acce-
do, -ere, (in)· 2) ἐγθῶ. invado, (-ere)
alicui· 3) ἐν γένει περὶ κακῶν· acce-
do alicui, ingruo, -ere· 4) insequor,
-i, ἢ νῦξ ἐπῆλθε, nox insecta est·
5) ἐπέροχομαι τὸν φόνον τινός, ulci-
scor alicujus mortem· 6) = διέρχο-
μαί τι, transeo, -ire, aliquid· || μετῳ.
= διηροῦμαι, insequor, -i, aliquid.

ἐπερωτάω -ῶ, (ἀόρ. ἐπηρόμην) τὸν
θεόν, τὸ χρηστήριον, consulo, (con-
sului) deum, oraculum.

ἐπερωτήσις, ἡ, 1) consultatio,
-onis, ὁ. *2) interpellatio.

ἐπεσπευσμένως, festinanter.

ἐπέστη, ἴδε ἐρίστημι.

ἐπέτειος, ον, annuus, a, um; an-
niversarius, a, um.

*ἐπετηρίς, ἡ, dies anniversarius.

ἐπευφημέω -ῶ, fausta acclamo ἢ
ἀπλ. acclamo (aliquem).

*ἐπευφημία, ἐπευφήμις, ἡ, ἐ-
πευφημισμός, ὁ, acclamatio, ὁ.

ἐπευχῆ, ἡ, precatio, -onis, ὁ.

ἐπεύχομαι τοῖς θεοῖς, precor, (-atus
sum, -ari), deos ἢ ad deos· ἐπεύ-
χομαί τινί τι, α') ἐπὶ κακοῦ, = κατα-
ροῦμαί τινί τι, precor alicui aliquid
β') ἐπὶ ἀγαθοῦ = εὐχομαί τινί τι, pre-
cor alicui aliquid.

ἐπευωνίζω, vili pretio vendo.

ἐπέχω, 1) ἐπέχω τινί τι, impono
alicui aliquid· 2) = διενθύνω πρὸς τι,
dirigo versus aliquid. 3) ἐπέχω τινί
(δῆλ. τὸν νοῦν) = διαλογίζομαι, cogito,
mihī propono· 4) ἐπέχω τινα
ἢ τι, retineo, inhibeo aliquem ἢ

aliquid· 5) κραγῆ, κλανθμός, ἀνε-
μος, σκότος ἐπέχει τι, clamor, fletus,
metus, caligo tenet, (obtinēt, pos-
sidet) aliquid· 6) = περιμένω exspe-
cto, -are (ὄλιγον χρόνον, breve tempus)· 7) ἐπέχω νιός (τῆς πορείας,
τοῦ λόγου), desisto aliqua re, (iti-
nere, sermone)· *8) ἐπέχει μοι τόπον
(θέσιν) πατρός, est mihī parentis
numero.

ἐπήβολος, ον, (ἐπιστήμης, παιδείας)
compos, -otis (scientiae, disciplinae)
φρενῶν ἐπήβολος, mentis compos.

ἐπηγορέω -ῶ, τινί τι, accuso (-are)
aliquem de re aliqua.

ἐπήκοος, ον, 1) qui rem audit·
ἐπήκοος παρὰ τινος γίγνομαι, audior
ab aliquo. 2) εἰς ἐπήκοον, = in lo-
cum, unde aliquid audiri potest· 3)
ἀναγινώσκω εἰς ἐπήκοον, = recito,
ut ab omnibus audiar.

ἐπηλλαγμένως, vicissim.

ἐπηλυγάζω, umbro, -are, ali-
quid· ἐπηλυγάζομαι τεγο με· ἐπη-
λυγάζομαι τινα, abscondo me pone
aliquem.

ἐπηλυς, ὁ, ἡ, advena, -ae, ἄ. ὁ.

ἐπήλυσις, ἡ, adventus, -us, ἄ.

ἐπηνέμιος, ον, ventosus, a, um.

ἐπήρατος,ον, amabilis; jucundus. **ἐπηρεάζω τινί**, vexo aliquem· **ἐπηρεάζω τινά**, aliquem in iuria lacesso· **ὁ ἐπηρεάζων**, vexator, -oris, ἄ. **ἡ ἐπηρεάζουσα**, vexatrix, -icis, θ. **ἐπηρεασμός, ὁ, ἐπήρεια, ἡ, vexatio, -onis, θ.** in iuria, -ae, θ. impetus hostilis.

ἐπηρεαστικός, ὁ, ὄν, vexativus, a. **ἐπηρεαστής, ὁ**, vexator, -oris, ἄ. **ἐπηρεμέω-ῶ τινι**, acquiesco in. **ἐπηρεφής, ἐς**, tectus, opacus. **ἐπηρμένος, η, ον**, inflatus, a, um; superbus, a, um· **ἴδε ἐπαίρω**. **ἐπηρμένως**, elate; superbe.

ἐπηρόμην, ἴδε ἐπερωτάω -ῶ. **ἐπηῶσαν**, (ἐπήρσαν) ἴδε ἔπειμι, 2. **ἐπηχέω -ῶ**, adsono, -are.

ἐπήχησις, ἡ, adsonatio, -onis, θ. **ἐπί· 1)** μετὰ γενικ. α') super (μετ' αἰτ.): ἐπὶ τοῦ τῦμ. οὐ στήλην ἴσθημι,

supertumulum statuto columellam β') in (μετ' αφαιρ.): ἐπὶ τῶν ὤμων φέρω, in humeris fero· ἐπὶ τοῦ ὄρους, in monte γ') coram (μετ' αφαιρ.): ἐπὶ μαρτύρων, coram testibus δ') ἐφ' ἐνός, ἐπὶ τριῶν, ἐπὶ τεττάρων ἄγειν, singulos, ternos, quaternos jubeo milites ire ε') a, ab (μετ' αφαιρ.): ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epistolis ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων, a secretis ζ') ἐπὶ γρόνου ἐπὶ Κέκροτος, Cecropis tempore· ἐπὶ Κύρου, Cyro regnante· οἱ ἐφ' ἡμῶν (=οἱ σύγχρονοι ἡμῶν), hujusce aetatis homines, qui hodie vivunt· ὡσαύτ. ἐπ' εἰρήνης, pace· ἐπὶ πολέμου, bello 2) μετὰ δοτικ. α') apud (μετ' αἰτιατ.): ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κείται, apud mare situm est β') ad (μετ' αἰτιατ.): ἡ ἐπὶ τῷ Τρεβία μάχῃ, pugna ad Trebiam, ἐπὶ πᾶσιν, ad omnia; omnino γ') penes (μετ' αἰτιατ.): ἐπὶ τῷ Πομπηῶ ἐστὶ κρῖνειν, penes Pompejum est iudicium· ἐπ' ἐμοί ἐστι, penes me est δ') εἰμὶ ἐπὶ τινι, in alicujus potestate (ἢ manibus) sum ε') οἱ ἐπὶ τινι, qui alicui rei praesunt ζ') super, (μετ' αἰτιατ.): τραῦμα ἐπὶ τραύματι, vulnus super vulnus· ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις σφάττονται, alii super alios trucidantur, ἐπὶ τῷ δειπνῶ,

super caenam ζ') μέγα φρονῶ ἐπὶ τινι, superbio aliqua re, γελῶ ἐπὶ τινι, de aliquo rideo· χαίρω ἐπὶ τῇ λύπῃ τινός, gaudeo alicujus dolorem· η') ἐπὶ κέρδει, lucrī nomine θ') ἐπὶ μισθῷ, ad mercedem, ἐπ' ἀγαθῷ, in commodum, utilitati, ἐπὶ βλάβῃ, ἐπὶ ζημίᾳ, damno, noxae, ἐπὶ τ' ὑψω, eo consilio, ea, conditione, ἐπὶ τούτοις, his conditionibus, ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧτε, sub ea conditione, ut· ἐφ' ᾧ μή, sub ea conditione, ne (ἵποτακτ.) 3) μετ. αἰτιατ. α') in (μετ' αἰτιατ.): ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ τὸ ὄρος, adscendo in equum, in montem, τὸ ἐπ' ἐμέ, quantum id me est· ἐπὶ πολὺν χρόνον, in multum temporis β') ad (μετ' αἰτιατ.): παροομῶ τὴν νεολαίαν ἐπὶ τὰ κακουργήματα· ad facinora juventutem incendo γ') ἐπὶ τινα χρόνον, per aliquid tempus, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, tres dies, triduum, ἐπὶ πολὺ, longe.

ἐπιβάθρα, ἡ, pons e navi in terram.

ἐπιβάθρον, τό, naulum, -i, οὐ. **ἐπιβαίνω**, conscendo (-ndi, -nsum, -ere), ἐπιβαίνω (ἐπέβην) τῆς νεώς, ἵπλου, conscendo (conscendi) navem (ἢ in navem) equum (ἢ in equum)· ἐχθρικ. ἐπιβαίνω τινι=προσβάλλω τινά, invado aliquem ἢ aliquid, ἐπιβαίνω τῆς πολεμίας (=ἐμβάλλω), invado (in) regionem hostium, τῆς Λακωνικῆς, in Laconiam.

ἐπιβάλλω· 1) injicio (-eci, -ctum, -ere) 2) impono (-osui, -ere)· ἐπιβάλλω ζημίαν ταῖς πολιτείας, multam civitatibus impono· ἐπιβάλλω τοῖς ἡττημένοις φόρον, victis tributum impono ἢ impero 3) ἐπιβάλλω (=παρέχω) φόβον τῇ ψυχῇ, importo anim metum 4) ἐπιβάλλω χειρὰς τινι, manus injecto (infero) alicui· ὄθ. ἐχθρ. ἐπιβάλλω τινί, eis tu, aggreddior aliquem ἢ aliquip. 5) ἐπιβάλλω τὴν διάνοιαν πρὸς τι, animum adverto in aliquid, operam do alicui rei 6) τὸ ἐπιβάλλω (τινι μέρος), pars debita alicui *7) νεοελ. α') ἐπιβάλλω σιωπῆν, alicui silentium

impono, aliquem silere jubeo· β') ἐπιβάλλω ὄρκον, difero jusjurandum· γ') τοῦτο ἐπιβάλλει μοι ἢ ἐμῇ θέσει, hoc meum munus mihi imponit, (imperat)· δ') ὁ καθηγητῆς οὗτος ἐπιβάλλεται τοῖς μαθηταῖς, iste professor discipulis incutit reverentiam sui· ἐπιβεβλημένος, η, ον, impositus, a, um· μοι εἶνε ἐπιβεβλημένον, impositum (imperatum) est mihi.

ἐπιβαπτίζω, immergo, -ere.

ἐπιβαρέω -ῶ, aggravo, -are.

*ἐπιβαρύνω, ἦ, onus, -eris, οὐ.
ἐπιβαρύνω, ingravo aliquem ἢ aliquid· || μετφ. ingravo aliquid· -ομαι, ingravor (aliqua re).

ἐπιβασίς, ἦ, consensio, -onis, θ.

ἐπιβασκαίνω, invideo, -ere.

ἐπιβαστάζω, fero in (manibus κτλ.)
ἐπιβατεύω Συρίας, sum epibata, ἐπιβατεύω Συρίας, invado in Syriam.

ἐπιβατήης, δ, vector, -oris, ἄ.

ἐπιβατικὸς, ἦ, ὄν, ad class arrios pertinens.

ἐπιβεβαιῶ -ῶ· 1) ratum facio, confirmo (aliquid)· *2) ἢ εἰδησις αὐτῆ δὲν -οὔται, hic nuntius non confirmatur.

*ἐπιβεβαίωσις, ἦ, confirmatio.

ἐπιβεβλημένος, η, ον, idē ἐπιβάλλω.

ἐπιβήτωρ, δ· 1) ἐπὶ νεῶν, vector, -oris, ἄ. 2) ἐπιβ. ἵππων, eques, -itis, ἄ. 3) ἐπιβήτωρ ἵππος, ὄνος = ὄγεντής, admissarius (equus, asinus).

ἐπιβιβάζω· 1) in navem impono, aliquem ἢ aliquid· *2) -ομαι, in snavem conscendo.

*ἐπιβίβασις, ἦ, in navem conscensio, -onis, θ.

ἐπιβλαβής, ἐς, noxius, a, um.

*ἐπιβλαβῶς, nocenter.

ἐπιβλάπτω, insuper noceo.

ἐπιβλέπω· 1) intueor (in aliquem ἢ in aliquid)· *) = ἐποπτεύω, inspicio, -ere; curo, -are aliquid.

ἐπιβλεφαρίς, ἦ, palpebra, θ.

*ἐπιβλεψίς, ἦ, inspectio, θ.

ἐπιβλήμα, τό, amiculum, -i, οὐ.

ἐπιβλήης (= μοχλός)· obex, obicis, ἄ.

*ἐπιβλητικὸς, ἦ, ὄν, qui se imponit; ἐντεῦθ. = gravis, e.

*ἐπιβλητικῶς, graviter.

ἐπιβοάω -ῶ· 1) acclamo, -are, aliqui· 2) -ῶμαι (= ἐπικαλοῦμαι) τινα, inclamo aliquem.

ἐπιβοήθεια, ἦ, auxilium, -ii, οὐ.

ἐπιβοηθέω -ῶ τι, insuper auxiliator alicui.

*ἐπιβοηθητικὸς, ἦ, ὄν, secundarius, a, um.

ἐπιβοηθητικῶς, secundo.

ἐπιβόητος, ditamatus, a, um.

ἐπιβολή, ἦ· 1) injectus, a, um.

ἐπιβολή, ἦ· 1) injectus, us, ἄ. 2)

— χειρῶν, injectia manum· 3) = φόρος, tributum, -i, οὐ. 4) — τῆς διαβολῆς, animadversio, -onis, θ. 5) = ἡμία, mulcta, -ae, θ.

ἐπιβοσκίς, ἦ, proboscis, -idis, θ.

ἐπιβουλευτής, ἦ, insidiator, ἄ.

ἐπιβουλεύω τι, = ἐπιβουλεύομαι

τινα, consilium capio adversus aliquem ὅθ. insidior (-atus sum, -ari)

alicui, ὁ ἐπιβουλεύων, insidiator, ἄ.

ἐπιβουλή, ἦ, consilium adversus

aliquem, ὅθ. insidiae, θ.

ἐπιβουλος, ον, insidiosus, a, um.

ἐπιβούλωσις, insidiosus; dolose.

ἐπιβραδύνω, cunctor, -ari.

ἐπιβρέμω, admurmuro, -are.

ἐπιβρέχω, perfundo, -ere.

ἐπιβύω (= ἐπιφράττω), obturo, -are.

ἐπιβώμιος, ον, arae impositus.

ἐπιγαίος, ον, qui super terra est.

ἐπιγαμέω -ῶ, q. uxorem superinduco.

ἐπιγαμία, ἦ, 1) affinitas, -atis, θ.

2) connubium, -ii, εὐ.

ἐπιγάμος (= ἐν ὧρα γάμον), nubilus.

ἐπιγαυρόω -ῶμαι, superbum facio, aliquem· -ῶμαί τινα, aliqua re (τῇ ἐντολῇ mandatis).

ἐπιγίσιος, ον· 1) terrestris, e· *2)

— ἀγαθά, bona hujus mundi.

ἐπιγείως, supra terram.

ἐπιγέννημα, τό, id, quod agnatum est μετφ. (παρὰ τοῖς Στωϊκ.),

id quod efficitur ex re aliqua.

ἐπιγέννησις, ἦ, agnatio, θ.

ἐπιγιγνομαι· 1) post nascor; agna-

sor, -i, ὄθ. οἱ ἐπιγιγνώμενοι, οἱ ἐπιγεγόμενοι, posteri, -orum, ἄ. 2) succedo, -ere; subsequor, -i; insequor, -i; 3) ἐχθροί. — τινι, irruo in aliquem, καὶ ἐπὶ πραγμ. ἄνεμος, νόσος, χειμῶν ἐπιγίγνεται, ventus, morbus, hiems supervenit (irrum-pit).

ἐπιγιγνώσκω καὶ ἐπιγιγνώσκω· 1) = ἀναγνωρίζω, agnosco, -ere· 2) = γιγνώσκω, cognosco, -ere (aliquem)· 3) ἐπὶ δικαστ. = κρίνω, judico.

ἐπιγλύφω, inculpo, -ere.
ἐπιγλωσσίς καὶ ἐπιγλωττίς, ἡ· 1) epiglossis, -idis, ὄ. 2) μουσικ. ὄργάνων, ligula, -ae, ὄ.

ἐπιγνώμων, ὄν, sciens, -ntis (aliquid)· || οὖο. arbiter; -tri, ἄ.

ἐπιγνωρίζω, demonsto.

ἐπιγνώσις, ἡ, agnitio, -onis, ὄ.

ἐπιγονάτιον, τό, mappula, -ae, ὄ.

ἐπιγονατίς, ἡ, patella (in genu).

ἐπιγονή, ἡ, ietus, -us, ἄ.

ἐπίγονος, ὄν, agnatus, a, um.

ἐπίγραμμα, τό, titulus, -i, ἄ eloquium (sepulcri ἢ monumenti),

ἐπιγραμματιζῶ τινά, epigramma facio ad aliquem.

ἐπιγραμματογράφος, ἐπιγραμματοποιός, epigrammatum scriptor; epigrammatarius, -ii, ἄ.

ἐπιγραφή, ἡ· 1) inscriptio, -onis, ὄ. 2) titulus, -i, ἄ.

ἐπιγράφω· 1) ἐπιγρ. τί τινι, inscribo (-psi, -ptum, -ere) aliquid rei alicui (statuae ἢ in statua)· 2) — τι, inscribo aliquid (statuas)· 3) — ἐπιστολήν τινι, inscribo alicui epistolam· 4) adscribo, -ere· 5) subscribo, -ere· 6) — ὀμαι (= προσποιῶμαι) ὄνομα φιλοσόφου, inscribo (adscribo) mihi nomen philosophi.

ἐπιγυμνάζω, insuper exerceo.

ἐπιδάκνω, mordeo, -ere.

ἐπιδαψιλεύομαι (*ἐπιδαψιλεύω) τινί τι, largior (-itus, sum, -iri) alicui alicui.

ἐπιδείκνυμι τινί τι· 1) ostendo (-nti, -ere), monstro ἢ demonstro (-are) alicui alicui· 2) μάλιστ. = εἰς ἐπίδειξιν δείκνυμι τι, ostento ἢ

jacto, (-are), aliquid· 3) μέσ. — νυματ. φιλαν, πονηρίαν, ostendo (declaro) meam συνήθ. = εἰς ἐπίδειξιν δείκνυμι τὴν τῶν ἐμαντοῦ, ostento jacto (-are) aliquid.

ἐπιδεικτικός, ἡ, ὄν· 1) demonstrativus, a, um· 2) ἀνθροπος (= ἀλαζονικός), homo jactitabundus ἢ jactans.

ἐπιδεικτικῶς, cum ostentatione; cum jactatione.

ἐπίδειξις, ἡ· 1) demonstratio, -onis, ὄ. 2) ostentatio, -onis, ὄ. 3) oratio ad ostentationem comparata.

ἐπίδειπνον, τό, coena secundaria; mensa secunda.

ἐπιδεικτικός, ἡ, ὄν· 1) capax, -acis· ἐπιδεικτικός νοῦς, capax mens· * 2) — μαθήσεως, ad accipiendam doctrinam facilis.

ἐπίδημα, τό, obligatio -onis, ὄ. ἐπίδενω, obligo, -are.

ἐπίδεξις, ὄν, qui est ad dextram· ἐντεῦθ. α') = faustus, a, um; β') elegans, -ntis· γ') = ἐπιτήδειος, dexter, -tera, terum; hapilis, e.

ἐπιδεξιότης, ἡ, dexteritas, ὄ.

ἐπιδεξιῶς, dextere (dextre).

ἐπιδέομαι τινος, egeo ἢ indigeo alicujus rei ἢ aliqua re.

ἐπίδερμις, ἡ, summa cutis.

ἐπίδεις, ἡ, obligatio (vulneris).

ἐπίδουμέω, obligo (vulnus).

ἐπίδουμος, fascia, -ae, ὄ.

ἐπίδεχομαι, insuper accipio (-ere)· aliquid ἢ aliquid· || recipio.

1. ἐπίδω (ἐπίδενω), obligo, -are.

2. ἐπίδω (= ἔχω χρεῖαν), egeo, -ere, indigeo, -ere (aliqua re)· || ἀποσ. ἐπίδει, opus est.

ἐπίδωός, non sufficienter.

ἐπίδηλος, ὄν, manifestus, a, um.

ἐπίδηλος, manifestus.

ἐπιδημέω -ῶ· 1) domi, in patria sum; inter populum versor· 2) ἐπὶ ἀσθεν. κ.λ. per totum populum diffusus sum· 3) — ἔκ τινος ἀπὸ τινος, alicunde domum (in patriam) redeo· 4) peregre advenio.

ἐπιδημησις, ἡ, adventus, us, ἄ.

ἐπιδημητικός, domi manens.

ἐπιδημία, ἡ· 1) adventus, us, ἄ.
*)=λοιμός, pestilentia; -ae, θ.

ἐπιδήμιος, ον· ἐπίθ. 1) in populum versans; domesticus, a, um· 2) ἐπὶ ἄσθεν. totum populum occupans.

ἐπιδίδωμι· 1) insuper do (alicui aliquid)· 2) ἐπὶ προικ. dotem do· 3) ἀπλ. do, trado, reddo aliquid· 4) ἀμεταβ. cresco; augeor; incrementum capio.

ἐπιδιεξέρχομαι, ἐπιδιέρχομαι, percenseo, -ere.

ἐπιδικάζω τινί τι, adjudico, adscribo, alicui addico aliquid· || —ομαι τινός, jure peta aliquid.

ἐπιδικασία, ἡ, adjudicatio, θ.

ἐπιδίκος, controversus, a, um.

ἐπιδινέω —ῶ, in orbem -ago.

ἐπιδιορθῶ —ῶ, recorro, -ere, aliquid; retracto, -are, aliquid.

ἐπιδιόρθωσις, ἡ, retractacio, θ.

ἐπιδιωγμός, θ, persecutio, θ.

ἐπιδιώκω· 1) =καταδιώκω, insequor aliquem· *)2) θηρεύω τι, persequor, -i; consector, -ari, aliquid; adpeto, -ere, aliquid.

ἐπιδίωξις, ἡ· 1) = ἐπιδιωγμός· 2) =θήρεσις τινος, consecratio (-onis) alicujus rei.

ἐπιδοκιμάζω τι, proba, approbo, comprobo (-are) aliquid; res mihi probatur probatum est).

*ἐπιδοκιμασία, ἡ, approbatio.

ἐπίδομα, τό, additamentum, -i, οὐ. || *salarium, -ii, οὐ.

ἐπιδοξάζω, insuper puto.

ἐπίδοξος, existimatus, a, um.

ἐπιδόρησμα, τό, ἴδε.

*ἐπιδόρησιον, τό, mensa secunda

ἐπιδόσιμος, qui munere datur.

ἐπίδοσις, ἡ, 1) accessio, θ. 2) = πρόοδος, proiectus, -us, ἄ.

*ἐπίδοσις, ἡ, actio, -onis, θ. vis (vi, vim), θ.

*ἐπίδοξω —ῶ, vim ad aliquid ἢ in aliqua re habeo.

ἐπίδρομή, ἡ, incursum, -us, ἄ. incursum, -onis, θ.

ἐπίδρομος, ον· 1) accessu facilis; planus, a, um· 2) μεταφ. facilis, e; acceptus, a, um.

ἐπιείκεια, ἡ, aequitas, θ.

ἐπιεικής, ἔς· 1) decens, -ntis· 2) moderatus, a, um· 3) συνήθ. clementer; -ntis; indulgens, -ntis.

ἐπιεικῶς· 1) decenter· 2) moderate· 3) = ἱκανῶς, satis, 4) συνήθ. clementer; indulgenter.

ἐπιζάω —ῶ τινι, supersum, (-fui, esse), alicui; superstes sum alicui. (μτγν.) supervivo, -ere.

ἐπιζεύγνυμι, adjungo, -ere.

ἐπιζευξίς, ἡ, adjunctio.

ἐπίζηλος, ον, invidendus, a, um; raeclarus, a, um.

ἐπίζημιος, damnosus, a, um.

ἐπιζητήμιος, damnose.

ἐπιζητέω —ῶ, 1) requiro, -ere, (rem amissam)· 2) desidero, -are, (rem amissam).

ἐπιζητήσιμος, desiderabilis, e.

ἐπιζητήσεις, ἡ, requisitio, θ.

ἐπιζώννυμι, praecingo, -ere.

ἐπιθαλάμιος, ον, nuptialis, e οὐ.

ἐπιθαλάμιον, nuptiale carmen, epithalamium; -ii, οὐ.

ἐπιθαλασσιδίου, καὶ ἐπιθαλάσσο(τ)μιος, ον, maritimus, a, um.

ἐπιθάλλω, foveo, -ere.

ἐπιθανάτιος, ον, 1) capitis damnatus· 2) = θανατηφόρος, mortifer (mortibus).

ἐπιθάνατος, ον, morti vicinus.

ἐπιθαρρέω —ῶ, 1) confido, -ere, alicui· 2) fiduciam summo (adversus aliquem).

ἐπίθεμα ἢ ἐπίθημα, τό, quidquid imponitur.

ἐπίθεσις, ἡ, 1) impositio, -onis, θ. 2) = προσβολή, invasio, θ.

ἐπιθητικός, ἡ, ὄν, aggressu promptus, a, um.

ἐπίθετος, ον, adjectus, a, um, τὸ ἐπίθετον ἢ τὸ ἐπίθετον ὄνομα· α') nomen adjectivum· *β') γνεολ. = ἐπώνυμον, cognomen, -inis, θ.

ἐπιθῆω, incurro, -ere.

ἐπιθεωρῶ —ῶ, 1) prospicio, -ere, aliquid.*2) ἐξετάζω τι, inspicio, -ere, aliquid.*3) — τὸν στρατόν, exercitum recenseo ἢ illustro.

ἐπιθεώρησις, ἡ, 1) consideratio, -onis, θ. 2) inspectio, -onis, θ. 3) —

στρατοῦ, copiarum recensio, lustratio, -onis, ὅ.

ἐπιθεωρητής, ὁ, inspector, ἄ.

ἐπιθήκη, ἡ, additio, -onis, ὅ.

ἐπιθρύπτω, effemino, -are.

ἐπιθρόσκω, insilio (aliquid).d).

ἐπιθύμω -ῶ, 1) cupio, (-ivi και -ii, -ere), aliquid· 2) desidero, -are, aliquid· 3) διακαῶς, πάνν—percupio, -ere cupide adpeto, aliquid.

ἐπιθύμημα, τό, 1) cupiditas, ὅ. desiderium, -i, οὐ. 2) res adpetita.

ἐπιθύμησις, ἡ, adpetitio, ὅ.

ἐπιθύμητός, α, ον, desiderandus, a, um; adpetibilis, e.

ἐπιθυμητής, ὁ, adpetitor, ἄ.

ἐπιθυμητικός, ἡ, ὄν τινός, cupiens, -ntis; cupidus, a, um.

ἐπιθυμητικός, cupide.

ἐπιθυμητός, ἡ, ὄν, desiderandus, a, um; desiderabilis, e.

ἐπιθυμητῶς, desiderabiliter.

ἐπιθυμία, ἡ, 1) cupiditas, -atis, ὅ. cupido, -inis, ὅ. 2) desiderium, -i, οὐ. 3) votum, -i, οὐ. 4) σαρκική—concupiscentia, -ae, ὅ. libito, -inis, e.

ἐπιθύμιος, ἴδε ἐπιθυμητικός.

ἐπιθύω, ἐπιθύομαι, post alium sacrificio, ἐν γέν. sacrificio.

ἐπιθωρακίζομαι, lorifcor, -ari.

ἐπικαθαίρω -ῶ, diruo, -ere.

ἐπικαθαίρω, ἐπικαθαρίζω, perpurgo, -are, aliquid.

ἐπικάθαρις, ἡ, perpurgatio, ὅ.

ἐπικαθέζομαι, insido, -ere.

ἐπικαθεύδω, indormio, -ire.

ἐπικάθημαι, insideo aliquid.

ἐπικαθίζω, insideo, -ere.

ἐπικαθήμι, demitto in-

ἐπικαθίστημι τινά τιν· 1) substituo (-ui, -utum, -ere) aliquem in locum alterius· 2) sufficio aliquem alicui ἢ in locum alicujus.

ἐπικαινίζω, renovo, -are.

ἐπικαίριος, ἡ, opportunitas, ὅ.

ἐπικαίριος και ἐπίκαιρος, ον· 1) opportunus, a, um· 2) idoneus, a, um (εἰς τι, ad aliquid)· 3) = ἐπικίνδυνος, periculosus, a, um.

ἐπικαιρίως, ἐπικαίρως, opportune.

ἐπικαίω, aduro, praeuro, -ere.

ἐπικαλέω -ῶ· 1) = προσκαλέω, advoco, -are· 2) = ἐγκαλέω, accuso, -are· 3) = ἀποκαλέω, ἐπ νομάζω, adpello, -are; cognomino, -are· ἢ — οὔμαι (= ἐπονομάζομαι), adpellor (-atus, sum, -ari); cognomen habeo

ἐπικάλυμμα, τό, tegmen, οὐ.

ἐπικαλύπτω, contego, -ere, aliquid· ἐντεῦθ. = ἐπισκοπῶ τι, obscuro, -are, aliquid.

ἐπικάλυψις, ἡ, obvolutio, ὅ.

ἐπικαμπής, ἐς, incurvus, a, um.

ἐπικάμπτω· 1) incurvo, -are, aliquid· 2) inflecto, -are, aliquid· 3) μετφ. ἐπικάμπτω (= κάμπτω) τινά, inilecto aliquem.

ἐπικαρπία, ἡ· 1) fructus, -us, ἄ. fructuum proventus· 2) fructus pecuniae· 3) vectigal, -alis, οὐ. 4) μετφ. fructus, utilitas.

ἐπικάρσιος, ον, frugifer, a, um.

ἐπικαταλαμβάνω, anteverto (alicui και aliquid); occupo, -are, a. i. quem.

ἐπικαταλλαγή, ἡ, collybus, -i, ἄ.

ἐπικαταμένος, immoror, -ari.

ἐπικαταράομαι -ῶμαι, ins errexsecror, -ari.

ἐπικατάρατος, ον, execratus, a, um; execrabilis e.

ἐπικατέχω, retineo super.

ἐπικατοικέω -ῶ, inhabito, -are.

ἐπικατονομάζω, dedico alicui.

ἐπικαυμα, τό, adustio, -onis, ὅ.

ἐπίκανσις, ἡ· 1) adustio, ὅ. 2) = ἐξνοίβη (τοῦ σίτου), robigo.

ἐπίκανστος, praeustus, a, um.

ἐπίκειμαι· 1) super impositus sum· ἰθ. = jaceo super (aliquid)· 2) ἐπίκειμαι τιν· α') immineo alicui· β') insto, -are, alicui.

ἐπικείρω, adtondeo, -ere.

ἐπικέλευσις, ἡ, adhortatio, ὅ.

ἐπικελευστής, ὁ, adhortator, ἄ.

ἐπικελευστικός, ἡ, ὄν, ad impetum adhortans.

ἐπικελεύομαι τιν· (ad) hortor alicui.

ἐπικερδής, ἐς, lucrosus, a, um.

ἐπικερδές, τό, lucrum, -i, οὐ.

ἐπικερδῶς, lucrose.

ἐπικηδεῖος, ον, funebris, e.

ἐπικήρξεις, ἡ· 2) praemii pronun-
ciatie 2) proscr. ptio, θ.

ἐπικήρσσω καὶ ἐπικήρύντω· 1)
proemium publice polliceor· 2) pro-
scribo (-ere) aliquem.

ἐπικίνδυνος, periculosus, a, um.

ἐπικινδύνως, periculose.

ἐπικλαίω, deileo, -ere.

ἐπικλάω -ῶ· 1) frango, -ere; fle-
cto, -ere· 2) συνήθ. μεταφ. ilecto
animum alicujus ad misericordiam.

ἐπικλεῖς, ἐς, cebeber, -is, e.

ἐπικλεῖω, insuper celebros.

ἐπικλείω, occludo, -ere.

ἐπικλήμα, τό, accusatio, θ.

ἐπικλήν, cognomine.

ἐπικληρος, ἡ, filia heres.

ἐπικληρόομαι -οῦμαι, sortior.

ἐπικλήρωσις, ἡ, sortitio, θ.

ἐπικλήσις, ἡ, (ἐπωνυμία), cog-
nomen, θ. || invocatio (deorum).

ἐπικλήτος, ον· 1) advocatus, a,
um· 2) nobilis, e; cebeber, -is, e.

ἐπικλινής, ἐς, declivis, e.

ἐπικλινῶς ἔχω, proclivis sum ad-

ἐπικλίνω πρός τι, inclino ad-

ἐπικλύζω, inundo, aliquid.

ἐπικλυσις, ἡ, ἐπικλυσιμός, δ, in-
undatio, -ionis, θ.

ἐπικλώθω, νεο; -ere; fatalia sta-
mina duco (περὶ Μοιρῶν)· ὀθ. =
destino alicui aliquid.

ἐπικόλος, ον, cavus, a, um.

ἐπικοιμάομαι -ῶμαι, indormio.

ἐπικοιμίζω, indormire facio.

ἐπικόινος, ον, communis, e.

ἐπικοινῶ -ῶ καὶ ἐπικοινοῦμαι
-οῦμαι τινι τι, communico, -are,
alicui aliquid.

ἐπικοινοῦνέω -ῶ τινι, commune
est mihi cum aliquo.

ἐπικοινωνία, ἡ, communio, θ.

ἐπικοινωνός, ὄν, particeps, -ipis.

ἐπικοιτέω -ῶ, excubo ad-

ἐπικολλάω -ῶ, agglutino, -are;
-ῶμαι τινι, ad haerere alicui.

ἐπικόλλημα, agglutinatum, -i.

ἐπικολπῶ -ῶ, s'nuo, -are.

ἐπικόλωνος ὁδός, via in colle.

ἐπικομίζω, adporto, -are.

ἐπικόμος, ον, comatus, a, um.

ἐπικομπάζω, gloriol aliqua re.

ἐπικομψεύω, exquisite orno.

ἐπικόπτω· 1) praecido, -ere· 2)
incido, -ere. 3) μεταφ. resco, -are,
aliquid.

ἐπικός, ἡ, ὄν, epicus, a, um.

ἐπικοσμέω -ῶ, exorno, -are.

ἐπικόσμημα, ornamentum, -i.

ἐπικόσμησις, ἡ, ornatus, -us, ἄ.

ἐπικούρειος, epicureus, a, um.

ἐπικουρέω -ῶ τινι, auxilior, -ari,

alicui; || -τινι τ' α') defendo ai-
quid ab aliquo· β'] praebeo alicui
aliquid.

ἐπικούρημα, auxilium, -i, οὔ.

ἐπικουρία, ἡ· 1) auxilium, -i, οὔ.

2) = τὸ ἐπικουρικόν, auxilia, -orum;
(copiae) auxiliares.

ἐπικουρικός, ἡ, ὄν, auxiliaris, e.

ἐπικόουρος, δ, auxiliator, ἄ.

ἐπικρανον, τό, capitulum co-
lumnarum.

ἐπικρασις, ἡ, temperatio, θ.

ἐπικράτεια, ἡ· 1) = ἀρχή, ἐξουσία,
ditio, θ. potestas, -atis, θ. *2) =
κράτος, imperium, -i, οὔ. regnum.

ἐπικρατέω -ῶ· 1) υπερισχύω, prae-
valeo, -ere· 2) - τινος (= κυρίως
εἰμὶ τινος), aliquid ditione teneo.

ἐπικρατής, ἐς, in potestate sua
habens, potens alicujus rei· || —

ἑστέρος, α, ον, praevalens, praepol-
lens, -ntis; major, superior.

ἐπικράτης, ἡ, praevalentia, θ.

ἐπικρέμαμα τινι· 1) suspensus
sum super aliquid. 2) μεταφ. = ἐπι-
κειμαί τινι, impendo alicui.

ἐπικρεμάννυμι, suspendo super
aliquid.

ἐπικρημνος, ον, praeceps, -itis.

ἐπίκριμα, τό, decretum, -i, οὔ.

ἐπικρίνω· 1) = ἐπιδοκιμάζω τι, ad-
judico, -are; approbo, -are, ali-
quid *2) = ἐλέγγω, ἀσθηρῶς κρίνω
τι, reprehendo, -ere; aliquid.

ἐπίκρισις, ἡ· 1) adjudicatio, ap-
probatio, -onis, θ. 2) = ἀσθηρὰ
κρίσις, censura, -ae, θ.

ἐπικριτής, δ, censor, -oris, ἄ.

ἐπικροτέω -ῶ, applaudo (-si,
-sum, -ere).

*ἐπικρότησις, ἡ, plausus, -us, ἄ.

ἐπικόρουσις, ἡ, percussio, θ.

ἐπικρούω (τὸν ἥλον), figo ἢ de-
figo clavum.

ἐπικρύπτω, abscondo, -ere.

ἐπίκρυψις, ἦ, occultatio, ὅ.

ἐπικτάομαι -ῶμαι, insuper ac-
quiro (φίλους amicos), ἢ ἀπλ. ac-
quiro (aliquid).

ἐπίκτησις, ἦ, acquisitio, ὅ.

ἐπίκτητος, ὄν, acquisitius, a, um.

ἐπικυνέω -ῶ, iterum concipio.

ἐπικύημα, τό· 1) fetus post alium
conceptus· *2) — τῆς φαντασίας, fe-
tus imaginatio.

ἐπικυκλος, ὁ, epicyclus, -i, ἄ.

ἐπικυκλινδέω -ῶ, ἐπικυκλίνδω, ἐ-
πικυκλίω, supervolvo, -ere.

ἐπικυματίζω, innato, -are.

ἐπικυμάτωσις, ἦ, fluctuatio, ὅ.

ἐπικύπτω, pronus incumbo.

ἐπικυρόω -ῶ· 1) comprobo, -are;
confirmo, -are, aliquid· 2) ἐπὶ νό-
μων, κ. ὄμ. sancio (-nxi, -nctum,
-ire) aliquid.

ἐπίκυρτος, ὄν, incurvus, a, um.

ἐπικυρτόω -ῶ, incurvo, -are.

ἐπικύρωσις, ἦ, comprobatio.

ἐπικωλύω, impedio; prohibeo.

ἐπικώμιος (ἔμνος), laudatorius.

ἐπικωμωδέω -ῶ, cavillor, -ari;
irrideo, -ere, aliquid.

ἐπίκωπος, ὄν· 1) ἐπ. ναῦς, remi-
gio instructa navis· 2) = κωπηλάτης,
remex, -igis, ἄ.

ἐπιλαγχάνω, post alium sorte
eliger· ὁθ. ἐπιλαχών, post alium
(sort tum) electus.

ἐπιλαμβάνω· 1) insuper accipio,
aliquid· 2) συνήθ. prehendo ἢ com-
prehendo (-ere) aliquid· 3) occu-
po, -are, aliquid· 4) — ομαί· α')
— ομαί τινος τοῦ ἑματίου, prehendo
ἢ adprehendo aliquem pallio· β')
= καθάπτομαι τινος, ἐπιτιμῶ τινι, re-
prehendo aliquem ἢ aliquid; γ')
= ἐπιτιγχνάνω τι, nanciscor, -i; adi-
piscor, -i, aliquid· δ') = ἀπτομαι τι-
νος, ἐπιχειρῶ τινι, capesso, -ere,
aliquid.

ἐπιλάμπω, luceo super aliquid·
ἐνεῦθ. = fulgeo (-si, -ere).

ἐπιλανθάνομαι τινος, obliviscor
(-itus sum, -i) alicujus in oblivio-

nem alicujus rei venio.

ἐπιλέγω· 1) praetera (deinde) di-
co, dictis addo· 2) = ἐκλέγω, lego,
-ere; seligo, -ere· 3) μέσ. — ομαι,
mihī seligo; eligo, -ere.

ἐπιλείω -ῶ, levigo, -are.

ἐπιλείπω· 1) deficio (-eci, -ec-
tum, -ere)· τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπε,
commeatu defecerunt· 2) relin-
quo, -ere.

ἐπιλείχω, superficie lampo.

ἐπιλείψις, ἦ, defectio, ὅ.

ἐπιλέκτος, ἐπιθ. lectus, selectus.

ἐπιλέκτως, eligendo.

ἐπιληπτικός, ἦ, ὄν, morbo co-
mitiali ἢ sacro laborans.

ἐπιληπτος, ὄν· 1) reprehensus,
a, um· 2) morbo sacro laborans.

ἐπιλημοσύνη, ἦ, oblivio.

ἐπιλήμων, ὄν, obliviosus, a, um.

ἐπιληστικός, ἦ, ὄν, obliviosus, a,
um; oblivionem afferens (al cui).

ἐπιληψία, comitialis morbus; sac-
cer morbus; epilepsia, ὅ.

ἐπιλήψιμος, ὄν, vituperandus, a,
um; vituperabilis, e.

ἐπιληψίμως, culpabiliter.

ἐπιληψις, ἦ· 1) adprehensio,
-onis, ὅ. 2) ,prehensio, ὅ.

ἐπιλιμνάζω, superstagnō.

ἐπιλογισμός, ὁ, computatio.

ἐπίλογος, ὁ, exitus, us, ἄ.

ἐπίλοιπος, ὄν, reliquus, a, um.

ἐπίλυσις, ἦ, solutio, -onis, ὅ.

ἐπιλύτης, ὁ, explicator, ἄ.

ἐπιλύω· 1) solvo, -ere, aliquem·
ὁθ. libero, -are, aliquem· 2) solvo
ἢ explico aliquid.

ἐπιμάθεια, ἦ, sapientia sera.

ἐπιμαρτυρέω -ῶ, ε. testimonio
confirmo.

ἐπιμαρτύρησις, ἦ, attestatio, ὅ.

ἐπιμαρτυρία (θεῶν), obtestatio
(deorum).

ἐπιμαρτύρομαι, obtestor (-atus-
sum, -ari) aliquem.

ἐπίμαρτυς, ὁ, testis factae rei.

ἐπιμαχία, ἦ, sodietas defensio-
nis; foedus ad bellum defenden-
dum inītum.

ἐπίμαχος, ὄν, facilis oppugnatu.

ἐπιμεΐδιαιμα, τό, adrisio, -onis, ὅ.

ἐπιμειδιάω -ῶ, adrideo, -ere.
 ἐπιμελαίνομαι, nigresco, -ere.
 ἐπιμελαίνω, superficiem (alicujus rei) nigram facio.
 ἐπιμέλεια, ἡ, cura ὁ. curatio.
 ἐπιμελέομαι -οὔμαι καὶ ἐπιμέλομαι ἴνος, curo, -are, aliquid.
 ἐπιμελής, ἐς, diligens, -ntis.
 ἐπιμελητής, δ, (pro)curator, ἄ.
 ἐπιμελήτρια, ἡ, procuratrix, ὁ.
 ἐπιμελῶς, diligenter.
 ἐπίπεμπτος, ὄν, reprehensus, a, um; culpabilis, e.
 ἐπιπέμπτος, culpabiliter.
 ἐπιπέφομαι, reprehendo, -ere; vitupero, -are, (al.cui aliquid).
 ἐπιπεμψις, ἡ, reprehensio, ὁ.
 ἐπιμένω, 1) permaneo, -ere, 2) persto, -are in sententia 3) persevero, -are.
 ἐπιμετρέω -ῶ, 1) in mensura addeo 2) = προσημετρέω, admetior, (mensus sum, -iri).
 ἐπίμετρον, τό, auctarium, οὐ.
 ἐπιμηθέομαι -οὔμαι, sero reputo.
 ἐπιμηθής, ἐς, qui sero reputat. ὁθ. improvidus, a, um.
 ἐπιμήκης, ἐς, ablongus, a, um.
 ἐπιμήνιος, ὄν, menstruus, a, um, τὰ ἐπιμήνια α') = τὰ καταμήνια (γυναικῶν), menstrua, -orum γ') — α) ιερά, menstrua sacra.
 ἐπιμηχανάομαι -ῶμαι, molior.
 ἐπιμήχανος, machinator.
 ἐπιμίγνυμι, admisceo, (-iscui, -ere) alicui rem || συνηθ. μεσ. — νυμαι = ἐπιμίξαν ἔχω, commercium habeo;
 ἐπιμίκτος, ὄν, admixtus, a, um.
 ἐπιμιμνήσκομαι ἴνος, recorder (-atus sum, -ari), aliquid.
 ἐπιμίξ, mistim; promiscue.
 ἐπιμίξια, ἡ, commercium, οὐ.
 ἐπίμιξις, ἡ, admixtio.
 ἐπιμίσιδος, ὄν, mercenarius.
 ἐπιμισθοφορά, (* ἐπιμισθιον), merces extraordinaria.
 ἐπιμνημονεύω, memoro, -are.
 ἐπιμοιχεύω, insuper adultero.
 ἐπιμονή, ἡ, perseverantia, -ae, ὁ. constantia, -ae, ὁ. pervicacia, -ae, ὁ. obstinatio, -onis, ὁ. || *μετ' — ἡς,

perseveranter; constanter.

ἐπίμονος, ὄν, perseverans, -ntis; constans || τό — ὄν = ἡ ἐπιμονή.

ἐπιμόσως, perseveranter.

ἐπίμοχθος, ὄν, operosus, a, um; laboriosus, a, um.

ἐπιμόχθως, operose; laboriose.

ἐπιμοχλόω -ῶ, pessulum obdo.

ἐπιμυθεύομαι, affabulor, -are.

ἐπιμύθιον, τό, epilogus fabulae; affabulatio, -onis, ὁ.

ἐπιμυκτηρίζω, insuper irrideo.

ἐπίνειον, τό 1) statio navium; portus -us, ἄ. 2) urbs maritima.

ἐπινέμησις, ἡ, indictio, ὁ.

ἐπινέμω 1) = διαρέμω, distribuo, -ere 2) = βόσκω ἐπὶ ξένου ἀγροῦ, pasco in alieno agro 3) μέσ. — ομαί τι (ἐπὶ πυρός), depasco (-avi, -ere), aliquid.

ἐπίνευσις, ἡ, nutus, -us, ἄ.

ἐπινεύω τι, innuo (-ui, -ere), alicui ὁθ. = adnuo, -ere.

1. ἐπινέω, in superficie aquae nato.

2. ἐπινέω (= ἐπικλώω), nens fatalia stamira destino (περὶ Μοιρῶν)

3. ἐπινέω (= ἐπισωρεύω), accumulo.

ἐπινήφω, sobrius sum.

ἐπινήχομαι, innato, -are.

ἐπινίκιος, ὄν, triumphalis, e (κατὰ Ῥωμ. ἔθνη) ἐπινίκιος ἐσθής, triumphalis vestis || τὰ ἐπινίκια α') = ἡ ἐπινίκιος θυσία, supplicatio, -onis, ὁ. β') = νικητήρια, praemium (victoriae).

ἐπινοέω -ῶ 1) = ἐν νῶ ἔχω, σκέπτομαι, cogito, -are, aliquid 2) = ἐξευρίσκω, excogito, -are; invenio, -ire, aliquid 3) ἐπὶ ψευδοῦς comminiscor, -i, aliquid.

ἐπινόημα, τό 1) inventum, -i, οὐ. 2) = πλάσμα, commentum, -i, οὐ.

ἐπινόησις, ἡ, inventio, ὁ.

ἐπινοητής, δ, inventor, ἄ.

ἐπινοητικός, ἡ, ὄν ἴνος, solers in aliqua re.

ἐπινοήτρια, ἡ, invetrix, icis, ὁ.

ἐπίνοια, ἡ 1) cogitatio, -onis, ὁ. 2) = ἐπινόημα, commentum, -i, οὐ. 3) sollertia, -ae, ὁ.

ἐπινομή πυρός· pervasio incendii.
 ἐπινομία, ἡ, pastio communis.
 ἐπιμονίς, ἡ, streta. -ae, ὅ.
 ἐπινοσέω -ῶ, ultra aegroto.
 ἐπίνοσος, morbosus, a, um.
 ἐπινοτιζῶ, irrōro, -are.
 ἐπινότιος, ον, super dorsc positus
 ἐπιξέω, in superficie rado.
 ἐπιξύω, rado, -ere.
 ἐπιορκέω -ῶ, pejero ἢ perjuro.
 ἐπιορκητικός, perjurus, a, um.
 ἐπιορκία, ἡ, perjurium, -i, οὔ.
 ἐπιορκός, ον, perjurus, a, um.
 ἐπιόρκως, perjure; perfide.
 ἐπιούσιος ἄρτος· 1) quotidianus
 panis· 2) = ὁ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας,
 panis crastinus.
 ἐπίπαν, in universum.
 ἐπίπαππος, ὁ, atavus, -i, ἄ.
 ἐπιπάσσω τι ἐπὶ τι, inspergo ali-
 quid alicui.
 ἐπίπαστος, ον, inspersus, a, um.
 ἐπιπαταγέω -ῶ, adstrebo, -ere.
 ἐπιπαφλάζω, infervesco, -ere.
 ἐπίπεδος, ον, planus, a, um.
 *ἐπιπέδω -ῶ τι· in planum ali-
 quid deduco; exaequo, aliquid.
 *ἐπιπέδωσις, ἡ, exaequatio, ὅ.
 ἐπιπειθής, ἐς, obediens.
 ἐπιπέλομαι, accedo, -ere.
 ἐπιπέμκτος, ον, sesquiquintus.
 ἐπιπέμπω· 1) insuper mitto (ali-
 quid)· 2) (περὶ τῶν ἐκ θεοῦ πεμ-
 πομ.) mitto, immitto, -ere.
 ἐπιπέμψις, ἡ, missio, -onis, ὅ.
 ἐπιπέταμαι, advolo, -are.
 ἐπιπετάννυμι, expando, -ere.
 ἐπιπηγγνυμι, ῥημ. in superiicie
 congelo.
 ἐπιπηδάω -ῶ· 1) insilio, ire· 2)
 insulto, -are.
 ἐπιπήδησις, ἡ, insultura, ὅ.
 ἐπιπιέζω, imprimo, -ere.
 ἐπιπιεσμός, ὁ, impressio, ὅ.
 ἐπιπίμπλημι, insuper impleo.
 ἐπιπίνω, insuper bibo.
 ἐπιπίπτω ἢ· 1) irruo, -ere, in
 aliquem ἢ in aliquid· 2) incido,
 -ere, in aliquem ἢ in aliquid· 3)
 repente invado, -ere, aliquem.
 ἐπιπλα, τά, supellex, -ctilis, ὅ.
 ἐπιπλανάομαι -ῶμαι, erro.

ἐπιπλάνησις, ἡ, vagatio, ὅ.
 ἐπιπλάττω, illino (aliquid alicui)
 ἐπίπλαστος, ον, illitus, a, um.
 ἐπιπλέκω, implico, -are.
 ἐπιπλέον, amplius.
 ἐπίπλευσις, ον, piensus, a, um.
 ἐπίπλευσις, ἡ, ingressus (navis).
 ἐπιπλέω· 1) supernavigo, -are;
 navigo, -are· 2) = ἐπιπολάζω, super-
 nato, innato, -are· 3) — ἡνί, clas-
 se invado aliquem ἢ aliquid.
 ἐπιπληκτικός, increpatorius.
 ἐπιπληκτικός, increpative.
 ἐπιπλημμυρέω -ῶ, inundo, -are.
 ἐπίπληξις, ἡ· 1) increpatio, -onis,
 ὅ. 2) objurgatio, -onis, ὅ.
 ἐπιπληρόω -ῶ, adimpleo, -ere.
 ἐπιπλήσσω καὶ ἐπιπλήττω τινά
 ἢ τιν· 1) increpito, -are, aliquem
 ἢ alicui· 2) increpo, -are, -aliquem·
 3) objurgo, -are, aliquem· 3) in-
 vehor (verbis) aliquem.
 ἐπιπλοκή, ἡ, implicatio, ὅ.
 ἐπίπλοκος, implicitus, a, um.
 ἐπιπλον, τό, supellex, -lectilis, ὅ.
 ἐπίπλοον, τό, omentum, -i, οὔ.
 ἐπίπλοος-ους, ὁ, navigatio adver-
 sus aliquem.
 *ἐπιπλόω -ῶ τὴν οἰκίαν· domum
 supellectilij instruo.
 ἐπίπνευσις, ἡ, inspiratio (divina).
 ἐπιπνέω ἢ· 1) afflo, -are. θεῶν
 πνεύματι ἐπιπνεύομαι, divino spiritu
 afflor· 2) adspiro, -are, alicui· 3)
 inspiro, -are, aliquem.
 ἐπίπνοια, ἡ, afflatus divinus.
 ἐπίπνοος-ους (= ἐμπνευσμένος),
 afflatus, a, um.
 ἐπιποθέω -ῶ, admodum desidero.
 ἐπιπόθησις, desiderium, -i, οὔ.
 ἐπιπολάζω 1) = ἐπιπλέω, innato,
 -are; fluito, -are, 2) = ὑπερισχῶ,
 emineo, -ere; potens sum. 3) = ὑπερ-
 πολάζω, redundo, -are.
 ἐπιπόλαιος, ον, in superficie ex-
 stans; superficialis, e. ἐνεῶθ. α'· 1) =
 φανερός, σαφής, evidens, -ntis; pers-
 picuus, a, um· β'· 1) = κοῦφος, levis,
 e; parum subtilis.
 *ἐπιπολαιότης, ἡ, levitas, ὅ.
 ἐπιπολαίως, leviter; sumatim.
 ἐπιπόλαισις, ἡ, innatio, ὅ.

ἐπιπολιδομαι-οὔμαι, canesco.
 ἐπιπόλιος, ον, fere canescens.
 ἐπίπονος, ον, operosus, a, um.
 ἐπιπόντιος, ον, qui est supra mari.
 ἐπιπόνως, laboriose.
 ἐπιπορεύομαι, 1) proficiscor ad;
 eo ad· 2) eo ἢ proficiscor per; 3)
 incurso fines hostibus.
 ἐπιπορητέω -ῶ, fidula necto.
 ἐπιπορηίς, ἡ, fibula, -ae, θ.
 ἐπιπροσβέδομαι, 1) legatus eo ali-
 quo. 2) ἐπ. πρὸς τινα, legatos mit-
 to ad aliquem.
 ἐπίπροσθεν, 1) = ἐμπροσθεν, ante;
 ἐπ' ὄφθαλμῶν ἔχω, ante oculos ha-
 beo· 2) = ἐνώπιον, coram: 3) = ἐμ-
 πόδιον γίνεσθαι τι, alicui impedi-
 mento sum.
 ἐπιπροσθένεω -ῶ· 1) objectus sum;
 interjectus sum. 2) — τινί, obstruo
 lumen alicui· || — οὔμαι (ὑπό τινος),
 obscuror, -ari.
 ἐπιπρόσθησις, ἡ· 1) obumbratio,
 -onis, θ. 2) impeditio, θ.
 ἐπίπτησις, ἡ, advolatus, -us, ἄ.
 ἐπιπτώω, inspuo, -ere.
 ἐπίπτωσις, ἡ, accidentia, -ae, θ.
 ἐπίπτωμα, τό, operculum, -i, οὐ.
 ἐπιπωμάω, operculo claudio.
 ἐπιπρραίνω, ἐπιπρρατίζω· insper-
 go (-si, -sum, -ere) aliquid alicui.
 ἐπίπρραμα, τό, adsummentum, -i, οὐ.
 ἐπιπρράντισις, ἡ, ἐπιπρράντισμός, θ,
 inspersio, -onis, θ.
 ἐπιπρρατίζω, bacillo percutio· ||
 μετφ. reprehendo, vitupero (aī-
 quem).
 ἐπιπρραπτω, adsuo, -ere.
 ἐπιπρρέπεια, ἡ, propensia, θ.
 ἐπιπρρεπής, ἐς, propensus, a, um;
 proclivis, e (ad aliquid).
 ἐπιπρρέπω ἐπὶ τι, propensus ἢ
 proclivis sum ad aliquid.
 ἐπιπρρεπῶς, propense. [-ere.
 ἐπιπρρέω· 1) influo, -ere· 2) affluo,
 ἐπιπρρήννυμι, scindo, -ere.
 ἐπίπρρημα, τό, adverbium, -i, οὐ.
 ἐπιπρρηματικός, adverbialis, e.
 ἐπιπρρηματικῶς, adverbialiter.
 ἐπίπρρηνος, ον, nasutus, a, um.
 ἐπιπρρίπτω, ἐπιπρρίπτέω -ῶ τινί
 τι· conjicio in aliquem aliquid.

ἐπιρροή, ἐπίρροια, ἡ· 1) = ἐπίρ-
 ροσις, influxio, -onis, θ. effusio,
 -onis, θ. 2) = ἀφθονία, affluentia,
 -ae, θ. *3) = δόναμις, influxus, -us.
 ἐπιρροπή, ἡ, inclinatio, -onis, θ.
 ἐπιρροφέω -ῶ, sorbeo, -ere.
 ἐπιρρόβημα, sorbitio.
 ἐπιρρυνθμίζω, ad numeros redigo
 ἐπιρρυνταίνω, in superficie sor-
 dido.
 ἐπίρρυνσις, ἡ, influxio, -onis, θ.
 ἐπίρρυντος, ον, irriguus, a, um.
 ἐπιρρώννυμι τινα ἢ τι, corroboro,
 -are, aliquem ἢ aliquid· || — ννμαι,
 me corroboro.
 ἐπίρρωσις, corroboramentum.
 ἐπίσαγμα, τό, clitellae, -arum, θ.
 ἐπίσαθρος, ον, fragilis, e.
 ἐπισαλεύω, agitor, -ari.
 ἐπισάτω, clitellas impono.
 ἐπισείω· 1) incutio, -ere, aliquid·
 2) μετφ. ἐπισείω τὸν δῆμον, πόλε-
 μον, populum excito, bellum in-
 fero· 3) ἐπισείω Πέρσας, incutio
 terrorem Persis.
 ἐπίσημα, τό, signum, -i, οὐ.
 ἐπισημαίνω· 1) = σημαίνω, ἐμφανῶ
 τι, significo, -are, aliquid· 2) =
 προσσημαίνω τι, portendo, -ere, ali-
 quid; significo, -are, aliquid· 3)
 μέσ. — ομαι τι, acclamatione testor
 aliquid.
 ἐπισημασία, ἡ, significatio, θ.
 ἐπισημειῶ -ῶ· 1) adnoto, -are,
 aliquid· 2) μέσ. plausu approbo ali-
 quid.
 ἐπισημείωσις, ἡ, adnotatio, θ.
 ἐπίσημος, ον· 1) = σεσημασμένος,
 signatus, a, um· 2) = ἐπιφανής, in-
 signis, e· 3) τὸ ἐπίσημον· α') signum
 in numis, in navibus· *β') τὸ ἐπί-
 σημον τῆς ἡμέρας, solemnitas diei·
 *γ') — ἔγγραφον, litterae publicae
 auctoritatis.
 ἐπισημότης, ἡ· 1) nobilitas, -atis,
 θ. celebritas, -atis, θ. 2) μετ' ἐπιση-
 μότητος, solemniter.
 ἐπισήμως, 1) significanter. *2)
 γεσελ. publice.
 ἐπίσης ἢ ἐπ' ἴσης, aequae.
 ἐπίσημος, paullulum aduncus.
 ἐπισιτίζω, cibaria praebeo, -ere.

—ομαι, 1) cibaria sumo, —ere, 2) frumentor —ari.

ἐπισιτισμός, ὁ, ἐπισίτισις, ἡ, frumentatio —onis, ὅ.

ἐπισικάζω, claudico, —are.

ἐπισικάπτω, fodio, circummodio.

ἐπισκεδάζω, ἐπισκεδάννυμι, dissipō, —ere dispergo, —ere.

ἐπισκεπάζω, contego, —ere.

ἐπισκέπτης, ὁ, 1) inspector, —oris, ἄ. *2) visitator, —oris, ἄ.

ἐπισκέπτομαι, 1) viso, invisō, invisito aliquem; sultatum a.iquem venio. 2) —τι, = ἐξετάζω τι, inspicio, —ere, aliquid.

ἐπισκευάζω τι, instauro, —are, aliquid; reificō, —ere, aliquid.

ἐπισκευαστής, ὁ, instaurator; ἄ.

ἐπισκευαστικός, ἡ, ὄν, instraustus, a, um.

ἐπισκευή, ἡ, instauratio, ὅ.

ἐπίσκοπις, ἡ, 1) inspectio, —onis, ὅ. *2) salutatio, ὅ.

ἐπισκηνόω —ῶ, inhalito, —are.

ἐπισκήπτω τι εἰς τινα, τί τινα, 1) injicio, impono alicui aliquid. 2)

κρηανός εἰς τὰ δένδρα ἐπισκήπτει, fulmen arboribus incumbit *3) = ἐντέλλομαι τί τι, mando, —are, alicui aliquid *4) μέσο. —ομαι τί τι, incumbo, innitor alicui ἢ aliqua re.

ἐπισκηψίς, ἡ, impositio, ὅ.

ἐπισκιάζω, 1) adumbro, —are, aliquid. 2) opaco, —are, aliquid. 3) —τινά ἢ τι (κυρ. καὶ μετφ.) obumpro, —are, aliquem ἢ aliquid.

ἐπισκίασις, ἡ, obumbratio, ὅ.

ἐπισκίασμα, τό, umbra iuxta.

ἐπισκίασμός, ὁ, obumbratio, ὅ.

ἐπίσκοιος, ὄν, opacus, a, um.

† ἐπισκοπεῖον, domus episcopi.

† ἐπισκοπεύω, episcopus sum.

ἐπισκοπέω —ῶ, inspicio, —ere.

† ἐπισκοπή, ἡ, episcopatus, ἄ.

ἐπισκόπησις, ἡ, inspectio ὅ.

† ἐπισκοπικός, episcopalis, e.

1. ἐπίσκοπος, ὁ, (= ἐπόπτης) inspector || † episcopus, —i, ἄ.

2. ἐπίσκοπος (= ἐπί σκοπὸν βάλλον), scopum feriens.

ἐπισκοπέω —ῶ, ἐπισκοπέω, obscuro, —are; aliquid.

ἐπισκόπησις, ἡ, obscuratio.

ἐπισκύνιον (τὸ δέγμα τῶν κοχχῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ), episcynium, —i, ὄν. supercilium, —i, ὄν.

ἐπισκώπησις, ὁ, irrisor, ἄ.

ἐπισκώπτω, 1) irrideo, —ere, aliquem ἢ aliquid *2) ἀμετ. —χαριεντίζομαι, jocor, —ari.

ἐπίσκωψίς, ἡ, irrisio, —onis, ὅ.

ἐπίσῶω —ῶ, adaequo, —are.

ἐπίσπασις, ἡ, adtractio, ὅ.

ἐπίσπαστήρ, ὁ, adtractor, ἄ.

ἐπίσπαστικός, ἡ, ὄν, adtractivus.

ἐπίσπαστος, adtractus, a, um.

ἐπίσπῶω —ῶ, adtraho, —ere, aliquem ἢ aliquid.

ἐπισπένδω, libo (aliquid alicui).

ἐπισπύδω, 1) accelero, —are *2) propero, —are, aliquid.

ἐπίσπενσις, ἡ, acceleratio, ὅ.

ἐπίσπληνος, ὄν, lienosus, a, um.

ἐπισπονή, ἡ, foedus, —eris, ὄν.

ἐπισπορά, ἡ, satio iterata.

ἐπισπουδάζω, 1) incito ad aliquid. 2) ἀμετ. accelero, —are.

ἐπίσταγμα, τό, instillatio, ὅ.

ἐπιστάζω τί τι, instillo, —are, alicui alicui.

ἐπισταθμάομαι —ῶμαι, pondero, —are; accurate penso, aliquid.

ἐπισταθμένω, stabulor, —ari.

ἐπιστάθμη, ἡ, amussis, —is, ὅ.

ἐπισταθμία, ἡ, stabulatio, ὅ.

ἐπισταλάζω, instillo, —are.

ἐπίσταμαι, scio, —ire, aliquid; peritus sum alicujus rei.

ἐπισταμένος, scite; perite.

ἐπίσταξις, ἡ, destillatio, (sanguinis).

ἐπιστασία, ἡ, 1) consideratio *2) = ἐπίβλεψις, inspectio, —onis, ὅ. 3) = ἀρχή, praefectura, —ae, ὅ.

ἐπίστασις, ἡ, commoratio, ὅ. ἐντεῦθ. 1) consideratio, ὅ. 2) ἐπίβλεψις, inspectio, ὅ.

ἐπιστατέω —ῶ, praefectus sum alicui rei; praesum alicui rei.

ἐπιστάτης, ὁ, qui praest ἢ profectus est alicui rei; curator.

ἐπιστάτις, ἡ, quae praest alicui rei; curatrix, —icis, ὅ.

ἐπιστεγάζω, obtego, —ere.

*Ἐπιστέγασμα, τό, tectum, -i, οὐ.
 *Ἐπιστέγον (πλοίου), pars superior navis ad puppim.
 ἐπιστέλλω· 1) mitto ad· 2) ἐπιστέλλω τινί, (= γράφω τινί ἐπιστολήν), scribo litteras alicui ἢ ad aliquem· 3) per litteras certiore facio aliquem· 4) mando ad aliquem.
 ἐπιστέφω, impleo mero.
 ἐπιστήθιος, ον, in pectore recumbens (Ioannes)· ἐντεῦθ. ἐπιστήθιος φίλος, intimus, -i, ἀ.
 ἐπιστηλόω - ᾧ, ρῆμ. columnam impono.
 ἐπιστήμη, ἡ, scientia, -ae, θ.
 ἐπιστημονικός, ἡ, ὄν, cui scientia inest; scientiicus, a, um.
 ἐπιστημονικῶς, scientiifice.
 ἐπιστημοσύνη, ἡ, scientia, θ.
 ἐπιστημόνως, scienter; docte.
 ἐπιστήμων, sciens, doctus.
 ἐπιστηρίζω, magis stabilio.
 ἐπιστητός, ἡ, ὄν, cadens sub scientiam.
 ἐπιστίλω, notis compungo.
 ἐπιστίλω, splendo, -ere.
 ἐπίστιχος, ον, serie positus.
 ἐπιστοιβάζω, coacervo, -are.
 ἐπιστολεύς, δ· 1) legatus classis· 2) = γραμματιφόρος, tabellarius, ἀ.
 ἐπιστολή, ἡ, epistola, -ae, θ. litterae, -arum, θ.
 ἐπιστολιαφόρος, δ· 1) = ἐπιστολεύς, 1· 2) tabellio, -onis, θ.
 ἐπιστολικός, ἡ, ὄν, epistolaris, e.
 ἐπιστολιμαῖος, (α), ον, 1) epistolaris, e· 2) —αι δυνάμεις, copiae, quae non nisi in litteris habentur, copiae promissae, non missae.
 ἐπιστόλιον, τό, epistolium, -ii, οὐ.
 ἐπιστολιοφόρος, qui epistolas fert.
 ἐπιστολι(ο)γράφος, ον, epistolas scribens.
 ἐπιστομίζω = ἀποστομίζω, os obturo, loquentem reprimo.
 ἐπιστόμιον, τό, oris obturaculum; epistomion, -i, οὐ.
 ἐπιστομιά, ἡ, postomis, -idis, θ.
 ἐπιστομόω - ᾧ, obturo, -are.
 ἐπιστρατεία, ἐπιστρατεύσεις, ἡ, expeditio adversus aliquem.
 ἐπιστρατεύω, —ομαι, expeditio-

nem suscipio adversus aliquem.
 ἐπιστρατοπεδεύω, —ομαι, castra moveo adversus aliquem.
 ἐπιστρεφής, ἔς, sollers, -rtis.
 ἐπιστρέφω, 1) converto, -ere, τὰς ὄψεις πάντων ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτόν, omnium oculos convertit (ad se)· 2) πρὸς τὰ ὀπίσω στρέφω τι, retroago, -ere, aliquid· 3) μέσ. ἐπιστρέφωμαι (ἐπεστράφη), respicio (respexi) -ere· 4) οὐδ. = ὑποστρέφω, revertor (reversus sum, reverti)· ἐπιστρέφω εἰς τὸν οἶκόν μου, revertor domum meam, ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον, domum reversus est· 5) ad rectam viam converto ἢ reduco aliquem (errantem).
 ἐπιστροφή, ἡ, 1) conversio, -onis, θ. 2) = ἐπανάκαμψις, reversio, θ. reditus, -us, ἀ. 3) προσοχή, φροντίς, animadversio, θ. cura, -ae, θ.
 ἐπιστροφος, reciprocus, a, um.
 ἐπιστρόφως, diligenter.
 ἐπίστρωμα, τό, instragulum, -i.
 ἐπιστρώννυμι, interno, (-avi, -atum, -are) aliquid.
 ἐπίστρωσις ὁδοῦ, stratus viae sa-xulis ἢ silice.
 ἐπιστύλιον, τό, epistylum, οὐ.
 ἐπισυλλέγω, insuper colligo.
 ἐπισυμμαχία ἡ, ἴδε ἐπιμαχία.
 ἐπισυναγωγή, insuper colligo.
 ἐπισυναγωγή, congregatio, θ.
 ἐπισυναθροίζω, adaggero, -are.
 ἐπισυναλλάττω, concilio.
 ἐπισυνάπτω, adjungo, -ere; adnecto aliquid alicui.
 ἐπισύνδεσις, ἡ, conjunctio, θ.
 ἐπισυνδέω, connecto.
 ἐπισύνδεσμος, δ, vinculum, οὐ.
 ἐπισύνειμι, convenio in unum.
 ἐπισυνέχω, duco (uxores).
 ἐπισυνίστημι τινά τινι, commendo aliquem alicui || —αμαί τινι, insurgo in aliquem.
 ἐπισυνουκίζω, colonos addo.
 ἐπισυντίθημι, insuper compono.
 ἐπισυντρέχω, concurro ad.
 ἐπισυρρίζω, ἐπισυρρίπτω, sibilo ad-sibilis excipio; exsibilo, -are.
 ἐπισυρρέω, confluo, -ere.
 ἐπισύρω, ἐπισύρωμαι, 1) adtraho,

-ere; post me traho. 2) = διασύρω, obtrecto, -are. 3) negligo, -ere.

ἐπιούσταις, ἡ, conjuratio, θ.

ἐπισφάξω καὶ ἐπισφάττω ἵνα τι jugulo aliquem super aliquem.

ἐπισφαλής, ἔς, instabilis, e.

ἐπισφάλλω, fallo, decipio, -ere.

ἐπισφαλῶς, lubrico.

ἐπισφραγίζω, obsigno, -are, συνήθ. μέσ. —ομαι τι, (μετφ. consigno, -are, aliquid.

ἐπισφράγισις, ἡ, ἐπισφράγισμα, τό, obsignatio, -onis, θ.

ἐπισφραγιστής, δ, obsignator, ἀ.

ἐπίσχεσις, ἡ, retentio, θ.

ἐπισχίζω, iniindo, -ere.

ἐπισχναίνω, macrum reddo.

ἐπισχυρίζομαι, fortiter resisto.

ἐπισχυρίζω, corroboro, -are.

ἐπισχύω (= ἐνισχύω). 1) validum reddo. 2) ἀμετ. invalesco, -ere.

ἐπίσχω, 1) cohibeo, -ere. 2) re-primo, -ere.

ἐπισωματοῦμαι, corporeus fio.

*ἐπισώρευσις, ἡ, cumuatiō, θ.

ἐπισωρεύω, cumulo, -are; acervo, coacervo, -are; aliquid. || *—ομαι, cumulor, -ari.

ἐπιταγή, ἡ, mandatum, -i, οὐ.

ἐπιτάγμα, τό, 1) mandatum, -i, οὐ. imperatum, -i, οὐ. 2) cohors subsidiaria.

ἐπιτάδε, (ἐπὶ τάδε), citra.

ἐπιτακτήρ, δ, aliis, imperans.

ἐπιτακτικός, ἡ, ὄν, imperiosus,

a, um. || *—ῆ φωνή, vox imperans.

ἐπιτακτικῶς. 1) imperiose. 2) imperabiliter.

ἐπιτακτοὶ, οἱ, triarii, -orum, ἀ.

ἐπιτακτος, imperatus, a, um.

ἐπιτανύω (ἐπιτείνω), intendo.

ἐπιτάξις (= ἐπιταγή), mandatum.

ἐπιτάραξις, ἡ, perturbatio, θ.

ἐπιταράσσω, ἐπιταράττω, per-turbo, conturbo, -are.

ἐπιτάσις, ἡ. 1) intentio, -onis, θ. 2) incrementum, -i, οὐ. 3) exaggeratio, -onis, θ. 4) vehementia (hiemis).

ἐπιτάσσω, ἐπιτάττω. 1) impero, -are. 2) = ὀπισθεν τοποθετῶ, col-loco post aliquid. 3) —ομαι. a')

= προστάττομαι, imperor, -ari. β') = ὀπισθεν τοποθετοῦμαι, a') locum in acie habeo post aliquem. β') collocor post aliquid.

ἐπιτατικός, ἡ, ὄν, intendens, -ntis; augens, -ntis.

ἐπιτακτικῶς, intendendo.

ἐπιτάφιος, ὄν, funebilis, e.

ἐπιταχύνω, accelero, -are.

ἐπιτάχυνσις, ἡ, acceleratio, θ.

ἐπιτείνω. intendo (-ndi-tentum, -ere) aliquid, μετφ. intendo, au-geo, -ere, aliquid. || μέσ. —ομαι, augeor (auctus sum -eri); accresco, -ere.

ἐπιτειχίζω, munio, -ire. —ομαι, munior adversus aliquem.

ἐπιτειχισις, ἡ, extractio ἢ mu-nitio adversus aliquem.

ἐπιτειχισμα, τό, propugnaculum contra aliquem (extractum).

ἐπίτειχος, τό, ἐπίθ. murus super-murum.

1. ἐπιτέλεια, ἡ, perfectio, -onis, θ.

2. ἐπιτέλεια, ἡ, magistratus, ἀ.

*ἐπιτελεῖον, τό, ἐπιτελεῖς, οἱ, duces, coercitūs primores.

ἐπιτελείος, ὄν, periectus, a, um.

ἐπιτελείω -ῶ, perficio, -ere.

ἐπιτελείωσις, ἡ, periectio, θ.

ἐπιτέλεις, ἡ. 1) perfectio, θ. 2) functio, θ. 3) executio, θ.

ἐπιτελεστικός, ἡ, ὄν, efficax.

ἐπιτελέω -ῶ. 1) = ἀπότηλω, per-ficio ἢ efficio, -ere, aliquid. 2) = πράττω τι, iungor ἢ periungor (-ctus sum, -i) aliqua re. 3) ex-sequor, -i (τά προσταχθέντα man-data). 4) = ἐορτάζω, celebros, -are.

ἐπιτελής, ἔς, ad iinem perdu-ctus; absolutus.

ἐπιτέλλω. 1) = ἐντέλλομαι, mando, -are. 2) = ἀνατέλλω, orior, -iri.

ἐπιτέμνω. 1) = περικόττω, ampu-to, aliquid; incido, aliquid. 2) μετφ. = συντέμνω, facio compendii.

ἐπιτεροπής, ἔς, delectans, -ntis.

ἐπιτεροπῶς, delecto, -are.

ἐπιτεροπῶς, delectabiliter.

ἐπιτεταμένως, vehementer.

*ἐπιτετηθευμένος, ἡ, ὄν, eifecta-tus, a, um.

ἔπιτετηδευμένως, affectate.
 ἔπιτετραμμένος, δ, procurator.
 ἐπιτεμνημένος, concise.
 ἐπιτευκτικός, impetrabilis, e.
 ἐπιτευξίς, ἡ, impetratio, ὁ.
 ἐπιτεχνάζομαι, ἐπιτεχνάζομαι-ῶμαι, machinor molior.
 ἐπιτεχνήσις, ἡ, machinatio, ὁ.
 ἐπιτεχνήτος, ἡ, ὄν, arte factus.
 ἐπιτήδειος, α, ὄν· 1) = πρόσφορος, idoneus, a, um; opportunus, a, um· 2) ἐπιτήδειός τινι, amicus, benevolus alicui. ὁθ. = necessarius, a, um· 3) τὰ ἐπιτήδεια (τοῦ στρατεύματος), commeatus, us, ἄ. 4) = δεξιός, habilis, e; peritus, a, um.
 ἐπιτηδαιότης, ἡ· 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ. peritia, -ae, ὁ.
 ἐπιτηδαιῶς, opportune.
 ἐπιτηδες, consulto.
 ἐπιτήδευμα, τό· 1) studium, -i, οὐ. 2) professio, ὁ. ars, -rtis, ὁ.
 ἐπιτήδευσις, ἡ· 1) studium accuratum; industria, -ae, ὁ. *2) = προσποιήσις, affectatio, ὁ.
 ἐπιτηδευτός, affectatus, a, um.
 ἐπιτηδέων· 1) tracto, aliquid· 2) studiose aliquid facio· 3) nimiam curam aliquid facio· ὁθ. = affecto, -are, aliquid· 4) —ομαι, exerceor.
 ἐπίτηκτος, ὄν, in superficie infusus, a, um.
 ἐπιτηρέω -ῶ, (= τηρῶ), observo, -are· || * = ἐπαγρυπνῶ τινι, invigilo, alicui.
 ἐπιτήρησις, ἡ· 1) observatio, -onis, ὁ. *2) inspectio, -onis, ὁ.
 ἐπιτηρητής, δ· 1) observator, -oris, ὁ. *2) inspector, -oris, ἄ.
 ἐπιτηρητικός, ἡ, ὄν, qui observare solet; observans -ntis.
 ἐπιτίθημι, impono (-sui, -situm, -ere)· 1) —εμαί τινι· α') impono alicui (aliquid)· β') προσβάλλω τινά, adior, -iri· γ') ἐπιτίθημαί τινι δι' ὕβρεων, maledictis aliquem lacesso.
 ἐπιτιμάω -ῶ· 1) honore prosequor· 2) = ὑπεριτιμῶ, pretium augeo· 3) ἐπιτιμῶ τινι (= ἐπιπλήττω τινι)· α') reprehendo -ndi, -nsum,

-ere) aliquem· β') objurgo, -are, aliquem.

ἐπιτίμησις, ἡ· 1) = ὑπεριτίμησις, praetii auctio· 2) = ἐπιπλήξις, reprehensio, -onis, ὁ.

ἐπιτιμητής, δ, reprehensor.

ἐπιτιμητικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. increpatorius, a, um.

ἐπιτιμητικῶς, increpativē.

ἐπιτίμιον, τό, multa, -ae, ὁ.

ἐπιτίμιος, ὄν· 1) qui integrum jus civitatis habet· *2) νοεῶν. πρόεδρος, honorarius praeses.

ἐπιτόκιον, τό, usura, ae, ὁ.

ἐπίτοκος, ἡ, partui vicina.

ἐπιτολμάω -ῶ, audeo, -ere.

*ἐπιτομεύς, δ, breviator, ἄ.

ἐπιτομή, ἡ, epitome, -es, ὁθλ.

epitoma, -ae, ὁ. compendium.

ἐπιτόμος, compendiarus, a, um.

ἐπιτόμως, summatim.

ἐπιτόνος, ὄν, intentus, a, um.

ἐπιτοξεύω, jaculor aliquem.

*ἐπιτόπιος, ὄν, loci ἢ locorum.

*ἐπιτοπίως, in ipso loco.

ἐπιτραφιδέω -ῶ, tragice decanto,

ὁθ. exaggero, -are aliquid.

ἐπ' τραπέζιος, ὄν, ἐπιθ. qui super mensam est.

ἐπιτραυματίζω, insuper vulnero.

ἐπιτραχήλιος, ὄν, qui supra colulum est· || —ον (ιερέως), stolla, ὁ.

ἐπιτραχύνω, exaspero, -are.

ἐπιτρεπτικός, ἡ, ὄν, qui libenter

permittit.

ἐπιτρέπω· 1) permitto (-isi, -isum, -ere); committo, -ere· 2)

defero, erre· 3) sino (-sivi, -ere)·

*4) ἀπροσ. ἐπιτρέπεται, licet (licuit).

ἐπιτρέφω, alo, -ere; nutrio, -ire.

ἐπιτρέχω (ἀδρ. ἐπέδραμον), incurro, -ere; incurso, -are.

ἐπίτρησις, ἡ, terebratio, in superficie.

ἐπιτίριβω· 1) adtero, -ere· 2) frice, -are· 3) affligo, -ere; noceo.

ἐπίτριπτος, ὄν· 1) contritus, a, um· 2) μετφ. perditus, a, um.

*ἐπίτριψις, ἡ, fricatio, frixio, ὁ.

ἐπίτριμος, ὄν, perterritus, a, um.

ἐπιτροπέα, ἡ, procuratio, ὁ.

ἐπιτρόπεις, ἡ, tutela, -ae, ὁ.

ἐπιτροπεύω· 1) procurator sum· 2) — τινὰ δεφανόν, utelam alicujus gero· 3) —ομαι, sum sub tutela (alicujus).

ἐπιτροπή, ἡ· 1) procuratio, -onis, θ. 2) tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπικός, ἡ, ὄν· 1) procuratorius, a, um· 2) tutelaris, e.

ἐπιτροπος, ὁ, procurator, -oris· 2) — δεφανοῦ, tutor, ἄ. *3) γεσελ. — ναοῦ, procurator templi.

ἐπιτροχάδην, cursim et breviter.

ἐπιτροχάζω, percurro, -ere.

ἐπιτροχασμός, ὁ, percursio, θ.

ἐπιτροχος, ὄν, velox; lubricus.

ἐπιτρόχως, cito; velociter.

ἐπιτυγχάνω· 1) — τινί, incido in aliquem; ἐπιτυχών, quilibet obvius; vulgaris, e· 2) — τινός, nanciscor (-nactus sum· -i) aliquid· 3) οὐδ. καὶ παθητ. = ἐπιτυχῶς, ἀποβαίνω, faliciter (prosperare) evenio.

ἐπιτυλίσσω, evolvo (librum).

ἐπιτύμβιος, ὄν, super sepulcro positus.

ἐπιτυχής, ἐς, adsequens ἢ adipiscens aliquid.

ἐπιτυχία, ἡ, adeptio, θ.

ἐπιτυχῶς, feliciter.

ἐπιφαινομαι, appareo, -ere.

ἐπιφάνεια, ἡ, 1) = ἐμφάνεια, apparentia, θ. 2) superficies, -ei, θ. 3) = λάμψις, τιμή, dignitas, θ. praesantia, -ae, θ. *4) κατ' ἐπιφάνειαν specie.

ἐπιφανής, ἐς, conspicuus, a, um; illustris, e; insignis, e.

ἐπιφανῶς, insigniter.

ἐπιφασις, ἡ· 1) apparentia, -ae, θ. 2) ostentatio.

ἐπιφέρω (ἀόρ. ἐπήνεγκον)· 1) impono, superpono, -ere, aliquid· 2) afferō (-tulī) aliquid· 3) inferō (-tulī)· 4) — τινί συμφοράν, infero, invehō alicui calamitatem· 5) γενεθῆ αἰτίαν —, falsum crimen obijicio· 6) (= ἀποδίδωμι) τινί τὴν αἰτίαν τινός, adsigno alicui aliquid· 7) = ἐπάγω, subjungo, -ere· 8) —ομαι· α') ἐπιφ. τι, mecum fero aliquid· β') = ἐφορῶ, invehor, i.

ἐπιφρευκτός, fugiendus, a, um.

ἐπιφημίζω (—ομαι), famae ἢ nominis alicujus adscribo ἢ ἀπλ. adscribo, -ere· δθ. = adsigno, -are; tribuo, -ere· 2) pervulgo, are.

ἐπιφήμισμα, τό, ἐπιφημισμός, ὁ· 1) omen, -inis, οὐδ. 2) favor, -oris, ἄ. acclamatio, -onis, θ.

ἐπιφθέγγομαι, adsono, -are.

ἐπιφθεγμα, τό, acclamatio, θ.

ἐπιφθονέω — ᾧ τινί τι, invideo, -ere, alicui aliquid.

ἐπιφθονος, ὄν· 1) ἐνεργ. = φθνερός, invidus, a, um· 2) παθητ. = ἀξικίμητος, invidendus, a, um· 3) = φθόνον διεγείρων, invidiosus.

ἐπιφθόνως, invidiose.

ἐπιφθορος, ὄν, exitiosus, a, um.

ἐπιφλεγής, ἐς, incensus, a, um.

ἐπιφλέγω, incendio, -ere.

ἐπιφλογίζω, inflammo.

ἐπιφόβος, ὄν, horribilis, -e.

ἐπιφόβως, terribiliter.

ἐπιφοιτάω — ᾧ, venio ἢ ventito ad ἢ in-; accedo ad.

ἐπιφοίτησις, ἡ, adventus, ἄ.

ἐπιφορά, ἡ· 1) investio, -onis, θ. impetus, -us, ἄ. impressio.

ἐπιφορέω — ᾧ, comporto, -are.

ἐπίφορος, ὄν· 1) ferens, -ntis· — ἄνεμος, ventus secundus· 2) — εἰς τι, πρὸς τι, proclivis ad aliquid (πρὸς ἠδονήν, ad libidinem).

ἐπιφόρος ἐξω πρὸς τι, proclivis sum ad aliquid.

ἐπιφορτίζω, insuper onero, aliquem· || *negotium alicui mando· || —ομαι (ἀόρ. ἐπεφορτίσθην) τι, suscipio (suscepi), aliquid.

ἐπιφραγμα, obturamentum, -i.

ἐπιφράζομαι, intelligo.

ἐπιφραξις, ἡ, obstructio, θ.

ἐπιφράττω, obstruo, -ere aliquid.

ἐπιφρίττω, inhorreo, -ere.

ἐπιφυλάσσω, observo, -are.

ἐπιφυλλίζω· 1) racemor, -ari, θ. 2) μετφ. accurate exquiro, -ere aliquid.

ἐπιφυλλίς, ἡ· 1) racemus (relictus)· κλήμα ἐπιφυλλίδα φέρον, racemarius, -i, ἄ. 2) epiphyllis, -idis, θ.

ἐπιφυσίς, ἡ, accretio, θ.

ἐπιφυντεύω, insuper sero.

ἐπιφύω, insuper produco, -ere; —ομαι· α') adnascor, innascor alicui· β') complector, -i.

ἐπιφωνέω -ῶ, exclamo, -are.

ἐπιφώνημα, τό· 1) acclamatio, -onis, φ. 2) interjectio, φ.

ἐπιφωνηματικῶς, interjertive.

ἐπιφώνησις, ἡ, acclamatio, φ.

ἐπιχαίρω· 1) = χαίρω ἐπὶ τινι, laetor aliqua re; ex re aliqua laetitiam et gaudium percipio· 2) = ἐπιχαίρεκακῶ, malis alienis laetor.

ἐπιχαλκός, ον, aere obductus.

ἐπιχαράσσω καὶ ἐπιχαράττω τι τινι· incido, -ere; insculpo.

ἐπιχαρής, ἐς, aliqua re gaudens.

ἐπιχαρίζομαι, gratificor, -ari.

ἐπίχαρις, ἐπίχαρι (-τος)· gratus, a, um; jucundus, a, um.

ἐπιχαρίτως, cum gratie ἢ venustate; venuste; lepide.

ἐπιχαρμα, τό· 1) res laetabilis· 2) irrisio miseri.

ἐπιχειρέω -ῶ τινι· 1) manum injicio alicui, adior (-iri) aliquem· 2) μεταφ. α') ἐπιχειρῶ ποιεῖν τι, adior facere aliquid. β') συνήθ. ἐπιχειρῶ τινι (νεοελ. τι), aggredior (-gressus sum, -i) aliquid ἢ ad aliquid· γ') conor (-atus sum, -ari), aliquid· δ') — πολλοῖς, molior multa.

ἐπιχειρήμα, τό· 1) inceptum, -i, οὐ. conatus, -us, ἄ. 2) ἐν τῇ ρητ. aggressio, -onis, φ.

ἐπιχειρηματίας, in suscipiendo audax; ausis promptus.

ἐπιχειρήσις, ἡ· 1) aggressio, -onis, φ. 2) rei susceptio· *3) — ἐμπροκῆ, negotiatio, φ.

ἐπιχειρητικός, (*ἐπιχειρηματικός), ἡ, ὄν, sollers in rebus aggre diendis.

ἐπιχειρίζομαι· 1) manus admoveo· *2) = ἐπιχειρῶ, 2.

ἐπιχειρον, τό· 1) (=μισθός, τιμή) manupretium, -i, οὐ. 2) συνήθ. (ἐπὶ κακῆς σημασίας) ἐν τῷ πληθυντ. ἐπιχειρα κακίας, pretium ἢ poena malitiae· *3) ἔλαβε τὰ ἐπιχειρα τῆς κακίας του, poenas malitiae dedit.

ἐπιχέω, infundo (-fudi, -fusum, -ere), aliquid· —ομαι, infundor (-i).

ἐπιχθόνιος, δ, terricola, -ae, ἄ.

ἐπιχλευάζω, illudo, -ere, aliquid.

ἐπιχλαινώ, tapefacio, aliquid.

*ἐπιχόλερος, ον, infestus cholera.

ἐπίχολος, ον, biliosus.

ἐπιχορηγέω -ῶ, insuper praebeo; insuper subministro et suppedio.

ἐπιχορήγημα, ἐπιχορηγία (*ἐπιχορήγησις), suppeditatio, φ.

ἐπίχρσις, ἡ, inunctio, φ.

ἐπίχριστος, ον, inunctus, a, um.

ἐπιχρίω, inungo, -ere, aliquid aliqua re· || —ομαι, inungor, -i.

ἐπιχρονίζω, immoror, -ari.

ἐπιχρυσός, ον, inauratus, a, um.

ἐπιχρυσόω -ῶ, inauro, (aliquid).

ἐπιχρωματίζω, coloro, -are.

ἐπίχρωσις, levis coloris inductio.

ἐπίχρσις, ἡ· infusus, -onis, φ.

ἐπίχωμα, τό, agger, -eris, ἄ.

ἐπιχώννυμι, aggero munio.

ἐπιχωρέω -ῶ· 1) accedo, -ere· 2) concedo, -ere.

ἐπιχωρήσις, ἡ, concessio.

ἐπιχωριάζω, indigena sum· || ἄ-πρόσ. ἐπιχωριάζει, alicubi in usu est

ἐπιχώριος, (α), ον· indigena, -ae, ἄ. φ. patrius, a, um.

ἐπίχωσις, ἡ, aggestus, -us, ἄ.

ἐπίψανσις, ἡ, tactus, -us, ἄ.

ἐπιψαύω, leviter attingo.

ἐπιψηφίζω (=καλῶ τινα ἐπὶ ψῆφον)· in suffragium mitto aliquem· —ομαι ἢ ἐπιψηφίζω τι, suffragio meo confirmo ἢ conprobo aliquid.

ἐπιψηφισις, ἡ· 1) suffragatio, -onis· *2) suffragio confirmatio alicujus rei.

ἐπίψογος, ον, reprehensione dignus, a, um.

ἐπιψύχω, refrigero, -are.

ἐπιών, -οῦσα, -όν· ἴδε ἐπειμι· 2. ἐποικέω -ῶ, aliis ejectis habito; sedem figo in loco aliquo.

ἐποικία, ἡ, colonia, -ae, φ.

ἐποικίζω· 1) colonos adduco; in coloniam deduco aliquos· 2) aedifico (murum)· 3) = ἐπιτερίζω.

ἐποίκιον, τό· 1) villa, -ae, φ. casa, -ae, φ. 2) suppellex, -ilis, ἄ.

ἐποίκισις, deductio in coloniam.

ἐποικοδομέω -ῶ, inaedifico, -are.

ἐποικοδομή, ἐποικοδόμησις, ἡ, inaedificatio, -onis, ὅ.

ἐποικος, ὁ, colonus, -i, ἄ.

ἐπικέλλω, illido, -ere.

ἐπολισθαίνω, illabor, -i.

Ἐπομαί τι· 1) sequor (-cutus sum, -i), aliquem ἢ aliquid· 2) consequor, -i, aliquem ἢ aliquid· || ἐπόμενος, η, ον, consequens, -ntis.

Ἐπομβροσ, ον, imbre abundans; pluviosus, a, um.

ἐπομένως, exinde.

ἐπόμνυμι καὶ ἐπομνύω, jusjurandum interpono.

ἐπονειδίξω, exprobro, -are.

ἐπονειδιστος, ον, probrosus, a, um; exprobrabilis, e, οὐ.

ἐπονειδίτῳ, probrose.

ἐπονομάζω, cognomino, -are.

ἐπονομασία, cognominatio, ὅ.

ἐποποιῖα, ἡ, scriptio carminis heroici.

ἐποπτεία, ἡ, inspectio, ὅ.

ἐποπτεύω, inspicio, -ere.

ἐπόπτης, ὁ, inspector, ἄ.

ἐποπτικός, ἡ, ὄν· 1) ad inspectorem pertinens· 2) ad inspectionem aptus, a, um.

ἐπόπις, ἐπόπιτρα, inspectrix.

ἐποπτος, ον, conspicuus, a, um.

ἐπορούσσω, ἐπορούμαι, fodio.

ἐπορχόμαι -οῦμαι, insulto.

ἔπος, τό· 1) = ἔημα, λέξις, verbum, -i, οὐ. vocabulum, -i, οὐ. 2) carmen heroicum ἢ ἐν γένει carmen, τὰ ἔπη· 3) hexameter (versus).

ἐποτρύνω, instigo, -are, (ad aliquid); excito, -are.

ἐπουλώω -ῶ, cicatricem induco; obduco vulneri cicatricem.

ἐπούλωσις, vulneris glutinatio.

ἐπουράνιος, α, ον, coelestis, e.

ἐπουρέω -ῶ, mingo super.

ἐπουριάζω, ἐπουρίζω· 1) vento secundo impello· 2) μετρ. incito, -are; obsecundo, -are.

ἐπουρέω -ῶ, secundo vendo utor.

ἐπουσιώδης, ες· 1) substantiae adjunctus· 2) non essentialis, e· || νεοελ. secundarius, a, um.

ἐπουσιωδῶς, non essentialiter.

ἐποφθαλμιάω -ῶ τι· oculos ad-

jicio alicui ἢ ad aliquid.

ἐποχετεία, ἐποχέτευσις, ἡ, derivatio, -onis, ὅ.

ἐποχετεύω, derivo, -are, aliquid.

ἐποχεύω, iterum in eo (feminam).

ἐποχέω -ῶ, inveho, -ere; συνήθ. — ἔμαι, invehor (-vectus sum, -i).

ἐποχή, ἡ· 1) = ἐπίσχεσις, retentio, -onis, ὅ. 2) μετ' ἐποχῆς, inhibito cursu· 3) ἀστέρων ἐποχαί, status siderum; constellatio· *4) = ὦρα, tempus, -oris; aetas, -atis, ὅ.

ἐπόχησις, ἡ, invectio, ὅ.

ἐποχυρόω -ῶ, magis munio.

ἐποψ, ὁ, upupa, -ae, ὅ.

ἐποψις, ἡ· 1) = ἀποψις, prospectus, -us, ἄ. 2) = ὄψις, conspectus, -us, ἄ. *3) νεοελ. ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψιν, hoc modo.

ἐπτά, septem.

ἐπταετής, ες, (ἐπταετής), septem annorum.

ἐπταετία, ἡ, septennium, -ii, οὐ.

ἐπταετής, ἡ, septennis, -is, ὅ.

ἐπταήμερος, ον, septem dierum.

ἐπτάνκις, septies.

ἐπτακισχίλιοι, septies millia.

ἐπτακοσιάκις, septingenties.

ἐπτακόσιοι, αι, α, ἐπίθ. septingenti, ae, a.

ἐπτακοσιοστός, ἡ, ὄν, septingentesimus, a, um.

ἐπτάλοφος, ον, septicollis· || ἡ— Ρώμη, septemgemina Roma.

ἐπτάμηνησ, ον, septemmetris, e.

ἐπταμόριον, τό, septima pars.

ἐπταπλασιάζω, reddo (aliquid), septulo majus.

ἐπταπλάσιος, α, ον, septemplex, -icis· || τό —ον, septulum, -i, οὐ.

ἐπταπλασίως, septifariam.

ἐπτάπλευρος, ον, septem latera habens.

ἐπταπλοῦς, ἡ, οῦν, septemplex, -icis· || τό —οῦν, septulum, -i, οὐ.

ἐπτάπους, ον, septipes, -idis.

ἐπτάπυλος, ον, heptapylus, a, um.

ἐπτάς, ἡ, septenarius numerus, heptas, -atis, ὅ.

ἐπταχῆ, septifariam.

ἐπτάχορδος, ον, septem chordas habens.

ἐπιτοημένως, trepide.
 ἐπωάζω, ovis ἢ ovo incubo ἢ ἀπλ.
 incubo, -are; ova excludo.
 ἐπώασις, ἐπώασμός, incubatio.
 ἐπωδή, ἡ, incantamentum, οὐ.
 1. ἐπωδός (ἐπίδω)· incantator,
 -oris, ἄ.
 2. ἐπωδός, δ, epōdos, -i, ἄ.
 ἐπώδυνος, ον· 1) dolorem affe-
 rens· 2) gravidolore affectus, (a,um)
 ἐπώδυνος, cum grave dolore.
 ἐπωθέω -ῶ, impello, -ere.
 ἐπώμιον, τύ, superhumeralē, -is.
 ἐπώμιος, ον, superhumeralis, e.
 ἐπώμις, ἡ· 1) summa humeri pars·
 *2) superhumeralē, -is,
 ἐπωμοσία, ἡ, jusjurandum ad
 confirmationem alicujus dicti.
 ἐπώμοτος, ον, ἐπίθ. jurejurando
 confirmans.
 ἐπωνυμία, cognomen, -inis, οὐ.
 ἐπωνύμιον, cognomentum, -i.
 ἐπώνυμιον, cognomen, -inis, οὐ.
 ἐπώνυμος, ον· 1) additus ad no-
 men; cognominatus, a, um· 2)
 cognominis, e· 3) —οι ἀρχαί, consu-
 les· 4) — ἀρχων, archon qui an-
 no nomen dat; archon eponymus.
 ἐπωσις, ἡ, impulsio, -onis, θ.
 ἐπωφέλεια, ἡ, utilitas, -atis
 ἐπωφελέω -ῶ, insuper juvo., θ.
 ἐπωφελής, ἐς· 1) utilis, e· *2) =
 πολυκερδής, quaestuosus, a, um.
 ἐπωφελῶς· 1) utiliter· *2) quae-
 tuose.
 ἐρανίζω· 1) stipem colligo· 2) —
 τιμί, stipem confero alicui· 3) —
 ομαι· α') pecunias mihi cogo· β')
 μετφ. —ομαι τι, corrogo (colligo)
 aliquid.
 *ἐράνισμα, excerptiones, um, θ.
 ἐραρισμός, δ, corrogatio, θ.
 ἐραριστής, δ· 1) symbolae colla-
 tor· 2) qui aliquid corrogat (colli-
 git).
 ἐρανος, δ· 1) = συνδρομή, aeris col-
 latio; stips, stipis, θ. 2) δ ἐπὶ συμ-
 ποσιον ἐρανος, symbola, -ae, θ.
 *ἐρασιτέχνης, δ, amator, ἄ.
 ἐράσιμος, α, ον, amabilis, e.
 ἐρασιμότης, ἡ, amabilitas, -atis, θ.
 *ἐρασιμῶς, amabilius.

ἐραστής, δ, amator.
 ἐραστός, ἡ, δν, amabilis, e.
 ἐράστρια, ἡ, amatrrix, -icis, θ.
 ἐρατεινός, ἡ, δν, amabilis, e.
 ἐράω -ῶ (ἀόρ. ἡράσθη) τινός, αμο,
 -are, aliquem ἢ aliquam· || ἐρώμαι
 ὑπό τινος, amor ab aliquo ἢ ab
 aliqua, ἡ μετφ. οὐσ. ὁ ἐρώμενος (νε-
 οελ. ὁ ἐρωμένος), amicus, -i, ἄ.
 amasius, -ii, ἄ. ἡ ἐρωμένη, amica,
 -ae, θ. meretrix, -icis, θ.
 ἐργάζομαι· 1) ἀμετ. operor, -ari·
 opus facio; laboro, -are, 2) μεταβ.
 laboro, -are, aliquid.
 ἐργαλεῖον, τό, instrumentum, οὐ.
 ἐργασία, ἡ· 1) operatio, θ. 2)
 opera, -ae, θ. οὐ· 3) labor, -oris, ἄ.
 ἐργάσιμος, ον· 1) qui colli potest
 δθ. cultus, a, um· 2) operarius, a,
 um· *3) νεοελ. ἡμέρα —, profestus
 dies.
 ἐργαστήρ, δ, operarius, -i, ἄ.
 ἐργαστηριάρχης, δ, officinator, ἄ.
 ἐργαστήριον, τό· 1) = ἐργοστάσιον,
 officina, -ae, θ. 2) taberna, -ae, θ.
 ἐργαστικός, ἡ, δν, operosus, a,
 um; efficax, acis.
 ἐργατεύομαι, laboro, -are.
 ἐργάτης, δ· 1) operarius, -ii, ἄ.
 2) operator, -oris, ἄ.
 ἐργατικός, ἡ, δν· 1) operarius, a,
 um· *2) = φιλεργος, operam amans;
 industriosus, a, um.
 *ἐργατικῶς, operose.
 *ἐργατικότης, ἡ, amor operis; in-
 dustria, -ae, φ.
 *ἐργάτις, ἡ, operaria, -ae, θ.
 *ἐργοδηγός, δ, curator operum.
 ἐργοδοτέω -ῶ, opus loco.
 ἐργοδότης, δ, operis locator.
 ἐργολαβέω -ῶ· 1) conduco opus
 faciendum· 2) δημόσιον ἔργον ἐργο-
 λαβῶ, redimo, -ere, (opus)· *3)
 νεοελ. favorem ἢ amorem capto
 alicujus.
 ἐργολαβία, ἡ· 1) operis faciendi
 conductio· 2) = κερδοσκοπία, quae-
 stus, us, ἄ. *3) νεοελ. captatio fa-
 voris ἢ amoris; amatio, θ.
 *ἐργολαβικῶς λαμβάνω, conduco,
 -ere, aliquid.
 ἐργολάβος, ἐργολήπτης, δ· 1)

conductor, -oris, á. 2) redemptor, -oris* 3) νεοελ. ἐργολάβος, captator favoris ἢ amoris alicujus.

ἔργον, τό· 1) facinus, -oris, οὐ. factum, -i, οὐ. 2) opus, -eris, οὐ. 3) res, rei, θ. *4) νεοελ. = ἐπιτήδευμα, ars, artis; θ. artificium, -i, οὐ.

*ἐργοστασιάρχης, ὁ, fabricator, á.

*ἐργοστάσιον, τό, fabrica, -ae, θ.

ἐργόχειρον, τό, opus manuum.

ἐργώδης, es, operosus, a, um.

ἐργαδῶς, diuisculter.

ἐρῶω, facio, -ere.

*ἐρέα, ἡ, lana, -ae, θ.

ἐρεβίνθινος, ον, ciceri similis.

ἐρεβίνθη, ἐρέβινθος, cicer, οὐ.

ἐρεβώδης, es, tenebrosus, a, um.

ἐρεθίζω, irrito, -are, aliquem.

ἐρεθισμα, τό, irritamentum, οὐ.

ἐρεθισμός, ὁ, irritatio, -onis, θ.

ἐρεθιστικός, ἡ, ὄν, irritans, -ntis; irritabilis, e, lacessens, -ntis.

*ἐρεθιστικότης, irritabilitas, θ.

ἐρεθιστής, ὁ, irritator, -oris, á.

ἐρείδω, pono, -ere; fulcio, -ire, aliquid· || μέυοι. —ομαί τινι, nitor ἢ innitor (-nixus ἢ nexus sum, -i), alicui ἢ aliqua re.

ἐρείκη, ἡ, erice, -es, θ.

ἐρεικώδης, es, erice piensus.

ἐρείπιον, ἐρείπια, ruinae, -arum, θ. rudera, um, οὐ.

ἐρείπιος, ον, ruinosus, a, um.

ἐρειπίωω -ῶ, destruo, -ere.

ἐρειπιώδης, es, ruinosus locus.

*ἐρειπώω -ῶ, eruo; diruo.

ἐρεισις, ἡ, iulfura; innixus, á.

ἔρεισμα, τό· 1) firmamentum, -i, οὐ. fulcimentum, -i, οὐ. 2) μετώ. praesidium, -i, οὐ.

ἔρέσσω, ἔρέττω, remigo, -are.

ἔρεσχελία, ἡ· 1) luditiatio, -onis. θ. 2) contentiosa disputatio.

ἔρέτης, ὁ, remex, -igis, á.

ἔρετικός, ἡ, ὄν, ad remos pertinens· τό ἐρετικόν = οἱ ἐρέται, remiges, -um, á. remigium, -i, οὐ.

ἔρετμός, ὁ, remus, -i, á.

ἔρετμόω -ῶ, remis instruo (manus).

ἔρεγμα, τό, ἔρεγγός, ὁ, ructus,

-us, á. mugitus, -us, á.

ἔρεγματώδης, ἔρεγγώδης, es· ructus movens.

ἔρεύγομαι, ructo, -are· ἐρεύγομαι τι (= ἐξεμῶ τι), ructo ἢ eructo aliquid (φλόγας flammās).

ἔρεύθω, iube facio, -ere.

ἔρευτικός, ἡ, ὄν, ructum movens.

ἔρευνα, ἡ· 1) indagatio, θ. 2) scrutatio, θ. ποιῶ κατ' οἶκον—αν, deum scrutor· 3) = ἐξέτασις, quaesitio, θ.

ἔρευνάω -ῶ, τι· 1) indago, -are, aliquid· 2) inquirō in aliquid; quaero de re aliqua.

ἔρευνητής, ὁ· 1) indagator, á. 2) scrutator, á. 3) inquisitor, á.

ἔρευνητικός, ἡ, ὄν, scrutans, -ntis; quaerens, -ntis.

ἔρευνητικός, quaestionaliter.

ἔρευνητρια, ἡ, scrutatix, -icis; θ.

ἔρευξις, ἡ, eructatio, -onis, θ.

ἔρημάς, 1) deserta frequenter

*-) νεοελ. = ἀφανίζω, devasto, -are.

ἔρημην, ἴδε ἔρημος, 4.

ἔρημία, ἡ· 1) desertum, -i, οὐ. deserta, -orum, οὐ. 2) penuria, -ae, θ. 3) viduitas.

ἔρημικός, solitarius, a, um.

ἔρημίτης, ὁ, erineta, -ae, á.

ἔρημος (ἠ) ον· 1) deserta· 2) ἔρημος τινος, carens aliqua re; 3) ἡ ἔρημος, desertum, -i, οὐ. solitudo, -inis, θ. 4) ἔρημον τήν δίκην ἐκλείπω, vadimonium desero· ὁθ. ἔρημη δίκη, vadimonium desertum; ἔρημην καταγιγνώσκω (καταδικάζω), in contumaciam contemno.

ἔρημόω -ῶ· 1) vasto· 2) devasto· 3) —τινος, privo aliqua re.

ἔρημωσις, ἡ, vastatio, θ.

ἔρημωτής, ὁ, vastator, á.

ἔρημωτικός, ἡ, ὄν, vastans.

ἐριβῶλαξ, ἡ, glebosus, fertilis.

ἐρίδουπος, ον, valde sonans.

ἐρίδηλος, ον, valde manifestus.

ἐριδμάλνω, (= ἐρεθίζω) irrito, -are.

ἐρίζω πρὸς τινα· 1) = ἀμυλῶμαι, contendo, -ere; concerto,

-ere, cum aliquo, 2) = διαφέρομαι, litem habeo cum aliquo· 3) = ἀμ-

φισβητῶ, litigo (-are) cum aliquo.

de re 4) = φιλονικῶ rixor (-atus sum, -ari) sum aliquo de re 5) = λογομαχῶ, concerto, -are; jurgio contendo.

ἐρινεὸς, δ, capriiicus, -i, θ.
ἐρινεώδης, ες, caprificis obsitus.
ἔριον, τό, lana, θ. lanicia, -ae, θ.
ἐριοπωλέω -ᾶ, lanam vendo.
ἐριοπώλης, δ, lanae venditor.
ἐριοπώλιον, τό, emporium lanae.
ἐριουργεῖον τό, lanificii officina; textrinum, -i, κύ.

ἐριουργέω -ᾶ, lanam facio.
ἐριουργία, ἡ, lanificium, -ii, οὐ.
ἐριουργός, ον, lanificus, a, um.
ἐριοφόρος, ον, laniger, a, um.
ἔρις, ἡ 1) = ἀμιλλα ἀγῶν, contentio, -onis, θ. 2) = διαφορά, lis, litis, θ. litigium, -ii, οὐ. 3) = φιλονικία, rixa, -ae, θ. 4) = λογομαχία, jurgium, -ii, οὐ. 5) Ἔρις (ἡ θεά), Lis, Litis, θ.

ἐριστής, δ, litigator. -oris, ἄ.
ἐριστικός, contentiosus, a, um.
ἐριστικῶς, contentiose.
ἐρίτιμος, ον, honorabilis, -e.
ἐρίφειος, ον, haedinus, a, um.
ἐρίφη, ἡ, haedulea, -ae, θ.
ἐρίφιον, τό, hoedulus, -i, ἄ.
ἐρίφος, δ, hacdus, -i, ἄ.
ἐριώδης, ες, lanatus, a, um.
ἐρκεῖος καὶ ἔρκειος, α, ον, ad aulam pertinens.

ἔρκος, τό, septum, -i, οὐ. sepes, -is, θ. μετ. α') — ὀδόντων, septum dentium β') — Ἀχαιῶν Ἀχιλλεύς, Grajum murus Achilles.

ἔρμα, τό 1) = ἔρεισμα, fulcrum, -i, οὐ. 2) ἔρμα πλοῖων, saburra, -ae.
ἐρμάζω, saburro, -are.
ἔρμαιον, τό 1) lucrum insperatum 2) inventum, -i, οὐ.

ἔρμαφροδίτις, hermaphroditus.
ἐρμηγεία, ἡ 1) interpretatio, -onis, θ. 2) explicatio, -onis, θ.

ἔρμηγεύς, ἐρμηγευτής, δ, interpres, -etis, ἄ. interpretator, ἄ.

ἐρμήνευμα, interpretamentum.
ἐρμηνευτικός, ἡ, ὄν, interpretatorius, a, um.

ἐρμηγεύω, interpretor (-atus sum, -i) aliquid; explico, aliquid.

ἐρπετός, ἡ, ὄν, reptilis, e. τὸ ἐρπετόν, serpens, -ntis, θ.

ἔρπης (νόσος), herpes, -ētis, ἄ.
ἔρπυσμός, δ, reptatio, -onis, θ.
ἔρπυστικός, ἡ, ὄν, reptilis, e.
ἔρπω, repo, -cre; serpo, -ere.
ἔρρινον, τό, nasale, -is, οὐ.
ἔρρυνθμισμένως, modulate; apte.
ἔρρυνθμος, modulatus.

ἔρρω, aegre -eo, || προστ. ἔρρε ἡ συνηθέστ. ἔρρ' ἐς, κόρακας, abi in malam rem, abi ἡ i in malam crucem.

ἔρρωμένος, η, ον, corrobotatus, a, um; anima fortis.

ἔρρωμένως, val.de; firmiter.

ἔρσις, ἡ, nexus iexus, -us, ἄ.

ἔρῦθμα, τό, rubor, -oris, ἄ.

ἔρῦθραῖνον, rubeiatio, -ere || — ομαι, rubeco, ere.

ἔρῦθραῖος, (= ἔρῦθρός) rubens.

ἔρῦθρίασις, ἡ, rubor, -oris, ἄ.

ἔρῦθρία -ᾶ, erubesco, -ere.

ἔρῦθρός, ἄ, ὄν, ruber bra brum.

ἔρῦθρόστικτος, ον, rui'ris maulis distinctus, a, um.

ἔρῦθρότης, ἡ, rubedo, -inis, θ.

ἔρῦθρόχρους, ους, rubicolor.

ἔρῦθρώδης, ες, subruber.

ἔρύκω, arceo, -ere.

ἔρυμα, τό, tutamen, -inis, οὐ.

ἔρυσίβω -ᾶ, aerugine laboro.

ἔρυσίβη, ἡ, rubigo, -inis, θ.

ἔρυσιβόομαι -οῦμαι, ρῆμ. rubigine vitior.

ἔρυσιβώδης, ες, rubigine similis.

ἔρυσίπελας, τό, erysipelas, κύ.

ἔρυσις, ἡ, tractus, -us, ἄ.

ἔρυστός, ἡ, ὄν, tractus, a, um.

ἔρύομαι, custodio, -ire.

ἔρχομαι (παρ. ἡ, μέλ. εἶμι καὶ ἦξω, ἀόρ. ἦκον καὶ ἦλθον, παρ. κμ. ἐλήλυθα καὶ ἦκα) venio, pervenio

(veni, ventum, -ire); eo (ivi, itum, ire)

ἔρωδιός, δ, ardea, -ae, θ.

ἔρώμενος, -η, ἴδε ἐρώω -ᾶ.

ἔρωος, δ 1) amor, -oris, ἄ. 2) cupiditas, -atis, θ. studium, -ii, οὐ.

*ἔρωταπόκρισις, ἡ, interrogatio et responsio.

ἐρωτάω -ᾶ, (μέλ. ἐρωτήσω καὶ ἐρήσομαι, ἀόρ. ἐρώτησα καὶ ἐζώμη)

1) interrogo (-avi, -atum, -are, aliquem aliquid ἢ de aliqua re: || — ὁμαί τι, interrogor aliquid: || ὁ ἔρω- τώμενος, η, ον, qui (quae, quod) interrogatur: 3) rogo (-avi, -atum, -are): 3) — τί τίνα, quaeuo (-sivi, -sītum, -ere) aliquid ab (ex, de) aliquo: 4) — τὸ μαντεῖν, consulo oraculum.

*ἔρωτεύομαι, ρῆμ. amore eapior, implicor.

ἔρώτημα, interrogatio, -onis.

ἔρωτηματικός, ἦ, ὄν, interrogato- rius, a, um.

ἔρωτηματικῶς, interrogative.

ἔρώτησις, ἦ, interrogatio, ὅ.

ἔρωτικός, ἦ, ὄν, 1) amatorius, a, um: 2) in amorem valde propensus (juvenis): 3) amatori con- veniens: 4) τὰ —ά, res amatoriae.

ἔρωτικῶς, amatorie.

ἔρωτοδιδάσκαλος, ὁ, artem amandi tradens.

ἔρωτόληπτος, ὄν, amore captus.

ἔρωτοληψία, ἦ, perditus amor.

ἔρωτομανέω —ῶ, furiose amo.

ἔρωτομανής, ἐς, furiose amans.

ἔρωτομανία, ἦ, iuriosus amor.

*ἔρωτοτροπία, lenocinium, -ii, οὖ.

*ἔρωτότροπος, placendi studiosus

ἔρωτύλος, ὁ, parvus amator.

ἐς, ταὐτὸ τῷ εἰς.

ἑσάπαξ, semel.

ἑσθής, ἦ, vestis, -is, ὅ.

ἑσθίω, edo (edi, esum, ere) ali- quid: μέλ. ἔδομαι, edam (es, et) ἄορ. ἔφαγον, edi (-isti, -it) μετφ. abauimo. —ere.

ἑσθλός, ἦ, ὄν, bonus, a, um.

ἑσκεμμένος, considerate.

ἑσμός μελιτῶν, examen apum.

ἑσοδεία, ἦ, fructuum perceptio; frugum perceptio; messis, ὅ.

ἑσοδόν, τό, reditus, -us, ἄ.

ἑσπέρα, ἦ: 1) vesper, -eri, ἄ. vespera, -ae, ὅ. 2) = αἱ δνομαί, occidens, -ntis, ἄ. π. ὁς ἑσπεραν (=πρὸς δνομάς), ad occidentem: 3) μετφ. ἑσπέρα τοῦ βλον, summa se- nectus.

ἑσπερινός, vespertinus, a, um.

ἑσπερίζω, vesperi edo; coeno.

ἑσπέριος, vespertinus, a, um.

*ἑσπερίς, vespertina oblectatio.

ἑσπερίσμα, τό, vesperna, -ae, ὅ.

ἑσπευσμένως, festinanter; festinate

ἑστία, ἦ, focus ἄ. Ἑστία (ἦ θεά),

Vesta, ὅ. || αἱ Ἑστιάδες, Vestates,

ἑστιασις, ἦ, 1) epulatio, ὅ. οὖ. 2)

ἦ δημοσία — epulum, -i, οὖ. 3)

μετφ. ἦ τῶν λόγων—dicendi epulae.

ἑστιάτοριον, coenaculum, -i, οὖ.

ἑστιάτωρ, ὁ, convivator, ἄ.

ἑστιάω —ῶ: 1) convivio excipio,

aliquem; 2) — γενέθλια, convivio

natalem celebros: 3) — ὦμαι, epulor.

ἑσφαλμένως, falso; perperam.

ἑσφιγμένως, strictim.

ἑσχάρα, ἦ, 1) focus, -i, ἄ. *2) =

σκά: a, craticula, -ae, ὅ.

ἑσχάριον, τό, 1) foculus, -i, ἄ.

2) craticula, -ae, ὅ.

ἑσχατία, ἦ, extemitas, -atis, ὅ.

ἑσχατόγηρος, decrepitus.

ἑσχατος, η, ον, ultimus, a, um;

extremus, a, um || μετφ. τὸ —ον

τοῦ κινδύνου, res extremae.

ἑσχάτως: 1) = ἐς ἑσχατον βαθμόν,

ad ultimum, ad extremum. *2)

γεοελ. = τελευταῖον, γεωσι, proxime.

ἑσω, ταὐτὸ τῷ εἰσω.

*ἑσώβρακον, feminalia, -ium, οὖ.

ἑσωθεν, intrinsicus.

*ἑσώκλειστος ἐπιστολή, episto: a

inclusa (in epistola).

ἑσώτατος, η, ον, intimus, a, um.

ἑσωτερικός, ἦ, ὄν, internus, a,

um; interior, us.

*ἑσωτερικῶς, intus.

ἑσώτερος, a, ον, interior, -us.

ἑσωτάτω, interior.

ἑτάζω, examino, -are.

ἑταίρα, ἦ: 1) = σύντροφος, φλλη, so-

dalis, -is, ὅ. amica, -ae. ὅ. 2) =

πόρνη, meretrix, -icis, ὅ.

ἑταιρεία, ἦ: 1) = φίλια, sodabitas,

ὅ. 2) = ἑταιρεία, societas: 3) — πω-

τικῆ, factio, -onis, ὅ.

ἑταιρεῖος, sodaliticus, a, um.

ἑταιρέω —ῶ (= ἐπὶ μισθῷ πορ-

τεύομαι), mereo, -ere.

ἑταιρεία, ἴδε ἑταιρεία.

ἑταιριδίων, meretricula, -ae, ὅ.

ἑταιρίζομαι, meretricium facio.

ἑταιρικὸς, ἡ, ὄν. 1) sodalicus, a, um. 2) = πορνικός, meretricus, a, um. *3) = συντροφικός, socialis, e. **ἑταιρισμὸς** (=πορνικός φίλος), meretricius quaestus.
ἑταιριστής, δ, scortator, ἄ.
ἑταιρίστρια, meretrix, -icis, θ.
ἑταῖρος, ὁ. 1) = φίλος, sodalis, -is, ἄ. 2) μετοχ. κοινοῦ ἐπιχειρ. socius, -i, ἄ. ἑταῖρος ἐν ἐμπορίῳ, in mercaturis faciendis socius.
ἑτασις, ἑτασμός, examinatio, θ.
ἑτερογαμία, ἡ, aliae nuptiae.
ἑτερογενής, ἐς, heterogeneus.
ἑτεροδοξέω -ῶ. 1) falsae sum opinionis. 2) † orthodoxiae non adsentis.
ἑτεροδοξία, ἡ, opinio diversa ἢ prava.
ἑτεροδόξος. 1) qui est alterius opinionis ἢ sectae. 2) † non orthodoxiae adsentiens.
ἑτεροεθνής, ἐς, diverso populo.
***ἑτεροθαλής** (ἀδελφός, ἀδελφή), frater, soror diversa matre natus a.
ἑτερόθρησκος, alterius religionis.
ἑτερόκλιτος, ὄν, heteroclitus, a, um; —a, diversiclinia, -orum, οὐ.
***ἑτεροπροσωπία, ἡ,** quum supjectum diversae personae est.
ἑτεροπροσωπέω -ῶ, ρ. personā differo.
ἑτερόρρυθμος, rythmi diversi.
ἕτερος, α, ὄν. 1) alter, era, erum. || ἄλλειπτι. ἢ ἕτερα (θῆλ. ἡμέρα), secundus dies. 2) ulius, a, ud; diversus, a, um.
ἑτεροσήμαντος, ὄν, diversae significationis.
ἑτέρωθεν, altera ex parte.
ἑτέρωθι, alibi; alio loco.
ἑτερώνυμος, ὄν, diversi nominis.
ἑτερωνύμως, diverso nomine.
ἑτέρως, alio modo; aliter.
ἑτέρωσε (=ἄλλοσε), alio.
ἑτέρωσις, ἡ, alteratio, -onis, θ.
ἕτης (=ἑταῖρος), socius, -ii, ἄ.
ἑτησία, οί, etesiae, -arum, ἄ.
ἑτήσιος, ὄν, annuus, a, um.
ἑτησίως, quotannis.
ἔτι, adhuc etiam; ἔτι μᾶλλον, magis etiam.

ἑτοιμάζω, paro, adparo, (-avi, -atum, -are) aliquid; —ομαι εἰς, me paro ad (aliquid).
ἑτοιμασία, ἡ, paratio, θ.
ἑτοιμοθάνατος, ὄν, paratus ad moriendum.
ἑτοιμολογία, facilitas loquendi.
ἑτοιμόλογος, ὄν, facile loquens.
ἑτοιμόπτωτος, ἑτοιμόρροπος, ὄν, ploclivis ad lapsum.
ἑτοιμος, ὄν, paratus, a, um.
ἑτοιμότης, ἡ promptitudo, -inis, θ. *2) νεοελ. — πνεύματος, animus praesens.
ἑτοιμῶς, parate; promptlye.
ἔτος, τό, annus, -i, ἄ. κατὰ πᾶν τρίτον ἔτος, tertio quoque anno.
***ἔτυμνηγορία,** sententia iudicum.
ἔτυμολογέω -ῶ, verborum originēs quaero ἢ indago.
ἔτυμολογία, ἡ, originatio, θ.
ἔτυμολογικός, ἡ, ὄν, ad originem verbi pertinens.
ἔτυμολόγος, δ, qui studiose exquirat unde verba sint ducta.
ἔτυμον, τό, etymon, -ii, οὐ.
στίρψ verbi.
εὖ, bene, ἀμεινόν, melius, ἀριστα, optime, εὖ ἔχει, bene est.
εὐαγγελίζομαι. 1) laeta nuntio. 2) † evangelium praedico.
εὐαγγελικός, evangelicus, a, um.
εὐαγγελικῶς, evangelice.
εὐαγγέλιον, τό, 1) laetus nuntius. 2) † Evangelium, -i, οὐ.
εὐαγγελιστής, evangelista, -ae, ἄ.
Εὐαγγελισμός, δ, Adnuntiatio, -onis, θ.
εὐάγγελος, fausta adnuntians.
εὐαγής, ἐς, sanctus, a, um.
εὐάγωγος, ὄν, ductilis, e.
***εὐάγωγος,** obsequenter.
εὐαγῶς, sancte; pure; rite.
εὐαερία, ἡ, tranquillitas coeli.
εὐάερος, ὄν, bonum (salubrum) aërem habens.
εὐάερος, ὄν, expugnatu facilis.
εὐαίσθησία, ἡ. 1) sensuum vigor. 2) — τῶν νεύρων, exquisitior nervorum sensus. *3) νεοελ. mollitia, -ae, θ. animi mollitia.
εὐαίσθητέω -ῶ, bene sentio;

acri sensu peditus sum.

εὐαίσθητος, ον 1) sensu valens; cum sensuum vigore *2) *νεοελ.* mollis, e, *καρδία* — animus com-
mofior.

εὐαίσθητός ἔχω τινός bene sen-
tio aliquid.

εὐάλωτος, ον, captu facilis, e;
expugnabilis, e.

εὐάν, evoc; evohc.

εὐαγγήλιος, ον, facilis ad le-
gendum; lectu facilis.

εὐαγγώτως, ita ut facile legi
possit.

εὐανδρέω -ῶ, fortibus viris abundo
εὐανδρία, ἡ, abundantia fortium
(acrium) virorum.

εὐανδρός πόλις bonos, acres ἢ
iortes viros habens civitas.

εὐάνεμος, ον, bene a ventis per-
ilatus, a, (insula, domus).

εὐάνθεμος, ον, floridus, a, um.

εὐανθέω -ῶ, bene floreo.

εὐανθής, ἔς 1) pulchre floridus,
a, um 2) floribus abundans.

εὐάνοικτος, ον, apertu iacilis.

εὐαπάτητος, ον, facilis deceptu.

εὐαπόδεικτος, demonstratu facilis

εὐαπόδεικτος, ον, acceptus, a, um.

εὐαπόδοτος, ον, redditu facilis.

***εὐαρέσκεια, ἡ**, benevolentia, *θ.*
benignitas, *θ.* gratia, *θ.*

εὐαρεστέω -ῶ τινι placeo, -ere,
alicui || μέσ. — *οὔμαι τινι*, delector,
oblector, laetor, re aliqua.

εὐαρεστήριος, placatorius, a, um.
εὐαρεστήσις, ἡ, placabilitas.

εὐαρεστία, ἡ, placencia, -ae, *θ.*

εὐάρεστος, ον τινι ἢ πρὸς τινα
bene placens, alicui *ἐντεῦθ.* = gra-
tus, a, um; jucundus, a, um.

εὐάρεστος, ον, jucunde.

εὐαρίθμητος, εὐαρίθμος, ον, nu-
merabilis, e; numeratu facilis, *ἐν-
τεῦθ.* = non multus, paucus, a, um.

εὐάρμοστος, ον, concinnus, a,
um; aptus, a, um.

εὐαρόστως, apte.

εὐβατος, ον, aditu facilis.

εὐβολος, ον, felix in jactu.

εὐβοτρύς, εὐβότρύος, pulchros
racemus habens.

εὐβουλος, ον, qui bene consultit;
consultus, a, um.

εὐγάμια, ἡ, felices nuptiae.

εὐγάμος, ον, felix nuptiis.

εὐγε, enge; bene; rechte.

εὐγείος, ον, fertile solum habens.

εὐγένεια, ἡ, nobilitas, -atis, *θ.*

εὐγένειος, ον, bene barbatus.

εὐγενής, ἔς 1) nobili genere na-
tus ἢ ortus; generosus, a, um 2)
nobilis, e.

εὐγενικός, ἡ, ὄν, nobilis, e.

εὐγενῶς 1) genereose; nobiliter
*2) — *φέρομαι*, gero me ut homini
nobili decet.

εὐγεώρητος, ον, arabilis, e.

εὐγεως, ὠν, fertile solum habens

εὐγηρία, ἡ, felix senectus.

εὐγήρως, ὠν, senio felix.

εὐγλυπτος, ον, bene sculptus.

εὐγλωττία, ἡ, facundia, -ae, *θ.*

εὐγλωττος, ον, disertus, a, um;
iucundus, a, um.

εὐγλωττέω -ῶ, facundus sum.

εὐγλώττως, iacunde.

εὐγλώχιν, ὀ, cuspide bonâ.

εὐγνωμονέω -ῶ 1) aequo animo
sum *2) grato animo sum.

εὐγνωμόνως 1) prudenter *2)
grato animo.

εὐγνωμοσύνη, ἡ 1) aequitas ani-
mi; bona mens *2) *νεοελ.* gratus
animus.

εὐγνώμων, ον 1) aequus et bo-
nus vir; benignus, a, um *2) *νε-
οελ.* in aliquem gratus, a, um.

εὐγνωστος, ον, cognitu iacilis, e.

εὐγομος, ον, bene clavatus.

εὐγονία, ἡ, fecunditas, -atis, *θ.*

εὐγονος, ον, iecundus, a, um.

εὐγραμμία, accurata delineatio.

εὐγραμμος, ον, bene delineatus,
a, um.

εὐδαιμονέω -ῶ, felix sum.

εὐδαιμονία, ἡ, ielicitus, -atis, *θ.*

εὐδαιμονίζω τινά, beatum aliquem
praedico.

εὐδαιμονικός, ἡ, ὄν 1) ad feli-
citatem pertinens 2) beatus.

εὐδαιμόνως, feliciter; beate.

εὐδαίμων, ον, felix, -icis.

εὐδάκρυτος, ον, valde luctuosus.

εὐδαιπνέω -ῶ, bene coeno.
 εὐδαιπνία, ἡ, bona coena.
 εὐδηλος, ον, evidentissimus.
 εὐδία, ἡ, serenitas, -atis, ὄ.
 εὐδιάβατος, ον, qui (quae) facile transiuntur.
 εὐδιάβλητος, εὐδιάβολος, ον, quem facile calumniari possumus.
 εὐδιάγνωστος, ον, facile discernendus, a, um.
 εὐδιάζομαι, serenus sum.
 *εὐδιαθρασία, ἡ, hilaritas, ὄ.
 εὐδιάθετος, ον 1) bene dispositus, a, um 2) bene affectus animo 3) bene vendendus.
 εὐδιάθροπτος, ον, fragilis, e.
 εὐδιάιρετος, ον, facilis divisus.
 εὐδιάκριτος, facile discernendus.
 εὐδιάλλακτος, ον, placabilis, e.
 εὐδιαλλάκτως, placabibiter.
 εὐδιάλυτος, ον, facile dissolutus.
 εὐδιάφθορατος, εὐδιάφθορος, ον, valde corruptibilis.
 εὐδίδακτος, ον, docilis, e.
 εὐδικία, ἡ, bonum iudicium.
 εὐδίδος, ον, transitu facilis.
 εὐδιόρθωτος, ον, ementabilis, e.
 εὐδιος, ον, serenus, a, um.
 εὐδμητος, ον, bene aedificatus.
 εὐδοκέω -ῶ 1) bene volo; placet mihi 2) — τινι, ἐν τίνι, bene afficio erga aliquem 3) θεοῦ εὐδοκοῦντος, deo propitio.
 εὐδοκία, ἡ, bona voluntas, penvolentia, -ae, ὄ.
 εὐδοκίμειω -ῶ, bona fama sum; bona existimatione sum.
 εὐδοκίμησις, ἡ, celebratio, ὄ.
 εὐδόκιμος, ον, probatus, a, um.
 εὐδοκίμως, probabiliter.
 εὐδοξέω -ῶ, bene audio.
 εὐδοξία, ἡ 1) bona gloria 2) bona existimatio.
 εὐδοξος, ον, gloriosus, a, um; illustrius, e.
 εὐδρομέω -ῶ, bene curro, -ere.
 εὐδρομία, ἡ, celeritas, -atis, ὄ.
 εὐδρομος, ον, celer, -is, e.
 εὐδρόμως, celeriter.
 εὐδω, dormio, -ire; quiesco, -ere.
 εὐειδής, ἐς, speciosus, a, um; formosus, a, um.

εὐεκτήω -ῶ, bono corporis habitu sum; recte valeo.
 εὐέλεγκτος, ον, qui facile reprehenditur, refellitur.
 εὐέλκτος, ον, facile volvendus.
 *εὐελπίζω τινα in bonam spem adduco al quem || —ομαι, bonam spem habeo.
 εὐελπις, ὄ, ἡ 1) qui bene sperat; bona spe fretus, a, um || 2) παθητ. de quo bene speratur 3) οὐσ. τὸ εὐελπι, bona spes.
 εὐελπιστέω -ῶ, bonam spem habeo (de aliqua re).
 εὐελπιστία, ἡ, bona spes.
 εὐεξάλειπτος, facile deletibilis.
 εὐεξαπάτητος, ον, ἐπίθ. facilis deceptu.
 εὐεξαπτος, ον, accensu facilis.
 εὐεξέλεγκτος, ον, qui facile refutari potest.
 εὐεξία 1) bonus habitus 2) prosperus et bonus status reipublicae
 εὐεξίλαστος, ον, exorabilis, e.
 εὐέπεια, ἡ 1) faciundia, -ae, ὄ. disertitudo, -inis, ὄ. 2) elegans dictio; pulchra locutio.
 εὐεπήκοος, ον, exaudibilis, e.
 εὐεπηρέαστος, injuriis obnoxius.
 εὐεπής, ἐς, faciundus, a, um.
 εὐεπῶς, iacunde; diserte.
 εὐεπίβατος, ον, qui facile conscendi potest: iacilis consensu.
 εὐεπίβλεπτος, ον, facile inspicendus; facile sub oculos cadeus.
 εὐεργεσία, ἡ, beneficentia, -ae, ὄ. beneficium, -ii, οὐ.
 εὐεργετέω -ῶ τινα 1) beneficio alicui ἢ erga aliquem || —ομαι, beneficiis afficio (-ectus sum, -i) ab aliquo 2) de aliquo mereo.
 εὐεργέτημα, beneficium, -i, οὐ.
 εὐεργέτης, ὄ, erga aliquem beneficus, -i, ἄ. qui beneficium contulit; benefactor, -oris, ἄ.
 εὐεργετικός, beneficus, a, um.
 εὐεργετικῶς, benefice.
 εὐεργέτις, ἡ, benefica, -ae, ὄ.
 εὐερέθιστος, ον, irritabilis, e.
 εὐέστιος, ον, bene habitans.
 εὐζυμος, ον, bene fermentatus.
 εὐζωέω -ῶ 1) bene vivo *2) laute

vivo, in deliciis vivo.

εὐζωΐα, ἡ· 1) vita commoda; vita beata· 2) vita lautior, vita voluptatum plena; deliciae.

εὐζωμος, ον, julentus, a, um.

εὐζωνος, ον, bene cinctus, a, um, (—στρατ.) || ἐλαφρός, expeditus.

εὐζως, ον, beate vivens.

εὐήθεια, ἡ, innocentia, -ae, θ.

εὐήθης, ες, bonis moribus praeditus, a, um; simplex, -icis.

εὐήθως, stulte.

εὐήκοια, ἡ· 2) facilis audiendi· 2) obedientia, -ae, θ.

εὐήκοος, ον, facile audiens; facile exaudiens.

εὐηκόως, obediens.

εὐήλατος, ον· 1) locus equitabilis· 2) facile ductilis.

εὐήλιος, ον, apricus; a, um.

εὐήμερέω -ῶ, diem ieliciter transigo; vitam felicem dego.

εὐήμερημα, τό, res prospero successus; successus, -us, ἄ.

εὐημερία, ἡ· 1) diei serenitas· 2) μετφ. prosperitas, felicitas, θ.

εὐηνεμία, ἡ, prope, flatus.

εὐήνεμος, ον· 1) bonos ventos habens· 2) μετφ. serenus, a, um.

εὐήνιος, ον, habenis ductilis; tractabilis, e; mitis, e.

εὐηνίως, moderate; facile.

εὐήνεστος, ον, effectus facilis.

εὐήροτος, bene aratus, a, um.

εὐήρης, ες, **εὐήρης**, ον, bene sonans; sonorus.

εὐθάλεια, ἡ, bona germinatio.

εὐθαλέω -ῶ, bene germino.

εὐθαλής, ες, floridus, a, um.

εὐθάνατος, ον, bene moriens.

εὐθάρασια, ἡ, fiducia, -ae, θ.

εὐθαροσέω -ῶ, forti animo sum.

εὐθαροσής, ες, fiducia praeditus, a, um; audax, -acis.

εὐθαροσῶς, cum iudicia.

εὐθαροσία, ἡ, fiducia, -ae, θ.

εὐθέατος, ον, aspectu facilis.

εὐθεΐα, ἡ, (ὑπον.) γραμμή, recta linea, ἴδε εὐθύς.

εὐθεράπεντος, ον· 1) facile sanabilis, e; sanatu facilis, e· 2) facile colendus, a, um.

εὐθετέω -ῶ, ρημ. concinne dispono, aliquid.

εὐθετέοις, commodo dispositio.

εὐθετέζω, apte dispono aliquid.

εὐθετος, ον, apius, a, um· || *εν·

εὐθέτω χρόνω, suo tempore.

εὐθέτως, apte; commode.

εὐθέως, statim; repente.

εὐθηκτος, ον, bene acutus.

εὐθηνέω -ῶ τινί τινος (=ἄφθορον·

ἔχω τι), exubero, -are, aliqua re.

***εὐθηνά** (=εὐώνως) πωλῶ ἀγοράζω τι, parvo pretio ἢ ἀπλ. parvo vendo, emo aliquid.

εὐθηνεία, **εὐθηνία**, ἡ· 1) abundantia, -ae, θ. *2) =εὐωνία, parvum pretium; vilitas, -atis, θ.

***εὐθηνός**, ἡ, ὄν, parvi pretii.

εὐθικτος, ον· 1) tactu facilis· 2)

ἐνεργ. dicax, -acis.

εὐθλαστος, ον, valde fragilis.

εὐθροπτος, ον, fragilis, e.

εὐθύ (=κατ' εὐθείαν), recta.

εὐθυβολέω -ῶ, recta jaculor.

εὐθυβολία, ἡ, rectus jactus.

εὐθυβόλος, ον, recta ad scopum

tendens; recta fariens.

εὐθυβόλως, recte.

***εὐθυγραμμία**, ἡ, limea recta.

εὐθύγραμμος, ον, rectis lineis

constans.

εὐθυδικέω -ῶ, recte judico,

εὐθυδικία, ἡ, iudicium rectum.

εὐθύδικος, ον, recte iudicans.

εὐθυμέω -ῶ· 1) laeto ἡ hilari

animo sum· 2) μεταβ. exhilaro,

oblecto, -are, aliquem· 3) μέσ. =

εὐθυμῶ, (εὐθυμουμαι ἐπὶ τινι, lac-

tor de re.

εὐθυμία, ἡ, laetitia, -ae, θ.

εὐθυμος, ον, laetus, a, um.

εὐθύμως, laete; hilariter.

εὐθυνα καὶ **εὐθηνία**, πληθ. εὐ-

θυναὶ καὶ εὐθύναι· 1) πληθ. = τὸ

διδόναι λόγον, praestatio, -onis, θ.

ratio, -onis, θ. *2) νεοελ. εὐθύνη,

periculum. -i, ού. culpa, ae, θ.

εὐθυνσις, ἡ, directio, -onis, θ.

εὐθυντήρ, ὁ, rector, -oris, ἄ.

εὐθύνω· 1) rego (rexi, -ctum,

-ere) aliquid· 2) dirigo (-ere, ali-

quid· 3) =ομαι· α') = ἐπεθύνος;

εἰμι, rationi reddendae obnoxius sum; β') —ομαι τινα, accuso, -are, aliquem.

εὐθυρρημοσύνη, ἡ, oratio recta; oratio sine circuitione.

εὐθυρρημῶν, ον, qui aperte et sine circuitione loquitur, *δθ*. = veridicus; epertus.

εὐθύρριζος, ον, rectis radicibus.

1. **εὐθύς, εἶα, ὕ**· 1) rectus, a, um· 2) *μετφ.* ἀνήρ —, vi, rectus· *ἐν-τεῦθ*. = probus, sincerus, a, um.

2. **εὐθύς** (= *παραρρημία*)· 1) statim; confestim; 2) *εὐθύς ἐξ ἀρχῆς*, inde a principio.

εὐθυτενής, ἐς, ἐπίθ. in directum tendens.

εὐθύτης, ἡ, rectitudo, -inis, θ.

εὐθύφρων, rectus; prudens.

εὐϊατος, ον, sanatu facilis.

εὐϊδρωτος, ον, facile sudans.

εὐϊλατος (= *εὐμενής*), propitius.

εὐϊππος, ον, bonos (praestantes) quos habens.

εὐκαῆς, ἐς, qui facile uritur.

εὐκαιρέω -ᾧ· 1) oportunitatem nanciscor· 2) = *σκολή μοι ἐστι*, vacat mihi; vaco, -are.

εὐκαιρία, ἡ, opportunitas, -atis, θ. tempus opportunum.

εὐκαιρος, ον, opportunus, a, um.

εὐκαιρως, opportune.

εὐκαμπτος, ον, flexibilis, e.

εὐκαμπία, ἡ, flexibilitas, θ.

εὐκαρδίως, iorti animo.

εὐκαρπία, ἡ, fertilitas, θ.

εὐκαρπος, ον, fructuosus, a, um.

εὐκατάληπτος, ον, comprehensus ἢ perceptu facilis.

εὐκατανόητος, ον, intellectu facilis.

εὐκατάστατος, ον· 1) bene constitutus, a, um· *2) *γεσελ.* = *πλούσιος*, dives, itis; opulentus, a, um.

εὐκατάφορος, ον, πρὸς τι, praiceps, propensus ad aliquem.

εὐκαταφρόνητος, ον· 1) contemptibilis, e; aspernabilis, e; θ. *2) *οὐκ εὐκαταφρόνητος*, insignis, e; ingens, -ntis.

εὐκαταφρονήτως, ἐπίθ. contemptu digne.

εὐκατέργαστος, ον· 1) effectu fa-

ciles· 2) superatu facilis· 3) facile subactus, a, um.

εὐκατηγόρητος, ον, qui facile accusari potest.

εὐκατόρθωτος, ον, facile perficiendus, a, um.

εὐκίνησία, ἡ, agilitas, θ.

εὐκίνητος, ον, agilis, e.

εὐκινήτως, agiliter.

εὐκλαδος, ον, frondosus; ramosus.

εὐκλαστος, ον, fractu facilis.

εὐκλεής, ἐς, gloriosus, a, um.

εὐκλεία, ἡ, gloria, -ae, θ.

εὐκλείζω, cerebro, -are.

εὐκλεινος, ον, valde clarus.

εὐκλεῶς, gloriose.

εὐκοίλιος, ον· 1) facilem alvum faciens· *2) facilem (fluentam) alvum habens.

***εὐκοιλιότης, ἡ**, facultas alvi.

εὐκοινωνησία, ἡ, aifabilitas, θ.

εὐκοινωνητος, ον, affabilis, e.

εὐκολία, ἡ, facultas, -atis, θ.

εὐκόλλητος, ον, qui facile agglutinari potest.

εὐκολος, ον, iacilis, e.

εὐκόλως, facile.

εὐκόλυμβος, ον, urinandi peritus.

εὐκομος, ον, bene cometus, a, um.

εὐκοπία, ἡ, facultas, -atis, θ.

εὐκοπος, ον, facilis, e.

εὐκόπως, facie.

εὐκοσμέω -ᾧ, modeste me gero.

εὐκόσμητος, ον, bene ornatus.

εὐκοσμία, ἡ, decencia, -ae, θ.

εὐκοσμος, ον· 1) bene ornatus, a, um· 2) modestus, a, um.

εὐκόσμως· 1) ordinate; composite; decore· 2) modeste.

εὐκραῆς, ἐς, bene temperatus· ||

εὐκραῆς κλίμα, temperatio coeli.

εὐκρασία, ἡ, bona temperies; temperatura, -ae, θ.

εὐκρατος, ον, bene temperatus· (*μάλιστα περὶ κλίμ. κ. τ. δμ.*)·

temperatus, a, um.

εὐκράτως, temperate.

εὐκρατῶς ἔχω τι, firmiter teneo.

εὐκρηνος, ον, bcno fonde praeditus.

εὐκριθος, ον, hordeis abundans.

εὐκρίνεια, ἡ, distinctio, θ.

εὐκρινέω -ᾧ, bene distinguo.

εὐκρινῆς, ἐς, bene discretus ae, distinctus, ῥ, um.

εὐκρινῶς, discrete.

εὐκρισία, ἡ, bonum iudicium.

εὐκριτος, ον· 1) bene iudicandus, a, um· 2) perspicuus, a, um.

εὐκροτος, ον, clare sonans.

εὐκρυπτος, ον, bene latens.

εὐκταῖος, α, ον, optabilis, e.

εὐκταίως, optabiliter.

εὐκτήριος οἶκος, oratorium, -ii, οὐ. sacrarium, -i, οὐ.

εὐκτητος, bene partus, a, um.

εὐκτικός, ἡ, ὄν, optans, -ntis.

εὐκτικῶς, optando.

εὐκτιστος, ον, bene structus, a, um; eleganter conditus et aedificatus, a, um.

εὐκτός, ἡ, ὄν, optabilis, e.

εὐκτῶς, optabiliter.

εὐκύλιστος, ον, volubilis, e.

εὐκύμαντος, fluctuosus.

εὐκωπος, ον, ἐπίθ. bonis remis instructus.

εὐλάβεια, ἡ· 1) = προφύλαξις, circumspectio, -onis, ὁ. 2) = φόβος, σέβας, timiditas, -atis, ὁ. reverentia, -ae, ὁ.

εὐλαβέομαι -οὔμαι· 1) † φοβοῦμαι τινα, pertimesco, -ere; metuo, -ere, aliquem· 2) = φυλάττομαι τι, φοβοῦμαι τι, caveo mihi ἢ ἀπλ. caveo, -ere, aliquid; vereor, -eri, aliquid· 3) = αἰδοῦμαι τι, religio, mihi est· 4) — τὸν θεόν, deum revereor· 5) = φεύγω τι, fugeo, -ere aliquid.

εὐλαβής, ἐς· 1) = φυλακτικός, circumspectus, a, um; 2) = δειλῶς ἔχων πρὸς τι, timidus, a, um· 3) = εὐσεβης, religiosus, a, um.

εὐλαβῶς, 1) timide; caute· 2) = εὐσεβῶς, religiose.

εὐλαλος, ον· 1) eloquens, ntis, ὁ. 2) = φλύαρος, loquax, -acis.

εὐληκτος, ον, facile cessans.

εὐληκτος, ον· 1) captu facilis, *2) ἐντεῦθ. μετφ. intellectu facilis; clarus, a, um.

εὐλήπτως, ita ut facile capi queat· *ἐντεῦθ. μετφ. clare.

εὐλίμενος, ον, bonum portum habens· || *τό —ον, bonitas portus.

εὐλογέω -ῶ, benedico, -ere.

εὐλογητός, ἡ, ὄν, benedictus, a, um; laudatus, a, um.

εὐλογία, ἡ· 1) benedictum, -i, οὐ. 2) benedictio, -onis, ὁ.

εὐλόγιστος, ον, qui recte ratiocinatur; prudens, ntis.

εὐλογίστως, prudenter.

εὐλογος, ον, rationalis, e.

εὐλογοφανής, ἐς, qui rationabilis videtur; speciosus, a, um.

εὐλόγως, rationabiliter.

εὐλύγιστος, ον, flexibilis, e. ὁ.

εὐλυσία, ἡ, facilis solutio.

εὐλυτος, ον, facilis ad solven um; expeditus, a, um.

εὐμάθεια, ἡ, docilitas, -atis, ὁ. εὐμαθής, ἐς· 1) docilis, e. 2) παθητ. intellectu ἢ cognitu facilis.

εὐμαθῶς, cum docilitate.

εὐμαρεια, ἡ, facilitas, -atis, ὁ.

εὐμαρής, ἐς, facilis, e.

εὐμαρῶς, facile; commode.

εὐμεγέθης, ἐς, ingens, ntis; procerus, a, um.

εὐμέθοδος, ον, ratione procedens; methodicus, a, um.

εὐμεθόδως, artificio et via.

εὐμέλεια, ἡ, bona modulatio.

1. εὐμελής, ἐς, cui bona modulatio est; apte modulatus, a, um.

2. εὐμελής, ἐς, validus membris.

εὐμένεια, ἡ, benevolentia, ὁ.

εὐμενής, ἐς, benevolus, a, um.

εὐμενίζω, placo, -are.

εὐμενῶς, benevole; benigne.

εὐμεταβλησία, ἡ, mutabilitas, ὁ. εὐμετάβλητος, εὐμετάβολος, ον, mutabilis, e; inconstans.

εὐμετάδοτος, ον· 1) = ἐλευθέριος, liberalis, e· 2) παθητ. facile cum aliis communicatus.

εὐμετάθετος, ον, facilis transportatu; iacile mutabilis, e.

εὐμετακίνητος, facile movendus.

εὐμετακόμιστος, ον, transportatu facilis, e.

εὐμετάπειτος, ον, cui facile aliud persuadetur.

εὐμεταχείριστος, tractabilis, e.

εὐμετρία, ἡ, justa mensura.

εὐμετρος, ον, modum servans.

εὐμέτρως, moderate.
 εὐμήκης, ες, procērus, a, um.
 εὐμηρος, formosa iemora habens.
 εὐμηχανία, ἡ, industria ὅ.
 εὐμηχανος, industrius, a, um.
 εὐμηχάνως, ingeniose.
 εὐμοιρέω -ῶ· 1) bona sorte utor·
 2)—τινος, sortior aliquid.
 εὐμοιρία, bona sors; felicitas.
 εὐμοιρος, ον, bona sorte utens;
 felix, -icis.
 εὐμοιρώς, feliciter.
 εὐμολπία, elegantia cantus.
 εὐμολπος, ον, bene canens.
 εὐμορφία, ἡ, formositas, ὅ.
 εὐμορφος, ον, insignis formā; pul-
 cher, a, um.
 εὐμουσία, ἡ, musica elegantia;
 musicus lepor.
 εὐνάξω, sopio· || μεταφ. tranquil-
 lum reddo· || —ομαι, cubitum eo.
 εὐνή, ἡ· 1) cubile, -is, οὐ. 2) =
 φαλέος, lustrum, -i, οὐ.
 εὐνητος, ον, bene textus.
 εὐνικητος, ον, qui facile vincitur.
 εὐνοέω -ῶ τινι, bene affectus sum
 erga aliquem.
 εὐνόητος, ον, intellectu facilis.
 εὐνοια, ἡ, benevolentia, -ae, ὅ.
 εὐνοικός, benevolus, a, um.
 εὐνομέω -ῶ, bonis legibus utor· ||
 οννήθ. μεσ.—οῦμαι, bonis legibus
 utor ἢ administor.
 εὐνομία, ἡ, bonae leges.
 1. εὐνομος, bonis legibus utens.
 2. εὐνομος, bona pascua habens.
 εὐνοος, -ους, ονν, benevolus, a,
 um, εὐνοος τινί, benevolus alicui ἢ
 ad aliquem.
 εὐνουχίζω, castro, -are
 εὐνουχιστής, δ, castrator, ἄ.
 εὐνουχος, δ, eunuchus, -i, ἄ.
 spado, -onis, ἄ.
 εὐνωος, (=εὐνοϊκῶς)· benevole.
 εὐνωτος, bonum dorsum habens.
 εὐξείνος, εὐξείνος, ον, hospitalis,
 e. Εὐξείνος πόντος, Euxinum mare
 ἢ Euxinus, -i, ε.
 εὐοδία, ἡ, facilis via· || μεταφ. pros-
 peritas, -atis, ὅ.
 εὐοδόομαι -οῦμαι, felici successu
 utor; prospere evenio.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Δεξικὸν

εὐόδος, ον, pervius, a, um· || μεταφ.
 prosperum successum habens.
 εὐόδοσις, prosperus successus.
 εὐοῖ, evoc.
 εὐοικός, bonam domum habens.
 εὐόργητος, iracundus, a, um.
 εὐοργήτως, iracunde.
 εὐόρεκτος, bene appetens cibos.
 εὐορκέω -ῶ, religiose juro.
 εὐορκησία, εὐορκία, ἡ, sanctum
 jusjurandum.
 εὐορκος, εὐορκωτος, ον, vere ju-
 rans; non perjurus, a, um.
 εὐόρκως, religiose jusjurandum
 servando.
 εὐόρημος πρός τι, proclivis ad.
 εὐορμος, ον, tutam stationem na-
 vium habens.
 εὐοσμέω -ῶ, bene oleo.
 εὐοσμία, ἡ, fragrantia, -ae, ὅ.
 εὐοσμος, ον, bene olens.
 εὐοσμέω -ῶ, obsoniis abundo.
 εὐπάθεια, ἡ· 1) passibilitas, -atis,
 ὅ. 2) voluptas, -atis, ὅ. laetitia,
 -ae, ὅ. 3) felicitas, -atis, ὅ.
 εὐπαθέω -ῶ, 1) facile aliqua re
 afficio· 2) felicitate utor· 3) εὐπα-
 θῶ πρός τι, laetor aliqua re· 4) =εὐ-
 γαίω, valeo, -ere.
 εὐπαθής, ες, propensus ad pati-
 endum; passibilis, e.
 εὐπαθῶς, passibiliter.
 εὐπαίδευτος, ον, valde eruditus,
 a, um; doctus, a, um.
 εὐπαιδέυτως, erudite, docte.
 εὐπαράφορος, ον, qui facile mente
 alienatur.
 εὐπαρηγόρητος, εὐπαρήγορος, ον,
 facile consolabilis, e.
 εὐπαρηρησιαστος, libere loquens.
 εὐπαρηρησιδωτος, liberā oratione.
 εὐπάρευφος, ον, 1) insigni limbo
 praetextatus ἢ ἀπλ. praetextatus, a,
 um, 2) veste laticlavata utens.
 εὐπατριδής, δ, patricius, -i, ἄ.
 εὐπάτωρ, δ, nobili patre natus.
 εὐπείθεια, ἡ, obsequentia.
 εὐπειθέω -ῶ, obsequor. -i.
 εὐπειθής, ες, obsequens.
 εὐπειθῶς, obediēter.
 εὐπεπτος, ον, facilis concoqui;
 τροφή—, cibus facilis concoqui.

εὐπερίγραπτος, εὐπερίγραφος, ον, qui facile describi potest.

εὐπερίληπτος, ον, qui facile complectitur ἢ comprehenditur.

εὐπεριόριστος, ον, bene circumscriptus, a, um.

εὐπέτεια, ἡ, facilitas, -atis, ὅ.

εὐπέτης, ἔς, facilis, e.

εὐπετώς, ἡ, facile; sine molestia.

εὐπεψία, ἡ, facilis concoctio.

εὐπηκτος, ον, bene compactus.

εὐπιστία, ἡ, credulus, -atis, ὅ.

εὐπιστος, ον, credulus, a, um.

εὐπλαστος, ον 1) qui facie fingi potest; facilis fictu 2) bene formatus, a, um.

εὐπλοῦω -ῶ, feliciter ἢ prospere navigo.

εὐπλοία, ἡ, prospera, secunda navigatio.

εὐπλόκαμος, ον, crinitus, a, um; cincinnatus, a, um.

εὐπλοκος, ον, bene textus, a, um.

εὐπλοος, ους, navigatu facilis, e.

εὐπνοῦω -ῶ, facile spiro.

εὐπνοία, ἡ 1) facilis spiratio 2) bonus ventorum flatus 3) suavis odor, oris, ἄ.

εὐπνοος, ους 1) bene spirans 2) spiratui aptus 3) salubrem aërem habens.

εὐποιέω -ῶ, benefacio (-feci, factum -ere).

εὐποιήτος, bene factus, a, um.

εὐποιία, ἡ, benevolentia, ὅ.

εὐποιητέος, α, ον, beneficio afficiendus, a, un.

εὐπολέμητος, debellatu facilis.

εὐπόρευτος, ον, facile pervius.

εὐπορέω -ῶ υνος, abundo, -are, aliqua, -re.

εὐπόρθητος, expugnatu facilis.

εὐπορία, ἡ 1) facultas, -atis, ὅ. copia, -ae, ὅ. 2) = πλοῦτος, opulentia, -ae, ὅ. ubertas, ὅ.

εὐπορος, ον 1) pervius, a, um; expeditus, a, um 2) = πλούσιος, uber, -eris.

εὐποτος, ον, potatu facilis.

εὐπραγέω -ῶ, felix sum.

εὐπραγής, ἔς, felix, -icis.

εὐπραγία, ἡ, res secundae.

εὐπραξία, ἡ, bona actio.

εὐπρέπεια, ἡ 1) decor, -oris, ἄ-decentia, -ae, ὅ. decōrum, -i, οὐ.

2) = μεγαλοπρέπεια, species, -ει, ὅ.

εὐπρεπής, ἔς 1) decorus, a, um;

decens 2) speciosus, a, um.

εὐπρεπίζω, decoro, exorno, -are.

εὐπρεπῶς, decore; decenter.

εὐπρόδεκτος, ον, acceptus, a, um;

gratus, a, um.

εὐπροσηγορία, ἡ, affabilitas, ὅ.

εὐπροσηγορος, ον, affabilis, e.

εὐπροσηγόρως, affabiliter.

εὐπρόσιτος, ον, accessibilis, e.

εὐπρόσδοτος, ον 1) accessu ἢ aditu facilis.

εὐπροσωπέω -ῶ, ῥῆμ. aspectu pulcher sum.

εὐπροσωπία, ἡ, honesta species.

εὐπρόσωπος, ον 1) pulcher aspectu;

2) = εὐπρεπής, speciosus.

εὐπροσώπως, speciose.

εὐπῶγων, ὁ, bene barbatus.

εὐρεσις, ἡ, inventio, -onis, ὅ.

εὐρετέος, inveniendus, a, um.

***εὐρετήριον,** inventarium, οὐ.

εὐρέτης, ὁ, inventor, -oris, ἄ.

εὐρετικὸς, ἡ, ὄν, inveniendi facultate praeditus, a, um.

εὐρετρα (*εὐρετήκια), τά, praemium datum inventori rei amissae.

εὐρέτρις, εὐρέτρια, inventrix.

εὐρέως, late.

εὐρημα, τό, inventum, -i, οὐ.

εὐρημοσύνη, ἡ, facundia, -ae, ὅ.

εὐρήμων, ον, facundus, a, um.

εὐριπος, ὁ, euripus, -i, ἄ. fretum

-i, οὐ. μάλιστα δὲ ὁ τῆς Εὐβολας

ποι. ἄμός, Euripus, -i, οὐ.

εὐρίσκω, invenio, -ire. || -ομαι,

invenior, -iri.

εὐροέω -ῶ 1) bene fluo, -ere 2)

= εὐ πράττω, feliciter ago.

εὐροία, ἡ 1) — ὕδατων, facilis fluxus aquarum 2) = ἀφθονία, affluentia, -ae, ὅ. copia, -ae, ὅ. 3) ἐπὶ λόγῳ, flumen orationis.

εὐροος, ους, ουν 1) ἐπὶ ποταμ.

bene fluens, -ntis 2) = ἀφθονος, affluens, -ntis, ὅ. 3) — λόγος oratio

volubilis.

εὐρος, τό, latitudo, -inis, ὅ.

εὐρὺ (=εὐρέως) late.
 εὐρυνθμία, ἡ, concinnitas, θ.
 εὐρυνθμος, ον' 1) =εὐνθμικός, ἐμ-
 μελής, numerosus, a, um; 2) con-
 cinnus, a, um.
 εὐρυνθμως, numerose.
 εὐρυνκρείων, lale rex.
 εὐρυνμέδων, late regnans.
 εὐρυνμέτωπος, ον, latam frontem
 habens.
 εὐρύνω, dilato, -are, aliquid.
 εὐρύπυλος, latas portas habens.
 εὐρύς, εἶα, ὕ, latus, a, um.
 εὐρυσθενής, ἔς, valde potens.
 εὐρύστερος, ον, latum pectus
 habens; pectorosus, a, um.
 εὐρυστομία, ἡ, vastitas, -oris.
 εὐρύστομος, latum os habens.
 εὐρύτης, ἡ, latitudo, -inis, θ.
 εὐρυτος, ον, bene fluens.
 εὐρυφωνία, ἡ, vastus sonus.
 εὐρυφωνος, ον, late sonans.
 εὐρυχωρία, ἡ, locus amplus; spa-
 tiositas, -atis, θ.
 εὐρύχωρος, ον' 1) amplus, a, um;
 2) =χωρητικός, capax, -acis.
 εὐρυχώρως, spatiosè; late.
 εὐρώς, ὄ, situs, -us á.
 εὐρωστέω -ᾶ, valetudine bona
 utor; valeo, -ere.
 εὐρωστία, ἡ, bona valetudo.
 εὐρωστος, ον, robustus, a, um.
 εὐρώστως, robuste.
 εὐρωτιάω -ᾶ, situm duco.
 εὐσαρκία, ἡ, corpulentia, θ.
 εὐσαρκος, ον, corpulentus, a, um;
 carnosus, a, um.
 εὐσφεία, ἡ, pietas, -atis, θ.
 εὐσβεβέω -ᾶ, pius sum.
 εὐσβής, ἔς, pius, a, um.
 εὐσβεῶς, pie; religiose.
 εὐσειστος, motibus obnoxious.
 εὐσημος, ον, signis quibusdam
 clarus, a, um; illustris, e.
 εὐσηπιτος, ον, facile putrescens.
 εὐσθένεια, ἡ, robur, -oris, οὐ.
 εὐσθενής, ἔς, validus; robustus.
 εὐσκόιαστος, εὐσκόιος, ον, umbro-
 sus, a, um; opacus, a, um.
 εὐσπλαγγνία, misericordia, θ.
 εὐσπλαγγνίζομαι τινα, misericor-
 διά in aliquem commoveor.

εὐσπλαγγνος (*εὐσπλαγγνικός),
 misericors, -ordis.
 εὐστάθεια, ἡ, constantia, θ.
 εὐσταθής, ἔς, constans, -ntis.
 εὐσταθῶς, constanter.
 εὐσταλής, ἔς' 1) bene vestitus,
 decenter ornatus, a, nm' 2) =κόσμιος,
 decorus, a, um.
 εὐσταλῶς, decenti ornatu.
 εὐστερνος, ον, ἐπίθ. bonum pe-
 ctus habens.
 εὐστολος, bene ornatus, a, um.
 εὐστομέω -ᾶ' 1) bene canto, -are'
 2) lingua faveo, -ere
 εὐστομος, ον' 1) bonum os habens.
 εὐστομία, ἡ' 1) os bonum' 2) bona
 pronuntiatio; sermone bonus' 3) sa-
 por ori gratus.
 2) bene pronuntians; bene dicens
 ἢ canens' 3) =εὐφραδής, disertus,
 a, um' 4) =γρότιμος, sapidus, a, um.
 εὐστόμως, canore; modulate.
 εὐστοχέω -ᾶ τινος' 1) ictu certo
 ferio aliquid' 2) μετφ. sollerter
 conjicio (-ere) aliquid.
 εὐστοχία, ἡ' 1) dexteritas in ja-
 culando ἢ in tangendo scopo' 2)
 sollertia conjectandi.
 εὐστοχος, ον' 1) περί θηλ. recte
 ad scopum tendens, a scopo non
 aberrans' 2) μετφ. sollers, -rtis;
 ingeniosus, a, um.
 εὐστόχως, dextre.
 εὐστρεπτος, bene tortus, a, um.
 εὐστροφία, ἡ, flexibilitas, θ.
 εὐστροφος, ον, versatilis, e.
 εὐστρωτος, bene status, a, um.
 εὐσυνειδησία, bona conscientia.
 εὐσυνειδήτος, ον, bonam consci-
 entiam habens.
 εὐσυνειδήτως, ἐπίρ. cum bona
 conscientia.
 εὐσυνεσία, ἡ, prudentia, θ.
 εὐσύνετος, ον, prudens, -ntis
 εὐσυνέτως, prudenter.
 εὐσύντακτος, ον' 1) bene compo-
 situs, a, um' 2) bonam habens
 constructionem.
 εὐσυνταξία, bona constructio.
 εὐσύστατος, ον, bene consistens.
 εὐσφυρος, ον, pulchros habens
 pedes.

εὐσχετος, *ον*, bene retinendus.
 εὐσχημονέω -ῶ 1) honeste megero; 2) decens, honestus sum.
 εὐσχημόνως, decenter; speciose.
 εὐσχημος, speciosus, a, um.
 εὐσχημοσύνη, ἡ, decor, ἄ.
 εὐσχημων, *ον*, decens, -ntis.
 εὐσχημῶς 1) decore; speciose *2)
 — ἀποποιούμαι τι, speciose recuso aliquid.
 εὐσχιστος, *ον*, fissilis, e.
 εὐσώματος, εὐσωμος, *ον*, corpulentus, a, um.
 εὐτακῆς, ἑς, facile liquescens.
 εὐτακτέω -ῶ 1) ordinem seruo 2) facio, quae debeo 3) modeste me gero; modestus, sum.
 εὐτακτος, *ον* 1) ordinatus, a, um 2) modestus, a, um.
 εὐτάκτως, ordinate.
 εὐταξία, ἡ, bonus ordo.
 εὐτεκνος, *ον*, felix liberis.
 εὐτέλεια, ἡ, vilitas, -atis, ὅ.
 εὐτελής, ἑς, vilis, e.
 εὐτέλως, viliter.
 εὐτερπής, ἑς, amoenus, a, um.
 εὐτεχνία, ἡ, peritia, -ae, ὅ.
 εὐτηκτος, *ον*, facile liquabilis.
 εὐτοκέω -ῶ, facile pario.
 εὐτοκία, ἡ, facilis partus.
 εὐτοκος, *ον*, facile pariens.
 εὐτολμέω -ῶ, audeo. -ere.
 εὐτολμία, ἡ, audacia, ae, ὅ.
 εὐτολμος, *ον*, audax, -acis.
 εὐτομος, *ον*, sectu facilis.
 εὐτονέω -ῶ, validus sum.
 εὐτονία, ἡ, vigor, -oris, ἄ.
 εὐτονος, *ον*, validus, a, um.
 εὐτόρνευτος, εὐτόρνος, *ον* 1) tornu ἢ tornatu facilis 2) bene ἢ pulchre tornatus, a, um.
 εὐτράπεζος; μάλιστα—οι qui bene instructa mensa utuntur.
 εὐτραπελία, ἡ 1) ἀστείότης, urbanitas, ὅ. lepor, ἄ. 2) βωμολοχία, scurrilitas, ὅ.
 εὐτράπελος, *ον* 1) ἀστεῖος, urbanus, a, um; 2) βωμολόχος, scurrilis, e 3) ὁ εὐτράπελος, scurra, a.
 εὐτραφῆς, ἑς, bene nutritus, a, um, ἐντεῦθ. pinguis, e.
 εὐτραφία, ἡ, corpus bene nutri-

tum ἐντεῦθ. corpulentia, ὅ.
 εὐτραφῶς, pinguis.
 εὐτρεπίζω 1) παρασκευάζω, adparō, -are; instruo, aliquid 2) διευθετῶ, compono, aliquid 3) εὐτρεπιζομαι, me paro ἢ adparo εὐτρεπισμένος, ἡ, *ον*, a) paratus, a, um β) compositus, a, um.
 εὐτρεπισμός, ὁ, adparatio, -onis.
 εὐτρεπτος, *ον*, mutabilis, e.
 εὐτρεψία, ἡ, mutabilitas, -atis, ὅ.
 εὐτρητος, bene perforatus, a, um.
 εὐτριπτος, *ον*, tritu facilis, e.
 εὐτριτος, *ον*, bene tritus, a, um.
 εὐτροπία (= πανουργία) versutia.
 εὐτροπος, *ον*, versutus, a, um.
 εὐτροφέω -ῶ, bene nutrior.
 εὐτροφία, ἡ, bona nutritio.
 εὐτροφος, *ον* 1) bene nutritus, a, um 2) ἐνεργ. bene nutriens.
 εὐτροχος, *ον* 1) bene currens; agilis, e 2) bonas rotas habens.
 εὐτρώγητος, *ον*, vindemitu facilis.
 εὐτυκτος, *ον*, bene elaboratus.
 εὐτύπωτος, *ον*, cui signum facile imprimi potest.
 εὐτυχέω -ῶ 1) prospera fortuna utor; fortuna mihi favet; felix sum εὐτυχῶ ἐν τινι, rem bene gero *2) vesel. ἠτύχησα γὰρ ζῶ ἐν Ἀθήναις, contigit mihi Athenis vivere.
 εὐτύχημα, τό, felicitas, -atis, ὅ. casus secundus, τὰ εὐτυχήματα, fortunae.
 εὐτυχῆς, ἑς 1) περὶ προσ. felix, -icis; fortunatus, a, um εὐτυχῆς ἐπὶ τινι, felix aliqua re 2) περὶ πραγμ. prosper, a, um; faustus, a, um; felix, -icis.
 εὐτυχῶς 1) feliciter 2) prospere, bene.
 εὐτυχία, ἡ, felicitas, -atis, ὅ. prosperitas, -atis, ὅ. εὐτυχίαν τινι παρέγω, prospero alicui.
 εὐύαλος, *ον*, e pulchro vitro factus.
 εὐύδρῶ -ῶ, aqua abundo.
 εὐύδρεια, ἡ, copia aquarum.
 εὐύδρος, *ον*, aqua abundans.
 εὐύμνια, ἡ, celebritas, -atis, ὅ.
 εὐύμνος, *ον*, hymnis celebratus.
 εὐυπέμβλητος, *ον*, facile supera-

bilis, e; superatu facilis, e.

εὐπόλητος, ον· 1) spectabilis, e· *2) bonae existimationis (homo) **εὐποχώρητος, ον**, facile cedens. **εὐφαντος, ον**, bene textus, a, um. **εὐφαντασιώτος, ον**, qui facile concipit visiones.

***εὐφάνταστος, ον**, fecunda imaginatione praeditus, a, um.

εὐφέγγεια, ἡ, splendor, -oris, ἄ. **εὐφεγγής, ἔς**, splendidus, a, um. **εὐφημέω -ῶ**· 1) εὐφ. θεούς, celebros deos· 2) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῇ προστακτ. α') ἐπὶ θυσίων· εὐφημεῖτε, favete linguis· β') εὐφημει (ὦ ἀνθρώπε), bona verba quaeso, desine male loqui, sile.

εὐφημία, ἡ· 1) bona fama· ἡ ὑστερον εὐφημία, fama post mortem· 2) honorifica appellatio, laus, -udis, θ. 3) bonum omen· εὐφημίας ἕνεκα, boni ominis causa· 4) fausta acclamatio· εὐφημαῖς παντοδαπαῖς ὑπεδέχοντο, omnibus faustis acclamationibus excipiebant· μετ' εὐφημίας, μετ' εὐφημιῶν, faustis acclamationibus.

εὐφημισμός (σχ. λόγον)· imminutio, -onis, θ. verbi mitigatio, -onis, θ. euphemismus, -i, ἄ. κατ' εὐφημισμὸν, per euphemismum.

εὐφημος, ον· 1) (ἀντίθ. δύσημος), honorificus ἢ honestus, a, um; laudabilis, e· εὐφημος μνεία, honesta mentio· 2) εὐφημα φώνει, εὐφημος ἴσθι, fave linguis· 3) iustus, a, um· 4) πρὸς τὸ εὐφημον ἐξηγοῦμαι, in bonam partem interpretor.

εὐφήμως, honesto verbo; faustis ἢ bonis verbis.

εὐφθαγτος, ον, corruptibilis, e.

εὐφθογγέω -ῶ, bene sono, -are.

εὐφθογγος, ον, bene sonans ἢ cantans; canorus, a, um.

εὐφιλητος, ον, amatus, a, um; dilectus, a, um; carus, a, um.

εὐφλεκτος, ον, inflammatu facilis, εὐφλεκτος ὕλη, facilis inflammatu materia.

εὐφορέω -ῶ, ferax sum; uberes fructus fero.

εὐφόρητος, ον, tolerabilis, e.

εὐφορία, ἡ, feracitas, -atis, θ. fertilitas, -atis, θ.

εὐφορος, ον· 1) portatu facilis, e· 2) ἐπὶ ἀνέμου, secundus (ventus)· 3) ἐπὶ γῆς, ferax, -acis; fertilis, e· 4) εὐφορός τις, ferax alicujus.

εὐφράδεια, ἡ, facundia, -ae, θ.

εὐφραδής, ἔς· 1) = σαφής, clarus, a, um· 2) = δεινός λέγειν, facundus, a, um; disertus, a, um.

εὐφραδῶς, facunde; diserte.

εὐφραίνω, hilaro, exhilaro, oblecto, -are, aliquem· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, et vinum hilarat cor hominis· εὐφραίνομαι, me oblecto, laetor (aliqua re); gaudeo, -ere.

εὐφραντικός, εὐφραντός, ἡ, ον, jucundus, a, um.

εὐφραστός, ον, pronunciatu facilis.

Εὐφράτης, δ, Euphrates, -is, θ.

εὐφρόνας = εὐφροσύνας.

εὐφροσύνη, ἡ, laetitia, -ae, θ. libentia, -ae, θ. Κύρ. ὄν. Libentia.

εὐφρόσυνος, ον, laetitiam affrens; laetus, a, um; jucundus, a, um. **εὐφροσύνας**, laete; lib. nter.

εὐφρουρος, ον, bene custodiens.

εὐφρων, ον· 1) hilaris, e; laetus, a, um· 2) ενεργ. exhilarans.

εὐφνής, ἔς· 1) bene crescens; bene a natura factus, a, um· 2) = ἀγγίλους· α') sollers, -rtis; ingeniosus, a, um· εὐφνής (= ἐπιτήδειος) πρὸς τι, ingeniosus, (a, um), ad aliquid· β') acutus, a, um; subtilis, e; sagax, -acis.

εὐφνία, ἡ, bona indoles; ingenium, -i, οὐ πολλὴ εὐφνία, benigna ingenii vena.

***εὐφνολογία, ἡ**, acute dictum; aculei, -orum, ἄ.

εὐφύλακτος, ον, custoditu ἢ servatu iacilis, e.

εὐφυλλος, ον, foliis densus, a, um. **εὐφυῶς**, ingeniose; acute, sagaciter.

εὐφωνία, ἡ, bona vox; vox canora; vocalitas, -atis, θ. sonus dulcis ἢ suavis.

εὐφωγος, ον, bonam ἢ suavem vocem habens; canorus, a, um; vocalis, e.

εὐφώνως, bona ἢ suavi voce; **εὐφώρατος, ον**, deprehensu facilis. **εὐχαιτής** (ἔππος), bene jubatus. **εὐχάλινος, εὐχάλλινωτος** (ἔππος), bonum habens frenum; bene frenatus (equus).

εὐχάλκος, ον, ex pulchro aere factus; ex aere purpure factus.

εὐχαρις, ι, gratus, a, um; factus, a, um; gratus, a, um; jucundus, a, um.

εὐχαριστέω -ᾶ. 1) gratum me praebeo; jucundus sum; satisfacio (-ere), alicui εὐχαριστοῦμαι, mihi satisfacio; contentus sum εὐχαριστεῖται ἐπὶ τῇ αὐτοῦ τύχῃ, sorte sua contentus videri. 2) εὐχαριστῶ τινι, gratiam (gratias) ago alicui εὐχαριστῶ σοι, gratias ago tibi εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ τῇ πρός ἐμὲ εὐνοίᾳ, gratias tibi ago ob tuam erga me benevolentiam εὐχαριστῶ, gratia est.

εὐχαριστήριος, ον, quo gratiae aguntur, εὐχαριστήρια, gratulatio, -onis, θ. θυσία εὐχαριστήριος τοῖς θεοῖς ἀποδιδούς, gratulans diis εὐχαριστ. ἐπιστολή, εὐχαριστήριον (γράφμα), litterae gratias agendis.

εὐχαριστήσις, ἡ, delectatio, oblectatio, -onis, θ. παρέχω εὐχαρίστησιν, delecto, -are ἐξ εὐχαρίστησεως, delectationis animi causa.

εὐχαριστία, ἡ, gratiarum actio; gratia, -ae, θ. ἡ θεία Εὐχαριστία, Eucharistia, -ae, θ.

εὐχάριστος, ον 1) = εὐχαρις, gratus, a, um; suavis, e 2) = εὐγνώμων, beneficii memor, gratus, a, um.

εὐχαρίστως, grate; laeto ἢ libenti animo; libenter.

εὐχειλος, ον, pulchra labia habens **εὐχείμερος, ον** 1) ad hiberna accommodatus, a, um 2) salubri frigori expositus, a, um.

εὐχειρία, ἡ, manuum dexteritas. **εὐχειρος, εὐχείρι**, promptus manu.

εὐχείρωτος, ον, qui facile capitur; superabilis, e.

εὐχέλαιον, τό, extrema unctio.

εὐχερεία, ἡ, facilitas, -atis, θ. μετ' εὐχερείας, facile.

εὐχερής, ἔς, facilis, e, εὐχερῶς πρόσσος πρὸς τινα, facilis aditus ad aliquem εὐχερῶς ἐστι, facile est, in promptu est.

εὐχερῶς, iacile; prompte.

εὐχέτης, ὁ, qui precatur (pro aliquo); praecator, -oris.

εὐχή, ἡ 1) precatio, -onis, θ. εὐχαί preces, -um 2) optatio, -onis, θ. optatum, -i, οὐ. 3) votum, -i, οὐ. αἱ εὐχαὶ καλῶς ἀποβαλνοῦσι, vota cadunt κατ' εὐχὴν α') ad votum β') = ὡς ἠρόχνην (ου, ετο), κατά νοῦν, optato.

εὐχίλος, ον, pabulo abundans.

εὐχίλος -ους, bene virens (hortus).

εὐχλωρός, ον pulchre viridus.

εὐχολόγιον, τό, libellas precum.

εὐχομαι 1) precor (-atus sum, -ari) 2) precibus exposco aliquid; opto, -are, aliquid 3) εὐχομαί τι (= τάω τι), voveo (vovi votum, -ere) aliquid.

εὐχορτος, ον, gramine abundans.

εὐχρηματέω -ᾶ, pecuniosus sum; pecuniis abundo.

εὐχρηματία, ἡ, opulencia, θ.

εὐχρηματος, ον, pecuniosus, a, um.

εὐχρηστέω -ᾶ, τινι utilis sum alicui rei || — οὔμαι α') commode tractor ab aliquo β') = ἐν χρήσει εἶμι, in usu sum; usurpo, -are.

εὐχρηστία, ἡ, usus commodus.

εὐχρηστος, ον 1) commodus, a, um; utilis, e 2) ἐν χρήσει, in usu;

usualis, e; usitatus, a, um.

εὐχρηστως, commode.

εὐχροεῶ -ᾶ, bono sum colore.

εὐχροία, ἡ, bonus color.

εὐχρως, -ους, bono praeditus colore.

εὐχυλία, ἡ, gratus sapor.

εὐχυλος, ον, succosus, a, um.

εὐχυμία, ἡ, bonus succus.

εὐχυμος, ον, sapore praestans;

sapidus, a, um.

εὐχώριστος, ον, separatu facilis.

εὐχωρός, ον, late patens; amplius.

εὐψυκτος, ον, facilis refrigeratu.

εὐψυχέω -ᾶ, forti animi sum; animosus sum· εὐψύχει (περὶ νεκρῶν), have pia anima!

εὐψυχος, ον, animosus, a, um; magnanimus, a, um.

εὐψύχως, animose.

εὐώδης, ες, bene olens; odorativus, a, um.

εὐωδία, ἡ, suavitas odoris.

εὐωδιάζω, odorem suavem reddo || —ομαι, bene odoror.

εὐώλετος, εν, ἐπιθ. pulchra habens brachia.

εὐώνητος, εὐωνος, ον, boni pretii; vili pretio; vilis, e.

εὐωνία, ἡ, vilitas annonae; vilitas, -atis, θ.

εὐώνυμος, ον· 1) bono nomine praeditus, a, um; celebris, is, e. 2) = ἀριστερός, laevis, a, um.

εὐώνως, vili pretio; viliter.

εὐώπις, pulchros oculos habens.

εὐωχέω -ᾶ τινα, convivio ἢ epulis accipio aliquem· || —οῦμαι, convivor, -atus sum, -ari; epulor, -atus sum, -ari.

εὐωχητής, δ, epulo; conviva.

εὐωχητικός, ἡ, δν, epularis, e.

εὐωχία, ἡ, epulae, -arum, θ.

ἐφάλλομαι, insilio; supersilio.

ἐφαλμος, ον, murica conditus.

ἐφαλος, ον, maritimus, a, um.

ἐφαλσις, ἡ, assultus, -i, ἄ.

ἐφάμιλλος, ον· 1) de quo certatur; de quo est certamen. 2) = ζηλωτής, ὁμοιος, aemulus, a, um; aequalis, e.

ἐφάμιλλως, 1) aequaliter· *2) certatim.

ἐφάπαξ, semel.

ἐφαπλώω -ᾶ, ehpando, -ere; dif-fundo super· || —οῦμαι, expandor, -i; extendor, -i.

*ἐφάπλωμα, τό, tegimen lecti.

ἐφάπτω (= δένω)· adligo, -ere, aliquid· α') μέσ. —ομαι τινος, adtingo (-ere) aliquid· β') μετφ. —της ἀληθείας, τοῦ ἀληθοῦς, comprehendo veritatem.

ἐφαρμογή, ἡ· 1) commissura, -ae, θ. 2) accommodatio, -onis, θ. *3) adplicatio, -onis, θ. usus, -us, ἄ.

ἐφαρμόζω τί τινι· 1) accommodo (-avi, -atum, -are) aliquid aliqui ἢ ad rem; 2) νεοελ. —ομαι, α') —εται καλῶς, bene aptum ἢ accommodatum est; β') οὐδέποτε ὁ νόμος —εται, numquam lex in usu est· γ') τοῦτο ἐν τῇ παρουσίᾳ ὑποθέσει οὐκ —εται, non hoc cadit it hanc rem, alienum est ab hoc.

ἐφάρμοσις ἡ, adplicatio, θ.

*ἐφαρμοσίμος, ον, qui potest accommodatus esse.

ἐφαρμοστέος, α, ον, adplicandus, a, um; aptandus, a, um.

ἐφαρπάζω, rapio, -ere.

ἐφεδρεία, ἡ· 1) = κάθισμα, sessio, -onis, θ. 2) περὶ στρατ. subsidia acies; subsidia, οὐ. πλ. copiae subsidiariae.

ἐφεδρεύω· 1) ἐπικάθημαι, insideo, -ere· 2) = ἐνεδρεύω, subsideo (-ere) alicquem; insidior (-ari) alicui· 3) ἐφεδρός εἰμι, in subsidiis sum, οἱ ἐφεδρεύοντες, subsidiarii.

ἐφεδρος, ον, subsidiarius, a, um.

ἐφέζομαι, insideo, -ere.

ἐφεκτικός, ἡ, δν· 1) inhibens, -ntis; 2) ἐφεκτικοὶ (δῆλ. φιλόσοφοι), cunctatores, haesitatoris.

ἐφεκτικῶς, dubitanter.

ἐφελκόμαι -οῦμαι, ulceror.

ἐφελκτικός, attractorius, a, um.

ἐφελκυστής, δ, attractor, ἄ.

ἐφελκυστικός, ἡ, δν· 1) attractorius, a, um· 2) ἐνεργ. attrahens.

ἐφελκύω, ἐφέλκω, attraho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· μεσ. —ομαι, ad me traho.

ἐφελξίς, ἡ, attractio, -onis, θ.

ἐφεξῆς· 1) = κατὰ σειράν, ordine πάντες ἐφεξῆς, ad unum omnes· 2) —εἶτα, deinceps; deinde.

ἐφεπτομαι τινι· 1) sequor, -i; comitor, -ari, aliquem· 2) ἐχθρ. sequor, insequor, -i, aliquem.

ἐφερμήνευσις, interpretatio.

ἐφερπίζω καὶ ἐφέρπω, arrēpo ἢ irrēpo, -ere; reptando eo.

ἐφείσιμος δίκη, causa de qua fit appellatio ἢ provocatio.

ἐφρασις, ἡ· 1) = ἐπιθυμία, appetitus, -us, ἄ. desiderium, -i, οὐ. 2) περ

δίλης, appellatio, -onis, ὅ. provocatio, -onis, ὅ.

ἐφέστιος, ὄν. ad focum sedens; qui in eadem est domo.

ἐφεστρίς, ἡ, amiculum, -i, οὐ.
ἐφέτης (ἐφέται)· 1) iudex (iudices) causarum capitalium· *2) iudex (iudices) ad quem (quos) appellatio iit; ephēta, ephētae.

ἐφετικὰ ῥήματα, verba desiderativa
*ἐφετεινός, ἡ, ὄν, ἴδε φτεινός.

ἐφέτος, ἴδε φέτις.

ἐφετίνα παίζειν, pila ludere.

ἐφεύρεμα, τό, inventum, -i, οὐ.

ἐφευρέσις, ἡ, inventio; -onis, ὅ.

ἐφευρέτης, ὁ, inxentor. -oris, ὁ.

ἐφευρετικός, ἡ, ὄν, ad invenendum ingeniosus, a, um.

ἐφευρίσκω, invenio (vêni, -ventum, -ire) aliquid.

ἐφέπω, recoquo, -ere.

ἐφήβαιον, τό, pubes, is, ὅ.

ἐφηβάω -ῶ, pubesco, -ere.

ἐφηβεία, ἐφηβοσύνη, ἐφηβότης,

ἡ, pubertas, -atis, ὅ.

ἐφηβύω, pubesco; puber sum.

ἐφηβικός, ἡ, ὄν, ad ephebos ἢ

puberes pertinens.

ἐφηβος, ὄν, pubes ἢ puber, -eris.

ἐφηγέομαι, -οῦμαι reum indicio iudicibus.

ἐφήγησις, ἡ, delatio rei iudici.

ἐφήδομαι τι, delector aliqua re.

ἐφηδύνω τι, suavius reddo aliquid.

ἐφήκω, pervenio, -ire.

ἐφήλιξ ὁ, ἡ, adultus, -a.

ἐφηλῆς, ἡ, ephēlis, -ilis, ὅ.

ἐφηλος, ὄν, ephelidas laborans.

ἐφηλώω -ῶ, clavis adfigo, aliquid.

ἐφηλωτός, ἡ, ὄν, clavis adiixus.

ἐφημερευτής, ὁ, diurnus curator.

ἐφημερεύω· 1) diurnam curatio-nem habeo· 2) † = εἶμαι ἐφημέριος, sacerdos sum.

† ἐφημερία, ἡ, sacerdotium, οὐ.

ἐφημέριος, α, ὄν, unius, diei || † ὁ -ος, sacerdos, -odis, ὁ.

ἐφημερίς, ἡ, diarium, -i, οὐ. e-phemeris, -itis, ὅ. [unius diei.

ἐφήμερος, ὄν, diurnus, a, um;

ἐφησυχάζω τι, in aliqua re acquiesco (-evi, -ere).

ἐφθαρμένως, corrupte.

ἐφθοπάλης, ὁ, qui cocta vendit
ἐφθοπωλείον, τό, locus ubi cocta veneunt.

ἐφθός, ἡ, ὄν, coctus, a, um.

ἐφιάλης, ὁ· 1) incubo, -onis, ὅ. nocturna supressio· *2) γεοελ.μετφ. οὔτος (ὁ ἀνθρ.) μου εἶνε —, ille mihi permolestus est.

ἐφιδρώω -ῶ, insudo, -ere.

ἐφιδρώσις, ἡ, tenuis sudor.

ἐφισάνω τι, insideo aliquid.

ἐφίημι· 1) injicio, -ere; immitto, -ere, aliquid· 2) remitto, -ere, ali-

quid· 3) ἐπὶ δικῶν — εἰς τινα, —

εἰς ἕτερον δικαστήριον τὴν δίκην, adpello (-are) ad aliquem, provo-co ad iudicem majorem.

ἐφικνέομαι -οῦμαι τιος· 1) adsequor (-cutus sum, -i) aliquid· 2)

— τι ἢ ἐπὶ τι, pervento in (-locum)· 3) ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων ἢ

μνήμη ἐφικνείται, post hominum memoriam.

ἐφικτός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. quem adsequi (adipisci) possumus, ὁθ. = adsequabilis, e.

ἐφιπτάζομαι, ἐφιπτεύω, equito super.

ἐφίππιον, τό, sella (equi).

ἐφιππος, ὄν, qui equo vehitur; eques, -itis.

ἐφίπταμαι, involo, advolo, -are.

ἐφίστημι (ἐπιστήω, ἐπέστησα)· 1)

— τί τι, sisto, colloco aliquid

juxta aliquid· 2) — τινά τι, (=

προσστημί τινά τιος) praeficio aliquem alicui rei || ἐπέστην τι, ἐ-

φέστηκά τι, ἐφίσταμαι τι, praesum (praefui) alicui rei· 3) — (ἐπέ-

στησα) τὸν νοῦν (τὴν διάνοιαν) animo adverto animum ed rem, animo

incumbo ad rem· 4) — τι (=στα-

ματῶ τι), sisto, reprimo, inhabeo, coerceo aliquid· 5) ἐφίσταμαι τι, immineo (-ere) alicui· 6) ἐπέστη ἡ

ἡμέρα, ὁ καιρός (ἡ ὥρα), dies tempus institit (pervenit).

ἐφοδεία, ἡ, circuitio, -onis, ὅ.

ἐφοδεύω· 1) circumeo, -ire, ali-

quid· 2) vigilias circumceo.

ἐφοδιάζω· 1) — τινά, ad viam

instruo aliquem; instruo aliquem rebus necessariis: *2) — πόλιν, φρούριον, στρατόν, commeatum in urbem, in castellum infero; frumentum ἢ commeatum exercitui provideo: 3) — ομαί, instruo (-ctus sum, -i) aliqua re.

ἔφοδιον, τό: 1) = ὁδοιπόριον, viaticum, -i, οὐδ. 2) = τὰ ἐπιτήδεια, commeatus, -us, ἄ. 3) subsidium, adjuvamentum, -i, οὐδ.

1. ἔφοδος, ἡ: 1) = διόδος, commeatus, -us, ἄ. *3) ἐξ ἔφοδον ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν, impressione iacta urbem expugnaverunt.

2. ἔφοδος (= περιπόλος), ὁ: circuitor, -oris, ἄ.

3. ἔφοδος, ον, ad quem aditus est ἐφόλιον, τό, scapha, -ae, θ.

ἐφολκός, ὄν, artrahens, -ntis.

ἐφοπλίζω, paro, -are.

*ἐφοπλισμός (πλοίου) armamenta.

ἐφορατικός, ἡ, ὄν, aptus ad res inspiciendas.

ἐφορέω -ῶ: 1) intueor, -eri; perlustro, -are, aliquid: 2) = προσοῶ, prospicio, -ere: 3) ἐπεῖδον, ες, εν, vidi, vidisti, vidit.

ἐφορεία, ἡ: 1) inspectio, θ. *2) οἱ ἔφοροι, inspectores, -um ἄ.

ἐφορεύω, inspector sum.

ἐφορμάω -ῶ τινι, impetu facio, irruo (-ui, -ere) in aliquem.

ἐφορμέω -ῶ, in statione sum.

ἐφορμησις, ἡ, impetus, us, ἄ.

ἐφορμίζω, navem ad stationem adpello.

ἐφορμισις, ἡ, statio in portu.

ἐφορμος, ον, qui in statione est.

ἐφορος, ον, inspiciens, -ntis, ὁ

ἔφορος, inspector, -oris, ἄ.

ἐφ' ὄσον, quantum; quoad.

ἐφυβρίζω τινά ἢ τι, contumeliā alicui aliquem.

ἐφυβριστής, ὁ, contumeliosus.

ἐχέγγυος, ον, idoneus sponsor alicujus rei || ἐχέγγυον, τό, sponsio, -onis, θ. fides, -ei, θ.

ἐχεμυθέω -ῶ, linguam contineo; verba suppresso; sileo, -ere.

ἐχεμυθία, ἡ, taciturnitas, θ.

ἐχεμυθος, ον, ἐπιθ. linguam cohi-

pens; taciturnus, a, um.

ἐχεφρονέω -ῶ, prudens sum.

ἐχεφροσύνη, ἡ, prudentia, θ.

ἐχεφρων, ον, prudens, -ntis.

ἐχεφρόνως, prudenter.

ἐχθαίρω καὶ —ομαί τινα, cdi aliquem.

ἐχθές, χθές, heri.

ἐχθεσινός, hesternus, a, um.

ἐχθιστος, η, ον, invisissimus, infensissimus.

ἐχθος, τό, cdiium; inimicitiae.

ἐχθρα, ἡ, inimicitiae, -arum, θ. hostilitas, -aiis, θ.

ἐχθρεύω τινί, (—ομαί τινα) inimicus sum alicui.

ἐχθρικός, ἡ, ὄν, inimicus, a, um; hostilis, e.

ἐχθρικός ἔχω (διάκειμαι) πρὸς τινα inimicus sum alicui.

ἐχθρός, ἄ, ὄν: 1) = μισητός, inviusus (a, um), alicui: 2) = δυσμενής, inimicus, a, um; iniensus, a, um: θ. 3) = πολέμιος, hostilis, e.

ἐχθρῶς, iniense; hostiliter.

ἐχιδνα, ἡ, vipera, -ae, θ.

ἐχίνος, ὁ, echinus, -i, ἄ.

ἐχινώδης, ες, echinatus, a, um.

ἐχίς, ὁ, anguis; vipera.

ἐχίτης (λίθος) echites, -ae, ἄ.

ἐχμα, τό, retinaculum, -i, οὐδ.

ἐχόμενος, proximus, a, um.

ἐχομένως, protinus; statim.

ἐχόντως νοῦν, prudenter.

ἐχυρός, ἄ, ὄν, munitus, a, um.

ἐχυρότης, ἡ, munitio; firmitas.

ἐχυρόω -ῶ τινι, munio; firmo, -are.

ἔχω: 1) μεταβ. α') = ἔστι μοι τι, habeo (-ui, itum, -ere), aliquid; est mihi aliquid: β') = παρέχω, habeo, affero: γ') = κατέχω, κρατῶ, habeo, teneo, obtineo, -ere: δ') = κέκτημαι, habeo, possideo, -ere: ε') (μετ' ἀπαρεμφ.) = δύναμαι, habeo, possum: 2) ἀμεταβ. (μετ' ἐπιρ.) = διακείμεαι, me habeo; sum: πῶς ἔχει ὁ φίλος; amicus quomodo se habet? 3) περιφρ. ἔχω μαθῶν, habeo exploratum: ἔχω θανύσας, admiror: 4) ἔχομαι: α') παθητ. = κατέχομαι, teneor (-eri), ab aliquo ἢ aliqua re: β') μέσο. ἔχομαι τινος ἢ ἐν

-τινι, haereo (haesit, -ere), ali-
qua re.

εβανός, ή, όν, coctilis, e.

*εψές, heri vesperi.

εψευσμένος, falso.

εψημα, τό, coctile, -is, ού.

εψησις, ή, coctio, -onis, θ.

εψητήρ, εψητής, coctor, á.

εψητός, όν 1) coctus, a, um

*2) = όπιός, assus, a, um.

εψω, coquo, -ere.

εωθεν, a primo mane.

εωθινός, ή, όν 1) matutinus, a,
um *2) τό εωθινόν σάλπισμα, quarta
vigilia.

εωλος, ον 1) pridianus, a, um
2) obsoletus, a, um.

εώς, α, ον, matutinus, a, um.

1. εως, ή, aurora, -ae, θ.

2. εως 1) donec 2) dum 3) quoad

εως άν ζή, quoad vivet 4 εως σή-
μερον, usque ad hodiernum diem

*5) νεοελ. εως τρεις χιλιάδες, circiter
tria milia.

Z

Z, ζ (ζήτα), τό έκτον γράμμα,
litera Z, ως αριθμητικόν σημειον τό
μην ζ' = septem και septimus, τό
δὲ ζ=septies mille.

ζα— (μόρ. άχώρ.) valde.

ζάθεος, ον, maxime divinus, a, um

ζάλη, ή 1) procella, -ae, θ. tem-
pestat, -atis, θ. *2) νεοελ. = σκοπι-
δινα, vertigo, -inis, θ.

ζαλίω τινά 1) = σκοτιδιναν προ-
ξενώ, vertiginem alicui affero —
ομαι (= σκοτιδινώ), vertigine la-
boro ή corripior 2) alicui mole-
stiae sum; alicui molestus sum.

ζάπλουτος, ον, praedives, -itis.

ζάπυρος, ον, valde igneus, a, um

*ζάχαρη, ζάχαρις (= σάκχαρον)
saccharum (-on), -i, ού.

*ζαχαροπλαστεϊον, τό, dulciari-
um, -ii, ού.

*ζαχαροπλάστης, δ, dulciarius,
-ii, á. condimentarius, -ii, á.

ζάω -ώ, in vita sum; vivo, (vixi,
victum) -ere || προστ. ζήθι! vive!

ζήτω! vivat! ζήτω ή πατρίς! vivat
patria! άπαρέμφ. τό ζήν, vita, -ae,
θ. || έπι άψήζ. ζώσα φωνή, viva vox,
ζώσα εικών, viva imago || μετφ.
vivo; valeo; vigeo.

ζέα, ή, zea, -ae, θ. fiar, -ris, ού.

ζειδωρος γή, alma terra.

ζεμα, τό, decoctum, -i, ού.

ζεματίζω 1) fervefacio, -ere *2)
aquá calidá perfundo aliquid ή ali-

quem *—ομαι, aquá calidá per-
fundor.

ζέσις, ή, iervor, -oris, θ.

*ζέστη, ζέστα, ή, calor, á.

*ζεσταίνω, calefacio, (-ere) ali-
quem ή aliquid || —ομαι, caleso.

ζεστός, ή, όν, iervens, -ntis.

ζευγάριον, τό 1) vile pur bucu-
larum *2) = ζευγος, par, -aris, ού.
*3) jugum boum.

ζευγηλάτης, δ, arator, -oris, á.

ζεύγη, ή, jugum, -i, ού.

ζεύγμα, τό 1) junctura, -ae, θ.
vinculum, -i, ού. 2) (σχ. λόγον),
zeugma.

ζεύννυμι και ζευγνύω, ρ. jungo
(-nxi, -nctum, -ere) || —ομαι, jun-
gor, junctus sum, -i.

ζεύγος, τό 1) jugum, i, ού. τρία
ζεύγη βοών, tria juga boum 2) par
-aris, ού. ζεύγος ύποδημάτων, par
calceorum τρία ζεύγη περιστερών,
tria paria columbarum.

ζευγοτροφέω -ώ, equos curules alo
ζευγοτρόφος, equos curules alens.

ζευκτηρία, ή, ligamen, -inis, ού.

ζευκτηριος, copulatorius, a, um.

ζευκτός, ή, όν, junctus, a, um.

ζεΰξις, ή, conjunctio, -onis, θ.

ζεφυρικός, ad zephyrum pertinens

ζέω 1) = βράζω, ferveo, -cre; bul-

lio, -ire 2) = πυροδμαι, iervesco,

-ere 3) ζέω τινός (= μεστός ειμί τι-
νος), ferveo, aliqua re.

*ζήλεια, ἡ, invidia, -ae, θ.
 *ζηλευτός, invidendus, a, um.
 *ζηλεύω· 1) aemulor, -ari, aliquidem ἢ aliquid· 3) = φθονῶ, invideo, -ere.
 ζήλος, δ· 1) = φθόνος, invidia, -ae, θ. 2) = ζηλοτυπία, aemulatio, θ. 3) = σφοδρὰ ἐπιθυμία, studium, -ii, οὐ. diligentia, -ae, θ.
 ζηλοτυπέω -ῶ, zelotypiā affectus sum; aemulor (-ari) alicui.
 ζηλοτυπία, ἡ, zelotypia, -ae, (Κικέρ.); aemulatio, θ.
 ζηλότυπος, ον, zelotypus, a, um; aemulus, a, um.
 ζηλώω -ῶ τινα ἢ τι· 1) aemulo (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid· 2) ζηλώ βιον ἀποράγμονα, vitam a negotiis abhorrentem colo· 3) ζηλώ τινά τινος (= μακαρίζω), beatum praedico, beatum censeo aliquem (ἢ aliquid) ob rem aliquam· 4) ζηλοτυπῶ, aemulor ἢ invideo alicui· 5) = θηρῶ τι, sector (-ari) aliquid.
 ζήλωμα, facinus aemulum.
 ζήλωσις, ἡ· 1) aemulatio, -onis, θ. 2) sectatio, -onis, θ.
 ζηλωτέος, aemulandus, a, um.
 ζηλωτής, δ· 1) aemulator; aemulus· 2) ζηλωτής τινος, sectator, a.
 ζηλωτικός, aemulans, -ntis.
 ζηλωτικῶς, aemulanter.
 ζηλωτός, ἡ, ον, aemulatione dignus (a, um).
 ζημία, ἡ· 1) damnum, -i, οὐ. 2) ζημία χρημάτων, mulcta, ae, θ. 3) = ποινή, poena, ae, θ.
 ζημιόω -ῶ τινα· 1) damnum do alicui; 2) ἀργυρίῳ ζημιῶ τινα, aliquem pecuniā mulcto· 3) -οῦμαι, damnum, detrimentum accipio (capio, iacio).
 ζημιώδης, es, damnosus, a, um.
 ζημιώσεις, ἡ, mulctatio, -onis, θ.
 ζήτα, zeta.
 ζητέω -ῶ τινα ἢ τι· quaero (quaesivi, quaesitum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) = αἰτῶ τι, peto, -ere; posco, -ere, aliquid· 3) = προσπαθῶ, studeo, conor, volo.
 ζήτημα, τό, quaestio, θ.

ζητήσιμος, ον, quaerendus, a, um
 ζήτησις, ἡ· 1) quaestio, -onis, θ. 2) petitio, -onis, θ.
 ζηητέος, α, ον, ἐπιθ. quaerendus, a, um.
 ζητητής, δ, quaesitor, -oris, a.
 ζητητικός, ἡ, ον, studiosus indagandi.
 ζηητός, ἡ, ον, quesitus, a, um.
 ζιγγίβερις, ἡ, zingiberis, -is, θ.
 ζιζάνιον, τό, zizanium, -ii, οὐ.
 ζίζυφον, τό, zizyphum, -i, οὐ.
 ζορκάς, ἡ, dama, -ae, θ.
 ζοφερός, á, óν, caliginosus.
 ζόφος, δ, caligo, -inis, θ.
 ζοφῶω -ῶ, caliginem ἢ tenebras oifundo, ζοφοῦμαι, caligo, -are.
 ζοφώδης, es, caliginosus, a, um.
 *ζυγαριά, ἡ, libra, -ae, θ.
 *ζυγιάζω, ζυγίζω· 1) pendo, -ere; proudero, -are, aliquid· 2) οὐδ. ἔκαστον ἐξήκοντα λίτρας ζυγίζει, sexagens pondo pendunt.
 ζύγιον (ζύγη), pondus, -eris, οὐ.
 ζύγια, pondera.
 ζύγιος, ον, jugalis, e, equi jugales ἢ ἀπλ. jugales.
 ζυγοειδής, es, jugo similis, e.
 *ζύγισμα, τό, ponderatio, -onis, θ.
 ζυγομαχία, ἡ, rixa, ae, θ.
 ζυγός, δ· 1) jugum, -i, οὐ. 2) μετρ. = ἡ δουλεία· 3) ῥάχης ὄρους (κοιν. ὁ ζυγός), jugum -i, οὐ. 3) = ζυγαριά, libra, -ae, θ. trutina -ae, θ.
 ζυγόσταθμος, δ, libra, -ae, θ.
 ζυγοστασία, ἡ, libratio, θ.
 ζυγοστατέω -ῶ, ζυγοσταθμέω -ῶ τι, pondero, -are, aliquid.
 ζυγοστάτης, δ, ponderator, -oris, a.
 ζύγωμα, τό, vectis, -is, á.
 *ζυγώνω· 1) adpropinquo, -are; advento, -are· 2) μεταβ. ζυγώνω τινά, adeo aliquem.
 ζύγωσις, ἡ, jugatio, θ.
 ζυγωτός, jugo junctus, a, um.
 ζυθοποιεῖον, ζυθοπωλεῖον, τό, cervisiae officina.
 ζυθοποιός, ζυθοπώλης, δ, cervisiae coctor.
 ζύθος, δ; zythum, -i, οὐ. cervisia, -ae, θ.
 ζύμη, ἡ, fermentum, -i, οὐ.

ζυμίτης ἄστος, δ, fermentatus panis
ζυμόω -ῶ· 1) fermento, -are· ζυ-
μοῦμαι, fermentesco, -ere· *2) ζυ-
μῶν (= φυρῶ), farinam, subigo.

ζύωμα, τό· 1) iermentum, -i, οὐ.
*2) = φύρασις, farinae subctio.

ζύωσις, ἡ, iermentatio, θ.

ζυμωτός, iermentatus, a, um.

ζωάριον, τό, bestiola, -ae, θ.

ζωγραφεῖον, τό, officina pictoris,

ζωγραφέω -ῶ, pingo (-nxi, -iictum,
-ere) aliquid ἢ aliquem.

ζωγράφημα, τό, ζωγραφία, ἡ,
tabula picta; pictura, -ae, θ.

ζωγραφητός, pictus, a, um.

ζωγραφικός, pictorius, a, um.

ζωγραφική, ἡ, ars pingendi; ars
picturae.

ζωγράφος, δ, pictor, -oris, ἄ.

ζωγρέω ῶ, vivum aliquem, capio;
ζώρει, vivum me cape.

ζωδιακός κύκλος, orbis signifier;
zodiacus, -i, ἄ.

ζώδιον, τό· 1) bestiola, -ae, θ. 2)
signum in zodiaco.

ζωή, ἡ, vita, -ae, θ.

ζωηρός, ἄ, ὄν, vividus, a, um;
vividus, a, um, vivax, -acis.

ζωηρῶς, vivide; acr. ter.

ζωηφόρος, ὄν, vitam afferens, -ntis;
salutaris, e.

ζωϊκός, ἡ, ὄν, animalis, vitalis, e.

ζῶμα, τό, cingulum, -i, οὐ.

ζωμίδιον, τό, jusculum, -i, οὐ.

ζωμός, δ, jus, -uris, οὐ. sorbi-
tio, -onis, θ.

ζωνάριον, τό, cingillum, οὐ.

ζώνη, ἡ, zona, -ae θ. cingulum,
-i, οὐ. balteus, -i, ἄ.

ζώννυμι, καὶ ζωννύω, cingo (cin-
xi, cinctum, -ere) || -νμαι, cingor,
cinctus sum, -i.

*ζωντανεύω (= ἀναβιῶ)· 1) revi-
visco, -ere· 2) ad vitam revoco.

*ζωντανός, ἡ, ὄν, vividus, a, um.

ζωογενής, ἔς, animalis, e.

ζωογονέω -ῶ· 1) vivum gigno· 2)
vivifico aliquem ἢ aliquid vitam
infundo ἢ reddo alicui.

ζωογόνησις, ἡ, generatio anima-
lis· *1) vivificatio, -onis, θ.

ζωογονία, ἡ, generatio animalis.

ζωογόνος, ὄν· 1) viviparus, a,
um. 2) vitalis, e.

ζωοδότρια, ἡ, vitam largiens.

ζωοδότης, δ, vitae largitor.

ζωοδόχος, ὄν, vivificus, a, um.

ζωοειδής, ἔς, animalis speciem
reiferens. [lium.

*ζωολατρεία, ἡ, adcratio anima-

*ζωολάτρης, δ, adorator anima-
lium. [malibus.

*ζωολογία, ἡ, doctrina de ani-

ζῶον, τό· 1) = ἐμψυχον, animal,
-alis, οὐ. 2) = ἄλογον ζῷον, bestia,

-ae, θ. τὰ ζῷα, bestiae, -arum.

ζωοποιέω -ῶ, vivifico (-are) ali-
quem ἢ aliquid.

ζωοποιήσις, ἡ, vivificatio, θ.

ζωοποιός, ὄν, vivificus, a, um.

ζωός, ἡ, ὄν, vivus, a, um.

ζωοστάσιον, τό, stabulum, -i, cθ.

ζωότης, ἡ, facultas animalis.

ζωοτοκέω -ῶ, animal gigno.

ζωοτοκία, ἡ, animalis generatio

ζωοτόκος, ὄν, animal gignens.

ζωοτροφεῖον, τό, vivarium, -ii, οὐ.

ζωοτροφέω -ῶ, animalia alo.

ζωοτροφία, ἡ· 1) nutritio anima-
lium· *2) -αι, cibaria, -orum.

ζωοφορέω -ῶ, vivum animal gero.

1. ζωοφόρος, ὄν· 1) animalia fer-
rens· 2) orbis signifer· 3) ἐν τῇ
ἀρχῇ. zophorus, -i, ἄ.

2. ζωοφόρος, ὄν, vitam afferens

ζωόφυτον, τό, plantanimalium,
-ii, οὐ. ζωόφυτα, plantanimalia.

ζωοπυρέω -ῶ, e. sopitos suscito
ignes; reiocillo, -a e; μετφ. alo,
augeo aliquid.

ζώπυρον, τό, reliquiae ignis so-
piti; suscitabulum ignis.

ζώπυρος, ὄν, ignem excitans.

ζώσιμος, ὄν, vitalis, e.

ζῶσις, ἡ, cinctus, -us, ἄ.

ζωστήρ, δ, cingulum, -i, οὐ.

ζῶστρον, τό, cinctus, -us, ἄ.

ζωτικός, ἡ, ὄν· 1) vitalis, e· 2)
animalis, e.

*ζωτικότης, ἡ, vitalitas, θ.

ζωῦφιον, τό, bestiola, -ae, θ.

ζωώδης, ἔς· 1) animalis, e· 2)
belluinus, a, um.

*ζωωδῶς, animalite..

H

H. η (ἦτα), τὸ ἕβδομον γράμμα, littera H· ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν η' = octo καὶ octavus, a, um· τὸ δὲ η octies mille.

1. ἦ· 1) σύνδ. an. αζ. aut vel· 2) ἐν διαζ. ἐρωτημ. an· δοῦλος εἶ, ἦ ἐλεύθερος; servus esne, an liber? 3) σύνδ. συγκριτ. quam: ἐκείνος, μᾶλλον ἢ ἐγώ, ille nagis quam ego· 4) ἐπιφών. ah, heus.

2. ἦ· 1) profecto, revera, certo· ἦ γάρ, sane· ἦ που (ἦ ἦπου), profecto· 2) ἐν ἐρωτησ. -ne? ἦ λέγω; dicamne.

3. ἦ = ἦν, eram.

4. ἦ· 1) = ὅπου, ubi, quo· 2) = ὅπως, quomodo.

ἡβάσκω, pubesco, -ere.

ἡβάω -ῶ, pubes sum; in flore aetatis adultae sum.

ἡβη, ἡ· 1) = ἐφηβεία, pubertas, -atis, φ. 2) = τὸ ἐφηβαῖον, pubes, -is, φ. 3) Ἡβη (θεά), Hebe, -es, φ.

ἡβηδόν, omnes puberes.

ἡβητικός, ἡ, ὄν, juvenilis, e.

ἡγεμονεία καὶ ἡγεμονία, ἡ, principatus, -us, ἄ. imperium, οὐ.

ἡγεμονεύω τινός· dux ἢ ductor sum alicujus.

ἡγεμονικός, principalis, e.

ἡγεμονικῶς, imperatorie.

ἡγεμονίς, ἡ, regina, ae, φ.

ἡγεμών, δ· 1) — τῆς ὁδοῦ, dux itineris· 2) — στρατεύματος, dux, -ucis, ἄ. praetor, -oris, ἄ. 3) princeps, -ipis; rex, regis, ἄ.

ἡγέομαι -οὔμαι· 1) = προπορεύομαι, praeceo, -ire; duco, -ere· 2) — τινι, praeceo aliquem· 3) — τινος (σπ. τιλί), duco (-xi, -ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid· — τι, puto, (-are), aliquid.

ἡγέτης, δ, princeps, -ipis.

ἡγήτειρα, ἡ, ductrix, -icis.

ἡγήτωρ, δ, dux, -ucis.

ἡγιασμένος, sancte, pure.

ἡγμένος, η, ον, eruditus, a, um. ἡγούμενος, δ, abbas, -atis, ἄ. praefectus monasterio· ἡγουμενία, dignitas abbatis· ἡγουμενεύω, abbatem ago· ἡγουμένη, ἡγουμένησσα, monasterio puellarum praefecta.

ἡγουν, videlicet; id est.

ἡδέως, suaviter; libenter.

1. ἡδη (παρτ. τοῦ οἶδα)· noveram.

2. ἡδη (ἐπίρρ.)· 1) jam· 2) mox·

3) nunc· νῦν ἡδη, nunc jam.

ἡδιστος, η, ον, ἴδε ἡδύς.

ἡδομαι (ἡσθην) τινι ἢ ἐπὶ τινι· laetor (-atus -sum, -ari), aliqua re; delector, -ari, aliqua re.

ἡδονή, ἡ· 1) = ἡδύτης, jucunditas, -atis, φ. suavitas, -atis, φ. 2)

συνήθ. = τέρωσις, voluptas, -atis, φ.

3) = τροφή, deliciae, -arum, φ. 4)

= εὐθυμία, laetitia, -ae, φ. 5) =

ἐπιθυμία, voluptas, libido, -inis, φ.

ἡδονικός, voluptarius, a, um.

ἡδονικῶς, voluptuose.

ἡδυνεπής, ἐς· suaviloquus, a, um.

ἡδυλογία, ἡ, suaviloquentia, φ.

ἡδύλογος, suaviloquus, a, um.

ἡδύνω· 1) = ἀρνύω, condio, -ire,

2) = τέρωπω, jucundo ἢ delecto aliquem· 3) — ομαι· α') condior, -iri·

β') jucundor, delector, -ari.

ἡδυοσμία, ἡ, suavis odor.

ἡδύοσμον, τό, mentha, -ae, φ.

ἡδύοσμος, ον, suaviter olens.

ἡδυπάθεια, ἡ, affectio jucunda

et suavis; voluptas, -atis, φ.

ἡδυπαθέω -ῶ, voluptatibus de-

ditus sum; voluptate fruor.

ἡδυπαθής, ἐς, voluptatibus de-

ditus, a, um; voluptarius, a, um.

ἡδύπνευστος, ἡδύπνους, suavi-

ter spirans.

ἡδυπότης, δ, suavis comdotator.

ἡδύποτος, ον, potu dulcis.

ἡδύς, -εῖα, -ύ· 1) = γλυκύς, sua-

vis, e; dulcis· e· 2) = τερπνός,

εὐάρεστος, jucundus, a, um; laetus,

a, um. 4) συγχορ. ἡδίων, ον. suavior, -ius. || ὑπερφ. ἡδιστος, η, ον, suavissimus, a, um.

ἡδυσμα, condimentum suave.

ἡδύτης, ἡ, suavitas, -atis, θ.

ἡθικεύομαι, moraliter loquor.

ἡθικῆ, ἡ. 1) moralitas, -atis, θ. 2) ethice, -es, θ. morum disciplina; doctr. na de moribus.

ἡθικολόγος, δ, officiorum magister; virtutis magister.

ἡθικόν, τό, moralitas, -atis, θ.

ἡθικοποιέω -ῶ, moralem reddo aliquem ἢ aliquid. || —οῦμαι, moralis fio. [ius mutatio.

*ἡθικοποιήσεις, ἡ, morum in me-

ἡθικός, ἡ, ὄν, moralis, e.

*ἡθικότης, ἡ, moralitas, θ.

ἡθικῶς, moraliter; recte.

ἡθις, ἡθισμός, percolatio, θ.

ἡθμός, δ, colum, -i, οὔ.

ἡθιογράφος -ῶ, morum describo.

ἡθιογράφος, δ, morum descriptor

ἡθιολογέω -ῶ, oratione exprimo mores.

ἡθολογία, ἡ, morum expressio.

ἡθολόγος, δ, morum efec.or.

ἡθοποιέω -ῶ. 1) mores formo. instituo moribus. 2) mores exprimo

ἡθοποιῶ, ἡ, morum institutio.

ἡθοποιός, ὄν. 1) mores instituens ἢ formans. *2) νεοελ. = ὑποκριτής θεάτρον, actor, -oris, ἄ.

ἡθος (πληθ. ἡθη). 1) mores, -um, ἄ. 2) = χαρακτήρ, ingenium, -i, οὔ.

3) = πάθος, affectus, -us, ἄ.

ἡκιστα, minime.

ἡκον, ἄορ. τοῦ ἔρχομαι.

ἡκριβωμένως, cum exacta cura et diligentia; accurate.

ἡκρωτηριασμένος, η, ον, truncus, a, um.

ἡκω. περμ. τοῦ ἔρχομαι.

ἡλακάτη, ἡ, colus, -us, καί i, θ.

*ἡλεκτρίζω τινα ἢ τι. vi electrica imbuo aliquem ἢ aliquid. || μετφ. incendo, inflammo, -are, aliquem.

|| —ομαι, electrica vi imbuo. μετφ. me incendo.

*ἡλεκτρικός, electricus, a, um.

*ἡλεκτρισμός, δ, electrica vis ἢ natura.

ἡλεκτροειδής, electro similis.

ἡλεκτρον, τό, electrum, -i, οὔ.

ἡλεκτροφόρος, electrifer, a, um.

ἡλεκτροώδης, es, electro similis.

ἡλός, ἄ, ὄν, stolidus, a, um.

ἡλιάζω, insolo, -are. || —ομαι, apricor, -atis.

ἡλιακόν, τό, solarium, -ii, οὔ.

ἡλιακός, ἡ, ὄν, solaris, e.

ἡλιασις, ἡ, insolatio, -onis, θ.

ἡλιώω -ῶ, ut sol candeo.

ἡλιθιάζω, stulte ago.

ἡλίθιος, α, ον, stultus, a, um.

ἡλιθιότης, ἡ, stultitia, ae, θ.

ἡλιθιώω -ῶ, stultum reddo.

ἡλιθιώδης, es, stulto similis.

ἡλικία, ἡ, aetas, -atis, θ. || *φράσεις (νεοελ.): ποῖον ἔτος τῆς ἡλικίας σας ἔχετε; ποῖας ἡλικίας εἶσθε; quot annos natus es? quotum annum agis? ἡλικίαν ἔχω τριάκοντα ἐτῶν, triginta annos natus, tricesimum annum agens.

ἡλικιώτης, δ, ἡλικιώτης, ἡ, aetate par; aequalis.

ἡλίκος, η, ον, quantus, a; um.

ἡλιοκαής, ἐς, persustus, a, sole.

ἡλιοκαία, ἡ, aestus solis.

ἡλιόμανστος, ον, sole exustus.

ἡλιόμορφος, ον, ἐπίθ. solis formam habens.

ἡλιος, δ, sol, solis, ἄ.

ἡλιοσκοπίον, helioscopion, -ii.

ἡλιότροπιον, heliotropium, -ii.

ἡλιόωω -ῶ, insolo, -are: in solo expono. || —οῦμαι, a sole illustror

ἡλίσκος, ον, claviculus, -i, ἄ.

ἡλίωσις, ἡ, insolatio, θ.

ἡλος, δ, clavus, -i, ἄ.

ἡλιώω -ῶ, clavo, are, aliquid.

ἡλωτός, ἡ, ὄν, clavatus, a, um.

ἡμεδαπός, ἡ, ὄν, nostras, -atis.

ἡμεῖς, nos.

ἡμελημένως, negligente.

ἡμέρα, ἡ, dies, ei, ἄ. || *καλή ἡμέρα, φλέε, salve, mi amice.

ἡμερεύω. 1) diem transigo. *2) νεοελ. α') mitigo, -are. β') mansuesco.

ἡμερήσιος, α, ον, unius diei; diurnus, a, um.

ἡμερινός, diurnus, a, um.

ἡμερόβιος, *ον*, in diem vivens.
 ἡμερολόγιον, calendarium, -ii.
 ἡμερομίσθιον, mercēs diurna.
 ἡμερονύκτιον, τό, diei et noctis spatium.
 ἡμερος, *ον*, mansuetus, a, um; cicur, -uris; mitis, e.
 ἡμερότης, ἡ, mansuetudo, θ.
 ἡμερόω -ῶ, mansuefacio, -ere, cicuro, -are; mitigo, -are, aliquid ἢ aliquidem' || —οὔμαι, mansuefio (-factus sum, -ieri).
 ἡμέρωμα, mansuefactum, -i, οὐ.
 ἡμέρωσις, ἡ, mansuetudo, θ.
 ἡμερωτής, δ, mansuetarius, ἀ.
 ἡμέτερος, noster, -tra, -trum.
 ἡμιβάρβαρος, *ον*, ἐπίθ. semibarbarus, a, um.
 ἡμιβαφής, dimidi parte tinctus.
 ἡμιβροχος, semimaditus, a, um.
 ἡμιγυμνος, *ον*, semiamictus, a, um, seminudus, a, um.
 ἡμιδαρεικός, daricus dimidius.
 ἡμιδιάμετρος, semidiametros, θ.
 ἡμιεφθός; semicoctus, a, um.
 ἡμιθανής, ἐς, semivivus, a, um.
 ἡμίθεος, δ, semideus, -i, ἀ.
 ἡμίκαυστος, ἡμίκαυτος, *ον*, semicaustus, a, um.
 ἡμίκαλαστος, *ον*, semifractus, a, um; semiruptus, a, um.
 ἡμίκλειστος, *ον*, semiclausus, a, um; semiadapertus, a, um.
 ἡμίκρανία, dolor dimidii capitis.
 ἡμίκρανον, sinciput, -itis, οὐ.
 ἡμίκύκλιον, τό, ἡμίκυκλος, δ, semicirculus, -i, ἀ.
 ἡμίκύκλιος, *ον*, semicirculatus, a, um; semirobundus, a, um.
 ἡμιμάθεια, semiperitia, -ae, θ.
 ἡμιμαθής, ἐς, semidoctus, a, um; semiperitus, a, um;
 ἡμίμετρον, dimidium mensurae.
 ἡμιμηναῖος, α, *ον*, semestris, e.
 ἡμιμόριον, τό, dimidia pars.
 ἡμιολία (ναῦς), navis piratica; myoparo, -onis, ἀ.
 ἡμιόλιος, δ, sexquialter, a, um.
 ἡμίονεος, α, *ον*, mularis, e.
 ἡμιονηγός, δ, mulio, -onis, ἀ.
 ἡμιονικός, ἡ, δν, mularis, e.
 ἡμίονος, δ, mulus, -i, ἀ.

ἡμίοπτος, *ον*, semicoctus, a, um.
 ἡμίπεπτος, *ον*, semicoctus, a, um; semicrudus, a, um.
 ἡμίπλεθρον, τό, semijugerum, -i.
 ἡμίπληγία, ἡ, hemiplegia, θ.
 ἡμιπληκτικός, ἡ, δν, ἐπίθ. hemiplegia laborans.
 ἡμισαπής, ἐς, semiputris, e.
 ἡμίσεια, θηλ. τοῦ ἡμιους.
 ἡμισεύω, dimidio (-are) aliquid, aequaliter divido aliquid.
 ἡμιστρόγγυλος, semirotundus.
 ἡμίσις, ἡμίσεια, ἡμισυ· 1) dimidius; a, um; semis (ἀκλ.)· 2) = εἰς τὸ ἡμισυ διαίρεθεις, dimidiadus, a, um· 3) ἐν συνθέσει γίνεται ἡμι-, sem-, ἡμίθεος, semideus.
 ἡμισφαίριον, dimidiada sphaera; hemisphaerium, -i, οὐ.
 ἡμιτάλαντον, dimidium talenti.
 ἡμιτελής, ἐς, semiperfectus, semiperactus, semitractatus, imperfectus, a, um.
 ἡμιτελῶς, imperfecte.
 ἡμίτητος, *ον*, ἐπίθ. in duas partes sectus.
 ἡμίτομος, *ον*, dimidiadus, a, um.
 ἡμιτόνιον, τό, semitonium, οὐ.
 ἡμιφανής, semiconspiciuus.
 ἡμιφλεγής, ἐς, ἡμίφλεκτος, *ον*, semicaustus ἢ semustus, a, um.
 ἡμίφρακτος, *ον*, ἐπίθ. dimidia parte septus.
 ἡμίφωνος, *ον*, semisonans, -ntis.
 ἡμίχλωρος, *ον*, semiviridis, e.
 ἦν, si.
 ἦναγκασμένως, coacte.
 ἦνία, ἡ (ἦνιον, τό), habena, -ae. θ. αἱ ἦνιαι (τὰ ἦνια) habenae.
 ἦνικα, quum, quando.
 ἦνιοποιέω -ῶ, habenas conficio.
 ἦνιοποιός, habenas faciens.
 ἦνιοχία, ἡ, aurigatio, -onis, θ.
 ἦνιοχέω -ῶ, aurigo, -are.
 ἦνιοχίσις, ἡ, aurigatio, -onis, θ.
 ἦνιοχικός, ἡ, δν, aurigalis, e.
 ἦνιοχος, δ, auriga, -ae, ἀ.
 ἦνυστρον, τό, abomasus, -i, ἀ.
 ἦνωμένως, conjunctim.
 ἦξω, ἰδὲ ἐρχομαι καὶ ἦκω.
 ἦπαρ, jecur, -oris ἢ -inoris, οὐ.
 ἦπατιαῖος, hepaticus, a, um.

ἥπατικὸς, hebaticus, a, um.
 ἥπατιτις (νόσος), hepataria.
 ἥπειγμένως, festinato; cito.
 ἥπειρόθεν, a continente.
 ἥπειρώω -ῶ, continentem facio.
 ἥπειρος, ἥ· 1) continens terra ἡ ἀπλ. continens, -ntis, θ. 2) Epirus (-os), -i, θ.
 ἥπησις, ἥ, sartura, -ae, θ.
 ἥπητήριον, τό, subula, -ae, θ.
 ἥπητής, δ, sartor, -oris, δ.
 ἥπιος, α, ον, placidus, a, um.
 ἥπιως, leniter; benigne.
 ἥπιότης ἥ, lenitas, -atis, θ.
 ἥρ (= ἔαρ), τό, ver, veris, οὐ.
 ἥρέμα, sensim; paullatim.
 ἥρεμαῖος, quietus, a, um.
 ἥρεμαῖως, sensim; lente.
 ἥρεμέω -ῶ, quiesco, -ere.
 ἥρέμησις, ἥ, quies, -etis, θ.
 ἥρεμία, ἥ, quies, -etis, θ.
 ἥρεμίζω, quiescere facio.
 ἥρεμος, ον, quietus, a, um; len-
 tus, a, um; m:tis, e.
 ἥριγένεια, mane nata (Aurora).
 ἥρμωσμένως, apte.
 ἥρώειον (φ.) heroion, -ii, οὐ.
 ἥρωϊκός, heroicus, a, um.
 ἥρωϊκῶς, heroice; fortiter.
 ἥρωϊνη, ἥ, heroina, -ae, θ.
 ἥρωϊς, ἥρωϊσσα, ἥ, herois, -idis,
 θ. heroina, -ae, θ.
 ἥρωϊον, τό, herois fanum.
 ἥρωϊος, α, ον, herous, a, um.
 ἥρωϊς, δ, heros, -oris, δ.
 ἥσθην, ἀόρ. τοῦ ἥδομαι, δ ἴδε.
 ἥσθόμην, ἀόρ. τοῦ αἰσθάνομαι.

ἥσσα ἥσάομαι, ἥσσω, ἴδε ἥτα,
 ἥτιάομαι, ἥτιων.
 ἥσυχαι, quiete; tacite.
 ἥσυχάζω· 1) σνήθ. ἀμετ. quiesco,
 -ere; tranquillo, -are· 2) μεταβ. ἥ-
 συχάζω τινά, tranquillo; placo, -are,
 aliquem.
 ἥσυχῆ, quiete; leniter.
 ἥσυχία, ἥ, quies, -etis, θ.
 ἥσυχος, ον, quietus, a, um, tran-
 quillus, a, um.
 ἥσύχως, quiete; tranquille.
 ἥτοι· 1) ἥτοι—ἥ, aut—aut· *2)
 = δηλαδῆ, scilicet.
 ἥττα, ἥ, clades, -is, θ.
 ἥτιάομαι -ῶμα· 1) ἥτιῶμαι (= ἥτιων εἶμι) τινος, inferior sum ali-
 quo· 2) (ἐν μάχῃ) ἥτιῶμαι, cladem
 accipio, vincor, -i; ἥτιῶμαι (τὴν
 δίκην, τ. ἔ. ἀπόλλυμι τὴν δίκην),
 causâ cado, litem (causam) perdo.
 ἥττων, ἥττων, minor, -us (-oris);
 inferior, -us(-oris)· ἥτιον(ἐπιρ)minus
 ἥτο, (πρτ. εἶμι)· erat.
 ἥφαίστειος, vulcanus, a, um· ||
 —ον, ὄρος, ignifluus mons.
 ἥχειον, τό, vas, qua sonus editur.
 ἥχῆτης, δ, sonator, sonarus.
 ἥχητικός, ἥ, ὄν, sonorus, a, um.
 ἥχέω -ῶ, sono (-ui, -are)· τὰ τύμ-
 πανα ἥχει, tympana sonant.
 ἥχῆ, ἥ, sonitus, -us, δ.
 ἥχος, δ, sonus, -i, sonitus, us, δ.
 ἥχώ, ἥ, echo, -us, θ.
 ἥχώδης, ες, sonorus, a, um.
 ἥχωδῶς, sonore·
 ἥώς, ἥ, aurora, -ae, θ.

Θ, θ (θητα), τὸ ὄγδοον γράμμα,
 litera θ. ὡς, ἀρ. θητικόν σημεῖον τὸ
 μὲν θ' = novem ἢ nonus, a, um,
 τὸ δὲ θ = novies mille.
 θακεύω, sedeo, -ere.
 θακός, δ, sedile, -is, οὐ.
 θαλάμη, ἥ, cubile ferarum.
 θαλαμηγός (ναῦς), thalamegus, -i,
 θ. navis cubiculata.

θαλαμηπόλος, δ, cubicularius, -ii,
 δ. || ἥ—, cubicularia, -ae, θ.
 θάλαμος, δ, cubiculum, -i, οὐ.
 θάλασσα, ἥ, mare, -is, οὐ.
 θαλασσεύω· 1) in mari versor ἥ
 sum· 2) in mari navigo.
 θαλασσίζω· 1) saporem aquae ma-
 rinae reddo· 2) mari similis sum.
 θαλάσσιος, marinus, a, um.

Θαλασσοκρατέω -ῶ, maris imperium teneo.
 Θαλασσοκρατία, maris imperium.
 Θαλασσοκράτωρ, ὁ, maris dominus; mari potitus.
 Θαλασσομυγής, ἐς, mari mixtus.
 Θαλασσοῦταις, ὁ, maris filius.
 Θαλασσοπληκτός, ον, maris fluctibus percussus ἢ expositus, a, um.
 Θαλασσοπαρέω -ῶ, per mare iter facio; navigo, -are.
 Θαλασσοπορία, ἡ, per mare iter; navigatio, -onis, ὁ.
 Θαλασσοπόρος, ὁ, per mare iter faciens; navigator, -oris, ἄ.
 Θαλασσοπόφυρος, ον, purpureus, a, um,
 Θαλασσοχρῶν, ονν, colore marino.
 Θαλασσῶ -ῶ, mari submergo.
 Θαλασσῶδης, ἐς, mari similis, e.
 Θαλάσσωσις, ἡ, proluvies maris.
 Θάλαττα, θαλαττεύω κτλ. ἴδε θάλασσα, θαλασσεύω κτλ.
 Θαλαρός, ἄ, ὄν, florens, -ntis; floridus, a, um, virens, -ntis.
 Θάλλα, ἡ· 1) florens fortuna· 2) convivium, -iir ὀύ.
 Θαλαῖζω, convivium florida ago.
 Θαλλός, ὁ, germem, -inis, ὀύ.
 θαλλῶν, -ndis, ὁ, frutex, -icis, ἄ.
 Θάλλω, floreo, (-ui), -ere.
 Θάλπος, τό, calor, -oris, ἄ.
 Θαλπτήριον, iomentum, -i, ὀύ.
 Θαλπτήριος, fovendi vim habens.
 Θάλπω, foveo (fovi, fotum) -ere.
 Θαλπωρή, ἡ, iomentum, -i, ὀύ.
 Θάλψις, ἡ, calor, -oris, ἄ.
 Θαμά, crebro; frequenter.
 Θαμβέω -ῶ, stupeo, -ere || -οὔμαι obstupesco (-ui) -ere.
 Θαμβησις, ἡ, stupor, -oris, ἄ.
 *Θαμβός, ἡ, ὄν, obscurus, a, um,
 Θάμβος, τό, stupor, -oris, ἄ.
 *Θάμβωσις, ἡ, θάμβωμα, τό, obscuratio, ὁ.
 Θαμίζω, frequendo, -are.
 Θαμινά, frequenter.
 Θαμινός, ἡ, ὄν, frequens, -ntis.
 Θαμιστικός, frequentativus.
 Θαμνίσκος, ὁ, parvus frutex.
 Θαμνοειδής, ἐς, frutici similis.
 Θάμνος, ὁ, frutex, -icis.

Θαμνών, ὁ, fruticetum, -i, ὀύ.
 Θανάσιμος, ον, mortifer, a, um; mortificus, a, um.
 Θανασίμως, mortifere; capitaliter.
 Θανατάω, mori cupio.
 Θανατηγός, ον, mortifer, a, um.
 Θανατηφορία, ἡ, mortis illatio.
 Θανατηφόρος, ον, mortifer, a, um; fatalis, e.
 Θανατική δίκη, causa capitalis; iudicium capitis.
 Θανατοποιός, mortificus, a, um.
 Θάνατος, ὁ, mors, -rtis, ὁ.
 Θανατῶ -ῶ· 1) occido, -ere; morte afficio aliquem· 2) morte aliquem multo.
 Θανατώδης, ἐς, feralis, e.
 Θανάτωσις, ἡ, occisio, ὁ.
 Θάπτω, sepelio (-ivi καὶ ii, -ultum, -ire) aliquem.
 Θαρραλέος, α, ὄν· 1) fidens ἢ conidens, -ntis· 2) animosus, a, um; magni animi· 3) audax, -acis.
 Θαρραλεότης, ἡ· 1) fiducia, -ae, ὁ. 2) animositas, -atis, ὁ.
 Θαρραλέως· 1) confidenter· 2) animose; magno animo.
 Θαρρέω -ῶ· 1) magno (bono) animo sum· 2) θαρρεῖν ποιῶ, confirmo animum· 3) -τινι ἢ ἐπὶ τινι, fido ἢ confido (-isus sum, -ere) alicui ἢ aliquo· 4) -περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, confido de salute urbis.
 Θάρρος, τό· 1) fiducia, -ae, ὁ. 2) animus, -i, ἄ.
 Θαρρένω τινά, animum addo alicui; animum alicujus confirmo.
 Θαρραλέος, θαρρέω, θάρρος κτλ. ἴδε θαρραλέος, θαρρέω, θάρρος κτλ.
 Θάσσω, θάττων, ἴδε ταχύς.
 Θάτερον, θάτερα, ἴδε ἕτερος.
 Θαῦμα, τό· 1) miraculum, -i, ὀύ.
 2) = θανασιόν πᾶγμα, mirum, mira res· 3) = θανασιός, admiratio, -onis, ὁ.
 Θαυμάζω· 1) miror, admiror (-atus sum, -ari)· 2) mirum mihi videtur· 3) -τί τις, miror aliquid in aliquo· 4) -ομαι, in miraculo sum. [rabilis, e.
 Θαυμάσιος, α, ον, mirabilis, admi-

θαυμασιότης, admirabilitas, θ.
θαυμασιώς, mire; mirifice.
θαυμασμός, δ, admiratio, θ.
θαυμαστός, admirandus, α, um.
θαυμαστής, δ, admirator, ά.
θαυμαστικός, ή, όν, admirans.
θαυμαστός, ή, ον 1) mirabilis, e; admirabilis, e; 2) mirus, a, um.
θαυμαστός, mire; mirifice.
θαυματοποιώ-ώ, praestigiis utor
θαυματοποιός, δ, praestigiator, -oris, ά. || ή—, praestigiatrix, -icis, θ. 2) † mirabiliarius, -ii, ά.
θαυματοουργέω-ώ, miracula edo; praestigis utor (-usus sum, -i).
θαυματούργημα, miraculum, -i.
θαυματούργος, δ 1) praestigiator, -oris 2) † mirabiliarius, -i, ά.
θεά, ή, dea, -ae, θ. diva, -ae, θ.
θέα, ή, spectaculum, ού.
θέαμα, τό, spectaculum, -i, ού.
θεάνθρωπος, δ, Deus simul et homo.
θεάομαι-ώμαι, specto, -are, aliquem ή aliquid. || *θεάθη (=ώφθη), visus est.
θεάρετος, ον, deo placens.
θεαρέτως, ita, ut deo placeat; sicut deo placet.
θεαρχία, ή, divina gubernatio.
θεατής, δ, spectator, -oris, ά.
θεάτρια, ή, spectatrix, -icis, θ.
θεατός, ή, όν, visibilis, e.
θεατρίδιον, parvum theatrum.
θεατρίζω, in theatro fabulam ago μάλιστ. δε = επί κακού in theatrum omnibus spectandum aliquid produco || —ομαι, ostentui sum.
θεατρικός, ή, όν 1) theatricus, a, um; theatralis, e; 2) μετρ. ostentatorius, a, um.
θεατρικώς, theatraliter.
θεατριsmός, δ, ostentatio, θ.
θεατροειδής, theatralis formae.
θεατρομανής, ές, qui insano theatri amore tenetur.
θέατρον, τό 1) theatrum, -i, ού. spectaculum, -i, ού. *2) νεοελ. ηγαλνω εις τό —, spectatum fabulum eo || μετρ. theatrum, scena, sedes.
θεατρώνης, δ, redemptor theatri.
θεήλατος, ον, a deo immissus.

θεία, ή 1) ή προς πατρός, amita, -ae, θ. 2) ή προς μητρός, matertera, -ae, θ.
θειάζω (=μαντεύομαι), divino.
θειασμός, δ, (=μαντοσύνη) divinitas, θ.
***θειικός**, ή, όν, divinus, a, um.
θειον, τό, sulphur και sulfur, -uris, ού.
1. θεϊος, α, ον 1) divinus a, um τὰ θεία α') = τὰ προς τούς θεούς, res divinae β') = τὰ υπέργεια, res coelestes || τό—, divinitas, -atis, θ. 2) divus, a, um.
2. θεϊος, δ 1) δ προς πατρός, patruus, -i, ά. 2) δ προς μητρός, avunculus, -i, ά.
θειότης, ή, divinitas, θ.
θειώδης, ες, sulphureus, a, um; sulphuratus, a, um.
θειώς 1) divine 2) divinitus.
θεωρυχείον, τό, fodina sulphuris.
***θεισμός**, δ, deismus, -i, ά.
θέλητρον, τό, delenimentum, -i, ού. illecebrae, -arum, θ.
θέλω 1) mulceo, -ere, aliquem ή aliquid 2) delenio, -ire; oblenio, -ire, aliquem *3) νεοελ. —ομαι, me oblecto.
θέλημα, τό, voluntas, -atis, θ.
θεληματικός, (mea κτλ.) sponte; voluntate (mea, tua κτλ.).
θέλησις, ή, voluntas, -atis, θ.
θελητής, δ, cui vult.
θελητός, ή, όν, cupitus, a, um.
θελκτήρ, δ, delentor, -oris, ά.
θελκτήριο, α, ον, θελκτικός, ή, όν, deleniens, -ntis.
θελξικαρδος, ον, cor demulcens.
θελξίς, ή, oblectatio, -onis, θ.
θελξίφρων, ον, animum oblectans.
θέλω, volo (vului, -velle.
θέμα, τό 1) positum, -i, ού. 2) = τό κατατεθειμένον χωρημα, depositum, -i, ού. 3) παρά τού Βυζαντι. provincia, -ae, θ. 4) = ή ύπόθεσις, quod propositum est, ή άπλ. propositum, -i, ού. 5) εν τή γραμμ. vox primitiva 6) τό εν σχολ. θέμα, exercitium scribendum ή άπλ. exercitium, -ii, ού. thema, -atis, ού.
θεματικός, ή, όν 1) positivus, a,

um. 2) γραμμ. primitivus.

*Θεματογραφῶ -ῶ, exercitium ἢ exercitia scribo.

*Θεματογραφία, ἡ, exercitiorum scriptio, -onis, θ.

Θεματοφύλαξ, δ, custos depositi.

Θεμελιακός, fundamentalis, e.

Θεμέλιον, τό, fundamentum, οὐ.

Θεμελιόθεν, funditus.

Θεμέλιος (λίθος), fundamentum.

Θεμελιώ -ῶ. 1) fundo, -are, aliquid. 2) -οῖμαι (ἔν) τι, nitor re aliqua, positus sum in re aliqua.

Θεμελίωσις, ἡ, fundatio, -onis, θ.

Θεμελιωτής, δ, fundator, ἄ.

Θέμις, ἰας (ἄκλ.).

Θεμιστεύω, judico, -are.

Θεμιστοπόλος, δ, iudex, -icis, ἄ.

Θεμιστός, Θεμιτός, ἡ, ὄν, licitus, a, um; legitimus, a, um.

Θεμιτῶς, licite; legitime.

Θέναρ, τό, vola, -ae, θ.

Θεογνωσία, ἡ, dei cognitio.

Θεογονία, ἡ, deorum origo.

Θεόγονος, ον, a deo natus.

Θεόγγυμος, ον, nudissimus, a, um.

Θεοδιδάκτος, ον, a deo doctus.

Θεόδμητος, ον, a deo aedificatus.

Θεοδοσία, ἡ, oblatio victimarum.

Θεοδόσιος, Θεόδοτος, ον, divinitus datus, a, um.

Θεόδουλος, δ, dei servus.

Θεοδόχος, ον, deum suscipiens.

Θεοδώρητος, ον, divinitus datus.

Θεοειδής, ἔς, deo similis.

Θεοείκελος, ον, deo similis.

Θεόθεν, divinitus; a, deo.

Θεοκάπηλος, ον, res divinas cau-

ponans.

*Θεοκατάρατος, ον, a, deo ex-

cratus, a, um.

Θεοκῆρυξ, δ, praeco dei.

Θεόκλητος, ον, a deo vocatus.

Θεοκλητέω -ῶ, deum invoco.

Θεολογῶ -ῶ, de deo loquor; de rebus divinis dissero.

Θεολογία, ἡ, scientia rerum divinarum; theologia, -ae, θ.

Θεολογικός, theologicus, a, um.

Θεολόγος, δ, theologus, -i, ἄ.

Θεομηγία, ἡ, ira divina.

Θεομήτωρ, ἡ, dei mater.

Θεόμορφος, ον, divinae formae.

Θεόπεμπος, a deo missus.

Θεόπληκτος, a deo ictus, a, um.

Θεοπνευστία, -ivina inspiratio.

Θεόπνευστος, a deo inspiratus.

Θεοποιέω -ῶ, deum facio. || — τινα, ex homine deum facio aliquem.

Θεοποίησης, ἡ, consecratio, θ.

Θεοποίητος, a deo factus, a, um.

Θεοπόλος, δ, sacerdos, -otis, ἄ.

Θεόπομπος, divinitus datus.

Θεόρητος, ον, a deo dictus.

Θεόρρυτος, ον, a deo profluens.

Θεός, δ, deus, -i, ἄ. οἱ θεοί, dei, deorum, ἄ.

Θεόδοτος, ον, a deo datus.

Θεοσέβεια, ἡ. 1) dei cultus; religio, -onis, θ. 2) pietas, -atis, θ.

Θεοσεβέω -ῶ, deum colo.

Θεοσεβής, ἔς, religiosus, a, um.

Θεοσεβῶς, religiose; pie.

Θεόστεπτος, Θεοστεφής (βασιλεύς) a deo coronatus (rex).

Θεοστυγής, ἔς, Θεοστύγητος, ον, deo invisus, a, um.

Θεοστυγία, ἡ, omnium dei.

Θειότης, ἡ, deitas, -atis, θ.

1. Θεοτόκος, ἡ, dei genitrix, theotocos, -i, θ.

2. Θεότοκος, ον, a deo natus.

Θεότρεπτος, ον, a deo conversus

Θεοτρεφής, ἔς, deos alens.

*Θεότρελλος, δ, valde insanus.

1. Θεοφάνεια, ἡ, dei apparitio.

2. Θεοφάνεια, τά, festus dies ob natalem Christi.

Θεόφατος, ον, a deo pronuntiatus

Θεοφιλής, ἔς, qui a deo amatur;

deo gratus, a, um.

Θεοφίλητος, ον, a deo amatus.

Θεοφιλία, ἡ, amor dei.

Θεόφιλος, ον, qui deum amat;

amicus dei.

Θεόφοβος, ον, deum timens.

Θεοφορέμαι -οῦμαι, divino numine afflatus sum.

Θεοφόρησις, afflatus divinus.

Θεοφόρητος, numine afflatus.

1. Θεοφόρος, deum ferens.

2. Θεοφορος, numine afflatus.

Θεοφροσύνη, ἡ, religio; pietas.

θεόφρων, divina sentiens.
 θεοφύλακτος, a deo servatus.
 θεόχριστος, ον, a deo unctus.
 θεόω -ῶ, deum facio.
 θεράπεινα, θεραπεινίς, ἡ, au-
 cilla, -ae, ὁ. famula, -ae, ὅ.
 θεραπεινίδιον, ancillula, -ae; ὅ.
 θεραπεία, ἡ 1) = οἰκονεμία, famu-
 latio, -onis, ὅ. 2) = οἶ θεράποντες,
 famuli, orum, ἄ. 3) = ἰασις, sana-
 tio, -onis, ὅ. medela, -ae, ὅ.
 θεράπευμα, τό, medella, -ae, ὅ.
 θεραπεύσιμος, ον, medicabilis,
 e; sanabilis, e.
 *θεραπευτήριον, τό, officina sa-
 natoris (medici) hospitium sana-
 torium ἢ ἀλλ. sanatorium, οὖ.
 θεραπευτής, ὁ 1) cultor, ἄ. 2)
 ssanator, ἄ.
 θεραπευτικός, ἡ, ὄν 1) = ἐπιηρε-
 νικός, officiosus, a, um. 2) = θερα-
 πεύων, sanans, -ntis.
 θεραπευτικῶς, officiose.
 θεραπευτός (ιατός), sanabilis, e.
 θεραπεύω 1) = ἐργάζομαι τι, colo
 (-colui, cultum, -ere) aliquid 2)
 τιμῶ, λατρεύω τινά, colo aliquem 3)
 ἐν γένει = ἐπιμελοῦμαι τινας, curo
 (-avi, -atum, -are) aliquid 4) =
 ἰῶμαι, sano -are || —ομαι α') con-
 sanesco, -ere; sanus fio β') me-
 deor, -eri,
 θεράπων, ὁ 1) = ἐπιηρέτης, fa-
 mulus, -i, ἄ. 2) = θεραπεντής τιος,
 cultor, -oris, ἄ.
 θέρειος, α, ον, aestivus, a, um.
 θερίζω 1) meto (messum, -ere) 2)
 μετφ. demeto, occido, -ere 3)
 —διάγω τό θέρος, aestivo, -are.
 θερινός, ἡ, ὄν, aestivus, a, um.
 θερισμός, ὁ, messura, -ae, ὅ.
 θεριστήρ, θεριστής, messor.
 θεριστήριον, τό, iālx messoria.
 θεριστικός, messorius, a, um.
 θεριστός, ἡ, ὄν, messus, a, um.
 θεριστρια, ἡ, quae metit.
 θέριστρον, τό, vestis aestiva.
 θεριτός, ὁ, messis tempus.
 θέρμαι, αἶ, aquae, -arum, ὅ.
 θερμαίνω 1) calefacio, -ere; ca-
 lefacto, -ere aliquid 2) foveo, -ere,
 aliquid 3) —ομαι α') caleo (-fa-

ctus sum, -eri); calesco, -ere; ca-
 leo (-ui, -ere) β') μετφ. —ομαι
 (πάθει), caleo aliqua re (πόθφ
 desiderio).
 θέρμανσις, ἡ, calefactio, ὅ.
 θερμαντήριος, caldarius, a, um.
 θερμαντικός, ἡ, ὄν 1) caldarius
 a, um 2) calefactorius, excalfa-
 ctorius, a, um.
 θερμαντός, ἡ, ὄν, calefactus.
 θερμασία, ἡ, calefactus, -us; ἄ.
 *θερμαστής, ὁ, fornacator, ἄ.
 θερμαστής, ἡ, caldarium, -ii, οὖ.
 θέρμασμα, τό, calefactus, -us, ἄ.
 1, θέρμαστρα, ἡ, caminus, -i, ἄ.
 2. *θερμάστρα, ἡ, hypocaustum.
 θέρμη, ἡ 1) calor, -oris; ἄ. *2)
 = πυρετός, febris, -is, ὅ.
 θερμός, ἡ, ὄν, calidus, a, um
 || τό θερμόν (δηλ. ποτόν), calidum,
 -i, οὖ. τὰ θερμά (δηλ. λουτρά), bal-
 nea calida || μετφ. θερμονργός, ca-
 lidus, fervidus, a, um.
 θερμότης, ἡ, calor, -oris, ἀρ.
 aestus, ὅ. || μετφ. ἡ — τῆς ψυχῆς,
 fervor, -oris, ἄ. calor, ἄ.
 θερμῶς, calide *2) = σφοδρά,
 vehementer; magnopere.
 θέρος, τό, aestas, -atis, ὅ. 2) =
 ἄμνητος, messis, -is, ὅ.
 θέρομαι (= θερμαίνομαι), calefio.
 *θεσιθέρας, ὁ, petitor muneris.
 θέσις, ἡ 1) positio, -onis, ὅ. θέ-
 σει, positione 2) situs, -us, ἄ. 3)
 propositio, -onis, ὅ. 4) θέσει παις,
 adoptivus filius, ὁ κατὰ θέσει πα-
 τῆρ, pater adoptivus 5) = βεβαίω-
 σις, affirmatio, -onis, ὅ. *6) νεοελ.
 locus, -i, ἄ. πλ. loca, -orum.
 θέσμιος, ον, legitimus, a, um.
 θέσμιον, τό, lex legis; mos, -oris
 θεσμοθεσία, ἡ, legislatio, ὅ.
 θεσμοθετέω -ῶ, legem fero.
 θεσμοθέτης, ὁ, legislator, ἄ.
 θεσμοποιέω -ῶ, leges facio.
 θεσμός, ὁ, lex, legis, ὅ.
 θεσμοφώρα, tesmophoria.
 θεσμοφόρος, ον, legifer, a, um.
 θεσμοφύλαξ, ὁ, legum custos.
 θεσπεσίος, α, ον, a deo dictus,
 a, um ὁδ. = divinus, a, um.
 θεσπεσίως, divine.

Θεσπίζω· 1) vaticinor, -ari· 2) *περί Καίσαρ*.—*ἐπιτάτω*, edico, -ere. **Θέσπισμα**, τό, edictum, -i, οὐ. *τῆς συγκλήτου τοῦ θέσπισμα*, senatus consultum.

Θεσσαλίζω, Thessalos imitor. **Θεσσαλικός**, thessalicus, a, um. **Θεσσαλίς**, ἡ, Thessalis, -idis, θ. **Θεσσαλός**, δ, Thessalus, -i, ἄ. **Θέσφατα**, τὰ (=οἱ χρησμοί), fata, -orum, οὐ.

Θετικός, ἡ, δν, positivus, a, um. **Θετικῶς**, postivè et affirmative. **Θετός**, ἡ, δν· 1) positus, a, um· 2) *θετός παῖς*, filius adoptatus ἢ adoptivus.

Θέω, curro, -ere. **Θεωρεῖον**, τό, ἴδε *θεωρητήριον*. **Θεωρέω** -ῶ· 1) specto, -are, aliquem ἢ aliquid· **θεωρηθῆ* (=ἐξητάσθη) spectatum est; visum est· 2) contemplor, -ari, -aliquid· 3) considero, -are, aliquid· *4) *νεοελ*. —*ἡγοῦμαι* τι, puto are.

Θεώρημα, τό· 1) spectaculum, -i, οὐ. 2) *μαθημ*. theorēma, οὐ.

Θεωρήσις, ἡ, contemplatio. **Θεωρητήριον**, τό, locus ex quo spectaculum aliquid spectantur, casa, podium (theatri).

Θεωρητής, δ, contemplator. **Θεωρητικός**, ἡ, δν· 1) contemplativus, a, um· (*ἀντίθ*. practicus)· *2) rationalis, e.

***Θεωρητικῶς**, ratione; ex praeceptis atris.

Θεωρητός, ἡ, δν, spectabilis, e. **Θεωρία**, ἡ· 1) = *θεία*, spectatio, -onis, θ. 2) contemplatio, -onis, θ. inpectio, -onis, θ. 3) ratio, -onis, θ. 4) spectatio ludorum· 5) legatio ad ludos.

Θεωρικός, ἡ, δν, ad spectationem ludorum pertinens θ. || τὰ — recunia theatralis; lucar, -aris, οὐ.

Θεωρός, δ· 1) legatus ad sacra solemnia· 2) legatus ad consulendum oraculam.

Θήγω, acuo, -ere, aliquid· *μετφ*. *θήγω τὰς ψυχὰς εἰς τι*, acuo (excito) animos ad aliquid.

Θήκη, ἡ· 1) theca, -ae, θ. 2) θ.

ξίφους, vagina, ae θ. 3) θ. *τεθνεῶτος*, sepulcrum, -i, οὐ.

Θηκτός, ἡ, δν, acutus, a, um.

Θηλάζω· 1) (*ἐπι μητρός*), mammam puero praebeo do· 2) *θηλάζω τὸν μαστόν*, *θηλάζομαι* (*ἐπι γηπίου*), mammam sugo; lacteo, -ere· 3) —*ομαι* (*ἐπι μητρός*), mammam ἢ ubera praebeo (puero infanti).

Θηλασμός, δ, nutritatio, -onis, θ. **Θηλάστρια**, ἡ, nutrix, -icis, θ.

***Θηλειά**, ἡ, laqueus, -i, ἄ.

Θηλή, ἡ, papilla, -ae, θ.

Θηλοειδής, papillatus, a, um.

Θηλυδρίας, δ, effeminatus. **Θηλυδριώδης**, es, *ἐπίθ*. effeminatus, a, um.

Θηλυδριώδης, effeminate.

Θηλυκός, ἡ, δν· 1) femineus, a, um· 2) femininus, a, um, θ.

Θηλυκῶς, feminine.

Θηλυμανής, es, mulierosus, a, um

Θηλύνω, effemino, -are.

Θηλυπρεπής, es, feminis conveniens, *ἐντεῦθ*.—effeminatus.

Θηλυπρεπῶς, effeminatè.

Θήλυς, εια, υ· 1) femineus, a, um·

|| ἡ *θήλεια* (*ἐπι ζώων*), femina, τὸ *θήλυ*, femininum, quod feminei generis est· *θήλεια*, quae feminei generis sunt· 2) *μετφ*. α') mollis, e; tener, a, um· β') fecundus, a, um.

Θηλύς, ἡ, papilla, -ae, θ.

Θηλύτης, ἡ, ieminea natura.

Θημωνία, ἡ, acervus frugum.

Θημωνιάω -ῶ (*θημωνιάζω*), in acervos iruges congero.

Θήξις, ἡ, punctio per acum.

Θήρ, δ, feras, -i, ἄ.

Θήρα, ἡ· 1) venatio, -onis, θ. venatus -us, ἄ. 2) *μετφ*. indagatio rei alicujus.

Θήραμα, τό, captura; venatio.

Θηρατής, δ, venator, -oris, ἄ.

Θηρατός, ἡ, δν, venatu capiendus.

Θηράω -ῶ· 1) venor (-atus sum, -ari)· 2) — *τι* (=θηρεύω *τι*) venor, capto aliquid· 3) *θηρῶμαι* α') — *τι*, venor aliquid, indago, inquirō aliquid· β') *ἐπὶ πολλῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν θηρῶμαι*, multae ac speciosae mulieres me venantur.

θήρειος, α, ον, ferinus, a, um.
θήρευμα, τό, captura; venatus.
θηρεύσιμος, ον, venatu captus.
θηρευτής, δ, vanator, -oris, ἄ.
θηρευτικός, venaticus, a, um.
θηρευτός, venatu capiendus.
θήρευσις, ἡ, venatio, -onis, θ.
θηρεύω, venor, -atus sum, -ari, μεταφ. venor capto (-are) aliquid.
θηριακός, ἡ, ὄν, ferinus, a, um, theriacus, a, um.
θηριοειδής, feris similis, e.
θηριομαχέω -ῶ, ῥημ. cum bestiis pugno.
θηριομαχία, ἡ· 1) pugna cum beluis· 2) θ. ἐν ἀμφιδέατρῳ, bestiarum ludus.
θηριομάχος, cum feris pugnans.
θηριόμορφος, ον, belluinae formae.
θηρίον, τό· 1) ἐν γένει· bestia, -ae, θ. 2) βαρὺ καὶ μέγα, bellua, -ae, θ. 3) ἄγριον, fera, -ae, θ.
θηριότης, ἡ, feritas, -atis, θ.
θηριοτροφεῖον, τό, vivarium, cύ.
θηριοτροφέω -ῶ, bestias alo.
θηριοτρόφος, feras alens.
θηριῶω -ῶ, efferor, -are: in ferinam naturam verto' || —οῦμαι, efferor (-ari), in ferinam naturam abeo
θηριώδης, ες· 1) = πλήρης θηρίων, feris refertus, a, um; belluosus, a, um· 2) = ἄγριος, ferinus, a, um; efferus, a, um.
θηριωδία, ἡ, feritas, θ.
θηριωδῶς· 1) ferino more; more ferarum· 2) immaniter.
θηριώσις, ἡ, in feram mutatio.
θηροειδής, ες; ieris similis.
θηροκόμος, ον, feras curans.
θηρομαχία, ἡ, pugna ferarum.
θηροτροφέω -ῶ, feras alo.
θηροτρόφος, ον, feras alens.
θήης, δ, servus mercenarius.
θησαυρίζω, thesauros struo; divitias congero' || —ίζομαι, recondo et adservo (in thesauro).
θησαύρισμα, τό, ἐν thesauro conditum; repositorium, -ii, οὐ.
θησαυρισμός, δ, opum collectio.
θηθαυρός, δ, thesaurus, -i, ἄ.
θησαυροφυλάκιον, τό, thesaurus, -i, ἄ. aerar. um, -ii, οὐ.

θησαυροφύλαξ, δ, aerarii praefectus; quaestor, -oris, ἄ.
θητεία, ἡ, servitus pro mercede.
θητεύω, mercede servio, -ire.
θητικός, mercenarius, a, um.
θιασόρχης, δ, dux thiasi.
θίασος, δ, thiasus, -i, ἄ.
θιασῶται, οἱ, thiasos agentes.
***θιασώτης**, δ, fautor, -ris, ἄ.
θιγγάνω (θίγω) τινός· tango (tangi), tactum, -ere), aliquid.
θίβν, θίς (θινός), δ, litus; ripa.
θινώδης, ες, litoreus, a, um.
θίξις, ἡ, tactus, -us, ἄ.
θλάσις, ἡ, contusio, -onis, θ.
θλάσμα, τό· 1) contusio, -onis, θ. 2) collisio, -onis, θ.
θλαστικός, ἡ, ὄν, contundens.
θλαστός, ἡ, ὄν, contusus, a, um.
θλάω -ῶ· 1) condundo (-tūdi, -tūsum, -ere), aliquid' || θλώμαι, contundor (-tusus sum, -i)· *2) αἱ ἀκτίνες θλῶνται, radii reifringuntur· 3) frango, (fregi), -ere.
θλιβερός, ἄ, ὄν, molestus.
θλιβερώς, moleste; triste.
θλίβω· 1) = πιέζω, premo pressi, (pressum, -ere), aliquem ἢ aliquid· 2) affligo (-ixi, ictum, -ere), aliquem· *3) ἀνιῶ νινα, afflicto, -are, aliquem' || —ομαι, moereo, -ere; doleo, -ere' || τεθλιμμένος, η, ον, moestus, a, um; tristis, e.
θλίψις, ἡ· 1) compressio, -onis, θ. 2) dolor, -oris, ἄ.
θνησιμαῖος, α, ον, morticinus, a, um' || τὸ θνησιμαῖον, cadaver, -eris, οὐ.
θνησιμότης, ἡ, ἴδε θνητότης.
θνήσκω, morior, -i.
θνητός, ἡ, ὄν, mortalis, e.
θνητότης, ἡ, mortalitas, -atis, θ.
θολίνη, ἡ, epulae; epulum.
θουινητικός, ἡ, ὄν, epularis, e.
θολερός, ἄ, ὄν· 1) turbidus, a, um· 2) = σκοτεινός, obscurus, a, um· 3) = ρυπαρός, inquinatus, a, um.
θολός, δ, sordes turbidae.
θολός, ἡ, ὄν, turbidus, a, um.
θόλος, δ, ἡ, tholus, -i, ἄ.
θολώω -ῶ· 1) turbo, -are' || —οῦμαι, turbidus reddor ἢ fio· 2)

μετφ. pertubo, (-are), animum.
 θολώδης, ες, turbulentus, a, um.
 θόλωσις, ή, turbatio, -onis, θ.
 θολωτός, ή, όν, tholi iormam
 habens.

θοός, ή, όν, celer, -is, e.
 θοός, celeriter.
 θοόω -ώ (=όξύνω)· acuo, -ere.
 θορός, ό, sermen genitale.
 θορυβέω -ώ· 1) tumultuor, -atus,
 sum, -ari· 2) = ταράττω, συγχέω;
 turbo, perturbo (-are), aliquem·—
 ομαι, turbor, -ari; consternor, -ari·
 3) θορυβά τι, obstreπο (-ui, -tum,
 -ere), alicui.

θορυβοποιέω -ώ, tumultum facio.
 θορυβοποιός, όν, tumultum exci-
 tans; seditiosus, a, um.

θορυβος, ό· 1) tumultus, -us, ά.
 2) turba, -ae, θ.

θορυβώδης, ες· 1) tumultuosus,
 a, um· 2) turbitus, a, um.

θορυβωδώς, tumultuose.

θούριος, ον, impetuosus, a, um;
 bellicosus, a, um.

θούρις (άλκιή)· impetuosus robur.

θράνος (θρανιον)· 1) sella, -ae,
 θ. 2) transtrum, -i, ού. θθ. θρα-
 νίτης (=έλιτης), remex, igit, ά.· 3)

scamnum, -i, ού. sedile, -is, ού.
 Θράξ, Θράσσα, Thrax, -acis, ά.
 Thressa, ae, θ.

θρασέως, temerarie; audacter.

θράσσω, θράττω (=ταράττω)· per-
 turbo, -are; molestiam affero.

θρασύδειλος, ό, audax et timidus;
 homo linguá fortis.

θρασύνω, audacem reddo, (-ere),
 aliquem· || —ομαι· α') audax fio· έ-
 θρασύνθη, audax factus est· β')
 audacter (libere) loquor.

θρασύς, εία, ύ· 1) temerarius, a,
 um· 2) audax, -acis· 3) ένλοτε ma-
 gnanimus, fortis.

θρασυστομία, ή, audacia oris.

θρασυστομος, ον, audaci ore.

θρασύτης, ή· 1) audacia, -ae, θ.
 2) temeritas, -atis, θ.

θραύσις, ή· 1) fractio, -onis, θ.
 *2) =καταστροφή, strages, -is, θ.

θραύσμα (θραύμα), τό, fragmen,
 -nis, ού. fragmentum, -i, ού.

θραυστός, fragidis, friabilis.
 θραύω· 1) frango (fregi, fractum,
 -ere), aliqui· μετφ. — τινά, frango
 aliquem· 2) frio, contero, aliquid·
 3) —ομαι (έθραύσθη), frangor, fra-
 ctus sum, -i.

θρεκτικός, ή, όν, celer cursu.

θρέμμα, τό· 1) alumnus, a, um·
 2) επί ζώων θρέμματα, pecus, -oris.

θρέπτειρα, ή, altrix, -icis.
 θρεπτέον, alendum, est.

θρεπτήρ, ό, nutritor, -oris, ά.
 θρεπτήριος, ον, ad alendum aptus.

θρεπτικός, ή, όν, alens, -ntis.
 θρεπτός, ή, όν, nutritus, a, um.

θρέπτρα (θρέπτα), τά, nutritio-
 nis praemia.

θρέπτρια, ή, nutrix, -icis.
 θρέψις, nutritio, -onis, θ.

θρηνέω -ώ, lugeo (-xi, -ctum,
 -ere); lamentor.

θρήνημα, τό, carmen lagubre; la-
 mentatio, -onis, θ.

θρηνητέος, lugendus, a, um.
 θρηνητής, ό, lamentator.

θρηνητικός, ή, όν, lamentabilis,
 -e; flebilis, e.

θρηνητικώς, lamentabiliter.

θρηνητός, lamentandus, a, um.
 θρηνητρια, ή, praefica, -ae.

θρήνος, ό· 1) luctus, -us, ά. la-
 mentatio, -onis, θ. 2) =θρηνηδία,
 lugubris cantus.

θρήνυς, ό, scabellum pedum.
 θρηνηδέω -ώ, lugubre carmen
 canto; lugeo, -ere.

θρηνηδης, ες· 1) flebilis, lamen-
 tabilis, e· 2) querulus, a, um.

θρηνηδία, ή, lugubre carmen.

θρηνηδός, ή, praefica, -ae, θ.
 *θρηνηδώς, flebiliter.

θρησκεία, ή, religio, -onis, θ.

θρησκευμα, τό, cultus dei.
 θρησκευτής, ό, religiosus, ά.

θρησκευά, deum colo.

θρησκος, α, ον· 1) religiosus, a,
 um· 2) superstitiosus, a, um.

θριαμβευτής, ό, triumphator, ά.
 θριαμβεύω, triumpho, -are, tri-
 umpho de aliquo.

θριαμβευτικός, ή, όν, επίθ. trium-
 phalis, e.

θριαμβευτικῶς, per triumphum.
θρίαμβος, δ, triumphus, δ.
θριγκῶς, δ, pinna (ἢ corona) murī; lorica ae, θ.
θριγκῶν -ῶ, lorica construo.
θρίξ, ἡ 1) τῆς κεφαλῆς, crinis, -is, ἄρ. capillus, -i, ἄρ. 2) βραχεία —, pilus, -i, ἄ. (τῶν ζώων), villus, -i, ἄ. 3) ἡ τραχεία —, seta, ae, θ.
 4) παροιμ. ἐκ τριγῶς κρέματαί τι, tenui filo aliquid pendet.*5) νεοελ. ἀπό τριγα, paene; tantum non.
θρίον, τό, ficus folium.
θρίψ (=σαράκι), teredor -inis, θ.
θροῶν -ῶ, fremo, -ere.
θρομβοειδής, grumosus, a, um.
θρόμβος, δ, grumus, -i, ἄ.
θρομβῶν -ῶ, in grumos cogo || —ομαι, in grumos conresco.
θρομβώδης, es, grumosus, a, um.
θρόμβωσις, concretio, in grumos
θρονίζω, in throno colloco || —ομαι, solium occupo.
θρόνιον, τό, sellula, -ae, θ.
θρονισμός, collocatio in throno.
θρόνος, δ 1) — βασιλικός, solium, -i, σὺ. thronus, -i, ἄ. 2) sella (praeceptoris, iudicis).
θρόνος -οῦς, δ 1) tumultuantium clamor; tremitus, -us, . 2) =φῆμη, fama, -ae, θ. rumor, δ.
θραυλλίς, ἡ, ellychnium, -ii, οὐ.
θραυλέω -ῶ 1) = τονθορεύω, surrepto, -are 2) — τι, spargo in vulgus aliquid, divulgo (-are) aliquid 3) —ομαι, divulgor, -atus sum, -ari || θρυλούμενος, η, ον, divulgatus, a, um.
θραύλημα, τό, rumor, -oris, δ.
θραυλλίσσω, frango, -ere.
θραύλος, δ, susurrus, -i, ἄ.
θραύμμα, τό 1) fragmentum, οὐ. 2) =ψυχιον ἄριον, mica, θ.
θραῦον (=βροῦλον), τό, juncus, δ.
θραυτικός, ἡ, δυν 1) frabilis, e. 2) mollis, e; delicatus, a, um.
θραυτικῶς, molliter.
θραῦπω 1) =θραύω τι, frio, frango aliquid 2) μετφ. ἐπὶ ἡθικ. ἐν-νοίας, frango aliquid ἢ aliquem deliciis ἢ luxu 3) —ομαι, frangor deliciis.

θρύψις, ἡ 1) contritio, -onis, θ. 2) τροπ. mollities, -ei, θ.
θρώσκω, salio; insilio, -ire.
θυγάτηρ, ἡ, filia, -ae, θ.
θυγάτριον, τό, filiola, -ae, θ.
θύελλα, ἡ 1) procella, -ae, θ. 2) tempestas, -atis, θ.
θυελλώδης, es, procellosus, a, um.
θυλακίζω, in saccum conjicio.
θυλάκιον, τό 1) sacculus, -i, ἄρ. *2) =βαλάντιον, crumena, -ae, θ.
θυλακοειδής, es, sacco similis.
θύλακος, δ, saccus, -i, ἄ.
θυλακώδης, es, sacco similis.
θύλαξ, δ, saccus, -i, ἄ.
θύμα, τό, victima, -ae, θ.
θυμέλη, ἡ 1) thymele, -es, θ. 2) ἐν γένει, theatrum, -i, οὐ.
θυμηδέω -ῶ, animo laeto sum.
θυμηδής, ἐς, animo gratus.
θυμηδία, ἡ, animi laetitia.
θυμιάζω, ἴδε θυμιάω.
θυμίαμα, τό 1) suffimentum, οὐ. 2) =λιβανωτός, thus, οὐ.
θυμιασις, ἡ, suffitio, -onis, θ.
θυμιατήριον, τό, acerra, -ae, θ.
θυμιατίζω, thure suffio.
θυμιάω -ῶ 1) =καπνίζω, suffio, -ire 2) =θυμίαμα κάλω, thus accendo alicui (ad honorem alicujus)
θυμικός, ἡ, δυν 1) =εὔθυμος, animosus, a, um 2) =δργίλος, iracundus, a, um.
θυμοβορέω -ῶ, animum exēdo.
θυμοβόρος, ον, animum exedens.
θυμοειδής, ἐς 1) =εὔτολμος, animosus, a, um; fortis, e 2) δργίλος, iracundus, a, um.
θυμοειδῶς, animose.
θύμον, τό, thymum, -i, οὐ.
θύμος, δ 1) —ψυχῆ, animus, -i, ἄ. 2) = ἡ ἐπιθυμία, animus, -i, ἄ. cupiditas, -atis, θ. 3) =δργή, ira, -ae, θ.
θύμος, δ, thymus, -i, δ.
θυμῶν -ῶ (=θυμώνω) τινά, iram alicujus excito || —ομαι (θυμῶ-νω, δργίζομαι) irascor, -i.
θυμώδης, es, iracundus, a, um.
θυμωδῶς, iracunde.
θύσις, εσσα, εν, odorus, a, um.
θύσον, τό, thya, -ae, θ.

θύος, τό, thus, thuris, οὐ.
 θύρα, ἡ· 1) — οἰκίας, janua, ae, θ. 2) πᾶν θύρωμα, ostium, -i, οὐ.
 3) ἡ ἀλείωσις —, fores, ium, θ. πλ.
 4) — ναῦν, ἀνάκτορον, valvae, -arum, θ. πλ. 5) συνεκδ. αἱ τοῦ βασιλέως θύραι, atrium (domus) regis Persarum.

θύραζε, per januam.
 θύραθεν (= ἔξωθεν), foris, δ, ἡ.
 θυραῖος, α, ον· 1) ad januam pertinens; 2) foris veniens· 3) θυραῖός εἰμι, foris sum.

θύρασι (ἔξω τοῦ οἴκου), foris.
 θυραλιέω -ῶ· 1) foribus adsideo; 2) toris (non domi) sum· 3) sub dio ago (ut pastores, venatores)· 4) extra urbem.

θυραλία, pernoctatio ad fores.
 θύραυλος, ον· 1) ante fores excubans· 2) sub dio pernoctans.

θυρεός, δ, scutum, -i, οὐ.
 θυρίδιον, τό, ostiolum, -i, οὐ.
 θυρίς, ἡ· 1) ostium, -i, οὐ. 2) fenestra, -ae, θ.

θυρόω -ῶ· 1) θ. τοίχον, januam in muro facio· 2) μετφ. θ. βλεφάρους τὴν ὄψιν, palpebris oculos quasi foribus munio (claudio).

θύρσος, δ, thyrsus, -i, ἄ.
 θύρωμα, τό, janua, -ae, θ.
 θυρών, δ, munus janitoris.
 θυρωρεῖον, τό, cella janitoris.
 θυρωρέω -ῶ, janitor sum.
 θυρωρός, δ, janitor, -oris, ἄ.
 θυσανώδης, ες, θυσανωτός, ἡ, ὄν, fimbriatus, a, um.
 θύσανος, δ, fimbria, -ae, θ.
 θυσία, ἡ· 1) sacrificium, -ii, οὐ.
 2) immolatio, -onis, θ.

θυσιάζω· 1) sacrificio· 2) immolo, -are, *3) —ομαι· immolor, -ari.

θυσιαστήριον, τό, ara, -ae, θ.
 θύσιμος, ον, ἐπιθ. immolaticius, a, um.

θύσις, ἡ, fervor, -oris, ἄ.
 θυτήρ, θύτης, δ, sacrificus, -i, ἄ.
 θύω, θύομαι· 1) sacra ἢ sacrum facio; sacrifico, -are· || θύομαι (= ἰεροσκοπῶ), exta inspicio ἢ specto· 2) θύω, θύομαι ἱερεῖα, sacrifico, immolo.

θυώδης, ες, odor, a, um.
 θύωμα, τό, odoramentum, οὐ.
 θώκος, δ, sedile, -is, οὐ.
 θώμιγξ, δ, chorda, -ae, θ.
 θωπεία, ἡ· 1) adulatio, -onis, θ. 2) blanditiae, -arum, θ.

θώπνευμα, τό, blandimentum, -i.
 θωπευτής, δ, adulator, -oris, ἄ.
 θωπεντικός, ἡ, ὄν, adentatorius, a, um; adulatorius, a, um.
 θωπεντικῶς, adulatorie.
 θωπεύω, adulor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ alicui.

θωπικός, ἡ, ὄν, = θωπεντικός.
 θωρακίζω, lorice aliquem.
 θωράκιον, τό· 1) lorica, -ae, θ. 2) lorica, -ae, θ.

θωρακισμός, δ, loriciatio.
 θωρακοφόρος, δ, thoracem gestans; loriceatus, a, um.

*θωρακωτός, ἡ, ὄν, lorice manitus, a, um; loriceatus, a, um.
 θώραξ, δ· 1) τὸ ὄστρον, thorax, ἄ. -ae, θ. 2) τὸ στήθος, thorax.
 θωρήσσω· 1) = θωρακίζω· 2) ebrico aliquem· 3) παθητ. ebrisus fio.

θῶς, δ, thos, thois, θ.
 θῶψ (= θωπευτής), adulator.

I

Ι, (ἰῶτα) τὸ ἕνατον γράμμα, littera ε, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ε = decem ἢ decimus, a, um, τὸ δὲ ε = decem millia.

ιάζω, ionice loquor.
 ἰαίνω, ioveo, -ere.

ἰαμα, τό· 1) medela, -ae, θ. 2) remedium, -ii, οὐ.

ιαμβεῖον, τό, carmen iambicum.
 ιαμβεῖος, ον, iambeus, a, um.

ιαμβίζω, iambos scribo, ἐντεῦθ. iambis insector.

ιαμβικός, iambicus, a, um.
ιαμβογράφος, iamborum scriptor
ιαμβος, δ' 1) μ. πούς, iambus, i.
 2) **ιαμβικὸν ποιῆμα**, iambus (καὶ πλ. iambi).
ιάνθινος, ον, ianthinus, um.
ιάσμαι-ᾶμαι· 1) sano (-avi, -atum, -are) aliquem ἢ aliquid· 2) medeor (-eri alicui), **ιάται** (παθητ.) medetur
ιάσιμος, ον, sanabilis, e.
ιάσις, ἡ, sanatio; -onīs, θ.
ιασιώνη, ἡ, convolvulus, -i, ἀ.
ιασπίζω, iaspidis colere sum,
ιασπίς, ἡ, iaspis, -idis, θ.
ιαστί, ionice.
ιατός, α, ον, sanandus, a, um.
ιατήρ, δ, medicus, -i, ἀ.
ιατός, ἡ, ὄν, sanabilis, e.
ιατρεία, ἡ, medela, -ae, θ.
ιατρείον, τό, medicina, -ae, θ.
ιατρευσίς, ἡ, sanatio -onīs, θ.
ιατρέυω· 1) curo, -are, sano, -are, aliquem· 2) = **επαγγέλλομαι τὸν ιατρόν** profiteor medicinam (ἢ medicum): *3) **ιατρέομαι** (ιατρεύθην), sanus fio.
ιάτρια, **ιατρίνη**, medica, -ae, θ.
ιατρικός, ἡ, ὄν, medicinalis, e· ἢ **ιατρική**, medicinalis ars; medicina, -ae, θ. *τό **ιατρικόν**; medicina, -ae, θ. medicamentum, -i, οὐ.
ιατρός, δ, medicus, -i, ἀ.
ιατροσόφιον, liber de medicina.
ιατροσυνέδριον, τό, concilium medicorum.
ιατταταί, heu!
ιαύω, dormio; pernocto.
ιαχέω, **ιαχῶ**, vociferor, -ari.
ιαχή, **ιαχῆμα**, vociferatio, θ.
ιγδίξω, in mortario tundo.
ιγδίον, τό, mortariolum, -i, οὐ.
ιδανικός, ἡ, ὄν· 1) ideadis, e· *2) **ιδανικὸν ἀθωόητος**, specimen innocentiae· || **τὸ ιδανικόν**, illud ipsum quod est optimum.
ιδέα, ἡ· 1) species, -ei, θ. 2) = εἶδος, genus, -eīs, εὐ. *3) **νεοελ.** = γνώμη, opinio, -onīs, θ.
***ιδεῶδες**, τό, species, -ei, θ.
ιδία· 1) = οὐ. **κοινή**, proprie· 2) = κρείως, proprie, praecipue.
ιδιάζοντως, privatim.

ιδιάζων, ουσα, ον, peculiaris, e; proprius, a, um.
ιδιαιτάτα, maxime proprie.
ιδιαιτάτος, η, ον, maxime peculiaris; maxime proprius, a, um.
ιδιαιτέρος, α, ον, propior, -us.
ιδιαιτέρως, privatim; clam.
ιδικός, ἡ, ὄν· 1) specialis, e· *2) **νεοελ.** **ιδικός μου**, meus, a, um.
***ιδιοκτησία**, dominium, -i i, οὐ.
***ιδιοκτήτης**, δ, dominus, -i, ἀ.
ιδιόκτητος, ον, peculiaris, e.
ιδιολογέομαι-οὔμαι, privatim cum aliquo loquor.
ιδιολογία, ἡ, sermo privatus.
ιδιοποιέομαι-οὔμαι· 1) proprium mihi facio aliquid· — **τι ἀνόμως**, usurpo aliquid· 3) **οἱ Χίτι τὸν Ὀμηρον ιδιοποιούνηται**, Chii Homerum suum vindicant.
ιδιοποίησις, ἡ, usurpatio, θ.
ιδιορρυθμία, vita ex arbitrio suo.
ιδιορρυθμος, ον, suo arbitrio vivens.
ιδιορρυθμός, suo arbitrio.
ἴδιος, α, ον· 1) proprius, a, um· 2) **πρὸ πάντων ἐπὶ οὐσίας καὶ ἀλ. peculiaris**, e· 3) **suus**, a, um· 4) **κατ' ἴδιαν**· α') = **ἴδια**, **χωρῆς**, privatim, **κατ' ἴδιαν λαμβάνω τινά**, privatim seduco aliquem, remotis arbitriis· β') = **κατ' οἶκον**, privatim· 5) **τὰ ἴδια**, domicilium, -ii, οὐ. *6) **νεοελ.** α') **ἐξ ἴδιων**, de proprio, de suo sumptu· β') **ἐκ τῶν ἴδιων κρείνεις τὰ ἀλλότρια**, ex suis aliena iudicas· γ') **ὁ ἴδιος**, ipse, ipsa, ipsum· δ') **τὸ ἴδιον μου κάμνει**, hoc me non movet, id fero aequo animo.
ιδιόστολος ναῦς, navis propriis sumptibus instructa.
ιδιοσυγκρασία, ἡ, propria constitutio corporis.
***ιδιοσυντήρητος**, ον, suo sumptu, de suo sustentatus, a, um.
ιδιοσύστατος, per se consistens.
***ιδιοτέλεια**, ἡ, omnium relatio ad propriam utilitatem.
***ιδιοτελής**, ἐς, omnia ad propriam utilitatem referens.
ιδιότης, ἡ, res quae est alicujus rei propria; proprietas, θ.

ἰδιοτροπία, ἡ, proprius cuidam modus ἢ mos; morositas, θ.

ἰδιότροπος, morosus, a, um.

***ἰδιοτρόπως**, morose.

***ἰδιοφυῖα**, ἡ, propria natura.

ἰδιοφυής, ἐς, ἐπιθ. propriâ; natura praeditus.

ἰδιόχειρος, ον, ἐπιθ. propria manu scriptus.

ἰδιοχείρως, propria manu.

ἰδίωμα, τό· 1) = ἰδιότης, proprietas, θ. 2) in sermone peculiare.

ἰδίως· 1) proprie; 2) privatim.

ἰδιωτεία, ἡ· 1) privata vita· 2) inscitia, imperitia, -ae, θ.

ἰδιωτεύω, privatus sum.

ἰδιώτης, δ· 1) vir privatus ἢ ἀπλ. privatus, -i, ἄ. 2) scriptor presaiacus· 3) miles, -itis, ἄ. tiro, -onis, ἄ. 4) non medicus, non athlêta· 5) rudis, imperitus (rei alicujus); homo rudis.

ἰδιωτικός, ἡ, ὄν, privatus, a, um· 2) rudis, e; imperitus, a, um.

ἰδιωτικῶς, privatorum more.

ἰδιώτις, ἡ, privata, ae, θ.

ἰδιωτισμός, ὁ, idiotismus, -i, ἄ.

***ἰδιωφέλεια**, ἡ, omnium ad propriam utilitatem relatio; proprii lucri amor.

ἰδιωφελής, ἐς, omnia ad propriam utilitatem referens; proprii (sui) lucri cupidus, a, um.

ἰδμοσύνη, ἡ, scientia, -ae, θ.

ἰδμων, ον, sciens; peritus.

ἰδοῦ, ecce; en.

ἰδρόω -ῶ, sudo, -are.

ἰδρυμα, τό, opus constructum· δθ. α') delubrum, -i, οὐ. fanum, οὐ. β') νεοελ. institutum, οὐ.

ἰδρυσίς, ἡ, constructio, θ.

***ἰδρυτής**, δ, auctor, conditor, ἄ.

ἰδρύω, statuo, instituo, constituo, construo, -ere, aliquid· ἰδρύθη, ἰδρῦνται· α') ἐπὶ ναῶν, μνημείων καὶ φιλανθ. ἰδρῦ. constitutus est, constructus est, erectus est· β') ἐπὶ πόλ. καὶ ἄλ. situs (a, um) est.

ἰδρωμα, τό, exsudatio, θ.

ἰδρώς, δ, sudor, -oris, ἄ.

ἰδρωσις, ἡ, sudatio, -onis, θ.

ἰδρωτικός, sudatorius, a, um.

ἱερακοειδής, **ἱερακώδης**, ἐς, accipitri similis, e.

ἱέραξ, ὁ, accipiter, -tris, ἄ.

***ἱεραπόστολος**, δ, praeco evangelii; apostolus, -i, ἄ.

ἱεραρχέω -ῶ, sacris praesum.

ἱεράρχης, δ, qui sacris praest; pontifex, -icis.

ἱεραρχία, ἡ· 1) procuratio sacrorum· *2) munus antistitis· *3) ordo, -inis, ἄ. gradus honoris.

ἱεραρχικός, ἡ, ὄν, ad eum pertinens, qui sacris praest.

***ἱεραρχικῶς**, gradu honoris.

ἱερατεία, ἡ, sacerdotium, οὐ.

***ἱερατεῖον**, clericorum ordo.

ἱερατεύω, sacerdos sum.

ἱερατικός, ἡ, ὄν, sacerdotalis, e.

ἱερεία, sacerdos, -otis, θ.

ἱερεῖον, τό· 1) hostia, -ae, θ. 2) victima, -ae, θ.

ἱερεύς, δ· 1) sacerdos, -otis, ἄθ.

*2) παρὰ τοῖς δντ. pastor, -oris, ἄ.

ἱερογλυφέω -ῶ, hieroglyphica sculpo ἢ scribo.

ἱερογλυφικά, τά, hieroglyphica, -orum, οὐ.

ἱερογλύφος, **ἱερογλύπτης**, δ, hieroglyphica sculpens.

***ἱεροδιάκονος**, δ, diaconus, ἄ.

ἱερόδουλος, δ, deo sacratus servus; hierodulus, -i, ἄ.

ἱεροθήκη, ἡ, sacarium, -ii, οὐ.

ἱεροθύτης, δ, sacerdos, -otis, ἄ.

ἱερόθντος, sacrificatus, a, um.

ἱεροκήρυξ, δ, sacer praeco.

ἱερομνήμων, sacrorum praefectus summus sacerdos.

ἱερόν, **ἱερά**, ἴδε ἱερός.

ἱεροσρεπῶς, modo sancto.

ἱερός, **ἱερά**, ὄν· 1) sacer, era, crum· 2) τὸ ἱερόν, sacrum, -i, οὐ.

α') ναός templum, fanum, delubrum· β') τὸ ἱερόν ἐκκλησίας, sanctuarium, -ii, γ') = θῦμα, hostia· victima· 3) τὰ ἱερά· α') sacrum, ἢ μᾶλ. sacra; sacrificium· β') — τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερέων, exta, orum οὐ. πληθ.

ἱεροσκοπέω -ῶ, exta inspicio.

ἱεροσκοπία, haruspicina, -ae, θ.

ἱεροσκοπός, δ, haruspex, icis; ἄ.

ἱεροσυλέω -ᾶ, sacrilegium committo.

ἱεροσυλία, ἡ, sacrilegium, οὐ.

ἱερόσυλος, ον, sacrilegus, a, um.

ἱεροσύλαος, sacrilege.

ἱεροτελεστής, sacerdos.

ἱεροτελεστία, sacrorum peractio.

ἱερότης, ἡ, sanctitas, -atis, θ.

ἱεροουργέω -ᾶ, sacra obeo.

ἱεροουργία, ἡ, rei divinae peractio; sacrificatio, -onis, θ.

ἱεροουργός, δ, qui sacra peragit; sacrificus, ἢ sacrificator.

ἱεροφάντης, δ, sacrorum antistes; pontifex, -icis, ᾶ.

ἱεροφάντια, ἡ, dignitas ἢ munus antistitis sacrorum.

ἱεροφάντις, ἡ, sacrorum antistes.

ἱεροφόρος, ον, sacra ierens.

ἱεροφυλάκιον, sacrarium, -ii, οὐ.

ἱεροφύλαξ, δ, sacrarius, -ii, ᾶ.

ἱερωμένος, ἱερωμένη, deo sacratu, a; sacerdos, -otis, ᾶ. θ.

ἱερώνυμος, ον, sacri nominis.

ἱεῶς, sancte.

ἱερωσύνη, sacerdotium, -ii, οὐ.

ἱζᾶω, sedeo, -ere.

ἱζημα, τό, sedile; vallis.

ἱημι· 1) mitto, emitto, -ere, aliquid· 2) jacio, -ere, aliquid· 3) μέσ. ἱεμαι, moveor, -eri.

ἰθαγένεια, ἡ, civitatis donatio.

ἰθαγενής, δ, ἡ, indigena, -ae.

ἰθύνσεις, ἡ, directio, -onis, θ.

ἰθύντης, ἰθύντωρ, rector, -oris, ᾶ.

ἰθύνω, rego, dirigo, -ere.

ἰθύς, εἶα, ὄ, rectus, a, um.

ἰθύτης, ἡ, rectitudo, -inis, θ.

***ἱκανοποιέω -ᾶ**, satisfacio (alicui)· || -οῦμαι, satisfio.

***ἱκανοποιήσεις, ἡ**, satisfactio.

ἱκανός, ἡ, ὄν· 1) = ἀρκῶν, sufficiens, -ntis; satis ἢ sat (ἀκλ.) 2) = ἐμπειρός, peritus, a, um· 3) = ἐπιτήδειος εἰς τι, aptus (a, um), habilis (e) alicui rei· 4) = μέγας, πολύς, magnus, a, um· 4) = ἀξιος, dignus, a, um.

ἱκανότης, ἡ· 1) = τὸ ἀρκῶν, sufficientia, -ae, θ. ἐντεῦθ. 2) = ἐπιτηδειότης, habilitas, -atis, θ. aptitudo, -inis, θ.

ἱκανῶω -ᾶ, idoneum reddo.

ἱκανῶς, satis, sat.

ἱκεσία, ἡ· 1) supplicatio, θ. supplicium, οὐ. 2) preces, -um.

ἱκετευτικός, ἡ, ὄν, precarius.

ἱκετευτικῶς, suppliciter.

ἱκετεύω τινά· 1) supplico alicui; alicui supplex sum· 2) imploro, -are, aliquem.

ἱκετήριος, α, ον, ad supplicationem idoneus; supplex, -icis.

ἱκέτης, δ, supplex, -icis, ᾶ.

ἱκετικός, ἡ, ὄν, supplex, -icis.

ἱκετικῶς, suppliciter.

ἱκέτις, ἡ, quae est supplex.

ἱκμάς, ἡ, humos, -oris, ᾶ.

ἱκνέομαι -οῦμαι venio, -ire.

ἱκρίον, τό, tabula, -ae, θ.

ἱκρίωμα, τό, tabulatum, -i, οὐ.

ἱκτερικός, ἡ, ὄν, e ictericus, a, um; felle suiusus, a; um.

ἱκτερος, δ, icterus, -i, ᾶ.

ἱκτίλν, ἱκτίνος (πτ.), milvus, ᾶ.

ἱκτίς (γυφίτσα), mustella, -ae, θ.

ἱλαρός, ᾶ, ὄν, hilaris, e.

ἱλαρότης, ἡ, hilaritas, -atis, θ.

ἱλαροτραγῳδία, tragoedia hilaris.

ἱλαρῶω -ᾶ, hilaro, -are· || -οῦμαι, hilaresco, -ere.

ἱλαρῶς, hilariter.

ἱλάσιμος, ον, propitians, -ntis.

ἱλάσκομαι, propitio (aliquem).

ἱλασμός, δ, propitiatio, -onis, θ.

ἱλαστήριος, ον, ἐπιθ. vim propitiandi habens.

ἱλεως, ων, propitiare, a, um.

ἱλιγγᾶω -ᾶ, vertigine laboro.

ἱλιγγος (=σκούδινα), vertigo, θ.

ἱλλω, volvo, -ere.

ἱλύς, ἡ, limus, -i, ᾶ.

ἱμάς, δ, lorum, -i, οὐ.

ἱμάσθηλη, ἡ, scutica, -ae, θ.

ἱμάσσω τινά, loris caedo aliquem; alicujus latera lorea facio.

ἱματίδιον, τό, vecticula, -ae, θ.

ἱματίζω, vestio, -ire.

ἱματιοθήκη, ἡ, vestiarius, -i, οὐ.

ἱμάτιον, τό· 1) ἐν γένει vestimentum, -i, οὐ. vestis, -is, θ. 2) τὸ ἐλληνικόν —, pallium, -i, οὐ. 3) τὸ Ρωμαϊκόν —, toga, ae, θ.

ἱματιοπώλης, δ, vestiarius, ᾶ.

ἵματ(ι)οφυλάκιον, vestiarium.
 ἵματ(ι)οφυλάξ, δ, vestiarius, ἄ.
 ἵματισμός, δ, vestimentum, οὐ.
 ἱμερος, δ, desiderium, -ii, οὐ.
 ἱμερτός, ἡ, ὄν, desiderabilis, e.
 ἵνα· 1) ἐπίρ. = ὅπου, ut ubi (μεθ' ὀριστ.): ἵνα τις εὖ ἐκεῖ και πατρίς, ubi bene, ibi patria· 2) σύνθ. τελ. α') ut· β') qui, quae (μεθ' ὑποτ.)· γ') quo (μεθ' ὑποτ.)· δ') ἵνα μή, ne, ut ne (μεθ' ὑποτ.).
 ἰνδαλα, τό, species, -ei, θ.
 ἰνδαλατιζῶ, formo; effingo.
 ἰνδαλατικός, imagineus, a, um.
 ἰνίον, τό, occipitium, -ii, οὐ.
 ἰνώδης, ες, nevrosus, a, um.
 ἰξενμα, τό, aucupium, -ii, οὐ.
 ἰξεντής, δ, auceps, -cupis.
 ἰξεντικός, ἡ, ὄν, ad aucupium pertinens.
 ἰξεύω, visco aves capio.
 ἰξία, ἡ, ἰξός, δ, viscum, -i, οὐ.
 ἰξώδης, ες, viscosus, a, um.
 ἰοβάπτης, δ, violarius, -ii, ἄ.
 ἰοβαφής, ες, violaceus, a, um.
 ἰοβηλαῖος, ὄν, jubilaeus, a, um.
 || —ον ἔτος, annus jubilaeus, τό
 ἰοβηλαῖον Jubilaem, -i, οὐ.
 ἰοβόλος, ὄν, venenatus, a, um.
 ἰον, τό, viola, -ae, θ.
 ἰός, δ· 1) = βέλος, sagitta, -ae, θ.
 2) = δηλητήριον, venenum, -i, οὐ.
 3) ἰός σιδ. ἢ χαλκοῦ, robigo, θ.
 ἰοστέφανος, ὄν, coronam e violis gestans.
 ἰουδαῖζω, judaizo, -are.
 Ἰουδαϊκός, Judaicus, a, um.
 ἰουδαϊκῶς, judaice.
 Ἰουδαῖος, α, ὄν, Judaeus, a, um.
 ἰουδαῖσμός, δ, judaismus, -i, ἄ.
 ἰουδαῖστί, judaice.
 ἰουλος, δ, lanugo, -inis, θ.
 ἰόμαι —οῦμαι, robigino, -are.
 ἰπνός, δ, furnus, -i, ἄ.
 ἰπνώω —ῶ, in furno uro.
 ἰπος, δ, ἡ, pressura (fullonis).
 ἰπώω —ῶ, premo, -ere.
 ἰππάζομαι, equito, -are.
 ἰππαρχία, praefectura equitum.
 ἰππαρχος, magister equitum.
 ἰππάς, ἡ, equestris ordo.
 ἰππασία, ἡ, equitatio, -onis, θ.

ἰππαστής, δ, eques, -itis, ἄ.
 ἰππαστί, equitantium modo.
 ἰππαστός, ἡ, ὄν, equitabilis, e.
 ἰππεία, ἡ, equitatio, -onis, θ.
 ἰππειος, equinus, a, um.
 ἰππευμα, τό, equitatio, θ.
 ἰππεύς, δ, eques, -itis, ἄ.
 ἰππεύσιμος, ὄν, equitabilis, e.
 ἰππευσις, ἡ, equitatio, -onis, θ.
 ἰππευτής, δ, equitator, ἄ.
 ἰππεύω, equito, -are.
 ἰππηλάτης, δ, eques, -itis, ἄ.
 ἰππίατρος, δ, equarius medicus.
 ἰππικός, ἡ, ὄν, equester, stris, stre· || τό ἰππικόν, copiae equestres, equitatus, -us, ἄ.
 ἰππιλαρχία, ἡ, ala equitum.
 ἰπποδρομία, ἡ, cursus equester.
 ἰπποδρομικός ἀγών, certamen equester.
 *ἰπποδρόμιον, ἴδε ἰππόδρομος.
 ἰπποδρόμιος, ὄς, circensis, e; τὰ ἰπποδρομία, ludi circenses.
 ἰπποδρόμος, δ, cursor equestris.
 ἰππόδρομος, δ, circus, -i, ἄ.
 -ἰππόθεν, ex equo.
 ἰπποκένταυρος, δ, hippocentaurus, -i, ἄ.
 ἰπποκόμος, δ, equiso, -onis, ἄ.
 ἰπποκρατέω —ῶ, equitatu vinco.
 ἰπποπέδη, ἡ, compes equi.
 ἰπποπόταμος, equus fluviatilis.
 ἰππος, δ, equus, -i, ἄ.
 ἰππόσταισις, ἡ, ἰπποστάσιον, τό, equile, -is, οὐ.
 ἰππότης, δ, eques, -itis, ἄ.
 ἰπποτοξότης, equagittarius eques.
 ἰπποτροφεῖον, τό, equitium, οὐ.
 ἰπποτροφέω —ῶ, equos alo.
 ἰπποτροφία, equorum nutritio.
 ἰπποτρόφος, δ, equos alens.
 ἰπποφορβός, δ, equorum pastor.
 ἰπποφορβία, ἡ, equorum cura.
 ἰπποφορβεῖον, τό, equaria, -ae, θ.
 ἰππωνία, ἡ, equorum emptio.
 ἰππώνης, δ, equorum emptor.
 ἰπταμαι, volo, -are.
 ἰρινος, ἡ, ὄν, irinus, a, um.
 ἰς, ἡ, fibra, -ae, θ.
 ἰσα, (ἐπίρ.) 1) pariter· *2) γεσελ. directo, rectā.
 ἰσάζω, adaequo, -are.

ισάνεις, aequaliter; pariter.
ισάξιος, *ον*, equivalenceus -ntis.
ισαπέδοτος, apostolis aequalis.
ισάριθμος, *ον*, par numero.
ισημερία, *ή*, aequinoctium, *ου*.
ισημερινός, *ή*, *ον*, *ισημέριος*, *ον*,
 aequinoctialis, *ε*.
 1. *ἴσθι*, scie, *δρα οἶδα*.
 2. *ἴσθι*, es' *ἴδε εἰμί*.
ισοβαθής, *ές*, aequae profundus.
ισοβαρής, *ές*, aequae gravis.
ισόβιος, *ον*, qui videnti non adi-
 mitur; perpetuus, *α*, *um*.
 **ισοβιότης*, *ή*, perpetuitas. *θ*.
 **ισοβίως*, ad vitae tempus.
ισογώνιος, aequurangulus, *α*, *um*.
ισοδίατος, *ον*, pari victu utens.
ισόδοξος, *ον*, aequae clarus.
ισοδρομέω -ᾶ, pariter curro.
ισοδυναμέω -ᾶ, aequipolleo.
ισοδυναμία, *ή*, aequalis potestas.
ισοδύναμος, *ον*, aequipollens.
 **ισοδύμιον*, aequilibrium, -ii, *ου*.
ισόζυγος, *ον*, paris ponderis.
ισόθεος, *ον*, deo par.
ισόκωλος, *ον*, paria membra ha-
 bens.
ισομεγέθης, *ες*, aequ magnus, *α*,
um; aequalis, *ε*.
ισομερῶς, aequaliter.
 **ισομετρία*, aequalitas mensurae.
ισόμετρος, *ον*, par mensuras.
ισομήκης, *ες*, pari longitudine.
ισομορία, *ή*, aequalis portio.
ισόμοιρος, *ον*, parem portionem
 accipiens.
ισονομία, *ή*, aequabilitas legum
 aequabilitas juris.
ισόπαλος, *ον*, par in lucta.
ισόπεδον, *τό*, aequus locus.
ισόπεδος, *ον*, aequalis planus.
ισόπλευρος, aequilaterus, *α*, *um*.
ισοπληθής, *ές*, pari multitudine.
ισοπολιτεία, par jus civitatis.
ισοπολίτης, *δ*, municeps, -ipis, *ἀ*.
 municipalis, -is, *ἀ*.
ισοπολίτης, *ή*, municeps, *θ*.
ισορροπέω -ᾶ, aequilibrium facio;
 sum aequalis pondere, viribus.
ισορροπία, *ή*, aequilibrium, *ου*.
ισόρροπος, *ον* 1) aequilibris, *ε* 2)
 aequae polens.

ἴσος, *η*, *ον* 1) = *ἰσομεγέθης*, ae-
 qualis *ε* 2) = *δμαλός*, aequus, *α*, *um*.
 3) = *δμοιος*, par, paris 4) *ἴσον ἴσα*,
 aequae 5) *ἐξ ἴσου* *α*) aequae, ae-
 qualiter (mihi); ex aequo *β*) =
δμοίως, pariter.
ἰσοσθένεια, *ή*, par vis.
ἰσοσθενής, *ές*, paribus virbus pol-
 lens; aequae pollens.
ἰσοσκελής, aequicrurus, *α*, *um*.
ἰσοσταθμέω -ᾶ, *ρῆμ*. par pondus
 habeo.
ἰσοσταθμία, *ή*, aequilibrium.
ἰσοσταθμός, *ον*, par pondere.
ἰσοταχής, *ές*, aequae velox.
ἰσοταχῶς, aequae celeriter.
ἰσοτέλεια, *ή*, aequalis pensio.
ἰσότης, *ή* 1) aequalitas, -atis, *θ*.
 2) aequitas, -atis, *θ*. 3) aequabili-
 tas, -atis, *θ*. 4) paritas, *θ*.
ἰσοτιμία, *ή*, par honor.
ἰσότημος, *ον* 1) qui honore par-
 est 2) aequae pretiosus, *α*, *um*.
ἰσοῦψής, *ές*, aequae altus, *α*, *um*.
ἰσοφανής, aequaliter apparens.
ἰσοφαρίζω *τινί*, me aequiparo, ae-
 qualis sum alicui.
ἰσόφθογγος, *ον* 1) aequaliter
 somans 2) aequinocus, *α*, *um*.
ἰσοχειλής, *ές*, labra aequans.
ἰσόχρονος, *ον*, tempore (aetate); par
ἰσοχρόνας, pari tempore.
ἰσοψηφία, *ή*, par jus in suffra-
 giis ferendis; paria suffragia.
ἰσόψηφος, *ον* 1) parem suffra-
 giorum numerum habens 2) par
 in suffragiis ferendis.
ἰσοψυχία, *ή*, aequaminitas.
ἰσόψυχος, *ον*, unanimus, *α*, *um*.
ἰσῶ -ᾶ *τι ἢ τινά τινι*, aequo,
 adaequo, -are, aliquod *ἢ* aliquem
 alicui *ἢ* cum aliquo || *ἰσῶμαι*, ae-
 quatis *ἢ* par sum alicui.
ἰστέον, sciendum est.
ἰστημι 1) sisto, stiti, -ere, ali-
 quem *ἢ* aliquid; 2) *ἔστην*, *ἔστηκα*,
ἵσταμαι *α*) sto (steti, statum, -are) -
ἐπι χρόνον *μητρος ἵσταμένου*, mense
 incipiente *ἢ* incunte *β*) *constito*
 (-stiti, -ere) *ἔστην*, constiti.
ἰστίον, *τό*, velum, -i, *ου*.
ἰστιοποιέω -ᾶ, vela facio.

ιστιογράφος, *όν*, velorum sutor.
ιστιοφόρος, *ον*, velifer, a, um.
ιστιοκεραία, *ή*, antenna, -ae, *θ*.
ιστορέω -*ω*· 1) cognosco· 2) *συνήθ*. memoriae prodo, aliquid; *δθ*. *ιδ ιστορούμενα*, res memoriae prodidae· || *ἀπρσο*. *ιστορεῖσι*, historici radunt· 2) narro, -are, aliquid.
ιστόρημα, *τό*, narratio.
ιστορία, *ή*· 1) cognoscendi studium· 2) percontatio, -onīs, *θ*. 3) scientia, -ae, *θ*. 4) *συνήθ*. historia, -ae, *θ*. rerum gestarum memoria· 5) = *διήγησις*, narratio, onis, *θηλ*.
ιστορικός, *ή*, *όν*, historicus, a, um· *δ* -*ός*, historicus, -i, *ά*.
ιστορικόςως, historice.
ιστοριογραφία, scriptio historica; ars historiae scribendae.
ιστοριογράφος, *δ*, historiarum scriptor; ars historicus, -i, *ά*.
ιστός, *δ*· 1) *ισ*. *της νεώς*, malus, -i, *ά*. 2) *ἐργαλεῖον ὑφαντικόν*, tela, -ae, *θ*. 3) = *ὑφασμα*, tela, -ae, *θ*.
ιστουργεῖον, *τό*, textrinum, -i, *ού*.
ιστουργέω -*ω*, telam texo.
ιστουργία, *ή*· 1) telae contextio· 2) = *ιστουργική*.
ιστουργικός, textrinus, a, um.
ιστουργός, *δ*, textor, *ά*. *ή* *ιστουργός*, tatrix, -icis, *θ*.
ιστωρ, *δ*· 1) sciens, -ntis; peritus· 2) testis -is.
ισχάς, *ή*, carica, -ae, *θ*.
ισχιαδικός, inschiadicus, a, um.
ισχιακός, *ή*, *όν*, ex ischiade laborans; ischiacus, a, um.
ισχιάς, *ή*, ischias, -adis, *θ*.
ισχίον, *τό*, coxendix, -icis, *θ*.
ισχναίνω, emacio, -are, aliquem· || -*ομαι*, emacesco, -ere.
ισχνανσις, *ή*, macies, -ei, *θ*.
ισχνός, *ή*, *όν*· 1) macer, cra, crum· 2) exilis, e· 3) macilentus, a, um· 4) gracilis, e.
ισχνότης, *ή*, macies, -ei, *θ*. gracilitas, -atis, *θ*.
ισχνόω -*ω*, emacio, -are.
ισχνῶς, exiliter.
ισχουρία, *ή*, urinae obstructio.
ισχυρίζομαι· 1) contendo (-ndi,

-ntum, -ere) aliquid· 2) obstino, -are, aliquid.
***ισχυρισμός**, *δ*· 1) adsertio, -onis, *θ*. 2) adseveratio, *θ*.
ισχυρογνωμοσύνη, *ή*, pertinacia, -ae, *θ*. obstinatio, *θ*.
***ισχυρογνωμόνως**, obstinate.
ισχυρογνώμων, *ον*, pertinax.
ισχυρός, *ά*, *όν*· 1) robustus, a, um· 2) valens, -ntis; validus, a, um; pollens, -ntis· || - *είμι*, valeo; ere, polleo, -ere· 3) potens.
ισχυρόω -*ω*, corrobore, -are.
ισχυρῶς, valde.
ισχύς, *ή*· 1) vis (*πλ*. vires), *θηλ*. 2) robur, -oris, *ού*. 3) *ισχύς θεῶν*, βασιλ. potentia, -ae, *θ*. *δθ*. *ισχύς μου ή ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου*, potentia mea amor populi mei.
ισχύω· 1) valeo (-ui, -ere)· 2) polleo, -ere.
ἴσως· 1) aequè; parite,· 2) *τάχα*, fortasse.
ἴσωσης, *ή*, aequatio, -onīs, *θ*.
Ἰταλικός, *ή*, *όν*, Italicus, a, um.
Ἰταλικῶς, Italice.
Ἰταλῆς, *ή*, Italis, -idis; Itala, -ae.
Ἰταλός, *δ*, Italus, -i, *ά*.
Ἰταμεύομαι, audacter me gero.
Ἰταμός, *ή*, *όν*, temerarius, a, um; impudens, -ntis.
Ἰταμότης, *ή*, temeritas, *θ*.
Ἰταμῶς, proterve.
ἰτέα, *ή*, salix, -icis, *θ*.
ἰτέινος, *η*, *ον*, salignens, a, um.
ἰτεών, *δ*, salictum, -i, *ού*.
ἴτυς, *ή*, circumferentia rotae.
ἰγγή, ἰγγυμός, clamor acutus.
ἰνγῆ, *ή*, motacilla, -ae, *θ*.
ἰύζω, acutum clamo.
ἰφθίμος, generosus; fortis.
ἰχθυόδιον, piscisculus, a.
ἰχθυόω -*ω*, ἰχθυάζω (= *ἀλιεύω*)· piscor, -ari.
ἰχθυοειδής, *ές*, pisceus, a, um.
ἰχθυοθήρας, ἰχθυοθηρευτής, *δ*, piscator, -oris, *ά*.
ἰχθυοκόλλα, *ή*, ichthyocolla, *θ*.
ἰχθυοπωλείον, *τό*, forum piscarium *ή* piscatorium.
ἰχθυοπώλης, *δ*, piscarius, -ii, *ά*.
ἰχθυοτροφεῖον, *τό*, piscina, *θ*.

ιχθυοτρόφος, δ. piscinarius, ἀ.
ιχθυοφαγέω -ῶ, piscibus, vescor
ιχθυοφαγία, victus e piscibus.
ιχθυοφάγος, piscibus vescens.
ιχθύς, δ. piscis, -is, ἀ.
ιχθυώδης, ες, piscosus, a, um.
ἱχνευσις, ἡ, vestigatio, θ.
ιχνευτής, δ, vestigator, ἀ.
ιχνεύτειρα, indagatrix, -icis, θ.
ιχνευτικός κύων canis sagax.
ιχνεύω· 1) vestigo, aliquem ἢ ali-
 quid· 2) indago, aliquid.
ιχνηλασία, ἡ, vestigatio, θ.
ιχνηλατέω -ῶ, visticigiis aliquid
 consequor.
ιχνηλάτης, δ, (in) vestigator, ἀ.

ιχνογράφημα, τό, linearis adum-
 bratio.
ιχνογραφία, ἡ, ichnographia, θ.
**ιχνογράφος,* delineandi peritus.
ἴχνος, τό, vestigium, -ii, οὐ.
ἰχώρ, δ, cruor deorum.
ἰώ, io.
1. ἰώδης, ες, violaceus, a, um.
2. ἰώδης, ες, robiginosus, a, um.
**Ἴων, δ,* lon, -onis, ἀ. of *Ἴωνες.
Ἰόνες, -um, ἀ.
ἰωνιά, ἡ, violarium, -ii, οὐ.
ἰωνίζω, Ionas imitor.
**Ἴωνικῶς,* Ionice.
**Ἴώνιος, α, ον,* Ionius, a, um.
**Ἴωνιστί,* Ionice.

K

Κ, (κάππα), τὸ Ἰθον γράμμα,
 litera, κ. ὡς ἀριθμητικὸν τὸ μὲν κ'
 = viginti, τὸ δὲ κ= viginti millia.
κάγκελον, τό, cancellus, -i, ἀ.
καγκελωτός, cancellatus, a, um.
καγχάζω, cachinno, -are.
καγχασμός, δ, cachinnatio, θ.
καγχαστής, δ, cachinno, ἀ.
καγχαστικός, cachinnabilis, e.
κάγῳ, ego etiam.
καδίσκος, δ· 1) parvus cadus· 2)
 = κληρωτίς, sitella, -ae,
κάδος, δ, cadus, -i, ἀ.
καθαγιάζω, καὶ καθαγίζω· 1)
 consecro· 2) ἐπὶ νεκροῦ, cremo.
καθαγιασμός, δ, consecratio, θ.
καθαγνίζω· 1) purifico, expio,
 -are· 2) consecro, -are.
καθαίρεισις, ἡ· 1) destructio, -o-
 nis, θ. demolitio. -onis, θ. 2) de
 honoris gradu depulsio ἢ dejectio.
καθαίρετης, δ, eversor.
καθαίρειτικός, ἡ, ὄν, evertendi
 vim habens.
καθαίρεῶ -ῶ (ὄσθ. καθείλον)· 1)
 deicio, -ere, aliquid· 2) destruo,
 -ere, aliquid· *3) — στρατιώτην,
 militem cum ignominia exauctoro.
καθαίρω τι· purgo; mundo (-are)
 aliquid.

καθάλλομαι, desilio, -ire.
καθάπαξ, semel; omnino.
καθάπερ, sicut; veluti.
καθάπτομαι πινος· 1) repre-
 hendo (-ndi, -usum, -ere), ali-
 quem ἢ aliquid· 2) invehor in ali-
 quem· 3) mordeo (momordi, -ere),
 aliquem.
καθάπτω, adligo, -ere.
καθαρεύω, purus sum.
καθαρίζω, purifico, -are; purgo
 -are, aliquid· || —ομαι, purgor
 (-atus, sum, -ari).
καθάριος, ον, mundus, a, um.
καθαριότης, ἡ, munditia, θ.
καθαρισμός, δ, purificatio, θ.
**καθαριστής, δ,* purgator, ἀ.
καθαρίως, munde; pure.
κάθαγμα, purgamentum, οὐ.
καθυρός, δ, purgatio, θ.
καθαρογράφω -ῶ, munde scribo.
καθαρός, ἀ, ὄν· 1) purus, a, um·
 2) mundus, a, um.
καθάρασιον, τό· 1) piaculum· *2)
 medicamentum purgatorium.
κάθασις, ἡ, purgatio, θ.
καθατήρ, δ, purgator, ἀ.
καθατήριος, ον, purgans, -ntis;
 purificatorius, a, um.
καθαρτικός, ἡ, ὄν, purgans.

καθαρῶς· 1) pure; puriter· 2) dilucide· 3) pure.

καθέδρα, ἡ, cathedra, ὅ.

καθεδρικός ναός, ecclesia cathedralis, maior, episcopalis.

καθέζομαι, ῥήμ. concido (-edi, -essum, -ere).

καθειμένος, η, ον, ἴδε καθίημι.

καθειμένος, demisse.

καθείρω και καθειργνύω, concludo, -ere, aliquem.

κάθειρις, ἡ, conclusio, ὅ.

καθεῖς, unusquisque.

καθ' ἐκάστην, singulis diebus; quotidie.

*καθέκλα, ἡ, sedile, -is, οὐ.

καθεκτικός, continens, -ntis.

καθειλκόμαι -οὔμαι, exulceror.

καθειλκυσμός, ὁ, deductus, ἄ.

καθειλκώ, καθέλλω, detraho, -ere; deduco, -ere.

καθεξῆς, ordine; deinceps.

κάθειξις, ἡ, retentio, ὅ.

καθεσμός, ὁ, consensus, -us, ἄ.

καθεστηκός, καθεστώς· 1) more ἢ usu receptus, a, um ἢ constitutus, a, um || τὰ καθεστῶτα, praesens rerum status· 2) ἀνήρ καθεστῶσης ἡλικίας, homo plena et confirmata aetate.

καθεστηκότης, composite.

καθετήρ, ὁ, catheter, -eris, ἄ.

κάθετος, ον, perpendicularis, e.

καθεύδω, dormio, -ire.

κάθειφθος, καθεψής, decoctus.

καθέψησις, ἡ, decoctio, ὅ.

καθέψω, decoquo, -ere.

καθηγεμών, ὁ· 1) dux viae; dux -cis, ἄ. 2) praeceptor, -oris, ἄ.

καθηγέομαι -οὔμαι, viae dux sum; — τινος, duco aliquem.

*καθηγεσία, professoris honor.

*καθηγητικός, professorius.

καθηγητής, ὁ, praeceptor, -oris, ἄ. professor, -oris, ἄ.

καθηγήτρια, ἡ, praeceptrix, ὅ.

καθηδύνω, suave reddo; suaviter afficio.

καθήκων, τό, officium, -ii, οὐ.

καθήκω· 1) — εἰς τι, ἐπὶ τι, πρὸς τι, pertineo, porrigor, protendor ad aliquid· 2) μεταφ. καθήκεν εἰς

ἡμᾶς ὁ λόγος, vices loquendi ad nos devenerunt· 3) καθήκει μοι, convenit ἢ consentaneum est mihi.

καθῆλω -ῶ, clavis defigo· || καθῆλωμένος, clavo defixus.

καθήλωσις, ἡ, clavis defixio.

καθηλωτής, qui clavo defigit.

καθηλωτός, clavo defixus, a, um.

καθημαγμένος, cruentus, a, um.

κάθημαι, sedeo, -ere.

καθημέραν· ἢ μάλλον καθ' ἡμέραν, in dies· quotidie.

καθημερινός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. quotidianus, a, um.

*καθημερινός, quotidiano.

καθησυχάζω· 1) quiesco, -ere·

*2) μετβ. sedo, tranquillo, aliquem.

καθιδρόω -ῶ, dusudo, -are.

κάθιδρος, ον, sudore perfusus.

*καθιδρύμα, τό, institutum, cῶ.

καθιδρύω, fundo, -are.

καθίεμαι, ἴδε καθίημι.

καθειρεύω, sacrifico, -are.

καθειρόω -ῶ· 1) consecro, -are.

2) sancio, ire, aliquid.

καθειρώσις, ἡ, consecrato, ὅ.

καθίζανω, sedeo; insideo.

καθίζησις, ἡ, sessio, -onis, ὅ.

καθίζω, καθίζομαι· 1) sideo (sidi kai sedi, -ere, sessum eo; se-

deo, -ere· *2) γεοῦ. καθίσαιτε, παρακαλῶ, sidite ἢ considite, quaeo·

3) μεταβ. καθίζω τινά, jubeo aliquem sedere, aliquem sessum duco.

καθίημι· 1) demitto (-isi, -issum, -ere)· 2) submitto, -ere· 3) καθίεμαι, demittor, submittor, -i, κα-

θειμένος, η, ον, dem. sissus, a, um; submissus, a, um.

καδικετεύω, supplico, -are, aliqui; obsecro, -are (aliquem).

καδικνεόμαι -οὔμαι· 1) adtingo (-īgi, ere) aliquid· 2) pervenio (-ire) ad aliquid.

καθιλαρόνω, exhilario, -are.

καθιππέυω· equo decurro.

καθίπτωμαι, devolo, -are.

κάθισις, ἡ, sessio, -onis, ὅ.

κάθισμα, τό, sedile, -is, οὐ.

καθίστημι, καθιστάνω, καθιστάω -ῶ· 1) μεταβ. constituo (-ui, -utum, -ere)· 2) ἀμετ. καθίστηκα,

κατέστην, καθίσταμαι, constitutus sum.

καθό, καθ' ὄ, sicut.

καθοδηγέω -ὦ, dux viae sum, dirigo aliquem.

καθοδήγησις καὶ καθοδηγία, ἡ, monstratio viae.

κάθοδος, reditus in civitatem.

καθολικισμός, catholica fides.

καθολικός, ἡ, ὄν' 1) universalis, e' 2) † catholicus, a, um.

καθόλου, καθ' ὄλου, prorsus; omnino; in universonum.

καθομαλίζω, complano, -are.

καθομιλέω -ὦ, commercium habeo cum aliquo' || ἡ καθωμιλημένη γλώσσα, lingua vulgaris.

καθομολογέω -ὦ' 1) confiteor, -eri; fateor, -eri' 2) spondeo -ere.

καθοπλίζω, armo, -are.

καθοπλισμός, ὁ, armatura, θ.

καθορατικός, perspicax, -acis.

καθοράω -ὦ' 1) despicio, deorsum aspicio' 2) perspicio, oculis lustrō (aliquid).

καθορίζω, definio, -ire.

καθοριστικός, definitivus.

καθορμάω -ὦ, prorumpo, -ere.

καθορμίζω (τήν ναῦν) καθορμίζομαι, adplico navem ἢ adplico, -ari ἢ οὐδ. adplico, -are.

καθοσίωω -ὦ' 1) sanctum scelerisque purum reddo, sanctifico, -are' 2) consecro, -are.

καθοσίωσις, ἡ, consecratio, θ.

|| ἐγκλημα—εως, crimen majestatis.

καθόσον ἢ καθ' ὄσον, quantum.

καθότι ἢ καθ' ὄτι, eo quod.

καθυβρρίζω, insolenter adificio injuriis.

καθυγίασις, ἡ, sanatio, θ.

καθυγραίνω, madafacio, -ere.

κάθυγρος, ὄν, madidus, a, um.

κάθυδρος, ὄν, aquosus, a, um.

καθυλακτέω -ὦ, oblatro, -are.

καθυποβάλλω, subjicio, -ere, *καθυποβάλλω τι εἰς τήν κρῖον τινός, rem alicujus judicio permitto.

καθυπογράφω, subscribo, -ere.

καθυποπτέω, suspicor, -ari.

καθύποπτος, suspectus, a, um.

καθυποτάσσω καὶ καθυποτάτ-

τω, subigo (-egi, -actum, -ere), aliquem ἢ aliquid.

καθυστερέω -ὦ' 1) serius venio ettardius' 2) inferior sum.

*καθυστερήσις, ἡ, retardatio, θ.

καθυστερίζω, tardo; moror.

καθυφίημι τὸν ἀγῶνα (τήν δίκην, τὰ δίκαια νίκος) praevanitor (-atus sum) -ari' || μέσ. καθυφίεμαι, a') cedo alicui: β') negligens sum' γ') me dedo.

καθωραίζω, orno, -are.

καθώς, ut; sicut; prout.

καί' 1) et; atque καὶ (πρὸ συμφ.) ac; que (ἐγκλιτ.) quoque' 2) vel' 3) καὶ-καὶ, et -et; quum-tum' 4) ἐν ἀπαριθ. καὶ-καὶ-καὶ, tum-tum-tum' 5) οὐ μόνον-ἀλλὰ καὶ, non solum -sed etiam' 6) πρὸ ἐπιθέτων καὶ με-

τοχῶν ὁ καὶ=licet, quamvis' 7) καὶ οὗτος, et is isque, idemque' καὶ ταῦτα, idque, et quidem' 8) μετὰ τὰ ὁμοίως, ἴσος ὁ αὐτός ὁ καὶ = ac, atque, et' 9) συνάπτεται μετ' ἄλλων μορῶν καὶ γάρ, etenim' καλ-γε, et quidem' καὶ δὴ, et certe, et vero' καλ... καὶ δὴ καλ, quum... tum etiam, tum maxime' καὶ εἰ, etiamsi' 10) κἂν α')=καὶ ἔάν, quod si, sin, etsi' β') = τοῦλάχιστον, saltem.

καιάδας, ὁ, caeadas, -ae, ἄ.

καὶ γάρ, καὶ δὴ, καὶ δὴ καὶ, καὶ εἰ, ἴδε καὶ 9.

καινίζω, novo, innovo, -are.

καινισμός, ὁ, innovatio, -onis, θ.

καινιστής, ὁ, innovator, -oris, ἄ.

καινός, ἡ, ὄν, novus, a, um' || μετρ. inusitatus, a, um.

καινόσπουδος, ὄν, novarum rerum studiosus, a, um.

καινότης, ἡ, novitas, -atis, θ.

καινοτομέω -ὦ, novas res induco; novis rebus studeo.

καινοτομία, ἡ, rerum novarum molitio; immutatio, θ.

καινοτόμος, ὄν, novis rebus studens; novarum rerum cupidus.

καινοτροπία, ἡ, insolentia, θ.

καινότροπος, ὄν, insolens.

καινοεργέω -ὦ, renovo, -are.

καινοεργής, ἔς, καινούργιος, ὄν, recens factus, a, um.

καινοφανής, *ēs*, novus, a, um; insolens, -ntis.

καινώ -*ō*, novo, renovo, -are.

καινώς, noviter.

καινώσις, *ἡ*, novitas, -atis, *θ*.

καίπερ *ἡ*) etsi· 2) quamvis· 3) quamquam.

καιρικός, ad tempus spectans.

καιρός, *ον*· 1) tempestivus, a, um; opportunus, a, um· 2) *ἡ* καιρία πηγή, letale vulnus.

*καιρίως, letaliter.

καιρός, *δ*· 1) occasio, -onis, *θ*. 2) tempus, -oris, *οῦ*.

καιροσκοπέω -*ō*, καιροφυλακέω -*ō*, καιροφυλακτέω -*ō*, tempus *ἢ* occasionem speculari (-atus sum, -ari); occasionem observo, -are.

καιροσκοπος, *ον*, tempus *ἢ* occasionem specularans.

καίτοι, quamvis; quamquam.

καίω *ἢ* κάω· 1) accendo (-ndi, -usum, -ere) aliquid· 2) incendo -ere, aliquid· 3) flammo *ἢ* inflammo, -are, aliquid· 4) cremo, -are, aliquid *ἢ* aliquem· 5) uro (ussi, ustum, -ere)· 6) καλομαι· α') ardeo (-rsi, -rsum), -ere· β') flagro.

κακεντρέχεια, *ἡ*· 1) vafritia, *θ*. *2) = μοχθηρία, pravitas, *θ*.

κακεντρεχής, *ēs*· 1) versutus, a, um· 2) = μοχθηρός, pravus.

κακεντρεχώς, prave.

κακία, *ἡ*· 1) = μοχθηρία, malitia, -ae, *θ*. 2) = ἀνανδρία, ignavia (militis); timiditas, *θ*. 3) vitium, -ii, *οῦ*. vitiositas.

κακίζω, vitupero, -are.

κακισμός, *δ*, vituperatio, *θ*.

κάκιστα, pessime.

κάκιστος, pessimus, a, um.

κακίων, κάκιον, *ἴδε* κακός.

κακκάβη, *ἡ*· 1) = πέρδις, perdix· 2) = λέβης, cacabus, *ά*.

κακκαβίζω, cacabo, -are.

κακκάβιον, τό, cacabulus, *ά*.

κακοβουλία, *ἡ*· 1) malum consilium· *2) malignitas, *θ*.

κακόβουλος, *ον*, male consulens; malesuadus, a, um.

*κακοβούλιως, mala intentione.

κακογλωσσία, *ἡ*, maledictio, *θ*.

κακόγλωσσος, maledicus, a, um.

*κακογραφέω -*ō*, male scribo; litteras inepte exaro.

κακογραφία, mala scriptio.

*κακογράφος, *ον*, male scribens; qui litteras inepte exarat.

κακοδαιμονάω -*ō*, furo, -ere.

κακοδαιμονέω -*ō*, sum infelix.

κακοδαιμονία, *ἡ*, infelicitas.

κακοδαιμόνος, infeliciter.

κακοδαίμων, *δ*, infelix, -icis.

κακοζηλία, mala aemulatio.

κακόζηλος, *ον*, malus aemulator; malus affectator.

κακόζηλος, *ἐπιρ*. cum mala affectatione.

κακοζωία, *ἡ*, misera vita.

κακοήθεια, *ἡ*· 1) = πονηρία, malitia, -ae, *θ*. malitiositas, *θ*. *2) νεοελ. morum corruptio.

κακοήθευμα, malitiosa actio.

κακοήθης, *ēs*· 1) = κακόφρων, malignus, a, um· 2) = πονηρός, malitiosus, a, um· 3) = πυρετός, maligna febris· *4) νεοελ. inhonestus, a, um; turpis, e.

κακοήθως· 1) malitiose· *2) νεοελ. inhoneste; turpiter.

κακόηχος, *ον*, male sonans.

κακολογέω -*ō*, maledico (-xi, -ctum -ere) alicui; —οῦμαι (ὑπότινος), mihi maledictur.

κακολογία, *ἡ*, maledictio, *θ*. maledicentia, -ae, *θ*.

κακολογικός, *ἡ*, *ον*, ad maledicentem, dum propensus.

κακολόγος, *ον*, maledicus, a, um; maledicens, -entis.

κακολόγως, maledice.

κακομαθής, *ēs*, male doctus.

κακόμαντις, mala vaticinatio.

κακόμοιρία, *ἡ*, mala sors; miseria

κακόμοιρος, *ον*, infelix. -icis.

κακομορφία, *ἡ*, deformitas, *θ*.

κακόμορφος, *ον*, deformis, e.

κακόν, τό, malum, *ἴδε* κακός.

κακονοέω -*ō*, malevolus, sum.

κακόνους, *ἡ*, malevolentia, *θ*.

κακόνους, *ους*, malevolus, a, um.

κακονομία, *ἡ*, pravae leges.

κακόννομος, pravis legibus utens.

κακόνως, malevole.

κακοξενία, ἡ, inhospitalitas, θ.
κακοπάθεια, ἡ, aerumna, -ae, θ.
κακοπαθέω -ᾶ, mala patior, ma-
lis affligor; molestias fero.
κακοπαθῶς, aerumnose.
κακοπιστία, ἡ, prava fides.
κακόπιστος, ον, perfidus, a, um.
κακοποιέω -ᾶ, malefacio, ali-
cui malo aliquem afficio.
κακοποιήσις, κακοποιῖα, ἡ, ma-
leficientia, -ae, θ.
κακοποιητικός, maleficus.
κακοποιός, ον, maleficus, a, um;
malevolus, a, um.
κακοπολιτεία, ἡ, prava reipubli-
cae administratio.
κακοπραγέω -ᾶ, infelix sum.
κακοπραγία, ἡ, res mala.
κακός, ἡ, ὄν, malus, a, um· κα-
κίων, ον, pejor, -us, κάκιοςτος, η,
ον, pessimus, a, um· || τὸ κακόν,
οὐσ. malum, -i, οὐ. || ἐν τῇ νεοελ.
ἡ λέξις κακός λατινιστὶ ἀποδίδεται
καὶ διὰ τῶν imbrobus, a, um; tur-
pis e; pravus, a, um· ἐτι δὲ διὰ
τοῦ difficultis ὡς· κακός δρόμος, iter
difficile, via aspera.
κακοσμία, ἡ, malus odor.
κακοστόμαχος, ον, stomachum
laedens.
κακοστομία, ἡ, maledicentia, θ.
κακόστομος, maledicus, a, um.
κακόστρωτος, male stratus.
*κακοσυνειθίζω, male assuesco.
κακοτεχνία, ἡ, mali liberi.
κακοτεχνέω -ᾶ, ρ. artibus malis
utor.
κακότεχνος, malignus, a, um.
κακότης, ἡ, malitia, -ae, θ.
κακοτροπέω -ᾶ, perverse ago.
κακοτροπία, ἡ, malignitas, θ.
κακότροπος, malignus, a, um.
κακοτροφία, ἡ, mala nutritio.
κακοτυχέω -ᾶ, infortunatus sum;
infeliciter ago.
κακοτυχής, ες, κακότυχος, ον,
infortunatus, a, um.
κακοτυχία, ἡ, infortunium, οὐ.
κακοურγέω -ᾶ, maleficus sum;
improbus et sceleratus sum.
κακούργημα τό, maleficium, οὐ.
κακούργια, ἡ, maleficientia, θ.

κακοῦργος, ον, maleficus, a, um;
sceleratus, a, um.
κακούργως, malefice.
κακουχέω -ᾶ, male tracto· ||
—σῶμαι, malis affligor.
κακουχία, ἡ· 1) mala tractatio·
*2) aerumna, -ae, θ.
κακοφρονέω -ᾶ, male cogito.
κακόφρων, ον, malevolus, a, um.
κακοφωνία, ἡ, aspera vox.
κακόφωνος, ον, asperam vocem
habens.
κακοχυμία, ἡ, humores mali.
κακόχυμος, ον, malis humoribus
plenus, a, um.
κακόω -ᾶ, male tracto (aliquem);
vexo (-are) aliquem ἢ aliquid.
κακῶς, male; κάκιον, pejus; κά-
κιστα, pessime.
κάκωσις, ἡ, mala tractatio.
κακωτικός, vexativus, a, um.
καλάθιον, τό, parvus calathus;
corbicula, -ae, θ.
καλαθίσκος, δ, calathiscus, ἄ.
κάλαθος, δ, calathus, -i, ἄ.
καλαμάριον, τό· 1) = μελανοδοχεῖον,
atramentarium, -ii, οὐ. 2) = τευθίς,
loligo, -inis, θ.
καλαμάομαι -ᾶμαι, stipulas lego.
καλαμεύς, δ, piscator, -oris, ἄ.
καλαμεντής, δ, messor, ἄ.
καλαμεύω, meto, -ere.
καλάμη, ἡ, culmus, -i, ἄ.
καλάμινος, arundineus, a, um.
καλάμιον, τό, parva arundo.
καλαμίς, ἡ, arundo, -inis, θ.
καλαμοειδής, arundinaceus.
κάλαμος, δ, arundo, -inis, θ.
καλαμοφόρος, ον· 1) calamum ἢ
arundinem gestans· 2) arundifer,
era, erum.
καλαμώδης, ες· 1) arundineus,
a, um· 2) arundinosus, a, um.
καλαμών, δ, arundinectum, οὐ.
καλάνδαι, αἰ, calendae, -arum.
*καλανδάριον, calendarium, -i, οὐ.
καλαπόδιον, τό, forma calcei;
formula, -ae, θ.
καλέω-ᾶ· 1) = προσκαλῶ, α') voco,
-are, aliquem ad aliquid· 2) = τινα
εἰς τι, invito aliquem ad aliquid· 3)
= συναγω, voco, convoco, -are, ali-

quem 4) = ὀνομάζω, voco, apello, nomino, -are.

καλιὰ, ἡ 1) domus lignea 2) σπηῖθ. = νεοσα:ά, nidus, οὐ.

καλιὰς, ἡ 1) tugurium, -i, οὐ. 2) sacellum, -i, οὐ:

καλινδέω -ῶ, volvo, -ere, voluto, -are, aliquid: -οῦμαι, a') volvor, -i; volutor, -ari β') μετφ. καλινδοῦμαι ἐν τιγί (= καταγινομαι ἐν τιγί), assiduus sum in aliquare.

καλίβωλος, ον, fertilis, e.

καλίγαμος, felix matrimonio.

καλίγλουτος, ον, nates formosas habens.

καλιγραφέω -ῶ, pulchre scribo; eleganter ἢ lepidis litteris scribo.

καλλιγραφία, ἡ 1) elegans scriptura 2) ars scribendi lepidis litteris.

καλλιγράφος, δ, ἡ, qui, quae eleganter scribit.

καλλιπεια, elegantia sermominis.

καλλιπέτω -ῶ, eleganter loquor.

καλλιπέης, ἐς, eleganter loquens eleganti sermoni utens.

καλλιεργέω -ῶ 1) pulchre fabricor *2) νεοελ. = γεωργῶ τι, colo (colui -ere) aliquid *καλλιεργημένος, cultus, a, um.

*καλλιέργεια, ἡ, cultura, θ.

*καλλιεργήσιμος, ον, ἐπίθ. colendus, a, um.

*καλλιεργητής, δ, agricola.

καλλιερέω -ῶ, lito ἢ perlito.

καλίκομος, ον, pulchram comam habens.

καλλιλογέω -ῶ, eleganter dico.

καλλιλογία, ἡ, elegans dictio.

καλλιμορφος, formosus, a, um.

καλλίνικος, ον, egregius victor.

κάλλιον, ἴδε καλῶς.

καλλιπαῖδια, ἡ, pulchri liberi.

καλλίπαις, pulchros liberos habens

καλλιπάρειος, ον, pulchras genas habens.

καλλιπλόκαμος, ον, pulchros cincinnos habens.

καλίπολις, ἡ, pulchra civitas.

καλλίπυργος, ον, ἐπίθ. pulchras nates habens.

καλλίρροος, ον, pulchre fluens.

κάλλιστα, ἴδε καλῶς.

κάλλιστος, η, ον, ἴδε καλός.

καλλίτεκνος, ον, egregios liberos habens.

καλλιτεχνέω -ῶ, pulchre elaboro, eleganti artificio elaboro.

καλλιτέχνημα, τό, elegans artis opus elegans artificio, -ii, οὐ.

καλλιτέχνης, δ, elegans artifex ἡ ἀπλ. artifex, -icis, ἄ.

*καλλιτεχνία, ἡ, artis elegantia.

*καλλιτεχνικός, artificiosus.

καλλιτεχνικῶς, artificiose.

καλλίφθογγος, suaviter sonans.

καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra.

καλλίων, ον, ἴδε καλός.

καλλονή, ἡ, il pulchritudo, -inis θ. formositas, -atis, θ. *2) ἐπί προσ. mulier egregie formosa.

κάλλος, τό, pulchritudo inis θ. decor, -oris ἄ. forma -ae, θ.

καλλυντήρ, ο, scoparius, ἄ.

καλλυντήριος, ον, ad ornandum idoneus, a, um.

καλλυντήριον, ornamentum.

κάλλυντρον, τό 1) caliantrum, οὐ 2) = σάρωθρον, scopae, θ. πλ.

καλλύνω, pulchrum reddo (-ere) aliquid orno (-are aliquid -ομαι ἐπί τιγί, gloriol aliqua re.

καλλωπίζω, orno (are) aliquid || -ομαι orno(-atus sum, -ari) || κεκαλωπισμένος, η, ον, ornatus, a, um.

καλλώπισμα, ornamentum, οὐ.

καλλωπισμός, ornatus, -us, ἄ.

καλλωπιστής, δ, ornator ἄ.

καλλωπιστικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. ad ornandum aptus.

καλογηρικός, monachalis e.

καλογηρικῆ, monachus, us, ἄ.

καλόγηρος, δ, monachus, -i οὐ.

καλόγλωσσος, ον, eloquens, -ntis.

*καλογραία, ἡ, monacha, -ae, θ.

καλοκαγαθία, ἡ, probitas, θ.

καλοκάγαθος, ον, probus, a um; honestus, a um, ἴδε καλός.

καλοκαιρία, pulchrum tempus.

καλοκαιρινός, aestivus, a um.

καλοκαιρίον, aestas, -atis, θ.

καλόν, τό, lignum, -i, οὐ.

καλόν, τό 1) = εὐπρέπεια, decus, -oris, οὐ. 2) honestum, -i, οὐ. 3)

bonum, -i, οὐ. 4) praeclarum facinus· 5) comodum, -i, οὐ. 6) τὰ καλά, bona, bella, honesta.

1 καλόπους, καλοπόδιον, ἴδε καλαπόδιον.

2 καλόπους (=εὔπους), ὁ, ἡ, pulchros pedes habens.

καλορρημοσύνη, ἡ, facundia, θ.
καλός, ἡ, ὄν, 1) = εὐπρεπής, ὠραίος, pulcher, chra, chrum; καλλιων, ὄν, pulchrior, -ius, κάλλιστος, ἡ, ὄν, pulcherrimus, a, um· 2) bonus, a, um melior, -us· 3) probus, a, um· 4) = ἠθικῶς καλός, honestus, a, um· 5) bonus, idoneus, aptus a, um· 6) strenuus, a, um· 7) laudabilis, e; gloriosus, a, um· 8) καλὸς ἀγαθὸς ἢ καλὸς καὶ ἀγαθός, bonus (vir).

καλοῦφαντος, ὄν, bene textus.
καλπάζω, cursu incitato feror; equo admisso ἢ citato vehor.

*καλπασμός, incitatus equi cursus.
κάλπις, ἡ, urna, ae, θ.

καλύβη, ἡ· 1) tugurium, -ii, οὐ. 2) casa, -ae, θ.

καλύβιον, τό, tuguriolum, -i, οὐ.
καλυβίτης, ὁ, in tuguro habitans.

καλυβοποιέω -ᾶ, tuguria facio.
καλύκιον (ἀνθους), calyculus, ἄ.
καλυνκώδης, ες, calyce intectus.
κάλυμμα, τό, velamen, -inis, οὐ.
velamentum, -i, οὐ.

καλυμματίον, parvum tegmen.
κάλυξ, ἡ calyx, -icis, θ.

καλυπτήρ, ὁ· 1) tegmen, inis, οὐ. velamen, -inis θ. 2) tegula, θ.
καλυπτήριον, τό, operculum, οὐ.
καλυπτός, ἡ, ὄν, tectus, a, um; opertus, a, um.

καλύπτρα, ἡ· 1) flammeum, -i, οὐ. 2) velum, -i, οὐ.

καλύπτω· 1) tego (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) operio (-erui, -ertum, -ire) aliquem ἢ aliquid re· 3) velo, -are, aliquid.

καλώδιον, τό, funiculus, -i, ἄ.
κάλως, rudens, ἄ. funis navis.

καλῶς, κάλλιον, κάλλιστα· 1) pulchre, -chrius, -cherrime· 2) bene, melius, optime· 3) belle: καλῶς

ἔχω, belle sum, belle habeo, bellus sum.

καμάκιον, τό, contus, -i, ἄ.
κάμαξ, ἡ, ὁ, contus, -i, ἄ. vallus, i, ἄ. pertica, ae, θ.

καμάρα, ἡ, camera -ae, θ.
καμαρώω -ᾶ, fornicat, -are.

καμαρώμα, τό, iornicatio, θ.
καμαρώσις, ἡ, cameratio, θ.

καμαρωτός, fornicatus, a, um.
καματηρός, laboriosus, a, um.

καματηρός, laboriose.
κάματος, ὁ, labor, -oris, ἄ.

καματώω -ᾶ, 1) laboro, -are; fatigor, -ari· 2) delasso, -are.

καματώδης, ες, laboriosus, a, um; molestus, a, um.

καμηλοπάρδαλις, ἡ, camelopardalis, is, θ.

καμηλοπόδιον, (φ.), camelopodium.

κάμηλος, ὁ, ἡ, camélus, -i, ἄ. θ.
καμηλωτή, ἡ, pellis cameli.

κάμιλος, ὁ, funis ancorarius.
καμινεῖα, ἡ, opera ad caminum.

καμινεύς, καμινευτήρ, καμινευτής, ad caminum laborans.

καμινεύω, in camino excoquo.
καμινιαῖος, ad caminum perti-

nens.
καμίνιον, τό, parvus caminus.

κάμινος, ἡ, caminus, -i, ἄ.
καμινώδης, fuliginosus, a, um.

κάμμαρον, (φ.), cammaron, οὐ.
καμμύω (ποιητ.), ἴδε καταμύω.

κάμνω, 1) = καταπονοῦμαι, fatigor, -ari; lassus sum· 2) κάμνω τούτῃ πόδας, ex pedibus laboro· 3) = ἐκπονῶ τι, laboro aliquid· 4) *γροελ. = ποιῶ, ποιούμαι τι, facio, -ere.

καμπή, ἡ· 1) curvatura, -ae, θ. 2) flexio, -onis, θ.

καμπτήρ, (ἵπποδρόμον, σταδίου), flexus metae ἢ ἀπλ. meta, -ae, θ.

καμπτός, ἡ, ὄν, 1) flexibilis, e· 2) flexilis, e; curvatus, a, um.

κάμπτω· 1) flecto (-xi, xum, -ere) aliquid· || -ομαι, flecto me ἢ flector (-xus sum, -i)· 2) incurvo, are, aliquid· μεταφ. κάμπτω· 3) (= ταπεινῶ, κινῶ) τυγα, incurvo aliquem.

καμπύλη, ἡ, curvus baculus.

καμπύλλω, incurvo, -are.
 καμπυλόγραμμα, ον, qui curvis lineis est.
 καμπυλοειδής, curvae speciei.
 καμπύλος, η, ον, curvus, a, um; incurvus, a, um.
 -καμπυλότης, ή, curvitas, θ.
 καμπυλόω-ω, incurvo, -are.
 κάμψις, ή, inflexio, -onis, θ.
 κάψ (= και εάν), etiamsi.
 κανδήλα, ή, candela, -ae, θ.
 κάνεον-οῦν, τό, canistrum, οῦ.
 κانهφορέω-ω, canistrum ferro.
 κانهφορία, ή, canistri portatio.
 κانهφόρος, ον, canistrum ferens.
 κανθαρίς, ή, cantharis, -idis, θ.
 κانهθαρος, δ' 1) = σκάραβος, scabaeus, -i, δ. 2) = ποτήριον, χθός, cantharus, -i, δ.
 κανθός, δ' 1) angulus oculorum. 2) = οἰδηρά στεφάνη τοῦ τροχοῦ, canthus, -i, δ.
 κάνιστρον, canistrum, -i.
 κάννα (κάλαμος), canna, θ.
 καννάβινος, cannabius, a, um.
 κάνναβις, ή, cannabis, -is, θ.
 κανοναρχέω-ω, cantum incipio.
 κανονίζω 1) ad regulam dirigo (-ere) aliquid; regulo (-are) aliquid. 2) = ρυθμίζω τι, modulator (-atus, sum, -ari), aliquid. †) 3) in sanctorum numerum η canonem refero, adscribo. 4) κανονίζομαι α') regulo me. β') κενανόνισται, constitutum est.
 κανονικός, ή, όν' 1) regularis, e. †) 2) canonicus, a, um.
 κανονικώς 1) regulariter. †) 2) canonicus.
 *κανόνιον, τό, tormentum, οῦ.
 *κανονισμός, δ, institutum, οῦ.
 *κανονοβολισμός, δ, tormenti emissio.
 *κανονοβολέω-ω, tormenta emitto; tormentis oppugno (urbem).
 κανοῦν, τό, canistrum, -i, οῦ.
 κανών, δ' 1) regula, -ae, θ. amussis, -is, θ. κατά κανόνα, ad regulam. 2) = ὑπογραμμός, νόμος, canon, -onis, δ.
 κάππειτα (και έπειτα), et postea.
 καπηλεία, ή, cauponaria, -ae, θ.

καπηλεῖον, τό' 1) caupona, -ae, θ. 2) porina, θ. 3) ganea, θ.
 καπηλευτικός, cauponius, a, um.
 καπηλεύω, caupōnor -ari.
 καπηλικός, ή, όν, cauponius, a, um; cauponarius, a, um.
 καπηλιώτης, cauponarie.
 καπηλίσ, ή, caupona, -ae, θ.
 κάπηλος, δ' 1) caupo, -onis, θ. 2) επίδ. fraudulentus, a, um.
 καπίστριον, τό, capistrum, -i, οῦ.
 καπηηλός, ή, όν, fumidus, a, um.
 καπνία, ή, fuligo, -nis, θ.
 καπνιάω-ω, fumigo, -are.
 καπνίζω 1) μεταβ. fumico, -are. 2) άμετ. fumum emitto η reddo. *3) νεοελ. fumum per arundinem haurio; iumo, -are.
 κάπνισις, κάπνισμα, fumatio, θ.
 καπνιστός, ή, όν, fumigatus, a, um; infumatus, a, um.
 καπνοδόχη, καπνοδόχος, fumarium, -ii, οῦ.
 καπνός, δ' 1) iumus, -i, δ. 2) η καπνός (φυτ.) capnos, -i, θ.
 καπνώω-ω, in fumum reddo.
 καπνώδης, fumosus, a, um.
 κάππα, τό, cappa, οῦ.
 κάππαρις, ή, capparis, -is, θ.
 κάπριος, α, ον, aprinus, a, um.
 καπριάω-ω, καπρίζω, subo.
 κάπρος, δ, aper, apri, δ.
 κάπτω, avidē comedo.
 καράβιον, τό' 1) parvus carabus. 2) nautica και νεοελ. navis.
 καρabis, ή, carabus, -i, δ.
 κάραβος, δ, carabus, -i, δ.
 καρδοκείω-ω, sollicite exspecto.
 καρδοκία, sollicita exspectatio.
 καρατομέω-ω, caput amputo.
 καρατόμησις, καρατομία, ή, capitis amputatio.
 καρατόμος, δ, caput amputans.
 κάρδαμον, τό, nasturium, οῦ.
 καρδάμων, cardamōmum, οῦ.
 καρδία, ή' 1) cor, -rdis, οῦ. μετφ. animus, -i, δ. pectus, -oris, οῦ. 2) porta η os ventriculi. 3) περι δένδρ. καρπ. cor medulla.
 καρδιακός 1) ad cor pertinens -ntis. 2) = καρδιαλγής, cardiacus.
 καρδιαλγία, ή, dolor cordis.

καρδιογνώστης, cordium cognitor
 καρδιοπονέω -ῶ, corde laboro.
 καρδιόπονος, δ, cordis dolor.
 καρδιώσσω, καρδιώττω, ventri-
 culi dolorem sentio.
 κάρδος, ἡ, carduus. -i, ἄ.
 καρηβαρέω -ῶ, gravedine laboro;
 gravor (-ari), nuto capite.
 καρηβαρής, gravedinosus, α, um.
 καρηβαρία, ἡ, gravedo, -inis, θ.
 καρηβαριῶν -ῶν, capite gravor.
 καρηβαρικός, ἡ, ὄν, gravedino-
 sus, α, um.
 καρηκομόωντες, capi!lati.
 καρίζω, carice loquor.
 καρίς, ἡ, scilla ἢ squilla, -ae, θ.
 καριστί, carum modo.
 καρκινειδής, cancriformis, e.
 καρκίνος, δ, cancer, -ceri, δ.
 καρκινόμαι -οῦμαι, canbero.
 καρκινώδης, es, cancro similis.
 καρκίωμα, τό, eancerōma, οὐ.
 καρῶω -ῶ, sopōro (-are) aliquem
 || —οῦμαι, soporor, -ari.
 καρπαλίμως, cito; raptim.
 κάρπενυμα, τό, fructus, -us, ἄ.
 καρπένομαι, fruor, -i.
 καρπίζω, fruges colligo.
 κάρπιμος, ον, frugifer, era, erum
 μετφ. frugalis, e.
 καρπός, δ· 1) fructus, -us, ἄ. (ἐν
 γένει)· 2) μετφ. (ἐπὶ καλοῦ καὶ κα-
 κοῦ)· fructus -us, ἄ. 3) δ καρπός
 τῆς χειρός, carpus, -i, ἄ.
 καρποφορέω -ῶ, fructifero.
 καρποφορία, fructuum generatio.
 καρποφόρος, ον, fructifer, era,
 erum; frugifer, era, erum.
 καρπῶω -ῶ, fructum fero· || μέσ.
 —οῦμαι τι, fructum capio ἢ per-
 cipio ex aliqua re fruor aliquare.
 κάρπωμα, τό· 1) fructus, qui
 percipitur; quaestus· 2) † κάρπωμά
 θεοῦ Κυρίου, oblatio est Domino.
 καρπώσιμος, frugifer, α, um.
 κάρπωσις, usus rei fructuosus.
 *καρραγωγέος, carrucarius, ἄ.
 *κάρρον, τό, carrum, -i, cῶ.
 κάρσιος, α, ον, obliquus, α, um.
 κάρσις, ἡ, tonsura, -ae, θ.
 κάρτα, valde; profecto.
 καρτερέω -ῶ· forti animo sum·

1) = ἐπιμένω, persevero, -are· 2)
 καρτερώ τι ἢ πρὸς τι (= ὑπομένω
 τι), tolero (-are) aliquid· *3) γεοεῶ.
 = περιμένω, exspecto, -are.
 καρτέρησις, ἡ, καρτερία, ἡ, to-
 leratio, -onis, θ. tolerantia, -ae, θ.
 καρτερικός, ἡ, ὄν, patiens, -ntis;
 tolerans, perseverans.
 καρτερικῶς, toleranter.
 καρτερός, ἄ, ὄν, robustus, α, um;
 iortis, e; validus, α, um.
 καρτερώς, robuste; valide.
 καρτός, ἡ, ὄν, tonsus, α, um.
 καρύα (καρυδιά), ἡ, nux, nucis.
 καρύδιον, τό, parva nux· || *γεοεῶ.
 nux nucis, θ. caryon, -ii, οὐ.
 καρύινος, ον, caryinus; nucis.
 καρυκεία, ἡ, conditura, -ae, θ.
 καρύκευμα, condimentum, οὐ.
 καρυκευτής, δ, conditor, ἄ.
 καρυκευτός, conditus, α, um.
 καρυκεύω, condio, -ire.
 καρύκη, ἡ, condimentum Lydo-
 rum cum sanguine.
 καρύκινος, η, ον, colerem san-
 guineum referens.
 καρυοκατάκτης, nucifrangibulum
 κάρνον, τό, nux, -cis, θ.
 καρυόφυλλον, caryophyllum, οὐ.
 κάρρη, ἡ, festuca, -ae, θ.
 *καρφί(ον), τό, clavus, -i, ἄ.
 *καρφίς, καρφίτσα, ἡ, acus, -us.
 θ. acicula, -ae, θ. spinula, ae, θ.
 κάρφος, τό, carpum, -i, οὐ. pa-
 lea, -ae, θ. festuca, -ae, θ.
 *καρφώνω, clavo figo (aliquid)
 μετφ. defigo, -ere, aliquid.
 καρχαρίας, δ, carcharus, -i, ἄ.
 κάρωσις, ἡ, sopor, -oris, ἄ.
 καρωτίδες, arteriae carotides.
 καρωτικός, soporifer, α, um.
 κασιγνήτη, ἡ, soror germana.
 κασιγνήτος, δ, frater germanus.
 κασσία, ἡ, casia, -ae, θ.
 κασισιτέριος, stanneus, α, um.
 κασιτέρος, δ, stannum, -i, οὐ.
 κασιτερώω -ῶ, stanno induco.
 καστανέα, ἡ, castanea, -ae, θ.
 καστανεών, δ, castanētum, οὐ.
 κάστανον, τό, castanea; -ae, θ.
 καστόριος, castorinus, α, um.
 καστόρ, δ, (ζ.), castor, -oris, ἄ.

κατά, πρόθ. A) μετὰ γεν. 1) de (μετ' ἀφ.); (per μετ' αἰτ.): 2) contra (μετ' αἰτ.): adversus (μετ' αἰτ.): B) μετ' αἰτ. 1) secundum (μετ' αἰτ.) 2) in μετ' ἀφ.): **κατὰ τὴν ἀγοράν**, in foro· 3) ad (μετ' αἰτ.): **κατὰ λέξιν**, ad verbum· 4) per (μετ' αἰτ.): **κατὰ τὴν νύκτα**, per noctem· 5) pro (μετ' ἀφαιρ.): **κατὰ δύναμιν**, pro virilus· 6) ἢ **κατὰ (μετὰ συγκριτ.)** quam pro· 7) ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος, aetas nostra· 8) **κατὰ Πλάτωνα** ut Platonis verbis utar· 9) ἐπὶ διαζεύξεως καὶ διανομῆς· **κατὰ ἔθνη**, nationibus singulis· 10) **κατὰ τάχος**, celeriter.

κάτα (=καὶ εἶτα), et postea.
καταβαίνω· 1) descendō (-ndi, -nsum, -ere): 2) degredior (-esus sum, -di)· 3) ἐπὶ τιμῆς, minuo, -i.

καταβάλλω· 1) = **κατακρημνίζω**, dejicio (-eci, -ectum, -ere)· 2) = **καταβιβάζω**, demitto, -ere: 3) = **ἀποκτείνω**, dejicio, interficio, -ere· 4) profligo (-avi, -are); prosterno (-ere): 5) ἐπὶ χρημ. solvo -ere; 6) —ομαι· α') fundamentum jacio ἢ pono· β') deficio, profligor || **καταβεβλημένος, ἢ, ον** (ἄθυμος) dejectus, a, um.

καταβαπτίζω, demergo, -ere.
καταβαπτισμός, immersio, θ.
καταβάπτω, demergo, -ere.
καταβαρύνω, degravo, aliquid.
***καταβασανίζω**, valde torqueo.
κατάβασις, ἢ, descensus, -us, ἄ.
καταβάτης, δ, descensor, -oris.
καταβατός, ἢ, ὄν, declivis, e.
καταβανκαλάω -ῶ, καταβανκαλίζω **τινά**, cantu sopio ἢ consopio (-ivi, -ire) aliquid.

καταβανκαλῆσις, ἢ, cantus nutriticus sopiendis puerulis.
καταβδελύσσομαι, abominor.
καταβεβαίωσις, ἢ, affirmatio.
καταβιάζω, vi compello.
καταβιβάζω· 1) demitto, -ere· *2) **καταβιβάζω τὰ ἱστία**, vela demitto (ἢ contraho)· *3) — **τινά ἀπὸ τοῦ βῆματος**, descendere cogo (ἢ deduco) aliquid a de rostris· 4) — **τὸν τόνον**, promoveo accentum· *5) —

τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, minuo pretium frumenti· *6) — **τινά ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος**, de honoris gradu moveo aliquid.

καταβιβασμός, δ, regradio.
καταβιβρώσκω, comedo (-edi, -ere) aliquid || devoro, aliquid.
καταβιδῶ -ῶ, vitam transigo.
καταβίωσις, vitae transactio.
καταβλάπτω, laedo, -ere.
καταβλέπω· 1) deorsum adspicio· 2) diligenter adspicio.

καταβλής, δ, obex, -icis, ἄ.
καταβλητικός, ἢ, ὄν, dejiciendi ἢ prosternendi vim habens.
καταβοάω -ῶ **τινος**, clamore persequor, convicio (-i) aliquid; invehor in aliquid.

καταβοή, καταβόησις, ἢ· 1) convicium, οὖ. 2) accusatio, θ.
καταβολάς, ἢ, ramus, -i, ἄ.
καταβολή, ἢ· 1) **καταβολὴ ἀνθρώπων**, creatio hominum· 2) — **τελλῶν**, pensio (solutio) vectigalium· 3) — **πυροτοῦ**, accessio febris.
καταβορβορέω -ῶ, coeno polluo.
καταβορβόρωσις, ἢ, pollutio coeno facta.

καταβρέχω, irriego, -are, aliquid.
καταβρίθω, onustus sum.
καταβροχή, ἢ, irrigatio, θ.
καταβροχθίζω, devoro, -are || —ομαι, devoror -ari.
καταβροχθισμός, devoratio, θ.
κατάβρωσις, ἢ, devoratio, θ.
καταβυθίζω· 1) demergo (-rsi) -rsum, -ere) aliquid ἢ aliquid || —ομαι, me demergo· 2) **καταβυθίζω** **τι εἰς τι**, immergo aliquid in rem.
καταβυθισμός, δ· 1) immersio, -onis, θ. 2) demersio, -onis, θ.
καταγγέλλω, ἢ, denuntiatio, θ.
καταγγέλλω· 1) enuntio, -are, aliquid· 2) — **τινά**, defero (-tuli, latum, -erre) aliquid.

κατάγειος, subterraneus, a, um.
καταγέλασμα, τό, derisio, θ.
καταγέλαστος, ον, deridiculus, a, um; irrisibilis, e.
καταγέλω -ῶ **τινος**, derideo (-si, -sum, -ere) aliquid ἢ aliquid || —ομαι, derideor.

κατάγλωσ, δ, irisio, θ.

καταγεμίξω, onero, -are.

καταγέμο τιός, plenus sum.

καταγεραίρω, honoro, -are.

καταγίνομαι και καταγίνομαι ἔν τι, versor (-atus sum -ari) in aliqua re; occupatus sum in re aliqua; adplico me ad aliquid.

καταγιγνώσκω· 1) = γιγνώσκω, cognosco (-ovi, -ere) aliquid· 2) καταδικάζω, condemno (-are) aliquem alicujus rei.

κατάγλωττος, loquax.

κάταγμα, τό, fractura, θ.

κατάγνυμι (ἀόρ. κατέαξα), frango (fregi fractum, -ere) aliquid· || — νυμαι, (ἀόρ. κατέαγγη), frangor (fractus um, -i).

κατάγνοις, ἦ, damnatio, θ.

καταγορεύω (=καταμηνύω), ῥῆμ. defero.

καταγραφῆ, ἦ· 1) perscriptio, onis, θ. 2) conscriptio.

καταγράφω· 1) = ἀναγράφω, γράφω, perscribo, -ere, aliquid· 2) = καταλέγω, conscribo, -ere· 3) = διαγράφω, describo, -ere; 4) picturis oppleo (-ere) aliquid.

καταγυμνάζω, exerceo, -ere.

κατάγχο, suffūco, -are.

κατάγω· 1) deduco (-xi -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) = ἐπαγάγω, reduco, -ere: κατάγω τινά, reduco, aliquem de (ab)· exilio· 3) κατάγω θρίαμβον ἀπὸ τῶν πολεμίων, triumphum dūco (ago) de (ex) hoste· 4) —ομαι· α') —ομαι εἰς λιμένα, adpello (compello) in portum navem· β') —ομαι εἰς τινα (=καταλύω παρά τι), devertor ad (apud) aliquem· γ') —ομαι (=κατάγω τὸ γένος), descendo, -ere; δ') —ομαι (εἰς τὴν πατρίδα), reducor, (-uctus sum, -i).

καταγωγή, ἦ· 1) deductio, -onis, θ. 2) = προσόρμις, adpulsus, -us, ἀ. 3) —κατάλυμα, deversorium, -i, οὐ. 4) reditus in patriam· *5) νεοελ. origo, -inis, θ. ortus, -us, ἀ.

καταγώγιον, τό, deversoria taberna ἢ deversorium, -i, οὐ.

καταγωγός, qui deducit.

καταγωνίζομαι τινα· 1) pugno adversus aliquem· 2) in certamine vincō, debella (-are) aliquem.

καταγωνισμός, expugnatio.

καταδάκνω, demordeo, -ere.

καταδαμάζω, edono (-ui, -itum, -are) aliquid ἢ aliquem.

καταδαπανάω-ῶ, consumo (mpsi, -ptum, -ere), aliquid· || —ῶμαι, consumor (-sumptus sum, -i).

καταδαπάνη, consumptio, θ.

καταδαρθάνω, obdormio, -ire.

καταδεής, ἐς, cui aliquid deest inferior (aliquo), συνήθ. ὁμως ἐν τῷ συγκριτ. καταδέεστερος, α, ον, cui plus deest, inferior· || ἐπιρ. καταδέεστερος, καταδέεστερον, inferius.

καταδείκνυμι και καταδεικνύω· 1) ostendo (-ndi, -nsum, -ere)· 2) instituo, -ere; doceo, -ere, aliquid.

*κατάδειξις, ἦ, ostentatio, θ.

καταδειπνέω-ῶ, comedo.

*καταδεκτικός, ἦ, ὄν (= εὐπερ-σῆγορος), affabilis, e.

κατάδενδρος, plenus arboribus.

κατάδεσς, ἦ, adstrictio, θ.

καταδεσμεύω, deligo, -are.

κατάδεσμος, δ, vinculum, -i, οὐ.

καταδέσσω, madefacio, -ere.

καταδέχομαι· 1) accipio, -ere aliquid ἢ aliquem· 2) recipio, -ere, aliquem (exulem)· 3) καταδέχ. κληρονομίαν, adeo hereditatem· *4) νεοελ. = ἀξίω, dignor (-atus sum, -ari)

1. καταδέω, deligo -are.

2. καταδέω τιός, indigeo, egeo, -ere; mihi deest aliquid, ἀπεσο.

καταδεί, indiget, defectus est.

κατάδηλος, manifestus, a, um.

καταδήλως, manifesto.

καταδηόω-ῶ, devasto, -are.

καταδίδωμι, distribuo, -ere.

καταδικάζω, damno, condemno (-are) aliquem· | —ομαι· α') μέσ. (ἐπι τοῦ κατηγοροῦ): καταδικάζομαι τινος, causam (litem) contra aliquem abtineo· β') παθητ. damnor (-atus sum, -ari).

καταδικαστής, δ, damnator.

καταδικαστικός, ἦ, ὄν, domnatorius, a, um.

καταδίκη, ἡ, damnatio, condemnatio, -onis, ὅ.
κατάδικος, damnatus iudicio.
καταδιώκω, persequor ἢ insequor (-cutus sum, -i) aliquem.
καταδιώξις, ἡ, persecutio, ὅ.
καταδοκέω -ῶ, existimo, -are.
καταδουλόω -ῶ καὶ -οὔμαι τινα, in servitutem aliquem redigo (-egi, -actum, -ere).
καταδρομή, ἡ· 1) = ἐπιδρομή, incursio -onis, ὅ. 2) = καταδίωξις, in vectatio, -onis, ὅ.
καταδροσιζώ, irro, -are.
καταδρύντω, dilacero, -are.
καταδυναστεία, ἡ, oppressio, ὅ.
καταδυναστεύω, potentiā meā oprimo (-ere) aliquem· —ομαι, potentiā alicujus sum.
κατάδυνσις, ἡ, submersio, ὅ.
καταδυσωπέω -ῶ, flecto.
καταδύω· 1) = καταβυθίζω, mergo, submergo, immergo (-si, sum -ere) aliquem ἢ alicuid· 2) —ομαι· a') me immergo ἢ immergor (-rsus sum, -i)· β') (μάλ. ὁ ἄσθρ. κατέδυν ἐπὶ ἡλίῳ)· occido (-idi, -asum, -ere)· γ') subeo, -ire.
κατάδω, incanto (aliquem).
καταξύννυμι· 1) conjungo, -ere· 2) = στρατοπεδεύω, castra metor ἢ pono (post iter). [castrametatio, ἄ.
κατάξυξις, ἡ· 1) copulatio, ὅ. 2) καταξητέω -ῶ, anquiro, -ere.
καταξωγραφέω -ῶ, depingo.
καταξώννυμι, praecingo.
καταθάλλω, calefacio.
καταθαμβέομαι -οὔμαι, cum stupore demiror.
καταθάπτω, sepelio, -ire.
καταθαρρέω -ῶ· 1) — τινός, fidenter ἢ audacter me gero adversus aliquem· 2) — τινί, fiduciam pono in aliqua re.
καταθανμάζω, demiror, -ari.
καταθεάομαι -ῶμαι, despicio ex loco edito.
καταθέλω, demulceo, -ere.
καταθεραπεύω, curo, -are.
κατάθεσις, ἡ· 1) depositio, -onis, ὅ. 2) = ἔγγραφος ὁμολογία, confessio, -onis, ὅ.

καταθέω, decurro, ere.
καταθήκη, ἡ, depositio, ὅ.
καταθηλύω, effemino, -are.
καταθλάω -ῶ, contundo, -ere.
καταθλίβω, opprimo (-essi, esum, -ere) aliquem ἢ aliquid.
κατάθλιψις, ἡ, oppressus, ἄ.
καταθολόω -ῶ, turbo, -are.
καταθορυβέω -ῶ, deturbo, -are.
καταθραύω, confringo (-egi, actum, -ere), aliquid.
κατάθρυπτος, deicatus, a, um.
καταθρύπτω, comminuo, -ere.
καταθρώσκω, desilio, -ire.
καταθνύμω -ῶ, animo concido.
καταθύμιος, ον, qui cordi est; cordi animo) gratus.
καταθύω· 1) sacrifico, -are· 2) consecro, -are.
καταθωρακίζω, lorico, -are.
καταιγίς, ἡ· procella, -ae, ὅ.
καταιδέω -ῶ, crubescere facio· || —οὔμαι, revereor.
καταϊθαλόω -ῶ· 1) = κατακαίω, comburo· 2) fuliginosum reddo.
καταϊθω, comburo, -ere.
καταίνεις, ἡ, adsensus, -us, ἄ.
καταίνω -ῶ, compreho.
καταίρω· 1) (συνήθ. ἀμετ.) devenio, advenio, -ire· 2) = καταπλέω, apello, -ere; adplico, (-are) ad.
καταισθάνομαι, sentio, -ire.
καταισχυντήρ, καταισχυντήης, ὁ, qui dedecore afficit.
καταισχύνω, dehonesto, -are, aliquem ἢ aliquid· || —ομαι· a') παθητ. decoror (-atus sum, -ari); probro afficio· β') ἀποθ. (ἐν τῷ ἄσθρ.) me pudet alicujus rei· γ') μετχ. κατησχυμμένος, η, ον, pudore affectus ἢ suffusus, a, um.
καταϊτιάομαι -ῶμαι, accuso.
καταϊτίας, ἡ, accusatio, ὅ.
καταιωρέομαι -οὔμαι, ε. de-pendeo.
κατακαίω, deuro, comburo, exuro (-ussi, -stum, -ere).
κατακαλέω -ῶ, arcesso, -ere.
κατακαλλύνω, orno, -are.
κατακαλύμμα, operimentum, οὔ.
κατακαλύπτω, obtego, -ere· || —ομαι (παθητ.), obtegor, -i; operior,

-iri' || μέσ. —ομαι τὴν κεφαλὴν, velor caput.

κατακάλυψις, ἡ, velatio, θ.

κατακάμπτω, inflecto, -ere.

κατάκαμψις, ἡ, inflexio, θ.

κατακάρδιος, ον, in cor directus.

κατάκανυμα, τό, ambustum, οὐ.

κατάκαυσις, ἡ, exustio, θ.

κατάκειμαι' 1) = κείμαι, jaceo, -ere' 2) — νοσῶν, decumbo (-ere) ut aegrotus' 3) ἐπὶ δελπνον, accumbo, -ere.

κατακέρω, detondeo, -ere.

κατακελεύω, hortor (remiges).

κατακενόω -ῶ, evacuo, -ere.

κατακεράννυμι, commisceo, -ere.

κατακέρασις, ἡ, commixtio.

κατακεραυνοβολέω -ῶ καὶ κατακεραυνῶ -ῶ, fulmine ferio ἢ co (aliquem).

κατακερδαίνω, quaestum facio.

κατακεσματίζω' 1) comminuo (-ni, ūtum, -ere) aliquid' 2) — σῶμα, corpus in partes minutas concido.

κατακεσματισμός, δ, dissectio (divisio) in partes minutas.

κατακέφαλα, in praecipis.

κατακηλέω -ῶ, suavitate auditūs animum delenio (-ire).

κατακηλιδόω -ῶ, maculo, are.

κατακηρόω -ῶ, cerā obduco.

κατακηρύσσω, per praeconem inlico; praeconio edico (aliquid).

κατακινέω -ῶ, commoveo, -ere.

κατακλαίω, defleo, -ere.

κατάκλασις, ἡ, fractio, θ.

κατάκλαυσις, ἡ, deploratio.

κατακλάω -ῶ, defringo, -ere.

κατακλείς, ἡ' 1) claustrum, -i, οὐ. 2) jugulum, -i, οὐ. 3) = τέλες, clausula, -ae, θ.

κατάκλεισις, ἡ, inclusio, θ.

κατάκλειστος, ον' 1) inclusus, a, um' 2) conclusus, a, um' 3) occlusus, a, um.

κατακλείω (τινὰ ἢ τι ἐν τινι, εἰς τι, ἐντός τινος, εἰσω τινός)' 1) includo (-si, -sum, -ere) aliquem ἢ aliquid in rem ἢ in re' 2) concludo, -ere, aliquem ἢ aliquid' 3) occludo, -ere, aliquem ἢ aliquid' 4)

— τὸν λόγον, orationem claudio, ἢ finio' 5) μεταφ. νόμῳ —, lege includo, sancio.

κατακλήρουγέω -ῶ' 1) sorte adsignatum accipio' 2) sorte regionem distribuo colonis.

κατάκλησις, convocatio civium.

κατακλινής, ἐς' 1) pronus, a, um' 2) in lecto decumbens.

κατακλίνω, reclino, -ere, depono, ere, aliquem ἢ aliquid' || —ομαι, (ἀόρ. κατεκλίθην), reclinor, reclinato corpore jaceo, decumbo (-ubui, ere), accumbo (-cubui, -cubitum -ere).

κατάκλισις, (ἐπὶ δελπνον), accubitatio ἢ accubitio, -onis, θ.

κατάκλιτον, τό, accubitum, οὐ.

κατακλύζω' 1) inundo, -are, aliquid' 3) diluo (-ui, -ūtum, -ere) aliquid' 3) diluvisio, -are.

κατάκλυσις, ἡ, inundatio, θ.

κατακλυσμός, δ, diluvisio, οὐ.

κατακλώθω, stamina deduco.

κατακνισμός, δ, pruritus, -us, ἄ.

κατακοιμέω -ῶ τινα, sopio (-ivī, -ītum, -īre), aliquem.

κατακοιμῶμαι, obdormisco.

κατακοιμίζω, sopio, -īre.

κατάκοιτος, in cupili jacens.

κατακολλάω -ῶ, adglutino.

κατακολουθέω -ῶ, sequor' -i.

κατακολουμβάω -ῶ, immergor.

κατακοπή, ἡ, decisio, -onis, θ.

κατάκοπος, ον, defessus, a, um abore coniectus, a, um.

κατακόπτω, concido ἢ occido

(-īdi, -īsum, -ere) aliquem ἢ aliquid κατακορής, ἐς, κατάκορος, ον, satiat, a, um' μεταφ. nimius in aliqua re.

κατακόρω, satiate abunde.

κατακοσμέω -ῶ' 1) = τακτοποιῶ, compono, -ere, aliquid' 2) = στολίζω, exorno, -are.

κατακόσμησις, ἡ' 1) compositio,

θ. 2) = στολισμός, exornatio.

κατάκοσμος, exornatus, a, um.

κατάκουσις, ἡ, auditio, θ.

κατακούω' 1) = εξακούω, exaudio; -ire, aliquid' 2) ὑπακούω τινός, dicto audiens sum alicui.

κατακράζω, clamore obtundo.
κατάκρασις, ἡ, commixtio, θ.
κατακρατέω -ῶ, devinco (-ici, -ictum, -ere) ἐντεῦθ. α') supero, -are β') cohibeo, -ere.
κατακράτησις, ἡ, superatio, θ.
κατακραυγή, ἡ, conclamatio, θ.
κατακρέμασις, pendeo de.
κατακρεμάννυμι, κατακρεμάω -ῶ, suspendo de: || -νυμαι, suspensus sum de.

κατακρεουργέω -ῶ, frustatim con-
cido (aliquem).

κατακρημνίζω, praecipito, -are,
aliquem: || -ομαι, praecipitor.

*κατακρημνισις, praecipitatio, θ.

*κατακρημνισμα, praecipitium.

κατάκρημνος, ον, praepes.

κατακρίνω 1) condemno, -are,
aliquem *2) = ψέγω, vitupero, -are.

κατάκρισις, ἡ 1) cendemnatio, θ.
*2) = ψόγος, vituperatio, θ.

*κατακρίτους, α, ον, vituperan-

das, a, um; reprehendendus, a, um

κατάκριτος, damnatus, a, um.

κατακροάομαι -ῶμαι, ausculto.

κατακροτέω -ῶ, plausibus com-

probo; adplaudo, alicui.

κατακρούω 1) deorsum pello,
aliquid 2) repello 3) fallo.

κατακρύπτω, occulto, -are.

κατάκρυψις, ἡ, occultatio, θ.

κατακρώζω, crocoto adversus.

κατακτάομαι -ῶμαι 1) acquiro,

-ere, aliquid 2) possideo, -ere, ali-

quid ἐντεῦθ. *3) νεοελ. κατακτώ,

bello subigo, obtineo: || μετφ. κατέ-

κτησεν ἀπάντων τὰς καρδίας, omnium

animos sibi devinxit.

κατακτείνω, interficio, -ere.

κατακτενίζω, diligenter pecto.

κατάκτης, θ, fractor, -oris, ἄ.

κατάκτησις, ἡ 1) aequisitio, -o-

nis, θ. 2) redactio in potestatem;

occupatio, expugnatio.

*κατακτητικός, ἡ, ὄν, expugna-

torius, a, um.

κατακτός, ἡ, ὄν, fractus, a, um.

κατακτυπέω -ῶ, sonitu percutio.

κατακυκλώω -ῶ, circumpo.

κατακυλλώ, devolvo, -ere.

κατακόπτω, deorsum despicio.

κατακυρίενσις, dominatio, θ.

κατακυριεύω, dominor, -ari; su-
bigio -ere; occupo, -are.

κατακυρόω -ῶ 1) confirmo, -are
2) — τὴν ὄντην, licitatori rem ve-
natam adjudico.

κατακωλύω, prohibeo, -ere.

κατακωχή, ἡ, detentio, -onis, θ.

καταλαζονεύομαι, jactabunde ali-
quid dico ἢ facio.

καταλακτίζω, inculco, -are.

καταλαλέω -ῶ 1) — τι, debila-

tero aliquid 2) — τινα, calumnior,

accuso aliquem 3) — τινος, loquor

adversus aliquem.

καταλαλιά, ἡ, obtrectatio, θ.

κατάλαλος, ον, maledicus, a, um.

καταλαμβάνω 1) = συλλαμβάνω,

λαμβάνω, deprehendo, comprehen-

do (-ndi, sum, -ere) aliquem ἢ a-

liquid 2) = καταγοῶ τι, deprehendo,

comprehendo, intelligo aliquid 3)

— καὶ — οἶμαι τι, occupo, -are, ali-

quid 4) = κατέχω, ἐπέχω, contineo,

-ere, aliquid 5) — τινὰ ὄρκους,

ὄρκω, obstringo (adstringo, obligo)

jurejuranto aliquem 6) καταλαμ-

βάνει με συμφορά, accidit mihi ca-

lamitas, invadit me calamitas 7)

χειμῶνος ἥθη καταλαμβάνοντις, cum

hiems adveniret (instaret) *8) πυ-

ρετός αὐτὸν κατέλαβε, febris eum

invasit.

κατάλαμπρος, splendidus, a, um.

καταλαμπρόνω, splendidum red-

do, illustro, -are, aliquid.

κατάλαμπο, collustro, -are, splen-

deo, -ere; illumino, -are.

κατάλαμψις, ἡ, splendor, ἄ.

καταλέγω -ῶ, valde doleo.

καταλγώνω, doloribus afficio.

καταλαίνοω, laevigo, -are.

καταλέγω 1) = ἐκλέγω, ἀναγράφω,

deligo, -ere; adlego, -ere 2) —

— οἶμαι στρατιώτας, delectum habeo;

conscribo milites 3) = ἀπαριθμῶ,

enumero, -are, aliquid.

καταλείβω, effundo et destillo: ||

μέσ. defluo, -ere.

κατάλειμμα, reliquiae, -arum.

καταλείπω 1) = ἐκίπω, ἔδω, relin-

quo (-liqui, -lictum, -ere) aliquem

ἢ aliquid. || καταλειμμένος, ἡ, ον, relictus, a, um. 2) = ἐγκαταλείπω, desero (-rui, -rtum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

καταλείπω, obliuo, -ere.

κατάλειψις, ἡ, relictio, ὅ.

κατάλειψις, conscriptio (militum).

καταλειπτός, numerandus, a, um.

καταλειπτύνω, extenuo, -are.

καταλευκαίνω καὶ καταλευκώ -ω dealbo, -are, aliquid.

κατάλευκος, peralbus, a, um.

καταλεύω, lapidibus obruo.

καταλήγω. 1) desino (-ii, -itum, -ere). 2) iunior, -iri.

καταληκτικός, ἡ, ὄν, desinens.

κατάληξις, ἡ, verborum finis verborum exitus.

καταληπτός, occupandus, a, um.

καταληπτικός, ἡ, ὄν, ad comprehendendum aptus, a, um.

καταληπτός, ἡ, ὄν, comprehensibilis e.

καταληπτῶς, inelligibiliter.

καταλήρω -ω. 1) nugando perdo, aliquid. 2) καταλήρω τινος, nugis obruo aliquem.

κατάληψις, ἡ. 1) = φώρασις, deprehensio. ὅ. 2) = κατάσχεσις, occupatio, ὅ. 3) = κατανόησις, comprehensio, -onis, ὅ.

καταλιθάζω, καταλιθοβολέω -ω, καταλιθώ -ω, lapidibus obruo, aliquem; lapido, aliquem.

καταλιθοβόλησις, lapidatio.

καταλιμπάνω, ἴδε καταλείπω.

καταλιμνάζω, stagnare facio.

καταλιπαίνω, pinguem reddo.

καταλιπαρέω -ω, obtestor, -ari.

καταλιχεύω, abligurio, -ire.

κατάλλαγή, ἡ. 1) permutatio, ὅ. 2) = διαλλαγή, reconciliatio, ὅ.

καταλλάκτης, reconciliator, ἄ.

καταλλακτικός, placabilis, e.

καταλλάσσειναι. 1) ἐπι χρομῆ. permuto, -are. 2) = διαλλάττω, reconcilio, -are.

κατάλληλος, ον. 1) congruus, a, um; conveniens, -ntis. *2) νεοελ.

κατάλληλος, idoneus, a, um; commodus, a, um.

κατάλληλότης, congruentia, ὅ.

κατάλληλος, congrue.

καταλογή, ἡ, delectus, -us, ἄ.

καταλογίζομαι. 1) = προσκαταλέγω, computo, -are. 2) = τινα ἐν τοῖς φίλοις, adscribo aliquem in amicos. 3) = τοῦτο ἐν ἀρετῇ, hoc pono et adscribo ad virtutem. 4) = πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐεργέτημα, apud vos colloco beneficium vobis impensium facio. 5) enumero.

καταλογισμός, ὁ, numeratio, ὅ.

κατάλογος, ὁ. 1) numeratio, stipendia merentium. 2) ὄνοματικός κατάλογος τῶν συγκλητικῶν, album senatorium. 3) ἐν γένει recensio, -onis, ὅ. index, -icis, ἄ. tabula, -ae, ὅ.

κατάλοιπος, ον, reliques, a, um.

καταλούω, perluo, diluo, -ere.

καταλυγίζω, flecto, -ere.

κατάλυμα, τό, deversorium, οὔ.

καταλυμαίνομαι, noceo, -are aliqui; vasto, -are aliquid.

καταλύμανοις, ἡ, vastatio, ὅ.

*καταλυπέω -ω, maerore afficio, aliquem. || -οῦμαι, maereo.

καταλύσιμος, ον, ἐπιθ. qui dissolvi potest.

κατάλυσις, ἡ. 1) dissolutio, ὅ. eversio, ὅ. (reipublicae, imperii). 2) = πόλεμον, finis belli. 3) = τοῦ βίον, eversio ἢ exitus vitae. 4) = κατάλυμα, deversorium, οὔ.

καταλυτής, ὁ, dissolutor, ἄ.

κατάλυω, 1) dissolvo (-olvi, -olutum, -ere) aliquid. 2) = τὸν πόλεμον, bellum finio. 3) = τὰς ἐχθρας, depono inimicitias. 4) = τὸν βίον, finio vitam, excedo e vita. 5) = παρὰ τινι ἢ πρὸς τινα, devertio ad (abud) aliquem.

καταλυβός -ω, mutilo, -are.

καταμαγέω, 1) incanto, -are. *2) μετφ. permulceo.

καταμάθησις, ἡ, cognitio, ὅ.

καταμαίνομαι, insanio contra.

καταμαλακίζω, emolio, -ire || -ομαι, molis effeminatus sum.

καταμαλάσσω. 1) emollio, -ire. 2) μετφ. demulceo, -ere.

καταμανθάνω. 1) = ἐκμανθάνω, perdisco (-didici, ere) aliquid. 2) = διαγινώσκω, pernosco, aliquid.

3) = καταγινώσκω, cognosco, (-ovi, -itum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

καταμαρτύρομαι· 1) — τινός, τινί, vaticinor adversus aliquem· 2) — ομαί τι, conjicio aliquid.

καταμαραίνω, exarefacio, -ere, aliquid· || — ομαι, exarefacio, -eri.

καταμαρτυρία, ἡ, testimonium inimicum.

καταμαρτυρέω — ὦ (τινος), testimonium dico contra (in) aliquem·

|| — ομαι, testimoniis convincor.

καταμασσόμαι — ὠμαι, manduco

καταμάσσω, tergo, -ere.

καταμαστιγῶ — ὠ, flagris caedo.

καταμαστιγίζω, vergis flagris, (verberibus) aliquem multum caedo·

μετρ. valde noceo alicui.

καταμαυρόω — ὠ, obscuro, -are.

καταμάχομαι, expugno; vinco.

καταμελαίνω, nigrefacio, -ere.

καταμελετάω — ὠ, meditor, -ari

καταμελέω — ὠ, negligo, -ere.

καταμελίζω, membratim disseco.

καταμέλλω, cunctor, -ari.

κατάμεμπτος, vituperabilis, e.

καταμέμφομαι (τινί ἢ τινα) reprehendo accuso aliquem.

καταμένω, usque maneo.

καταμερίζω, distribuo, -ere.

καταμερισμός, δ, divisio, θ.

κατάμεστος, ον, plenus, a, um.

καταμεστῶ — ὠ, repleo, -ere.

καταμετρέω — ὠ, dimetior (mensurus sum, -iri) aliquid.

καταμέτρῃσις, ἡ, dimensio, θ.

καταμήνιος, menstruus, a, um.

καταμήνυσις, ἡ, indicium, οὐ.

καταμηνῶ, 1) indico, -are aliquem· 2) ad judicem defero aliquem· 3) monstro.

καταμιαίνω, contamino, -are.

καταμιγνύμι καὶ καταμιγνύω, immisceo (-cui, -ere;) permisceo.

κατάμιξις, ἡ, permistio. ἄ.

καταμίσσω, admisceo, -ere.

καταμολύνω, contamino, -are.

καταμόνας, seorsum.

καταμονή, ἡ, remansio, θ.

κατάμονος, ον· 1) permanens, perdurans, (bellum)· *2) — ἡ καταμόναχς, solus, a, um.

καταμυκῶμαι, contra mugio.

καταμύω, conniveo (oculos).

καταμωλωπίζω, vibicibus oppleo.

καταμωρόμαι — ὠμαι, vitupero.

καταμωραίνω, stultitiā perdo.

καταναγκάζω· 1) cogo ἢ vehementer cogo· 2) per vim cogo.

κατανάγκασις (*καταναγκασμός), coactio, -onis, θ. vis, θ.

*καταναγκαστικῶς, per vim.

κατανάθημα, τό, devotio, θ.

καταναλίσκω· 1) consumo, absumo (-mpsi, -ptum, -ere) aliquid·

2) impendo, (-di, -usum, -ere) aliquid.

κατανάλωμα, impensa, -ae, θ.

κατανάλωσις, ἡ, consumptio.

*καταναλωτής, δ, qui res absumit;

emptor, -oris, ἄ.

καταναρκῶ — ὠ, torpidum reddo.

καταναυμαχέω — ὠ, navali proelio oppugno.

κατανέμω, 1) distribuo, -ere; par-

tior, -iri (aliquid in)· 2) — ομαι, possideo incolo.

κατάνευσις, ἡ, nutus, -us, ἄ.

κατανεύω· 1) adnuo, -ere nutu

aliquid confirmo· 2) innuo, nutu

significo, are.

κατανήχομαι, denato, are.

κατανικάω — ὠ, devinco, -ere.

κατανίπτω, abluo, -ere.

κατανίσταμαι (τινος), insurgo contra aliquem.

κατανίφω, ningo, -ere.

κατανοέω — ὠ· 1) perspicio (-exi, -ectum, -ere) aliquid· 2) intelligo

(-exi, ectum, -ere) aliquid· 3) animadverto, -ere, aliquid· 4) comprehendo.

κατανόησις, ἡ, animadversio· ||

perspicientia· || cognitio, θ.

κατανοητικός, perspicax, -acis.

*κατανομή, ἡ, distributio, θ.

κατανοσφίζομαι, depectilor, -ari.

καταντάω — ὠ (εἰς τι, ἐπί τι)· 1)

advenio, pervenio (-eni, -ntum, -ire) in, ad locum || μετρ. pervenio

in, ad aliquid· 2) evenio, -ire.

κατάντημα, τό· 1) occursus, -us·

2) finis, -is, θ. terminus, -i, ἄ.

κατάντης, ες, declivis, e.

καταντία, ἡ, declivitas, ὅ.
 καταντιχρῶ, καταντιπέρας τινός, ε regione (alicujus, απ. alicui).
 κατανυκτικός, ἡ, ὄν, compunctorius, a, um.
 κατάνυξις, ἡ compunctio, ὅ.
 κατανούσσω καὶ κατανούτω, compungo, -ere; mordeo; -ομαι, gravissimo dolore afficior.
 κατανυστάζω, obdormisco, -ere.
 κατανούτω, κατανούω, conficior (-eci, -ectum, -ere) aliquid.
 καταξάινω 1) = ξάινω, carmino, -are 2) = σλαράτιω, lacerio, -are 3) = κατατριβῶ, attero, -ere.
 καταξέω, derado, -ere, aliquid.
 καταξηραίνω, desiccio.
 κατάξηρος, persiccus, a, um.
 κατάξιος, ὄν, condignus, a, um.
 καταξιώω -ῶ, dignor, -ari -οῦμαι, dignus judicor (aliqua re).
 κάταξις, ἡ, contractio, -onis, ὅ.
 καταξίως, condigne; digne.
 καταξίωσις, ἡ, dignatio.
 κατάξυσις, ἡ, incisio; rasura.
 καταξύω, derado, -ere.
 καταπαίζω, illudo, -ere.
 καταπαίω, percutio.
 καταπακτή, ἡ janua caduca.
 καταπαλαίω 1) eluctor (-atus sum, -ari 2) ἐν γένει, vinco, supero.
 καταπάλλομαι, desilio, -ire.
 καταπανουργέω -ῶ τινος, malitiose ago contra aliquem.
 καταπάσσω τί τινος, conspergo, (-si, -sum, -ere) aliquid aliqua re.
 κατάπαστος, ὄν 1) conspersus, a, um (aliqua re) 2) χιτῶν χρυσοῦ - tunica auro picta.
 καταπατέω -ῶ τινα ἢ τι, conculco, proculco, -are, aliquem || -οῦμαι ὑπό τινος, conculcor ab aliquo.
 καταπάτησις, ἡ 1) conculcatio, -onis, ὅ. *2) γεοσι. violatio, ὅ.
 καταπαύσιμος, requiem afferens.
 κατάπαυσις, ἡ 1) requies, -ei, ὅ. 2) sedatio, -onis, ὅ.
 καταπαυστικός, ὄν, ἐπίθ. sedandi vim habens.
 καταπαύω 1) facio ut quis ἢ quid desinat desistat, absistat 2) -τινά τινος, facio ut aliquis ab-

sistat ab aliqua re 3) -τινά τῆς βασιλείας, privo aliquem regno 4) -οῦδ. requesco, -ere.
 καταπειθῶ, persuadeo, -ere, alicui || -ομαι, mihi persuadeo.
 καταπειράζω, experimentum facio; tento, -are.
 καταπειρασμός, tentatio, ὅ.
 καταπειρώ, transiigo, -ere.
 κατάπεισις, ἡ, persuasio, ὅ.
 καταπέλιγος, ὅ, catapulta, ὅ.
 καταπέμπτω, demitto (-si, -sum, -ere), aliquem in locum.
 καταπενθέω -ῶ, deploro, -are.
 καταπέπτω, percoquo, -ere.
 καταπεράω -ῶ, trajicio, -ere.
 καταπέσσω καὶ καταπέττω, concoquo, -ere, aliquid.
 καταπετάζω, καταπετάννυμι, καταπεταννύω 1) expando, -ere; extendo, -ere, aliquid 2) obtego, -ere, velo, -are.
 καταπέτασμα, τό, aulaeum, velum, -i, ὄν.
 καταπέτομαι, devolo, -are.
 καταπετρόω -ῶ 1) lapidibus obruo 2) de saxo dejicio. (aliquem).
 καταπήγγυμι 1) gelu constringo, congelo, conglacio 2) defigo, -xi, -xum, ere, aliquid.
 καταπηδάω -ῶ, desilio (-ilui, -ultum, -ire).
 καταπήδησις, desultura, -ae, ὅ.
 κατάπηξις, ἡ, defixio, -onis, ὅ.
 καταπιέζω, deprimo, opprimo, comprimo, -essi, essum, -ere.
 καταπίεσις, ἡ depressio.
 καταπικραίνω 1) amarum (aliquid) *2) -ομαι, graviter amaresco μετφ. graviter doleo (aliqua re).
 κατάπικρος, perquam amarus.
 καταπimπλήμι, repleo, -ere.
 καταπimπρημι, incendo, -ere; comburo, -ere.
 καταπimνω, 1) absorbeo (i-bui, -ptum, ere) aliquid 2) deglutio, -ire 3) -ομαι, absorbeor, -i.
 καταπιπράσκω, vendo, -ere.
 καταπίπτω 1) decido, (idi, -ere). delabor (-psus sum, -i) 2) μετφ. εἰς ἀπορίαν κατέπεσεν, in inopiam delapsus est 3) concido (-idi, -ere).

καταπιστεύω· 1) fidei alicujus committo aliquid· 2) = θαρρῶ, confido· 3) —ομαι, fidei meae committitur.

κατάπλασμα, τό, emplastrum, ὄν.

καταπλάσσω, illino, -ere.

καταπλέκω, implico, -are.

κατάπλεως, ὄν, expletus, a, um.

καταπλέω, navi devehor in terram; appello in portum.

καταπληκτικός, ἤ, ὄν, stuporem afferens; terribilis, e.

καταπληκτικῶς, cum stupore.

κατάπληκτος, ὄν, stuporem afferens; admirabilis, e.

κατάπληξις, ἤ, obstupefactio.

καταπλήσσω καὶ —τω, perterreo (-ui, -itum, -ere) aliquem.

καταπλοκή, ἤ, complexio, ὄ.

κατάπλους, ὄ, appulsus, -us, ᾶ.

καταπλουτέω -ᾶ, dives sum.

καταπλουτίζω τινά, locumpleto, -are, (aliquem).

καταπλύνω, abluo, -ere.

κατάπλυσις, ἤ, ablutio, ὄ.

καταπνέω, perflo, afflo, -are.

καταπνίγω, suffoco, -are, aliquem ἢ aliquid· || μνηρ. opprimo.

κατάπνιξις, ἤ, suffocatio, ὄ.

καταπνοή, ἤ, flatus, -us, ᾶ.

καταπολέμω -ᾶ· 1) bellum gero contra aliquem; oppugno, -are, aliquem· 2) = καταγωνίζομαι τινά, debello, -are, aliquem.

καταπολέμησις, oppugnatio.

καταπολύ, multum; valde.

καταπομπέω τινός, glorior adversus aliquem.

καταπονέω -ᾶ, labore fatigo (aliquem), defatigo, -are, aliquem; —ομαι, labore conficior; defatigor (-atus sum, -ari) aliqua re.

καταπόννησις, defatigatio, ὄ.

κατάπονος, ὄν, labore confectus, defatigatus, a, um.

καταποντίζω, demergo in mare (aliquem ἢ aliquid)· || —ομαι (καταποντισθῆναι), me demergo ἢ demergor (-mersus sum, -i) in mare

καταπόντις, ἤ, καταποντισμός, δ. demersio (-onis) in mare.

καταπόρνευσις, ἤ, scortatio.

καταπορνέω, stupro, constupro, -are; prostituo, -ere, aliquid.

καταπόρνευρος, ὄν, ἐπίθ. purpureus, a, um.

κατάποσις, ἤ, absorptio, ὄ.

καταπότιον, τό, catapotium, -i, pilula, -ae, ὄ.

καταποφαινομαί τινας, sententiam dico adversus aliquem.

καταπράσσω, καταπράττω καὶ —ομαί τι· 1) efficio (-eci, ectum, -ere) aliquid· 2) conficio, -ere, aliquid (ἔργον negotium)· 3) perficio, -ere; perago, -ere, aliquid.

καταπράυνσις, ἤ, sedatio.

καταπραῖνω, sedo, -are; mitigo, -are; demulceo, -ere.

καταπροΐημι, projicio, -ere (aliquid); desero, -ere, aliquid.

καταπτήσσω· 1) pertimeo, pertimesco, -ere; valde timeo· 2) —τι· perterreo, -ere, aliquid.

καταπτίσσω, contundo, -ere.

καταπτοέω -ᾶ, consterno, -are; exterreo, -ere· || —ομαι, consternor (-atus sum, -ari), trepido, -are.

κατάπτυστος, ὄν, despuendus, a, um; detestandus, a, um.

καταπτύω, despuo, -ere.

κατάπτωσις, ἤ, lapsus, -us, ᾶ.

καταπτωχέω, inopem facio· || μέσ. inops sum; pauper fio.

κατάπνυος, καταπνύων, cinaedus.

κατάπνυος, condensus, a, um.

καταπνυκνέω -ᾶ, condenseo, -are.

καταπνυκνωσις, condensatio, ὄ.

κατάπνυρος, ὄν, ignitus, a, um.

καταπυρπολέω -ᾶ, igni (incendiis) absumo, -ere.

καταπυρσέω, illustro, -are.

καταπύργον, valde barbatus.

καταπωλέω -ᾶ, vendo, -ere.

κατάρα, ἤ, imprecatio, ὄ.

καταράδομαι -ᾶμαί τι ἢ τινα ἢ τι, execror (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid· || κατηγορούμενος, ἢ, ὄν, execratus, a, um.

κατάρατος, ὄν, execratus, a, um; devotus, a, um.

καταργέω -ᾶ· 1) aboleo (-evi, -ere) aliquid; abrogo, -are, aliquid· 2) inutiliter occupo aliquid.

κατάργησις, ἡ, abolitio, θ.
κατάργυρος, argentatus, a, am.
καταρδέω, irrigo, -are, aliquid.
καταρθρόω -ῶ, articulo, -are.
καταριθμέω -ῶ, enumero, -are.
καταριθμίσεις, ἡ, enumeratio, θ.
καταρκτηκός, initio idoneus.
καταρραίνω, καταρραίνω, ad-
spergo, inspergo, -ere.
καταρράκτης, θ, cataractes, ἄ.
καταρράπτω, insuo, -ere.
καταρραφή, ἡ, sutura, -ae, θ.
καταρρέπω, deorsum vergo.
κατάρρηνσις, defluxus, -us, ἄ.
καταρρέω 1) defluo (-xi, -xum,
-ere) 2) difluo, -ere 3) ἐπι οἰκο-
δομ. labor, delabor (-psus sum, -i
4) —ομαι αἵματι, ἰδρωτι, difluo ἢ
perfundor sanguine, sudore.
καταρρήγγυμι, defringo, -ere; de-
jicio, -ere, aliquid || —υμαι, déci-
do, -ere; erumpo, -ere.
κατάρρησις, ἡ, accusatio, θ.
καταρρίπτω 1) dejicio (-eci, -ec-
tum, -ere) aliquid 2) = ταπεινώ,
deprimo, -ere, aliquid 3) abji-
cio, -ere.
κατάρρηψις, ἡ, dejectio, θ.
καταρροή, ἡ 1) defluvium, οὐ.
defluxus, -us 2) = κατάροος.
καταρροῖζομαι, catarrho laboro.
καταρροϊκός, catarrhalis, e.
κατάρροος, -ους, δ, catarrhus, ἄ.
καταρρυσπαινώ, καταρρυσπώ -ῶ,
conspurgo, -are, aliquid.
κατάρρυντος, ον, irriguus, a, um.
καταρρωδέω -ῶ, perimesco, -ere.
κάταρσις, ἡ 1) appulsus navium 2)
statio navium.
καταρτάω -ῶ, suspendo, -ere;
aliquid (τὰ λάφυρα, spolia).
καταρτίζω 1) apte compono, -ere;
ordino, -are, aliquid 2) — ναῦς,
στόλον, paro, instruo naves, clas-
sem || κατηγορούμενος, η, ον, instru-
ctus, a, um. 3) = διαλλάττω, recon-
cilio, -are, aliquid.
κατάρτιον, τό, malus, -i, ἄ.
κατάρτισις, ἡ, compositio, θ.
καταρτισμός, δ, compositio, θ.
κατάρτυσις, ἡ 1) apparatus, us,
ἄ. 2) institutio, -onis, θ.

καταρτύω 1) apparo, -are 2) ἴ)
instruo, -ere || κατηγορούμενος, η,
ον, instructus, a, um.
καταρχή, ἡ, initium, -i, οὐ.
κατάρχωνος, primus ἢ prior fa-
cio ἢ dico aliquid 2) auctor sum
alicujus rei, exemplum praebeo ||
—ομαι, incipio, -ere.
κατάσαρκος, ον, obesus, a, um.
κατασάττω, condenso, -are.
κατασβέννυμι καὶ κατασβενύω,
restingo (nxi, -nctum, -ere).
κατάσβεις, ἡ, extinctio, θ.
κατάσσεισις, ἡ, concutio, θ.
κατασείω, concutio, -ere, aliquid,
decutio, -ere, aliquid.
κατασημαίνω, obsigno, -are.
κατασήπω, putrefacio, -ere; —
ομαι, putrefio, -eri.
κατασιγῶω -ῶ, sileo, -ere.
κατασιωπάω -ῶ, reticeo.
κατασκάπτω, diruo, -ere; de-
struo aliquid (τὰ τεῖχη muros).
κατασκαφή, ἡ, destructio, θ.
κατασκαφής, ἐς, dirutus, a, um.
κατασκεδάννυμι, κατασκεδανύω
καὶ κατασκεδάω, defundo (-udi,
-usum, -ere) aliquid.
κατασκέλλω, emacio, -are.
κατασκευάζω 1) instruo, exstruo
(-xi, -ctum, -ere) aliquid, confici-
cio ἢ facio, -ere, aliquid 2) = πα-
ρασκευάζω, adorgo, -are, aliquid 3)
instituo, -ere 4) ἐνέδραν — τινη,
insidias loco ἢ pono alicui 5) —
ομαι α') μέσ. mihi instruo ἢ ex-
struo aliquid β') παθητ. instruo, -i.
κατασκευάσις, ἡ, confectio, θ.
κατασκευάσμα, τό 1) structura
-ae, θ. molimen, -inis, οὐ. 2) ἐπι
κακοῦ, commentum, οὐ.
κατασκευασμός, machinatio, θ.
κατασκευαστής, δ, exstructor ἢ
structor, ἄ. fabricator, ἄ.
κατασκευαστός, ἡ, ον 1) exstru-
ctus ἢ structus, a, um 2) ἐπι ἄνθρ.
subornatus, submissus, a, um.
κατασκευή, ἡ 1) exstructio, -onis,
θ. constructio, -onis, θ. 2) appa-
tus, -us, ἄ. 3) ἡ περί τὸν βίον —
vitae cultus 4) constitutio, θ. 5)
= σκευή, ἐπιπλα, suppellex, lectilis, θ.

κατασκηνώ-ω καὶ **κατασκηνώω-ω** 1) tentorium defigo (-fixi, -fixum, ere) 2) se dem pono ἢ figo 3) habito.

κατασκήνωμα, tegumentum.
κατασκήνωσις, ἡ 1) tentorium collocatio 2) tentorium, οὖ.
κατασκήπτω 1) ἐπὶ κεραυνοῦ, ἀνέμων, κτλ. cum impetu devehor 2) ἐπὶ νόσῳ· invado (-si, -sum, -ere) alicui.

κατάσκηψις, ἡ 1) impetus (fulmi, -nis) 2) invasio, -onis, θ.

κατασκιάζω, obumbro, -are.

κατάσκιος, umbrosus, a, um.

κατασκιρρῶ -ω· durum reddo aliquid· -οὔμαι, obduresco.

κατασκοπεύεις, exploratio, θ.

κατασκοπεύω, exploro, are.

κατασκοπέω -ω, exploro, (μάλ. hostili animo); -οὔμαι, contempior.

κατασκοπή, **κατασκόπησις**, ἡ, speculatio, exploratio.

κατασκοπικός, exploratorius.

κατάσκοπος, ὁ, speculator, -oris, ἄρ. explorator, ἄρ. ἢ **κατάσκοπος**, speculatrix.

κατασκορπίζω, disjicio, -ere.

κατασκώπτω, cavillor (aliquem).

κατασοφίζω, sophisticè decipio.

κατασοφιστεύω ἑνός, sophisticè disputo contra aliquem.

κατασπάξομαι 1) comiter accipio et amplector (aliquem) 2) = **φιλῶ**, osculor (aliquem).

κατασπαθῶ -ω καὶ **κατασπατάλλω** -ω, luxu consumo (-mpsi, -mptum, -ere) aliquid.

κατασπαράσσω, dilacero.

κατασπαργανῶ, fasciis involvo.

κατάσπαισις, ἡ, **κατασπασμός**, ὁ detractio, -onis, θ.

κατασπάω -ω, detraho (-xi, -ctum -ere) aliquem ἢ aliquid.

κατασπείρω, sero, consero (-evi, -ere) μετφ. — **διαδίδωμι**, dispergo (rumorem).

κατάσπεισις, ἡ, lilatio, θ.

κατασπένδω, lil.e, -are.

κατασπένδω τι, urgeo aliquid.

κατάσπενυσις, ἡ, festinatio.

κατασπιδῶ -ω, commaculo, are.

κατασπορά, ἡ, seminatio, θ.

κατασπουδάζω, studeo, -ere; -ομαι, rebus seriis intentus sum.

καταστάζω, **κατασταλάζω**, **κατασταλάω** -ω, destillo, -are.

κατασταλικός, ἡ, ὄν, reprimens, -entis; sistens, -entis.

κατάσταξις, ἡ, destillatio.

καταστασιάξω **τινά**, seditioe opprimo aliquem; **παθήη**. factioe opprimor.

κατάστασις, ἡ 1) = **τοποθέτησις**, collocatio; θ. 2) constitutio, θ. 3)

status, -us, ἄ. 4) conditio, -onis, θ. 5) = **μισθός** **ἱππικός**, stipendium equestre· ὀθ. **οἱ ἐχροντες τὰς καταστάσεις** = equites· *6) **νεοελ.** = **περιουσία**, res; bona.

καταστάτης, ὁ, constitutor, ἄ.

καταστατικός, ad collocandum ἢ constituendum aptus, a, um.

***καταστατικόν**, statutum, οὖ.

καταστεγάζω, intego, -ere.

καταστέγασμα, tegmen; tectum.

καταστέλλω 1) = **διενθεῖω**, adorno, -are, aliquid 2) **συνήθ.** = **ἐμποδίζω**, **καταπραῖνω**, reprimo, -ere, aliquid; sedo -are, aliquid 3) — **τὰ ἱστία**, sedo vela.

καταστερίζω 1) = **ἀστράσι** **κοσμῶ** τι, stello, -are, aliquid 2) = **ἐν τοῖς ἀστράσι τίθημι τινα**, stello aliquem; in astra aliquem refero.

καταστερισμός, relatio in astra.

κατάστερος, ὄν, stellatus, a, um.

καταστέφω, coronoo.

καταστηλιτεύω, in stela noto (aliquem); infamo, -are, aliquem.

κατάστημα, τό 1) = **κατάστασις**, constitutio, θ. status, -us, ἄ. 2) = **πολίτευμα**, constitutio reipublicae· *3) **νεοελ.** institutum, οὖ.

καταστηρίζω, fulcio, -ire.

κατάστικτος, maculis distinctus.

καταστίλβω, splendere facio.

***κατάστιχον**, τό, codex ἢ liber accepti et expensi.

καταστολή, ἡ, repressio, θ.

καταστολίζω, adorno, -are.

καταστοχάζομαι, conjicio, -ere.

καταστοχασμός, conjectura, -ae.

καταστράπτω, fulgore oppleo·
ἀπρο. κατήστραψε, fulguravit.

καταστρατηγέω -ῶ, strategemate
supero (aliquem).

καταστρατηγία, ἡ, superatio per
bellicam astutiam.

καταστρεβλόω -ῶ, distorqueo.

καταστρεπτικός, ἡ, ὄν, destructi-
vus, a, um; funestus, a, um.

καταστρεπτικός, destructive.

καταστρέφω· 1) subverto (-rti,
-rtum, -ere) aliquid· 2) — τὸν βίον,
vitam finio, morior· 3) — τὴν βί-
βλον, τὸν λόγον, finio librum, ser-
monem· 4) — οἶμαι· α') παθητ. (ἀόρ.
κατεστράφη)· subverto (-rtus sum,
-i); evertor (rtus sum, -i)· || κα-
τεστραμμένος, η, ὄν, perditus, a,
um; pessumdatus, a, um· β') μέσ.
— οἶμαι (ἀόρ. κατεστρενδάμην) πόλεις,
in meam potestatem oppida redigo
(redegi) aliquem.

καταστροφός, ὁ, evertor.

καταστροφή, ἡ· subversio, -onis,
θ. eversio, -onis, θ. οὐ. 2) = ὑπο-
ταγή, subactio, θ. 3) — βίον, vitae
exitus, mors, -rtis, θ. 4) — δρά-
ματος, fabulae solutio; exitus, -us, ἄ.

κατάστρωμα (νεώς), pons, -ntis,
ἄ. constratum navis.

καταστρώννυμι, **καταστρωννύω**·
1) consterno, -ere, aliquid· 2) humi
sterno, prosterno.

κατάστρωσις, ἡ· 1) consternatio,
-onis, θ. 2) prosternatio, θ.

κατάστυννος, ὄν, tristis, e.

κατασυντρίβω, frango, perfringo,
(-egi, -actum, -ere) aliquid.

κατασύρω, detraho, -ere.

κατασφαγή, ἡ, trucidatio, θ.

κατασφάζω, jugulo, -are.

κατασφαλίζω, munio, -ire.

κατάσφικτος, constrictus, a, um.

κατάσφιξις, ἡ, constrictio, θ.

κατάσχεσις, ἡ, detentio, θ.

κατάσχετος, ὄν, detentus, a, um.

κατασχηματίζω, fingo, -ere; for-
mo, -are.

κατασχίζω, diffindo, -ere.

κατάσχισις, ἡ, difissio, -onis, θ.

κατασχολάζω, otium habeo.

κατασχολέομαι -οῦμαι περί τι,

occupor (-atus sum, -ari) in re.

κατασωρεύω, accumulo, -are.

κατασωτεύομαι τι, per luxuriam
consumo aliquid.

κατάταξις, ἡ· 1) constitutio in
suo cujusque loco; *2) νεοελ. ἡ εἰς
τὸν στρατὸν —, in ordines milita-
res relatio.

καταταράσσω, perturbo, -are;
aliquem ἢ aliquid.

κατάτασις, ἡ, intentio, θ.

κατατάσσω καὶ **κατατάττω**· 1)
ordino, -are; constituo, -ere, ali-
quid· 2) colloco, -are; 3) certo or-
dine digero et pono aliquid; 4)
insero (-ui) ere.

καταταχέω -ῶ· ρ. 1) celeritate
vinco, aliquem· 2) celeriter ad-
venio.

κατατείνω· 1) tendo, extendo·
2) retineo, -ere· 3) prosterno, -ere·
4) ἀμετ. α') iter contendo· β') por-
rigo, -i· γ') vires meas intendo,
connitor, -i.

κατατέμνω· 1) disseco (-cui-ctum,
-are aliquid· 2) concido, -ere, ali-
quid· 3) dirimo, aliquid.

κατατήκω· 1) colliquefacio, -ere;
—οἶμαι, colliquefio, -ere· 2) = μα-
ραίνω (ἐπὶ ἔρωτος, λύπης)· conta-
befacio, -ere.

κατατίθημι, **κατατίθεμαι** τι· 1)
depono (-posui, -positum, -ere)

aliquid· 2) —εμαι χάριν, εὐεργεσίαν,
colloco, confero beneficium, gra-
tiam in eo (apud aliquem); 3) —

εμαι τὴν ζημίαν, multam persolvo·
4) ἐν γράμμασιν, εἰς γράμματα, εἰς
συγγραφὴν, —εμαι, literis mando·

5) —εμαι, ἐν ἀμελείᾳ, neglego, -ere·
6) —εμαι κλέο;, gloriam mihi com-
paro· *7) νεοελ. κατατίθημι (ἢ κα-
τατίθεμαι) ἐν δικαστηρίῳ, testimo-
nium dico, testificor, -ari (aliquid).

κατατιρόσσω, saucio (aliquem);
vulnero aliquem.

κατατολμάω -ῶ τινος, audeo (au-
sus sum) adversus aliquem.

κατατομή, ἡ· 1) concisio, inci-
sio, -onis, θ. 2) = profil (ἐν τῇ ζω-
γραφ.), imago obliqua.

κατατόπιον, locus designatus.

κατατραυματίζω, vulneribus aliquem onero.

κατατρέπω, in fugam converto.

κατατρέχω· decurro, cureu descendendo· 1) — ἐπιτρέχω, incurro, incursionem facio; 2) κατατρέχω τινός, = καθάπτομαι, invehor in aliquem; *3) κατατρέχω τινά, = καταδιώκω, persequor aliquem.

κατάτρησις, perterebratio, θ.

κατατριβή, ἤ, consumptio temporis
κατατριβώ, contero (-trivi, -trivum, -ere) aliquid.

κατάτριψις, ἤ, contritio, θ.

κατατροπόμαι -οὔμαι, in fugam verito aliquem.

κατατρόπωσις, ἤ, fugatio.

κατατρυνάω -ῶ, perterebro.

κατατρυνάω -ῶ τινος, luxurior in aliqua re.

κατατρύχω, affligo, -ere, aliquem; *—ομαι, affligor, -i; laboro.

κατατρώω, corrodo, -ere.

κατατυραννέω -ῶ τινος, tyrannidem exerceo in aliquo· *νεοελ. — τυνα, opprimo aliquem.

κατανυγίζω, illumino, -are; illustro -are, aliquid.

κατανύγασμα, τό, κατανύγασμός, δ, illustratio, illuminatio, θ.

κατανύγεια ἤ, illustratio, θ.

κατανυλακίζω, sulco, -are.

κατανυλέω -ῶ· 1) — τινος, tibiā praecino alicui· 2) — τυνα, tibiā canendo delecto aliquem· 3) — οὔμαι, tibiae cantum audio.

κατανυλίξομαι, castra metor.

κατανυχμός, valde aridus, a, um.

καταφαγᾶς, δ, comedo, ἀ.

καταφαίνω, ostendo, -ere, aliquid; —ομαι, plane appareo.

καταφάνεια, ἤ, claritas, -atis, θ.

καταφανής, ἐς· 1) conspicuus, a, um; hostes nondum in conspicuo erant· 2) manifestus, a, um; evidens, -ntis.

καταφανίζω, perdo; vasto.

καταφανῶς, evidenter.

κατάφασις, ἤ, affirmatio, θ.

καταφάσκω, affirmo, -are.

καταφατικός, ἤ, ὄν, affirmans, -ntis; affirmativus, a, um.

καταφατικῶς, affirmate.

καταφέρω, iulgore percello.

καταφέρω· 1) defero, -erre, aliquid· 2) —ομαι (κατηνέχθην)· ἀ') defero (-latus sum, -i)· β') delabor (-psus sum, -i) de· *3) νεοελ. — τι, conficio, efficio (-feci, -ere) aliquid· β') — τινά, efficio ut aliquis faciat aliquid; γ') —ομαι ἐναντίον τινός, dico et ago adversus aliquem.

καταφεύγω· 1) confugio (-ugi, -ere)· 2) profugio, -ere, ad aliquem.

κατάφημι, ajo; affirmo, -are.

καταφημίζω· 1) iamam spargo; divulgo (contra aliquem)· 2) consecro (alicui aliquid).

καταφθάνω, praevenio, -ire.

καταφθείρω, perdo, pessumdo.

καταφθίνω (ἀμετ.), pereō, -ire.

καταφθορά, ἤ, corruptio.

καταφιλέω -ῶ, deoscular (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid.

καταφλέγω, comburo (ussi -ustum, -ere) aliquid; —ομαι (ἀόρ. κατεφλέχθην), comburor, -i.

κατάφλεκτος, combustus, a, um.

κατάφλεξις, ἤ, combustio, θ.

καταφλογίζω, inflamo, -are.

καταφορέω -ῶ, exterreō.

καταφορά, ἤ· 1) lapsus, delapsus, -us, ἀ. 2) — τοῦ ἡλλου, occasus solis· 3) — μαχαιρώων, ictus gladiatorum.

καταφορέω -ῶ, defero (aliquid).

καταφορικός, ἤ, ὄν, vehemens, -nis, *νεοελ. proclivis, e.

κατάφορος, proclivis (ad aliquid).

καταφορτίζω, onero, are.

κατάφορτος, ὄν, onustus, a, um.

καταφράζομαι, considero, -are.

καταφράκτης, δ, lorica ferrea.

κατάφρακτος, loricator, a, um.

καταφράττω, 1) lorica munio· 2) sepio (-ire) aliquid.

καταφρονέω -ῶ, τινος· 1) contemno (-mpsi, -mptum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) aspernor (-atum, -ari), aliquem ἢ aliquid.

καταφρόνησις, ἤ, 1) contemptio, -onis, θ. 2) aspernatio, θ.

καταφρονητής, δ, 1) contemptor,

-oris, á. 2) aspernator. á.
καταφρονητικός, ἡ, ὄν, 1) ad contemndum propensus, a, um.
 2) = καταφρονητής.
καταφρονητικῶς, contemptim.
καταφροντίζω, multum curo.
καταφρονάττομαι, efero me contra aliquem.
καταφρύγω, torreo, -ere.
καταφυγή, ἡ, καταφύγιον, τό, refugium, οὐ. confugium, οὐ.
καταφυλάσσω, observo, -are.
κατάφυλλος, ὄν, foliis abundans.
καταφύτευσις, ἡ, plantatio.
καταφύτεύω τι, consero aliquid.
κατάφυτος, ὄν, consitus, a, um; arboribus consitus (locus).
καταφωράω -ῶ, deprehendo in facinore ἢ ἀπλ. deprehendo.
κατάφωρος, deprehensus, a, um.
καταφωτίζω, illumino, -are.
 ***κατάφωτος**, illuminatus, a, um.
καταχαρίζομαι, in gratiam alicujus facio aliquid.
καταχασμάομαι -ῶμαι, dehisco.
καταχέζω, concaco, -are.
καταχειρίζομαι, 1) aggedior, suscipio. 2) = φονεύω, interficio.
καταχειροτονέω -ῶ τινας, adversus aliquem suffragia fero.
καταχειροτονία, ἡ, condemnatio per suffragia.
καταχέω, (ἀόρ. κατέχεα), defundo (-udi, -usum, -ere) aliquid.
καταχθόνιος, ὄν, 1) superterraneus, a, um. 2) infernalis, e.
καταχιονίζω, nive obruo.
καταχλεύάζω, ludibrio habeo.
καταχλεύαστος, radiculus, a, um.
κατάχολος, ὄν, tiliosus, a, um.
καταχράομαι -ῶμαι, 1) abutor, (usus sum, -i) aliqua-re. 2) —τινα (= ἀποκτείνω) = interficio. *3) τὰ δημόσια, peculatum facio.
 ***καταχραστής, ὁ** peculator, á.
 ***καταχρεώνω**, aere alieno obruo (-ui, -ere) aliquid || —ομαι, (κατεχρεώθη), aes alienum cogo.
κατάχρεως, ὄν, aere alieno obrutus, a, um.
κατάχρησις, ἡ, 1) abusus, us, á. 2) σχ. ὄρη. abusio, θ. *3) = κλοπή

δημοσίον, peculatus, -us, á.
καταχρηστικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. abusivus, a, um.
καταχρηστικῶς, abusive.
καταχρίω, inungo (-xi) -ere.
κατάχρυσος, ὄν, inauratus, a, um.
καταχρυσόω -ῶ, inaurō, -are.
κατάχυσις, ἡ, superfusio. θ.
καταχωνεύω, conilo, -are.
καταχώννυμι, καταχωννύω, obruo (ui, -utum, ere) aliquem.
καταχωρίζω τι, 1) = τοποθετῶ τι, rem suo loco pono. 2) = ἀναγράφω τι, perscribo, -ere, aliquid. *3) γεοεῖ. —ἐν ἐφημερίδι, inserto, indiaro.
καταχωρισμός, ὁ, *καταχωρίσις, ἡ, relatio in literas.
κατάχωσις, ἡ, obruendi actio.
καταψάω -ῶ, terendo demulceo.
καταψεκάζω, irroro, -are.
καταψεύδομαι τι, mentior, ementior (-itus sum, -iri) aliquid.
καταψηφίζω και οὐνήθ. —ομαι τινας, sententiā mea damno ἢ ἀπλ. damno, -are, aliquid.
καταψηφίσις, ἡ, damnatio, θ.
καταψηφοφορέω -ῶ, suffragio meo damno aliquid.
καταψηχώ τινα ἢ τι, permulceo. -ere, aliquem ἢ aliquid.
καταψιλῶ -ῶ, denudo, -are.
καταψυκτικός, refrigerans.
κατάψυξις, refrigeratio, θ.
κατάψυχρος, ὄν, perfrigidus, a, um, valde frigidus, a, um.
καταψύχω, refrigero, -are; —ομαι, peririgescō, -ere.
κατέαγα, ἀόρ. β' τοῦ κατάννυμι.
κατεγγύη, ἡ, vadimonium, οὐ.
κατεγγέω, defundo in.
κατεδαφίζω, solo aequo aliquid.
κατεδαφίσις, ἡ, demolitio, θ.
κατέδω, comedo, -ere.
κατεθίζω, consuefacio, -ere.
κατεικάζω, conjicio, ere.
κατεiléω -ῶ, involvo, -ere.
κατείλησις, ἡ involutio, θ.
κάτειμι, descendo, -ere.
κατεριωνεύομαι τινας, per dissimulationem deludo aliquem.
κατελαύνω (ἐλπον, ἄρμα), devehor, equo, curru.

κατελέγχω, redarguo (aliquid).
κατεμέω -ῶ, conspuo, -ere.
κατεμπεδῶ -ῶ, valde firmo.
κατέναντα, κατέναντι, κατεναν-
τίον, e regione; ex adverso.
κατεξανάστασις, ἤ, insurrectio
contra aliquem.
κατεξανίσταμαι, 1) insurgo (-rexi)
alicui *2) ἠεροῦ. — κατά τινος (ἡθικ.)
iratus alicui sum.
κατεξετάζω, recognosco, -are.
κατεξουσιάζω τινός, potestatem
exerceo in aliquem.
κατεπαγγέλλομαι, polliceor (-itus
sum, -eri) aliquid.
κατεπέγγω, infero (aliquid).
κατεπέδω, incanto, -ῆρε.
*κατεπεργόντως, festinanter.
κατεπέγγω, 1) urgeo, -ere * 2)
κατεπέγγω τι, festino aliquid (τήν
μάχην, proelium); κατεπέγγομαι (=
ἐπιέγγομαι), festino, proporo, are *
*3) ἠεροῦ. τὸ πρᾶγμα κατεπέγει,
res urget.
κατεποπιτεύω, inspicio.
κατεργάζομαι τι, 1) conficio (-eci,
-ectum, -ere) aliquid * 2) (= κατα-
ποιῶ) θηρίον, conficio feram * 3) —
σίδηρον, λίθους, tracto exerceo *
4) — τροφήν, concoquo cibum * 5) —
τινά τι, conficio aliquid alicui.
*κατεργάρης, ὁ, homo falax frau-
dulendus perfidus.
*κατεργαρία, ἡ, dolus, -i.
κατεργασία, ἡ, confectio, θ.
κατεργαστικός, ἡ, ὄν, confici-
endi vim habens.
κάτεργον, τό, 1) triremis, -is, θ.
2) ergastulum, -i, οὐ.
κατερεθίζω, valde irrito.
κατερεπτόω -ῶ, κατερείπω, de-
jicio, -ere; diruo, ere; —ομαι, col-
labor (-psus sum, -i).
κατερέφω, tectum impono.
κατερημόω -ῶ, 1) denudo, -ere *
*2) devasto, -are.
κατέρχομαι, (ἀδρ. κατήλθον) 1)
descendo, (-ndi, -nsum, -ere) * 2)
ἐπί ποταμ. defluo, -ere * 3) ἐπί φν-
γάδ. devenio, -ire * 4) μεταφ. —εἰς
ἀγῶνα, in certamen descendo.
κατεσθίω, peredo, -ere.

κατεσπευσμένος, festinanter.
κατευργετέω -ῶ, beneficiis af-
ficio.
κατευθύ, recta.
κατευθύνω, dirigo, -ere || —ομαι,
tendo, contendo, eo, ad.
κατευμενίζω, placo, -are.
κατευνάζω, sorpio, (-ivi, itum,
-ire) aliquem, sedo, -are, aliquid;
—ομαι, sopior (itus sum, -iri); se-
dor, -ari.
κατεύνασις, ἡ, κατευνασμός, ὁ,
sedatio, -onis, θ.
κατευναστήριος, ὄν, κατευναστι-
κός, ἡ, ὄν, vim sopiendi ἢ sedandi
habens; sedans, -ntis.
*κατευνόδιον! vade feliciter!
κατενοδῶ -ῶ, prosperum iter
praebeo || —οῦμαι, a') prospero,
-ari * β') ἠεροῦ. iter prosperum
iacio.
κατενοδῶσις, ἡ, 1) successus, -us,
ἀ. *2) ἠεροῦ. prosper adventus.
κατευρεπίζω, apparo; instruo.
κατευφημέω -ῶ, fausta acclama-
tione prosequor (aliquem).
κατευφραίνω, exhilaro, -are, ali-
quem, oblecto; -are, aliquem.
κατευχη, ἡ, precatio, -onis, θ.
κατεύχομαι, 1) = καταρῶμαι, im-
precor, -ari; diras precor, -ari *
2) = εὐχομαι, precor, -ari.
κατενοχέομαι -οῦμαι, epulor.
κατέχω, 1) detineo (-inui, -entum,
-ere), aliquem * 2) retineo, -ere ali-
quem ἢ aliquid * 3) contineo, -ere,
aliquid * 4) teneo, -ere * 5) obtineo,
ere, aliquid * 6) occupo, -are, ali-
quid * 7) κατέχω τινός, (= κρατῶ τι-
νός), potior (itus sum, -iri), aliqua
re, 8) κατέχω, (= κέκτημαι), possi-
deo. -ere, aliquid * 9) λόγος κατέ-
χει, fama obtinet, tenet * 10) κατέχω
εἰς (= προσορμίζομαι εἰς), teneo oram,
cursum.
κατεψυγμένος, glacialis, e.
κατηγορέω -ῶ τινος, accuso, -are,
aliquem; —οῦμαι, accusor, -ari.
κατηγόρημα, τό, 1) crimen quod
alicui, abjicitur, accusatio, θ. * 2)
ἐν τῇ γραμμ. praedicatum, οὐ.
κατηγορία, ἡ, 1) accusatio, -onis,

θ. accusor, -ari, 2) κατηγορία (παρὰ φιλοσ.) praedicationa.

κατηγορικὸς, ἡ, ὄν, 1) accusatorius- 2) praedicativus, a, um.

κατήγορος, δ, accusator á.

*κατηγοροῦμενον, praedicatum.

κατήνεμος, ον, ventis expositus.

κατηρεμίζω, tranquillo, -are.

κατηρεφής, ἐς, tectus, a, um.

κατήρησις, ἐς, instructus, a, um.

κατήρεια, ἡ, tristitia, -ae, θ.

κατηφέω, -ῶ, tristis sum.

κατηφής, ἐς, tristis, e.

κατηχέω -ῶ, 1) sono, insono, are 2) † doceo elementa christiani-

nismi 3) μετφ. κατηχήθην, κατηχθεῖς, edoctus, in informatum sum.

† κατήχησις, ἡ, catechésis, θ.

† κατηχητής, δ, κατηχιστής.

† κατηχητικὸς, catecheticus.

† κατηχίζω, catechizo, -are.

† κατηχισμὸς, δ, catechismus, á.

† κατηχιστής, catechista, -ae, á.

† κατηχούμενος, catechumēnus ||

—μένη, catechumēna, -ae, θ.

κατισχνάλω, emaclo, -are; —ομαι, emacesco (-cui, -ere).

κάτισχνος, ον, emaceratus, a, um; macer, cras, crum.

κατισχύω 1) = ὑπερισχύω, praevaleo, -ere 2) τὰ Ρωμαίων διαβούλια, vicerunt consilia Romanorum

3) (καὶ πύλαι ἔδον) οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς, non superabunt eam 4)

ἡ φήμη κατίσχυκε, fama praevalet

ἡ optinuit 5) —τι, vinco aliquid 6)

—ομαι, vix bus alicujus opprimor,

vincor.

κατοδύρομαι, deploro, -are.

κάτοιδα, bene scio.

κατοικέω, -ῶ, habito, -are (aliquid ἢ in aliqua re).

κατοίκησις, ἡ, habitatio, θ.

κατοικητήριον, domicilium, οὐ.

κατοικία, ἡ, habitatio, θ.

κατοικίδιος, domesticus a, um, κατοικίζω 1) in domo colloco

aliquem 2) habitatum mitto aliquem 3) —ομαι Ἀθήνησιν, me colloco Athenis.

κατοικισμὸς, δ, κατοίκησις, ἡ, collocatio in aedibus.

κατοικοδομέω -ῶ, inaedifico.

κάτοικος, δ, habitator, ἡ κάτοικος, habitatrix, -icis, θ.

κατοικτιζέω, miseror, aliquem.

κατοικτιροίσις, misericordia.

κατοιωνίζομαι, auguror.

κατακλάζω, in genua procumbo.

κατοκνέω -ῶ, pigreo, -ere.

κατολιγωρέω -ῶ, negligo.

κατολιθάινω, (ἀόρ. καταλιθάσθω) delabor (-psu sum, -i).

κατολοφύρομαι τινα ἢ τι, deploro aliquem ἢ aliquid.

κάτομβρος, ον, imbre madens.

κατόμνυμι (ἀόρ. κατώμωσα), dejero, jurejurando confirmo.

κατονειδίζω, vitupero, -are.

κατονομάζω, denomino, -are.

κατονομασία, ἡ, denominatio.

κατόπιν 1) a tergo; pone 2) postea κατόπιν ἰορτής, post iestum.

κατόπτεισις, ἡ, speculatio.

κατοπτευτής, δ, speculator.

κατοπτεύω, speculor, -ari.

κατοπιτήρ, δ, speculator, á.

κατόπτης, δ, speculator; visor.

κάτοπτος, conspicuus, a, um.

κατοπτρίζω, in modum speculi ostendo; imagino, -are —ομαι, in speculo me contempler.

κατοπτρικὸς, specularis, e.

κατοπτρικῶς, speculari ratione.

κατοπτροειδής, speculo similis.

κάτοπτρον, τό, speculum, οὐ,

κατορθέω -ῶ 1) rectum facio; erigo, -ere (aliquid) 2) συνήθ. felici successu rem gero 3) —οὔμαι,

felici successu geror.

κατόρθωμα, τό 1) res feliciter gesta 2) κατορθώματα a') recte facta, recta β') *νεοελ. res gestae.

*κατορθώνω, perficio, -ere, impetro, are, aliquid.

κατόρθωσις, ἡ, rei felix gestio; recta effectio, θ.

κατορθωτικὸς, ἡ, ὄν, ad res feliciter gerendas aptus, a, um.

κατορρωδέω -ῶ, pertimesco.

κατορρυκτός, defossus, a, um.

κατόρρυξις, ἡ, defossio, θ.

κατορύντω, defodio (-odi, -osum, -ere), aliquid ἢ aliquid.

κατορυχή, ἡ, defossus, us, ἄ.
κατορχέομαι -οὔμαι τινα, saltando (saltationibus) delecto aliquem.
κατουλόω -ῶ, cicatrice obduco.
κατουρέω -ῶ· 1) κ. τιγός, permingo, aliquem· *2) νεοελ. ἀμετ. urinam reddo ἢ facio.
*κατούρον, τό, urina, -ae, θ.
κατουρίζω, vento secundo utor.
κατοφρυδόμαι -οὔμαι, supercilia demitto, ἐντεῦθ. =superbio.
κατοχή, ἡ· 1) detentio, θ. 2) possessio, θ. 3) occupatio, θ.
κάτοχος, δ· 1) =κατεχόμενος, possessus, a, um. (aliqua re)· 2) ἐνεργ. possessor, -oris, ἄ.
κάτοπις, conspectus, -us, ἄ.
κάτω· 1) deorsum; ἄνω —, sursum deorsum· 2) δ κάτω, inferus.
κατώγειος, subterraneus, a, um.
κάτωθε(ν)· 1) ex inferiore loco; ab imo ἢ ab ima parte· 2) κάτωθεν τιος, infra (aliquid).
κατωμοσία,κατώμοσις, ἡ, jusjurandum contra aliquem.
κατώρυχος, ον, κατορυχῆς, ἐς, subterraneus, a, um.
κατώτατος, η, ον, infimus, a, um; imus, a, um.
κατώτερος, α, ον, inferior, -ius.
κατωτέρω, κατώτερον, inferius; magis infra.
κατωφέρεια, ἡ, pronitas, θ. declivitas, -atis, θ.
κατωφερῆς, ἐς, declivis, e.
κατωχρῖάω -ῶ, perpalleo, -ere.
*κάτωχος, perpallidus, a, um.
καυκαλῖς, (βοτ.) caucalis, -idis, θ.
καυλικός, cauli similis, e.
καύλιος, η, ον, e caule factus.
καύλιον, τό, καυλίσκος, δ, cauliculus, -i, ἄ.
καυλός, δ, caulis, -is, ἄ.
καυλώδης, ἐς, cauli similis.
καυλωτός, caulicatus, a, um.
καῦμα, τό· 1) ardor, -oris, ἄ. 2) aestus, -us, ἄ.
καυτίας (ἥλιος), aestuosus.
καυματίζω, torrefacio, -ere· || —ομαι, aestu labōro.
καυματόμαι -οὔμαι, aestuo.
καυματώδης, aestuosus, a, um.

καύσιμος, ον, aptus (idoneus) ad comburendum.
καῦσις, ἡ· 1) ustura, -ae, θ. crematio, θ. 2) aestus, -us, ἄ.
καῦσος, δ· 1) aestus, -us, ἄ. ardor, -oris, ἄ. 2) febris ardens.
καυστηρός, ἄ, ὄν, ardens, -ntis.
καυστικός, ἡ, ὄν, urendi vim habens; ardens, -ntis.
καυστικῶς, ardentem.
καυστός, ἡ, ὄν, ustus, a, um.
καύστρα, ἡ, ustrina, -ae, θ.
καυσώδης, ἐς, aestuosus, a, um· κ. χώρα, aestuosa regio.
καύσωμα, τό, aestus, -us, ἄ.
καύσων, δ, ardor, -oris, ἄ.
καυτήρ, δ, cauter, -ēris, ἄ.
καυτηριάζω, cautēre uro.
καυτηρίον, τό, cauterium, ἄ.
καυτήριος, α, ον, ardens, -ntis.
καυτός, ἡ, ὄν, ardens, -ntis.
καυχάομαι -ῶμαι, glorior (-atus sum, -ari)· || καυχόμενος, η, ον, gloriatus, a, um.
καύχημα, τό, gloriatio, θ.
καυχηματίας, δ, gloriator.
καύχησις, ἡ, gloriatio, θ.
καυχητής, δ, jactator, -oris, ἄ.
καχεκτέω -ῶ, cachecta sum; male valeo, καχεκτῶν, male validus.
καχεκτής, δ, cachecta, -ae, θ.
καχεκτικός, cachecticus, a, um.
καχεξία, ἡ, cachexia, -ae, θ.
καχλάζω· 1) strepito, -are; resono, -are· 2) ebullio, -ire.
κάχλασμα, καχλασμός, strepitus.
κάχληξ, δ, calculus, -i, ἄ.
καχύποπτος, ον, suspiciosus.
κάψα, ἡ, capsula, -ae, θ.
κέγχρινος, ον, miliaceus, a, um.
κεγχροειδής, ἐς, milio similis.
κέγχρος, ἡ, milium -ii, οὔ.
κεδνός, ἡ, ὄν, prudens, -ntis.
κεδρία, ἡ, cedria, -ae, θ.
κέδρινος, η, ον, cedrinus, a, um.
κέδριον, τό, cedrium, -ii, οὔ.
κέδρος, ἡ, cedrus, -i, θ.
κέδρωσις, ἡ, cedrostis, -is, θ.
κεδρωτός, ὄν, ex cedro factus.
κείμαι, jaceo (-ui, -ere); situs, (a, um) sum; positus (a, um) sum· || ἐπὶ ἀποθανόντων ἐνθάδε κείται,

hic jacet, hic situs est' || μεταφ. κεί-
ται σοι εὐεργασία, repositum est tibi
apud nos beneficium' || παρά τοῖς
γραμμ. κείται παρά τιτι, apud ali-
quem auctorem scriptum reperit-
ur' δθ. κείμενον, τό, verba ἢ oratio
scriptoris; textus (auctoris).

κειμήλιον, τό, pretiosa supellex;
res pretiosa.

κειρία, ἡ, fascia, -ae, θ. αἱ κει-
ριαί (τά σπάργανα), fasciae, -arum.

κείρις (πτ.) ciris, -is, θ.

κείρω, tondeo (totondi, tonsium,
-ere) aliquem ἢ aliquid' || μεταφ. α')
= κόπτω, caedo, -ere: β') ἐπὶ ζώων
depascor, -i: β') = καταστρέφω, va-
sto, -are; diripio, -ere, aliquid.

κεκμηκώς, ὕδα, ὅς, ἴδς κάμνω.

κέκραγα, πρ. κμ. τοῦ κράζω.

κεκριμένως, cum iudicio.

κεκρυμμένως, occulte; clam.

κεκρύφαλος, ὁ, reticulum, οὐ.

κελαδέω (-ῶ· 1) strepo, -ere; sono,
-are: 2) ἐπὶ χελιδόνων καὶ ἄλ. πτη-
νῶν, cano, -ere: 3) μεταφ. = ὑμῶ
τινα, cano, celebro aliquem.

κελάδημα, τό· 1) strepitus, -us· *2)
ἐπὶ πτην. cantus, -us, ἄ.

κελαινός, niger, gra, grum.

κελαινότης, ἡ, nigredo, θ.

κελαινώπης, niger vultu.

κελλαρός (ἐπὶ ὕδατ.) cum mur-
mure fluo.

κελάρυσμα, τό, κελαρυσμός, δ·
(ἐπὶ ὕδατ.) murmur, -uris, οὐ.

κέλευθος, ἡ, via, -ae, θ.

κέλευσις, ἡ, jussio, -onis, θ.

κέλευσμα, τό, jussum, -i, οὐ.

κελευστής, δ, jussor, -ois, ἄ.

κελευστικός, ἡ, ὄν, imperans.

κελευστός, ἡ, ὄν, jussus, a, um.

κελεύω, jubeo (-ussi, -ussum,
-ere) aliquem ἢ aliquid' || -ομαι

(ἐκελευσθῆν) ποιῶν τι, jubeor (jus-
sus sum) aliquid facere.

κέλης, δ, celes, -ētis, ἄ.

κελήτιον, τό, parvus celes.

κελλάριον, τό, cellarium, -i, οὐ.

Ἰκελλίον, τό, cellariolum; -i, οὐ.

κελύφη, κέλυφος (καρῦον φῶν,
κογγύλλου), putamen.

κεμάς, ἡ, dama, -ae, θ.

κενῶν (λαγόνες), ilia, -ium, οὐ.
κενοβουλία, ἡ, consilium inane.
κενοδοξέω -ῶ, ῥῆμ. vanam opi-
nionem habeo.

κενοδοξία, ἡ, vana opinio.

κενόδοξος, ὄν, inanis gloriae cu-
pidus, a, um; inanis, e.

κενολατρεία, ἡ, cultus inanis.

κενολογέω -ῶ, inaniter loquor.

κενολογία, ἡ, vaniloquium, οὐ.

κενός, ἡ, ὄν· 1) vacuus, a, um;
inanis, e. || τὸ κενόν, spatium vacu-
um ἢ ἀπλ. vacuum' || μεταφ. τὸ κε-
νόν, inanitas, vanitas· 2) κενός τι-
νος, vacuus re ἢ a re aliqua· 3)
μεταφ. = μάταιος, inanis, e; vanus,
a, um.

κενοσπουδέω -ῶ, rebus inanibus
intentus sum.

κενοσπουδία, ἡ, inane studium.

κενόσπουδος, ὄν, rebus inanibus
studens.

κενοσπούδως, studio inani.

κενοτάφιον τό, tumulus inanis;
cenotaphium, -ii, οὐ.

κενότης, ἡ, inanitas, vanitas.

κενοφροσύνη, ἡ, mens vana.

κενόφρων, ὄν, vana cogitans.

κενόω -ῶ· vacuefacio (-eci, -fa-
ctum, -ere), vacuum reddo (ali-
quid) || -οῦμαι, vacuor, -ari; va-
cuus relinquor· *2) νεοελ. haurio
(hausi), -ire aliquid.

κεντάυριον (βοτ.) centaurēum.

κεντέω (μυγν. κεντάω -ῶ· 1) =
νύττω, pungo (pupugi, -ere) ali-
quem ἢ aliquid· 2) = κεντρίζω, sti-
mulo, -are, aliquem' μεταφ. κεντῶ
τινα (= παρορμῶ) stimulo aliquem·
*3) νεοελ. τῆ ραφίδι ποικίλλω,
(acu) pingo (-inxi, -ictum, -ere)
aliquid.

κέντημα, τό· 1) punctum, οὐ· 2)
μεταφ. stimulus, ἄ· 3) νεοελ. α') =
ἡ ποικιλική τέχνη, plumaria ars·
β') acu pictum opus.

κέντησις, ἡ, punctio, -onis, θ.
μεταφ. stimulatio, onis, θ.

κεντητήρ, δ, stimulator, ἄ.

κεντητήριον, τό, stimulus, -i, ἄ.

κεντητός, ἡ, ὄν, acu pictus, a,
um; (vestis opus).

κεντίζω, pungo, -ere.

κεντριζώ, stimulo, -are, aliquem ἢ aliquid μεταφ. κεντριζώ (= παροῦ- μῶ) τινα εἰς τι, stimulo (incito) aliquem ad aliquid.

*κεντρικός, ἡ, ὄν, centralis, e; medius, a, um.

*κεντρίον, τό, stimulus, -i, ἄ.

κέντρον, τό· 1) stimulus, -i, ἄ. πρὸς — λακτιζώ, contra stimulum calces remitto· 2) centrum, -i, οὐ.

medius locus; umbilicus, -i, ἄ. || *τὸ κέντρον τῆς γῆς, umbilicus terrarum.

*κέντρομα, τό· 1) punctio, -onis, θ. 2) κ. δένδρου, insitio, θ.

κέντρον, δ, cento, -onis, ἄ.

*κεντρῶν· 1) = κεντῶ, κεντριζώ, pungo, stimulo (aliquem ἢ aliquid) 2) — δένδρον (= ἐνθεματίζω δ.), insero arborem.

κέντρωσις, ἡ· 1) stimulatio· *2) = ἐνθεματισμός, insitio, θ.

κένωμα, τό, inanimentum, οὐ.

κενώς, vane; frustra.

κένωσις, ἡ, evacuatio, θ.

κέπρωσις, ἡ, stultitia, -ae, θ.

κεραία, ἡ· 1) — τοῦ πλοίου, antenna, θ. 2) — τῆς οὐλήνης, cornu lunae· 3) ἐν τῇ γραμμ. apex, ἄ.

κεραμικός, ἡ, ὄν, figularis, e· || ὁ Κεραμικός, Ceramicus, -i, ἄ.

κεραμεῖον, τό, figuli officina.

κεράμεος -οῦς, fictilis, -e.

κεραμεύς, δ, figulus, -i, ἄ.

κεραμευτικός, figlinus, a, um.

κεραμεύω, figulo, -are.

κεραμιδῶ -ῶ, tegulis contego.

κεράμιος, ὄν, figlinus, a, um.

κεραμῖς, ἡ· 1) vas fictile· 2) tegula, -ae, θ.

κέραμος, ἡ, terra figularis.

κεραμοσκεπής, ἐς, tegulatus.

κεραμῶ -ῶ = κεραμιδῶ -ῶ.

κεράννυμι καὶ κεράννω· 1) misceo, -ere· 2) tempero, -are, aliquid· 3) = ἐξυδαρῶ, diluo (-ui, -itum, -ere).

κέρας, τό, cornu, -us, οὐ. τὰ κέρατα, cornuta, -uum· τὸ κέρας τῆς

Ἀμαθείας, cornu Copiae.

κερασία, κερασεά, ἡ, cerasus, θ.

κεράσιον, τό, cerasum, -i, οὐ.

κέρασμα, τό, mixtura, -ae, θ.

κέρασος, ἡ, cerasus, -i, θ.

κεραστής, δ· 1) mixtor, -oris, ἄ. *2) qui bibendum praebet.

κερασφόρος, corniger, a, um.

κερατᾶς, δ, corniger, -i, ἄ.

κερατέα, ἡ, siliqua, ae, θ.

κεραταύλης, δ, cornicem, ἄ.

κερατίζω, cornu ferio.

κεράτινος, ἡ, ὄν, corneus, a, um.

κεράτιον, τό· 1) corniculum, -i, οὐ. 2) aliqua, -ae, θ.

κερατοειδής, ἐς, corneus, a, um.

κερατοφόρος, corniger, a, um.

κερατοφυέω -ῶ, cornua habeo.

κερατώω -ῶ, cornu facio (aliquid)

κερατώδης, ἐς· 1) cornu simiis· 2) cornutus, a, um.

κεραυλής, δ, cornicen, -inis, ἄ.

κεραύνειος, ὄν, fulmineus, a, um.

κεραυνοβλής, δ, fulmine ictus.

κεραυνόβλητος, ὄν, fulmine ictus; fulminatus, a, um.

κεραυνοβολέω -ῶ, fulmine ico (ici, ictum) -ere; aliquem.

κεραυνοβολία, ἡ, fulminatio, θ.

κεραυνοβόλος, δ, fulminator, ἄ.

κεραυνόπληξ (κεραυνόπληκτος), fulmine ictus.

κεραυνός, δ, fulmen, οὐ.

κεραυνῶ -ῶ, fulmine percutio, fulmine ferio, fulmino, -are (aliquem ἢ aliquid) || -οῦμαι, fulmine percutior.

κεραύνωσις, ἡ, fulmine percussio.

κεράω -ῶ· 1) misceo (vinum)·

*2) νεοελ. bibendum (aliqui) praebeo κερδαίνω, lucrifer (-atum, -um, -i) aliquid; lucrifacio, aliquid.

κερδαλέος, α, ὄν, lucrosus, a, um; lucrificus, a, um.

κερδαλεότης, ἡ, astutia, θ.

κερδαλεόφρων, astuta cogitans.

κερδίζω, = κερδαίνω.

κερδητικός, lucrosus, a, um.

κέρδος, τό, lucrum, -i, οὐ. qu-aestus, -i, ἄ.

κερδοφόρος, δ, lucrifer, a, um.

κερδῶ, ἡ, vulpes, -is, θ.

κερδῶος Ἐρμῆς, lucrifer (conci-liator lucri) Mercurius.

κερκίδιον, τό, radiulus, -i, ἄ.
 κερκιδιοποιός, radiis cunficiens.
 κερκίζω, radio texo.
 κερκίς, ἡ· 1) radius, -i, ἄ. 2) ἐν
 θ·άτρω, cuneus, -i, ἄ.
 κέρκισις, ἡ, textura, -ae, θ.
 κερκιστική, ἡ, ars textoria.
 κερκοπιθήκος, δ, cercopithécus.
 κέρκος, ἡ, cauda, -ae, θ.
 κέρμα, κερμάτιον, τό, numulus.
 κερματίζω, comminuo (-ui -u-
 tum, -ere) aliquid.
 κερματιστής, δ, numularius.
 κερροειδής, ἐς, cornu similis.
 κερρόεις, εσσα, εν, cornutus.
 κερροῦχος, κερρουχίς, cornutus, a.
 κερρομέω -ω, convicior, -ari.
 κερρόμησις, ἡ, irrisio.
 κέρχνος, δ, raucitas, atis, θ.
 κερχνώδης, ες, raucus, a, um.
 κέρχνωμα, τό, raucitas, θ.
 κέρχω, raucio, -ire.
 κέστος, δ cestus, -i, ἄ.
 κέστρον, τό, cestrum, -i, οὐ.
 κευθμών, δ, latebra.
 κεύθω, abscondo, -ere.
 κεφάλαιον, τό· 1) caput, -itis, οὐ.
 2) summa, -ae, θ.
 κεφαλαῖος, ον, capitalis, e.—ον
 γράμμα, grandior littera.
 *κεφαλαίουχος, homo pecuniosus.
 κεφαλαῖω -ω, summam attin-
 go; in capita retigo (aliquid).
 κεφαλαιώδης, ὠδες, ἐπιθ. sum-
 matim dictus.
 κεφαλαιωδῶς, summam.
 κεφαλαλγέω -ω, caput doleo.
 κεφαλαλγής, ἐς, caput dolens.
 κεφαλαλγία, ἡ, dolor capitis.
 κεφαλή, ἡ· 1) caput, -itis, οὐ.
 2) = ἄνθρωπος, ἴψον, caput, -itis,
 οὐ. φιλῆ κεφαλῆ! carum caput!
 κεφαλίζω, caput percutio.
 κεφαλιδός, ἡ, ὄν, capitalis e.
 κεφάλιον, κεφαλίς, capitulum.
 κεφαλόδεσμος, δ, capitis liga-
 mentum.
 κεφαλοειδής, ἐς, capiti similis.
 κέφαλος (ιχθύς), capito, ἄ.
 κεφαλοτομέω -ω, caput amputo.
 κεφαλωτός, capitatus, a, um; τό
 —ὄν πράσος, capitatus porrum.

κηδεία, ἡ, funeratio.
 *κηδεμονεύω, tutor alicujus sum.
 κηδεμονία, ἡ· 1) cura alicujus-
 rei· 2) ἐπι ὄρφαν. tutela, θ.
 κηδεμών, δ· 1) curator, -oris, ἄ,
 2) ἐπι ὄρφαν. tutor, -oris, ἄ.
 κηδεστής, δ, affinis.
 κηδεστία, ἡ· affinitas, -atis θ.
 κηδευτής (νεκροῦ), functor.
 κηδεύω, funero (aliquem), mor-
 tum effero (extuli).
 κῆδος, τό· 1) cura, -ae, θ. 2) =
 δαία, fumus, -eris, οὐ.
 κῆδομαί τιος, curam gero alicu-
 jus; sollicitus sum de aliquo.
 κηκίς, ἡ, galla, -ae, θ.
 κηλέω -ω, mulceo demulceo (-si,
 -isum, -ere), aliquem ἢ aliquid,
 (dictis ἢ cantu suavi)· κηλοῦμαι,
 (ἐκηλήθην), mulceor.
 κῆλη, ἡ (νόσος), rames, -icis, θ.
 κῆλησις, actio mulcendi aures.
 κηλητήριος, α, ον, κηλητικός, ἡ,
 ὄν, mulcendi vim habens.
 κηλήτης, δ, herniosus, -i, ἄ.
 κηλιδῶω -ω, maculo, -are ali-
 quid· || —ομαι, macolor, -ari,
 κηλίδωμα, τό, macula, -ae, θ.
 κηλιδωσις, ἡ, maculatio, -onis, θ.
 κηλιδωτός, maculosus, a, um.
 κηλίς, ἡ, macula, -ae, θ.
 κῆλων, δ, homo salax.
 κημός, δ, camus, -i, ἄ.
 κημῶω -ω, capistro, -are.
 κῆμωσις, ἡ, cami impositio.
 *κηπαῖος, α, ον, hortensis, e.
 κηπάριον, τό, hortulus, -i, ἄ.
 κῆπευμα, τό, herba hortensis.
 κηπευτής, δ, hortulanus, -i, ἄ.
 κῆπευσις, ἡ, horti cultura.
 κηπευτός, ὄν, in horto satus.
 κηπεύω, in horto colo.
 κηπίδιον, κηπίον, hortulus.
 κηποκόμος, δ, hortulanus, -i, ἄ.
 κηποποιία, ἡ, horti cultura.
 κῆπος, ἡ, hortus, -i, ἄ.
 κηπουρία, cultura horti.
 κηπουρέω -ω, hortum colo.
 κηπουρικός, hortulanus, a, um.
 κηπουρός, δ, hortulanus, -i, a.
 1 κῆρ, ἡ, mors; fatum; ποχα.
 2 κῆρ, τό, cor, -ordis, οὐ.

κηράνθεμον, τό, crithace, -es, θ.
 κηρία, ἡ, fascia sepulcralis.
 *κηρήθρα, ἡ, favus, -i, ἄ.
 κήρειος, η, ον, cereus, a, um.
 cerinus, a, um.
 κηριοειδής, ἐς, favo similis.
 κηρίον, τό· 1) = μελλικηρον, favus, -i, ἄ. 2) νεοελ. ἡ κηρίνη λαμπάς, cereus, -i, ἄ, candela, -ae, θ.
 κηροποιός, favum faciens.
 κηροπήγιον, candelabrum, ὑ.
 κηροπλαστικὴ, ἡ, qui cereas imagines fingit. [gines fingendi.
 κηροπλαστική, ἡ, ars cereas imagerum faciens.
 κηροποιός, ὄν, ceram faciens.
 κηροπόλις, δ, cerarius, ἄ.
 κηρόπωλις, ceraria, -ae, θ.
 κηροπωλεῖον, taberna ceraria.
 κηρός, δ, cera, -ae, θ.
 κηρώω -ῶ, cerā obduco; cero.
 κήρυγμα, τό· 1) praeconium, -ii, οὐ. 2) — ἐπ' αὐβ. sacra oratio.
 κήρυξ, δ· 1) praeco, -onis, θ. 2) praedicator, -oris, ἄ. 3) ὁ περιστονδῶν πεμπόμενος κήρυξ, caduceator, -oris, ἄ. 4) κήρυξ τοῦ θεοῦ λόγον, sacer orator, -oris.
 κηρύκεια, ἡ, munus praeconis.
 κηρύκειον, τό, caduceum, οὐ.
 κηρύκεις, praconius, a, um.
 κηρυκέω, praeconium facio.
 κηρύκευμα, praeconium, -ii, οὐ.
 κήρυξις· 1) praedictio, θ. 2) — πολέμου, denuntiatio belli.
 κηρύσσω καὶ κηρύττω· 1) praeco sum· 2) = προαγορεύω, praedico, -are, aliquid· 3) — τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν, edico diem comitiis· 4) — πόλεμον bellum denuntio· 5) praeconis voce edico aliquid, ὀθ. = vando (aliquid); divulgo (aliquid)· *6) — τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, sacram orationem ad populum habeo.
 κήρωσις, ἡ, ceratura, -ae, θ.
 κηρωτός, ἡ, ὄν, ceratus, a, um.
 κητεία, ἡ, cetorum captura.
 κητοθηρία, = κητεία.
 κήτη, τό, cetus, -i, ἄ. πλ. τὰ κήτη, cete, οὐ.
 κητώδης, -ες· 1) cetacius, a, um. 2) cetosus, a, um.

κηφόν, δ, fucus, -i, ἄ.
 κηώδης, ἐς, bene olens.
 κιβδηλεία, ἡ, adulteratio, θ.
 κιβδηλεύω, adultero, -are.
 *κιβδηλοποιός, δ, adulterator, ἄ.
 κιβδηλος, ον, adulterinus, a, um.
 μετφ. ambiguus, a, um.
 κιβώριον, τό, ciborium, -i, οὐ.
 κιβώτιον, τό, cista, -ae, θ.
 κιβωτοποιός, arcarum fabricator.
 κιβωτός, ἡ, arca, -ae, θ. cista, -ae, θ. capsula, -ae, θ.
 κικλῖς, ἡ, eancelli, -orum, ἄ.
 κίδαρις, ἡ, cidaris, -is, θ.
 κιδάρα, ἡ, cithara, -ae, θ.
 κιδαρῖζω, citharam pulso.
 κιδάρισμα, τό, citharae sonus.
 κιδαριστής, δ, citharista, -ae, ἄ.
 κιδαριστικός, ἡ, ὄν, peritus citharam pulsandi.
 κιδαρίστρια, ἡ, citharistia, θ.
 κιδαρῶδεω -ῶ, citharā cano.
 κιδαρῶδης, ἡ, citharae cantus.
 κιδαρῶδικός, ἡ, ὄν, citharoedicus, a, um.
 κιδαρῶδός, δ, citharoedus, -i, ἄ.
 κίκινος, ον, cicinus, a, um.
 κίκινος (βόστρυχος), cineinnus.
 κίκκος, δ, ciccus, -i, ἄ.
 κιμωλία γῆ, cimolia terra, cimolia creta.
 κίναϊδος, δ, cinaedus, -i, ἄ.
 κιναιδώδης, cinaedius, a, um.
 κινδόνευμα, τό, facinus audax.
 κινδονευτής, δ, periclitator.
 κινδονεύω· 1) periclitator (-atus sum, -ari· || 2) pericula subeo, dimico, -are· 3) — παραφρονεῖν, periculum est mihi ne mente (ab aliener)· 4) κινδονεύω (μετ' ἀπαρεμφ.) = ἐγγύς εἰμι, κοντινῶ νά: ἐκινδονεύσεν δ Κικέρον ἀποθανεῖν, parum afuit quin Cicero interierit· 5) κινδονεύω (μετ' ἀπαρεμφ.) = εἶοικα, videor.
 κίνδυνος, δ· 1) periculum, -i, οὐ. 2) discrimen, -inis, οὐ.
 κινδυνώδης, periculosus, a, um.
 κινδυνώδως, periculose.
 κινέω -ῶ· 1) moveo (-ovi, -otum, -ere) aliquem ἢ aliquid· || μετφ. κινῶ γέλωτα, risum moveo· 2) com-

moveo, -ere, aliquid · 3) = μεταβάλ-
λω, motum affero alicui rei; muto,
-are, aliquid · || 4) — ούμαι, me mo-
veo ἢ moveor.

κίνημα, τό, motus, -us, ἄ.
κινήσεις, ἡ · 1) motus, -us, ἄ. μο-
τιο, φ. 2) = ταραχή, στάσις, motus,
tumultus reipublicae, plebis.

κινήτέος, movendus, a, um.
κινήτήριον, τό, motorium, οὐ.
κινήτης, δ, motor, -oris, ἄ.
κινήτικός, motorius, a, um.
κινήτός, ἡ, ὄν, mobilis, e.
κίνητρον, τό, motorium, οὐ.
κίονα, ἡ (β.) · cinna, -ae, φ.
κιννάβαρι, cinnabaris, e, φ.
κιννάμωμον, cinnamōmum, οὐ.
κίονιον, τό, κιονίς, ἡ, κιονίσκος,
δ, columella, -ae, φ.

κιοιοειδής, columnae similis.
κιοιόκρανον, caput columnae.
κιοιοφορέω -ῶ, columnam fero.
κιοιοφόρος, columnam ferens.

κίρκος, δ, circus, -i, ἄ.
κίρνάω -ῶ, misceo (vinum).
κίρροειδής, ἐς, fulvo similis.
κίρρός, ἄ, ὄν, fulvus, a, um.
κίρσοκήλη, varicosus ramex.
κίρσός (νόσος) · varix, -icis, ἄ.
κίσσα (πι.) · pica, -ae, φ.
κισ(σ)ηρίζω, pumico (aliquid).
κίς(σ)ηρις, ἡ, pumex, -icis, ἄ.
κισ(σ)ηρώδης, ἐς, pumiceus.
κίσινος, hederaceus, a, um.
κισσοειδής, ἐς, hederæ similis.

κισσός, δ, hederæ, -ae, φ.
κισσοστεφής, hederæ coronatus.
κισσοφόρος, hederiger, a, um.
κισσῶ -ῶ, hederæ coronō.
κίστιη, ἡ, cista, -ae, φ.
κιστοφόρος, δ, cistifer, -eri, ἄ.
κίτρεα, κίτριά, ἡ, citrea, φ.
κίτριλίζω, citreo colore sum.
κίτρινοειδής, citri colori similis.
κίτρινος, ἡ, ὄν, citreo colore.
κίτρον, τό, citreum, -ii, οὐ.
κίτρόχρους -ονν, colore citreo.
κίχλη, ἡ, turdus, -i, ἄ.
κίχλιζω (=καγχάζω), cachinno.
κίχλισμός, δ, cachinnus, -i, ἄ.
κίχορα, τά, cichorea.

κίχηρι (= δανείζω) τιγί τι, com-

modo alicui aliquid · || μέσ. κίχηρ-
μαί τι, mutuor (-atus sum) ali-
quid.

κίχώριον, τό, cichorium, -i, οὐ.
κίων, δ, ἡ, colamna, -ae, φ.
κλαγγάζω, κέκλαγγα, clango.
κλαγγή, ἡ, clangor, -oris, ἄ.
κλαγγηδόν, cum clangore.
κλαγκτός, clangorem edens.
κλάδευσις, ἡ, amputatio, φ.
κλαδευτήρ, κλαδευτής, δ, puta-
tor, -oris, ἄ.
κλαδευτήριον, putatoria falx.
κλαδέω, puto, amputo, -are.
κλαδίον, κλαδίσκος, ramulus.
κλάδος, δ, ramus, -i, ἄ.
κλάζω, clango, -ere.

κλαίω και κλάω, fleo (-evi, -etum
-ere); ploro, -are.

*κλάνω, pedo (pepedi).
κλάπαι, αἱ, grallae, -arum, φ.
*κλασσικός, classicus, a, um.
κλάσις, ἡ · fractio, -onis. φ. *2)
classis, -is, φ. ordo, -inis, ἄ.
κλάσμα, *τό · 1) fragmentum, -i,
οὐ. 2) ἐν τῇ ἀριθ. numerus fractus
κλαυθμός, δ, fletus, -us, ἄ.
κλαυθμυρίζω, vagio, -ire.
κλαυθμυρισμός, vagitus, ἄ.
κλαυθμών, δ, locus flentium.
κλαῦμα, τό, fletus, -us, ἄ.
κλαυσιάω -ῶ, plorare cupio.
κλαυσίγελως, fletus cum risu.
κλαυστός, ἡ, ὄν, flebilis, e.
κλαῶ -ῶ, frangō (-egi, -ere).

κλειδίον, τό · 1) clavicula, -ae, φ.
2) jugulum, -i, οὐ.
*κλειδοκύβαλον, fides, -ium, φ.
κλειδοποιός, δ, claustrarius, ἄ.
κλειδοῦχος, δ, claviger, -eri, ἄ.
κλειδοφύλαξ, δ, custos clavium.
κλειδώω -ῶ, claudio clavi.
κλειδώμα, κλειδώσις, obseratio.
κλειζω, celebros, -are.
κλείθρον · 1) claustrum, -i · συνήθ.
claustra, -orum · 2) sera, φ.
κλειθροποιός, claustrarius, ἄ.
κλεινός, ἡ, ὄν, inclitus, a, um;
ce:eber, -is, e.
κλείς, ἡ, clavis, -is, φ.
κλείσις, ἡ, clausio, -onis, φ.
κλείσουρα, ἡ, clausura, -ae, φ.

κλειστός, ἡ, ὄν, clausus, a, um.
 κλειστρον, τό, claustrum, -i, οὐ.
 κλεισώρεια, ἡ, clausura, -ae, θ.
 κλειτορίς, ἡ, clitoris, -is, θ.
 κλειτός, ἡ, ὄν, inclitus, a, um;
 cebeber, -is, e.
 κλείω· 1) claudio (-si, -sum, -ere)
 aliquid· 2) obsero, -are, aliquid· 3)
 κλείομαι, claudor (-usus sum-i) ||
 κεκλεισμένος, η, ον, clausus, a, um.
 κλέος, τό, gloria -ae, θ.
 κλέπτεις, ὁ, fur, -uris, ἄ.
 κλέπτεις, κλέπτρια, fur, -tris, θ.
 κλεπτικός, ἡ, ὄν, furax, -acis, θ.
 κλεπτικῶς, furtive; furtim.
 κλεπτός, ἡ, ὄν, furtivus, a, um.
 κλεπτοσύνη, ἡ, furacitas, θ.
 κλέπτω τι, furtum rei alicujus fa-
 cio; furor (-atus sum, -ari) aliquid·
 || κλαπείς, -εῖσα, -έν, κεκλεμμένος,
 η, ον, furto adeptus ἢ ablatas.
 κλεψία, ἡ, iurtum, -i, οὐ.
 κλεψιγαμέω, ρῆμ. furtivo amore
 fruor.
 κλεψιγαμία, amor furtivus.
 κλεψιγαμος, ον, ἐπίθ. clam amore
 fruens.
 κλεψιαῖος, α, ον, furto ablatas.
 κλεψίνος -ονν, versutus, a, um.
 κλεψύδρα, ἡ, clepsydra, -ae, θ.
 κληδονίζομαι, omen accipio.
 κληδόνισμα, omen -jnis- οὐ.
 κληδονισμός, ὁ, onimatio, -onis.
 κληδουχέω -ᾶ, clavos habeo.
 κληδοῦχος, ὁ, claves tenens.
 κληδών, ἡ, omen, -inis, θ.
 κληῖθρον, τό, claustrum, θ.
 κληῖμα, τό, vitis, -is, θ.
 κλημάτιον, τό, viticula, -ae, θ.
 κλημάτινος, pampineus, a, um.
 κληματώδης, pampinosus.
 κληρικός, ὁ, clericus, -i, ἄ.
 κληροδοσία· 1) sorte distributio
 rei· 2) = κληροδότημα, legatum.
 κληροδοτέω -ᾶ· 1) sorte distri-
 buo aliquid· 2) — τινα, heredem
 facio aliquem· 3) — τινί τι, lego
 (-are) alicui aliquid.
 *κληροδότημα, legatum, -i, οὐ.
 κληροδότης, ὁ, legator, ἄ.
 κληρονομέω -ᾶ· 1) hereditatem
 adeo (accipio, consequor)· 2) —

τινός, aliquid mihi hereditate ob-
 venit· 3) — τινα heredem facio ali-
 quem.

κληρονομία, ἡ, hereditas, θ.
 κληρονομικός, hereditarius.
 κληρονόμος, ὁ, ἡ, heres, -ēdis,
 ἄ. θ. ὁ τοῦ ὄλου κληρονόμος, heres
 ex asse.

κλήρος, ὁ· 1) sos, -rtis, θ. 2) =
 κληρονομία, hereditas, -atis, θ. † 3)
 = τὸ ἱερατεῖον, clerus, -i, ἄ. sa-
 cerdotes, um, ἄ.

κληρουχικός νόμος, lex agraria.
 κληροῦχοι, οἱ, agrarii, -onum·
 *γεοεῖ. κληροῦχος, sorte ductus mil-
 les; tiro, -onis, ἄ.

κληρόω -ᾶ τινα, sorte lego ali-
 quem· || — οὔμαι, sortior (-itus
 sum, -iri).

κληρωσις, ἡ, sortitio, -onis, θ.
 κληρωτής, ὁ, sortitor, -oris, ἄ.
 κληρωτί, sortito; ex sorte.
 κληρωτίς, ἡ, sitella, -ae, θ.
 κληρωτός, ἡ, ὄν, sorte, ductus,
 a, um; sorte lectus, a, um.

κλήξ, ἡ, clavis, -is, θ.
 κλήσις, ἡ· 1) vocatio, -onis, θ.
 2) vocatus, -us, ἄ. 3) = κλάσις, μοῖ-
 ρα, classis, -is, θ.

κλητέος, α, ον, vocandus, a, um.
 κλητεύω, in jus voco (aliquem).
 κλητήρ, ὁ, vocator, -oris, ἄ.
 κλητικός, ἡ, ὄν· vocativus, a, um;
 κλητ. πτώσις, vocativus casus.

κλητός, ἡ, ὄν· 1) vocatus, a, um·
 2) invitatus, a, um.

κλήτωρ, ὁ, vocator, -oris, ἄ.
 κλέβανος, ὁ, fornax, -acis, θ.
 κλίμα (γεωγρ.) clima, οὐ.

κλιμάκειον, τό, parva scala.
 κλιμακῆδόν, gradatim.

κλιμακίς, ἡ, climacis, -idis, θ.
 κλιμακώδης, ες, scalaris, e.

κλιμακωτός, ὄν, scalaris, -e.

κλίμαξ, ἡ· 1) scala, -ae, θ. ἰδ. πληθ.
 scalae, -arum· 2) ἐν τῇ ρητορικῇ·

climax, -acis, θ. gradatio, θ.

κλινάριον, τό, lectulus, -i, ἄ.
 κλίση, ἡ· 1) lectus, -i, ἄ. 2) φο-
 ρητή—, lectica, -ae, θ. 3) δειπνητικῆ
 —, lectus, -i, ἄ. 4) νεκρικῆ—, lec-
 tus funebris ἢ ἀπλ. lectus.

κλιήρης εἰμί· lecto teneor.
κλινικός, ἡ, ὄν, clinicus, -i, ἄ.
|| ἡ κλινική, clinice, -es, θ.
κλινοποιός, δ, lectarius, -ii, ἄ.
κλινόπους, δ, pes lecti.
κλινοφόρος, ἄ, lecticarius, -ii, ἄ.
κλιντήρ, δ, lectus, -us, ἄ.
κλιντήριον, τό, lectulus, -i, ἄ.
κλίνω· 1) inclino, -are, aliquid·
2) ἐν τῇ γραμμ. declino, -are, ali-
quid· 3) οὐδ. α') ἡ φάλαγξ κλίνει,
acies inclinatur· β') ἐπὶ τὸ χεῖρον
—, inclino, -are· γ') vergo, -ere.
κλισία, ἡ, tabernaculum, οὐ.
κλίσις, ἡ· 1) inclinatio, -onis, θ.
2) ἐν τῇ γραμμ. declinatio, θ.
κλισμός, δ, lectus, -us, ἄ.
κλιτός, ἡ, ὄν, declivis, e.
κλιτύς, ἡ, devexitas montis.
κλοιός, δ, collare, -is, οὐ.
κλοιώω -ῶ, collari includo.
κλονέω -ῶ, agito, -are; quatio
ἢ concutio, (-ussi, -ussum, -ere)
aliquid· —ομαι· titubo, -are.
κλόνησις, ἡ, concussio, θ.
*κλονισμός, δ, motus vehemens;
*concussio, -onis, θ.
*κλονίζω, vehementer moveo,
concutio, -ere, —ομαι, titubo.
κλόνος, δ, motus vehemens.
κλοπεία, ἡ, furtum, -i, οὐ.
κλοπέυς, δ, fur, -uris, ἄ.
κλοπή, ἡ, furtum, -i, οὐ.
κλοπικός, furtificus, a, um.
κλοπιμαῖος, furtivus, a, um.
κλόπιος, ὄν, furtivus, a, um.
κλύδων, δ· 1) fluctus, -us, ἄ. 2)
tempestas, -atis, θ.
κλυδονίζομαι, fluctuor.
κλυδώνιον, τό, fluctus exiguus.
κλύζω· 1) adluo, -ere, aliquid·
2) = ἀποπλύνω, abluo, aliquid.
κλύσις, ἡ, ablutio, -onis, θ.
κλύσμα, τό· 1) ablutio onis, θ. 2)
= κλυστήρ, clyster, -eris, ἄ.
κλυστήρ, δ, clyster, -eris, ἄ.
κλυστήριον, τό, clysterium, -i, οὐ.
κλυτός, ἡ, ὄν, inclytus, a, um;
clarus, a, um.
κλύω, audio, -ire.
κλωβίον, τό, parva cavea.
κλωβός, δ, cavea, -ae, θ.

κλωγμός, δ, singultus, -us, ἄ.
κλώζω (ἐπὶ ὄρν.)· singultio, -ire;
glocio, -ire.
κλώθω (=νήθω)· neo (-evi, -ere)
aliquid.
κλών, δ, ramus, -i, ἄ.
κλωνάριον, κλώνιον, ramulus.
κλώσις, ἡ, stamen, -inis, οὐ.
κλώσμα, τό, stamen, -inis, θ. 1)
= κλωστή, filum, -i, οὐ.
*κλώσσα, gallina incubans.
κλωσσάω -ῶ, ova foveo.
κλωστήρ, δ· 1) = κλωστή, filum,
-i, οὐ. 2) = ἄτρακτος, fusus, ἄ.
κλωστός, nendo tortus, a, um.
κλώψ, δ, fur, -uris, ἄ.
κνάμπτω, κναφεῖον, κναφεύς,
κτλ. ἴδε γνάμπτω, γναφεῖον, γνα-
φεύς, κτλ.
κνάω -ῶ, scabo, -ere, aliquid.
κνεφάζω, tenebras obduco.
κνέφας, τό· 1) caligo, -inis, θ. 2)
crepusculum, -i, οὐ.
κνηθμός, δ, pruritus, -us, ἄ.
κνήθω, scabo, -ere, aliquid· ||
—ομαι, prurjo, -ire.
κνήμη, ἡ· 1) δ αὐλὸς τῆς —, tibia,
θ. 2) γαστροκνημία, sura, θ. || 3) =
τὸ κάτω σκέλος, crus, -uris, οὐ.
κνημιδατός, ἡ, ὄν, ocreatus, a, um.
κνημῖς, ἡ, ocrea, -ae, θ.
κνησιάω -ῶ, prurio, -ire.
κνησμός, δ, pruritus, -us, ἄ.
κνηστός, rarus, sectus, a, um.
κνήστρον, τό, radula, -ae, θ.
κνιδάω -ῶ, urticis flagello; μετφ.
prurio, -ire.
κνίδη, κνίξα, ἡ, urtica, -ae, θ.
κνίζω, rado, -ere; scalpo, -ere,
aliquid· || —ομαι, prurio.
κνισμός, δ, pruritus, -us, ἄ.
κνισμώδης, ες, pruriginosus.
κνίσσα, ἡ, nidor, -oris, ἄ.
κνισσάω -ῶ, nidore repleo.
κνισσηρός, nidore plenus.
κνισσώδης, ες, κνισσωτός, ἡ, ὄν,
nidore plenus, a, um.
κνίψ, ἡ, culex, -icis, ἄ.
κνυζάω -ῶ (-ῶμαι), gannio, -ire.
κνυζηθμός, gannitus, -us, ἄ.
κνύζημα, gannitus; vagitus.
κνύζω, —ομαι, gannio, -ire.

κνώδαλον, τό, animal ferum.
κνώσσω, profunde dormio.
κόγχη, ἡ, concha, -ae, θ.
κογχύλη, ἡ, murex, -icis, ἄ.
κογχύλιον, τό, conchylium.
κογχυλιώδης, conchylii similis.
κογχυλιωτός, conchyliatus.
κοδράντης, δ, quadrans, ἄ.
κόθορνος, δ, cothurnus, -i, ἄ.
κοῖζω, grunnio, -ire.
κοιλαίνω, cavo, -are, aliquid.
κοίλανσις, ἡ, cavatio, θ.
κοιλιάς, ἡ, vallis, -is, θ.
κοιλία, ἡ· 1) venter, -tris, ἄ. 2) alvus, -i, θ. 3) uterus, -i, θ.
κοιλιακός, coeliacus, a, um.
κοιλιάδουλος, δ, ventri deditus.
κοῖλος, η, ον, cavus, a, um.
κοιλότης, ἡ, cavatio, θ.
κοιλώω -ᾶ, cavo, -are.
κοιλώδης, ες, cum locis cavis.
κοίλωμα, τό, cavum, -i, οὐ. cavatio, -onis, θ.
κοιμάω -ᾶ, sopio, -ire, aliquem· μεταφ. lenio, -ire; mitigo, -are· || -ᾶμαι, α') cubo (-ui, -itum, -ae); dormio (-ivi, -itum, -ire)· β') = ἀποθνήσκω, morior (-tuus sum, -i).
κοίμημα, τό, ἴδε κοιμησις.
κοίμησις, ἡ, dormitio, θ.
κοιμητήριον, τό· 1) = κοιτών, dormitorium· 2) = νεκροταφεῖον, coemeterium, -ii, οὐ.
κοιμίζω, sopio, -ire, aliquem.
κοινη, communiter.
†κοινοβιακός, in coenobio degens.
†κοινοβιάρχης, δ, abbas, -ātis, ἄ.
†κοινόβιον, τό, abbatia, θ.
κοινόβιος, δ, coenobita. -ae, ἄ.
κοινοβλαβής, ες, in commune noxius, a, um.
κοινοβουλευτικός, ἡ, ον, ad commune consilium pertinens· || *—ἀνήρ, homo senatorius.
κοινοβουλέω -ᾶ, una cum aliis delibero.
*κοινοβούλιον, τό, consilium, -ii, οὐ. senatus, -us, ἄ.
*κοινοκτημοσύνη, ἡ, bonorum aequatio.
κοινολεκτέω -ᾶ, vulgo loquor.
κοινολέκτως, vulgari sermone.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

κοινολεξία, ἡ, vulgaris lectio.
κοινολογέομαι -οῦμαι τιμι πρὸς τινα, colloquor, (-cutus sum, -i) cum aliquo.
*κοινολογέω -ᾶ, vulgo, divulgo, -are, aliquid.
κοινολόγημα, colloquium, οὐ.
*κοινολόγησις, ἡ, divulgatio, θ.
κοινολογία, ἡ, colloquium.
κοινοποιέομαι -οῦμαι, communico, -are (aliquid).
κοινοποιήσις, ἡ, communicatio -onis, θ.
κοινοπραγέω -ᾶ, communiter aliquid facio ἢ ago.
κοινός, ἡ, ον· 1) communis, e· 2) publicus, a, um· 3) = χυδαίος, vulgaris, e· 4) τὸ κοινόν, τὰ κοινά, respública; commune publicum.
κοινοότης, ἡ, communitas, θ.
κοινοφιλής, ες, eadem amans.
κοινόφρων, ον, eadem sentiens.
κοινῶω -ᾶ τί τιμι, communico (-are) aliquid cum aliquo· || —οῦμαι τιμι περὶ τῶν μεγίστων, commune cum aliquo de maximis rebus
κοινῶν, δ, socius, -ii, ἄ.
κοινωνέω -ᾶ τινος, commune aliquid habeo, particeps sum alicujus rei.
κοινωνήσις, ἡ, communicatio, participatio, -onis, θ.
κοινωνία, ἡ· 1) communio, -onis, θ. 2) consortio, -onis, θ. 3) societas, -atis, θ. 4) † sacra coena.
κοινωνικός, ἡ, ον, socialis, e.
κοινωνικῶς, socialiter.
κοινωνός τινος· 1) particeps (-ipis) alicujus rei· 2) consors (-rtis) alicujus rei· 3) ὁ κοινωνός, socius, -ii, ἄ. particeps, -ipis.
κοινοφελής, ες, omnibus utilis.
κοιρανία, ἡ, dominium, -ii, οὐ.
κοίρανος, δ, dominus; rex.
κοιτάζομαι, cubo, -are.
κοιταῖος, α, ον· 1) in lecto cubans· 2) — γίγνομαι, pernocto, -are· 3) τὸ κοιταῖον, lustrum, -i, οὐ.
κοίτη, ἡ· 1) = εὐνή, lectus, -us, ἄ. cubile, -is, οὐ. 2) = ὦρα τοῦ κοιτάζεσθαι, tempus cubandi· 3) — ποταμοῦ, alveus fluminis.

κοιτίς, ἡ 1) cistella, -ae, θ. *2) νεοελ. cunabula, -orum, οὐ.
 κοιτών, δ, cubiculum, -i, οὐ.
 κοιτωνίσκος, δ, parvum cubiculum
 κοιτωνίτης, δ, cubicularius, ἄ.
 *κόκκαλον, τό, os, ossis, οὐ.
 κοκκίω, grana eximo.
 κοκκινίζω 1) coccino tingo, -ere *2) νεοελ.) rubesco, -ere.
 κόκκινος, η, ον 1) coccinus, a, um *2) νεοελ.) raber, bra, brum.
 κοκκινοβαφής, coccineus.
 κοκκονάριον, pini nucamentum.
 κόκκος, δ, granum, -i, οὐ.
 κόκκυξ, δ, coccyx, -ygis, ἄ.
 κοκκυσμός, δ, cantus galli.
 κολάζω 1) = τιμωρῶ, punio (-ivi, -itum, -ire) aliquem || -ομαι, punior (-itus sum, -iri) 2) = συσιέλλω, castigo, -are, reprimo, -ere 3) = μετριάζω τι, moderor, -ari, aliquid.
 κολακεία, ἡ, adulatio, θ.
 κολάκευμα, τό, blandimentum, οὐ.
 κολακευτέον, adulandum (est).
 κολακευτικός, ἡ, ον, blandus, blandidicus, a, um.
 κολακευτικῶς, blande.
 κολακεύω τινά, adulo, -are ἢ (συνήθ.) adulator (-atus sum -ari) aliquem || -ομαι ὑπό τινος, adulator ab aliquo.
 κολακικός, ἡ, ον, blandificus, adulatorius, a, um.
 κολακικῶς, adulatorie.
 κολακίς, ἡ, adulatrix, -icis, θ.
 κόλαξ, δ, adulator, -oris, ἄ.
 κολαπτίηρ, δ, scalprum, -i, οὐ.
 κολάπτω, scalpo, -ere.
 κόλασις, ἡ 1) = τιμωρία, castigatio, -onis, θ. punitio, -onis, θ. *2) = ἕδης, inferi, -orum, ἄ.
 κόλασμα, τό, poena, -ae, θ.
 κολασμός, δ 1) punitio, -onis, θ. 2) moderatio, -onis, θ.
 κολαστέος, puniendus, a, um.
 κολαστήριον, τό 1) locus supplicii 2) tormentum, -i, οὐ.
 κολαστής, δ, punitor, -oris, ἄ.
 κολαστικός 1) poenas infligens 2) moderandi vim habens.
 κολαφίζω, alapam infligo || —

ομαι, colaphis vapulo.
 κολάφισμα, τό, κολαφος, δ, alape, -ae, θ. colaphus, -i, ἄ.
 κολεός, δ 1) = ἐμφροθήκη, vagina, θ. 2) = μέτρον τι, culeus, ἄ.
 κόλλα, ἡ, gluten, -inis, οὐ.
 κολλᾶω -ῶ, glutino, -are, aliquid || -ῶμαι, adhaerescor, -ere.
 κόλλημα, glutinamentum, οὐ.
 κόλλησις, ἡ, glutinatio, θ.
 κολλητήριον, τό, glutinium, οὐ.
 κολλητικός, ἡ, ον 1) glutinativus, a, um *2) νεοελ. (ἐπὶ μιάσμοιομοῦ, κτλ.) contagiosus, a, um.
 κολλητής, δ, glutinator, ἄ.
 κολλητός, glutinatus, a, um.
 κολλυβιστής, δ, nummularius, -i, ἄ. collybista, -ae, θ.
 κολλύρα, ἡ, collyra, -ae, θ.
 κολλύριον, τό, collyrium, -ii, οὐ.
 κολλώδης, ες, glutinosus, a, um.
 κολοβός, ἡ, ον, mutilus, a, um.
 κολοβότης, ἡ, mutilatio, -onis, θ.
 κολοβόω -ῶ, mutilo -are.
 κολόβωμα, τό, mutilum, -i, οὐ.
 κολόβωσις, ἡ, mutilatio, θ.
 κολοβωτής, δ, mutilator, -oris, ἄ.
 κολοιός, δ, graculus, -i, ἄ.
 κολοκύνθη, κολοκύνθη, ἡ (καρκ. και φ.) cucurbita, -ae, θ.
 κολοκύνθινος, η, ον, e cucurbitis factus, a, um.
 κολοκύντιον, cucurbitula, -ae, θ.
 κολοσσαίος (κολοσσαίος), α, ον, colossæus, a, um.
 κολοσσικός, colossicus, a, um.
 κολοσσός, δ, colossus, -i, ἄ.
 κολοσυρτός, δ, tumultus, -i, ἄ.
 κόλουρος, ον, colūrus, a, um.
 κόλουσις, ἡ, mutilatio, θ.
 κολούω, mutilo, -are, aliquem ἢ aliquid, μετφ. debilito.
 κολοφών, δ, fastigium, οὐ.
 κολποειδής, ες, sinui similis.
 κόλπος, δ, sinus, -us, ἄ. 2) — τῶν γονάτων, gremium, -ii, οὐ.
 κόλπῶ -ῶ, sinuo, aliquid || — οὔμαι, sinuor, -ari,
 κολπώδης, ες, sinuosus, a, um.
 κολπωδῶς, sinuose.
 κόλπωμα, τό, sinuamen, -inis, οὐ.
 κόλπωσης, ἡ, sinuatio, θ.

κολπωτός, sinuatus, a, um.
κολυμβάς (ἐλάτα), colymbas, -adis.
κολυμβάω -ῶ· 1) nato, -are· 2) urinor, -ari.
κολυμβήθρα, ἡ· 1) natatoria, -ae, θ. natabulum, -i, ἄ, piscina, -ae, θ. 2) † baptisterium, -ii, οὐ.
κόλυμβησις, ἡ, natatio, -onis, θ. natatus, -us, ἄ.
κολυμβητής, δ, natator, ἄ.
κολυμβητικός, ἡ, δόν, natatorius, a, um; natandi peritus.
κολώνη, ἡ, collis, -is, θ.
κολωνοειδής, ἡ, collis similis.
κολωνός, δ, collis, e.
κόμαρον, τό, arbutum, -i, οὐ.
κόμαρος, ἡ, arbutus, -i, θ.
κομάω -ῶ· 1) como (-avi, -atum -are); comam nutrio· 2) ἐπὶ δένδρον foliis, frondibus como ἢ ornatus sum· 3) μεταφ. — μέγα φρονῶ, effero me, superbio (aliqua re).
κόμβος, δ, nodus, -i, ἄ.
κομέω -ῶ, curam gero.
κόμη, ἡ· 1) coma, -ae, θ. caesaries, -ei, θ. capillum, -i, οὐ. crines, -ium, ἄ. 2) ἐπὶ δένδρ. coma.
κόμης, δ, praefectus; comes, ἄ.
κομήτης, δ· 1) = comans, comatus, a, um; crinitus, a, um. 2) (ἀστὴρ) κομήτης, stella crinita.
1. κομιδή, ἡ, portatio, -onis, θ. portatus, -us, ἄ.
2. κομιδή· 1) valde; admodum· 2) prorsus; omnino.
κομίζω· porto (-avi, -atum, -are) aliquid· 2) — ἐφ' ἀράξης, ἐφ' ἵππου ἐν πλοίῳ, ἐπὶ τῶν ὤμων, κτλ.) veho (vexi, vectum, -ere) aliquid· 3) fero (tulī, latum, -erre) aliquid; — ἀργύριον πρὸς τινα, fero argentum ad aliquem.
κομίζομαι· 1) portor, -ari; vehor, -i· 2) = λαμβάνω τι, feror accipio (aliquid)· 3) — χάριτι, consequor (obtineo) gratiam· 4) recipio, -ere.
κομιστήρ (κομιστής), portator.
κομιστικός, portatorius, a, um.
κόμιστρον, τό, praemium quod portatori datur.
***κομιτῶν, τό**, consilium dele-

ctorum virorum de aliqua re deliberantium.

κόμμα, τό· 1) segmen -inis, οὐ.
 2) nota in numo percussa· 3) ἐν τῇ γραμ. comma -atis, θ. incisum, -i, οὐ. *4) νεοελ. ἡ ἐν τῇ πολιτείᾳ μερίς, pars, -rtis, θ. καὶ συνηθέστ. partes, -ium.
***κομματάρχης**, factionarius, ἄ.
κομματικός, ἡ, δόν· 1) commatibus constans· *2) νεοελ. alterius partis studiosus.
κομμάτιον, parvum segmentum.
κόμμι, τό, gummi, οὐ. ἄκλ.
κομμώδης, gummeus.
κομμός (=κοπετός), planctus, -us.
κομμῶω -ῶ, como (compsi, com-
 ptum, -ere).
κόμωσις, ἡ; comptus, us, ἄ.
***κομωτήριον**, comptorium.
κομωτής, δ, comarum ornator, καὶ ἐν γέν. ornator, ἄ.
κομωτική, ἡ, comptoria ars.
κομοτροφέω -ῶ, comam alo.
κομπάζω, magnopere me jacto; gloriol (-atus sum), -ari.
κομπασμός, δ, jactatio, θ.
κομπαστής, δ, jactator, ἄ.
κομπαστικός, jactabundus.
κομπαστικῶς, jactabunde.
***κομπορημονέω -ῶ**, grandibus me verbis jactito.
κομπορημονέω, ἡ, magnificentia verborum.
κομπορημων, ον, qui grandibus se verbis jactitat.
κόμπος, δ, jactatio, -onis, θηλ. ostentatio, -onis, θ.
κομπώδης, jactabundus, a, um.
κομπωδῶς, jactabunde.
κομψεία, ἡ, elegantia, -ae, θ.
κομψεύω, lepidum, aliquid reddo; lepide aliquid facio, dico· || —ομαι, a') scitum me gero; urbane jocor· β') lepide dicor, scite dicor· *γ') νεοελ. —καλλοπιζομαι, me orno ἢ como; κομψενόμενος, qui se ornat; ornatus, a, um.
κομψοέπεια, ἡ, lepor, -δρις, ἄ.
κομψοεπής, ἔς, facetus, a, um.
κομψολογέω -ῶ, lepide loquor.
κομψολογία, ἡ, lepidus sermo.

κομπολόγος, *ον*, facetus, a, um.
 κομποπρεπής, festivus, a um.
 κομψός, ἡ, *όν*, scitus, a, um;
 elegans, -ntis; venustus, a, um.
 κομψότης, ἡ, elegantia, -ae, *θ*.
 lepor, -ōris, *ἀ*.
 κομψῶς, scite eleganter.
 κόναβος, *δ*, sonitus, -us, *ἀ*.
 κονδύλη, ἡ, tuber, -eris, *οὐ*.
 κονδύλιον, τό, calamus, -i, a.
 κόνδυλος, *δ* pugnus, *ἀ*.
 κονδύλωμα, τό, condylōma, *οὐ*.
 κονία, ἡ, pulvis, -eris, *ἀ*.
 κονίαμα, τό, albarium, -i *οὐ*.
 κονίασις, ἡ, loricatio, -onis, *θ*.
 κονιατής, *δ*, tector albarius.
 κονιατός, ἡ, *όν*, calce obductus.
 κονιάω -ᾶ· 1) || σκονίζω, pulvere
 conspergo (aliquid)· 2) || ἀσβεστώ-
 ων, calce obduco aliquid || μεταφ.
 κονιῶ τὸ πρόσσωπον, fuce faciem.
 κόνικλος, *δ*, cuniculus, -i, *ἀ*.
 κονιορτός, *δ*, pulvis, -eris, *ἀ*.
 κονιορτώδης, *δ*, pulverulentus,
 a, um.
 κονιῶ -ᾶ, pulverem excito.
 1 κόνις, ἡ· 1) pulvis, -eris, *ἀ*· 2)
 cinis, -eris, *ἀ*.
 2. κόνις, ἡ, lens, ndis, *θ*. αἱ κό-
 νιδες (κ. κόνιδες), lendes, -ium.
 κονίστρα, ἡ, arēna, -ae, *θ*.
 κονίω ἢ κονίζω, pulvere impleo
 ἢ conspergo (aliquid)—ομαι, pul-
 vere me conspergo.
 κοντάκιον, τό, brevis hymnus.
 κοντάριον, τό, verutum, -i, *οὐ*.
 1. κοντός, *δ*· 1) contus, -i, *ἀ*· 2)
 hostile, -is, *οὐ*.
 2. κοντός, ἡ, *όν*, curtus, a, um;
 pravus, a, um.
 κοπάζω, cesso, -are.
 κοπανίζω, pinso, (aliquid); ali-
 quid (in) pilā contundo.
 *κοπάνισμα, τό, pinsatio, *θ*.
 κοπανιστήριον, pistillum, -i, *οὐ*.
 κοπανιστός, ἡ, *όν*, pinsus, a, um.
 κόπανον, τό, pistillum, -i, *οὐ*.
 κόπασμα, τό, cessatio, -onis, *θ*.
 κοπετός, *δ*, planctus, -us, *ἀ*.
 κοπεύς, *δ*, caelum, -i, *οὐ*.
 κοπή, ἡ, sectio, incisio, -onis, *θ*.
 κοπιάρδος (=κοπιαστικός), laborio-

sus, a, um; molestus, a, um.
 κοπιᾶω -ᾶ· 1) laboro, -are· 2)
 fatigor, lassor, defetiscor.
 κοπίς, ἡ, copis, -idis, *θ*.
 κοπιώδης, *ες*, laboriosus, a, um.
 κόπος, *δ*· 1) πόνο; labor, -oris,
ἀ. 2) =κάματος, lassitudo, *θ*.
 κοπόω -ᾶ, fatigo, -are; lasso,-
 are (aliquem ἢ aliquid) — οἶμαι,
 lassor (-atus, sum, -ari).
 κόπρανον τό, stercus, -oris, *οὐ*.
 κοπριέω -ᾶ, κοπρίζω, stercoro,
 -are, aliquid.
 κοπρία, ἡ, stercus, -oris, *ἀ*.
 κοπρίας, *δ*, coprea, ae, *ἀ*.
 κοπρικός, κόπρινος, *η*, *ον*, κό-
 πριος, *α*, *ον*, stercoreus, a, um.
 κόπρισις, κοπρισμός, κόπρωσις,
 stercoratio -onis, *θ*.
 κοπριώδης, stercorosus, a, um.
 κόπρος, ἡ· 1) stercus, *ἀ*. 2) fi-
 mus, *ἀ*. 3) =πλάσμα, laetamen, *οὐ*.
 κοπροφορέω -ᾶ, stercus fero.
 κοπροφόρος, *ον*, stercus ferens.
 κοπρώδης, *ες*, stercorosus, a, um.
 κοπρών, *δ*, sterquilinium, *οὐ*.
 κοπτός, ἡ, *όν*, contusus, a, um.
 κόπτω· 1) seco, deseco (-cui-,
 ctum, -are) aliquid, scindo ἢ fin-
 no, -ere, aliquid· 2) caedo (cecidi,
 caesum, -ere) aliquid· 3) (=κρούω)
 τὴν θύραν, caedo januam· 4) (=δηῶ)
 τὴν χώραν, vasto regionem· 5)
 (=παίω) εἰς τὸ στόμα, praecidio ali-
 cui, os· 6) --νόμισμα, percutio (nu-
 mos)· 7) —ομαι· α') caedor (cae-
 sus sum, -i, β') fatigor (iatigatus
 sum, -ari· γ') = στεργωκοποῦμαι,
 plango ἢ pectus manu· 8) νεοελ. α') κό-
 πτω τοὺς δυνχας, ungues mihi sub-
 seco· β') κόπτω τὰς τρίχας τῆς κε-
 φαλῆς, capillos raseco· γ') κόπτω
 τὴν ὁδόν, itinera intercludo· δ') κό-
 πτω τὸν πυρετόν, iebrium praecludo·
 ε') κόπτω φόρεμα, pannum in ve-
 stem divido.
 κοπώδης, *ες*, laboriosus, a, um.
 κόπωσις, ἡ, fatigatio, -onis, *θ*.
 κοράκειος, *α*, *ον*, κοράκιος, *η*,
ον, corvinus, a, um.
 κοράκιον, τό, corvulus, -i, *ἀ*.

κορακιστί, lingua corvina.
 κορακοειδής, ἐς, κορακώδης, ἐς, corvinus, a, um.
 κοράλλιον, τό, corallium, -, οὐ.
 κοράλλινος, ό, corallinus, a, um.
 κοραλλίς, ἡ, corallis, -idis, θ.
 κόραξ, ό, corvus, -i, οὐ.
 κοράσιον, τό, puella, -ae, θ.
 κορδακίζω, cordacem salto.
 κορδακικός, όν, ad cordacem aptus
 κορδάκισμα, τό, κορδακισμός, ό
 cordacis saltatio.
 κόρδαξ, ό, cordax, -acis, ά.
 κορδίνημα, τό, capitis gravedo.
 κορδύλη, ἡ, clava, -ae, θ.
 κόρειος, εια, ον, puellaris, e.
 κορέννυμι· 1) satio (-avi, -atum, -are)· 2) κορέννυμαι· α') satior (-atus sum, -ari)· β') κορέννυμαι τινος (κόρος τινός με λαμβάνει), taedet me aliqujus rei, taedium me alicujus rei capit.
 κορεστός, ἡ, όν, satiabilis, e.
 κόρευμα, τό, virginitas, -atis, θ.
 κορεύομαι, virgo sum.
 κορέω -ώ (=σαρώω), verro (verri) -ere, aliquid, (τόν ναόν) templum.
 κόρη, ἡ· 1) puella, -ae, θ. virgo, -inis, θ. 2) Κόρη, Proserpina, θ.
 κόρη οφθαλμοῦ, pupilla, θ.
 κόρημα, τό, purgamentum, οὐ.
 κορικός, ἡ, όν, puellaris, e.
 κορικῶς, puellariter.
 κοριοειδής, ἐς, puellulae similis.
 κόρις, ό, cimex, -icis, ά.
 κορίσκη, κορίσκιον, puellula, -ae.
 κόρκορος, ἴδε κόρχορος.
 κορμίον, τό, truncus, -i, ά.
 κορμός, ό, truncus, -i, ά. caudex, -icis, ά. stipes, -itis, ά.
 κοροπλάθος, κοροπλάστης, ό purparum fictor· ἡ κοροπλαστική, ars fingendi pupas.
 1. κόρος· 1) satietas, -atis, θ. 2) faedium, ii, οὐ.
 2. κόρος, ό, puer, -i, ά.
 3. κόρος (μετρων.), corus, -i, ά.
 4. κόρος (=σάρωθρον)· scopae.
 κόρη, ἡ, (=κόρατος), tempora, -um, οὐ. πλ. ἐπὶ κόρης τύπτω ἡ πατάσω, alapam infligo (alicui).

κορυβαντιασμός, ό, furor corybanticus ; orgia, -orum, οὐ.
 κορυβαντιῶ - ῶ, corybantes imitor. [tum.
 κορυβαντιώδης, more Corybanticus.
 κορυδαλλός, ό, alauda, -ae, θ.
 κόρυθα, ἡ· 1) = μύξα, mucus, i, ά. 2) = καρηβαρία, gravedo, θ. 3) = μωρία, stultitia, -ae, θ.
 κορυζάω - ῶ, mucro plenus sum; μεταφ. stultus sum.
 κορυζώδης, gravedine laborans.
 κορυμβοειδής, ἐς, apici similis.
 κόρυμβος, ό, apex, -icis, ά.
 κορύνη, ἡ, clava, -ae, θ.
 κορυνήτης, κορυνοφόρος, ό, clavator, ά. chaviger, -eri, ά.
 κορυνώδης, ἐς, clavae similis.
 κορύπτω, cornibus ferio.
 κόρυς, ἡ, galea, -ae, θ.
 κορύσσω, armo, -are.
 κορυφαίος, α, ον, in vertice positus, a, um· ὅθεν· 1) supremus, a, um ; praecipuus, a, um· 2) ἐν τῷ χορῷ· praesultor, praecentor, ά. coryphaeus, -i, ά.
 κορυφή, ἡ, vertex, -icis, ά. cacumen, -inis, οὐ.
 κορυφῶω, -ῶ, 1) in verticem attolo (aliquid)· 2) consummo, (aliquid)· 3) — οὔμαι, in verticem attollo· *4) μεταφ. τὸ κακὸν ἐκορυφώθη, malum summum fastigium attactum est.
 κορυφῶμα, τό, fastigium, οὐ.
 κορώνη, ἡ· 1) cornix, -icis, θ. 2) = στέμμα, corona, -ae, θ.
 κορωνίς, ἡ· 1) summitas, fastigium rei ; finis, -is, ά. 2) ἐν τῇ γραμμ. coronis, -idis, θ.
 κοσκινίζω (κοσκινεύω), cribro, cribello, -are (aliquid).
 κόσκινον, τό, cribrum, -i, οὐ.
 κοσμινοποιός, cribra conficiens.
 κοσμέω - ῶ· 1) ordino, -are· 2) οννήθ. orno, -are, aliquid ἡ aliquid· || — οὔμαι, ornor (-natus sum, -ari)· || κεκοσμημένος, η, ον, ornatus, a, um.
 κόσμημα, ornamentum, -i, οὐ.
 κόσμησις, ἡ, ornatio, -onis, θ.
 κοσμητήριον, τό, cella ornatoria.
 κοσμητής, ό, ornator, ά.

κοσμητικός, ornandi peritus.
 κοσμήτρια, ἡ, ornatrix, -icis, ὅ.
 κοσμητήτωρ, ὁ 1) ordinator, -oris,
 ἄ. *2) ὁ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπι-
 στημίου, decanus, -i, ἄ.
 κοσμικός, mundanus, a, um.
 κόσμιος, modestus, a, um.
 κοσμιότης, ἡ, modestia, -ae, ὅ.
 κοσμίως, modeste.
 κοσμογραφία, mundi descriptio.
 κοσμογράφος, mundi descriptor,
 κοσμοκρατορία, mundi imperium,
 κόσμοκράτης, mundi potens.
 κοσμοπολίτης, ὁ, mundi civis;
 mundanus, -i, ἄ.
 κόσμος, ὁ 1) = τάξις, ordo, -inis,
 ὅ. 2) = κόσμημα, ornamentum, -i,
 οὐ. 3) mundus, -i, οὐ. *4) νεοελ. =
 πλῆθος λαοῦ, multitudo, -inis, ὅ.
 κοσμοσωτήριος, mundum salvans.
 κοσμοφθόρος, mundi vastator.
 *κοστίζω, consto, -are; πόσον κο-
 στίζει; quanti constat?
 κόσσυφος, ὁ, merula, -ae ὅ.
 κοσύμβη, ἡ, κόσσυμβος, ὁ 1) cri-
 nium nodus 2) fibula, -ae, ὅ.
 κοσσυμβόω -ᾶ, fimbriis orno.
 κότινος, ὁ, oleaster, -tri, ἄ.
 κότος, ὁ, ira vetus.
 κοτταβισμός, ὁ, lusus cottabi.
 κότταβος, ὁ, cottabus, -i, ἄ.
 κοτύλη, ἡ, 1) cavitas coxae 2) vo-
 la, -ae, ὅ. 3) = ποιτήριον, cotyla, -ae,
 ὅ. 4) μέτρον τι, demina, -ae, ὅ.
 κότυλος, ὁ, cotyla, -ae, ὅ.
 κοτυλοειδής, ἔς, κοτυλώδης, ες,
 cotylae similis.
 κοκούλιον, τό 1) involucrum
 bon bycis *2) νεοελ. = μεταξοσκώ-
 ληξ, bombyx, -ycis, ἄ.
 κουρά, ἡ, tonsura, ae, ὅ.
 *κουράζω, fatigo, defatigo, ali-
 quem ἢ aliquid || —ομαι, lassidu-
 dine conicior fatigor (-atus sum,
 -ari) || κουρασμένος, η, ον, fatiga-
 tus, iessus, a, um.
 *κούρασις, ἡ, fatigatio defatiga-
 tio, -onis, ὅ, lassitudo, ὅ.
 *κουραστικός, ἡ, ὄν, laboriosus,
 a, um; operosus, a, um.
 κουρεῖον, τό, tonstrina, -ae, ὅ.
 κουρέυς, ὁ, tonsor, -oris, ἄ.

κουρευτικός, tonsorius, a, um.
 κουρεύω, tondeo (totondi, ton-
 sum, -ere) aliquem ἢ aliquid.
 κουριάω -ᾶ, tonderi volo.
 κουρικός, ἡ, ὄν, tonsorius, a, um
 κοῦρος, ὁ, puer, eri, ἄ.
 κουροτροφέω -ᾶ, puerum nutritio
 κουροτρόφος, ον, puerum nutritor
 † κουστωδία, ἡ 1) custodia, ὅ.
 2) = οἱ φύλακες, custodes; -um.
 κουφίζω, levo sublevo, -are, ali-
 quid || —ομαι, levor, sublevor,
 -atus sum, -ari) κουφίζόμενος, η,
 ον, ublevatus, a, um.
 κούφισις, ἡ, κούφισμός, ὁ, le-
 vatio, -onis, ὅ.
 κούφισμα, τό, levatum, -i, οὐ.
 κούφιστικός, levans, -ntis.
 κουφολογέω -ᾶ, leviter loquor.
 κουφολογία, ἡ, verba levia; nugae
 κουφόνιοι, ἡ, levitas, -atis, ὅ.
 κουφόνους, -ουν, levis, e.
 κουφόνως, levi mente.
 κουφοξύλαϊα, ἡ, sambucus, ὅ.
 κοῦφος, η, ον, levis, e κοῦφον
 βάρος, pondus leve.
 κουφότης, ἡ, levitas, ὅ.
 κούφως, leviter.
 κοφινοποιός, ὁ, corbes faciens.
 κόφινος, ὁ, corbis, -is, ὅ.
 κόχλαξ, ὁ, calculus, -i, ἄ.
 κοχλιάριον, τό, cochlearium, οὐ.
 κοχλίας, ὁ, cochlea, -ae, ὅ.
 κοχλιοειδής, ἔς, cochleatus, a, um
 κοχλιοειδῶς, cochleatim.
 κοχλίον, κοχλίσ, cochleola, ὅ.
 κραβάτιον, τό, grabatulus, ἄ.
 κράβατος, ὁ, grabatus; lectus.
 κραγέτης, ὁ, vociferator, ἄ.
 κραδαίνω, vibro, -are, aliquid ||
 —ομαι, concutior, -i; tremisco.
 κραδασμός, ὁ, vibratio, ὅ.
 κράδη, ἡ, ramus ficis.
 κράζω (κέκραγα), clamo, -are;
 vociferor (-atus sum, -ari).
 κραιπαλάω -ᾶ, crapulam sentio;
 inebrior, -ari.
 κραιπάλη, ἡ, crapula, -ae, ὅ.
 κραιπαλώδης, ebriosus, a, um.
 κράκτης, ὁ, clamator, -oris, ἄ.
 κρακτικός, clamosus, a, um.
 κράμα, τό, mixtura, ae, ὅ.

κράμβη, ἡ, crambe, -es, θ.
 κρανίον, τό, calvaria, -ae, θ. || †
 τόπος Κρανίου, Calvarium, -ii, οὐ.
 κράνος, τό, galea, -ae, θ.
 κρᾶσις, ἡ· 1) mixtio, -onis, θ.
 temperatio, -onis, θ. 2) corporis
 habitus· 3) ἐν τῇ γραμ. crasis, is, θ.
 κρᾶσπεδον, τό· 1) limpus, -i, ἀ.
 2) συνήθ. margo, -inis, θ.
 κρᾶσπεδῶν -ῶ, margino.
 κραταίος, ἀ, ὄν, potens, -ntis; for-
 tis, -e; validus, a, um.
 κραταιότατος, η, ον, potentissimi-
 mus, valedissimus, a, um.
 κραταιότης, ἡ, robur, οὐ. vis, θ.
 κραταιῶς -ῶ, corrobore, -are,
 aliquem ἢ aliquid· || -οῦμαι (ἐκρα-
 ταιώθην), me corrobore.
 κραταίωμα, firmamentum, οὐ.
 κραταίως, valde; fortiter.
 κραταίωσις, ἡ, firmitas.
 κρατερός, ἀ, ὄν, validus, a, um;
 fortis, e.
 κρατερός, valde; fortiter.
 κρατέω -ῶ· 1) κρατῶ τινος, im-
 perium obtineo in aliquid· 2)
 κρατῶ τινα, vinco (vici, victum,
 -ere) aliquem· 3) κρατῶ τι (= ἔχω
 τι), teneo aliquid (manu)· κρατοῦ-
 μαι (= κατέχομαι) ἐπ' ὀργῆς, ἐπὶ
 πόθου, ἐπὶ σπουδῆς, teneor irā, de-
 siderio, studio· 4) κρατῶ ἐμαντοῦ,
 contineo me· 5) οὐδ. obtineo -ere;
 ἀπροσ. κρατεῖ, obtinet, inualescit·
 *6) νεοελ. = κατέχω, καταστέλλω τι,
 rentineo, -ere.
 κρατήρ, δ, crater, -eris, ἀ.
 κράτησις, ἡ· 1) potentia, -ae, θ.
 2) retentio, -onis, θ.
 κρατητής, δ, retentor, -oris, ἀ.
 κρατιστεύω, optimus (praestan-
 tissimus) sum; praesto, -are.
 κρᾶτιστος, η, ον, optimus prae-
 stantissimus, a, um· || οἱ κρᾶτιστοὶ
 (= οἱ ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνατοί), opti-
 mates, -ium, ἀ.
 κρατιστίνδην, optimis electis.
 κρᾶτος, τό· 1) robur, -oris, οὐ.
 vires, -ium, θ. πλ. potentia, -ae,
 θ. 2) ἀρχή, ἐπικράτεια, imperium.
 κρᾶτύνω, -ομαι τι· 1) validum
 ac firmum reddo (aliquid); munio,

-ire, aliquid· 2) confirmo, -are.
 κραυγάζω, clamo, -are.
 κραυγασμός, δ, clamitatio, θ.
 κραυγαστής, δ, clamitator, ἀ.
 κραυγαστικός, clamosus.
 κραυγή, ἡ, clamor, -oris, ἀ.
 κρέας, τό, caro, carnis, θ.
 κρείσσων, κρείττων, ον, poten-
 tior, iortior, -ius (-oris); melior,
 -ius (-ioris).
 κρεμάθρα, ἡ· 1) ἐν θεάτρῳ, ma-
 china pensilis· 2) vas ἢ reposito-
 rium pensile.
 κρέμαμαι, pendeo, -ere; depen-
 deo, -ere; suspensus sum· || κρεμά-
 μενος (κρεμασμένος) suspensus.
 κρεμάννυμι τι, suspendo (-ndi,
 -nsum, -ere) aliquid· || κρεμάννυ-
 μαι, κρέμαμαι, (ἐκρεμάσθην), α') su-
 spendo me (suspendi me)· β') πα-
 θητ. suspensor (suspensus sum -i).
 κρεμασμός, δ, suspensio, θ.
 κρεμαστήρ, κρεμαστής, δ, lorum
 ex quo aliquid dependet.
 κρεμαστός, pendulus, a, um.
 κρεμάστρα, ἡ, ἴδε κρεμάθρα.
 κρεμάω -ῶ, ἴδε κρεμάννυμι.
 κρέμβalon, τό, crepitaculum, οὐ.
 κρεουργέω -ῶ, carnes concido;
 in frustra concido.
 κρεουργία, ἡ, laniatio, -onis, θ.
 κρεουργός, δ, lanius, -i, ἀ.
 κρεωδαισία, ἡ, carniū distri-
 butio, -onis, θ.
 κραιώδης, ες, carnosus, a, um.
 κρεωθήκη, ἡ, carnarium, -ii, οὐ.
 κρεωκοπέω -ῶ, carnes seco.
 κρεωκόπος, ον, carnes secans.
 κρεωπωλείον, τό, lanianium, -i,
 οὐ. laniena, -ae, θ.
 κρεωπώλης, δ, carnarius, ἀ.
 κρεωφαγέω -ῶ, carne vescor.
 κρεωφαγία, ἡ, victus e carnibus.
 κρεωφάγος, ον, carnibus vescens
 κρήδεμνον, velamentum capitis.
 κρημνάω -ῶ, praecipitio, -are.
 κρημνίζω· 1) praecipito, -are, ali-
 quem· || κρημνίζω ἐμαντόν, -ομαι,
 praecipito me ἢ οὐδ. praecipito·
 *2) ἐπὶ οἰκ. τειχ. κτλ. demolior
 (-itus, sum, -iri) diruo.
 κρήμνις, ἡ, praecipitium, οὐ.

κρημόθεν, e praecipitio.
κρημόνος, ὁ, locus praeruptus;
praiceps, -itis, οὐ.

κρημνώδης, ἐς, praeruptus, a, um,
praiceps, -itis.

κρηναῖος, α, ον, fontanus, a, um.
κρήνη, ἡ, fons, -ntis, ἄ.

κρηπιδῶα -ῶ· 1) crepidis induo·
|| κερηπιδωμένος, crepeditatus, a,
um· 2) fundamentum substruo.

κρηπίδωμα, fundamentum, οὐ.

κρηπίς· 1) = ἐπόδημα, crepida, θ.
2) = θεμέλιον, fundamentum, οὐ.

κρησφύγετον, τό, perfugium, οὐ.
κρητίξω· 1) creticā linguā loquor·

2) cretenses imitor· 3) = ψεύδομαι,
mentior, -iri.

κρηγμός, ὁ, stidor, -oris, ἄ.

κρίζω, strido, -ere.

κριθάλευρον, τό, farina ex hordeo

κριθάρινος, ἴδε κριθίνος.

κριθάριον, τό, hordeolus, -i, ἄ.

κριθή, κριθαί· 1) hordeum και
συνήθ. hordea, -orum, οὐ. 2) — ὀ-

φθαλμοῦ, hordeolus, -i, ἄ.

κριθιάω -ῶ, hordeo vescor.

κριθίνος, hordeaceus, a, um.

κριθοπωλῆς, ὁ, hordei venditor.

κρικέλλιον, τό, circulus, -i, ἄ.

κρικέλλος, ὁ, circulus, -i, ἄ.

κρίκος, ὁ, annulus, -i, ἄ.

κρικωτός, ἡ, ὄν, annularius, a,
um; annulis consertus, a, um.

κρίμα, τό· 1) iudicium, -i, οὐ.
iudicatum, -i, οὐ. 2) damnatio,

-onis, θ. 3) νεοελ. α') peccatum,
-i, οὐ. β') damnium, incomodum·

οὐ. γ') molestum, -i, οὐ.

κραιοειδής, ἐς, lilio similis.

κρίνον, τό, lilium, -i, οὐ.

κρινόχρους, colorem lilii habens.

κρίνω· 1) = χωρίζω, cerno (crevi,
cretum, -ere)· 2) = διακρίνω, δια-

γινώσκω, cerno, decerno, (-crevi,
-cretum, -ere)· 3) διὰ μάχης κρίνω

τὰ ὄλα, de salute reipublicae acie
decerno· 4) = δικάζω, iudico, -are·

5) κρίνω τινὰ θανάτῳ, accuso ali-

quem capitis· 6) = γινώσκω, iudico,
existimo, -are, puto, -are· 7) = ἔξε-

τάζω, iudico, probō, -are, litate·
8) κρίνομαι· α') κρίνομαι περὶ τῶν

ὄλων, de summa rerum proelio
decerno· β') ἐν δικαστ. iudicio con-
tendo ἢ discepto (cum aliquo)· γ')
ἐκρίθη ἄξιος ἐπαίνου, iudicatu (e-
xistimatus) est dignus laude ἢ
dignus, qui laudetur.

κρίος, ὁ, aries, -etis, ἄ.

κρίοστασις, ἡ, arietis statio.

κριοφάγος, ὁ, arietum vorator.

κριοφόρος, ον, arietes portans.

κρίσιμος, ον· 1) iudicabilis, e· 2)
decretorius, a, um· *3) νεοελ. κρί-

σιμος σιγμῆ, κρίσιμος καιρός, dis-
crimen, -inis, οὐ.

κρίσις, ἡ· 1) = ἐξέτασις, iudicatio,
-onis, θ. 2) = δίκη, iudicium, -i,
οὐ. 3) γνώμη, iudicium, -i, οὐ. 4)
ἐν τῇ ἱατρικῇ· crisis, -is, θ.

κριτήριον, τό· 1) instrumentum
ἢ organum iudicandi· 2) = δικαστή-

ριον, iudicium, -ii, οὐ.

κριτής, ὁ· 1) iudex, -icis, ἄ. 2)
arbiter, -tri, ἄ.

κριτικός, ἡ, ὄν, iudicandi perit-

us, a, um; criticus, a, um.

κριτικῶς, cum iudicio.

κριτός, ἡ, ὄν, delectus, a, um.

κροκιδίζω, floccos lego.

κροκίζω, croco similis sum.

κρόκινος, ἡ, ον, crocinus, a, um.

κροκίς, ἡ· 1) iloccus, -i, ἄ. 2) =
φυτόν, crocis, -idis, θ.

κροκοβαφής, croco tinctus.

κροκόδειλος, ὁ, crocodilus, -i, ἄ.

κροκοειδής, ἐς, croco similis.

κρόκον, τό, crocum, -i, οὐ.

κρόκος, ὁ, crocus, -i, οὐ.

κροκνδίζω, floccos lego.

κροκνδιον, τό, parvus floccus.

κροκνός, ἡ, floccus, -i, ἄ.

κροκωτός, ἡ, ὄν, croco tinctus, a,
um; croceus, a, um.

κρόμμυον, τό, caepa, -ae, θ.

κρομμυών, ὁ, caepina, -ae, θ.

κρονόληρος, senex delirus.

κροσσός, ὁ fimbria, -ae, θ.

κροσσατός, fimbriatus, a, um.

κροτάλια, τά, crotalia, -orum, οὐ.

κροταλίξω, crepo, crepito, -are.

κροτάλισμα, τό, crepitus.

κρόταλον, τό· 1) crepitaculum, -i,

οὐ. 2) crotalum, -i, οὐ.
κρόταφος, δ, tempus -oris, οὐ.
 οἱ κρόταφοι, tempora, um, οὐ.
κροτέω-ᾧ· 1) crepito, -are· 2)
 plaudo (-ei, -usum, -ere).
κρότηις (τῶν χειρῶν)· plausus.
κροτητός, ἡ, ὄν, plausibilis, e.
κρότος, δ· 1) plausus. -us, ἀ. 2)
 strepitus, -us, ἀ.
κρουνηδόν, modo fontis salientis·
κρουνηδόν ἐκχέεται, salientis modo
 effunditur.
κρουνήζω, salientis modo effundo.
κρουνός, δ· 1) fons saliens ἢ ἀπλ.
 saliens, -ntis· 2) canalis, -is ἀ. 3)
 flumen, -isis, οὐ.
κρούσις, ἡ, pulsatio, -onis, θ.
 pulsus, -us, ἀ.
κρούσμα, τό· 1) pulsus, -us, ἀ.
 2) ἐπὶ νόσου· (morbi) tentatio θ.
κρουστικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. pulsandi
 vim habens.
κρούω· 1) pulso, -are; pello, -ere
 (aliquid)· 2) = συγκρούω, collido, -ere
 aliquid· 3) percutio, -ere; ferio, -
 ire, aliquid· 4) ἐπὶ πρῦμναν κρούε-
 σθαι, inhibere navem (remis).
κρύβδην, clam; occulte.
κρυερός, ἀ, ὄν· 1) frigidus, ge-
 lidus· 2) horrendus, a, um.
κρυμός, δ, frigus, -oris, οὐ.
κρυμώδης, ες, frigidus, a, um.
κρύος, τό, frigus, -oris, οὐ.
κρυπτάζω, occulto, are.
κρυπτεύομαι, me occulto, -are.
κρύπτῃ, ἡ, crypta, ae, θ.
κρυπτήριον, τό, latibulum, -i, οὐ.
 latepra, -ae, θ.
κρυπτικός, ἡ, ὄν, celandi peritus.
κρυπτός, ἡ, ὄν, occultus, a, um;
 abditus· a, um.
κρύπτω· 1) occulto, -are, κρύ-
 πτομαι, me occulto· 2) -τινά τι,
 celo aliquem· 3) abdo (-didi-ditum,
 -ere).
κρυσταλλίζω, splendo, -ere.
κρυστάλλινος, crystallinus.
κρυσταλλοειδής, κρυσταλλώδης,
 ες· 1) crystallo similis· 2) κρυσταλ-
 λώδης, glacialis, e.
κρυστάλλος, δ· 1) = πάγος, glacies,
 -ei, θ. 2) = λίθος, crystallum, -i, οὐ.

3) = ὕαλις, virtum, -i, οὐ.
κρυσταλλῶ-ᾧ, in glaciem verto,
 conglacio, -are, aliquid· || — οἶμαι,
 conglacior, -ari.
κρύφα, clam; occulte.
κρυφαῖος, κρυφαῖος, a, ον, oc-
 cultus, clandestinus, a, um.
κρύφιος, a, ον, occultus, abdi-
 tus, clandestinus, a, um.
κρυφίως, occulte; clam.
κρυψίνοια, mentis occultatio.
κρυψίνους, ονν, dissimulans, ἀν-
 θρωπος, — homo abstrusus.
κρυώδης, ες, frigidus, a, um.
κρωγμός, δ, crocitus, -us, ἀ.
κρώζω, crocito, -are.
κρωκτικός, ἡ, ὄν, crocicans.
κρώπιον, τό, ialx, -cis, θ.
κρωσός, δ, hydria, -ae, θ.
κτάσμαι -ᾶμαι τι· 1) acquiro
 (-quisivi, -quisitum, -ere) aliquid
 ἢ mihi aliquid· 2) paro mihi ali-
 quid, pario mihi aliquid· 3) κέ-
 κτιμαι, possideo, -ere, aliquid.
κτείνω τινα, occido aliquem.
κτεῖς, δ, pecten, -inis, ἀ.
κτενίζω, pecto (pexui, pexum,
 -ere) aliquid (τὴν κόμην, caesariem)·
κτενίζομαι, pector ἢ pecto me.
κτένιον, τό, parvus pecten.
κτένισμα, κτενισμός, pectinatio.
κτενιστής, δ, pectinator, ἀ.
κτενοειδής, ες, pectini similis.
κτενοειδῶς, pectinatim.
κτενοποιός, δ, pectinarius, ἀ.
κτῆμα, τό· 1) possessio, -onis;
 θ. 2) = γῆπεδον, fundus, -i, ἀ. 3)
 τὸ ἐν τῷ ἀργῷ κτῆμα, χωρίον, prae-
 dium, -ii, οὐ. 4) res utilis· 5) κτῆ-
 ματα, res, opes, bona.
κτηματικός, κτηματίας, δ, pos-
 sessor, -oris, ἀ.
κτηνίατρος, δ, veterinarius, ἀ.
 *κτηνιατρική, ἡ, veterinaria me-
 dicina.
κτηνοβασία, coitus cum pecudibus
κτηνοβάτης, δ, qui cum pecudi-
 bus coit.
κτῆνος, τό, pecus, -udis, θ.
κτηνοστάσιον, stabulum, -i, οὐ.
κτηνοτροφεῖον, pecuaria, -ae, θ.
κτηνοτροφέω-ᾧ, pecuariam facio.

κτηνοτροφία, ἡ, res pecuaria, θ.
κτηνοτρόφος, pecudum pastor.
κτηνώδης, ες, pecuatus, a, um.
κτηνώδεια, stoliditas belluina.
κτησίβιος, ον, opes possidens.
κτησίος, α, ον, ad possessionem pertinens.
κτησίς, ἡ, possessio -onis, θ. ac-quisitio -onis, θ. 2) = **κτημα**, possessio, -onis, θ. fundus, -i, ἄ.
κτητικός, ἡ, ὄν, possessivus, a, um. || — **αἰ ἀντωνυμῖαι**, pronomina possessiva.
κτητός, ἡ, ὄν 1) acquisitus, a, um. 2) qui acquiri potest.
κτίτωρ, δ, possessor, -oris, ἄ.
κτίζω 1) condo (idi, -itum, -ere) 2) δ Θεός ἔκτισε τὸν κόσμον, Deus mundum creavit ἢ fabricavit 3) κτίζω οἰκίαν, aedifico, exstruo domum.
κτίσις, ἡ 1) creatio, -onis, θ. fabricatio, -onis, θ. 2) = **κτίσμα**, res condita, res creata, creatura, -ae, θ. 3) genus humanum.
κτίσμα, τό, opus conditum, res condita, creatura, -ae, θ.
κτίστης, δ, conditor, ἄ. creator, -oris, ἄ. aedificator, ἄ.
κτιστός, ἡ, ὄν, conditus, a, um fabricatus, a, um.
κτυπέω -ῶ 1) = **ψοφῶ**, strepo, -ere 2) = **πλήττω**, percutio, -ere.
κτύπημα, τό 1) sonitus, -us, ἄ. 2) percussura, -ae, θ.
κτύπος, δ, fragor, -oris, ἄ. strepitus, -us, ἄ. sonitus, -us, ἄ.
κυαθίζω, cyatisso, -are.
κυαθίσκος, δ, parvus cyathus.
κυάθος, δ, cyathus, -i, ἄ.
κυαμεύω, fabis eiigo.
κυάμιον, τό, parva faba.
κύαμος, δ, faba, -oe, θ.
κυαμοτρόξ, fabarum vorator.
κυαμών, δ, fabetum, -i, οὐ.
κυάνεος, -οῦς, οὐν 1) caeruleus, ἢ caeruleus, a, um. 2) cyaneus, a, um. 3) τὸ κυανοῦν (χρῶμα), caeruleus ἢ cyaneus color.
κυανίζω, caeruleus sum.
***κυανόλευκος**, cyaneus et albus.
κυανοειδής, caeruleus, a, um.

κυανόπτερος, pennis caeruleis.
κύανος, δ, cyanus, -i, ἄ.
κυανόστολος, veste caerulea indutus.
κυανοῦς, ἡ, οὐν, ἴδε **κυάνεος**.
κυανόφρευσ, υ, caeruleis palpebris
κυανοχαίτης, cines caeruleas habens.
κυανόχρους, -οῦν, caeruleo ἢ cyaneo colore.
κυανόπτης, δ, **κυανόπις**, ἡ, caeruleos habens oculos.
κυάνωσις, ἡ, color caeruleus.
κύαρ, τό, foramen acús.
κυβεία, ἡ, lusus aleae.
κυβερνάω -ῶ 1) ἐπὶ νεῶς, gubernare, -are; rego, -ere. 2) = **διοικῶ**, gubernare, rego, administro.
κυβέρνησις, ἡ 1) — **νεῶς**, gubernatio, θ. 2) = **διοίκησις**, administratio, θ.
κυβερνήτης, δ, gubernator, ἄ.
κυβερνητικός, ἡ, ὄν, ad gubernatorem pertinens.
κυβευτήριον, τό, aleatorium, οὐ.
κυβευτής, δ, aleator, ἄ.
κυβευτικός, aleatorius, a, um.
κυβεύω, aleā ludo; tesseres ludo.
κυβίζω 1) cubum facio, in cubum formo. 2) in cubum duco.
κυβικός, ἡ, ὄν, cubicus, a, um; **κυβικὸν σχῆμα**, cubica figura.
κυβισμός, δ, in cubum dispositio.
κυβιστιάω -ῶ, cernuo, -are.
κυβιστημα, saltatio in caput.
κυβιστήρ, δ, cernuus, -i, ἄ.
κυβοειδής, ες, ἐπιθ. cubi formam habens.
κύβος, δ 1) cubus, -i, ἄ. quadrantal, -alis, οὐ. 2) alea, -ae, θ. 3) tessera, -ae, θ. **εἶπω τοὺς κύβους** (παίζων), jacio tesseras.
κυδῶζω (= **καιοδοῶ**), convicio.
κυδιάω -ῶ, glorior, -ari.
κύδιμος, ον, gloriosus, a, um.
κύδος, τό, gloria, -ae, θ.
κυδωνία, ἡ, cydonia arbor.
κύημα, τό, fetus, -us, ἄ.
κύησις, ἡ, graviditas, -atis, θ.
κυητικός, ἡ, ὄν, genitalis, e.
κύσσω, gravidam reddo.
κυκῶ -ῶ 1) misceo, miscellam

facio· 2) misceo, confundo· || κυκῶμαι, misceo, confundo· -eri.

κυκεῶν, *δ*, cinnus, -i, *ἀ*.

κύκησις, *ἡ*, permixtio, *θ*.

κυκλεύω, κυκλέω -*ῶ*, roto, -are; verto -ere (aliquid)· || -οὔμαι, vector, in orbem torqueor.

κυκληθόν, rotatim.

κύκλησις, *ἡ*, circumactio, *θ*.

κυκλικός, *ἡ*, *ὄν*, circularis, *α*.

κύκλιος, *α*, *ὄν*, circularis, *ε*.

κυκλίσκος, *δ*, orbiculus, -i, *ἀ*.

κυκλοειδής, orbiculatus, *α*, *ὄν*.

κυκλοειδῶς, orbiculatim.

κυκλόθεν, ex omnibus circa locis

κύκλος, *δ*· 1) *ὁ* ἀστρονομ. circulus, -i, *ἀ*. 2) *ἐν* γένει, orbis, -is, *ἀ*. 3) circulus, -i, *ἀ*.

κυκλοτερής, orbiculatus, *α*, *ὄν*.

κυκλοτερῶς, orbiculatim.

κύκλω, circumcirca.

κυκλοφορέω -*ῶ*· 1) ir orbem ago· *2) γεωλ. in orbem moveor.

κυκλοφορητικός, κυκλοφορικός, *ἡ*, *ὄν*, orbicularis, *ε*.

κυκλοφορία, *ἡ*· 1) rotatio, -onis, *θ*. *2) γεωλ. — τοῦ αἵματος, sanguinis cursus.

κυκλώω -*ῶ* *ἢ* *ἢ* *τι*, circumdo (-dedi -are) aliquem *ἢ* aliquid· || -οὔμαι, circumdor, circumdatus sum, -ari (ab aliquo).

κύκλωμα, τό, circuitus, -us, *ἀ*.

κυκλωπικῶς, Cyclopium, more.

κύκλωσις, *ἡ*, circuitio, *θ*.

κυκλωτός, rotundus, *α*, *ὄν*.

κύκνειος, *α*, *ὄν*, cynæus *α*, *ὄν*; olorinus, *α*, *ὄν*.

κύκνος, *δ*, cynus, -i, *ἀ*. olor, -oris, *ἀ*. || μετφ. poeta, -ae, *ἀ*.

κυλικεῖον, repositorium cyclicum.

κυλικεῖος, inter pocula dictus.

κυλικιον, τό, caliculus, -i, *ἀ*.

κυλικώδης, *ε*s, calici similis.

κυλινδέω -*ῶ*, κυλινδῶ, volvo, devolvo (volvi, volutum, -ere); voluto, -are, aliquid· || -οὔμαι κατά γῆν, ἐν πηλῶ, volvor humi, in luto.

κυλινδήσις, *ἡ*, volutatio, *θ*.

κυλινδρικός, *ἡ*, *ὄν*, ἐπίθ. cylindratus, *α*, *ὄν*.

κυλινδροειδής, *ε*s, cylindro simili-

lis; cylindratus, *α*, *ὄν*.

κύλινδρος, *δ*, cylindrus, -i, *ἀ*.

κυλινδρώδης, cylindro similis.

κύλιξ, *ἡ*, ca. ix, -icis, *θ*.

κύλισις, *ἡ*, volutatio, *θ*.

κυλίσκη, κυλίσκος, culliculus.

κυλισμός, *δ*, volutatio, *θ*.

κυλιστός, volutatus, *α*, *ὄν*.

κυλίω *τι*, volvo, -ere; devolvo, -ere; voluto, -are (-aliquid) || -οὔμαι, volvor, volutor, -ari.

κυλλός, curvus, claudus, *α*, *ὄν*.

κυλλῶω -*ῶ*, curvo, -are.

κύμα, τό, unda, -ae, *θ*. fluctus.

κυμαίνω· 1) undo, -are· 2) — και -ομαι, fluctuo, -are.

κύμασις, *ἡ*, fluctuatio, *θ*.

κυματηδόν, fluctuatum modo.

κυματίας, undosus, *α*, *ὄν*.

κυματίζω, undis agito· || -ομαι, fluctuo, -are.

κυμάτιον, τό· 1) parva unda· 2) κόσμ. ἀρχι. cymatium, -ii, *οὔ*.

κυματοειδής, undatus, *α*, *ὄν*.

κυματοειδῶς, undatim.

*κυματοθραύστης, moles, -is, *θ*.

κυματοπλήξ, undis pulsatus.

κυματόμαι -οὔμαι, fluctuo.

κυματώδης, fluctuosus, *α*, *ὄν*.

κυμάτωσις, *ἡ*, fluctuatio, *θ*.

κυμβαλίζω, cymbalum pulso.

κυμβαλιστής, cymbalista, *ἀ*.

κυμβαλλίστρια, cymbalistris.

κύμβαλον, τό, cymbalum, -i, *οὔ*.

κύμβη, *ἡ*· 1) = κύλιξ, ca. ix, -icis, *θ*.

κύμβιον, τό, cymbium, -ii, *οὔ*.

κύμινον, τό, cuminum, -i, *οὔ*.

κυνάγχη, *ἡ*, angina canum.

κυνάνθρωπος, *δ*, versipellis, *ἀ*.

κυνάριον, τό, catellus, -i, *ἀ*.

κυνάω -*ῶ*, cyniceos imitor.

κύνδαλος, *δ*, paxillus, -i, *ἀ*.

κυνή, *ἡ*, κυνή, *ἡ*· 1) pellis canina· 2) galea, -ae, *θ*.

κύνειος, *α*, *ὄν*, caninus, *α*, *ὄν*.

κυνέω, osculor, -ari.

κυνηγεσία, *ἡ*, venatio, *θ*.

κυνηγεσίον, venatus, -us, *ἀ*.

κυνηγετέω -*ῶ*, venor, -ari.

κυνηγέτης, *δ*, venator, *ἀ*.

κυνηγετικός, *ἡ*, *ὄν*· 1) venato-

rius, a, um· 2) cynegeticus.
κυνηγετικῶς, venatorum more.
κυνηγέτις, ἡ, venatrix, θ.
κυνηγέω -ῶ· 1) venor (-atus sum, -ari)· 2) aves capto.
κυνήγια, **κυνήγιον**, venatus, ἄ.
κυνηγός, ὁ, ἡ, venator, ἄ. venatrix, -icis, θ.
κυνιδεύς, **κυνίδιον**, catellus, ἄ.
κυνικός, caninus, a, um.
κυνισμός, ὁ, cynismus, -i, ἄ.
κυνιστί, canum modo.
κυνόδηκτος, a cane morsus.
κυνόδους, ὁ, dens caninus.
κυνοκέφαλος (πίθ.) cynocephalus
κυνοκτονία, ἡ, canum occisio.
κυνοκτόνος, ὁ, canum occisor.
κυνοπρόσωπος, facie canina.
κυνόσατος, ἡ, cynosbatos, -i, θ.
κυνοσπάρακτος, ον, a canibus discerptus, a, um.
κυνοτρόφος, ον, canum nutritor.
κυνῶδης, ες, caninus, a, um.
κυνῶπις, ἡ, canino vultu; impudens, -ntis.
κυτοκία, ἡ, partus, -us, ἄ.
κυτροφία, ἡ, ietūs nutritio.
κυφορέω -ῶ, uterus fero.
κυφορία, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum.
κυφορός, ον, uterus ferens.
κυμαρίσινος, ον, ἐπίθ. cupressus, a, um.
κυπάρισσος, ἡ, cupressus, θ.
κύπελλον, τό, poculum, -i, οὐ.
κυτελλοφόρος, pocula ferens.
κύπη, ἡ, cavitas, -atis, θ.
κυπρίζω, floreō, -ere.
κυπρίνος (ιχθ.), cyprinus, -i, ἄ.
κυπτάζω, immoror, cunctor, -ari; tempus tero.
κύπτω· 1) incurvo me; demitto caput· 2) pronus sum.
κυρβασία; ἡ· 1) crista gallinacei· 2) tiara erecta· 3) pilleus conicus.
κυρσία, ἡ, dominatus, -us, ἄ.
κυρία, ἴδε κύριος.
κυριακός, ἡ, ὄν, ad dominum pertinens· ἡ Κυριακή, dies dominica ἢ ἄλλως dominica.
κυριαρχέω -ῶ, dominor, -ari.
κυριάρχης, ὁ, dominus, -i, ἄ.

κυριάρχησις, **κυριαρχία**, ἡ, dominatio, θ. potestas.
κυριεύσις, ἡ, dominium, οὐ.
κυριεύω· 1) = δεσπόζω, dominor (-atus sum, -ari)· 2) = κύριος γίνεσθαι (-itus sum, -iri)· *ἐκυριεύθη (ἐάλω) ἡ πόλις, urbs capta est.
κυριολεκτέω -ῶ, proprie dico.
κυριολεκτικῶς, proprie.
κυριολεξία, ἡ, proprietas, θ.
κύριος, α, ον· 1) potens alicujus rei; potestatem alicujus rei habens· 2) = ἴδιος, praecipuus, a, um; proprius, a, um· 3) principalis, e· 4) κυρία ἡμέρα, dies constitutus· 5) κυρία ἐκκλησία, dies comitalis· 6) ὁ κύριος, herus, dominus ἢ dominus· ἡ κυρία hera, domina ἢ domna.
κυριότης, ἡ, dominium, οὐ.
κυρίως· 1) proprie· 2) praecipue· 3) ἢ κυρίως (ἢ κυριώτερον) εἰπεῖν, aut proprie (aut magis proprie) dicere· 4) recte, exacte.
κῦρος, τό, auctoritas, θ.
κυρώω -ῶ· 1) sancio (-nxi, -nctum -ire, aliquid· 2) ratum habeo· 3) — οἶμαι, ratum habeo.
κύρτη, **κύρτος**, τό, nassa, θ.
κυρτίς, ἡ, fiscella, -ae, θ.
κυρτός, ἡ, ὄν, curvus, a, um.
κυρτότης, ἡ, curvitas, θ.
κυρτώω -ῶ, curvo, -are, aliquid; incurvo, -are, aliquid· || — οἶμαι, curvor ἢ incurvor, -ari.
κύρτωμα, τό· 1) curvatura, -ae, θ. 2) gibba, -ae, θ.
κύρτωσις, ἡ, curvitas, θ.
κύρωσις, ἡ· 1) — νόμος, sanctio legis· 2) confirmatio, θ.
κυρωτικός, ἡ, ὄν, confirmans.
κύσθος, ὁ, cunnus, -i, ἄ.
κύστη, **κύστις**, ἡ, vesica, ὄν.
κύτινος, ὁ, cytinus, -i, ἄ.
κυντιώδης, ες, cytino cimilis.
κυτίς, ἡ, cista, -ae, θ.
κύτος, τό· 1) — κοιλίας, γαστρος, cavitas alvi· 2) — ποταμοῦ, alveus fluminis.
κυντάριον, τό, cellula (apum).
κύνταρον, **κύνταρος**· 1) = κοιλίωμα, cavum, οὐ. 2) cella apum.
Ἰ. κύφος, τό, gibba, -ae, θ.

2. κυφός, ἡ, ὄν, gibber, -era, erum; gibberosus, a, um.
 κυφότης, ἡ, conditio gibberosa.
 κυφώω -ᾶ, curvo, incurvo, -are
 || — οὔμαι. incurvor, -ari.
 κύφωμα, τό· gibbus -i, á.
 κύφων, δ· 1) collare, quo vincuntur sotes· 2) furcifer, á.
 κύφωσις, ἡ, incurvatio, θ.
 κυψέλη, ἡ· 1) — μελισσῶν, alveare, οὐ. 2) — τοῦ ὠτός· α') interioris foramen auris· β') sordes aurium.
 κυψέλιον, τό, cistula, -ae, θ.
 κύω, in utero gesto.
 κύων, δ, ἡ, canis, -is, á. θ.
 κωβίος (νεεελ. χωβίος), golius, á.
 κωβίδιον, τό, parvus gobius.
 κωβιδόδης, ες, gobiio similis.
 κώδεια, ἡ, caput papaveris.
 κώδιον, τό, vellus, -eris, οὐ.
 κώδων, δ· 1) tintinnabulum, -i, οὐ. 2) — ἐκκλησίας, campana, θ.
 κωδωνίζω, tintinno, -are.
 κωδωνοστάσιον, campanile, οὐ.
 κωδωνοφόρος, tintinnabulatus.
 κώθων, δ· 1) cothion, -onis, á. 2) compotatio, -onis, θ.
 κωθωνίζω, largius poto.
 κωθωνισμός, δ, larga compotatio
 κώκυμα, κωκυτός, ejulatus.
 κωκύω, fleo; ejulo.
 κωλή, ἡ, perna suilla.
 κωλικεύομαι, colicá laloro.
 κωλικός, ἡ, ὄν, colicus, a, um.
 κῶλον, τό, membrum, -i, οὐ.
 κωλοτομέω -ᾶ, membris trunco.
 κῶλυμα, τό, impedimentum, οὐ.
 κωλυσιεργία, ἡ, operis impedimentum.
 κωλυσιεργέω -ᾶ, opus impedio.
 κῶλυσις, ἡ, impeditio, θ.
 κωλυτήρ, κωλυτής, δ, impeditor, -oris, prohibitor, á.
 κωλυτήριος, α, ον, κωλυτικός, ἡ, ὄν, prohibitorius, a, um.
 κωλυτήριον, impedimentum, οὐ.
 κωλυτός, impeditus, a, um.
 κωλύω· 1) impedio (-ivi, -itum, -ire) aliquid· 2) prohibeo (-ui, -itum, -ere) aliquem aliqua re· 3) reprimo (-essi, -essum, -ere) aliquem aliqua re· 4) obsto, -are· 5)

arceo (-ui, -ere) aliquem re ἢ ab re
 κῶμα, τό, sopor gravis.
 κωμάζω, comissor, -ari.
 κωμάρχης, δ, pagi praefectus.
 κωμασία, ἡ, pompa sacra.
 κωμαστής, δ, commissor, á.
 κωμαστικός, ἡ, ὄν, ad comissionem pertinens.
 κώμη, ἡ, pagus, á. vicus, á.
 κωμηδόν, pagatim; vicat m.
 κωμικός, ἡ, ὄν, comicus, a, um.
 κωμικῶς, comice; comoedice.
 κωμόπολις, ἡ oppidulum, -i, οὐ.
 κῶμος, δ, comissatio, θ.
 κωμωδέω -ᾶ, in scena traduco, exagito (aliquem).
 κωμωδία, ἡ, comoedia, θ.
 κωμωδοποιός, δ, poeta comicus.
 κωμωδός, δ, comoedus; comicus.
 κωνειάζομαι, cicutam bibo.
 κώνειον, τό, cicuta, -ae, θ.
 κώνισις, ἡ, obductio pice.
 κωνίζω, piceo, -are
 κωνικός, conicus, a, um.
 κωνοειδής, coní forman habens.
 κωνοειδῶς, in coní speciem.
 κωνοπέτιον, τό, conopéum, i, οὐ.
 κωνοποειδής, ες, culici similis.
 κῶνος, δ, conus, -i, á.
 κωνοφορέω -ᾶ, conum fero.
 κωνοφόρος, ον, conifer, a, um.
 κώνωψ, δ, ἡ, culex, -icis, á.
 κῶπαιον, τό, capulus remi.
 κωπέω, navem ramis instruo.
 κῶπη, ἡ· 1) remus, -i, á. 2) — τοῦ ξίφους, capulus, -i, á.
 κωπηλασία, ἡ, remigium, οὐ.
 κωπηλατέω -ᾶ, remigo, -are
 κωπηλάτης, δ, remex, -igis, á.
 κωπηλάτος, ον, ἐπίθ. remis impulsus.
 κωράλλιον, τό, corallium, -i, οὐ.
 κωρύκειον, τό, corycæum, -i, οὐ.
 κωτίλας, ἡ, garrulla, -ae, θ.
 κωτίλια, ἡ, loquacitas, -atis, θ.
 κωτίλλω, loquitor; garror.
 κωτίλος, ἡ, ον, loquax.
 κωφάω, -ᾶ, surdum facio.
 κωφεύω, surdus sum; sileo, -ere.
 κωφός, ἡ, ὄν· 1) — την γλώσσαν, mutus, a, um· 2) — κωφός, surdus, a, um. 3) μετφ. κωφός πρὸς τι,

surdus, alicujus, rei (πρὸς τὴν ἀ-
λήθειαν, veritutus)· 4) ἀμβλῦς, he-
bes, -itis.

κωφότης, ἡ surditas, θ.

κωφόω -ᾶ, mutum facio ; sur-

dum reddo.—οὔμαι, surdesco, ere-
κώφωμα, τό, surditas, -atis, θ.
κωφῶς, surde.

κώφωσις, ἡ· 1) hebetudo aurium,
θ. 2) hebetudo oculorum.

Λ

Λ, λ, (λάμβδα)· 1) τὸ ἐνδέκατον
γράμμα, litera λ· 2) ὡς ἀριθμ. ση-
μεῖον τὸ μὲν λ' = triginta, τὸ δὲ λ
= triginta millia.

λᾶας, δ, lapis, -idis, ἀ.

λάβαρρον, τό, labarum, -i, οὐ.

λαβή, ἡ· 1) prehensio, -onis, θ. 2)
—ἀγγελου, ansa, -ae, θ. 3)—ξίφους,
capulus, -i, ἀ. 4)—ἀφορμή, ansa,
manubrium.

λαβίδιον, τό, ansula, -ae, θ.

λάβιον, τό, capulus -i, ἀ.

λαβίς, ἡ· 1) ansa, -ae, θ. *2) coch-
lear, -aris οὐ.

λάβραξ (λαβράκιον)· lupus mari-
nus ; labrax, acis.

λάβρος, ον, vehemens, -ntis.

λαβρότης, ἡ voracitas, -atis, θ.

λάβρος· 1) voraciter· 2) impetuose,
cum impetu.

λαβυρινθῆιος, labyrinthēus.

λαβύρινθος, δ, labyrinthos, ἀ.

λαβυρινθώδης, ες, labyrintho si-
milis.

λαγανίζω, lagano vescor.

λαγάνιον, τό, parvum laganum.

λάγανον, τό, laganum, -i, οὐ.

λαγρός, ἀ, δν, laxus, a, um.

λαγαρότης, ἡ, laxitas, -atis, θ.

λαγαρόω -ᾶ, laxum facio.

λάγειος, ον, leporinus, a, um.

λαγήνιον, τό, parva lagena.

λάγνος, ἡ, lagena, -ae, θ.

λαγιδεύς, δ leporis catulus.

λαγνεία, ἡ, salacitas, θ.

λαγνεύω, salax sum.

λάγνος, ον, salax, -acis.

λαγός, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγύνιον, τό, parva lagina.

λάγυνος, ἡ, lagena, -ae, θ.

λαγχάνω (ἐλαχον)· 1) sorte acci-

pio; sorte manciscor (nactus sum,
-i) aliquid· 2) λαγχάνω δίκην τινί,
litem intendo alicui.

λαγών, λαγόνες, ilia, -ium, οὐ.

λαγρός, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγῶς, lepurinos, a, um.

λαγώς, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγωτροφία, ἡ leporum usus.

λάδανον, τό, ladanum, -i, οὐ.

λαθασμός, δ, oblivio, -onis, θ.

λαθητικός, qui latere potest.

λαθίπρονος, ον, laborum oblitus

λαθιφροσύνη, ἡ, oblivio, -onis, θ.

λαθίφρων, ον, obliviosus, a, um.

λαῖθος, τό· 1) = λήθη, oblivio,
-onis, θ. *2) = σφάλμα, error, ἀ.

λαθουσύνη, ἡ, oblivio, -onis, θ.

λάθρα, clam ; occulte.

λαθραῖος, occultus, a, um.

λαθραῖως, clam ; latenter.

*λαθρεμπορεύομαι, ρημ. merces
clam importo.

λαθρέμπορος, δ, qui merces clam
importat.

*λαθρεμπόριον, τό, vetita merx.

λαϊκός, ἡ, δν· 1) popularis, e ;
vulgaris, e· †2) non sacerdos.

λαίλαψ, ἡ, turbo, -inis, θ.

λαιλαπώδης, procellosus, a, um.

λαιμαργέω -ᾶ, gulaces deditus, sum ;
gulae pareo.

λαιμαργία, ἡ, gula, -ae, θ.

λαιμαργος, ον, gulosus, a, um ;
vorax, -acis.

λαιμάργως, voraciter ; gulose.

λαιμητόμος, jugulum incidens.

λαιμίω, decollo, -are.

*λαιμοδέτης, δ, focale, -is, οὐ.

λαιμοπέδη, ἡ, collare canis.

λαιμός, δ· 1) guttur, οὐ, gula,
θ. 2) = ἡ σφαγή, jugulum, οὐ.

λαιόμητος, jugulatus, a, um.
λαιοτομέω-ῶ, jugulo (aliquem).
λαῖνα, ἡ, laena, -ae, θ.
λαιός, ἄ, ὄν, laevus, a, um.
λακρός, ἄ, ὄν, lacer, a, um.
λακίω, lacerō, -are.
λακίς, ἡ, fissura, -ae, θ.
λακιστός, ἡ, ὄν, laceratus, a, um.
λακκαῖος, cisterninus, a, um.
λάκκος, ὄ· 1) fovea, -ae, κ. 2) cisterna, -ae, θ.
λακπατέω-ῶ, pedibus conculco
λακτίσω, calcitro, -are; calcibus caedo.
λάκτισμα, τό, **λακτισμός**, ὁ, calcitratus, -us, ἄ.
λακτιστής, ὁ, calcitro, -onis, ἄ.
λακτιστικός, calcitrosus, a, um.
λακωνίζω, Lacones imitor.
λακωνικῶς, more laconum.
λακωνισμός, ὁ, laconismus, ἄ.
λακωνιστής, qui Laconas imitatur; qui Laconum partibus favet.
λάλαξ, ὁ, loquax, -acis.
λαλέω-ῶ· 1) loquor (-utus sum, -i)· 2) συνήθ. = φλυαρῶ, garrigo, -ire·
 *3) ἐπὶ πτηνῶν = ἄδω, cano, -ere.
λάλη, ἡ, loquela, -ae, θ.
λάλημα, τό· 1) loquela, -ae, θ.
 *2) ἐπὶ πτην. cantus, -us, ἄ.
λάλησις, ἡ, garritus, -us, ἄ.
λαλητής, ὁ, homo garrulus.
λαλητικός, garrulus, a, um.
λαλιά, ἡ· 1) loquela, -ae, θ. 2) loquela, dialectus.
λάλος, ὄν, loquax, -acis.
λάμαχος, ὄν, strenue pugnans.
λαμβάνω (λήνομαι, ἔλαβον)· 1) sumo (sumpsi, sumptum, -ere) aliquid· 2) capio (cepi, captum, -ere), aliquid· ἔρωτι ἐλήφθην, amore captus sum· 3) accipio, percipio (-cepi, -ceptum, -ere) aliquid· 4) prehendo (-ndi, -usum, -ere) aliquem ἢ aliquid; **λαμβάνομαι** τῆς δεξιᾶς, prehendo dextram manu· 5) prehendo ἢ deprehendo, -ere· 6) duco (-xi, -ctum, -ere)· **λαμβάνω γυναῖκα**, duco uxorem· 7) **λαμβάνω δόξαν**, gloriam consequor.
λάμμα, ἡ, lamia, -ae, θ.
λαμπαδαριός, ὁ, lampadarius, ἄ.

λαμπαθηδρομία, **λαμπαδοδρομία** certamen currendi cum facibus.
λαμπαθηφορέω-ῶ, ῥημ. lampadem gesto.
λαμπαθηφορέα, ἡ, lampadis gestatio.
λαμπαθηφόρος, ὄν, qui lampadem gestat.
λαμπαδοδρομέω-ῶ, lampadem ferens curro.
λαμπαδιστής, ὁ, lampadarius.
λαμπάς, ἡ· 1) lampas, θ. 2) = κηρόν, funale, -is, οὐ.
λαμπηδών, ἡ, lampas, -adis, θ.
λαμπρίζω, splendidum reddo.
λαμπρόν, τό, ignis, -is, ἄ.
λαμπρός, splendidus, a, um.
λαμπρότης, ἡ, splendor, ἄ.
λαμπροφόρος, ὄν, splendide vestitus, a, um.
λαμπρυντής, ὁ, politor, ἄ.
λαμπρύνω, polio (-ivi, -itum, -ire) aliquem ἢ aliquid· || —ομαι, illustror, -ari; splendesco, -ere,
λαμπρῶς, splendide.
λαμπτήρ, ὁ, lampas, -adis, ἄ.
λαμπυρίζω, lampyridem refero.
λαμπυρίς, ἡ, lampyris, -idis, θ.
λάμπω (κνρ. καὶ μετφ.) luceo (-xi, -ere); splendeo (-ui, -ere).
λάμψις, ἡ, splendor, ἄ.
λανθάνωντος, latenter.
λανθάνω (ἐλαθον)· 1) lateo (-ui, -ere)· 2) μετὰ μετχ. **λανθάνω ποιῶν** τι, latenter facio aliquid· || μέσ. ἐπιλανθάνομαι, dper ἴδε.
λάξ, calce, calcibus.
λάξενμα, τό, sculptura, θ.
λάξευσις, ἡ, incisio lapidis.
λαξευτήρ, **λαξευτής**, lapicida.
λαξευτικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. ad lapicidas pertinens.
λαξευτός, ἡ, ὄν, saxo incisus.
λαξεύω, lapides scalpo, incido; **λελαξευμένος**, η, ὄν, (saxo) incisus.
λαξπάτητος, calce pulsatus.
λασβότειρα, ἡ, populi nutrix.
λασβότος, ὄν, populum nutriens.
λαοδάμας, populorum domitor.
λαοκρατία, ἡ, vulgi imperium.
λαομίσητος, populo odiosus.
λαοπλάτος, ὁ, populi deceptor.

λαός, δ' 1) populus, -i, ἄ. 2) multitudo, -inis, θ.

λαοσεβής, ἔς, a populo cultus.

λαοτρόφος, ον, populum alens.

λαοφόνος, populum occ.dens.

λαοφόρος (δόξος), populum ferens

λαοπαθοειδής, ἔς, lapatho similis

λάπαθον, τό, lapathum, -i, οὐ.

λαπάρα, ἡ, abdomen, -inis, οὐ.

λαπαρός, ἄ, ὄν, tenuis, mollis, ἄ.

λάπη (=φλέγμα), pituita, ae, θ.

λαπίζω, effero me; jacto me.

λαπιθαῖος, Lapidtheus, a, um.

λάπισμα, τό, jactantia, -ae, θ.

λαπιστής, δ, jactator, oris, ἄ.

λάπτω, lampno, -ere.

λαπώδης, ες, pituitae similis.

λαρινός βοῦς, pinguis bos.

λάρυξ (δ.), larix, -icis, θ.

λάρκος, δ, corbis viminea.

λάρναξ, ἡ, arca, -ae, θ.

λάρος (π.), larus, -i, ἄ.

λαρός, ἄ, ὄν, jucundus, a, um.

λαρυγγίς, clamito, -are.

λαρυγγισμός· 1) clamitatio· *2) νεοελ. ἐπὶ ἀοιδοῦ, in cantu flexio.

λάρυξ, δ, guttur, -uris, οὐ.

λάσανον, τό, sella, -ae, θ.

λάσθη, ἡ, ludibrium, -ii, οὐ.

λασιόθριξ, hirtus, hirsutus.

λάσιος, α, ον, hirtus, a, um; hirsutus, a, um; villosus, a, um.

λασιότερον, ον, hirsutum (villosum) habens pectus.

λασιόφρεξ, δ, ἡ, hirsuta habens supercilia.

λάσκω (ἔλασκον)· 1) sono, sonitum do· 2) vocem edo, loquor, -i· 3) vociferor, -ari.

*λάσπη, ἡ, lutum, -i, οὐ.

*λασπώνω, coeno demergo ἢ aspergo, (-si), -ere· || —ομαι, caeno demergor ἢ aspegor (-sus sum)· λασπωμένος, caeno aspersus, a, um.

*λασπώδης, ες, caenosus, a, um.

Λατινιστής, δ, vir Latine doctus, Latinis literis doctus ἢ eruditus, linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστί, Latine· Λατινιστί διαλέγομαι, Latine (ἢ linguá Latiná) loquor· || —γράφω, Latine scribo.

Λατίνος, Λατινικός, ἡ, ὄν· 1) Latinus, a, um· ἡ Λατίνη, ἡ Λατινική γλῶσσα, lingua Latina· || οἱ Λατίνοι, Latini, -orum· *2) νεοελ. λατινικά γινώσκω, ἐννοῶ, Latine scio.

λατομεῖον, τό, λατομίαι, αἱ, lapidicinae, -arum, θ. πλ.

λατομέω —ῶ, caedo lapides.

λατόμημα, saxum excisum.

λατόμητος, incisus in lapides.

λατόμος, δ, lapidica, -ae, ἄ.

λατρεία, ἡ· 1) = ὑπηρεσία, ministerium, -ii, οὐ. 2) συνήθ. — τῶν θεῶν, cultus, -us, ἄ. adoratio, θ.

λατρεύς, δ, servus, -i, ἄ.

λατρευτής, δ· 1) cultor, -oris, ἄ. 2) adorator, -oris, ἄ.

λατρευτός, colendus, a, um.

λατρεύω· 1) —τοῖς θεοῖς, colo (colui, -ere) deos; adoro (-av.) deos· *2) νεοελ. λατρεύω τινά, perditte (valde) amo aliquam.

λάτρης, δ· 1) servus, famulus, -i, ἄ. *2) νεοελ. λάτρης τῆς ἀρχαιότητος, antiquitatis amator.

λάτρις, ἡ, serva, ancilla, -ae, θ.

λάυρα, ἡ· 1) —ρύμη, vicus, -i, ἄ. *2) Laura, monasterium· ἡ Ἁγία Λάυρα, Sancta Laura.

λαφυγγός, δ, heluatio, θ.

λαφυραγωγέω —ῶ, spolio, -are; praedor, -ari; diripio, -ere.

λαφυραγωγία, ἡ, praeda, -ae, θ.

λαφυραγωγός, δ, praedator, ἄ.

λάφυρον, τό, spodium, -i, οὐ.

λαφύσσω· 1) avidè bibo· 2) συνήθ. heluor (-atus, sum, -ari).

λαχανᾶς, δ, olitor, -oris, ἄ.

λαχανάριον, τό, olusculum, -i, οὐ.

λαχανεῖα, ἡ, olearum collectio.

λαχανεύω, olero, -are.

λαχανίζομαι, olera colligo.

λαχανικός, ἡ, ὄν, ad olera pertinens; τὰ λαχανικά, olera, -um, οὐ.

λαχανισμός, δ, olerum collectio.

λαχανοειδής, ἔς, oleribus similis.

λάχανον, τό, olus, -eris, οὐ.

λαχανοπωλεῖον, forum olitorium.

λαχανοπωλέω —ῶ, olera vendo.

λαχανοπώλης, olerum venditor.

λαχανώδης, ες, oleraceus, a, um.

λάχνη, ἡ, lanugo, -inis, θ.

λαχνώδης, lanuginosus, a, um.

λαίνα, ἡ, leaena, -ae, θ.

λαίνα, levigo, -are.

λέβης, ὁ, lebes, -etis.

λεγεών, ὁ, ἡ, legio, -onis, θ.

λέγω· 1) = συλλέγω, lego, colligo (-egi, -ctum, -ere)· 2) = φημί, dico (-xi, -ctum, -ere) aliquid || λέγεται, dicitur, ajunt, ferunt, iertur 3) = λέγω, ἀγορεύω, dico, loquor, -i· 4) εὐφραδῶς = eloquenter loquor, eloquor, -i· 5) τελικῶς ἀπαρεμφ. = κελύω, dico (μετὰ ἐπομ. ut ἡ ne), impero, praecipio alicui aliquid, (ut ἡ ne).

ληλασία, ἡ, praedatio, θ.

ληλατέω -ῶ, ῥημ. praedor (-atus sum, -ari).

ληλάτης, ὁ, praedicator, ἄ.

ληλατικός, praedatorius, a, um.

λαία, ἡ, praedia, -ae, θ.

λείβω (=σπένδω)· libo, -are (οἶνον vinum)· μεταφ. δάκρυα — (=ἐκχέω), lacrymas (alicui) libo ἢ fundo

λεικνίζω, vanno, -ere, aliquid.

λεικνον, τό· ἴδε λίκνον.

λειμαξ, ὁ, limax, acis, ἄ.

λείμμα, τό, reliquiae, -arum, θ.

λειμών, ὁ, pratium, -i, ὁδ.

λειμώνιος, α, on, pratensis, e.

λείος, α, on· 1) levis, e; —τόπος,

levis locus· 2) planus, a, um.

λειότης, ἡ, levitas, -atis, θ.

λείω -ῶ, levigo, -are (aliquid).

λειποθυμέω -ῶ, animo linquor· *ἐκ φόβου ἔλειποθύμωσεν, animus illi metu concidit.

λειποθυμία, ἡ, deliquium animi; animi ἢ animae defectio.

λειπόθυμος, animo deficiens.

λειποσαρκία, ἡ, macies, -ei, θ.

λειπόσαρκος, macilentus, a, um.

λειποτακτέω -ῶ, desero ordinem; desero exercitum.

λειποτάκτης, ὁ, desertor, ἄ.

λειποταξία, ἡ, desertio, θ.

λείπουρος, on, caudae destitutus.

λειπουνχέω -ῶ, animo linquor ἢ ἀπλ. linquor.

λειπουνχία, ἡ, animi defectio.

λειπόυνχος, animo deficiens.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

λείπω· 1) linquo ἢ relinquo (-li-qui, -ctum, -ere, aliquid) ἢ aliquid· 2) = ἐλλείπω, desum (-fui, -esse)· 3) = ἀπειμι, abssum, -esse· *νεοελ. ὀλλήγον ἔλειψε (τὰ πέσω), non multum atuit (quin cadam)· 4) λειπομαι· α') linquor ἢ relinquor (-lictus sum, -i)· β') = περιλείπομαι, supero, -are; supersum, -esse· γ') κατώτερος εἰμι· λειπομαι σύνεσσι ἐδ-δερός, a nemine prudentia superor.

λείρινος, on, liliacea, a, um.

λείριοειδής, ἐς, lilio similis.

λείριον, τό, lilium, -i, ὁδ.

λείριος, on, liliaceus, a, um.

λειτουργέω -ῶ· 1) publicum munus obo· 2) munus obo· 3) = ἱερουργῶ, sacris operor ἢ ἀπλ. operor, -ari· 4) νεοελ. operor, -ari.

λειτούργημα, τό, ministerium publicum.

λειτουργία, ἡ· 1) ministerium publicum; munus publicum ἢ ἀπλ. munus· -eris· ὁδ. 2) = ἱερουργία, munus sacrum, missa, -ae, θ.

λειτουργικός, ἡ, ὄν, ministerialis, e; ministratorius, a, um || 3) δὲ λειτουργικόν, missale.

λειτουργός· 1) munere publice fungens· 2) — τοῦ θεοῦ, ministrè Dei || *3) νεοελ. — τῆς πολιτείας, minister reipublicae.

λειχήν, ὁ, lichen, -enis, ἄ.

λειχηνιάω -ῶ, lichene laboro.

λείχω, lambo, lingo (aliquid).

λειψανδρία, ἡ, virorum penuria.

λείψανον, τό, λείψανα, τὰ, reliquiae, -arum, θ.

λείψυδρέω -ῶ, aqua careo.

λείψυδρία, ἡ, aquae defectus.

λείψυδρος, on, aqua destitutus.

λείωδης, ἐς, levis, e.

λείωμα, τό, levitas, -atis, θ.

λείωσις, ἡ, levigatio, -onis, θ.

λεκάνιον, λεκανίς, λεκανίσκη, parva pelvis.

λεκάνη, ἡ, pelvis, -is, θ.

λέκισθος, ἡ· 1) — ὁ τοῦ φῶς κρόκος, vitellus, ἄ 2) = δοκίον πίσον, pisum.

λεκισθοειδής, λεκισθώδης, lutens.

λεκτέος, dicendus, a, um.

λεκτικός, ἡ, ὄν, dicendi peritus,

a, um; disertus, a, um.
λεπτός, ἡ, ὄν' 1) collectus, a, um.
2) συνήθ. dictus, a, um.
λέκτρον, τό, lectus, -i, ἄ.
λελογισμένως, prudenter.
λεμβάδιον, τό, lembulus, -i, ἄ.
λέμβος, ὁ, (*ἡ), lembus, -i, ἄ.
λέμβαρχος, gubernator lembi:
λέμμα, τό, cortex, -icis, ἄ.
λέμφος, ὁ, mucus, -i, ἄ.
λεμφώδης, ες, mucosus, a, um.
ἡλέντιον, τό, lentium, -i, οὐ.
λεξιέω, dicturio, -ire.
λεξειδίον, τό, vocula, -ae, θ.
λεξικογράφος, lexicographus.
λεξικόν, τό, lexicon, -i, οὐ.
λέξις, ἡ' 1) = τὸ λέγειν, dictio, -onis, θ. 2) = λόγος, oratio, -onis, θ.
3) = ὄνομα, vocabulum, -i, οὐ.
λεοντέη -ῆ, ἡ, leonina pellis.
λεόντειος, leoninus, a, um.
λεοντιεύς, ὁ, leonis catulus.
λεοντόθυμος, ὄν, leonino, (id est, iorti) animo praeditus, a, um.
λεοντόψυχος, ὄν, animo leonino, (id est, fortissimo) praeditus.
λεοντώδης, ες, leone similis.
λεπίδιον, τό, squamula, -ae, θ.
λεπιδιοειδής, ες, squamae similis.
λεπιδώω -ῶ, in squama mutō.
λεπιδωτός, ἡ, ὄν, squamans, -ntis; squamosus, a, um.
λεπίζω, decortio, -are.
λέπιον, τό, squamula, -ae, θ.
λεπίς, ἡ' 1) — *ιχθύων*, squama, -ae, θ. 2) — *χαλκοῦ, σιδήρου, aeris, ierri* aquama' 3) — *καρῦον, πρόιονος*, lamina.
λέπισμα, λεπισμός, decorticatio.
λέπος, τό, cortex, -icis, ἄ. λ.
λέπρα, ἡ, lepra, -ae, θ.
λεπριάω -ῶ, leprā laboro.
λεπρός, ἄ, ὄν' 1) = *τραχύς*, scaper, a, um' 2) = *λεπριῶν*, leprosus.
λεπρόσμαι -οῦμαι, leprā laporo.
λεπρώδης, ες, leprosus, a, um.
λεπταλέος, α, ὄν, tenuis, e.
λεπτεπίλεπτος, valde gracilis.
λεπτόγαιος, λεπτόγειος, λεπτόγαιως, cuius solum est tenue ἡ exile.
λεπτόγραμμος, minutis lineis.

λεπτογράφος, ὄν, minutis literis scribens.

λεπτόδερμος, ὄν, ἐπιθ. tenuem pellem habens.

λεπτοδερμία, ἡ, tenuitas corii.

λεπτόθριξ, ὁ, ἡ, tenui capillo.

λεπτοκάβρον, τό, nux abellana.

λεπτόκαυλος, ὄν, exili caule.

λεπτολογέω -ῶ, minute dico subtilus de re (levi) dissero.

λεπτολόγημα, τό, λεπτολογία, ἡ, subtilior de rebus disputatio.

λεπτολόγος, ὄν, de rebus minutis disputans.

λεπτομέρεια' 1) partium subtilitatis' 2) *νεοελ.* singulae partes.

λεπτομερής, ες, tenuis, e; minutus, a, um; subtilis, e.

λεπτομερῶς, minutim.

λεπτόν, τό' 1) νόμισμα, libella, -ae, θ. 2) — *ἔντερον*, intestinum tenue' 3) — *τῆς ὥρας*, sexagesima pars horae, punctum, -i, οὐ.

λεπτός, ἡ, ὄν' 1) tenuis, e' *λεπτή ἐσθής*, tenuis vestis' 2) subtilis, e' 3) exilis, e' 4) *νεοελ.* *λεπτός τὸν νοῦν*, acutus, argutus, a, um.

λεπτότης, ἡ' 1) tenuitas, θ. 2) subtilitas, θ. 3) gracilitas, θ. 4) argutiae arum, θ.

λεπτοτομέω -ῶ, minutatim seco.

λεπτοτράχηλος, ὄν, tenui collo.

λεπτότριχος, ὄν, tenuibus pilis.

λεπτοουργέω -ῶ' 1) subtilia opera conficio' 2) subtiliter distinguo.

λεπτοουργία, ἡ, intestinum opus.

* **λεπτοουργική,** ars iustinarum.

λεπτοουργός, ὁ, intestinarius, -ii, ἄ.

λεπτοῦφής, ες, subtiliter textus.

λεπτόφλοιος, ὄν, tenui cortice.

λεπτοφυής, ες, tenuis, e.

λεπτόχειλος, tenuia labra habens

λέπτυνσις, ἡ, extenuatio, θ.

λεπτύνω' 1) extenuo, -are, aliquid' 2) = *ισχυαίνω*, gracilem red-

do' || — *ομαι*, gracilis fio.

λεπτῶς, tenuiter; subtiliter.

λέπτυρον, τό' 1) putamen ovi' 2)

δ *τῆς ροιᾶς φλοιός*, malicorium, οὐ.

λεπυρός, ἄ, ὄν, squama habens.

λέπω, decortico. -are.

λεπώδης, ες, squamosus, a, um.

λέσχη, ἡ· 1) = διάλογος, sermocinatio, -onis, ὅ. 2) locus ad sermocinationem.

λεσχηγεία, ἡ, confabulatio, ὅ.

λεσχηγεύω, fabulor cum aliquo.

λέσσης, ὁ, garrulus, -i, ἄ.

λεβίτης, ὁ, levites, -ae, ἄ. || **λεβιτικός**, ἡ, ὄν, leviticus, a, um.

λευκαῖνον, **λευκάζω**, albico, red-do (aliquid); —ομαι, abbesco.

λευκάκανθα, ἡ, leucantha, ὅ.

λευκάνθεμον, leucanthemum ὄ.

λευκανσις, ἡ, dealbatio, ὅ.

λευκαντής, ὁ, dealbator, ἄ.

λευκαντικός, ἡ, ὄν, dealbans.

λευκάργιλλος, ἡ, leucargillos, ὅ.

λευκασμός, ὁ, dealbatio, ὅ.

λεύκη, ἡ, populus, -i, ὅ.

λεύκινος, populeus, a, um.

λευκόδερμος, ὄν, albo pelle.

λευκόδους, albos dentes habens.

λευκόθριξ, cui nivei sunt capilli.

λευκόιον, τό, leucoion, -i, ὄ.

λευκομέλας, nigro et albo mixtus

λευκόπεπλος, alba veste indutus.

λευκόπους, albos habens pedes.

λευκόπτερος, **λευκοπτέρυξ**, albas alas (ἢ vela alba) habens.

λευκόπτερος, ὄν, albus et ruber

λευκόροdon, τό, rosa alba.

λευκός, ἡ, ὄν, albus, a, um; candidus, a, um.

λευκόσαρκος, ὄν, carne candida.

λευκόστικτος, leucostictos, ὄν.

λευκοσώματος, ὄν, albus, a, um.

λευκότης, ἡ, candor, -oris, ἄ. albedo, -inis, ὅ.

λευκότριχος, ὄν, albineus, a, um.

λευκόφαιος, ὄν, ex albo et fusco mixtus, a, um.

λευκοφορέω -ῶ, candida veste utor; albam vestem gero.

λευκοφόρος, ὄν· 1) albam vestem gerens ἢ indutus, a, um· 2) albus ἢ candidatus, a, um.

λευκοφυής, ἐς, albus natus.

λευκοχίτων, ὁ, ἡ, candidam tunnicam habens.

λευκόχροια, ἡ, albus color.

λευκόχρους, ὄν, candidam cutem habens; albicolor, -oris.

λευκῶ -ῶ, album reddo (ali-

quid); —οῦμαι, albus reddo ἢ fio. **λευκώλενος**, ὄν, candidos habens lacertos.

λεύκωμα, τό· 1) album, -i, ὄ.

2) — ῶσθ, albumentum, -, ὄ. 3)

— τῶν ὀφθαλμῶν, albugo, -inis, ὅ.

λευκῶν, ὁ, populeum, -i, ὄ.

λευκῶς, candidē.

λεύς, ὁ, lapis, -idis, ἄ.

λευχειμονέω -ῶ, albis induor.

λευχείμων, ὁ, candidatus, a, um.

λέχος, τό, lectus, -i, ἄ.

λεχώ, **λεχωῖς**, ἡ, puerpera, -ae, ὅ.

λέων, ὁ, leo, -onis, ἄ.

λεώς, ὁ, populus, -i, ἄ.

λεωφόρος, ἡ, via publica.

λήγω, desino, -are, aliquid; finem facio alicujus rei.

ληθαῖος, a, ὄν, lethaeus, a, um.

ληθαργέω -ῶ, obliviscor, -i.

ληθαργία, ἡ, **λήθαργος**, ὁ, lethargia, -ae, ὅ. lethargus, -i, ἄ.

ληθαργίζω, lethargia laboro.

ληθαργικός, lethargicus, a, um.

λήθαργος, ὄν· 1) immemor· 2)

malignus, a, um· 3) = **ληθαργία**.

λήθη, ἡ, oblivio, -onis, ὅ. || **λήθης ἀείως**, obliviscendus, a, um· || ἢ **Λήθη**, Lethe, -ae, ὅ.

ληΐζομαι, praedor (-atus sum, arī); populor (-atus sum, -ari) aliquid.

λήϊον, τό, seges, -etis, ὅ.

ληΐς, ἡ, praeda, -ae, ὅ.

λήϊτον, τό· 1) = τό δημόσιον, publicum, -i, ὄ. 2) = βουλευτήριον, consilium publicum.

ληκτήριος, a, ὄν, desinens, -ntis.

ληκτικός, ἡ, ὄν, terminalis, e.

ληκνυθίζω· 1) = κομπάζω, ampulor· 2) — τι, oratorie exorno aliquid.

ληκύθιον, parva ampulle.

λήκνυθος, ἡ, ampulla, -ae, ὅ.

λήμα, τό, animus fortis.

ληματίας, ὁ, forti animo.

ληματιάω, forti animo sum.

λημάω -ῶ, lippio, -ire.

λήμμα, τό· 1) acceptum, -i, ὄ.

lucrum, -i, ὄ. redditus, us ἄ. 2) ἐν τῇ λογικῇ, sumptio, ὅ.

λημμάτιον, sumptiuncula, ὅ.

λημνίσκος, ὁ, lemniscus, -i, ἄ.

ληνοβάτης, δ, calcator, ἄ.
ληνός, δ, calcatorium, -ii, οὐ.
ληξιαρχικόν· βιβλίον ἢ γραμματεῖον,
 tabula tribūs, liber civium.
ληξικύρετος, ον, febrem sedans.
1. λήξις, ἡ, sortitio, -onis, θ.
2. λήξις, ἡ, terminatio, θ. iinis.
ληπιτός, α, ον, capiendus, α, um.
ληπιτήρ, λήπιτης, δ, qui capit.
ληπιτικός, ἡ, ὄν, ad capiendum
 proclivis.
ληπιτός, ἦν, ὄν· 1) ἄρ. captus, α,
 um; 2) qui capi potest.
ληρέω -ῶ, nugor -ari.
λήρημα, τό, nugae, -arum, θ.
ληρολογία, ἡ, nugacitas, θ.
ληρολόγος, δ, nugator, ἄ.
λήρος, δ· 1) nugae, -arum, θ. 2)
 = ληϊώδης ἀνθρώπος, nugator, ἄ.
ληρώδης, ες, nugatorius, α, um.
ληρωδία, ἡ, nugae, -arum, θ.
λησμονέω -ῶ, obliviscor, -i.
λημοσύνη, ἡ, oblitio, θ.
λήμων, ον, obliviosus, α, um.
λησασκεῖον, τό, latronum rece-
 pitaculum.
λησασχος, δ, princeps latronum.
ληστεία, ἡ, latrocinium, οὐ.
ληστέω, latrocino, -ari; praed-
 dor, -ari; praedas ago· || —ομαι, a
 praedonibus infestor.
ληστής, ληστήρ, δ, latro, -onis,
 ἄ, praedo, -onis, θ.
ληστικός, ἡ, ὄν, praedatorius, α,
 um; latrocinialis, e.
ληστικῶς, latrocinialiter.
λήστις, ἡ, oblitiva, -onis, θ.
***ληστοπραξία, ἡ,** latrocinatio, θ.
ληστοπροφέω -ῶ, a praeda alo.
ληστρικός, ληστρικόν, ληστρι-
κῶς, ἰδε. ληστικῶς, κτλ.
ληστρίς, ἡ, praedatrix, -icis, θ.
λήψις, ἡ· 1) acceptio, onis, θ. 2)
 prehensio, -onis, θ. 3) ἐν τῇ λογικῇ
 adsumptio, -oris, θ.
λίαν, nimis, nimium.
λιάρος, ἄ, ὄν· 1) tepidus, α, um
 2) snavis, e.
λιβάδιον, τό, pratium, -i, οὐ.
λιβαρίζω· 1) turis odorem refero·
 *2) μεταβ. ture suffrago aliquid ἢ ali-
 quem; μεταφ. adolor, (-ari) aliquem.

λιβανικός, ἡ, ὄν, tus referens.
λίβανος, δ· 1) arbor turifera· 2) —
λιβανωτός, tus; -uris, οὐ.
λιβανοφόρος, ον, turifer, α, um.
λιβανόχρους, ον, turei coloris.
λιβανώδης, ες, tureus, α, um.
λιβανωτίς, ἡ, rosmarinus, -i, ἄ.
λιβανωτόν, τό, tus, -uris, οὐ.
λιβανοπώλης, δ, turis venditor.
λιβανωτός, δ, ἡ, tus, -uris; οὐ.
λιβανωτοφόρος, turifer, α, um,
λιβανωτίς, ἡ, turibulum, οὐ.
λιβάς, ἡ, gutta, ac, θ.
λιβερνίδες, αἱ, liburnicae naves.
λίβον, τό, libum, -i, εὐ.
λιβόντος, δ, libonotus, -i, ἄ.
λιβυρνίς, ἡ, liburnica (navis).
λίγδην, strictim; leniter.
λίγδος (= γυδός), mortarium, οὐ.
λιγνός, ἡ, fuligo, -inis, θ.
λιγύμολπος, ον, suaviter canens.
λιγυρίζω, suaviter cardō.
λιγυρός, ἄ, ὄν· 1) stridulus α,
 um· 2) canorus, α, um.
λιγύς, εἶα, ὕ, clare stridens.
λιγύφθογγος, λιγύφωνος, ον, stri-
 dulam vpcem habens.
λιθάζω, lapido, -are.
λίθαξ, ἡ lapillus, -i, ἄ.
λιθάγγυρος, ἡ, lithargyros, θ.
λιθάριον, τό, lapillus.
λιθάσμός, δ, lapidatio, -onis, θ.
λιθαστής, δ, lapidator, -oris, ἄ.
λιθ(ε)ία, ἡ· 1) materia lapidum
 ad aedificia· 2) gemma, -ae, θ.
λιθίασις (νόσος)· calculus, -i, ἄ.
λιθίαω -ῶ, calculo [laboro]· || ἰ-
 θίων, αἴσα, ὦν, calculosus, α, um.
λίθινος, η, ον, lapideus, α, um.
λιθοβολέω -ῶ, lapido, -are.
λιθοβολία, ἡ, ἰδε.
λιθοβολισμός, δ, lapidatio, θ.
λιθοβόλος, δ· 1) lapidator, ἄ. 2)
 = τὸ λιθοβολῶν, pallista, -ae, θ.
***λιθογραφία, ἡ,** lithographia, θ.
***λιθογράφος, δ,** lithographus, e.
λιθόδημος, lapidibus structus.
λιθοδόμος, δ structor parietum;
 faber lapidarius.
λιθοειδής, ες, lapidi similis.
λιθοκάριος, ον, immisericors.
λιθοκόλλητος, ον, gemmeus, α,

um; gemmifer, a, um.
λιθοκοπέω -ῶ, lapides caedo.
λιθοκοπία, ἡ caesio lapidum.
λιθοκόπος, ὁ, lapicida, -ae, ἄ.
λιθόξεστος, ον, e lapide scalptus.
λιθοξοείδον, τό, lapicidina, -ae, θ.
λιθοξόος, ὁ, labidarius, -ii, ἄ.
λιθοποιός, ὄν, saxificus, a, um.
λίθος, ὁ· 1) lapis, -idis, ἄ. 2) ἡ λίθος, lapillus, -i, ἄ.
λιθόστρωτος, ον, lapidibus stratus; lithostrōtus, a, um.
λιθοτομέων, lapicidinae, -arum.
λιθάτομος -ῶ, lapides excindo.
λιθοτομικός, ad lapicidam pertinens: || ἡ—ἡ, ars lapicidae.
λιθοτόμος, ὁ, lapicida, -ae, ἄ.
λιθότομος, ον, sectus, e lapide.
λιθόω -ῶ, in lapidem verto || —οῦμαι, lapidesco, -ere.
λιθώδης, ἐς, lapidosus, a, um.
λιθωδία, ἡ, lapidositas, θ.
λικμᾶς, ἡ, ventilabrum, -i, οὐ.
λικμάω -ῶ, **λικμίζω**, ventilō.
λικμητής, ὁ, ventilator, ἄ.
λικμητήριον, τό, **λικμός**, ὁ, ventilabrum, -i, οὐ.
λικνάριον, τό, vannulus, -i, ἄ.
λικνίζω, vanno, -ere, aliquid.
λικνοειδής, ἐς, vannio similis.
λίκνον, τό· 1) = **λικμητήριον**, ventilabrum, -i, οὐ. 2) σκάφη τῶν νηπίων, cunae, -arum, θ.
λιμαίνω, fame laboro.
λιμενάρχης, ὁ, portus praefectus.
λιμεναρχία, portus praefectura.
λιμενίζω, colloco in portu; —ομαι, sum in portō.
λιμενίσκος, ὁ, parvus portus.
λιμενοφύλαξ, ὁ, portum custos.
λιμήν, ὁ· 1) portus, -us, ἄ.
λιμνάζω, stagno, -are.
λιμναῖος, paluster, tris, tre.
λίμνη, ἡ· 1) lacus, ἄ. 2) = ἔλος, stagnum, -i, οὐ. palus -udis, θ.
λιμνόβιος, ον, in palude vivens.
λιμνοθάλασσα, lacus aquae salsae.
λιμνώδης, ἐς, paludosus, a, um.
λιμοθνής, ἡ, ἡ, fame mortuus.
λιμοκτονέω -ῶ· 1) fame eneco· *2) ἀμετ. iame enecor.
λιμοκτονία, ἡ, caedes per famem.

λιμοκτόνος, ον, iame enecans.
λιμός, ὁ, fames, -is, θ.
λιμοφόρος, ον, famem afferens.
λιμώδης, ἐς, famelicus, a, um.
λιμώτω, esurio, -ire; μεταφ. **λιμώτω** χυσοῦθ', esurio aurum.
λίνα, ἡ, linum, -i, οὐ.
λίнейος, α, ὄν, lineus, a, um.
λίνεργής, ἐς, e lino factus.
λίνοδέτος, ον, lino vinctus.
λίνον, τό· 1) linum, -i, οὐ. 2) ἡ ὀθόνη, linteum, -i, οὐ. 3) = **δίπλωρον**, linum, -i, οὐ. rete, -is, οὐ.
λίνοπλόκος, ον, retia texens.
λίνοπλοκος, ον, e lino textus.
λίνοποιός, ὄν, linterarius, a, um.
λίνορραφής, ἐς, e lino sūtus.
λίνοτόλος, ον, lino vestitus.
λίνουργεῖον, officina inteorum.
λίνουργία, ἡ, lini coniectio.
λίνουργός, ὄν, linterarius, a, um.
λίνοῦς, ἡ, οὐν, lineus, a, um.
λίνοῦφος, ον, linum texens.
λίναχλαινος, lineam habens.
λίνώω -ῶ, lino vincio.
λίνωσις, ἡ, lino, vinctio.
λίπαζω; **λιπαῖνω**, pinguefacto, ere || —ομαι, pinguesco, -ere.
λιπαρέω -ῶ, instanter peto.
λιπαρής, ἐς, assiduus, a, um.
λιπαρήσις, ἡ· supplicatio, θ.
λιπαρία, ἡ, pinguitia, -ae, θ.
λιπαρός, ἄ, ὄν· 1) pinguis, e· 2) nitidus, a, um.
λιπαρότης, ἡ, pinguedo, θ.
λιπαρῶς, pinguitur.
λίπασμα, τό, pinguedo, θ.
λίπόθριξ, ὁ, ἡ, pilis carens.
λιποθυμέω -ῶ, animo deficio.
λιποθυμία, ἡ, animi ἢ animae defectio, -onis, θ.
λίπος, τό, pinguedo, -inis, θ.
λιποσαρκέω -ῶ, macilentus sum.
λιπόσαρκος, macilentus, a, um.
λιποτακτέω, ἴδε **λεπιτοιακτέω**.
λίπουρος, ον, cauda carens.
λιποφυχέω -ῶ, animo concido.
λιποφυχία, ἡ, animi defectio.
λίπώδης, ἐς, pinguis, e.
λίρινος, ον, liliaceus, a, um.
λίγος, ὁ, ligo, -onis, ἄ.
λισσός, ἡ, ὄν, lēvis, e.

λίτρον, τό, ligo, -onis, á.
λιτρῶν -ῶ, complano, -are.
λιτρῶτός, complanatus, a, um.
λιτανεία, ἡ, supplicatio, θ.
λιτανευτός, ἡ, ὄν, oratus, a, um.
λιτανεύω, supplico, -are.
λιτή, ἡ, supplicatio, θ.
λιτός, ἡ, ὄν, simplex, -icis.
λιτότης, ἡ, 1) vilitas, -atis; θ. 2) σχ. ρητ. extenuatio, θ.
λιτοφαγία, ἡ, victus tenuis.
λίτρα, ἡ, 1) libra, -ae, θ. 2) pondo (ἀκλ.).
λιτός, simpliciter.
λιχανός, δ, digitus index ἢ ἀπλ. index, -icis, á.
λιχῆν, δ, impetigo, -inis, θ.
λιχμάζω, **λιχμαίνω**, **λιχμάω** -ῶ, lambō, -ere; ligurio, -ire.
λιχνεύω, ligurio, -ire.
λιχνεία, ἡ, ligurito, -onis, θ.
λιχνεύματα, τὰ, cupedia, -orum.
λίχνος, liguritor; gulo.
λίχνας, gulose.
λίψ, δ, africanus ventus.
λοβός, δ, 1) — τοῦ ὠτός, ima pars auris, 2) — τοῦ ἥπατος, iibra, -ae, θ. 3) ὁ τῶν ἐλλόβων καρπός, *τό λουβλί, siliqua -ae, θ.
λοβώδης, ες, siliquae similis.
λογάδην, lecte, cum delecto.
***λογαριάζω**, rationem in eo.
***λογαριασμός**, δ, computatio, θ.
λογάς, δ, ἡ, delectus.
λογάω -ῶ, dicere cupio.
λογίζομαι, 1) = **λογαριάζω** τι, alicujus rei rationem in eo, 2) = ἀναλογίζομαι τι, σκέπτομαι περὶ τινος, reputo, -are, aliquid.
λογικεύομαι, ratiocinor, -ari.
λογική, ἡ, logice, -es, θ. ἢ logica, -orum, οὐ.
λογικόν, τό, 1) ratio, -onis, θ. 2) rationabilitas, -atis, θ.
λογικός, ἡ, ὄν, 1) = ἔλλογος, ratione praeditus, rationis particeps, 2) = **διαλεκτικός**, dialecticus, a, um.
λογικῶς, cum ratione.
λόγιμος, ὄν, mentione dignus; memorabilis, e.
λόγιον, τό, responsum divinum; oraculum, -i, οὐ.

λόγιος, α, ὄν, 1) = δεινός λέγειν, disertus, facundus, a, um, 2) doctus, a, um; eruditus, a, um.
λογιότης, ἡ, 1) facundia, -ae, θ. *2) νεοελ. ἡ **λογιότης** σας, vos, erudissime magister.
λογισμός, δ, — ἀριθμητικός, supputatio ἢ computatio, θ. calculatio, θ. 2) = **διαλογισμός**, ratiocinatio, θ. 3) = **σκέψις**, cogitatio, -onis, θ. 4) = τὸ **λογικόν**, ratio, θ.
λογιστής, δ, ratiocinator.
λογιστικός, supputarius, a, um.
λογιστική, ἡ, rationum scientia.
λογογράφω -ῶ, orationes scribo.
λογογραφία, orationum scriptio.
λογογράφος, logographus, á.
λογοδιάρροια, ἡ, verborum profluviū, loquacitas, -atis, θ.
λογοδοσία, ἡ, rationum relatio.
†λογοθέτης, δ, cancellarius, -ii, á.
λογοκλοπεία, plagium literarium.
***λογοκλόπος**, δ, plagiarium, -ii, á.
λογομαχέω -ῶ, verbis pugno; rixor (atus sum, -ari).
λογομαχία, ἡ, rixa, -ae, θ.
λόγος, δ, 1) dictum, -i, οὐ. verbum, -i, οὐ. verba; -orum, οὐ. 2) sermo, -onis, θ. oratio, -onis, θ. **λόγον ποιῶμαι** (= **δημηγορῶ**), orationem habeo, dico. ***λόγος** ἀπ' ἀμβωγος, sacra oratio, 3) mentio, -onis, θ. 4) dialogus, -i, οὐ. colloquium, -ii, οὐ. 5) sermo, -onis, á. fama, -ae, θ. rumor, -oris, 6) ratio, -onis, θ. α') **βεβαιῶ τι τεκμηρίοις καὶ λόγοις**, aliquid argumentis et rationibus confirmo, β') **οὐδένα λόγον ἔχει, οὐκ ἔχει εἰκόνα λόγον**, nulla ratio est, γ') **λόγον** (= **εὐθύνας**) **δίδωμι, ἀποδίδωμι, ὑπέχω τινί**, rationem do, reddo alicui, δ') **κατὰ λόγον τινός**, ad alicujus rei rationem, ε') ὁ **λόγος** (= τὸ **λογικόν**) **ἄρχει**, ratio praest, 7) = **βιβλίον**, liber, -i, **πρωτος λόγος**, liber primus.
λόγχη, ἡ, lancea, -ae, θ.
λογχοφόρος, lancearius, a, um.
λογχώδης, **λογχοειδής**, ες, **λογχωτός**, ἡ, ὄν, lanceae similis, e.
λοιβή, ἡ libatio, -onis, θ.
λοιδорέω -ῶ (τινα) καὶ -οῦμαι (τινι),

convicior (-atus sum, -ari), maledico (xī, -ere) aliquem; objourgo, -are, aliquem: || —οἶμαι ὑπό τινος, conviciis afficio ab aliquo.
λοιδορημα, τό, maledictum, οὐ.
λοιδορησεις, ἡ, maledictio, θ.
λοιδορία, ἡ, convicium, -i, οὐ.
λοιδορος, ον, maledicus, a, um.
λοιδορως, maledice.
λοιμικός, ἡ, ὄν, bestilens.
λοιμοκαθατήριον, τό, valetudinarium, -i.
λοιμός, δ, pestis, -is, θ.
λοιμώδης, ες, pestilens, ntis,
λοιμώτω, peste laboro.
λοιπός, ἡ, reliquum, -i, οὐ.
λοιπός, ἡ, ὄν, 1) reliquus, a, um, 2) ceterus, a, um, 3) τοῦ λοιποῦ, tempore postero in posterum.
λοισθίος, α, ον, ἐπιθ. extremus ultimus, a, um.
λοξεύω, pblquo, -are.
λοξοπορεύω -ῶ, opblique incedo; ex transverso cedo.
λοξός, ἡ, ὄν, 1) obliquus, a, um, 2) transversus.
λοξοτενής, ἐς, oblique tentus.
λοξότης, ἡ, obliquitas, -atis, θ.
λοξόω -ῶ, obliquo, -are, a.liquid.
λοξῶς, oblique.
λόξωσις, ἡ, obliquatio, θ.
λοπίζω, decortico, -are.
λοπός, δ, cortex, -icis, ἄ.
λουσίαις, ἡ, lavatio, -onis, θ.
λουτήρ, δ, labrum, -i, οὐ.
λουτήρον, τό, 1) lavacrum, -i, οὐ, 2) balneum.
λουτήριον, δ, balneum, -i, οὐ.
λούω, lavo (-vi, lautum, -are) aliquem: || —ομαι, me lavo ἢ laboro (lautus sum, -ari).
λοφάω -ῶ, cristatus sum.
λοφία, ἡ, 1) juba, -ae, θ. seta, -ae, θ. 2) cacumen collis.
λοφίας, δ, jubâ praeditus.
λοφίον, **λοφίδιον** τό, cristula, θ.
λοφός, εσσα, εν, 1) tumulosus, a, um, 2) cristatus, a, um.
λοφοπωλέω -ῶ, cristas vendo.
λόφος, δ, 1) collis, -is, ἄ, tumulus, ἄ, 2) —ζῶων, κόρυθος, crista, θ.
λοφοφόρος, ον, cristatus, a, um.

λοφώδης, ες, frequentes colles habens; tumulosus, a, um.
λοφωτός, cristatus, a, um.
λοχαγία, ἡ centuriatio, ἄ.
λοχαγός, δ, centurio, -onis, θ.
λοχαίος, α, ον, puerperus, a, um.
λοχεία, ἡ, puerperium, οὐ.
λοχεῖος, α, ον, puerperus, a, um.
λόχευμα, τό, partu editum.
λοχεύτρια, ἡ, puerpera, -ae, θ.
λοχεύω, 1) = γεννώ, parturio, 2) = ξεγεννώ τινα, parturientem adjuvo.
λόχησις, ἡ, insidiae, -arum, θ.
λοχίζω, insidior, -ari.
λοχμαῖος, **λόχμος**, silvestris, e.
λόχη, ἡ, fruticetum ἢ fructectum.
λοχμομαι-οῦμαι, frutico, -are.
λοχμώδης, ες, fruticosus, a, um.
λόχος, δ, 1) = ἐνέδρα, insidiae, -arum, θ. 2), centuria, -ae, θ.
λυγαίνω καὶ λυγγάνω, (κοιν. λυγαίω), singulto, -ire.
λυγγώδης, ες, caepius singultiens
λύγην, singultim.
λυγηρός, ἄ, ὄν, flexilis, e.
λυγίζω, flecto, -ere; flexo, -are, vico, aliquid.
λύγινος, η, ον, vineus, a, um.
λύγισμα, **λυγισμός**, flexus, -us, ἄ.
λυγιστής, δ, victor, -oris, ἄ.
λυγιστικός, ἡ, ὄν, ilexilis, e.
λυγιστός, ἡ, ὄν, flexus, a, um.
λυγμός, δ, singultus, us, ἄ.
λυγγώδης, saepius singultiens.
1 λύγξ, δ, (ζ.) lynx, -ncis, θ.
2 λύγξ, ἡ, singultus, -us, ἄ.
λύγος, ἡ, lygos, θ. vimen, -inis.
λυγός -ῶ, flecto -ere.
λυγρός, ἄ, ὄν, funestus, a, um.
λυγώδης, ες, similis.
λύκαινα, ἡ, lupa, -ae, θ.
λυκαινίς, ἡ, lupula, -ae, θ.
λυκάνθρωπος, δ, versipellis, ἄ.
λυκαυγές, τό, diluculum, -i, οὐ.
λυκή, -ῆ, lupina pellis.
λύκειον, τό, lyceum, -i, οὐ.
λύκειος, α, ον, lupinus, a, um.
λύκη, ἡ, prima, lux.
λυκηθμός, δ, luporum ululatus.
λυκηθεύς, δ, lupi catulus.
λύκιον, τό, lycium, -i, οὐ.
λύκος, δ, lupus, -i, ἄ.

λυκόφως, τό, crepusculum, οὐ.
 λυκώδης, ες, lupinus a, um.
 λῦμα, τό, purgamentum, -i, οὐ.
 λυμῖνομαι· 1) perdo (idi, itum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) corrumpto (-upi, ptum, -ere) aliquid, (τὸν στόμαχον, stomachum).
 λυμαντής, λυμαντής, δ, perditor, -oris, á. corruptor, -oris, á.
 λυμεών, δ, perditor, -oris, á. vator, -oris, á.
 λύμη, ἡ, lues, -is, θ.
 λυμώδης, ες, perniciosus, a, um.
 λυπέω -ὦ· 1) dolore afficio (-eci, -ere) aliquem· 2) λυπεῖ με τι, piget me alicujus rei· 3) λυποῦμαι ἐπὶ τινι· α') μοερεο, -ere· β') δολεο (-ui, -ere) aliqua re· γ') λυποῦμαι τινα, me miseret alicujus.
 λύπη, ἡ, dolor, á. tristitia, θ.
 λυπηρός, á, ὄν, tristis, e.
 λυπητικός, tristificus, a, um.
 λυπρός, macilentus, a, um.
 λυπρότης, ἡ, sterilitas, θ.
 λύρα, ἡ, lyra, -ae, θ.
 λυρικός, ἡ, ὄν, lyricus, a, um.
 λύριον, τό, parva lyra.
 λυρισμός, δ, pulsus lyrae.
 λυριστής, δ, lyristes, -ae, θ.
 λυρῶδης, ες, lyricus, a, um.
 λυρῶδία, ἡ, lyrae cantus.
 λυρῶδός, δ, lyricen, -inis, á.
 λυσιδικός, ὄν, lites dissolvens.
 λυσιζωνός, ὄν, zonam solvens.
 λυσικομός, ὄν, capillos solutos ἢ passos habens.
 λυσιμαχος, ὄν, pugnam solveus.
 λύσιμος, ὄν, solubilis, e.
 λύσιος, α, ὄν, solvens ἢ líperans.
 λυσιποιός, ὄν, laboribus et molestiis liberans.
 λύσις, ἡ, solutio, -onis, θ.
 λυσιτέλεια, ἡ, utilitas, θ.
 λυσιτελέω -ὦ τινι, utilis sum alicui; commodus sum alicui.
 λυσιτελής, ες, utilis, e.
 λυσιτελῶς, utiliter.
 λύσσα, ἡ, rabies, -ei, θ.
 λυσσαλέος, α, ὄν, rabidus, a, um.
 λυσσαλέως, rabide; rabiose.
 λυσσαύ -ὦ, rabidus sum.
 λύσσημα (κ. λύσσασμα), τό, rabies,

-ei, θ. furor, -oris, á.
 λυσοόδηκτος, ὄν, a rabido cane morsus, a, um.
 λυσομανέω -ὦ, rabie agor.
 λυσομανής, ες, furore rabidus.
 λυσοώδης, ες, rabiosus, a, um.
 λυσοωδός, rabiose; rabide.
 λυτήρ, δ, solutor, liberator.
 λύτης, δ, ἴδε ἀρολύτης.
 λυτικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. solvens; solubilis.
 λυτός, ἡ, ὄν, solutus, a, um.
 λύτρον, τό, redemptiois pretium· ἀνευ λύτρων, sine pretio.
 λυτρόω -ὦ τινα, redemptum demitto aliquem (captivum), ὄθεν = libero -are, aliquem || λυτρωθεὶς, liberatus, a, um || μέσ. -οῦμαι τινα, redimo (-em-, -emptum; -ere) aliquem.
 λύτρωσις, ἡ· 1) redemptio (captivorum)· 2) liberatio, θ.
 † λυτρωτής, δ, redemptor, á.
 λυχνεῖον, τό, candelabrum, οὐ.
 λυχνεύς, δ· 1) fax, -acis, á. 2) † λίθος, lychnites, -ae, á.
 λυχνία, ἡ, candelabrum, οὐ.
 λυχνίσκος, δ, lucernula, -ae, θ.
 λυχνίτης λίθος, lychnites, -ae, á.
 λύχνος, δ· 1) lucerna, -ae, θ. lychnus, -i, á. -εν ἀνάπτω, lucernam accendo· 2) — κήρυκος, candelabrum, θηλ.
 λύω, solvo, dissolvo (-olvi, -olutum, -ere) aliquem ἢ aliquid || λύομαι α') solvor (olutus sum, solvi), λελυμένος, η, ὄν, solutus, a, um· β') λύομαι (= λυτροῦμαι) τοὺς αἰχμαλώτους, redimo captivos.
 λωβάομαι -ῶμαι· 1) contumelia afficio· 2) corrumpto.
 λώβεισις, ἡ, contumelia, θ.
 λωβέω, contumelia afficio.
 λώβη, ἡ· 1) contumelia, ae, θ. 2) = λέπρα, lepra, θ.
 λώβησις, ἡ, injuria.
 λωβός (= λωβιάτης), leprosus.
 λώων, melior, λῶον, melius.
 λωπάς, ἡ, vestimentum tenue.
 λώπη, ἡ, pallium; vestis.
 λωποδυσία, ἡ, vestium spoliatio, ὄθ. furtum, -i, οὐ.

λωποδυτέα -α, veste eximio, vestimenta furor, ὄθ. latrocinior.
 λωποδύτης, δ, qui vestas clam supripit, ὄθ. lustruculus, ἄ.
 λωρίον, τό, parvum lorium.
 λώρον, τό, lorium, ἄ. οὐ.
 λῶστος, η, ον, optimus, α, um.
 λωτοειδής, ἑς, loto similis.

λωτός, δ, lotus, -i, ἄ, ὄ.
 λωτοφαγέα -α, loto vescor.
 λωτοφάγος, ον, loto vescens.
 ὄθ. λωτοφάγοι, Lotophagi, ἄ.
 λωτοφόρος, ον, lotum ferens.
 λωφάω -ῶ (τυρός ἀπό τυρός) respicere ab aliqua re.
 λώφησις, ἡ, quies, -etis, ὄ.

M

M = μ, (μῖ) 1) τὸ δωδέκατον γράμμα, littera M, 2) ὡς ἀριθμητ. σημείον τὸ μὲν μ = quadraginta, τὸ δεκάμ = quadraginta millia.

μά, per, μὰ τὸν Δία, per Jovem.
 μαγάδιζω, magadi cano.
 μάγαις, ἡ, magadis, -idis, ὄ.
 μαγανεία, ἡ, veneficium, οὐ.
 μαγανευτής, δ, veneficus, ἄ.
 μαγανευτικός, praestigiosus.
 μαγανεύω 1) praestigiis utor

2) adulando decipio.
 μάγανον, τό, veneficium, ὄ.
 μαγεία, ἡ, magia, -ae, ὄ.
 μαγειρεῖον, τό, coquina, -ae, ὄ.
 μαγειρεῖμα, τό, cipus coquus.
 μαγειρεύω, coquo (coxi, coctum, -ere), aliquid.

• μαγειρική, ἡ, ars coquinaria.
 μαγειρικός, coquinarius, α, um.
 μαγειρῆσα, ἡ, coqua, -ae, ὄ.
 μάγειρος, δ, coquus, -i, ἄ.
 μάγευμα, τό, praestigiae, ὄ.
 μαγευτής, δ, magus, -i, ἄ.
 μαγευτικός, ἡ, ὄν, 1) magicus, α, umi. *2) μετὰ. ambenus, α, umi.
 μαγεύω 1) artes magicas exerceo; incanto, -are. *2) μετὰ. per mulceo, delenio aliquem.

μαγικός, ἡ, ὄν, magicus, α, umi. ἢ μαγική, magicē, -es, ὄ.
 μάγισσα, ἡ, maga, -ae, ὄ.
 μάγμα, τό, magma, -atis, οὐ.
 μαγνήτης (λίθος), μαγνήτις, ἡ, lapidis magnis ἢ ἀπλ. magnis, ἄ.
 μάγος, δ, magus, -i ἄ.
 μαδάρωσις, ἡ, depilatio.
 μαδάω -ῶ 1) = βέβραμαι, mado

-ere. 2) ἡ κόμη μαδά, capilli defluunt. *3) ἐπι πτῆν. venio.

μάδηςαις, ἡ 1) Ilivrum cap. Ilivrum *2) depilatio, ὄ.

μαδίως, depilō, depillis sum.
 μάδισις, ἡ, defluvium p̄iorum.
 μάζα, ἡ, maza, ὄ. massa, -ae, ὄ.
 μάζαω -ῶ, mizas passo.
 μαζός, δ, mamma, -ae, ὄ.

μάθημα, τό 1) disciplina, -ae, ὄ. studium, -ii, οὐ, *2) σχολ. ediscenda, -orum, οὐ. πλ.
 μαθηματική, ἡ, mathematica.
 μαθηματικός, ἡ, ὄν, discendi cupidus, α, um; mathematicus, α, um. ἢ τὰ -α, mathematica, ὄrum. ἢ ὄ -ός, mathematicus, ἄ.

μαθηματικώς, mathematicorum more, evidenter.

μάθησις, ἡ, discendi actio, cognitio, -onis, ὄ.

μαθητεία, ἡ 1) institutio discipuli. 2) discipulatus, -us, ἄ.

μαθητεύω 1) discipulus sum. *2) = διδάσκω, doceo aliquem. *3) μαθητεύμαί, disco, -ere.

μαθητής, δ, discipulus, -i, ἄ.

μαθητιάω -ῶ, ὄημι. cupio esse discipulus.

μαθητικός, ἡ, ὄν, 1) ad discendum pertinens. 2) discere cupidus.

μαθητός, ἡ, ὄν, discibilis, ἄ.

μαθητοία, μαθητοίς, discipulā.

μαῖα, ἡ, obstetrix, -icis, ὄ.

μαίευμα, τό, partus, -us, ἄ.
 μαίευσις, ἡ, opera obstetricis.
 μαιευτής, ὄ, partus ad-
 jutor, -oris, ἄ.

μαιευτικός, ἡ, ον, obstetricius, a, um' || ἡ—ἡ, obstetricium, οὐ.
μαιευτικῶς, obstetricum more.
μαιεύτρια, ἡ, obstetrix, -icis, θ.
μαιεύω, -ομαι, obstetrico.
μαίνεις, ἡ, maenas, -adis, θ.
μαίνομαι (ἐμάνην), furo, -ere; insanio, -ire; insaevio, -ire' || **πικρῆ**.
μέμνηγα, furore percitus sum, furo.
Μάϊος, ὁ, Majus, -i.
μαίωσις, ἡ, obstetricium, οὐ.
μάκαρ, ὁ 1) ἐπὶ θεῶν, beatus· δθ. **μάκαρες**, = dei 2) **περὶ ἀνθρ.** felix, -icis 3) = **μάκαρες** (= **μακαρίζονται**), beati (defuncti).
μακαρία, ἡ, beatitudo, θ.
μακαρίζω τινά, beatum aliquem praedico, beo, aliquem.
μακάριος, α, ον, beatus, a, um. || ***παροιμ.** **μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι**, beati pauperes spiritu.
μακαριότης, ἡ 1) beatitudo, θ. 2) **τιμητικὴ προσφ.** ἡ οὐ μακαριότης, tua beatitudo.
μακαρισμός, ὁ, beatitatis praedicatione' οἱ **μακαρισμοί**, hymni in commemorationem beatitudinis Sanctorum.
μακαριστός, ἡ, ὄν, qui beatus praedicatur.
μακαριστῶς, beate.
μακαρίτης, ὁ, μακαρίτις, ἡ, beatus, beata (vitâ defunctus, mortuus).
μακαρίως, beate.
μακαριώτατος (τίτλος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων), beatissimus, sanctissimus.
μακείλιον, τό, macellum, οὐ.
μακέλη, μάκελλα, ligo, -onis, ἄ.
μακραίων, ὁ, ἡ, ἐπίθ. longaevus.
μακράν, longe, procul.
μακρογορεύω -ῶ, longa oratione auro; multa verba facio.
μακρογορία, ἡ, sermo longus.
μακρόβιος, longaevus, a, um.
μακροβιότης, ἡ, longiturnitas, θ.
μακροζωία, ἡ, longaevitas, θ.
μακροσημέρευσις, longaevitas.
μακροσημερεύω, dio vivo.
μακροσήμερος, longaevus, a, um.
μακρόθεν, procul; eminus.

μακροθυμέω -ῶ, iram differo, patienter fero.
μακροθυμία, ἡ, tolerantia.
μακρόθυμος, ον, lenis; patients.
μακροθύμως, patienter.
μακροκαταληκτέω -ῶ, desino in longam vocalem ἢ syllabam.
μακροκατάληκτος, ον, in longam vocalem ἢ syllabam desinens.
μακρολογία, ἡ, longiloquium.
μακροπορεύω -ῶ, procul eo.
μακροπορία, ἡ, iter longum.
μακρόπους, ὁ, longipes, -idis.
μακροπύγων, ὁ, ἡ, barbam longam habens.
μακρόρρυγχος, ον, rostum longum habens.
μακρός, ἄ, ὄν, longus, a, um' || **μακρῶ**, longe, **μακρῶ ῥῆον**, longe faciūsus' || **διὰ μακροῦ**, post longum tempus.
μάκρος, τό, longitudo, θ.
μακροσκελής, ἔς, crura longa habens' || ***μετφ.** — **ἐπιστολή**, longa epistola.
μακρότατα, longissime.
μακρότερον, -ρωσ, longius.
μακρότης, ἡ, longitudo, θ.
μακρόχειρ, longimanus, a, um.
μακροχρόνιος, longaevus, a, um.
μακροχροनिότης, longaevitas, θ.
μακροψυχία, ἡ, vastitas animi.
μακρόνω, extendo, -ere.
μακρῶς, longe; prolixè.
μάκρωσις, ἡ, prolongantio, θ.
μάκτρα, μακτήριον, mactra, θ.
μάκτρον, τό, mappa, -ae, θ.
μάλα, valde; magnopere.
μάλαγμα, τό, malagma, οὐ.
μαλακευτικός, leniens, -ntis.
μαλακεύω, lenio, mollio, -ire.
μαλακία, ἡ 1) mollitia, -ae, θ. 2) stomachi mollities 3) = **ηγεμία**, malacia, -ae, θ. *4) **νεοελ.** = **τό δέφροσθαι**, masturbatio, θ.
μαλάκια, τά, mollia.
μαλακιάω -ῶ, mollis sum' **συνήθ.** languèo, -ere; aeger sum.
μαλακίζω, mollio, -ire, aliquem; malacisso (**Πλαῦτ.**) || -ομαι· **α')** mollesco, -ere; ***β')** **νεοελ.** = **δέφρομαι**, masturbo, -are.

μαλακισμός, δ, mollities, -ei, θ.
μαλακίων, δ, vir mollis.
μαλακός, ή, όν, mollis, ε.
μαλακότης, ή, mollities, -ei, θ.
μαλακόφρων, ον, molli animo.
μαλακόφρωνος, ον, animo molli.
μαλακτήη χρυσού, qui igne aurum mollit.

μαλακτικός, ή, όν, (e molliens, -ntis; mollificus, a, um.

μαλακτός, qui molliri potest.

μαλάκυνσις, ή, emollitio, θ.

μαλακύνω, mollio, -ire; mollem reddo || —ομαι, mollior.

μαλακώς, molliter.

μάλαξις, ή, emollitio, θ.

μαλάσσω, mollio ή emollio (-ivi

-itum, -ire, aliquid ή aliquem || —ομαι, mollior (-itus sum, -iri).

μαλάχη, ή, (μολόχη), malva, θ.

μαλερός, ά, όν, vehement.

μάλη, ή, ala, -ae, θ. εὐχε. εν τη φράσει: υπό μάλης, (υπό μάλην) =

κρυφίως, clam furtim.

μαλθακεύομαι, molis sum.

μαλθακία, ή, mollitudo, θ.

μαλθακίζω, mollio, -ire || —ομαι, molesco, -ere; languesco, -ere.

μαλθακός, ή, όν, mollis, ε.

μαλθακότης, ή, mollities, θ.

μαλθακώ -ώ, mollio, -ire.

μαλθακύνω, mollio, -ire.

μάλιστα 1) maxime, μάλιστα πάντων, maxime omnium 2) potissimum και μάλιστα εκείνος, et potissimum ille 3) praesertim; praecipue 4) ως ισχυρά καταφ. άπόφο. profecto, certe.

μάλκη, ή, e frigore torpor.

μάλλον 1) magis μάλλον ή, magis quam έτι μάλλον, etiam magis 2) potius' ού. μάλλον... ή ού. non tam... quam potius.

μαλλός, δ, vellus, -eris, ού.

μαλλοφόρος, ον, laniger, a, um.

μαλλωτός, ή, όν, villosus, a, um.

μάμμα, **μάμμη**, **μαμμία**, ή 1) = μήτηρ, mamma, θ. mater, -tris, θ. 2) = μεγαλομήτηρ, avia, θ.

μάμμη, ή, mamma, θ.

μαμμόθεπτος, ab avia nutritus' δθ. = mollius educatus, nepos.

μάνδαλος, δ, pessulus, -i, ά.

μανδαλώ -ώ, pessulo obsero.

μανδαλωτός, pessulo obseratus.

μάνδρα, ή, stabulum, -i, ού.

μανδραγόρας, δ, mandragoras, θ.

μάνδρευμα, inclusio in stabulo.

μανδρένω, stabulo, -are.

μανθύας, δ, paenula, -ae, θ.

μανθάνω 1) = διδάσκομαι, disco (didici, -ere) aliquid 2) = πυνθάνομαι, scisco (scivi, scitum, -ere) aliquid; 3) = εννοώ, intellego, (-exi, -ere) aliquid 4) cognosco, -ere, aliquid.

μανία, ή 1) = πᾶν μανικόν πάθος, furo, -oris, ά. 2) = φρενοβλάβεια, insania, -ae, θ. 3) nimia, cupiditas, -atis, θ. 4) = ξμπνευσis, in-

spiratio, θ.

μανιάω -ώ, furo, -ere.

μανικός, (μανιακός), ή, όν 1) iuriosus, a, um; 2) = ύπερβολικός, immanis, e.

μανικώς, iuriose; insane.

μανιώδης, ες, furiosus, a, um.

μανιωδώς, iuriose; insane.

μάννα, ή 1) mica thuris, manna, -ae, θ. 2) τό μάννα (των Έβρ.). manna (άκλ.). mel aerium *3)

νεοελ. ή μάννα = ή μήτηρ, mater, θ.

μάννος, δ, colare; monile, ού.

μανός, ή, όν, rarus, a, um.

μανώ -ώ, rarefacio, -ere.

μαντεία, ή, divinatio, -onis, θ. vaticinium, -i, ού.

μάντευμα, τό, vaticinium, ού.

μαντεύομαι 1) = χρησμοφδοτώ, oraculum edo ή do, vaticinor, -ari 2) divino, -are; 3) χρηστηριάζομαι, oraculum consulo.

μαντευτής, δ, vates, -is, ά.

μαντευτικός, ή, όν, ad vaticinationem pertinens.

μαντευτός, ή, όν, vaticinio praedictus, a, um.

μαντική, ή, divinatio, θ.

μαντικός, ή, όν, ad vatem pertinens; vaticinus, a, um.

μαντικώς, per vaticinium.

μαντιπόλος, ον, vaticinans.

μάντις, δ, ή, vates, -is, a.

μαντοσύνη, ή, vaticinatio, θ.

μανώδης, ες, rarus, a, um.
 μάνωσις, ἡ, rarefactio, -onis, θ.
 μάραθρον, τό, foeniculum, -i, οὐ.
 μαραίνω, marcidum facio ἢ reddo
 (aliquid) || —ομαι, a') marcesco,
 -ere β') = χαλαροῦμαι, marcesco,
 -ere; flaccesco, -ere γ') = φθίνω,
 tabesco, -ere.

μάρανσις, ἡ, marcor, -oris, ἄ.
 μαραντικός, marcidum reddens.
 μαρασμός, δ, 1) tabes, -is, θ. 2)
 marcor, ἄ. 3) languor senilis.
 μαργαρίτης, δ, margarita, θ.
 μαργάω, -ω, insanio, -ire.
 μάργος, ον' 1) insanus, a, um' 2)
 salax, -acis' 3) edax, -acis:
 μαργοσύνη, μαργότης, ἡ' 1) in-
 sania, -ae, θ. 2) salacitas, θ.
 μαργώω -ω, insanum facio.
 μαρμαίρω, resplendo, -ere.
 μαρμάρεος, marmoreus, um.
 μαρμάρινος, marmoreus, a, um.
 μαρμαρογλυφία, ἡ' 1) marmoris
 sculptura' 2) marmorea, ars.

*μαρμαρογλύφος, δ, marmorarius
 faber.

μαρμαροποιός, marmorarius, ἄ.
 μάραρον, τό, marmor, οὐ.
 μαρμαρόω -ω, in marmor mato.
 μαρμαρογῆ, splendor vibrans:
 μαρμαρόσσω, splendo, -ere
 μαρμαρόσις, ἡ, in crustatio, θ.
 μάραμαι, pugno, -are.
 μαροῦλιον, τό, lactuca, -ae, θ.
 μαροῦπιον, μαρσῦπιον, τό, μάρ-
 σιππος, δ, marsupium, οὐ.

Μάρτιος, δ, Martius; -ii, οὐ: μηνί
 Μαρτίω, mense Martio.

μάρτυς, δ, ἡ' 1) ἐν δικαστ. testis,
 -is, ἄ. †2) = ὁ ἐπὶ πίστεως ἀποθα-
 νών martyr, -yris, ἄ. θ. *3) νοεῖ.
 = ὁ παρῶν εἰς τι, arbiter, -tri, ἄ.

μαρτυρέω -ω' 1) testimonium dico
 ; testo, testifcor, -ari' 2) ἀπο-
 δεικνύμι, δηλώω, testifcor demon-
 stro, -indico, -are, aliquid †3) =
 μαρτυρικὸν θάνατον ἐφλοταμαι, mar-
 tyrio afficio (=ectus sum) 4) =
 οὔμαι, testimonium perhibeo.

μαρτύρημα, τό, testimonium; οὐ.
 μαρτύρια, ἡ, testimonii dictio;
 testimonium, -ii, οὐ.

μαρτυρικός, ἡ, ον' 1) ad testi-
 monium, pertinens' 2) ad marty-
 rium pertinens.

μαρτύριον, τό' 1) = ἀποδείξις, te-
 stimonium, -ii, οὐ. †2) = ὁ ἐπὶ πί-
 στείως θάνατος, martyrism, -ii, οὐ.
 μεταφ. cruciatus, -us, ἄ.
 μαρτύρομαι, testor testifcor(-ari),
 deos attestor.

μάσσομαι -ώμαι' 1) mando (mā-
 di, -ere), aliquid || μεμίσσημι, ἡ;
 ον, mansus, a, um. 2) manduco,
 -are. [*2]μάσησις.

μάσημα, τό' 1) quod manducatur.
 μάσησις, ἡ, manducatio θ.
 μασήτης, δ' 1) manducator, -oris.
 ἄ. *2) —δοσίς, dens, molaris.
 μάσθη, ἡ, lorium, -i, οὐ.
 μάσσω καὶ μάττω, manibus pre-
 mo ἢ comprimo.

μάσσωον, longior, -ius.

μαστάριον, τό, mamma, θ.

μάστεισις, ἡ, indagatio, -onis, θ.

μαστειτής, δ, indagator, ἄ.

μαστεύω, indago, -are.

μαστήρ, δ, investigator, -oris, ἄ.

μαστιγέδς, δ, flagellator, ἄ.

μαστιγέω -ω, flagello, -are || οὔμαι
 ὑπὸ τινος, vapulo (-avi, are) ab
 aliquo.

μαστιγία, δ, verbero, ἄ.

μαστιγιον, τό, flagellum, οὐ.

μαστιγοφορέω -ω, flagellum fero.

μαστιγοφόρος, δ, lorarius, οὐ.

μαστιγώω -ω, flagello, -are; ver-
 bery, -are, aliquem.

μαστιγόσιμος, ον, flagello di-
 gnus; verberabilis, e.

μαστιγώσις, ἡ, flagellatio, θ.

μαστιζέω' 1) flagello, verbero,
 -are (τοῦς ἵππους, equos) *2) μεταφ.
 pestem ac perniciem fero.

μάστιξ, ἡ' 1) flagrum, ἡ flagel-
 lum, -i, οὐ. lorum, -i, οὐ. 2) μεταφ.
 || ὄλεθρος, pestis, -is, θ.

μαστήχη, ἡ, mastiche, -es, θ.

μαστήχινος, mastichinus, a; um.

μαστοειδής, ες, mammae similitis.

μαστός, δ, mamma, -ae, θ.

μαστροπέα, ἡ, lenocinium, -ii, οὐ.

μαστροπέω τινά, leno aliquem.

μαστροπικός, ἡ, ον, lenonius.

μαστροπικῶς, lenonice.
 μαστροπός, ὁ, leno, -onis, ἄ. ||
 μαστροπός, lena, ae, θ.
 μασχάλη, ἡ, ala ἢ axilla, -ae, θ.
 ματαιολογέω -ῶ, vana loquor.
 ματαιολογία, ἡ, vaniloquium, -i, οὐ.
 ματαιολόγος, vaniloquus, a, um.
 ματαιοπονέω -ῶ, frustra laboro.
 ματαιοπόνημα, τό, inanis labor.
 ματαιοπενία, ἡ, opera irrita.
 μάταιος, α, ον, vanus, a, um;
 inanis, e; futilis, e.
 ματαιοσύνη, ἡ, vanitas, θ.
 ματαιότης, ἡ, vanitas, θ.
 ματαιοφρονέω -ῶ, vana cogito.
 ματαιοφροσύνη, ἡ, 1) stultitia,
 -ae, θ. *2) νεοελ. = ματαιότης.
 ματαιόφρων· 1) qui absurda cogitat *2) νεοελ. vanus, a, um.
 ματαιώω -ῶ, vanum ἢ irritum
 reddo, (aliquid) || —οῦμαι, vanus
 et irritus fio.
 ματαιῶς, vane; frustra.
 ματαιώσις, ἡ, frustratio, θ.
 μάταρις, ἡ, mataris, -is, θ.
 μάταιον -ῶ, vane tempus tero.
 μάτην· 1) frustra 2) μάτην εἰς μά-
 την), in cassum ἢ incassum 3) ne-
 quicquam 4) temere.
 ματία, ἡ, vanitas, -atis, θ.
 ματτία, ἡ, epulae lautae.
 ματτιάζω, paro epulas lautas.
 μανλιστρία, ἡ, lena, -ae, θ.
 μανλιζω, mercede prostituo.
 μάχαιρα, ἡ· 1) = ξίφος, gladius,
 -i, ἄ. 2) culter, -tri, ἄ.
 μαχαίριον, τό, cultellus, -i, ἄ.
 μαχαίριον, τό· 1) = ξιφίδιον, gla-
 diolus, οὐ. 2) = ξιγηρίδιον, sica, θ.
 pugio, θ. 3) culter, -tri, ἄ.
 μαχαιροποιός, gladiatorum faber.
 μαχαιροφορέω -ῶ, gladium fero;
 cultrum gesto.
 μαχαιροφόρος, ὁ, gladium ferens;
 cultrum ἢ pugionem gestans.
 *μαχαιρῶν -ῶ καὶ μαχαιρώνω
 τινά aliquem pugione percutio.
 μάχη, ἡ· 1) pugna, -ae, θ. 2)
 proelium, -ii, οὐ.
 μαχητής, ὁ, puginator, -oris, ἄ.
 μαχητικῶς, ἡ, ὄν, pugnax.
 μάχμος, ον, pugnax, -acis;

bellicosus, u, um.
 μαχλάς, ἡ mulier lasciva.
 μαχλάω -ῶ, lascivus sum.
 μάχλος, ον, lascivus, a, um.
 μαχλοσύνη, μαχλοτήτης, θ, lascivia,
 -ae, θ. impudicitia, -ae, θ.
 μάχομαι· 1) pugno (-avi, atum,
 -are) 2) proelior (-atus sum, -ari).
 μάχομαι -ομαι, pupio, -ere.
 μέγα (ἐν συνθ.) valde; multum.
 μέγαδωρος, ον, valde munificus.
 *μεγαθωμία, ἡ, magnanimitas, θ.
 μεγαθύμος, magnanimus, a, um.
 μεγαίρω, invideo, -ere.
 μεγακλής, ἐς, valde clarus.
 μεγακυδής, ἐς, valde gloriosus.
 μεγαλαυκέω -ῶ καὶ μεγαλαυχοῦ-
 μαι, glorior (-atus sum, -ari).
 μεγαλαυχής καὶ μεγάλαιχος, gro-
 liabundus, a, um.
 μεγαλαυχία, ἡ, jactantia, θ.
 μεγαλεῖον, τό, magnificentia, -ae,
 θ. majestas, -atis, θ.
 μεγαλεῖος, magnificus, a, um.
 μεγαλειότης, ἡ, magnificentia, -ae,
 θ. majestas, -atis, θ.
 μεγαλειώς, magnificus.
 μεγαλέμπορος, ὁ, magnarius, ἄ.
 μεγαλεπήβολος, ον, qui magna
 molitur.
 μεγαληγορέω -ῶ, magna loquor;
 magnifice loquor.
 μεγαληγορία, ἡ, magniloquentia.
 μεγαληγρός, magniloquus.
 μεγαληγορία, ἡ, arrogantia, θ.
 μεγαλήνωρ, ὁ· 1) arrogans, -ntis·
 2) magnos viros faciens.
 μεγαλοδοξία, ἡ, magna gloria.
 μεγαλόδοξος, ον, gloriosus, a, um.
 μεγαλόδους, magnos dentes ha-
 bens.
 μεγαλοδύναμος, multum potens.
 μεγαλοδοξία, ἡ, munificentia, -ae
 μεγαλόδωρος, munificus, a, um.
 μεγαλόθρονος, ον, valde seniorus
 μεγαλόθυμος, magnanimus, a, um.
 μεγαλόκαρδος, magnanimus.
 μεγαλοκέφαλος, ον, quis magno
 capite est; capito, -onis.
 μεγαλομάρτυρ, magnus martyr.
 μεγαλομερής, ἐς, magnis parti-
 bus constans; amplus, a, um.

μεγαλομερῶς, laute; magnifice.
μεγαλόνομος, ον, magna mente
praeditus, a, um.

μεγαλοποιέω -ᾶ, magnifico.

μεγαλοπρέπεια, magnificentia, θ.

μεγαλοπρέπης, magnificus, a, um.

μεγαλοπρεπῶς, magnifice.

μεγαλοσθενής, viribus pollens.

μεγαλόστομος, ον, ἐπιθ. magnum
habens os.

μεγαλοσύνη, ἡ, magnitudo, θ.

μεγαλόσχημος, μεγαλόσχημων· 1)
magnam gens speciem· 2) mo-
nachus primi ordinis.

μεγαλόσωμος, μεγαλοσώματος, ον,
magnum corpus habens.

μεγαλότεχνος, ον, arte magnus.

μεγαλουργέω -ᾶ, magna et prae-
clara facio; ingentia efficio.

μεγαλοῦργημα, opus eximium.

μεγαλουργία, ἡ, magnificentia, θ.

μεγαλουργός, ὄν· 1) magnificus,
a, um· *2) in suscipiendo audax;
ausis promptus, a, um.

μεγαλοφειγής, splendidissimus.

μεγαλοφρονέω -ᾶ, ρημ. magno
animo sum.

μεγαλοφροσύνη, ἡ, magnitudo
animi; magnanimitas, -atis, θ.

μεγαλόφρων, ον, magnanimus,
generosus, magnificus, a, um.

μεγαλοφυής, ἐς· 1) magnanimus,
a, um· *2) *νεοελ.* magno ingenio
praeditus, a, um.

μεγαλοφυᾶ, ἡ· 1) magnanimitas,
θ. 2) excellens indoles.

μεγαλοφυᾶς, ingeniose, acute.

μεγαλόφωνος, ον, ἐπιθ. magnam
vocem habens.

μεγαλοφώνως, alta, clara voce.

μεγαλοψυχέω -ᾶ, ρημ. magna-
nimus sum.

μεγαλοψυχία, magnanimitas, θ.

μεγαλύνω, magnifico (-are) ali-
quem ἢ aliquid· || —ομαι, effero me.

μεγάλως· 1) = *διαφερόντως*, ma-
gnifice· 2) = *σφόδρα*, magnum; valde

μεγαλοσύνη, magnificentia, -ae, θ.

μεγαλοφελής, ἐς, valde utilis.

μεγαπενθής, ἐς, valde luctuosus.

μέγαρον, τό· 1) conclave, -is, οὐ.
2) aedes, -ium *πλ.* magna domus.

μέγας, μεγάλη, μέγα· 1) magnus,
a, um· || *μείζων ον*, major, -ius
(-oris)· || *μέγιστος, η, ον*, maximus,
a, um· 2) grandis, e· 3) amplus,
μέγιστον, ἐπιθ. maxime.

μεγασθενής, ἐς, viribus pollens.

μεγάτιμος, ον· 1) pretiosus, a,
um· *2) qui in magno est honore.

μεγάτολμος ον, valde audax.

μέγεθος, τό, magnitudo, -inis, θ.

μεγεθύνω, magnitudinem tribuo
(alicui); majorem reddo· || *μέσ.*
-ομαι, major fio; cresco, -ere.

μεγιστᾶνες, οἱ, magnates, -ium,
ἀ. primates, -ium, ἀ.

μέγιστος, η, ον, *ἴδε μέγας.*

μεδέων, μεδέουσα, regnator, -oris;
regnatric, -icis; regina, -ae.

μέδιμνος, δ, medimnus, ἀ.

μέδομαι, curo; -are.

μεταρμύζω, commuto, -are, ali-
quid· *μέσ.* -ομαι, commutor.

μεθέκτης, δ, particeps, -ipis.

μεθεκτικός, ἡ, ὄν, participans.

μεθεκτός, ἡ, ὄν, qui participatur.

μεθέλω, retraho, -ere.

μέθεξις, ἡ, participatio, θ.

μεθέορτος (ἡμέρα), dies sequens
festum.

μεθέπομαι, persequor, -i.

μεθερμηνέουσι, interpretat·o.

μεθερμηνέω, interpretor, -ari,
transfero (-tuli, -latum, -erre) ali-
quid· || —ομαι, transferor (-latus
sum, -erri).

μέθεισις, ἡ, remissio, -onis, θ.

μεθετέον, dimittendum est.

μέθη, ἡ, vinolentia, -ae, θ.

μεθημερινός, diurnus, a, nm.

μεθίδρυσις, ἡ, translatio, -onis, θ.

μεθιδρύω, transfero, muto.

μεδίημι· 1) *μεταβ.* α') dimitto,
missum facio, emitto e manibus,
depono, -ere· β') remitto, solvo·

γ') — *τινά*, relinquo, desero, -ere,
aliquem· δ') — *τινί τι*, permitto
alicui aliquid· 2) *ἀμεταβ.* α') re-
mitto me· τ'. ε. negligens sum ἢ

ἴο· β') — *τινός*, desino.

μεδίπταμαι, transvolvo, -are.

μεδίστημι· 1) statuo alio loco;
inveo loco; amoveo, submoveo,

-ere: 2) ἐν τοῖς ἀμεταβάτοις καὶ μέ-
σοις χρόνοις, α΄) mutor, muto me
degenero, -are: β΄) migro, -are:
γ΄) morior, -i.

μεθοδία, ἡ, insidiae; dolus.

μεθοδεύω· 1) methodice tracto
(aliquid)· 2) artificii -utor.

μεθοδική, ἡ, methodice, -es, θ.

μεθοδικός, ἡ, ὄν, ratione proce-
dens; viâ et ratione susceptus.

μεθοδικῶς, viâ et ratione.

μέθοδος, ἡ, ratio, -onis, θ. viâ,
-ae, θ. methodus (-os) -i, θ.

μεθολκή, ἡ, retractio, -onis, θ.

μεθομιλέω -ῶ, conversor, -ari.

μεθοπωρινός καιρός, tempus post
poma.

μεθορία, ἡ, conñium, -ii, οὐ.

μεθορίζω, confinis sum.

μεθόριον, τό, confinium, οὐ.

μεθόριος, ὄν, confinis, e.

μεθορμέω -ῶ καὶ μεθορμίζω, in
alium portum navigo· || -ομαι,
transfretor, -are (in alium locum).

μέθυ, τό, temetum, -i, οὐ.

μέθυσις, ἡ, ebrietas, -atis, θ.

μεθύσκειω τινά, ebrio ἢ inebrio,
-are, aliquem· || -ομαι (ἐμεθύσθη),

inebrior (-atus, sum, -ari)· μεθυ-
σθεῖς (με)μεθύσμενος, inebriatus.

μέθυσος, ὄν, ebrius, a, um.

μεθύστερον, postea.

μεθυστικός, ἡ, ὄν, inebrians.

μεθύστρια, ἡ, mulier ebria.

μεθύω· 1) ἀμετ. ebrius sum· ||

-ων, οὔσα, ὄν, inebriatus, a, um·

2) μεταβ. ebrium reddo, irebrio,
-are, aliquem· 3) τροπ. — τινί, su-
perbio aliqua re.

μειδίαμα, τό, lenis risus.

μειδάω -ῶ καὶ συνήθ. μειδάω -ῶ,
leniter (ἢ molliter) rideo (-si, -ere);
surrideo (-si, -ere).

μείζων, ὄν, ἴδε μέγας.

μείλιγμα, τό· 1) mulcimentum,
lenimentum, οὐ. placamen, οὐ. 2)

ἐπι φαγητ. condimentum, οὐ.

μελικτήριος, μελικτικός, ἡ, ὄν,
deliniens, -ntis.

μελικτός, ἡ, ὄν, placabilis, e.

μελινος, fraxinus, a, um.

μελιξίς, ἡ, placatio, θ.

μειλίσσω, demulceo, -ere.

μειλίχια, ἡ, lenitas, -atis, θ.

μειλίχιος, α, ὄν, dulcis, e· || *τό·

μειλίχειον, lenitas, -atis, θ.

μειλίχιως, leniter; blande.

μείλιχος, ὄν, blandus, a, um.

*μειοδοσία, ἡ, addictio, θ.

*μειοδότης, θ, licitafor, ἀ.

μείον, minus, ἴδε μικρός.

μειοεκτέω -ῶ, minus habeo, de-

teriore sum conditioe.

μειονέκτημα, deterior conditio.

μειονέκτης, θ, qui deteriore est

conditioe.

μειονεξία, deterior conditio.

μείωω -ῶ, minuo, -ui, (-utum,

-ere) aliquid· || -ομαι, minuo

(-utus sum, -i).

μειρακεύομαι καὶ μειρακεύομαι,

adolescentis modo lascivio et ex-

sulto; adolescentior, -ari.

μειρακίζομαι καὶ μειρακίδομαι,

-οῦμαι, adolesco, -ere.

μειράκιον, adolescentulus, ἀ.

μειρακιώδης, ες, juvenilis, e.

μειρακιωδῶς, pueriliter.

μείραξ, ἡ· 1) adolescentula, -ae,

θ. puella, -ae, θ. οὐ ἄρσ. τό μεί-

ράκιον· 2) μετ. ὁ μείραξ, adole-

scntulus.

μείωμα, τό, defectus, -us, ἀ.

μείων, ὄν, minor, us, -oris.

μείωσις, ἡ, diminutio.

μειωτικός, ἡ, ὄν, vim minuendi

habens.

μειωτός, ἡ, ὄν, qui decrescit ἢ de-

crecere potest.

μελαγχίτων, tristis, e.

μελαγχολάω -ῶ, melancholiâ la-
bore, delirio, -are.

μελαγχολία, melancholia.

μελαγχολικός, ἡ, ὄν, melanco-
licus, a, um.

μελαγχολικῶς, ἐπίρ. more melan-
cholicorum.

μελαγχολώω -ῶ, εἰρη. melanco-
liam genero.

μελάγχροος, -ους, ὄν, nigri co-
loris, nigricans, -ntis.

μέλαθρον, τό· 1) lacunar (-aris
ἢ strabs tecti· 2) domus.

μελαθρόω -ῶ, trabibus jungo.

μελαίνω, nigrum reddo. || μέσ.
 —ομαι, nigreficō; nigresco.
 μελαμψός, ἢ, ὄν, incus, a, um.
 μελαναίετος, δ, aquila nigra.
 μελανειμονέω -ῶ, pulsif (atris)
 vestibus sum indutus, a, um.
 μελανείμων, ὄν. 1) atris indutus
 vestibus 2) ἐνεκα πένθος, pullatus
 ἢ atratus, a, um.
 μελανέω -ῶ, nigresco, -ere.
 μελάνη, ἢ, atramentum, ὄν.
 μελανία, ἢ, nigredo, ὄν.
 μελανίζω, nigricō, -are.
 μελάιον, τό, nigra viola.
 μελανόσθειον, atramentarium, ὄν.
 μελαροειδής, ἐς, piger aspectu.
 μελανόθριξ, δ, ἢ, pilos habens ni-
 gros; cui capilli nigri sunt.
 μελανός, niger ἢ ater, a, um.
 μελανόστικτος, ὄν, atris maculis
 distinctus, a, um.
 μελανότης, ἢ, nigritudo, ὄν.
 μελανόφθαλμος, ὄν, nigros (ἢ
 nigricantes) oculos habens.
 μελανοφορέω -ῶ, atris vestibus
 amictus sum.
 μελανοφόρος, ὄν, atratus, a, um.
 μελανόχροος -ους, ὄν, nigrans
 ἢ nigricans, nigro colore.
 μελανόχρωος, qui nigra cute est.
 μελάνω -ῶ, nigro, -are. || —σθ-
 μαι, nigresco (-grui, -ere).
 μελάνυδρος, ὄν, nigras habens
 aquas, σθ. — profundus, a, um.
 μελάνωμα, nigredo, ὄν; nigrum.
 μελανώπός, ὄν, niger aspectu.
 μέλας, αἶνα, ἀν. 1) ἐξ γένει, ni-
 ger, gra, grum. 2) ater, tra, trum.
 3) fuscus, a, um. 4) pullus, a, um.
 5) τό μέλας α') = ἢ μέλαινα κίχλις,
 nigrum, ὄν. β') = ἢ μελάνη, atramen-
 tum, ὄν. γ') τό μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ,
 nigrum oculi. δ) τροπ. α') munitis,
 crudeis, e' β') matus, a, um.
 μελεαγρίς, ἢ, meleagris, idis, ὄν.
 μελεάζω, medulor, -ari.
 μέλει (ἀπροσ.) 1) curae est 2)
 refert; τί μέλει σοὶ τούτου; quid hoc
 meā refert?
 μέλεος, α, ὄν. 1) vanus, a, um;
 inanis, e' 2) infelix, icis.
 μελετάω -ῶ 1) = ἐπιμελοματι τι-

nos, curam gero alicujus rei; 2) =
 σκεπτομαι, meditor (-atus, sum, -ari)
 aliquid ἢ de aliqua re 3) ἀσχελοῦ-
 μαι περί τι, incumbo (-ere) in
 aliquid.
 μελέτη, ἢ 1) = φρονίς; cura; -ae,
 ὄν. 2) = ἀσκησις; meditatio, ὄν. 3) ἢ
 περί τὰ γράμματα —, meditatio, ὄν.
 μελέτημα, meditamentum, ὄν.
 μελετηρός, exercitatus, a, um.
 μελέτησις, ἢ, exercitatio, ὄν.
 μελετητέον, exercitandum (est).
 μελετητήριον, meditatorium, ὄν.
 μελετητικός, ἢ, ὄν, aē medita-
 tionem aptus, a, um.
 μελετητός, ἢ, ὄν, meditatione dis-
 cendus, a, um.
 μέλη; ἢ, poculi genus.
 μεληδόν, membratum.
 μέλημα, τό, cura, -ae, ὄν.
 μέλησις, ἢ; curatio, -onis, ὄν.
 μέλι, τό, mel, mellis, ὄν.
 μελία, ἢ, (δ.) fraxinus,
 μελιγώσσοος, mellifloquus.
 1. μελλίζω, membratim concido.
 2. μελλίζω, modulor, -ari.
 μελιθρεπτός, melle nutritus.
 μελίτινος, fraxineus, a, um.
 μελικηρον, τό, fava, -i, δ.
 μελικός, ἢ, ὄν, melicus, a, um.
 μελικρατον, τό, melicratum, ὄν.
 μελιπηκτον, placenta e melle.
 μελιρρυτός, mellifluis, a, um.
 μελισημα, τό, cantilena, -ae, ὄν.
 μελισμός, δ. 1) divisio in partes.
 2) modubatus, -us, δ.
 μέλισσα, ἢ, apis καὶ apes, -is, ὄν.
 μελισσαίος, apiarius, a, um.
 μελισσοκόμος, δ, apiarius, δ.
 μελισσοτροφεῖον, apiarium, ὄν.
 μελισσοτρόφος, apes nutritus.
 μελισσοουργία, ἢ, cura apum.
 μελισσοουργός, ὄν, mellifex, -icis.
 μελισσοφάγος, apibus vescens.
 μελισταγής, ἐς, melle stillans.
 μελιστής, δ, cantor, -oris, δ.
 μελιτοπώλης, δ, mellis venditor.
 μελιτόω -ῶ, melle condio; -ire.
 μέλιττα, ἢ, idē μέλισσα.
 μελιτώδης, ἢ, stilleus, a, um.
 μελιφθογγός, suaves sonos edens.
 μέλλησις, ἢ, cunctatio, ὄν.

μελλητής, δ, cunctator, á.
 μελλητικός, ή, όν, cunctans.
 μέλλον, τό, futurum tempus;
 futurum, -i, ού.
 μελλόνυμφος, δ, ή, brevi sponsus,
 futurus; brevi sponsa futura.
 μέλλω 1) = όκνώ, cunctor (-atus sum,
 -arí) 2) μετ' άπαρεμφ. σχηματίζει τόν περιφρ. μέλλοντα : α') — γραφείν (ή γραφείν) τόν πόλεμον, τήν
 έπιστολήν, scripturus sum bellum,
 epistolam β') — μεγαλύνειν τάς τών
 βασιλέων πράξεις, eo attolere facta
 regum γ') ή πόλις μέλλει (έμελλε)
 άλώσεσθαι, est (erat) in eo ut urbs
 capietur (caperetur).
 μέλλον, δ, (γραμμ.) futurum.
 μελόδραμα, drama modulatum.
 μέλομαι, mihi curae est.
 μελοποιέω -ώ, carmen compono.
 μελοποιία, ή 1) scriptio carminum
 lyricorum 2) modulatio, θ.
 μελοποιός, δ, poeta lyricus.
 μέλος, τό 1) membrum, ού. 2)
 τά μέλη τού σώματος, artus, -us, á.
 3) carmen modulatum; melodia, θ.
 μελουργέω -ώ, carmen compono
 μέλω τινά, canto (-are) aliquem
 cantu celebri aliquem.
 μελωδέω -ώ, modulator, -ari.
 μελωδήμα, τό, cantus, -us, á.
 μελωδία, ή, modulatio, -onis, θ.
 μελωδός, δ, cantor, -oris, á.
 μέμαα, vehementer desidero, με-
 μάω, vehementi studio.
 μεμβράνα, ή, membrana, -ae, θ.
 μεμερισμένως, partito.
 μεμιγμένως, mixte; mixtim.
 μέμνημαι, meminí, -isse.
 μεμονωμένως, solitario modo.
 μεμπτός, culpandus, a, um.
 μεμπτικός, querulus, a, um.
 μεμπτός, ή, όν, reprehensione
 dignus, a, um.
 μέφομαι 1) = ψέγω τινά ή τι; re-
 prehendo (-ndi, usum, -ere) ali-
 quem ή aliquid 2) = μεμψιμοιρώ,
 queror, conqueror (questus sum, -i)
 μεμψιμοιρέω -ώ, queror, con-
 queror (κνρ. de sorte mea) 2)
 μεμψιμοιρώ τινί τι, conqueror ali-
 cuius aliquid.

μεμψιμοιρία, ή, conquestio (de
 sorte sua); querela, θ.
 μεμψιμοιρός, όν, qui de sorte sua
 queritur; querulus, a, um.
 μέμψις, ή 1) querimonia, -ae, θ.
 2) reprehensio, -onis, θ.
 μέν 1) quidem 2) ό μέν... ό δέ,
 alter...alter 3) ότε μέν ή τοτε μέν...
 ότε ότε ή τοτε ότε, modo... modo.
 μέν γάρ, enim.
 μενεπτόλεμος, όν, fortis, e.
 μενετέον, manendum est.
 μενετικός, qui manere solet.
 μενετός, ή, όν, permanens.
 μένος, τό, aimus, -i, á.
 μέν ούν 1) itaque, igitur 2) sa-
 ne, profecto.
 μέν ούν γε (μενούν γε), immo vero
 μέντοι 1) certe quidem 2) ve-
 rum temen.
 μένω 1) maneo (mansi, -ere) 2)
 = άγαμένο, περιμένο, μαθεο, ex-
 specto 3) μένω (= ύπομένο) τούς
 πολεμίους, maneo hostes.
 μεραρχία, ή, agmen militum con-
 stans e bis mille et quadraginta
 octo viris.
 μερίδιον, τό 1) parva pars *2)
 νεοελ. pars, partis, θ. portio, θ.
 μερίζω 1) partio, -ire ή partior
 (-itus, sum, -iri) aliquid; 2) — ομαί
 τι προς τινά, partio ή partior ali-
 quid cum aliquo.
 μερικεύω τι, particulare aliquid
 reddo.
 μερικός, ή, όν, particularis, e.
 μερικώς, particulariter.
 μερίμνα, ή, cura, -ae, θ.
 μεριμνάω -ώ 1) curo, -are; 2)
 = σκοπώ τι, contempler, -ari.
 μεριμνητής, δ, contemplator.
 μεριμνητικός, anxie curans.
 μερίς, ή, pars, -rtis, θ. portio, θ.
 πολιτική —, pars ή μάλλον partes.
 μερισμός, δ, partitio, θ.
 μεριστής, δ, partitor, -oris, á.
 μεριστικός, ή, όν, επίθ. dividendi
 vim habens.
 μεριστός, qui dividí potest.
 μερμηρίζω, sollicitus sum.
 μερμης, ή, funiculus, -i, á.
 μέρος, τό, pars, -rtis, θ. portio.

μεσάζω· 1) sum in medio· 2) = διχοτομῶ, in duas partes seco· *3) νεοελ. medium me gero; ὁθ. ὁ —ων, intecessor, ἄ. —ουσα, conciliatrix, -icis, ὀηλ.

*μεσαῖος, medius, intermedius.

*μεσαίων, ὁ, media aedas.

*μεσαιωνικός, mediae aetatis.

μεσάκτιος, in medio litore situs.

μεσεγγυάω —ῶ, sequestro, -are.

μεσεγγύη, μεσεγγύησις, ἡ, sequestratio, -onis, ὀ.

μεσεγγύημα, sequester, -tris, ἄ.

μεσεύω, medius sum.

μέση, ἡ, media (chorda).

μεσηλιξ, ὁ, ἡ, mediae aetatis.

μεσημβρία, ἡ, meridiēs, -ei, ἄ.

μεσημβριάδης, meridiōr, -ari.

μεσημβρινός, ἡ, ὄν, meridianus, a, um· || ὁ —, meridianus.

μεσημερινός, meridianus, a, um.

μεσημέριος, meridianus, a, um.

μεσιτεία, ἡ, interventus, us, ἄ.

μεσιτεύω· 1) in medio sum· 2) mediator sum; intervenio, -ire.

μεσίτης, ὁ· 1) mediator, -oris, ἄ.

interventor, -oris, ἄ. *2) ἐμπορ. cocio, -onis, ἄ. intecessor, ἄ.

μεσίτις, ἡ, mediatrix, -icis, ὀ.

μεσοβασιλεία, interregnum, οὐ.

μεσοβασιλεύς, interrex, -egis, ἄ.

μεσόγαῖος, μεσόγειος, ον, mediterraneus, a, um.

μεσόκοιλος, in medio concavus;

μεσόκοπος· 1) medius, mediocris·

2) = μέσης ἡλικίας, mediae aetatis.

μεσόκρανον, τό, capitis vertex.

μεσολαβέω —ῶ· 1) intercipio, -ere·

*2) νεοελ. α') = μεσιτεύω, intervenio, -ire· β') ὁ μεσολαβῶν χρόνος, tempus interjectum.

*μεσολάβησις, interventus, -us, ἄ.

μέσον, τό, medium, -ii, οὐ.

μεσονύκτιον, τό, nox media.

μεσονύκτιος, ον, mediae noctis.

μεσοπεντηκοστή, ἡ, media Pentecoste.

μεσοπόλιος, semicanus, a, um.

μεσοπόλη, ἡ, porta media.

μέσος, ἡ, ον· 1) medius, a, um·

2) = μέτριος, medius, a, um.

μεσότης, ἡ, medietas, ὀ.

μεσότητες, τό, μεσότητες, ὁ, paries intermedius.

μεσουρανέω —ῶ, ρημ. in medio coelo sum.

μεσουράνημα, medium coelum.

μεσουράνιος, ον, ἐπίθ. qui in medio coelo est.

μεσῶω —ῶ, medius sum.

μεσπίλη, ἡ, mespilus, -i, ὀ.

μέσπιλον, τό, mespilum, οὐ.

μεστός, ἡ, ὄν· 1) plenus, a, um· 2) refertus, a, um.

μεστότης, ἡ, plenitas, -atis, ὀ.

μεστῶω —ῶ, impleo, repleo -ere.

μέστωμα, complementum, οὐ.

μέσως, medie; mediocrite.

μετά· 1) μετά τινος· α') cum (μετ' ἀφαιρ.)· β') simul (μετ' ἀφαιρ.),

μετά τούτων, his simul· 2) μετά τινα post (μετ' ατ.)· β') secundum (μετ' ατ.)· γ') μεθ' ἡμέραν, interdiu

μεταβαίνω· 1) transeo (-ii, -itum, -ire)· 2) transgredior (-gressus, sum, -i)· 3) migro (-avi, -atum, -are).

μεταβάλλω· 1) muto, commuto (-avi, -atum, -are) aliquid· 2) μεταβάλλω, —ομαι· α') mutor (-atus sum, -ari)· β') migro, -are· 3)

μεταβιβλημένος, ἡ, ον, commutatus, a, um, μεταβιβλημένως, commutate.

μετάβασις· 1) transitus, -us, ἄ.

2) ἐν τῇ ρητορ. transitio, ὀ.

μεταβατικός, transitivus, a, um; ρήματα —ά, verba transitiva.

μεταβατικῶς, transitive.

μεταβιβάζω· 1) transpono, transfero, trajicio, traduco, -ere, aliquid in locum aliquem· 2) — τοῖς ἵπποις εἰς τοὺς σφενδογήτας, transcribo equites in funditores· 3) — τινὰ ἐπι τὴν γνώμην τινός, traduco aliquem ad sententiam alicujus· 4) δίκαιον (δικαιωμά τι) — εἰς τινα, jus alicui transcribo.

*μεταβίβασις, ἡ, traductio, ἄ.

μεταβιώω —ῶ, supervivo, -ere.

μεταβλέπω· 1) oculos avertō· *2) νεοελ. iterum video.

μεταβλητέον, mutandum est.

μεταβλητικός, mutabilis, e.

μεταβλητός, ἡ, ὄν, mutabilis, e.

μεταβολή, ἡ, mutatio.

μεταβολικός, mutabilis, e.

μετάβολος, ον, mutabilis, e.

μεταβουλεύομαι, muto consilium

μεταβουλία, ἡ, consilii mutatio.

μετάβουλος, ον, qui consilium mutat.

μεταγγίζω, in aliud vas fundo; transfundo (-fudi, -ere) aliquid in aliquid.

μεταγγισμός, δ, transfusio, φ.

μεταγενής, ἐς, post natus' || συγκρ.

μεταγενέστερος, α, ον, minor natu ἢ

ἀλλ. minor (-oris) posterior, us'

|| -οι, minores, -um.

μεταγιγνομαι, fio, nascor pos.

μεταγιγνώσκω, sententiam muto; me poenitet.

μεταγλωττίζω, interpretor, -ari.

μεταγλωττιστής, interpretes, ἀ.

μετάγνοια, μεταγνώμη, μετά-

γνοσις, ἡ, mutatio sententiae.

*μεταγραμματισμός, translatio.

μεταγραφεύς, δ, qui transcribit.

μεταγραφή, ἡ, transcriptio, φ.

μεταγράφω' 1) transcribo, -ere,

aliquid' 2) in aliam linguam verto'

3) — νόμον, abrogo legem.

μετάγω' 1) transfero, traduco

(aliquid in alium locum)' 2) ἀμει-

sequor cum exercitu.

μεταγωγεύς, δ, traductor, ἀ.

μεταγωγή, ἡ, traductio, φ.

μεταγωγός, δ, translator, ἀ.

μεταδειπνέω -ῶ, coeno postea.

μεταδίδωμι ἰνὶ τινος, impertio

(-ivi και -ii, itum, -ire) aliqui ali-

quid' || † — τῶν ἀχράντων μυστη-

ρίων, † Eucharistiam populo por-

riego.

μεταδικάζω, iudicium muto.

μεταδιώκω, persequor, -i.

μεταδιώξις, ἡ, persecutio, φ.

μετάδοσις, ἡ' 1) communicatio,

-onis, φ. † 2) — ἀγία μετάληψις, com-

municio, φ. 3) — μιάσματος κτλ. con-

tagio, θηλ.

μεταδοτικός, ἡ, ὄν' 1) commu-

nunicativus, α, um' *2) ἡ χάρα εἶναι

μεταδοτική, laetis hominibus facile

laetamur ipsi' *3) ἐπὶ νόσων, con-

agiosus, α, um.

μεταδρομή, ἡ, incurso, φ.

μεταξύννυμι, transjungo, -ere.

μετάθεσις, ἡ' 1) transpositio,

-onis, θηλ. 2) ἡ τῶν γραμμάτων —,

translatio, φ. *3) — ἐπαλλήλου, e

loco motio; translatio, φ.

μετάθετος, ον, mutabilis, e.

μεταθέω, curro post, τ. ἔ. cursu

persequor ἐντεῦθ. — investigo, -are.

μεταίρω' 1) μεταβ. sūblatum (ali-

quid) transfero' 2) συνήθ. ἀμει-

transeo, migro, abeo.

μεταίχμιον, τό' 1) spatium inter-

duas acies' 2) intervallum inter res

quaslibet.

μετακαλέω -ῶ' 1) alio voco (ali-

quem)' 2) — ἀνακαλῶ, revoco.

μετακάρπιον, metacarpium, οὐ.

μετακεράννυμι, miscendo tempero

(aliquid); aliter misceo ὁθ. — com-

muto, -are, aliquid.

μετακινέω -ῶ, transmoveo, -ere.

μετακίνησις, ἡ, transmotio.

μετακινήτος, ἡ, ὄν, qui trans-

moveri potest.

μετάκλησις, ἡ, advocatio, φ.

μετάκλητος, advocatus, α, um.

μετακλίνω, declino, -are.

μετάκλισις, ἡ, inclinatio, φ.

μετακομιδή, ἡ, transvectio, φ.

μετακομίζω' 1) transveho (-exi,

-ectum, -ere); transporto, -are,

aliquem ἢ aliquid' *2) νεοελ. — ομαι,

aedes commuto.

μετακόμισις, ἡ' 1) transportatio,

-onis, φ. *2) νεοελ. supellectillum

in alias aedes exportatio.

μετακομιστός, α, ον, transfe-

rendus, α, um.

μετακόπτω, cudendo muto.

μετακοσμέω -ῶ, aliter compono.

μετακόσμησις, ἡ, constitutius in

melius.

μετακοῦω' 1) muto navis cur-

sum' 2) sententiam muto.

μεταλαγχάνω, mutata sorte obti-

neo (aliquid).

μεταλαμβάνω τινός' 1) participo,

-are, aliquid; 2) ἐπὶ τῆς ἀγ. εὐχα-

ριστ. corpus Christi sumo' 3) —

ἐσθῆτα, muto vestem.

μεταλέγω, repeto, -ere.

μετάλεξις, ἡ, repetitio, θ.
μεταληπτικὸς, ἡ, ὄν, ad meta-
 lepsin pertinens.

μεταληπτικῶς, per metalepsin.

μετάληψις· 1) participatio, θ. 2)
 = λήψις, sumptio ἢ acceptio, θ. δθ.
 — τῆς ἀρχῆς, successio in regnum·
 2) ἡ ἀγία μετάληψις, communio.

μεταλλαγὴ, **μετάλλαξις**, ἡ, mu-
 tatio, permutatio, θ.

μεταλλάσσω, **μεταλλάττω**, muto.
 transmuto, -are, aliquid.

μεταλλεία, ἡ· 1) = μέταλλευσις,
 metallorum scrutatio· 2) = μεταλ-
 λειον, fodina metallica.

μεταλλεῖον, τό, metallum, -i, οὐ.
 fodina, -ae, θ.

μεταλλεύς, **μεταλλευτής**, δ, me-
 talli fossor; metallarius, ἀ.

μεταλλευτικὸς, ἡ, ὄν, metalla-
 rius, a, um; metallicus, a, um.

μεταλλευτός, e terra effusus.

μεταλλεύω· 1) metalla quaero;
 metalla exerceo· 2) — τινά, con-
 demno aliquem iu metalla.

μεταλλικός, metallicus, a, um.

μεταλλοῖόω -ῶ, muto, -are.
μεταλλοῖωσις, ἡ, mutatio, θ.

μέταλλον, τό· 1) metallum, -i, οὐ.
 2) μέταλλον, μέταλλα = μεταλλεῖον,
 metallum, -i, οὐ. fodina, θ.

μεταλλουργεῖον, τό, officina me-
 tallorum; metallum, -i, οὐ.

μεταλλουργός, δ, metallicus, ἀ.

μετάμειψις, ἡ, transmutatio, θ.
μεταμέλει μοί τινος, me poenitet
 alicujus rei.

μεταμέλεια, ἡ, poenitentia, θ.

μεταμελητικὸς, ἡ, ὄν, pronus ad
 poenitentiam.

μεταμελητικῶς, poenitenter.

μεταμέλομαι τινι ἢ ἐπὶ τινι, poe-
 nito (-ui, -ere) alicujus rei.

μεταμίγνυμι, commisceo, -ere.

μεταμορφόω -ῶ, ρ. transformo,
 transfiguro (aliquem ἢ aliquid in
 aliquid)· immuto· || -οῦμαι, mutor.

***μεταμορφώσιμος**, ὄν, **μεταμορ-
 φωτός**, ἡ, ὄν· 1) transfigurabilis, e.

μεταμόρφωσις, ἡ· 1) transformatio
 -onis, θ. 2) ἡ τοῦ Ἰησοῦ —, trans-
 figuratio, θ.

μεταμφιάζομαι, προκμ. **μετημφιά-
 σμαι**· 1) vestem muto; *2) νεκλ.

alienum habitum· || ***μετημφιοσμί-
 νος**, ἡ, ὄν, personā tectus, a, um.

μετανάστασις, ἡ, emigratio, θ.

μετανάστευσις, ἡ, migratio, θ.

μεταναστεύω, migro ἢ demigro,
μετανάστης, δ, qui migrat; domo
 emigrans.

μετανάστις, **μετανάστρια**, ἡ, quae
 migrat; domo emigrans.

μετανοῶ -ῶ, post intelligo· || —
 τινι ἢ ἐπὶ τινι, me poenitet ali-
 cujus rei.

μετάνοια, ἡ, poenitentia, -ae, θ.

μεταντλέω, hauriendo transiurdo.

μέταξα, ἡ, sericum, -i, οὐ. me-
 taxa ἢ mataxa, -ae, θ.

μεταξάριος, **μεταξοποιὸς** σκώληξ.
 ***μεταξοσκώληξ**, δ, bombyx, -ycis.

μεταξύ, inter, (μετ' αἰτ.) 1) τοπ.
μεταξύ τῆς πόλεως καὶ τοῦ Τιβέρεως,

inter urbem et Tiberim· 2) χρον.

μεταξύ πίνων, inter bibendum, με-
 ταξύ δειπνῶν, inter coenam, ἐν τῷ

μεταξύ, interea; interim· 3) δ, ἡ, τὸ
 μεταξύ, medius, a, um, αἱ μεταξύ
 ἡμέραι, medii dies, ἐν τῷ μεταξύ
 χρόνῳ, medio tempore.

μεταξυλογέω -ῶ, inter dicendum
 interpono.

μεταξυλογία, ἡ, interlocutio, -onis.

***μεταξωτός**, ἡ, ὄν, sericus, a, um;
 bombycinus, a, um, τὸ μεταξωτὸν

(ἢ μεταξωτὴ ἐσθῆς), sericum, τὰ με-
 ταξωτὰ (αἱ μ. ἐσθῆτες), serica -orum.

μεταπαιδαγωγέω -ῶ, **μεταπαι-
 δεύω**, aliter erudio, et instruo (a-
 liquem).

μεταπαράδιδωμι, posteris trado.

μεταπαύομαι, interquiesco, -ere.

μεταπειθῶ τινά, a persuasa sen-
 tentia dimoveo aliquem; de sen-
 tentia deduco aliquem; aliud per-
 suadeo alicui, **μεταπειθῶμαι**, a per-
 suasa sententia in contrariam tra-
 ductor; in aliam sententiam verbis
 adducor; de sententia deducor.

μεταπειράομαι, alio modo tento.

μετάπειστος, ὄν, cui aliud per-
 suasum est; in aliam sententiam
 adductus.

μεταπεμπτός, arcessendus, a, um. **μετάπεμπτος**, *ον*, accitus, a, um; arcessitus, a, um (ab aliquo). **μεταπέμπομαι** *τινα*, accio, -ire, arcesso (-ivi, itum, -ere), aliquem. **μετάπεμψις**, *ή*, accitus, -us, *ά*. **μεταπέτομαι**, transvolo, -are. **μεταπειτέω**, calculos alter pono; sententiam mutō. **μεταπήγνυμι**, transferendo figo. **μεταπηδάω** -*ω*, transilo, -ire. **μεταπήδησις**, *ή*, saltus in alteram partem; saltus mutatus. **μεταπίνω** 1) post aliud bibo 2) *νεοελ.* rursus libo. **μεταπιπράσκω**, rursus vendo. **μεταπίπτω**, recido, -ere, (*in ή* ad aliquid). **μετάπλασις**, *ή*, transformatio, -onis. **μεταπλασμός**, *δ*, metaplasma, -i. **μεταπλάττω**, transformo, -are. **μεταπλέω**, navigat. onem mutō. **μεταπνέω**, respiro, -are. **μεταποιέω** -*ω* 1) mutō *ή* com-muto, -are, aliquid 2) instauro, -are, aliquid. **μεταποίησης**, *ή* 1) mutatio, commutatio, -onis, *θ*. 2) instauratio, -onis, *θ*. **μεταποίησης**, *ή*, mutatio, -onis, *θ*. ***μεταπολίτευσις**, *ή*, rerum (rei-publicae) mutatio; res novae. **μεταπομπή**, *ή*, accitus, -us, *ά*. **μεταπορεύομαι** 1) eo post; persequor, -i; ulciseor, -i, 2) **μεταπορεύομαι άρχήν**, ambio populum. **μετάπρασις**, *ή*, revenditio, -onis. **μεταπράτης**, *δ*, propola, -ae, *ά*. **μεταπρέπω** *τιόν*, insignis sum inter aliquos. **μετάπτωσις**, *ή*, mutatio quaevis. **μετάπτωτος**, *ον*, mutabilis, e. **μεταπύργιον**, *τό*, interturrionum, -ii. **μεταπωλέω** -*ω* *τι*, aliquid emptum rursus vendo; revendo (didi) aliquid ***μεταπώλησις**, *ή*, revenditio, -onis. **μεταρδέω**, irriquo, -ere. **μεταρρέω**, refluo, -ere. **μεταρριζώω** -*ω*, radicitus evello. **μεταρριπτέω** -*ω*, in diversam partem jacio (aliquid). **μετάρροια**, *ή*, refluxus, -us, *ά*.

μεταρρυνθιμύω -*ω*, — **μεταρρυνθιμύω**. ***μεταρρυνθιμιστής**, *δ*, emendator. **μεταρρυνθιμίζω**, reformo, -are. **μεταρρυνθιμισις**, *ή*, emendatio, *θ*. **μεταρριδομαι** -*οὔμαι*, in altum me tollo (sustulis), -ere. **μετάρσιος**, *ον*, sublimus, e. **μέταροις**, *ή*, translatio, *θ*. ***μεταρσίωσις**, *ή*, elevatio, *θ*. **μετασκηνάζω**, in aliam formam *ή* habitum verto. **μετασκηνή**, *ή*, transformatio, *θ*. **μετάστασις**; *ή* 1) submotio, *θ*. 2) migratio, *θ*. 3) translatio, *θ*. **μεταστατικός**, translativus. **μεταστοιχείωσις**, transiormatio. **μεταστρατοπεδεύω** (*ἐπι στρατηγού*), castra mutō || — **είομαι** (*ἐπι στρατιωτ.*), castra mutō. **μεταστρεπτικός**, *ή*, *όν*, vim convertendi habens. **μεταστρέφω**, retorqueo (-si, -ere) aliquid || — **ομαι**, me convertō *ή* convertor (-sus sum, -i). **μεταστροφή**, conversio, *θ*. **μετασχηματίζω**, transfiguro, transformo, -are, aliquid *ή* aliquid || — **ομαι**, me transfiguro. **μετασχημάτισις**, *ή*, **μετασχηματισμός**, *δ*, transfiguratio, *θ*. **μετάταξις**, *ή*, mutatio aciei. **μετατάσσω**, *και* **μετατάττω**, ordinem mutō. **μετατίθημι** 1) transpono, -ere; transfero, -erre 2) — **εμαι**, transpono; -ere; mutō, -are, aliquid *3) *νεοελ.* **μετατίθημι** (*μετέθεσά*) *τινα* *ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Γαλλίαν*, transiero (transtuli), moveo (movi) aliquem ex Italia in Galliam. ***μετατοπίζω**, loco moveo. ***μετατόπισις**, *ή*, motioe loco. **μετατρέπω**, convertō (-rti, -rsum, -ere) aliquid. **μετατρέφω**, educo inter aliquos. **μετατρέχω**, transcurro, -ere. **μετατροπή**, *ή*, commutatio, *θ*. **μετατροπία**, *ή*, conversio, *θ*. **μετατυπώω** -*ω* 1) transformo *2) — **βιβλίον**, librum rursus im-primō. **μετατύποις**, *ή* 1) transforma-

tio· 2) — βιβλλον, libri nova impressio
μετανδάω -ᾶ, interloquor, -i.

μετάφερω 1) transfero (-tuli, -latum, -erre) aliquem ἢ aliquid· 2) traduco (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 3) transpono.

μεταφοιτάω -ᾶ, transeo, -ire.

μεταφορά, ἡ translatio, ὅ.

μεταφορέω -ᾶ, transiero (in locum).

μεταφορικός, ἡ, ὄν, translatus, a, um; μεταφορικά ῥήματα (μεταφορά), verba translata.

μεταφορικῶς, per translationem; translative.

μεταφράζω, verro, converto, transfero, interpreto (aliquid)· μεταφράζω λόγον ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν, orationem e graeco in latinum converto· αὐταῖς λέξεσιν (κατὰ λέξιν) μεταφράζω συγγραφεῖα, scriptorem ad verbum exprimo, reddo, totidem verbis transfero, exprimo, reddo, ἂ ἑλληνιστὶ ἀνεγίνωσκον, λατινιστὶ μετέφραζον, ea quae legebam graece, latine redderam ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν μετεφράσθη, e graece in latinum conversus (translatus, interpretatus; est.

μετάφρασις, ἡ, interpretatio, onis, ὅ. translatio, -onis, ὅ. conversio, -onis, ὅ. *κακὴ μετάφρασις, liber male conversus, κατὰ λέξιν μετάφρασις, verbum e verbo expressum.

μεταφράστης ἢ μεταφραστής, ὁ, interpres, -etis, ἄ. translator, -oris.
*μεταφραστής, ἡ, ὄν, interpretabilis, e.

*μεταφύομαι, postea nascor.

*μεταφυσική, ἡ, metaphysica, -ae.
μεταφυτεία, (*μεταφύτευσις), ἡ, arborum translatio, -onis, ὅ.

μεταφυτεύω, arbores transiero; transplanto, -are, μεταφυτευθεῖς, εἶσα, ἐν, transplantatus, a, um.

μεταφωτίζω, iterum illumino.

μεταχαράσσω, denuo sculpo.

μεταχειρίζομαι 1) — τινός, contracto, -are, aliquid; tracto, -are, aliquid· 2) συνήθ. μεταχειρίζομαι τι,

tracto, -are, aliquid; utor (usus sum, -i) aliquid· — τὰ ὄπλα, arma tracto· ἐν τὰ ὄπλα —, arma bene utor· — τινὰ ἀσθηρῶς, tracto aliquem austere.

μεταχειρίσις, ἡ, μεταχειρισμός, ὁ, tractatio, -onis, ὅ. usus, us, ἄ.
μεταχέω, transfundo, -ere.

μεταχρόνιος, μετάχρονος, ὄν, tempore posterior.

μεταχρόννυμι (μεταχρωματίζω), alio colore imbuo ἢ initio (aliquid).

μεταχωρέω -ᾶ, secedo, -ere.

μεταχώρησις, ἡ, secessio, -onis, ὅ.

μετάψυξις, ἡ, refrigeratio, -onis, ὅ.

μετεγγράφω, transcribo, -ere.

μετεγενερίζω, alio insero.

μετεγγέω, transfundo, -ere.

1. μέτεμι, versor inter aliquos, κυρ. ἀπρόσ. μετέστι μοί τινος, particeps sum alicujus rei· — μοι τούτου, particeps sum hujus rei.

2. μέτεμι (μετέρχομαι), quaero, -ere, aliquid· — ὑπατίαν, ambio consulatum· — τινὰ γάμοις, ambio aliquem connubis· — τινὰ, ulciscor aliquem· ἴδε μετέρχομαι.

μετεκβαίνω, transcendo, -ere.

μετεκβιβάζω εἰς ἑτέρας ναῦς, transfero in alias naves.

μετεμψυχῶ -ᾶ· 1) in aliud corpus animum transfero· *2) γεοελ. — οὔμαι, iu aliud corpus animus meus transmigrat.

μετεμψύχωσις, ἡ, trasmigratio animi in aliud corpus.

*μετεξετάζω, iterum examino, -are, aliquem.

*μετεξετάσις, iterata examinatio.

*μετεξεταστής, a, ὄν, iterum examinandus, a, um.

μετέπειτα, postea; deinde.

μετέρχομαι 1) — ὑπατίαν ἀγορονομίαν, consulatum, aedilitatem ambio· *2) γεοελ. — τέχνην, exerceo artem.

μέτεστι· ἴδε 1 μέτεμι.

μετέχω τινός, ῥημ. habeo aliquid cum aliquo.

μετεωρίζω τινὰ ἢ τι in sublime tollo ἢ sublimo (-are) aliquem ἢ

aliquid· || —ομαι, me sublimo, in sublime tollor, sublime ieror' δθ. elato animo sum.

μετεώρισις, ἡ, elevatio, θ.

μετεωρισμός, elevatio in altum; latr. tumor in altum sublatus.

μετεωρολογέω-ῶ, de rebus coelestibus (ἢ sublimibus) loquor.

μετεωρολογία, ἡ, sermo (tractatio) de rebus coelestibus.

μετεωρολόγος, ον, qui de rebus coelestibus verba facit (tractat).

μετέωρος, ον· 1) sublimis, ε· 2) ἐπὶ νεώς, fluctuans in alto mari·

3) μετφ. = **ταλαντεύμενος**, fluctuans.

μετεωροσκοπία, ἡ, speculatio rerum coelestium.

μετεωροσκόπιον, τό, instrumentum meteoroscopium.

μετεωροσκόπος, ον, sublimium (coelestium) rerum speculator.

μετοικεσία, ἡ, transportatio, θ.

μετοικέω -ῶ· 1) transmigro, -are·

*2) νεοελ. aedes commuto.

μετοίκησις, ἡ, migratio, θ.

μετοικίζω, transfero incolas; —

ομαι (= **μετοικῶ**), transmigro, -are.

μέτοικος, δ, inquilinus civis.

μετονομάζω, nomen alicujus muto

μετονομασία, mutatio nominis.

μετόπη, ἡ, intertignum, -i, οὐ.

μετόπισθε(ν), post; postea.

μετοπωρινός, autumnalis, ε.

μετουσία, ἡ, participatio, θ.

μετοχτέυσις, ἡ, deductio, θ.

μετοχτεύω, deduco (amnem).

μετοχή, ἡ· 1) = **μέθεξις**, participatio, θ. 2) γραμ. participium, οὐ.

μετοχικός, participialis, ε.

μετόχιον, τό, cella monastica.

μέτοχος, ον, particeps, (alicujus rei· δ **μέτοχος**, particeps.

μετρέω -ῶ τι· 1) metior, dime-

memsum, -i, οὐ. *2) νεοελ. = ἀριθμησις, numeratio (numorum).

μέτρησις, ἡ, mensio, θ.

μετρητής, δ, mensor, ἀ.

μετρητικός, ἡ, δν, mensuralis; metiendi peritus, α, um.

μετρητικῶς, mensuraliter.

μετρητός, ἡ, δν· 1) mensus, α, um· 2) mensurabilis, ε· 3) νεοελ.

μετρητά (ὄπιν. χρήματα), pecunia praesens ἢ numerata.

μετριάζω· 1) ἀμετ. μέτριός εἰμι, me diocris sum· 2) μεταβ. α') moderor (-atus sum, -ari) aliquid· β')

tempero, -are, aliquid.

***μετρίασις**, ἡ, **μετριάσμός**, δ, moderatio, θ. temperatio, θ.

***μετριάστικός**, ἡ, δν, moderator, temperator, -oris, ἀ.

μετρικός, metricus, α, um.

μετριοπάθεια, moderatio, θ.

μετριοπαθής, ἐς, moderatus in affectibus; moderatus, α, um.

μετριοπαθῶς, moderate.

μέτριος, α, ον, metrum non excedens, δθ. mediocris ε.

μετρίτης, ἡ, moderatio.

μετριοφρονέω-ῶ, modeste de me sentio.

μετριοφροσύνη, modestio.

***μετριοφρόνως**, modeste.

μετρίοφρων, modestus, α, um.

μετρίως· 1) = **μετὰ μετρίότητος**, moderate· 2) = **οὐ πολὺ**, modice.

μέτρον, τό· 1) mensura, θ. 2) modulus, ἀ. 3) metrum, -i, οὐ.

μετωνυμία, transnominatio.

μετωνυμικός, ἡ, δν, ad metonymiam pertinens.

μετωνυμικῶς, par metonymiam.

μετωπηδόν, in frontem.

μετωπιαίος, frontosus, α, um.

μετωπίς, ἡ, frontale, -is, οὐ.

μέτωπον, τό, frens, -ntis, θ.

μέχρι(ς)· 1) usque, usque, ad· 2) tenus (μετ' αἰτιατ.) μέχρις αὐθένος, colle tenus· 3) μέχρι τοῦδε, adhuc, ad hoc.

μή· 1) σύνδ. ne; non α') μή λέγε ταῦτα, ne dicas haec· β') ἐνόμιζον μή βούλεισθα αὐτόν, putabant eum non habere, in animo, γ') δέδοικα

μη τοῦτο γένηται, vereor he hoc fiat· δ') οὐ δύναμαι μὴ οὐκ ἐπαινεῖν, non possum non laudare· ε') μὴ γένοιτο! absit ut hoc fiat! στ') ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν τοῦτο, veto hoc facere· 2) οὐδ. ἐρωτηματ.=μήπως; num? 3) μὴ μετ' ἄλλων μορίων α') μὴ γάρ, μὴ γάρ γε, μὴ γάρ δῆ, absit enim· β') μὴ δῆ, μὴ δῆτα, absit vero· γ') μὴ οὔτι, ἀλλ' οὐδέ, non dicam sed ne quidem· δ') μὴ οὕτως, ὡς, non tam quam· ε') μὴ τι, μὴ τί γε, μὴ οὔτι, μὴ τοι, nedum multo magis, multo minus.

μηδαμῆ, nequaquam.

μηδαμινός, nullius pretii; nequam, ἀνθρώπος—homo nihil.

μηδαμόθεν, nulla ex parte.

μηδαμόσε, nullum in locum.

μηδαμοῦ, nusquam.

μηδαμῶς, nullo modo.

μηδέ, neque, nec.

μηδεῖς, —μία, —έν, nullus, a, um.

μηδέν, nullum (οὐσ.), nihil.

μηδενίς, ad nihilum redigo; extinguo, deleo, —ere, aliquid.

*μηδενικόν, nullum (οὐσ.); nihil.

*μηδενισίς, ἡ μηδενισμός, δ, in nihilum extinctio;

μηδέποτε, nunquam.

μηδέπω, nondum; necdum.

μηδεπώποτε, nullo tempore.

μηδέτερος, neuter, a, um.

μηδίξω, Medos imitor.

μηδικός, ἡ, όν, medicus, a, um·

|| —τά μηδικά, bella Persica.

μηδόλωσ, nullo modo.

μηκάομαι—ἄμαι· 1) ἐπι προβ. balo, —ire· 2) ἐπι αἰγός, mutio, —ire.

μηκασμός, δ, balatus, —us, ἄ.

μηκέτι, non amplius.

μήκιστα, longissime.

μήκιστος, longissimus, a, um.

μήκος, τό· 1) longitudo, —inis, θ. 2) =τό περίμηκες, proceritas, —atis, θ. 3) ἐπι τόπον, χροόνον, spatium, —i, οὐ. *4) νεοελ. κατά—τοῦ ποταμοῦ, secundum fluvium.

μηκύνω, longum facio (aliquid); traho aliquid in longum.

μήκων, ἡ, papaver, —eris, οὐ.

μηκωνικός, papavereus, a, um.

μηκόνιον, τό, neconium, οὐ.

μηλέα, ἡ, malus, i, θ.

μήλη, ἡ, specillum, —i, οὐ.

μηλίξω, colore malum refero.

μήλινος, ἡ, ον, μέlinus, a, um.

μηλίτης οἶνος, vinum e malis.

μηλοειδής, ἐς, malo similis.

μηλολόνη, ἡ, melolonthe, θ.

1. μήλον, τό, ovis, —is, θ. ονηθ. ἐν τῷ πληθ. μήλα, becudes, —um.

2. μήλον τό, malum, οὐ. pomum.

μηλοφόρος, ον, pomifer, a, um; pomosus, a, um.

μηλών, δ, pometum, —i, οὐ.

μηλωτή, ἡ, pellis ovina.

1. μῆν (μηνός), δ· 1) mensis, —is, ἄ. *2) νεοελ. ἐν Ἀθήναις τῇ 2α Ὀκτωβρίου, Athenis die secundo mensis Octobris, ante diem sextum Nonas Octobres.

2. μῆν (ἐπιρ.) vero; profecto.

†μηναιόν, τό, manaeum, —i, οὐ.

μήνη, ἡ, luna, —ae, θ.

*μηνιαῖον, τό, merces menstrua; locationis pretium.

μηνιαῖος, menstruus, a, um.

μήνιγξ, ἡ, membrana cerebri.

μήνις, ἡ, ira permanens.

μηνίσκος, δ, lunula, —ae, θ.

μηνίω, irascor, —i.

μηνοειδής, ἐς, lunatus, a, um.

μήνυμα, τό, indicium, —ii, οὐ.

μήνυσις, ἡ, indicatio, θ.

μηνυτέον, indicandum est.

μηνυτής, δ, index, —icis, ἄ.

μηνύτωρ, δ, nuntiator, —oris, ἄ.

μηνύω· 1) = δηλώ, indico, —are·

2) μηνύω (=καταμηνύω) τινά ἢ τί τινι, indico (licetum ἢ aliquid alicui· 3) μηνύω (=ἀναγγέλλω) τι εἰς τινα πρὸς τινα, nuntio alicui aliquid, certiore facio alicquem de re· *4) α') =παραγγέλλω, praecipio (—pui, —ere) alicui aliquid (ut veniat)· β') scribo, significo (—are), alicui aliquid.

μῆ οὐ, ἴδε μῆ.

μήποθεν, necunde.

μήποτε, ne quando.

μήπου, necubi.

μήπω, nondum· μήπω γε, necdum

μήπως, ne quo modo.

μηρός, δ, femur, femoris (καὶ ieminis), οὐ.

μηρυκάω, μηρυκίζω, μηρυκάομαι -ώμαι, rumino, -are· μηρυκίζων, ruminalis· *μηρυκάσσοντα, ruminalia.

μηρυκισμός, δ, ruminatio, θ.
μηρύσομαι, contraho (aliquid).
μήτε, neque, nec.

μήτηρ, ἡ, mater, -tris, θ.
μήτι, nedum.

μήτις, μήτι (γεν. μή τιος)· nequis, nequid και nequi, nequae.

μήτοι, nedum.

μήτρα, ἡ, matrix, θ. uterus, θ.
μητρὰδέλφη, μητρὰδέλφος, ἡ, matertera, -ae, θ.

μητρὰδέλφος, δ, avunculus, ἀ.
μητραλοίας, δ, matricida, -ae, ἀ.
μήτριος, α, ον, μητρικός, ἡ, ὄν, maternus, a, um.

μητρικῶς, matris more.

μητρόθεν, α, matre.

μητροκτονέω -ῶ, matrem occido.

μητροκτονία, matricidium, οὐ.

μητροκτόνος, ον, matricida.

μητρόκτονος, ον, a matre interfectus, a, um.

μητρολίτης, δ, matricida, ἀ.

μητρόπολις, ἡ· 1) metropolis, -is, θ. caput, -itis, οὐ. † 2) Ecclesia cathedralis, major, episcopalis.

μητροπολίτης, δ· 1) metropolita, ἀ. † 2) metropolitanus episcopus· *—ικός ναός· Ecclesia cathedralis.

μητρότης, ἡ, matertitas, θ.

μητροφόνος, ον, matricida, -ae, θ.

μητριυία, ἡ, noverca, -ae, θ.

μητριυός, δ, vitricus, -i, ἀ.

μητρῶον, τό· 1) ὄλον τό Ἀθήνησι δημός. γραμματοφυλάκιον, tabularium -i, οὐ. *2) νεοελ. —κατάλογος, matricula, -ae, θ. album, -i, οὐ.

μητρῶος, maternus, a, um.

μηχανόμῃ -ῶμαι· 1) machinor (-atus sum, -ari) aliquid· 2) molior (-itus sum, -iri) aliquid.

μηχανή, ἡ, machina, θ.

μηχάνημα· 1) mechanema· 2) machinamentum, οὐ. 3) molimen.

μηχάνησις, machinatio, molitio.

μηχανητής, δ· 1) machinator, -oris, ἀ. 2) molitor, -oris, ἀ.

μηχανικός, ἡ, ὄν, machinarius, a, um; machinalis, e.

*μηχανικῶς, sine mente ac ratione; sine iudicio.

μηχανοποιός, δ, machinarum faber; machinator, ἀ. [excogito.

μηχανορραφέω -ῶ, ρῆμ. fraudes μηχανορραφία, ἡ, fraudum excogitatio; sutēla, -ae, θ.

μηχανορράφος, δ, fraudis artifex μηχανουργός, machinas fabricans.

μία, ἡ, una (γεν. unius).

μιαίνω· 1) inquino, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) contamino, -are· 3) foedo, -are· 4) polluo (-ni, -ūtum, -ere) aliquid· 5) violo ἢ vitio, -are, aliquid.

μιαιφονέω -ῶ, contamino me sanguine; polluo me caede.

μιαιφονία, ἡ, contaminatio e caede; caedes nefaria et scelerata.

μιαιοφόνος, ον, qui se caede polluit ἢ contaminavit.

μιανσις, ἡ, pollutio, θ.

μιαρία, ἡ, impuritas, θ.

μιαρός, ἀ, ὄν, pollutus, a, um.

μιαρῶς, pollute; sceleste.

μιασμα, τό, contagium, οὐ.

*μιασματικός, ἡ, ὄν, μιασματώδης, es, contagiosus, a, um.

μιασμός, δ, contaminatio, θ.

μιάστωρ, δ, contaminator, ἀ.

μυγάς, δ· 1) promiscuus, μυγάδες, hominum colluvies, homines promiscue convenae· *2) νεοελ. δ, ἡ, μυγάς, mixtus, mixticius, a.

μύδα, μύδην, mixtum.

μύγμα, τό· 1) mixtura, ae, θ. permixtio, θ. *2) μετφ. ὁ βίος μύγμα λύπης καὶ χαρᾶς ἐστί, totam vitam miscend dolor et gaudium.

μίσγνυμι, μίσγνῶ, μίσγω (νεοελ. σμίγω), misceo, permisceo (-cui, mixtum, -ere) alicui aliquid ἢ aliquid aliqua re· || —γνυμαι, me misceo ἢ misceor, -eri (alicui ἢ cum aliquo).

*μικράνω, ἴδε μικρύνω.

μικρόβιος, ον, breve tempus vivens, brevis aevi.

μικρογραφέω -ῶ, vocali o scribo.
 μικρογραφία, ἡ· 1) scriptio vocali, φ. *2) νεοελ. tabella minor.
 μικρολογία -ῶ καὶ συνηθ. μικρολογέομαι -οῦμαι· 1) minute dico· 2) sordide et parce facio.
 μικρολογία, ἡ· 1) minutiloquium οὐ· 2) parsimonia sordida.
 μικρολόγος, ον· 1) res parvas magni aestimans· 2) sordidus.
 μικρόν, ἴδε μικρός.
 *μικρόνοια, ἡ, hebes ingenium.
 *μικρότους, ουν, homo hebeti ingenio.
 *μικροπονηρία, ἡ, astutia, φ.
 *μικροπόνηρος, ον, astutus (a, um); veterator.
 μικροπρέπεια, ἡ, illiberatitas, φ.
 μικροπρεπής, ἐς, sordidus, a, um; illiberalis, e.
 μικροπρεπῶς, sordide.
 μικρόρειν, μικρόρεις, δ, ἡ, parvum nasum habens.
 μικρός (ἢ μικρός), ἄ, ὄν· 1) parvus, a, um· 2) paulus, a, um· 3) exiguus, a, um· 4) = λεπτός, minutus, a, um· 5) μικρός τις, πάνυ μικρός, parvulus, a, um· 6) μικρόν (ἐπίρ.) parum; paulum· 7) παρὰ μικρόν, μικροῦ δεῖν, prope, propemodum· 8) συγκρ. μικρότερος, α, ον, minor, -us (-oris), ὑπερθ.
 μικρότατος, η, ον, minimus, a, um· *9) φράσεις νεοελ. α') μικρόν πνεῦμα, mediocre ingenium· β') δι' ὑποκορ. μικρόν βιβλίον, libellus· γ') ἐπι καταγ. μικρός (=ταπεινός) ἀνθρώπος, parvus, humilis homo· δ') τα μικρά (τῶν ζώων), catuli, pulli, -orum, ἄ. πλ.
 μικρόσημος, parvus habitu.
 μικρότης, ἡ, parvitas, φ.
 μικρόψυχος, pusillanimis, e.
 μικρύνω (ἢ σμικρύνω), parvum aliquid reddo.
 μικρῶς, parvum; leviter.
 μικτέον, miscendum est.
 μικτός, ἡ, ὄν, mixtus, a, um.
 μίλαξ, ἡ, taxus, -i, φ.
 μιλάζω, per milliaria dimetior.
 μίλιον, τό, mille passus.
 μιλτεῖον, τό, vas minio plenum.

μίλτειος, α, ον, minio factus.
 μιλτινός, η, ον, miniacus, a, um.
 μίλλτος, ἡ, rubrica (δῆλ. terra).
 μιλτώω -ῶ, rubricā tingo (aliquid); minio, -are, aliquid· μεμιλωμένος, η, ον, miniatus, a, um.
 μιλτώδης, ἐς, rubricosus, a, um.
 μιλτωτός, miniatus, a, um.
 μιμέομαι -οῦμαι, imitor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid.
 μιμηλός, ἡ, ὄν, imitans, -ntis; imitandi peritus, a, um.
 μίμημα, τό, imitamen, οὐ.
 μίμησις, ἡ, imitatio, φ.
 μιμητός, imitandus, a, um.
 μιμητής, δ, imitator, -oris, ἄ.
 μιμητικός, ἡ, ὄν, imitandi peritus a, um, φ.
 μιμητικῶς, imitando.
 μιμητός, ἡ, ὄν, imitabilis, e.
 μιμικός, ἡ, ὄν, mimicus, a, um.
 μιμνήσκω, in memoriam revoco, συνηθ. μιμνήσκομαι (μνησθήσομαι, ἐμνήσθη) τινός, recorder (-atus sum, -ari) aliquid.
 μῖμος, δ· 1) = μιμητής, imitator, ἄ. 2) = μίμησις, imitatio, ἄ. 3) σατυρ. κωμῶδ. mimus, -i, ἄ.
 μιμῶ, ἡ, simia, -ae, φ.
 μιμωδός, δ, mimi cantor.
 μίνυον, τό, minium, -i, cū.
 μινυρίζω, minutio, -ire.
 μινυρισμός, δ, minuritus, φ.
 μίξ, mistim; promiscue.
 μιξάνθρωπος, semihomo.
 μίξις, ἡ· 1) mixtio, φ. mixtura, φ. 2) concubitus, us, ἄ.
 μιξοβάρβαρος, ον, semibarbarus.
 μιξοπάρθενος, semivirgo.
 μιξοπόλιος, semicanus, a, um.
 *μισαλλοδοξία, ἡ, odium opinionum aliorum de rebus divinis.
 *μισαλλόδοξος, ον, ἐπ. aliorum de rebus divinis opiniones haud leniter ferens.
 μισανθρώπιος -ῶ, homines odi.
 μισανθρωπία, ἡ· 1) odium hominum· 2) νεοελ. morositas, φ.
 μισάνθρωπος, ον· 1) hominum osor· *2) νεοελ. morosus, a, um.
 μίσγω (κ. σμίγω), misceo, -ere; — (κ. σμίγομαι), misceor, -eri.

μισέλλην, δ, ἡ, graecorum osor.
*μισελληνομίος, δ, odium in
graecos.

μισέω-ᾶ, odi (aliquem ἢ aliquid)
-odeo prosequor (aliquem); -οῦμαι,
in invidia, in odio sum.

μίσημα, τό, odium, -ii, οὐ.

μισητής, δ, osor, -oris, ἄ.

μισητός, ἡ, δν, odiosus, a, um.

μισητῶς, odiose.

μισθαγρέω -ᾶ, mercede operam
meam loco.

μισθίος, mercenarius, a, um.

μισθοδοσία, ἡ, mercedis solutio.

μισθοδοτέω -ᾶ, mercedem do ἢ
solvo -οῦμαι, mercedem fero.

μισθοδότης, δ, qui mercedem
solvit.

μισθός-1) merces, -edis, θ. 2)
γερονομίας —, salarium, -ii, οὐ. 3)
στρατ. —, stipendium, -ii, εὐ.

μισθοφορά, ἡ, stipendium, οὐ.

μισθοφορέω -ᾶ, εἶμ. mercedem
capio.

μισθοφόρος, ον, mercenarius, a,
um, stipendiarius, a, um.

μισθώω -ᾶ, mercede loco ἢ ἀπλ.
loco (-avi, -are) aliquem ἢ ali-
quid -οῦμαι τι, (mercede) con-
duco (-xi, -ere) aliquid.

μισθώμα, τό, merces, -edis, θ.

μισθώσιμος, locaticius, a, um.

μισθώσις, ἡ· 1) locatio, -onis, θ.
2) conductio, θ.

μισθωτής, δ, conductor, ἄ.

μισθωτός, mercenarius, a, um.

μισογύνης, osor mulierum.

μισόδημος, osor populi.

μισόδιμος, ον, litium osor.

μισόξενος, osor peregrinorum.

μισόπαις, osor liberorum.

μισοπάτωρ, patri inimicus.

μίσος, τό, odium, -ii, οὐ.

μίσχος, δ, pediculus, -i, ἄ.

μίτος, δ, licium, filum, οὐ.

μιτόω -ᾶ, licia tendo.

μίτρα, ἡ, mitra, -ae, θ.

μιτροφόρος, mitratus, a, um.

μιτρίον, τό, mitrula, mitella, θ.

μιτροφορέω -ᾶ, mitram gesto.

μίτυλος, ον, mutilus, a, um.

μνάα -ᾶ, ἡ, mina, -ae, θ.

μνάσμαι -ᾶμαι, uxorem peto.

μνεία, ἡ, mentio, -onis, θ.

μνήμα, τό· 1) monumentum, -i,
οὐ. 2) sepulcrum, -i, οὐ.

μνημεῖον, τό· 1) monumentum,
-i, οὐ. 2) sepulcrum, -i, οὐ.

μνήμη, ἡ· 1) memoria, -ae, θ.
2) = τό μνημονικόν, memoria.

μνημονευτικός, memorialis, e.

μνημονεύω τιός ἢ τι, memoro
(-avi, -are) aliquem ἢ aliquid· ||

-ομαι, memoror, celebror (-atus
sum, ari).

μνημονικός, ἡ, δν· 1) memori-
osus, a, um. 2) = μνημνικόν ἔχων,
memor, -oris· 3) τό μνημονικόν,
memoria, θ.

μνημοσύνη, ἡ, memoria, θ.

μνημόσυνον, τό· 1) monumen-
tum, οὐ. 2) memoraculum, -i, οὐ.

μνήμων, ον, memor, -oris.

μνησικακέω -ᾶ, mali ἢ injuriae.
acceptae memor sum.

μνησικακία, ἡ, injuriarum me-
moriam.

μνησικακος, ον, injuriae ac-
ceptae memor.

μνηστεία, ἡ· 1) petitio uxoris· 2)
petitio honorum· 3) = μνήστευσις.

μνήστευα, ἡ, pronuba, -ae, θ.

μνήστευσις, ἡ, petitio uxoris.

μνηστεύω· 1) nuptias ambio; uxo-
rem peto· || μετφ. ambio aliquid·

2) μνηστεύω τὴν θυγατέρα τινί· fi-
liam alicui spondeo ἢ despondeo·

|| -ομαι τινι, despondeo mihi ali-
quem· *3) νεοσλ. (ἐπὶ γυν. καὶ ἀν-
δρός), filium ἢ filiam alicui spon-
deo ἢ despondeo (-si, -nsum, -are).

μνηστή, ἡ, sponsa, -ae, θ.

μνηστήρ, procus; sponsus, ἄ.

μνήστις, ἡ, memoria, -ae, θ.

μογγός, δν, qui voce est obtusa.

μογέω -ᾶ, laboro, -are.

μόγις, aegre; vix.

μόδιος, δ, modins, -ii, ἄ.

μοῖρα, ἡ· 1) = μέρος, μερίδιον, pars,
-rtis, θ. portio, -onis, θ. 2) μαθη-
ματ. gradus, -us, ἄ. 3) ἐν μοῖρα τι-
γός (= ἀντι τιγός), vice alicujus, in-
star alicujus· 4) = τιμή, honor· ἄ.
aestimatio, θ. 5) = τύχη, sors, -rtis,

θ. 6) = *είμαρμένη*, fatum, -i· 7) *Μοῖρα*, Parca.

μοιράζω, divido (-si, -ere).
μοιραῖος, α, ον, fatalis, e.
μοιραῖως, fataliter; fatio
μοιχαλῖς, adultera moecha, θ.
μοιχεία, ἡ, adulterium, οὐ.
μοιχευτής, ὁ, adulter, -i, ἄ.
μοιχεύτρια, ἡ, adultera, -ae, θ.
μοιχεύω, moechor, -ari, adultero (aliquam); adulterium facio committo cum aliena uxore || —ομαι, adulterio vitior, stupror (ab aliquo).
μοιχίδιος, adulterinus, a, um.
μοιχικός, in adulteria pronus.
μοιχικῶς, adulterorum more.
μοιχός, ὁ, adulter, ἄ.
μόλιβος κτλ. ἴδε *μόλυβδος κτλ.*
μόλις, aegre; vix.
μόλοχη, ἡ, malva, -ae, θ.
μολπή, cantus cum saltatione.
μόλυβδαινα, ἡ, plumbago, θ.
μόλύβδεος -οῦς, ἡ, οὖν, plumbus, a, um; plumbatus, a, um.
μόλύβδινος, ἴδε *μόλύβδεος-οῦς*.
μόλυβδῖς, ἡ, plumbum, οὐ.
μόλυβδος, ὁ, plumbum, -i, οὐ.
μόλυβδόχρως -ους, -ουν, plumbi colorem habens.
μόλυβδωσις, plumbatura, -ae, θ.
μόλυβδωτός, plumbatus, a, um.
μόλυνσις, ἡ; inquinatio, θ.
μόλυνω· 1) polluo (-ui, -utum), ere, aliquid, *μετφ.* — (=διαφθείρω) *τινά*, polluo aliquem (virginem)· 2) inquino, -are, aliquem ἢ aliquid — *ομαί τι*, me inquino ἢ inquino aliqua re (*κακία*, vitiis)· 3) contamino, -are.
μόλυσμα, τό· 1) = *κηλῖς*, macula, -ae, θ. 2) contaminatio, θ. contagium, οὐ. piaculum, οὐ.
μόλυσματώδης, inquinatus.
μόλυσμός, ὁ, inquinatio θ.
μομφή, ἡ· 1) = *μεμψιμοῖα*, querela, querimonia, -ae, θ. 2) = *ψόγος*, reprehensio, -onis, θ.
μοναδικός, ἡ, ὄν, singularis, e.
μονάζω, solitariam vitam ago; solus dego.
μοναξία, ἡ, solitudo.
μοναρχέω -ῶ, solus impero —

οῦμαι, unius imperio subeo.

μονάρχης, ὁ, rex; summus princeps; dominus.
μοναρχία, ἡ, unius imperium; imperium singulare.
μοναρχικός, régis, a, um.
μοναρχικῶς, regie.
μονάς, ἡ· 1) unitas, -atis, θ. unio, -onis, θ. 2) *φιλοσοφ.* monas, θ.
μονασμός, ὁ, vita solitaria.
μοναστηριακός, ἡ, ὄν, monasterialis, e.
μοναστήριον, monasterium, οὐ.
μοναστής, ὁ, monachus, οὐ.
μοναστικός, monasterialis, e.
μοναχή, unice; singulariter.
μοναχή, ἡ, monacha, -ae, θ.
μοναχικός, monasticus, a, um.
μοναχός, ὁ, monachus, -i.
μονή, ἡ· 1) mansio, -onis, θ. † 2) monasterium, -ii, οὐ.
μονήμερος, ον, unius diei.
μονήρης, solitarius, a, um.
μόνιμος, ον, stabilis, e; immobilis, e; firmus, a, um.
μονιμότης, ἡ, stabilitas, θ.
μονιμῶς, stabiliter.
μονόγαμος, ὁ, monogamus, ἄ.
μονογενής, ἑς, unicus, a, um. μ. *νίος*, unicus gnatus.
μονόγραμμα, monogramma.
μονόζυγος, unijugus, a, um.
μόνοκερως, ὁ, unicornus, ἄ.
μόνοκλιωνος, monoclonos en.
μονοκοιτέω -ῶ, solus cubo.
μόνολογος (*ἐν θεάτρῳ*), canticum, ἰ.
μόνολυκος, ὁ, lupus solitarius.
μονομαχέω -ῶ, singulari certamini pugno.
μονομαχία, ἡ· 1) *ἐν ἀμφιθ.* gladiatoria, θ. 2) singulare certamen.
μονομαχικός, gladiatorius.
μονομαχικῶς, gladiatorie.
μονομάχος, gladiator, ἄ.
μονομερής, ἑς· 1) unius partis· * 2) — *κρίσις*, iudicium rem ab una tantum parte spectans.
μονομερῶς κρίνω, *ἐξετάζω* iudico re ab una tantum parte spectata.
μόνοφθαλμος, unoculus, a, um.
μόνον· 1) solum; modo· 2) tantum
τῷ ὀνόματι μόνον, nomine tantum.

μονόφυλον, linter -tris, θ.
 μονοπάτιον, semita, -ae, θ.
 μονοπωλείον, τό, monopoliūm οὐ.
 μονοπόλης, δ, monopōla, -ae, ἄ.
 μονοπόλιον, τό = μονοπωλείον.
 μόνορχης, δ, unitestis, -is, ἄ.
 μόνος, η, ον, 1) solus, a, um, (γ. solius, δ. soli)· 2) unus, a, um· 3) δ μόνος, unicus, a, um· 4) νεοτλ. μόνος ἐγώ, nemo praeter me.
 μονοσάνδαλος, ον, επίθ. uno calceo indutus.
 μονοσύλλαβος, monosyllabus.
 μονότης, ἡ, 1) unitas, -atis, θ. 2) vita caelebs, caelibatus, us, ἄ.
 μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor; una spir. tús ac soni intentio.
 μονότονος, ον, uno tenore procedens; μετφ. omni varietate carens; || *τό μονότονον, nulla varietas.
 μονοτόνωσ, eodem tenore; μετφ. sine ulla varietate;
 μονότροπος, ον· 1) unius modi; 2) solitarius, a, um.
 μονόφθαλμος, unoculus, a, um.
 μονόφθογγος, ον, επίθ. unum sonum habens.
 μονόχειρ, δ, ἡ, unimanus.
 μόνω, -ῶ, solum relinquo; sejungo, -ere; desolo, -are (aliquid aliquem)·—οἶμαι, solus relinquo, -i· || μονωθεῖς, εἶσα, ἐν, solus relictus, a, um· || μεμονωμένος, η, ον· ab hominum societate sejunctus, a, um.
 μονωδία, ἡ, canticum, -i, οὐ.
 μονώνυξ, μονώνυχος, solidam et non fissam habens unguam.
 μόνως, solum; tantum.
 μόνωσις, ἡ, desolatio, θ.
 μονωτικός, solitarius, a, um.
 μορέα, ἡ, morus, -i, θ.
 μόριον, τό, 1) particula, -ae, θ. 2) γεννητικά —a, genitalia —um, οὐ.
 μορμολύκειον, τό, larva, -ae, θ. τὰ —a, maniae, -arum, θ. πλ.
 μορμυρίζω, μορμύρω· murmuro; || τό μορμυρίζειν, murmur, οὐ.
 μορμώ, ἡ, 1) larva, -ae, θ. 2) ἡ Μορμώ, Mania, -ae, θ.
 μόρον, τό, morum, -i, οὐ.
 μόρος, δ, fatum, -i, οὐ.
 μόρσιμος, ον, fatalis, e.

μορφάζω, vultum varie fingo; os distortueo, -ere.
 μορφασμός, δ, oris depravatio.
 μορφή, ἡ, 1) forma, θ. figura, θ. formatio, θ. 2) species.
 μορφώ, -ῶ formo, figuro, -are, aliquid, μετφ. formo, excolo; || —οἶμαι, formam accipio· || *μετφ. ne excolo; || μεμορφωμένος, η, ον· doctrinā excultus, a, um.
 μόρφωμα, formamentum, οὐ.
 μόρφωσις, ἡ, formatio, θ. formatura, cultura, ae, θ.
 μορφωτής, μορφωτής, formator.
 μορφωτικός, ἡ, όν, formativus, a, um; formandi vim habens.
 μοσχάριον, τό, vitulus, -i, a.
 μοσχάς, ἡ, vitula, -ae, θ.
 μόσχειος, vitulinus, a, um.
 μόσχευμα, τό, surculus, -i, ἄ.
 μόσχευω, surculis ex arbore demptis sero; insero, planto.
 *μοσχοβόλος, ον, qui gratum odorem diffundit; bene olens.
 *μοσχοβολέω, -ῶ, gratum odorem diffundo; bene oleo.
 μοσχοκάρυον, τό, nux odorata.
 μόσχος, δ, 1) vitulus, juvenex, ἄ. θηλ. vitula, juvenca, θ. 2) = μόσχευμα· 3) ἄρωμα muscus, ἄ.
 μοτὸν και μοτός, linamentum, οὐ.
 μοτόω, -ῶ, linamentum in vulnera immito ἢ impono.
 *μουγγρίζω, mugio, -ire.
 *μούγγρισμα, mugitus, -us, ἄ.
 *μουδιάζω, torpesco, -ere.
 *μούδιασμα, τό, torpor, -oris, ἄ.
 *μούμμα, ἡ, medicatum corpus.
 μουσα, ἡ, musa, -ae, θ.
 μουσεῖον, τό, 1) muséum ἢ mosium, οὐ. 2) = ψηφοδέτημα, mosivum, οὐ.
 μουσειάω, -ῶ, mosivo obtego.
 μουσική, ἡ, musice, -es, θ. musica, -ae, θ.
 μουσικός, musicus, a, um.
 μουσικῶς, musice, concinne,
 μουσόληπτος, a Musis adflatus.
 μουσομανής, cantu insaniens.
 μουσομανία, ἡ, furor musicus.
 μουσοποιός, όν, qui carmina scribit; qui musicas artes exercet.

μουστραφής, ἐς, a Musis nutritus, a, um. δὲ.—doctus a um.
 μουσουργία, modulatio mnsica.
 μουσουργός, δ. 1) cantor, -oris, ἄ. 2) musicus, -i, ἄ.
 μούστον, τό, mustum, οὐ.
 μουσφός, carmina componens.
 μοχθέω ᾧ, laboro, -are.
 μόχθημα, τό, labor, -oris, ἄ.
 μοχθηρία, ἡ, malitia, -ae, θ.
 μοχθηρός, ἄ, δν. 1) = πολὺμοχθος, laboriosus, a, um. 2) = κακός, malus improbus malitiosus, a, um.
 μοχθηρῶς, malitiose.
 μοχθίζω, laboro, -are.
 μόχθος, δ. 1) labor, -oris, ἄ. 2) = τάλαιπωρία, aerumna, -ae, θ.
 μοχλευτής, δ, vectarius, -ii, ἄ.
 μοχλός, δ, vectis, -is, ἄ.
 μνάγρα, ἡ, mscipula, -ae, θ.
 μυαλός κτλ. ἴδε μυελός κτλ.
 μυδάω -ᾧ. 1) madeo, -ere. 2) = ἐύρωτιᾷ, mucresco, -ere.
 μύδησις, mucor, -oris, ἄ.
 μύδροσ, δ. 1) ferrum ignitum. 2) massa ignea. 3) lapis igneus.
 μυέλινοσ, medullinus, a um.
 μυελόεισ, ἐσσα, εν, medullulosus.
 μυελόν, τό, μυελός, δ. 1) medulla, -ae, θ. *2) γεοελ. ὁ τῆσ κεφαλῆσ—celebrum, -i, οὐ.
 μυελώδησ, medullulosus, a, um.
 μνέω -ᾧ, initio, -are. || initiatus, μεμνημένος, η, ον, initiatus, a, um.
 μύζω, mussito; -are.
 μύημα τό, initiamentum, οὐ.
 μύησισ, ἡ, initiatio, θ.
 μυθέομαι-οὔμαι, fabulor, -ari.
 μύθευμα, τό, fabula, -ae, θ.
 μυθεύω, fabulor, -ari.
 μυθικός, ἡ, ὄν, fabularis, e.
 μυθικῶσ, fabulose.
 *μυθιοτόρημα, τό, fabulosa narratio.
 μυθιοτορία, ἡ, historia fabularis; mythistoria, -ae, θ.
 μυθιοτορικός, mythistoricus.
 μυθιογραφέω -ᾧ, fabulas scribo.
 μυθιογράφωσ, fabularum scriptor ἢ auctor, fabulator, -oris.
 μυθιολογέω -ᾧ, fabulor, ari.
 μυθιολόγημα, narratio fabulosa.

μυθιολογία, ἡ. 1) narratio fabularum. 2) deorum fabulosa historia fabulae de diis; mythologia.
 μυθιολογικός, ἡ, ὄν, ad fabulas de diis pertinens.
 μυθιολόγωσ, fabulas de diis narrans fabulator, -oris.
 μύθος, δ, fabula, -ae, θ.
 μυθιώδησ, ἐσ, fabulosus, a, um.
 μυθιοδώσ, fabulose.
 μυτία, η, musca, -ae, θ.
 μυκάομαι-ᾧμαι, mugio, -ire.
 μυκηθμός δ, mugitus, -us, ἄ.
 μύκημα, μύκησισ = μυκηθμός.
 μυκητής, δ, mugitor, ἄ.
 μύκοσ, δ, mucus, -i, ἄ.
 μυκήρη, δ, naris, -is, θ.
 μυκηρίζω, naribus utor.
 μυκηρισμα, τό, μυκηρισμός, δ, nares, -ium, θ. nasus, -i, ἄ.
 μυκηριστής, δ, nasutus, -i, ἄ.
 μυλαίτοσ, molendarius, a, um.
 μύλαξ, δ, lapis molaris.
 μύλη, ἡ, mola, -ae, θ.
 μυλίας, δ, lapis molaris.
 μυλικός, ἡ, ὄν, molaris, e.
 μυλίτησ λίθοσ, moliris lapis ἢ ἀπλ. molaris, -is, θ.
 μυλόδοנוσ δ, molaris (dens).
 μυλοειδήσ, ἐσ, μυλώδησ, ἐσ, similis lapidi molari, δθ. = rotundus.
 μύλοσ, δ, mola, -ae, θ.
 μυλωθρέω -ᾧ, molo, -ere.
 μυλωθρός, δ, pistrinarius, ἄ.
 μυλών, δ, pistrinum, -i, οὐ.
 μύξα, ἡ, mucus -i, ἄ.
 μυξώδησ, ἐσ, mucosus, a, um.
 μυοκτόνοσ, muricidus, a, um.
 μυοπάρων, εἶδοσ πλολον, myoparō, -on's, ἄ.
 μύραινα, ἡ, muraena, -ae, θ.
 μυρεψία, μυρεψική, ἡ, unguentaria, -ae, θ. (ὑπον. ars).
 μυρεψός, δ, unguentarius, ἄ.
 μυριάκισ, millies.
 μυριάσ, ἡ, decem millia.
 μυρίζω. 1) unguentis illino; μεμυρισμένος, η, ον, unguentatus. *2) γεοελ. = ὄζω, oleo (bene male).
 μυρικη, ἡ murica, -ae, θ.
 μυριόενκροι, μάχαι, pugnae, -ubi permulti cadunt.

μυριοπλάσιοι, αι, α, infinitis partibus plures.

1. μυρίοι, αι, α, mille; sexcenti, ae, a innumerōi, ae, a.

2. μύριοι, αι, α, decies mille ἢ decem millia.

μυριοσημόριον, τό, decies mil-lena pars.

μυριοστός, decies millesimus.

μυρίπνοος οὖς, unguenta spirans

μυριστικός, ἡ, ὄν, odoros, a, um.

μυρμηκίασις, ἡ, μυρμηκιασμός, δ, fornicatio, ὅ.

μυρμηκίζω, μυρμηκιάω -ᾶ, for-mico, -are.

μυρμηκίον, τό· 1) formicula, -ae, ὅ. 2) νόσος, myrmecium, ὄ.

μύρμηξ, δ, formica, -ae, ὅ.

*μυρολογέω -ᾶ, neniam canto.

*μυρολόγιον, nemia ἢ naenia.

μύρομαι, fleo ploro, lamentor.
μύρον· 1) unguentum, ὄ. odor-es, ὅ. πλ. 2) τὸ ἅγιον—, chrisma, ᾶ
μυροποιός, δ, unguentorum con-fector.

μυροπωλεῖον, τό, unguentaria ta-berna; myropolium, -ii, ὄ.

μυροπώλης, δ, unguentarius, ᾶ.

μυροπωλῆς, ἡ, unguentaria, ὅ.

μυροφόρος, unguentum portans.

μυρόω -ᾶ, unguo, -ere.

μύρρα, ἡ, myrrha, -ae, ὅ.

μυρίνη, ἡ, myrtus, -i, ὅ.

μυραίνη, ἡ, myrtus, -i, ὅ.

μυραίνιος, myrteus, a, um.

μύρτινος, η, ὄν, myrteus, a, um.

μυρτία, ἡ, myrtus, -i, ὅ.

μύρτινος, myrtinus, a, um.

μύρτον, τό, myrtum, -i, ὄ.

μύρωμα, τό· 1) unguentum, -i, ὄ. *2) chrismati unctio.

μύρωσις, ἡ· 1) unctio, -onis, ὅ. 2)=μύρωμα, 2.

μῦς, δ· 1)=ποντικός, mus, -uris, ᾶ. 2)=μῶν, musculus, -i, ᾶ.

μύσαγμα, τό, piaculum, ὄ.

μυσαρός, ᾶ, ὄν, detestabilis, e.

μυσαρώς, detestabiliter.

μυσάττωμαι τινα ἢ τι· 1) detestor, -ari, aliquem ἢ aliquid· 2) fasti-dio, -are, aliquid.

μύσος, τό, piaculum, ὄ.

μυσταγωγᾶ, initio (aliquem).

μυσταγωγία, ἡ, initiatio, ὅ.

μυσταγωγός, δ, initiator, -oris, ᾶ. mystagógus, -i, ᾶ.

μύσταξ, barba labri superioris.

μυστήριον, τό· 1) arcanum, ὄ. *2) sacramentum, ὄ.

μυστηριώδης, ες, mysticus, a, um, tectus, a, um,

*μυστηριωδῶς, mystice.

μύστις, δ, mysta (-es), -ae, ᾶ.

μυστικόν, τό, secretum, ὄ.

μυστικός, ἡ, ὄν, mysticus, a, um; secretus, um.

μυστικότης, ἡ, secretum, ὄ.

μυστικῶς, mystice; secreto.

*μυστήριον, trulla, -ae, ὅ.

*μύτη, ἡ, nasus, -us, ᾶ.

μυχιαίτατος, η, ὄν, penitissimus, a, um, intimus, a, um.

μύχιος, α, ὄν, penetralis, e.

μυχός (ναῶν, πόλεως, θαλάσσης, τῆς ψυχῆς)· penetral, -alis, ὄ.

μυώδης, ες, musculosus, a, um.

μῶν, δ, locus musculus.

μυωπία, μυωπίασις, ἡ, luscitio, -onis, ὅ. visus humilis.

μυωπίζω, calcar subdo.

μυωπός, ὄν, oculis connivens.

μύωψ, δ, ἡ· 1) = μυωπός· 2) = πτεροματήριον, calcar, -aris, ὄ. 3) ὁ οἰστρος, tabanus, -i, ᾶ.

μωκάωμαι -ᾶμαι, irrideo, -ere.

μώκημα, μωκία, irrisio, ὅ.

μῶκος, δ, subsannatio, ὅ.

μῶλος, δ, moles, -is, ὅ.

μωλωπίζω τινά, vobices alicui infligo || μεμωλωπισμένος, η, ὄν, vi-bicibus plenus, a, um.

μῶλωψ, δ, vibex, -icis, ὅ.

μωμάωμαι -ᾶμαι, vitupero, -are.

μωμητής, δ, vituperator, ᾶ.

μῶμος, δ· 1) vituperatio, ὅ. 2) δ Μῶμος, Momus, -i, ᾶ.

μῶν; num?

μωραίνω -ομαι· 1) desipio (ui, -ere); stultus sum· 2) — τινά, de-mento aliquem· παροιμ. μωραίνει Κύριος, ὄν βούλεται ἀπολέσαι, quos vult perdere Jupiter, dementat prius· 3) — τι, desipio aliquam rem.

(τὸ ἄλας, sal).

μωρία, ἡ, stultitia, -ae, θ.
 μωρολογέω -ῶ, stulta loquor.
 μωρολόγημα, stultiloquium.
 μωρολογία, stultiloquentia, θ.
 μωρολόγος, stultiloquus, a, um.
 μῶρον, τό, morum, -i, οὐ.
 *μωροπιστία, ἡ, credulitas, θ.

*μωρόπιστος, credulus, a, um.
 μωρός, ἄ, ὄν, stultus, a, um.
 μωρόω -ῶ, fatuum reddo (ali-
 quid)· μεμωρωμένος, η, ον, fatuus,
 a, um.
 μῶρωσις, ἡ, stultitia, -ae, θ.
 *μωσαϊκόν, τό, ἴδε μονασίον 2.

N

N, ν (νν)· 1) τὸ δέκατον τρίτον γράμμα, litera ν. 2) ὡς ἀριθμητ. ση-
 μείον τὸ μὲν ν = quinquaginta, τὸ
 δε, ν = quinquaginta millia.

ναί· 1) μόρ. βεβαιωτ. (μετὰ τῶν
 μορ. μή, μῆν, μέν, μέντοι, sane pro-
 fecto· 2) μόρ. ὠμοικόν (μετὰ τοῦ
 μά), nae, ναί μὰ Δι' ἔγωγε, nae,
 ego· 3) ἐν ἀποκρίσ. nae, ita, sic est,
 certe.

ναϊάς, ἡ, Naïas -iadis, θ.

ναϊδίων, ναϊσκος, sacellum, οὐ.

ναίω, habito, -are.

νάμα, τό, fluentum, -i, οὐ. † 2)
 vinum (quod in sacrosancto Missae
 sacrificio affertur).

ναματιαῖος, scaturiens, -ntis.

ναννίον, τό, pupus, -i, ἄ.

νάνος, δ, nanus, -i, ἄ. pumilus,
 -i, ἄ. pumilio -onis, ἄ.

νάος, δ, 1) aedes, -is, θ. 2) tem-
 plum, οὐ. 3) fanum, οὐ.

ναοφύλαξ, δ, templi custos.

νάπη, ἡ, saltus, -us, ἄ.

νάρδος, ἡ, nardus, -i, θ.

νάρθηξ, δ, 1) = φνιτόν· ferula, θ.
 2) = πυξίς, θήκη, narthecium, οὐ. 3)
 — ἐκκλησίας, ferula.

ναρκάω, -ῶ, torpeo, -ere.

νάρκη, ἡ, 1) = ἰχθίς, torpedo, -inis,
 θ. 2) = νάρκωσις, torpor, ἄ.

νάρκισσος, δ, narcissus, ἄ.

ναρκώω, -ῶ τι, torpōro, -are, ali-
 quid· -οῦμαι, torpesco, (-pui, -ere).

ναρκώδης, ες, torpidus, a, um.

νάρκωσις, ἡ, torpor, ἄ.

ναρκωτικός, torporem ferens.

ναμός, δ, latex, -icis, ἄ.

νασίος, δ, placentae genus.

ναναγέω -ῶ, naufragium iacio ἢ
 patior.

ναναγία, ἡ, naufragium, οὐ.

νανάγιον, τό· 1) fragmentum na-
 vis· 2) = ναναγία, naufragium, οὐ.

ναναγός, ὄν, naufragus, a, um.

ναναρχέω -ῶ, navibus praesum.

ναναρχία, ἡ, praefectura classis
 maritimum imperium.

ναναρχίς, ἡ, navis praetoria.

ναύαρχος, δ, classis praefectus;
 navarchus, -i, ἄ.

ναυβάτης, δ, nauta, -ae, θ.

ναυκληρέω -ῶ, naviculariam fa-
 cio; navicularium sum.

ναυκληρία, ἡ, navicularia, θ.

ναυκληρικός, ἡ, ὄν, navicularis,
 e; naulericus, a, um.

ναύκληρος, δ, navicularius, ἄ.

ναυκρατία, ἡ· 1) victoria navális·
 2) imperium maritimum.

ναῦλον, ναῦλος, naulum, -i, οὐ.

ναυλοχέω -ῶ, in portu permaneo.

ναυλοχία, occulta navium statio.

ναύλοχον, τό, statio navium.

ναυλόω -ῶ, navem nauulo eloco;

|| -οῦμαι, navem nauulo conduco.

*ναύλωσις, ἡ, navis conductio.

*ναυλωτής, qui navem conducit.

ναυμαχέω -ῶ, proelio navali con-
 fligo; navali proelio decerdo.

ναυμάχης, ναυμάχος, δ, navali
 paelio decertans.

ναυμαχία, ἡ, navale proelium;
 pugna navalis.

ναυπηγέω -ῶ καὶ -οῦμαι, (ναῦν)
 navem construo, aedifico.

ναυπηγησία, navium aedificatio.

ναυπηγήσιμος, navalis materia.

ναυπήγησις, navium aedificatio.
 ναυπηγικός, ἡ, ὄν, ad aedificatio-
 nem pertinens.
 ναυπήγιον, navalia, -ium, οὐ.
 ναυπηγός, δ, navium fabricator;
 ναυπέγus, -i, ἄ.
 ναύπορος, ον, navigabilis, e.
 ναῦς, ἡ, navis, -is, ἀφ. nave καὶ
 navi, θ. μακρὰ —, navis longa.
 ναυσίπορος, ον, navi permeans.
 ναύσταθμον, τό, ναύσταθμος, δ,
 navium statio.
 ναυστολέω -ᾶ· 1) navem mitto·
 2) ἀμετ. καὶ μέσ. navi vehor.
 ναῦτης, δ, nauta, -ae, θ.
 ναυτία, ναυτίαισις, ἡ, nautea, θ.
 ναυτιᾶω -ᾶ, nauseo, -are.
 1. ναυτικός, δ, navigator, ἄ. ·
 2. ναυτικός, ἡ, ὄν· 1) nauticus,
 -a, um; τὰ ναυτικά, ἡ ναυτική, res
 nauticae, ἡ maritimae· 2) classa-
 rius, a, um· β) navalis e.
 ναυτικῶς, nautarum more.
 ναυτίλια, ἡ, navigatio, θ.
 ναυτίλλομαι, navigo, -are.
 ναυτίλος, δ, navigator, ἄ.
 ναυτιώδης, ες, nauseabilis, e.
 ναυτοδίκησις, δ, nauticus iudex.
 ναυτολογεῶ -ᾶ, nautas lego.
 *ναυτολογία, ἡ, nautarum collectio
 ναυφύλαξ, δ, custos navium.
 νάφθα, ἡ, naphtha, -ae, θ.
 νεάζω, juvenesco, -ere; juvenis
 -sum· 2) = νεανιεύομαι, juvenor, -ari.
 νεανίας, δ, adolescens, ἄ.
 νεανίσμα, juvenile facinus.
 νεανισύομαι, juvenor, -ari.
 νεανίζω, juvenis videor.
 νεανικός, ἡ, ὄν, juvenilis, -e.
 νεανικῶς, juveniliter.
 νεάνις, ἡ, adolescens, -ntis, θ.
 νεανίσκευμα, juvenile facinus.
 νεανίσκος, δ, juvenis, -is, ἄ.
 νεαρός, ἄ, ὄν· 1) juvenilis, e; 2)
 novellus, a, um· || at Neaqai, no-
 vellae constitutiones ἢ Novellae.
 νεαρῶς, juveniliter.
 νεασις, νεασμός, novavem, θ.
 νέατος, novissimus, a, um.
 νεβρίς, pellicula hinnulea.
 νεβρός, δ, hinnulus, -i, ἄ.
 νέηλις, δ, ἡ, advena, -ae, θ.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

νεῖκος, τό, rixa, -ae, θ.
 νεκρικός, ἡ, ὄν, feralis, e.
 νεκρικῶς, in modum mortuorum
 νεκροδόχος, mortuos recipiens.
 νεκροθάπτης, δ, libitinarius.
 νεκροκόμος, δ, pollinctor, ἄ.
 νεκροκράββατον, sandapila, θ.
 νεκρολογία, ἡ, necrologia, θ.
 νεκροπομπός, dux manium.
 νεκρός, ἄ, ὄν, mortuus, a, um;
 defunctus, a, um.
 *νεκροστολίζω, pollingo.
 *νεκροταφεῖον, sepulcretum.
 *νεκροφάνεια, similitudo mortis.
 *νεκροφανής, mortui similis.
 νεκροφορεῖον, τό, sandapila.
 νεκροφορέω -ᾶ, cadaver efferre.
 νεκροφόρος, ον, qui defunctos
 effert.
 νεκροφύλαξ, δ, mortui custos.
 *νεκροψία, ἡ, mortui visitatio.
 νεκρῶω -ᾶ, mortifico, -are; mor-
 tuum reddo (aliquem, aliquid)· ||
 —οῦμαι, emorior, -i.
 νεκρώδης, ες, mortuo similis.
 νεκρών, δ, = νεκροταφεῖον.
 νεκρώσιμος, ον· 1) mortifer, a, um·
 *2) νεοελ. — ἀκολουθία, officium
 funebre.
 *νέκρωσις· 1) mortificatio· 2) μνη.
 — τοῦ ἐμπορίου, rerum cessatio.
 νέκταρ, τό, nectar, -aris, οὐ.
 νεκνία, ἡ, mortuorum evocatio.
 νεκνιομαντεία, necromantia, θ.
 νέκυσ, δ, mortuus, -i, ἄ.
 νεκύσια, τά, funeris sollempnia.
 νεμεσητός, ἡ, ὄν, invisus, a, um.
 νέμεσις, ἡ· 1) ultio divina· 2) ἡ
 Νέμεσις, Nemesis, -is, καὶ -ios, θ.
 νέμησις, ἡ, distributio, θ.
 νέμος, τό, nemus, -oris, οὐ.
 νέμω· 1) νέμω τι/ τι, tribuo (ui,
 -utum, -ere) alicui aliquid· || —ομαι
 τι (= διαμοιράζομαι τι), partior (-itus
 sum -iri) aliquid· 2) = βόσκω, pascō
 (pavi, pastum, -ere) aliquid· 3) νέ-
 μομαι (= κέκτημαι, καρποῦμαι τι),
 possideo, -ere, aliquid.
 νεογαμετή, ἡ, nova nupta.
 νεόγαμος, δ, novus maritus.
 νεογέννητος, recens natus, a, um.
 νεογνός, ὄν, recens, -ntis.

νεόδημος, ον, recens extractus, recens aedificatus, a, um.

νεόδραπτος, recens decerptus.

νεοειδής, ἐς, juveni similis.

***νεοελληνικός, ὄν**, graecus nostrae aetatis, ἢ **νεοελληνική γλῶσσα**, nostrae aetatis lingua graeca;

νεόκανστος, recens crematus.

νεολαία, ἡ, juvenis, θ.

***νεολογία, ἡ**, novum verbum.

***νεόνυμφοι, οἱ**, novi mariti.

νεόπλουτος, recens ditatus.

νεόπλυτος, recens lotus.

νεόρρητος, ον, recens fluens.

νέος, α, ον· 1) novus, a, um· 2) = ἄρι γενόμενος, recens, -ntis, οἱ νεώτεροι, recentiores· 3) νέος (τὴν ἡλικίαν), juvenis, -is, ἄ. θ. 4) τὸ νέον, novitas, -atis, θ. 5) ἐπίρ. νέον, nuper, modo.

νεοσκαφής, ἐς, recens effosus.

***νεόσπαρτος, ον**, nuper satus.

νεοσιδιά, ἡ, nidus, -i, ἄ.

νεόσσιον, τό, pullus, -i, ἄ.

νεοσσός, δ, pullus, -i, ἄ.

νεοσσοτρόφος, pullos nutriens.

νεοσταθής (*νεοσύστατος), recens constitutus, a, um.

νεοσύλλεκτος, ον, recens collectus, a, um· ὁ **νεοσύλλεκτος** (δηλ. στρατιώτης), novus miles, tiro, ἄ.

νεότευκτος, recens fabricatus.

νεότης, ἡ· 1) juvenis, -ntis, θ. adolescentia, -ae, θ. 2) = οἱ νέοι, juvenes, -um, ἄ.

νεουργέω -ῶ, novum facio, aliquid renovo, -are, aliquid.

νεουργής, nuper factus, a, um.

νεοφανής, ἐς· 1) nuper ortus, a, um· 2) novus ἢ recens.

νεοφυτεία, ἡ, recens plantatio.

νεοφυτεῖον, novelletum, οὐ.

νεόφυτος, ον, recens plantatus, a, um; — **ἄμπελος**, novella vitis.

νεοφώτιστος, ον, recens illuminatus ἢ baptizatus.

νεοχάρακτος, recens sculptus.

νεώω -ῶ, novo (aliquid).

νερόν, τό, ἴδε ὕδωρ.

νεῦμα, τό, nutus, -us, ἄ.

νευρά, ἡ, nervus, ἄ. chorda, θ.

***νευραλγία, ἡ**, nervorum dolor.

νευρικός, ἡ, ὄν, nervorum vitio laborans; neuricus, a, um.

νεῦρον, τό, nervus, -i, ἄ.

***νευροπάθεια**, nervorum vitium.

***νευροπαθής, nervis laborans.**

νευρόσπαστον, τό, icuncula, -ae, *μετφ. εἶσαι —, tu es ut nervis alienis mobile lignum.

νευροτομέω -ῶ, nervos incido.

νευροτόμος, ον, nervos incidens.

νευρώω -ῶ, roboro, -are.

νευρώδης, ἐς, nervosus, a, um.

νευρωδῶς, nervose.

1. **νεῦσις, ἡ**, natatio, -onis, θ.

2. **νεῦσις, ἡ**, nutus, -us, ἄ.

νευστικός, ἡ, ὄν, natabilis, e.

νεύω· 1) nuto, -are; 2) vergo.

νεφέλη· 1) nubes, θ. 2) nebula.

νεφεληγερέτης, nubes cogens.

νεφελοειδής, nubibus similis, e.

νεφελῶω -ῶ, nubibus obduco.

νεφελώδης, ἐς, nubilus, a, um; nubilosus, a, um.

νεφίον, τό, nubecula, -ae, θ.

νέφος, τό, nubes, -is, θ.

νεφῶω -ῶ, nubilo, aliquid.

νεφριαίος, α, ον, renalis, e.

νεφριτικός, ἡ, ὄν, renum dolore laborans.

νεφρίτις, ἡ, renalis passio.

νεφρός, νεφροί, ren, renis καὶ συνήθ. renes —um καὶ ium.

νεφρώδης, ἐς· reni similis.

νεφώδης, ἐς· 1) = νεφελοειδής· 2) = νεφελώδης.

1. **νέω** (=νήχομαι), no (navi, nare); nato, -are.

2. **νέω** (=νήθω), neo -ere, aliquid

3. **νέω** (=σωρεύω), cumulo, -are.

νεωκορέω -ῶ, aeditimor, -ari.

νεωκορία, ἡ, munus aeditum.

νεωκόρος, δ, aeditupus, -i, ἄ. ἡ

νεωκόρος, aeditua, -ae, θ.

νεωλκῶω -ῶ τὸν στόλον, classem subduco (-xi, -ere).

νεωλκία, ἡ, subductio (navis).

νεώλκιον, τό, navale, -is, οὐ.

νεωλκός, δ, qui naves subducit.

νεωρέω -ῶ, naves custodio.

νεώριον, τό, navale, is, οὐ.

νεώς, δ, ἴδε γαός.

νέωσις, ἡ, novatio, -onis, θ.

νεώσοικοι, οἶ, navalia, -ium, οὐ.
 νεωστί, novissime; nuper.
 νέωτα (μετὰ τῆς εἰς), εἰς νέωτα, in
 annum novum venturum.
 νεώτατος, natu minimus, a, um.
 νεωτερίζω, rebus novis studeo.
 νεωτερικός, ἡ, ὄν, juvenilis, e.
 νεωτερισμός, δ· 1) rerum nova-
 rum studium· *2) —oi novae res.
 νεωτεριστής, δ, novis rebus stu-
 dens.
 νεωτεροποιέω -ᾶ, innovo.
 νεώτερος, α, ον, junior, -oris;
 natu minor.
 νεωφύλαξ, δ, templi custos.
 νή, νή Δία, profecto per Jovem.
 νήδυμος ὕπνος, suavis somnus.
 νηδύς, ἡ, venter, -tris, ἀ.
 νήθω, neo; filum duco.
 νήϊος, α, ον, navalis, e.
 νηκτικός, ἡ, ὄν, natabilis, e.
 νηκτός, ἡ, ὄν, natans, -ntis.
 νηλετής, ἐς, immisecors, -rdis.
 νήλυπος, ον, dolore carens.
 νήμα, τό, filum, -i, οὐ.
 νηματουργεῖον, officina lanifici.
 νηματουργός, δ, lanificus, -i, ἀ.
 νηματώδης, ἐς, e filo similis.
 νηνεμία, ἡ, tranquillitas, θ.
 νήξις, ἡ, natatio, -onis, θ.
 νηπιαγωγοῖον, puerili schola.
 νηπιάζω, pueriliter ago.
 *νηπιόθεν, ab infantibus.
 νηπίος, α, ον, infans, -ntis.
 νηπιότης, ἡ, infantia, θ.
 νηπιώδης, ἐς· 1) infantilis, pueri-
 lis, e· *2) νεοελ. — ἡλικία; aetas
 infantilis; rudis aetas.
 νηρηίς, ἡ, nereis, -idis, θ.
 νησίον, νησίς, parva insula.
 νησιώτης, δ, insulanus, -i, ἀ.
 νησιωτικός, ἡ, ὄν, insularis, e.
 νησιώτις, ἡ, insulana, -ae, θ.
 νήσος, ἡ, insula, -ae, θ.
 νήσσα, ἡ, anas, -atis, θ.
 νηστεία, ἡ· 1) jejunium, -i, οὐ.
 † 2) carniū abstinentia.
 νηστευτής, δ, jejunator, ἀ.
 νηστεύω· 1) cibo abstinere; jejuno,
 -are· † 2) carniū abstinere.
 1. *νηστικός, jejunus, a, um.
 2. νηστικός, ἡ, ὄν, nendi peritus,

ἡ νοητικὴ (τέχνη), ars nendi.
 νησιμὸς ἡμέρα, dies jejunii.
 1. νήστις, δ, ἡ, jejunus, a, um.
 2. νήστις, ἡ, intestinum jejunum
 νησῦδριον, τό, insula exigua.
 νηφάλιος, α, ον, sobrius, a, um.
 νηφαλιότης, ἡ, sobrietas, θ.
 νηφαλίως, sobrie.
 νήφω, sobrius sum· νήφων, οὐδα,
 ον, = νηφάλιος, sobrius, a, um.
 νήχομαι, no; nato, -are.
 νήψις, ἡ, sobrietas, -atis, θ.
 νίζω, lavo, -are.
 νικάω -ᾶ, vinco (vici, victum,
 -ere) aliquem· || —ᾶμαι ὑπὸ τῆς ἡ-
 δονῆς καὶ τῶν ἄλλων παθῶν, vincor
 a voluptate et relictis animi per-
 turbationibus.
 νίκη, ἡ, victoria, -ae, θ.
 νίκημα, praemium victoriae.
 νικητήριος· 1) victorialis, e· 2)
 τὰ —a, praemia victoriae, palma.
 νικητής, δ, victor, -oris, ἀ.
 νικητήρια, ἡ, victrix, -icis, θ.
 νικηφορέω -ᾶ, victoriam porto.
 νικηφόρος, ον, victoriam repor-
 tans; victor; victrix.
 *νικηφόρος, victrici modo.
 νικόδρομος, in cursu vincens.
 νίμμα, τό, aqua manibus (pedi-
 bus) lavandis inserviens.
 νικτήρ, δ, malluvium, -ii, οὐ.
 νίπτω, lavo, -are; —ομαι, me lavo
 νιτρία, ἡ, nitraria, -ae, θ.
 νίτρον, τό, nitrum, -i, οὐ.
 νιτρώδης, ἐς, nitratus, a, um.
 νιφάς, νιφετός, nix, nivis καὶ
 συνήθ. nives, -ium, θ.
 νιφετώδης, ἐς, nivosus, a, um.
 νίφω, ningo, ere· νίφει, ningit.
 νίψις, ἡ, lotio, -onis, θ.
 Νοέμβριος, November, -bris.
 νοερός, intellectualis, e.
 νοερώς· 1) intelligendo· *2) νεοελ.
 mente; ingenio; secum.
 νότω -ᾶ· 1) = καταρωῶ, intelligo
 (-xi, -ctum, -ere) aliquid· 2) =
 ἀκέπτομαι, cogito, -are· 3) pru-
 dens sum.
 νόημα, τό· 1) cogitatio, θ. 2) —
 λέξεως, intellectus, us, ἀ.
 *νοημοσύνη, ἡ, intelligentia, θ.

νοήμων, ον, mentis compos.
 ι νόησις· 1) intellectus, -us, ἄ. 2) intelligentia, θ. 3) cogitatio, θ.
 νοητικός, ἦ, ὄν, intelligenti vi praeditus, a, um.
 νοητός, ἦ, ὄν, intelligibilis, e.
 νοητός, intelligenter; perspicue.
 νοθεία, ἦ, conditio spuriorum.
 νόθευσις, ἦ, adulteratio, θ.
 νόθευτής, δ, adulterator, ἄ.
 νόθεύω, adultero, -are· || —ομαι, adulteror, ari.
 νόθος, δ, ἦ, nothus, a, um; spurius, non legitimus, a, um.
 νόθως, vitiose; non legitime.
 νομαδικός, ἦ, ὄν· 1) pabularis, e· 2) pastoralis, e.
 νομαδικῶς, pastorum modo.
 νομαρχέω -ῶ, praefectus sum
 νομάρχης, δ, nomarcha, ἄ.
 νομαρχία, ἦ, dignitas ἢ officium nomarchae.
 νομάς, δ, ἦ, in pascuis degens; nomas adis ἄ. θ.
 νομέυς, δ, pastor, -oris, ἄ.
 νομευτικός, ἦ, ὄν, pastoralis, e.
 νομευτικῶς, pastoraliter.
 νομεύω, pasco, -ere.
 νομή, pascuum, οὐ. pastura, θ.
 νομίζω· 1) — θεδόν ἢ τινα θεδόν εἶναι, deum aliquem more publico receptum colō, aliquem deum esse credo· 2) νομίζεται (= ἔθος ἐστίν), moris est, in more positum est· 3) ἡγοῦμαι, habeo, -ere. puto, -are· *4) νοεῖν. νομίζω, ὡς νομίζω (παρενθετ.) ut credo ἢ ἀπλ. credo.
 νομικός, ἦ, ὄν· 1) legalis, e· 2) δ νομικός (= νομοστῶρ), jurisconsultus ἢ jurisperitus, -i, ἄ. ἢ νομική, jurisprudentia, -ae· *3) νοεῖν. σπουδαστής (φρονιτής) τῆς νομικῆς, studiosus juris.
 νομικῶς, legitime.
 νόμιμος, η, ον, legitimus, a, um· τὰ νόμιμα, legitima.
 νομιότης, ἦ· 1) legum observatio· 2) convenientia cum legibus.
 νομίμως, legitime; juste.
 νόμισις, ἦ, opinio, θ.
 νόμισμα, τό, aes signatum, ὄθ.

numisma ἢ nomisma, -atis, οὐ.
 νομισματικός, ἦ, ὄν, monetalis, e; numarius, a, um.
 νομισμάτιον, τό, numulus ἄ.
 *νομισματοκοπεῖον, τό, officina monetalis.
 *νομισματοκόπος, monetarius, ἄ.
 νομοδείκτης, νομοδιδάσκαλος, δ, jurisconsultus, jurisperitus, ἄ.
 νομοθεσία, ἦ, legislatio, θ.
 νομοθετέω -ῶ, legem fero.
 νομοθέτημα, τό, legis sanctio.
 νομοθέτησις, ἦ, legum latio.
 νομοθετικός, ἦ, ὄν, pertinet ad legislatorem. [legistoris.
 νομοθετικῶς, ἐπίρ. in modum νομοῖστωρ, δ legum peritus.
 νομομάθεια, ἦ, legum notitia.
 νομομαθής, δ, legis peritus.
 νόμος, δ· 1) lex, -egis, θ. 2) = ἔθος, mos, -oris, ἄ. consuetudo, -inis, θ. 3) = μέτρον, μέρος, modulus, -i, ἄ.
 *νομός, δ, praefectura, θ.
 *νομοσχέδιον, lex promulgata.
 νόος -οῦς, δ· 1) mens, -ntis· 2) = νόημα (λέξ.), intellectus, -us, ἄ.
 νοσερῶς, morbide; aegre.
 νοσέω -ῶ, morbo affectus sum; aegroto, -are; aeger sum.
 νοσηλεία, ἦ, cura aegri.
 νοσηλεύω, aegrum curo.
 νόσημα, τό, morbus, -i, ἄ.
 νοσηρός, ἄ, ὄν, morbidus, a, um; morbosus, a, um.
 *νοσηρότης, ἦ, insalubritas, θ.
 *νοσογόνος, ον, morbos gignens.
 νοσοκομείον, valetudinarium, οὐ.
 νοσοκομέω -ῶ, aegrotos curo.
 νοσοκομία, aegrotorum curatio.
 νοσοκόμος, aegrotorum curans.
 νόσος, ἦ, morbus, -i, ἄ.
 νοσοφόρος, morbifer, a, um.
 νοσταλγέω -ῶ, vehementer cupio in patriam redire.
 *νοσταλγία, ἦ, vehemens cupiditas in patriam redeundi.
 *νοστιμάδα, ἦ, sapor, -oris, ἄ.
 νόστιμος, ον· 1) ad reditum pertinens· 2) = εὐχυλος, sapidus, saporus, a, um· *3) νοεῖν. = ὄρατος, venustus, a, um.

νόστος, δ, reditus (in patriam).
 νοσφίζομαι, avertō supprimo.
 νοσάδης, ες, morbosus, a, um;
 in salubris, e. [uvidus, a, um.
 νοτερός, á, óν, humidus, a, um.
 νοτία, ή, humor, -oris, á.
 νοτιάω -ᾶ, humidus sum.
 νοτίζω, humecto, -are; —ομαι,
 uvesco, -ere* *γεοελ. νοτισμένος, η,
 ον, humidus, uvidus, a, um.
 *νοτιανατολικός, ή, óν, qui ad
 meridiem et auroram vergit.
 *νοτιοδυτικός, ή, óν, qui ad me-
 ridiem et ad occasum vergit.
 νότιος, ον 1) humidus, a, um
 2) australis, e.
 νοτιώδης, ες, humidus, a, um.
 νότος, δ, notus, á. auster, stri.
 νουθεσία, ή, monitio, admonitio,
 -onis, θ. hortatio.
 νουθετέω -ᾶ, moneo.
 νουθέτημα, τό, monitum, οδ.
 νουθέτησις, ή, monitus, -us, á.
 νουθετητικός, νουθετικός, ή, óν,
 ad admonationem pertinens.
 νουμηνία, ή, nova luna.
 νουνεχής, ες, prudens, -ntis.
 νουνεχῶς, prudenter.
 νοῦς, δ, ἴδε νόος.
 νυγμός, δ, punctus, us, á.
 νυκτεγροσία, excitatio nocturna.
 νυκτερεία, ή, actio nocturna.
 νυκτέρευμα, pernoctatio, θ.
 νυκτερεύω 1) pernocto, -are*
 *2) = νύκτωρ ἐργάζομαι, lucubro.
 νυκτερινός, nocturnus, a, um.
 νυκτερίς, ή, vespertilio, á.
 νυκτερωπός, nocturnus; ater.
 νύκτιος, nocturnus, a, um.
 *νυκτοβάτης, δ, noctabulus, á.
 νυκτόβιος, ον, noctu vivens.
 νυκτοκλέπτης, fur nocturnus.
 νυκτοπορέω -ᾶ, noctu iter facio;
 lucubro viam.
 νυκτοπορία, ή, iter nocturnum.
 νυκτοπόρος, noctu iter faciens.
 νυκτοφύλαξ, δ, excubitor, á.
 νύκτωρ, noctu.
 νυμφαγωγέω -ᾶ, sponsam de-
 duco ad sponsum.
 νυμφαγωγός, qui sponsam ad
 sponsum deducit.

νυμφεῖος, ον, nuptialis.
 νύμφευσις, elocatio puellae.
 νυμφεύτρια, ή, pronuba, -ae, θ.
 νυμφεύω, filiam meam alicui nup-
 tum do (loco, colloco), nubo
 alicui (-viro); || —ομαι, matrimonio
 mihi jungo aliquam.
 νύμφη, ή 1) = μνηστή, sponsa, -ae,
 θ. 2) nupta, -ae, θ. 3) = γυνή και
 θεά, nympha και nymphe, -es, θ.
 νυμφικός, ή, óν 1) sponsalis, e.
 2) nuptialis, e.
 νυμφικῶς, more nuptiali.
 νυμφίος, sponsus, maritus, á.
 νυμφοστόλος, ον, sponsam exor-
 nans.
 νυμφών, δ, thalamus nuptialis.
 νῦν, nunc; in praesentia.
 νυλί, nunc; nunc ipsum.
 νύξ, ή, nox, noctis, θ. || *γεοελ.
 καλήν νύκτα! salve! vale! sit tibi
 fausta nox!
 νύξις, ή, punctio, -onis, θ.
 νύος, ή, nurus, -i, á.
 νύσσα, ή, meta, -ae, θ.
 νύσσω, νύττω τινά ή τι pungo
 (pupugi, punctum, -ere) aliquem
 ή aliquid.
 νύσταγμα, dormitatio.
 νυστάζω, somno conniveo.
 νυστακτής, δ, dormitor, á.
 νυσταλός, somnolentus, a, um.
 νύσταξις, ή, dormitatio, θ.
 νύχενμα, τό, pervigilium, οδ.
 νυχεύω, pervigilo, -are.
 νυχθήμερον, τό, noctis et diei
 spatium; nox et dies.
 *νυχθημερόν, nocte dieque.
 νύχιος, a, ον, ἐπίθ. nocturnus,
 a, um.
 νωδός, ή, óν, edentulus, a, um.
 νωδυνία, ή, vacuitas doloris.
 νώθεια, ή, pigritia, -ae, θ.
 νωθής, ες, piger, gra, grum.
 νωθρεία, ή, tarditas, θ.
 νωθρεύω, piger sum.
 *νωθρός, á, óν, tardus, a, um.
 νωθρότης, ή, tarditas, θ.
 νωθρώδης, ή, piger, gra pigrum.
 νωθρῶς, tarde; segniter.
 νωμάω -ᾶ, considero, -are.
 νώμησις, ή, consideratio, θ.

*νωπός, ἡ, ὄν, recens, ntis.
 νωπιαίος, α, ὄν, dorsalis, ἔ.
 νωτίζω, tergum verito.
 νῶτος, ὄ, νῶτον, τό, dorsum, οὐ.

νωχέλεια, ἡ, segnitie, -ei, θ.
 νωχελεύομαι, segnis sum.
 νωχελής, ἔς, segnis, e.
 νωχελῶς, segniter.

Ξ

Ξ, ξ· (ξί). Τὸ δέκατον τέταρτον γράμμα, litera Ξ. ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν ξ' = sexaginta, τὸ δὲ ξ' = sexaginta millia.

ξάινω· 1) rado (-si, -ere) aliquid
 2) carmino, -are; aliquid.

ξανθίζω· 1) flavum reddo· 2) ἀμετ. = ξανθός εἰμι, flaveo, -ere· 3)

—ομαι (= ξανθός γίγνομαι), flavesco,
 ξάνθισμα, flavus color.

ξανθόθριξ, ξανθοκόμης, flavico-
 mus, a, um.

ξανθός, ἡ, ὄν, flavus, a, um.
 ξανθότης, ἡ, color flavus.

ξανθόχροος -ους, flavi coloris.
 ξανθωπός, ἡ, ὄν· 1) rufus aspe-

ctu· 2) flavi coloris.

ξάνιον, pecten carminatorum.
 ξάνσις, ἡ, carminatio, θ.

ξάντης, ὄ, carminator, ἄ.
 ξαντικός, ἡ, ὄν, ad carminationem pertinens.

ξάντρια, ἡ, femina carminans.
 ξαναγέω -ῶ· 1) duco hospitem circum ea· 2) stipendiariorum militum dux sum.

ξαναγία, circumductio hospitem.
 ξαναγός, ὄ· 1) ductor hospitem· 2) ductor militum exterorum.

ξένηθεν, peregre.
 ξενία, ἡ, hospitium, -ii, οὐ. exceptio hospitalis.

ξενίζω· 1) —τινά· aliquem hospitio accipio· 2) = ξένη φωνή χρῶμαι, peregrina loquor· 4) —ομαι τινι, διά τι, ἐπί τινι (= θαναμάζω, ἐκπλήττομαι) miror ἢ admīror de re.

ξενικός, peregrinus, a, um.
 ξενικῶς, more peregrinorum.

ξένιος, α, ὄν, hospitalis e.
 ξένισις, ἡ· 1) hospitium susceptio· 2) coena hospitalis.

ξένισμα, τό, admiratio, θ.
 ξενιτεία, ἡ, peregrinatio, θ.

ξενιτεύω (ξενιτεύομαι), peregre absum; peregrinor, -ari.

ξενοδοχεῖον, τό, hospitale cubiculum, ἢ ἀπλ. hospitale.

ξενοδοχέω -ῶ, hospitio excipio.
 ξενοδόχος, ὄ, qui hospites excipit; diversitor, -oris, ἄ.

ξενοκρατέομαι -οῦμαι, in peregrinorum potestate sum.

ξενομανία, ἡ, nimium rerum peregrinarum amor.

ξενοπρεπής, ἔς, peregrinus.
 ξένος, ἡ, ὄν· 1) = ὀδυνητός, ἀλλοδαπός, a, um. 2) = ἐξωτικός, adventicius, a, um, θ. 3) = ἀήθης, inusitatus, a, um· 4) ὁ μισθωτός στρ. mercerianus miles.

ξενότροπος, peregrinus, a, um.
 ξενοτρόπως, peregrino modo.

ξενοφωνέω -ῶ, peregrinā voce. peregrino sermone utor.

ξενοφωνία, vox peregrina.
 ξενόφωνος, peregrina voce utens.

ξενῶ -ῶ 1) —τινά, hospicio excipio aliquem; συνήθ. —οῦμαι· α') —οῦμαι παρὰ τινι, hospicio excipior, hospitor ἢ devorsor apud aliquem· β')

—οῦμαι τινι (= ξενίαν ποιῶμαι πρὸς τινά), hospitium facio ἢ conjungo cum aliquo· 2) ξενῶ τινά τινος, privo aliquem aliqua re.

ξενῶν, ὄ, hospitium, -ii, οὐ.
 ξένως, more peregrinorum.

ξέσις, ἡ, rasura, -ae, θ.
 ξέσμα, τό, rasura, -ae, θ.

ξέστης, ὄ, sextarius, -i, ἄ.
 ξεστός, ἡ, ὄν, rasus, a, um.

ξέστηρον, instrumentum rasendi.
 ξέω· 1) rado (-si, -sum, -ere),

aliquid· 2) = *λεάλνω*, polio (-ivi, itum, -ire), aliquid.

ξηραίνω· 1) sicco, -are, aliquid· 2) arefacio, -ere, aliquid· 3) —ομαι, (*ἔξηράνθην, ἐξήραμαι*), siccor (-atus sum) -ari; areo, -ere.

ξηρανοῖς, ἡ, siccatio, θ.
ξηραντικός, ἡ, ὄν, siccabilis e.
ξηρασία, ἡ, siccitas, θ.
ξηροποιός, siccificus, a, um.
ξηροπόταμος, torens, ntis, ἄ.
ξηρός, ἄ, ὄν· 1) siccus, a, um.
 2) aridus, a, um· 3) ἡ ξηρά, continens terra, ἡ continens.

ξηροτήγανον, sartago, -inis, θ.
ξηρότης, ἡ, siccitas, -atis, θ.
ξηροφαγέω -ῶ, arida comedo.
ξηροφαγία, ἡ· 1) tenuis victus· 2) tempus jejunii.

ξηρῶς sicce.
ξηφήρης, ες, ensem tenens,
ξηφηφορέω -ῶ, ensem gesto.
ξηφηφορία, ἡ, gladii gestatio.
ξηφηφόρος, ὄν, ense a, matus, a, um; ensiger ἢ ensifer, a, um.
ξηφίας, ὄ· 1) —κομήτης, cometa, mucronatus· 2) xiphias piscis.

ξηφίδιον, ξηφίον, ensiculus, ἄ.
ξηφιστήρ, ὄ, balteus, -i, ἄ.
ξηφοδρέπανον, ensis falcatus.
ξηφοειδής, ες, ense similis, e.
ξηφοθήκη, ἡ, vagina, -ae, θ.
ξηφομάχαιρα, magnus ensis.
ξηφος, τό· 1) ensis, -is, ἄ. 2) gladius, -i, ἄ.

ξηφουλιέω -ῶ, ensem stringo.
ξηφουλκία, ἡ, ensis e vaginaeductio.

ξηφουλκός, qui ensem strinxit.
ξησανον, τό, simulacrum, -i, οὐ.
ξουθός, ἡ, ὄν, flavus, a, um.
ξηλάριον, τό, parvum lignum.
ξηλεία, ἡ· 1) lignatio, θ. 2) materia, -ae, θ.

ξηλεύομαι, lignor, -ari.
ξηλεύς, ὄ, lignator, -oris ἄ.
***ξηλιάζω**, rigesco (-gui) -ere.
ξηλίξομαι, lignor, -ari.
***ξηλλίζω** τινά, virgis aliquem caedo; virgis aliquem mulcto; —ομαι, fustibus tundor (ab aliquo).

ξηλικός, ἡ, ὄν, ligneus, a, um.

***ἡ ξυλική**, materia, -ae, θ.
ξύλινος, ἡ, ὄν, ligneus, a, um.
ξύλισμός, ὄ, lignatio θ.

ξύλογραφέω -ῶ, in lignea tabella scribo; in ligno caelo ἢ scalpo.

***ξύλογραφία**, ἡ, caelatura, scalptura in ligno.

***ξύλογράφος**, sculptor in ligno.
ξύλοειδής, ες, ligno similis.

ξύλοκέρατα, τά, siliquae, -arum.
***ξύλοκέφαλος**, stupidus, a, um.

ξύλοκοπέω -ῶ· 1) ligna caedo· 2) —τινά, iuste caedo aliquem.

ξύλοκοπία (**ξύλοκοπτήμα**), fustuarium, -i, οὐ.

ξύλοκόπος, ὄ, lignicida, -ae, ἄ.
ξύλον, τό, lignum, -i, οὐ.

ξύλοπώλης, ὄ, lignarius i, ἄ.
ξύλοστεγος, ligno tectus, a, um.

ξύλοσχίστης, ὄ, ligna scindens
 *μετ. homo nihili.

ξύλοτόμος, ὄ, lignicida, -ae, θ.
ξύλουργέω -ῶ, lignarius sum.

ξύλουργία, lignorum fabricatio.
ξύλουργός, ὄ, lignarius, ἄ.

ξύλοφόρος, lignifer, a, um.
ξύλόφρακτος, lignis septus, a, um.

ξύλώω -ῶ, in lignum verto ἢ mutuo; —οῦμαι, in lignum abeo.

ξύλώδης, ες, lignosus, a, um.
ξύλών, ὄ, lignile, -is, οὐ.

ξύλωσις, ἡ contignatio, θ.
ξύον, ἴδε σύν.

***ξύνιζω**, acorem facio, οὐδ. accesco, -ere, *περβλ. δξύνω, δξύνομαι*.

***ξύνός**, ἡ, ὄν, acidus, a, um.
ξύραφίον, τό, novacula, -ae, θ.

ξύρέω -ῶ, *καὶ ξυράω* -ῶ, *καὶ ξυρίζω*, rado (-si, -um, -ere), aliquid; ad cutem tondeo aliquem.

ξύρήσιμος, ὄν, rasilis, e.
ξύρησις, ἡ, rasio, θ.

ξύρίζω, —ομαι, ἴδε ξυρέω -ῶ.
ξύρισιμος, ὄν, rasilis, e.

ξύρόν, τό, ξυρός, ὄ, novacula, θ.
ξύσις, rasus, -us, ἄ. rasura, θ.

ξύσμα, τό, ramentum, -i, οὐ.
ξύστηρ, ὄ, scalprum, -i, οὐ.

ξύστις, ἡ, strigilis, -is, θ.
ξύστον, τό, hastile, -is, οὐ.

ξύστοός, ἡ, ὄν, rasus, a, um.
ξύστρα, ξυστρίς, ἡ, strigilis θ.

***Ξυστρέζω**, strigili defricō.
ξύστρον, τό, scalprum, οὐ.
ξυστρατός, striatus, α, um.
ξύω· rado (-si, -sum, -ere), ali-

quid· 2)· radendo polio aliquid· *3)
νεοελ. — *τὴν κεφαλὴν* caput scapo-
 4) — *οἶμαι*, me rado ἢ rador (-sus,
 sum, -i).

O

Ο, ο. Τὸ 15ον γράμμα, litera, ο·
 ὡς ἀριθμητ. τὸ μὲν ο=septuaginta.
 τὸ δὲ ο=septuaginta millia.

ο, ἡ, τό· 1) ἀρθρον. Ἐν τῇ λα-
 τινικῇ δὲν ὑπάρχει· ὀθ. α') ὁ ἄν-
 θρωπος, homo· ἡ περιστερά, colum-
 ba· τὸ ξύλον, lignum· β') ὁ φιλῶν,
 ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλοῦν, qui, quae,
 quod diligit ἢ amat· γ') τὸ εἶναι,
 existentia· τὸ φιλεῖν, amor· δ, ἡ,
 τό, νῦν, qui, quae, quod nunc est·
 δ') τῇ, hac parte· τῇ μὲν... τῇ δέ,
 modo· 2) ἀντων. δεικτικῆ· ὁ μὲν...
 ὁ δέ, hic, ille.

ὀβελῆτος, α, ον, veru similis.
ὀβελίας ἄρτος, panis veru tostus·
 *νεοελ. — **ἀμνός**, agnus veru as-
 satus.

ὀβελίζω, obelo noto expungo
 (aliquid); reprobō ut spurium.

ὀβελισκος, ὁ· 1) veruculum, -i,
 οὐ. 2) obeliscus, -i, ἄ.

ὀβελισμός, ὁ, obelo notatio.

ὀβελός, ὁ· 1) veru, -us, ἡ -u, οὐ.
 2) obelus -i.

ὀβολία·ος, α, ον, obolaris, -is.

ὀβολός, ὁ· 1) obolus, -i, ἄ. 2) ὁ
 — τῆς χήρας, numulus viduae.

ὀβριμος, ον, fortis, is.

ὀγδοάς, ἡ, octonarius numerus.

ὀγδοήκοντα, octoginta.

ὀγδοηκονταετής, **ὀγδοηκοντού-**
της, homo octogenarius.

ὀγδοηκοστός, octogesimus, a, nm.

ὀγδοος, η, ον, octavus, a, um.

ὀγε, ἡγε, τόδε, hic, haec, hoc.

ὀγκάομαι -ῶμαι, rudo, -ire.

ὀγκηθμός, ὁ, ruditus, -us, ἄ.

ὀγκηρός, ἄ, ὄν, tumidus, a, um.

ὀγκηρός, tumide.

ὀγκησις, ἡ, ruditus, -us, ἄ.

ὀγκος, ὁ· 1) tumor, -oris, ἄ. 2)

moles, -i, θ. 3) = ἐπερηφανία, fa-
 stus, -us, ἄ. tumor, -oris, ἄ.

ὀγκῶω -ῶ τι, tumefacio, -ere,
 aliquid; — *οἶμαι*, tumeo, -ere.

ὀγκώδης, ες· 1) tumidus, a, um·
 2) amplus, a, um.

ὀγκωμα, **ὀγκωσις**, tumor, ἄ.

ὀγκωτός, tumidus, a, um.

ὀδάξ, mordicus.

ὀδε, ἡδε, τόδε, hic, haec, hoc.

ὀδεία, ἡ, profectio, -onis, θ.

ὀδευμα, τό, iter, ineris, οὐ.

ὀδύσιμος, ον, meabilis, e.

ὀδευτής, ὁ, viator, -oris, ἄ.

ὀδύω, iter facio.

ὀδηγέω -ῶ, duco (-xi, -ere) ali-
 quem deduco, -ere, aliquem· || *γε-
 οελ. — *οἶμαι*, ducor (-ctus sum, -i)

ὀδηγητικός, ὄν, viam ducens.

ὀδηγήτρια, ἡ, dux viae.

ὀδηγία, ἡ, ductus, -us, ἄ.

ὀδηγός, ὁ, dux viae ἢ itineris;

ductor, -oris, ἄ. rector, -oris, ἄ.

ὀδίτης, ὁ, viator, -oris, ἄ.

ὀδμή, ἡ, odor, -oris, ἄ.

ὀδμηρός, ἄ, ὄν, odorosus, a, um.

ὀδοιπορέω -ῶ, pedestre iter fa-
 cio; iter facio (ἢ habeo).

ὀδοιπορικός, ἡ, ὄν· 1) itinera-
 rius, a, um; viaticus, a, um· *2)
νεοελ. **ὀδοιπορικῶν** (ἔξοδα), viaticum οὐ

ὀδοιπορικῶς, ἐπιρ. iter facien-
 dium modo.

ὀδοιπόρος, ὁ, viator, -oris, ἄ. ἡ·
ὀδοιπόρος, viatrix, -icis, θ.

***ὀδοκαθαριστής**, scoparius viarum

ὀδοντάγρα, ἡ, dentarpage, θ.

ὀδονταγωγός, dentes extrahens.

ὀδονταλγέω -ῶ, dentibus doleo.

ὀδονταλγία, ἡ, dentium dolor.

ὀδοντογλυφός, dentiscalpium.

***ὀδοντοῖατρος**, dentium medicus..

ὀδοντότριμμα, dentificium.
 *ὀδοντοστοιχία, dentium ordo.
 ὀδοντοφθόρος, ον, dentes edens.
 ὀδοντοφόρος, ον, dentes ferens.
 ὀδοντοφυία -ῶ, dentio, -ire.
 ὀδοντοφυία, ἡ, dentitio, θ.
 *ὀδοντόφωνον, ὀδοντοπρόφερον, γράμμα dentalis litera.
 ὀδοντώ -ῶ, dentibus instruo.
 ὀδοντωτός, dentatus, a, um.
 ὀδοποιῶ -ῶ, viam facio (aperio, munio).
 ὀδοποιήσεις, ὀδοποιία, ἡ, viarum munitio; stratura, -ae, θ.
 ὀδός, ἡ, via, -ae, θ. iter, itineris, οὐ. ἡ λιθόστρωτος—, via strata.
 ὀδοστατέω, -ῶ, vias custodio.
 ὀδοστάτης, δ viarum custos.
 ὀδοστρωσία, viarum stratura.
 *ὀδοτηρητής, inspector viarum.
 ὀδούς, δ, dens, -ntis, δ.
 ὀδοφύλαξ, δ, viarum custos.
 ὀδῶω -ῶ ννα, viam monstro alii cui —οῦμαι, mihi via ostenditur.
 ὀδυνάω -ῶ, dolore afficio.
 ὀδύνη, ἡ dolor, -oris, δ.
 ὀδυνηρός, dolorem afferens.
 ὀδυνηρῶς, moleste.
 ὀδυνηφόρος, dolores afferens.
 ὀδυνώδης, ες, acerbus, a, um.
 ὀδυρμα, τό, lamentum, -i, οὐ.
 ὀδυρμός, δ, lamentatio θ.
 ὀδύρομαι, lamentor, -ari,
 ὀδυρτικός, lamentabilis, e.
 ὀδυρτικῶς, cum lamentatione.
 ὀδυρτός, lamentis dignus.
 ὀδωδῆ, ἡ odor, -oris, δ.
 ὀδῶδης, ες, olens, -ntis.
 ὀδωτός, ἡ, ὄν, pervius, a, um.
 ὀζαίνα, ἡ, ozaena, -ae, θ.
 ὀζόλης, δ, graveolens, -ntis.
 ὀζος, δ, nodus arboris.
 ὀζόστομος, ον, cui foetet anima.
 ὀζω· 1) oleo, -ere· 2) κακῶς ὀζω, oleo; foeteo, -ere.
 ὀζώδης, ες, nodosus, a, um.
 ὀθεν· 1) =ὀπθεν, unde· 2) =διό, quamobrem, quocirca.
 ὀθνεῖος, α, ον, externus, a, um.
 ὀθόννη, ἡ linteum, -i, οὐ.
 ὀθόνιον, τό, linteolum; i.
 οιακίζω, guberno, -are.

οιάκιον, τό, gubernaculum, οὐ.
 οιάκισμα, τό, gubernatio, θ.
 οιακιστής, δ, gubernator, δ.
 οιακοστροφῶ -ῶ, guberno.
 οιακοστρόφος, δ, gubernator, οὐ.
 οίαξ, δ, gubernaculum, οὐ.
 οίδα, novi; —τό πράγμα, novi rem, ἡδη, noveram, εἶσομαι, novero.
 οιδάω -ῶ, οίδαίω, οίδαίνομαι, tumeo, -ere, tumesco, -ere.
 οιδαλῶς, tumidus, a, um.
 οἶδημα, τό, tumor, -oris, δ.
 οἶδηματώδης, tumidus, a, um.
 οἶδησις, ἡ, tumor, -oris, δ.
 οἶδμα, τό, unda iluctus maris.
 οἶημα, τό, existimatio de se nimis arrogans.
 οἰηματίας, δ, vana opinione elatus; nimis sibi praefidens.
 οἰημάτιον, τό, opiniuncula, θ.
 οἴησις, ἡ· 1) opinio, opinatio, θ.
 2) opinio de se arrogans.
 οἴητέον, putandum, est.
 οἴητής, δ, opinator, -oris, δ.
 οἴητός, ἡ, ὄν, opinabilis, e.
 οἴκαδος, domum.
 οἰκάριον, τό, aedicula, ae, θ.
 οἰκεσία, ἡ, (οἰδοῦλοι), familia.
 οἰκεῖος, α, ον· 1) domesticus, a; un· 2) famil'aris, e· 3) τὰ οἰκεία, res familiares.
 οἰκειότης, ἡ, familiaritas, θ.
 οἰκειῶω ῶ, familiarem reddo; —οῦμαι, familiaris fio.
 οἰκείως, familiariter; amice.
 οἰκείωσις, ἡ, conjunctio, θ.
 οἰκέτης, δ, domesticus, -i, δ
 οἰκετικός, ἡ, ὄν, famularis, e.
 οἰκέτις, ἡ, famula, ae, θ.
 οἰκέω -ῶ· 1) habito, -are· 2) colo (-ui, -ere), aliquid· 3) ἡ πόλις οἰκεῖ καλῶς, κακῶς, civitas bene, male administratur· 4) —οῦμαι, habitator (-atus sum, -ari) || ἡ οἰκουμένη, (ὑπον. γῆ), terra habitabilis.
 οἰκημα, τό, habitatio θ.
 οἰκημάτιον, habitatiuncula, θ.
 οἰκησίμος, ον, habitabilis, e.
 οἰκησις, ἡ, habitatio θ.
 οἰκητός, ἡ, ὄν, habitabilis, θ.
 οικήτωρ, δ· 1) habitator, -oris, δ.
 2) incola, -ae, θ. 3) colonus, -i, δ.

οικία, ἡ, habitatio, θ. domus.
 οικιακός, domesticus, a, um.
 *οικιακῶς, ἴδε οικίως.
 οικίδιον, τό, aedicula, -ae, θ.
 οικίδιος, domesticus, a, um.
 οικίξω· 1) aedifico, condo (urbem): 2) loco colloco, -are· ὁθ· φ· κισται, collocatus est ἢ (ἐνίοτε), jacet, situs est· 3) = ἀποικίξω, coloniam in locum mitto ἢ deduco.
 οἰκίον τό, aedicula, -ae, θ.
 οἰκισμός, deductio (coloniae).
 οἰκίσκος, δ· 1) domuncula, -ae, θ. aedicula, θ. 2) nidus, ἄ.
 οἰκιστήρ, οἰκιστής, δ, conditor coloniae (ἢ urbis).
 οἰκόβιος, ον, domi vivens.
 *οἰκογένεια, ἡ· 1) familia, ae, θ. 2) ἐπὶ ζώων, genus -eris, οὐ.
 *οἰκογενειακός, ἡ, ὄν, ad (meam), tuam, suam) familiam pertinens.
 *οἰκογενειακῶς, cum familiā.
 *οἰκογενειάρχης, paterfamilias, ἄ.
 οἰκοδέσποινα, materfamilias, θ.
 οἰκοδεσπότης, δ dominus, ἄ.
 οἰκοδιδάσκαλος, δ praeceptor, ἄ. ἢ οἰκοδιδάσκαλος, praeceptrix, θ.
 οἰκοδομέω -ῶ· 1) aedifico, -are; struo (-xi, -ctum, -ere); -οὔμαι, a') παθητ. aedificor (-atus sum, ari); struor (-ctus sum, -i)· β') μέσ. loco ἢ mando aedificandum (murum κτλ.)· 2) μεταφ. doceo, -ere.
 οἰκοδομή, ἡ, structura, θ.
 οἰκοδόμημα, aedificium, οὐ.
 οἰκοδομησιμος ἄλη, materia, θ.
 οἰκοδόμησις, ἡ, structura, θ.
 οἰκοδομητικός, ἡ, ὄν, ad aedificationem pertinens.
 οἰκοδομητός, aedificatus, a, um.
 οἰκοδομία, ἡ, aedificatio, θ.
 οἰκοδομική, ἡ, ars aedificandi domos; architectonice.
 οἰκοδόμος, δ, structor, ἄ.
 οἰκοθεν· 1) domo· 2) μετ. exse; sua sponte.
 οἰκοί, domi.
 οικονομέω -ῶ· 1) dispenseo, -are, aliquid· *2) νεοελ. compendium facio alicujus rei.
 οικονομία, ἡ· 1) oeconomia, -ae, θ. familiaris dispensatio; *2) νεοελ.

parcimonia ἢ parsimonia, -ae, θ.
 οικονομικός, ἡ, ὄν· 1) oeconomicus, a, um; *2) νεοελ. a') τὰ.—ἄ, pecunia publica; ὑπουργός τῶν—ῶν, administer pecuniae publicae· β') = μὴ ἀπαιτῶν μεγάλην δαπάνην, qui quae quod est minimi sumptui.
 *οικονομικῶς ζῶ, parce vivo.
 *οικονομολόγος, dispensandae pecuniae publicae peritus.
 οἰκονόμος· 1) dispensator, -ἄ· *2) νεοελ. parcus, a, um.
 οἰκόπεδον, τό, area, -ae, θ.
 οἰκοποιέω -ῶ, domum struo.
 οἰκοποιός, ὄν, domum struens.
 οἶκος, δ· 1) = ἡ πᾶσα οὐσα, res familiaris, familia, -ae, θ. 2) = οικία, domus, -us, θ.
 *οἰκόσημον, gentilicia insignia.
 οἰκόσπιτος· 1) qui domo patris alitur· 2) ἐπὶ ζώων, domesticus.
 *οἰκοτροφεῖον, paedagogium, οὐ.
 *οἰκότροφος, ον, qui domo alitur
 οἰκουμηνικός, ἡ, ὄν, ad orbem terrarum pertinens.
 οἰκουρέω -ῶ, domum custodio.
 οἰκουρός, ὄν, domi manens.
 οἰκοφύλαξ, δ, ἡ, custos domūs.
 οἰκτεῖω ἢ ἡ τι, misereor (-atus sum -ari) aliquem ἢ aliquid; -ομαι, misericordiam habeo.
 *οἰκτιρόμῶς, misericorditer.
 οἰκτιρμός, δ· 1) misericordia, -ae, θ. miseratio, θ. 2) deploratio, θ.
 οἰκτιρμων, δ, misericors, -rdis.
 οἰκτισμα, τό, miseratio, θ.
 οἰκτος, δ, misericordia, -ae, θ.
 οἰκτρός· 1) miserandus, a, um; miserabilis, e· 2) miser, a, um.
 οἰκρότης, ἡ, miseria, -ae, θ.
 οἰκτρῶς, miserabiliter.
 οἴμοι! heu mihi!
 οἴμος, ἡ, via, -ae, θ.
 οἴμωγῆ, ἡ, ploratus, -us, ἄ.
 οἴμῶζω, ploro -are.
 οἴμωκτεῖ, cum ploratu.
 οἴμωκτός, ἡ, ὄν, plorabilis, e.
 οἴανθῆ· 1) flos vitis; 2) = ἴουλος, lanugo, θ. 3) (β.), oenanthe, θ.
 οἴανθινος, oenanthinus, a, um.
 οἴνεμπορος, δ, vini mercator.
 οἴηγρός, ἄ, ὄν· 1) = τοῦ οἴνου, vi-

naricus, a, um. 2) = φίλοιος, vino-
sus, a, um.

οινοβαρέω -ῶ, vino gravis sum.

οινοβαρής, ἔς, vino gravis.

οινοδοχείον, vini receptaculum.

οινοθήκη, ἡ, cella vinaria.

οινολογέω -ῶ, de vino loquor.

οινολογία, ἡ, de vino tractatio.

οινόπληκτος, οίνοπλήξ, vino per
cussus, a, um.

οινοποιέω -ῶ, vinum facio.

οινοποιία, ἡ, vini confectio.

οινοποιός, ὄν, vini confector.

οινοποσία, ἡ, vini potatio.

οινοποτέω -ῶ, vinum potō.

οινοπότης, ὄ, vini potor.

οινοπωλέω -ῶ, vinum vendo.

οινοπώληγ, ὄ, vinarius, ἄ.

οινοπώλιον (οίνοπωλείον), τό,
taberna vinaria.

οἶνος, ὄ, vinum, -i, οὖ.

οἶνοφλυγέω -ῶ, vinosus sum.

οἶνοφλυγία, ἡ, vinolentia, θ.

οἶνόφλυξ, ὄ, ἡ, vinelentus, a, um;
vinosus, a, um.

οἶνοφορέω -ῶ, vinum fero.

οἶνοχοσία, ἡ, munus pincernae.

οἶνοχοέω -ῶ 1) vinum iniundo.
2) minister vini sum.

οἶνοχόη, ἡ, trulla, -ae, θ.

οἶνοχός, ὄ, minister vini.

οἶνον, οἶνοπός, vinei coloris.

οἶνώω -ῶ, inebrio (aliquem).

οἶνώδης, ες, vini similis.

οἶνωσις, ἡ, ebrietas, -atis, θ.

οἶνομαι καὶ οἶμαι, opinor arbitror
(-atus, sum, -ari).

οἶον, ἐπιρ. 1) ut, quasi. 2) verbi
causa, exempli causa.

οἶονεῖ, quasi.

οἶος, α, ὄν 1) qualis, e. 2) ἄνευ
δεικτικῶν: οἶα ἔργα! qualia facinora!
3) μετὰ τοῦ τέ οἶός τέ εἰμι ποιεῖν
τοῦτο, is (= talis) sum, qui hoc
faciat.

οἶοςδήποτε, οἶαδήποτε, οἶονδή-
ποτε, qualiscunq̄ue, quaecunq̄ue.

οἶος, α, ὄν, ovillus, a, um.

οἶς, ὄ, ἡ, ovis, -is, θ.

οἶσθα, nesti, ἴδε οἶδα.

οἶσις, ἡ, portatio, -onis, θ.

οἶσοφάγος, ὄ, gula, -ae, θ.

οἰστέον, ferendum est.

οἰστευμα, τό, sagitta emissa.

οἰστευτής, ὄ, sagittarius, -i, ἄ.

οἰστεύω, sagitto, -are.

οἰστός, ὄ, sagitta, -ae, θ.

οἰστοφόρος, sagittifer, a, um.

οἰστράω -ῶ, oestro agitor.

οἰστρέω -ῶ, oestro agito;—οῦμαι,
oestro agitor.

οἰστρηλασία, furiosa incitatio.

οἰστρηλατέω -ῶ, oestro agito;

—οῦμαι, oestro agitor.

οἰστρήλατος, ὄν, oestro agitatus.

οἰστρομανής, ἔς, furore agitatus.

οἰστρομανία, ἡ, furor, -oris, ἄ.

οἰστρός, ὄ 1) = ζῶον, oestrus, ἄ.

tabanus, ἄ. 2) = μανία, furor.

οἰσύα, ἡ, salix, icis, θ.

οἰσύνιος, η, ὄν, salignus, a, um.

οἶσω, feram, ἴδε φέρω.

οἶχομαι, abeo, -ire; discedo, -ere;

proficiscor, -i, συνήθ. μετὰ μετχ.

ῥηχο ἀπιών, statim discessit.

οἰωνίζομαι, auguror, ominor.

οἰώνισμα, τό, augurium, οὖ.

οἰωνισμός, ὄ, auguratio, θ.

οἰωνιστήριον, auguratorium, οὖ.

οἰωνιστής, ὄ, augur, -uris, ἄ.

οἰωνιστικός, ἡ, ὄν, ad augurium
pertinens.

οἰωνομαντικός, ἡ, ὄν, ad augu-
rium pertinens.

οἰωνοπόλος, augur; auspex, ἄ.

οἰωνός, ὄ 1) avis, -is, θ. αἰσίο;

οἰωνός, bonus avis admittunt. 2)

omen, -inis, οὖ. τὸν οἰωνόν δέχο-

μαι, placet omen; αἰσίοις οἰωνοῖς

χρησάμενος πορεύομαι, secundo

omine eo.

οἰωνοσκοπέω -ῶ, auguror.

οἰωνοσκόπημα, augurium, οὖ.

οἰωνοσκοπικός, ἡ, ὄν, auguralis,

e; auspicalis, e.

οἰωνοσκοπία, ἡ 1) auspiciū, au-

gurium, οὖ. 2) τὸ ἄξιωμα τοῦ οἰω-

νοσκόπου auguratus, -us, ἄ.

οἰωνοσκόπος, ὄ, auspex, ἄ.

δκέλλω, applico navem.

δκλαδίας δίφρος, θρόνος, sella pli-

catilis.

δκλαδόν, genu flexo.

δκλάζω, in genua procumbo.

δκλασις, ἡ, genuum flexio.
 δκλασιτί, genibus flexis.
 δκναλῶσις, segniter; pigre.
 δκνέω -ῶ· 1) = δκνηρός; εἰμι, piger et segnis sum· 2) = βραδύνω, piget me, pigro ἢ pigror (ἀποθ.)· 3) = διαστάζω, dubito, -are· 4) = φοβούμαι, vereor -eri; metuo, -ere.
 δκνηρία, ἡ, pigritia, -ae, θ.
 δκνηρός, ἄ, ὄν, piger, a, um; segnis, -e; ignavus, a, um.
 δκνηρῶσις, pigre; segniter.
 δκνος, δ, pigritia, -ae, θ.
 δκνός, ἡ, ὄν, piger, a, um.
 δκρίβας, δ, pulpiti, -i, οὐ.
 δκταδάκτυλος, octo digitum.
 δκταδέτρος, octangulus, a, um.
 δκταετηρίς, ἡ, octennium, -i, οὐ.
 δκταέτης (δκταέτης), ἔς, octennis, e.
 δκταετία, ἡ, octennium, -ii, οὐ.
 δκταέτις, ἡ, octennis, is.
 δκταήμερος, ον, octo dierum.
 δκτάκις, octies.
 δκτακισμύριοι, octoginta millia.
 δκτακισχίλιοι, octo millia.
 δκτακόσιοι, octingenti, ae, ἄ.
 δκτακοσιοστάς, ἡ, ὄν, octingentesimus, a, um.
 δκταμηνιαῖος, α, ον, octavum menem agens.
 δκτάμηνος, ον, octo mensium.
 δκταπλάσιος, δκταπλασίον, ον, δκταπλῶσις -οῦς, -οῦν, octuplus.
 δκτάπους, ον· 1) octo pedibus instructus; octipes, -edis; 2) octo pedes longus, a, um.
 δκτάς, ἡ, octonarius numerus.
 δκταστάδιος, milliarius, a, um.
 δκταχῶσις, octuplici ratione.
 ἔκτώ, δ, ἡ, τά, octo.
 Ὀκτώβριος, October, -bris.
 δλάργυρος, ον, totus argenteus.
 δλβίζω, beo, -are.
 δλβιοδαίμων, fortunatus, a, um.
 δλβιοδότης, felicitatis dator.
 δλβιος, α, ον, beatus, a, um.
 δλβίως, beate.
 δλβος, δ· 1) beatitudo, -inis, θ.
 2) divitiae, -arum, θ.
 δλέθριος, α, ον, perniciosus, a, um; pernicialis, e.

δλεθρίασις, perniciose.
 δλεθρος, δ pernicies, -ei, θ, exitium, ii, οὐ.
 δλέτρινα, ἡ; perditrix, -icis, θ.
 δλετήρ, δ, perditor.
 δλετήριος, perniciosus, a, um.
 δλίγαισις, paucities; raro.
 δλιγανδρία, ἡ, virorum paucitas.
 δλιγανδρας, ον, inops virorum.
 δλιγανθρωπία, penuria hominum.
 δλιγάνθρωπος, ον, non frequens hominibus.
 δλιγάρκεια, ἡ, frugalitas, θ.
 δλιγαρκέομαι -οῦμαι, parvo contentus sum.
 δλιγαρκής, ἔς, parvo contentus, a, um; frugalis, e.
 δλιγαρκῶσις, frugaliter.
 δλιγαρχέομαι -αῦμαι, dominatu paucorum (procerum ἢ principum) regor; a paucis regor.
 δλιγαρχία, ἡ· 1) paucorum dominatus· 2) respublica, quae in paucorum jus ac dicionem concessit.
 δλιγαρχικός, ἡ, ὄν, paucorum dominatu favens.
 δλίγιος, η, ον, ἴδε δλίγος.
 δλιγίστως, perparum.
 δλιγοδάπανος, ον, qui exigui sumptū est.
 δλιγοδύναμος, iniirmus, a, um.
 δλιγολαλέω -ῶ, pauca loquor.
 δλιγολόγος, ον, = δλιγόθυμος.
 δλιγομαθής, ἔς, parum doctus.
 δλιγομισθος, ον, mercede parva conductus, a, um.
 δλιγομυθία, ἡ, pauciloquium, οὐ.
 δλιγομύθος, qui pauca loquitur.
 δλιγοπιστία, ἡ, exigua fides.
 δλιγόπιστος, ον, parum fidens.
 δλιγοποτέω -ῶ, parum bibo.
 δλίγος, η, ον, paucus, a, um; parvus, a, um; paulus, a, um· || οἱ δλίγοι οὐσι. optimates, -ium, ἄ.
 || πλ. δλίγον (ἐπίρ.), paulum, parum· || δλίγιος, η, ον· α') paucissimus, a, um· β') minimus, a, um· || τὸ δλίγιον (ἐπίρ.) minime.
 δλιγόσαρκος, macilentus, a, um.
 *δλιγότευσις, ἡ, diminutio, θ.
 *δλιγοστεύω· 1) minuo, diminuo,

-ere, aliquid 2) οὐδ. minor.
δλιγόςτιχος, ον, ἐπίθ. paucos
 versus continens.
δλιγοστός, minimus, a, um.
δλιγότης, ἡ, paucitas, -atis; θ.
δλιγοφαγία, ἡ, cibus modicus.
δλιγοφάγος, medico cibo utens.
δλιγοχρονία, ἡ, breve tempus.
δλιγοχρονίος, δλιγόχρονος, ον
 brevi tempore durans.
δλιγόχυλος, δλιγόχυμος, ον, no-
 multum (parum) succi habens.
δλιγοψυχία, ἡ, animus pusillus.
δλιγόψυχος, pusillanimis, e.
δλιγορέω -ῶ τινος, parvam cu-
 ram habeo· ὀθ.=negligo, -ere.
δλιγώρησις, δλιγωρία, ἡ, negle-
 ctus, -us, ἄ. negligentia, -ae, θ.
δλίγωρος, ον, negligens.
δλιγώρως, negligenter.
 *δλιγώτερος, α, ον, paucior, -ius,
 (-oris); minor, -us (-oris) || δλιγώ-
 τερον (ἐπίρ.) minus.
δλικός, ἡ, ὄν, totus, a, um (γεν.
 totius, δοτ. toti).
δλικῶς, plane; omnino.
δλισθαίνω(ἄλισθηα)·labor (-psus
 sum), -i; lapsus, -are.
δλισθημα, τό, lapsus, -us, ἄ.
δλισθηρός, lubricus, a, um.
δλισθηρῶς, lubrice.
δλισθησις, ἡ, lapsus, -us, ἄ.
δλισθητικός, ἡ, ὄν, lubricans.
δλικάς, ἡ, navis oneraria.
δλικεύς, δ, qui retia trahit.
δλικέω -ῶ, navem traho.
δλική, ἡ 1) tractus, -us, ἄ. 2) =
 σταθμός, pondus, -eris, οὐ.
δλικός, δ 1) tractus, -us, ἄ. 2)
 remulcus, -i, ἄ.
δλλυμι, perdo, ἴδε ἀπόλλυμι.
δλμος, δ, mortarium, οὐ.
δλογραφέω -ῶ, integrum scribo.
δλόγραφος, ον, plene scriptus.
δλογράφως/εγραμμένος, plene (non
 per sigla) scriptus.
δλοθρευτής, δ, perditor, ἄ.
δλοθρεύω, perdo, -ere.
δλόκαστον, holocaustum, οὐ.
δλοκαυτέω -ῶ, totum comburo.
δλόκαυτος, ον, totus crematus.
δλοκαύτωμα, holocaustōma, οὐ.

δλοκληρία, ἡ 1) integritas, -atis,
 θ. *2) νεοελ. καθ' ὀλοκληρίαν, omni-
 no; plane; prorsus.
δλόκληρος, ον 1) integer, gra,
 grum; totus, a, um; universus, a,
 um 2) κληρονομία ἐξ —ον, here-
 ditas ex asse ἡ in sol dum* 3) νε-
 οελ. α') —ον ἔτος, annus solidus.
 β') ἐξ —ον, in totum; omnino.
δλοκλήρως, integre.
δλόλευκος, totus albus, a, um.
δλολυγή, δλόλυγμα, δλόλυγμός·
 utulatio, -onis, θ. ululatus, -us.
δλολύξω, ululo, -are.
δλομελεία, ἡ 1) integritas mem-
 brorum *2) νεοελ. omnes advocati
 in consilium.
δλομελής, omnibus suis membris
 constans· ὀθ.=integer, gra grum.
δλομέρεια, ἡ, integritas, θ.
δλομερής, integer, gra grum.
δλομελῶς, integre.
 *δλομόναχος, δλόμονος, ον, pror-
 sus solus, a, um.
 *δλονέν, continuanter.
δλοπόρφυρος, totus purpureus.
δλος, η, ον, totus, a, um; in-
 teger, gra, grum || τὸ δλον, α') uni-
 versum, -i, οὐ. summa rei β') =
 καθόλου, in universon; omnino.
δλοσηρικός, ἡ, ὄν, totus ex se-
 rico; holosericus, a, um.
δλοσίδηρος, ον, totus ferreus.
δλοστρόγγυλος, totus rotundus.
δλοσχερεία, ἡ, integritas.
δλοσχερής, integer, gra, grum.
δλοσχερῶς, integre; plene.
δλοσώματος, δλόσωμος, ον, cum
 toto corpore; totus, a, um.
 *δλοταχῶς, totā celeritate.
 *δλότελα, δλοτελῶς, in totum.
δλοτελής, ἐς, plane absolutus.
δλότης, ἡ, integritas; totum.
 *δλοφάνερα, evidenter.
 *δλοφάνερος, ον, evidens, -tis.
δλοφυρμός, δ, ejulatio, θ.
δλοφύρομαι, ejulo, -are.
δλόφωτος, ον, plene lucidus.
δλόχρυσος, ον, totus aureus.
δλοψύχως, toto animo.
Ὀλυμπιάς (νίκη), ἡ, victoria
 Olympiaca || κίρ. δνομα, Olympias.

δλυμπιονίκης, olympionices, ἄ.
 δλύμπιος, ον, olympius, a, um.
 δλυνθος, δ, (τό ἄωρον οὔκον) grossus, -i, ἄ. πύρ. || ὄν. ἢ Ὀλυνθος, Olynthus, -i, θ. Ὀλυνθιακοὶ λόγοι, orationes Olynthiaci.
 ἔλωλα, perditus sum; perii.
 ἔλωσ, prorsus; in universum.
 δμαδόν, summatin.
 δμαδος, δ, tumultus, -i, ἄ.
 δμαιμος, ον, conanguineus.
 δμαιμάτης, consanguinitas, θ.
 δμαλία, ἡ, planities, -iei, θ.
 δμαλλίζω ἢ planum reddo aliquid; complano, -are.
 δμαλισμός, δ, complanatio, θ.
 δμαλιστήρ, δ, pavicula, -ae, θ.
 δμαλός, ἡ, ὄν. 1) planus, a, um.
 2) aequus, a, um.
 δμαλότης, ἡ, aequalitas, θ.
 δμαλύνω, δμαλῶ -ῶ, = δμαλλίζω.
 δμαλῶς, aequaliter; plane.
 δμαρτέω -ῶ, sequor, -i.
 δμάς, ἡ, multitudo tota.
 δμβριος, ον, pluvius, a, um.
 δμβρος, δ, imber, -bris, ἄ.
 δμβροφόρος, imbrifer, a, um.
 δμήνυρις, ἡ, coetus, -us, ἄ. conventus, -us, ἄ, congregatio, θ.
 δμηλίς, δ, ἡ, aequaevus, a, um.
 δμηρίδης, δ, homerista, -ae, ἄ.
 δμηρίζω, homerum imitor.
 δμηρικός, homericus, a, um.
 δμηρικῶς, homerico more.
 δμηριστής, δ, homerista, θ.
 δμηρομάστιξ, homeromastix, -igis
 δμηρος, δ, ἡ, obses, -idis, ἄ. θ.
 δμιλέω -ῶ. 1) = συναστροφήομαι, conversor (-atus sum, -ari) alicui ἢ cum aliquo. 2) δμιλῶ πρὸς χάριν πρὸς ἡδονήν, ad gratiam, ad voluptatem confabulor. ὁθ. 3) μάλ. νεοελ. = λέγω, λαλῶ διαλέγομαι, loquor (-cutus sum, -i); dico (-xi, -ctum, -ere); verba facio.
 δμιλητής, δ, auditor, -oris, ἄ.
 δμιλητικός, ἡ, ὄν (= φιλόφρων) coris, e; affabilis, e.
 δμιλία, ἡ. 1) conversatio, -onis, ἄ. 2) ὁμιλία. locutio, θ. dictio.
 δμίλος, δ, turba, -ae, θ. multitudo, -inis, θ. coetus, -us, ἄ.

δμίχλη, ἡ, nebula, θ. caligo.
 δμιχλώω -ῶ, obnubulo, -are.
 δμιχλώδης, nebulosus, a, um.
 δμμα, τό, oculus, -i, ἄ.
 δμμάτιον, τό, ocellus, -i, ἄ.
 δμνυμι καὶ δμνύω, juro are, aliquid (ἄρκον, jusjurandum).
 δμογάλακτος, col lactaneus, a, um.
 δμογάστριος, uterinus, a, um.
 δμογένεια, ἡ, gentilitas, θ.
 δμογενής, ἔς. 1) ejusdem generis; gentilis e. 2) = ὁμοεθνής, ejusdem nationis gentilis.
 δμογενῶς, eodem genere.
 δμόγγιος, ον, gentilis, e.
 δμογνωμονέω -ῶ, consentio.
 δμογνωμόνως, eodem animo.
 δμογνωμοσύνη, consensus, us, ἄ.
 δμογνωμων, ον, consentiens.
 δμοδίακτος, ον, convictor, -ctis.
 δμοδοξέω -ῶ. 1) idem censeo (allicui); consentio (cum aliquo) *2) νεοελ. eadem sacra colo.
 δμοδοξία, ἡ, eadem opinio.
 δμόδοξος, ον. 1) qui ejusdem opinionis est. *2) νεοελ. eadem sacra colens.
 δμοεθνής, ἔς, ejusdem gentis, ejusdem nationis.
 δμοειδής, ἔς, uniformis, e.
 δμοειδῶς, eadem ἢ simili forma.
 δμόθεν, cominus.
 δμόθρησκος, ον, eodem cultu utens - eadem sacra colens.
 δμοθυμαδόν, unanimiter.
 δμοθυμέω -ῶ, unanimus sum.
 δμοθυμία, ἡ, unanimitas, θ.
 δμόθυμος, ον, unanimus, a, um.
 δμοθύμως, unanimiter.
 δμοιάω, similis sum.
 δμοιοκαταληκτέω -ῶ, εἰμ. similiter desino.
 δμοιοκατάληκτος, ον, similiter desinans.
 δμοιοκαταληξία, ἡ, similitudo clausulae; exitus vocum similis.
 δμοιόμορφος, ον, similem formam habens, conformis, e. *τό δμοιόμορφον, formae similitudo.
 *δμοιόμορφως, similiter.
 δμοιοπάθεια, ἡ, adfectuum similitudo; similis adfectus.

δμοιοπαθής, *ές*, cui similes sunt adiectus; eadem patiens.

δμοιδπιτωτος, *ον*, *επιθ.* similes casus habens.

δμοιοπτώτως, iisdem casibus.

δμοιος, *α, ον*, similis, *ε*; *παρ, γεν.* paris; || *παροιμ.* δμοιος δμοίω άει πελάζει, pares cum paribus facillime congregantur.

δμοιόσχημος, *ον*, ejusdem formae.

δμοιότης, *ή*, similitudo *θ.*

δμοιόω -*ώ*, similem reddo; —*μαι*, similis fio.

δμοίωμα, *τό*, simulacrum, *ού.*

δμοίως, similiter.

δμοιώσις, *ή*, similitudo, *θ.*

δμοιωτικός, *ή, όν*, ad imitandum pertinens.

δμόκεντρος, idem centrum habens

δμολογέω -*ώ*. 1) eadem lingua utor; idem loquor (cum aliquo) *έν-τευθ.* 2) = *συμφωνώ*, consentio (-sensi, -sensus, ire) 3) *συμφωνώ, συν-αινώ τινα*, consentio cum aliquo 4)

δμολογώ *τι τινη ή τι προς τινα* (= *συν-τιθεμαι*), paciscor (pactus sum, -i) aliquid *ή* de aliqua re cum aliquo 5) = *λέγω ότι έπραξά τι*, fateor (fessus sum, -eri) aliquid 6) —*οδυμαι*, *α')* άντι του δμολογώ *β')* παθητ.

ab omnibus axistimor, constat me.

δμολόγησις, *ή*, confessio *θ.*

ήδμολογητής, *δ* confessor *ά.*

δμολογία, *ή* 1) consensus, -um *ά.* adensus, -us, *ά.* 2) confessio, *θ.* 3) = *συνθήκη*, conventio, *θ.*

δμόλογος, *ον*, consentiens, adsentiens, -ntis.

δμολογομένως. 1) = *συμφώνως*, convenienter 2) = *κατά την κοινήν γνώμην*, ex communi consensu *ή* *άπλ.* consensu; ex confesso.

δμολόγως, omnium consensu.

δμομήτριος, *α, ον*, eadem matre natus; uterinus, *α, um.*

δμονοέω -*ώ*, concordo, -are.

δμονοητικός, *ή, όν*, ad concordiam pertinens.

δμονοητικώς, concorditer.

δμόνοια, *ή*, concordia, -ae, *θ.*

δμόνοος, -ους, *ονν*, concors, -rdis

δμοούσιος, *ον*, ejusdem essentiae;

δμοπαθέω -*ώ*, simul adficior.

δμοπαθής, simul adiectus.

δμοπάτριος, *δ*, δμοπάτωρ, *δ, ή*, ab eodem patre genitus.

δμοπιστία, *ή*, eadem fides.

δμόπιστος, *ον*, ejusdem fidei.

δμορέω -*ώ*, confinis sum.

δμόρησις, δμορία, *ή*, confinitas, -atis, *θ.* vicinitas, -atis, *θ.*

δμορος, *ον*, confinis, *ε.*

δμόρρυθμος, *ον*, ejusdem figurae; similis, *ε.*

δμός, *ή, όν*, idem, eadem; idem.

δμόσε, eodem.

δμοσιτέω -*ώ*, una cibum capio.

δμόσιτος, *ον*, convictor, -oris.

δμοσπονδέω -*ώ*, *ρημ.* foederis particeps sum.

δμοσπονδία, *ή*, confoederatio, *θ.*

δμόσπονδος, *ον*, foederatus, *α, um* δμόσπονδοι πολιτεΐαι, civitates foederatae.

δμότεχνος, *ον*, eandem artem exercens *ή* factitans.

δμοτικός, juratorius, *α, um.*

δμοτιμία, *ή*, par honor.

δμότιμος, *ον*, pari honore praeditus *α, um*; paris conditionis.

δμοτίμως, pari dignitate.

δμότόνος, *ον*, ejusdem toni.

δμοτόνος, eodem tenore.

δμοτράπεζος, *ον*, eadem utens mensa; convictor; conviva.

δμοτρόπως, eodem modo.

δμοτροφία, *ή*, convictus, -us, *ά.*

δμότροφος, simul nutritus.

δμου· 1) una δμου εΐλαι, una esere 2) simul 3) = *έγγύς*, prope.

δμουμαι, *μέλ.* του δμνμι.

δμόφθογγος, *ον*, ejusdem soni.

δμοφρονέω -*ώ*, eadem sum mente; idem sentio.

δμοφροσύνη, *ή*, unanimitas, *θ.*

δμόφρων, *ον*, unanimus, *α, um.*

δμόφνυλος, *ον*, ejusdem gentis; gentilis, *ε.*

δμοφωνέω -*ώ*, eadem lingua utor *δθ.* consentio, ire concors sum.

δμοφωνία, *ή* 1) concentus, -us, *ά.* 2) consensio, -onis, *θ.*

δμόφωνος, *ον*, consonus, *α, um*; consentiens, -ntis.

δμοφώνως, eadem voce.
 δμοψύχως, unanimiter.
 *δμπρέλλα, ἡ, umbella, -ae, θ.
 δμφακίας, ex uvis immaturis expressus; δφ. acerbus, immittis.
 δμφάκιον, τό, omphacium, οφ.
 δμφάκιος, immaturus, a, um.
 δμφάλιος, ον, umbilicaris, e.
 δμφαλός, δ, umbilicus, -i, á.
 δμφαλωτός, umbilicatus, a, um.
 δμφαξ, ἡ, acerba immatura.
 δμωννμέω -ῶ, cognominis sum; idem nomen habeo.
 δμωννμια, nominis communitas.
 δμώννμος, ον, cognominis, e; homonymus, a, um.
 δμωνύμως, communi nomine.
 δμωρόφιος, δμώροφος, ον, con-
 tubernalis, e.
 δμως, tamen.
 δν, τό, res, rei, θ. natura, -ae, θ.
 τό ὑπέριστατον δν, deus supremus.
 δναγός, δ, asinarius, -ii, á.
 δνάγριος, ον, onagro similis.
 δναγρος, δ, onager, -gri, á.
 δναρ, τό, somnium, -i, οφ.
 δνεία δορά, pellis asinina.
 δνειδίξω, probris incesso; probra
 dico (alicui); -ομαι, probris in-
 erepor, probra mihi ingeruntur.
 δνειδίσις, ἡ, opprobratio, θ.
 δνειδισμα, τό, opprobrium, οφ.
 δνειδισμός, δ, exprobratio, θ.
 δνειδιστής, δ, exprobrator, á.
 δνειδιστικός, ἡ, όν, exprobratio-
 nem habens.
 δνειδιστικῶς, probrose.
 δνειδος, τό, probrum, -i, οφ. op-
 probrium, -i, οφ.
 δνειον, τό, stabulum asinorum.
 δνειος, ον, asininus, a, um.
 δνειράτα, τά, somnia, (πλ.) οφ.
 δνειρεύομαι, somnia video.
 δνειροκρίτης, δ, somniorum, in-
 terpres; oniocrites, -ae, á.
 δνειροδμαντις, δ, ἡ, qui e somnis
 futura praedicit ἢ vaticinatur.
 δνειρον, τό, somnium, οφ.
 δνειροπολέω -ῶ, somnio, -are,
 μεταφ. — τι, somnio aliquid.
 δνειροπόληις, ἡ, somniatio, θ.
 δνειροπολία, somnium.

δνειροπόλος, δ, somniator, á.
 δνειρος, δ, somnium, -i, οφ.
 δνειρωγμός, δ, δνειρωξίς, ἡ, som-
 nium lascivum cum effusione se-
 minis.
 δνειρώδης, somniosus, a, um.
 δνειρώσσω και δνειρώττω* 1) so-
 mnio, -are, aliquid 2) somnium
 lascivum somnio.
 δνεύω, suculam verso.
 δνηγός, δ, agaso, -onis, á.
 δνηλατέω -ῶ, asinum agito.
 δνηλάτης, δ, asinarius, á.
 δνήσιμος, ον, utilis, e.
 δνησίμως, utiliter.
 δνησις, ἡ, utilitas, -atis, θ.
 δνητός, ἡ, όν, utilis, e.
 δνθύλευσις, ἡ, exquisitor cibo-
 rum apparatus.
 δνθυλεύω, cibos exquisite condio
 δνίδιον, τό, asellus, -i, á.
 δνικός; ἡ, όν, asinarius, a, um.
 δνίημι, juvo, -are, prosum, -des-
 se; utilitatem affero (alicuij).
 δνίσκη, ἡ, asella, -ae, θ.
 δνίσκος, δ 1) = δνάριον, asellus,
 -i, á. 2) ό ἰχθύς, asellus, -i, á.
 δνομα, τό, nomen, -inis, οφ. μεταφ.
 α') = φήμη, nomen, fama, celebra-
 tas β') = πρόφασις, αιτία, nomen,
 praetextus. [-are, voco, -are.
 δνομάζω, nomino, -are; apello,
 δνομασία, ἡ, nominatio, θ.
 δνομαστί, nominatim.
 δνομαστικός, nominativus.
 δνομαστικῶς, nominatim.
 δνομαστός, nominatus, a, um.
 δνομαστῶς, clare; nobiliter.
 δνος, δ 1) asinus, -i, á. ἡ δνος,
 asina, -ae 2) = δνίσκος (ιχθ.), asel-
 lus, -i, οφ. 3) = τροχαλία, sucula,
 -ae, θ. 4) δνος ό ἀλέθων, superior
 molae lapis.
 δντα, τά 1) res praesentes, praes-
 entia 2) bona -orum, οφ.
 δντως, vere; sane.
 δνυξ, δ 1) unguis, -is, á. φράσις.
 έξ ἀπαλῶν δνύγων, de tenero un-
 gui, a, teneris unguiculis 2) μό-
 νον ζῶων, ungula, -ae, θ. 3) ἡ ἕ-
 θας και τό έξ αὐτῆς σκευος, ονυχ,
 -ychis, á.

δουχίζω 1) unguulam dividō 2) unguēs reseco 3) μετφ. ad unguem exigo (aliquid).

δούχιον, τό, unguiculus, -i, ἄ.
δνώδης, ες, asinini generis.
δξάλμη, ἦ, oxalme, -es, θ.
δξειδίον, τό, acetum, -i, οὐ.
δξέως 1) acute 2) celeriter, vehementer 3) vehementer.

δξυρός, ἄ, ὄν, acetum resipiens.
δξίζω, αceso, -ere.

δξος, τό, acetum, i, οὐ.
δξύα, ἦ, fagus, i, θ.
δξύγαλα, τό, oxygala, -ae, θ.
δξύγλυκος, υ, dulcacidus, a, um.
δξυδέρκεια, ἦ, acumen visus; acies, ei, θ. μετφ. perspicacitas, θ.
δξυδερκής, ες, acetum cernens μετφ. perspicax, -acis.

δξυδερκῶς, perspicāce.
δξυθυμέω -ῶ, δξυθυμόω -ῶ, praecipiti ira excandesco.

δξυθυμία, ἦ, iracundia, -ae, θ.
δξύθυμος, ὄν, acer (acris, acre); irritabilis, e.

δξύνος, γ, ὄν, faginus, a, um.
δξύμελι, τό, mulsum acetum.
δξύμηλον, τό, prunum, -i, οὐ.
δξύμολπος, ὄν, acute canens.
δξύμωρον, τό, oxymōrum, οὐ.
*δξύνοια, ἦ, acumen, -inis, οὐ.
*δξύνοος, -ους, ὄν, acutus, a, um;

acer, is, e; subtilis, e.
δξυνος, ὄν, acidus, a, um.

δξύνω 1) = δξύνω ποιῶ, acetum reddo, acuo (aliquid) 2) δξύνω σὺλαβήν, acuo syllabam 3) = ὄξυνον ποιῶ, acidum reddo 4) δξύνομαι (= δξώδης γίνομαι), acidus fio.

δξύς, εἶα, ὄν 1) acutus, a, um; ἄλγος δξύ, dolor acutus 2) acer, vehemens 3) = δξυνος, acidus, a, um.

δξύτης, ἦ 1) acies, -ei, θ. 2) μετων. α') = δριμύτης, acrimonia, -ae, θ. β') = ψυχής, νοῦ, acies ἢ acumen mentis, ingennii γ') δξύτης ὄψεως, acies oculorum δ') = κρίσεως, subtilitas iudicii 3) celeritas, -atis, θ.

δξύτονος, ὄν, in ultima syllaba accentum acutum habens.

δξυτόνωος, cum accentu acuto.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

δξύφωνος, ὄν, acutam vocem habens; acer (acris, acre).

δξύχολος, ὄν, biliosus, a, um.

δξυδόλως, ira gravi.

δξώδης, ες, acidus, a, um.

δπαδός, ὄν, comitans, -ntis.

δπη, ἦ, foramen, -inis, οὐ.

δπη 1) = δπου, ubi; quo 2) qua οὐκ οἶδα, δπη ἀνέβη, nescio, qua aseen dit 3) ἐσθ' δπη, alicubi aliquo modo.

δπηλίκος, quantus, a, um.

δπηνίκα, quum; quando.

δπιον, τό, opium, -ii, οὐ.

δπισθάγκων, δ, ἦ, brachia post tergum religata habens || ὀπισθάγκωνα, ἐπιρ. post tergum.

δπισθεν, post pone.

δπισθιος, posticus, a, um.

δπισθίως, pone; a tergo.

δπισθοβάμων, ὄν, retrogradus.

*δπισθοβουλία, occulta cogitatio

*δπισθογραφέω -ῶ, in aes alienum me transfero.

δπισθόγραφος, ὄν, ab aversa parte inscriptus, a, um.

δπισθόδομος, δ, posticum, οὐ.

δπισθοδρομέω -ῶ, retrogradior.

*δπισθοδρομής, ἦ, regressus.

*δπισθοφυλακή, ἦ, agmen novissimum; agmen extremum.

*δπισθοχώρησις, ἦ 1) recessus, -us, ἄ. 2) ἐπι στρατ. receptus, -us, ἄ.

δπισθοχωρέω -ῶ, 1) recedo, -ere 2) ἐπι στρατ. me recipio.

δπίσω, retro; retrorsum.

δπλή, ἦ, ungula, -ae, θ.

δπλίξω, armo, -are; armis instruo; orno, -mai, me armo.

δπλησις, ἦ, armatus, -us, ἄ.

δπλισμός, δ 1) armatura, -ae, θ. 2) συγκ. arma, οὐ. πλ.

δπλιστής, δ, qui instruit.

δπλιταγωγός, miles vehens.

δπλίτης, gravis armaturae miles.

δπλοθήκη, ἦ, armamentarium.

δπλομανής, ες, insano armorum studio accensus, a, um.

δπλομανία, ἦ, insanum studium armorum.

δπλομαχητική, ars utendi armis.

δπλομαχία, ἦ 1) pugna, qua ar-

mis pugnatur 2) exercitatio in armis; tractatio armorum.

ὄπλον, τό 1) μάχαιρα, ξίφος, ἐγχειρίδιον κτλ. telum, -i, οὐ. 2) ὄπλον, ὄπλα, arma -orum 3) στρατός πάντων τῶν ὄπλων, omnium generum coriæ.

ὄπλοποιέω -ῶ, arma fabricor.

ὄπλοποιία, armorum fabricatio.

ὄπλοποιός, δ, armorum faber.

ὄπλοφορέω -ῶ, arma gero.

*ὄπλοφορία, armorum gestatio.

ὄπλοφόρος, ον, armifer, ἢ armiger era, erum.

ὄπότεν, unde.

ὄπότεν δήποτε, undecunque.

ὄποθενούν, unde unde.

ὄπόθι, ubi.

ὄποι, quo, ὅο quo.

ὄποιός, α, ον 1) qualis, e *2) νεοελ. — ὄς, ἦ, ὄν; qui, quæ, quod.

ὄποιός ἄν, ὄποιός τις, ὄποιός

δήποτε, ὄποιός δηποτοῦν, ὄποιός

ὄν, qualiscunque, qualecunque.

ὄπός, δ, succus, -i, ἄ.

ὄπόςαις, quoties ἢ quotiens.

ὄπόσε, quo.

ὄπόσος, η, ον, quantus, a, um.

ὄπόστος, ον, quotus, a, um.

ὄπόταν 1) quando 2) quum.

ὄπότε, quando; quum.

ὄπότερος, α, ον, uter, utra, utram

γεν. utrius, ὄοτ. utri.

ὄποτέρωθε(ν), ultra ex parte.

ὄποτέρωθι, utrubi.

ὄποτέρως, utro modo.

ὄποτέρωσε, utro.

ὄπου, ubi.

ὄπουδήποτε, ubique.

ὄπτασία, ἦ, visio (in somnis).

ὄπτῶν -ῶ, asso, -are.

ὄπτέος, α, ον, videndus, a, um.

ὄπτῆρ, δ, speculator, ἄ.

ὄπτῆσιμος, ον, qui assari potest.

ὄπτῆσις, ἦ, actio assandi.

ὄπτῆκή, ἦ, optice, -es, θ.

ὄπτικός, ἦ, ὄν, opticus, a, um.

ὄπτός, ἦ, ὄν, assus ἢ assatus, a,

um; πρβλ. ἐφθός.

ὄπώδης, succosus, succulentus.

ὄπώρα, ἦ 1) = φθινόπωρον, autumnus, -i, ἄ. 2) = καρπός δένδρων,

pomus ἢ pomum; fructus.

ὄπωρικός, ἦ, ὄν, ad autumnum

pertinens || νεοελ. ὄπωρικόν (ὄοσ;) pomum, fructus (ἐν γένει).

ὄπωρινός, autumnalis, e..

ὄπωροθήκη, ἦ, pomarium, οὐ.

*ὄπωροπωλείον, taberna pomaria.

ὄπωροπώλης, δ, pomarius, ἄ.

ὄπωροφόρος, pomifer, a, um.

ὄπως 1) ἀναφ. καὶ πλάγ. ἐρωτημ.

ut; quomodo 2) τελικ. = ἴνα, ut,

quo, ὄπως μή, ut, ue, quominus

3) οὐχ ὄπως, ἀλλά (καλ), non solum

non, sed etiam.

ὄπωςδήποτε, ὄπωσοῦν, ὄπως-

τιοῦν, quomodocunque; ut ut.

ὄραμα, τό, visus, -us, ἄ. visio, θ.

ὄρασις, ἦ, visus, -us, ἄ.

ὄρατός, ἦ, ὄν, aspectabilis, e.

*ὄρατώς, manifeste.

ὄράω-ῶ 1) video (vidi, visum, -ere)ἢ

aliquem ἢ aliquid; ὄραῶμαι, videor

(visus sum, -eri) 2) caveo, -ere

3) ὄραῶ (= ἀποβλέπω) πρὸς τινα, πρὸς

τι, ἢ εἰς τινα, εἰς τι, video spectro

ad aliquem, ad aliquid 4) = σκο-

πῶ, video, spectro 5) αὐτός ὄνεται

(= αὐτῷ μελήσει), ipse viderit 6)

μετὰ μη. ὄραῶ ἐρχόμενον, video eum

venire.

ὄργανικός, organicus, a, um.

*ὄργανισμός, δ, apta compositio,

institutio, constitutio. θ.

ὄργανον, τό 1) instrumentum,

-i, οὐ. organum, -i, οὐ. *2) νεοελ.

χρησιμεύω εἰς τινα ὡς —, inservio

alicujus consiliis perficiendis.

ὄργανοποιός, δ, instrumentorum

faber; organarius, -ii, ἄ.

ὄργανῶ -ῶ, ὄργανίζω 1) struo,

-ere; accommodo, -are; *2) νεοελ.

— πολιτείας, civitatis statum ordine

ὄργάνωσις, ἦ, apta compositio,

institutio, institutio, θ.

ὄργασμός, δ, irritatio, θ.

ὄργῶ -ῶ 1) ἐπι ζήσων, turgeo

libidine 2) = διακαῶς ἐπιθυμῶ, ar-

denter cupio.

ὄργῆ, ἦ, ira iracundia, -ae, θ.

ὄργια, τά, orgia orum, οὐ.

ὄργιάζω 1) orgia celebros *2) νε-

οελ. me dedo libidinibus.

δργιασμός, orgiorum peractio.
 δργιαστής, δ, qui orgia celebrat.
 δργιάζω τινά, ρήμ. iram alicujus excito; irrito, -are.

δργίζομαι, irascor, -sci.
 δργίλος, η, ον, irritabilis, e.
 δργιλότης, η, iracundia, θ.
 δργίλος, iracunde; irate.
 δργυιά, η, ulna, -ae, θ.
 δρέγω τινί τι, porrigo alicui ali-

quid. — ομαί τινος, adpeto, -ere.
 δρειβάτης, δ, oribata, -ae, ἄ.
 δρειβατικός, η, όν, επίθ. mon-

tanus, a, um.
 δρείανον, τό, origanum.
 δρειγενής, ές, montigena.
 δρεινός, η, όν, montanus, a, um;
 montuosus, a, um.

δρειος, α, ον, montanus, a, um.
 δρείτης, δ, monticola, -ae, ἄ.
 δρείχαλκος, δ, orichalcum, ού.
 δρεκτιάω -ω, adpeto, -ere.

δρεκτικός, η, όν, adpetentiam
 excitans; adpetitum movens.
 δρεκτικός, adpetenter.

δρεξίς, η, adpetentia, θ.
 δρεσίτροφος, qui in monte alitur.
 δρεσίφοιτος, montes pervagans.
 δρεσιτιάς, η, montana, -ae, θ.
 δρεύς, δ, mulus, -i, ἄ.

δρθιάζω, erigo, -ere.
 δρθιος, ον 1) = άνάγνης, arduus,
 a, um. *2) νεοελ. = δρθός, rectus,
 errectus, a, um.

δρθοβατέω -ω, erectus incedo.
 δρθογραφέω -ω 1) recte scribo.
 δρθογραφία, recta scriptura.
 δρθογράφος, qui recte scribit.

δρθογώνιος, orthogonius, a, um.
 δρθοδοξέω -ω 1) recte sentio.
 2) † orthodoxus sum.

δρθοδοξία, η 1) recta opinio. 2)
 † orthodoxia, -ae, θ.
 δρθόδοξος, ον 1) recte sentiens.
 2) † veram doctrinam sequens.

δρθοκρισία, rectum iudicium.
 δρθολεκτέω -ω, δρθολογέω -ω,
 recte loquor, -i.

δρθοποδέω -ω, recto pede in-
 cedo. *μετφ. recte valeo.
 δρθός, η, όν 1) rectus, a, um.
 2) rectus errectus, a, um; stans,

-ntis. 3) † δρθή διδασκαλία, recta
 (sacra) doctrina. *2) νεοελ. justus,
 a, um.

δρθοσταδην, δρθοσταδόν, stando
 erecto corpore.
 δρθόστασις, (*δρθοστασία), η,
 rectus status corporis.

δρθοστατέω -ω, rectus sto.
 δρθοστάτης, δ, orthostata, ἄ.
 δρθοτενής, ές, erectus, a, um.

δρθότης, η, rectitudo, -inis, θ.
 δρθοτομέω -ω, recte seco (ali-
 quid) μετφ. — τόν λόγον τής άλη-
 θείας, sermonem veritatis recte seco.

δρθοτομία, in rectum sectio.
 δρθοτόνησις, rectus accentus.
 *δρθοφρονέω -ω, recto animo
 sum; recte cogito.

*δρθοφροσύνη, η, rectum men-
 tis iudicium; rectum ingenium.
 *δρθόφρων, ον, qui rectum men-
 tis iudicium habet.

δρθώω -ω, erigo (-exi, -ectum,
 -ere) aliquem η̄ aliquid; μετφ. δρθώ
 (= άνορθώ) την πολιτείαν, erigo
 rempublicam || δρθοῦμαι, me erigo
 η̄ erigor (-ectus sum, -i) μετφ.

erigor; bene me gero.
 δρθρία, η, matutinum tempus.
 δρθρινός, matutinus, a, um.

δρθριος, matutinus, a, um.
 δρθρος, δ, diluculum, -i, ού.
 δρθρώνυμος, ον, vero nomine.

δρθῶς 1) recte 2) rite.
 δρθωσις, η, erectio, θ.
 δρθωτήρ, δ, qui jacentem erigit.

δρίανον, τό, δρίανος, η, ori-
 ganum, -i, ού. origanus, -i, ἄ.
 δρίζω τ 1) termino, -are, ali-
 quid. 2) finio, -ire, aliquid. 3) =
 τάττω, finio, -ire; statuo, -ere, ali-
 quid.

δρίζων, δ, finiens circulus.
 δρικός, η, όν, finitivus, a, um.
 δριον, τό, finis, -is, ἄ.

δριος, ον, terminalis, e.
 δροπεδιον, planities montana.
 δρισμός, δ, finis, -is, ἄ. finitio, θ.

δριστής, δ, finitor, ἄ.
 δριστικός, η, όν, finitivus, defi-
 nitivus, a, um.
 δριστικῶς, definite.

δρκίζω τινά· adigo aliquem jusjurandum ἢ ad jusjurandum ἢ jurjurando· || —ομαι, jusjurandum do; jusjurandum juro ἢ ἀπλ. juro (—avi καὶ juratus sum, —are).

δρκιον, τό, εὐχρ. ἐν τῷ δρκια τέμνειν, foedus icere.

δρκισμός, δ, juramenti exactio.

δρκος, δ· 1) jusjurandum, —i· 2) στρατιωτικὸς δρκος, sacramentum, οὐ δρκόω —ῶ τινα, ad jusjurandum adigo aiiquem, ἴδρ δρκίζω.

δρκωμα, τό, jusjurandum, οὐ.

δρκωμοσία, ἡ, juratio, φ. jusjurandum, —i, οὐ.

δρκωμοτέω —ῶ, juro, —are.

δρκωμοτικὸν δικαστήριον· judices jurati; judicium juratorum.

δρκωτής, δ, jurator, —oris, ἀ.

δρκωτός, juratus, a, um; jurejurando adactus, a, um· *γεοελ. of —οι (δρκασταί), judices jurati.

δρμαθίζω, in modum catenae connecto.

δρμαθός, δ, series, —ei, φ.

δρμάω —ῶ (δρμάομαι —ῶμαι) ἐπι τινα, me incito in aliquem, irruo (—ui, —ere) in aliquem, impetum facio in aliquem.

δρμέω —ῶ, in portu sum.

δρμή, ἡ· 1) impetus, —us, ἀ. 2) studium, —ii, οὐ. adpetitio, φ.

δρμηδόν, impetuose.

δρμημα, τό· 1) id, quod animus vehementer adpetit· 2) = δρμή.

δρμησις, ἡ, = δρμή.

δρμητήριον, τό· 1) = παρόρρημα, suscitabulum, —i, οὐ. 2) στρατ. locus munitus, unde milites ad bellum accincti exeunt.

δρμητικός, ἡ, όν, propensus ad impetum; impetuosus, a, um.

δρμητικῶς· 1) = —έχω πρὸς τι, propensus sum ad aliquid· 2) = μεθ' δρμής, impetu.

δρμά, ἡ, linea piscatoria.

δρμίζω, navem in stationem subduco· —ομαι, in statione sum.

δρμιοις, ἡ, adpulsus navis.

δρμίσκος, δ, parva statio.

δρμος, δ· 1) series, —ei, φ. 2) mobile, οὐ. 3) statio navalis.

δρνεον, τό· 1) = δρνις, avis, φ.* 2) γεοελ. accipiter, —tris, ἀ.

δρνεοτρόφος, όν, aviarius, ἀ.

δρνήθιον, τό, avicula, —ae, φ.

δρνηθοειδής, ές, avi similis.

δρνηθοθήρα, ἡ, aucupatio, φ.

δρνηθοθήρας, auceps, —cupis, ἀ.

δρνηθοθήραω —ῶ, aucupor, —ari.

δρνηθοπωλής, avi venditor.

δρνηθοτροφεϊον, aviarium, —ii, οὐ.

δρνηθοτροφία, ἡ, avium nutritus.

δρνηθοτρόφος, aves nutriendus.

δρνηθών, δ· 1) aviarium, —ii, οὐ.

2) gallinarium, —ii, οὐ.

δρνις, ἡ· 1) = πτηγόν· avis, —is.

φ. volucris, —is, φ. 2) = ἀλεκτορίς,

gallina· φ. 3) = οίωρός, avis.

δρννυι, excito, —are.

δρροθεσία, δρροθέσιον· 1) designatio terminorum· 2) terminus positus.

δρροθέτης, δ, finitor, —oris, ἀ. terminator, —oris, ἀ.

1. δρρος, τό, mons, —ntis, ἀ.

2. δρρος, δ, terminus, —i, ἀ. finis, —is, ἀ. *γεοελ. ἐφ' δρρον ζωής, per totam vitam.

δρρός, δ, serum, —i, οὐ.

δρροφή, ἡ· 1) contignatio, —onis,

φ. 2) = στέγη, toctum, —i, οὐ.

δρροφος, δ, tectum, —i, οὐ.

δρροφώω —ῶ, contigno, —are.

*δρροφύλαξ, δ, custos finium.

δρροφωμα, τό, tectum, —i, οὐ.

δρροφωτός, tectum habens.

δρρρός, δ, serum, —i, οὐ.

δρρρωδέω —ῶ, formido, —are.

δρρρωδέως, formidolose.

δρρτυξ, δ, coturnix, —icis, φ.

δρρυγμα, τό, fossa, —ae, φ.

δρρυγμάτιον, τό, fossula, —ae, φ.

δρρυζα, ἡ, δρρυζον, τό, oryza, φ.

δρρυκτός, ἡ, όν· 1) fossus, um· 2)

fossilis, —is; fossicius, a, um.

δρρυμαγδός, δ, strepitus, —us, ἀ.

δρρυξίς, δρρυχή, ἡ, fossura, φ.

δρρύσσω καὶ δρρύττω, fodio (fodi,

fossum, —ere) aliquid.

δρρφάνευμα, τό, conditio pupil-

lorum; orbitas, —atis, φ.

δρρφανή, ἡ, pupilla, φ. orba, φ.

δρρφανία, ἡ, orbitas, —atis, φ.

ὄρφανίζω τινά (τῶν τέκνων), orbo aliquem (iiliis).

ὄρφανός, ἡ, ὄν, orbus, a, um.
ὄρφανοτροφεῖον, τό, orphanotro-
fium (-ēum), -i, οὐ.

ὄρφανοτροφῆ -ῶ, pupillo alo.
ὄρφανοτρόφος, δ, pupillorum nu-
tritor; orphanotrophus, ἄ.

ὄρφανῶ -ῶ, = ὄρφανίζω.

ὄρχειδιον, τό, testiculus, -i, ἄ.

ὄρχεομαι -αῦμαι, salto, -are.

ὄρχησις, ἡ, saltatio, θ.

ὄρχησις, ἡ, saltator, ἄ.

ὄρχηστικός, saltatorius, a, um.

ὄρχηστικῶς, saltatorie.

ὄρχήστρα, ἡ, orchestra, -ae, θ.

ὄρχήστρια, ἡ, saltatrix, -icis, θ.

ὄρχηστρικός, saltandi peritus

ὄρχηστρίς, ἡ, saltatrix, -icis, θ.

ὄρχηστῆς, ἡ, saltatio, -onis θ.

ὄρχιδιον, τό, testiculus, -i, ἄ.

ὄρχις, δ· 1) testiculus, -i ἄ. 2) =

βοτάνη, orchis, -idis, θ.

ὄρχοτομέα -ῶ, castro, are.

ὄρχοτομία, ἡ, castratio, θ.

ὄς, ἡ, δ, qui, quae, quod, δς γε,

qui quidem.

ὄσάκις, quoties.

ὄσαχῆ, quot modis.

ὄσαχοῦ, ubi cunq̄ue.

ὄσαῶς, quot modis; quoties.

ὄσημέραι, quotidie.

ὄσιος, α, ὄν· 1) sanctus, a, um;

lege divina sanctus, a, um· 2) ju-

stus, a, um· 3) ἐπὶ ἀνθρ. pius, re-

ligiosus, a, um.

ὄσιότης, ἡ, sanctitas, -atis, θ.

ὄσιῶν -ῶ, sanctum reddo.

ὄσιως, sancte; juste.

ὄσιώσις, ἡ, consecratio, θ.

ὄσμή, ἡ, odor, -oris, ἄ.

ὄσος, η, ὄν· 1) quantus, a, um·

2) ὄσοι, ὄσαι, ὄσα, quot· 3) ὄσον, ἐ-

πίρ. quantum, ὄσον ὀλίγον, paullu-

lum.

ὄσοσδήποτε, ὄσηδήποτε, ὄσον-

δήποτε, quantuscunq̄ue, -acun-

q̄ue, -umcunq̄ue.

ὄσοσῶν, ὄσηῶν, ὄσονῶν, quan-

tuslibet, -alibet, -umlibet.

ὄσοσπερ, ὄσηπερ, ὄσονπερ, quan-

tuscunq̄ue, -acunq̄ue, -umcunq̄ue.

ὄσπερ, ἡσπερ, ὄπερ, qui quidem.

ὄσπριον, τό, legumen, θ.

ὄστακος, δ, cammarus, -i, ἄ.

ὄστε, ἦτε, ὄτι, qui, quicunq̄ue.

ὄστεινός, η, ὄν, osseus, a, um.

ὄστεολογία, ἡ· 1) ossium colle-

ctio· 2) liber doctrina de ossibus.

ὄστεολόγος, ὄν, ossa colligens.

ὄστέον -ῶν, τό, os, ossis, οὐ.

ὄστινος, η, ὄν, osseus, a, um.

ὄστις, ἦτις, ὄτι, quis quid; quis-

quis, quidquid.

ὄστισδήποτε, ἦτισδήποτε, δ, τι-

δήποτε, quisquis, quidquid; qui-

cunq̄ue, quodcunq̄ue.

ὄτισοῦν, ἦτισοῦν, ὄτιοῦν, quivis,

quaevis, quodvis.

ὄστοθήκη, ἡ, ossarium, -ii, οὐ.

ὄστολογία, ἡ, ossilegium, οὐ.

ὄστοῦν, ἴδε ὄστέον.

ὄστρακίζω, testularum suffragiis

damno, (aliquem) -ομαι, per te-

stulas relegor, -ari.

ὄστράκιος, testaceus, a, um.

ὄστράκιον, τό· 1) testula, -ae, θ.

2) κόγχη, ostracium, -i, οὐ.

ὄστρακισμός, ostracismus, ἄ.

ὄστρακον· 1) testa, θ. 2) ᾧ οἱ Ἀ-

θηναῖοι ὄστρακίζον, testula.

ὄστρεον, τό, testa, θ. ostrea, θ.

ὄστρειώδης, ostreosus, a, um;

ὄστρώδης, ες, osseus, a, um.

ὄσφραῖνομαί τινος· 1) odoror,·

ari, aliq̄uid· 2) olfactus, -ere.

ὄσφρασις, ἡ, odoratus, -us, ἄ.

ὄσφρησις, ἡ, odoratus, -us, ἄ.

ὄσφραλγία, ἡ, dolor coxae.

ὄσφυς, ἡ, coxa, θ. coxendix, θ.

ὄσχεον, τό, ὄσχη, ἡ, scrotum, οὐ.

ὄταν· 1) quum· 2) quando.

ὄτε· 1) quum· 2) quando· 3) ἐπὶ

ἐπιπαληψ. quum (μετὰ ὑπερονητ. ὀ-

ριστικῆς), ὄτε ἔλθοι, quum venerat.

ὄτέ, aliquando.

ὄτι· 1) σύνθ. εἰδ. quod, ἡ μάλλον

δι' ἀπαρεμφατ. προτάσεως, (accusat

cum infinitivo)· 2) σύνθ. αἰτιολ.

quia; quod· 3) ἐπὶ ἐρωτ. cur? ὄτι

τι; ὄτι δὴ τι; cur tandem? 4) μετὰ

ὑπεροθ. quam.

ὄτι, ἴδε ὄσις.

ὄτιδήποτε, ἴδε ὄσισδήποτε.

ὄτρηρός, ἄ, ὄν, celer.
 ὄτρυνσις, ἦ, incitatio, θ.
 ὄτρυντήρ, δ, incitator, ἄ.
 ὄτρύνω, incito, -are, aliquem—
 ομαι; μέσ. festino, -are.
 ὄττειά, ἦ vaticinatio, θ.
 οὐ, οὐκ, οὐχ, non; haud.
 οὐ· 1) ubi· 2) quo.
 οὐαί, vae!
 οὐγγία, οὐγκία, ἦ, uncia, -ae, θ.
 οὐδαμόθεν, nullo ex loco.
 οὐδαμόθι, nusquam;
 οὐδαμόσε, nusquam.
 οὐδαμοῦ, nusquam; nullo loco.
 οὐδαμῶς, nullo modo.
 οὐδέ, nec neque, ne—quidem.
 οὐδέις, οὐδεμία, οὐδέν, nullus, a,
 um· 1) ἐπίθ. οὐδεμία ἀρετή, nulla
 virtus· 2) οὐσ. α') nullus, a, um·
 β') nemo (γεν. nullius, δοτ. nemi-
 ni, αἰτ. neminem, ἀφ. nullo)· ||
 οὐδ. οὐδέν, nihil ἢ nulla res (γεν.
 nullius rei, δοτ. nulli rei, ἀφ. nul-
 la re).
 οὐδέποτε, nunquam.
 οὐδέπω, nec dum nondum.
 οὐδεπώποτε, nunquam.
 οὐδέτερος, α, ον, neuter, tra trum
 (γεν. neutrius δοτ. neutri).
 *οὐδέτερότης, ἦ, neutrius partis
 studium; otium, οὐ.
 οὐδέτερωθεν, neutra ex parte.
 οὐδέτερος, neutro modo.
 οὐδέτερωσε, neutro.
 *οὐδόλως, minime.
 οὐδός, δ limen, -inis, οὐ.
 οὐκ, ἴδε οὐ.
 οὐκέτι, non amplius.
 οὐκοῦν, ergo; itaque; igitur.
 οὐκουν, non ergo, non igitur.
 οὐλαμός, δ, turma, -ae, θ.
 οὐλε, vale, salve.
 οὐλή, ἦ, cicatrix, -icis, θ.
 οὐλόθριξ, δ, ἦ, crispus, a, um;
 crispulus, a, um.
 οὐλον τό, οὐλα, τά, gingiva, θ.
 οὐλος, οὐλή, οὐλον, crispus, a,
 um; οὐλον ποιῶ, crispo, -are.
 οὐλότης, ἦ, crispitudo θ.
 οὐλόω -ῶ, ad cicatricem perdu-
 co· — ομαι, ad cicatricem per-
 ducor.

οὐ μά, οὐ μὰ τόν, ἴδε μά.
 οὐ μᾶλλον, non magis.
 οὐ μὲν οὖν, certe; profecto.
 οὐ μέντοι, non tamen.
 οὐν, ergo; igitur; itaque.
 οὐνεκα, quapropter.
 οὐποθι, nusquam.
 οὐποτε, nunquam.
 οὐπω, nondum.
 οὐπώποτε, nunquam.
 οὐρά· 1) cauda, -ae, θ. 2) ἐπι
 στρατ. agmen extremum.
 οὐραγός, extremi agminis ductor.
 οὐραῖος, α, ον, ad caudam perti-
 nens; extremus, a, um.
 οὐράνιος, α, ον· 1) coelestis, -is·
 2) =θεῖος, divinus, a, um.
 οὐρανίσκος, δ, palatum, -i, οὐ.
 *οὐρανισκόφωνος, ον, qui palatu
 enuntiat.
 οὐρανόθεν, coelitus; e coelo.
 οὐρανομήκης, ες, coelum altitu-
 dine. tangens.
 *οὐρανόπεμπτος, e coelo missus.
 οὐρανός, δ coelum, -i, οὐ.
 οὐρανόσε, in coelum.
 οὐρανόχρους, ον, οὐρανοχρώμα-
 τος, ον, coeli, colorem, habens;,
 οὐρανῶ, -ῶ, coelum transfero.
 οὐρανῶσις, relatio in caelos.
 οὐρέω -ῶ, mejo, -ere; mingo
 (-inxi, -ictum, -ere.)
 οὐρήθρα, ἦ urinae meotus.
 οὐρημά, τό, urina, -ae, θ.
 οὐρησις, ἦ, minctio, θ.
 οὐρητήρ δ, meatus urinalis.
 *οὐρητήριον, τό, urinal, οὐ.
 οὐρητιάω -ῶ, micturio, -ire.
 οὐρητικός, micturius, a, um.
 οὐρία, ἦ, ventus secundus.
 οὐριοδρομέω -ῶ, secundo vento
 curro.
 οὐριοδρομός, ον, vento secundo
 currens.
 οὐριος, ον· 1) vento secundo pro-
 ficiscens· 2) secundus.
 οὐριῶω -ῶ, secundo vento utor.
 οὐροδοχεῖον, urinal, -alis, οὐ.
 οὐροδόχος, urinam recipiens.
 οὐρον, τό, urina, -ae, θ.
 οὐς, τό, auris, -is, θ.
 οὐσία, ἦ· 1) essentia, substantia,

θ. 2) = περιουσία, res familiaris; facultates, um, θ. πλ.

*οὐσιαστικὸς, ἡ, ὄν, substantivus, a, um; ὄνομα οὐσιαστικόν, nomen substantivum.

οὐσιώδης, ἐς· 1) essentialiam habent essentialis, e· 2) νεοελ. praecipuus, a, um; verus, a, um.

οὐσιωδῶς, essentialiter.

οὔτε, nec ἢ neque.

οὔτιδανός, nullius pretii.

οὔτις, nemo; nullus.

οὔτος, αὕτη, τοὔτο, is, ea, id; hic, haec, hoc.

οὔτοσι, αὕτηί, τουτί, hicce, haecce hocce.

οὔτω ἢ οὔτως· 1) ita· 2) sic· 3) = (εἰς) τοσοῦτον, tam, adhuc, adeo.

οὐχ ἤμισα, non minime.

οὐχί· 1) non· 2) nonne?

ὀφειλέτης, δ, debitor, ἄ.

ὀφειλέτις, ἡ, debitor, -icis, θ.

ὀφειλήμα, τό, debitum, οὐ.

ὀφείλω, debeo, -ere.

ὀφελος, τό, utilitas, -atis, θ.

ὀφθαλμία, ἡ, lippitudo, θ.

ὀφθαλμιάω -ῶ, lippio, -ire.

*ὀφθαλμιατρεῖον, τό, institutum ocularium. [ocularium.]

*ὀφθαλμιατρική, ἡ, medicina

*ὀφθαλμιατρος, δ, medicus ocularius ἢ ἀπλ. ocularius, -i, ἄ.

ὀφθαλμικός, ocularius, a, um.

ὀφθαλμός, ὁ, oculus, ἄ.

ὀφθαλμοφανής, ἐς, qui oculis ornitur; manifestus, a, um.

ὀφθαλμοφανῶς, manifeste.

ὀφίδιον, τό, anguiculus, -i, ἄ.

ὀφιοειδής, ἐς, anguineus, a, um.

ὀφίοεις, anguinus.

ὀφιοῦχος, δ, anguitenens.

ὀφεις, δ, serpens, ἄ. anguis, -is, ἄ. ἰοβόλος—, vipera venenata

ὀφίτης λίθος, ophites, -ae, ἄ.

ὀφιώδης, ἐς· 1) anguinus, a, um· 2) anguifer, a, um.

ὀφλημα, τό· 1) mulcta judicata· 2) = χρεός, debitum, -i, οὐ.

ὀφλησις, ἡ, debitum, -i, οὐ.

ὀφλητής, δ, debitor, ἄ.

ὀφλισκάνα, καὶ ὀφλω, debeo, (ui), -itum, -ere).

ὀφρυδιον, τό, supercilium, -i, οὐ.

ὀφρυβοίς, superciliosus, a, um.

ὀφρυδομαι -οῦμαι, supercilia attollo, δθ. ὀφρυωμένος, η, ον, superciliosus, superbus, a, um.

ὀφρύς, ἡ, supercilium, οὐ.

ὀχία, ἡ, coitus, -us, ἄ.

ὀχετία, ἡ, ductus aquarum.

ὀχετεύω τι, rivo, -are, aliquid.

ὀχετός, δ, rivus, -us, ἄ.

ὀχεύς, δ, (μοχλός) vectis.

ὀχευτής, δ admissarius (equus).

ὀχευτικός, ad coitum proclivis.

ὀχεύω, coeo, -ere; -ομαι, ineor.

ὀχημα, τό, vehiculum, οὐ.

ὀχησις, ἡ, vectio, -onis, θ.

ὀχθη (ποταμῦ), ripa, -ae, θ.

ὀχθος, δ, terrae tumulus; clivus;

ὀχθώδης, ἐς, clivus, a, um.

*ὄχι, non, λέγω ὄχι, nego.

ὀχλαγωγέω -ῶ, populum concito

ὀχλαγωγία, ἡ, coitio, -onis, θ.

ὀχλαγωγός, δ, circulator, ἄ.

ὀχλῶ τινα, molesto aliquem.

ὀχληρία, ἡ, molestia, -ae, θ.

ὀχληρός, molestus, a, um.

ὀχληρῶς, moleste.

ὀχλησις, ἡ, molestia, -ae, θ.

ὀχλίζω, moveo, (vecte).

ὀχλικός, ἡ, ὄν, popularis, e.

ὀχλοκρατέομαι -οῦμαι, a turba populari (a plebe) regor.

ὀχλοκρατία, ἡ, turbae popularis regimen.

ὀχλος, δ· 1) turba, -ae, θ. vulgus, οὐ. 2) = τό πλῆθος, ὁ λαός, plebs, plebis, θ. 3) οἱ χυδαῖοι ἄνθρωποι, vulgus, -i, οὐ. 4) = ὀχλησις, molestia, -ae, θ.

ὀχυρός, ἄ, ὄν, munitus, a, um.

ὀχυρότης, ἡ, munition, θ.

ὀχυρόω ὦ, munio, -ire; aliquid

-οῦμαι, munitior (-itus sum -iri).

ὀχύρωμα, τό, munition, θ.

ὀχυρωματική, ars muniendi.

ὀχυρῶς, tuto; firme.

ὀχύρωσις, ἡ, munition, θ.

ὀψ, ὀπός, ἡ· 1) vox, -cis, θ. 2)

= ὀψις, oculus, -i, ἄ.

ὀψανθής, ἐς, sero florens.

ὀψάριον, τό· 1) opsonium, οὐ. 2)

= ἰχθύδιον, pisciculus, ἄ.

δψέ, sero longo, post tempore,
 δψία, ἡ, serum diei; vespera..
 δψιανθέω -ῶ, darde floreō..
 δψιανθής, ἐς, sero florens..
 δψίζω -ομαι, sero venio..
 δψιμάθεια, ἡ, sera eruditio..
 δψιμαθῆω -ῶ, sero disco..
 δψιμαθής, ἐς, serus studiorum..
 δψιμος, ον, serus, a, um..
 δψίμως, sero..
 δψιος, serus, a, um || συγκρ. se-
 rior, -us || ὑπερθ. serissimus, a, um
 δψιότης, ἡ, tarditas, -atis, θ.
 δψιπλουτος, sero dives factus..
 δψις, ἡ 1) visus, -us, ἄ. visio, -onis,
 θ. 2) oculus, oculi, -orum, ἄ. 3)
 adspectus, -us, ἄ. 4) species, ei, θ.

δψοθήκη, ἡ, cella penaria..
 δψον, τό, opsonium, -ii, οὐ. edu-
 lium omne..
 δψοποιέω -ῶ, opsonia adparo..
 δψοπωλείον, τό, popina, θ..
 δψοπώλης, δ, edulium venditor..
 δψοφαγέω -ῶ, opsoniis (κυσ. pi-
 scibus) vescor; popinor, -ari..
 δψοφάγος, δ, popino, ἄ..
 δψωνέω -ῶ, opsonia emo..
 δψώνης, δ, opsonator, ἄ..
 δψωνητής = δψώνης..
 δψωνία, ἡ, opsonatus, -us, ἄ..
 δψωνίζω 1) anonomam praebeo*
 *2) νεοελ. = δψωνέω -ῶ..
 δψώνιον, τό 1) opsonium, -ii,
 οὐ. 2) μισθός στρατ. salarium, οὐ.

Π

Π, π, τό 16ον γράμμα, litera π.
 ὡς ἀριθμ. σημείον, τό μὲν π' = oc-
 toginta, τό δὲ π = octoginta millia
 πάγγυμος, ον, plane nudus..
 παγερός, ἄ, ὄν, glacialis, e..
 παγετός, δ, glacies, -ei, θ..
 παγετώδης, ἐς, gelidus, a, um..
 παγή, ἡ, laqueus, -i, ἄ..
 παγιδεύω, iilaqueo, -ere..
 πάγιος, α, ον, fixus, firmus, a,
 um; stabilis, e..
 παγιότης, ἡ, soliditas, θ..
 παγιόω -ῶ, firmum et fixum
 reddo (aliquid); firmo, -are; *—οθ-
 μαι, ἐπαγιώθη, fixus fio, fixus
 sum..
 παγίς, ἡ, tendicula, -ae, θ..
 παγίως, firmiter..
 παγίωσις, ἡ, consolidatio, θ..
 πάγκακος, ον, omnino malus;
 pessimus..
 πάγκαλος, ον, perpulcher, a, um;
 optimus, a, um..
 παγκάλως, perpulcher..
 πάγκοινος, omnibus communis..
 παγκοίτως, ἐπιρ. omnibus com-
 muniter..
 παγκόσμιος, α, ον, communis
 omnibus hominibus..

παγκράτιον, τό, pancratium, οὐ..
 πάγκρεας, τό, pancreas, οὐ..
 πάγος, δ, rupes; petra..
 πάγος, δ, glacies, -ei, θ..
 πάγουρος, δ, pagûrus, -i, ἄ..
 παγῶω -ῶ (*παγῶω) τι, glacio,
 -are; congelo, -are, aliquid, οὐδ..
 congliacio, -are; conglictor, ari..
 πάγγαλκος, totus aereus, a, um..
 πάγγρεσος, ον, totus aureus..
 παγῶδης, ἐς, glacialis, e..
 παθαίνω, animum commoveo;
 —ομαι α') vehementer aiiicior ἢ
 concitor β') morbis animi afficior
 πάθη, ἡ, calamitas, θ..
 πάθημα, τό 1) passio, θηλ. 2)
 morbus corporis..
 πάθησις, ἡ, passio, θ..
 παθητικός, ἡ, ὄν 1) passivus, a,
 um 2) commovendis animis a-
 ptus, a, um..
 παθητικῶς, passive..
 παθητός, patibilis..
 παθολογία, ἡ, tractatus de mor-
 bis; pathologia, -ae, θ..
 πάθος, τό 1) passio, -onis, θ..
 τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, Christi pas-
 siones ἢ cruciatus 2) morbus, -i,
 ἄ. 3) casus adversus; 4) — ψυχῆς,

perturbatio animi ἢ ἀπλ. perturbatio θ. 4) διάπυρον ψυχῆς —, aestus, -us, ἀ. 5) ἐν τῇ γραμ. flectio —onis, θ. 6) ἐν τῇ ῥητορ. magnificencia (verborum) granditas (orationis)· *7) νοελ. ἔχω — κατά τινος, alicui infensus sum, inimicitias cum aliquo gero.

παῖάν, δ, ὕμνος, paeān, -anis, ἀ.
 παῖανίζω· 1) paeānem cano· *2) νοελ. ἢ μουσική —ει, musicē canit. παῖανισμός, δ, paeānis cantatio. παῖγμός, δ, lusus, -us, ἀ.
 *παῖγνίδιον, τό, ludus, -us, ἀ. || τὰ —α· α') crepundia, -arum, οὐ. πλ. β') ludicra, -orum, οὐ. πλ.

παῖγνιογράφος, ον, poemata ludicra scribens.

παῖγνιον, τό· 1) = παιδιά, ludus, -us, ἀ. lusus, -us· 2) = ἔμπαιγμα, lubibrium, οὐ.

παῖγνιος, ludicrus, a, um.

παῖγνιώδης, ludicrus, a, um.

παῖγνιωδῶς, ludicre.

παιδαγωγεῖον, pedagogium, οὐ.

παιδαγωγέω —ω, instituo pueros; paedagōgo, -are.

παιδαγωγήμα, instituendi ratio.

παιδαγωγήσις, ἡ, puerorum institutio ἢ disciplina.

παιδαγωγία, ἡ, institutio puerorum, institutio puerilis.

παιδαγωγικός, ἡ, ὄν, ad pedagogium ἢ paedagogium pertinens.

παιδαγωγικῶς, ἐπιρ. paedagogorum moro.

παιδαγωγός, δ, paedagōgus, ἀ.

παιδάριον, τό, puellus, ἀ.

παιδαριώδης, ες, puerilis, e.

παιδαριωδῶς, pueriliter.

παιδεία, ἡ· 1) institutio, θ. eruditio, θ. 2) castigatio, θ.

παιδραστῆω —ω, amator puero- rum sum; paedicator sum.

παιδραστής, δ, amator puero- rum; paedicator, -oris, ἀ.

παιδραστία, ἡ, amor puerorum.

παιδεύμα, τό, praeceptum, οὐ.

παιδευσις, ἡ, institutio, θ.

παιδευτήριον, τό, locus, in quo pueri docentur; ludus literarius.

παιδευτής, δ, praeceptor, ἀ,

παιδευτικός, ἡ, ὄν· 1) ad docendum aptus, a, um· 2) castigatorius.

παιδευτικῶς· 1) more docentium· 2) docte; erudite.

παιδευτός, ἡ, ὄν, doctus, a, um.

παιδεύω τινά· 1) instituo (-ui, -utum, -ere) aliquem· 2) erudio (-ivi, -itum, -ire), aliquem· 3) in- formo, -are, aliquem· 4) doceo (-ui, -ctum, -ere) aliquem aliquid.

5) —ομαι· α') —erudior (-itus sum, -iri)· β') doceor (-ctus sum, -eri) ab aliquo aliquid: δθ. πεπαδευμέ- νος, η, ον, eruditus, a, um; do- ctus, a, um· 6) = κολάζω τινά, ca- stigo, punio aliquem.

παιδιά, ἡ, ludus, -us, ἀ. lusus, -us, ἀ. jocus, -i, ἀ,

παιδία, ἡ, puerilitas, θ.

παιδικά, τά, amasius, -i, ἀ.

παιδικός, ἡ, ὄν, puerilis, e.

παιδικῶς, pueriliter.

παιδιόθεν, a puero.

παιδίον, τό, puertulus, -i, ἀ.

παιδίσκη, ἡ, puella, ancilla, θ.

παιδονόμος, puerorum rector; pra- eiectus disciplinae puerorum.

παιδοτόκος, ἡ, puerpera, θ.

παιδοτριβέω —ω, pueros exerceo.

παιδοτριβής, δ, qui pueros exer- cet; gymnasii magister.

παιδοτριβία, ars exercendi pueros

παιδοτριβική, ars gymnastica.

παίζω· 1) ludo (-si, sum, -ere)· 2) παίζω εἰς τινα, πρὸς τινα, παίζω τινά (= ἐμπαίζω), ludo aliquem, il- ludo alicui· 3) παθητ. —ομαι, illu- ditur mihi; irrideor, -eri; ludibrio- habeor· 4) παίζω ἀντιθ. τῷ σπου- δάζω ἢ σπουδῇ λέγω, ludo· 5) νοελ. α') — τὴν κιθάραν, citharā citor· β') — κομφιδίαν ἢ τραγωδίαν, fa- bulam ago do, doceo)· γ') — τινά, fraudem facio, dolum necto alicui.

παίκτης, δ, lusor —oris, ἀ.

παικτικός, lusorius, a, um.

παικτικῶς, fusorie; joco.

παικτός, ἡ, ὄν, jocosus, a, um; jocularis, e.

παικτάλη, ἡ, pollen, -inis, θ.

*παίρω ἢ παίρων ἴδε ἐπαίρω 3.

παῖς, δ· 1) puer, -eri, ἀ. filius

-ii, á. servus, -i, á. ἡ παῖς, puella, filia, famula, -ae, θ.

παισιτικός, ἡ, ὄν, jocularis, e.

παῖω· 1) ferio, -ire, aliquem ἢ aliquid; percutio (-assi, -ere) aliquem ἢ aliquid. || μέσ. —ομαι τὸ στήθος, ferio pectus· 2) ἀμετ. illidor, adlidor.

πακτώ -ῶ, coagmento, -are.

πάκτωσις, ἡ, coagmentatio, θ.

πάλαι· 1) olim; olim jam· 2) quondam· 3) pridem, jampridem. παλαιός, á, ὄν· 1) vetus, -eris· 2) priscus, antiquus, vetustus, a, um· 3) τὸ παλαιόν, olim, temporibus priscis· 4) pristinus, a, um.

παλαιότης, ἡ, vetustas, θ.

παλαιῶ -ῶ, antiquo, -are· || —οῦμαι, veterasco, -ere; vetus fio. πάλαισμα, τό· 1) luctatio, θ. lucta, θ. 2) artificium luctationis.

παλαιστή, ἡ, palmus.

παλαιστής, δ, luctator, á.

παλαιστική, ἡ, ars luctandi.

παλαιστικός, luctae peritus.

παλαιστρα, ἡ, palaestra, θ.

παλαιτερος, παλαιότερος, antiquior, vetustior, -oris, παλαιτατος, παλαιότατος, veterrimus, antiquissimus, vetustissimus, a, um.

παλαιφρατος, ον, olim dictus.

παλαίω τινί ἢ πρὸς τινα, luctor (-atus sum, -ari) cum aliquo.

παλαιώσις, ἡ, inveteratio, -onis, θ.

παλάμη, ἡ, palma, -re, θ. palmus, -i, á. μικρὰ παλάμη, palma, -ae, θ. συνεκδ. manus, -us, θ.

παλάτιον, τό, palatium, οὐ.

παλεύω· 1) — τινά, illiceo aliquem· *2) νεοελ. —παλαίω.

1. πάλη, ἡ, lucta, -ae, θ.

2. πάλη, ἡ, pollen, -inis, οὐ.

παλιγενεσία, ἡ, regeneratio, θ.

παλιλλογία, ἡ, verbi ἢ sermonis iteratio; palilogia, θ.

παλίλλογος, ον, iterum collectus.

παλίμβολος, ον· 1) inconstans, -ntis; 2) mutabilis, e· 3) veteratorius

παλιμβόλος, inconstanter.

παλιμβουλία, ἡ, consilii mutatio; inconstantia, ae, θ

παλίμβολος, ον, consilia mutans;

inconstans in consiliis.

παλίμπαις, δ, iterum puer; μετφ. desipiens, -ntis.

παλίπλαγκτος, errabundus.

πάλιν· 1) iterum; rursus; de integro· 2) retro, retrorsum.

παλινδρομέω -ῶ, retro curro; reurso ἢ recursito, are.

παλινδρομή, παλινδρομία, παλινδρομησις, ἡ, recursus, -us, á.

παλινδρομικός, παλινδρομος, retrogradus, a, um.

παλινορθῶ -ῶ, restitio, -ere.

παλινόρθωσις, ἡ, restitutio, θ.

παλινοστέω -ῶ, redeo, -ire.

παλινόσθησις, reditus, -us, á.

παλινόστροφος, mutabilis, e.

παλινωδέω -ῶ, recanto.

παλινωδία, ἡ, palinodia, θ.

παλιούρος, ἡ, paliurus, θ.

παλιρροῦω -ῶ, refluxo, -ere.

παλιρροία, refluxus, aestus, -us, á.

παλιρρυντος, παλιρρυντος, refluxus, a, um; reciprocus, a, um.

παλιστρεπτος, reflexus, a, um.

παλίσκιος, ον, opacus, a, um.

Παλλάδιον, τό, statua Palladis; Palladium, -i, οὐ.

παλακεία, ἡ, concubinatus, us, á. pellicatus, -us, á.

παλακεύομαι· 1) pellicem habeo· 2) — τινί, concubina sum alicui.

παλλανή, παλλανίς, ἡ, pellex -icis, θ. concubina, θ.

παλλακός, δ, amasius, -i, á.

πάλλαξ, ἡ, pellex, -icis, θ.

Παλλάς, ἡ, Pallas, -adis, θ.

πάλλενκος, ον, omnino albus, a, um; candidissimus, a, um.

πάλλω· 1) vibro, -are, aliquid· 2) οὐδ. ἡ καρδία πάλλει, cor palpitat; cor salit· 3) —ομαι, palpito, -are; trepido, -are.

πάλη, ἡ, parma, -ae, θ.

παλιμικός, ἡ, ὄν, ad palpitationem pertinens.

παλιμός, δ, vibratio, -onis, θηλ. palpitatio, -onis, θηλ. trepeditatio, -onis, θηλ.

παλιμώδης, ες, palpitationibus obnoxius, a, um.

παλτόν, τό, jaculum, -i, οὐ.

παλτός, ἡ, ὄν, vibratus, a, um.
 παμβώτις, ἡ, alma (terra).
 παμμάκαρ, παμμακάριος, omni ex parte beatus, a, um.
 παμμακάριστος, ὄν, omnino felix praedicandus, a, um.
 παμμέγας, -γάλη, -γα, παμμεγέθης, ἐς, permagnus, a, um. || παμμέγιστος, omnino maximus.
 παμμέλας, αῖνα, ἀν, totus ἢ omnino niger, gra, grum.
 παμπάλαιος, ὄν, omnino vetustus, vetustissimus, a, um.
 πάμπαν, prorsus; omnino.
 παμπληθεῖ, ἐπίρ, cum tota multitudine.
 παμπληθής, ἐς, confertus, a, um permultus, a, um.
 παμπληθία, ἡ, tota turba.
 παμπλήρης, ἐς, omnino plenus.
 παμπλούσιος, πάμπλουτος, ὄν, perdives, -itis.
 παμπόθητος, valde expetitus.
 παμποίκιλος, varius, a, um.
 πάμπολος, παμπόλλη, πάμπολυ, perinultus, a, um.
 παμπόνηρος, ὄν. 1) prorsus improbus, a, um. *2) γεοῦ. astutissimus, callidissimus, a, um.
 *πάμπτωχος, pauperrimus.
 παμφάγος, ὄν, omnia devorans; omnivorus, a, um.
 παμφαής, ἐς, splendissimus.
 παμφαίνω, clare splendo.
 παμφαῶς, spendissime.
 παμφίλητος, ὄν, ab omnibus amatus, a, um.
 πάμφθατος, omnia perdens.
 πάμφιλος, ὄν, omnium amicus.
 πάμφυλος, ὄν, ex omnibus gentibus mixtus, a, um.
 παμψηφεί, cunctis suffragiis.
 πάμψυχος, ὄν, plane animatus.
 πανάγαθος, ὄν, perfecte bonus, optimus, a, um; ὁ πανάγαθος Θεός, optimus Deus.
 παναγής, ἐς, sanctissimus.
 παναγία, ἡ, perfecta sanctitas; ἡ Παναγία, sancta Virgo; nostra Domina.
 πανάγιος, α, ὄν, sacrosanctus.
 Παναγιότης, ἡ, Sanctitas, ὁ.

πάναγνος, ὄν, canctissimus, a, um.
 Παναθήναια, τά, Panathenaica, -aquum, ὄν. Παναθηναϊκός, Panathenaicus, a, um.
 πανάθλιος, miserimus, a, um.
 πανάκεια ἡ, panacæa, ὁ.
 πανάμωμος, plane culpa carens.
 πανάρετος, ὄν, omni virtutum generi ornatissimus.
 παναρχαῖος, vetustissimus.
 παναυγής, ἐς, valde splendidus.
 πανάχραντος, intemeratus, a, um.
 *πανδαημοσύνη, ἡ, scientia omnium rerum.
 *πανδαήμων, omniperitus a, um.
 πανδαίδαλος, plane artificiosus.
 πανδαισία, ἡ, convivium opiparum, mensa sumptuosa; epulum.
 πανδαμάτειρα, omnium domitrix.
 πανδαμάτωρ, omnia domans.
 πάνδεινος, ὄν, gravissimus, a, um; acerbissimus, a, um.
 πανδέκται, οἱ, pandectae, -arum, ὁ. digesta, -rum, ὄν. πλ.
 πανδημεί, cum toto populo.
 πάνδημος, ad universum populum pertinens. ὁθεν=vulgaris, e.
 Πάνδια, ἱερά, Jovialia sacra.
 πανδοχεῖον, τό, deversoria taberna ἢ deversorium, -ii, ὄν.
 πανδοχεύς, ὁ, stabularius, ὁ.
 πανδοχεύτρια, stabularia mulier.
 πανδώρα, ἡ, omnium rerum largitrix; || ἡ Πανδώρα, Pandora.
 πανδώτειρα, omnium donatrix.
 πανελεήμων, ὄν, valde misericors.
 Πανέλληνες, οἱ, omnes Graeci.
 Πανελλήνιος, omnium Graecorum; apud universos Graecos.
 πανένδοξος, omnino gloriosus.
 Πανεπιστήμιον, τό, litterarum sedes; Universitas, -atis, ὁ.
 πανεπιστήμων, ὄν, 1) peritissimus (pictor). *2) omniperitus a, um.
 πανεπόπτης, omnia inspiciens.
 πανευδαίμων, ὄν, felicissimus.
 πανηγυρίζω 1) festos dies celebros. 2) panegyrica oratione laudō. 3) ὁ—ων, qui festum diem celebrat.
 πανηγυρικός, ἡ, ὄν, solemnis e; panegyricus, a, um.
 πανηγυρικῶς, solemnitus.

πανήγυρις, ἡ· 1) coetus publicus; celebritas, -atis, θ. 2) solemnne, -is, οὐ. 3) —ἐμπορικῆ, nundinae, -arum, θ. πλ. mercatus, -us.

πανηγύρισμα, τό, **πανηγυρισμός**, δ, festi diei celebratio.

πανηγυριστής, δ· 1) ὁ ρήτωρ, paeurista, -ae, ἄ. 2) qui festum diem celebrat.

πανηγύριος, **πανήμερος**, ον, perdius, a, um.

Πάνθειον, **Πάνθειον**, Pantheon. **πάνθηρ**, δ, panthēra, -ae, ἄ.

πανίερος, ον, sacrosanctus.

πανιέρος, sanctissime.

πανικός, ἡ, ὄν, panicus, a, um.

πανίσχυρος, ον, omnipotens.

παννυγίω, pernoctem transigo; pervigilium celebros.

παννύχιος, ον, pernox, -octis.

παννυχίς, ἡ, pervigilium, οὐ.

πανοικί, ἡ **πανοικί**, **πανοικεσία**, cum tota domo.

πάνοικος, ον, cum tota familia.

πανόλιθος, beatissimus, a um.

πανόμοιος ον, persimilis, e.

πανομοίως, similime.

πανοπλία, univeraa armatura.

πάνοπλος, ον, totus armatus.

πάνοπτος, **πανόρατος**, ον, qui ab omnibus, videtur.

πανορμί, omni impetu.

πανόσιος, ον, valde sanctus.

πανουργέομαι, **πανουργέω** -ᾶ, callide ago.

πανουργία, ἡ, calliditas, atis, θ.

πανουργία, -ae, θ. astutia, θ.

πανούργος, ον, callidus, a, um; vafer, fra frum.

πανούργως, callide; astute.

πανσεβάσμιος, **πανσέβαστος**, ον, omnino venerandus.

πανσέληνος, ον, plenae lunae formam habens (circulus).

πανσεπτος, augustissimus.

πανσθενεί, omnibus viribus.

πάνσοφος, ον, omnifaria sapientia et scientia praeditus, a, um.

πανσόφως, sapientissime.

πανστρατιῶ, universo cum exercitu; omnibus copiis.

παντάναξ, δ, omnium rex.

παντάνασσα, ἡ, omnium regina.

παντάπασιν(ν)· 1) omnino· 2) prorsus· 3) ἐν ἀποκρ. καταφ. — γε, παντάπασιν μὲν οὖν, plane ita est.

πανταχῆ, ubique.

πανταχόθεν, undique.

πανταχοῦ, quoquo versus.

πανταχοῦ· 1) ubique· 2) ubivis.

παντέλεια, ἡ, perfectio, θ.

παντέλειος, perfectus, a, um.

παντελείως, perfecte.

παντελής, ἐς· 1) omnia perficiens· 2) integer, perfectus, a, um.

παντελῶς, omnino.

παντεπόπτης, δ, omnia videns.

***παντέρημος**, omnino desertus.

πάντεχνος, plane artificiosus.

πάντη· 1) ubique· 2) omnimodo; omnino; prorsus.

παντογνώστης, omnia sciens.

παντοδαπός, ἡ, ὄν, omnimodus, a, um; omnigenus, a, um.

παντοδαπῶς, omnifariam.

παντοδυναμία, omnipotentia.

παντοδύναμος, ον, omnipotens, -ntis; omnipollens, -ntis.

παντοειδής, ἐς, omnigenus.

πάντοθεν, undique.

πάντοθι, ubique.

παντοίος, omnifarius, a, um.

παντοιοτρόπως, omnimodo.

παντοίως, omnibus modis.

παντοκράτειρα, ἡ, omnipotens.

παντοκρατορία, omnipotentia.

παντοκρατορικός, ἡ, ὄν, ad omnipotentem Deum pertinens.

παντοκράτωρ, δ, omnipotens.

πάντολμος, audacissimus, a, um.

παντομήτωρ, omnium mater.

παντόμιμος, ον, omnia imitans.

παντοπωλείον, taberna scrutaria.

παντοπώλης, δ, scrutarius, ἄ.

πάντοσε, quoquo versus.

πάντοτε, omni tempore; semper.

***παντού**, ubique.

πάντρομος, ον, plane tremens.

πάντως· 1) omnino, prorsus, plane· 2) ἐν ἀποκρ. utique.

πάννυ· 1) omnino, prorsus, plane· 2) valde, admodum, magnopere· 3) διὰ τοῦ ἐπιρ. per· 4) ὁ πάννυ, celebris, illustris ille.

πάνυγρος, ον, plane madidus.
πανύμνητος, laudatissimus.
πανύστατος, η, ον, postremus, a, um; ultimus, a, um.
πανωλεθρία, ή 1) internecio, θ. 2) exitium, -ii, ού.
πανωλέθρως, internecive.
πανώλεια, ή, perniciēs, -ei, θ.
πανώλης, ες, perniciosus, a, um.
***πανώλης, ή**, pestis, -is, θ.
πάξ (=οίγα)! pax! tace!
παπαί! papae!
πάππα, πάππας, δ, papa, á.
παππάζω, pappā dico.
***Πάππας, δ**, summus pontifex.
παππεπίπαιπος, proavus, á.
παππίας, δ, paterculus, -i, á.
παππικός, ή, όν, παππώς, a, ον, avitus, a, um.
πάππος, δ, avus, -i, á.
πάπυρος, δ, ή, papyrus, -i, á.
 papyrus, -i, ού.
παπυρώδης, ες, papyraceus.
πάρα=πάρεσι, adest.
παρά 1) μετά γεν. a, ab; e, de (μετ' άραιρ.) 2) μετά δοτ. apud, penes (μετ' αιτ.): παρά τη θάλασση κείται, apud mare sita est 3) μετ' αιτ. á) επί τόπου, juxta, penes propter, prae, praeter, contra (μετ' αιτ.): β') επί χρόνου· per (μετ' αιτ.) παρ' ήμέραν, diebus alternis.
παραβαίνω, juxta aliquem eo ή incedo· δθ. á) praetero, -ire· β') μετφ. violo, -are aliquid.
παραβάλλω 1) =προσφέρω, obj- cío (-jeci, -jectum, -ere) aliqui aliquid 2) =ονγκρίνω, confero (-tuli, -latum, -erre) —ομαι, compa- ror (-paratus sum, -ari).
παράβασις, ή 1) transgressio, θ. 2) εν τη κωμωδ. parabasis, -is, θ.
παραβάτης, δ, violator, á.
παραβάτης, ή, quae violat.
παραβιάζομαι (νεοελ. παραβιάζω) vim infero; violo, -are.
παραβλάπτω, laedo, -ere.
παραβλαστάνω, juxta germino; stolonem emitto.
παραβλάστησις, ή, stolo, á.
παραβλέπω, obliquis oculis adspicio aliquid. δθ. 1) eglego aliquid·

*2) νεοελ. á') =παρορώ τι, conniveo aliquid· β') επί τιμής, deduco ali- quid de summa.
παράβλεψις, ή, adspectus obli- quus; *νεοελ. (επί τιμής)· diminutio.
παράβλημα, propugnaculum.
παραβλητός, comparabilis, e.
παραβλώψ, δ, ή, strabo, á.
παραβοηθέω, auxilio venio; ad auxilium praesto sum.
παραβολή, ή, 1) =σύγκρισις, col- latio, θ. 2) parabola, -ae, θ.
παραβολικός, ή, όν 1) compa- rativus· †2) parabolicus, a, um.
παραβολικώς 1) comparative· †2) parabolice.
παράβολος, ον, audax, -acis.
παραβόλως, audacter.
παραβύω, inculco; iniarcio.
παραγγελεύς, δ, denuntiator, á.
παραγγελία 1) praeceptum, ού. mandatum, ού. 2) jussum, ού.
παραγγέλλω τι 1) denuntio, -are; edico, -ere, aliqui aliquid· 2) praecipio, -ere; mando, -are· 3) παραγγέλλω τί τι, praescribo aliquid alicui rei· 4) —εις τά όπλα, ad arma voco· 5) — την άρχήν, ambio magistratum.
παράγγελμα, τό 1) praeceptum, -i, ού. jussum, ού. mandatum, ού. 2) praescriptum, ού.
παραγγελματικός, ή; όν, praece- ptivus, a, um.
παράγγελοις, ή, praeceptio, θ.
παραγίγνομαι 1) advenio (-eni, -entum, -ire) 2) — τι, intersum (-iui, -esse) alicui ή aliqua re.
παραγκωνίζομαι (νεοελ. παραγκω- νίζω) τινα· cubito repello· δθ. re- pello, submoveo aliquem.
παραγλύφω τι, adultero aliquid.
***παραγνωρίζω**, non agnosco.
παραγραφή, ή 1) adscriptio in margine· 2) — νομική, exceptio, θ. praescriptio, -onis, θ.
παράγραφος, παραγραφή, ή, pa- ragraphus, -i, á. caput, ού.
παραγράφω 1) adscribo, -ere· 2) νομικ. παραγράφομαι, exceptione submoveo; praescribo -ere.
παράγω 1) produco, -ere; in me-

dium adduco (aliquem)· 2) ἐν τῇ νοεῖ.—φύω παράγω τι, produco, procreo, facio aliquid· 3) traduco -ere· 4) ἐν τῇ γραμ. duco nomen ab, traduco, -ere.

παράγωγός, ὁ, productor, ἄ.

παράγωγή, ἡ· 1) productio, φ. 2) ἐν τῇ γραμ. derivatio, φ.

*παράγωγικός, fructuosus, α, um.

παράγωγος, derivatus, α, um.

παράδειγμα, τό, exemplum.

παράδειγματίζω τινα· exemplum facio aliquem.

παράδειγματικός, ἡ, ὄν, exemplaris, c; singularis, e.

παράδειγματικῶς τιμωρῶ τινα· exemplum severitatis in aliquo edo.

παράδειγματικός, ὁ· 1) poena exemplaris· *2) νοεῖ. πρὸς παράδειγματισμὸν τῶν ἄλλων, ut ceteris documento sit.

παράδεικνυμι καὶ παραδείκνύω·

1) juxta ostendo, ὄφ. = comparo·

2) causa exempli profero aliquid.

παράδεισιαιός, paradisiacus.

παράδεισος, ὁ· 1) viridarium, οὗ hortus, ἄ. †2) Paradisus, ἄ.

παράδεκτός, α, ον, admittendus, accipiendus, α, um.

παράδεκτος (νοεῖ. παραδεκτός), ον· 1) admissus· 2) accipiendus.

παράδεχομαι· 1) admitto, -ere· 2) admitto, -ere; accipio, -ere.

παράδιδωμι· 1) trado (-didi, -ditum, -ere) aliquid alicui· 2) trado, dedo, -ere aliquid alicui· μτφ.

—ομαι ταῖς ἡδοναῖς, ἐπὶ τὴν σπουδὴν, trado me libidinibus, in studium· 3) παραδίδωμι τι τῇ μνήμῃ,

τοῖς ἐπιγινόμενοις, trado, prodo aliquid memoriae, posteris· 4) παραδίδονται, παραδέδοται, παραδεδομένον ἐστί, tradunt, produnt ἢ traditum est· † 5) = προσδίδωμι, trado, prodo (aliquem ἢ aliquid)· 6) = διδάσκω, trado, doceo, -ere.

παράδοξολογία, oratio paradoxa.

παράδοξος, ον· 1) inopinatus, α, um; admirabilis, incredibilis, e,

παράδοξον, mirabile, admirabile· 2) paradoxus, α, um· *3) νοεῖ. singularis, e; insolitus, α, um.

παράδοξότατα, (ἐπιρ.) praeter omnium opinionem.

παράδοξός· 1) praeter opinionem; mirabiliter· 2) (ex) inopinato.

παράδοσιμος, traditus, α, um.

παράδοσις, ἡ· 1) —πολεμίων, πόλεως, traditio, deditio, φ. 2) = διδασκαλία, traditio, -onis, φ. do-

ctrina, -ae, φ.

παραδοτέος, tradendus, α, um.

παραδοχή, ἡ· 1) receptio, φ. *2) νοεῖ. adprobatio, φ.

παραδρομή, ἡ· 1) transcursus, -us, ἄ. *2) νοεῖ. α') — τοῦ καλῶν, τῆς γλώσσης, lapsus calami, lingua· β') κατὰ —ήν, per imprudentiam.

*παραζάλη, magna turbulencia.

παραζάω -ῶ· 1) juxta vivo· *2) νοεῖ. multum vivo.

παραζεύγνυμι, juxta jungo.

παραζώννυμι, e balteo suspendo.

παραζωστής, ἡ, pugio, -onis, φ.

παραθαλάσσιος, α, ον, maritimus, α, um; τὰ --α, loca maritima.

παραθάλλω, foveo, -ere.

παραθαρρύνω, animum addo.

παραθέλω, demulceo, -cre.

παραθερίζω· 1) demeto, -ere· *2) νοεῖ. aestivo, -are.

παραθερμαίνω, nimis calidum reddo (aliquid).

παραθερμος, praefervidus, α, um

παράθεσις, ἡ· 1) appositio, φ. 2) = παραβολή, collatio.

παραθέω, praetercurro (aliquid).

παραθεωρῶ -ῶ τι πρὸς τι, comparo aliquid alicui rei.

παραθεώρησις, comparatio, φ.

παραθηρῆνέω -ῶ, lamentor.

παραθυμίδω -ῶ, juxta suffio.

παραθύρα, ἡ, janua postica.

*παραθύριον, παράθυρον, τό, fenestra, -ae, φ.

παραίνεις, ἡ· 1) adhortatio, cohortatio, φ. 2) admonitio.

παραιότης, ὁ, admonitor, ἄ.

παραιότης, ἡ, admonitrix, φ.

παραινετικός, ἡ, ὄν, adhortatorius, suasorius, monitorius, α, um.

παραινετικῶς, exhortative.

παραινέω -ᾶ *τινι* 1) = προτρέπω, hortor, adhortor, cohortor (-atus sum -ari) aliquem ad aliquid 2) *νουθετώ τινά τι*, moneo (-ui, -itum, -ere) aliquem aliquid.

παραιρέσεις, ἤ, detractat'o, θ.

παραιρέω -ᾶ *τινι* τινος ἢ τι παρά τινος, aufero; -οῦμαι τινά ἀπό τινος; ab alieno, avertō aliquem ab aliquo.

παραισθάνομαι, in sensu fallor; hallucinor, -ari.

*παραισθήσεις, ἤ, hallucinatio, θ.

παραιτούμαι 1) - *τινά* (= ἰκετεύω), deprecor (-atus sum, -are) aliquem 2) - *τι* (= ἀποτρέβομαι, ἀρνούμαι, deprecor a me aliquid; *3) *γεωλ. α')* - ὑποργήματος, me munere abdicō β') *παρήτησε (παρητήσατο) τὴν γυναῖκα*, repudiavit uxorem γ') - κληρονομίας, hereditatem repudiō δ') - τοῦ θρόνου regno cedo ε') - τοῦ δικαίωμάτος μου, a jure meo desisto.

παραιτήσεις, ἤ 1) deprecatio, -onis, θ. *2) *γεωλ.* abdicatio, θ.

παραιτητής, θ, deprecator, ἄ.

παραιτητικός, deprecativus.

παραιτήτος, ἤ, ὄν, exorabilis, e.

παραιτίος (τινος), auctor, -oris.

παρακαθέζομαι, adsido, -ere.

παρακαθεύδω, juxta dormio.

παρακάθημαι *τινι*, adsideo apud aliquem.

παρακαθίζω, juxta adsidere jubeo; -ομαι, adsideo, -ere.

παρακαθίστημι *τινι* τι, juxta aliquid colloco aliquid.

παράκαιρος, ὄν, intempestivus.

παρακαίρως, intempestive.

παρακαίω *πῦρ τοῖς νοσοῦσιν*, incendio ignem pone aegrotantes, ὄθ. *παρακαίεται*, juxta ardet **γεωλ.* *vakle uro*, comburo.

παρακαλέω -ᾶ 1) *π. τινά σύμμαχον*, evoco, advoco, arcesso, aliquem socium 2) = δέομαι, ἰκετεύω. oro, rogo, precor, preces alicui adhibeo *3) *γεωλ. (παρενθ.) εἶπέ μοι, παρακαλῶ*, dic. mihi quaesō.

παρακαλύπτω, velo occulto.

παρακάμπτω 1) declino, evito,

are, aliquid 2) - ἀκρωτήριον, promunturium praetervehor.

παρακαταθήκη, ἤ, depositum, -i, οὔ. depositio, -onis, θ.

παρακατατίθημι ἢ παρακατατίθεμαι *τινι* τι, depono (-posui, -positum, -ere), aliquid apud aliquem.

παρακατέχω, retineo, -ere.

παρακατιών, inferius.

παρακατοικέω -ᾶ, juxta habito.

παρακατοικίζω, juxta colloco.

παράκειμαι *τινι*, adjaceo, -ere, alicui ἢ aliquid * || παρακείμενος (*χρον.*), perfectum, -i, οὔ.

παρακελεύομαι *τινι*, hortor, adhortor, cohortor, exhortor (-atus sum, -ari), aliquem.

παρακελευστής, θ, exhortator.

παρακελευστός, jussus, a, um.

παρακεντέω -ᾶ, a latere pungo.

παρακέντησις, paracentesis, θ.

παρακινδύνεμα, παρακινδύνεσις, periclitatio temeraria.

παρακινδυνεύω, temere periclitor, audacius periclitor * || παρακινδυνυμένος, ἤ, ὄν, periculosus tractatu; plenus aleae (opus).

παρακινέω -ᾶ 1) demoveo, -ere 2) (*τῇ διαβολῇ*) παρακινῶν, παρακινηκῶς, καὶ παθητ. παρακινημένος, mente permotus, a, um 3)

- *τινά πρὸς τι*, incito aliquem, ad aliquid; exhortor aliquem aliquid. παρακίνησις, ἤ, incitatio θ.

παρακινήτικός 1) mente permotus 2) = προτρεπτικός, hortativus.

παράκλησις, ἤ 1) evocatio, θ. 2) advocatio, θ. 3) adhortatio, θ.

4) = δέσις, deprecatio, θ. *κατὰ παράκλησιν τινος, alicujus, rogatu, aliquo rogante.

παρακλητικός, ἤ, ὄν 1) exhortatorius, a, um. 2) ἢ παρακλητική, paracletice, -es, θ.

παρακλητικῶς 1) = προτρεπτικῶς, cum exhortatione * 2) = μετὰ δεήσεων, cum precibus.

παράκλητος, θ, 1) ἐν δικαστ. 1) - vocatus, -i, ἄ 2) consolator paracletus, -i, ἄ.

παραμάζω vigorem amitto; florem aetatis amitto.

παρακμή, ἡ, aetas qua vires de-
-crescunt.

παρακοή, ἡ, inobedientia, θ.

παρακοιμάομαι -ῶμαι· 1) juxta
dormio· 2) excubo, -ere· 3) ὄσα. ὁ
παρακοιόμενος, cubicularius, ἄ. 4)
νεοελ. multum dormio.

παρακοιμίζω, juxta in lecto col-
-loco, ut una dormiat.

παρακοίτος, ὁ, maritus, -i, ἄ.

παρακοίτις, ἡ, uxor, -oris, θ.

παρακολουθέω -ῶ· 1) pone se-
-quor aliquid prosequor· 2) μετων.

-τῆ διαβολῆ, κατανοῶ, adsequor,
-i; intelligo, -ere· 3) -οὔμαι, com-
-mitor, -ari.

παρακολούθημα τό, consequen-
-tia, -ae, θ. consecutio, θ.

παρακολούθησις, ἡ, sequēla, θ.

παρακομιδή, ἡ· 1) praetervectio,
θ. 2) advectio, θ.

παρακομίζω· 1) transveho, -ere·
2) deduco, -ere· -ομαι, α') prae-
-tervehor (-vectus, -i, aliquid· β')
δ οἷτος παρηκομισθῆ τοῖς Ἀθηναίοις,
A theniensibus frumentum subvec-
-tatus est· 3) μέσ. -ομαί τι, adveho
(mihi) aliquid.

παρακόπτω· 1) = παραχαράττω,
falsum numum percutio· 2) - τὴν
τδιάνοιαν, τῆ διαβολῆ, τὸν νοῦν, men-
-e error, mente captus sum; deli-
-ro, -are.

παρακούω· 1) perperam audio,
i re· 2) audire nolo.

παρακρατέω -ῶ, retineo, -ere.

*παρακράτησις, ἡ, retentio, θ.

παρακρίνω· 1) juxta colloco· 2)
perperam judico.

παρακρούσις, ἡ· 1) pulsatio vi-
-tiosa (instrumenti musici)· 2) repul-
-sio· θ. 3) = ἀπάτη, fraus, -udis, θ.

παρακρούω καὶ παρακρούομαι·
1) perperam (vitiose) pulso instru-
-mentum musicum· 2) = ἐξαπατῶ,
decipio, -ere.

παρακρύπτω, occulto, -are.

παρακρύσις, litoreus; a, um.

παρακύνπτω, capite inclinato in-
-spicio (aliquid).

παρακόλυσις, ἡ, impeditio· θ.

*παρακωλύω, impedio, -ire

*παραλαβή, ἡ, acceptio· θ.

*παραλάλημα, τό, deliratio, θ.

παραλάλω -ῶ· 1) = φλυαρῶ, pu-
-gor· 2) νεοελ. = παραληρῶ, deliro.

παραλαμβάνω· 1) accipio (-epi,
-eptum, -ere), aliquid· 2) μετω· =
μαρθάνω, ἀκούω τι, accipio, exci-
-pio aliquid· 3) - τινά, adsumo
(-mpsi, -mptum, -ere) aliquid.

παραλαίνομαι, levigo, -are.

παραλέγω, absurda loquor.

παραλείπω, praetermitto, omitto
(-i; i, -issum, -ere).

παραλείφω, illino, -ere.

παραλείψις, ἡ· 1) praetermissio,
omissio, -onis, θ. 2) σχ. ρητ. prae-
-teritio, praecisio.

παραλελογισμένος, absurde.

παραλήγω, penultimum sum· ||

ἡ παραλήγουσα, penultima, θ.

παραληπτέος, accipiendus.

παραλήπτῆς, παραλήπτωρ, ὁ, ac-
-ceptor, -oris, ἄ.

παραληπτέος, acceptabilis, ie.

παραληρέω -ῶ, deliro, -are.

παραλήρημα, deliramentum, οὐ.

παραλήρησις, ἡ, deliritas, θ.

παραλήψις, ἡ, acceptio, θ.

παραλία, ἡ, regio maritima; loca
maritima; litus, -oris, οὐ.

παραλίον, τό, litus, -oris, οὐ.

παραλίος, α, ον = παραθαλάσσιος.

παραλλαγή, ἡ, differentia, θ.

παραλλαγμα, vicissitudo, -inis, θ.

παραλλακτος, ον, mutabilis, e.

παραλλάξ, alternatim.

παραλλάξις, ἡ· 1) differentia, θ.

2) declinatio, θ. 3) alternatio.

παραλλάσσω· 1) - τὴν πόλιν, τὸν
ποταμόν, praeter urbem, praeter
flumen praetereo· ὁθ. praetereo,
-ire· 2) declino, -are; vito, -are·

3) differo, discrepo, -are· ὁθ. παρ-
-ηλλαγμένος, η, ον, α') discrepans.

παραλληλεπίπεδον, τό, paralle-
-lepipedon.

παραλληλεπίπεδος, ον, ἐπίθ. pa-
-rallelepipedus.

παραλληλία, ἡ, comparatio, θ.

παραλληλίζω, comparo inter se;
confero inter se.

παραλληλισμός, contentio colla-

tio, comparatio rerum similium.
παράλληλογραμμος, ον, parallelogrammus, a, um' || —ον (ύπον. σήμα)' parallelogrammum.

παράλληλος, ον, parallelus, a, um; aequè distans.

παράλληλος* 1) — ἐκτεινόμενοι, paribus intervallis inter se distantes 2) — τίθενται ἢ κείνται—ἐκ παράλληλου κείνται, ἴδε παράλληλος.

παραλογίζομαι 1) male ratiocinor *2) νεοελ. = μωραίνω, desipio.
παραλογισμός, δ* 1) falsa ratio-natio *2) νεοελ. stultitia.

παράλογος, ον 1) praeter rationem accidens; inopinatus, a, um' 2) — ἄλογος, rationis non particeps.

παράλογος* 1) praeter rationem, inopinanter *2) — ἄλόγως, absurde.

πάραλος, ον, ἴδε παράλιος.

παραλούω, juxta lavo, παραλούομαι, juxta ἢ una me lavo.

παράλυσις (*παραλυσία), ἡ, resolutio, θ. debilitas, θ.

παραλυτικός, paralyticus, a, um.
παράλυτος, ον, resolutus, a, um; qui paralysi laborat.

παράλυω* 1) juxta solvo, dissolvo, -ere, aliquid' 2) — χαλῶ τι, resolvo, -ere, aliquid' 3) — ἀσθενῆ ποιῶ, debilito, -are, aliquem ἢ aliquid.

παραμεῖβω, παραμείβομαι, praetereo, praeterevehor, -i, aliquid.

παραμελέω -ᾶ, negligo (-exi, -ectum, -ere) aliquid — οὔμαι, negligor, -i; contemptus sum:

***παραμέλησις**, neglectus, -us, ἄ.

παραμένω, maneo, permaneo apud aliquem.

παραμικρόν, propemodum.
παραμιστέω -ᾶ, exodi.

παραμονή, ἡ 1) constans perman-sio apud aliquem 2) custodia, -ae, θ. † 3) praecedens dies.

παραμόνιμος, παράμονος, ον, peraeversans, -ntis; durabilis, e.

παραμορφῶ -ᾶ 1) transformo, -are *2) νεοελ. deiformo, -are.

***παραμόρφωσις, ἡ**, deformatio, θ.

παράμοσος, dissonus, a, um.
παραμυθῶμαι -οὔμαι, consolor, -ari, aliquem.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

παραμυθητής, δ, consolator, ἄ.
παραμυθητικός, ἡ, ὄν, consolatorius, a, um.

παραμυθητικῶς, consolatorie.

παραμυθία, ἡ, consolatio, θ.

παραμύθιον, τό 1) — παρηγορία, solatium, οὐ. 2) νεοελ. fabula, θ.

παρανάλωμα, τό 1) sumptus supervacaneus *2) νεοελ. ἔγεινε παρανάλωμα τοῦ πυρός, flammis absumptus (a, um) est.

παρανώω, juxta nato.

παρανήχομαι, nato juxta.
παρανθέω -ᾶ, defloresco, -ere.

παρανικάω -ᾶ, devinco, -ere.
παρανίστημι, erigo, -ere' παρανίσταμαι, erigor, -i; surgo, -ere.

παρανοέω -ᾶ 1) extra mentem sum; demens sum 2) perperam intellego aliquid.

***παρανόησις, ἡ**, opinio falsa.
παρανοία, ἡ, dementia, -ae, θ.

παρανοίγνυμι καὶ παρανοίγω, sensim aperio; paulum aperio.

παρανομέω -ᾶ, contra leges ἢ contra jus ἢ contra aequum facio.

παρανόμημα, legi contrarium.

παρανομία, transgressio legis.

παρανόμος, ον, contra leges faciens ἢ factus; lege vetitus, a, um.

παρανόμως, contra leges.
παρανύμφιος, παρανύμφος, δ, paranympus, -i, ἄ. ἢ παρανύμφος, pronuba, paranympa, -ae, θ.

***παραξενεύομαι**, miror, -ari.
παράξενος, ον, peregrinus, a, um;

*2) νεοελ. mirus, a, um.
παραξέω, adrado, -ere.

παράξηρος, ον, aridus, a, um.
παραξιφίδιον, τό, παραξιφίς, ἡ, pugio praeter gladium.

παράξυω, adrado, -ere.
παραπαίζω 1) adludó, ere' *2) νεοελ. multum ludo.

παραπαιδόντως, desipienter.

παράπαιστος, ον, desipiens.

παραπαίω 1) secus ferio ἢ pulso 2) — τυγός, aberro, excido (-ere) aliqua re (της ἀληθείας veritate)

3) ἀπολ.—μωραίνω, desipio, -ere.
παράπαν (συνήθ. ἐναρθ.) τὸ παράπαν, in universum.

παραπείθω 1) persuadendo flecto et permoueo alicuem 2) falsum persuaddeo alicui.

παραπειστικός, ή, όν 1) persuasorius, a, um *2) νομικ. — αι ερωτήσεις, interrogationes (quaestiones) captiosae ή fallaces.

*παραπειστικῶς, captiose.

παραπέμπω 1) = παρατρέχω, παραλείπω; praetermitto 2) transmitto, aliquo mitto, adveho aliquid 3) = προπέμπω, deduco (-xi alicuem *4) νεοελ. α') — τινά ή τι εις ινα ή εις τι, transmitto, defero alicuem ή aliquid ad alicuem ή aliquo β') — εις χωρίον συγγραφέως, locum profero, commemoro

παραπετάννυμι, obtendo, -ere.

παραπέτασμα, τό, velum, ού.

παραπήγμα, τό 1) αστρονομ. parapagma, ού. *2) νεοελ. pergula, θ.

παραπήγνυμι, a latere figo; juxta deiigo ή depango; μέσ. adhaereo.

παραπιέζω, comprimo, -ere.

παραπικραίνω 1) exacerbo *2) magnum alicui dolorem afficio.

*παραπίνω, multum bibo potō.

παραπίμπρημι, aduro, -ere.

παραπίπτω 1) juxta cado; incido; -ere; prolabor, -i, δθ. (νεοελ.)

= απόλλυμαι, amitto non praesto sum ad manum 2) — της δδοϋ, a via declino 3) accido evenio, incido.

παραπιστεύω 1) confido, -ere *2) νεοελ. δεν τό —, dubito de re.

παραπλανάω -ω, aberrare facio; in errorem induco alicuem.

παράπλευρος, laterarius, a, um.

παραπλέω τι ή παρά τι, praeternavigo (-are) aliquid.

παραπληγία, ή, levis sideratio.

παραπληγικός, παραπληκτικός, ή, όν, leviter sideratus, a, um.

παράπληκτος, ον, παραπλήξ, mente captus; delirus, insanus.

παραπληρόω -ω, superaddo.

παραπλήρωμα, τό, quod superadditur; complementum, ού.

παραπληρωματικός, ή, όν, expletivus, a, um.

παραπληρωματικῶς, expletive.

παραπλήρωσις, ή, expletio.

παραπλήσιος, ον, similis, e.

παραπλησίως, similiter.

παραπλοκή, ή, consortio, θ.

παράπλοος -ους, δ, praeternavigatio, -onis, θ.

παραποιέω -ω, facio ad similitudinem alicujus δθ. imitor, falso adsimulo, adultero.

παραποίησης, falsa adsimulatio.

παραπολεύω 1) obiter fructum accipio 2) obiter damnum accipio

παραπόλλυμι, male perdo; — υμαι male pereō.

παραπολύω, multo; nimie.

παραπομπή, ή 1) comitatus, -us, ά. 2) transvectio, θ. 3) — εις συγγράφεια, locus laudatus.

*παραπονέομαι -οὔμαι, ρ. queror, conqueror (-questus sum) de ή quod.

*παραπόνον, τό, querela, -ae, θ. querimonia, -ae, θ.

παραπόντιος, ον, ad mare situs.

παραπορεύομαι, adambulo, -are; praetereo, -ire (aliquid).

παραποτάμιος, α, ον 1) ad fluvium situs; a, um 2) περί κατοίκ. amnicola, -ae, θ.

παραπόταμον, παραποτάμιον, τό, confluens, -ntis, ά.

παραπράσσειω 1) praeter jussa facio; 2) census indebitum exigo.

παραπρεσβεύω, παραπρεσβεύομαι, legationem male gero.

παράπταισμα, peccatum, ού.

παραπταίω, erro, pecco, -are.

παράπτομαι, obiter tango.

παράπτωμα, τό, lapsus, us, ά.

παράπτωσις, ή 1) lapsus, us 2) — τόπου, situs loci extra viam.

παράπνυξος, ον, buxo similis.

παράρθεσκω, magnam alicui delectationem affero.

παράρθηρόω -ω, luxo, -are.

παράρθηγμα, τό, luxatura, θ.

παραρραίνω, leviter adspergo.

παραρρέω 1) — παρά τι, praeterfluo aliquid; 2) defluo, -ere 3) εις τις λόγος παρερρή, si quis oratio incidit.

παραρρήγνυμι, dirumpo, -ere.

παράρρησις, ή, prava elocutio.

παραρρίπτω, projicio, -ere.
 παραρρίτω -ῶ, ex cingulo sus-
 pendo aliquid (ensem).
 παράρρημα, τό, adpēdix, θ.
 παραρρίτω, instruo, -ere.
 παρρασάγγης, θ, parasanga, δ.
 παρρασάλειν, leviter concutio.
 παρρασάτω, insuper refarcio.
 παρρασημαίνω, perperam signo.
 παρρασημαντική, ars notandi.
 παρράσημον, τό, insigne is οὐ.
 παρράσημος, ον, insignis, e.
 παρρασσιτέω -ῶ, parasitor, -ari.
 παρρασσιτία, ἡ, parasitatio, θ.
 παρρασσιτικός, parasiticus, a, um.
 παρράσιτος, δ, parasitus, -i, δ. ||
 ἡ παρράσιτος, parasita, -ae, δ. θ.
 παρρασσιωπάω -ῶ, silentio praete-
 reo, dicere praetereo.
 παρρασσιώπησις, ἡ, reticentia, θ.
 παρρασσιονεύω τι, paro comparo,
 -are aliquid. || παρρασσιονεασμένος, η,
 ον, paratus, a, um. || — ομαι τι;
 mihi aliquid comparo, ἢ ἀπλ. ali-
 quid comparo.
 παρρασσιονεαστής, praeparator, δ.
 παρρασσιονεαστικός, ἡ, δν, prae-
 paratorius, um.
 παρρασσιονεύω, ἡ. 1) paratio, -onis,
 praeparatio, θ. †2) dies ante sab-
 batum.
 παρρασσιονήν, τά. 1) aditus, ad
 scenam tendens. 2) postscenia.
 παρρασσιονήνῳ -ῶ, juxta tentorium
 figo; — μετά τινος, coeno.
 παρρασσιονόπεω -ῶ. 1) — τι, perpe-
 ram intelligo aliquid. 2) τινά, oculo
 conjicio in aliquem.
 παρρασσιονόπτω τινά, ἢ τι, clam lu-
 do aliquem ἢ aliquid.
 παρρασσιπάω -ῶ, avello, -ere.
 παρρασσιπέρω, semino juxta.
 παρρασσιπέτω, a latere stans cly-
 peo munitus pugno pro aliquo.
 παρρασσιπονδέω -ῶ, foedus rumpo
 (violo, solvo).
 παρρασσιπονδήσις, ἡ, foederis vio-
 latio.
 παρρασσιπονδος, foedifragus.
 παρρασσιπονδώς, contra foedus.
 παρρασσιτάς, ἡ, postis parastada.
 παρρασσιτάσις, ἡ. 1) exhibitio, θ.

2) — ψυχῆς, animi praesentia θ. 3)
 — ἐξορία, exsilium, οὐ. 4) ῥοσλ. α')
 — ἐν θεάτρῳ, spectaculum, οὐ. β')
 — ἠρεοβεντοῦ, monitio, admonitio
 legatoris.
 παρρασσιτάτω -ῶ, a latere sto.
 παρρασσιτάτης, δ, auxiliator.
 παρρασσιτικός, ἡ, δν. 1) exhilliti-
 vus. 2) animosus, a, um.
 παρρασσιτικός, praesenti animo;
 intrepido animo.
 παρρασσιτάτις, ἡ, auxiliatrix.
 παρρασσιτρατεύομαι, ῥημ. exerci-
 tum sequor.
 *παρρασσιτρατεύω, ῥημ. de recta via
 declino.
 παρρασσιτρατοπεδέω και -ομαι, ca-
 stra juxta ἢ ex adverso metor.
 παρρασσιτρέφω, distorto, -ere.
 παρρασσιτρόγγυλος, fere rotundus.
 παρρασσιυναγωγή, παρρασσιυναξις, ἡ,
 illicitus conventus.
 παρρασσιύνθησις, ἡ, formatio voca-
 buli ex composito.
 παρρασσιύρω, traho, rapio, -ere,
 aliquid. — ομαι, feror ducor, -i.
 παρρασσιφαλίζω, serā confirmo.
 παρρασσιφάλλω, errare facio.
 παρρασσιφίγω, adstringo (-inxi,
 ictum, -ere) aliquid ἢ aliquid.
 παρρασσιγίζω, findo, diffindo, -ere.
 παρράταξις, ἡ. 1) acies instructa;
 acies, -ei, θ. 2) μετώ. concertatio,
 contentio, θ. 3) ῥοσλ. ἐν πομπῇ
 και παρράταξι, magna cum pompa.
 παρράτασις, ἡ, extensio, θ.
 παρράτασσ(τε)ω τὸν στρατόν, aciem
 instruo (-xi, -ctum, -ere) ἢ com-
 pono -sui, -itum, ere); — ομαι εἰς
 μάχην, in aciem, in proelium in-
 struor.
 παρράτατικός, (χε.) imperfectum.
 παρράτεινω. 1) = ἐκτείνω, protendo,
 -ere, aliquid; 2) = ἀναβάλλομαι, pro-
 duco, -ere. 3) = μηκύνω, proro-
 go, -are.
 παρράτειχίζω, ῥημ. murum ex-
 truo juxta.
 παρράτειχισμα, τό, murus juxta
 aliquem locum exstructus.
 παρράτεμνω, juxta praecido.
 παρράτεταγμένως, acie instructa.

παρατηρέω -ᾶ· 1) observo· *2) νεοελ. adspicio, intueror aliquid.

παρατήρησις, ἡ, observatio.

παρατηρητέον, observandum.

παρατηρητής, δ, observator.

παρατηρητικός, ἡ, ὄν, diligens in observando, qui observationibus solet uti;—πνεῦμα, ingenium acutum.

παρατίθηναι· 1) adpono (-sui, -situm, -ere), aliquid alicui· παθητ.

παρατίθεμαι, adponor· δθ. τὰ παρατιθέμενα (=τὰ ἐδέσματα)· fercula, -orum, οὐ. πλ. 2) συνηθ. τὸ μέν. = παρακατατίθεμαι, depono aliquid apud aliquem· δθ. commendo, -are· 3) = ἐκτίθεμαι, ἐξηγουμαι, exbono explico aliquid· 4) παρατίθεμαι, (τῶ λόγῳ), cito, adlego, adfero· 5) = συγκρίνω, comparo.

παρατίλλω, depilo, -are.

παρατίλλος, δ, παράτιλλος, ἡ, pilorum evulsio.

παράτιλος, pilis privatus, a, um.

παρατολμάω -ᾶ, audax, -sum.

παράτολμος, ον, audax, -acis.

*παρατόλμως, temere.

*παρατονέω -ᾶ, absurde cano.

*παρατονία, ἡ, absurdus sonus.

*παρατονος, ον, absurde canens.

παρατραγῶδης, ον· 1) nimius tragicus, a, um, παρατραγῶδα· α') vitiose tragico· *β') νεοελ. indecentia; inconvenientia; absurda.

παρατρέπω, diverto, deflecto, -ere; a solita via averto (aliquid).

παρατρέφω, alo et educo juxta; nutrio praeter.

παρατρέχω (παρέδραμον)· 1) a latere curro praetercurro, -ere· 2) π. τινά, cursu vinco aliquem; δθ. supero, -are· 3) = παραλείπω, praetero (ii, -ire) aliquid.

παρατριβή, ἡ, attritus, -us; ἄ.

παρατριβω, attero, contero, -ere.

παράτριψις, ἡ, attritus, -us, ἄ.

παρατροπή, ἡ, deflexio, θ.

παρατρέγω· 1) abrodo, -ere· *2) νεοελ. nimis edo (edi), -ere.

παρατυγχάνω (παρέτυχον), ob-
vius fio; intervenio, -ire.

*παρατυπία, ἡ, vitium formulae.

παρατύπωσις, falsa expressio.

παραύλιον, τό, vestibulum, οὐ.

πάραυλος, ον, absonus, a, um.

παραύξεισις, ἡ, incrementum, οὐ.

*πάραυτα, statim.

παραυτίκα, confestim.

παραύχησις, ἡ, gloriatio, θ.

παραφαίνω· 1) e propinquo ostendo, -ere; 2) praeluceo, -ere· 3) μέν. in conspectum venio.

παραφανίζω, aboleo, -ere.

1. παράφασις, ἡ, adhortatio, incitatio, θ. consolatio, θ.

2. παράφασις, ἡ, imago pone speculum apparens.

παραφέρενα, τά, dotalia dona, dona praeter dotem.

παραφέρω· 1) in medium afero, profero, -ere· 2) a recta via abduco, in mentis errorem implico aliquem· δθ. *νεοελ. ὁ θυμὸς παραφέρει αὐτόν, ira ejus mentem alienat· 3) παραφέρωμαι α') in medium afferor; β') perperam agor, perperam moveor· γ') rapior abripior, -i· δ') mente alienor; deliro, -are.

παραφεύγω, praeterfugio, -ere.

παραφθάνω· 1) praevenio, -ire, aliquem· *2) νεοελ. παραφθάνει (τριτοπρ.), superest.

παραφθέγγομαι· 1) vocem inco-
cinnam edo· δθ. = ad rem non pertinentia loquor· 2) = ἐνοικρούω τινί, interpello aliquem.

παραφθείρω, corrumpo, -ere,

παραφθορά, ἡ, corruptio, θ.

παραφθοροσ, corruptus, a, um.

παραφήμι, omitto (aliquid).

παραφορά, ἡ· 1) insaniam, -ae, θ.

*2) iracundia vehementior.

παραφόρος, ον· 1) insanus, a, um; animi impos; *2) praiceps in iram; iracundus, a, um.

*παραφορτίζομαι, oneri addo.

παραφόρως, insane furiose.

παραφράγμα, sepimentum, οὐ.

παραφράζω, per paraphrasim explico; eodem sermone latius explico (aliquid).

παραφράσις, ἡ, paraphrasis, θ.

παραφράσσω, obsepio, -ire.

παρισκομίζω, clam infero.
παρισπλίπτω, irrumpo, hostiliter ingredi.

παριστρέω, sensim influo.

παρισφάτω νόμον, legem legi contrariam infero.

παρισφρέω -ῶ, ingredior, -i; irêpo (-psi, -ere).

παρίσφρησις, ἡ, ingressio, ὁ.

παρέκ, **παρέξ** (νεοελ. πάρεξ)· extra; praeter (μετ' αἰτιατ.).

παρεκβαίνω, digredior.

παρέκβασις, ἡ, digressio, ὁ. digressus, -us, ἄ. excursus, -us, ἄ.

παρεκβολή, ἡ, excerptum, οὐ.

παρεκδρομή, ἡ, excursus, -us, ἄ.

παρεκεί, ultra; ulterius.

παρεκκλήσιον, τό, sacellum (majori templo adjunctum).

παρεκκλίνω, declino, -are.

παρέκκλισις, ἡ, declinatio, ὁ.

παρεκλέγω, clam colligo.

παρέκτασις, ἡ, extensio, ὁ.

παρεκτείνω, extendo, -ere.

παρεκτικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. libenter suppeditans.

παρεκτός, ὁ, extra, praeter.

παρεκτρέπω, avertō, devertō, -ere, aliquid; -ομαι, exorbito, -are; aberro, -are.

παρεκτροπή, ἡ· 1) deflexio, -onis, ὁ. devorticulum, -i, οὐ. *2) αἱ ται τῆς νεότητος; flagitia juventutis.

παρεκχέω, juxta eifundo.

παρέκχυσις, ἡ, effusio, ὁ.

***παρέκλασις**, ἡ, decursus -us, ἄ.

παρελαύνω· 1) praetervehor (-ctus sum, -i) *2) νεοελ. ὁ στρατός παρήλασε πρό τῶν ἀνακτόρων, exercitus ante regiam decucurrit ἢ· continuata serie processit.

παρέλευσις, ἡ, transitus, -us, ἄ. exitus, -us, ἄ.

παρέλκνυσις, ἡ, protractio, ὁ.

παρελκύνω καὶ **παρέλκω**· 1) traho juxta me· 2) = παρατείνω τι, protraho, -ere, aliquid· 3) οὐδ. παρ-έλκει, supervacaneum est, abundat

παρεμβαίνω· 1) π. ἄρματι ἐφ' ἄρματος, curru ingrediōr· *2) νεοελ. intervenio, -ire.

παρεμβάλλω τι· 1) interjicio (-je-

ci, -ere) aliquid; intercalo (-avi, -are) aliquid· *2) νεοελ. — προσκόμματα, impedimenda afferō impedimendo sum (alicui rei).

***παρέμβασις**, ἡ, interventus, -us, ἄ. intercessio, -onis, ὁ.

παρεμβολή, ἡ, 1) interjectio, -onis, ὁ. interjectura, -ae, ὁ. 2) =

στρατός, παρὰ ταῖς, exercitus, acies· 3) = στρατόπεδον, castra, -orum, οὐ. πλ

παρεμπίπτω, intercido (-cidi, -ere); intervenio (-veni, -ire).

παρεμπλέκω, interplico, -are.

παρεμπλοκή, ἡ, interplicatio, ὁ.

παρεμποδίζω, impedimento sum (alicui); impedio, aliquem.

παρεμποδισμός (***παρεμποδισις**), impedimentum, -i, οὐ.

παρέμπωσις, interventus, ἄ.

παρεμφαίνω, praeterea ostendo.

παρεμφατικός, finitus, a, um.

παρεμφερής, ἐς, similis, e.

παρεμφέρω, similis sum (alicui); refero aliquem.

παρεμφύομαι, juxta innascor.

παρενδύω (-ομαι), obrêpo.

παρενέρω, insero (-serui, -ere) aliquid alicui rei.

παρένθεσις, ἡ· interpositio, interjectio, interclusio, ὁ.

παρένθετος, interpositus, a, um.

παρενθήκη, ἡ, interpositio.

παρενοχλέω -ῶ τινι ἢ τινα, turbo, -are, aliquem — οῦμαι ὑπό τινος, molestia mihi exhibetur ab aliquo.

παρενόχλησις, ἡ, turbatio, ὁ. vexatio, ὁ. molestia, ὁ.

παρεντείνω, intendo (vocem).

παρεντίθῃμι καὶ **παρεντίθεμαι**, interpono, intersero, aliquid.

παρεντυχία, **παρέντευξις**, ἡ, interventus, -us, ἄ.

παρέξειμι, **παρεξέρχομαι**, praetereo, transeo, -ire; egredior.

παρεξελάνω, ultra progredior.

παρεξέλεγχος, elenchus sophisticus.

παρεξετάζω, comparo, -are.

παρεξηγέομαι -οῦμαι· (νεοελ.) παρεξηγῶ, perperam interpretor (aliquid).

παρεξήγησις, prava interpretatio. παρεξίς, ordine; deinceps. παρεξίστημι, de statu suo dimoveo aliquid. Παθητ. μετ' ἄμετ. χρόν. decedo de via.

παρέξοδος, ἡ· 1) exitus, -us, ἄ. 2) digressio, deviatio, -onis, ὄ.

παρεπιδημέω -ῶ, peregre advenio; advena sum.

παρεπιδημία, ἡ, peregrinatio, ὄ. παρεπιδήμιος, ὁ, peregre veniens; peregrinus; hospes.

παρέπομαι τινι, consequor aliquem ἢ aliquid.

πάρεργον, τό, opus quod suscepti (operi) accedit.

πάρεργος, ὄν, qui est praeter susceptum opus.

παρέργως, per accessionem, dum aliud geritur; obiter.

παρερμηνία, ἡ, παρερμηνεῦμα, τό, mala ἢ perversa interpretatio.

παρερμηνεύω, perperam et male interpretor -i, aliquid.

παρερπύξω, obrêpo, -ere.

παερριμένος, abjectus, a, um.

παερρομαι· 1) — τι ἢ παρὰ τι, praetereo (-ii, -itum, -ire) aliquid· 2) ἐπὶ χρόνον, praetereo; elabor ἢ praeterlabor, -i· 3) — τινὰ δρόμῳ, aliquem cursu praetereo· δθ. supero aliquem (aliqua re)· 4) = παρασιωπῶ, παραλείπω τι, praetereo, praetermitto, transeo aliquid· 5) = προέρχομαι, prodeo (-ii, -ire).

παερσθίω, adedo, -ere.

παερσις, ἡ· 1) = ἀπόλυσις, παῦσις, dimissio, -onis, ὄ. 2) — ἄμαρτημάτων, remissio peccatorum.

παερσκευασμένος, praeparate.

παερτοιμάζω, adparo, -are.

παερυνθός, statim, extemplo.

παερύρεσις, ἡ, παερύρημα, τό, inventum commentum, ὄ.

παερυνρίσκω· 1) reperio, -ire, aliquid· 2) νεοσλ. παερυνρίσκομαι, adsum, -esse.

παερυνρεπιζῶ, bene constituo; ordino (aliquid).

παερφέππομαι, leviter adtingo.

παερξῶ· 1) exhibeo (-ui, -ere) alicui aliquid· 2) praebeo (-ui, -ere)

alicui aliquid· 3) praesto (-iti, -are); affero -ere.

παρηβίω -ῶ, pubertatem transeo; consenesco, -ere.

παρηγορῶ -οῦμαι τινα, consolator (-atus, sum, -ari) aliquem; *μέσ. me consolator, consolatione utor.

παρηγόρημα, τό, solamen, ὄ.

παρηγορητικός, παρηγορικός, ἡ, ὄν, consolatorius, a, um.

παρηγορία, ἡ, consolatio, ἄ.

παρηγορικῶς, consolatorie.

παρήγορος, ὁ, consolator, ἄ.

παρήκοος, ὄν, non parens.

παρήλιξ, aetate proventus.

παρηλλαγμένως, modo inusitato

παρημελημένως, negligenter.

παρηχέω -ῶ, sono similis sum.

παρήχησις (σχ. ρ.), alliteratio.

παρηχητικός, ἡ, ὄν, similem sonum habens.

*παρθεναγωγεῖον, τό, schola virginum; schola puellarum.

παρθενία, ἡ, virginitas, ὄ.

παρθένειος, virgineus, a, um.

παρθενία, ἡ, virginitas, -atis, ὄ.

παρθενικός, ἡ, ὄν, virginalis, e.

παρθένος, ἡ, virgo, -inis, ὄ. ἐπίθ. ἡ παρθένος θεά, virgo dea; ἡ Παρθένος, Virgo; sancta Virgo.

παρθενοφθορία, virginum vitiatio

παρθενοφθόρος, virgines vitians

παρθενών, ὁ· 1) conclave virginum· 2) ὁ Παρθενών, templum Minervae (in arce Athenarum).

παριδρῶ, juxta colloco.

παρίημι, omitto, -ere.

παρίσας, ὄν, fere aequalis.

παρισάω -ῶ, adaequo, -are.

παρίστημι· (ἐρίστω παριστάω -ῶ, καὶ παριστάνω)· 1) juxta sisto aliquid; 2) in medium produco, -ere; 3) exprimo, -ere; demonstro, -are· 4) = διεγείρω, προξενῶ, cieo, commoveo, -ere; excito, -are· 5) νεοσλ. παριστάω, παριστάνω κομωδίαν, comediam ago· 6) μέσ. παρίσταμαι· α') παρίσταμαι (παρέστη) πον, adsisto (adstitti) alicui· β') παρέστηκα, παρέστην, adsisto δθ. παρστηκῶς, adsistens, -ntis· γ') παρίσταμαι τινι (ἐν δικαστηρίῳ ὡς

ονήγορος), adsisto (adstiti) alicui δ') παροσταταί μοι, in mentem mihi venit, videtur.

παροδεία, ἡ, praeteritio, θ.

παροδεύω, praetereo, -ire.

παροδικός, transitorius, a, um.

παροδικῶς, transeundo.

παρόδιος, ὄν' 1) viae propinquus *2) ὁ —οι, accolae ejusdem viae.

παροδίτης, ὁ, viator, ἄ.

πάροδος, ἡ, transitus, -us, ἄ.

παροικέω -ῶ, habito apud.

παροικία, ἡ, incolatus, -us, ἄ.

παροικίζω, juxta colloco.

παροίκος, ὁ, ἡ' 1) qui, quae juxta habitat' 2) inquilinus, ἄ.

παροιμία, ἡ, proverbium, ὄν.

παροιμιάζομαι, proverbio utor.

παροιμιανός, proverbialis, e.

παροιμιανῶς, proverbialiter.

παροιμιώδης, ες, proverbialis, e.

παροιμιωδῶς, proverbialiter.

παροινέω -ῶ (ἐπαρῶνον) α') ἄ-μετ. ebrius sum' β') μεταβ. petulantanter tracto aliquem.

παροινία, ἡ, petulantia ebrii.

παροίνιος, ὄν' 1) — ἕσμα, carmen inter pocula cantatum' 2) — δρχη-οις, saltatio inter poculo.

παροίνος ἢ παροίνιος (ἀνθρῶπος), timulentus, ebrius homo.

παροίχομαι, praetereo· παρῶχη-μένος, η, ὄν, praeteritus, a, um.

παρολισθαίνω' 1) prolabor, -i' 2) μεταφ. clam irrepo.

παρολισθησις, ἡ, insinuatio, θ.

παρολκή, ἡ, dilatio, -onis, θ.

παρομαρτέω -ῶ, comitor, -ari; adsequor, -i.

παρομοιάζω' 1) ὁδδ. adsimilis sum' 2) adsimilo aliquid alicui.

παρόμοιος, ὄν, adsimilis, e.

παρομοιῶ -ῶ, adsimilo, -are.

παρομοιῶς, similiter.

παρομοιώσις, ἡ' 1) σχ. ρήτορ. adsimilatio, -onis, θ. 2) = παρα-βολή, comparatio, -onis, θ.

παρονομασία, ἡ, agnominatio.

παρονομαστής, index, -icis, ἄ.

παροξύνω' 1) concito (-avi, -are) aliquem; irrito (-avi, -are) ali- quem' 2) ἐν τῇ γραμ. acutum tonum

in penultimam pono.

παροξυσμός, ὁ' 1) concitatio, θ. 2) accessio morbi.

παροξυτονῶ -ῶ, acutum tonum in penultimam pono.

παροξύτονος, ὄν, acutum tonum in penultimam habens.

παροσπίζω, exarmo-are (τὸ πλοιοῦν) navem; — ὀμαι, exarmo.

παροσπτάω -ῶ, leviter asso.

παρόραμα, τό' 1) error e negli- gentia' 2) τυπογρ.—erratum, πλῆθ. errata menda, -ae θ.

παρόρασις, ἡ, despicientia, θ.

παροράω -ῶ, praetervideo.

παροργίζω, ad iram concito, ir- rito (-avi) aliquem—ὀμαι, frascor' irratus sum, παρωργισμένος, η, ὄν, irratus, a um.

1. παρορμάω -ῶ, incito, -are; sti- mulo, -are, concito, -are.

2. παορμέω -ῶ' 1) juxta stationem teneo' 2)—τινί, in statione juxta aliquem sto.

παρόρμημα, incitamentum, ὄν.

παρόρμησις, ἡ, incitatio, θ.

παρορμητικός, ἡ, ὄν, incitans, -ntis; stimulans, -ntis.

παρορύσσω, fodio juxta.

παρότρυνσις, ἡ, incitatio, θ.

παοτρυντικός, ἡ, ὄν, incitandi ἢ hortandi vim habens.

παοτρύνω, incito stimulo (-avi, -are); aliquem ad aliquid.

παρουσία, ἡ, praesentia, θ. † ἡ δευτέρα παρουσία, secundus adventus Christi; novissimum judicium.

παρουσιάζω' 1) † praesens sum' *2) νοελ.—τινὰ εἰς τινα, praesento ἢ commendo aliquem alicui—ὀμαι, (ἐπαρουσιάσθην) εἰς τινα, me alicui offero (optuli).

παρουσιάσις, ἡ, praesentatio.

παροχέτενσις, ἡ derivatio, θ.

παροχέτεύω τι, derivo aliquid.

παροχή, ἡ, praebitio, θ.

πάροχος, ὁ' 1) = παρῶχων, praebitor' 2) ὁ παροχοῦμενός τινα, qui in vehiculo, ἢ curru adsidet alicui.

παροψίς, ἡ, patina, -ae, θ.

παρησιάζω, ἡ, libertas in dicendo.

παρησιάζομαι, libere loquor.

παρησιαστής, παρησιαστικός, qui libere et intrepide loquitur.

παρυφαίνω, attexo, praetexo (-ui, -ere) aliquid, παρυφαμένος, η ον, attextus, praetextus, a, um.

παρυφή, ή, limbus, a.

παρυφής, praetextatus, a, um.

παρυφισταμαι, una existo.

παρωδέω -ῶ· 1) parodias scribo.

2) παρωδῶ τι, perverse imitor aliquid, per ludibrium ή per ridiculum detorqueo aliquid.

παρωδία, ή, parodia, θ.

παρωθῶ -ῶ, και παρωθόμαι οὐμαι, expello, -ere.

πάρων (εἶδ. πλοῦν)· paro-ōnis, a, um, ἐπίρ. πάρωρα, a)· intempestive· *β)· νεολ. sero post tempus.

παρωννύω -ῶ, cognomen do.

παρωννυμός, denominativus.

παρωννυχία, παρωννυχίς, ή, reduvia ή redivia, -ae, θ.

πάρωρος, ον, intempestivus, a, um, ἐπίρ. πάρωρα, a)· intempestive· *β)· νεολ. sero post tempus.

παρωτίον, ornamentum aurium.

παρωτίς, ή, parōtis, -idis, θ.

παρωχημένος, ἴδε παροίχομαι.

πάρωχος, ον, subpallidus, a, um.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e· οὐδ· τό πᾶν· a)· univēsum, -i· β)· summa rerum; μετ' ἀριθ. εἰ πάντες πέντε, quinque omnino.

πασίγνωστος, omnibus notus.

πασιδηλος, omnibus manifestus.

πασιφανής, ἐς, omnibus conspicuus manifestus, a, um.

*πασιφανῶς, manifeste; perspicue.

*πασπαλίζω, sale farinā, caseo aspergo ή conspergo aliquid.

πάσσαλος, και πάτταλος, δ paxillus, -i, a, δ. palus, -i, a, δ.

πασσαλώ -ῶ, clavis figo.

πάσσω και πάττω τι, spargo (sitere) aliquid.

παστός, ή· 1) —θάλαμος, thalamus, οὐ· 2) porticus, -i, a.

παστός, ή, ον, sale cospergus, a, um. νεολ. τὰ παστά, salsamenta.

παστός, δ, thalamus, -i, a.

† πάσχα τό, pacha, -ae, θ. και atis, οὐ τοῦ πάσχα, paschalis, e.

πάσχω· 1) patior (passus sum, -i)

2) μετ' ἐπίρ. κακῶς πάσχω, male me habeo; εὖ πάσχω, bene me habeo· 3) *νεολ. κακῶς ἔχω, male me habeo laboro, are.

παταγεῖον τό, patagium, οὐ.

παταγέω -ῶ, fragorem edo.

πάταγος, δ, fragor, -oris, a. μετὰ πατάγου, fragose.

*παταγοῦδῶς, ἐπίρ. magno cum strepitu.

πατάσσω ἢ τῆ τι, percutio (-us-si, -ere), aliquem ή aliquid.

πατέλλα ή, patina, -ae, θ.

πατερίζω, patrem appello.

πατέω -ῶ, calco; μετρ. calco, contemptui habeo aliquem.

πάτημα, τό· 1) calcatum, οὐ· 2) —ἔγνος ποδῶν, gressus, -us, a.

πατήρ, δ, pater, -tris a. genitor, -oris, a. parens, -ntis, a.

πατητήριον, calcaatorium, οὐ.

πατητής, δ, calcator, -oris, a.

πατητός, ή, ον, calcatus, a, um.

πάτος, δ· 1) —ή πεπατημένη ὁδός, trita via, μετρ. ἔξω πάτου ὀνόματα, non trita nomina· *2) νεολ. a)·

fundus, -i, a. β)· anus, -i, a.

πατραλοῖας, δ, patricida, -ae, a.

Πατριαρχεῖον, Patriarchae domus.

πατριαρχεῖον, πατριαρχεῖον -ῶ, Patriarcha, sum;

Πατριάρχης, δ, Patriarcha, a.

πατριαρχία, honor patriarchae.

πατριαρχικός, ή, ον, ad patriarchas pertinens.

πατρικός, ον, patricius, a, um.

πατρικός, paternus, a, um.

πατρικότης, ή, paternitas, θ.

πατρικῶς, patris instar.

πάτριος, α, ον, patrius, a, um.

πατρίς, ή, patria, -ae, θ.

πατρίως, more majorum.

πατριώτης, δ· 1) popularis, ἀρ.

*2) patriae ή republicae amans.

πατριωτικός, ή, ον· 1) populares pertinens· *2) ἔχει αἰσθηματα·

—ά, bene sentit de republica.

*πατριωτικῶς μεριμνῶ, patriae salutem consulō ή prospicio.

*πατριωτισμός, δ, amor ή studium patriae.

πατρόθεν, a patre.

πατροκτονία, ἡ, parricidium, οὐ.
πατροκτόνος, ὁ, parricida, ἄ.
πατροπαράδοτος, ον, a patre traditus, a, um.

***πατροπαράδοτος**, de patritis.
***πατρότης**, ἡ, paternitas, θ.
πατριός, ὁ, vitricus, -i, ἄ.
πατρώω, patrisso, -are.
πάτρων, ὁ, patrōnus, -i, ἄ.
πατρωνικός, patronalis, e.
πατρωνυμικός, ἡ, ὄν, patronymicus, a, um.

πατρῶος, α, ον, patrōus, a, um;
 patrius, a, um.

***πάτωμα**, τό, contabulatio; θ.
***πατώνω**, contabulo (domum).
παύλα, ἡ· 1) = ἀνάπαυλα, quies,
 θ. 2) ἐν τῇ γραμ. clausula, θ.

παῦρος, α, ον, parvus, a, um.
πανσιπνονος, a labore recreans.
παῦσις, ἡ· 1) cessatio, θ. quies,
 -etis, θ. 2) finitio, -onis, θ. *3)
 νοεῖ. α') μετὰ μακρὰν παύσιν, post
 longam cessationem· β') παύσις ἀπὸ
 ἀξιώματος, ἀπὸ θύσεως, dejectio de
 honore; γ') πλ. αἱ παύσεις (τῶν μα-
 θημάτων), feriae, -arum, θ. πλ.

παύω· 1) cessare facio; finem
 impono, ὄθ. sedo (-avi, -are) ali-
 quid· *2) νοεῖ. — τινὰ τῆς θύσεως;
 gradu aliquem dejectio, magistratu
 ἢ munere aliquem depello, a mu-
 nere aliquem revoco· 3) —ομαι τι-
 νος, —ομαι ποιῶν τι, desisto (-stiti,
 -ere) aliqua re ἢ de, ab aliquo.

παφλάζω, aestuo, -are.
πάφλασμα, τό, aestus, -us, ἄ.
παχέως, pinguit.
πάχνη, ἡ, pruina, -ae, θ.
παχνίζει, pruina oritur.
παχνόω -ῶ, pruina tego.

παχνόδης, ες, pruinōsus, a, um.
πάχος, τό· 1) crassitudo, -inis,
 θ. *2) = πιμελή, adeps, -ipis, ἄ.
παχύδερμος, ον, crassam pellem
 habens, μετφ. iatuus.

παχύκνημος, ον, pingues suras
 habens.

παχυλός, ἡ, ὄν, 1) pinguis, e; cras-
 sus, ἄ, um; obesus, a, um; *2)
 νοεῖ. α') —ὄν ψευδός, mendacium
 impudens· β') —ἡ ἀμάθεια, crassa

inscitia, sup̄ina ignorantia.

παχυλῶς, crasse.
πάχυνσις, ἡ, crassificatio, θ.
παχυντικός, ἡ, ὄν, vim habens
 reddendi crassum.

παχύνω, pinguefacio, -ere, ali-
 quem; —ομαι, pinguesco, -ere.

παχύς, εἶα, ὕ· 1) pinguis, e;
 crassus, obesus, op̄imus, a, um·
 2) crassus, spissus, densus, a, um·
 3) crassus, stupidus, a, um.

παχύσαρκος, cui crassa est caro.
παχύτερος, -τατος, ἴδε παχύς.

παχύτης, ἡ· 1) pinguitudo, -inis,
 θ. 2) crassitudo, -inis, θ.

πεδεινός, ἡ, ὄν, ἴδε πεδιός.

πέδη, ἡ, compes, -edis, θ.

πεδιάς, ἡ, campus, -i, ἄ.

πέδιλον, τό, solea, -ae, θ.

πεδιός, ἡ, ὄν, campester, stris,
 stre· τὰ —ά, campestria, οὐ. πλ.

πεδιόθεν, e planitie.

πεδιόν, τό, campus, -i, ἄ.

πέξα, ἡ, planta pedis.

πεζέω· 1) pedibus iter facio· *2)
 νοεῖ. ex equo descendo.

πεζῆ, pedibus.

πεζικός, ἡ, ὄν, pedester, stris,
 stre; τό πεζικόν, pedita, tus, -us, ἄ.

πεζογράφος, ὁ, prosae ἢ solutae
 orationis scriptor.

πεζοδρόμων, τό, semita.

πεζομαχία, ἡ, pugna pedestris;
 proelium terrestre. [facio]

πεζοπορέω -ῶ, ῥῆμ. iter pedibus
πεζοπόρος, ὁ, qui pedibus iter
 facit; pedes, -itis, ἄ.

πεζός, ἡ, ὄν· 1) pedes, -itis; pe-
 dester, stris, stre; 2) = οὐ ποιητικός,
 pedester, prosaicus, solutus, a, um;
 3) = ταπεινός, pedester; humilis.

πεζῶς· 1) soluta oratione ἢ ser-
 mone· *2) = πεζῆ.

πειθαρχέω -ῶ, pareo, -ere.

πειθαρχία, ἡ, obedientia, θ.

πειθαρχικός, ἡ, ὄν, promptus ad
 parendum.

πειθήνιος, ον, freno obediens, ἡ
 ἀπλ. obediens, -ntis.

πειθω, suadeo, persuado (-si,
 sum, -ere) alicui· || παθητ. πείθο-
 μαι, ἐπεισθην (ὑπὸ τινος), mihi per-

suadet, mihi persuasum est.
πειθῶ, ἡ 1) suadela, θ. 2) ἡ Πειθῶ (θεά), Suada, θ.
πείνα, ἡ, fames, -i, θ.
πειναλῆος, famelicus, a, um.
***πεινασμένος**, η, ον, esuriens, -ntis; famelicus, a, um.
πεινάω -ῶ (ῆς, ῆ) 1) esurio (-ii, -ire); fame laboro 2) = *ὀρεγομαι* τινος, esurio aliquid.
πεινητικός, famem excitans.
πείρα, ἡ 1) = ἀπόπειρα, δοκιμή. experimentum, -i, οὐ. 2) = ἐμπείρα, experientia, -ae, θ. usus, us, ἄ.
πειράζω 1) = *πειρῶμαι*, δοκιμάζω, tento; -are aliquid ἢ aliquem; -ομαι, tentor, -ari. *2) νεοελ. alicui incommodo, -are; alicui in commodum fero.
***πειρακτικοὶ λόγοι**, amara verba
πείραμα τό, tentamentum, οὐ.
***πειραματικός**, ἡ, ὄν, in usu et experimentis positus, a, um.
πείρασις, ἡ, **πειρασμός**, δ, tentatio, -onis, θ.
πειραστής, δ tentator, ἄ.
πειραστικός, ἡ, ὄν, ad tentandum pertinens ἢ aptus.
πειρατεία ἡ, piraticam, -ae, θ.
πειρατέον, tentandum est.
πειρατεύω, piraticam facio.
πειρατής, δ, pirata, -ae, θ.
πειρατικός, piraticus, a, um.
πειρατικῶς, more piratarum.
πειράω -ῶ, tento, -are, aliquam συνήθ. μέσ. *πειρῶμαι* τινος, periculum facio alicujus rei; periclitor, -ari, aliquid.
πείσις, ἡ 1) suasio, -onis, θ. 2) = πάθος, passio, onis, θ.
πείσμα, τό 1) funis 2) νεοελ. pervicacia, θ, obstinatio, θ.
πεισματίζω, obstinatus sum.
πεισματικός, obstinatus.
πεισμονή, ἡ † 1) persuasio, θ. *2) obstinatio, -onis, θ.
πείσμων, ον, obstinatus a, um.
πειστέος, α, ον, ἴδε πείθω.
πειστήρ, δ, persuasor, -oris, ἄ.
***πειστήριον**, τό, argumentum, οὐ.
πειστήριος, α, ον, **πειστικός**, ἡ, ὄν, persuasorius, a, um.

***πειστικός**, ἡ, persuasio, θ.
πειστικῶς, persuadendo.
πεκτέω -ῶ, pecto -ere (lanam).
πεκτός, ἡ, ὄν, pexus, a, um.
πελαγίζω, in altum navigo.
πελάγιος, α, ον, in ἡ ex alto (mari); pelagius, a, um.
πελαγοδρομία, ἡ, per altum (mare) navigatio.
πελαγοδρομέω -ῶ, per altum (mare) navigo.
πέλαγος, τό 1) altum mare ἢ ἀπλ. altum, οὐ. mare, οὐ. 2) μετφ. = μέγεθος, πλήθος, immensitas, θ.
πελαγῶ -ῶ, inundo, -are.
πελαργός, δ, ciconia, -ae, θ.
πέλας, prope, δ πέλας, vicinus.
πελατεία, ἡ, clientela, ae, θ.
πελάτης, δ, cliens, -ntis, ἄ. ἡ *πελάτις*, clienta, -ae, θ.
πελατικός, ἡ, ὄν, ad clientas pertinetes, -όν, clientela, θ.
πελεκάν, δ, pelecus, i, ἄ.
πελεκῶ -ῶ, dolo, -are, aliquid
πελέκημα, τό, assula, -ae, θ.
πελέκησις, ἡ, laevigatio.
πελεκητός, dolatus, a, um.
πελεκίζω, securi percutio.
πελεκίνος, δ 1) βotaγ. securidaca, θ. 2) ἐν τῇ ἀρχῇ. securicula, θ.
πελεκοειδής, securi, similis.
πέλεκυς, δ, securis, -is, θ.
πελεκυφόρος, ον, securifer, bipennifer, era, erum.
πελιδῶν, levidus, a, um.
πελιδότης, ἡ, livor, -oris, ἄ.
πελιδῶν -ῶ, livido, aliquid -ομαι, liveo; livesco, -ere.
πελιδῶμα, τό, livor, -oris, ἄ.
πελιδῶς, liventer.
πελιδῶσις, ἡ, livor, -oris, ἄ.
πέλημα, τό, planta, -ae, θ.
πεлмаτωδής, es, plantaris, e.
πέλομαι, sum, fui, esse.
πελταστής, δ, peltastes, -ae, ἄ.
πέλτη, ἡ, pelta, -ae, θ.
πελτοφόρος, peltatus, a, um.
πέλωρ, **πέλωρον**, monstrum, οὐ.
πελώριος, α, ον, monstruosus, a, um; immanis, e.
πέμματα, τά, dulcia, -orum, οὐ.
πεμμάτιον, dulciola, -orum, οὐ.

πεμπταῖος, α, ον, quinque die-
rum; quinto, die.

πεμπτός, mittendus, α, υμ,

πέμπτη (ἡμέρα), quintus dies.

πεμπτημόριον, τό, quinta pars.

πεμπτός, ἡ, ον, missus, α, υμ.

πέμπτος, η, ον, quintus, α, υμ.

πέμπω, mitto (misi, missum, ere)

aliquid ἢ aliquem —ομαι, mittor
(ab aliquo) ἐπέμφθη, missus est.

πέμπωσις, ἡ, missio, -onis, θ.

πενέσις, δ, servus, ι, ἄ.

πένης, δ, ἡ, pauper, -eris.

πενθερά, ἡ, socrus, -us, θ.

πενθερός, δ, socer, -eri, ἄ.

πενθέω -ῶ· 1) lugeo, -ere, ali-

quem ἢ aliquid· 2) in luctu sum.

πένθημα, τό, luctus, -us, ἄ.

*πενθημερία, ἡ, spatium quin-
que dierum.

πενθήμερος, quinque dies durans

πενθητικός, ἡ, ον, lugubris, e.

πενθικός, πενθητικός, ἡ, ον, lu-

ctuosus, α, υμ; lugubris, e.

πενθικῶς, lugubriter.

πένθιμος, ον· 1) luctifer, lucti-

ficus, α, υμ· 2) lugubris, e.

πενθίμως, lugubre.

πένθος, τό· 1) luctus, -us, ἄ. 2)

moeror, -oris, ἄ.

πενία, ἡ, paupertas, θ.

πενιχρός, ἄ, ον, pauper, -eris;

pauperculus, α, υμ.

πενιχρότης, η, pauperies, -ei, θ.

πενιχρῶς, pauperum more.

*πέννα (= κάλαμος γραφικός) pen-

na, -ae, θ. calamus, -i, ἄ.

πένομαι, pauper sum.

πεντάβιβλος, ἡ (ἔπον. συγγραφῆ),

opus quinque libris constans.

πεντάγωνος, ον, quinque angu-

los habens pentagōnus, α, υμ.

πενταδικός, quinarius, α, υμ.

πεντάδραχμον, τό, numisma quin-

que drachmarum.

πεντάδραχος, ον, quinque drach-

marum pretium aequans.

πενταετηρία, quinquennium, ον.

πενταετηρικός, ἡ, ον, quinquen-

nalis, e.

πενταετηρίς, quinquennium, ον.

πενταετής, ἐς, quinquennis, e.

πενταετία, ἡ, quinquennium, ον.

πένταθλον, quinquertium, ον.

πένταθλος, δ, quinquertio, ἄ.

πεντάκις, quinquies.

πεντακισίλιοι, quinque millia.

πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, -ae,

α, ἐκ πεντακσίων συγκείμενος, quin-

genarius, α, υμ.

πεντακοσιομέδιμνος, civis, qui

quingentis medimnis census est.

πεντακοσιοστός, ἡ, ον, quingen-

tesimus, α, υμ.

*πενταμελής, ἐς, quinque mem-

bris constans.

πενταμερής, quinquemartitus.

πενταμερῶς, quinquemartito.

πεντάμηνος, quinquemestris, e.

πεντάμορφος· 1) quinque figuras

hagens· 2) νεοελ. pulcherrimus.

πεντάπηχος, υ, qui quinque cu-

bitorum est.

πενταπλασιάξω, quinquuplico.

πενταπλάσιος, πενταπλασίων, ον,

quintupius, α, υμ.

πενταπλασίως, quintuplo.

πενταπλός, οὗς, ἡ, οὖν, quin-

cuplex, -icis.

πεντάς, ἡ, quinarius numerus.

πεντάστιχος, ον, quinque ordi-

nibus ἢ versibus constans.

πεντασύλλαβος, ον, quinque syl-

labis constans.

πεντάτευχος, δ, ἡ, pentateuchus,

-i, θ. pentateuchum, -i, ον.

πεντάφυλλος, quinquemfolius.

πενταχῆ, quinque modis.

πενταχῶς, quinque modis.

πέντε, quinque.

πεντεκαίδεκα, quindecim.

Πεντελικός, Πεντελήσιος, Pen-

telicus, α, υμ· Πεντελικόν ὄρος, Pen-

telensis ipson.

πεντετηρίς, quinquennium, ον.

πεντήκοντα, quinquaginta.

πεντηκονταετηρίς, ἡ, tempus

quinquaginta annorum· *ἡ — τῶν

ἐμῶν γάμων, quinquagintennium

meorum nuptiarum.

πεντηκονταετής, ἐς, quinquaginta

annos natus.

πεντηκόνταρχος, δ, quinquaginta

militum praefectus.

πεντηκοντάς, ἡ, numerus quinquaginta.

πεντηκοντούτης, quinquaginta annos natus.

πεντηκοστή· 1) μερίς, quinquagesima pars· 2) Pentecoste, es, θ.

πεντηκοστός, ἡ, ὄν, quinquagesimus, a, um.

πεντώβολον, τό, quinque oboli.

πεντώροφος, ὄν, quinque contignationes habens (domus).

πέξις, ἡ, tonsura, -ae, θ.

πέος, τό, penis, -is, ἄ.

πεπαιδευμένος, η, ὄν, eruditus, a, um; doctus, a, um.

πεπαίνω, maturō, -are, aliquid· -ομαι, maturor, -ari.

πέπανσις, ἡ, πεπασμός, δ, maturatio, θ. maturitas, θ.

πεπαντικός, ἡ, ὄν, maturandim vim habens; maturescens, -ntis.

πέπειρος, ὄν, maturus, a, nm.

πέπερι, τό, piper, -eris, οὐ.

πεπερίζω, piperis saporem habeo.

πιπέριον granulum piperis.

πιπλασμένως, fictē; simulate.

πιπλατισμένος, late.

πέπλος, δ, peplum, οὐ. peplus, ἄ.

πεποιθά νιν, ἢ ἐπί νιν, confido alicui ἢ aliquid.

πεποιθήσις, ἡ, fiducia, -ae, θ.

πεποιθότως, fidenter.

πέπρωται, fatum est; in fatis est; fataliter deinitum est, πεπρωμένος, η, ὄν, fatalis, e, τό πεπρωμένον τέλος, fatalis mors.

πεπτήριος, α, ὄν, πεπτικός, ἡ, ὄν, concoctioni inserviens.

πεπτός, ἡ, ὄν, coctibilis, e.

πέπων, ὄν, maturus, a, um. ||

οὐσ. ὁ πέπων, pepo, onis, ἄ.

πέρ (μετ' ἀναφ.), cunque, ὄσπερ, quicunque.

πέρα, περαιτέρω, ultra.

περαίνω (ἐπέρανα), termino, -are, aliquid; finio, -ire, aliquid.

περαίω -ᾶ, transmittō, -ere, aliquem trans aliquid; trajicio (-eci, -ere) aliquem trans aliquid.

περαιτέρος, α, ὄν, ulterior, -ius.

περαιτέρω, ulterius.

περαιώσις, ἡ, trajectus, -us, ἄ.

πέραμα, τό, trajectus, -us, ἄ.

πέραν, trans.

πέρας, τό, terminus, -i, ἄ.

πέρασις, ἡ, transitus, -us, ἄ.

περατός, ἡ, ὄν, per quem transitus patet.

περατώ -ᾶ, finio, -ire, aliquid; termino, -are, aliquid; -οῦμαι, finem capio ἢ habeo.

περάτωσις, ἡ, terminatio, θ.

περάω -ᾶ· 1) trajicio (-eci) -ere·

2) transeo, -ire.

περγαμνή, ἡ, membrana, θ.

πέρδσις, ἡ, crepitus ventris.

περδίκιον, τό, parva perdix.

πέρδιξ, δ, ἡ, perdix, -icis, ἄ. θ.

πέρδω, pedo (pepedi), -ere.

πέρθω, perdo; diruo; vasto.

περί 1) μετὰ γενικῆς· α') de μετ' ἀφαιρ.) β') pro (μετ' ἀφαιρ.) γ')

περί πολλοῦ ποιῶμαι ἢ ἡγοῦμαι τι, magni facio, aestimo pendo aliquid· 2) μετὰ δοτικῆς (ποιητ.): χαλκόν περί τῷ στέργῳ ἔχει, aes circa pectus habet· 3) μετ' αἰτιατ. circa ἢ circum, ad per (μετ' αἰτιατ.).

περιαγγέλλω, ubique nuncio.

περιαγίρω, undique colligo.

περιάγνυμι, confringo torquendo.

περιάγω· 1) circumago (-egi, -ere)

aliquid· 2) circumduco (-xi, -ere).

περιαγωγή, ἡ, circumactio.

περιαθροίζω, undique congreγο.

περιαθροισμός, δ, congregatio, θ.

περραιρέσις, ἡ, detractio, θ.

περραιρέω -ᾶ, (περραιρέω), aufero

ab omni parte, ὄθ. detraho (-xi)

aliquid; adimo (-emi) aliquid· μέσ.

-οῦμαι τι, mihi aliquid aufero,

depono aliquid.

περραικτος, ὄν, qui circumagi potest; versatilis e.

περραιλέω -ᾶ, vehementer doleo

περραιλγής, ἔς, qui valde dolet;

vehementer dolens.

περραιλγῶς, valde dolenter.

περραιλέω, circumlino.

περραιπτον, τό, amuletum, οὐ.

περραιπτω· 1) adnecto (-nexui,

-ere)· 2) συνηθ. α') acquiro, concilio (alicui) aliquid· β') ἐπί κακοῦ,

impono, imprimo injungo.

περιέρχουρος, argento obductus.
περιαργυρόω-ω, argento obduco,
(aliquid).

περιαρτάω -ω, circum appendo.

περιαντάζω, undique collustro.

περιαντής, ές, splendens.

περιαντολογία, ή, sui ipsius prae-
dicatio et laudatio.

περιβάδην, divaricatis pedibus.

περιβαίνο, divaricatis pedibus se-
sedeo ή equito.

περιβάλλω· 1) circumjicio (-jeci,
-ectum, -ere); circumdo, (-dedi,
-datum, -are)· 2) = άμφιέννυμι, in-
duo, -ere; amicio, -ire, aliquem·
3) μεταφ. — τινά κακοίς, συμφοραίς,
aliquem malis, calamitate implico,
aliquem malis, calamitate afficio.

περιβλαστάνω, circumgermino.

περιβλέπω, circumspicio, -ere.

περιβλεψίς, ή, circumspectio, θ.

περιβλήμα, τό, circumjectus ά.

περιβλητος, circumjectus, a, um.

περιβλύζω και περιβλύω, scate-
bris affluo; scateo circum.

περιβόω -ω, divulgo, -are.

περιβόησις, ή, celebratus, a, am.

περιβοήτως, clare; manifeste.

περιβολή, ή, circumjectus, ά.

περιβολος, ό, ambitus, -us, ά.

περιβόσκω, circum pasco.

περιβραχιόνιον, τό, armilla, θ.

περιβρέμω, circum fremo.

περιβρέχω, humecto.

περιγανόω -ω· laetitiam perfundo,
-ere, 2) polio, -ire.

***περιγέλασμα**, τό, derisio, θ.

***περιγέλαστος**, δ, irrisor, ά.

περιγέλαστος, perridiculus, a, um.

περιγελάω -ω, derideo; ξένω
-ώμαι, irrisui sum ή habeor.

***περιγελως**, δ, irrisus, -us, ά.

περιγίνομαι· 1) = περιλείπομαι, su-
persum (-fui, -esse)· 2) — τινί (=
έπιζώ τινι), supersum alicui, su-
pestes sum alicui· δθ. οί περιγενό-
μενοι, superstites· 3) — τινός (= γι-
νώ τινά)· supero, supero, -are, ali-
quem.

περιγλωττίς, involucrum linguae.

περιγνάμπτω, circumflecto, -ere.

περιγοργος, ον, valde agilis.

περίγραμμα, circumscriptio.

περίγραπτος, circumscriptus.

περιγραφή· 1) = περιόρισις, cir-
cumscriptio, θ. 2) ύποτύποισις, de-
scriptio θ.

περιγράφω· 1) = περιορίζω, cir-
cumscribo, -ere, aliquid· 2) = δια-
γράφω, circumscribo, -ere· 3) = έπο-
τυπώ τι, describo (-psi, -ere) aliquid.

περιγυρίζω, circumago, -ere.

περιδακρυς, υ και **περιδάκρυτος**,
ον, valde lacrimans.

περιδεής, ές, pavidus a, um.

περιδεώς, pavide.

περιδέραιον τό, monile, is, ού.

περιδέραιος, ον, collaris, e.

περιδεσμεύω, vincio, -ire.

περιδεσμος, ό, vinculum, ού.

περιδέτος, circumligatus, a, um.

περιδέω, circumligo, -are.

περιδήλος, conspicuus, a, um.

περιδίδομαι τινι περι τινος, pigno-
re certo (contento) cum aliquo.

περιδινέω, circumago, -ere.

περιδίγητος, ον, versatilis, e.

περιδινώω, δ, ή, vagabundus.

περιδιώκω, undique persequor.

περιδοξος, famosus; illustris.

περιδοσις, ή, pactum, -i, ού.

περιδρομέτις, ό, circulator, ά.

περιδρομή, ή, circumcursio, θ.

περιδρομος, ον, circumcurrens.

περιειλέω -ω, circumvolvo, -ere.

περιείλημα, τό, involucrum, ού.

1. **περιείμι**, supersum, -esse.

2. **περιείμι**, circumceo, -ire.

περιείργνωμι, περιείργνώω, περι-
είργω, undique cohibeo.

περιείρω, circum insero.

περιεκτικός, comprehendens.

περιεκτικός, comprehendendo.

περιέλασις, ή, circumactio, θ.

περιελάυνο, circumago.

περιέλιξις, ή, circumvolutio, θ.

περιελίσσω, circumvolvo, -ere.

περιέλκω, circumtraho, -ere.

περιέννυμι, induo, -ere.

περιέπω τινά, tracto aliquem (-be-
ne ή male).

περιεργάζομαι· 1) curiose ago,
diligenter et accurate observo· 2)
inaniter ή frustra satago.

περιέργεια, περιεργία 1) curiositas, φ. 2) nimia diligentia.

περιεργος, ον 1) curiosus, a, um 2) nimis, exquisitus, a, um.

περιεργως, curiose.

περιερχομαι, 1) circumceo (-ii, -ire) aliquid; 2) — *τινά*, circumvenio (decipio) aliquem 3) **περιέρχεται** (περιήλθε) *τι εἰς τινα*, penes aliquem est (iuit) aliquid 4) — *εἰς δυστυχίαν*, in calamitatem incido.

περιεσκεμμένος και περιεσκεμμένος, *ιδε περισκεπτομαι*.

περιέχω 1) circumdo -are, aliquid, cingo, -ere, aliquid 2) contineo (-tinui, -ere) aliquid 3) *τὸ περιέχον, ὁ περιέχων* (ὑπον. ἀήρ), coelum, -i, cū. *4) **νεοελ.** *τὸ περιεχόμενον κιβωτίου, quod continet cista.*

περιζέω, circumferveo, -ere.

***περιζήτητος**, qui in pretio est.

περιζώμα, τό, subligar, cū.

περιζώννυμι και περιζωννύω, subligo, -are, aliquid.

περιζώσις, ἡ, cinctus, -us, ἄ.

περιζώστρα, ἡ, cingulum, -i, cū.

περιηγόμαι -οὔμαι 1) = *περιάγω*, circumduco, -ere 2) = *δηγοῦμαι*, exprobo, -ere *3) **νεοελ.** = *περιόδew*, peragro, -are.

περιήγησις, ἡ 1) = *περιαγωγή*, circumductio, φ. 2) accurata descriptio *3) **νεοελ.** *peragratio*, -onis, φ.

περιηγητής, 1) = *ὁ περιάγων*, qui circumducit 2) orbis terrarum descriptior *3) **νεοελ.** *peragratior*.

περιήκω, devenio, pervenio.

περιηχέω -ῶ, circumsono, -are.

περιήχησις, ἡ, circumsonatio, φ.

περιθάλλω, foveo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

περιθάλψις, ἡ, fatus, -us, ἄ.

περιθεσις, ἡ, circumpositio, φ.

περιθετός, ἡ, ὄν και περιθετος, ον, circumpositus, a, um.

περιθέω, circumcurro, -ere.

περιθλάω -ῶ, contundo, -ere.

περιθραύω, circum frango.

περιθρυλλέω -ῶ, strepitu circumsono * *μετφ.* divulgare, -are *παθητ.* **περιθρυλλεῖσθαι τὰ ὦτα**, aures stre-

pitu repletas habere.

περιθύλλητος, famosus, a, um.

περιθύμιος, ἰρά accensus, a, um. **περιθύμως**, irato animo.

***περιθώριον**, margo, -inis, ἄ. φ. **περιθρόω -ῶ**, sudore difflo.

περιδρῶσις, copiosus sudor.

περίπτταμαι, circumvolito.

περιστήμι 1) *μεταβ.* circumpono, -ere; circumdo, -are; (aliquid), *παθητ.* cingor, circumvenior 2) statum muto; muto in contrarium;

3) redigo ad aliquam conditionem.

4) *μέσ. περισταμαι τι* (= *περικυκλώ*),

circumsisto circumsto (-eti, -are) aliquid ἢ aliquem 5) *ἀμετ.* α) *ἐνταῦθα* (εἰς τοῦτο) *περιέστηκε τὰ*

πράγματα, eo tandem res deveniunt, deductae sunt β) = *μεταβάλλομαι*, mutor, -ari.

περικάθημαι, circumsedeo.

περικάθησις, ἡ, circumsessio, φ.

περικαθίζω και περικαθίζομαι, circumcido (-edi, -ere).

περικαίω, amburo, peruro (-ussi, -ustum, -ere) aliquid; — *ομαι*, ardeo, inflammor.

περικαλλής, perpulcher, a, um.

περικάλυμμα, involucrem, cū.

περικαλύπτω, circumvêlo, -are; circumtego, -ere.

περικάμπτω, circumflecto.

περικαμπις, ἡ, circumflexio, φ.

περικάρδιος, ον, qui cor ambit.

περικάρπιον, putamen (fructuum).

περικάρπιος, fructum cingens.

περικαταλαμβάνω, undique comprehendo, -ere.

περικατέχω, undique teneo.

περικανσις, ἡ, adustio, φ.

περίκειμαι 1) circumjaceo, -ere 2) — *τι*, aliquid mihi circumpositum est.

περικεφαλαία, ἡ, galea, φ.

περικεφάλαιον, capitis tegmen.

περικηδομαι, valde curo.

περικλαίω, defleco, -ere.

περίκλασις, ἡ, defractio, φ.

περικλαής, ἐς, valde gloriosus, a

um; inclutus, a, um.

περικλεισις, ἡ, circumclusio, φ.

περικλειστος, circumclusus.

περικλειτός, celeberrimus.
 περικλείω, circumcludo, undique claudo, -ere, aliquid.
 περικλινής, ἔς, declivis, e.
 περικλύζω, circumluo, -ere.
 περικλυτός, valde inclutus.
 περικνημιάς, ἦ, ocrea, ὄ.
 περικοκνήζω· 1) περι. ἀλέκτρος γικητοῦ, cano· 2) μετφ. contemno.
 περικολλάω -ῶ, ῥήμ. undique adglutino.
 περικολοῦω, mutilo, -are.
 περικόμμα τό, frustum, οὐ.
 περικόμπος, perelegans, -ntis.
 περικοπή, ἦ· 1) circumcisio, ὄ.
 2) certa Scripturae sacrae sectio· ἐντεῦθ. locus, καὶ πληθ. loci, -orum.
 περικόπτω, circumcido, aliquid.
 περικοσμέω -ῶ, probe orno.
 περικράνιον, cervical, -alis, οὐ.
 περικράνιος, calvarium, cingens.
 περικρατέω -ῶ· 1) undique teneo -ere; 2) supero, superior sum.
 περικρεμάννυμι καὶ περικρεμάω -ῶ, circum suspendo aliquid; -μαί undique dependeo, -ere.
 περικρημνος, undique praiceps· ὄθ. admodum praiceps.
 περικότος, ον, circumstrepens.
 περικρούω· 1) περι ἀγγείου, undique percutio· 2) executio· 3) πείδας — τιμή, vincula alicui injicio.
 περικρύπτω καὶ (μετφ.) περικρύβω, celo, -are; occulto -are.
 περικρώζω, crocito, -are.
 περικτάομαι -ῶμαι, adquiro.
 περικήτης, ἦ, possessio, ὄ.
 περικτυπέω -ῶ, circumsumo.
 περικυκλεύω· 1) circumeo, -ire· 2) circumdo, -are, aliquid.
 περικυκλος, plane rotundus.
 περικυκλώω -ῶ, circumdo aliquid; -οῦμαι, cingor (cinctus sum).
 περικύκλωσις, ἦ, ipsa actio cingendi, circumveniendi.
 περικυκλίδω, περικυκλιδέω -ῶ καὶ περικυκλώω, circumvolvo, -ere.
 περικυρτος, ον, undique curvus.
 περικυρτώω -ῶ, circum incurvo.
 περιλάλητος, ον, clarus, a, um; famosus, a, um.
 περιλάλος, ον, loquax, -acis.

περιλαμβάνω, ῥήμ. 1) complector (-exus sum, -i) aliquid; 2) περιβάλλω, amplector (-exus sum, -i) aliquid.
 περιλαμπής, valde splendidus.
 περιλαμπρος, ον, magnificus.
 περιλάμπρως, splendide.
 περιλάμπω· 1) circumfulgeo, -ere· 2) undique illustro.
 περιλείπω, relinquo, reliquum facio· —ομαι, supersum -esse.
 περιλείχω, lambo (aliquid).
 περιλευκος, totus albus, a, um.
 περιληπτικός, ἦ, ὄν, comprehendens, -ntis.
 περιληπτικῶς, summattim.
 περιληπτός, ἦ, ὄν, qui comprehendendi potest.
 περιληψις, ἦ· 1) comprehensio. ὄ. 2) summarium, -i, ὄθ.
 περιλιμνάζω, stagnando inundo.
 περιλούω, circumluo, -ere.
 περιλυπος, ον, summopere dolens; supra modum moestus.
 περιμάσσω, abstergeo, -ere.
 περιμάχητος, ον, de quo aliqui inter se certant.
 περιμάχομαι pugno de re.
 περιμένω, exspecto (-avi, -are) aliquid ἢ aliquid.
 περιμέτρος, ἦ, ambitus.
 περιπέμομαι, circum depasco.
 περιπέρον, τό, spatium inter pendenda et anum.
 περιπένω, innuo, -ere.
 1. περιπέω, circumcirca accumulo
 2. περιπέω, circumfluo, -ere.
 περιπέωω -ῶ, mente concipio.
 περιπέοια, ἦ, mentis conceptus.
 περιπέοος -οος, ον, prudens.
 περιπέοστέω -ῶ, circumeo.
 πέριξ, circa; circum.
 περιπέτω, circumcirca rado.
 περιπέτωω -ῶ, novacula rado.
 περιπέωια, περιπέωισις, ἦ, circuitus, -us, ἄ. peragratio, ὄ.
 περιπέωτης, ὄ, circuitor, ἄ.
 περιπέωτικός, ἦ, ὄν, qui circumire solet; qui peragrarare solet.
 περιπέωτικῶς, peragranter.
 περιπέωωω, circumeo, -ire.
 περιπέωικός, ἦ, ὄν, ἐπιθ. certo tem.

pore recurrens; status, a, um; περιδικῶς, statis diebus.

περίοδος, ἡ 1) circuitus, -us, ἄ. 2) — λόγον, periodus, -i, θ. circuitus et quasi orbis orationis *3) νεοελ. = ἐποχή, aetas, -atis, θ. tempus -oris, οὐ.

περιουικέω -ῶ, circum habito. περιουικία, loci circumjacentes.

περίουικος, ον 1) circumhabitans. -ntis; vicinus, a, um 2) οὐ. οί -οι. α) oppidorum Laconicorum incolae β) ἐν τῇ γαωργ. perioeci, -orum, ἄ.

περιολισθαίνω, delabor, -i. περιολισθησις, ἡ, lapsus, -us, ἄ.

περίοπτος, ον, conspicuus, a, um; illustris, e.

περιοράω -ῶ, circumspicio, aliquid δδ. = negligo aliquid.

περιοργίζομαι, valde irascor.

περιορίζω 1) limitibus (finibus) circumscribo ἢ ἀπλ. circumscribo, -ere, aliquid 2) — τινά, circumscribo (-psi -ere) aliquem *3) νεοελ. περιορίζω, ουστέλλω, μιῶ τι, circumscribo, -ere; contraho, -ere; contineo, -ere, aliquid -ομαι, circumscribor, -i, contineor, -eri; περιωρισμένος, η, ον, ocontractus, um; exiguus, a, um; angustus, a, um.

περιόρισις, ἡ, circumscriptio, θ.

περιορισμός, ὁ 1) circumscriptio, -onis, θ, 2) septum, -i, οὐ. 3) νεοελ. α) custodia, -ae, θ. β) μετρ. — τῶν δαπανῶν, restrictio, diminutio sumptuum.

περιοουσία, ἡ, quod superest. δδ. 1) abundantia, θ. 2) opes, -um, θ. πλ. fortunae, -arum 3) ἐκ περιοουσίας, α) ἴε̄ facili; suppetentibus viribus β) dicis causa, sine gravi ἢ idonea causa.

περιοουσιάζω, abundo, -are.

περιοουσιος, ον, peculiaris, e. †2) — λαός, populiaris populus.

περιοχή, ἡ 1) comprehensio, θ. ambitus, us, ἄ. 2) septum, οὐ.

περιπάθεια, ἡ, vehemens animi motus ἢ affectus.

περιπαθεῖω -ῶ, vehementer animo affectus sum.

περιπαθήης, ἐς, vehementer animo affectus, a, um.

περιπαθῶς, cum magna vi affectuum; δδ. νεοελ. ardentis studio; vehementer.

περιπάσσω, conspergo ere.

περίπαστος, conspersus, a, um. περιπατέω -ῶ, ambulo -are; obambulo -are; spatio, -ari.

περιπάτησις, ἡ, ambulatio, θ.

περιπατητής, ὁ, ambulator, ἄ.

περιπατητικὸς, ἡ, ὄν, ambulatorius, a, um.

περιπατητικῶς 1) deambulando 2) more peripateticorum.

περίπατος, ὁ 1) ambulatio -onis θ. deambulatio, ἄ. 2) = ὁ τόπος ἐνθα περιπατοῦσιν, ambulatio, -onis; θ. ambulacrum, οὐ.

περιπέμπω, circummitto, -ere.

περιπετάννυμι καὶ περιπεταννῶ in orbem extendo ἢ expando.

περιπέτασμα, τό, velum ἢ auleum (quod optenditur).

περιπέτεια, ἡ, conversio, mutatio in cōtrarium.

περιπέτης, ἐς 1) — δικτύω, qui incidit in retia 2) μετρ. — δεινῶ, qui in malum incidit.

περιπέτομαι, circumvolo.

περιπήγγυμι καὶ περιπηγνῶ, figo aliquid circum -νυμαι, congelo.

περιπηδάω -ῶ, circumsilio.

περίπηξις, ἡ, concretio, θ.

περιπίμπλημι, valde impleo παθητ. λευκόνητος; περιεπλήσθη, candore plenus (oppletus) fuit.

περιπίμπρομαι, undique incendio.

περιπίπτω, incido (-idi, -ere) in aliquid (συνηθ. in malum).

περιπλανάω -ῶ, errabundum circumago; -ῶμαι, pererro, are.

περιπλανήης, circumvagus, a, um.

περιπλάνησις, circumvagatio, θ.

περιπλάττω, illino, -ere.

περιπλέω τι, -ομαι τι, circumplico, implico (-avi καὶ -ui, -atum καὶ -itum, -are) aliquid.

περιπλέξις, ἡ, complexus, -us, ἄ.

περίπλεος, ον, refertus, a, um.

περιπλέω 1) circumnavigo, -are 2) — εἰς τὰς ἐσχάτας ἀκτῆς, circum-

vehor in ultimas terras.
 περικλήθω, oppletus sum.
 περικλοκός, smilax hortensis.
 περικλοκή, ἦ· 1) circumplexus·
 2) perplexio, ὅ.
 περίπλοκος, ὄν· 1) implicitus, a,
 um· 2) perplexus, a, um.
 περίπλος, -ους, ὅ, circumve-
 ctio, -onis, ὅ. periplus, -i, ἄ.
 περιπνευμονία, ἦ, inflammatio
 pulmōni; peripneumonia, -ae, ὅ.
 περιπνευμονιάω, peripneu-
 moniā laboro.
 περιπνευμονικός, ἦ, ὄν, peripneu-
 moniā laborans.
 περιπνίω, perflo, -are.
 περιπνίγω, suffoco, -are.
 περιπνεός -ους, ὄν, undique
 perilatus, a, um.
 περιπόδιος, ὄν, pedes ambiens·
 τό — ὄν· α') = ποδόγυρος, limbus, ἄ.
 β') νεολ. = ἡ περινημῆς, tibiale -is, οὐ
 περιπόθητος, desiderabilis, e.
 περιποιέω -ῶ, afferō (-tuli,) alicui
 aliquid· — ὀδοῖται, acquiro ali-
 quid, comparo mihi aliquid.
 περιποίησης, ἦ, acquisitio, ὅ. 2)
 νεολ. bona tractatio.
 περιποιητικός, ἦ, ὄν· 1) gignens
 ἢ efficiens aliquid· * 2) νεολ. obse-
 quens, -ntia.
 περιπολάρχης καὶ περιπόλαρχος,
 ὅ, praefectus circitorum,
 περιπολέω -ῶ, circummeo.
 περιπόλησις, ἦ, circuitio, ὅ.
 * περιπολία, ἦ, circuitio, ὅ.
 περιπόλος, ὅ· 1) circitor, ἄ. cu-
 atos, ἄ. 2) ἡ περιπόλος· α') ἕπον.
 ναῦς, navis speculatoria· * β') νεολ.
 = οἱ περιπόλοι, circitores, -orum.
 περίπου, circa; circiter.
 περίπτυξις, amplexus, -us, ἄ.
 περιπτύσσομαι τινα, amplector
 (-xus sum, -i) aliquem.
 περίπτωμα, casus, calamitas.
 περίπτωσις, ἦ· 1) casus, -us, ἄ.
 * 2) νεολ. ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν
 τοῦτο συμβῆ, si id evenerit.
 περιρραίνω, περιρρανίζω, cir-
 cumspargo, adspargo, -ere.
 περιρρανίς, ἦ, adpersio, ὅ.
 περιρρανήριον, adspergillum, ὄν.

περιρραντισμός, ὅ, adpersio, ὅ.
 περιρράπτω, circumsumo, -ere.
 περιρρέω· 1) undique fluo, cir-
 cumfluo, (-xi) -ere· 2) μετφ. περι-
 ρρέει μοί τι, circumfluo aliqua er.
 περιρρήγνυμι, dirumpo discindo,
 -ere, aliquid.
 περιρρῶτος, circumfluus, a, um.
 περιρραίνω τινά, caudam moven-
 do circa aliquem adblandior.
 περιρραλίζω, tubā cano circum·
 μετφ. — τι, diffamo aliquid.
 περιρραρκος, carnosus, a, um.
 περιρραρκῶ -ῶ, carne circumdo,
 carne vestio (aliquid).
 * περιρραρκωσις, carne vestitus.
 περιρραττω, circumstipo, -are.
 περιρραείω, undique quatio.
 περιρραμένος, περιρραεπτος, ὄν, ma-
 xime venerabilis, e.
 περιρραημος, ὄν, insignis, e.
 περιρρακλής, ἔς, crura cingens.
 περιρρακλής, ἦ, feminine, οὐ.
 περιρρακεπής, undique tectus.
 περιρρακέπτομαι, ρ. circumspicio,
 -ere· ὅθ. περιρρακεμμένος, ἦ, ὄν cir-
 cumspicius, a, um; prudens.
 περιρρασκεμμένος, circumspicte.
 περιρρακεπτος, ὄν, ubique conspi-
 cius, ὅθ. altus, a, um.
 περιρρακνυσις, ἦ, circumspicte, -us
 ἄ. consideratio.
 περιρρακιάζω, obumbro, -ere.
 περιρρακοπέω -ῶ, circumspicio.
 περιρραμήχω, detergo, -are.
 περιρραπαμός, ὅ, distractio, ὅ.
 περιρραπάω -ῶ· 1) = διασπῶ, ἀπα-
 σχολῶ, distraho, -ere· — ὦμαι, di-
 strahor, -i· 2) ἐν τῇ γραμμ. περι-
 σπῶ σὺλλαβήν, circumflecto.
 περιρραποῦδατος, ὄν, studiose ex-
 petitus, a, um.
 περιρραπουδάστω, studiosē.
 περιρρασειά, ἦ, redundantia, ὅ.
 περιρρασεύμα, τό· 1) abundantia,
 -ae, ὅ. 2) quod superat.
 περιρρασεύω καὶ περιρρατεύω· 1) a-
 bundando, are; redundo, -are· 2) su-
 persum, -esse· 3) τό περιρρασεύω, quod redundat.
 περιρρασός καὶ περιρρατός, ἦ, ὄν· 1)
 = περιρρασιος modum excedens, ni-

mius, a, um; redundans, -ntis: 2) περιττός ἀριθμός, impar numerus: 3) ἐπὶ κακῆς σημασίας (ἢν συνήθ. ἔχει καὶ ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ) = περιττός, ἀνωφελής, supervacaneus, a, um; inutilis, e.

*περισσότερον, plus; magis.

περισσότερος, α, ον: 1) abundantior, -us: *2) νεοελ. = πλεῖον plus (γεν. pluris).

περισσότερη, ἡ: 1) copia rerum: 2) excellentia: 3) redundantia sermorum.

περισσότερος καὶ περιττώς, abundanter; redundanter.

περιστάδον, circumstando.

περιστάζω, destillo, -are.

περισταλτικός, contrahens.

περίστασις, ἡ: 1) = κύκλωσις, circumstatio, -onis, θ. 2) = κατάστασις πραγμάτων, circumstantia, -ae, θ. 3) = καιρός, περίστασις, tempus, -oris, οὐ. 4) = κίνδυνος, casus adversus; 5) νεοελ. ὠφελοῦμαι τῶν περιστάσεων, temporum (ἢ rerum) opportunitate utor.

περιστατικός, ἡ, ον: 1) ad tempora pertinens, θθ. οὐσ. τὰ περιστατικά, circumstantiae temporum.

περιστέγω, circumtego, -ere.

περιστέλλω: 1) circumvestio, -ire; decenter orno: 2) = φρονιζέω, curo, curam ger (-ne quid incommodi alicui accidat): 3) = τοὺς νόμους, servo leges: 4) = τὰ ἔργα, agrum colo: 5) = καταστέλλω, ουστέλλω, comprimo, -ere, aliquid.

περιστερά, ἡ, columba, -ae, θ.

περιστερεῖον, δ, columbarium, οὐ.

περιστέριον, τό: 1) columbulus, -i, ἄ. *2) νεοελ. columba, -ae, θ.

περιστεφής, ἔς, coronā redimitus, θθ. = cinctus, a, um.

περιστέφω, cingo, -ere.

περιστήθιος, ον, pectus ambiens; pectoratis, e.

περιστίξω, undique punctis distinguo (aliquid).

περιστικτός, punctis distinctus.

περιστοιχίζω: 1) ἐπὶ κνηγῶν, indagine cingo ἢ claudio (aliquid); μετφ. —ομαι τινα, (modo venato-

rum) circumdo et cingo aliquem; 2) — τινα ἵνι, stipio aliquem aliqua re.

περιστολή, ἡ, compressio, θ.

περιστόμιον, labrum vasis.

περίστοον, τό, porticus, -us, θ. περιστρέφω, circumverto, -ere; converso, -are.

περιστροφή, ἡ: 1) circumversio, θ. conversio, θ. *2) νεοελ. περιστροφάι, ambages, -um, θ.

περιστροφική κίνησις, in orbem motus.

περίστροφος, ον, qui circumagitur, qui circumagi potest.

περιστύλιον, περιστύλον, τό, peristylum, peristylum, οὐ.

πυρισυλάω —ω, dispolio, -are; compilo, -are; —ῶμαι, spoliior.

περισυλλέγω, recolligo, -ere.

περισυλλογή, ἡ, congregatio, θ.

περισυνάγω, cogo, colligo, -ere.

περισπάλλω, labi facio.

περισφίγγω, constringo, -ere.

περισφίγξις, ἡ, constrictio, θ.

περίσχεσις, ἡ, circumventio, θ.

περισχιζέω, discindo, -ere.

περισχισμός, δ, divisio, -onis, θ.

περισφῶς, incolumen servo.

περισωρεύω, coacervo, -are.

περιτείνω, circumteneo, -ere.

περιτειχίζω, muro cingo (-nxi, -nctum, -ere) aliquid.

περιτειχίσις, ἡ, περιτειχισμός, δ, munitio per murum.

περιτειχισμα, τό, murus circumdatus.

περιτέμνω, circumseco, -are.

περιτίθημι, circumpono, (ere).

περιτίλλω, convello, -ere.

περιτιμάω —ω, valde honoro.

περιτίω, valde honoro.

περίτμημα, τό, frustum.

περιτομέυς, circumcisorium, οὐ.

περιτομή, ἡ: 1) circumcisura, ae, θ. † 2) circumcisio, θ.

περιτόναιον, peritoneum, οὐ.

περιτραχήλιον, collare, -is, οὐ.

περιτρέπω, circumago, -ere; —ομαι, in orbem me ago; titubo.

περιτρέχω, circumcurro, -ere.

περίρητος, undique perforatus.

*περιτριγυρίζω, circumvertor.
 περιτριμμα, τό, quod adtritum est. μεταφ. (ἐπὶ ἀνθρ.) homo astutus
 περιτρομέω -ῶ, contremisco.
 περίτρομος, ον, contremiscens,
 -ntis; contremulus, a, um.
 περιτροπή, ἡ, quum quid per vi-
 ces fit; vicissitudo, ὅ.
 περιττός, ἴδε περισσός.
 περίττωμα, excrementum, οὐ.
 περιτυγχάνω, ῥήμ. incido fortuito
 in aliquid.
 περιτύβριζω, ignominiose tracto.
 περιτύμητος, ον, divinis, laudi-
 bus celebratus, ἡ celebrandus.
 περιφανής, ἐς, circumspectus, a,
 um; illustris, e; nobilis, e.
 περιφανῶς, perspicue.
 περίφασις, ἡ, prospectus, -us, ἄ.
 περιφέρεια, ἡ, circumferentia,
 -ae, ὅ. circuitus, -us, ἄ.
 περιφερής, ἐς, orbicularis, e; or-
 biculatus, a, um.
 *περιφερικός, orbiculatus, a, um.
 *περιφερικῶς, in orbem.
 περιφέρω 1) circumfero, -ere 2)
 νεολ.—ομαι, error, -ari; vagor, -ari.
 *περίφημα, ἐπίφ. optime; mire.
 περίφημος, ον 1) famosus, a, um;
 clarus 2) optimus, ἄ, um;
 περιφλέγῃς, ambustus, a, um.
 περιφλέγω, amburo, -ere.
 περιφλεγῶς, ardentem.
 περίφοβος, ον, metu vehementi
 percussus, a, um.
 περιφόβως, trepide.
 περιφορά, ἡ, circumlatio, ὅ.
 περίφραγμα, τό, septum, οὐ.
 περίφραξίς, circumloquor, -i.
 περίφραξις, ἡ, circumseptio, ὅ.
 περίφρασις, ἡ, circumlocutio, ὅ.
 περίφρασσω καὶ περιφράττω, cir-
 cumsepio (-psi) aliquid.
 περιφραστικῶς, ἡ, ὄν, circum-
 loquendo expressus.
 περιφραστικῶς, per circumlocu-
 tionem.
 περιφρονέω -ῶ 1) = καταφρονέω,
 contemno (-mpsi, -mptum, -ere),
 despicio (-exi, -ectum, -ere) ali-
 quem ἢ aliquid 2) ἀμετ. = εἶμαι
 πολὺ συνετός, valde sapio.

περιφρόνησις, ἡ, despectio, ὅ.
 περιφρονητός, α, ον, contemnen-
 dus spernendus, a, um.
 περιφρονητής, δ, contemptor, ἄ.
 περιφρονητικῶς, contemptim.
 περιφρουρέω -ῶ, custodiō. cingo,
 praesidio cingo (aliquid).
 *περιφρούρησις, ἡ, tutela ὅ.
 περιχάινω, aperto ore inhio.
 περιχάλκος, aere obductus.
 περιχάλκω -ῶ, aere obduco.
 περιχαρακῶ -ῶ, vallo munio,
 -ire; aggere cingo, -ere.
 περιχαράκωμα, τό, vallum ἡ ag-
 ger locum aliquem cingens.
 περιχάραξις, circumscriptio, ὅ.
 περιχάρασσω καὶ περιχάράττω,
 circino circumscribo, -ere.
 περιχαρής, ἐς, maxime laetus.
 περιχαρῶς, ingenti gaudio.
 περιχείριον, τό, armilla, -ae, ὅ.
 περιχέω, circumfundo -ere.
 περιχρισμα, τό, unguentum, οὐ.
 περιχρίω, circumlino (-levi, -litum,
 -ere); -ομαι, circumlinor, -i.
 περιχρυσός, inauratus, a, um.
 περιχρυσόω -ῶ, inauro -are.
 περίχυσις, τό, circumfusum, οὐ.
 περίχυσις, ἡ, circumfusio, ὅ.
 *περίχωρα, τό, circumjecta urbi
 loca; loca urbi propinqua.
 περίχωρος, ον, circumjacens.
 περίψυκτος, ον, refrigeratus.
 περίψυξις, ἡ, perfrictio, ὅ.
 περίψυχρος, perfrigidus, a, um.
 περιψύχω, perfrigo, -are; ali-
 quid; -ομαι, perfrigesco, -ere.
 περιώμιον, τό, amiculum hume-
 ros ambiens; supparum.
 περιώμιος, humeros ambiens.
 περιώνυμος, ον, ubique notus,
 inclitus, a, um; illustris, e.
 περιώπτω -ῶ, circumspicio.
 περιωπή, ἡ, specula, -ae, ὅ. 2)
 νεολ. locus, -i, ἄ. ordo, ἄ.
 περνώ, ἡ, ὄν, niger, nigris dis-
 tinctus maculis, varius (colore).
 πέρνωμα, varietas coloris.
 1. περινώ, πέρνωμα, exporto.
 *2. περινώ -ῶ 1) transeo, -ire 2)
 -τάς Ἄλπεις, Alpes transgredior
 ἢ supero 3) τὸν περνώ εἰς τὰ μα-

θήματα, praeceptis cum supero 4) ἡ ὥρα ἐπέρασε, hora, tempus prae-territ.

περονάω -ᾶ 1) fibulā subnecto 2) trajicio veluti fibula.

περόνη, ἡ, iibula, -ae, θ.

περόνιον, τό 1) clavulus, ἄ. 2) νεοελ. = περούνη, fuscinula, -ae, θ.

περονίς, ἡ, fibula, -ae, θ.

Πέρσης, ὁ, Persae, -ae, ἄ.

περοίζω, Persas imitor.

Περσικός, Persicus, a, um.

πέρραις, ἡ, vastatio.

περσισι, persicē.

πέρραι, anno praeterito.

περυσινός, ἡ, ὄν, anni superio-
ris; annotinus, a, um.

πέσημα, τό, lapsus, us -us, ἄ.

πεσός, πετός, ὁ, calculus, ἄ.
πέσσω, πέττω 1) = μάλισσω, mol-
lio, ire, aliquid 2) = ἔφα τι, coquo,
-ere, aliquid 3) πέσσω (τεσφήν),
concoquo, -ere 4) μετφ. πέσσω χό-
λον, iram concoquo.

πέταλον, τό 1) folium, -i, οὐ.
2) lamina, -ae, θ. *3) νεοελ. πέτα-
λον ἵππου, bractea equi.

πεταλοποιός, πεταλουργός, ὁ,
bracteaor, -oris, ἄ.

πεταλώω -ᾶ, bracteis obduco.

πεταλώδης, es, folio similis.

πετάλωσις, bracteis obductio.

πετάννυμι καὶ πεταννύω, pandō
(pandi) passum, -ere aliquid.

πέτασμα, velum expansum.

πέτασος, ὁ petasus, -i, ἄ.

πέταυρον, petaurum, -i, οὐ.

πετάω -ᾶ, volo, -are.

πετεινός, ἡ, ὄν, volucer, -eris,
ere *ὁ πετεινός, gallinaceus, -i, ἄ.

πέτομαι, volo, -are.

πέτρα, ἡ 1) petra, θ: saxum οὐ.
2) = λίθος, lapis, -idis, ἄ.

πετρήεις, πετρώεις, εσσα, εν, sa-
xosus, lapidosus, a, um.

πέτριος, η, ον, lapideus, a, um.

πετροβολέω -ᾶ, 1) saxa jaculor,
-ari 2) = λιθοβολῶ, lapido, -are.

πετροβολία, ἡ, lapidatio, θ.

πετροβόλος, lapides ejaculans.

πέτρος, ὁ, saxum, -i, οὐ.

πετροσέλινον, petroselinum, οὐ.

πετρόω -ᾶ 1) in saxum verito 2)
= λιθοβολῶ, lapido, -are:

πετρώδης, es, saxosus, a, um;
*lapidosus, a, um.

πέτρωμα, τό, lapidatio, θ.

πευθῆν, ὁ, sciscitator, ἄ.

πευθῶ, ἡ, nūncius, i-, ἄ.

πεύκη, ἡ, pinus, -us καὶ -i, θ.

πεύκινος, η, ον, e, pino.

πεῦσις, ἡ, nūncius, -i, ἄ.

πευστός, ἡ, ὄν, percantando ac-
ceptus, auditus, a, um.

πεφοβημένος, timide.

πεφροντισμένως, diligenter.

πεφρονκώς, naturali modo.

πεφουρμένος, confuse; mixtim,

πέψις, ἡ, concoctio, θ.

πῆ 1) aliquo 2) πῆ μὲν, -πῆ δέ,
tum—tum, partim—partim.

πῆ ἢ πῆ 1) quomodo; qua ra-
tione 2) = ποί, quo.

πηγάζω 1) scateo 2) μετφ. ma-
νο ἢ (εμано (-are) e ἢ ex (μετ' ἀ-
φαε.) orior, proficiscor a ἢ ab.

πηγαῖος, a, ον, e fonte manans;
fontanus, a, um.

*πηγαίνω, eo (-ivi, itum, -ire)
tendo, -ere; incendo, -er' (οὐδ).

πηγανον, τό, ruta, -ae, θ.

πηγή, ἡ, fons, -ntis, ἄ. μετφ. fons;
origo, -inis, θ.

πηγνυμι, πηγνύω, pango (pepigi,
pactum, -ere), aliquid. -νυμαι, con-
cresco (-evi, -etum, -ere) μετφ.

α') haereo in re β') τὰ παρόντα
πέπηγε πράγματα τὰ ἀθάνατα, res
praesentes firmae et stabiles sunt.

πηδάλιον, gubernaculum, οὐ.

πηδαλιονχέω, -ᾶ, guberno.

πηδαλιονχία, ἡ, gubernatio, θ.

πηδαλιοῦχος, ὁ, gubernator, ἄ.

πηδάω -ᾶ, salio, -ire; salto, -are.

πήδημα, πήδησις, saltus, us, ἄ.

πηδητής, ὁ, saltator, -oris, ἄ.

πηδητικός, qui saltare solet.

πήζω 1) = πήγνυμι, coagulo 2)
πήγνυμαι, concresco.

πηκτικός, coagulans, -ntis.

πηκτός, ἡ, ὄν, combactus, a, um;
concretus, a, um.

πηλίκον, τό, quantitas, θ.

πηλίκος, η, ον, quantus, a, um.

πηλικότης, ἡ, quantitas, ἄ.
 πήλινος, ἡ, ον, e luto, ex argilla factus, a, um.
 πηλός, ὁ 1) lutum, -i, ού. argilla, θ. 2) — ἰλύς, βόρβορος, lutum.
 πηλοργός, ὁ, figulus, -i, ἄ.
 πηλοφορέω -ῶ, lutum bajulo.
 πηλοφόρος, ὁ, luti bajulus.
 πηλώω -ῶ, luto, -are, aliquid — οὔμαι, lutesco, -ere.
 πηλώδης, ες, lutosus, a, um.
 πήλωσις, ἡ, volutatio in luto.
 πήνη, ἡ, tela, -ae, θ.
 πηνία, quando? qua hora.
 πήξις, ἡ, concretio, θ.
 πήρα, ἡ, pera, -ae, θ.
 πηρός, ἄ, ὄν, mancus, a, um.
 πηρόω -ῶ, mutilo, -are — οὔμαι, mutilor, -ari.
 πηχναίος, α, ον, cubitalis, e.
 πήχυς, ὁ 1) ὁ τῆς χειρός, cubitus, -us, ἄ. 2) μέτρον, cubitum, ού. *3) νεοελ. τῷ πήχει μετρῶ, ulnā metior.
 πιαίνω, pinguefacio, -ere — οὔμαι, pinguesco, -ere.
 πιαναίς, ἡ, pinguedo, -inis, θ.
 πιαρός, ἄ, ὄν, pinguis, e.
 πιασμα, τό, quod pinguefacit.
 πιασμός, ὁ, pinguedo, -inis, θ.
 πίδαξ, ἡ, scatebra, ae, θ.
 πιέζω, premo (pressi, pressum, -ere), aliquem ἢ aliquid — οὔμαι, (ἐπιέσθην, πίεσομαι), premor (pressus sum, -i), ab aliquo ἢ aliqua re.
 πίεσιμος, ον, premens, -ntis.
 πίεσις, πιεσμός, pressio, θ.
 πίεσμα, τό 1) succus expressus 2) pressio, -onis, θ.
 πιεστήρ, ὁ, πιεστήριον, τό 1) pressorium, ού. 2) prelum, ού.
 πιεστήριος, α, ον, pressorius, a, um; torcularius, a, um.
 *πιεστής, ὁ, pressor, -oris, ἄ.
 πιεστός, ἡ, ὄν, pressus, a, um.
 πιθανολογέω -ῶ, probabilia dico.
 πιθανολογία, ἡ, oratio ad persuadendum apta.
 πιθανός, ἡ, ὄν, probabilis e.
 πιθανότης, ἡ, probabilitas.
 πιθανόω -ῶ, probabiliter.
 πιθάριον, τό, doliolum, ού.

πιθημίζω, simiam imitor *μετφ. inepte, ridicule imitor, -ari.
 πιθημισμός, ὁ 1) imitatio simiae 2) imitatio adulatoria.
 πιθημοειδής, ες, simiae similitis.
 πιθήκος, ὁ, simia, -ae, θ.
 πίθος, ὁ, dolium, -i, ού.
 πικραίνω 1) amarum reddo (aliquid) 2) — τινά, exacerbo aliquem molestiā afficio aliquem — οὔμαι, amaresco; *μετφ. de aliqua re doleo.
 πικρασμός, ὁ, amaritudo, θ.
 πικρία, ἡ 1) amaritudo, -inis, θ. 2) acerbitas, -atis, θ.
 πικρίζω, amaresco, -ere.
 πικρός, ἄ, ὄν 1) amarus, a, um 2) acerbus, a, um.
 πικρότης, ἡ, amaritudo, -inis, θ.
 πικρόω -ῶ, amarum reddo.
 πικρῶς, amare, acerbe.
 πιλέω -ῶ, lanam cogo et constipo.
 πίλημα, τό 1) lana coacta, 2) pileus, -i, ἄ.
 πιλητός, e lana coacta factus.
 πιλίδιον, πιλίον, τό, πιλίσκος, ὁ, pileolus, ἄ. pileolum, ού.
 πιλοποιέω -ῶ, 1) pileos conficio *2) petasos conficio.
 *πιλοποιία, ἡ, ars petasorum.
 πιλοποιός, ὁ 1) pileorum opifex *2) petasorum opifex.
 *πιλοπωλεῖον, taberna petasoria.
 *πιλοπόλης, petasorum mercator.
 πῖλος, ὁ 1) pileus, -i, ἄ. 2) petasus, -i, ἄ.
 πιλοφορέω ῶ, pileum gesto.
 πιλωτόν, τό, pileus, -ei, ἄ.
 πιμελή, ἡ, adeps, -ipis, ἄ. θ.
 πιμελής, ες, pinguis, e.
 πιμελώδης, ες, pinguis, e.
 πίμπλημι, impleo (-evi, -etum, -ere), aliquem ἢ aliquid; — οὔμαι, impleor, plenus sum.
 πίμπρημι, incendio, -ere.
 πινάκιον, πινακίδιον, tabella.
 πινανίς, ἡ, tabella, -ae, θ.
 πινανοθήκη, ἡ, pinacotheca, θ.
 πίναξ, ὁ 1) tabula, θ. 2) ἐπί βιβλ. index, -icis, ἄ. θ. 3) — γεωγραφικός, tabula geographica.
 πίννα, πίννη, ἡ, pinna, -ae, θ.

πίνον, τό, vinum hordeaceum.
πίνος, ὁ, sordes, -ia, ὅ.
πίνω· 1) ἐπὶ ἀνθρ. α') hibo (bibere, potum -ere)· 2) ἐπὶ ζῴων, poto, -are· 3) ἐπὶ ἀνύχων, poto, are· 4) νεοελ. πίνω εἰς ὑγίαν τινός, alicui propino.
πινώδης, ες, sordidus, a, um.
πίον, τό, res pinguis.
πιπράσκω, vendo (-didi, -ditum, -ere) aliquid.
πίπτω, cado (ceci, casum, -ere); concido -ere; decido, -ere.
πίσον, τό, πῖσος, ὁ, pisum, οὐ.
πίσσα, πίττα, ἡ· 1) pix, picis, ὅ.
 2) = σκότος, tenebrae, -arum; ὅ.
πισσόω -ω, pisco, -are.
πισσώδης, ες, piceus, a, um.
πίσσωσις, ἡ, pice obductio.
πισσωτής, ὁ, qui pice obducit.
πισσωτός, pice obductus, a, um.
πίστευμα, τό, pignus fidei.
πιστευτός, credendus, a, um.
πιστευτικός, credulus, a, um.
***πιστευτός**, ἡ, ὄν, credibilis, e.
πιστεύω· 1) fidem habeo alicui; credo (-idi, -itum), -ere alicui· 2) πιστεύω τινί τι, credo, concredo confido alicui aliquid· 3) πιστεύω τινί = θαρσῶ τινί, fretus sum alicui ἢ aliqua re· 4) — εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν Χριστόν, credo in Deum et in Christum.
πιστικός, ἡ, ὄν· 1) fidelis, e· 2) = πειστικός, probabilis, e· 3) = πόσιμος, potabilis.
πίστις, ἡ, fides, -ei, ὅ. α') πίστιν δίδωμι τινί, credo alicui· β') νεοελ. ἡ πίστις ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐξέλιπε, fides de foro sublata est.
πιστοποιέω -ω τι, alicui rei fidem facio; confirmo -are.
πιστοποιήσις, confirmatio, ὅ.
***πιστοποιητικόν**, τό, scriptum testimonium. [fidem facit.
πιστοποιός, ὄν, qui alicui rei πιστός, ἡ, ὄν· 1) fidelis, e· 2) fide dignus, a, um.
πιστότης, ἡ, fidelitas, ὅ.
πιστόω -ω, fide (aliquem) obstringo; — οὐμαι τι, confirmo aliquid.

πίστομα, τό, fides, -ei, ὅ.
πιστός, fideliter.
πίστωσις, ἡ· 1) confirmatio, probatio qua rei alicui fides fit)· *2) νεοελ. fides, -ei, ὅ. creditum, οὐ.
***πιστωτής**, ὁ, creditor, ἄ.
***πιστωτικός**, ἡ, ὄν, qui fidem (creditum) facit.
πιτυρίασις, ἡ, furfures, -um, ἄ.
πιτύριος, furfureus, a, um.
***πιτυρίς**, ἡ, cuticula, a, ὅ.
πιτύρισμα, furfures, -um, ἄ.
πιτυροειδής, furfuribus similis.
πίτυρον, πίτυρα, furfur, -uris, ἄ. καὶ furfures, -um, ἄ. πλ.
πιτυρόμαι -οῦμαι, furiuribus infestor.
πιτυρώδης, furfuraceus, a, um.
πίτυς, ἡ, pinus, us καὶ -i, ὅ.
πιτυώδης, ες, pinus, a, um.
πλαγῶν, ἡ, incunula ceres.
πλαγιάζω τι· 1) obliquo, aliquid· 2) νεοελ. lectum peto.
πλαγιάσμός, ὁ, obliquatio, ὅ.
πλαγιάυλος, ὁ, tibia obliqua.
πλάγιος, ἰα, ἰαν· 1) = λοξός, obliquus, a, um· 2) = επικάρσιος, transversus, a, um· 3) αἱ πλάγαι πτώσεις, casus obliqui· 4) τὸ πλάγιον (= τὰ πλευρά), latus, -eris, οὐ.
πλαγιότης, ἡ, obliquitas, ὅ.
πλαγιός -ω, obliquo, -are.
πλαγίως· 1) oblique· 2) (per) transversum· 3) ab latere.
πλαγίωσις, ἡ, obliquatio, ὅ.
πλαγκτός, ἡ, ὄν, vagus, errabundus erroneus, a, um.
πλαθαρός, ἄ, ὄν, laxus, a, um.
πλαθαρότης, ἡ, flacciditas, ὅ.
πλάζομαι, erro, -are.
***πλάθω** = πλάττω.
πλάσιον, τό· 1) quadratum oblongum (κατ' αἰεὶ instructae)· 2) — εἰκόνας, tabulae· margo.
πλακοῦς, ὁ, placenta, ὅ.
πλακώω -ω, crusto, incrusto.
πλακώδης, ες, crustosus, a, um.
πλακωτής, ὁ, crustarius, -ii, ἄ.
πλανάω -ω τινα· 1) a recto itinere abduco aliquem; — ὦμαι, vagor, -ari· 2) iter· facio longe lateque· πλανώμενος, ἡ, ον, errans,

-ntis; errabundus, a, um.
 πλάνη, ἡ· 1) error, ἄ. irans, θ.
 2) = περιπλάνης, vagatio, θ. 3) error
 πλάνημα, τό, error, -oris, ἄ.
 *πλάνης, δ, errans.
 πλάνησις, ἡ· 1) = πλάνη, error,
 -oris, ἄ. 2) inductio in errorem.
 πλανήτης, δ, errans, -ntis.
 πλανητικός, erro, -are.
 πλανητικός, erroneus.
 πλανητός, ἡ, δν, vagabundus.
 πλανόδωσ, α, εν, in via errans;
 ergo, onis, ἄ.
 πλανοδία, ἡ, vagatio, -onis, θ.
 πλάνος, εν· 1) erraticus, a, um·
 2) = ἀπατεών, fallax.
 πλάξ, ἡ, prantities; tabula, θ.
 πλάσις, ἡ, fictio, θ. fiatura, θ.
 πλάσμα, τό· 1) figmentum, -i, οδ.
 2) = ἐκινόημα, fictum, οδ.
 πλάσσειν (τε)· 1) fingo (finxi, fin-
 ctum, -ere) aliquid· 2) μετφ. = ἐπινοῶ
 τι (ψευδής), fingo ceminiscor ali-
 quid· 3) ὁ θεὸς ἐποίησε τὸν κόσμον,
 Deus mundum creavit (fecit).
 πλάστης, δ, fctor, -oris, ἄ.
 πλάστιγξ, ἡ, lanx, neis, θ.
 πλαστική, ἡ, plastica (-ce), -ae.
 θ. ars fingendi; statuaria, θ.
 πλαστικός, plasticus, a, um.
 πλαστογραφία, -ῶ, 1) committo
 falsum· 2) — ἐπιγραφὴν, aduitero
 subscriptionem.
 πλαστογραφία, ἡ, falsum, οδ.
 πλαστογράφος, δ, falsarius, ἄ.
 πλαστός, ἡ, δν, fictus, a, um.
 πλαστουργός, δ, fctor, -oris, ἄ.
 πλαστοῦς, fctie simulate.
 πλατάγημα, strepitus, -us, ἄ.
 πλατάνιος, platanus, a, um.
 πλατάνος, ἡ, platanus, -i, θ.
 πλατεία, ἡ· 1) ὁδός, ἡ ἐπιση, pla-
 tea, θ. 2) — θεάτριον, cauea media.
 πλατέως, late· πλατύτερον, latius.
 πλάτη, ἡ· 1) — κόπης, palmula,
 θ. 2) = ὤμοπλάτη, scapulae, θ.
 πλάτος, τό, latitudo, -inis, θ.
 πλάττω, ἴδε πλάσσω.
 *πλάτυνσις, ἡ, dilatatio, θ.
 πλατύνω, dilato, -are, aliquid,
 amplio, amplifico, -are, aliquid·
 —ομαι (ἐπλατύνθη), latius fio.

πλατός, εἶν, ὄ· 1) latus, a, um.
 2) amplius, spatiosus, a, um.
 πλατόφυλλος, latifolius, a, um.
 πλέγδην, nectendo.
 πλέγμα, τό, quiddid nexum ἢ
 contextum est, opus vitiae.
 πλεθριαίος, α, εν, jugeralis, e.
 πλέθρον, τό, jugerum, οδ.
 *πλειοδοσία, ἡ, licitatio, θ.
 *πλειοδοτέω -ῶ, licitor, -ari.
 *πλειοδότης, δ, licitator, ἄ.
 πλειόντης, major numerus.
 πλειονομηφείω -ῶ, majorem num-
 merum suffragium habeo.
 πλειονομηφία, ἡ, major nume-
 rus suffragium.
 πλειόνως, plus.
 *πλειότερος, α, εν, plus (-tris),
 πληθ. plures, plura (-ium).
 πλειστάκις, saepissime.
 πλειστηριάζω, vendo ad licita-
 tionem; licitor, -ari.
 πλειστηριασμός, δ, licitatio, θ.
 πλείστος, plurimus, a, um.
 πλείων, εν, plus (pluris), πλειο-
 νες, πλειονα, plures, plura (ium).
 πλεκτάνη, ἡ, cirri (polypodis) μετφ.
 laqueus, -i, ἄ.
 πλεκτανῶν -ῶ, implico, -are.
 πλεκτικός, ἡ, δν, ad plectendum
 aptus, a, um.
 πλεκτός, ἡ, δν, plexus, a, um.
 πλένω, pleco (-xi, -xum, -ere)
 aliquid, μετφ. struo, machinor.
 *πλεξίδα, ἡ, plexi capilli.
 *πλεξιμον, τό = πλέξις.
 πλέξις, ἡ, plexus, -us, ἄ.
 πλέων, plus; amplius.
 πλεονάξω, copiosior ἢ major sum,
 quam necesse est.
 πλεονάκις, pluries; saepius.
 πλεονάσις, ἡ, redundantia, θ.
 πλεονάσμα· 1) redundantia, θ. * 2)
 ἐπι χρημ. reliqua pecunia.
 πλεονασμός, δ· 1) redundantia,
 θ. 2) ἐν τῇ γραμ. pleonasmus, ἄ.
 πλεοναστικός, redundans, -ntis.
 πλεοναστός, ἡ, δν, abundans.
 πλεονετέω -ῶ, plus habeo.
 πλεονέκτημα, τό, id quo quis su-
 perat alterum.
 πλεονέκτης, δ, avidus, a, um.

πλεονεκτικὸς, ἡ, ὄν, alieni avidus ἢ ἀπλ. avidus, a, um.

πλεονεξία, ἡ, aviditas, θ.

πλευρά, ἡ, costa, -ae, θ. latus, οὐ.

πλευρτικὸς, pleuriticus, a, um.

πλευρίτις, ἡ, pleuritis, -idis, θ.

πλευρόθεν, a latere.

πλευρόν, τό, latus, -eris, οὐ.

πλεῦσις, ἡ, navigatio, -onis, θ.

πλευστικὸς; ἡ, ὄν, navigationi accommodatus, a, um.

πλέω· 1) navigo, -are ἢ γὰρ πλεῖ, navis navigat· 2) = γήχομαι, navigo, nato, -are.

πλέων, ὄν (ἀντ.)· ἰδὲ πλεῖων, ὄν.

πληγή, ἡ, plaga, θ. vulnus, οὐ.

πληγμα, τό, plaga, θ.

πλήθος, τό· 1) multitudo, -inis,

θ. 2) copia, θ. 3) plebs, -tis, θ. vulgus, -i, οὐ, saex populi.

πληθυντικὸς, ἡ, ὄν· 1) augens· 2) ἐν τῇ γραμ. pluralis numerus.

πληθυντικῶς, numero plurali.

πληθύνω, multiplico, -are, augeo numero; -ομαι, (ἢ οὐδ.) πληθύνω augeor numero; multiplicor.

πληθῶς, ἡ, multitudo, θ.

πληθυνσμός, ὁ· 1) = ἀξήρις multiplicatio, θ. *2) νεοελ. οἱ κάτοικοι πόλεως, hominum multitudo.

πληθῦν, plenus sum.

πλήθω· plenus ἢ refertus sum.

πληθώρα, ἡ· 1) plenitas, θ. redundantia, θ. 2) late. plethōra, θ.

πληκτικὸς, ἡ, ὄν· 1) ferendi vim habens· *2) νεοελ. fastidiosus.

πληκτικῶς· 1) caesim· *2) νεοελ. fastidioso.

πλήκτρον, τό, plectrum, οὐ.

πλημμέλεια, ἡ· 1) v. tiositas -atis, θ. 2) error, -oris, ἔ.

πλημμελέω -ῶ, delinquo, -ere.

πλημμέλημα, delictum, οὐ.

πλημμελής, ἔς, inconcinus, a, um, vitiosus, a, um.

πλημμελῶς, vitiose.

πλήμμυρα, ἡ, inundatio, θ.

πλημμυρέω -ῶ, πλημμυρίζω, inundo, -are; exundo, -are.

πλημμυρίς, ἡ, maris accessus.

πλήμνη, ἡ, modiolus rotae.

πλήν· 1) πρὸθ. μετὰ γενικής praeter-

ter (μετ. αἰτιατ.) 2) ἀπλ. praeterquam; nisi.

πλήξις, ἡ· 1) percussio, θ. *2) νεοελ. taedium, fastidium, οὐ.

πλήρης, ἔς, plenus, a, um, refertus, a, um.

πληροφορέω -ῶ, certiore facio (aliquem); -οῦμαι· α') certo scio (aliquid)· *β) νεοελ. certior fio ab aliquo; percontor aliquid ex aliquo, ἢ ab ali uo.

πληροφορία, ἡ· 1) certa fides· *2) νεοελ. indicium, -ii, οὐ.

πληρῶω -ῶ· 1) πλ. τί τινος, impleo, repleo (-evi, -etum, -ere) aliquid, aliqua re; 2) (= ἀναπληρῶ) τὰς λεγεῶνας, τὰς ναῦς, suppleo legiones, naves· 3) — τὴν ἐπόχην, impleo, compleo promissum· 4) πληρῶ τὰ ἔτη, compleo annos ἐπλήρωσε τὸν τοῦ βίου χρόνον, complevit sua tempora· 5) — τὸν νόμον, legem impleo, mandata legis exsequor· 6) πληροῦμαι· α') impleor, compleor (-pletus sum -eri)· β') ἐν τῇ Ν. Δ. impleor et ad exitum perducor ἢ perficior.

πλήρωμα, τό· 1) complementum, οὐ· 2) — γῆς, plenitudo terrae· 3) — πλοῖον, classarii, nautae.

*πληρωμή = ἀπότισις, solutio, θ.

*πληρώνω = ἀποτίγω, solvo, -ere; pensito, -are, aliquid.

πλήρωσις, ἡ, repletio, θ.

*πληρωτέος, solvendus, a, um.

πληρωτής, ὁ· 1) — ἐράνου, qui stipem confert· *2) νεοελ. = ὁ ἀποτίγων, solutor, -oris, ἔ.

πληρωτικὸς, ἡ, ὄν, explebilis, e.

πλησιάζω· 1) — τινί, propinquo. appropinquo, -are, aliquid· 2) = συγκίνομαι τινι, coëco cum aliqua· 3) = εἶμαι ὁπαδός τινος, sector aliquem· *4) νεοελ. α') πλησιάζω τι εἰς τι, admoveo, adduco aliquid ad aliquid· β') ἡ ἡμέρα πλησιάζει, dies propinquat.

πλησιαιτέρος, α, ὄν, propior, -ius (γεν. -ioris).

πλησιαιστέρος, α, ὄν, propinquior, -ius; propior, ius (γεν. ioris).

πλησίον· 1) prope· 2) ὁ πλησίον

·ων, propinquus, a, um· ὁ πλησίον (οὐα.) proximus, -i, d.

πλησιόχωρος, propinquus.

πλησίσιος, ον· 1) ἐνεργ. — ἄνεμος, velum (navis) implens· 2) παρρη. pleno velo navigans.

πλησιμονή, ἡ· 1) =κόρος, satietas saturitas· 2) =ἀφθονία, saturitas, θ. abundantia, -ae, θ. plenitas, -atis, θ.

πλήσσω καὶ πλήττω· 1) percutio (-ussi -ussum, ere) aliquem ἢ aliquid· 2) ferio (ici, ictum, ferire) aliquem ἢ aliquid.

πλινθίον, τό· 1) laterculus, -i, d. 2) abacus, -i, d. 3) quadratum oblongum.

*πλινθόκτιστος, latere structus.

πλίνθος, ἡ· 1) later, -eris, d. 2) ἐν τῇ δοχείῳ. plinthus, θ.

πλοῖάριον, τό, navigiolum, οὐ.

πλοῖζω, πλοῖζομαι, navigo.

πλοῖον, τό, navis, -is, θ.

πλόκαμος, δ, crines plexi et intortiti; cincinni, -orum.

πλοκάς, ἡ, comma plexa.

πλοκή, ἡ· 1) nexus, textus, -us, d. 2) μεταφ. dolus, i.

πλόκος, δ, cirrus, -i, d.

πλόος -οὐς, δ, navigatio, θ.

πλουσιοπάροχος, ον, divitias largiens.

πλουσιοπαρόχος, locuplete.

πλούσιος, α, ον· 1) dives, -itis; πλουσιώτερος, α, ον, ditior, -ius (-ioris), πλουσιώτατος, η, ον, ditissimus· 2) opulens.

πλουσιώως, abunde.

πλουτέω -ῶ, dives sum.

πλουτηρός, α, ὄν, quaestuosus, lucrosus, um.

πλουτίζω, ditō (-avi, -are), aliquem ἢ aliquid, divitem reddo aliquem —ομαι, ditesco, -ere.

πλουτισμός, δ, ditatio, -onis, θ.

πλουτοκρατέωμαι -οῦμαι, a divitibus dominor.

πλοῦτος, δ· 1) divitiae, -arum, θ. 1) copia, -ae, θ.

πλύμα, aqua sordida et lotura.

πλύτης, δ, lutor, d. fullo, d.

πλύντρια, ἡ, πλυντρίς, ἡ, quae lavat lintea; lotrix, -icis, θ.

πλύτρον, τό, merces fullonis.

πλύνω, lavo, -are, aliquid (δοθήτας, vestes) —ομαι, me lavo ἢ lavor, ἐπλύθη, πέλνυμαι, lautus ἢ lotus sum, πλυνθείς, lotus, a. um.

*πλύσιμον, lavatio, -onis, θ.

πλύσιμος, qui lavari potest.

πλύσις, lavatio, ablutio.

πλωτήρ, δ, navigator, d.

πλωτικός, ἡ, ὄν, navigationi aptus; οὐα. οἱ πλωτικοί, nautae.

πλωτός, ἡ, ὄν· 1) navigabilis, e· 2) fluitans, ntis.

πνεῦμα, τό· 1) spiritus halitus, flatus, -us, d, flamen, -inis, οὐ. 2) =ψυχή, anima, -ae, θ. 3) ἐν τῇ γραμμ. πνεῦμα, δασύ, ψιλόν, spiritus asper, lenis· 4) τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Spiritus Sanctus.

πνευματικός, ἡ, ὄν· 1) spiritualis, e· 2) =ὄσ σαρκικός, incorporealis, e· 3) οὐα. qui confitentur audit· 4) —αὶ θανάμεις, facultates ingenii.

πνευματικῶς· 1) spiritualiter· 2) vi et auxilio divino.

πνευματισμός, δ, adspiratio, θ.

πνευματώδης, ες· 1) spiritu plenus, a, um· 2) νεοελ. =ἀγγίλους, ingeniosus, a, um.

πνευμονικός, pulmonarius.

πνεύμων, δ pulmo, d.

πνεύσις, ἡ, spiratio, -onis, θ.

πνευστιῶν -ῶ, anhelō, -are.

πνέω· 1) flo, spiro, -are· 2) odorem spiro, oleo, -ere· 3) μεταφ. spiro aliquid.

πνιγηρός, α, ὄν, aestu suffocans; suffocabilis, e.

πνίγμα, πνιγμονή, πνιγμός, suffocatio, strangulatio, θ.

πνίγος, τό· 1) suffocatio strangulatio, θ. 2) calor aestivus.

πνίγω· 1) =ἀγχώ, suffoco, -are, aliquem· 2) =ἀγχονῶ τινα, strangulo, -are, aliquem· 3) πνίγω ἐν ὕδατι, submergo, mergo, demergo (-si, -ere) aliquem· 4) πνίγομαι α. 1) submergor· β. 1) μεταφ. = ἀδημονῶ, angor, -i· 5) νεοελ. = κατακλύζω τι, inundo, -are, aliquid.

πνικτός, suffocatus, a, um.

πνίξις, ἡ, suffocatio.
 πνοή, ἡ, 1) flatus, -us, ἄ, spiri-
 tus, -us, α. 2) = ἀναπνοή, spiritus,
 -us, ἄ, respiratio.
 πόα, ἡ, herba, -ae, θ.
 ποάζω, 1) herbosus sum, 2) ποά-
 ζω τι, runco aliquid.
 ποδάγρα, ἡ, 1) = πέδη, pedica, θ.
 2) ἡ νόσος, podagra, θ.
 ποδαγέω -ῶ, pedum dolore (po-
 dagra) laboro.
 ποδαλία, ἡ, pedum dolor.
 ποδάριον τό, pediculus, -i, ἄ.
 ποδάρεης, ες, celer, is, e.
 ποδηγεία, ἡ, itineris monstratio
 ποδηγέω -ῶ, ποδηγέω -ῶ, viam
 monstrō: dux itineris sum.
 ποδηγέτης, δ, viae dux.
 ποδήρης χιτών, tunica falaris.
 ποδίξω, 1) pedes alicujus ligo, 2)
 ποδίξω σίχον, versum scando.
 *ποδοκροτέω -ῶ, pedibus plaudo.
 *ποδοκρότημα = ποδοκροσά.
 ποδοκροσία, plausus pedum.
 *ποδοπατέω -ῶ, calco, -are.
 πόθειός, ἡ, ὄν, desiderapilis, e;
 desideratus, a, um.
 ποθεινός, magno desiderio.
 πόθεν; unde?
 ποθέω -ῶ, opto, -are, aliquid;
 cupio, -ere, aliquid.
 πόθησις, ἡ, desideratio, θ.
 ποθητός, ἡ, ὄν, optatus, a, um.
 πόθος, δ, desiderium, ii, οὐ.
 ποῖ; quo?
 ποι (ἔγκλ), aliquo.
 ποιέω -ῶ, 1) facio (feci, factum,
 -are, aliquid, 2) facio, efficio,
 conficio, fabricor, factito, produco,
 gigno aliquid, 3) facio, carmina,
 versus facio ἢ factito, poetice scribo.
 ποιήμα, τό, 1) quod aliquis facit,
 2) carmen, -inis, οὐ.
 ποιημάτιον, τό, parvum poëma;
 poematium, -ii, οὐ.
 ποιήσις, ἡ, 1) faciendi actio, 2)
 poësis, -is, θ. poëma, -atis, οὐ.
 ποιητής, δ, 1) poëta, -ae, ἄ, 2)
 factor, effector, -oris, ἄ, 3) = πλά-
 στης, factitator, -oris, ἄ.
 ποιητικός, poeticus, a, um.
 ποιητικῶς, poëtice.

ποιητός, ἡ, ὄν, 1) factus, a, um,
 2) = τεχνητός, facticius, a, um.
 ποιήτρια, ἡ, poetria, -ae, θ.
 ποικιλία, ἡ, varietas, θ.
 ποικίλλω, vario, variegō; -ομαι,
 varior ἢ οὐδ. vario; ποικιλλόμενος,
 variatus, variegatus, a, um.
 ποικίλλω, τό, ornatus versicolor
 ποικίλος, η, ὄν, varius, a, um;
 variatus, a, um.
 ποικιλόστικτος, ὄν, variis macu-
 lis notatus, a, um.
 ποικιλόχρους -ους, ποικιλόχρω-
 μος, ὄν, versicolor.
 ποικιλτής, δ, plumarius, ἄ.
 ποικίλως, varie.
 ποιμαίνω, pascō, -ere.
 ποιμαντήρ, δ, pastor, ἄ.
 ποιμαντικός, pastoricius.
 ποιμεναρχέω -ῶ, graegi praesum
 ποιμεναρχής, δ, gregis dux.
 ποιμενικός, ἡ, ὄν, pastorius.
 ποιμενικῶς, pastoraliter.
 ποιμήν, δ, pastor, ἄ, opilio, ἄ.
 ποιμνη, ἡ, grex, gregis, ἄ.
 ποίμιον, τό, 1) grex, gregis, 2)
 oviarium, -i, οὐ.
 ποιή, ἡ, 1) poena, -ae, θ. 2)
 supplicium, -ii, οὐ.
 *ποινικολόγος, δ, causarum pu-
 blicarum peritus.
 *ποινικός, ἡ, ὄν, poenalis, e.
 *ποινικῶς, poenaliter.
 ποῖος, α, ὄν, qualis, e.
 ποῖός, ἄ, ὄν, certa qualitate prae-
 ditus, a, um.
 ποιότης, ἡ, 1) qualitas, θ. *2)
 νεοκλ. — τοῦ ἰδάφους, soli natura.
 ποιωτικός, ἡ, ὄν, qualitatem ali-
 quam habens.
 πολεμαρχέω -ῶ, 1) exercitui
 praesum, 2) Polemarchus sum.
 πολεμαρχος, δ, 1) dux belli, 2)
 polemarchus, -i, ἄ.
 πολεμέω -ῶ τιμι ἢ πρὸς τινα, bel-
 lum gero (gessi) cum aliquo;
 — οὔμαι, bello petor.
 πολεμικός, ἡ, ὄν, 1) bellicus, a,
 um; militaris; e, 2) = φιλοπόλεμος,
 bellicosus, a, um.
 πολεμικῶς, hostiliter.
 πολέμιος, α, ὄν, 1) hostilis, e.

2) πολέμιός τινι, hostis alicui· 3) τὰ πολέμια = τὰ πολεμικά, res militaris

πολεμιστής, δ, bellator, á.

πολεμιστρια, ἡ, bellatrix, θ.

πολεμίας, hostiliter.

πόλεμος, δ· 1) bellum, οὐ. 2)

ἔνιοι. — μάχη, proelium, οὐ. pugna.

πολεμέω -ῶ, ρῆμ. hostem aliquem reddo.

πολιορκέω -ῶ, obsideo, -ere.

πολιορκητής, δ, obsessor, á.

πολιορκητικός, obsidionalis, e.

πολιορκία, ἡ, obsessio, θ.

πολιός, canus, albus, a, um.

πολιότης, ἡ, canities, -ei.

πολιότριχος, ον, ἐπιθ. canes habens capillos.

πολιοῦχος (θεός, θεά), urbis praeses; tutelaris deus ἡ dea.

πόλις, ἡ· 1) oppidum, οὐ. 2) urbs

θ. (ἰδίως ἡ Ρώμη)· 3) civitas, θ.

πολιτεία, ἡ· 1) administratio civitatis· 2) reipublicae status; res-

publica, -ae, θ. 3) = τὰ τοῦ πολι-

τον δίκαια, civitas, -atis, θ. † 4)

bona opera (pietatis causa).

πολίτευμα, τό, reipublicae ad-

ministratio.

πολιτευτής, δ· 1) administrator reipublicae· *2) νεοελ. reipublicae gerendae peritus.

πολιτεύω· 1) civis sum; civem mo gero· 2) —ομαι· α') rempublicam administro || οἱ —όμενοι, qui rempublicam administrant· β')

παθῆτι. administor, -ari; gubernor· -ari· γ') vivo gero me.

πολίτης, δ, civis, -is, á. || οἱ πολῖται· α')

cives, -ium, ἀρ. β') = συμπολίται· οἱ ἡμέτεροι πολῖται, cives nostri· γ')

οἱ τῶν ἄλλων πόλεων πλὴν τῆς Ρώμης, oppidani, -orum.

πολιτίζω· 1) rempublicam administro· *2) νεοελ. ad humanitatem

informo; —ομαι, excolor, mitigo, λαός πολιτισμένος, populus excultus

populus ad humaniores cultus ad-

ductus.

πολιτική, ἡ· 1) — ἐπιστήμη, civilis scientia, prudentia civilis; 2)

comitas, θ. γ') τὰ πολιτικά.

πολιτικός, ἡ, ὄν, civilis, e; civi-

cus, a, um; politicus, a, um· || οὐσ. α') πολιτικός, vir civilis; β') τὰ πολιτικά, respublica; rempublicam administro.

πολιτικῶς, civiliter.

πολίτης, ἡ, civis, -is, θ.

πολιτισμός, δ· 1) adm nistratio reipublicae· *2) νεοελ. humanitas, -atis, θ. cultus, -us, á.

πολιτογραφέω -ῶ, civitum numero adscribo aliquem.

πολιτογραφία (πολιτογράφησις) receptio in civium numero.

πολιτοφθόρος, ον, civibus perniciosus, a, um.

πολιτοφύλακες, civium custodes.

πολίχνη, oppidulum, οὐ.

πολιώδης, ες, canus, a, um.

πολλάκις, saepe.

πολλαπλασιάζω, ρῆμ. multiplico, -are; —ομαι, multiplicor, angeor, propagor.

πολλαπλασιασμός, ἡ· 1) multiplicatio, θ. 2) — ζῶον, proventus.

πολλαπλασιασμός, multiplicatio.

*πολλαπλασιαστής, δ, multiplicandus.

*πολλαπλασιαστής, multiplicator

πολλαπλάσιος, multiplex, -icis.

πολλαπλασιώς, multipliciter.

πολλαπλῶς -οῦς, multiplex, -icis

πολλαχῆ· 1) multis in locis passim· 2) saepe.

πολλαχόθεν, multis e locis.

πολλαχόθι, multis in locis.

πολλαχόσε, ad multa loca.

πολλαχού, multis in locis.

πολλαχῶς, multifariam.

πολλοστημόριον, τό, pars una e multis; pars minima.

πολλοστός, ἡ, τό· 1) multesimus δθ. = parvus exiguus, a, um· 2)

πολλοστέρον ἔτι, post multos annos.

πολλοστῶς, multifariam.

πολλοῦ· 1) ex longo jam tempore; 2) magno pretio, care.

πόλος, δ, polus, -i, á.

πόλυτος, δ, puls, -ltis, θ.

πολυώδης, ες, pulti similis.

πολύ, ἴδε πολύς.

πολυάματος, πολύαιμος, ον, sanguine abundans.

πολυαμία, ἡ, sanguinis abundantia.

πολυανδρεία -ῶ, viris abundo.

***πολυανδρεία**, virorum multitudo.

πολύανδρος, ὄν 1) viris abundans.

2) περί γυν. multivira, -ae, ὅ.

πολύανθος, ὄν, **πολυανθήης**, ἑς, multos habens flores.

πολυανθρωπία, ἡ, multitudo hominum; populositas, ὅ.

πολυάνθρωπος, ὄν, frequens hominibus; populosus, a, um.

πολύριθμος, numerosus, a, um.

πολυριθμῶς, numerose.

πολυαρκής, ἑς 1) ad multa sufficiens 2) diu durans 3) abundans rebus necessariis.

πολυαρχία, multorum dominatio **πολύαστρος**, **πολύαστρος**, ὄν, valde stellatus, a, um.

πολύασχολος, ὄν, multis negotiis distentus, a, um.

πολύβιβλος, ὄν, multis libris constans; voluminosus, a, um.

πολύβιος, ὄν, diu vivens. || οὐσ. ὁ **Πολύβιος**, Polybius, -ii, ἄ.

πολυβότανος, herbosus, a, um.

πολύβοτος, pascuis abundans.

πολύβοτρως, racemosus, a, um.

πολυγαμέω -ῶ, plures uxo uxores; plures uxores habeo.

πολυγαμία, multinubentia, ὅ.

πολύγαμος, multinubus, a, um.

πολύγλωσσοσ καὶ **πολύγλωττος**, ὄν, multarum linguarum gnarus.

πολυγνώριστος, **πολύγνωτος**, ὄν, multis notus ἢ cognitus, a, um.

πολυγραφία, ἡ, multa scriptio.

πολυγράφος, ὄν, multa scribens

πολυγύναιος, **πολυγύννης** (-γύναικος), ὁ, multas uxores habens.

πολυγώνιος, **πολύγωνος**, multangulus, angulosus, a, um.

πολυδαίδαλος, artificiose elaboratus, affabre factus, a, um.

πολύδακρυς, lacrimosus, a, um.

πολύδάπανος, ὄν, sumptuosus, a, um; τὸ -ον, sumptuositas, ὅ.

πολυδαπάνως, sumptuose.

πολύδοξος, multum illustris, e.

πολύδροσος, rore plenus, a, um.

πολύδρμος, silvosus, a, um.

πολυδύναμος, multipotens, -ntis.

πολυδώρεια, larga munificentia.

πολύδωρος, ὄν 1) multa donans

2) multis donatus, a, um.

πολύεδρος, multa latera habens.

πολυεθνής, populosus, a, um.

πολυειδής, multimodus.

πολυειδῶς, multimodis.

πολυέλαιος, ὄν 1) oleo abundans

*2) γεωλ. ὁ **πολυέλαιος**, crystallinum candelabrum.

πολύελεος, ὄν, valde misericors.

πολύεξοδος, ὄν, magnos sumptus habens; sumptuosus.

πολυετής, ἑς, .longaevus, annosus, grandaevus, a, um.

πολυετία, ἡ, annositas, -atis, ὅ. grandaevitas, -atis, ὅ.

πολυετῶς, per multos annos.

πολυζητήτος, multum quaesitus.

πολύζωρος, longaevus, a, um.

πολυηχής, multisonus, a, um.

πολυθαλπής, valde calidus.

πολυθαρήης, ἑς, multa fiducia praeditus, a, um.

πολυθαύμαστος, ὄν, valde mirabilis, e; valde admiratus.

πολυθέατος, ὄν, a multis conspectus, a, um; spectabilis, e.

πολυθεία, ἡ, deorum multitudo.

πολύθεος (**πολυθειστής**), multos deos colens.

πολύθερμος, multum calidus.

πολύθηρπτος, multos alens.

πολυθρήνητος, ὄν, multum defletus, a, um; lamentabilis, e.

πολυθρύλητος, ὄν, multum celebratus, a, um.

πολύθυρος, multas habens fores.

πολυτίστωρ, ὁ, ἡ, multiscius; multiplici doctrina praeditus.

πολυκαρπέω -ῶ, multos fructus produco.

πολυκαρπία, ubertas fructuum.

πολύκαρπος, fecundus, a, um.

πολυκέντητος, varie acu pictus.

πολυκερδής, ἑς, multum quaestuosus, a, um.

πολυκέφαλος, ὄν, ἐπίθ. multa habens capita.

πολυκίνδυνος, ὄν, ἐπίθ. valde periculosus.

πολυκίνητος, multum agitatus.
πολυκλαδής, **πολύκλαδος**, *ον*, multos ramulos habens ἢ emittens
πολύκλαυστος, *ον*, multum defletus ἢ deilendus, a, um.
πολύκοσμος, valde ornatus.
πολύκρημος, valde praeruptus.
πολύκροτος, *ον*, multum resonans; ingentem tumultum faciens, *δθ*. *γεοελ*. famosus, a, um.
πολύκρουνος, *ον*, multas scaturigines habens.
πολυκτήμων, *δ*, ἢ, locuples.
πολύκωπος, *ον*, *ἐπιθ*. multos remos habens.
πολυλαλέω -*ω*, garrigo, -ire.
πολυλόγος -*ω*, multa dico; copiose loquor.
πολυλογία, ἢ, multiloquium, *οθ*.
πολυλόγος, *ον*, multiloquus.
πολυλόγως, multis verbis.
πολυμάθεια, magna eruditio.
πολυμαθής, *ες*, qui multa didicit *δθ*. eruditus, peritus.
πολυμελής, *ες*, multa membra habens.
πολυμέρεια, partium multitudo.
πολυμερής, *ες*, multis partibus constans.
πολυμέριμος, *ον*, multis curis obnoxius.
πολυμερῶς, varie.
πολύμετρος, *ον*, ex multis metris compositus, a, um.
πολυμηχανία, ἢ, sollertia, *θ*.
πολυμήχανος, *ον*, sollers, -rtis.
πολυμιγής, *ες*, **πολύμικτος**, *ον*, e multis mixtus, a, um.
πολυμξία, ἢ, multarum rerum mixtura.
πολύμισθος, *ον*, multam mercedem accipiens.
πολυμνήμων, *δ*, ἢ 1) multarum rerum memor 2) memoria valens.
πολυμνητος, *ον*, multum memoratus, a, um; *δθ*. clarus.
πολύμορφος, multi-formis, e.
πολύμοχθος, *ον* 1) aerumnosus, a. um. 2) laboriosus, a, um.
πολυμόχθως, laporose.
πολύοσμος, valde fragrans.
πολυπαθής, *ες*, multis malis af-

fectus ἢ vexatus, a, um.
πολυπερία, magna peritia.
πολύπειρος, *ον*, multa expertus; qui multa tentavit.
πολυπλανής, *ες*, multum errans; multivagus, a, um.
πολυπλάνητος, multum vagatus.
πολύπλευρος, *ον*, *ἐπιθ*. multa habens letera.
πολυπληθής, *ες*, multus numero; numerosus, a, um.
πολυπληθία, ἢ, magna multitudo; numerositas, -atis, *θ*.
πολυπληθῶς, numerose.
πολύπλοκος, *ον*, multum implicitus, a, um' *δθ*. =valde impeditus, a, um; difficilis, e.
πολυπλόκως, multum implicite.
πολυπόθητος, *ον*, multum desideratus, a, um.
πολυποίκιλος, *ον*, multum variegatus, a, um.
πολύπονος, *ον* 1) laboriosus, a, um 2) aerumnosus; a, um.
πολυπόνως, laboriose.
πολυποσία, ἢ, multa potatio.
πολύπους, *δ*, ἢ, multipes, -idis || *οθσ*. *δ* πολύπους, polypus, *δ*.
πολυπραγμονέω, *ω*, multis negotiis (μάλιστα, a me alienis) me implico; accurate rem tracto, ago.
πολυπραγμοσύνη, ἢ 1) sollicitudo de multis, negotiis (μάλιστα, a nobis alienis) 2) negociositas, *θ*.
πολυπράγμων, *δ*, ἢ 1) qui (quae) est multorum negotiorum (a se alienis) *δθ*. =ardelio, -onis, *δ*. *θ*. curiosus, a, um. 2) *ἐπι* καλοῦ = *ε*-σχολος, negotiosus, a, um.
πολύπτυχος, *ον*, *ἐπιθ*. multas plicas habens.
1. **πολύπυρος**, tritico abundans.
2. **πολύπυρος**, igne abundans.
πολύπυστος, *ον*, multis notus.
πολύρριζος, multis radicibus.
πολύρροδος, rosis abundans.
πολύρρευτος, multifluus, a, um.
πολύ, *ἐπιθ*. multum, valde; multo (μετὰ συγκρ.) πολὺ ἀπέχει, multum abest.
πολύς, **πολλή**, **πολύ** 1) multus, a, um' *οί πολλοί* (τό πληθός), multi,

vulgus, plebs· 2) magnus, a, um.
3) ἐπὶ χρόνου, multus, longus, a, um· 4) πολλῶ, πολὺ (ἐπὶ συγκρισ.), multo· 5) ὁ πολὺς, ἡ πολλή, τὸ πολὺ, plerisque, pleraque ἢ plerumque

πολυσαρκία, corpulentia, θ.
πολύσαρκος, corpulentus, a, um.
πολύσεπτος, venerabilis, e.
πολυσήμαντος, multa significans.
πολυσιπερμία, ἡ, adfluentia seminis genitialis.

πολύσπερμος, ον, semine genituali abundans.

πολύστεινός, ον· 1) ἐνεργ. valde gemens; miserabilis, e· 2) παθητ. valde deploratus, a, um.

πολύστεπτος, πολυστέφανος, ον, πολυστεφής, ἐς, multis sertis redimitus ἢ honoratus, a, um.

πολύστικτος, ον, multis maculis notatus ἢ distinctus, a um.

1. πολύστιχος, ον, multis versibus constans.

2. πολύστοιχος, ον, multis ordinibus constans.

πολυσύλλαβος, ον, polysyllabus.

πολυσχιδής, multifidus, a, um.
πολυσχιδία, multifida sextio.

πολύσχιτος, ον, varie divisus.
πολυτάλαντος, ον, multa habens talenta, τ. ἔ. dives, -itis.

πολυτάραχος, ον, magnas turbas movens; turbulentus, a, um.

πολυτεκνέω -ῶ, multos liberos habeo; multa sobolem procreo.

πολυτεκνία, ἡ, multa proles; multi liberi. [liberos.]

πολύτεκνος, ον, multos habens πολυτέλεια, ἡ, sumptuositas, θ.

πολυτελής, ἐς, sumptuosus, a, um; magnificus, a, um.

πολυτελής λίθος, gemma, θ.
πολυτελῶς, sumptuose.

πολυτεχνεῖον, τό, schola artium.
πολυτέχνης, multas artes callens.

πολυτεχνία, ἡ, artis varietas.
πολύτεχνος, multas artes callens.

πολυτίμητος, ον multo honore dignus, a, um.

πολύτιμος, ον· 1) pretiosus, a; magni pretii· 2) τὸ πολύτιμον, pretiositas, -atis, θ.

πολύτλας, πολυτλήμων, πολύτλητος, ον, multa passus, a, um; aerumnosus, a, um.

πολύτμητος, valde sectus, a, um.
πολυτοκείω -ῶ, multa pario.

πολυτοκία, ἡ, fecunditas, θ.
πολύτριχος, (β) polytrichon, οὖ.

πολύτριχος, ον, pilosus, a, um.
πολύτροπος, versutus, callidus.

πολυτρόπως, multifariam.
1. πολύτροφος, ον, pinguis, e.

2. πολυτρόφος, ον, bene alens.
πολυτύμνητος, ον, cantu multum multum celebratus, a, um.

πολυφαγέω -ῶ, multum edo.
πολυφαγία, ἡ, edacitas, θ.

πολυφάγος, ον, edax, -acis.
πολύφρανος, bene dotatus.

πολυφημία, ἡ, gloria, -ae, θ.
πολύφημος, ον, valde celebrer.

πολύφθογγος, multisonus, a, um.
πολυφίλητος, valde carus a, um.

πολύφροντις, ι, ἐπίθ. multis curis plenus.
πολύφυλλος, folis abundans.

πολύφυτος, plantis, abundans.
πολυχρήματος, ον, opulentus.

πολυχρονίζω, diu moror.
πολυχρόνιος, πολύχρονος, ον, diuturnus, a, um.

πολύχρους, ον, ον, multicolor
πολυώδηνος, ον· 1) multos dolores afferens· 2) afflictus.

πολυωρία, ἡ· 1) multa cura· 2) multa hora.

πολύωρος, ον· 1) multum curans· 2) multas horas durans.

πολυώροφος, ον, ἐπίθ. multa tabulata habens.

πόμα, τό, potio, -onis, θ.
πόμπενσις, ἡ, deductio pompae; processio in pompa.

πομπεύω· 1) deduco, -ere, aliquem· 2) pompam duco· 3) ὡς ἐν τοῖς θριάμβοις εἰώθε) contumelia aliquem afficio· ὀδ. τὸ νεοελ. = καταισχύνω, dehonesto aliquem· 4) —ομαι, in triumpho ducor.

πομπή, ἡ· 1) missio, -onis, θ. legatio, θ. 2) deductio, θ. 3) πομπή (ἐκφορᾶς, γάμων, θριάμβου κτλ.) pompa, -ae, θ.

πομπός, δ, aliquem deducens.
***πομπώδης, ες,** magnificus.
***πομπωδώς,** magnifice.
πομφολυγών -ω, in bullas con-
 verto; —οῦμαι, in bullas convertor.
πομφόλυξ, ἡ, bulla, -ae, ὅ.
πονέω -ω·1) = μοιγῶ, laboro, -are
 2) = ὑποφέρω, suffero, -erre; tole-
 ra, -are· ὄθ. 3) = ἀλγῶ, doleo, -ere.
πόνημα, τό, labor, -oris, ἄ.
πονηρέμια, οὖ,
πονηρέμια, τό·1) facinus impro-
 bum· *2) νεοελ. astutia, ὅ.
πονηρεύομαι·1) improbus sum·
 *2) νεοελ. fallacias adhibeo.
πονηρία, ἡ, 1) improbitas; ὅ. *2)
 νεοελ. dolus, -i, ἄ. astutia, ὅ.
πονηρός, ἄ, ὄν·1) = πολύπονος,
 laboriosus, a, um· 2) = φαῖλος, im-
 probus, a, um· 3) τὸ πονηρόν, ma-
 lum, οὖ. *4) νεοελ. = πανουργος,
 astutus.
πονηρῶς, πονηρῶς·1) improbe,
 male· *2) νεοελ. fallaciter.
πόνησις, ἡ, labor, -oris, ἄ.
πονητικός, ἡ, ὄν, ad laborandum
 promptus, a, um.
πόνος, δ·1) = μόχθος, labor, ἄ.
 2) = ἄλγος, ὀδύνη, labor, ἄ. dolor, ἄ.
ποντικός, ἡ, ὄν·1) marinus, a,
 um· 2) ponticus, a, um· νεοελ.
ποντικός (=μῦς), mus, muris, ἄ.
πόντος, δ, 1) pontus, -i, ἄ. mare,
 -is, οὖ. 2) ὁ Πόντος· α') ὁ Εὐξείνιος
 Πόντος, Pontus Euxinus ἢ ἀπλ.
 Pontus· β') = ἡ χώρα, pontus, ἄ.
πορδαλέος, α, ὄν, qui prae timo-
 re pedit.
πορδή, ἡ, crepitus ventris.
πόρδων (νεοελ. πορδαλῶς), qui sae-
 pius pedit μετφ. jactans.
πορεία, ἡ·1) iter, itineris, οὖ. 2)
 profectio, -onis, ὅ.
πόρευμα, τό, profectio, ὅ.
πορεύσιμος, ὄν, permeabilis, e.
πορευτός, ἡ, ὄν, ambulans.
πορεύομαι, εο, ire; proficiscor.
πορθέω -ω, vasto, -are.
πόρθησις, ἡ, vastatio, -onis, ὅ.
πορθητής, δ, vastator, -oris, ἄ.
πορθητικός, vastatorius, a, um.
πορθμία, trajectio fluminis.

πορθμειον, τό, navicula (qua fre-
 tum ἢ flumen trajicitur).
πορθμεύς, δ, portitor, -oris, ἄ.
πορθμεύω, fretum trajicio.
πορθμός, δ, fretum, -i, οὖ.
πορίζω τι·1) τι, suppedito (-are)
 alicui aliquid, praebeo (-ere) ali-
 cui aliquid, μέσ. —ομαι· α') mihi
 aliquid comparo ἢ ἀπλ. aliquid com-
 paro· β') μαθημ. concludo, -ere.
πόρισμα, τό·1) quod quis sibi
 comparavit; quaestus, -us, ἄ. 2)
 μαθημ. corollarium, -ii, οὖ.
πορισμός, ὅ, comparatio, ὅ.
ποριστής, δ, qui suppeditat.
ποριστικός, qui quaerere novit.
ποριστός, ἡ, ὄν, parabilis, e.
πορνεία, ἡ, fornicatio, -onis, ὅ.
 scortatus, -us, ἄ.
πορνεῖον, fornix, ὅ. lupanar, οὖ.
πορνεύω, -ομαι, scortor, -ari.
πόρνη, scortum, οὖ. meretrix, ὅ.
πορνίδιον, τό, scortillum, οὖ.
πορνικός, mereticus, a, um.
πορνικῶς, meretricie.
πορνοβοσκός, δ, leno, ἄ.
πορνογράφος, scorta pingens.
πόρνος, δ·1) scortator, -oris, ἄ.
 2) = κίλυδος, cinaedus, -i, ἄ.
πορνοστάσιον, τό, lupanar, οὖ.
πόρος, δ·1) = διάβασις, transitus,
 -us, ἄ. via, -ae, ὅ. 2) meatus, -us,
 ἄ. 3) = πρόσσδος, vectigal, -alis, οὖ.
πορπάξω, fibula subnecto.
πόρπαξ, δ, πόρπη, ἡ, fibula, ὅ.
πορπῶω -ω, fibula subnecto.
πόρρω·1) = πρόσσω, porro· 2) = μα-
 κράν, procul || συγκ. πορρωτέρω, lon-
 gius, ὑπερθ. πορρωτάτω, longissime
πόρρωθεν, longinquo.
πόρρωθι = μακράν.
πορφύρα, ἡ·1) purpura, ὅ. 2)
 purpurea vestis· † 3) pallium coc-
 cineum· 4) οἱ ἐν πορφύρῃ, pur-
 purati.
πορφύρεος -οῦς, ἄ, -οῦν, porpu-
 rens, a, um.
πορφυρέω -ω, πορφυρίζω, pur-
 purasco, purpureo coloro sum.
πορφυρογέννητος, ὄν, in purpura
 (τ. ἔ. patre imperante) natus.
πορφυρέω -ω, purpuro aliquid.

πορφύρω, purpureo colore tingo.
 ποσάκις, quoties?
 ποσαπλάσιος, α, ον, ποσαπλασίον, ον, quotuplex, icis.
 ποσαπλώς, quot modis?
 ποσαχῆ, quot in locis?
 ποσαχῶς, quot modis?
 πόσε, quo? quem in locum?
 πόσθη, ἡ, penis -is, ἄ. nervum, οὐ. ἀνατελῶ τῆν — ἦν, nervum tendo; ἡ ἀνατεταμένη —, tenda, -orum
 πόσθων δ, qui magno pene est.
 πόσιμος, ον, ἴδε πότιμος.
 πόσις ἡ, potio, θ. potus, -us, ἄ.
 πόσος, η, ον, quantus, a, um? γεωλ. α') quantum? πόσα χρήματα; quantum pecuniae ἢ quanta pecunia? β') quot (μετὰ πληθ. γ') quanto, πόσον προτιμότερον εἶναι, quanto satius est? δ') quam, quantum (πρὸ ἐπιθέτου).
 ποσόν, τό, quantitas, -atis, ἄ.
 ποσός, ἡ, ὄν, aliquantulus.
 ποσότης, ἡ, quantitas, -atis, θ.
 ποσταῖος, α, ον, quoto die?
 πόστος, η, ον, quotus, a, um?
 ποσῶς· 1) aliquantum· 2) γεωλ. = οὐδαμῶς, nullo modo.
 ποτάμιος, ποτάμιος, ον, fluvialis, e; fluvialilis, e.
 ποταμηδόν, fluvii more.
 ποτάμιον, τό, rivus, -i, ἄ.
 ποταμίσκος, fluvius parvus.
 ποταμός, fluvius, ἄ. flumen, οὐ.
 ποταπός, ἡ, ὄν, qualis? *γεωλ. lamillis, e.
 *ποταπότης, ἡ, animi abjectio.
 *ποταπῶς, humiliter; abjecte.
 πότα, quando?
 ποτέ· 1) aliquando· 2) ἰάν ποτε μνησθῶσι, si quando meminerint.
 ποτέος, bibendus, a, um.
 πότερος, α, ον· 1) uter, ultra, utrum (γεν. utrius)· 2) πότερον ἢ πότερα, — ἡ, utrum — an.
 ποτέρωθι, ultra in parte?
 ποτέρως, utro modo?
 ποτέρωσε, utram in partem?
 πότημα, τό, volatus, -us, ἄ.
 ποτήριον, τό, vas potatorium; poculum, -i, οὐ. calix, -icis, θ.
 πότης, θ, potor, potator, ἄ.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

ποτίζω· 1) potum praebeo; 2) = ἀρδένω, irrigo, -are, aliquid.
 πότιμος, ον, potabilis, e; potulentus, a, um; potui aptus.
 πότις, ἡ, potrix -icis, θ.
 πότισις, ἡ, potatio, -onis, θ.
 πότισμα, τό· 1) potio, -onis, θ.
 2) irrigatio, -onis, θ.
 *ποτιστήριον, τό, alveolus, οὐ.
 ποτιστής, θ, irrigator, ἄ.
 ποτιστήριον, ἡ, locus ubi animalia aquantur ἢ aquatum compelluntur
 πάτμος, θ, sors, -rtis, θ.
 πότνια, ἡ, augusta; domina.
 ποτόν, τό, potio, θ. potus, -i, ἄ.
 πότος, potatio, θ. compotatio, θ.
 ποτός, ἡ, ὄν, potabilis, e.
 ποῦ, ubi? ubinam?
 πον (ἐγκλιτ.) 1) alicubi; usquam· 2) = ἴσως, fortasse.
 πούς, θ, pes, pedis, ἄ.
 ποώδης, ες, herbosus, a, um.
 πράγμα, τό· 1) res, rei, θ. πληθ. τὰ πράγματα (= ἡ πολιτεία), res rerum· 2) = πράγματι χαλεπόν, ἐνοχλήσεις, negotium, -ii, οὐ. molestiae, arum, θ.
 πραγματεία, ἡ· 1) = διατριβή, tractatio, θ. 2) mercatura, θ.
 πραγματεύομαι· 1) — τι, περί τινος, tracto aliquid (de aliquo)· 2) = ἐμπορεύομαι, negotior, -ari.
 πραγματευτής, θ, negotiator, ἄ.
 πραγματικός, ἡ, ὄν, = ἀσχολος, negotiosus, a, um· ὁθ. = rerum peritus, usu peritus.
 *πραγματικότης, ἡ, veritas, θ.
 *πραγματικῶς, vere; re vera· ἐρωτημ. — itane? ita vero?
 *πραγματοποιήσις, effectus, -us, ἄ.
 *πραγματοποιέω — ῶ, efficio, perficio, exsequor (aliquid); — οἰμαι, efficior, -i.
 πράτως, leniter; miti animo.
 πρακτός, α, ον, agendus, a, um faciendus, a, um.
 πρακτής, θ, exactor, -oris, ἄ.
 πρακτικός, ἡ, ὄν· 1) agendi peritus, a, um; *2) γεωλ. ἀνήρ πρακτικός, homo usu peritus.
 πρακτός, ἡ, ὄν, qui agi potest.
 πράκτωρ, θ, qui aliquid facit; qui

aliquid agit· ὄθ. α') exactor· β') curator ἢ procurator.
 πρανῆς, ἔς, pronus, a, um; declivis, e' τὸ —ἔς, declivitas.
 πραξικοπέω -ῶ, dolo occupo.
 πράξις, ἡ· 1) actio, -onis, θ. 2) πράξις δράματος, actus, -us, ἄ. 3) ἔργον, facinus, -oris, ὄθ. 4) = εἰσπραξις, exactio, -onis, θ.
 πράξος, ον, lenis, e; mitis, e.
 πραότης, ἡ, lenitas, θ.
 πρασιά, ἡ, area, -ae, θ.
 πρασινίζω, porraceus sum.
 πράσινος, ον, porraceus, a, um.
 πράσις, ἡ, venditio, -onis, θ.
 πράσον, τό, porrum, -i, ὄθ.
 πράσσω ἴδε πράττω.
 πρατέος, vendendus, a, um.
 πρατήρ, πράτης, θ, venditor, ἄ.
 πρατήριον, τό, locus, in quo res venales venum exponuntur.
 πρατός, venditus, a, um.
 πράττω καὶ πράσσω· 1) ago, -ere; facio, -ere, aliquid· παθητ. fio, conficior· 2) ago, -ere· 3) administro, -are; tracto, -are; aliquid· 4) = εἰσπράττω, πράττω ἢ πράττομαι τινα ἀργύριον, φόρον, exigo ab aliquo pecuniam, tributa, ὄθ. τὰ πραττόμενα, tributa· 5) μετ' ἐπιρῆμ. εὖ πράττω τι, bene gero (exerceo) aliquid.
 πράυνσις, ἡ, sedatio, θ.
 πραύντικός, ἡ, ὄν, mitigans.
 πραῦνω· 1) sedo, -are, aliquid· 2) lenio, ire, aliquem ἢ aliquid· 3) mitigo, -are, mansuefacio, -ere, aliquid· 4) —ομαι, mitesco, -ere; παθητ. lenior et sedatior reddor.
 πραῦς, εἶα, ὄ, lenis, e; mitis, -e; mansuetus, a, um.
 πράως, leniter; mansuete.
 πρέμιον, τό, parvus stipes.
 πρέμνον, τό, stipes, -itis, ἄ.
 πρεμνώδης, ες, stipiti similis.
 πρέπει· 1) = προσήμαι, decet; convenit· *2) νεοελ. α') = ἀρμόζει, decet· β') = δεῖ, χρῆ, oportet.
 πρέπον, τό, quod decet et convenit; decorum, -i, ὄθ.
 πρεπόντως, decenter.
 πρέπω (εὐχρ. ἐν τῷ ἐνεστ. καὶ

παρτ.)· decorus sum.
 πρέπων, ουσα, ον, conveniens -ntis; congruus, -ntis.
 πρεσβεία, ἡ, legatio, θ.
 πρεσβευτής, δ· 1) legatus, -i, ἄ. 2) orator, -oris, ἄ.
 πρεσβεύω· 1) legatus sum; legatus eo· 2) déprecor pro aliquo.
 πρέσβις, ιος, ἡ, mulier legata.
 πρέσβυς· 1) ἐπιθ. senex, senis, πρεσβύτερος, α, ον, senior, us ἢ major (-us) natu· πρεσβύτατος, ἀτη, ατον, maximus (a, um) natu· 2) ὄσα. οἱ πρέσβεις· α') seniores, optimates· 3) = πρεσβευταί, legati.
 †πρεσβυτέριον, presbyterium, ὄθ.
 πρεσβύτερος, α, ον· 1) ἴδε πρέσβυς· †2) ὄσα. ὄ —, presbyter.
 πρεσβύτης, δ, senex, senis, ἄ.
 πρεσβυτικός, ἡ, ὄν, senilis, e.
 πρεσβύτις, ἡ, senex, vetula, θ.
 πρηνηθόν, prone.
 πρηνῆς, ἔς, pronus, a, um.
 †πρηξίμων, τό, tumor -oris, ἄ.
 †πρησκομαι, tumeo, -ere.
 πρηών, δ, eminentia montis.
 πριαπίς, priapum imitor.
 πριαπισμός, δ, priapismus, ἄ.
 πριαπόδης, ες, priapo similit.
 πρίν· 1) prius; ante· πρίν ἢ, antequam· α') μετ' ἀπαρεμφ. πρίν ἔλθειν σε, priusquam venias· β') μεθ' ὄριστ. οὔτε πρόσθεν ἀπέπεμψεν αὐτόν, πρίν (ἦ) πλίσιν ἔδοκε, neque ante dimisit eum, quam fidem dedit· γ') μεθ' ὄνοτ. μετὰ τοῦ ἄν· πρίν ἄν εἰπω περὶ τούτου, antequam de hac re dicam· 2) ὄ πρίν, pristinus.
 πρίνος, ἡ, ilex, -icis, θ.
 πρινώδης, ες, illigneus, a, um.
 πρινών, δ, illicetum, -i, ὄθ.
 πριόνιον, serrula, θ. *νεοελ. serra.
 πριονίζω, serro; serrā seco.
 πρίσις, πρισιός, serratura, θ.
 πρίσμα, τό· 1) = πριονίδι, scobis, -is, θ. 2) σγ. γεωμ. prisma, -atis, ὄθ.
 πρίστης, δ, qui serrat, ἄ.
 πρίστις, ἡ, pristis, (-im, -in), θ.
 πριστός, serra sectus, a, um.
 1. πρίω (πριονίζω)· serrā seco.
 2. πρίω, παρτ. τοῦ ἐπιρῆμν.
 πρίων, δ, serra, -ae, θ.

πρωτός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. serra dissectus.

πρό· 1) pro (μετ' ἀφαιρ.)· πρό τοῦ ναοῦ, pro aede· 2) prae (μετ' ἀφαιρ.), πρό ὀφθαλμῶν, prae oculis· 3) ante, (μετ' αἰ.), πρό ἐμοῦ, ante me· 4) coram (μετ' ἀφαιρ.), πρό τοῦ πλήθους, coram populo.

προαγγελία, ἡ, praenunciatio, ὅ.
προαγγέλλω· 1) = προσημαίνω, praenuntio, -are, aliquid· 2) προλέγω, praedico, ere, aliquid.

προάγγελμα, τό, praedictio, ὅ.

προάγγελος, ὄν, praenuntius.

προαγγελτικός, pronuntians.

προαγοράζω, praemo, -ere.

προαγορασία, ἡ, praemptio, ὅ.

προαγοραστής, ὅ, praemptor, ἄ.

προαγορεύσις, ἡ, praedictio, ὅ.

προαγορεύω· 1) = προλέγω, praedico (-xi) -ere· 2) νεοελ. ὁ προαγορεύσας, qui prius locutus est.

προαγός, ὅ, dux, -cis, ἄ.

προάγω, 1) = ἐξάγω, produco, -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) = προβιβάζω, produco, -ere — ομαι εἰς τι, promoveor (promotus sum), -i, ad aliquid· 3) = παρακινῶ τινα εἰς τι, proveho, impello aliquem ad (in) aliquid, ad aliquid faciendum· 4) ἀμετ. praeco, -ire; progredior.

προαγωγή, ἡ· 1) promotio ad honores β') νεοελ. προβιβασμός, provectus, -us, ἄ. = provectio, promotio, ὅ.

προαγωγικός, 1) ad producendum aptus· 2) ad lenocinium aptus.

προαγωγός, ὅ, 1) perductor ἢ conductor, ἄ. 2) ἐπί κακοῦ, leno, -onis, ἄ. prostitutus, ἄ.

προαγωνίζομαι, propugno.

προαγίδω, praecino; prius cano.

προαίρεσις, ἡ, propositum ὀδ. studium, ὀδ. institutum, ὀδ.

προαιρετικός, ἡ, ὄν, qui sponte (volenti animo) facit.

προαιρετικῶς, sponte.

προαίρομαι -οῦμαι τί τινος, πρό τινος, τί ἀντί τινος, praefero, praepono aliquid alicui.

προαισθάνομαι, praesentio.

προαισθησις, ἡ, praesensio, ὅ.

† προαιώνιος, ὄν, qui fuit ante omne aevum.

προαλείφω· 1) prius ungo; ante obliuo· 2) νεοελ. — ομαι εἰς τι, me praeparo ad aliquid.

προαλίσκομαι, ante capior.

προάλλομαι, prosilio, -ire.

προαμαρτάνω, ante pecco.

προαμείβομαι ἔργον, prius (priusquam pretium solvam) mihi opus exhiberi jubeo.

προαναγγέλλω, ante nuntio, aliquid; praenuntio, aliquid.

προανακίδω -ῶ, prius occido.

προανακρίνω, prius interrogo.

*προανάκρισις, ἡ, prior inquisitio.

προανάκρουσις, ἡ, exordium, ὀδ.

*προανάκρουσμα, praecentio ὅ.

προανακρούομαι, prior exordior; praeludo praecino, -ere.

† προάναρχος, ὄν, ἐπίθ. qui ante omne principium et ipse initii experes est. [principium.

† προανάρχως, ἐπίθ. ante omne

προαναφέρω, ante profero.

προαναχωρέω -ῶ, ante discedo.

προαναχώρησις, discessio ante facta.

προανεκτείνω, προανέχω, prior attolo, -ere; elevo, -are.

προανθέω -ῶ, praefloreo, -ere.

προάνθησις, ἡ, primus flos.

προανίσταμαι, prior exsurgo.

προαπαλείφω, ante deleo, -ere.

προαπαλλάττω, ante libero.

προαπαντάω -ῶ, obviam curro.

προαπάντησις, ἡ, obviam itio.

προαπέρχομαι, prior abeo ἢ discedo.

προαποβάλλω, dritus abjicio.

προαποδείκνυμι, ῥήμ. prius demonstro, -are.

προαπόδειξις, ἡ, demonstratio praevia; res ante demonstrata.

προαποδημέω -ῶ, prius peregred abeo; prius proficiscor.

προαποδίδωμι, ante reddo.

προαποθνήσκω, praemorior.

προαπολαύω, prius fruor.

προαπολείπω, ante relinquo.

προαπόλλυμι, ante perdo; -νμαι, ante pereō.

προαποξηραίνω, ante exsicco.
 προαπολύω, prius solvo, -ere.
 προαποπέμπω, ante dimitto.
 προαποπλύνω, prius abluo, -ere.
 προαπορρίπτω, ante abjicio.
 προαποστέλλω, ante emitto ἢ
 praemitto.
 προαρθμέω -ῶ, praenūmero.
 προαρπαγή, ἡ, praereptio, ὁ.
 προαρπάξω, praecipio -i, -ere.
 προάρχομαι, prius incipio.
 προασκέω -ῶ, prius exerceo (a-
 liquem); praeparo, -are, aliquem.
 προασπίξω, clipeo objecto pro-
 tego, propugno, -are.
 προασπιστήρ, προασπιστής, ὁ,
 propugnator, protector, ἄ.
 προάστειον, suburbium, οὐ.
 προάστειος, suburbanus, a, um.
 προασφαλίζω, praemunio, -ire·
 -ομαι, praemunior.
 προαύλιον, τό· 1) vestibulum ex-
 terius· 2) τὰ προαύλια, dies, qui
 nuptias antecedit.
 προαυξάνω, ante augeo; -ομαι,
 ante auresco, -ere.
 προαύξησις, ἡ, corporis incre-
 mentum.
 προαφαίρῶ -ῶ, ante adimo ἢ
 aufero (aliquid).
 προαφίστημι, προαφίσταμαι· 1)
 prior abscedo· 2) prior deficio.
 προβαδίζω, praecedo, -ere.
 προβαίνω· 1) progredior (-gres-
 sus sum, -i); provehor, (-ectus sum,
 -i)· 2) — τῷ ποδί, pedem profero.
 προβάλλω, -ομαι, projicio, (-eci,
 ectum, -ere), aliquid.
 προβαπτίζω, ante haptizo.
 προβασανίζω, ante torqueo.
 προβασιλεύω, 1) ante impero· *2)
 ante rex fio.
 πρόβασις, ἡ, progressio ὁ.
 προβάτειος, a, ον, ovillus, a, um;
 vervecinus,, a, um.
 προβάτιον, τό, ovicula, -ae, ὁ.
 προβατοβοσκός, ὁ ovilio, ἄ.
 πρόβατον, τό, ovis, -is, ὁ.
 προβεβαιῶ -ῶ, ante confirmo.
 προβεβηκώς, ὡς, ἴδε προβαίνω.
 προβεβουλευμένος, cogitate.
 προβέα (προβιά), pellis ovina.

πρόβειος, ον, ovinus, a, um.
 προβιβάζω, produco (-xi, ctum,
 ere) aliquem promoveo (-ovi, -o-
 tum, -ere), aliquem ἢ aliquid· —
 ομαι, promoveor (-motus sum, -eri);
 progredior (-gressus sum, -i).
 προβίβασις, ἡ, promotio.
 προβιβασμός, ὁ, promotio, ὁ.
 προβλαστάνω, praegermino.
 προβλεπτικός, providus, a, um.
 προβλέπω, provideo, praevideo.
 πρόβλεψις, ἡ, provisio, ὁ.
 πρόβλημα, τό, problema, οὐ.
 *προβληματικός, ἡ, ὄν, incertus.
 προβληματώδης, ες, in questione
 positus.
 προβλής, ὁ, ἡ, projectus, a, um.
 προβολεύς, ὁ, productus ἄ.
 προβολή, ἡ, projectum, οὐ.
 προβοσκίς, ἡ, proboscis, -idis, ὁ.
 προβούλευμα, τό, κυρ. = praede-
 liberatum a senatu· ὁθ. — senatus
 consultum, -i, οὐ.
 προβούλευσις, ἡ, praiconsultatio.
 προβουλεύω· 1) = προνοῶ, profi-
 cicio, -ere; provideo, -ere· 2) ἐπι-
 τῆς βουλῆς, deliberatione populum
 praevenio· ὁθ. = praedelibero.
 προγάμιος, ον, προγαμιάς, a,
 ον, προγάμιος, ον, quod ante nu-
 ptias procedit.
 προγάτωρ, ὁ, ἡ, cui venter pro-
 mient; ventriosus, a, um.
 προγενέστερος, a, ον, prior natu;
 major natu· ὁθ. — antiquior.
 προγεννάω -ῶ, ante genero.
 προγεννήτειρα, ἡ, progenetrix, ὁ.
 προγεννήτωρ, ὁ, progenitor, ἄ.
 *πρόγευμα, τό, jentaculum, οὐ.
 προγευματίω· 1) ante ἢ prius gu-
 sto (aliquid)· *2) γεοῦ. = ἀκρατί-
 ζομαι, jento, -are.
 προγεύομαι· 1) praegusto, -are·
 *2) γεοῦ. = προγευματίω 2.
 προγηράσκω, prius senesco.
 προγιγνομαι, prior sum ἢ fio,
 antecedo, praecedo.
 προγιγνώσκω καὶ προγινώσκω,
 praenosco (-novi, -ere) aliquid;
 praescio, -ire, aliquid.
 πρόγνωσις, ἡ, praenotio, ὁ.
 προγνώστης, ὁ, praescius futuri.

προγνωστικός, ἡ, ὄν, facultate prae sagiendi praeditus.

προγονή, ἡ, privigna, -ae, ὅ.

προγονικός, ἡ, ὄν, a majoribus acceptus, a, um.

πρόγονος, ὄν, ante genitus; major natu; οἱ —οἱ ἡμῶν, nostri majores.

πρόγονος (προγόνι)· privignus, ἄ. **πρόγραμμα**, τό, tabula, -ae, ὅ. libellus, -i, ἄ.

προγραφή, ἡ, proscriptio, ὅ.

προγράφω· 1) ante (prius) scribo aliquid; proscribo aliquid· 2) praescribo alicui aliquid.

προγυμνάζω, ante exerceo; praeparo —ere, aliquem —ομαι, exerceor; paro me alicui re.

προγυμνασία, ἡ, *προγύμνασις, ἡ, exercitatio praevia.

προγύμνασμα, τό, praexercitamentum, -i, οὐ.

προγυμναστής, ὁ, qui ante exercet; qui praeparat (aliquem).

προδανείζω, ante ieneror.

προδεικνυμι καὶ προδεικνύω, praemonstro, —are, aliquid.

προδεικνέω —ῶ, ante coeno.

πρόδηλος, ὄν, ante notus, a, um· manifestus, perspicuus, a, um.

προδηλώω —ῶ· 1) ostendo, clarum reddo (aliquid)· 2) praesignifico.

προδήλωσ, manifesto.

προδήλωσις, praesignificatio, ὅ.

προδιαγιγνώσκω· 1) ante considero ἢ perpendo· 2) ante (causam cognitam) judico, —are.

προδιαγνώσις, ἡ, praecognitio, ὅ.

προδιαγράφω, ante describo.

προδιάθεσις, ἡ, antecedens dispositio.

προδιαλύω, ante dissolvo, —ere.

προδιασκευάζω, ante adorno.

προδιάσκεψις, praedeliberatio.

προδιασκοπέω —ῶ, ante considero

προδιαστέλλω, ante distinguo.

προδιαστρέφω, ante perverto.

προδιασύρω, prior traduco et carpo; prior violo, —are.

προδιατάσσω, ante ordino.

προδιάταξις, praedispositio, ὅ.

προδιατέμνω, ante disseco.

προδιατίθημι, praedispono, —erē.

προδιατυπώω —ῶ, ante informo.

προδιατύπωσις, praeinformatio.

προδιδάσκω, praedoceo, aliquem ἢ aliquid· —ομαι, praedoeceor, —eri.

προδίδωμι· 1) prodo (—idi, —itum, —ere) aliquid· 2) defero, —erre· 3)

—ομαι, me prodo· 4) prius do, prior do.

προδιέρχομαι· 1) ante pertranseo·

2) ante commemoro, aliquid.

προδικάζω, praedjudico, —are.

προδικασία, ἡ, praedjudium, οὐ.

***προδικαστικός**, praedjudicialis, e.

προδιοικέω —ῶ, ante dispono.

προδιοίκτησις, ἡ, praeparatio, ὅ.

προδοκεῖ, prius videtur; **προδέδοκται**, prius decretum est.

πρόδομος, ὁ· 1) antica pars templi· 2) vestibulum, -i, οὐ.

προδοξάζω, prius opinor.

προδοσία, ἡ· 1) proditio, ὅ. *2) νεοεὶ. ἐσχάτη —, perduellio.

πρόδοσις, ἡ· 1) antedatio, elargitio, ὅ. 2) = **προδοσία**, proditio, ὅ.

πρόδοτης, ὁ, proditor, —oris, ἄ.

προδοτικός, proditorius, a, um.

προδοτικῶς, proditorum more.

πρόδοτις, **πρόδοτρια**, proditrix.

πρόδουλος, ὄν, servilis, e.

προδρομή, ἡ, praecursio, ὅ.

προδρομικός, praecursorius.

πρόδρομος, ὁ, praecursor.

προδωρέομαι —οῦμαι, prius dono.

προεγείρω, ante excito, —are.

προεγκλείω, ante includo.

προεχειρίζω, ante in manus do.

προεδρα, ἡ, prima sedes.

προεδρεία, ἡ, praesidentia, ὅ.

προεδρεῖον, sedes praesidis.

προεδρεύω, praeses sum.

προεδρία, ἡ, ἴδε **προεδρεία**.

πρόεδρος, ὁ, praeses, —idis.

προεθίζω, prius adsuefacio· —ομαι, prius adsuesco.

προειδώς, νῆα, ὅς, praescius.

προεικάζω, conjecturā praesentio (—sensi) aliquid.

πρόειμι, anteo (—ii, —ire); antecedo, —ere; progredior, —i.

πρόειμι (προϋπάρχω), antea sum.

προεῖπον· 1) antea dixi, prae-dixi· 2) = ἐκέλευσα, edixi jussi.

προεῖργω, prior arceo, -ere.

προεῖρημένος, η, ον, supra dictus, antea commemoratus, a, um.

προεῖσαγω, prior iuduco.

προεῖσαγωγή, praevia introductio.

προεῖσβάλλω· 1) ante injicio ἢ insero· 2) ἀμετ. ante irrumpo.

προεῖσερχομαι, ante ingredior.

προεῖσβάλλω· 1) ante ejicio, -ere· *2) νεοελ. extendo (lineam).

προεῖκδίδωμι, prius edo, -ere.

προεῖκδοσις, ἡ, prior editio.

προεῖκδρομή, ἡ, procuratio, θ.

προεῖκθεσις, praevia expositio.

προεῖκθεώ, procurro, ante alios excurro, -ere.

προεῖκθερέω -ῶ, προεῖκθερώσσω, prosilio ἢ ante prosilio.

προεῖκλέγω, ante eligo.

προεῖκλείπω, ante desero.

προεῖκλύω, ante resolvo.

*προεῖκταισις, ἡ, extensio, θ.

*προεῖκτείνω, extendo, -ere· — ομαι, porrigor (porrectus sum, -i).

προεῖκτελέω -ῶ, ante perficio.

προεῖκτίθεμαι, ante expono.

προεῖκφωνέω -ῶ, ante profero.

προεῖκχέω, ante effundo.

προεῖλασις, ἡ, proventus, θ.

προεῖλαύνω, procedo, -ere.

προεῖλέγω, ante refuto.

προεῖλευσις, ἡ· 1) egressus, -us, ἀ. praecursus -us, ἀ. *2) νεοελ. proventus, -us, ἀ. ortus, -us, ἀ.

προεῖνδύω, ante induo.

προεῖνειρω, ante insero.

προεῖνεξις, ἡ, prolatio -onis, θ.

προεῖνεργέω -ῶ, ante operor.

προεῖντυγχάνω, prius incido.

προεῖντυπώω -ῶ, ante imprimo.

προεῖξάγω, prior educo.

προεῖξανίσταμαι, prior exsurgo.

προεῖξαποστέλλω, praemitto.

προεῖξάρχω· 1) prior incipio· 2) princeps ἢ dux sum.

προεῖξελέγω, ante redarguo.

προεῖξερχομαι, antegredior.

προεῖξετάζω, ante examino.

προεῖξέχω, promineo, -ere.

προεῖξομαλίζω, ante complano.

*προεῖξομαλύνω τὰς δυσκολίας, difficultates ἢ rem difficilem antea explano.

προεῖξοφλέω -ῶ, ρῆμ. de summa detraho.

προεῖξόφλησις, ἡ, deductio; θ.

προεῖξοχή, ἡ, prominentia, θ.

προεῖξορτιος, ον, festum diem procedens.

προεῖπισκοπέω -ῶ, ante inspicio

προεῖπίσταμαι, praescio, -ire.

προεῖπιχειρέω -ῶ, prior aggredior ἢ molior aliquid.

προεῖπιχειρήσις, prior aggressio.

προεῖρευνάω -ῶ, prius indago, vestigo.

προεῖρμηνέω, ante interpretor.

προεῖρχομαι· 1) progredior, -i; provehor, -i; procedo, -ere· 2) egredior, -i; prodeo, -ire.

προεῖσθίω, antea edo.

προεῖσις, ἡ, emissio, -onis, θ.

προεῖτοιμάζω, praeparo; — ομαι εἰς τι, me ad aliquid praeparo.

προεῖτοιμασις (*προεῖτοιμασία), ἡ, praeparatio, -onis, θ.

προεῖτοιμαστής, δ, praeparator, ἀ.

προεῖναγγελλίζομαι, adnuntio laeta et felicia.

προεῖνεργετέω -ῶ, prior benefacio; — οῦμαι, prius beneficio afficior.

προεῖνεκρινέω -ῶ, ante bene considero aliquid.

προεῖντεπιζώω, praeparo, -are.

προεῖφορμάω -ῶ, ante irruo.

προεῖχῆς, ἐς, eminentis, -ntis.

προεῖχω, emineo, -ere.

προεῖζημιόω -ῶ, ante punio.

προεῖζώννυμι, praecingo, -ere.

προηγμένων, qui praeit; dux viae.

προηγέομαι -οῦμαι, praeco, -ire; praecedo; antegredior. -i, antecedo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

προήγησις, praegressus, -us, ἀ.

προηγῆτιμα, ἡ, quae praeit.

προηγῆτης, δ, qui praeit.

προηγῆτικός, qui praecedit.

προηγῆσμένος, η, ον, ἐπιθ. praesansanctificatus.

προηγμένα, τὰ, (κατὰ τοὺς Στωϊκούς), producta, praecipua, pra-

posita (ὡς πλοῦτος, ὑγεία, τιμή) ἀντιθ. ἀποπροηγμένα, δ ἴδε.

προηγερῶ -ῶ, defendo (ut patronus).

προηγερία, ἡ, defensio causae.

προηγερμένως, prius.

προηγέρδομαι, προηγδύνομαι, ante laetor, aliqua re.

προηγῶ, procedo, -ere.

προηγερινός, pridianus, a, um.

προηγερῶ -ῶ, ante mitigo.

προηγέμα, τό, praefixum, -i, οὐ.

προηγερτεύω, praecuro.

προηγερμαίνω, praecalefacio.

προηγεσις· 1) propositum, οὐ. consilium, οὐ. 2) γραμ. propositio

προηγεσμία, ἡ, praestitutus dies.

προηγετικός, praepositivus, a, um.

προηγέω, praecurro, -ere.

προηγήκη, ἡ, locus in quo mercēs venales exponuntur.

προηγνήσκω, praemior, -i.

προηγρηνέω -ῶ, praeluceo, -ere.

προηγνυμέομαι-οῦμαι alacri (prompto ad agendum) animo sum· ὀθ. studeo, cupio.

προηγνυμία, ἡ, (animi) alacritas, propensus animus; studium, οὐ.

προηγνυμοποιέω -ῶ, alacrem reddo aliquem * -οῦμαι=προηγνυμιόομαι

προηγνυμος, ον, promptus, a, um; alacer, cris, e; studiosus, a, um;

propensus, a, um.

προηγνυμωσ, alacri animo, alacriter, prompte; studiose.

προηγνυρον, τό, janua anterior.

προηγνύω· 1) ante sacrificio· 2) — τοῦ λαοῦ, pro populo sacrificio.

προηγνυράκιον, τό, clypeus, ἄ.

προηγάπτω, procul mitto.

προηγῆμι· 1) praemitto, -ere, aliquid (βέλος, telum)· 2) emitto, dimitto, -ere, ὀθ.=emitto, -ere, negligo -ere, aliquid· 3) προηγῆμι ἐμμαντόν ἐπί τι, εἰς τι ἢ τινι, me committo alicui rei ἢ alicui; rúo in aliquid· ὀθ. μέσ. προηγῆμαι, a me dimitto· ἐντεῦθ. α') profundo, ef-

fundo, prodigo -ere, aliquid· β') abjicio, -ere; negligo, -ere, aliquem ἢ aliquid ὀθ. = desero aliquem.

προηγκα (= δωρεάν), ἴδε προηγ.

προηγκείως, a, ον, dotalis, e.

προηγκίζω, doto aliquam.

προηγκοδοτέω -ῶ, dotem do.

προηγκοδοτήσεις, datio dotis.

προηγκῶσ, a, ον, dotalis, e.

προηγξ, ἡ, dos, dotis, θ. ἐπίρ. προηγ-

κα (= δωρεάν), gratis, gratuito, sine mercede.

προηγπταμαι, antevolo, are.

προηγστημι· 1) statuo ante; colloco ἢ pono ante· 2) — ἐνᾷ υἱος, praeficio, praepono aliquem alicui rei· 3) προηγσταμαι τι, propono ἢ praepono aliquid.

προηγστορέω -ῶ, ante memoro, prius commemoro (aliquid).

προηγκαθαίρω, praepurgo, -are.

προηγκαθαρίσμιος ἑβδομάς, hebdomas praepurificationis.

προηγκαθαρίσις, praepurgatio θ.

προηγκαθεδρία, ἡ, primus locus in consessu; prima sedes.

προηγκαθέζομαι, praesideo, -ere.

προηγκαθεύδω, praedormio, -ire.

προηγκαθηγέομαι-οῦμαι, praeco; duco; ducem viae me praeebo.

προηγκαθηγητής, ὁ, dux; praeses.

προηγκαθήμαι· 1) ante sedeo; ante situs sum· 2) praesideo, -ere.

προηγκαθιδρύω, ante colloco, -are.

προηγκαθιερόω -ῶ, ante consecro.

προηγκαθίζω· 1) ante consideo· 2) praesideo, praesidio sum (alicui).

προηγκαθίστημι, prius constituo.

προηγκαίω, ante accendo.

προηγκαλέομαι-οῦμαι· 1) provooco, -are, ὁ προηγκαλούμενος (εἰς μάχην), provocator, -oris, ἄ. 2) lacesso

(-ivi, -itum, -ire).

προηγκαλινδέω -ῶ, provolvo, -ere; -οῦμαι, provolvor; volvor ante.

προηγκαλύμμα, τό· 1) tegumentum velum, οὐ. 2) praetextus, ἄ.

προηγκαλύπτω, praedendo ad tegendum; -ομαι, praetendo ad me tegendum.

προηγκάμνω, unte laboro, -are.

προηγκάρδιον, scrobiculus cordis.

προηγκαταβαίνω, ante descendo.

προηγκαταβάλλω· 1) praeciacio, -ere 2) περι χρεμ. alicui pecuniam cre-

do; pecuniam ante diem solvo.
προκαταβολή, ἡ, solutio (pecuniae) ante diem.

προκαταδικάζω, praedamno.

προκαταθέω, praecurro -ere.

προκατακαίω, ante incendio.

προκατάκειμαι, ante discumbo.

προκατακλίνω, ρ. ante reclino;

—ομαι in superiore loco accumbo
προκατάκλις, ἡ, locus superior in convivio.

προκατακλύζω, ante inundo.

***προκατακλυσμαῖος**, α, οὔ, ante deluvialis, e.

προκαταλαμβάνω 1) anticipo, -are aliquid 2) praecurro, -are

aliquid 3) praevorto, -ere (τὰς ψυχὰς animos) 4) —ομαι, praecurpator (-occupatus sum, -i); praevortor, -i.

προκαταλαίω, prius laevigo.

προκατάληψις, ἡ, anticipatio, -onis, θ. praecurpatio, θ.

προκαταλύω, ante dissolvo.

προκαταρχτικός, ἡ, ὄν 1) principalis, originalis, e *2) γενεῶν. — ἡ παιδεύσεις, rudimentum, οὔ.

προκαταρχτικός, prius; antea.

προκατάρξις 1) principium et origo 2) ἐπὶ δίκης, contestatio litis.

προκαταρτίζω, ante absolvo ἢ perficio (aliquid).

προκαταρτισμός, δ, praevia perfectio.

προκατάρχω 1) praexisto, -ere; antevorto, -ere 2) prior initium facio alicujus rei; οὐνήθ. μέσ. —ομαι τινος, prior initium facio.

προκαταφεύγω, ante confugio.

προκατέρχομαι, antegredior, -i.

προκατέχω, praecurro, -are.

προκατηχέω —ω, prius instituo.

προκατοπτέω, ante speculor.

προκατοπτρίζομαι, praevideo tanquam in speculo.

***προκάτοχος**, δ, decessor, ἄ.

πρόκειμαι 1) positus ἢ objectus sum ante aliquid 2) exponor (-situs sum) 3) ἐπὶ νεκροῦ· ὁ προκείμενος νεκρός, mortuus expositus, hic mortuus 4) τὸ προκείμενον

quaestio proposita *5) γενεῶν. πρό-

κειται (τριτοπρ.) agitur, queritur.

προκαλέω, ante jubeo.

προκήδομαι, viri curam gero.

προκήρυγμα, τό, edictum per praeconem; praedicaamentum, οὔ.

προκηρυκεύομαι 1) per praeconem edico 2) praeconem antemitto.

προκήρυξ, δ, propraeco, ἄ.

προκήρυξις, ἡ, praedicatio, θ.

προκηρύσσω καὶ προκηρύττω, indico prius.

προκινδυνεύω, in prima, acie pugno ὁθ. οἱ προκινδυνεύοντες (ἐν τῇ μάχῃ), antesignati (-orum), prima (acies).

προκινέω —ω, promoveo, -ere.

προκλαίω, ante fleo.

προκλείω, ante claudio.

πρόκλησις, ἡ, provocatio, θ.

προκλητικός, provocans, -tis.

***προκλητικῶς**, modo provocante

προκλίνω, inclino pronus.

προκλύζω, ante abluo.

προκομιδή, ἡ, prolatio θ.

προκομίζω, profero, -erre.

προκόμιον, τό, 1) anterior coma 2) = φενάκη, coma falsa.

προκοπή, ἡ, processus, -us, ἄ. progressus, -us, ἄ. profectus, ἄ.

προκόπτω, procedo, -ere; progredior, -i, proficio, -ere, (in aliqua re).

προκόσμημα, anteoramentum.

προκόσμιος, ον, antemontanus, a, um; mundo antiquior.

προκρέμαται, propendo, -ere.

προκρίνω 1) ante dijudico, -are 2) — τινά τινος, profero (-tuli), aliquid alicui.

πρόκρισις, ἡ, praelatio θ.

πρόκριτος, α, ον, praeferendus.

πρόκριτος, ον, praelatus, a, um ὁθ. princeps -ipis.

προκυνδέω —ω τι, provolvo (-ere), aliquid.

προκυνίω, provolvo (aliquid).

προκυμαία, προκυμαία, moles, θ.

προκόπτω 1) inclinans me prodeo ὁθ. α') propendo, -ere β') prospicio, foras prospecto *2) γενεῶν. μεταφ. ἐκ τούτου προκόπτω

πολλά ἀγαθά, multa bona, ex hoc nascuntur.

προλαλέω -ᾶ, prae loquor, -i.

προλαλία, ἡ, praefatio, ὁ.

πρόλαλος, praeceps in loquendo.

προλαμβάνω· 1) ante accipio (aliquid)· 2) = προκαταλαμβάνω, προφθάνω, τινά ἢ τι, anticipo, -are, aliquid· *3) *νεοελ.* προλαβών, antedecens; superior.

προλάμπω, prae luceo, -ere.

προλαίνω, ante laevigo.

προλέγω· 1) praedico (-xi, -ctum, -ere), aliquid· 2) = ἐπιτάττω, praedico, edico, -ere, aliquid a. icui.

προλείπω, ante relinquo.

προλευκαίνω, ante dealbo.

προληπτικός, ἡ, ὄν· 1) anticipans, ntis· *2) *νεοελ.* = δεισιδαίμων, superstitiosus, a, um.

προληπτικός· 1) per anticipatio-nem· *2) *νεοελ.* superstitiose.

πρόληψις, ἡ· 1) σχ. ἔπιτορικόν, anticipatio, -onis, ὁ· 2) = προκατελημμένη γνώμη, praesumptio, ὁ.

πρόλοβος, ὁ, ingluvies (avium).

προλοβώδης, similis incluviei.

προλογίζω, prologum dico.

πρόλογος· 1) = προοίμιον, praefatio· 2) = δράματος, prologus, ὁ.

προλοῦω, praeluo, -ere.

προλύτης, ὁ, prolyta, -ae, ὁ.

προμαλάσσω, prius mollio.

προμάμη, ἡ, proavia, -ae, ὁ.

προμανθάνω, praedisco, -ere.

προμαντεία, praevaticinatio, ὁ.

προμάντευμα, praesagium, οὐ.

προμαντεύομαι τι, ante vaticinor (vaticinatus sum), aliquid.

πρόμαντις, ὁ, oraculi antistes.

προμαχέω -ᾶ, propugno, -are.

προμαχητικός, propugnatorius.

προμάχημα τινος, propugno pro aliquo.

πρόμαχος· 1) in prima acie pug-nans· 2) propugnator, ὁ.

προμαχών, ὁ propugnaculum, οὐ.

προμεθύσκω, ante inebrio.

προμελετάω -ᾶ, prius meditor, -ari; praemeditor, -ari.

***προμελέτη**, ἡ· 1) studium prae-paratorium, praemeditatio, ὁ· 2)

praemeditatio, -onis, ὁ· 3) ἄνευ προμελέτης· α') ad aperturam libri, aperto libro· β') sine consilio.

προμελέτησις, praemeditatio, ὁ.

προμετωπίς, ἡ, frontale, οὐ.

προμήθεια, ἡ· 1) providentia,

-ae, ὁ· *2) *νεοελ.* α') cura, -ae, ὁ· β') προμήθειαι, com meatus, us.

προμηθεύομαι -οῦμαι, provideo.

προμήθευμα, providum factum.

***προμηθευτής**, ὁ, praebitor, ὁ.

προμηθεύω, praebeco -ere; sug-gero (-essi, -ere) prospicio —

-ομαι τι, mihi aliquid comparo me aliqua re instruo.

προμηνύω, praenuntio, -are.

προμήτωρ, ἡ, avia, -ae, ὁ.

πρόναος, ὁ, templi vestibulum.

προναυμαχέω -ᾶ· 1) prior na-vale proelium in eo· 2) — τινός, pro aliquo navali proelio dimico.

προνοέω -ᾶ, provideo (-idi, -isum, -ere) aliquid.

προνοητής, ὁ, qui providet.

προνοητικός, providus, a, um.

προνοητικός, prospicienter.

πρόνοια, ἡ· 1) providentia, ὁ· 2) prospicientia, ὁ· 3) curia· 4) ἐκ προνοίας, proviso.

προνομή, ἡ· 1) pabulatio, -onis.

ὁ· 2) pabulum, -i, οὐ.

προνομητής, ὁ, pabulator.

προνομητύω, pabulor.

προνομία, ἡ, προνόμιον, τό, pri-vilegium, -ii, οὐ.

προνομιούχος, privilegiarius, ὁ.

προξενέω -ᾶ· 1) sum hospes pu-blicus· 2) προξενῶ τινί τι, praebeco alicui aliquid· *3) *νεοελ.* προξενεῖ ἡμῖν μεγάλην εὐφροσύνην, magnam delectationem nobis praebet ἢ affert.

προξένησις, ἡ, conciliatio, ὁ.

προξενητής, ὁ, nuptiarum con-ciliator; proxeneta, -ae, ὁ.

προξενήτρια, ἡ, pronuba, ὁ.

προξενητικός, ἡ, ὄν, ad proxe-netam pertinens.

προξενία, ἡ, proxenia, τ' ἕ. jus hospitii.

πρόξενος, ὁ· 1) proxenus, τ' ἕ. publicus hospes· 2) *μετφ.* καλοῦ

τινος ἢ κακοῦ αἴτιος, qui aliquid boni vel etiam mali procurat.

προξήραίνω, ante arefacio.

προοδευτικός, progrediens.

προοδευτικός, cum progressu.

προοδύω· 1) progredior (-gressus sum, -i)· 2) proficio.

πρόοδος, ἡ, progressus, -us, ἄ. processus, -us, ἄ.

προοιμιάζομαι, proemio utor, proemior, -ari.

προοιμιακός, ἡ, ὄν, ad proemium pertinens.

προοίμιον, τό, exordium, proemium, -i, οὐ. prae.atio, -onis, θ.

προοιμιώδης, proemio similis.

προοιμισθαίνω, ante labor.

προομαλίζω, **προομαλύνω**, ante complano, laevigo, -are.

προοπτάω -ῶ, ante/asso, -are.

πρόοπτης, ὁ, qui prospicit.

πρόοπτος, ον, conspicuus, a, um.

προορατικός, ἡ, ὄν, providus, a, um· *τό -όν, providentia.

***προορατικός**, ἡ, providentia, θ.

προορατός, qui provideri potest.

προοράω -ῶ· 1) provideo, -ere, aliquid· 2) -τινός, provideo alicui.

προορίζω· 1) praefinio, -ire, aliquid· 2) praedestino, -are, aliquid.

προορισμός, ὁ, praedestinatio, θ.

προοχή, ἡ, prominens locus.

πρόοψις, ἡ· 1) provisio, -onis, θ.· *2) νεοελ. — οἰκίας, frons.

προπαιδεία, ἡ, rudimentum, οὐ.

προπαιδύματα, τὰ, rudimenta.

προπαιδευσις, ἡ, antecedens disciplina.

προπαιδευτικός, ἡ, ὄν, praeparatorius, a, um.

προπαιδύω, ante instituo aliquid) ἢ doceo· -ομαι, prius institutor ἢ doceor.

προπαίζω, prolo, -ere.

πρόπαππος, ὁ, proavus, ἄ.

προπαραλήγουσα, antepenultima.

προπαραλύω, ante resolvo.

προπαρασκευάζω, praeparo, -are, aliquid· || **προπαρασκευαζόμενος**, η, ον, praeparatus, a, um.

προπαρασκευαστικός, ἡ, ὄν, praeparatorius, a, um.

προπαρασκευή, ἡ, praeparatio, -onis, θ. praeparatura, -ae, θ.

προπαρατάσσω καὶ **προπαρατάτω**, ante aciem instruo.

προπαρατίθῃμι, ante appono.

προπαρατέγω, ante praebeo.

προπαρατίστημι, ante ostendo.

προπαραξύνω, **προπαραξύνονέω** -ῶ, in antepenultima acutum (tonum) pono.

προπαραξύνονος, ον, in antepenultima acutum (tonum) habens.

προπράσχω, ante patior.

προπατορικός, ἡ, ὄν, ad avum ἢ ad avos pertinens.

προπάτωρ, ὁ, avus, -i, ἄ. progenitor, -oris, ἄ.

προπειθω, ante sualeo, -ere.

προπειράζω, protempto, -are.

προπειράδομαι -ῶμαι, praetento, -are.

προπεμπτικός, ἡ, ὄν, ad prosequendum pertinens.

προπέμπω· 1) praemitto, -ere, aliquid· 2) = παρακολουθῶ· α') prosequor (-cutus sum, -i), aliquid· β') comitor, -ari; aliquid· γ') deducor, -ere, aliquid (honoris causa)· 3) -ομαι· α') comitor, ari·

προπεικόμενος, η, ον, comitatus, a, um· β') deducor, -i (honoris causa)

προπερισπάω -ῶ, circumflexum in penultima pono· -ῶμαι, circumflexum in penultima habeo.

προπερισπόμενος, η, ον, circumflexum in penultima habens.

προπέτρισι, anno tertio ante.

προπερύσινος, η, ον, qui est anni ante praesentem tertii.

προπετάγγνυμι, **προπετανύω**, praetendo, -ere.

προπέτασμα, τό, aulaeum, οὐ.

προπέτεια, ἡ· 1) praecipitantia, θ.· 2) = **ιταμότης**, temeritas.

προπετής, ἐς· 1) = **προπεπτικός**, prociduus, a, um· 2) = **ἐπιρρεπής**, proclivis, e· 3) = **ιταμός**, protervus, a, um, temerarius, a, um.

προπετώς, praecipitanter.

προπήγνυμι, **προπηγνύω**· 1) prius congelo· 2) praefigo (-xi -ere) aliquid alicui rei.

προπηδάω -ῶ, prosilio, -ire.
 προπηλακίζω τινά, contumeliose tracto aliquem — ομαι, contumeliam accipio, contumeliā afficior.
 προπηλάκισις, ἡ, προπηλακισμός, δ, contumelia, -ae, θ.
 προπίνω τινί τι, propino (-avi, are), aliquid alicui.
 προπίπτω, procido; promineo.
 πρόπλασμα, τό, specimen operis futuri; proplasma, atis, ου.
 προπλέω, prior navigo.
 προπληρόω -ῶ, ante repleo.
 πρόπλους, δ, praenavigatio θ.
 προποδιής, ante pedes.
 προποιδίω -ῶ, prius facio.
 προπολεμέω -ῶ, belligero ante; propugno, -are.
 πρόπομα, propinamentum, ου.
 προπομπή, ἡ 1) praemissio, -onis, θ. 2) deductio et comitatus praeentium in pompa.
 προπομπός, δ, deductor, δ.
 προπονώ -ῶ 1) ante laboro 2) — τινος, laboro pro aliquo.
 προπορεία, ἡ, primum agmen.
 προπορεύομαι, praeco (-ivi, -ire); progredior, -i.
 προπορίζω, ante supposito.
 πρόποσις, ἡ, propinatio, θ.
 πρόπους, δ, pes anterior.
 προπτύω, exspuo, -ere.
 πρόπτωσις, ἡ, prolapsio, θ.
 πρόπτωτος, pvcidius, a, um.
 προπύλαιον, πρόπυλον, τό, vestibulum, -i, ου. τὰ προπύλαια, propylaea, -orum, ου.
 προπύργιον, propugnaculum, ου.
 προρρέω, profluo, -ere.
 προρρησις, ἡ, praedictio, θ.
 προρηγνικός, praedictivus.
 προρρίζος, una cum radice.
 πρόσ 1) μετὰ γεν. α') μετὰ παθητ. ρημ. ab, α' β') ab, per, πρὸς πατρός, a patre γ') πρὸς σοῦ ἐσσι, tuum est. 2) μετὰ δοτ. α') ad, apud, prope, in β') praeter γ') πρὸς τοῦτω, πρὸς τοῦτοις, ad hoc, ad haec, praeter 3) μετ' αἰτιατ. α') ad in, versus β') erga contra γ') πρὸς τὸν αὐλὸν ἄδω, ad tibicinem cano δ') πρὸς ἑσπέραν, ad vesperum

ε') τρέφω κύνας πρὸς θήραν, canes, alo ad venandum στ') τὰ πρὸς πόλεμον, quae pertinent ad bellum, res bellicae ζ') propter || ἐπιρ. πρὸς ἀκρίβειαν, accurate, πρὸς φιλίαν, amice.

προσαγόρευμα, τό, appellatio, -onis
 προσαγορεύσις, ἡ, salutato.

προσαγορευτέος, appellandus.
 προσαγορεύω 1) = προσφωνῶ, compello, saluto, -are, aliquem 2) = ὀνομάζω, appello nomino.

προσάγω 1) adduco (-xi; -ere), alicquem, ἢ aliquid in, ad 2) = προσφέρω, adhibeo, -ere, aliquid 3) προσάγομαι τι ἢ τινά, ad me adduco ἢ adtraho aliquid ἢ aliquem δθ. = allicio aliquem.

προσαγωγός, δ 1) introductor, -oris, δ. 2) conciliator, -oris, δ.

προσαγωγή, ἡ 1) aditus, accessus, -us, δ. 2) oblatio (sacrificii) 3) deductio, adductio, θ,
 προαγωγός, ὄν, adducens; alliciens, -entis, pellax, -acis.

προσάδω 1) accino, -ere 2) = συναδῶ, concino, -ere.

προσακούω insuper audio.
 προσαλέγω -ῶ, addoleo, -ere.

προσαλείφω, adlino, -ere.
 πρόσαμμα, quidquid annectitur.

προσαμύνω, opem alicui fero.
 προσανάβασις, ascensus, -us, δ.

προσαναγκάζω, insuper cogo.
 προσανακλίνομαι, accumbo juxta aliquem.

προσανάκλησις, accubitus.
 προσανατέλλω, insuper orior.

προσανατρέπω, insuper evertō.
 προσανατρέχω, procuro in, ad.

προσανατριβω, leniter frico.
 προσαναφέρω, refero ad.

προσαναχρώννυμαι α') eundem colorem sumo β') — τινι, communico cum aliquo.

προσανέχω τινί, nitor alicui.
 προσανθέω -ῶ, insuper floreo.

προσανοικοδομέω -ῶ, reaedificando adstruo.

προσανήγης, es, arduus, a, um.
 προσανιλέω -ῶ, insuper haurio.

προσαπαγγέλλω, insuper nuntio.

προσαπαντάω -ᾶ, occurro, ere.
προσαποκρίνομαι, insuper respon-
pondeo, -ere.

προσάπτω· 1) adjungo (-xi, ere)
aliquid alicui· 2) adapto.

προσάραξις, ἡ, illisio, θ.

προσαράσσω, adlido, -ere.

προσαριθμέω -ᾶ, adnumero.

προσαρκτηικός, ἡ, ὄν, προσάρ-
κτηίος, ὄν, septentrionalis, e.

προσαρμόζω, προσαρμόττω τι τι-
νι, adapto (-are) aliquid alicui.

προσαρπάζω, insuper arripio.

προσαρτάω -ᾶ, adpendo, con-
jungo, -ere, alicui aliquid· -ᾶμαι
τινι, deditus sum alicui rei.

προσάρτημα, τό, appendix, θ.

προσάρτησις, ἡ, adpensio, θ.

προσαπασχολέομαι -οὔμαι, oc-
cupatus sum.

προσανθάω -ᾶ, adloquor, -i.

προσανθάνω, adaugeo, -ere.

προσανύξεις, incrementum, ὄν.

προσβαίνω, adscendo, -ere.

προσβάλλω· 1) adjicio, -ere, ali-
quid· 2) συνήθ. — τινι, irruo

(-rui, -ere), adior (-ortus sum
-iri), invado (-si, -ere), incido

(-ere) aliquem; 3) νεοελ. α') — τι-
νά λίθους, τῷ ξίφει, saxis et ferro
aliquem peto· 4) — παρθένον, ad-
tento virginem ὄθ. offendo (-ndi,
-ere) aliquem.

πρόσβασις, ἡ, adscensus, ἄ.

προσβατός, accessus, pervius.

προσβεβαίωω -ᾶ, comprobo.

*προσβεβλημένος, offensus, lae-
sus, a, um, ἴδε προσβάλλω 2.

προσβεβάζω, accedere facio.

προσβλέπω, adspicio, -ere.

πρόσβλεψις, ἡ, adspectus, ἄ.

προσβοάω -ᾶ, acclamo, -are.

προσβολή, ἡ· 1) adjectio, θ. con-
sensus (in proelio), ὄθ. impetus·
2) oppugnatio urbis, muris· *3)

νεοελ. offensa, θ. injuria, θ.

προσβρέχω, insuper irriquo.

προσγελάω -ᾶ, arrideo, -ere.

προσγίγνομαι, προσγίνομαι τι-
νι· 1) accedo ad aliquem; alicui me
junego· 2) accedo alicui.

προσγράφω, adscribo (aliquid).

προσδεής, ἐς, qui eget.

προσδέησις, ἡ, indigentia, θ.

προσδεῖ, insuper opus est.

προσδεκτός, acceptus, a, um.

προσδέομαι· 1) insuper egeo ἢ
indigeo, -ere· 2) insuper rogo.

πρόσδεσις, ἡ, adligatio, θ.

προσδεσεμύω, adligo, -are.

προσδέχομαι· 1) admitto, -ere·
2) exspecto, -are, aliquid· 3) — τούς
πολεμίους, excipio impetum hostis.

προσδίδωμι, insuper do.

προσδικάζω, adjudico, -are.

προσδιορίζω, verbis definitio quod
dictum est· ὄθ. α') definitio, -ire,
aliquid; β') statuo; constituo.

προσδιορισμός, ὁ, addita verbo-
rum determinatio.

προσδιώκω, ulterius persequor.

προσδοκᾶω -ᾶ, exspecto, -are, a-
liquid; spero, -are, a liquid· -ᾶμαι,
exspector, -ari; in expectatione
sum.

προσδοκέω -ᾶ, insuper videor.

προσδόκημα, exspectatio, θ.

προσδοκητός, exspectatus, a, um.

προσδοκία, ἡ, exspectatio, -onis,
θ. spes, spei, θ.

προσδοκίμος, ὄν, qui exspecta-
tur; de quo exspectatio est.

προσεγγίζω, adpropinquo, -are.

προσέγγισις, ἡ, προσεγγισμός, ὁ,
adpropinquatio, -onis, θ.

προσεθίζω, e. adsuofacio, -ere;
—ομαι, adsuofio.

προσεικάζω, simile aliquid facio.

πρόσειμι, adeo, -ire.

προσεκβάλλω, insuper ejicio.

προσεκτικός, ἡ, ὄν, attentus, a,
um; accuratus, a, um.

προσεκτικῶς, attente.

προσεκτέω, insuper effundo.

προσέλασις, ἡ, impetus, ἄ.

προσελαίνω, equo advehor ad
aliquem ἢ ad aliquid.

προσέλευσις, ἡ, accessus, ἄ.

προσέλω, προσελκύνω, adtraho,
-ere; —ομαι, ad me traho aliquo d.

προσενόω -ᾶ, adjungo, -ere.

πρόσεξις, ἡ, attentio, θ.

προσέοικα, ῥημ. similiis, adsimi-
lis sum.

προσεπάγω, insuper adduco.
 προσεπαίρω, insuper adtollo.
 προσεπιβάλλω, insuper injicio.
 προσεπιβλάπτω, insuper noceo.
 προσεπιβλέπω, insuper inspicio.
 προσεπικίμαι, insuper insto.
 προσεπικλίνω, isuper inclino.
 προσεπικλύζω, insuper inundo.
 προσεπιμετρέω -ῶ, ultra mensuram admetior.
 προσεπινοῶ -ῶ, recens excogito; excogitatis adjicio (aliquid).
 προσεπιπίπτω, inquer incidō.
 προσεπιπλέω, insuper adnecto.
 προσεπιπλέω, adnavigo, -are.
 προσεπιπλήττω, insuper increpo.
 προσεπιτίθημι, insuper impono.
 προσεπιτρέπω, insuper permitto.
 προσεπιτρέβω, insuper defricō.
 προσεπιφέρω, insuper adfero.
 προσεπιφορτίζω, insuper onero.
 προσεπιχέω, insuper infundo.
 προσεργάζομαι, praeterea facio.
 προσερεθίζω, insuper irrito.
 προσερεθίδω, adapto aliquid alicui rei; applico.
 προσερείδομαι, innitor, -i.
 προσερεπίζω, προσέρπω, adrepo.
 προσέρχομαι· 1) adeo (-ii, -ire); accedo, -ere· 2) advenio, -ire· 3) — εις τόπον ἐφ' ἑλπου, ἐπὶ νεώς, ἐφ' ἀμάξης, advehor. in (ad) locum equo, navi, curru.
 προσέτι, ultra; insuper.
 προσευκτήριον, precatorium, οὐ.
 προσεκτικός, apprecatorius.
 προσευρίσκω, insuper invenio.
 προσευχή, ἡ, precatio θ.
 προσεύχομαι, preces fundo; precor, (-atus sum, ari).
 προσεχής, ἔς· 1) continens, cohaerens· 2) proximus finitimus.
 προσέχω τι, aliquid animum intendo ἢ adhibeo ἢ adverto.
 προσεχῶς, proxime; previ.
 προσζεύγνυμι, adjungo, -ere.
 προσζημιώω -ῶ, insuper damno.
 πρόσθηβος, ον, puber, -eris.
 προσηγορία, ἡ, 1) adlocutio, -onis, θ. 2) adpellatio, -onis, θ.
 προσηγορικός, ἡ, ὄν, adpellativus, a, um.

προσηκόντως, convenienter.
 προσήκω· 1) pertineo aliquo· 2) — τινί, pertineo ad aliquem ἢ ad aliquid, προσήκει μοι τι, convenit mihi aliquid, προσήκων (γενεὶ φίλλῳ), necessarius, ὄθ. οὐ προσήκοντες, necessarii, cognati.
 προσηλιάζω, soli expono.
 προσήλιος, soli expositus· || *γεο-ελ. τὸ προσήλιον, apricitas θ.
 προσηλόω -ῶ, (clavis) affigo (-vi, -ere), aliquid ἢ aliquem.
 προσήλυτος, ον· 1) advena, -ae, † 2) qui a gentilismo se contulit in judaismum.
 προσήλωσις, ἡ, adfixio, θ.
 προσημαίνω ante significo; portendo (-ndi, -ere) aliquid—ομαι, me portendo, ἢ portendor.
 προσημασία, ἡ, portentum, οὐ.
 προσημείδω -ῶ, praesignifico.
 προσήγνεια, ἡ, benignitas.
 προσήνεμος, ον, vento expositus, a, um, aurae patens.
 προσηνής, ἔς, benignus, a, um; lenis, mitis, e.
 προσηνώς, benigne; leniter.
 προσηχέω -ῶ, circumsono.
 προσηχής, ἔς, circumsonus.
 προσθάλπω, foveo insuper.
 πρόσθεν· 1) ἐπιρ. ante anteriore in parte· πρόσθεν, πρὶν, πρόσθεν ἢ, priusquam· 2) πρόσθ. ante (μετ' αὐτ.) πρόσθεν τῶν πυλῶν, ante portas.
 πρόσθεμα, additamentum, οὐ.
 πρόσθεσις, ἡ· 1) = προσθήκη, adjectio, θ. additio, θ. 2) ἀριθμ. consummatio, θ.
 προσθετός, addendus, a, um.
 πρόσθετος, ον· 1) additicius, a, um. 2) — κόμη, coma fictitia.
 προσθίω, accuro, -ere.
 προσθήκη, ἡ· 1) additio, adjunctio, adjectio θ. 2) accessio, θ. additamentum incrementum, οὐ.
 πρόσθημα, additamentum, οὐ.
 πρόσθιος, α, ον, anterior, -oris; primoris, e.
 προσίεμι τινα πρὸς τι, admitto aliquem ad aliquid· συνήθ. μέσ. προσίεμαι φίλον, admitto amicum ad me.

προσικετεύω, insuper supplico.
προσίστημι, sisto· προσίσταμαι· α')
 —ἐναντιοῦμαι, obsisto· β') παρίστα-
 μαι, adsum; proximus sum.
προσισχύνω, insuper, valeo.
προσιτός, ἡ, όν, accessu facilis.
προσκαθέζομαι· 1) adsideo, -ere·
 2)—τόπω (=πολιουργῶ τόπον), adsi-
 deo locum, obsideo.
προσκάθημαι· 1) adsideo· 2) ob-
 sideo· 3) praesideo.
προσκαθίζω και—ομαι, adsideo,
 -ere.
πρόσκαιρος, ον, temporarius, a,
 nm; temporalis, e.
προσκαίρωσ, temporarie.
προσκαίω, aduro, -ere.
προσκαλέω -ῶ· 1) advoco, -are,
 aliquem ad aliquem· 2) arcesso (-ivi,
 -ere) aliquem· *3) νεοσλ.—τινά εἰς
 δεῖπνον, ad prandium aliquem in-
 vito ἢ voco || —οῦμαι, (προσεκλή-
 θην) εἰς δεῖπνον, ad prandium in-
 vitor (invitatus sum).
προσκάμνω, adtaboro, -are.
προσκαρτερέω -ῶ, persevero.
προσκαρτέρωσις, perseverantia.
προσκατατάσσω, adjicio.
πρόσκειμαι· 1) positus ἢ situs
 sum ad; εἰ·jaceo· 2) appositus sum·
 3) additus sum, adjunctus sum·
 4)—ἐπίκειμαι, insto, alicui; urgeo
 aliquem.
προσκειμένως, instanter.
προσκέλλω, adpello navi.
προσκέπτομαι, prius considero.
προσκεφάλαιον, τό, cervical,
 -aris, οὐ. pulvinar, -aris, οὐ.
προσκήνιον, proscaenium, οὐ.
προσκήνιος, qui ante scena est.
προσκινέω -ῶ, admoveo -ere.
πρόσκιος, ον, umbrosus a, um.
προσκλαίω, defleo, -ere.
προσκλήσις, ἡ· 1) advocatio,
 -onis, θ. 2) in jus vocatio· 3) νεοσλ.
 — εἰς δεῖπνον, invitatio ad pran-
 dium.
προσκλινής, ἐς, acclinis, e.
προσκλίνω· 1)—τί τι, acclino
 aliquid alicui· 2)—ομαι ἢ προσ-
 κλίνω τι, me acclino in ἢ ad
 aliquid δθ. faveo, studeo alicui.

πρόσκλησις, ἡ, inclinatio, θ.
προσκλύζω τι, adluo, -ere, ali-
quid· —ομαι, adluor, -i.
πρόσκλυσις, ἡ, adluviae, -ei, θ.
προσκοινωνέω -ῶ· 1)—τινι, par-
 ticipem, facio· 2)—τινος, cum-
 munico cum aliquo.
προσκολλάω -ῶ, agglutino· —ῶ-
 μαι τι, agglutino me adhaerescio
 (-haesi, -ere) ad, in aliquid ἢ alicui
προσκόλλησις, ἡ, agglutinatio.
προσκομιδή, ἡ· 1) adportatio, ad-
 vectio, θ. †2) oblatio, θ.
προσκομίζω, adporto, -are; adfe-
 ro, -erre; adveho -ere, aliquid;
 —ομαι, advehor (-vectus sum).
πρόσκομμα, τό, obstaculum, -i,
 οὐ. impedimentum, οὐ.
προσκοπέω -ῶ, provideo.
προσκοπήσις, provisio.
πρόσκοπος, ό, speculator praec-
 missus.
προσκόπτω, impingo(-pegi, -ere);
 offendo (-ndi, -ere).
προσκρίνω, adjudico, -are.
πρόσκρισις, ἡ, adjudicatio, θ.
πρόσκρονσις, ἡ, offensio, θ.
προσκρούω τι, impingo (-pegi,
-ere); offendo (-ndi, ere).
προσκόρομαι -ῶμαι, insuper ac-
 quiro (aliquid).
πρόσκτησις, ἡ, possessio, θ.
προσκτίζω, insuper condo.
προσκυλινδέω -ῶ, προσκυλίνδω,
προσκυλίω, advolvo aliquid.
προσκυμάλω, fluctuando adluo.
προσκυνέω -ῶ, adoro manu ad
 os relata, saluto osculando; δθ.
 adoro, veneror aliquem.
προσκύνημα, τό, adoratio, θ.
προσκύνησις, ἡ, adoratio, θ. ve-
 neratio; θ. cultus, -us, á.
προσκυνητής, ό, adorator, á.
προσκυνητικῶς, adorantis modo.
προσκυνητός, adorandus, á, um.
προσλαλέω -ῶ, adloquor, -i.
προσλαλιά, ἡ, adlocutio, θ.
προσλαμβάνω, 1) insuper accipio
 (-cepi, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2)
 mecum sumo ἢ duco aliquid· 3)
 adsumo -ere.
πρόσληψις, ἡ, 1) adsumptio, θ. 2)

receptio, ὅ. 3) comparatio.
 προσλιπαρέω -ῶ 1) assiduus sum
 in aliqua re 2) = ἰκετεύω, obsecro,
 -are aliquem.

προσλιπάρησις, ἡ, obsecratio, ὅ.
 προσμανθάνω, addisco, -ere.
 προσμαρτυρέω -ῶ τι, adtesto
 (-status sum, ari) aliquid.

προσμάχομαι, oppugno, -are.
 προσμειδιάω -ῶ, adrideo alicui.
 προσμένω 1) permaneo, -ere 2) =
 περιμένω, ἀναμένω, expecto
 (-avi, -are), aliquem ἢ aliquid.

προσμηχανάομαι -ῶμαι, insuper
 machinor, -ari.

προσμίγνυμι τινί τι, admisceo
 (-scui, -ere) alicui aliquid.

προσμιξίς, ἡ, admistio, ὅ.
 προσμισέω -ῶ, simul odi.

προσμισθόω -ῶ, mercede loco
 aliquid -οῦμαι, mercede conduco

προσμοιράζω, adtribuo, -ere.
 πρόσσδος, ἡ 1) adventus, acces-
 sus, -us, ἄ. 2) = τὰ προσερχόμενα

χρήματα, reditus, -us, ἄ. 3) τὰ ἐκ
 τῶν ζώων ἢ τῆς γῆς, proventus, us, ἄ
 προσοῖδα, insuper acio.

προσοικειῶ -ῶ, familiarem red-
 do; -οῦμαι = οἰκειοῦμαι τινα ἢ τι,
 mihi concilio et adjungo aliquem
 ἢ aliquid.

*προσοικειώσις, familiaritas, ὅ.
 προσοικέω -ῶ, habito ad ἢ apud
 (aliquem).

προσοίκησις, habitatio finitima.
 προσοικίζω, accolam addo.

πρόσοικος, ον, accola, vicinus.
 προσομιλέω -ῶ τι, πρόσ τινα 1)

versor cum aliquo; consuetudo
 mihi est cum aliquo; 2) colloquor,
 sermonico cum aliquo.

προσομιλία, ἡ 1) consuetudo;
 -inis, ὅ. 2) sermocinatio, ὅ.

προσόμνυμι, insuper juro.
 προσομοιάζω τινί, similis ἢ assi-
 milis alicujus sum.

προσομοιάω -ῶ, similem facio; si-
 milem dico.

προσομοίως, similiter.
 προσόν, τό, proprium.

προσορμίζω τὴν ναῦν, navem ap-
 pello ad titus.

προσώρμησις, appulsus ad litus.

πρόσορμος, ὁ, statio navium.
 προσορχέομαι -οῦμαι, salto ad.

1. προσουρέω -ῶ, permejo.

2. προσουρέω -ῶ, εἴημ. secundo
 utor vento.

προσοφείλω, insuper debeo.
 προσοχή, ἡ, adtentio, ὅ. animad-
 versio, ὅ. *μετὰ προσοχῆς, adtente.

προσόψημα (= προσφάγιον), id quo
 cum pane vescimur.

πρόσopsis, ἡ 1) aspectus, us, ἄ.
 conspectus, us, ἄρ. *2) — οἰκίας,
 frons, -ntis, ὅ. pars antica.

προσπάθεια 1) amor vehemens
 alicujus rei; *2) conatus, us, ἄ.

προσπαθέω -ῶ πρὸς τι 1) affectu
 feror ad aliquid *2) νεοελ. conor,
 nitor (facere aliquid).

προσπαίζω τινί, joco cum aliquo
 — σοι, joco tecum.

προσπειράζω, adtento, -are.

προσπελάζω, adpropinquo.

προσπέλασις, adpropinquatio, ὅ.

προσπέμω, insuper mitto.

προσπήγνυμι, adfigo, -ere.

προσπιέζω, simul premo.

προσπίπτω 1) accido (-cidi, -ere)
 2) occurro, obvius sum, incido.

προσπλέω, adnavigo, -are.

πρόσπλους, ὁ, adnavigatio, ὅ.

προσπνέω, adfio, adspiro.

προσποιέω -ῶ τινί τι, comparo,
 alicui aliquid —οῦμαι α') mihi
 comparo, mihi concilio β') = ἵπο-
 κληνομαι, simulo, -are.

προσποίησις, ἡ 1) acquisitio, ὅ.

2) simulatio, ὅ.

προσποιητικός, ἡ, ὄν, simulationi
 aptus.

πρόσποιητός, simulatus, a, um.

πρόσποιητός, simulate.

προσπολεμέω -ῶ, bello aggredior.

πρόσπολεμόω -ῶ, -οῦμαι τινα,
 insuper hostem facio.

προσπορεύομαι, proficiscor ad.

προσπορίζω, -ομαι τι, comparo
 mihi aliquid; acquiro (sivi).

προσπταίω 1) offendo, -ere; in-
 pingo, -ere 2) peccō, -are; erro,
 -are 3) adversā utor fortunā.

πρόσπνυγμα, τό, amplexus, -us, ἄ.

προσπύσσομαι, amplector.
 προσπύω, conspuo, -ere.
 πρόσπτωσις, ἤ· 1) impetus irru-
 entis· 2) effensio, -onis, θ.
 πρόσραξις, ἤ, conflictus, -us, ἀ.
 προσρέπω, adsuo -ere.
 προσρέω, adfluo -ere.
 προσρήγνυμι, adlido, -ere.
 πρόσρησις, ἤ· 1) compellatio, θ.
 2) = χαιρετισμός, salutatio, θ.
 προσρέπω, adjicio, projicio.
 προσκοπέω -ῶ, ρῆμ. insuper con-
 sidero.
 προσταγή, ἤ· 1) jussum, -i, οὐ.
 *2) νοεῖ. εἰς τὰς προσταγὰς σας, di-
 cto oboediens sum vobis.
 προσταγμα, τό, imperatum, οὐ.
 *προστάζω ἡνᾶ, impero (-avi, are)
 alicui.
 προστακτικός, ἤ, ὄν, imperati-
 vus, a, um; — ἡ ἐγκλισις, impe-
 rativus.
 προστακτικῶς, imperative.
 προστακτός, ἤ, ὄν, imperatus:
 πρόσταξις, ἤ, mandatum, οὐ.
 προσταράττω, amplius turbo.
 προστάς, ἤ, porticus, -i, θ.
 προστασία, ἤ, tutela, θ. praesi-
 dium, οὐ. patrocinium, οὐ.
 προστάσσω καὶ προστάττω· 1)
 praeficio (-feci) alicuem alicui rei·
 2) = ἐπιτάττω, impero, -are, jubeo
 (jussi), -ere; mando, -are· || —ομαι
 (προσετάθην), imperor, (-ratus
 sum) ab aliquo, jubeor (jussus
 sum) ab aliquo.
 προστατεία, praesidatus, -us, ἀ.
 προστατευτικός, ἤ, ὄν, aptus ad
 praesidendum.
 προστατέω -ῶ τινος· 1) praesum
 (-fui) alicui rei· 2) praesideo (-edi)
 alicui.
 προστατεύω, protego (-texi) -ere,
 aliquem ἢ aliquid.
 προστατήριος, tutelarlis, e.
 πρόστατης, ὁ· 1) praeses, -idis, ἀ.
 2) tutor, ἀ. patronus, -i, ἀ.
 προστάτις, ἤ, praeses, -idis, θ.
 patrona, θ. curatrix, θ.
 πρόστέγασμα, προστέγιον, τό, tecti
 prominentia.
 προστιχίζω, murum addo.

πρόστεργος, pectori impositus.
 προστεφανῶ -ῶ, ante coronō.
 προστήκω, liquefactum adfundo.
 προστίθημι· 1) addō (-diti, -ere)
 alicui aliquid· 2) adiicio, (-jeci,
 -ere) aliquid alicui· 3) προστίθεμαι
 (προσετέθη), addor ditus sum, -i);
 me adjungo.
 προστιμάω -ῶ, mulcto, -are.
 προστίμημα, τό, mulcta, θ.
 πρόστιμον, τό, mulcta, θ. poe-
 na, θ. *καταδικάζω ἡνᾶ εἰς —, ἐπι-
 βάλλω τινί —, mulctam alicui ir-
 rogo, dico, judico, impono ἢ pe-
 cuniā mulcto alicuem.
 προστόμιον, ostium (fluminis).
 προστομῆς, ἤ, lingula (tibiae).
 πρόστομος, praeacutus, a, um.
 πρόστοον, porticus ante aedes.
 προστρέχω (προσέδραμον), accurro
 (-curri) -ere; occurro (-curri), ad
 aliquem ἢ ad aliquid.
 προστρέβω, affricco, (-cui), -are;
 —ομαι τι, mihi aliquid affricco.
 πρόστριψις, ἤ, affricatio, θ.
 προστυγχάνω, occurro; obvius
 fio; forte occurro· || προστυχών,
 οὐσα, ὄν, qui forte occurrit, qui forte
 incidit.
 προστυχῆς, ἐς· 1) obvius· 2) — ἡ
 φιλοσοφία, versatus in philosophia.
 προσυλλέγω, ante colligo.
 προσυλλογισμός, prosyllogismus.
 προσυνίημι, ante intelligo.
 προσυντάσσω· 1) ante ordino· 2)
 ante compono aliquid.
 προσυντριβῶ, ante frango.
 προσυπαντάω -ῶ, venio obviam.
 προσυπογράφω, una subscribo.
 προσυποδείκνυμι, ostendo.
 προσυφαίνομαι, attexo, -ere.
 προσφάγιον, προσφάγημα, τό, id,
 quo cum pane vescimur.
 προσφαίνομαι, adparō ad.
 πρόσφατος, ὄν, recens.
 προσφάτω, macto ante.
 πρόσφάτως, recens, nuperrime.
 προσφωρῆς, ἐς, similis, e.
 προσφέρω (προσούλω, προσήνεγκον)
 1) afferō (attuli, -erre)· 2) adhibeo
 (-bui, -ere)· 3) offerō, defero (tulī;
 praebeo (-bui) alicui aliquid· 4)

—ομαι τινι· α') invehor in aliquem· β') tracto aliquem· γ') —ομαι τι, sumo aliquid.

προσφεύγω πρὸς τινα, εἰς τινα, confugio ad aliquem.

προσφιλῶ, adligo, -ere.

προσφιλέτης, ἔς· 1) gratus acceptus carus, a um; amabilis, e· 2) amicus· || προσφιλέστερος, α, ον, carior, amabilior, amantior· || προσφιλέστατος, η, ον, carissimus, amantissimus, a, um.

προσφιλέω, amice; grate.

προσφοιτάω -ῶ, saepius adeo.

προσφορά, ἡ· 1) oblatio, -onis, θ. 2) donum, -i, ού.

προσφορός, ον, commodus, a, um; conveniens, utilis, e.

προσφόρως, commode.

προσφραγίζω, ante insigno.

προσφυγή, ἡ, refugium, ii, ού.

προσφυής, ἔς· 1) coalescens, adhaerens· 2) natus ad aliquid.

προσφυεῖς, δ, qui confugit ad aliquem (cujus patrocinium expetit). profuga, transfuga, -ae, ἄ.

προσφυσάω, -ῶ, adfio, -are.

προσφυσίς, ἡ, coalitio, θ.

προσφωτεύω, adsero, -ere.

προσφύομαι (προσέφυγ) τιγι, agnascor ('agnatus sum).

προσφωδῶς, concine; convenienter; congruenter.

προσφωνέω -ῶ· 1) alloquor, (-loquutus sum, -i) aliquem; acclamo (-avi), aliqui· 2) = ἀφιερω dico (-avi, -are).

προσφώνημα, allocutio.

προσφώνησις, ἡ· 1) allocutio, θ. 2) ἐπι βιβλ. dedicatio, θ.

προσχαρής, ἔς· 1) suavis, e· *2) νεοελ. laetus, a, um.

*προσχεδιάζω, ante meditor; ante proicio (aliquid).

προσχεύω, affundo, -ere.

προσχημα, τό· 1) praetextus, -us, ἄ. velamentum, -i, ού. species, -ei, θ. *ὑπὸ τό — φίλιος, specie amicitiae· 2) species magnifica (alicujus rei), decus, ού.

προσχιζώ, proscindo, -ere.

προσχέω -ῶ, προσχωιάννω, προσ-

χώννυμι, aggero, (-avi, are); terra aggesta minor (aliquid).

πρόσχωμα, τό· 1) terrae aggestus; agger, ἄ. 2) adluviae, θ.

προσχωρεύω -ῶ· 1) — πρὸς τινα ἢ πρὸς τι, accedo (-cessi, -ere), ad (in) aliquem ἢ aliquid· 2) — τινι (προσιδίθεμα τινι), accedo alicui· 3) concedo, -ere, confero me in aliquid· 4) concedo, ad aliquem· ὁθ. dedo me ad aliquem.

προσχώρησις, ἡ· 1) accessus, us, ἄ. 2) deditio, -onis, θ.

πρόσχωσις, ἡ· 1) terrae aggestio· 2) adluviae, -ei, θ.

πρόσχωσις, ἡ, adtactus, -us, ἄ.

πρόσχωσις, adtingo, -ere.

πρόσω, alira, longe, procul.

πρόσφωδία, ἡ, accentus, -us, ἄ.

πρόσφωδιακός, ἡ, ὄν, ad accentos pertinens.

πρόσωθέω -ῶ, impello, -ere.

πρόσωνυμία, ἡ, cognomen, θ.

πρόσωπειών, τό· 1) τὸ τῶν ὑποκριτῶν, larva, -ae, θ. persona, -ae, θ. 2) μετφ. α') praetextus, us, ἄ. species, ei, θ. β') simulatio, θ.

πρόσωπικός, ἡ, ὄν· 1) personalis, e· *2) νεοελ. proprius privatus.

πρόσωπικῶς, personaliter.

πρόσωπις, ἡ, persona, θ.

πρόσωποληπτιέω -ῶ, personae rationem habeo.

πρόσωπολήπτης, δ, qui personae habet rationem.

πρόσωπον, τό· 1) — ἀνθρώπου· α') vultus, -us, ἄ. facies, -ei, θ.

β') os, -oris, ού. μετφ. = θάρος· ποίω ἂν προσώπω ἐνανέθδοιμι; quo ore redibo? 2) — οἰκίας, pars domus antica; frons aedium· 3) ἐπὶ στρατοῦ, κατὰ — ἄνω, a fronte aggreddior· 4) persona· *5) νεοελ. = ἄνθρωπος· μέγα καὶ ἐπιφανὲς πρόσωπον, magnus et illustris vir.

πρόσωποποιέω -ῶ, ῥημ. personam fingo.

πρόσωποποιία, prosopoeia, θ.

πρόσωτάτα, longissime.

πρόσωτάτος, η, ον, longissime proventus ἢ progressus, a, um.

πρόσωτάτω, longissime.

προσώτερος, α, ον, longius pro-
vectus ἢ progressus, a, um.

προσώτερον, ulterius.

προτακτικός, ἡ, όν, ἐπιθ. prae-
positus, a, um.

προταλαιπωρέομαι -οῦμαι, ante
labores (aerumnas) sustineo.

πρόταξις, ἡ, praepositio, θ.

προταράσσω, ante perturbo.

πρότασις, propositio, θ.

πρότάσσω, και πρότάτω· 1) ante
colloco (-avi), praepono (-posui)
aliquem ἢ aliquid·—ομαι, ante col-
loror, primo loco (in fronte) col-
locor· 2)—τί τινος, antepono, prae-
fero aliquid alicui.

προτείνω· 1) protendo (-ndi, -ere),
aliquid· 2) porrigo (-exi, -ere), a-
liquid· 3) — τό δόρυ, hastam infe-
ro· 4) propono, -re, aliquid· 5)—
τινά, aliquem commendo.

προτειχίζω, muro praemunio.

προτειγισμα, propugnaculum.

προτελευταίος, paenultimus.

προτελέω ὦ, solvo ante.

προτέμνω, proscindo, -ere.

προτενής, ές, protensus, a, um.

προτεραιός, pridianus, a, um.

***προτεραιότης, ἡ,** antecessio, θ.

προτερύω, priores partes obineo;
prior sum loco.

προτερύω -ῶ· 1) praeeo, -ire,
praecurro, -ere.

προτέρημα, τό· 1) priores partes·
2) privilegium, -i, οὐ. 3) res bene
gestae· *4) νεοελ. α') dos dotis, θ.
bonum, -i, οὐ. β') virtus, utis, θ.

πρότερον, prius; ante.

πρότερος, α, ον, prior (-oris);
superior, -oris, ἄ.

πρότερον, προτέρωσε, longius.

προτήθη, ἡ, proavia, -ae, θ.

προτήκω, ante liquefacio.

προτίθημι· 1) propono, expono
(-sui, -ere) aliquid· 2) oratione a-
liquid propono· 3) προτίθεμαι ποι-
εῖν τι, mihi propono facere (ut faci-
ciam) aliquid.

προτίκω, ante pario.

προτιμάω -ῶ, pluris aestimo ἢ
facio aliquem ἢ aliquid· 2) — τινα
ἢ τι ἀντί τινος, praefero, antefero

(-tuli), aliquem ἢ aliquid alicui·
3) malo (malui).

προτιμήσις, ἡ· 1) praelatio, θ.

2) praerogativa, θ. 3) praecipuum
studium.

προτιμητέος, praefendus.

προτιμητικός, honoratus, a, um.

προτιμότερος, α, ον· 1) praestan-
tior, antiquior, -oris· 2) potior,
melior· 3) ἐπιθ. προτιμότερόν ἐστι,
satius est, melius est.

προτιμωρέω -ῶ, prior punior (-ivi),
prior ulciscor aliquem.

προτιμώσσω, prius vulnero.

προτολμάω -ῶ, prior audeo.

προτομή, ἡ, signum (effigies), pec-
tore tenus (efformatum).

προτοῦ ἢ πρὸ τοῦ, antehac, an-
tea, prius.

προτρεπτικός, exhortatorius.

προτρέπω, -ομαι τινα εἰς, ἐπί·
πρός τι, ἢ ποιῶν τι· impello (-puli)
-ere aliquem ad in aliquid ἢ ad
aliquid faciendum.

προτρέχω, praecurro, -ere.

προτρέβω, ante tero.

προτροπάδην, cursu concitato.

προτροπή, ἡ, exhortatio.

πρότροχος, ὁ, rota anterior.

πρότρῳω, ante comedo.

πρότυπον, τό, futuri operis typus;
specimen, -inis, οὐ.

προτυπώω -ῶ, praeformo, -are.

προτύπτω, ante percutio.

προτύπωμα, τό, typus praevius.

προτύποις, ἡ, praeformatio, θ.

προῦνον, τό, prunum, -i, οὐ.

προῦπαντάω -ῶ ινι, prior ob-
vius alicui venio ἢ fio.

προῦπάντησις, ἡ, obviam itio.

προῦπαρξίς, ἡ· 1) praecoesistentia,
-ae, θ. 2) praecursio, θ.

προῦπάρχω, existo ante; sum
ante, praecedo tempore.

προῦπισαχθέναι -οῦμαι, ante pro-
mitto (-misi) aliquid.

προῦποβάλλω, praesubjicio.

προῦποπτεύω, ante suspicor.

προῦπόστασις, ἡ, praesubsistentia.

προῦποτάσσω, ante subjicio.
προῦποτίθημι· 1) ante suppono-
posui) aliquid· 2) ante suggero.

προϋφαίνω, protexo, -ere.
προϋφαιρέω -ᾶ, ante aufero.
προϋφαίνω· 1) prae luceo, lumen praefero· 2) praemonstro, -are· 3) = **προσημαίνω**, portendo, -ere· 4) —ομαι, me profero appareo in conspectum prodeo.
προφανής, ἐς, conspicuus, perspicuus manifestus, a, um.
προφανῶς, conspicue.
προφασίζομαι· 1) causas fingo; causam intersero· 2) praetexo (-xui) aliquid· 3) excuso (-avi) aliquid· πρ. νόσον, excuso morbum.
πρόφασις, ἡ· 1) causa, θ. 2) praetextum, οὐ. praetextus, ἄ.
προφασιστικός, ἡ, ὄν, ad excusandum dictus, a, um.
προφερής, ἐς, praestans, -ntis.
προφέρω· 1) profero (-tuli, -latum), aliquid; promo (-mpsi, -ere), aliquid· 2) = **φθέγγομαι** τι, profero -erre, aliquid.
προφεύγω, profugio, -ere.
πρόφημι, praedico, -ere.
προφημίζω, rumore spargo.
προφητάναξ, δ, propheta rex; regius propheta (David).
προφητεία, ἡ, vaticinatio, θ.
προφητεύω, vaticinor, -ari.
προφήτης, δ, vaticinator, ἄ.
προφήτις, ἡ, prophetis, -idis, θ.
προφητικός, ἡ, ὄν, propheticus, a, um; prophetalis, e.
προφητικός, propheticus.
προφητοκτόνος, ον, ἐπίθ. prophetae occisor.
προφθάνω· 1) praevenio (-eni) -ire, aliquem ἢ aliquid· *2) **νοεῖν**. ἐπρόφθασα, tempore adfui.
πρόφθασις, ἡ, praeventus, us, ἄ.
προφορά, ἡ· 1) prolatio, -onis, θ. 2) pronuntiatio, θ.
προφορικός· 1) qui pronunciat· 2) verbo prolatus, a, um.
προφορικῶς, verbo.
προφρόνως, propense.
προφυλακή, excubiae -arum, θ.
προφυλακτικός· 1) ad praecautiōnem aptus, a, um· 2) praesidiarius· *3) cautus, prudens.
***προφυλακτικῶς**, prudenter.

προφύλαξις, ἡ, cautio, θ.
προφυλάσσω καὶ **προφυλάττω**· 1) excubo, -are· 2) —τι, protego (-exi, -ere) aliquid· 3) —ομαι τι, praeveo (mihi) aliquid.
προφυντεύω, praesero, -ere.
προφωνέω -ᾶ, prius vocem edo.
προχαίρω, ante gaudeo.
προχαράγμα, praevia delineatio.
προχαράσσω καὶ **προχαράττω**, prima lineamenta duco.
προχαρίζομαι, ante gratificor.
προχειμάζω, prior hiberno.
προχειρίζομαι τι· 1) in manus sumo aliquid; promo (-mpsi) aliquid· 2) —τινα, deligo (-ere) designo (-are), sumo (-ere) aliquem (ad aliquid faciendum)· 3) — (ὑπότινος), deligor (praetor, sacerdos).
πρόχειρος, ον, qui est ad manum; qui est in promptu.
προχείρω, promptly; facile.
προχέω, profundo, -ere.
προχθές, nudius tertius; ante hesternum diem.
προχθесινός, antehesternus.
προχθή, **πρόχου**ς, gutturium.
προχρίω, adte inungo.
πρόχρονος, ον, tempore prior.
πρόχυσις, ἡ, profusio, θ.
προχυτός, profusus, a, um.
πρόχωμα, τό, moles agesta; moles, -is, θ. agger, -eris, οὐ.
προχώννυμι, ante aggero.
προχωρέω -ᾶ, procedo (-essi) -ere progredior (-essus sum), -i **ματφ.** **προχωρεῖ** τινί τι, (bene, prospere) aliquid alicui procedit ἢ succedit.
προχώρημα, τό, quod (prospere) successit.
προχώρησις, ἡ, successio, θ.
πρόχωσις, ἡ, moles aggesta.
προωθέω -ᾶ, protrudo, ere; propello, -ere; aliquid.
πρωόλης, ἐς, ante perditus, δθ. plane perditus.
προωνέομαι -οῦμαι, ante emo.
προωνύμιον, τό, praenomen, οὐ.
πρόωρος, ον· 1) praematurus, a, um; 2) = **πρόωμος**, praecox, ocis.
πρόωρος, ante tempus.
πρόωσις, ἡ, propulsio, θ.

πρωόστης, δ, propulsor, δ.
πρωοστικός, ἡ, ὄν, vim propel-
lendi habens.

πρῦμμα, ἡ, puppis, -is, θ.
πρυμναίος, ad puppem pertinens
πρυμνήσια, τά, retinacula, οἰ.
πρυμνήσιος, qui est in puppi.
πρυτανεία, dignitas prytanica.
πρυτανεῖον, τό, prytanëum, οἰ.
πρυτανεύω, prytanis sum.
πρυτανικός, ἡ, ὄν, ad prytaniam
pertineus.

πρύτανις· 1) prytanis, ἀρ. 2) —
Πανεπιστημιον, rector Universitatis.

πρῶην, nuper; ante; olim.
πρωθυπουργός, δ, princeps concilii
administrorum.

πρωθύστερον, hysteron proteron
πρῶτῃ ἢ πρῶτῃ, mane.

πρῶτα, ἡ, mane.
πρωταίετα, ἐπιρ. admodum tem-
pestive.

πρωταίτερον, citius; maturius.
πρωίμος, ον· 1) maturus, prae-
maturus, a, um· 2) praecox.

πρωίμως, praemature.
πρωίμος, matutinus, a, um.

πρωίος, ον· 1) matutinus, a, um·
2) = πρωίμος, praematurus.

πρωικός, δ, podex, -icis, δ.
πρωίενοι, biennio, ante.

πρῶρα, ἡ, prora, -ae, θ.
πρωρεύς, δ, prora, -ae, δ.

πρῶτα, primum.
πρωτάγγελος, praenuntius.

πρωταγωνιστέω -ῶ, primas par-
tes (in scena) ago.

πρωταγωνιστής, qui primas agit
πρωτάθλος, δ, primus athleta.

πρωταίτιος, ον· 1) qui maxime
in culpa est· 2) — τινος, auctor
allicujus rei.

πρωτεία, ἡ, πρωτεῖον, τό, τά,
-α, primatus, principatus, -us, δ.

πρωτεύουσα, ἡ, caput, θ.
πρωτεύω, primus sum; primas
partes teneo.

πρωτίστος, η, ον, omnium primus
πρωτοαθλητής, primus athleta.

πρωτόγαμος, ον, ἐπιθ. primas nu-
ptias agens.

πρωτογενής, ἐς, πρωτογέννητος,

ον, primogenitus, a, um.
πρωτόγονος, ον, primigenius, pri-
migenus, primitivus, a, um.

πρωτοκαθεδρία, ἡ, primus in
consessu aliquo locus.

πρωτόκλητος, primum vocatus.
πρωτόκλιτος, ον, primo condi-
tus ἢ creatus, primitivus, a, um.

πρωτόλειον, μάλ. πληθ. πρωτό-
λεια, τά, (ἡ τῆς λείας ἀπαρχή), pri-
mitiae praediae.

πρωτόμαντις, princeps vates.
† πρωτομάρτυς, δ, primus martyr

πρῶτον, primum, primo.
πρωτόπειρα, ἡ, tirocinium, οἰ.

πρωτοπειρία, ἡ, rudimentum, οἰ.
πρωτόπειρος, ον, qui aliquid pri-
mum tentavit; tiro, -onis.

πρωτόπλασις, initium formandi.
πρωτόπλαστος, ον, qui primus
fictus, creatus est· || † protoplastus

a, um; δ —, primus homo.
πρωτοπορεία, ἡ, primum agmen

πρωτοπραξία, ἡ, prima exactio.
πρῶτος, η, ον· 1) primus, a, um·

2) prior, -oris; praecedens, -ntis;
3) primus, primarius, a, um.

πρωτοστασία, ἡ, principatus, δ.
πρωτοστατέω -ῶ, primus in or-
dine sto (steti -are).

πρωτοστάτης, δ, antistes, δ.
πρωτοτόκια, πρωτοτοκεία, τά,
jus primogeniturae.

πρωτοτοκία, primogenitura, θ.
πρωτοτόκος, ἡ, primipara, θ.

πρωτότοκος, primogenitus, a, um
πρωτοτυπία, ἡ· 1) primum ἢ ori-
ginale exemplar; 2) proprietates, -atis,
θ. singulariter, -atis, θ.

πρωτότυπον, τό, originale prin-
cipale, -is, οἰ.

πρωτότυπος, ον· 1) = ἀρχέτυπος,
originalis, e· 2) primitivus, a, um·
*3) νεοεὶ. ἄνθρωπος —, homo ine-
ptus; mirum caput.

πρωτοτύπως, principaliter.
πρωτοῦπνιον, primus somnus.

πρωτουργός, ον, primus auctor
ἢ ἀπλ. auctor (allicujus rei).

πρωτοφανής, primum apprens.
πρωτοφορέω -ῶ· 1) primos fru-
ctus fero· 2) primus gero aliquid·

*3) νεοελ. primum gero vestimentum aliquid.

πρωτοφόρημα, primitiae, πλ.

*πρωτοχρονιά, prima dies anni.

πρωτοχρόνιος, primaevus, a, um.

πρωτοψάλτης, δ, primus cantor

πρώτως, primum.

πταίρω, πτάρνυμαι (*πταιρνίζομαι), sternuo, -ere.

πταΐσμα, τό· 1) offensio, -onis, θ. lapsus, -us, ἄ. 2) laesio ex offensione· 3) συνήθ. culpa, θ.

πταισιμάτιον, offensiuncula, θ.

πταίω· 1) offensionem, culpam, noxam admitto (-isi); pecco, -are; delinquo (-liqui), -ere· 2) — ἔν τι, offendo (-di) in aliqua re· *3) νεοελ. ἐγώ —; num culpa mea est?

πταρμός, δ, sternuatio, θ.

πτάρνυμαι, ἴδε πταίρω.

πιτελέα, ἡ, ulmus, -i, θ.

πιτελείνος, η, ον, ulmeus, a, um.

πιτελεώδης, ες, ulmo similis.

πιτελεών, δ, ulmarium, -ii, οὐ.

πίτερινος, η, ον, alatus, a, um.

πίτερις, ἡ, filix, -icis, θ.

πίτερνα, ἡ, calx, -lcis, θ.

πιτερνίζω, calce ierio (-ire).

πιτερνισμός, δ, ictus calcitrantis.

πιτερνιστήρ, δ, calcar, -aris, οὐ.

πιτερθείς, εσσα, εν, alatus, pennatus, a, um· δθ. volucris, volatilis, e.

πιτερόν, τό· 1) penna, pluma, -ae, φ. 2) ala, -ae, φ. 3) πτερά = ἐπάλληξις, pinnae, -arum, θ.

πιτερόπους, δ, ἡ, alipes, -idis.

πιτεροφόρος, ον, pennifer.

πιτερός, -ῶ· 1) plumo, -are· 2) alas addo; μετφ. erigo, -ere; — οὐμαι, erigo (-rectus sum, -i).

πιτερυγίζω, alas pando.

πιτερύγιον, τό, ala parva.

πίτερυξ, ἡ· 1) ala, -ae, φ. pinna, φ. 2) = ἐπάλληξις, pinnae, πλ.

πιτερωτός, pennatus, a, um.

πτήμα, τό, volatus, -us, a.

πτηνάριον, τό, avicula, -ae, φ.

πτηνόν, τό· 1) ales -itis, ἄ. θ. 2) avis, -is, θ. volucris, -is, φ.

πτηνός, ἡ, ὄν, volucer, cris, cre; volatilis, e.

πτήξις, ἡ, consternatio, θ.

πτήσις, volatus, ἄ. volatura, θ. πτήσσω, ρήμ. metu contrahor; expavesco (-pavi) -ere.

πτητικός, ἡ, ὄν, volatilis, e.

πτίλον, τό, penna; θ. pluma, φ.

πτιλώ ὦ, pennas do.

πτιλώσις, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio.

πτιλωτός, ἡ, ὄν, pennatus, a, um.

πτισάνη, ἡ, ptisana, -ae, θ.

πτίσσω, pinso (pinsi) aliquid.

πτιόω -ῶ, metu consterno, percello, perterrefacio, aliquidem — οὐμαι (ἐπιτόθην), trepido, -are.

πτιόσις, ἡ, pavor, -oris, ἄ.

πτιυαλίξω, πτιυαλίξω, ρήμ. frequenter spuo.

πτιύαλον, πτιύελον, sputum, οὐ.

πτιυάριον, τό, parvum ventilabrum; parva lignea pala.

πτιυκτός, plicatus, a, um.

πτιύξ, ἡ· 1) plica, plicatura, -ae, θ. 2) ruga et sinus vestis.

πτιύξις, ἡ, plicatio, θ.

πτιύον, τό, ventilabrum, οὐ.

πτιύρμα, πτιυρμός, pavor, ἄ.

πτιύσις, ἡ, sputi ejectio.

πτιύσμα, τό, sputum, -i, οὐ.

πτιύσσω, plico (-avi και -ui).

πτιυχή, ἡ, plicatura, -ae, θ.

πτιυχίον, τό· 1) libellus plicatilis· 2) codicilli, diploma, -atis, θ.

πτιυχιούχος, cui diploma est.

πτιυχώδης, multas habens plicas.

πτιύω· 1) spuo (-ui) -ere; exspuo, -ere, aliquid· *2) νεοελ. — τινά, spuo aliquidem.

πτώμα, τό, cadaver, -eris, οὐ.

πτώσειμος, ον, caducus, a, um.

πτώσεις, ἡ, 1) casus, -us, ἄ. 2)

ἐπὶ οἰκοδ. casus; ruina, -ae, φ. 3)

ἐν τῇ γραμμ. casus, us, ἄ.

πτωτικός, ἡ, ὄν, causalis, e.

πτωτός, ἡ, ὄν, caducus, a, um.

*πτωχαίνω· 1) μεταβ. ad paupertatem, in inopiam aliquidem reddo, paupero, -are, aliquidem· 2) ἀμετ. pauper fio.

πτωχαλαζών, pauper arrogans.

πτωχεία, ἡ· 1) mendicitas, -atis, φ. 2) paupertas, -atis.

πτωχεύω 1) = προσαιτῶ ἐπαιτῶ, mendico, -are. 2) = πτωχός εἰμι, pauper, inops sum. *3) νοσεῖ. = χρεωκοπέω, creditoribus decoquo.

πτωχίζω, mendicium reddo.

πτωχικός 1) mendico conveniens. 2) pauperinus, a, um.

πτωχικῶς 1) mendice. *2) = πτωχικά, misere.

πτωχοκομεῖον, τό, domus mendicorum; domus pauporum. [dens.

πτωχοποιός, ὄν, mendicium reddens.

πτωχός, ἡ, ὄν. 1) ἐπαίτης, mendicus, a, um. 2) = πένης, pauper,

πυγαῖος, ad nates pertinens.

πυγή, ἡ, nates, ium, θ. puga, θ. **πυγίζω** τενάτ᾽ paedico aliquem.

πυγιστής, δ, paedico, á.

πυγμαῖος, pygmaeus, a, um.

πυγμαχέω, ᾧ, pugilatu decerto.

πυγμαχία, ἡ, pugitatus, -us, á.

πυγμαχος, δ, pugil, -ilis, á.

πυγμή, ἡ. 1) pugnus, -i, á. 2) = πυγμαχία, pugilatus, -us, á.

πυγολαμπίς, ἡ, cicindela, θ.

πυελίς, ἡ, cavitas annuli.

πύελος, ἡ, solium balneare.

πυετία, ἡ, coagulum, -i, οὐ.

πύεομαι -οὔμαι, suppurō, -are.

πύησις, ἡ, suppuratio.

πυθεδών, ἡ, putredo, -inis, θ.

πυθεῖον, τό, oraculum, -i, οὐ.

πυθμήν, δ, fundus, -i, á. δ πυθμήν τῆς θαλάσσης, fundus maris; πυθμῆν οκεῖους, fundus vasi.

πύθω, putrefacio, -ere. **πύθομαι**, putresco, -ere.

πυκνά, crebro; frequenter.

πυκνός, ἡ, ὄν. 1) densus, a, um. 2) = συνεγής, densus a, um. 3) = σπυγρός, frequens, -nis. 4) γούς πυκνός, mens prudens.

πυκνότερον, ἐπίρ. crebrius.

πυκνότης, ἡ. 1) densitas, θ. spissitudo, θ. 2) crebritas, θ.

πυκνόφυλλος, ὄν, densus foliis.

πυκνώ -ᾧ, denso (aliquid).

πύκνωμα, τό = πυκνότης.

πυκνώς, dense, spissio.

πύκνωσις, ἡ, densatio, θ.

πυκνωτικός, ἡ, ὄν, densandi vim habens.

πύκτης, δ, pugil, -ilis, á.

πυκτικός, ἡ, ὄν, pugilatui aptus, a, um, ἡ πυκτική, ars pugilis.

πυκτομαχέω -ᾧ, pugilor, -ari.

πυλαγορέω -ᾧ, pylagoras sum.

πυλαϊκός, ἡ, ὄν, pylaicus, a, um.

πυλαίτης, δ, custos portae.

πύλη, ἡ. 1) porta, -ae, θ. 2) Πύλαι (Θερμοπύλαι), Pylae, -arum, θ. 3) = τὰ στενά, portae.

πυλουργός, δ, ἡ, custos portae.

πυλώ -ᾧ, portis munio.

πυλών 1) vestibulum, -i, οὐ. 2) porta, -ae, θ. ostium, -i, οὐ.

πυλωρέω -ᾧ, custos portae sum.

πυλωρός, δ. 1) custos portae. 2) meatus ventriculi inferior.

πυνθάνομαι 1) audio, -ire; intelligo, -ere; cognosco, ere. 2) certior fio. 3) — τι (παρά) τινος, quaero (-sivi, -ere), aliquid ab (ex de) aliquo.

πύξ, pugnis.

πυξών, δ, buxetum, -i, οὐ.

πυξίδιον, τό, pyxidicula, θ.

πύξιμος, ἡ, ὄν, πυξώδης, ες,

πυξοειδής, ες, **πυξόχρους**, οὖν, buxeus, a, um.

πυξίον, τό, tabella scriptoria.

πυξίς, ἡ, puxis, -idis, θ.

πύξος, δ, buxus, -i, θ.

πυσοειδής, ες, puri similis.

πύον τό, pus; puris, οὐ.

πύω -ᾧ, suppurō, -are.

πύρ, τό, ignis, -is, á.

πυρά, ἡ, pyra, θ. rogas, á.

πυράγχα, ἡ, forceps, -ipis, θ.

πυρακτέω -ᾧ, **πυρακτώ** -ᾧ, candefacio, -ere, aliquid — οὔμαι, candefio (-factus sum).

πυράκτωσις, ἡ. 1) actio candefaciendi. 2) incendium, οὐ.

πυραμικός, pyramicus, a, um.

πυραμίς, ἡ, pyramis, -idis, θ.

πυραμοειδής, ες, pyramidatus.

πυραυγής, ες, igni fulgens.

πύραυνον, τό, igniarium, -i, οὐ.

πυραύστης, δ, pyrausta, -ae, θ.

πυργηδόν, in modum turris.

πύργινος, ὄν, turresus, a, um.

πυργίον, **πυργίδιον**, τό, **πυργίσκος**, δ, turricula, -ae, θ.

πυργοειδής, *ές*, turri similis; turritus, a, um.

πυργοποιέω -*ῶ*, turrifico, -are.

πυργοποιά, *ή*, turris structura.

πύργος, *δ*, turris, -is, *θ*.

πυργωτός, *ή, όν*, turritus, a, um.

πυρτεῖον, *τό*, igniarium, *οὔ*.

πυρεκβόλος, ignivomus, a, um.

πύρεξις, *ή*, accessio febris.

πυρέσσω και πυρέττω, febrim habeo; febrío, febrifico.

πυρετός, *δ*, febris, -e.

πυρετώδης, *ές*· 1) febriculosus, a, um· 2) = θερμονογός, calidus.

πυρετωδώς, calide.

πυρήν, *δ*, nucleus, -i, *ά*.

πυρίλιμα, *τό*, fomentum, *οὔ*.

πυρίλασις, *ή*, fomentatio, *θ*.

πυρίσφθος, *ον*, igni coctus, a, um.

πυρίκαιστος, *ον*, πυρίκαιτος, *ον*, igni exustus, a, um.

πυριλαμπής, *ές*, igni splendens.

πύρινος, *η, ον*, igneus, a, um.

πύριμος, *ή* πύριμος (*δ* πυρός), triticeus, a, um. [*ή* exhabans.

πυρίπνουσ, *ονν*, ignem spirans

πυρίτης λίθος, pyrites lapis.

*πυρίτις, *ή*, pyrites pulvis, pyritis, -idis, *θ*.

πυριφλεγέθων, igni ardens || — (ποτ.) Pyriphlegethon.

πυριφλεγής, *ές*, igni ardens.

πυριφλεκτος, *ον*, igni combustus.

πυρκαϊά, *ή*, incendium, -ii, *οὔ*.

πυροβόλος, *ον*, ignes jaculans·

*τό — *ον*, tormentum (bellicum).

πυροειδής, *ές*, igni similis, e.

πυροειδώς, ignea specie.

πυρόεις, *εσσα, εν*, ignitus, a, um. igneus, a, um.

πυρολαβίς, *ή*, forceps, -ipis, *θ*.

πυρομαντία, *ή*, divinatio ex igni; ignispicium, -ii, *ά*.

πυρόμαντις, ex igni divinans.

πυρός, *δ*, triticum, -i, *ά*.

πυρός (= σίτος), *δ*, triticum, *οὔ*.

πυροφόρος, *ον*· 1) ignifer, a, um· 2) triticum ferens.

πυρόχρως, *δ, ή*, igneus, a, um.

πυρόω -*ῶ*, ignio, -ire, aliquid; accendo, -ere, aliquid; — *οὔμαι*, ignesco, -ere; calesco, -ere.

πυρπολέω -*ῶ*, incendio conflagro aliquid, igni vasto aliquid; — *οὔμαι* (ἐπυρπολήθην), incendio (igni) conflagor, *ή* *οὔδ*. conflagro.

πυρπόλησις, *ή*· 1) conflagratio, -onis, *θ*. 2) incendium, -ii, *οὔ*.

πυρπόλος, *δ*, incendiarius, -ii, *ά*.

πυρρίχη, *ή*, pyrricha, -ae, *θ*.

πυρρίχιος πούς, pyrrichius.

πυρρόθριξ, πυρρότριχος, qui rutila comâ est.

πυρρός, *ά, όν*, fulvus, rufus, rutilus, flavus, a, um.

πυρρότης, *ή*, color rutilus.

πυρρόω -*ῶ*, rufum facio.

πυρρώδης, *ές*, rubicundus, a, um.

πυρραίνω, rutilo, -are.

πυρρός, *δ*, fax ardens.

πυρσοφόρος, *ον*, ignifer, a, um.

πυρσώδης, *ές*, ignitus, a, um.

πυρφόρος, *ον*, ignifer, a, um.

πυρώδης, *ές*· 1) igneus, a, om·

2) ignitus, a, um· 3) πυρώδεις δ-φθαλμοί, oculi ardentes.

πύρωμα, *τό*, inflammatio, *θ*.

πύρωσις, *ή*, coctio ad ignem.

πυρωτικός, *ή, όν*, urendi vi praeditus, a, um; fervens, -ntis.

πυρωτός, *ή, όν*, ignitus, a, um.

πύστις, *ή*, percontatio, -onis, *θ*.

πυστός, *ή, όν*, notus, a, um.

πυτία, *ή*, coagulum, -i, *οὔ*.

πυτίλω, crebro spuo.

πυώδης, *ές*, purulentus, a, um.

πύωσις, *ή*, suppuratio, *θ*.

πώ· 1) unquam· 2) adhuc· 3) *οὔδεις* *πω*, nullus dum.

πώγων, *δ*, barba, -ae, *θ*.

πωγωνοτρόφος, barbam alens.

πωγωνοφορία, gestatio barbae.

πωγωνοφόρος, *ον*, barbam gergens; barbiger; barbatus.

πωλάριον, *τό*, parvus pullus.

πώλος, *δ*, pullus, -i, *ά*.

πωλέω -*ῶ*, vendo (-didi, -ere) aliquid; venum aliquid do; — *οὔμαι* α') veneo (veni, -ire)· πόσον *πωλείται*; quanti veni? β') prosto (-stisti, -statum), -are.

πώλημα, *τό*, res venalis.

πώλησις, *ή*, venditio, -onis, *θ*.

πωλητήριον, *τό*· 1) = προτήριον,

forum, -i, οὐ. *2) νεολ. — (ύπον. ἔγγραφον), tabulae venditionis.
 πωλητής, ὁ, venditor, -oris, ἄ.
 πωλητικός, ἡ, ὄν, vendax, acis.
 πῶλος, ὁ, pullus, -i, ἄ.
 1. πῶμα, τό, potio, θ. potus, ἄ.
 2. πῶμα, τό, operculum, οὐ.
 πωμάζω καὶ πωματίζω τι, operculo clando aliquid, operculo, a-liquid.

πῶποτε, unquam.
 πωρῶω -ῶ, durum reddo in modum porī. ὀθ. induro ἢ obduro, -are, obcaeco, aliquem ἢ aliquid.
 πωρώδης, ες, tofosus; a, um.
 πώρωσις, ἡ, animi durities; excaecatio, θ. stupor, ἄ.
 1. πῶς, quo modo? quo pacto? qui? qua ratione?
 2. πῶς (ἐγκλ.), quodam modo.

P

P, ρ (ρῶ), τὸ δέκατον ἑβδομον γράμμα, littera P, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ρ' = centum ἢ centesimus, τὸ δὲ ρ = centum millia.

ραβδίζω, virgis caedo (cecdi) aliquid;—ομαι, virgis caedor.

ραβδίνος, ἡ, ὄν, virgeus, a, um.

ραβδίον, τό, virgula, -ae, θ.

ραβδοειδής, ες, virgae similis, e.

ράβδος, ἡ. 1) virga, -ae, θ. 2)

ράβδοι· α') = δέσμαι ράβδων (τῶν ἐν Ρώμῃ ραβδούχων), fascēs, -ium, ἄ. β') lineae in vestibus.

ραβδουχέω -ῶ, virgas ἢ fascēs gesto; cum fascibus praecedo. ὀθ. lictoris officium praesto.

ραβδουχία, ἡ, munus lictoris.

ραβδοῦχος· 1) qui virgam ἢ baculum gestat. 2) ἐν Ρώμῃ, lictor, ἄ.

ράβδωσις, ἡ, stria, striatura, θ.

ραβδωτός, ἡ, ὄν· 1) virgatus, a, um. 2) striatus, a, um.

ραγάς, ραγή, fissura, rima, θ.

ραγαταῖος, α, ὄν, impetuosus, a, um; vi perrumpens.

ραγδαιότης, ἡ, vehementia, θ.

ραγδαίως, impetuose.

ραγίζω, acinos carpo.

ράδαμνος, ὁ, germen, οὐ.

ραδινός, ἡ, ὄν· 1) gracilis, e; mollis, e. 2) agilis, mobilis, e.

ράδιος, α, ὄν· facilis, e.

ραδιουργέω -ῶ· 1) facile ago, (aliquid). 2) male ago· *3) νεολ. machinor, -ari.

ραδιουργία, ἡ· 1) scelus, -eris, οὐ.

faciui, -oris, οὐ. θ. *2) νεολ. occultae artes.

ραδιουργός, ὄν· 1) levis, e; inconsideratus, a, um. 2) sceleratus, malignus, a, um. *3) νεολ.

ραδιοῦχος, ὄν, dolis instructus, a, um.

ραδίως, facile.

ραθυμέω -ῶ, remisso sum animo; negligens sum.

ραθυμία, ἡ, animi remissio, θ. desidia, θ. segnities, -ei, θ.

ραθυμίζω, socordem reddo.

ράθυμος, ὄν, deses, socors.

ραθυμότερον, segnius.

ραθύμως, remisse; segniter.

ραιβός, ἡ, ὄν, incurvus, a, um.

ραιβοσκελής, ες, varus, a, um.

ραιβῶω -ῶ, incurvo, -are.

ραῖζω, melius me habeo.

ραίνω (ἔρρανα), adspergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid aliqua re.

ρακενδύτης, ρακένδυτος, lacera veste indutus, a, um.

ράκιον τό, pannus, -i, ἄ.

ρακοδυτέω -ῶ, ρακενδύτέω -ῶ, pallium lacertum gesto.

ράκος, lacera vestis; pannus.

ρακοφορέω -ῶ, ρήμ. laceram vestem gesto.

ρακόω -ῶ, lacero, -are.

ρακόδης, ες, lacer, era, erum;

pannosus, a, um.

ράμμα, τό· 1) sutura, -ae, θ. 2)

filium, -i, οὐ. acia, -ae, θ.

ράμνος, ἡ, spina alba.

ράμφος, τό, rostrum, -i, οὐ.

ραμφώδης, ες, rostro similis.
 ρανίς, ἡ, gutta, -ae, θ.
 ραντήρ, δ, qui adspersit.
 ραντίλω, adsperso, inspergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid. —ομαι, me adsperso ἢ adspergor.
 ράντισμα, τό, adpersio, θ.
 ραντισμός, δ, adpersio.
 ραντός, ἡ, ὄν, adpersus, a, um.
 ράξ, ἡ, acinus, -i, ἄ.
 ρᾶον, ἐπιρ. facilius.
 ραπίζω· 1) = ραβδίλω, virga ἢ baculo caedo aliquem· 2) = κολαφίλω, alapam infligo (-xi) alicui· 3) —ομαι, mihi alapa infligitur.
 ράπισμα, τό, alapa, -ae, θ.
 ράπτῃς, δ, sartor, ἄ. consutor, ἄ. sarcinator, -oris, ἄ.
 ραπτική, ἡ, ars consuendi; sutura.
 ραπτός, ἡ, ὄν, sutus, consutus, a, um; subtilis, e.
 ράπτῃς, ράπτῃρα, ἡ, sarcinatrix.
 ράπτω, suo, consuo, insuo (-sui, -ere) aliquid.
 ρᾶστος, ἡ, ὄν, facillimus, a, um.
 ραστωνεύω, languere otio.
 ραστώνη, ἡ· 1) facilitas, -atis, θ. 2) relaxatio animi· 3) otium, -ii, οὐ. inertia, -ae, θ.
 ραφάνη, ράφανος, ραφανίς, ἡ, raphanus, -i, ἄ.
 ραφείον, τό, sutrina, -ae, θ.
 ραφεύς, δ, sutor, sartor, ἄ.
 ραφή, ἡ, ραφία, ἡ, sutura θ.
 ραφίς, ἡ, acus, -us, θ.
 ραχιαίος, ἄδ dorsum pertinens.
 ραχίλω, per spinam dissecō.
 ράχῃς, ἡ· 1) — ἄνθρ. τετραπόδων, ὄφρων, spina, -ae, θ. 2) — ὄρους dorsum montis.
 ραχίτης μυελός, spinalis medulla.
 *ραχιτικός, ἡ, ὄν, qui, (quae, quod) morbo dorsi laborat.
 ραχίτις νόσος, morbus dorsi.
 ραψωδέω -ᾶ· 1) rapsodus sum; 2) carmina rhythmice recito.
 ραψωδία, ἡ· 1) rhythmica recitatio carminum, 2) rapsodia, θ.
 ραψωδός, δ, rhapsodiarum recitator; rapsodus, -i, ἄ.
 ρᾶων, ρᾶον, facilius, -ius (-ioris).
 ῥέγκος, ῥέγκος, τό, rhonchus, -i.

ῥέγκω, ῥέγκω, sterto (-ui), -ere.
 ῥεγγώδης, ες, stertens, -ntis.
 ρεῖθρον τό· 1) alveus, ἄ. 2) fluentum, -i, οὐ. flumen, θ. torrens.
 ῥέκτης, δ, efficax in agendo; strenuus, a, um.
 ῥεμβάζω, vagor ἢ fluctuo mente; animo sum districto.
 ῥεμβασμός, δ, vagatio mentis.
 ῥέμβη, ἡ, vagatio, θ.
 ῥεμβώδης, ες, animo districtus.
 ῥεπανός, δ, raphanus, -i, ἄ.
 ῥέπω· 1) ἐπι πλάσσειν. propendeo, -ere; vergo, -ere· 2) συήθ. μεταφ. α') propensus sum ad aliquid· β') me inclino, ἡ (οὐδ.) inclino ad.
 ῥεῦμα, τό· 1) fluentum, οὐ. flumen, οὐ. 2) fluxus, -us, ἄ.
 ῥευματίσσομαι, fluxione infestor.
 ρευματικός, ἡ, ὄν, fluxionibus; obnoxius; rheumaticus, a, um.
 ρευματισμός, δ fluxio, θ.
 ρεῦσις, ἡ, fluxus, ἄ. fluxio θ.
 ρευστικός, ἡ, ὄν, fluxidus, a, um;
 ρευστός, ἡ, ὄν, fluxus, a, um; fluidus, a, um.
 ῥέω (ρεῦσομαι, ἐρούην, ἡ ἔρρεσσα)· 1) fluo (-xi, -xum, -ere)· 2) mano-are.
 ῥήγμα, τό, fissura, θ. rima, θ.
 ῥήγνυμι καὶ ῥηγνύω· 1) frango (-fregi, fractum, -ere) aliquid· 2) rumpo (rupi, ruptum, -ere) aliquid· 3) ῥηγνυμαι, irangor, rumpor, -i.
 ῥήμα· 1) vocabulum, -i, οὐ· 2) verbum, -i, οὐ.
 ρηματικός, ἡ, ὄν, verbalis, e.
 ρηματίον, τό, vocula, ae, θ.
 ῥήξῃς, ἡ, fissio, θ. diruptio, θ. abruptio θ. *μεταφ. discidium, οὐ.
 ῥήσις, dictum, οὐ. sententia, θ.
 ῥητέος a, ὄν, dicentus, a, um.
 ῥητίνη, ἡ, resina, -ae, θ.
 ῥητινίζω, resinam refero.
 ῥητινίτης εἶνος, vinum resinatum.
 ῥητινώω -ᾶ, resinam addo.
 ῥητινώδης, resinosus, a, um.
 ῥητόν, dictum, οὐ. sententia, θ.
 ῥητορεία, ἡ, oratio in qua rhetorica praecepta servantur.
 ῥητορεύω· 1) rhetoricam exerceo· 2) orationem habeo.
 ῥητορικὸς, ἡ, ὄν, oratoricus, rhe-

toricus, a, um; eloquens.
 ρητορικῶς, oratorie.
 ρητός, ἤ, ὄν· 1) dicendus, memorandus 2) = εἰρημένος, dictus.
 ρήτρα, ἤ· 1) dictio, -onis, θ. 2) pactum, -i, οὐ. condicio, θ.
 ρήτωρ, δ· 1) rhetor, -oris, ἄ. 2) orator, -oris, ἄ.
 ρητῶς, certis verbis, diserte.
 *ρηχός, δ, non profundus, τὰ ρηχά, vadum, -i, οὐ.
 ριγέω -ῶ· 1) rigeo, -ero· 2) horreo prae metu, metuo, -ere· 3) = ἀπρακτῶ, frigeo, -ere; deses sum.
 ριγηλός, ἤ, ὄν, rigidus, a, um.
 ρίγος, τό, rigor, ἄ. frigus vehement, ἢ ἀπλ. frigus, ἄ.
 ριγῶω -ῶ, frigeo, algeo, -ere.
 ρίζα, ἤ· 1) radix, -icis, θ. 2) = αἰτία, ἀρχή, stirps, -rpis, θ.
 ριζικός, ἤ, ὄν· 1) ad radicem pertinetis 2) — ἢ μεταβολή, commutatio in totum facta.
 ριζικῶς, penitus; stirpitis.
 ριζιον, ριζιον, τό, radícula, θ.
 ριζοβολέω -ῶ, radices ago.
 ριζοβόλους, ἤ, radicem immisio.
 ριζοβόλος, ον, radices emittens.
 ριζοφαγέω -ῶ, radicibus vescor.
 ριζοφάγος, radicibus vescens.
 ριζοφυτέω -ῶ, radices ago.
 ριζῶω -ῶ· 1) radicibus firmo; stabilio, confirmo (aliquid)· 2) ριζοῦμαι (ριζῶω, οὐδ.), radīcor, -ari; radices capio.
 ριζώδης, ες, radici similis.
 ριζωμα, τό, radicamentum, οὐ.
 ριζωσις, ἤ, radicatio, θ.
 ρικνόομαι -οῦμαι, rugosus fio.
 ρικνός, ἤ, ὄν, ρικνώδης, ες, rugosus, a, um; curvus, a, um.
 ρικνότης, ρικνωσις, rugositas, θ.
 ρίμμα, τό, jactus, -us, ἄ.
 ρίνες, αἱ, nares, -ium, θ. πλ.
 ρινέω -ῶ, limo -are, aliquid.
 ρίνη, ἤ, lima, -ae, θ.
 ρινηλασία, ἤ, fragrantia, θ.
 ρινηλατέω -ῶ, naribus (τ. ε. narium olfactu) indāgo aliquid.
 ρινηλάτης, qui naribus indagat.
 ρίνημα, ρίνισμα, ramentum.
 ρινητήριον, τό, lima, -ae, θ.

ρινητής, δ, limator, -oris, ἄ.
 ρινίζω, limo, -are, aliquid.
 ρινιον, τό, limula, -ae, θ.
 ρινόκερος, rhinoceros, -ōtis, ἄ.
 ρινόμακτρον, τό, mucinum, οὐ.
 ρινοτομέω -ῶ, nasum amputo.
 ρινοτόμος, nasum amputa us.
 ριον, τό, promontorium, -i, οὐ.
 Ριον Rhion ἢ Rhium, -i, οὐ.
 ριπή, ἤ, ictus, jactus, impetus venti, teli, fluminis).
 ριπίδιον, τό, flabellum, οὐ.
 ριπίζω· 1) ventilo, -are· 2) flabelle ventulum factito ἢ facio· 3) sufflando ignem excito, -are.
 ριπίς, ἤ· 1) flabellum, -i, οὐ. 2) ventilabrum, -i, οὐ.
 ριπισμα, τό, ventilatio, -onis, θ.
 ριπισμός, ριπισις, ventilatio, θ.
 ριπιστήριον, τό, flabellum, οὐ.
 ριπτάζω, jacto -are, aliquem ἢ aliquid; —ομαι, jactor (-ctatus sum) febrī, fluctibus.
 ριπτασμός, δ, jactatio, θ.
 ριπτέω -ῶ, idem quod ρίπτω.
 ρίπτω· 1) jacio (-eci, -ere) aliquid· 2) projicio (-eci, -ere) aliquid· 3) conjicio, -ere· 4) —ομαι (ἔρριφθην, ἔρριμμαί), jactor (jactus sum); projicior, conjicior (jectus sum).
 ρίς, ἤ, nasus, -i, ἄ.
 ριφή, ἤ, jactus, -us, ἄ.
 ρίψ, δ· 1) vimen, οὐ. 2) crates viminea· 3) μετφ. ἐπι οὐπὸς πλέω, magno me periculo committo.
 ριπασπία, ἤ, clypei abjectio.
 ριπασπις, clypeo abjecto fugiens
 ριπαύχηγν, δ, cervicem jactans.
 ρίψις, ἤ, projectio, θ. jactus, ἄ.
 ριψοκινδυνέω -ῶ· 1) in pericula me praecipito· *2) γεσελ. —, aleam subeo; periclitor, -ari.
 ριψοκινδυνος, ον, qui se in pericula praecipitat, ad periclitandum projectus, δθ. temerarius.
 ρογαλλίζω, sterto (-ui) -ere.
 ρόγχος, δ, rhonchus, -i, ἄ.
 ροδακινία, ἤ, persica, θ.
 ροδάκινον, τό, malum persicum, duracinum, -i, οὐ.
 ρόδαξ, ἤ, parva rosa.

ροδέα -ῆ, ἦ, frutex rosae; rosa, -ae, θ. rosetum, -i, οὐ.
 ρόδειος, ον, ρόδεος, α, ον, roseus.
 *ροδέλαιον, τό, rosa, -ae, θ.
 ροδεών, δ, rosetum, -i, οὐ.
 ροδίζω· 1) roseo odore tingo, -ere·
 2) roseus fio.
 ρόδιτος, η, ον, rosaceus, a, um.
 ροδίτης οίνος· vinum rosatum.
 ροδοδάκτυλος ἡώς, a, ον, roseos digitos habens aurora.
 ροδοδάφνη, ἦ, rosa laurea.
 ροδοειδής, ἐς, rosae similis.
 ρόδον, τό, rosa, -ae, θ.
 ροδόπνεος, ουσ, ον, roseum odorem spirans.
 ροδοπώλης, δ, rosarum venditor.
 ροδόσταγμα, rosarum liquor.
 *ροδοστεφής, rosis redimitus.
 ροδοφόρος, ον, rosas gerens.
 ροδόχρους, ον, roseus, a, um.
 ροδών, δ, planta rosae.
 ροδωνιά, ἦ, rosetum, -i, οὐ.
 ροή, ἦ, fluxus, -us, δ.
 ροιά, ἦ, malum granatum.
 ροίδιον (ρόδιον) = ροιά.
 ροῖζος, δ, stridor, -oris, δ.
 ροικός, ἦ, ὄν, curvus, a, um.
 ροίτης οίνος· rhoites, -ae, δ.
 ρομβέω -ῶ, ρῆμ. circumago ut rhombum.
 ρομβοειδής, ἐς, ρομβώδης, ἐς, ρ. rhombo similis; rhomboides.
 ρόμβος, δ, rhombus, -i, δ.
 ρομβαία, ἦ, rhomphaea, θ.
 ροῦς, δ, fluxus, δ. flumeu, οὐ.
 ρόπαλον, τό, clava, -ae, θ.
 ροπαλοφόρος, clavam gestans.
 ροπή, ἦ, propensio, inclinatio, θ.
 ρόπτρον, τό· 1) = ρόπαλον, clava, -ae, θ. *2) νεοελ. malleus januae.
 ροφέω ἢ ροφάω -ῶ· 1) = καταπίνω, sorbeo (-bui, -ere) aliquid· 2) = ἐπιπίνω, sorbillo, -are, aliquid.
 ρόφημα, τό, ρόφησις, ἦ· 1) sorbitio, -onis, θ. *2) νεοελ. ρόφημα, sorbillum, -i, οὐ. jus, -uris, οὐ.
 ροφητικός, absorbens, -ntis.
 ροφητός, ἦ, ὄν, sorbilis, e.
 ροχθέω -ῶ, strepitum edo.
 ρόχθος, δ, fluctuum strepitus.
 ροώδης ἐς, fluidus, a, um.

ρύαξ, δ, rivus, -i, δ.
 ρύγχος, τό, rostrum, -i, οὐ.
 ρύδην, ρυδόν, affluenter.
 ρυθμίζω· 1) ad numeros aptos redigo, modulator, -ari, aliquid· 2) tempero; formo, -are· *3) νεοελ. —ομαι πρὸς τὰς περιπτώσεις, temporibus inservio.
 ρυθμικός, rhythmicus, a, um.
 ρυθμικῶς, rhythmice.
 ρυθμιστής, δ, moderator, δ.
 ρυθμοποιός, δ, modulator, δ.
 ρυθμός, δ· 1) modulatus, -us, δ. 2) rhythmus, -i, δ.
 ρυκάνη, ἦ, runcina, -ae, θ.
 ρυκάνησις, runcinandi actio.
 ρῦμα, τό· 1) fluentum, -i, οὐ. 2) remulcum, -i, οὐ.
 ρύμη, ἦ· 1) = ὄρμη, impetus, δ. 2) = ὁδός, via· 3) = συνοικία, vicus, δ.
 ρύμμα, τό· 1) purgamentum, -i, οὐ. 2) lixivium, -ii, οὐ.
 ρυμός, δ, temo, -oris, δ.
 ρυμοτομέω -ῶ πόλιν, in vias (ad amussim) urben secō ἢ partior.
 ρυμοτομία, ἦ, in vias (ad amussim) sectio ἢ partitio (urbis).
 ρυμουλκία -ῶ, remulco.
 ρυμουλκήσις, ρυμουλκία, ἦ, remulcandi (navem) actio.
 ρυμουλκός, δ, remulcus, δ.
 ρύομαι, eripio aliquid e periculo; libero aliquem aliqua re.
 ρυπαίνω, sordido, -are, aliquid μεταφ. turpem et infamen reddo, contamino famam alicujus; —ομαι, sordesco, -ere.
 ρύπαξ, δ, rupex, -icis, δ.
 ρυπαρέομαι, sordidus sum.
 ρυπαρία, ἦ, sorditudo, θ.
 ρυπαρογραφία, ἦ, rerum humilium pictura (ἢ νεοελ. scriptio).
 ρυπαρογράφος, δ, sordidarum, humilium rerum pictor.
 ρυπαρός, α, ὄν, sordidus a um; sordens, -ndis; squalidus.
 ρυπαρότης, ἦ, sorditudo, θ.
 ρυπαρῶς, sordide.
 ρυπάω -ῶ καὶ ρυπῶω -ῶ, sordeo (-ui, -ere); sordidus sum· —ομαι, sordesco, -ere.
 ρύπος, δ, (πληθ.) τὰ ρύπα, sor-

des, -is, θ. squalor, -oris, ἄ.
ρουπτικός, ἡ, ὄν, abluens.
ρούσις, ἡ, fluxus, -us, ἄ.
ρουσός, ἡ, ὄν, rugosus, a, um.
ρουσότης, ἡ, rugositas, θ.
ρουσάω -ᾶ, rugo -are. —οὔμαι,
 rugosus sum.
ρουστήρ, ρύστης, δ, liberator, ἄ.
ρούσσοις, ἡ, rugositas, θ.
ρουσωτός, ρυγοςος, a, um.
ρουτήρ, δ, retinaculum habenae,
 lorum freni.
ρουτιδῶω -ᾶ τι· rugo ἢ corrugo
 aliquid. —οὔμαι, rugo, -are.
ρουτιδώδης, ες, rugatus, a, um;
 ruginosus, a, um.
ρουτιδώμα, τό, ρουτιδώσις, ἡ, ru-
 gatio, -onis, θ. rugositas, θ.
ρουτίς, ἡ, ruga, -ae, θ. αἱ ρουτί-
 δες, rugae, -arum, θ. rugositas, θ.
ρουτός, ἡ, ὄν, fluidus, a, um.
ρωγᾶς, ἡ, rima terrae.
ρωγή, ἡ, fissura, -ae.
ρωγμή, ἡ, rima, -ae, θ.
ρωῖδιον, τό, ἴδε ροῖδιον.
ρωῖθων, δ, naris, -is, θ. *συνήθ.*
οἱ ρωῖθωνες, nares, -ium, θ. *πλ.*
**ρωῖθωνίζω,* nares corrugo.

ρωμαῖζω· 1) Romanis faveo· 2)
 latine loquor.
ρωμαλέος, α, ον, robore praedi-
 tus, a, am; robustus, a, um. *
ρωμαλεότης, δ, robor, οὐ.
ρωμαλέως, ἡ, robuste.
ρώμη, ἡ· 1) robur, ἄ. 2) vis, *πληθ.*
 vires, -ium, θ. fortitudo, -inis, θ.
ρώννυμι και ρωννώω, roboro, -are
 (aliquem ἢ aliquid); *ρώννυμαι,* me
 corroboro ἢ corroboror· *ἔρωννυμαι,*
 valeo, -ere.
ρώξ, ἡ, fissura, -ae, θ.
ρωπογραφία, ἡ, pictura virgulto-
 rum et plantarum.
ρωπογράφος, δ, virgultorum re-
 rumque minutarum pictor.
ρωποπωλέω -ᾶ, scruta vendo ;
 scrutarium facio.
ρωποπώλης, δ, scrutarius, ἄ.
ρώπος, δ, scruta, οὐ. *πληθ.*
ρῶσις, ἡ, robur, οὐ.
ρωστήρ, δ, mallens, -ei, ἄ.
ρωστικός, ῥωστικός, corroborans, -ntis.
ρωχμή, ἡ, ρωχμός, δ, fissura,
 -ae, θ. rima, -ae, θ.
ρώψ, ἡ, virgultum, -i, οὐ. *συνήθ.*
αἱ ρῶπες, virgulta, -orum, οὐ.

Σ

Σ, σ (σίγμα), τὸ Ἰδον, γράμμα.
 litera Σ; ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν
 σ—ducenta, τὸ δὲ σ—ducenta millia
σαβάζω (=βακχεύω), bacchor.
σάβανον, τό, linteum ἢ linteolum
 οὐ. *sabanum ἢ savanum, οὐ.*
σαββατίζω, sabbatizo, -are; sab-
 batum celebroy, -are.
σαββατικός, sabbatarius, a, um.
σαββατισμός, sabbatismus, ἄ.
Σάββατον, τό, Sabbatum, -i, οὐ.
 τὰ σάββατα, hebdomas, θ.
σαβούρρα, ἡ, saburra, -ae, θ.
σάγαρις, ἡ, bipennis (securis).
σάγη, ἡ· 1) tegmen muli ἢ equi·
 2) —σάγμα, clitellae, -arum, θ.
σαγηνεία, piscatus per sagenam.
σαγηνεύς, σαγηνευτήρ, σαγηνη-

τής, δ, qui sagenā piscatur.
**σαγηνευσις, ἡ,* irretendi actio.
σαγηνεύω, sagenā irretio (-ivi,
 ire) aliquem ἢ aliquid, *δθ.* —alicio,
 illicio (-ere); dolis duco aliquem;
 —ομαι, me irretio aliqua re.
σαγήνη, sagena, verriculum.
σάγιον, τό, sagulum, -i, οὐ.
σάγμα, sagma, θ. clitellae.
σαγματοποιός, δ, sagmarius, ἄ.
σαγοπώλης, sagorum propola.
σάγος, ἡ, sagum, -i, οὐ.
σαθρός, ἄ, ὄν· 1) puter, -tris, -tre;
 putridus· 2) debilis, fragilis, e.
σαθρότης, ἡ, fragilitas, -atis, θ.
 debilitas, vitiositas, θ.
σαθρόω -ᾶ, marcidum reddo,
σαθροῦμαι, marcesco, -ere.

σάθρωμα, labes, -is, ὅ.

σαθρῶς, infirme.

σαίνω, caudam moveo.

σαίρω· 1) = σαρῶ, (verro, verri, versum, -ere) aliquid· 2) ore hio· ὀθ.—rideo, ἢ irrideo, -erre.

σακκίον, τό, sacculus, -i, ἄ.

σάκκος, δ, saccus, -i, ἄ.

σακκοφορέω -ῶ, saccum fero.

σακκοφορία, ἡ, sacci gestatio.

σακκοφόρος, ον, saccum ferens.

σάκος, τό, scutum, -i, οὐ.

σακτός, ἡ, ὄν, repletus, a, um.

σάκχαρ, σάκχαρι, σάκχαρον, τό, saccharum, -i, οὐ.

σαλαμάνδρα, ἡ, salamandra, ὅ.

σάλευμα, τό, agitatio, ὅ.

σαλεύω, ῥημ. agito, -are, aliquid; —ομαι, agitor; jactor, -ari.

σάλος, δ, salum, -i, οὐ.

σάλη (ιχθ.), salpa, -ae, ὅ.

σαλπικτής, δ, tubicen, -inis, ὅ.

σάλπιγξ, ἡ· 1) tuba, ae, ὅ. 2) ἡ ἐπικρατής — (τῶν ἰππέων), lituus.

σάλπισμα, τό, tubae sonus.

σαλπιστής, δ, =σαλπικτής.

σαλπιστικός, qui tubā canitur.

σανδάλιον τό, sandalium, οὐ.

σανδαλοποιός, δ, sandaliarius, ἄ.

σανίδιον, τό· 1) tabella, -ae, ὅ. 2) axiculus, -i, ἄ.

σανιδόω -ῶ, tabulis sterno, (-stravi, -ere) aliquid.

σανιδώδης, asseri similis, e.

σανιδωμα, τό, tabulatum, οὐ. tabulatio, ὅ. tabulae, -arum, ὅ.

σανιδωτός, contabulatus, a, um.

σανίς, ἡ, tabula, -ae, ὅ. asser, -eris, ἄ. axis, -is, ἄ. σανίδες, tabulae.

σάξις, ἡ, referendi actio.

*σάπιος, α, ον, puter, -tris, -tre.

σαπρία, ἡ, putredo, ὅ. putor.

σαπρίζω, putreo, -ere.

σαπριῶω -ῶ, putridum reddo.

σαπρός, α, ὄν, puter, -tris, -tre; putridus, a, um.

σαπρότης, ἡ, putor -oris, ἄ.

σαπρώω -ῶ, putridum reddo (a-liquid)· —οῦμαι, putresco.

σάπφειρος, ἡ, sapphirus, -i, ἄ.

σάπων, δ, sapo, -onis, ἄ.

σαρκάζω τινά, amare irrideo aliquem· —ομαι ὑπό τινος, amare irrideor ab aliquo.

σαρκασμός, δ, irrisio amara.

σαρκαστικός, sarcasticus, a, um.

σαρκαστικῶς, modo sarcastico.

σαρκίδιον, σαρκίον, τό, caruncula, ὅ. μετφ. corpusculum, οὐ.

σαρκίζω, carnes carpo.

σαρκικός, ἡ, ὄν, carnalis, e.

σαρκικῶς, carnaliter.

σαρκοβόρος, carnivorus, a, um.

σαρκοκήλη, carnosus ramex.

σαρκοφαγία, ἡ, carnis esus.

1. σαρκοφάγος, ον, carne vescens; carnivorus, a, um.

2. σαρκοφάγος, ἡ, sarcophagus, ἄ.

σαρκόω -ῶ, carnem reddo, in-carno, -are.

σάρκωδης, carnosus, a, um.

σάρκωμα, carnis incrementum.

σάρκωσις, ἡ, carnis generatio.

σαρκοτικός, corporativus, a, um.

σάρξ, ἡ· 1) caro, -rnis, ὅ. pulpa,

-ae, ὅ. 2) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ πνεῦμα, corpus, -oris, ἄ. caro, -rnis,

ὅ. † 3) ἀνθρώπος, homo, -inis, ἄ.

σαρώω -ῶ, verro ἢ everro (verri, versum, -ere); scopis purgo.

σάρωθρον, τό, scopae, arum, ὅ.

πλ. μικρὸν —, scopula, -ae, ὅ.

σάρωμα, τό· 1) quisquiliae, -arum

ὅ. πλ. 2) purgamenta, οὐ. πλ.

σάρωσις, ἡ, actio verrendi; purgatio, -onis, ὅ.

σαρωτής, δ; scoparius, -ii, ἄ.

σατανᾶς, δ, satanas, ae.

σατανικός, ἡ, ὄν, ad Satan pertinens; diabolicus, a, um.

σατανικῶς, modo diabolico.

σατίρα, ἡ, satira, -ae, ὅ. salsum carminum genus.

σατραπεία, ἡ, satrapia, -ae, ὅ.

σατραπεύω, satrapes sum.

σατράπης, δ, satrapes, -is.

σατραπικός, satrapicus, a, um.

σάττω (μέλ. σάξω)· 1) = φορτίζω, onero, -are; onus impono· 2) = πληρῶ, refercio.

σάτυρα, ἡ, ἴδε σατίρα.

σατυρίασις, (γός.) satyriasis, ὅ.

σατυριάω -ῶ, satyriasi laboro.

σατυρίζω, satyricè dico; irrideo (-isi) aliquem ἢ aliquid.

σατυρικός, ἡ, ὄν, satyricus, a, um; dicax ἢ mordax, -acis.

σατυρίσκος, ὁ, satyriscus, ἄ.

*σατυρισμός, ὁ, actio satyricè dicendi; actio irridendi.

σατυριστής, ὁ, poeta satyricus.

σάτυρος, satyrus, ἄ. homo salax.

σαῦρα, ἡ, lacerta, -ae, θ.

σαυροειδής, ἔς, lacertae similis.

σαῦρος, ὁ, lacerta, -ae, θ.

σαντοῦ, σαντής, ἴδε σαντοῦ, κτλ.

σάφα, perspicue.

σαφήνεια, ἡ, perspicuitas, -atis,

θ. claritas, -atis, θ.

σαφηνίζω, explano, aliquid.

σαφηνισμός, ὁ, explanatio, θ.

σαφηνιστικός, ἡ, ὄν, explanato-

rius, a, um; explanans, -ntis.

σαφής, ἔς· 1) clarus, perspicuus,

a, um· 2) planus, a, um.

σαφῶς, perspicue, clare;

σβέννυμι καὶ σβεννώω, exstinguo

(-nxi, -nctum, -ere) aliquid; σβέν-

νυμαί, exstinguor (-nctus sum).

σβέσις, ἡ, exstinctus, -us, ἄ.

σβεστήρ, ὁ, exstinctor, ἄ.

σβεστήριος, α, ὄν, σβεστικός, ἡ,

ὄν, exstinguens -ntis.

σαντοῦ, σεαυτής, tui ipsius, αὐ-

τὸς σεαυτῶ, tibimet ipse.

σέβας τὸ, veneratio, θ. reveren-

tia, θ. observantia, θ.

*σεβάσματα, τὰ, reverentia, ob-

servantia, -ae, θ. salutatio, θ.

σεβάσμιος, α, ὄν, venerabilis, e;

reverendus, a, um.

σεβασμότης, sanctimonia, θ.

σεβασμός, ὁ, veneratio, -onis, θ.

μετὰ σεβασμοῦ, venerabiliter.

σεβαστός, ἡ, ὄν, venerandus, a, um

reverandus, a, um.

σεβαστός, anguste.

σεβόμαι· 1) veneror (-atus sum,

-ari)· 2) revereor (-veritus sum);

observo are, aliquem ἢ aliquid·

*3) — τὸς νόμους, leges vereor.

σειρά, ἡ· 1) series, -ei, θ. linea,

-ae, θ. 2) catena, -ae, θ. funis, -is,

ἄ. *3) νεοεὶ. ordo, -inis, ἄ.

Σειρήν, ἡ, Siren, -enis, θηλ. αὶ

Σειρῆνες, Sirenes, -um, θ. πλ.

σεισάχθεια, ἡ, novae tabulae.

σεισις, motio, θηλ. quaessatio ἢ

concussio, θ. concussus, ἄ.

σεισμός, ὁ, terrae motus.

σεισοπυγίς, ἡ, motacilla, θ.

σειστός, ἡ, ὄν, concussus, a, um.

σεῖστρον, τὸ, sistrum, -i, οὐ.

σειῶ· 1) quatio (quassi, quassum,

-ere) aliquid; moveo (movi, motum,

-ere) aliquid.

σελαγέω -ᾶ, σελαγίζω, splendeo,

-ere; iulgeo, -ere.

σελάγισμα, τὸ, σελαγισμός, ὁ,

splendor, ἄ. fulgor, ἄ.

σέλος, τὸ, jubar, -aris, ἄ. βόρειον

σέλας, jubar boreus.

σέλασμα, σελασμός, splendor.

σέλαχος (σελάχι ιχθ.), ὁ, cartila-

gineum.

σεληναῖος, α, ὄν, lunaris, e.

σελήνη, ἡ, luna, -ae, θ. ἐκλειψις

σελήνης, lunae defectus.

σεληνιάζομαι, εἴμ. morbo comi-

tiali laboro.

σεληνιακός, ἡ, ὄν, lunaris, -e.

σεληνιασμός, morbus comitalis,

σεληνίδιον, τὸ, σεληνίσκος, ὁ,

σεληνίς, ἡ, lunula, -ae, θ.

σεληνοειδής, ἔς, lunae speciem

referens; lunatus, a, um.

σεληνόφως, τὸ, luninae splendor

σελίτινος, ἡ, ὄν, ex apio factus.

σελίτινης ὄλκος, vinum ex apio.

σέλινον, τὸ, apium, -ii, οὐ.

σελίς, ἡ, pagina, -ae, θ.

σέλλα, ἡ, sella, -ae, θ.

σέλημα, τὸ, transtrum, -i, οὐ.

σεμιδαλις, ἡ, simila, -ae, θ.

σεμιδαλίτης ἄρτος, panis ex si-

milâ confectus.

σεμνολόγῶ-ᾶ· 1) graviter ἢ mag-

nifice loquor· 2) jactito, glorio· *3)

νεοεὶ. pudice loquor.

σεμνολόγημα, τὸ, dictum grave,

quo quis se jactitat.

σεμνολογία, ἡ, -tictio gravis, ser-

mo venustus || *sermo pudicus.

σεμνολόγος, ὁ· 1) jactor, -oris,

ἄ. *2) pudicus, a, um.

σεμνοπρέπεια, gravitas decora.

σεμνοπρεπής, venerabilis e.

*σεμνοπρεπῶς, decenter.
 σεμνός, ἡ, ὄν· 1) venerabilis, e; venerandus· 2) gravis, e; decorus, a, um· *3) νοεῖ. modestus, a, um.
 σεμνότης, ἡ· 1) gravitas, θ. 2) reverentia, θ. 3) pudicitia, θ.
 σεμνοτυφία, ἡ, gravitas fastosa.
 σεμνώ -ω, magnificis verbis aliquid exormo.
 σεμνῶναι, venerandum et augustum aliquid reddo; honore et dignitate aliquem afficio· δθ. extollo, -ere -ομαι· α') gravitatem prae me fero; graviter me habeo· β') = κομπάζω, efferor, glorior.
 σέμνωμα, τό, decus, -oris, ἄ.
 Σεπτέμβριος, δ, September, ἄ.
 σεπτός, ἡ, ὄν, venerabilis, e.
 σεπτῶς, anguste; sancte.
 σεῦτλον, τό, beta, -ae, θ.
 σεύω, agito ἢ concito, -are -ομαι, concitor, -ari; fugio, -ere.
 σηκάζω, stabulo includo.
 σηκός, δ· 1) stabulum, -i, οὐ. 2) templum ἢ fanum, -i, οὐ.
 σηκῶν -ω (=σταθμῶ), pondero.
 σηκωμα, τό, libramentum, οὐ.
 σημα, τό, signum, -i, οὐ.
 σηκώνω (ἐσηκωσα), tollo, extollo, attolo, -ere; -ομαι, tollor, extollor; surgo (οὐδ.).
 σημα, τό· 1) signum, -i· 2) monumentum, -i, οὐ. 3) = τάφος, sepulcrum, -i, οὐ.
 σημαία, ἡ, vexillum, -i, οὐ. signum militare ἢ ἀπλ. signum, -i, οὐ.
 σημαίνω (ἐσήμηνα)· 1) signum do· δθ. α') jubeo, -ere impero, -are· β') = προσμαίνω, portendo, -ere· γ') = δηλώ τι, significo, -are aliquid· -ομαι, significor, -ari· 2) = σφραγίζω, signo, -are· *3) — τὸν κώδωνα, aes pulso; campanam pulso.
 σημαιοφόρος, δ, signifer, ἄ.
 σημανσις, ἡ, signi datio.
 σημαντήρ, δ· 1) qui signum dat· 2) annulus signatorius.
 σημαντήριον, τό, sigillum, -i, οὐ.
 σημαντικός, ἡ, ὄν· 1) significans, -ntis; significativus, a, um· *2) νοεῖ. notabilis, e.

σήμαντρον, τό, signum, -i, οὐ. sigillum, -i, οὐ.
 σημασία, ἡ, significatio, θ.
 σημείον, τό· 1) signum, -i, οὐ. 2) = ἡ σημαία, signum militare· 3) = δισημείον, θαῦμα, portentum, οὐ. 4) = γνώρισμα, nota, θ.
 σημειῶν -ω καὶ -οῦμαι, noto, denoto, -are, aliquid; -οῦμαι (παθῆν.) notor (-tatus sum, -ari).
 σημειώδης, ες· 1) significans, -ntis· 2) insignis, e; notabilis, e.
 σημειώσεις, ἡ· 1) notatio -onis, θ. adnotatio, -onis, θ. 2) ἐν βιβλ. nota, -ae, θ. μάλ. ἐν τῇ πληθ. σημειώσεις, notae.
 σημειωτικός, significativus.
 σημειωτός, ἡ, ὄν, signatus, a, um.
 σημερινός, hodiernus, a, um.
 σήμερον, hodie.
 σηπεδών, ἡ, putredo, θ.
 σηπία, ἡ, sepia, -ae, θ.
 σηπίον, τό, os sepiae.
 σηπτικός, putrefaciens.
 σηπτός, ἡ, ὄν, putridus, a, um.
 σήτω, putrefacio, -ere; -ομαι (ἐσάτην, ἐσσηπα), putrefio (-factus sum); putresco, -ere.
 σηράγγιον, τό, caverna, θ.
 σηραγγῶν -ω, excavo, -are.
 σηραγγώδης, cavernosus, a, um.
 σήραξ, ἡ, fissura, rima (-terrae)· caverna, -ae, θ. hiatus (terrae).
 σηρικός, ἡ, ὄν, sericus, a, um, sericeus, a, um.
 σηρικοφόρος, sericatus, a, um.
 σής (σητός), δ, tineae, -ae, θ.
 σησάμινος, sesamius, a, um.
 σησάμη, ἡ, σήσαμον, τό, sesama, -ae, θ. sesamum, -i, οὐ.
 σησαμή, ἡ, placenta e sesamo et melle.
 σησαμίτης, δ, e sesamo factus.
 σησαμοειδής, ες, σησαμώδης, ες, sesamo similis.
 σητόβρωτος, σητόκοπος, ὄν, atinea corrosus, a, um.
 σήψις, ἡ, putrefactio, θ.
 σθεναρός, ἄ, ὄν, robustus, a, um. validus, a, um.
 σθεναρῶς, valide.
 σθένος, τό· 1) robur, -oris, οὐ.

vis. θ. 2) ψυχικόν —, animus, -i, ἄ. fortitudo, -nis, θ. 3) παρτί σθένει, omnibus viribus; omni modo.

σθενόω -ᾶ, roboro, -are.

σθένω, (robore) valeo, -ere.

σιαγών, ἡ, maxilla, -ae, θ.

σιαλίξω, σιαλοχέω -ᾶ, salivam emitto; salivo, -are.

σιαλικός, salivarius, a, um.

σιαλισμός, δ, salivatio, -onis, θ.

σιαλογόνος, ον, ἐπιθ. salivam gignens.

σίαλον τό, saliva, -ae, θ.

σιαλοποιός, salivam excitans.

σιαλώδης, ες, salivus, a, um.

σιάλωμα, τό, saliva, -ae, θ.

σίγα, tacite, ἐπιθ. τό νεοσλ. σιγά, tacite silentio.

σιγάξω, conticescere jubeo.

σιγαλέος, α, ον, tacitus, a, um.

σιγάω -ᾶ. 1) taceo (-cui, -ere).

2) sileo (-lui, -ere).

σιγῆ, tacite; clam.

σιγηλός, ἡ, ὄν, σιγηρός, ἄ, ὄν,

taceus, -ntis; silens, -ntis.

σιγητικός, ἡ, ὄν, tacitus, a, um.

σίγλαι, αἱ, innares, θ.

σίγμα, τό, sigma, -atis, οὐ.

σιγματοειδής, ες, habens formam sigmatis.

σιγμός, δ, stridor, -oris, ἄ.

σίδηρεία, ἡ, tractatio ferri

σίδηρειον τό, officina ferraria.

σίδηρεος -οὔς, ἄ, οὐν, ferreus, a, um (κυρ. και μετφ.).

σίδηρικός, ἡ, ὄν, ferrarius, a, um;

*σίδηρικά, ferramenta.

σίδηριον, ferramentum, οὐ.

σίδηρόδεσμος (*σίδηροδέσμος) ον, ferrea vincula habens.

σίδηρόδετος, ον, ferro vinctus, ἄ. um; ferratus, a, um.

*σίδηρόδρομος, δ, via ferrata.

σίδηρον, τό, idem quod σίδηρος.

σίδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea.

σίδηροπώλης, δ, ferri venditor.

σίδηρος, δ, ferrum, -i, οὐ.

σίδηρουργειον, officina ferraria.

σίδηρουργός, δ, faber, ferrarius.

σίδηροφορέω -ᾶ, ferrum (τ. ἔ. arma), fero.

σίδηροφόρος, ferrum gestans.

σίδηρόω -ᾶ, ferro munio ἢ obduco aliquid.

σίδηρωμα, τό, ferramentum, οὐ.

σίδηρωρυχέιον, τό, feri fodina; ferraria, -ae, θ.

σίελον, σίελος, ἴδε σίαλον.

σίξω, strido, -ere; sibilo, -are.

σικύα, ἡ, cucurbita, ae, θ.

σικυάξω, cucurbito, -are.

σίκυον τό, granum cucumeris.

σίκυος, σικυός, σίκυος, δ, cucumis, -is και eris, ἄ.

σικυώδης, ες, cucumeri similis.

σικυών, δ, locus, cucumeribus consitus.

σικχαίνω, και σικχαίνομαι τι, fastidio (-ivi, -ire) aliquid.

σικχασία, ἡ, taedium, ii, οὐ.

σικχος, τό, fastidium, οὐ.

σικχός, δ, homo fastidiosus.

σιλλαινώ, derideo, -ere.

σιλλογραφέω -ᾶ, scribo sillos.

σιλλογραφία, sillorum scriptio.

σιλλογράφος, δ, sillographus, ἄ.

σίλλος, δ, sillus, -i, ἄ. οὐ.

σίλλω -ᾶ, derideo, -ere.

σίμβλη, ἡ, σίμβλος, δ, σίμβλον,

τό, alveare, -is, οὐ. alvearium, οὐ.

σίμος, ἡ, ὄν, simus, a, um.

σίμοτης, ἡ, naris sima.

σίμόω -ᾶ, simum reddo.

σίμωμα, τό, forma sima.

σινάπι, σινάπιον τό, sinapi.

συναπιζέω ινά, cataplasma e sinapi impono alicui.

σινάπινος, e sinapi factus.

σινασπισμός, δ, cataplasma, e sinapi; sinapismus, -i, ἄ.

σινδόνη, ἡ, sindon, -onis, θ.

σινδόσιον, τό. 1) parva sindon.

2) νεοσλ. linteu, -i, οὐ.

σινδόνη, ἡ, sindon, -onis, θ. linteu, -i, οὐ.

σινδών, ἡ, = σινδόνη.

σίνις, δ, homo noxius.

σίνομαι, noceo, -ere; laedo, -ere.

σίνος, τό, noxa, -ae, θ.

σινωπίς, ἡ, rubrica, -ae, θ.

σίξις, ἡ, sibilus, -i, ἄ.

σιάυρα, ἡ σιάύρα, ἡ, sagum pelliceum; sisurna, -ae, θ.

σιουροφορέω -ᾶ, sisurnam fero.

σιτάρκεια, ἡ, annonae, -ae, θ.
σιταρκέω ᾧ, annonam supposito
σιτάρχης, σίταρχος, δ, annonae
praeiectus.

σιτεία, ἡ, sagina, -ae, θ.
*σιτέμπορος, δ, frumentarius, ἄ.
σιτεντής, δ, saginator, -oris, ἄ.
σιτεντός, ἡ, ὄν, saginatus, a, um.
σιτεύω, sagino, (aliquem) —ομαι,
vicitio, -are.

σιτέω —ᾧ, sagino, -are, aliquem;
nutrio, -ire —οῦμαι, commedo.

σιτηρέσιον, τό, frumentum, (pro-
stipendio); stipendium, -i, οὐ.

*σιτηρά, τᾶ, diversa frumenti ge-
nera; frumenta, -orum.

σιτίζω, ρημ. nutrio (-ivi, -ire) ali-
quem —ομαι, vescor, -i.

σιτίον, τό, cibus, -i, ἄ.
αίτιμα, σιτισμός, σίτισις, ciba-
tio, -onis, θ. cibus, i, ἄ.

σιτιστός, ἡ, ὄν, ἴδε σιτεντός.
σιτοβολών, δ, horreum, οὐ.

σιτοδεία, ἡ, inopia, frumenti.
largitio.

σιτοδοσία, ἡ frumenti largitio.
σιτολογέω —ᾧ, frumentor, -ari.

σιτολογία, ἡ, frumestatio, θ.
σιτολόγος, δ, frumentator, ἄ.

σιτομετρέω —ᾧ, frumentum de-
metior; frumentum praebeo.

σιτοπομπεία, ἡ, σιτοπόμπιον, τό,
frumenti transmissio, -onis, θ.

σίτος, δ, 1) frumentum, οὐ. 2)
triticum, οὐ. 3) cibus, -i, ἄ. 4) κόκ-
κος σίτου, granum, ἄ.

σιτοφάγος, ἡ, frumento vescens.
σιτοφόρος, ον· 1) frumentum fe-
rens ἢ advehens (camelus)· 2) —
γῆ ἢ ἄγρος, frumentarius ager.

σितόχρους —ους, ουν, colorem fru-
menti habens.

σιττάκη, ἡ, σίττακος, δ, (ψιττα-
κός), sittace, θ. psittacus, ἄ.

σιτών, δ, ager, frumentarius.
σίφων, δ· 1) siphon, -onis, ἄ.

μικρός —, siphunculus, ἄ. 2) tubus.
σιωπάω —ᾧ, sileo, (-ui, ere); τα-
ceo, (-cui, -ere).

σιωπή, ἡ· 1) silentium, -i, οὐ. 2)
taciturnitas.

σιωπηλός, ἡ, ὄν, σιωπηρός, δ,
*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ὄν, taciturnus, a, um, atis θηλ.

σιωπηλῶς, σιωπηρῶς, tacite.

σιώπησις, ἡ, taciturnitas, θ.

σκαίος, ἄ, ὄν, scaevus, a, um·

δθ. rusticus, ineptas, a, um.

σκαϊότης, ἡ, scaevitas, -atis, θ.

ruditas rusticitatis.

σκαϊῶς, sinistrae; ineptae.

σκαλεία, ἡ, sarritio, -onis, θ.

σκάλευθρον, τό, surculum, οὐ.

σκάλευμα, sarritio, θ.

σκαλευτής, δ, sarritor, -oris, ἄ.

σκάλευσις, ἡ, sarritura, θ.

σκαλεύω, fodio, (-odi, -ere), ἐν-
τεῦθ. = examino, -are aliquid.

σκαληνός, ἡ, ὄν, inaequalis, -e;

σκαλίζω, sarrio (-rui-), -ire, sar-
culo circumcirca sarrio aliquid.

σκάλισις, ἡ, σκαλισμός, δ, sar-
ritio, -onis, θ. sarritura, -ae, θ.

σκαλίσ, ἡ, σκαλιστήριον, τό, sar-
culum, -i, οὐ.

σκαλμός, δ, scalmus, i, ἄ.

σκάλωμα, τό, gradus instar sca-
lae· δθ. νεοελ. α') actio scandendi·

β') μετφ. mora, ae, θ.

σκάμμα, τό· 1) fossa ἢ θ. 2) τῆς

παλαιστρας—, scamma, θ.

σκανδάλη, ἡ, decipula, -ae, θ.

σκανδαλίζω, scandalum praedeo;
sum scandalum —ομαι, offendor (of-
fensus sum).

σκανδαλον, τό, scandalum, -i,

pravum exemplum.

*σκανδαλώδης βίος, vita mali e-
xempli.

*σκανδαλωδώς, turpiter; probose.

σκαπαρεύς, δ, fossor, -oris; ἄ.

σκαπάνη, ἡ, ligo, -onis, ἄ.

σκαπτέος, iodiendus, a, um.

σκαπτήρ, δ, fossor, -oris, ἄ.

σκάπτω· 1) fotio (fodi fossum,
ere)· 2) τὰ ἐσκαμμένα, fossa, quae
pentathlis terminus erat salienti·

δθ· ἡ παροιμ. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα

πηδῆν, terminus transilio· *3) νεοελ.

σκάπτει μόνος τον τὸν λάκκον, sibi
mortem accelerat.

σκαρδαμυκτής, δ, qui nictat.

σκαρδαμυκτί, nictantibus oculis.

σκαρδαμύσσω καὶ —ττω, nicto,

-are καὶ nictor, -ari.

σκαρθμός, ὁ, saltus, -us, ἄ.
 σκαρίζω, salio, -ire.
 σκαρισμός, ὁ, saltus, -us, ἄ.
 σκαριφήματα, τὰ· 1) lineamenta·
 2) nugae tenues philosophorum.
 σκάρφη, ἡ, alleborum nigrum.
 σκασμός, ὁ· 1) claudicatio, -onis,
 *2) νεοελ. ἐπιφών. σκασμός! silen-
 tium! tace! tacete!
 *σκατόν, τό, merda, -ae, θ.
 σκαφεῖον, τό, liger -onis, ἄ.
 σκαφεύω, fodio, -ere.
 σκαφεύς, σκαφευτής, ὁ, fossor.
 σκάφη, ἡ· 1) scapha, cymba, -ae,
 θ. 2) alveus, -i, ἄ. 3) πρὸς ζύμ.
 magis, -idis, θ. magida, -ae, θ.
 σκαφή, ἡ, fossa, θ. fossio, θ.
 σκαφίδιον, τό, scaphula.
 σκαφίς, ἡ· 1) scaphula, -ae, θ.
 2) alveus, -i, ἄ.
 σκαφοειδής, ἔς, scaphae similis.
 σκάφος, τό, scapha, -ae, θ. σκά-
 φος νεώς, alveus, -i, ἄ.
 σκεδάννυμι καὶ -ννύω, dissipō,
 dispergo, aliquem ἢ aliquid.
 σκεδασμός, ὁ, dispersio, θ.
 σκεδαστικός, dissipens.
 σκεδαστός, dissipatus, a, um.
 σκελέα, ἡ, tibiale, -is, οὐ.
 σκελετία, ἡ, exsiccatio, θ.
 σκελετεύω, exciccō, -are.
 σκελετόν, τό, scelletus, -i, ἄ.
 σκελετός, ἡ, ὄν, exsiccatus, a,
 um || ὁ — cadaver exsiccatum.
 σκελετώδης, ἔς, scelleto similis.
 σκέλλω, exsicco, -are; arefacio,
 -ere, aliquid; σκέλλομαι (ἐσκλημα),
 aresco, -ere (aridus sum).
 σκέλος, τό, crus, cruris, οὐ.
 σκέμμα, τό, cogitatio.
 σκεπάζω, tego (texti, tectum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid· -ομαι, tegor
 (tectus sum, -i); operior (opertus
 sum, -iri).
 σκέπαρνον, τό, ascia, -ae, θ.
 σκέπας, τό, tegumentum, οὐ.
 σκέπαις, ἡ, operimentum, οὐ.
 σκέπασμα, τό· 1) tegumentum, i,
 οὐ. tegmen, -inis, ἄ. 2) velamen-
 tum, -i, οὐ. amictus, us, ἄ.
 σκεπαστήριος, a, ον, at tegan-
 dum aptus.

σκεπαστής, ὁ, qui tegit· ὄθ. =
 protector, defensor, ἄ.
 σκεπαστικός, tegens, ntis.
 σκεπαστός, tectus, a, um.
 σκέπαστρον, τό, tegumen, οὐ.
 σκεπάζω -ῶ, tego, -ere.
 σκέπη, ἡ· 1) tegumentum, -i, οὐ.
 2) locus tectus· 3) μετφ. protectio,
 -onis, θ.
 *σκεπτικισμός, ὁ, ratio, eorum
 qui contra omnia disserunt.
 σκεπτικός, ἡ, ὄν· 1) in cogita-
 tione defixus· 2) consideratus, a,
 um· 3) φιλόσ. scepticus.
 σκέπτομαι· 1) cogito, (-avi, -are)
 aliquid ἢ de aliqua re· 2) conside-
 ro (-avi, -are) aliquid ἢ de re a-
 liqua· 3) delibero (-avi, -are) ali-
 quid ἢ de re aliqua.
 σκευαγωγέω -ῶ, vasa colligo;
 vasa et utensilia veho.
 σκευάζω, instru, ere.
 σκευασία, ἡ, adparatus, -us, ἄ.
 σκεύασμα, τό· 1) confectio, -onis,
 θ. 2) res confecta.
 σκευαστός, confectus, a, um.
 σκευή, ἡ, adparatus, -us, (quo
 aliquis instructus est)· ὄθ. vesti-
 tus, armatura ornatus κτλ.
 σκευοθήκη, ἡ, vasorum reposi-
 torium.
 σκεῦος, τό, vas, vasis, οὐ.
 σκευοφόρος, ον, qui vasa fert ἢ
 portat· τὰ —α, impedimenta.
 σκευοφυλάκιον, τό, locus custo-
 diendis utensilibus destinatus.
 σκευοφύλαξ, utensilium custos.
 σκευορῶω -ῶ· 1) utensilia, cu-
 stodio· 2) insidias machinor.
 σκευορῶία, ἡ· 1) utensilium co-
 stodia· 2) insidiosum machina-
 mentum.
 σκευορῶς, ὁ, vasorum custos.
 σκέψις, ἡ, cogitatio, -onis, θ.
 consideratio, θ. deliberatio.
 σκηνέω -ῶ· 1) tentorium figo· 2) ὃν
 in tentorio habito.
 σκηνευτής, in tentorio habitans.
 σκηνή, ἡ· 1) ἐν στρατοπέδ. taber-
 naculum, -i, οὐ, tentorium; οὐ.
 2) ἐν θεάτρ. scena, -ae, θ. 3) =
 καλύβη, casa, -ae, θ. 4) † ἐν σκη-

ναῖς δικαίων, in domicilio proborum.
σκηνηκός, ἡ, ὄν, scenicus, a, um;
scenarius, a, um.

σκηνοβατέω -ᾶ, in scenam prodeō
σκηνογραφέω -ᾶ, scenas pingo.
σκηνογραφία, scenographia, ὅ.
σκηνογράφος, qui scenas pingit.
σκηνοειδής, ἔς, tentorio similis.
σκηνοπηγία, ἡ· 1) tentorii con-
fectio· 2) παρ' Ἰουδαίοις, taberna-
culorum festum.

σκηνώω -ᾶ· 1) tentorium figo· 2)
in tentorio habito.

σκήνωμα, τό· 1) tentorium, -ii,
ὄν. † 2) corpus humanum.

σκηπτός, ὁ, fulmen, -inis, ὄν.
σκηπτουχία, ἡ, sceptri gestatio.
σκηπτουχός, sceptifer, a, um.
σκήπτρον, τό, sceptrum, -i, ὄν.
σκήπτω, ῥήμ. nitor, -i; incumbo;
—ομαι· α') = στήριζομαι, fulcio me;
fulcior· β') —ομαι τι = προφασίζο-
μαι, praetexo aliquid.

σκήψις, ἡ, praetextus, -us, ἄ.
σκιά, ἡ· 1) umbra, -ae, ὅ. ἐν σκιᾷ,
in umbra· 2) μετφ. α') περὶ ὄνου
σκιάς μάχονται, de asini umbra (τ.
ἔ. de re frivola), certant· β') τὴν
ἑαυτοῦ σκιάν δέδιεν, umbram suam
timet, suam ipsius umbram me-
tuit· γ') — ἐλευθερίας, libertatis
umbra (non realis)· *δ') tutela.

σκιαγραφέω -ᾶ, adumbro.
σκιαγραφία, ἡ, σκιαγράφημα, τό,
adumbratio, -onis, ὅ.

σκιαγραφικῶς, adumbratim.
σκιάδιον, σκιάδιον, τό· 1) um-
bella, ὅ. 2) umbraculum, ὄν.

σκιαδηφορέω -ᾶ, umbellam fero;
umbraculum gesto.

σκιαδηφόρος, ὄν, umbellam fe-
rens; umbraculum gestens.

σκιάζω· 1) umbro, ἡ in umbro,
-are; umbrā tego (aliquid); μετφ.
velo, -are· *2) νεοιλ. — τινα, terreo
aliquem; —ομαι, pavesco.

σκιαμαχέω -ᾶ· 1) cum umbra
pugno· ὁθ. — inaniter laboro· 2) in
umbraugno, -are.

σκιαμαχία, ἡ, dimicatio cum pu-
gna· ὁθ. dimicatio inanis.

σκιαρός, ἄ, ὄν, umbrosus, a, um.

σκιάς, umbraculum fornicatum.

σκιάσις, ἡ, obumbratio, ὅ.
σκίασμα, τό, σκιασμός, ὁ, obum-
bratio, ὅ. umbra, ὅ.

σκιαστικός, umbram faciens.
σκιατραφέω -ᾶ, in umbra (τ. ἔ.
molliter) nutrio; —οῦμαι, in um-
bra dego.

σκιδναμαι, dissipor, -ari.

σκιερός, umbrosus, a, um.

σκιερώς, adumbratim.

σκίμπους, ὁ, sella plicatilis.

σκινδαλμός, ὁ, scindula, -ae, ὅ.

σκιοειδής, ἔς, umbrae similis.

σκιάεις, εσσα, εν, ἴδε σκιερός.

σκίουρος, ὁ, sciurus, -i, ἄ.

σκιάφως, τό, crepusculum, ὄν.

σκίρον, τό, umbraculum, ὄν.

σκιρρός, ἄ, ὄν, durus, a, um.

σκίρρος, ὁ, scirrus, -i, ἄ.

σκιρρόμαι -οῦμαι (ἐσκιρρομαι),
in scirrhum obduresco.

σκιρρώδης, ἔς, scirrhosus, a, um.

σκίρρωμα, τό, scirrhus, -i, ἄ.

σκιρτάω -ᾶ, salto, -are.

σκίρτησις, ἡ, exsultatio, ὅ.

σκιρτητικός, ἡ, ὄν, ad exsultan-
dum pronus, a, um.

σκιρτητικῶς, exsultanter.

σκιρτοποιέω -ᾶ, saltare facio.

σκιώδης, ἔς, umbrosus, a, um;
opacus, a, um.

σκιωτός, ἡ, ὄν, umbrā tectus.

σκληραγωγέω -ᾶ, dure educo
aliquem; —οῦμαι, labore duror.

σκληραγωγία, ἡ, dura educatio;
labore corporis durities.

σκληρία, ἡ, duritia, -ae, ὅ.

σκληροκάριδος, ὄν, qui duri cor-
dis est; crudelis e.

σκληρός, ἄ, ὄν, durus, a, um;
rigidus, a, um; crudelis, e.

σκληρότης, ἡ, duritia, ὅ.

σκληροτράχηλος, ὄν, rigidae cer-
vicis; contumax, -acis.

σκληρόνωω τι, duro obduro, ali-
quid; —ομαι, duro, (ὄθ.), indu-
resco.

σκολίω, ὁ, culex, -icis, ἄ.

σκολιός, ἄ, ὄν· 1) obliquus, a,
um; tortuosus· 2) perplexus, a, um;
pravus· 3) asper, difficilis, e.

σκολιότης, ἡ· 1) tortuositas, -atis, θ. 2) pravitas, -atis, θ.

σκολιῶς· 1) tortuose oblique· 2) prave, perverse perplexe.

σκολόπενδρα, ἡ, scolopendra, θ. σκόλωψ, δ· 1) palus praeacutus ἢ ἀπλ. palus, -i, ἀ. sudēs, -is, θ. 2)

—σταυρός, crux, -cis, θ.

σκόμβρος, δ, scomber, -bri, ἀ.

*σκόνη, ἡ, pulvis, -eris, ἀ.

*σκορίζω, pulvero aliquid; —ομαι, me pulvero.

σκόπελος, δ, scopulus -i, ἀ.

σκόπευσις, ἡ· 1) contemplatio, θ. *2) γεοελ. actio collineandi.

σκοπευτήριον, τό· 1) specula, -ae, θ. *2) γεοελ. institutum scopi.

σκοπευτής, δ· 1) speculator, ἀ. *2) γεοελ. collineator, ἀ.

σκοπεύω· 1) speculor, -ari; contem-
plor, -ari· *2) γεοελ. α') =
προτίθεμαι τι, in mente est mihi
(cogito) aliquid facere· β') ἐπὶ
σκοπὸν βάλλω, collineo (-avi,
-atum, -are).

σκοπέω -ῶ καὶ σκοπέομαι -οῦ-
μαι, (σκένομαι, ἐσκεπάμην, ἐσκεμ-
μαι)· 1) = θεωρῶ, speculor contem-
plor, -ari, aliquid· 2) = παρατηρῶ,
ἐξετάζω, video -ere; exploro, -are,
aliquid· 3) = σκέπτομαι τε, consi-
dero, are, aliquid ἢ de re aliqua·
4) σκόπει μὴ (δπως μὴ)· cave ne.

σκοπή, σκοπιά, ἡ, specula, θ.

σκόπησις, ἡ, contemplatio, θ.

σκοπιάζω, speculor, -ari.

σκόπιμος, ον, qui velut scopus
spectatur; quem velut scopum no-
bis proposuimus· ὀθ. = opportunus,
a, um; commodus, a, um.

*σκοπιμότης, ἡ, opportunitas, θ.
*σκοπίμως, opportune.

σκοπός, δ· 1) = κατάσκοπος, spe-
culator, explorator· 2) scopus, -i,
ἀ. 3) = προαίρεσις, βουλή, voluntas,
-atis, θ. intentio, -onis, θ. con-
silium, οὐ.

σκόρδιον, τό, (βοτ.) scordion, οὐ.

σκόρδον, idem quod σκόροdon.

σκοροδάμη, ἡ, muria allio condita

σκόροdon, τό, allium -ii, οὐ.

σκορπίζω, dissipor (-avi, -are, dis-

pergo (-si, -ere) alicquem ἢ aliquid·
—ομαι, dissipor.

σκορπίος, δ, scorpius, ἀ.

σκοτάζω, noctesco, -ere.

σκοταῖος, tenebricosus, a, um.

σκοτασμός, δ, caligo, -inis, θ.

σκοτεινός, ἡ, ὄν, tenebrosus, a,
um; obscurus, a, um.

σκοτεινότης, ἡ, obscuritas, θ.

σκοτεινῶς, obscure.

σκοτία, ἡ, tenebrae, θ. πλ.

σκοτίζω· 1) obscuro, -are, tene-
bras obduco, -ere· 2) μετφ. — τὴν
διάνοιαν, menti calliginem offundo.
3) —ομαι· α') tenebricos, -ari· β')

ἐσκοτισμένοι τεττὴ διανοία, quorum
mens et intellectus obtenebratus
et obscuratus est.

σκοτισμός, δ, obscuratio, θ.

σκοτοδίη, σκοτοδιγία, ἡ, vertigo.

σκότος, δ, τό· 1) tenebrae, -arum·
θ. μετφ. ἐν σκότει εἰμί, in tenebris
versor, τ'· ἔ. ignoror· 2) caligo,
-inis, θ.

σκοτώ -ῶ (= σκότος ποιῶ)· te-
nebras obduco —ομαι, tenebra-
sco, -ere, vertiginor, -ari.

σκότωμα, τό· 1) = σκοτοδιγία, ver-
tigo, -inis, θ. *2) γεοελ. caedes, -is.

*σκότωμός, δ, caedes, -is, θ.

σκότωσις, ἡ· 1) obscuratio, -onis,
θ. 2) = σκοτοδιγία, vertigo -inis, θ.

σκύβαλον, τό· 1) acus, -eris, οὐ.

2) stercus, οὐ. 3) μετφ. = συρφετός,
quisquiliae, θ. faex, θ.

σκύζα, ἡ, catulitio, -onis, θ.

σκύζομαι, irascor, -i.

Σκύθης, δ, Scythia, -ae, ἀ. ὁ
Σκύθαι, Scythae, arum.

σκυθιστί, scythice.

σκυθρωπάς, vultu tristi sum.

σκυθρωπασμός, δ, vultus tetricus.

σκυθρωπός, ἡ, ὄν, vultu tetricus,
a, um; moestus, a, um.

σκυθρωπότης, ἡ, tetrica facies;
moestitia, -ae, θ.

σκυθρωπῶς, vultu tetrico.

σκύλαξ, δ· 1) catulus, -i, ἀ. 2)
catena collum cingens.

στυλάω -ῶ, spolio, -are.

στυλεία, ἡ, spoliatio, θ.

σύλευμα, τό, spolium, οὐ.

σκύλευσις, ἡ, spoliatio, θ.
 σκυλευτής, δ, spoliator, ἀ.
 σκυλεύω, spolio, -are, aliquem (mortuum).
 σκυλήτρια, ἡ, spoliatrix, θ.
 σκύλλος, δ, cauis, -is, ἀ. θ.
 σκύλον, τό, spodium, -ii, οὐ.
 σκύμνος, δ, catulus, ἀ.
 σκύρον, τό, fragmentum e lapide.
 σκυρώω -ῶ, in lapidem verto.
 σκυρώδης, ες, petrosus, α, um.
 σκυτάλη, ἡ· 1) = ξύλον ῥόπαλον, fustis, is, ἀ. clava, -ae, θ. 2) παρά Λακεδ. scytale, -e, θ.
 σκυτάλον, τό, fustis, -is, ἀ.
 σκυταλώω -ῶ, iustibus aliquem verbero; — οὔμαι ὑπό τινος, iustibās vapulo ad aliquo.
 σκυτεύω, sutor sum.
 σκύτινος, η, ον, e corio factus.
 σκύτος, τό, corium, -ii, οὐ.
 σκυτοτομέω -ῶ, ρῆμ. sutoriam exerceo.
 σκυτοτομικός, ἡ, ὄν, sutrinus, α, um· ἡ —ῆ, sutrina, -ae, θ.
 σκυτοτόμος, δ, sutor, -oris, ἀ.
 σκύφος, δ, τό, scyphus, -i, ἀ.
 σκωληκιάω -ῶ, vermino, -are.
 σκωληκίω, vermem refero.
 σκωληκίον, τό, vermiculus, ἀ.
 σκωληκόβρωτος, ον, a vermibus exesus, α, um.
 σκωληκοειδής, ες, vermiculo similis; vermiculatus, α, um.
 σκωληκώδης, ες, verminosus.
 σκωλήκωσις, ἡ, vermiculatio, θ.
 σκώληξ, δ, vermī, -is, ἀ.
 σκῶμμα, τό, cavillatio, θ.
 σκῶμμων, δ, ἡ, dicax, -acis.
 σκῶπτῆς, δ, cavillator, ἀ.
 σκωπτικός, ἡ, ὄν, irrisorius, α, um; dicaculus, α, um.
 σκωπτικῶς, irrise; dicacule.
 σκῶπτρια, ἡ, cavillatrix, -icis.
 σκῶπτω, cavillor, -ari, aliquem· —ομαι, irrideor (ab aliquo).
 σκῶρ, δ, id quod σκατόν, δ ἴδε.
 σκωρία, ἡ, scoria, -ae, θ.
 σκῶρις, ἡ, cavillatio, -onis, θ.
 σμαράγδινος, η, ον, σμαράγδιος, ον, smaragdinus, α, um.
 σμάραγδος, δ, ἡ, σμαράγδιον, τό,

smaragdus ἢ zmaragdus, ἀ. θ.
 σμαραγέω -ῶ, resono, -are.
 σμαραγή, ἡ, stridor, -or.s, ἀ.
 σμαρίς, ἡ, (ιγθ.), smarī, -idis, θ.
 σμάω -ῶ, abstergo, -ere.
 σμερδαλέος, aspectu terribilis.
 σμηγμα, τό, smegma, οὐ.
 σμηγος, τό, examen, -inis, οὐ.
 σμηγουργός, δ, apiarius, -ii, ἀ.
 σμήχω, abstergo, -ere.
 μικρός, ἀ, ὄν, ἴδε μικρός.
 μικρύνω, ἴδε μικρύνω.
 σμίλη, ἡ, scalprum, -i, οὐ.
 σμίλιον, τό, scalpellum, οὐ.
 σμυρίζω, polio, -ire.
 σμύρος, ἡ (λίθ.), smyris, θ.
 σμύρα, ἡ, myrrha, -re, θ.
 σμύχω, paullatim consumo.
 σμῶδιγξ, σμῶδιξ, ἡ, vibex, -icis, θ.
 σοβαρεύομαι, fastose et superbe me gero.
 σοβαρός, ἀ, ὄν· 1) severus, α, um; gravis, -is· 2) fastosus.
 σοβαρότης, ἡ, gravitas, θ.
 σοβαρῶς, graviter; fastose.
 σοβῶω -ῶ· 1) abigo, -ere, aliquid· 2) insolenter incedo.
 σολοικίζω, soloecismus utor.
 σολοικισμός, δ, soloecismus, ἀ.
 σολοικιστής, δ, soloecista, ἀ.
 σόλοικος, δ, ἡ, qui soloecismis utitur.
 σολοίκως, cum soloecismis.
 σορός, δ, locus, -i, ἀ.
 σός, σή, σόν, tuus, α, um.
 σουδάριον, τό, sudarium, οὐ.
 σοφία, ἡ, sapientia, -ae, θ.
 σοφίζω, sapientem reddo (aliquem) —ομαι (μέσ.)· α') argute aliquid commiscor· β') fraudulenter dico; cavillor, -ari.
 σόφισμα, τό, inventum callidum; commentum, οὐ.
 σοφιστεία, ἡ, ars sophistica.
 σοφιστεύω· 1) sophisticam artem doceo ἢ proiteor· 2) cavillor.
 σοφιστής, δ, sophista, -ae, ἀ.
 σοφιστικός, captiosus, sophisticus· || ἡ —ῆ, sophisticē, θ.
 σοφιστικῶς, sophisticē.
 σοφός, ἡ, ὄν, sapiens, -ntis.
 σοφῶς, sapienter.

σπαθάω -ῶ, profuse infuso.
 σπάθη, ἡ, spatha, -ae, θ.
 σπαθίζω· 1) spatulā agito· 2) gladio percussio.
 σπάθισμα, τό, σπαθισμός, ὁ, percussio, quae fit gladio.
 σπαίρω, palpito, -are.
 σπάλαξ, ὁ talpa, -ae, θ.
 σπάνη, ἡ, paucitas, -atis, θ.
 σπανίζω, rarus sum.
 σπάνιος, α, ον, rarus, a, um.
 σπανιότης, ἡ, raritas, -atis, θ.
 σπάνις, ἡ· 1) penuria, -ae, θ. 2) raritas, θ. paucitas, -atis, θ.
 σπανίως, raro.
 σπανός, ἡ, ὄν, inops (alicujus)· *γεοελ. imperbis.
 σπάρραγμα, τό· 1) frustum avulsum· 2) laceratio, -onis, θ.
 σπαραγμός, ὁ, laceratio, θ.
 σπαρακτής, ὁ, lacerator, ἄ.
 σπάρραξις, ἡ, laceratio, θ.
 σπαράσσω καὶ -ττω, lacero, -are, aliquem ἢ aliquid; —ομαι, laceror ἢ dilaceror -ari.
 σπαραγανάω -ῶ, σπαραγανίζω, fasciis involvo; fasco, -are.
 σπαργάνιον, τό, fasciola, -ae, θ.
 σπάρραγον, τό, fasc. a, -ae, θ.
 σπαραγάνω -ῶ, fasciis involvo.
 σπαργάνωσις, ἡ, (*σπαργάνωμα, τό), involutio in fascias.
 σπαργάω -ῶ· 1) tumeo et distentus sum· 2) salax sum.
 σπάρος (ιχθ.), sparus, -i, ἄ.
 σπάρτον, τό, spartum, -i, οὐ.
 σπάρτοπώλης, spartorum venditor
 σπαρτός, seminatus, a, um.
 σπάρτος, ὁ, ἡ, spartum, -i, οὐ.
 σπάρτοφόρος, sparti ferax.
 *σπάσιμον, τό, fractura, -ae, θ.
 σπάσις, ἡ· 1) tractus, -us, ἄ. 2) convulsio, -onis, θ.
 σπάσμα, τό, convulsio, θ.
 σπασμός, ὁ, convulsio, onis, θ.
 spasmus, -i, ἄ.
 σπασμώδης, ες, (*σπασμωδικός, ἡ, ὄν), convulsivus, a, um.
 *σπασμωδικῶς, ἐπίρ. distentione nervorum.
 σπαταλάω -ῶ· 1) = τρυφῶ, lautis epulis victito· *2) γεοελ. = προ-

μαί τι, profundo, effundo, -ere.
 σπατάλη, ἡ, deliciae, θ. lautitiae, θ. *2) γεοελ. sumptus effusi ἢ profusi, ἡ ἀπλ. effusio.
 σπάταλος, ον· 1) luxuriosus· *2) γεοελ. prodigus, profusus, a, um.
 σπάω -ῶ· 1) traho, adtraho, extraho (-xi, -ere) aliquid· δθ. = vello convello, (-ere, aliquid· 2) σπῶμαι ξίφος, evagino, ere) gladium· *3) γεοελ. = κατάνγνυμι, θραύω, frango aliquid.
 σπεῖρα, ἡ· 1) = ἐλιγμός, spira, θ. 2) τάγμα πεζῶν, manipulus.
 σπειρίον, vestimentus tenue.
 σπειρώω -ῶ· 1) = σπαργανῶ· 2) in spiram colligo; —οῦμαι, in spiram me contraho.
 σπεῖρω· 1) semen spargō; semina terrae mando; 2) semino -are, aliquid, μεταφ. σπαρεῖς ἐκ τινος, satus (ex) aliquo.
 σπεῖσις, ἡ, libatio, -onis, θ.
 σπένδω, ρ. libo, -are, aliquid; —ομαι, spondeo, -ere.
 σπέρμα, τό, semen, -inis, οὐ.
 σπερματίζω, semino, -are.
 σπερματικός, seminalis, e.
 σπερματικῶς, per semen.
 σπερμάτιον, parvum semen.
 σπερματώω -ῶ, semino, -are.
 σπερματώδης, ες, seminalis, e.
 σπερμολογέω -ῶ· 1) semen leγο· 2) nugor, -ari; blatero, -are.
 σπερμολογία, ἡ, vaniloquentia, -ae, θ. *πληθ. γεοελ. aniles rumores; rumores falsae.
 σπερμολογικός, nugatorius.
 σπερμολόγος, ὁ, nugator, ἄ.
 σπέρχω, σπέρχομαι (οὐδ.) festino, -are; propero -are.
 σπεύδω· 1) festino, -are· 2) propero, -are· 3) σπεύδω τι, festino, propero, aliquid.
 σπενυστικός, festinabundus.
 σπενυστός, festinatus, a, um.
 σπήλαιον, τό, spelunca, -ae, θ.
 σπίζα, ἡ, fringilla -ae, θ.
 σπιθαμαῖος, σπιθαμαῖος, σπιθαμαε longitudinem habens.
 σπιθαμή, ἡ, spithama -ae, θ.
 σπίλος, ὁ, maculla, θ.

σπιλόω -ῶ, maculo, -are.
 σπιλωτός, maculatus, a, um.
 σπινθήρ, δ, scintilla, -ae, θ.
 σπινθηρίζω, scintillo, -are; scintillas emitto.
 *σπινθηροβολέω -ῶ, ρ. scintillas emitto; scintillo, -are; fulgeo.
 *σπινθηροβόλημα, scintillatio, θ.
 σπινθηροβόλος, ον, scintillans, ntis; scintillas emittens.
 σπίνος, δ, fringilla, -ae, θ.
 *σπίτι, τό, (ἐκ τοῦ hospitium = κατάλυμα· ὄθ.) domus, -us, θ.
 σπλάγχχνεύω· 1) in manus exta sumo· 2) auguror per extra.
 σπλάγχχνον, τό, σπλάγχχνα, τά· 1) viscera, -um, οὐ. πλ. 2) τὰ σπλάγχχνα τῶν ἱερῶων, exta, -orum, οὐ.
 σπλήν, δ, lien, -enis καὶ lienis, -is, ἄ. splen, -enis, ἄ.
 σπληνιάω -ῶ, e splene laboro.
 σπληνικός, lienicus, a, um.
 σπλήνιον, τό, splenium, οὐ.
 σπληνίτις, ἡ, splenica, -ae, θ.
 σπογγάριον, τό, spongiola, θ.
 σπγγίζω, ρημ. spongia detergeo; —ομαι, spongia detergeo.
 σπόγγος, δ, spongia, -ae, θ.
 σπογγώδης, ες, spongiosus.
 σποδιά, ἡ, cinis, -eris, ἄ.
 σποδίξω, sub cinere coquo.
 σπόδιος, cinereus, a, um.
 σποδός, δ, ἡ, cinis, -eris, θ.
 σπονδειακός, spoudaicus, a, um.
 σπονδεῖον, τό, libatorium, οὐ.
 σπονδεῖος, spondeus, a, um.
 σπονδή, ἡ· 1) libatio, -onis, θ. libamentum -i, οὐ. 2) σπονδαί (= συνθήκη), foedus, -eris, οὐ.
 σπονόνυλος, δ vertebra, -ae, θ.
 σπορά, ἡ· 1) satio, θ. satus, -us, ἄ. 2) semen, -inis, οὐ.
 σποράδην, sparsim.
 σποραδικός, palans; vagus.
 *σποραδικῶς, sparsim.
 σπορεύς, σπορευτής, δ, sator, ἄ.
 σπορεύω, semino, -are.
 σπορητός, δ· 1) = σπορά, satio, -onis, θ. 2) tempus sativum
 σπόριμος, ον, sativus, a, um.
 σπόρος, δ· 1) satio, θ. 2) semen, οὐ. sementia, -is, θ.

σπουδάξω· 1) studeo (-ui), -ere· 2) — τι, studiose ago aliquid, studium pono in re· σπουδάξω τινά, studeo, ἢ faveo alicui, magni facio, aestimo aliquem· ὄθ. παθητ. —ομαι, opera mihi navatur, cura mei geritur.
 σπουδαιολόγω -ῶ· 1) de rebus gravibus loquor· 2) gravi et serio sermone utor; serio disputo.
 σπουδαιολογία, oratio seria.
 σπουδαῖος, α, ον· 1) studiosus sedulus, a, um. 2) σνήθ. serius, a, um· 3) ἀντίθ. τῷ πονηρός, probus, a. um· 4) bonus, a, um· 5) gravis, e.
 σπουδαιότης, ἡ· 1) bonitas probita, -atis, θ. 2) serietas, θ.
 σπουδαίως· 1) studiose; diligenter· 2) serio.
 σπούδασμα, τό· 1) studium, ii, 2) res cui studetur.
 σπουδαστής· 1) qui aliqui studet· *2) νεοελ. auditor, ἄ. discipulus, ἄ.
 σπουδαστικός, strenuus, a, um.
 σπουδή, ἡ· 1) = ἐπειξίς, festinatio, -onis; θ. ὄθ. διὰ σπουδῆς, festinanter· 2) sedulitas, -atis, θ. studium, -i, οὐ. || μετὰ σπουδῆς· 1) stutiose β' ἀντίθ. τῷ παιδία, serio· 3) ἡ περὶ τὰ γράμματα—, studium, -i.
 σπουδῆ· 1) festinanter· 2) studiose· 3) aegre, vix.
 στάγδην, guttatim; stillatim.
 στάγμα, τό, gutta stilla, -ae, θ.
 σταγών, ἡ, gutta, θ. stilla, -ae.
 στάδην, stando.
 σταδιοδρομέω -ῶ, stadium curro.
 σταδιοδρόμος, δ, cursor stadii.
 στάδιον, τό, πλ. οἱ στάδιοι· 1) stadium, -ii, οὐ. 2) — ἡ παλαίστρα, stadium, curriculum, -i, οὐ.
 στάδιος, α, ον, statarius, a, um.
 στάξω, stillo, -are.
 σταθερός, ἄ, ὄν· 1) stabilis, e· 2) constans, -ntis.
 σταθερότης, ἡ· stabilitas, -atis, θ. 2) constantia, -ae, θ.
 σταθερῶς, stabiliter.
 *σταθμά, τά, pondera um, οὐ. πλ.
 σταθμάρχης, statione praefectus.
 σταθμάομαι -ῶμαι τι, pondero,

perpendo, -ere, aliquid (κρη. και μεταφ.).

σταθμεύω· 1) stabulor, -ari· *2) in statione maneo.

στάθμη, ἡ, amussis regula, θ.

στάθμησις, ἡ, ponderatio θ.

σταθμητός, ἡ, ὄν· 1) ad amussim exactus, a, um· 2) pondere demensus, a, um.

σταθμιζέω, pondero, -are.

σταθμιστής, θ, ponderator, ἄ.

σταθμός, δ· 1) ἐπὶ κτηνῶν, stabulum, -i, cō. 2) = κατάλυμα, μοσθή, α') statio, θ. β') mansio, θ. 3) ταχυδρο. — (ἢ σιδηροδρομικός), statio θ. 4) = παραστάς, postis -is, ἄ. 5) = ζυγόςσταθμος, ζυγός, statera, -ae, θ. β') = δλκή, pondus, -eris, οὐ. || πλ. τὰ σταθμά, pondera, -um.

στακτή, ἡ stacta, -ae, θ.

*στάκτη, ἡ, cinis, -eris, ἄ.

στακτός, stillatus, a, um.

στάλαγμα, τό, gutta stilla, θ.

σταλαγμός, δ· 1) destillatio, -onis, θ. 2) gutta stilla, -ae, θ.

σταλάζω, stillo, are.

σταλακτικός, ἡ, ὄν, stillans, -ntis.

σταλακτός, ἡ, ὄν stillans, -ntis

σταλάσσω, σταλάττω, σταλάω-ῶ, idem quod, σταλάζω.

σταλτικός, adstringens, ntis.

σταμνάριον, σταμνεῖον, σταμνίον, τό, σταμνίσκος, δ, urceolus, ἄ.

στάμνος, ἡ, urceus, ἄ. urna, θ.

στάξις, ἡ, stillatio, -onis, θ.

στασιάζω, seditionem moveo; dissideo seditione.

στασιάρχης, στασιάρχος, δ, princeps caput, auctor seditionis.

στασιαστής, δ, qui seditiones concitat; seditiosus.

στασιαστικός, ἡ, ὄν, seditiones movens seditiosus.

στασιαστικός, seditiose.

στασιδίον, sedes in ecclesia.

στάσιμος, ὄν, stativus, a, um; stationalis, e; stabilis, e.

στάσις, ἡ· 1) status, -us, ἄ. statio, -onis θ. sedes, -is, θ. 2) = διχοστασία, seditio· 3) factio.

στατήρ, δ, stater, -eris, ἄ.

στατικός, ἡ, ὄν, sistens, -ntis.

στατός, ἡ, ὄν, qui stetit; stativus, a, um; stabilis, e.

σταυροειδής, ἔς, cruci similis.

σταυροειδῶς, in formam crucis.

σταυρός, δ, 1) = χάραξ, vallus, -i, ἄ. 2) crux, crucis, θ.

σταυροφορέω -ῶ, crucem fero.

σταυροφόρος, δ, crucifer, ἄ.

σταυροφύλαξ, δ, crucis custos.

σταυρώω -ῶ· 1) = χαρακῶ, vallo -are, aliquid· 2) — τινα, cruci figo (affigo, suffigo) aliquem; crucio-

σταύρωμα, τό, vallum, οὐ.

σταύρωσις, ἡ· 1) vallorum depectio· 2) crucifixio, -onis, θ.

σταυρωτής, δ, qui cruci affigit.

σταφιδῶω -ῶ, uvas arefacio.

σταφίς, ἡ, uva passa.

σταφυλή, ἡ, uva, -ae, θ.

σταφύλιον, τό· 1) uvula -ae, θ. *2) = σταφυλή, uva, -ae, θ.

σταφυλῆς, ἡ, uva, -ae, θ.

σταχυοβολέω -ῶ, spicas emitto.

σταχυολογέω -ῶ, spicas colligo.

σταχυολογία, ἡ, spicilegium, οὐ.

σταχυολόγος, qui spicas colligit.

σταχυόμαι -οῦμαι, spicor.

στάχυς, δ, spica, θ. arista, θ.

σταχυώδης, ες, spicatus, a, um.

στέαρ, τό, sebum, οὐ. adeps.

στεάτινος, ἡ, ὄν, adipalis, e.

στεατώδης, ες, adipatus, a, um.

στεγάζω, tego -ere; aliquid ἢ aliquem; —ομαι, tegor (tectus sum, -i)

στεγανός, ἡ, ὄν· 1) tectus· 2) artus, densus, firmus, a, um.

στεγανός, arte; stricte.

στεγάσις, ἡ, tecti impositio.

στεγάσμα, τό, tegmen, οὐ.

στεγαστής, δ, tector, ἄ.

στεγαστός, tectus, a, um.

στέγη, ἡ· 1) tectum, -i, οὐ. 2) domus, -us, θ.

στεγνός, ἡ, ὄν· 1) = στεγανός, tectus, a, um· ὀθ. τὰ στεγνόν, tectum, domus· *2) νεοελ. = ξηρός, siccus, a, um.

στεγνώω -ῶ· 1) tego, -ere· *2) νεοελ. στεγνώω, sicco, -are, aliquid.

στέγω, tego, -ere.

στειβώ· 1) = πατώ, calco, -are;

στίβω ὁδόν, viam calco. *2) νεοελ. (ex aliqua re) aquam exprimo.

στεριεύω, sterilis sum.

στεῖρος, α, ον, sterilis, e.

στεριῶ -ῶ, sterilem reddo.

στεριῶδης, ες, sterilis, e.

στεριώσεις, ἡ, sterilitas, φ.

στελεός, δ, capulus securis.

στελεῶ -ῶ, capulo instruo.

στελεχῶδης, ες, arboris trunco similis; stipidosus, a, um.

στέλεχος, τό, truncus, -i, ἄ.

στέλλω. 1) instruo, -ere. 2) ἰστία —, vella contraho. 3) = πέμπω, mitto.

στέμμα. 1) = ἰκετηρία, velamentum οὐ. 2) = ταινία ἱερῶν, iniula, φ. vitta, φ. 3) διάδημα βασίλειον, corona, φ.

στέμφυλον, στέμφυλα, vinacea, φ.

στεναγμός, δ, gemitus, -us, ἄ.

στενάζω. 1) gemo (ui, -ere); ingemisco, -ere. 2) suspīro.

στενακτικός, ἡ, ὄν, gemebundus

στενός, ἡ, ὄν. 1) angustus, a, um. τὰ στενά, angustiae, -arum, φ. πλ.

2) arctus ἡ artus, a, um. 3) strictus, a, um.

στενότης, ἡ, angustia, φ.

στενοχωρέω -ῶ, coangusto, -are aliquem; — οὐμαι. α') coarctor intra aliquod spatium. β') angor.

στενοχωρία, ἡ. 1) angustia, φ. 2) angor, β') 3) inopia alicujus rei.

στενόχωρος, angustus; μετφ. ἀνθρώπος —, homo impatiens.

στενοχώρως, anguste.

στενόω -ῶ, coarcto, -are; — οὐμαι, coarctor, contrahor, -i.

στένω, ingemisco, -ere.

στενώδης, ες, angustus, a, um.

στένωμα, τό, angustus locus.

στενωπός, ἡ, angiportus, ἄ.

στένωσις, ἡ, angustia, φ.

στεπτός, ἡ, ὄν, coronatus, a, um στεργῶ. 1) = ἀγαπῶ, amo, ligo. -ere, aliquem. 2) στέργω τινί (ἐπὶ τινί) ἡ τι, acquiesco (in) re aliqua

στερεομετρέω -ῶ, solida metior.

στερομετρία, ἡ, solidorum dimensio; stereometria, -ae, φ.

στερομετρικός, ἡ, ὄν, ad stereometriam pertinens.

στεροποιέω -ῶ, consolido, -are.

στερεός, ἄ, ὄν, solidus, a, um. || ἡ — ἄ, solida terra, τό — ὄν, soliditas, φ.

στερεότης, ἡ, soliditas, φ.

στερεῶ -ῶ, solido, -are; firmo, are, aliquid. — οὐμαι, solidesco, -ere; firmus solidusque fio.

στερέω -ῶ, privo, -are, aliquem aliquare — οὐμαι πως, privor aliqua re; oreor aliqua re.

στερέωμα. 1) firmamentum. † 2) — τό οὐρανοῦ, firmamentum coelum

στερεῶς, solide; firme.

στερεώσεις, ἡ, soliditatio, φ.

στέργσις, ἡ, privatio, φ.

στερητικός, privativus, a, um.

στερητικῶς, privative.

στέριφος, η, ον. 1) solidus, a, um. 2) sterilis, e.

στέργον, τό, pectus, -oris, οὐ.

στέρξις, ἡ, amor sincerus.

στέρομαι, privor, -ari.

στεροπή, ἡ, fulgur, οὐ.

στεροποιέω -ῶ, solidum (aliquid) facio; solido, denso (aliquid).

στερρός, ἄ, ὄν, solidus, a, um; firmus, a, um, durus, a, um.

στερρώω -ῶ, durum facio.

στερρώς, solide, firme; dure.

στέρφος, τό, corium, -ii, οὐ.

στερφῶω -ῶ, corio tego.

στέφανη, ἡ. 1) corona, φ. sertum, οὐ. 2) pinnae murorum.

στέφανιον, τό, στεφανίσκος, δ, corolla, -ae, φ.

στέφανος, δ. 1) corona, -ae, φ. 2) sertum, -i, οὐ. 3) μετφ. ornamentum, οὐ. decus, -oris, οὐ.

στέφανῶω -ῶ. 1) coronō, -are, aliquem; corona redimio (aliquem ἢ aliquid). — οὐμαι, coronō me, coronā mihi tempora cingo, corona mihi redimio. 2) μετφ. honoro, decoro, orno, -are, aliquem ἢ aliquid. † 3) στεφανῶ, — οὐμαι, impono coronas nuptiales, τ. ἔ. matrimonio conjungo ἢ conjungor.

στέφανωμα, τό. 1) coronamentum, -i, οὐ. † 2) nuptiae, -arum, φ.

στέφανωσις, ἡ, coronamen, φ.

στέφανωτής, δ, coronator, ἄ.

στεφανωτικός, coronarius, a, um.
 στέφος, τό, corona, -ae, θ.
 στέφω· 1) corona, -are, aliquem
 ἢ aliquid, corona redimio ἢ ἀπλ.
 redimio (-ivi) aliquem· 2) ἐπὶ πο-
 τηρ. impleo, repleo, -ere· 3) στέ-
 φομαι (ἐοτέφθη), coronor· || ἐστεμ-
 μένος, η, ον, redimitus, a, um; co-
 ronatus, a, um· 4) στέφομαι (ἐστε-
 ψάμην) coronā mihi redimio, me
 coronor· 75) στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ
 Θεοῦ, matrimonio jungitur servus
 Dei.

στέψις, ἡ, coronatio, -onis, θ.
 στηθικός, ἡ, ὄν· 1) pectoralis; e
 *2) νεοελ. pectore laborans.
 στηθόδεσμα, ἡ, στηθόδεσμον, τό,
 δ, στηθόδεσμος, fascia pectoralis.
 στηθος, τό, pectus, -oris, οὐ.
 στηλή, ἡ· 1) columna, -ae, θ. 2)
 — τάφων, cippus, -i, ἄ.
 στηλίδιον, τό, στηλῖς, ἡ, cippus
 parvus; columella, -ae, θ.
 στηλίτευσις, ἡ, inscriptio in cip-
 pum· μεταφ. propositio facinorum
 alicujus, ὄθ. nota, infamia, θ.
 στηλιτεύω, in cippo inscribo· μεταφ.
 facinora alicujus noto et divulgo·
 ὄθ. famam alicujus dehonesto;
 —ομαι, nota, ignominia afficio.
 στηλίτης, δ, columnarius, -i, ἄ.
 στηλόω -ᾶ, cippum erigo; ut cip-
 pum erigo et stabilio, ὄθ. stabili-
 o, -ire, aliquid, μεταφ. affigo me
 alicui rei, dedo me alicui rei;
 —ομαι, immotus sto.

στήμα, τό, stamen, -inis, οὐ.
 στημόνιος, ον, denso stamine.
 στημόνιον, τό, stamen -inis, οὐ.
 στήμων, δ, stamen, -inis, οὐ.
 στήριγμα, τό, fulmentum, -i, οὐ.
 fultura, -ae, θ. furca, θ.
 στηρίζω, 1) stabilio (-ivi, -itum, -ire)
 aliquid; fulcio fulsi (-ire) aliquid;
 firmo, -are, aliquid· *2) νεοελ. στη-
 ρίζομαι· α') fulcior (fultus sum, -i)
 tentia amicorum fultus est· β')
 nitor (nisus ἢ nixus sum, -i).

στιβάξω, calco, -are.
 στιβαρός, ἄ, ὄν, densus, a, um;
 firmus, a, um.
 στιβαρῶς, firme; robuste.

στιβαρότης, ἡ, firmitas, θ.
 στιβάς, ἡ, stratum e frondibus,
 ex gramine; stramentum, οὐ.

στιβη, ἡ, pruna, -ae, θ.
 στιβίζομαι, stibio supercilia fuceo.
 στίβος, δ· 1) = τριβάς, via trita,
 trames, -itis, ἄ. 2) vestigium, οὐ.
 στιγεύς, δ, puncto, -oris, ἄ.
 στίγμα, τό, stigma, -atis, οὐ.
 nota, -ae, θ. nota turpitudinis.
 στιγματίας, δ, stigmatate notatus;
 stigmatias, -ae, ἄ. infamis.

στιγματίζω, stigmata inuro; μεταφ.
 notam turpitudinis inuro; *—ομαι
 (ἐστιγματίζομαι), stigmatate notor (no-
 tatus sum).

στιγμή, ἡ, punctum, -i, οὐ. mo-
 mentum, -i, οὐ.

στίξω· 1) pungo (pupugi, -ere)
 aliquem ἢ aliquid, notis compun-
 go, notis inustis insigno aliquem;
 —ομαι, notis inustis insignor· 2)
 παρὰ τοῖς γραμμ. interpungo.

στικτός, ἡ, ὄν, pñctus, a, um.
 στίλβη, ἡ, nitor, splendor, ἄ.
 στίλβηδών, ἡ, nitor splendor, ἄ.
 στίλβοποιέω -ῶ, στίλβῶω -ῶ, nī-
 tidum (aliquid) reddo.

στίλβος, splendidus, a, um.
 στίλβότης, ἡ, splendor, ἄ.
 στίλβω, niteo (-ui), -ere; splen-
 deo (-ui) -ere.

στίλβωμα, τό, splendor, ἄ.
 στίλβωσις, ἡ, politio, θ. nitor, ἄ.
 στίλβωτής, δ, qui nitet.
 στίλβωτρον, τό, nitela, -ae, θ.
 στίλπνός, ἡ, ὄν, nitidus, a, um;
 splendidus, a, um.

στίλπνότης, ἡ, nitor, -oris, ἄ.
 στίλπνώω -ᾶ, nitidum reddo.
 στίλψις, ἡ, splendor, -oris, ἄ.
 στίξις, ἡ, interpunctio, -onis, θ.
 στίπτός, ἡ, ὄν, calcatus, a, um.
 στίφος, τό, turba, -ae, θ.
 στιχηδόν· 1) in modum versuum·
 2) catervatim· 3) ordine.

στιχήρης, ες, στιχηρός, ἄ, ὄν,
 versus scriptus, a, um.

στιχηρῶς, per versus.
 στιχίζω, ordine dispono.
 στιχομυθία, ἡ, alternis versibus
 responsio (in dramate).

στίχος, δ· 1) — ποιητ. versus, -us
ἀ. 2) versus, τ. ἔ. α') ordo arborum
ἢ vitium β') series militum.

στιχουργέω ᾧ, versificio.

στιχούργημα, carmen, οὐ.

στιχουργία, ἡ, versificatio, θ.

στλεγγίς, ἡ, strigilis, -is, θ.

στλέγγισμα, strigmentum, οὐ.

στοά, ἡ, porticus, -i, θ.

στοιβάζω, stipo struo.

στοίβασις ἢ στοίβασμός, δ· 1)
structio, -onis, θ. 2) strues, -is, θ.

στοίβαστής, δ, qui constipat.

στοιβή, ἡ, acervus, -i, ἀ.

στοιχειακός, elementarius, a, um.

*στοιχειοθετέω -ᾧ, literas dispo-
pono. [sitor]

*στοιχειοθέτης, literarum dispo-

*στοιχειοθέτησις, ἡ, literarum
dispositio.

στοιχείον, τό, elementum, -i, οὐ.
τά —α, α') elementa principia, οὐ.
πλ. β') literae (alphabeti).

στοιχειώω -ᾧ, elementa doceo.

στοιχειώδης, elementarius, a, um

στοιχειωδῶς, elementaliter.

στοιχειώμα, elementum, οὐ.

στοιχέω -ᾧ· 1) ordine procedo·
2) incedo, -ere.

στοιχηδόν, ordine ; ordinatim.

*στοιχημα, pignus, ἀ. sponsio.

*στοιχηματίζω, pignus pono cum
aliquo.

στοιχίζω· 1) indagine cingo· 2)
ordine dispono· 3) νεοελ. ἐπὶ τμη-
ματος, costo, -are.

στοίχος, δ, versus, -us, ἀ. ordo.

στοιχῶδης, ες, secundum ordines
dispositus, a, um.

στολαρχία, ἡ, dignitas ἢ munus
praefecti classis.

στολάρχης, στόλαρχος, δ, dux
classis ; praefectus classis.

στολή· 1) stola, θ. tunica longa
(mulieris)· 2) = κοσμητικὴ ἐσθῆς,
ornamentum, οὐ. 3) — στρατ. ves-
titus militaris· 4) vestitus, -us, ἀ.

*στολίδιον, ornamentum, οὐ.

στολίζω· 1) vestio adparo· 2) νε-
οελ. = κοσμῶ, orno decoro· —ομαι,
ornor.

στολισμός, δ, amictus, a.

στολιστής, δ, vestitor, ἀ.

στόλος, δ· 1) profectio, θ. iter,
-ineris, οὐ. 2) expeditio, θ. 3) ναυ-
τικός στόλος, ἢ ἀπλ. στόλος, navales
copiae, classis, -is, ἀ.

στόμα, τό, os, oris, οὐ.

στομακάκη, ἡ, stomachace, θ.

στομαλγέω -ᾧ, oris dolore laboro ;
indesinenter garrilo.

στομαλία, ἡ, oris dolor.

στοματικός, ad os pertinens.

στομαχικός, stomachicus, a, um.

στόμαχος, δ, stomachus, -i, ἀ.

στόμμον, τό· 1) osculum, -i, οὐ.

2) orificium, ii, οὐ. 3) os, οὐ.

στομόω -ᾧ· 1) os obstruo, -ere·
2) ferrum induro.

στομαζέω, magnifice loquor.

στόμαξ, δ, grandiloquus, ἀ.

στομασμός, στόμφος, δ magni-
loquentia, grandiloquentia, θ.

στομῶδης, ες, latum, os, habens.

στόμμα, τό· 1) id quod exacu-
tum est· 2) id quod duratur acies.

στόμωσις, ἡ, induratio ferri.

στόνος, gemitus (cum fletu).

στοργή, amor affectio ; κνρ. mu-
tuus amor parentum et liberorum.

στορέννυμι, sterno, -ere.

στοχάζομαι· 1) collineo ad scop-
pum, recta, ad scopum tendo μωτφ.
propositum mihi habeo· 2) = ει-
κάζω, conjicio, -ere, conjecturam
facio· *3) νεοελ. = ἡγοῦμαι, puto, -are ;
existimo, -are.

στοχασμός, δ· 1) conjectatio,
-onis, θ. conjectio, -onis, θ. con-
jectura, θ. *2) νεοελ. cogitatio, θ.

στοχαστικός, conjuncturalis, e.

στοχαστικῶς, conjuncturaliter.

στόχος, δ· 1) scopus, -i, ἀ. 2)
conjectura ; -ae, θ.

στραβίζω, strabo sum.

*στραβός, ἡ, ὄν· 1) contortus,
distortus, a, um 2) obliquus, trans-
versus, a, um· 3) = τυφλός, caecus.

στραβών, δ, strabo, -onis, ἀ.

στραγγάλω -ᾧ, στραγγαλίζω,
strangulo, suffoco, aliquem.

στραγγαλισμός, δ, strangulatio, θ.

στραγγίζω, guttatim exprimo, a-
liquid ; stillo aliquid.

στράγγισμα, τό, stillatio, θ.
 στραταρχέω -ῶ, imperator sum.
 στρατάρχης, imperator (exercitūs)
 στραταρχία, ἡ, praefectura exercitūs.
 στρατεία, ἡ· 1) expeditio, -onis, θ. militia, θ. 2) stipendium, οὐ.
 στρατεύμα, τό, exercitus, -us, ἄ.
 στρατεύσιμος, ον, militia aptus, militiae maturus.
 στρατεύσις, expeditio copiarum.
 στρατεύω, στρατεύομαι· 1) expeditionem oheo ἢ suscipio· 2) milito, -are; stipendium facio.
 στρατηγεῖον, praetorium, οὐ.
 στρατηγέω -ῶ, praesum exercitui; dux exercitūs sum.
 στρατήγημα, strategēma, οὐ.
 στρατηγία· 1) praefectura exercitūs; 2) ars imperatoria.
 στρατηγιάω -ῶ, munus imperatoris ampio.
 στρατηγικός, ἡ, ὄν· 1) imperatorius a, um; 2) peritus muneris imperatoris.
 στρατηγικῶς, imperatorie.
 στρατηγίς ναῦς, navis praetoria.
 στρατηγός, δ, dux exercitūs; imperator, ἄ. praetor, ἄ.
 στρατηλατέω -ῶ, exercitum duco
 στρατηλάτης, δ, dux exercitūs.
 στρατιά, ἡ, exercitus, -us, ἄ.
 στρατιώτης, δ, miles, -itis, ἄ.
 στρατιωτικός, militaris, e.
 στρατιωτικῶς, militanter.
 στρατολογέω -ῶ, milites lego.
 στρατολογία, ἡ, delectus, ἄ.
 στρατολόγος, qui delectum habet
 στρατοπεδεία, στρατοπέδευσις· 1) castorum metatio· 2) castra.
 στρατοπεδεύω, στρατοπεδεύομαι, castra metor ἢ pono.
 στρατόπεδον, τό· 1) castra, οὐ. πλ. 2) = ὁ στρατός, exercitus.
 στρατός, ὁ· 1) exercitus, -us, ἄ. 2) copiae, -arum, θ. πλ.
 *στρατών, δ, contubernium, οὐ.
 στρέβλη, ἡ, tormentum, -i, οὐ.
 στρεβλόπους, δ, ἡ, scaurus.
 στρεβλός, ἡ, ὄν· 1) tortus, tortuosus, a, um· 2) perversus, a, um.
 στρεβλότης, ἡ· 1) tortuositas, -atis,

θ. 2) perversitas, -atis, θ.
 στρεβλόω -ῶ· 1) = διαστρέφω, torqueo (torsi, -ere) aliquid· 2) = βασιλίζω τινά, torqueo, torto alicuem· 3) μετφ. deprávo.
 στρέβλωσις, ἡ, tortura, θ.
 στρεβλωτής, δ, tortor, ἄ.
 στρέμμα, τό· 1) tortum, -i, οὐ.
 *2) νεοελ. μέτρον ἀγροῦ, jugum, οὐ.
 στρεπτός, ἡ, ὄν· 1) versilis, e; tortilis, e; tortus, a, nm· 2) οὐσ. δ στρεπτός, torquis, -is, ἄ.
 στρέφω, vertere (-rti, -ere) aliquid; verso (-avi -are) aliquid — ομαι (ἐστράφη)· α') vertor (versus sum, -i); versor (-atus sum, -ari)· β') — ομαι ἐν τινι, versor (occupatus) sum in aliqua re· γ') ἐστραίμαι (πρός τι), vergo ad aliquid.
 στρέψις, ἡ, versio, -onis, θ.
 στρεψοδικέω -ῶ; jus perverto; jus perverto malis artibus.
 *στρεψοδικία, perversio, juris.
 *στρεψοδικός, δ, ἡ, versutus litigator; litigiosus.
 *στρεψοδικώς, subdolis artibus.
 στριφνός, ἡ, ὄν, durus, a, um.
 στροβέω ἢ στρομβέω -ῶ, circumago, -ere; agito, -are.
 στροβιλέω -ῶ, στροβιλίζω, turbineo vortice circumago.
 στρόβιλος, δ· 1) turbo, -inis, ἄ. 2) saltatio in orbem.
 στρόβιλος, ἡ, ον, rotundus.
 στροβλόω -ῶ, circumago, -ere.
 στροβιλώδης, turbinatus, a, um.
 στρογγυλαίνω, στρογγυλεύω, στρογγυλίζω, στρογγύλλω, στρογγυλῶ τι, rotundo, -are, aliquid.
 στρογγύλευμα, τό, res rotunda.
 στρογγυλώδης, στρογγυλοειδής, ἔς, rotundus, a, um.
 στρογγύλλος, rotundus, a, um.
 στρογγυλότης, ἡ, rotunditas, θ.
 στρογγυλόω -ῶ, rotundo, -are.
 στρογγύλω, rotunde.
 στρογγύλωσις, ἡ, rotundatio, θ.
 στρόμβος, δ, turbo, ἄ. strombus, ἄ. conus, -i, ἄ. concha, θ.
 στρομβόω -ῶ, = στροβέω.
 στρουθίον, τό, passerculus, -i, ἄ.
 στρουθίαν, στρουθοκάμηλος, δ,

(avis) struthiocamêlus, á.
 στρουθός, δ, ή, passer, -eris, á.
 στροφαλίω, verto, -ere.
 στροφούς, δ, vertebra, -ae, θ.
 στροφή· 1) = καπή, versura, θ.
 2) — ύμνων και χορών, strophæ.
 στροφίγξ, ή, cardo, -inis, á.
 στρόφιον, τό, strophium, ου.
 στροφίς, ή, spira, -ae, θ.
 στρόφος, δ· 1) funis tortus· 2) νόσος τής κοιλίας, strophus, á.
 στρουφός, acerbus, a, um.
 στρουφότης, ή, acerbitas.
 στρουφόνω -ώ, acerbo (aliquid).
 στρόχνη, ή, στρόχνος, δ, στρόχνον, τό, solanum, -i, ου.
 στρώμα, τό, stratum, ου.
 στρωμή, ή· 1) stratum, stragulum, -i, ου. stramentum, ου. 2) ή τών θεών—, lectisternium, ου.
 στρώννυμι και στρωννύω (έστρωμαι), sterno (-stravi, stratum -ere) aliquid.
 στρωτήρ, στρώτης, δ, strator, á.
 στρωτός, ή, όν, stratus, a, um.
 στυγερός, ά, όν· 1) terribilis, e; horribilis, e 2) odio dignus, odiosus, invisus, a, um.
 στυγερότης, ή, tristitia, maestitia, -ae, θ. saevitas, diritas, θ.
 στυγερώς, horribiliter.
 στυγέω -ώ, odi (aliquem).
 στυγνός, ή, όν, odiosus, invisus, a, um; gravis, fristis, e.
 στυγνότης, ή, maestitia, -ae, θ.
 στύγιος, τό, odium, -ii, ου.
 στυλίτης, δ· 1) in columna stans· 2) στηλιτευόμενος, columnarius, á.
 στυλοβάτης, δ, columnæ basis.
 στύλος, δ· 1) columna, -ae, θ. 2) = τό γραφείον, stilius, -i, á.
 στυλώ -ώ ή -ούμαι τι, columnis ή stilis fulcio aliquid.
 στύλωμα, τό, fulcrum, -i, ου.
 στύλωσις, ή, columnatio, θ.
 στυπείον, τό, stupa, -ae, θ.
 στύπειος, α, ον, στύπινος, η, ον, stupeus, a, um.
 στύπη, ή, stupa, -ae, θ.
 στύπος, τό, stipēs, -itis, á.
 στυπτηρία, ή, alumen, -inis, ου.
 στυπτήριος, α, ον, στυπτικός,

ή, όν, adstrigens, -ntis.
 στύσις, ή, erectio penis.
 στυτικός, penem suscitans.
 στυφός, ή, όν· 1) densus· *2) νεοελ.=στρουφός, asper, a, um.
 στυφότης, ή· 1) densitas, θ. 2) νεοελ. asperitas, acerbitas, θ.
 στύφω τι· 1) adstringo· *2) νεοελ. sucum alicujus rei exprimo.
 στύψις, ή, adstrictio, θ.
 στύω, erigo penem.
 στωκός, ή, όν, ad Stoicam philosophiam pertinens; stoicus.
 στωϊκός, stoice.
 στωμυλεύω, στωμυλέω -ώ, στωμύλλω, σνήθ. —ομαι· loquax sum.
 στωμυλία, ή· 1) garrulitas, -atis, θ. 2) facundia, -ae, θ.
 στωμύλος, ον· 1) garrulus, a, um· 2) facundus, a, um.
 σύ, tu· σύ γε, tu quidem.
 σύαινα, ή, sus, suis, θ.
 συβοτέω -ώ, subulcus sum.
 συβώτης, δ, subulcus, -i, á.
 συβοτικός, subulcis proprius.
 σύγγαμβρος, δ, congener, á.
 συγγένεια, ή, cognatio, θ.
 *συγγενεύω, ρήμ. cognatione aliquem attingo.
 συγγενής, ές, cognatus, a, um; propinquus, a, um.
 συγγενικός· 1) cognatus, a, um· 2) ad cognatos pertinens.
 συγγενικώς, ut cognatos decet.
 συγγενώς, cognatione.
 συγγίνομαι τι· 1) = συντηγάνω τι, convenio (-ire) aliquem· 2) = συνέρχομαι, coeo (-ivi, -ere)· 3) συγγίνομαι γυναικί, coeo cum muliere.
 συγγινώσκω και συγγινώσκω τι· 1) = συμφωνώ τι, consentio (-sensi) cum aliquo· 2) = συγχωρώ, alieni ignosco; alicui culpam condono.
 συγγνώμη· 1) = συμφωνία, consensus, á. 2) — (άμαρτήμ.) venia, θ.
 συγγνώμων, δ, ή, facilis in dando venia δθ. clemens, indulgens.
 συγγνωστός, ή, όν, dignus, cui ignoscetur; venia dignus.
 σύγγραμμα, τό, scriptum, ου.

συγγραμμάτων, τό, opusculum, οὐ.
συγγραφεύς, δ, scriptor, ἄ.
συγγραφή, ἡ 1) = σύνταξις, scriptio, θ. 2) = σύγγραμμα, scriptum, οὐ. 3) = συμβόλαιον, syngrapha, θ.
συγγραφικός, ἡ, ὄν, ad scriptionem ἢ ad scriptorem pertinens.
συγγράφω, conscribo ἢ ἄπλ. scribo (-psi -ere) aliquid.
συγκαθεύδω, concubo, -are.
συγκάθημαι, simul sedeo, sedeo inter alios.
συγκαθίζω, simul colloco.
συγκαθίστημι, una constituo.
συγκαίω, simul uro; —ομαι α') simul (cum alio) uror *β') νεκλ. cutem ambulando ἢ frictione lacero
συγκαλέω -ᾶ, convoco, -are; advoco, ἢ voco, cogo, -ere; —οῦμαι (συνεκλήθη), convocor.
συγκαλύπτω, contego, -ere.
συγκάλυψις, ἡ, occultatio, θ.
συγκάμνω 1) simul laboro, col-laboro, -are. 2) = βοηθᾶ, adjuvo.
συγκαμπή, ἡ, inflexio, -onis, θ.
συγκάμπω, inflecto, -ere.
συγκαταβαίνω, condescendo, -ere, ad alterius captum, ἢ mores me accomodo: demitto me.
συγκαταβάλλω, una impendo.
συγκατάβασις, ἡ, condescensio, θ.
συγκαταβατικός, ἡ, ὄν, condescens, -ntis.
συγκαταβατικῶς, indulgenter.
συγκατάθεσις, ἡ, adssensio, θ. approbatio, -onis, θ.
συγκαταθετικός, assentiens.
συγκαταλέγω, recenseo cum aliis; —ομαι, connumeror, -ari.
***συγκατάνευσις**, ἡ, adssensio, θ.
συγκατανεύω, adsentior, -iri.
συγκαταπίπτω, una concido.
συγκαταριθμέω -ᾶ, una enume-ro; adnumero, -are.
συγκατατίθημι, una depono; —εμαι τινι, adsentior, -iri.
συγκατοικέω -ᾶ, una habito; co-habito, -are (cum alio).
***συγκατοίκησις**, cohabitatio, θ.
***συγκατοίκος**, δ, cohabitor, ἄ.
σύνκειμαι 1) simul positus sum 2) —σνίσταμαι, consto, compositus

sum 3) **συγκείμενα**, pacta, con-venta 4) **συγκείμενος**, η, ὄν, compositus, constitutus, a, um.
συγκεράννυμι τινι τι, commisceo, -ere, aliquid eum re; —ννυμαι (σύνειμι) τινι commisceo alicui.
συγκεφαλαίω -ᾶ, per capita com-plector; summam et breviter re-censeo ἢ exprobo (aliquid).
συγκεφαλαίωσις, ἡ, summaria complexio, collectio per capita, ἔ. brevis rei totius expositio.
συγκεχυμένος, η, ὄν, ἴδε συγγέω.
συγκεχυμένος, confuse.
συγκινέω -ᾶ, una ἢ simul mo-veo, -ere; una agito -are; —ομαι, commoveor, permoveor (-motus sum), -eri.
συγκίνησις, ἡ, commotio.
συγκληρόω -ᾶ, sorte consorcio.
συγκλησία (*σύνκλησις), ἡ, con-vocatio, -onis, θ.
συγκλητικός, senatorius, a, um.
σύνκλητος, ὄν 1) convocatus, a, um 2) ἡ —ος, (ύπον. βουλῆ), se-natus, -us, ἄ.
συγκλινής, ἔς 1) tori consors 2) contra se invicem vergens.
συγκλονέω -ᾶ, conturbo, -are.
συγκλόνησις, ἡ, concussio, θ.
συγκοιμάομαι -ᾶμαι, una cubo ὀθ. = concubo (-bui), -ere.
συγκοιμημα, τό, **συγκοιμησις**, ἡ, concubitus, ἄ. concubitio, θ.
συγκοιμητής, δ, concubitor, ἄ.
συγκοιμίζω, concubere facio.
συγκοινῶ -ᾶ, communico, -are.
συγκοινωνέω -ᾶ 1) una sum par-ticeps 2) νεοελ. com mercium ha-beo cum aliquo.
συγκοινωνία, ἡ 1) participatio, -onis, θ. 2) communitas, -atis, θ. commercium, -ii, οὐ.
συγκοινωνός, ὄν, particeps, -ipis; consors, -ortis; socius, a, um.
σύνκοιτις, ἡ, concubina, -ae, θ.
σύνκοιτος, ὄν, consors tori.
συγκολλᾶω -ᾶ, conglutino, ali-quid; μετφ. compono, consarcino; **συγκεκόλλημαι**, cohaereo.
συγκόλλησις, conglutinatio, θ.
συγκολλητής, conglutinator, ἄ.

συγκολυμβάω -ᾶ, simul nato.
συγκομιδή, convectio, compor-
 tatio, φ. collectio, (irngum), φ.
συγκομιζώ, conveho, comporto.
συγκομιστός, comportatus.
συγκοπή, ἤ· 1) repentinus virium
 defectus; syncope, -es, φ. 2) γραμ.
 syncope, -es, φ.
συγκόπτω· 1) concido (-idi, -isum
 -ere) aliquem ἢ aliquid· δθ. συ-
 κεκομμένος, η, ον, concisus, a, um.
 2) decido, -ere.
σύγκραμα, τό, commistm, σύ.
σύγκρασις, ἡ, commistio, φ.
συγκρατέω -ᾶ, contineo (-tinui
 -ere) aliquid.
συγκρατύνω, corroboreo.
συγκρημιάω, simul praecipito.
συγκρίνω τινά ἢ τί τινι ἢ πρὸς τινα
 ἢ πρὸς τι, aliquem alteri ἢ cum al-
 tero, rem cum re (ἡ rei) comparo,
 compono, confero; —ομαι, compa-
 ror, -ari.
σύγκρισις, ἡ, comparatio, -onis,
 φ. collatio, -onis, φ.
συγκριτικός, comparativus.
συγκριτικῶς, comparando.
σύγκριτος, ον, comparabilis, e.
συγκροτέω -ᾶ· 1) complodo, col-
 lido, -ere· 2) conflo, -are, aliquid·
 δθεν α') instituo, adparo, instruo
 aliquid (convivium, bellum, cho-
 rum)· β') colligo, congreco aliquid
 (copias, milites); —ομαι, α') om-
 nium applausum consequor· β') in-
 struor, -i· *γ') νεοελ. consto ex
 (μετ' ἀφαιρ.)· *δ') νεοελ. μάχη συνε-
 κροτήθη, proelium commissum est.
συγκρότησις, ἡ· 1) coactio, con-
 gregatio (copiarum)· *2) νεοελ. com-
 positio (judicii).
σύγκρουσις, collisio, conflictio.
συγκρούω, collido (-si, -ere) ali-
 quid· συγκρούω (*συγκρούομαι) τινι,
 confligo (-xi, -ere) cum aliquo ἢ
 contra, ἢ adversus aliquem.
συγκρύπτω, occulto, -are.
σύγκρυψις, ἡ, occultatio, φ.
συγκτάομαι -ᾶμαι, una cum alio
 adquiro, aliquid.
συγκυκέω -ᾶ, commisceo.
συγκυκτέω -ᾶ, συγκυκλώω -ᾶ,

circumdo, -are, convolvo, -ere.
συγκυλινδέομαι -οῦμαι (ἀκρασία),
 deditus sum (incontinentiā).
συγκυλίω, una voluto; —ομαι τι,
 una volutor.
συγκυνηγός, δ, venationis socius.
συγκύπτω· 1) simul inclino (ἐπι-
 κωπηλ.)· 2) pariter incumbo ali-
 qua re· 3) incurvus, sum.
συγκυρέω -ᾶ, incido in aliquem,
 ἐν γένει, accido, -ere; eventio.
συγκύρημα, τό, συγκυρία, ἡ, quod
 forte evenit; casus, -us, ᾶ.
συγκυρόω -ᾶ, confirmo, -are.
συγκωμαστής, σύγκωμος, qui si-
 mul comissatur.
συγκωμφδέω -ᾶ, una commediam
 ago; una irideo, -ere.
συγχάιρω· 1) una gaudeo; 2) —
 τινί ἐπὶ τινι, gratulor alicui rem ἢ
 de re; τό συχαίρειν, gradulatio,
 -onis, φ.
συγχάλαω -ᾶ, una remitto.
 *συγχαρητήριος, gratulatorius, a,
 um; —α, gratulationes.
συχαρητικός, gratulatorius.
συχαρητικῶς, gratulorie.
συχαρίζομαι, gratificor, -ari;
συχαρία, συχαρία, τά,
 praemia nuntiatæ laetitiae.
συχημίδζω, una hiberno; —ομαι,
 una tempestate jactor.
συχειροτονέω -ᾶ, una aligo.
συχέω (ἀορ. συνέχεια), confundo
 (-ndi; -usum, -ere); aliquid· μετφ.
 συνταράττω, confundo; —ομαι, con-
 fundor (-fusus sum, -i)· συκεχυ-
 μένος, η, ον, confusus, a, um.
συχορευτής, δ· 1) qui una cum
 alio choros exercet; *2) νεοελ. qui
 una cum alio saltat.
συχορευτήρια, ἡ, quae una cum
 alio saltas.
συχορετώω, una cum alio salto.
συχορηγέω -ᾶ· 1) una praebeo
 sumptus; 2) adjuvo (pecunia, com-
 meatibus, copiis).
συχορηγός, δ, qui una cum alio
 sumptus praebet.
συχθώ -ᾶ, humo congesta tego,
 terra aggesta cooperio.
συχθάομαι -ᾶμαι· 1), itna cum

utor (usus sum, -i) aliqua re 2) ἐπὶ προσώπ. commercium habeo cum aliquo.

σύγχρησις, ἡ 1) communis usus 2) consuetudo familiaris.

σύγχρισμα, unguentum, οὐ.

συγχρίω, simul ungo, -ere.

συγχρονίζω, contemporo, -are.

συγχρονισμός, ὁ, convenientia temporis.

σύγχρονος, ον, contemporaneus, a, um; aequalis, e.

*συγχρόνως, unâ simul.

σύγχροος -ους, ουν, concolor.

*συγχρωτίζομαι, commercium vel consuetudinem familiarem habeo cum aliquo.

συγχρωτισμός, ὁ, commercium.

*συγχύζω 1) confundo, conturbo, pertubo aliquem ἢ aliquid 2) alicui stomachum moveo 3) -ομαι, α' 1) confundor -fusus sum, -i' β') = θνμοῦμαι, stomachor, -ari.

σύγχυσις, ἡ 1) confusio, θ. *2) γεοελ. perturbatio animis.

συγχυτικός, ὁ, ὄν, confundens.

σύγχωμα, τό, congeries, ei, θ.

*συγχώνευσις, ἡ, confusio, θ.

συγχωνεύω 1) conilo, -are, aliquid *2) γεοελ. commisceo, -ere, aliquid; conjungo (-ere aliquid), -ομαι, commisceor conjungor.

συγχώνυμι, συγχωνύω, aggere communio ἢ obruo aliquid.

συγχωρέω -ῶ 1) simul eo 2) μτφ. -ειν, concedo (-cessi, cessum, -ere) alicui α') -ὑπέικω· β') = παραχωρῶ, concedo alicui aliquid γ') συγγινώσκω τινί, alicui ignosco; *3) γεοελ. συγχωρήσατέ μοι νὰ δμιλήσω, perimite mihi ut loquar β') ὁ θεός νὰ τὸν συγχωρήσῃ! deus veniam ei det! γ') παρενθ. συγχώρησόν μοι, cum bona venia ἢ ἀπλ. bonâ veniâ δ') δὲν συγχωρεῖται, non permittetur ἢ non permissum est.

συγχώρημα, τό 1) concessio, -onis θ. 2) venia, -ae, θ.

συγχώρησις, ἡ 1) concessio, θ. 2) indulgentia, θηλ. venia, θ. *3) ζητῶ -οιν, peto ut mihi ignoscatur

*συγχωρητέος, -α, -ον, ignoscen-

du, a, um; veniâ dignus, a, um. συγχωρητικός, ἡ, ὄν, ad veniam dandam propensus, a, um.

συζάω -ῶ, una cum aliquo vivo.

συζεύγνυμι καὶ συζευγνύω, conjungo (-χι, -ctum, -ere); μάλ. conubio conjungo; συζευγμένος, η, ον, conjunctus, a, um.

σύζευξις, ἡ, conjunctio, θ. συζητέω -ῶ, disputo, -are, discepto, -are (de aliqua re).

*συζητήσιμος, controversiosus.

συζητήσεις, ἡ, disputatio, θ.

συζητητής, ὁ, qui disputat.

συζυγέω -ῶ, in eodem ordine (in acie) consisto, -ere.

συζυγία, ἡ 1) ἐν τῇ γραμ. conjunctio, θ. 2) matrimonium, οὐ.

σύζυγος, ὁ, ἡ, conjux, -ugis.

συναλῆς, ἡ, (πτ.) ficedula, θ.

συναμνία, ἡ, morus, -i, θ.

συνάμνον, τό, morum, -i, οὐ.

συνέα -ῆ, ἡ, ficus, -us, θ.

συνκομρέα, ἡ, sycomoros, θ.

συνκόμορον, τό, sycomorom, οὐ.

σῦκον, τό, ficus, -i, ἡ -us, ἄ. θ.

συνκοφάγος, ον, ficus edens.

συνκοφαντέω -ῶ, sycophanta sum;

sycophantor calumniator, -ari.

συνκοφάντης, ὁ, sycophanta, -ae,

ἄ. calumniator, -oris, ἄ.

συνκοφαντία, ἡ, calumnia, θ.

συνκοφαντικός, calumniosus.

συνκοφαντικῶς, calumniose.

συνκοφάντης, σὺνκοφάντρια, ἡ, ca-

lumniatrix, -icis, θ.

συνκόφυλλον, τό, folium ficus.

σουλάω -ῶ, σὺλεῶ, σὺλέω, -ῶ,

spolio, -are (τὰ λεγὰ fana).

σὺλη, ἡ, praeda, -ae, θ.

σὺλημα, τό, spolia, οὐ. πλ.

σὺλησις, ἡ, spoliatio, θ.

σὺλητής, ὁ, spoliator, ἄ.

σὺλητέρα, σὺλητρια, spoliatrix.

σὺλλαβή, ἡ, syllaba, -ae, θ.

σὺλλαβίζω, syllabas connecto.

σὺλλαμβάνω 1) comprehendo

(-ndi, -nsum, -ere) aliquem, ἢ a-

liquid 2) concipio, (-cepi, -cep-

tum, -ere) aliquid 3) παθητ. -ομαι,

(συνελήφθη) comprehendor (-pre-

hensus sum, -i) 4) μέσο. -ομαι

(και συλλαμβάνω) τινί, adjuvo aliquem.

συλλέγω, colligo (-egi, lectum, ere) aliquem —ομαι, colligor.

συλλειτουργέω -ῶ, socius sum in obeundo munere publico.

συλλήβδην, in summa.

συλληπτικός, ή, όν, qui comprehendere potest.

σύλληψις, ή 1) comprehensio, θ. 2) επί γνῶμαι conceptio, θ.

συλλογέος, δ, collector á.

συλλογή, ή 1) collectio, -onis, θ. 2) corpus, -oris, ού.

συλλογίζομαι 1) συμπεραίνω, colligo, ratiocinatione colligo, ratiocinor, (-atus, sum, -ari) 2) λογιζομαι, computo, -are 3) νεοελ. =σκέπτομαι, cogito, -are 4) συλλογισμένος, η, ον, cogitatione detixus, a, um.

συλλογισμός, δ 1) ratiocinatio, -onis, θ. 2) syllogismus, -i, á.

συλλογιστής, δ, ratiocinator, á.

συλλογιστικός, ή, όν, ratiocinans, -ntis; syllogisticus, a, um.

σύλλογος, δ 1) concilium, -i, ού. 2) collegium, -ii, ού.

συλλυπέομαι -οῦμαι, condolesco (-lui, -ere).

*συλλυπητήρια, τά, doloris significatio.

συμβαδίζω una incedo.

συμβαίνω 1) congredior, -i, 2) =paciscor, -i, consentio, -ire, 3) συνήθ. εν τῷ γ' προσ. συμβαίνει (συνέβη) τινί, contingit (contigit, evenit, accidit alicui.

συμβάλλω 1) conjicio, -ere 2) conjungo, -ere 3) ad pugnam committo, -ere 4) —ομαι α') συμβάλλομαι λόγον, sermones confero, loquor, -i, β') χρήματα —ομαι τινι, pecuniam alicui mutuum do γ') —ομαι εις τι, προς τι, confero ad aliquid δ') supputo, -are, conjectura adsequor aliquid *5) νεοελ.

ποιεῖσθαι συμβόλαιον προς τινα, cum aliquo paciscor (pactus rum, -i).

σύμβαμα, συμβάν, τό, accidens, -ntis, ού. casus, -us, á.

συμβασιλεύς, δ socius regni.

*Ελληνο-Λατινικόν Λεξικόν

συμβασιλεύω, una regno. σύμβασις, ή, pacificatio θ.

συμβατήριος, α, ον, συμβασιλεύς, ad pacificationem promptus.

συμβεβηκός, τό, accidens, ού.

συμβιβάζω, concilio ή (μάλλον) reconcilio, -are —ομαι; in gratiam reconcilior, ή άπλ. reconcilior -ari.

συμβίβαιος, ή συμβιβαστικός, δ, reconciliatio gratiae.

συμβεβαστής, δ, conciliator, á.

συμβιβαστικός, ή, όν, pacificatorius, a, um *μετφ. άνθρωπος, συμβιβαστικός, homo commodus.

συμβιβαστικότητας, morum facilitas.

συμβιβαστικός, benevole.

σύμβιος, ον, cum aliquo vivens.

συμβιώω -ῶ, convivo alicui.

συμβίωσις, ή, convictio, θ.

συμβιωτής, δ, victor, á.

σύμβλησις, ή, comparatio, θ.

συμβλητέος, α, ον, conferendus.

συμβλητός, ή, όν, collatus, comparatus, a, um.

συμβοάω -ῶ, simul clamo.

συμβοηθέω -ῶ, auxilium fero.

συμβοηθός, όν, auxiliaris, e.

*συμβολαιογραφεῖον, tabularium.

συμβολαιογράφος, δ, tabellio, -onis, á. tabularius, -ii, ού.

συμβόλαιον, τό 1) pactum, conventum, -i, ού. 2) — όφελις, syngrapha, -ae, θ. 3) tabula, -ae, θ.

συμβολή, ή 1) commissura, -ae, junctura, -ae, θ. 2) congressus, -us, á. 3) συμβολαι (=εξαρος) symbolae, -arum. [a, um.

συμβολικός, ή, όν, aenigmaticus, συμβολικός, symbolic.

σύμβολον, τό, signum, -i, ού. symbolum, -i, ού.

συμβότης, δ, compastor, á.

συμβούλευμα, consilium, ού.

συμβουλευτέος, consulendus.

συμβουλευτής, δ, consultant.

συμβουλευτικός, ή, όν, consiliarius, consultatorius, a, um.

συμβουλεύω τινί, alicui do consilium —ομαι τινι, (νεοελ. τινά), consulto, (-are) aliquem.

συμβουλή, ή 1) consilium, -ii, ού. suasio, -onis, θ. 2) — λατρού,

δικηγόρου, consultatio, θ.
 συμβουλία, ἡ, deliberatio, θ.
 συμβούλιον τό, consilium, οὐ.
 σύμβουλος, δ· 1) qui consilium dat; suator, -oris, ἀ. 2) μέλος τοῦ συμβουλίου, consiliarius, ἀ.
 συμβύω, acte stipo, constipo.
 συμμαθητεία, condiscipulatus, ἀ.
 συμμαθητής, condiscipulus, ἀ.
 συμμαθήτρια, condiscipula, θ.
 συμμαίνομαι, simul insanio.
 συμμαχέω -ω· 1) sum pugnae, socius, θ. 2) ie bello gerendo adjuvo aliquem· 3) sto a partibus.
 συμμαχία, ἡ· 1) societas, -atis, θ. 2) auxiliares copiae.
 συμμαχικῶς, socii more.
 συμμαχομαί τινι, simul cum aliquo pugno.
 σύμμαχος, δ, socius, -ii, ἀ.
 συμμετέξις, ἡ, participatio, θ.
 συμμεθίστημι, simul traduco—μαι, simul transeo.
 συμμεθύσκομαι, una inebrior.
 συμμεθύω, una inebrior.
 συμμελετάω -ω· 1) simul exerceo· *2) simul (cum alio) studeo.
 συμμελής, ἐς, consonus, a, um.
 συμμένω· 1) una maneo· 2) permaneo, -ere; duro, are.
 συμμερίζω, partior dispertio· —ομαι, una participo ἢ ἀπλ. participo (-are) aliquid cum aliquo.
 συμμεριστής, δ, particeps.
 συμμετασχηματίζω, transformo in alium habitum muto —ομαι καιροῖς, temporibus, me accomodo.
 συμμετατίθημι, una transfero
 συμμεταφέρω, simul transfero.
 συμμεταχειρίζομαι, una cum aliquo tracto ἢ utor.
 συμμετέχω τινός, una particeps alicujus lei sum.
 *συμμετοχή, ἡ, participatio.
 συμμέτοχος, ον, consors (alicujus rei); una particeps cipis.
 συμμετρέω -ω, quantitate aliquid accommodo (apto) alteri.
 συμμετρία, ἡ, apta proportio.
 συμμετρικός, symmetricus, a, um.
 συμμετρικῶς, congruenter.
 σύμμετρος, ον· 1) commensus, a,

um. 2) congruens, -ntis.
 συμμέτρος congruenter.
 συμμίγηθην, promiscue.
 συμμιγής, ἐς, permistus.
 σύμμιγμα, τό, comistum, οὐ.
 συμμιγνυμι, και συμμιγνύω τί τι· νι, commisceo aliquid cum aliqua re· —νυμι conjungo me.
 συμμικτός, commiscendus.
 σύμμικτος, ον, commiscuus.
 συμμίκτης, commistim.
 σύμμιξις, ἡ, commistio, θ.
 συμμνηστέω· 1) simul memini· 2) simul commemoro.
 συμμορία, ἡ· 1) ἐν Ρώμῃ, classis (civium Romanorum)· 2) ἐν Ἀθήναις· symmoría, -ae, θ. *3) ληστρική —, latrocinialis manus; latrocinium, -ii, οὐ. [symmoríae.
 συμμορίτης, δ, qui cst ejusdem συμμορφῶ -ω, conformo, -are; conformem facio; —ομαι, conformis fio, μεταφ. *νεοελ. —ομαι πρὸς τὴν θέλησιν τινος, conformo me ad alicujus voluntatem.
 συμμοχθέω -ω, simul laboro.
 συμπαγής, ἐς, compactus, a, um.
 *συμπαγῶς, compacte.
 συμπάθεια, ἡ, sympathia, -ae, θ. consensus in affectibus.
 συμπαθέω -ω· 1) una cum alio afficio· 2) simul cum alio afficio ejus malis.
 συμπαθής, ἐς· 1) eodem modo affectus, a, um· *2) νεοελ. qui sympathiam movet.
 συμπαθητικός, ἡ, ὄν· 1) misericors, -rdis· *2) νεοελ. sympathiam alicujus movens.
 συμπαθῶς, cum consensu affectuum; misericorditer.
 συμπαίγωον, ον, collusorius.
 *συμπαίγνια, (=κοιγὸν τέχνασμα), collusio; διὰ —ας, collusorie.
 συμπαίζω, colludo (alicui).
 συμπαίκτης, ον, συμπαίκτης, δ· 1) socius lusuum· 2) = ὁ συντεχνώμενός τινι, collusor, -oris, ἀ.
 σύμπαν, τό, universum, -i, οὐ.
 συμπανηγυρίζω, concelebro.
 συμπαραινέω -ω, simul exhortor; una cum aliis hortor.

συμπααρακαθίζω, una cum aliis juxta me colloco' —ομαι, una assideo.

συμπααρακείμαι, simul adiaceo.

συμπααρακλεύομαι, cohortor.

συμπααρακολουθέω —ω· 1) comitor, —ari· 2) adsequor, —i.

συμπααραλαμβάνω, una excipio.

συμπααράληψις, ή, adsumptio, θ.

συμπααραλύω, simul dissolvo.

συμπααραπέμπω, una deduco; una prosequor (ut in funere).

συμπααραπλέω, simul adnavigo.

συμπααραστάτης, δ, qui una a latere adstat, δθ. socius.

συμπααρασύρω, simul abstraho.

συμπααρέχω, simul praebeco.

συμπααρίσταμαι, adsto, —are.

συμπααραμαρτέω —ω, comitor, —ari; adsector, —ari.

συμπααροξύνω, una irrito.

συμπααρορμάω —ω, excito, —are.

συμπααροτρύνω, incito, —are.

σύμπαας, ασα, αν, universus, cunctus, a, uni.

συμπάσσω, conspergo, —ere.

συμπάσχω, simul patior.

συμπαατριώτης, δ, qui ejusdem est patriae; conterraneus.

συμπαείθω, una persuadeo.

συμπαέμπω, simul mitto.

συμπαενθέω —ω, cum alio lugeo ere; pari luctu afficio, —i.

συμπαεραίνω, 1) una perficio, concludo· *2) = εικάζω, conjecto.

συμπαεράσμα, τό, conclusio.

συμπαερασματικός, ή, όν, concludendi vim habens.

συμπαερασμός, δ· 1) conclusio, θ. *2) κατά συμπαερασμόν, conjecturā

συμπαεραλαμβάνω, simul comprehendendo; complector, —ari.

συμπαεριστρέφω, una circumverto; —ομαι, una circumvertor.

συμπαεριφέρω· 1) una circumfero· —ομαι, una circumferor· 2)

comitor, —ari· 3) una versor, familiariter —utor· *4) νοοσλ. καλώς, κακώς —ομαι, bene, male me gero.

συμπαεροφορά, ή· 1) comitatus, —us, ά. 2) familiaritas, θ. 3) modus rei tractandae, vel hominis

δθ. *4) νοοσλ. agendi modus.

συμπαέτομαι, simul volo.

συμπαήγγυμι, συμπαηγνώω, compingo (-pexi, -pactum, —ere) aliquid; —νυμαι, conpingor (-pactus sum, —i), concreasco, (crevi, —ere).

σύμπαηξις, ή, compactio, θ.

συμπαείζω, comprimo, —ere.

συμπαείσις, ή, συμπαεισμός, δ, compressio, —onis, θ.

συμπαίνω, bibo cum aliquo.

συμπαίπτω· 1) concido (-idi, —ere); corruo, —ere· 2) concurro, —ere;

3) incido, —ere.

συμπαλάσσω, coningo, —ere.

συμπαλέγδην, perplexe.

σύμπαλεγμα, τό, symplega, ού.

συμπαλεκτικός, cupulativus, a, um.

σύμπαλεκτος, όν, connexus, a, um

συμπαλέκω, connecto; —ομαι τινι,

manum consero cum aliquo.

σύμπαλεξις, ή, complexio, θ.

συμπαλέω, una navigo.

συμπαληρόω —ω, compleo suppleo expleo aliquid.

συμπαλήρωμα, complementum.

συμπαλήρωματικός, complens.

συμπαλήρωσις, ή, completio.

συμπαληρωτικός, complens.

συμπαλήσσω, collido, —ere.

συμπαλοκή, ή, complexio.

σύμπανοια, ή, conspiratio, θ.

συμπαοδίξω, impedio, —ire.

συμπαολεμέω —ω, belli socius sum

συμπαολιτεία, ή, consociatio in unam rempublicam.

συμπαολιτεύω και —ομαι· 1) una rempublicam administro, —are· 2) in eadem civitate versor, —ari· 3) vivo cum aliquo· *4) νοοσλ. οί συμπαολιτενόμενοι, qui obsequuntur administratoribus rei publicae.

συμπαολίτης, δ, concivis, —is; ά.

συμπαονόω —ω, una laboro.

συμπαορπάω —ω, fibulā connecto.

συμπαοσία, ή, compotatio, —onis.

συμπαοσιάζω, convivor, —ari.

συμπαοσιακός, convivalis, e.

συμπαοσιον, τό, compotatio, θ.

συμπαότης, δ, compotor, ά.

συμπαοτικός, compotorius, a, um.

συμπαότις, ή, conviva, —ae, θ.

· **σύμπραξις**, ἡ, adjutus, -i, ἄ.
συμπράσσω καὶ **συμπράττω**· 1) una facio aliquid cum aliquo· 2) — **ωσι**, adjuvo (juxi, -are) aliquem.
συμπρεσβευτής, **σύμπρεσβυς** (συμπρεσβεις), legationis collega.
συμπρεσβεύω, collega et socius sum legationis.
συμπροθύμεομαι -οὔμαι· 1) contendo ad idem efficiendum· 2) adjuvo aliquem in aliqua re.
συμπροκόπτω, simul proficio.
συμπροκύπτω, simul promineo.
συμπυγμα, τό, plica, -ae, ὅ.
συμπτυκτικός, ἡ, ὄν, complandandi vim habens.
σύμπυκτος, complicatus, a, um.
σύμπτυξις, ἡ, complicatio, ὅ.
συμπτύσσω, ῥημ. complico, -are· -ομαι, complicor, -ari.
σύμπτωμα, τό· 1) casus fortuitus· 2) **ιατρ.** symptoma, -atis, ὅ.
συμπτωματικός, ἡ, ὄν· 1) fortuitus· 2) symptomaticus, a, um.
συμπτωματικῶς· 1) casu· 2) ex symptomaticis.
σύπτωσις, ἡ· 1) lapsus concursio remum coincidentium· 2) casus, eventus, -us, ἄ.
σύμπυκνος, condensus, a, um.
συμπυκνώω -ῶ, condenso, -ere.
συμπυρῶ -ῶ, comburo, -ere.
συμφέρον, τό, commodum, -i, ὄ. utilitas, -atis, ὅ.
συμφερόντως, utiliter.
συμφέρω· 1) simul fero· **δθ.** α') porto ἢ adjuvo in ferendo· β') tolero, -are· 2) = **συμφορῶ**, confero, erre; congero, -ere· 3) **οὐδ.** = **συμβάλλομαι**, ὠφελῶ, confero, -erre; ἀπρὸς. **συμφέρι** (= **λυσιτελεῖ**, ὠφελεῖ), confert, expedit, prodest· 4) —ομαι· α') una feror ἢ moveor· β') comitor, -ari· γ') — **μάχη**, congrador cum aliquo, pugno, -are· δ') evenio, -ire; contingo, -ere.
συμφεύω, una iugio.
σύμφημι, una (cum alio) dico· **δθ.** adsentior, consentio, -ire.
συμφθέγγομαι, concino, ere.
συμφιλέω -ῶ, simul amo.

συμφιλία, ἡ, mutua amicitia.
***συμφιλίω** -ῶ, reconcilio -are (aliquem cum aliquo); —οὔμαι, cum aliquo ingratiā redeo; reconcilio gratiam cum aliquo.
***συμφιλοσίαις**, ἡ, reconciliatio.
συμφιλοσοφῶ -ῶ, una operam do philosophiae.
συμφιλοτιμέομαι -οὔμαι, simul studium confero.
συμφοιτάω -ῶ, una ventito ad scholam; sum condiscipulus, ἄ.
συμφοιτήσις, condiscipulatus.
συμφοιτητής, ὁ, condiscipulus, ἄ.
συμφορέα, ἡ· 1) = **συμφόρησις**, congestus, -us, ἄ. 2) = **δυστυχία**, fortuna adversa, quae alicui accidit· **δθ.** calamitas, -atis, ὅ. clades, -is.
συμφορέω -ῶ, ῥ. confero (-tuli, -erre); congero (-gessi, -ere) aliquid.
συμφόρημα, congeries, ei, ὅ.
συμφόρησις, ἡ, coacervatio, ὅ.
συμφορητός, congestus, a, um.
σύμφορος, ὄν, utilis, e; commodus, a, um.
συμφόρως, commode; utiliter.
συμφράζω· 1) simul eloquor· 2) **ἐν τῇ συντακτ.** ἐκ τῶν συμφραζομένων, e contextu orationis.
σύμφραξις, ἡ, obstructio, ὅ.
συμφράσσω καὶ **συμφράττω**· 1) conserpio, -ire· 2) = **ἀποφράττω**, obstruo -ere.
συμφρονέω -ῶ· 1) eadem sum mente, consentio, -ire· 2) partibus alicujus faved· 3) animadverto
συμφρόνησις, ἡ, consensio, ὅ.
συμφυής, ἑς· 1) qui coaluit cum aliquo; 2) adhaerens, -ntis.
συμφυλάσσω καὶ -ττω· 1) una custodio, -ire· 2) una conservo.
συμφυρμός, ὁ, commixtio, ὅ.
σύμφυρτος, commixtus, a, um.
συμφύρω, commisceo, confundo, -ere; —ομαι, commisceor, -i.
σύμφυσάω -ῶ, una sufflo.
σύμφυσις, ἡ, concretus, -us, ἄ.
σύμφυτεύω· 1) simul planto ἢ sero· 2) simul auctor sum.
σύμφυτος, ὄν· 1) una plantatus, congenitus, ingenuus· 2) insitus·

3) consitus arboribus (locus).

συμφύω 1) coalescere iacio, conglutino, -are 2) προκμ. συμπέφηκα, ὄσθ. 2 συνίφω, μέσ. —ομαι, simull enascor; coalesco, -ere.

συμφωνέω -ᾶ 1) consono, -are, concino (-inui), consentio (senai, -ire); paciscor, -i.

συμφώνημα, τό, pactum, ὄθ. συμφώνησις, consensus, -us, ἄ.

συμφωνία, ἡ 1) ἰσοφωνία, consonantia, -ae, θ. 2) consensus, -us, ἄ. 3) pactum conventum, ὄθ.

σύμφωνον, τό, consona, -ae, θ. **σύμφωνος**, ον, consonus, a, um, concors, rdis.

συμφώνως, consone; congruenter, convenienter.

συμφάω, contingo, -ere.

συμψηφίζω 1) computo, -are 2) νοεῶ. penso, compenso, -are.

***συμψηφισμός**, compensatio.

συμψύχω, una refrigero.

σὺν (σπν. ξόν) 1) cum ὅν τιμι πορεύομαι, cum aliquo proficiscor 2) per ὅν βίω, per vim 3) secundum ὅν τοῖς νόμοις, secundum leges 4) σύνδο, bini, σύντροις, terni 5) ἐν συνθ. una, simul, pariter, communiter.

συναγάλλομαι, umu exulto.

συναγγέλλω, simul nuntio.

συναγείρω, colligo, -ere.

συναγείζω, congrego.

συναγέλασμός, congregatio, θ.

σύναγμα, τό 1) sedimentum, -i, ὄθ. 2) collectio -onis, θ.

συναγορεύω 1) ὀνομαζώ τιμι, ad stipulor, alicui 2) tueor et defendo sententiam alicujus.

συναγρεύω, una venor.

συναγρίς, ἡ, synagris, -idis, θ.

συναγεμμός, δ, collectio, -onis, θ.

συνάγχη, ἡ, angina, -ae, θ.

συνάγω 1) conduco (-xi, -ere); cogo, (-egi, -actum, -ere) 2) = ἀθροίζω, congero, -ere, aliquid 3) = συστέλλω, contrahio (-xi, -ere) aliquid 4) = συλλέγω, colligo, -ere, aliquid 5) = συγκομίζω, confereo, -erre, aliquid 6) = συμπεραίνω, co-

gō, colligo, concludo.

συναγωγή 1) collectio, θ. 2) coetus, -us, ἄ. 3) συναγωγή, θ.

συναγωνίζομαι 1) una cum alio certo, -are 2) opem fero.

συναγώνισμα, adjumentum, ὄθ. **συναγωνισμός**, δ 1) auxilium, ὄθ. *2) νοεῶ. contentio.

συνάδελφος, δ 1) qui fratrem ἢ fratres habet *2) collega, ἄ.

συνάδω, contino, -ere μετφ. concino, consentio, -ire.

συνάζω, colligo, -ere.

συναθλέω -ᾶ, simul certo; sum certaminis particeps.

συναθροίζω 1) concertno; -are, aliquid 2) congrego 3) colligo 4) glomero 5) —ομαι, in locum convenio ἢ coeo.

συνάθροισις, ἡ, **συναθροισμός**, δ, congregatio, θ.

συναθροιστής, congregator, ἄ.

συναίνεσις, ἡ, adensus, -us, ἄ.

συναίνετης, δ, adsensor, ἄ.

συναίνεω -ᾶ, adsentior (-sensus sum, -iri).

συναίρεσις, contractio syllabae.

συναίρω -ᾶ 1) simul comprehendō (-ndi, -ere) aliquid 2) contrahō, -ere (orationem, syllabam).

συνηρημένος, η, ον, contractus, a, um; —α ῥήματα, verba contracta ἢ circumflexibilia.

συναίρω, una cum alio adtollo, adjuvo in adtolendo, ὄθ. —ομαι = βοηθῶ, adjuvo, opitulor alicui.

συναίσθάνομαι 1) sensu percipio, -ere 2) conscius mihi sum 3) = αἰσθάνομαι, sentio, -ire.

***συναίσθημα**, τό, sensus, -us, ἄ.

συναίσθησις, ἡ, sensus, -us, ἄ.

συναίτιος, culpae socius, a, um.

συνακολουθέω -ᾶ, una sequor, -i; comitor, -ari.

συνακόλουθος, δ, comes, -itis, ἄ.

συνακούω 1) simul audio 2) exaudio, -ire.

συνακτέω, α, ον, contrahendus.

συνακτικός, ἡ, ὄν, collectivus.

συναλλοσκομαι, simul capior.

συναλισμός, δ, congregatio, θ.

συναλλαγή, ἡ 1) commutatio, -onis, θ. 2) commercium, -i, ὄθ.

*ἐλευθέρα *συναλλαγῆ*, liberum commercium· 3) conciliatio, φ.

συνάλλαγμα, τό· 1) res contracta· 2) contractus.

συναλλαγματικός, ἡ, φν, commercialis, ε· ἐντιεθ. τό νεοελ. *συναλλαγματική*—*συνάλλαγμα*, 2.

συναλλάσσω και *συναλλάττω*· 1) commuto aliquid cum aliquo· 2) concilio, reconcilio, -are· —ομαι τινι ἢ πρὸς τινα, commercium habeo cum aliquo.

σύναμα (*συνάμα*), simul, unā.
συναναβαίνω· 1) simul adscendo, -ere· 2) una proficiscor, -i· 3) expeditionis socius sum.

συνανάμιξις, ἡ, commistio, φ.
συναμιμνήσκω, in memoriam revoco alteri.

συναναρπάζω, simul rapio.
συναναστρέφω, una revertor, re trocedo, -ere· —ομαι τινι, conversor cum aliquo.

συναναστροφῆ, ἡ· 1) conversatio ἢ consuetudo quotidiana (cum aliquo)· *2) coetus, -us, ἄ.

συνανασώζω· 1) adjuvo in conservando· 2) una servo.

συναναφαίνω, una ostendo.
συναναφέρω· 1) simul subveho, -ere· *2) simul refero ad aliquem.
συνανίστημι, una excito de sede; exsurgere facio ἢ jubeo· —μαι, consurgo, -ere.

συνανίσχω, simul orior.
συνανιχνεύω, simul investigo.
συναντάω—*ᾶ*, occurro, -ere, ἢ occurso, -are, alicui; obvisus fio alicui.
συνάντημα, τό, *συνάντησις*, ἡ, occursus, -us, ἄ.

συναξάριον, τό, vitae sanctorum; synaxarium, -ii, οὐ. [scriptor.

συναξαριστής, δ, synaxariorum
σύναξις, ἡ· 1) collectio, concretio, -onis, φ. conetus, us, ἄ.
† 2) conventus ad sacram coenam.

συναπάγω, simul abduco.
συναπαλλάσσω, simul libero.

συναπαντάω—*ᾶ*, occurro, -ere.
**συναπάντησις*, occursus, ἄ.
συναποθνήσκω, commorior alicui.

συναποκομίζω, una abscindo.
συναποκοπέτω, simul abscindo.

συναποκρύπτω, simul abscondo
συναπόλλυμαι, simul perdo, -ere, aliquid· —υμαι, simul pereo.

συναπολογέομαι, una defendo.
συναποστέλλω, una mitto.

συναποφέρω, simul aufero.
συναπτικῶς, copulative.

συναπτός, ἡ, φν, continuus, a, um; connectens, -ntis.

συνάπτω· 1) copulo, -are, conjungo (-xi), ere, aliquem ἢ aliquid cum aliquo· 2) *συννημῆμαι τινι ἢ πρὸς τι*, cohaereo alicui ἢ cum aliquo· 3)

συνάπτω μάχην, pugnam committo.
συναρμολογῆ, ἡ, concinnitas, φ.

συναρμύζω και *συναρμύζω*, coopto, -are, concinno, -are, aliquid· —ομαι (μέσ.), accomodo me· —ομαι, σνηρημοσμένος, η, ον, compactus, a, um.

συναρμολογέω—*ᾶ*, congruenter coagmento.

συναρμοσις, ἡ, conjunctio, φ.
συναρμοστής, δ, concinnator, ἄ.

συναρπαγῆ, ἡ, direptio, φ.
συναρπάζω, corripio abripio.

συναρρωστέω—*ᾶ*, una aegroto.
σύναρσις· 1) concinnatio, φ. *2)

νεοελ. *θεῖα συνάρσις*, Deo favente.
συναρτάω—*ᾶ*, appendo, -ere; connecto, -ere· —ᾶμαι, adhaereo.

συνάρτησις, ἡ, connexio rerum.
συναρτύω, instruo, -ere.

συνάρχω, una impero.
συνασπίδω—*ᾶ* και *συνασπίζω*·

1) consertis clypeis pugno· *2) νεοελ. *συνασπίζω*, cocio, are; jungo, -ere· —ομαι (μεσ.) jungor, -i; consensio ἢ conspiro cum.

συνασπισμός, δ· 1) consertio clypeorum testudo, -inis, φ. *2) νεοελ. conjunctio, -onis, φ.

συνασπιστής, δ, commilito, ἄ.
συναυλία· 1) tibiarum concentus· *2) concentus musicus.

συναυλία, ἡ, contubernium, οὐ.
συναυλιζομαι, una commoror.

συναυλισμός, δ, contubernium.
συναυξάνω, simul crescere facio.

—ομαι, una cresco.

συνάφεια, ἡ, codjunctio, -onis θ. cohaerentia, -ae, θ.

συναφής, ἔς, conjunctus, a, um; contiguus, a, um.

συναφήμι, simul emitto.

σύναψις, ἡ, conjunctio, -onis, θ. connexio, -onis, θ.

συνδαιτώρ (*συνδαιτυμών), δ, conviva, -ae, á, compotor, -oris, d.

*συνδαυλίξω, ignem suscito μετφ. foveo, aleo (aliquid).

συνδειπνέω -ῶ, una coeno.

συνδειπνιον, σύνδειπνον, τό, concoenatio, θ. convivium, σθ.

σύνδειπνος, δ, conviva, á.

σύνδενδρος, arboribus consitus.

συνδέομαι· 1) una egeo; una desidero· 2) simul precor aliquem· 3) ἴδε συνδέω.

σύνδεσις, colligatio, copulatio.

συνδεσμέω· 1) colligo, -are· 2) convincio, -ire.

σύνδεσμος, δ· 1) colligatio, -onis, θ. conjunctio, -onis, θ. 2) γραμ. conjunctio, θ. copula, -ae, θ.

συνδετικός, ἡ, θν, colligans, -ntis; copulativus, a, um.

συνδετικῶς, copulative.

σύνδετος, ον, alligatus, a, um.

συνδέω· 1) colligo, connecto, -ere; vincio, -ire· 2) conjungo; -ομαι, conjungor, -i.

συνδιακρίνω, una judico.

συνδιαλέγομαι, colloquor (-catus sum, -) cum aliquo.

*συνδιάλεξις, ἡ, colluctio, θ.

συνδιαλλαγή, ἡ, reconciliatio, θ.

συνδιαλλάσσω και -ττω, concilio, reconcilio, -are.

συνδιαλύω, simul dissolveo.

συνδιαμένω, una parmaneo.

συνδιανέμω, simul divido.

συνδιασκεπτομαι, συνδιασκοπέω -ῶ· 1) simul considero et disquiro 2) una consulto.

συνδιασκεψις, ἡ, consultatio, θ.

συνδιασπάω -ῶ, simul distraho.

συνδιαστέλλω, simul discerno.

συνδιαστρέφω, una convertō.

συνδιασώζω, una servo.

συνδιατρέβω, commoror apud aliquem ἢ cum aliquo.

συνδιαφέρω, cum alio perfero.

συνδιαφεύγω, una effugio.

συνδιαφθείρω, simul ἢ una corrumpo, -ere, aliquem· -ομαι, una corrumpor.

συνδικάω, una judico, -are.

συνδικέω -ῶ, alterius causam defendo, patrocinor, -ari.

σύνδικος, ον, idem judicans.

συνδοκέω -ῶ, consentio, ire; ἀπρὸς. συνδοκεῖ, mihi quoque videtur.

*συνδοξάζω, simul glorifico.

συνδρομή, ἡ· 1) concursus, -us, á. *2) νεοελ. α') adjumentum, auxilium, -ii, σθ. β') (aeris) collatio, -onis, θ. pecunia collata, ἴδε ἔρανος· 3) — βιβλίου, ἐφημερίδος, pretinum subnotationis.

*συνδρομητής, δ· 1) qui stipem confert; collator, -oris, á. 2) βιβλ. ἐφημ. subnotator, á.

συνδυάζω, combino, -are; conjungo, -ere; copulo, -are; aliquid· -ομαι, me copulo ἢ copulor -ari.

συνδυασμός, δ, combinatio, -onis, θ. copulatio, θ.

συνδυαστικός, ad conjunctionem et copulationem aptus.

σύνδυο, duo simul; hini.

σύνεγγυς, prope; cominus.

συνεγείρω, simul excito, -are· — -ομαι, consurgo; -ere.

συνεδρεία (*συνεδριάσις), ἡ, consessus, -us, á. concilium, σθ.

συνεδρεύω, consido (*edi) -ere; consilium habeo.

συνεδριάζω, in eodem consessu sum, concilium habeo· *ἡ βουλή σήμερον συνεδριάσας, hodie habitus est senatus.

*συνεδριάσις, ἡ, =συνεδρεία.

συνέδριον, τό, consessus, us, á. concilium, -i, σθ.

σύνεδρος, δ, consessor, -oris, á. συνεθίζω, (*συνεθίζω)· 1) consuefacio, adsuefacio, -ere· 2) σθδ. consuesco, adsuesco; -ere· συνεθισμέτος, η, ον, consuetas, um.

συνειδήσις, ἡ, συνειδός, τό, conscientia, -ue, θ.

σύνειμί τι, sum cum aliquo;

consuetudinem habeo cum aliquo; familiariter utoraliquo.

σύνεμι (συνήρχομαι), coco, -ire. convenio, -ire.

συνειρημός, δ, series, -ei, θ. **συνείρω**, consero (-serui) -ere connecto (-xi), aliquid.

συνεισβάλλω, simul adgredior ἢ invado (-si, -ere).

συνεισβολή, ἡ, invasio communis. **συνεισπηδάω** -ῶ, **συνεισπίπτω**, simul iruo, -ere; irumpo, -ere.

συνεισφέρω 1) simul infero, -ere. 2) confero (-tuli), -erre; collationem facio (-feci), -erre.

συνεισφορά, ἡ, collatio, θ. **συνειβαίνω**, una egredior, -i.

συνειβάλλω, una expello. **συνειδοχή**, synecdoche, es, θ.

συνειδοχικώς, per synecdochen. **συνεκτικός**, ἡ, ἄν: 1) cohibendi continendi vim habens; *2) cohaerens, -ntis.

***συνεκτικότητα**, ἡ, cohaerentia, θ. **συνεκτρέφω**, simul nutrio, -ire.

συνεκτρέχω, una excurro, -ere. ***συνεξέδραμον**, simul exursionem iecerunt.

συνεκφέρειω: 1) una educo, -ere. 2) (περι νεκρ.) una effero (-ere).

συνεκφορά, ἡ, pronuntiatio simultanea.

συνεκφωνέω -ῶ, una exclamo, -are. 2) una pronuntio, -are.

συνεκφωνήσις, ἡ, pronuntiatio duarum literarum in una syllaba.

συνέλευσις, conventus, -us, ἄ. **συνέλισσω**, convolvō, -ere.

συνέλω, simul traho, -ere. **συνέννοέω** -ῶ, simul cogito, -are.

***νεολ.** -οῦμαι περί τινος; occulta consilia ἢ ἄπλ. consilia cummunico cum aliquo de aliqua re.

συνεννόησις, ἡ: 1) occulta consiliorum ἢ ἄπλ. consiliorum communicatio. (cum aliquo) 2) ἐκ

-σεως, composito, de compacto (est factum).

***συνενοχή**, ἡ, sceleris societas.

***συνενοχος**, ὄν, sceleris socius.

συνενθώ -ῶ, unio, -re conjungo -ere; -οῦμαι, unior, -iri; conjun-

gor, -i, **συνηνωμένος**, ἡ, ὄν, cohaerens, -ntis; continuatus, -a, um.

***συνέντευξις**, ἡ, congressio, θ. **συνένωσις**, ἡ, unio, -onia, θ.

συνεξάγω, simul educo, -ere. **συνεξέλκω** 1) simul produco, -ere

*2) simul extraho, -ere. **συνεξέμειο** -ῶ, simul evomo.

συνεξέχομαι, una exeo, -ire. **συνεξαρίζω** 1) adnumero, -are;

-ομαι: α') adnumeror, -ari; intersum alicui coetui β')

-ομαι τινι, advocatus sum alicujus; sto a partibus alicujus 2) per comparisonem examino aliquid *3) **νεολ.**

simul com aliquo examino, -are; -ομαι, simul examino: (ab aliquo).

συνεξέτασις 1) examen per comparisonem 2) examen commune

συνεξερμάω -ῶ τινα ἢ τι, una excito ἢ concito aliquem ἢ aliquid. — καὶ -ῶμαι, una erumpo.

συνεργάτω, una festum diem celebroy; conolebro, -are.

συνεπάγω -ομαι: 1) una mecum duco (-xi, -ere); una adduco, -erre

2) simul adfero (-tuli), -erre. **συνέπεια**, ἡ: 1) (ἔπος) contextus verborum *2) **νεολ.** (ἔπομαι), consecutio, -onie, θ.

συνεπιβρίνω, simul judico, -are. **συνεπιβροτέω** -ῶ, simul ἡ una comprobo confirmo, -are.

συνεπιλαμβάνω καὶ -ομαι: 1) una prehendo ἢ simul capeso 2) adjuvo; opitulo.

συνεπιμελητής, δ, curationis alicujus collega.

συνεπινοέω -ῶ, una intelligo -ere, ἡ cogito, -are, excogito, -are.

συνεπιπέτω, una intendo -ere. **συνεπιτέλλω**, simul orio -iri.

συνεπιτίθημι, simul impono, -ere. **συνεπιτίθεμαι**, simul adior.

συνεπιφέρω, una infero. **συνεργάτης**, δ, rivalis, -is, ἄ.

συνεράω -ῶ, simul amo, -are. **συνεργάζομαι**, cooperor.

συνεργασία, ἡ, labor communis; consociata opera.

συνεργάτης, δ, operis socius.

συνεργάτις, ἡ, operis cocia.
συνέργεια, ἡ, cooperatio, θ.
συνεργέω -ῶ 1) una operor, -ari; adjuvo, -are *2) νεολ. = συντελέω, confero (-tuhi), -erre.
συνεργεῖον, τό, officina, θ.
 ***σύνεργον**, τό, instrumentum, οὐ.
συνεργός, δ. 1) artis socius, -i, δ. 2) adjutor -oris, ἄ. *3) νεολ. ἐπιχαιρέτῃ, scelus particeps.
συνεργεῖω, defigo, -ere; fortiter compingo —ομαι, incumbō.
συνερέω -ῶ τι, pariter dicam.
συνερίζω 1) contendo. *2) νεολ. συνερίζομαι: α) = ἀμυλλῶμαι, aemulor; -ari β') (μετὰ τοῦ καί, δέ), non computo verba alicujus.
συνερχομαι 1) convenio, -ire. 2) συνέρχομαι εἰς γάμον, matrimōdium contraho (-xi) -esse. *3) νεολ. = ἀναλαμβάνω, me recipio (-epi, -ere).
συνεσθίω, una comedo; -ere.
σύνεσις, ἡ, intellectus, -us, δ.
συνεσσιῶ -ῶ, convivio ἢ epulo expio (aliquem); -ομαι; convivor.
συνέστιας, ον, contabernabis, e.
συνεταιρέομαι -οῦμαι, una societatem cum aliquo inco; societate me cum aliquo conjungo.
συναιτηρισμός, δ, societas, θ.
συνάιτηρος, δ. 1) sodalis, -is, δ. 2) societate conjunctus.
συνετίω, intelligere facio.
συνετός, ἡ, δ. 1) qui intelligi potest 2) intelligens, -ntis.
συνετώσ, intellegenter.
συνεσώζω, in eodem lecto coloco, -are; —ομαι, simul dormio.
σύνεκος, δ, ἡ, qui, quae eodem cubile utitur. δθ. α') maritus, -i, δ. β') uxor, -oris, θ.
συνερισκω 1) una invenio, ire. *2) νεολ. συνερισκομαι (=συνγίνομαι γυναῖκι), coeō (-ivi, -ire) cum muliere ἢ muliere.
συνευτυχέω -ῶ, pariter felix ἢ fortunatus sum.
συνέχεια, ἡ. 1) continuitas, θ. continuatio, -onis, θ. 2) perpetuitas, -atis, θ. 3) crebritas.
συνεχής, ἐς. 1) continuus, a, um;

continens, -ntis. 2) perpetuus, a, um, λόγος συνεχής, oratio perpetua. 3) creber, bra, brum.
συνεχίζω, continuo; -are.
συνέχω 1) continco. (-nu) -ere. 2) —ομαι τι, cohaereo (-ere) alicui.
συνεχώς 1) continenter. 2) perpetuo. 3) crebre. 4) assidue.
συνέψω, simul coquo.
συνηβῶ -ῶ, una pubesco.
συνηγορέω -ῶ τι, patrocinor (-ari) alicui.
συνήγορος, δ, defensor causae.
συνήδυνω, una oblecto, -are.
συνήθεια, ἡ. 1) consuetudo, θ. familiaritas, θ. 2) = ἔθος, consuetudo, -inis, θ. mos, -oris, δ.
συνήθως, ἐς. 1) consuetas, a; um. 2) familiaris, e.
συνήθως 1) pro more; pro consuetudine. *2) νεολ. plerumque; vulgo.
σύνημέμετος, conjunctim.
συνηρέτης, δ, una remigens.
συνηρεμέω -ῶ, una remigens.
συνηρημένος, ἡ, ον, ἴδε συναρῶς.
συνηρέω -ῶ, consono, -are.
συνήχησις, ἡ, concentus, δ.
συνθέπτω, consepio, -ire.
σύνθεσις, ἡ. 1) compositio, θ. 2) synthesis, -is, θ.
συνθέτης, δ, compositor, δ.
σύνθετος, compositus, a, um.
συνθέτως, composite.
συνθῆω, coneuro, -ere.
συνθεωρέω -ῶ, simul adspicio.
συνθήκη, ἡ. 1) compositio, -onis; φ. 2) pactio, -onis, θ.
 ***συνθηκολογία**, **συνθηκολόγησις**, ἡ, bellica pactio; deditio, θ.
 ***συνθηκολογέω** -ῶ, pactionem bellicam cum hoste facio.
σύνθημα, τό 1) compositum, -i, οὐ. pactum; -i, οὐ. 2) signum, -i, οὐ. 3) στρατιωτικόν —, tessera, -as.
συνθηματικός, ἡ, δν, quod fit per signa (per notas).
συνθηματικῶς γράφω, per signa et notas scribo, -ere.
συνθλίβω, comprimo, -ere.
συνίησις, ἡ. 1) subsidentia ter-

rae; sedimentum, -i, οὐ. 2) γραμ. synisēsis, is, θ.

συνήμι, intelligo, -ere.

συνίπταμαι, convolo, -are.

συνίστημι 1) constituo (-tui) -ere; instituo, -ere; creo, -are; — αμαι (συνέστην, συνέστηκα)· α') constitutor, (constitutus sum) -i· β') consisto, -ere· γ') creor (-atus sum) -ari· 2) συνίστημι τινά τινι, commendo (-ari) aliquem alicui· 3) συνεσθίως, κυία, ὄς, (συνεσθίως)· compositus, a, um.

συνιστορέω -ᾶ, conscius sum.

συνίσταω, δ, ἦ, conscius, a, um.

συννέφελος, ον, nubilus, a, um.

συννεφέω -ᾶ, obnubilo, -are.

συννεφής, ἔς, nubilus, a, um.

συννεφῶω -ᾶ, obnubilo, -are.

συννέω, simul nato, -are.

συννήχομαι, una nato, -are.

συννοέω -ᾶ· 1) mecum reputo et

perpendo· 2) intelligo, -ere.

σύννοια, ἦ· 1) cogitatio, θ. 2) vultus serius; tristia, θ.

σύννοος -ους, συν· 1) cogitabundus, meditabundus, a, um· 2) gravis, e· 3) tristis, e.

*συννηφάδες, αἱ, fratritiae, -arum.

συννοδεύω, itineris socius sum; comitor (aliquem).

συννοδία, ἦ, iter communis, δθ. comitatio, -onis, θ.

συννοδικός, ἦ, ὄν, synodicus, a, um

συννοδίτης, συνοδοιπόρος, δ, itineris, socius; comes, -itis, δ.

συννοδοιπορέω -ᾶ, itineris socius sum; una, iter facio.

σύννοδος, ἦ· 1) conventus, -us, δ. coetus, -us, δ. concilium, -ii, οὐ.

2) ἡ ἱερά—, sancta Synodus.

σύννοδα, conscius sum.

συννιδῶς, νία, ὄς, conscius, a, um, συννιδῶς τι, conscius alicujus rei ἢ alicui rei.

συννοιδάω -ᾶ, una intumesco.

συννοικεῖω -ᾶ, familiarem reddo, -ere· —ομαι, α') familiaris reddo· β') asuesco, consuesco, -ere.

συννοικεῖωσις, ἦ, familiaritas, θ.

συννοικέσιον, τό, connubium, οὐ.

συννοικέω -ᾶ· 1) una habito, -are. cohaboro, -are· 2) συνοικῶ τινι, conjux sum alicujus.

συννοικία ἦ· 1) plures domus eodem loco conjunctae, regio, θ. 2) contubernium, -ii, οὐ.

συννοικίζω· 1) una habitare jupeo· 2) urbem civibus instruo, -ere.

συννοικισμός, δ· 1) cohabitatio, θ. 2) συνήθ. urbus recens condita.

συννοικιστής, δ, socius alicujus in condenda urbe.

σύννοικος, δ· 1) eadem domo habitans; cohabitator, δ. 2) conjux.

σύνολον, τό· 1) totum, οὐ. summa· θ. 2) ἐπίε. in universum.

συννομήλις, δ, ἦ, aetate par ἢ aequalis.

συννομιλέω -ᾶ, 1) versor cum aliquo· 2) = συνδιαλέγομαι, colloquor (-cutus sum), fabulor.

*συννομίλια, ἦ, colloquium, οὐ.

συννομνυμι και συνομνύω· 1) una cum aliis juro· 2) conjuro.

συννομολογέω -ᾶ· 1) adsentior, iri· 2) fateor, confiteor -eri· 3) convenio, -ire; paciscor, -i.

*συννομολόγησις ἐιρήνης, pacis compositio.

συννομολογία· 1) adsensus, us, δ. 2) confessio, θ. 3) pactum.

συννοπτέω -ᾶ, una asso, -are.

συννοπτικός, ἦ, ὄν· 1) perspicax, -acis, θ. 2) compendiose collectus, a, um.

συννοπτικῶς, compediose.

συννορσις, ἦ, perspicentia, θ.

συννορέω -ᾶ, perspicio, -ere.

συννορέω (*συννορέω), conterminus sum; contermino, -are.

συννορία, ἦ, confinium, οὐ.

συννορίζω, confinia facio.

σύννορος, ον, confinis, e, τὸ —ον, confine, is, οὐ. τὰ —α, confinia.

συνουσία, συνουσίασις, ἦ, συνουσιασμός, δ· 1) = συναστροφή, conversatio, -onis, θ. consuetudo familiaris, 2) = μιξίς μετὰ γυναῖκος, coitio, θ. coitus, us, δ. 3) congressus, -us, δ. concio.

συνουσιάζω, coeo (cum muliere).

συνουσιαστής, δ, discipulus, δ.

συνουσιαστικός, ἡ, ὄν, libidinosus et coitum appetens.

συνουσιδομαι -οῦμαι, cum essentia alterius commisceor, -eri; consubstantior, -ari.

συνουσιώσις, ἡ, conjunctio cum alterius essentia.

συνοφρυδομαι -οῦμαι, supercilia corrugo ἢ contraho.

σύνοφρυς, υ, qui supercilia corrugat ἢ contrahit· ὄθ. tristis.

συνοφρύωμα, τό, conjunctio superciliorum.

συνοχή, ἡ, continuatio θ.

συνοχικός, ἡ, ὄν, vim habens continendi et conservandi.

συνοψίζω, in compendium redigo; recoligo, -ere.

σύνοψις, ἡ· 1) conspectus, us, ἄ. 2) consummatio, -onis, θ. *3) ἐν συνόψει, summam, breviter.

συνταγή, ἡ, ordinatio, -onis, θ.

σύνταγμα, τό· 1) liber, -bri, ἄ. volumen, -inis, θ. 2) τό — της πολιτείας, constitutio (reipublicae); charta, -ae, θ. syntagma, ὄθ. 3) agmen militum legio, θ.

*συνταγματάρχης, δ, praefectus legionis.

συνταγματικός, ἡ, ὄν, ad syntagma pertinens.

συντακτικός, ἡ, ὄν, ad componendum aptus.

*συντακτικόν, τό, liber de verborum structurâ (scriptus).

συντάκτης, δ, compositor, ἄ.

σύνταξις, ἡ, 1) (libri) compositio, -onis; θ. 2) γραμμ. verborum structura ἢ constructio; syntaxis, is, θ. 3) constitutio rei publicae· 4) νοελ. = μισθός; pensio, -onis, θ. ὄθ.

συνταξιοῦχος, qui pensionem accipit

συνταράσσω και συνταράττω, conturbo, are; concito, -are.

συντάσσω και — ττω ἢ — ομαι· τι· 1) compono (-sui) -ere, aliquid;

constituo, (-ui), -ere aliquid· 2) συντάσσω τὰς λέξεις, verba construo,

σύνταξον, construe — ομαι; (μέσ. α') colloco me juxta alios in acie; conjungo me cum aliis in acie· ὄθ. — ομαι τι· ἢ μετά τιος, sto ab

aliquo ἢ a partibus alicujus partes amplector· β') meos instruo (-xi, ere).

*συνταυτίζω, aequo, -are· — ομαι, idem et par reddor.

*συνταύτισις, ἡ, aequatio, θ.

συνταχύνω, accelero, -are.

συντείνω· 1) contendo, ere; festino, -are· 2) intendo, -ere· *3)

νοελ. = συμβάλλομαι, confero centribus.

σύντεκνος, communis pater.

συντέλεια, ἡ· 1) collatio, -onis, θ. 2) = τέλος, finis, θ.

*συντέλεισις, ἡ· perfectio, θ.

*συντελεστικός, ἡ, ὄν, qui confert ad aliquid; utilis e.

*συντελεστικῶς, cum utilitate.

συντελέω -ῶ· 1) = συνεισφέρω, contribuo, -ere· 2) perficio (-feci) -ere, aliquid; finio, -ire, aliquid· *3) νοελ. confero (ad).

συντελεστής, δ· 1) tributarius, -i, ἄ. 2) consummator, ἄ.

συντέμνω (ἀόρ. συνέτεμον)· 1) conscindo, concido, -ere, aliquid;

3) συντέμνω τὸν λόγον, brevio, contraho orationem.

συντεταμένως, intente.

σύντευξις, ἡ, colloquium, ὄθ.

συντεχνάζω, συντεχνάομαι -ῶμαι, una machinor, colludo.

συντεχνίτης, ejusdem artis peritus; eandem artem exercens.

συντήκω· 1) colliquefacio, -ere· 2) contabefacio, -ere· 3) — ομαι, contabefio, langueo.

συντηρέω -ῶ· 1) conservo, -are; tueor (tuitus sum) -eri· *2) νοελ.

— τινα alio, (-lui), sustineo (-nui), sustento, -are, aliquem.

συντήρησις, ἡ· 1) conservatio, -onis, θ. *2) νοελ. victus, -us, ἄ.

συντηρητικός, ἡ, ὄν· 1) conservans, -ntis· *2) νοελ. ol — ol, priscorum morum fautores.

συντίθημι· 1) compono (-posui), -ere, aliquid· 2) concinno (-avi) aliquid (diarium)· 3) συντίθεμαι ἢ μέραν, compono diem· 4) συντίθεμαι τι· ἢ πρὸς τινα, paciscor (pactus sum) -i, aliquid cum aliquo

***συντομεύω**, brevior, -are.
συντομή, συντομία, ἡ, oratio concisa; brevisitas, -atis, ὁ.
σύντομος, ον, consisus, a, um; **σύντομος**, -ε, **συντομότερος**, -ατος, brevior, -issimus.
συντόμως, breviter.
συντοσία, ἡ, contentio, ὁ.
σύντονος, ον, intentus, a, um.
συντόνωσ, acriter.
συντραγωιδέω -ῶ 1) partes traegodiae ago *2) νεοελ. simul cum aliquo cano.
συντρέφω, a. simul nutrio -ire -ομαι, simul nutrior.
συντρέχω 1) concuro, -ere 2) = βοηθάω, adjuvo, -are, aliquem; ἀπρὸσ. **συντρέχει**, concurrit.
συντρέβη, ἡ, contritio, ὁ.
συντρέβω, 1) cantero (-trivi, tritum, -ere) aliquid 2) contundo (-tudi, -ere) aliquid 3) μετφ. **συντρέβω** τινά (= καταβάλλω) attero, -ere, **συντριμμίτος**, η, ω, attritus, a, um
σύντριμμα, τό 1) contusio, ὁ. contritio, ὁ. 2) μετφ. ruinae, ὁ.
συντριμψ, ἡ, contusio, ὁ.
συντροφία, ἡ 1) communis educatio; 2) convictus, -us, ἄ.
σύντροφος, ον 1) simul nutritus, a, um 2) socius, a, um.
συντυγχάνω 1) obscure aliqui; obvis fio alicui 2) colloquor 3) accido, -ere; evenio, -ire.
συντυραννέω -ῶ, tyrannidis consors sum.
συντύραννος, in tyrannide socius
συντυχία, ἡ, occursus, -us, ἀρ. casus fortuitus.
συνυπάγω, subijcio, -ere.
συνυπακούω, simul obedio.
συνυπαρξίς, ἡ, coexistentia, ὁ.
συνυπάρχω, simul ἢ una sum.
συνύπατος, collega in consulatu.
συνυπερβάλλω, una transeo.
συνυψηρετέω -ῶ, simul ministro
συνυπουργέω -ῶ 1) una subaervio *2) collega in ministerio sum.
συνυπουργός, socius ministerii.
συνυφαίνω 1) contexo, -ere 2) connecto, -ere.
συνύφαναις, ἡ, contextio, ὁ.

συνυφή, ἡ, contextus, tela, ὁ.
συνυφίσταμαι, subeisto.
συνυψώω -ῶ, una exalto.
***συνωδά**, congruenter.
συναδῆ, -ε, **συναδία**, ἡ, concentus, ἄ.
συναδός, ὁ, ἡ 1) concentor, -oris 2) congruus, a, um.
συναθέω -ῶ, contrudo, -ere; compello (-puli -ere) aliquos —οῦμαι, compellor.
συνάθησις, ἡ, compulsio, ὁ.
συναμοσία, ἡ, conjuratio, ὁ.
συναμότης, ὁ, conjuratus, ἄ.
συναωνυμία, ἡ, eadem significatio; synonymia, -ae, ὁ.
συναίνεμας 1) nomen commune habens 2) idem significans.
συναγίς, ἡ, biga, -ae, ὁ. καὶ πληθ. bigae, -arum; synōris. ὁ.
συναφορβός, ὁ; subulcus, -i, ἄ.
συρίγγιον, τό, parva fistula.
συρίγγω -ῶ, in fistulam excavo; —οῦμαι, fistulesce, -ere.
συρίγγωδης, ες, fistulosus, a, um, fistulatus, a, um.
συρρηγώδης, fistulatum.
σύριγμα, τό, fibilus, -i, ἄ.
σύριγξ, ἡ 1) fistula; ὁ. 2) syrinx.
συρίξω, idē συρίτω.
συρίζω, syriace loquor ἢ ago.
συριστής, **συριστής**, ὁ, sibilator, ἄ.
σύρισμα, **συρισμός**, sibilus.
συριστί, syriace.
συρίτω, sibilo, -are.
σύριμα, τό 1) quod trahitur *2) νεοελ. filum ferreum.
συρμός, ὁ, tractus, -us, ἄ.
σύρραξις, ἡ, conflictus -us, ἄ.
συρράπτω, consuo, -ere.
συρραφή, ἡ 1) consarcinatio, ὁ. 2) excogitatio fraudum, mendaciarum *3) νεοελ. ἡ **πανταχόθεν γενομένη συλλογή**, compilatio, ὁ.
συρρέω 1) confluo -ere 2) μετφ. **πανταχόθεν συρρέει ὁ λαός**, undique populus confluit.
συρρηγγυμι καὶ συρρηγγύω 1) confringo, -ere 2) concito, -are (bellum, tumultum) —ομαι = (συμπλέκομαι) conflictor.
σύρρηξις, ἡ, conflictus -us, ἄ.
σύρριζος, ον 1) radicibus jun-

ctis· 2) cum radicibus.
συρροή, σύρροια, σύρροισι, ἡ, confluxio, θ. confluentia, θ.
σύρροος -ους, ουν, confluus.
σύρτης, δ· 1) funis, quo quid trahitur· *2) νεοελ. pessulus, -i, δ.
συρτός, ἡ, δν, tractus; tractilis.
συρφετός, δ, vilis et abjecta populi multitudo.
συρφετώδης, ες, e sordibus mixtus, a, um· μεταφ. δ· τῆς πόλεως συρφετός, sordes urbis.
σύρω, traho (-xi -ere) aliquem ἢ aliquid· —ομαι, trahor.
σύς, δ, ἡ, sus, suis, d. θ.
συσκέπτομαι· 1) una considero, -are· 2) consulto delibero cum aliquo (de aliqua re).
συσκευάζω, in fasciculum collige, -ere; —ομαι· 1) vasa colligo itineris causa· 2) —ομαι στρατόν ἐπὶ τινα, adversus aliquem exercitum comparo· 3) —ομαι τι, adparo, comparo.
συσκευασία, ἡ, adparatus, δ.
συσκευαστής, δ, adparator, δ.
συσκευή, ἡ, adparatus, -us, δ.
συσκίασις, ἡ, συσκιασμός, δ, συσκίασμα, τό, obumbratio, θ.
σύσκιος, ον, umbrosus, a, um, opacus, a, um.
συσκοτάζει, advesperascit.
σύσπαισις, ἡ· b) contractio, -onis, θ. 2) convulsio, -onis, θ.
συσπῶ -ῶ, contraho; —ῶμαι, contrahor, -i.
συσπειράω -ῶ, in spiram colligo, -ere; convolvo, -ere; —ῶμαι, conglomeror, -ari.
συσπειρώ, consero (-sevi) -ere.
συσπένδω, simul libo, -are.
συσπεύδω ἑνὶ· 1) adjuvo, -are, aliquem· 2) aemulor cum aliquo.
συσπυδαστής, δ· 1) adjuter· *2) νεοελ. condiscipulus, δ.
συσσιτέω -ῶ· 1) una cibum capio· 2) contubernalis sum.
συσσιτία, ἡ, convictus, -us, δ.
συσσιτιον, commune convivium.
σύσσιτος, ον, simul comedens.
σύσσωμος, concorporatus, a, um.
συσσωρεύω, coacervo, -are.

συστάδην, συσταδόν, cominus, σ. μάχομαι, cominus pugno.
συσταλικός, contrahens, ptis.
σύστασις, ἡ· 1) constitutio, θ. concretio, θ. 2) compositio, θ. 3) substantia, θ. 4) coitus, θ. 5) coetus, -us, δ. 6) commendatio.
συστατικός, commendaticius.
συστέλλω· 1) coarcto, -are; coarcteo, -ere, aliquid· 2) contraho, -ere; aliquid· 3) compro, mortuum· 4) σ. συλλαβήν, syllabam corripio· 5) = ταπεινώ, submitto, -ere· συνεσταλμένος, η, ον, submissus, a; um.
σύστημα, τό· 1) = συναρμολογή, concretio, θ. 2) conventus, -us, δ. collegium, ον. 3) manus militum· 4) constitutio civitatis· 5) = μέθοδος, μέθοδος, disciplina, -ae, θ. ratio, -onis, θ. systema, -atis, οθ.
συστηματικός, systematicus, a, um; ad rationem revocatus.
συστοιχέω -ῶ· 1) ejusdem ordinis sum· 2) congruo, -ere.
συστοιχία, ἡ· 1) series militum· 2) series rerum inter se junctarum· 3) ordo, -inis, θ.
σύστοιχος, ον· 1) ejusdem ordinis ἢ aeriei· 2) conjunctus, a, um· 3) similis, e· 4) cognatus, a, um.
συστολέω -ῶ, συστολίζω, apparo, -are; orno, -are.
συστολή· 1) coarctatio, -onis· 2) parsimonia, -ae· 3) = βραχέτης συλλαβῆς, correptio θ. *4) νεοελ. μεταφ. = αἰδώς, verecundia.
συστρατεύω -ομαι, una expeditionem excipio.
συστρατηγέω -ῶ, una exercitum duco; collega imperatoris sum.
συστρατιώτης, δ, commilito, δ.
συστρατοπεδεύομαι, una eodem loco castra pono.
σύστρεμμα, τό· 1) agmen (ἢ manus) hominum militum, seditiosorum· 2) μεταφ. fraudes.
συστρέφω· 1) contorqueo (-torsi) -ere; convolvo (-vi) -ere· 2) colligo (-egi), -ere· +ομαι, contorqueor; conglomeror.
συστροφή, ἡ· 1) contortio, θ. 2) = ἀνέμυ, ὑδάτων, turbo, θ. 3) —

ὄχλου πλήθους, caterva, -ae, θ.
σύστροφος, *ον*· 1) contortus, a, um, 2) versutus, a, um.
σύστυλος, *ον*, systylos, on.
συσφάττω και συσφάζω, una mactō ἢ interficio, -ere.
συσφαιρίζω, una cum aliis pilā ludo, -ere.
συσφιγγω, constringo (-inxi, -itum, -ere) aliquid· —ομαι, constringor (-strictus sum), -i.
σύσφιγμα, τό, constrictio, θ.
σύσφιγξις, ἡ, constrictio θ.
συχνάζω, frequento, -are.
συχνάκις, saepe.
συχνός, ἡ, *όν*, frequens.
συχνῶς, συχνά, crebro.
σφαγεῖον, τό· 1) vas quo sanguis victimae excipitur· *2) *νεοελ.* = μακλειον, laniēna, -ae, θ.
σφαγέυς, δ, jugulator, -oris, δ.
σφαγή, ἡ· 1) jugulatio, θ. 2) caedes, is, θ. 3) occissio, intercisio, θ. 4) = *λαιμός*, jugulum, i, *οὐ*.
σφαγιάζω, victimas jugulo.
σφαγιασμός, δ, mactatio θ.
σφάγιον, τό, victima hostia, φ.
σφαδάζω· 1) pedes jacto· 2) difficulter morior· 3) calcitro.
σφαδάσμα, τό, **σφαδασμός**, δ, pedum jactatio.
σφάζω· 1) jugulo, -are, aliquem, *ἀόρ.* *ἐσφάγην* jugulatus sum 2) cado, occido, -ere, aliquem.
σφαῖρα, sphaera, θ. globus, -i, δ.
σφαιρηδόν, in modum pilae.
σφαιρίδιον, τό, pilula, -ae, θ.
σφαιρίζω, pilā ludo, -ere.
σφαιρικός, ἡ, *όν*, globosus, a, um; sphaerae formam habens.
σφαιρικῶς, modo sphaerae.
σφαιρίον, τό, globulus, -i, δ.
σφαιριστήριον, sphaeristerium.
σφαιριστής, δ, pilā ludens.
σφαιριστικός, ἡ, *όν*, peritus pilae ludendi.
σφαιροειδής, sphaerae, similis.
σφαιροειδῶς, in modum globi.
σφακτός, ἡ, *όν*, mactatus a, um.
σφαλερός, *ά,όν*· 1) titubans, lapsans· 2) = *ἐπισφαλής*, lubricus, a, um· *3) *νεοελ.* falsus, a, um.

σφαλερῶς· 1) lubricè; parum tuto; dubie· *2) *νεοελ.* falso.
σφάλλω· 1) cadere facio· 2) fallo, circumvenio, -ire· 3) —ομαι (*μέσ.*) *α'*) = *ἀστατώ*, labor, -i; tibubo, -are· β') *παθητ.* rem infeliciter in bello gero· γ') erro, are; fallo me.
σφάλμα, τό· 1) lapsus, -us, δ. 2) error, δ. peccatum.
σφένδαμνος, ἡ, acer, -eris, *οὐ*.
σφενδονέω -ῶ· 1) fundā utor· ἡ jacio· 2) torqueo ut fundam.
σφενδόνη, ἡ, funda, -ae, θ.
σφενδόνησις, jaculatio per fundam
σφενδονήτης, **σφενδονστής**, δ, funditor, -oris, δ.
σφενδονίζω, funda jacio.
σφετερίζω, και —ομαι· 1) meum facio, aliquid, usurpo (-avi) rem alius pro mea· 2) = *κλέπτω τὰ δημόσια*, peculor, -ari.
σφετερισμός· 1) interversio, 2) —*δημ. χρημάτων*, peculatus, δ.
σφετεριστής· 1) interversor, δ. 2) —*δημ. χρημάτων*, peculator.
σφέτερος, *α,ον*, suus, a, um.
σφηκία, ἡ, nidus vesparum.
σφηκία, ἡ, examen vesparum.
σφηκοειδής, *ές*, **σφηκώδης**, *ες*, vespae, formam habens.
σφηκῶ -ῶ, (=σφιγγω), constringo, -ere, ἢ constricto.
σφηκῶν, δ, nidus vesparum.
σφήν, δ, cuneus, -i, δ.
σφηνέριον, τό, **σφηνίσκος**, δ, cuneolus, -i, δ.
σφηνοειδής, *ές*, cuneatus, a, um; cuneo similis.
σφηνοειδῶς, cuneatim.
σφηνώ -ῶ, cuneo, -are; —ομαι, cuneor, -ari.
σφήνωσις, ἡ, obstrictio ἢ obturatio per cuneum.
σφήνξ, ἡ, vespa, ae, θ.
σφιγγω, stringo, constringo aliquid ἢ aliquem; —ομαι, (*ἐσφιχθην*, *ἐσφιγμαι*), me stringo ἢ stringor, constringor (-strictus sum).
σφικτήρ, δ· 1) qui constringit· 2) *λατρ.* sphincter ani.
σφιγκτός, ἡ, *όν*, constrictus.
σφιγκτῶς· *(*σφιγκτά*), constrictè.

σφιγξίς (*σφιγξιμον), constrictio.
 σφόνγγος (*σφογγάρι), spongia, θ.
 *σφογγαερίζω, spongia tergeo· ἐν-
 τεύθ. tergeo ἢ detergeo.
 σφογγίζομαι, spongia tergeo.
 σφοδρά, σφοδρῶς, vehementer.
 σφοδρός, ἄ, ὄν, vehemens.
 σφοδρότης, ἡ, vehementia, θ.
 σφοδρῶν, vehementer facio·
 —ομαι, vehemens reddor.
 σφονδύλη, ἡ, genus blattae.
 σφόνδυλος, δ· 1) — ἀράκτου, ver-
 ticillus, ἄ. 2) — ἀράκος, verticula, θ.
 3) ὁ τῆς ράχews, vertebra, θ.
 σφραγίδιον, τό, sigillum, -i, οὐ.
 σφραγιδοφύλαξ δ, custos sigilli.
 σφραγίζω, obsigno, -are.
 σφραγίς, ἡ· 1) sigillum, signum,
 -i, οὐ. 2) annulus gemmā ornatus·
 3) signum impressum.
 σφράγισμα, τό, signum impres-
 sum; nota impressa.
 σφραγιστήρ, σφραγιστής, δ· 1)
 qui obsignat· 2) annulus signa-
 torius.
 σφραγιστήριον, signaculum, οὐ.
 σφραγιστικός, signatorius.
 σφριγῶ -ῶ· 1) turgeo (-rsi), -ere·
 2) νεανίας σφριγῶν, juvenis aetate
 florentissima fervidus et corpore
 valens.
 σφριγός, τό, vigor, -oris, ἄ.
 σφριγώδης, ες· 1) turgidus, a, um.
 2) vegetus, a, um.
 σφρυγμός, δ· 1) pulsus arteriarum
 2) cordis palpitatio.
 σφύζω, palpito, pulso, -are.
 σφύξις, ἡ, pulsus arteriarum.
 σφῦρα, ἡ, malleus, -i, ἄ.
 σφρυηλατέω -ῶ, malleo duco ἢ
 fabricor· —ομαι, malleo ducor.
 σφρυηλάτος, ον, malleo ductus ἢ
 fabricatus, a, um.
 σφρυεῖον, τό, malleolus, -i, ἄ.
 σφρυόν, τό, talus, -i, ἄ.
 σφρυρόω -ῶ, malleo tundo.
 σφρυρωτός, malleotus, a, um.
 σχάζω (=χαράντω), scarifico, are·
 —ομαι, scarifico, -ieri.
 σχάσις, ἡ, σχασμός, δ, σχάσμα,
 τό, scarificatio, -onis, θ.
 σχέδη, ἡ, scheda (scida) θ.

σχεδιά, ἡ, schedia, -ae, θ.
 σχεδιάζω· 1) ex tempore dico· 2)
 celeriter facio· *3) νεοελ. α') adum-
 bro, -are; β') meditor, -ari.
 σχεδίασμα, τό· 1) opus ex tempore
 (ἢ celeriter) factum· *2) νεοελ.
 adumbratio, -onis, θ.
 σχεδιαστής, δ, qui deliandi pe-
 ritus est.
 σχεδιαστικῶς, ex tempore.
 σχέδιον, τό· 1) ex tempore dic-
 tum, extemporale opus· *2) νεοελ.
 adumbratio, delineatio, θ.
 σχέδιος, ον, extemporalis e.
 σχεδιογραφία, -ἡ, delinastio, θ.
 σχεδόν, prope.
 σχελίσ, ἡ, segmentum carnis.
 σχέσις, ἡ· 1) relatio, θ. *2) νεοελ.
 societas, -atis, θ.
 *σχετίζομαι, ῥῆμ. relationem con-
 suetudinem, amicitiam jungo cum
 aliquo.
 σχετικός, ἡ, ὄν· 1) retinens, conti-
 nens, -ntis· 2) relativus, a, um·
 *3) νεοελ. necessarius, -ii, ἄ.
 σχετικῶς, relative.
 σχετλιάζω, conqueror, -i.
 σχετλιασμός, δ, lamentatio, θ.
 σχετλιαστικός, ἡ, ὄν, lamenta-
 bilis, e.
 σχέτλιος, ον· 1) crudelis, e· 2)
 durus· 3) miser, era, erum.
 σχῆμα, τό· 1) figura, -ae, θ. habi-
 tus, -us, ἄ. θ. 2) — λόγον, — ῥη-
 τορικόν, figura, figuratio· 3) πληθ.
 σχήματα, gesticulatio· 4) gestus, ἄ.
 σχηματίζω· 1) effingo, -ere; fi-
 guro, -are· formo, -are, aliquid·
 2) τὸν λόγον, orationem figuro· 3)
 μέο. —ομαι, ostendo me; gesti-
 culor, -ari.
 σχηματισμός, δ, figuratio, θ.
 σχίδαξ, δ, σχίδη, ἡ, assula, θ.
 σχίζα, ἡ, fissura, -ae, θ.
 σχιζόπους, fissipes, -ēdis.
 σχίζω· 1) findo (fidi) -ere, aliquid·
 —ομαι, me findo ἢ findor (fissus·
 sum)· 2) scindo (soidi), -ere, ali-
 quid.
 σχίννος, lantiscinus, a, um.
 σχίνις, ἡ, bacca lentisci.
 σχίνος, δ, lentiscus, -i, ἄ.

σχινώδης, ες, lentisco similis.
 σχίσις, ἡ, scissio, fissio, θ.
 σχίσμα, τό· 1) scissura, -ae, θ.
 fissura, -ae; ἀ. 2) dissidium; -ii, οὐ.
 3) schisma, -atis, οὐ.
 σχισματικός, schismaticus.
 σχισμή, ἡ, scissio, θ.
 σχιστός, ἡ, ὄν· 1) scissus, a, um;
 fissus, a, um· 2) fissilis, e.
 σχοινιά, ἡ· 1) junci planta; 2) funis.
 σχοίνιος, α, ον, junceus, a, um.
 σχοίνινος, η, ον, juncinus, a, um.
 σχοινίον, τό, funis, -is, ἄ. funale,
 is, οὐ. restis, -is, θ.
 σχοινῆς, ἡ, fructus junci.
 σχοινίτης, e jungo factus.
 σχοινοβατέω -ῶ, funi inambulo.
 σχοινοβάτης, σχοινόδρομος, δ,
 funambulus ἢ funiambulus, ἄ.
 σχοινοβασία, ἡ σχοινοδρομία, ἡ,
 incessus per funem.
 σχοινόδετος, ον, funibus ligatus.
 σχοινοπόλης, δ, restio, -omis, ἄ.
 σχοίνος, δ· 1) juncus, -i, ἄ. 2) funis,
 -is, ἄ.
 σχοινοτενής, ἐς, oxtensus ut funis,
 ὄθ. longus, a, um.
 σχοινοῦς, δ, junctum, -i, οὐ.
 σχολάζω· 1) = σχολῆν ἄγω, otior,
 -ari, otium ago; otiosus sum· 2) —τι-
 νός ἢ ἀπό τινος, vābo aliqua re ἢ
 ab aliqua re· 3) σχολάζω τινί, α')
 = καταγίνομαι ἐν τινί, vāco adicui-
 β') operam do praeceptori, audio
 praeceptorem· 4) σχολάζω πρὸς τι,
 tempus impendo ad aliquid· 5) =
 ἀκτῶ, cunctor, -ari· 6) μεταφ. τό-
 πος σχολάζων, locus vacuus.
 σχολαῖος, α, ον, otiosus, a, um;
 vacuus, a, um.
 σχολαιότης, ἡ, tarditas.
 σχολαίως, per otium, otiose.
 σχολαρίκιον, τό, inauris, θ.
 σχολαρχέω -ῶ, scholarcha sum;
 σχολάρχης, δ, scholarcha, ἄ.
 σχολαστήριον, τό, locus, in quo
 otium agitur, schola, -ae, θ.
 σχολαστής, δ, otium agens.
 σχολαστικός, ἡ, ὄν· 1) otium
 litteris impendens; scholasticus, a,
 um· 2) homo ineptus.

σχολαστικότης, pudita eruditio.
 σχολεῖον, τό, schola, -ae, θ.
 σχολή, ἡ· 1) otium, -ii, οὐ. otio-
 sitas, -atis, θ. 2) tarditas, θ. 3) =
 διατριβή, schola, -ae, θ. 4) = σχολ-
 εῖον, schola, -ae; θ.
 σχολῆ, otiose, per otium.
 σχολιαστής, δ, scholiastes, ἄ.
 σχολικός, ἡ, ὄν, ad scholas per-
 tinens; scholicus, a, um.
 σχολικῶς, modo scholae.
 σχολίον, τό, brevis explicatio; no-
 ta, θ. glossa, θ. scholium.
 σώζω· 1) servo, -are, aliquem ἢ
 aliquem· 2) sospito, -are, aliquem
 ἢ aliquid· 3) salvo, -are, aliquem·
 4) —ομαι (σώθην, σώσωμαι) α')
 παθητ. servor· β') μέν. σώζομαι τι,
 mihi servo aliquid· γ') in memo-
 ria teneo (aliquid).
 σωλήν, δ· 1) canalis, -is, ἄ. tu-
 bus, -i, ἄ. 2) imbrex, ἄ.
 σωληνάριον, τό, σωληνίσκος, δ,
 canalicula, -ae, ἄ.
 σωληνοειδής, ἐς, canaliculatus, a,
 um; canaliculo similis.
 σῶμα, τό, corpus, -oris, οὐ.
 σωμασκέω -ῶ, corpus exerceo.
 σωμασκία, ἡ, corporis exercitatio
 σωματεῖον, τό, corpus, οὐ.
 σωματεμπορέω -ῶ, mango sum.
 σωματεμπορία, ἡ, mangonicus
 quaestus.
 σωματεμπορος, δ, mango, ἄ.
 σωματικός, ἡ, ὄν, corporalis.
 σωματικῶς, corporaliter.
 σωματοφυλακῶ -ῶ, sum corpo-
 ris custos.
 σωματοφυλακία, ἡ, custodia corpo-
 ris; satellitium, -ii, οὐ.
 σωματοφύλαξ, δ, corpora custos,
 -odis, ἄ. satelles, -itis, ἄ.
 σωματώω -ῶ, corpus facio, cor-
 poreā naturā induo; —οῦμαι, cor-
 poror.
 σωματώδης, ες· 1) corporeus· 2)
 = εὔσωμος, corporosus, a, um.
 σωματωδῶς, corporaliter.
 σωματώσις, ἡ, corporatio, θ.
 σῶος (ἢ σώς), α, ον, salvus, a, um
 sospes, -itis.
 σωρεία, ἡ, acervus, -i, ἄ.

σωρείτης, *δ*, sorites, -ae, *ά*.
 σάρευσις, *ή*, acervatio.
 σωρευτός, *ή*, *όν*, congestus.
 σωρεύω· 1) cumulo, -are, aliquid· 2) congero (-essi) -ere, aliquid· 3) acervo, -are, aliquid.
 σωρηδόν, acervatim.
 σωσίβιος, *ον*, vitam servans.
 σώστης, *δ*, servator, -oris, *ά*.
 σωστικός, *ή*, *όν*, servandi vim habens; salutaris, e.
 σωστικῶς, salutariter.
 *σωστός, *ή*, *όν*, integer, gra, grum; totus, a, um; perfectus.
 σώστρον, τό, praemium pro servata, vita datum.
 σώτειρα, *ή*, servatrix, *θ*.
 σωτήρ, *δ*, servator, -oris, *ά* liberator, -oris, *ά*. sospitator.
 σωτηρία, *ή*, salus, -ntis, *θ*.
 σωτήρια, τό, sacra ob salutem redditam (facio), soteria, *ού*. πλ.
 σωτήριος, *α*, *ον*, salutaris, e.
 σωτηριῶς, salutariter.
 σωτηριῶδης, *ες*, salutaris, e.

σωτηριωδῶς, salutariter.
 σωφρονέω-ῶ, sanae mentis sum; *δθ*. 1) sapio, -ire; 2) modestus sum 3) temperans sum.
 σωφρονητικός, *ή*, *όν*, modestiae temperantiae studiosus.
 σωφρονίζω, prudentem, modestum facio, modero, -are.
 σωφρονικός, modestus, a, um.
 σωφρόνισις, *ή*, σωφρονισμός, *δ*, castigatio, *θ*. emendatio, *θ*.
 σωφρονιστήρ, σωφρονιστής, *δ*.
 1) moderator· *ά*. 2) οἱ σωφρονιστήρες (δόντες), dentes genuini.
 σωφρονιστήριον, τό, locus, ubi homines emendantur.
 σωφρονιστικός, *ή*, *όν*, emendandi vim habens.
 σωφρόνως· 1) sana mente· 2) moderate· 3) pudice.
 σωφροσύνη, *ή*, modestia, *θ*. moderatio, *θ*. pudicitia, *θ*.
 σώφρων, *ον*, cui mens est sana· *δθ*. 1) prudens, -ntis· 2) moderatus, a, um; pudicus, a, um.

T

T, τ (ταθ)· τὸ δέκατον ἔννατον γράμμα, litera T; ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν τ=trecenta, τὸ δὲ τ=trecen-ta millia.

ταγή, ταγγίσις, *ή*, rancor, *ά*.
 ταγγίζω, rancesco, -ere.
 ταγγός, *ή*, *όν*, rancidus, a, um.
 ταγεία, *ή*, principatus, -us, *ά*.
 ταγεύω, ταγέω, summus dux sum
 ταγή, *ή*, principatus, -us, *ά*.
 τάγμα, τό· 1) agmen, -inis, *θ*. 2) cohors, *θ*. 3) ordo, -inis, *θ*.
 ταγματάρχης, dui cohorti praeest.
 ταγός, *δ*, dux; imperator.
 ταινία, *ή*, taenia, -ae, *θ*.
 ταινιῶδης, *ες*, taenia similis.
 τακερός, liquaefactus, a, um.
 τακερόω-ῶ, mollem reddo, -ere.
 τακτικός, *ή*, *όν*· 1) peritus ordinandi; ordinarius, a, um· τὰ τακτικά, libri tactici· *ή* τακτική, ta-

ctica; ars aciem instruendi· 2) γραμ. ordinalis, e.

τακτικῶς, ordinate.
 *τακτοποιέω-ῶ, in ordinem redigo; -οῦμαι, in ordinem redigor.
 τακτός, *ή*, *όν*· 1) ordinatus, a, um· 2) diiinitus, a, um.
 ταλαιπωρέω-ῶ· 1) affligo, -ere; vexo, -are, aliquem· 2) ταλαιπωρῶ καὶ -οῦμαι, labores, aerumnas perfero (-tali).
 ταλαιπώρημα, τό, ταλαιπωρία, *ή*, labor, -oris, *ά*. aerumna, *θ*.
 ταλαιπώρος, *ον*, aerumnosus, a, um; afflictus, a, um.
 ταλαιπώρως, aerumnose.
 ταλανίζω, miserum et aerumnosum voco, -are; miseror, -ari.
 ταλαντεύω, ταλαντίζω· 1) libro -are; pondero, -are· 2) huc illuc agito, suspensum teneo; -ομαι,

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

huc illuc agitor· 3) περι πλάστιγ· :
δη ταλαντεύει, in quam partem in-
clinat.

τάλαντον, τό· 1) statéra, -ae, θ.
libra, -ae, θ. lanc, neis, θ. 2) ta-
lentum Atticum (60 minae).

ταλάντωσις, ἡ· 1) ponderatio, -onis,
θ. 2) agitatio, θ.

τάλαρος, δ, qualus, -i, á.

τάλας, αινα, αν, qui perfert; mi-
ser, aerumnosus, a, um.

τάλλα, τάλλα, ceterum.

ταμείον, τό· 1) = ἀποθήκη, cella
penaria ἢ promptuaria· 2) τὸ δη-
μόσιον ταμείον, fiscus, -i, á. aera-
rium, -i, οὐ. 3) = δωμάτιον, con-
clave, -vis, οὐ.

ταμίαις, δ· 1) promus, -i, á. cel-
larius, -i, á, 2) — τοῦ δημοσίου,
quaestor, -oris, á. aerarii prae-
fectus.

ταμεία, ἡ· 1) quaestura, -ae, θ.
2) dispensatio, -onis, θ.

ταμίευμα, τό· 1) = οἰκονομία, dis-
pensatio, -onis, θ. *2) νοελ. aes
dumeratum.

ταμίεσις· 1) dispensatio· 2) pu-
blicatio proscriptio bonorum.

ταμειντήριον, τό· cella penaria.

ταμειντικός, ἡ, ὄν· 1) quaesto-
rius· 2) bene dispensus a, um.

ταμειντικῶς, bona cum dispen-
satione; parce; frugaliter.

ταμεινύω· 1) quaestor sum; quaes-
toris munus oboeo, -ire· 2) promus
ἢ cellarius sum· 3) repono (μάλ.
in aerario)· 4) — ομαι· α') repono,
recondo (praesertim mea)· β') pro-
mo, -ere, aliquid· γ') repono e.
et recondo in futurum· δ') viribus
parco· ὄθ. moderate uter aliqua re.
τᾶν, ὦ τᾶν, otu! heus amice!

τανταλίζω, concutio; vibro.

τανύπτερος, magnas alas habens.

τάνυσις, ἡ, tensio, onis, θ.

τάνυσμός, δ, tensio, -onis, θ.

τανύω, tento, intendo, -ere, ali-
quid; — ομαι, tendor, extendor.

*ταξείδιον, τό, iter, itineris, οὐ.

*ταξείδεύω, iter facio ἢ habeo ἢ

conficio; navigo, -are.

*ταξείδιώτης, δ, viator, -oris, á.

ταξιαρχέω -ᾶ, ordinis praefectus
sum; ordinem duco, -ere.

ταξιαρχία, ἡ, cohortis munus;
ordo, -inis, á.

ταξιαρχος, ταξίαρχης, δ, ordinis
(cohortis) praefectus.

ταξινομέω -ᾶ, ordino, -are.

ταξινομήσις, in genera distributio
ταξινομία, ἡ, classis, -is, θ.

ταξιόω -ᾶ, ordino, -are.

τάξις, ἡ· 1) ordo, -inis, á. 2) = δ
τόπος ἐνθα στρατιωτῆς εἶναι τεταγ-
μένος, statio, -onis, θ. 3) μερὶς,
μοῖρα, classis, -is, θ. 4) τάξις σχο-
λείου, classis, -is, θ.

ταπεινός, ἡ, ὄν· 1) humilis, e;
submissus, a, um· 2) vidis, e.

ταπεινότης, ἡ, humilitas; θ.

ταπεινοφροσύνη, humilitas.

ταπεινόφρων, humilis, e.

ταπεινῶω -ᾶ, humilem reddo,
-ere deprimo; demitto, -ere.

ταπεινώμα, τό, depressio, θ.

ταπεινώσις, ἡ, animi demissio et
abjectio; humilitas, á.

ταπεινῶς, humiliter.

ταπεινωτικός, ἡ, ὄν, deprimenti
vim habens; probosus.

τάπης, δ, tapes, -ētis, á.

τάραγμα, τό, ταραγμός, δ, tur-
batio, consternatio.

ταράκτης, δ, turbator.

ταρακτικός, ἡ, ὄν, turbans, per-
turbans, turbulentus.

τάρανδος (ζ.), tarandus, -i, á.

ταραξίας, δ, turbulentus turbis
studens, turbas, excitare amans.

τάραξις, ἡ, turbatio, θ.

ταράσσω και — ττω, turbo per-
turbo, -are, aliquid· — ομαι, tur-
bor (-atus, sum)· — ομαι, metu per-
turbor.

ταραχή, ἡ, ταραχος, δ· 1) turba,
θ. turbulentia, θ. confusio, θ. 2)

seditio, -onis, θ. 3) — τῆς κοιλλας,
profluvium alvi.

ταραχοποιός, ὄν, turbas faciens;
tumultus ciens.

ταραχώδης, ες, turbulentus.

ταραχώδως, turbulente.

ταρβέω -ᾶ, paveo, -ere.

ταρβή, ἡ τάρβος, δ, metus, á.

ταριχεία, ταρίχουσις, salsura.
ταριχευτής, δ, salsitor, á.
ταριχευτός, ή, όν, sale, ή fumo conditus, a, um.
ταριχεύω, sale fumo, condio.
ταριχοπάωλης, salsamentarius, á.
τάριχος, δ, salsamentum, ού.
ταρσός και ταρρός, δ· 1) = πλέγμα, erates, á. 2) πέλαμα, planta, υ.
ταρσώω -ώ, crate instruo.
ταρσώδης, ες, in modum cratis implicitus ή implexus, a, um.
ταρτάρειος, α, ον, tartarus, a, um; δ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα, Tartarus (-os), á. Tartara, -orum, ού.
ταρταρίζω (νεοελ. τουρτουρίζω), frigore tremo, -ere.
ταρταρώω -ώ, in tartarum (carcerem) detrudo ή dejicio.
τάρφος, τό, densitas silvae.
ταρφύς εΐα, ύ, densus, a, um.
τάσις, ή· 1) extensio θ. *2) μετφ. = ροπή, inclinatio, -onis, θ.
τάσσω και τάττω· 1) ordino, -are, aliquid constituo, -ere, aliquid —ομαι, ordinor disponor constituo, **τεταγμένος, η ον,** ordinatus, status, constitutus, a, um. 2) τάττω έμαντόν εν τή των πενήτων μεριδι, in pauperum ordine me redigo· 3) τάττω τινί φόρον, impono alicui vectigal, tributa· 4) τάττω τινά επί τινι ή επί τι, praeficio aliquem alicui rei
ταύρειος, α, ον, taurinus, a, um
ταυρηδόν, in modum tauri.
ταυρικός, ή, όν, taurinus, a, um
ταυρομάχος, δ, taurocenta, υ.
ταύρος, δ, taurus, -i, á.
ταυτί, haecce.
ταυτίξω τι, unum idemque cen-seo, et pono, aliquid —ομαι, in unum confero (collatus sum).
ταυτό, ταυτόν, idem.
ταυτολογέω -ώ, idem dico itero.
ταυτολογία, ή, iteratio, θ.
ταυτοπάθεια, ή, eadem fortuna.
ταυτοπαθής, ές, idem patiens; cui idem accedit.
ταυτοσήμαντος, ταυτόσημος, ον, idem significans.
ταυτότης, ή, res eadem; identitias, aequalitas, -atis, θ.

ταφύς, δ, sepultor, -oris, á.
ταφή, ή, sepultura, -ae, θ.
τάφιος, α, ον, funebris, e.
τάφος, δ, sepulcrum, -i, ού.
ταφροειδής, ές, fossae similis.
ταφροποιέω -ώ, fossam duco.
τάφρος, ή, fossa, -ae, θ.
τάχα· 1) = ταχέως, celeriter mox· 2) = ίσως forsam ή forsitan.
ταχέως, θάττον, τάχιστα, celeriter; calerius, celerrime.
ταχινός, ή, όν, celer, -is, e.
τάχιον, citius, celerius.
τάχος, τό, celeritas, -atis, θ.
ταχύ, celeriter; cito; velociter.
ταχυγραφέω -ώ, cito scribo.
ταχυγράφος, ον, velociter scribens; citus ad scribendum.
***ταχυδακτυλουργία, ή,** ars praestigiatoris.
***ταχυδακτυλουργός, δ,** praestigias tor, -oris, á.
***ταχυδακτυλουργικώς, modo praestigiatorum.**
***ταχυδρομεΐον, τό· 1)** statio tabellaria aedes tabellariae· 2) = ταχυδρόμος, cursor publicus.
ταχυδρομέω -ώ, velociter curro.
ταχυδρόμος, ή, celer cursus.
ταχυδρόμος, ον· 1) celeriter currens· *2) νεοελ. ó ταχυδρόμος, cursor ή tabelarius publicus.
ταχύνω, accelero, -are.
ταχυπλοέω -ώ, celeriter navigo.
ταχυπόρος, celeriter gradiens.
ταχύπους, δ, ή, pedibus celer.
ταχύπτερος, ον, celeriter volans.
ταχύς, εΐα, ύ, celer, eris, ere; citus, a, um; velox, -ocis.
ταχυτής, ταχύτης, ή, celeritas, θ.
ταών, ταώς, δ, pavo, -onis, á.
τε, que.
τέγγω, tingo, -ere; humecto.
τεγκτός, ή, όν, tinctum, a, um.
τέγος, τό, tectum, -i, ού.
τεθνεώς, ώσα, ός, mortuus, a, um
τεθορυβημένος, η, ον· 1) tumultuo -us· *2) νεοελ. confusus, a, um.
τέθριππος, cum quatuor equis.
τεθρυμμένος, delicate, molliter.
τείνω· 1) tendo (tetendi), -ere; intendo, -ere, aliquid· 2) tendo,

porrigo alicui aliquid· 3) μεταφ. τείνω εἰς τόπον, iter (cursum) tendo in locum· 4) οὐδ. ποῖ τείνεις; ubi (quo) tentis? 5) μεταφ. τείνω πρὸς τι, specto ad aliquid· 6) —ομαι (ἐτάθηρ, τέταμαι), tendor, intendor (tendus, intendus sum).

τειχέω -ῶ, muris cingo -ere. τειχίζω, murum struo (-xi, -ere) aliquid; —ομαι muris cingor.

τειχικός, ἡ, ὄν, muralis, e. τειχιον, τό, parvus murus; maceria, -ae, θ.

τειχίσις, ἡ, τειχισμός, δ, muri exstuctio; munitio, θ.

τειχισμα, τό, munitio, -onis, θ. τειχοδομία, ἡ, muri constructio.

τειχοποιία, ἡ, muri constructio. τειχοποιοῦς· 1) qui muros struit·

2) qui instruendis muris praeest. τεῖχος, τό, murus, -i, οὐδ.

τειχοφύλαξ, δ, murorum custos. τεκμαίρομαι· 1) conjicio, -ere· 2) concludo argumentum ἢ ἀπλ. concludo.

τεκμαρτός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. é quo concludi potest.

τεκμήριον, τό, certum signum; argumentum, -i, σὺ.

τεκμηριῶ -ῶ, certis conjecturis nitor (aliquid); probo -are.

τεκμηρίωσις, argumentum, οὐδ. τεκνογονία, liberorum procreatio.

τεκνογόνος, qui liberós gignit. τέκνον, τό, filius, -ii, á, filia, -ae, θ. τέκνα, liberi, -orum, á.

τεκνοποιέω -ῶ, τεκνοποιέομαι -οῦμαι, liberos procreo, -are.

τεκνοποιητικός, ἡ, ὄν, liberis procreandis idoneus, a, um.

τεκνοποιία, liberorum procreatio τεκνῶποιός, ὄν, liberos procreans

τεκταίνω καὶ τεκταίνομαι (= κατασκευάζω) τι, fabricor (-atus sum -ari) aliquid.

τεκτονεία, ἡ, opus fabrilé. τεκτονικός, ἡ, ὄν, fabrilis, e.

τεκτονικῶς, fabriliter. τέκτων, δ, faber lignarius.

τελαμών, δ, lorum ensis. τελαμώνιος, δ· 1) ad lorum pertinens· 2) Telamonius (Ajax).

τελεία στιγμή ἢ ἀπλ. τελεία ἡ, punctum, -i, οὐδ.

τελειοποιέω -ῶ, perfectum reddo; —ομαι, perfectus reddor ἢ fió.

τέλειος ἢ τέλειος, α, ον· 1) perfectus, a, um; 2) absolutus.

τελειότης, ἡ, perfectio, θ. *τελειωτικός, definitivus, a, um.

τελειῶ -ῶ· 1) perficio· 2) finem impono· 3) absolvo· 4) consummo

τελειῶσις· 1) perfectio, θ. 2) absolutio, θ. 3) consummatio.

τελειῶς, τελῶς· 1) perfecte; absolute· 2) prorsus; omnino.

τελειωτής, δ, qui pericit; perfector, á, consummator, á.

τελειωτικός, ἡ, ὄν, perficiendi vim habens; perficiens, -ntis.

τέλειον, (ἐπίθ.) omnino prorsus. τελεσίγραφον, τό, ultima conditio; ultimum, -i, οὐδ.

τελεσιουργός, ὄν· 1) opus perficiens· 2) perfectum reddens.

τέλεσμα, τό, tributum, οὐδ. τελεσμός, δ, perfectio, -onis, θ.

τελεστήριον τό, sacrarium, οὐδ. τελεστής, δ· 1) qui perficit (aliquid)· 2) initiator, -oris, á.

τελεστικός· 1) perficiendi vim habens, perficiens· 2) initiatorius.

τελεσφορέω -ῶ· 1) ad finem perduco, -ere, perficio, -ere· 2) pensiones solvo· *3) νεοελ. = προκόπτω, proficio (-eci), -ere.

τελεσφόρησις, ἡ· 1) initiatio, θ. consecratio, θ. *2) νεοελ. profectus, -us, á, successus, -us, á.

τελεσφόρος, ον· 1) ad finem perducens· *2) efficax, -acis.

*τελεσφόρος, efficaciter. τελεταρχέω -ῶ, initio, -are.

τελετάρχης, δ, sacrimoniarum praefectus.

τελετή, ἡ· 1) — μνηστῆριον, initiatio, -onis· 2) cerimonia, -ae ἢ μάλ. πληθ. ceremoniae, -arum, θ.

τελετουργία, ἡ, initiatio, θ. τελευταῖον· 1) demum· 2) τελευταῖον τό —, tandem; denique.

τελευταῖος, α, ον, finalis, e; ultimus, a, um.

τελευτάω -ῶ· 1) finio (-ivi, -itum)

-ire, aliquid 2) desino (-ivi), -ere; finior, (iinitus, sum), -iri 3) τελευτών, (ἐπιρ.), ad postremum, tandem 4) desisto, -ere.

*τελευταίως ἢ τελευταῖον, proxime; novissime; nuper.

τελευτή, ἡ 1) finis, ἄ. exitus, -us, ἄ. 2) obitus, -us, ἄ. mors, θ.

τελέω -ᾶ 1) finio, -ire; perficio, -ere, aliquid 2) = ἐκτίνω, pendo, -ere 3) τελῶ γάμον, ἐορτήν, celebros nuptias, festum 4) τετέλεσται, consummatum est.

τελέως ἀντι τελεύως, ὁ ἴδε.

τελικός, ἡ, ὄν 1) finalis, e 2) extremus, a, um.

τέλμα, τό 1) lacuna, -ae 2) locus palustris; palus, -ūdis.

τελματομαί -οῦμαι, in coenum cogor.

τελματοδής, ες, paluster, tris, tre; coenosus, a, um.

τέλος, τό 1) finis, -is, ἄ. exitus, -us, ἄ. 2) = σκοπός, finis, -is, ἄ. 3) = φάρος, vectigal, -alis, οὐ. 4) = ἀρχή, magistratus, -us, ἄ. 5) = λεγεών, legio, -onis, θ. 6) = δαπάνη, sumptus, -us, ἄ. 7) classis civium 8) mysteria, -orum, οὐ. 9) ἐπιρ. α') τέλος, τέλος δέ, εἰς τέλος, denique, extremum (extremo) ad extremum β') μέχρι τέλους, διὰ τέλους, ad extremum, in perpetuum.

τελωνεῖον, τελώνιον, τό 1) = διαγώνιον, portorium, -i, οὐ. 2) τό οἰκοδομ. telonium, -i, οὐ.

τελωνέα -ᾶ 1) vectigalia redimo, -ere 2) portorium exigo, -ere.

τελώνης, ὁ 1) portitor, ἄ. 2) ὁ ἐν τῷ Ἐδάγγ. publicanus, -i, ἄ.

τελωνικός, ἡ, ὄν, vectigalis, e.

*τελωνίζω, portorium pendo.

τέμνος, τό 1) nemus sacrum 2) delubrum, templum, -i, οὐ.

τέμνω (ἀφ. ἔτεμον) 1) seco (-cui), -are, aliquid 2) τέμνομαι, secor (sectus ἢ secatus sum) -ari 3) τετμημένος, η, ον, sectus, a, um 2) τέμνω ὁδόν, seco viam, iter ἢ cursun (in locum) teneo 3) τέμνω τὴν γῆν, τὴν χώραν, ferro vasto agros 4) = ἐκτίνω, castro.

τέμπλον, τό, templum.

τεναγίζω, vadosus sum.

τέναγος, τό, vadum, -i, οὐ.

τεναγώδης, ες, vadosus, a, um.

τένων, ὁ, tendo, -onis, ἄ.

τέξις, ἡ, partus, -us, ἄ.

τεράμων, ον, tener, era, erum.

τέρας, τό 1) = διοσημεῖον, portentum, -i, οὐ. prodigium, -ii, οὐ. 2) = τὸ ἀλλόκοτον, monstrum, -i, οὐ.

τεράσιος, (α) ον 1) portentosus, a, um 2) prodigialis, e; monstruosus, a, um 3) τὰ —α, miracula.

τερασίως, prodigiōse.

τερατεία, ἡ, τεράτευμα, τό, omne prodigiosum.

τερατικός, ἡ, ὄν, monstruosus.

τερατικῶς, prodigiōse.

τερατολογία, ἡ, narratio prodigiosa ἢ monstruosa.

τερατολόγος, ὁ, qui prodigiosa narrat.

τερατοποιέω -ᾶ, prodigia facio.

τερατοποιός, ὁ, prodigia faciens.

τεράτομορφος, ον, forma monstruosa; monstruosus, a, um.

τερατουργέω -ᾶ, monstruosa et prodigiosa efficio, -ere.

τερατουργία, ἡ, opus prodigiosum; facinus portentosum.

τερατουργός, prodigia efficiens.

τεράτωσης, ες 1) portentosus, a, um; monstruosus, a, um 2) μετφ. prodigiosus, a, um.

τερατωδῶς, prodigialiter.

τερεβίνθινος, terebinthus.

τερεβίνθος, ἡ, terebinthus, θ.

τερετίζω 1) ἐπι πτην. garrigo, -ire 2) cantillo, -are.

τερέτισμα, τό, τερετισμός, ὁ, cantus mollis (avium, fidium).

τέρετρον, τό, terebra, -ae, θ.

τερέω -ᾶ, tereo, -ere.

τερηδονίζομαι, teredine infestor.

τερηδών, ἡ, teredo, -inis, θ.

τέρην, εἶνα, εν, tener, era, erum.

τερθρεία, ἡ, praestigiae, -arum, θ.

τερθρευμα, τό, praestigiae.

τερθρεύς, ὁ, praestigiator, ἄ.

τερθρεύω και —ομαι, praestigiis illudo, -ere.

τέρμα, τό 1) terminus, -i, ἄ. 2)

— ἰπποδρόμον, meta, -ae, *θ*.
 τερματίζω, termino, -are, aliquid.
 τέρμιος, α, *ον*, finalis, e.
 τέρμιον, *δ*, terminus, -i, *δ*.
 τερπνός, *ή, όν*, jucundus, um.
 τερπνότης, *ή*, jucunditas, *θ*.
 τερπνώς, jucunde.
 τέρπω *ινά*, delecto oblecto, aliquidem; —ομαι, in re delector.
 τέρπις, *ή*, delectatio, *θ*.
 τεσσαράκοντα, quadraginta.
 τεσσαρακονταέτης-αετής,-ούτης, *δ*, quadraginta annos natus.
 τεσσαρακονταετία quadraginta anni
 τεσσαρακοντάκις, quadragies.
 τεσσαρακοντάς, *ή*, numerus continens quadraginta.
 τεσσαρακοστός, *ή, όν*, quadragesimus, a, um; *ή* τεσσαρακοστή (*νηστεία*), quadragesima, -ae, *θ*.
 τέσσαρες *ή* τέτταρες, *οί, αί, τέσσαρα, τά*, quatuor.
 τεταγμένος, ordinate.
 τετανικός, *ή, όν*, tetano labōrans; tetanicus, a, um.
 τέτανος, *δ*, tetanus, -i, *δ*.
 τεταρταίος, α, *ον*, quarto die aliquid agens *ή* patiens.
 τεταρτημόριον, *τό*, quarta pars; quadrans, -ntis.
 τέταρτος, *η, όν*, quartus, a, um.
 τετραγωνίζω, quardo, -are.
 τετραγωνικός, *ή, όν* 1) quadrangulus, a, um 2) quadratas, a, um.
 τετραγωνισμός, *δ*, quadratura, *θ*.
 τετράγωνος, *ον*, quadrangulus, a, um; quadratus, a, um* *μετφ.* σώμα τετράγωνον (=σύμμετρον), corpus quadratum* *δθ.* perfectus.
 *τετράδη, *ή*, *ιδε* τετράς.
 τετράδιον, *τό*, quaternio, *θ*.
 τετραδικός, quaternarius, a, um.
 τετράδιπλος, *ον*, quadriplicatus.
 τετραετής, τετραέτης, *δ*, quadri-mus; quadriennis.
 τετραετία, *ή*, quadriennium, *οδ*.
 τετράζυγον, *τό*, quadriegae, -arum, *θ*. currus quadrijugus.
 τετράζυγος, quadrijugus, a, um.
 τετραήμερος, *ον*, quatuor dies durans; quatrīduanus, a, um.
 τετράκις, quater.

τετρακόσιοι, *αι, α*, quadrigenti, ae, a; *εκ* τετρακοσίων συγκείμενος, quadringenarius, a, um.
 τετρακτύς, *ή*, quaternio, *θ*.
 τετραλογία, *ή*, tetralogia, *θ*.
 τετραμηνιαίος, α, *ον*, τετράμηνος, *ον*, quadrimestis, e.
 τετράρορος, quadrijugus, a, um.
 τετραπάλαι, jam dudum.
 τετραπηχναίος, α, *ον*, τετράπηχης, *ν*, qui quatuor, cubitorum est.
 τετραπλασιάζω, quadruplico.
 τετραπλάσιος, α, *ον*, quadruplus, a, um; quadruplex, -icis.
 τετραπλασίως, quatruple majus.
 τετραπλῶς, quadrifariam.
 τετράπλευρος, *ον*, quator latera habens; *τό—ον*, quadrilaterum.
 τετραπλόος -ούς, -ούν, quadruplus.
 τετράποδος, *ον*, quadrupedus.
 τετράποδον, quadrupes, -epis, *θ*. **μετφ.* stolidus, a, um.
 τετράπους, *ονν*, quadrupes.
 τετράς, *ή* 1) numerus quaternarius, quaternio, -onis, *θ*. 2) dies quartus.
 τετράς, *δ*, quadrans, -ntis, *δ*.
 τετράστιχος, *ον*, quatuor versibus constans; tetrastichus || τετράστιχον (*ποίημα*), tetrastichum.
 τετράστοιχος, *ον*, quatuor ordinibus constans.
 τετραστοιχία, *ή* 1) quadripartitus ordo 2) series quatuor versuum
 τετράστοον, *τό*, atrium, *οδ*.
 τετράστυλος, *ον*, quatuor columnas habens.
 τερασύλλαβος, *ον*, quatuor habens syllabas.
 τετράτομος, *ον*, quater sectus; quator voluminibus constans.
 τετραχῆ, quadrifariam.
 τετράχορδος, *ον*, quatuor instructis chordis.
 τετράχρονος, quatuor temporum.
 τετραχῶς, quadrifariam.
 τετράωρος, quatuor horas durans
 τεττίγιον, *τό*, cicadula, -ae, *θ*.
 τεττιγοφόροι, *οί*, cicadiferi.
 τεττιγώδης, *ες*, cicadae similis.
 τεττίζω, strido ut cicada.

τέτιξ, δ, cicada, -ae, θ.
 τεῦγμα, τό, opus, -eris, οὐ.
 τευθίδιον, τό, loligiuncula, θ.
 τευθίς, τεύθος (λχθ). loligo, θ.
 τευκτής, τεύκτωρ, δ, fabricator.
 τευκτός, ή, όν, fabricatus, a, um.
 τεῦξις, ή, fabricatio, θ.
 τεῦτλον, τό, beta, -ae, θ.
 τεῦχος, τό, liber, d. volumen, οὐ.
 τεύχω, fabricor, -ari.
 τέφρα, ή, cinis, -eris, d. θ.
 τέφρος, d, όν, τέφριος, η, ον,
 cinereus, a, um; cineraceus, a, um
 τεφρώω -ω, in cineres redigo,
 -ere, aliquid' -οὔμαι, cineresco.
 τεφρώδης, ες, cinereus, a, um.
 τέφρωσις, ή, redactio in cinerem.
 τεχνάζω, και -ομαι u' 1) arte
 conficio, -ere, aliquid' 2) =μηχα-
 νῶμαι, ἐπινοῶ, machinor, -ari.
 τέχνασμα, τό, τεχνασμός, δ, ma-
 chinamentum, οὐ. artificium, οὐ.
 τεχναστός, arte factus, a, um.
 τεχνάω -ω, -ῶμαι, ἴδε τεχνάζω.
 τέχνη, ή' 1) ars, -rtis, θ. 2) =
 δόλος, ἀπάτη, ars, -rtis, θ, dolus.
 τεχνήεις, εσσα, εν, artificialis, e.
 τεχνηέντως, artificiose.
 τεχνητικός, τεχνητός, ή, όν, ar-
 tificiosus, a, um.
 τεχνικός, artificiosus, a, um.
 τεχνικῶς, artificiose.
 τεχνίτης, δ, artifex, -icis, d.
 τεχνίτις, ή, artifex, -icis, θ.
 τεχνολογέω -ω 1) de arte dis-
 sero, -ere' 2) artificiose disputo, -
 are' 3) ἐν τῇ Γραμ. singulas partes
 orationis, examino per regulam et
 artem' δθ. νεοελ. (μετφ). subtiliter
 aliquid examino.
 τεχνολογία, ή' 1) disputatio de ar-
 tibus' 2) oratio artificiosa' 3) ἐν τῇ
 Γραμμ. partium orationis per regu-
 lam et artem examinatio.
 τεχνοπαιγνιον, ludicrum, οὐ.
 τεχνουργέω -ω, fabricor, -ari.
 τεχνούργημα, opus artificiosum.
 τεχνουργία, ή, artificium, -ii, οὐ,
 τεχνούριον, τεχνίδιον, parva, ars.
 τέως 1) τέως (δως), tamdiu (quam-
 diu) 2) aliquamdiu' 3) interea, in-
 terim' 4) aliquantum.

τήβεννα, τήβεννος, ή, toga, θ.
 τηβεννοφόρος, togatus, a, um.
 τηβεννοφορέω -ω, togam gesto.
 τηγανίζω, sartagine, coquo ή frigo
 τηγάνιον, τό, sartago, inis, θ.
 τηγανισμός, coctio in sartagine.
 τηγανιστός, ή, όν, in sartagine
 coctus ή frixus, a, um.
 τήγανον τό, sartago, -inis, θ.
 τῆδε' 1) hic, huc' 2) sic, hoc
 modo.
 τηθεύω, nutrio, -ire.
 τήθη, τηθή, τηθίς, ή, 1) nutrix,
 -icis, θ. 2) =μάμη, amita, θ.
 τηκεδών, ή' 1) liquafio, -onis, θ.
 2) =μαρασμός, tabes, -is, θ.
 τηκτικός, ή, όν, liquefaciens.
 τηκτός, ή, όν, liquefactus, a, um;
 liquabilis, e.
 τήκω 1) liquefacio, -feci) -ere,
 aliquid, τήκομαι, liqueio (factus
 sum) -eri' 2) =φθείρω, macero.
 τηλαυγέω -ω, eminus splendo.
 τηλαύγημα, τό, τηλαύγησις, ή,
 splendor late dispersus.
 τηλαυγής, eminus late splendens.
 τῆλε, procul; longe.
 τηλεβόας, δ, longe, clamans.
 τηλεβόλος, ον' 1) longe jaculans,
 -ntis' *2) νεοελ. τὸ τηλεβόλον, tor-
 mentum, -i, οὐ.
 *τηλέγραφος, δ, telegraphus; d.
 τηλέμαχος, ον, eminus pugnans.
 τηλέπομπος, ον, longe missus.
 *τηλεσκόπιον, τό, instrumentum
 quo longe distantia, cernuntur.
 τηλεφανής, ες, procul apparens.
 τηλικός, η, ον, τηλικόςδε, -κήδε,
 -κόςδε, τηλικούτος, -καύτη, -κού-
 τον, (-το), tantus, a, um.
 τηλικούτον, (ἐπίρ.) tantopere.
 τηλόθεν, eminus.
 τημέλεια, ή, cura, cultus, -us.
 τημελής, ες, curam habens.
 τηνικά, τηνικάδε, tunc.
 τηνικαῦτα, tum; tunc.
 τῆξις, ή' 1) liquatio, -onis, θ. 2)
 maceratio, -onis, θ. tabes, -is, θ.
 τῆπερ' 1) ἕπον. δὲ, γνώμη, ἐπι-
 τηδεύσει, quemadmodum' 2) ἕπον.
 αἰτία, quapropter' 3) ubi.
 τηρέω -ω 1) servo, conservo' 2)

tueor 3) observo 4) exspecto.

τήρησις, ἡ 1) servatio, observatio, θ. 2) tutela, θ. 3) custodia.

τηρητής, ὁ 1) observator, -oris, ἄ. 2) custos, -odis, ἄ.

τηρητικός, ἡ, ὄν, servandi studiosus; ad custodiam aptus, a, um.

τήτες, horno, hoc anno; ἡ τήτες ἡμέρα, hodiernus dies.

τήτινος, ἡ, ὄν, hornus, a, um.

τιάρα, ἡ, tiara, -ae, θ.

τίγρις, ἡ, tigris, -gridis.

τιθαστός, mansuifactus, a, um.

τιθασσία, ἡ, mansuifactio, θ.

τιθάσσευμα, τό, medium cicurandi; quo aliquis cicuratur.

τιθασσευτήρ καὶ τιθασσευτής, ὁ, qui cicurat mansuetarius, ἄ.

τιθασσευτός, qui cicurari potest.

τιθασσεύω, cicuro, -are mansuiefacio, (-feci), -ere, aliquem—ομαι, cicuror, -ari mansuiefio.

τιθασσῶς, mansuete.

τιθεντήρ, ὁ, nutritor, -oris, ἄ.

τιθεύω, nutrio, -ire.

τίθημι 1) loco ἢ colloco, -are; pono (posui), -ere, aliquid 2) pono, repono 3) τίθημι ἄθλον, praemium propono 4) τίθημι (τίθειμαι) τέλος, pono, impono finem 5) ὄνομα τίθειμαι τινι, nomen impono alicui 6) τίθειμαι ψήφον, suffragium fero 7) τίθειμαι τί τινι (= ἐνεχυράζω), pignero aliquid alicui 8) ταύτη τῆ γνώμη τίθειμαι, assentior (assensus sum), -iri 9) = ποιῶ, ἀπεργάζομαι, facio, afficio, -cre, aliquid 10) τὰ ὄπλα τίθειμαι α' ἄ) arma capio β' ἄ) in armis consisto ἢ castra pono γ' ἄ) arma humi pono arma depono 11) τίθειμαι παρ' οὐδέν, nihili duco 12) παθητ. ponor (positus sum) -i; collocor, -ari.

τιθηνέω -ῶ καὶ τιθηνεύω 1) nutrio, -ire 2) foveo (ut nutrix).

τιθήνη, ἡ, nutrix, -icis, θ.

τιθήνημα, τό, id quod nutritur.

τιθήνησις, ἡ, nutritio, θ.

τιθηνία, ἡ, nutritatio, θ.

τιθός, ἡ, ὄν, mansuetus, a, um.

τικτω (ἐτικον) 1) gigno (genui), -ere 2) pario (peperi), -ere 3)

παροίμ. ἄγνωστον ὁ, τι τίξεται ἢ ἐπιούσα, quid vesper ferat (vehat), incertum est.

τίλλω 1) vello (velli καὶ vulsi), -ere, aliquem ἢ aliquid 2) vellisco, -are 3) τίλλομαι, vellor, -i.

τίλσις, ἡ, τίλμός, ὁ, vulsio, θ.

τίλτός, ἡ, ὄν, vulsus, a, um.

τιμαλφέω -ῶ, honoro, -are.

τιμαλφής, ἐς, pretiosus, a, um.

τιμάω -ῶ 1) honōro, -are, honorifico aliquem 2) = διατιμῶ, aestimo, -are aliquid 3) ἀργυροῦν τινά (τινί) τιμῶ, aliquem pecunia multo 4) τιμῶμαι ὑπό τινος, honoror (honoratus sum) ab aliquo, in honore sum apud aliquem 5) τιμῶμαι τινα ἀντι πολλῶν χρημάτων ἢ πλείστον, pluris quam multum pecuniae, maxime aestimo aliquem 6) πολλοῦ τοῦτο τιμᾶται, haec res est magni.

τιμῆ, ἡ 1) honor, -oris, ἄ. 2) = ἀξίωμα, honor, -oris, ἄ. dignitas imperatoria 3) = ἀξία, pretium, οὐ.

4) poena, mulcta, θ.

τιμῆσις, εσσα, εν, honoratus.

τιμήμα, τό 1) pretium, -i, οὐ.

valor, -oris, ἄ. 2) = ζήμια χρημάτων, mulcta, θ. 3) census.

τιμήσις, ἡ 1) litis aestimatio, mulcta, -ae, θ. 2) census, -us, ἄ.

3) = διατιμήσις, taxatio, θ.

τιμητεία, ἡ, censura, -ae, θ.

τιμητεύω, censor sum.

τιμητής, ὁ, censor, -oris, ἄ.

τιμητικός, ἡ, ὄν 1) honorificus, a, um 2) censorius, a, um.

τιμητικῶς, honorabiliter.

τιμητός, aestimandus, a, um.

τίμιος, α, ὄν 1) = ἔντιμος, honoratus, a, um 2) = πολύτιμος, pretiosus, a, um 3) honestus, a, um.

τιμιότης, ἡ 1) honorabilitas, -atis, θ. pretiositas, -atis, θ. 2) nobilitas, θ. 3) = χρηστότης, honestas.

τιμίως, honeste; probe.

τιμόθεος, ὁ, colens deum.

τιμωρέω -ῶ τινι, defendo aliquem—οῦμαι τινα (νεοελ. τιμωρῶ τινά) α' ἄ) punio (-ivi καὶ -ii) -ire, aliquem—β' ἄ) ulciscor (ultus sum) -i γ' ἄ) =

κολάζω, castigo, -are, aliquem
παθητ. τιμωροῦμαι (ἐτιμωρήθη) ὑπό
τινος, punior (punitus sum), -iri.
τιμώρημα, τό, ultio, θ. poena.
τιμώρησις, ἡ, ultio, -onis, θ.
τιμωρητής, δ, ultor, -oris, ἄ.
τιμωρητικός, ultorius, a, um.
τιμωρία, ἡ· 1) = βοήθεια, auxi-
lium, -ii, ἄ. 2) ultio, θ. poena.
τιμωρός, δ, ἡ· 1) auxiliator, -oris,
ἄ. 2) ultor, ἄ. vindex, -icis.
τίναγμα, τό, τινάγμός, δ, vibra-
tio, -onis, θ. quassus, -us, ἄ.
τινάσσω· 1) vibro, -are, aliquid·
2) quatio (quassi).
τίνω (τίσω)· 1) luo· 2) solvo -ere,
aliquid· 3) pendo.
τίποτε· 1) quidnam? cur? *2) νε-
οελ.—οὐδέν, nihil.
τίς, τί (τινός)· 1) aliquis (aliqui),
aliqua, aliquid και aliquod· 2) qui-
dam, quaedam, quoddam και qui-
dam· 3) quispiam, quaequam, quod-
piam και quidpiam.
τίς, τί, qui, quae, quod.
τίσις, ἡ, punitio, -onis, θ.
τίτανος, ἡ, calx, -lciis, θ.
τιτανόω -ῶ, calce obliuo.
τιτανώδης, ες, calcarius, a, um.
τιτθεία, ἡ, nutritio, -onis, θ.
τιτθεύω, nutritio, -ire.
τίτθη, τιτθή, ἡ, mamma, θ.
τιτθίς, ἡ, nutrix, -icis, θ.
τίτλος, δ, titulus, -i, ἄ.
τιτράω -ῶ, τιτράνω, perforo.
τιτρώσκω, vulnero, -are, aliquem
ἢ aliquid; saucio, -are, aliquem ἢ
aliquid; —ομαι, vulneror (atus sum)
τιτρωσμός, δ, vulneratio, θ.
τίφη, ἡ, tiphe, -es, θ.
τίω· 1) honoro, -are· 2) συνήθ.
α') pendo, solvo, -ere, aliquid· β')
punio, -ire, aliquem.
τλημοσύνη, ἡ, aerumna, θ.
τλήμων, ον, aerumnosus.
τλησις, ἡ, patientia, ae, θ.
τλητικός, ἡ, ὄν, patiens, -ntis.
τλητός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.
τμηθην, secando; caesim.
τμήμα, τό, segmentum, οὐ.
*τμηματάρχης, δ, praefectus se-
ctionis.

*τμηματικῶς, frustatim.
τμήσις, ἡ· 1) sectio, θ. scissio, θ.
2) ἐν τῇ μετρ. tmēsis.
τμητέας, α, ον, secandus, a, um.
τμητήρ, τμητής, δ, sector, ἄ.
τμητικός, ἡ, ὄν· 1) secandi vim
habens· 2) sectilis, e.
τμητός, ἡ, ὄν· 1) sectus, a, um·
2) sectilis, e.
τοιγαροῦν, τοιγάροι, proinde;
igitur; ergo.
τοίνυν, igitur; ergo.
τοιόςδε, -ήδε, -όδε, τοιοῦτος, -η,
-ο, (-ον), talis, e; hujusmodi.
τοιουτοτρόπως, tali modo.
τοιχογραφία, pictura parietum.
τοιχογράφος, δ, pictor parietum.
τοιχοκολλέω -ῶ, in locis celebra-
rimis libellos propono.
τοῖχος, δ· 1) paries, -ietis, ἄ. 2)
σπινθ. murus, -i, ἄ.
τοιχώω -ῶ, murum facio.
τοιῶς, τοιῶσδε, tali modo.
τοκάς, ἡ, puerpera, -ae, θ.
τοκάω -ῶ, parturio, -ire.
τοκετός, δ, partus enixus, -us, ἄ.
puerperium, -i, οὐ.
τοκεύς, δ, genitor, -oris, ἄ.
τοκίζω, fenori do (dedi) -are
(pecuniam).
τοκιστής, δ, fenerator, ἄ.
τοκογλυφέω -ῶ, feneratorem ago.
τοκογλύφος, δ, fenerator, ἄ.
τοκογλυφία, ἡ, feneratio, θ.
τόκος, δ· 1) —τίξις, γόνος, partus,
-us, ἄ. 2) —διάφορον, fenus, οὐ.
τόλμα, τόλμη, ἡ, audacia, θ.
τολμάω -ῶ, audeo, -ere, aliquid·
ἢ facere aliquid.
τόλμημα, τό, facinus ausum ἢ,
ἀπλ. ausum, -i, οὐ.
τολμηρία, ἡ, audacia, -ae, θ.
τολμηρός, ἄ, ὄν, audax, -acis;
audens, -ntis.
τολμηρῶς, audacter.
τόλμησις, ἡ; conatus audax.
τολμητέον, audendum est.
τολμητής, δ, τολμητίας, δ, homo
audax ἢ ἀπλ. (ὄνσ.) audax.
τολμητικός, ἡ, ὄν, audax, -acis.
τολυπέω, conglomero, -are; μτφ.
machinor, struo, aliquid.

τολύπη, ἡ, glomus lanae carptae.
 τομειον, τό, τομίς, ἡ, forceps, ἄ.
 τομεύς, δ, sector, -oris, ἄ.
 τομή, ἡ· 1) sectio, -onis, θ. 2)
 incisio, -onis, θ. incisura, -ae, θ.
 τομίας, δ, castratus, -i, ἄ.
 τόμος, δ, tomus, ἄ. volumen.
 τονθορίζω, submitte loquor.
 *τονίζω, syllabis accentum pono
 ἢ adpono, -ere; apicem adpingo.
 τόνος, δ· 1) tonus, ἄ. accentus,
 ἄ. 2) — φωνῆς, contentio vocis.
 τονόω -ῶ· 1) = ῥώννυμι, roboro,
 -are; firmo; -are· 2) = τονίζω.
 τονώδης, ες, tonum habens.
 τόνωσις, ἡ, corroboratio, θ.
 τονωτικός, ἡ, ὄν, vim habens
 roborandi et firmandi.
 τοξεία, ἡ, ars sagittandi.
 τόξευμα, τό· 1) sagitta, θ. telum,
 ὀύ. 2) ictus sagittae.
 τόξευσις, ἡ, sagittae emissio.
 τοξευτετρα, ἡ, sagittaria, θ.
 τοξευτής, δ, sagittarius, ἄ.
 τοξευτικός, sagittarius, a, um.
 τοξευτός, sagittā percussus.
 τοξεύω, arcu sagittam emitto;
 arcu ἢ sagittis peto; —ομαι, (ἑτο-
 ξεύθην), sagittā percutior (per-
 cussus sum).
 τοξικός· 1) sagittarius, a, um· 2)
 ἡ —η, ars sagittas mitendi· 3) τό
 —όν· α') = οἱ τοξόται, sagittarii,
 -orum· β') = δηλητήριον, venenum.
 τοξοβόλος, ὄν, sagittas jaculans.
 τοξοειδής, ἐς, arcui similis.
 τοξοθήκη, ἡ, pharetra, -ae, θ.
 τόξον, τό, arcus, -us, ἄ.
 τοξότης, δ, sagittarius, ἄ.
 τοξότης, ἡ, sagittaria, -ae, θ.
 τοξοφόρος, sagittifer, a, um.
 τοπάζω· 1) loco· 2) conjicio.
 τοπάρχης, δ, praefectus regionis;
 toparcha, -ae, ἄ.
 τοπαρχία, ἡ, toparchia, -ae, θ.
 *τοπειογράφος, δ, qui regiones ἢ
 regionum formas pingit.
 *τοπειον, τό, regio, -onis, θ.
 τοπικός, ἡ, ὄν, localis; e.
 τοπικῶς, localiter.
 τοπογραφέω -ῶ, locum describo
 τοπογραφία, loci descriptio.

τοπογράφος, locorum descriptor.
 τοποθεσία, ἡ, loci situs ἢ posi-
 tus; loci positio; situs, -us, ἄ.
 *τοποθετέω -ῶ, in loco colloco,
 -are, aliquem ἢ aliquid· —οῦμαι·
 α') me loco (alicubi)· β') περὶ ἑ-
 παλλάη. ἐτοποθετήθη ἐν Ἀθήναις,
 Athenis constitutus est in munere.
 *τοποθέτησις, ἡ, collocatio, θ.
 τόπος, δ, locus, -i, ἄ. regio.
 τοποτηρητής, δ, vicarius, ἄ.
 τορεία, τόρευσις, ἡ, caelatura, θ.
 τόρευμα, τό, opus caelatum.
 τορευτής, δ, caelator, -oris, ἄ.
 τορευτικός, ἡ, ὄν, ad caelandum
 pertinens ἢ aptus, a, um.
 τορευτός, ἡ, ὄν, caelatus, a, um.
 τορεύω, caelo, -are.
 τὸρέω -ῶ, perforo, -are.
 τὸρνευμα, opus torno factum.
 τὸρνευτήριον, τό, tornus, ἄ.
 τὸρνευτής, δ, tornator, ἄ.
 τὸρνευτικός, ἡ, ὄν, ad tornandum
 pertinens ἢ aptus, a, um.
 τὸρνεύω, torno, -are, aliquid.
 τὸρνος, δ, tornus, -i, ἄ.
 τὸρός, δ, scalprum lapicidarum.
 τὸρός, ἡ, ὄν, penetrans, -ntis;
 τὸρύνη, ἡ tudicula, -ae, θ.
 τὸρώς, acute; clare.
 τὸσάνκις, τὸσαντάκις, toties.
 τὸσαπλάσιος, tantuplus, a, um.
 τὸσανταχῶς, tot modis.
 τὸσος, ἡ, ὄν, τὸσόςδε, -ἡδε, -όδε,
 tantus, a, um.
 τὸσοῦτος, αὐτή, οὔτο, (ν)· 1) tan-
 tus, a, um· 2) τοσοῦτοι, αὐται, αὐ-
 τα, tot (ἄκλ.) τοσαῦτα ἐστὶν, tot an-
 nos· 3) ἕτερος τοσοῦτος, ἡ, ὄν, tan-
 tusdem, tantadem, tantudem· 4)
 ἕτεροι τοσοῦτοι, αὐται, αὐτα, toti-
 dem (ἄκλ.).
 τότε, tunc; tum.
 τοτέ, aliquando.
 τοῦλάχιστον· 1) minimum· 2) γε-
 οελ. = γε, saltem,
 τοῦμπαλιν, contrarium.
 τοῦναντίον, contra.
 τοῦνεκα, propterea.
 Τοῦρκος, δ, Turca, -ae ἄ.
 τουτογί, τουτί, hocce.
 *τραβάω -ῶ· 1) = ἔλκω, traho

(xi, -ere 2) = ὑποφέρω, suffero.
τραγαλίζω, rodo, -ere.
τραγανόν τό, cartilago, θ.
τράγειος, hircinus, a, um.
τραγέλαφος, δ, hircocervus, ἄ.
τραγήματα, τά, bellaria, οὐ.
τραγίζω 1) hircum oleo 2) hircum quitallio, -ire.
τραγιεύομαι, tragice loquor.
τραγικός, tragicus, a, um.
τραγικώδης, ες, tragico similis.
τραγικῶς, tragice.
τράγος, δ, hircus, -i, ἄ.
τραγοσκελής, ες, capripes.
τραγωδέω -ῶ 1) tragoediam decanto 2) tragice decanto 3) tragice exaggero, -are *4) νεοελ. τραγωδῶ ἢ τραγουδῶ = ζῶω, cano, canto, ἐντεῦθ. α') τὸ τραγοῦδι, cantilena, -ae, θ. β') ὁ τραγουδιστής, cantor, cantator, ἄ. ἢ τραγουδιστρια, cantatrix, -icis.
τραγωδία, ἡ, tragoedia, θ.
τραγωδός, δ, tragicus poeta.
τρανής, ες, τρανός, ἡ, ὄν 1) clarus, a, um 2) perspicuus, a, um *3) νεοελ. = μέγας magnus, a, um.
τρανότης, ἡ, perspicuitas, θ.
τρανόω -ῶ, perspicuum reddo.
τρανώς, manifeste.
τράπεζα, ἡ 1) mensa, -ae. θ. 2) — **τραπεζιδῶν**, mensa, argentaria ἢ ἀπλ. mensa 3) ἡ ἱερὰ — sacra mensa, altare, οὐ. 4) coena, fercula, -ae, θ.
τραπέζιον, τό 1) mensula, ae, θ. 2) γεωμ. trapezium, -ii, οὐ.
τραπεζιτεύω, mensarius sum.
τραπεζίτης, δ 1) mensarius, -ii, ἄ. trapezita, -ae, ἄ. 2) οἱ **τραπεζίται** (δδόντες), dentes molares.
τραπεζιτικός, ἡ, ὄν, ad mensarium pertinens.
τραπεζοειδής, ες, mensae formam habens; mensae similis.
τραπέω -ῶ, uvas calco.
τραυλίζω, balbutio, -ire.
τραυλισμός, balbuties, -iei, θ.
τραυλός, ἡ, ὄν, balbus, blaesus.
τραυλότης, ἡ, balbuties, -iei, θ.
τραῦμα, τό, vulnus, -eris, οὐ.
τραυματίας, δ, vulneratus.

τραυματίζω, vulnero, -are — **ομαι** vulneror, -ari.
τραυματισμός, δ, vulneratio, θ.
τραχέως, aspere; acerpe.
τραχήλα (τραχηλιά), ἡ, collare, -is, οὐ.
τραχηλιάω -ῶ, cervicem attolo.
τραχηλίζω, cervicem resupino.
τραχηλοειδής, ες, collo similis.
τράχλος, δ 1) collum, -i, οὐ. 2) cervix -icis, θ.
τραχώω -ῶ, durum reddo.
τραχυντικός, exasperans.
τραχύνω, aspero, exaspero.
τραχύς, εἶα, υ' 1) asper, -era, -erum * **μετφ.** ἀνθρωπος — τὸ ἦθος, homo natura asper 2) scaber, bra, brum 3) acerbus, a, um.
τραχύτης, ἡ 1) asperitas, -atis, θ. 2) scabritia, -ae, θ.
τραχυφωνία, asperitas vocis.
τραχύφωνος, qui voce aspera est.
τραχώδης, ες, asper, a, um.
τράχωμα, asperitudo palpebrae.
τραχών, δ, locus asper.
τρεῖς, οἱ, αἱ, τρία, τά, tres tria, -ium, ἀνά **τρεῖς**, terri, -ae, ae, ἄ.
τρέμω, tremo (ui), ere.
τρεπτικός, ἡ, ὄν, mutabilis, e.
τρεπτός, corversus a, um.
τρεπτότης, ἡ mutabilitas, θ.
τρέπω 1) τινὰ ἢ τι εἰς τι, verto (-rti), -ere, converto (-rti), -ere, aliquem ἢ aliquid in — **ομαι**, (ἐτραπόμην) εἰς τι, ἢ ἐπὶ τι, me verto, me converto, me confero in, ad aliquid 2) = μεταβάλλω, verto converto, -ere; muto (ae).
τρέσσης, δ, timidus, -i, ἄ.
τρέφω 1) ἀλο (-ui), -ere; nutritio (-ivi ἢ -ii), -ire, aliquem ἢ aliquid 2) = ἐκτρέφω τινὰ, educo, -are, aliquem 3) — **ομαι** α') nutritior (nutritus sum), -iri (ab aliquo) β') = ἐσθίω, vescor, -i. γάλακτι **τρέφονται**, lacte vescuntur.
τρέχω (ἔδραμον) 1) curro (curri), -ere **παθητ.** δρόμος γίγνεται, curritur *2) νεοελ. = ρέω, fluo.
τρηῖσις, ἡ, perforatio, θ.
τρητός, ἡ, ὄν, perforatus, a, um.
τρίαίνα, ἡ, tridens, -ntis, ἄ.

τριανοειδής, *ές*, speciem tridentis habens.

τριάνις, *ter*.

τριακονθήμερος, *ον*, qui triginta dierum est.

τριάνκοντα, triginta, *ἀνά, κατά τριάκοντα*, triceni, -ae, *α'* *ολ τριάκοντα*, triginta tyranni.

τριακονταετηρίς, τριακονταετηρία, *ή*, anni triginta.

τριακονταετής, -τούτης, -ταστής, -ές, -έτις, -τούτις, qui, quae triginta annorum est; tricennalis, *e*.

τριακονταετία, *ή*, triginta anni.

τριακοντάκις, tricies; trigesies.

τριακονταπέντε, trigintaguarque.

τριακονταπλάσιος, *α, ον*, -ίων, -πλοῦς, -ή, -οῦν, per triginta multiplicatus.

τριακονταπλασίως, tricies totidem τριακοντάς, *ή*, tricenarius numerus; triacontas, -adis, *θ*.

τριακοντάφυλλον, (τριαντάφυλλον), *τό*, rosa, -ae, *θ*.

*τριανταφυλλιά, *ή*, rosa, *θ*.

τριακοντήρης, τριακόντηρος, *ή*, navis triginta remis instructa.

τριακόσιοι, *αι, α*, trecenti, *ae, a*.

τριακοστός, *ή, όν*, trigesimus (tricesimus), *α, um*.

τριαρχία (*τριανδρία), *ή*, triumviratus, -us, *ά*.

τριαρχαί, *οί*, triumviri, *ά*.

τριάς, *ή* 1) numerus ternarius; ternio, -onis, *θ*. 2) trinitas.

τριαύλαξ, *δ*, trisulcus, -i, *ά*.

τριβεύς, *δ*, tritor, -oris, *ά*.

τριβή, *ή* 1) =τριψις, tritura, -ae, *θ*. 2) =έξις, usus, -us, *ά*. exercitatio. *θ*. 3) =βραδύτης, mora, -ae.

τριβόλος, *δ*, tribulus, -i, *ά*. *τά* τριβόλα, tribulum, -i, *ού*.

τριβος, *ή*, semita, *θ*. callis, -is, *θ*.

τριβω 1) tero (trivi, tritum) -ere, aliquid; frico (-cui, -atum και -ctum) -are, aliquem *ή* aliquid; —ομαι (επιφθην) teror (tritum sum);

τετριμμένος, *η, ον*, tritus, *α, um* 2) =επιτριβω, adtero, -ere, aliquid 3) τριβω *τι προς τι*, aliquid aliquo tero· alicui affricco 4) μέσ. τριβωμαι *τινι*, usu tero aliquid.

τριβων, *δ* 1) homo tritus, homo in rebus agendis exercitatus 2) pallium tritum.

τριγάμος, *δ, ή*, ter uxorem ducens; ter nupta.

τριγένεια, *ή* 1) triplex genus 2) tertia generatio, -onis, *θ*.

τριγενής, *ές* 1) triplicis generis 2) *έν τή γραμ.* trium generum.

τριγύλα, τριγύλη (ιχθ.), mullus, *ά*.

τριγλώχιον, tres cuspides habens.

τριγμός, *δ*, stridor, -oris, *ά*.

τριγωνίζω, in trigonum formo.

τριγωνικός, *ή, όν*, triangularis *e*; trigonicus, *α, um*.

τριγωνον, *τό*, triangulum, *ού*.

τριγωνος, *ον*, triangulus, *α, um*.

τριετής, *ές*, trimus, *α, um*.

τριετηρίς, *ή*, triennium, *ού*.

τριετία, *ή*, triennium.

τριζυγος, *ον*, trijugis, *e*.

τριζω, strideo και strido, -ere.

τριήμερος, triduanus, *α, um*.

τριηραρχέω -ω, praesum trimem, trierarchus sum.

τριηραρχος, *δ*, trierarchus, *ά*.

τριηραρχία, *ή*, munus trierarchi.

τριήρης, *ή*, trimemis, -is, *θ*.

τριήριον, *τό*, triga, -ae.

τριάρητος, τρικέφαλος, tri-ceps, -ipis.

τρικλινον, *τό*, triclinium, *ού*. *θ*.

τρικρανος, *ον*, trifidus, *α, um*.

τρικτύς, *ή*, numerus ternarius.

τρικνυμία, *ή*, fluctus magnus; decumanus fluctus.

τρικνυμώδης, procellosus, *α, um*.

τριλογία, *ή*, trilogia, -ae, *θ*.

τριμηνιαίος, *α, ον*, τριμηνος, *ον*, trimestris, *e*.

τριμητος, *ον*, trilix, -icis.

τριμμα, *τό*, quod tritum est.

τριμορφος, *ον*, triformis (Hecate).

τριοδία, τριόδος, *ή*, trivium, *ού*.

τριοδίτης, *δ*, trivialis.

τριπαππος, *δ*, tritavus, *ά*.

τριπηχναίος, *α, ον*, τριπηχνης, *ν*, qui est trium cubitorum.

τριπλαξ, *δ, ή*, triplex (vestis).

τριπλασιάζω, triplico, -are; triplo majorem *ή* majus facio;

*τριπλασιασμός, *δ*, triplicatio, *θ*.

τριπλάσιος, α, ον, triplex -icis; triplo major ἢ amplior.
τριπλασιώσ, tripliciter.
τριπλή, **τριπλῶς**, tripliciter.
τριπλῶς, -ούς, -οῦν, triplus, a, um; triplex, -icis.
τριποδίω, tripedo, -are.
τριπόδιον, τό, parvus tripes.
τριπόλις, ἡ, triplex urbs || ἡ Τριπολις, Tripolis, -is, θ.
τριπούς, ονν, tripes, -edis, ὁ **τριπούς** (μάλ. ὁ Πυθικός), cortinā, θ.
τριπύτης, ὁ 1) tritor, -oris, ἄ. 2) ὁ ἐν τῷ βάλαν. qui aliquem fricat.
τριπύτος, ἡ, ὄν, tritus, a, um.
τριπτυχός, ον, triplex -icis.
τρίς, ter.
τρισάγιος, α, ον, ter sanctus, sanctissimus, a, um.
τρισαθλιός, miserrimus, a, um.
τρισαθλιώσ, miserrime.
τρισαλητήριος, α, ον, scelestissimus, improbissimus, a, um.
τρισαριστέυς, ὁ ter victor.
τρισενδαίμων, ον, ter felix; felicissimus, beatissimus, a, um.
τρισεκαδέκα, tredecim.
τρισεκατάρατος, ον, prorsus execrabilis, e.
τρισεκλής, ἐς, tria habens crura.
τρισμακάρ, **τρισμακάριος**, α, ον, **τρισμακάριστος**, η, ον, ter beatus, beatissimus, a, um.
τρισμαγίστος, ter maximus, a, um.
τριγγός, ὁ, stridor, ἄ.
τριμύριοι, α, α, tricies mille.
τρισόλβιος, α, ον, ter quaterque beatus; beatissimus, a, um.
τρισπαππος, ὁ, triavus, -i. ἄ.
τρισπίθαμος, ον, tres spithamas aequans.
τρισῶς, tripliciter.
τρισῶω -ῶ 1) triplico, -are 2) in tres partes divido, -ere.
τριστάδιος, ον, trium stadiorum.
τριστεγός, tria habens tecta.
τριστιχος, tres versus habens.
τριστοιχος, ον, tribus ordinibus constans.
τριστομος, ον, tria habens ora.
τριστηλός, tres habens columnas.
τρισύλλαβος, tres habens syllabas

τρισχίλιοι, αἱ, α, ter mille.
τρισχίλιοστός, ἡ, ὄν, ter mille-simus, a, um.
τριταγωνιστέω -ῶ, tertias fabulae partes ago.
τριταῖος, α, ον, tertianus, a, um; qui tertio die aliqui facit.
τριτάλας, αἶνα, αν, ter miser.
τριτέγγονος, ὁ, trinepos, -otis, ἄ.
τριτέυω, tertius sum.
τριτημόριον, τό, tertia pars (cujuslibet rei); triens, -ntis.
τριτοκέω -ῶ, ter ἢ tres pario.
τριτόκος, ον, ter pariens.
τρίτος, η, ον, tertius, a, um; ἐπίρ. α') τό -ον, tertium β') τρίτον tertio.
τριτόω -ῶ, tertio iacio.
τρίτως, tertio loco.
τρίτωσις, ἡ, tertiatio, θ.
τριφυλλον, τό, trifolium, οὐ.
τριφυλλος, terna folia habens.
τρίχα, ἡ, trifariam.
τριχαπτός, ον, e pilis textus, τό **τριχαπτον**, vestis e tenuissimis filis, trichaptum, -i, οὐ.
τριχη, trifariam.
τριχίασις, (νόσ.) trichiasis, θ.
τριχιάω -ῶ 1) pilosus sum 2) trichiasi laboro.
τριχίνος, η, ον, e pilis factus ἢ couiectus, a, um.
τριχορδος, ον, trichordis, e τό **τριχορδον**, trichordum, -i, οὐ.
τριχόρροια, ἡ, alopeciae, θ.
τριχορρυνής, ἐς, cui pili defluunt.
τριχοτομέω -ῶ 1) pilos deseco 2) in tres partes divido.
τριχοτομία, sectio in tres partes.
τριχοῦ, tribus in locis.
τριχοφνέω -ῶ, capillos produco.
τριχοφνής, capillos producens.
τριχοφνία, productio capillorum.
τριχόω -ῶ, pilosum reddo.
τριχρώμος, **τριχρώματος**, ον, **τριχρώς**, ὁ, ἡ, tricolor, -oris.
τριχῶδης, ἐς 1) pilosus, villosus, a, um 2) capillis similis.
τριχῶμα, capillamentum, οὐ.
τριχῶς, trifariam.
τριχωτός, ἡ, ὄν, pilosus, a, um.
τριψις, ἡ 1) tritura, ae, θ. 2)

fricatus, us, á. fricatio ἢ frictio, θ.
 τριφθίων, τό, τριφθία, ἡ, tricin-
 nium, -ii. οὐ. τὸ Τριφθίων, trio-
 dium, -ii, οὐ.

τριώροτος, ον, trium horarum.

τριώροφος, ον, tres habens con-
 signationes.

τριμάζω· 1) intremo, -ere· 2) —
 τινά, terreo aliquem.

*τριμάρα, ἡ, pavor, terror.

*τρομερά, horrende.

τρομερός, á, δν· 1) = περιτρομος,
 tremens, -ntis· 2) = τρόμον, ἐμποιών.
 tremendus, horrendus.

τρομέω -ῶ· 1) tremo, -ere· 2)
 horreo, -ere, aliquem.

τρομικός, tremebundus, a, um.

τρόμος, δ, tremor, á. timor.

τρομώδης, ες, trepidus, a, um.

τροπαία, ἡ, tropaeus ventus.

τρόπαιον, τροπαῖον, tropaeum.

τροπαῖος, á, ον, qui convertitur
 τροπαιοῦχος, δ, tropaeum tenens;
 tropaeatus, a, um.

τροπαιοφορία, tropaei gestatio.

τροπαιοφόρος, ον, tropaeum ges-
 tans; tropaeatus, a, um.

τροπαῖον, τό· troparium, οὐ.
 τροπή, ἡ· 1) conversio, mutatio,
 -onis, θ. 2) conversio in fugam·

3) ἡλίον τροπή, solstitium, οὐ.

τρόπηξ, δ, manubrium remi.

τροπικός, tropicus, a, um.

τροπικῶς, tropice; figurate.

τρόπις, ἡ, carina, -ae, θ.

τροπολογέω -ῶ· 1) tropice lo-
 quor, -i; tropis in sermone utor·
 *2) νεοελ. muto, commuto.

τροπολογία, ἡ· 1) tropicus ser-
 mo; tropologia· *2) mutatio.

τροπολογικός, tropologicus.

τροπολογικῶς, tropologice.

*τροποποιέω -ῶ, muto.

*τροποποιήσις, ἡ, mutatio.

τρόπος, δ· 1) modus, -i, á. 2) =
 μέθοδος, ratio, -onis, θ. 3) mos,
 moris, á. consuetudo, -inis, θ. 4)
 ritus, -us, á. 5) ἐν τῇ ρητ. tropus, -i.
 τροπός, δ, lorum contortum, quo
 remus scalmo alligatur.

τροπόω -ῶ, in fugam verto.

τροῦλλος, δ, trullus, -i, á.

τροφαλῖς, ἡ, caseus, -i, á.

τροφεῖον, τό, συνήθ. τὰ —a, ali-
 mentum, -i, οὐ.

τροφεύς, δ, altor, -oris, á.

τροφέω -ῶ, nutrio, -ire.

τροφή, ἡ· 1) cibus, -i, á. 2) vi-
 ctus, -us, á. *3) alimentum, οὐ.

τρόφιμος, ον· 1) alumnus, a, um·
 *2) νεοελ. τὰ —a, alimenta.

τροφιμότης, ἡ, vis alendi.

τροφός, δ, altor, nutritor, á. ||

ἡ τροφός, nutrix, -icis, θ.

τροφώδης, ες, nutriens -entis.

τροχάδην, currendo; cursim.

τροχάζω, celeriter curro.

τροχαϊκός, irochaicus, a, um.

τροχαῖος, δ, trochaeus, -i, á.

τροχάλια, ἡ, trochlea, -ae, θ.

τροχαλίζομαι, volvor, -i.

τροχάλος, ἡ, δν· 1) velox currens·
 2) rotundus.

τροχαντήρ, δ, pars puppis.

τροχάω -ῶ, curro, -ere.

τροχιά, ἡ, orbita.

τροχίζω· 1) rotā torqueo· *2) νε-
 οελ. cote acuo cultrum, μεταφ. men-
 tem, ingenium acuo.

τρόχις, δ, cursor, -oris, á.

τροχίσκος, δ, rotula, -ae, θ.

τροχοειδής, ες, rotae similis.

τροχοπέδη, ἡ, sufflamen, οὐ.

τροχός, δ, rota, -ae, θ.

τροβῆλον, τό, catinus, -i, á.

τρογῶα -ῶ, vindemio, -are.

τρογῆα -ῶ, sicco, -are.

τρούγη, ἡ, vindemia, -ae, θ.

τρούγησις, ἡ, vindemia, θ.

τρουγητής, δ, vindemiator, á.

τρουγητικός, vindemialis, e.

τρουγητός, δ, vindemia, -ae, θ.

τρουγήτρια, ἡ, vindemiatrix, θ.

τρουγία, ἡ, faex, -cis, θ.

τρουγικός, ἡ, δν, faecarius, a, um.

τρουγώδης, iaculentus, a, um.

τρουγόνιον, τό, parvus turtur.

τρουγών, δ, turtur, uris, á.

τρούζω, murmuro, -are.

τρούμα, τό, foramen a terebra.

τρούμη, ἡ, homo, erantus.

τρούπα, ἡ, foamen -inis, οὐ.

τρυπάνη, ἡ, terebra, -ae, θ.

τρυπανίζω, terebro, -are.

τρύπανον, τό, terebra, θ.
 τρυπάω -ᾶ, terebro, -are—ᾶμαι, terebror, -ari.

τρύπημα, τό, foramen, οὐ.
 τρύπησις, ἡ, terebratio, θ.
 τρυπητής, δ, terebrator, ἄ.
 τρυπητήρ, δ, vas perforatum.
 τρυπητός, terebratus, a, um.
 τρυῖσις, ἡ, afflictio, θ.
 τρυτανεύω, trutinio, -are,
 τρυτάνη, ἡ, trutina, -ae, θ.
 τρυφάλεια, ἡ, galea, -ae, θ.
 τρυφάω -ᾶ, delicatae, vivo, -ere, deliciis ἢ luxui indulgeo.

τρυφερός, ἄ, ὄν· 1) tener, -era, erum· 2) luxuriosus, a, um.
 τρυφερότης, ἡ, mollities, -ei θ. teneritas -atis.

τρυφερώς· 1) luxuriose· *2) νεοσλ. amore singulari.

τρυφηλός, ὄν, deliciis deditus, a, un voluptarius, a, um.

τρυφηλότης, ἡ, ad corporis oblectaments proclivitas.

τρυφηλώς, voluptarie.

τρυφητικός, voluptati deditus.

τρυῖχος, τό, pannus lacer.

τρυῖχω, attero, -ere.

τρυῖχσις, ἡ, afflictio, θ.

τρώω· 1) perforo· 2) attero.

τρώγλη, ἡ, caverna.

τρωγλοδύττω -ᾶ, ρ. in cavernam habito.

τρωγλοδύτης, δ, habitans in cavernas.

τρώγω· 1) rodo (-si), -ere· 2) edo ἢ comedo, -ere aliquid.

τρώκτης, δ· 1) comestor, vorator, ἄ. 2) λχθ. trocta trutta, θ.

τρωκτικός, ἄ, ὄν, vorax -acis *ἐν τῇ ζωολ. rodens, entis.

τρωκτός, ἄ, ὄν, edulis, e.

τρώξιμος, ὄν, edulis, e.

τρώξις, ἡ, rosio, -onis, θ.

τρώσις, ἡ, vulneratio, θ.

τρωτός, ἄ, ὄν· 1) vulneratus, a, um· 2) συνήθ. vulnerabilis e; *3) νεοσλ. τὸ τραυτὸν μέρος τινός, quod in animo alicujus infirmum est.

*τσέπη, ἡ, perula, -ae.

τυγχάνω (τεύξομαι, ἐτυχον)· 1) —

quid; β') nanciscor, -i, aliquid; 2) ἀμετ. casu ὄβivus fio incido in aliquid δθ. accidio, -ere; contingo, -ere; || δ τυχών, qui primus se obtulit, quivis ἢ quivis unus, δθ. = vulgaris, vilis; || τυχόν, forte, casu, fortasse.

τυκτός, ἡ, ὄν, fabricatus, a, um.

τύλη, ἡ· 1) callus, ἄ. 2) gibbus cameli· 3) = στρώμα, culcita, θ.

τυλίσσω, convolvo (-vi), -ere aliquid; —ομαι, me convolvo, convolvor (-volutus sum), -i.

τυλοειδής, ἐς, callosus, a, um.

τύλος, δ, callus, ἄ. callum, οὐ.

τυλόω -ᾶ, callosus, um reddo.

τυλώδης, ἐς, callosus, a, um.

τύλωμα, τό, callum, -i, οὐ.

τύλωσις, ἡ, callositas, -atis, θ.

τυλωτός, ἡ, ὄν, nodosus, a, um.

τύμβειος, α, ὄν, sepulcralis; e.

τύμβεύω, busto infero.

τύμβος, δ, bustum, -i, οὐ.

τυμβωροσχέω -ᾶ, sepulcra effodio; sepulcra depraeodor.

τυμβωροσχία, sepulcrarum effusio.

τυμβωρόχος, sepulcri violator.

τυμπανίζω· 1) tympanum pulso, tympanizo, -are· 2) = ξυλοκοπῶ, fustibus caedo, (verbero) aliquem.

τυμπάνιον, parvum tympanum.

τυμπανισμός, tympani pulsatio.

τυμπανιστής, tympanista, ἄ.

τυμπανίστρια, tympanistria, θ.

τύμπανον, tympanum, οὐ.

τυμπανοειδής, tympano similis.

τυπή, ἡ, ictus, -us, ἄ.

τυπικός, ἡ, ὄν, figuratus, a, um; typicus, a, um; || τὸ τυπικόν, ritualis liber ἢ liber rituum· β') ἐν τῇ

Γραμμ. grammaticae elementa.

τυπικώς, typice.

*τυπογραφεῖον, τό, officina typografica.

*τυπογραφικός, ἡ, ὄν, typographicus, a, um.

*τυπογράφος, typographus, ἄ.

*τυποκλοπία, ἡ, editio lipri furtim facta.

τυποκλόπος, δ, ἡ, qui libros furtim edit.

τύπος, δ· 1) forma, -ae, θ. fi-

gura, -ae, θ. 2) exemplar· 3) nota, θ, signum, -i, οὐ. 4) ὥς· ἐν τύπῳ, ut summam dicam· 5) κατὰ τύπον, per figuram et formam, typice· 6) τύποις καὶ ἀναλώμασι, typis et sumptibus.

τυπῶω -ῶ, signum imprimo.

τύπτω· 1) percutio (cussi), -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) pulso· 3) tun-do· 4) cado (cecidī), -ere· 5) τύπτομαι, (ἐτύπην) ἐπόεινος, percutor (-cussus sum) ab aliquo· 6) μέσ. τύπτομαι, plango.

τύπωμα, τό· 1) figura, -ae, θ.

*2) νεοελ. = τύπωσις.

*τυπῶων, aliquid typis exscribendum curo.

*τύπωσις, ἡ, typis exscriptio ἢ descriptio libri.

τυπωτικός, ἡ, ὄν· 1) figurans, -ntis· *2) νεοελ. οὐσ. τὰ τυπωτικά, sumptus libri typis exscripti.

τυπωτός, expressus, a, um.

τυραννέω -ῶ· 1) tyrannus sum; tyrannidem obtineo, -ere; 2) severe tracto, -are, aliquem· ἐντεῦθ· *3) excrucio, -are, aliquem.

τυραννία, ἡ· 1) tyrannis, -idis, θ. tyrannicus dominatus· δδ. 2) crudelis dominatio; 3) μετφ. cruciatus, -us, ἄ.

τυραννίζω, cum tyranno facio.

τυραννικός, ἡ, ὄν, tyrannicus, a, um· *μετφ. impotens.

τυραννικῶς, tyrannice.

τυραννίς, ἡ, tyrannis, θ.

τυραννοκτονέω -ῶ, ρ. tyrannum occido.

τυραννοκτόνος, tyrannicida, ἄ.

τύρανος, tyrannus; rex crudelis ac superbus; homo crudelis.

τυρβάζω, perturbo, -are.

τυροβόλιον, τό, caseale, -is, οὐ.

τυρούεις, εσσα, εν, caseo similis.

τυροκομείον, τό, caseale, -is, οὐ.

τυροκομέω -ῶ, caseos conficio.

τυροποιέω -ῶ, caseum facio.

τυροποιία, ἡ, casei confectio.

τυροποιός, δ, caseorum confector
τυρός, δ, massa lactis coacti; ca-seus, -ii, ἄ.

τυροφάγος, δ, tyrophagus, -i.

τυρόω -ῶ, in caseum cogo.

τυτθός, ἡ, ὄν, parvus, a, um.

τυφλός, ἡ, ὄν, caecus, a, um; oculis captus, a, um.

τυφλότης, ἡ, caecitas, -atis, θηλ. μετφ. mentis caecitas.

τυφλώω -ῶ, caeco, excaeco, ob-caeco, -are, aliquem.

τυφλώδης, ες, caeco similis.

τύφλωσις, ἡ, excaecatio, θ.

τυφλώτω, caecutio, -ire.

τύφος, δ· 1) = καπνός, fumus, ἄ. 2) = ἐπαροις, typhus· 3) νόσ. febris continuata et ardens; typhus.

τυφῶω -ῶ· 1) fumo infesto ἢ eneco· 2) effero et insolentem reddo, -ere, aliquem; —οῦμαι, efferror (elatus sum); insolesco, -ere; τευφωμένος, η, ον, elatus, a, um.

τύφω· 1) = καπνίζω ιι, fumigo, -are, aliquid· 2) τύφομαι, ardeo, ere
τυφώδης πυρετός, febris continuata et ardens.

τυφών, δ, typhon, -onis, ἄ.

τυχαίος, α, ον, fortuitus, a, um.

τυχαίως, fortuito.

τύχη, ἡ, fortuna, θ. fors, -rtis, θ.

τυχηρός, ἄ, ὄν· 1) fortuitus, a, um· 2) fortunatus, a, um.

τυχηρῶς· 1) fortuito, forte· 2) fortunate, secundā fortunā.

τυχηκῶς, fortuito.

*τυχοδιώκτης, δ, fortunae persecutor, -onis, ἄ. erro, -onis, ἄ.

τύψις, ἡ· 1) percussio, -onis, θ. ictus, -us, ἄ. *2) νεοελ. τύψις συνειδήσεως, conscientiae stimulus concientiae morsus ἢ cruciatus.

τῶ· 1) = τινί· 2) ἐπὶ ρ. propterea.

ταθαστής, δ, irrisor, ἄ.

ταθαστικός, irrisorius, a, um.

*τώρα, nunc.

Τ

Υ, υ (ὕ ψιλόν) 1) τὸ εἰκοστὸν γράμμα, littera, Υ. 2) ὡς ἀριθ. σημεῖον τὸ μὲν υ = quadringenti, ae, α, τὸ δὲ υ, = quadringenta millia.

ὑάγχη, ἡ, angina porcina.
ὑαινα, ἡ, hyaena, -ae, θ.
ὑακίνθινος, hyacinthinus.
ὑακίνθος, hyacinthus, a, um.
ὑάκινθος, δ, hyacinthus (-os) ||
 ἄ. δ Ὑάκινθος, Hyacinthus, ἄ.
ὑακινθώδης, hyacintho similis.
ὑαλίω· 1) pellucidus sum ut vitrum; vitrum imitor pellucidate *2) — τι, ut vitrum pellucidum facio aliquid.

***ὑαλικόν, τό, πλ.** τὰ ὑαλικά, vitreamina, -um, οὐ.

ὑάλινος, η, ον, vitreus, a, um; vitreolus, a, um.

***ὑαλιστερός**, pellucidus ut vitrum.

ὑαλοειδής, ἐς, vitreus, a, um.

ὑαλόεις, εσσα, εν, vitreus, a, um.

***ὑαλοπωλείον**, taberna vitriarii.

***ὑαλοπώλης, δ**, vitrarius, ἄ.

ὑαλος, ἡ, vitrum, -i, οὐ.

ὑαλοσκεπής, vitris tectus, a, um.

ὑαλοτεχνίτης, δ, vitrarius, ἄ.

ὑαλουργεῖον, τό, officina vitri.

ὑαλουργός, δ, vitrarius, ἄ.

ὑαλόχρους, ουν, vitrei coloris.

ὑαλώω -ω, in vitrum verto.

ὑαλώδης, ἐς, vitreus, a, um.

ὑβος, δ, tuber, -eris, οὐ.

ὑβρίζω· 1) insolesco ex nimia fortuna *2) superbe tracto (aliquem) *3) — **λοιδορῶ τινα**, convicior (-atus, sum), -ari maledico (-xi), -ere, aliquid; — **ομαι**, contumeliam accipio.

ὑβρις, ἡ· 1) superbia, -ae, θ. arrogantia, θ. insolentia, θ. supercilium, οὐ. 2) injuria, -ae *3) — **λοιδορία**, convicium, οὐ. contumelia.

ὑβρισμα, τό, injuria, -ae, θ.

ὑβριστής, δ, 1) injuriosus *2) νεοελ. maledictor, ἄ.

ὑβριστικός, ἡ, ον, injuriosus, a, um; contumeliosus, a, um.

ὑβριστικῶς, injuriose, contumeliose, insolenter.

ὑβριστρια, ἡ, conviciatrix, θ.

ὑβριστός, ἡ, ον, contumeliā affectus, a, um.

ὑβωμα, τό, curvamen spinae.

ὑβώσεις, ἡ, incurvatio, spinae.

ὑγαινω, valeo (-ui) -ere.

ὑγίανσις, ὑγίασις, ἡ, sanatio, θ.

ὑγιαντός, ἡ, ον, sanabilis, e.

ὑγίεια (ὑγεία), ἡ, sanitas, θ.

ὑγιεινός, ἡ, ον, salubris, e ὑγ. τόπος, salubris locus.

ὑγιεινῶς, salubriter.

ὑγιής, ἐς· 1) sanus, a, um *2)

valens, -ntis; validus, a, um *3)

ὑγιής νοῦς, mens sana.

ὑγιῶς, sane; belle, bene.

ὑγρᾶζω, humidus sum.

ὑγραίνω, humecto, -are, aliquid;

— **ομαι**, humesco, -ere.

ὑγρανσις, ἡ, madefactio, θ.

ὑγρασία, ἡ, humiditas, θ. humor.

ὑγρός, ἄ, ον· 1) humidus, a, um *2)

madidus, a, um *3) = **ρευστός**,

liquidus, a, um *4) agilis, e; mol-

lis, e; flexibilis, e.

ὑγρότης, ἡ· 1) humor, ἄ. 2) fle-

xibilitas, θ. 3) teneritas, θ.

ὑγρῶς· 1) humide, liquide *2) agi-

liter, molliter.

ὑδαλέος, α, ον, aquosus, a, um.

ὑδαρής, ἐς, ὑδαρός, ἄ, ον, ὑδα-

ρώδης, ἐς, aquosus, a, um.

ὑδαρότης, ἡ, natura aquosa.

ὑδατηρός, aquarius, a, um.

ὑδάτινος, η, ον, aquatilis, e.

ὑδάτιον, τό, aquula, -ae, θ.

ὑδατίς, ἡ· 1) gutta, -ae, θ. 2) ve-

sicula in cute.

ὑδατόχρους, -ους, -οον, aquae

colorem habens.

ὑδατώω -ω, aquosum reddo.

ὑδατώδης, ἐς, ὑδατοειδής, ἐς,

aquosus, a, um.

ὕδρον, τό, tuber, -eris, οὐ.
 ὕδρα, ἡ, hydrus, ἄ, hydra, θ.
 ὑδραγωγέιον, τό, aqueductus, ἄ.
 ὑδραγωγέω -ῶ, aquam educo.
 ὑδραγωγία, ἡ, aquaedeductio, θ.
 ὑδραγωγός, ὄν, aquam educens.
 ὑδραίνω, irriго, -are.
 ὑδραῖος, α, ὄν, in aqua vivens.
 ὑδράργυρος, δ, argentum vivum;
 hydrargyrus, -i, ἄ.
 ὑδραυλικός, ἡ, ὄν, hydraulicus.
 ὑδρεία, ἡ, aquatio, -onis, θ.
 ὑδρεῖον, τό, hydria, -ae, θ.
 ὕδρευμα, τό, hydreuma, οὐ.
 ὑδρεύομαι, aquor.
 ὕδρευσις, ἡ, aquatio, -on'is, θ.
 ὑδρευτής, δ, aquator, -oris, ἄ.
 ὑδρία, ἡ, hydria, θ. situla, θ.
 *ὕδρογονόν, hydrogonum, οὐ.
 ὑδροκήλη, ἡ, hydrocele, -et, θ.
 ὑδρομέλι, τό, aqua mulsa.
 ὑδρομιγής, ἐς, aqua commixtus.
 ὑδρομύλος, δ, mola aquaria.
 *ὕδρονομεύς, δ, aquae distributor;
 aquarius, -ii, ἄ.
 ὑδροποσία, ἡ, aquae potus.
 ὑδροποστέω -ῶ, aquam bibo.
 ὑδροποτής, δ, aquae potor.
 ὑδρορροά, ὑδρορροή, ἡ, suggrunda, -ae, θ. stillicidium, οὐ.
 ὕδρος, δ, hydrus, -i, ἄ.
 ὑδροστάτης, δ, libella, -ae, θ.
 ὑδροφοβία, ἡ, aquaemetus; hydrophobia, -ae, θ. [boro.
 ὑδροφοβιάω -ῶ, hydrophobiā la-
 ὑδροφοβικός, hydrophobicus.
 ὑδροφοβός, ὄν, hydrophobiā laborans; hydrophobus, a, um.
 ὑδροφορέω -ῶ, aquam fero.
 ὑδροφόρος, δ, aquam ferens; aquarius, -i, ἄ. aquator, -oris, ἄ.
 ὑδροχοεῖον, τό, aquale, -is, οὐ.
 ὑδροχοεύς, δ, aquam fundens.
 ὑδροχότη, ἡ, aquarium, οὐ.
 ὑδροχόος, δ, aquarius, ἄ.
 ὑδροπιάω -ῶ, hydropie laboro.
 ὑδροπικός, hydropicus, a, um.
 ὕδρωσις, δ, hydropisis, -is, θ.
 ὕδωρ, τό 1) aqua; -ae, θ. ρεῖον
 ὕδωρ, aqua viva 2) ὕδατα ὑγιεινά,
 ὕδατα θερμά, aquae, -arum; aquae medicatae.

ὕελος, κτλ. ἴδε ὕαλος κτλ.
 ὕετίσω, pluvium immitto.
 ὕετιος, α, ὄν, pluvius, a, um.
 ὕετός, δ, pluvia, -ae, θ.
 ὕετώδης, ἐς, pluviosus, um.
 ὕϊδιον, τό 1) filiolus, -i, ἄ. 2)
 porcellus, -i, ἄ.
 ὕϊκός, ἡ, ὄν, filialis, e.
 ὑιοθεσία, ἡ, adoptatio, θ.
 ὑιοθετέω -ῶ, adopto, -are.
 ὑιόθετος, ὄν, adoptatus, a, um.
 υἱός, δ, filius, -i, ἄ.
 υἱότης, ἡ, filietas, -atis, θ.
 ὕλαζομαι, ligna colligo.
 ὕλακῆ, ἡ, latratus, -us, ἄ.
 ὕλακτέω -ῶ 1) latro, -are' μεταφ.
 ἡ καρδία ὕλακτεῖ, animus latrat 2)
 — τινα, latro aliquem.
 ὕλακτικός, ἡ, ὄν, latrabilis, e.
 ὕλαξ, ὕλακτητής (κύων), latrans,
 -ntis; latrator, -oris, ἄ.
 ὕλάω -ῶ=ὕλακτέω.
 ὕλη, ἡ 1) = δρυμός, silva, θ. 2)
 =ξύλον, materia, θ. lignum.
 ὕλητόμος, δ, lignicida, -ae, θ.
 ὕληφόρος, ὄν, ligna comportans.
 ὕλλίζω, defaeco, -are.
 ὕλιστήριον, τό, colum, -i, οὐ.
 ὕλικός, ἡ, ὄν, materialis, e.
 ὕλικῶς, materialiter.
 ὕλοτομέω -ῶ, ligna in silvis caedo
 ὕλοτομία, ἡ, lignatio in silvis.
 ὕλοτομική, ars ligna caedendi.
 ὕλοτόμος, ὄν, lignator, -oris, ἄ.
 ὕλότομος, ὄν, in silvis caesus.
 ὕλοφορέω -ῶ, ligna comparto.
 ὕλώδης, ἐς 1) silvosus, a, um.
 2) faeculentus, a, um.
 ὕμεδαπός, ἡ, ὄν, vestras, -atis;
 popularis vester.
 ὕμεῖς, vos τὰ βιβλία ὕμων, libri
 vestri οὐδεὶς ὕμων, nemo vestrum.
 ὕμέναιος, δ 1) carmen nuptiale,
 hynenaus, -i, ἄ. 2) δ Ὑμέναιος,
 Hymenaeus, -i, ἄ.
 ὕμένινος, membranaeus, a, um.
 ὕμενοειδής, ἐς, ὕμενώδης, ἐς,
 membranae similis, e.
 ὕμέτερος, vester, tra, trum.
 ὕμήν, δ, membrana, -ae, θ.
 ὕμνέω -ῶ, cano (cecini) -ere.
 ὕμνησις, ἡ, cantio, θ.

ὕμνητήρ, **ὕμνητής**, **δ**, cantor alicujus; celebrator.

ὕμνητός, **ή**, **όν**, laudibus celebratus et celebrandus, a, um.

ὕμνητρια, **ή**, cantatrix, -icis, **θ**.
ὕμνογράφος, **δ**, hymnorum scriptor.

ὕμνολογέω -ῶ, hymnum canto.

ὕμνολογία, **ή**, hymnorum cantatio.

ὕμνολόγος, **ον**, hymnos dicens.

ὕμνος, **δ**, hymnus, -i, **ἀ**. carmen, -inis, **οὔ**.

ὕμνωδέω -ῶ, hymnos canto.

ὕμνωδία, **ή**, hymnorum cantatio.

ὕμνωδός, **δ**, hymnos canens.

ὕνις, **ὕνις**, **ή**, vomer, -eris, **οὔ**.

ὕβοσκόος, **ὕβόρτης**, **ὕπόλος**, **δ**, subulcus, -i, **ἀ**.

ὕοσκάμος, **δ**, hyoscyamus, **ἀ**.

ὕπαγγέλλω, clam nuncio.

ὕπαγορεύσεις, **ή** 1) dictatio, -onis.

ὕπαγορεύω 1) dicto, -are 2) = προτρέπω, adhortor, -ari.

ὕπάγω 1) subduco (-xi, -ere, aliquid 2) ἰν ἄγω (= καλῶ) τινά εἰς δίπλην, in judicium aliquem adduco, aliquem reum facio 3) ἰπάγω τί τινι, subdicio aliquid alicui 4) = ἰπάγω τι εἰς τι, refero aliquid ad aliquid 5) = προάγω, procedo, -ere 6) = πορεύομαι, eo, -ire 7) decipio, -ere, aliquam 8) = ἰπάγομαι τινά τινι, adlicio aliquem aliqua re 9) ἰπάγομαι τινα, subjugo, -are, aliquem *10) νεοελ. ἰπάγομαι εἰς τινα ἢ εἰς τι, ad aliquem pertineo, alicujus sum.

ὕπαγωγή, **ή**, deceptio, **θ**.

ὕπάδω, succino, -ere.

ὕπαιθρον, τό, subdiale, -is, **οὔ**.

ὕπαιθριος, **ὕπαιθρος**, **ον**, subdialis, e; qui sub divo est.

ὕπαινόσομαι, subobscurè declaro ἢ innuo.

ὕπαίρω, leviter adtollo.

ὕπαισχρος, **ον**, subturpis, -e.

ὕπαισχρονομαι, suppedet me paululum pudet me.

ὕπαιτιος, **ον**, obnoxius crimini ἢ facinori; non insons.

ὕπακοή, **ή**, obedientia, **θ**.

ὕπακολουθέω -ῶ, subsequor.

ὕπακούω 1) ausculto, -are, alicui; obedio (-ivi), -ire, alicui 2) subaudio, -ire.

ὕπακτικός, **ή**, **όν**, alvum ciens.

ὕπαλγέω -ῶ, suddoleo, -ere.

ὕπάλειψις, **ή**, inunctio, **θ**.

ὕπαλλαγή, **ή**, immutatio, **θ**.

ὕπαλλάσσω, commuto, -are.

ὕπάλληλος, **ον** 1) subalternus, a, um. *2) νεοελ. οὔσ. qui munere aliquo fugituro.

ὕπαλοιφή, **ή**, illitio, -onis, **θ**.

ὕπαμβλύνω, subobtundo, -ere.

ὕπαμφιέννυμι, induo sub.

ὕπανάγω, subduco, -ere.

ὕπανακόπτω, retundo, -ere.

ὕπανδρεύω, conjugio, illigo, nuptui do; matrimonio conjungo—ομαι, α') ἐπὶ ἀνδρ. uxorem duco; in matrimonium duco aliquam β') ἐπὶ γυν. nubo (-psi) -ere, alicui.

ὕπανδρία, **ή**, matrimonium, ii, **οὔ**. conjugium, ii, **οὔ**.

ὕπανδρῶς γυνή, viro subdita.

ὕπάνειμι, puallatim recedo.

ὕπανθέω -ῶ, florere incipio.

ὕπανίσταμαι, adsurgo.

ὕπαντάω -ῶ (**τινι**) obvius alicui venio ἢ fio, obviam eo.

ὕπάντησις, **ή**, obviam itio.

ὕπαρ, τό, visio vera.

ὕπαρκτικός, substantivus.

ὕπαρκτός, **ή**, **όν**, existens, -ntis.

ὕπαρξίς, **ή** 1) existentia, **θ**. 2) = οὔσια, substantia, **θ**.

ὕπαρξή, **ή**, initium, -ii, **οὔ**. ἐξ ὕπαρξίς, ab inchoato.

ὕπαρξία, **ή**, legatio, -onis **θ**.

ὕπαρχος, **δ**, legatus, -i, **ἀ**.

ὕπαρχω 1) inivm facio, primus facio, aliquid 2) = εἰμί, ἰπάρχω, sum (fui), esse δὲ τὰ ἰπάρχοντα, bona, -orum, **οὔ**. facultates, -um, **θ**. 3) ἰπάρχω τινί, (τῷ Κύρῳ), alicui addictus sum, alicui adjumento sum 4) ἀπόσ. ἰπάρχει μοι τοῦτο ποιεῖν, hoc mihi facere licet 5) impero, -are 6) —ομαι, incipio.

ὕπαρξις, **δ**, qui clipeum gestat δὲ satelles, -itis, **ἀ**.

ὕπαστράπτω, refulgeo, -ere.

ὕπαρξία, **ή**, consulatus.

ὕπατεύω, consulatum, gero (ges-
si), -ere, consul sum.

ὕπατικός, ἡ, ὄν, consularis.

ὕπατικῶς, consulariter.

ὕπατος, ἡ, ὄν, ἐπίθ. summus,
a, um; || ὁ ὕπατος (ἐν Ρώμῃ) con-
sul, -is, ἄ.

ὕπανυάζω, subsplendescō, -ere;
subluceō, -ere.

ὕπανυος, ὄν, qui est sub luce.

ὕπαφίημι, subtus emitto.

ὕπαφρίζω, paullulum, spumo.

ὕπέγγυος, ὄν, qui fidejussores de-
dit sadistatus, a, um.

ὕπεγγύως, sadistato vadato.

ὕπεικτικός, ἡ, ὄν, qui cedit.

ὕπεικω, ὑπεικάθω (νί· 1) cedo
ἢ concedo (cessi) alicui; 2) = χα-
ρίζομαι, obsequor, -i.

ὕπειμι, subeo, -ire.

ὕπειξίς, ἡ, cessio, -onis, ὅ.

ὕπεισάγω, subintroduco, -ere.

ὕπεισδύρομαι, clam introeo.

ὕπεισέρχομαι, clam subeo, -ire.

ὕπεκδέχομαι, exspecto, -are.

ὕπεκδύομαι, clam me exuo.

ὕπεκκαίω, succendo, -ere.

ὕπέκκαυμα, fomes, -itis, ἄ.

ὕπέκκαυσις, ἡ incensio, ὅ.

ὕπεκκλέπτω, clam et furtim eri-
pio; furto sudduco, -ere.

ὕπεκτείνω, subtus extendo.

ὕπεκτίθημι, clam expono, -ere;
—εμαι, clam transporto.

ὕπεκτρέπω, clam averto.

ὕπεκφέρω, clam effero.

ὕπεκφεύγω, subter fugio.

ὕπεκχέω, effundo, -ere.

ὕπελαύνω, subigo, -ere.

ὕπεναντιδομαι -οῦμαι, paullulum
adversor alicui.

ὕπεναντίος, ἄ, ὄν, contrarius,
adversarius, a, um; hostis, -is, ἄ.

ὕπεναντίότης, contrarietas, ὅ.

ὕπεναντίοσις, ἡ, repugnantia.

ὕπενδίδωμι, paullatim cedo.

ὕπενδυμα, τό, ὑπενδυτής, δ, in-
ter: or vestis.

ὕπεξάγω, sebduco, -ere.

ὕπεξαγωγή, ἡ, subductio, ὅ.

ὕπεξαιρέσις, ἡ · 1) subtractio,
onis, ὅ. 2) = κλοπή, suppressio, ὅ.

ὕπεξαιρέω -ῶ, καὶ -οῦμαι, clam
aufero, aliquid.

ὕπεξέρχομαι, clam egredior.

ὕπεξίσταμαι clam exeo et prove-
nio · —οι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi viā
dicedo, -ere.

ὕπεξούσιος, α, ὄν, alterius pote-
sta, ti subjectus, a, um.

ὕπεξουσιότης, ἡ, subjectio, ὅ.

ὕπέρ · 1) μετὰ γεν. α') supra (μετ' αἰτ.) : ὑπὲρ ἡμῶν κατοικεῖ, supra
nos habitat β') super (μετ' ἀφαιρ.)
γ') pro (μετ' ἀφ.) · 2) μετ' αἰτιατ.
α') supra, super (μετ' αἰτ.), ὑπὲρ
τὰς δυνάμεις, supra vires β') trans
ultra (μετ' αἰτ.), ὑπὲρ τὰ ὄρια, ultra
terminum.

ὕπεραγάλλομαι, maxime laetor.

ὕπεράγαμαι, supra modum ad-
miror, immodice admiror, -ari.

ὕπεράγαν, supra modum.

ὕπεράγιος, α, ὄν, admodum san-
ctus, sanctissimus, a, um.

ὕπεραγιότης, sanctitas excellens.

*ὕπεραίμωσις (*ὕπεραιμία), ἡ, ni-
mia, sanguinis copia.

ὕπεραίρω · 1) extollo, -ere ἢ ef-
fero supra · 2) —τινά τινα, excello,
antecello aliquem aliqua re · 3) —
ομαι, meipsum extolo, ἢ effero.

ὕπερακοντίζω, ultra jaculor.

ὕπερακούω, plane audio.

ὕπεραλγέω -ῶ, perdoleo.

ὕπεραλγής, ἐς, nimio dolore af-
fectus; gravi dolore plenus.

ὕπεράλπτιος, transalpinus.

ὕπερανθήω -ῶ, immodice floreo.

ὕπεράνθρωπος, ὄν, qui supra
hominem est.

ὕπερανίσταμαι, emineo, -ere.

ὕπεράνω, supra.

ὕπεραπολογέομαι -οῦμαι, pro a-
liquo dico.

ὕπεραρέσκω, eximie placeo.

ὕπεράριθμος, ὄν, qui est ultra
numerus.

ὕπερασπίζω τινά, clypeo aliquem
protego ὅθ. propugno alicui —ομαι
ὑπό τινος, defendor.

ὕπερασπισίς, ἡ, ὑπερασπισμός, δ,
propugnatio, ὅ. defensio, ὅ.

ὕπερασπιστής, propugnator, ἄ.

ὑπερασπίστρια, propugnatrix.
 ὑπεραυγάζω, valde splendo.
 ὑπεραυγής, ἐς, valde splendens.
 ὑπεραυξάνω, ρῆμ. supra modum augeo.
 ὑπεραυχέω -ῶ, valde glorior.
 ὑπεράχθομαι, valde doleo, -ere.
 ὑπερβαίνω, transgredior (-essus sum) -i, aliquid.
 ὑπερβαλλόντως, supra modum.
 ὑπερβάλλω· 1) supero, -are, aliquid· 2) = ὑπερέγω, supero.
 ὑπερβαρέω -ῶ, nimis gravo.
 ὑπερβαρής, ἐς, praegravis, e.
 ὑπέρβασις, ἦ, transgressio, θ.
 ὑπερβατός, ἦ, ὄν, qui transcendere potest.
 *ὑπερβέβαιος, nimis certus.
 ὑπερβιβάζω, traduco, -ere.
 ὑπερβολή, ἦ· 1) transmissio trajectio, -ōnis, θ. 2) = μεγάληνσις, exaggeratio, θ. 3) εἰς ὑπερβολήν, ὑπερβολή, extra modum, supra modum.
 ὑπερβολικός, immodicus, a, um.
 ὑπερβόρειος, hyperboreus, a, um.
 ὑπέργειος, qui supra terram est.
 ὑπέργηρος, ὄν, ὑπέργηρος, ὠν, decrepitu, a, um.
 ὑπέρδασος, υ, valde hirsutus.
 ὑπερδίδωμι, do pro aliquo.
 ὑπερδιψάω -ῶ, valde sitio, -ire.
 ὑπέρδιψος, ὄν, valde sitiens.
 ὑπερδοξάζω, valde glorifico.
 ὑπερδύναμος, ὄν, valde potens.
 ὑπερδίδω, suffulcio, -ire.
 ὑπέρρεισις, ἦ, sustentatio, θ.
 ὑπέρρεισμα, fulcimentum, οὐ.
 ὑπερέκειμαι, promineo, -ere.
 ὑπερέκκρισις, nimis evacuatio.
 ὑπερέκτασις, ἦ, extensio ultra.
 ὑπερεκτείνω, ultra extendo.
 ὑπερεκφεύγω, effugio, -ere.
 ὑπερεκχέω, supereffundo, -ere.
 ὑπερέκχυσις, ἦ, superfusio, θ.
 ὑπερελαύνω, transmitto, -ere.
 ὑπερεμβάλλω, intermitto, -ere.
 ὑπερένδοξος, clarissimus, a, um.
 ὑπερεξάγω, supero, -are.
 ὑπερεξάλω, valde extollo.
 ὑπερεπαίρω, valde extollo.
 ὑπερεπέλω, valde urgeo.

ὑπερρεθίζω, valde irrito.
 ὑπερέρομαι, supergredior.
 ὑπερροθίω, immoderate edo.
 ὑπερουχαριστέω -ῶ, summam gratias ago (alicui).
 ὑπερέχω· 1) aliquid teneo super, attolo, -ere, aliquid· 2) — τινός, superenineo aliquem ἢ aliquid; 3) = ὑπερβάλλω, supero, -are.
 ὑπερζέω, extra modum ferveo.
 ὑπερήδομαι, supra modum (mirifice) delector, ari.
 ὑπερημερία, ἦ, delictum et multa ejus qui intra diem conductum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit.
 ὑπερήμερος, qui intra diem conductum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit.
 ὑπερηφάνεια καὶ ὑπερηφανία, ἦ, superbia, arrogantia, -ae, θ.
 ὑπερηφανεύομαι, superbio, -ire (aliqua re).
 ὑπερήφανος, ὄν, superbus, a, um; arrogans, -ntis.
 ὑπερηφάνως, superbe.
 ὑπερθανμάζω, valde admiror.
 ὑπερθεν, desupor; supra.
 ὑπερθεματίζω, pretium licitando augeo; pluris licitor, -ari.
 ὑπερθεματισμός, δ, pretii licitando auctio, adjectio, θ.
 ὑπερθεματιστής, δ, qui pretium licitando auget, qui plus adjicit.
 ὑπερθερμαίνω, q. supra modum calefacio; -ομαι, supra modum calefio ἢ calesco.
 ὑπερθερμασία, ἦ, nimius calor· ὑπέρθερμος, ὄν, supra modum calidus; nimis calidus; a, um.
 ὑπέρθεις, ἦ· 1) dilatio, -ōnis, θ. mora, -ae, θ. 2) ἐν τῇ γῶμμ. superlativus gradus.
 ὑπερθετικός, superlativus, a, um.
 ὑπερθέω, ultra curro.
 ὑπερθνήσκω, pro alio morior.
 ὑπερίπταμαι, supervolo, -are.
 ὑπερισθμέω -ῶ, isthmum supero
 ὑπερίσταμαι τινός, a capite alijus sto· ὄθ. tueor.
 ὑπερίστω, nimium doctus.
 ὑπερισχύω, praevaleo, ere.

ὑπερκαθίζω, praesideo, -ere.
 ὑπερκαίω, nimis uro, -ere.
 ὑπερκάμνω, pro aliquo laboro.
 ὑπέγκειμαι, superjaceo, -ere, super aliquo jaceo, ere.
 ὑπερκινδυνεύω τινός, periclitor pro aliquo.
 ὑπερκλύω, inundo, -are.
 ὑπέκλυσις, ἡ, inundatio, ὅ.
 ὑπερκολαεύω, nimis adolor.
 ὑπερκομίζω, transveho, -ere.
 ὑπέροκος, ὄν, nimis fessus, defessus, fatigatus, a, um.
 ὑπερκορέννυμι, exsaturō, -are.
 ὑπερόκως, satis superque.
 ὑπερόσμιος, supramundanus, a, um; qui supra mundum est.
 ὑπερκρατής, ἐς, praepotens.
 ὑπερκυάνεος, maxime caeruleus
 ὑπερκύπτω, caput profero ad prospiciendum;.
 ὑπέρλαμπρος, ὄν, praeclarus, a, um; praelustris, e.
 ὑπερλαμπρύνομαι, supra modum me ostendo et jacto.
 ὑπερλάμπω, praeleuceo, -ere.
 ὑπερλευκαίνω, nimis dealbo.
 ὑπέρλευκος, ὄν, supra modum albus, a, um.
 ὑπερλυπέωμαι -οῦμαι, sum maestas supra modum.
 ὑπερμαχέω -ῶ τινος, propugno (-are) pro aliquo.
 ὑπερμάχησις, ἡ, propugnatio, ὅ.
 ὑπερμάχομαι=ὑπερμαχῶ.
 ὑπέρμαχος, ὄν, qui propugnat; propugnator, -oris.
 ὑπερμεγέθης, immensus, a, um.
 ὑπέρμετρος, immodicus, a, um.
 ὑπερμέτρος, immodice.
 ὑπερμήκης, praelongus, a, um.
 ὑπερμικράω -ῶ, longe supero.
 ὑπέρογκος, ὄν· 1) permagnus, a, um; 2) valde superbus.
 ὑπεροικέω -ῶ, habito supra.
 ὑπερόμοιος, plus quam similis.
 ὑπερόπτῃς, ὁ, contemptor, ἄ.
 ὑπεροπτικός, ἡ, ὄν, contemnens, -ntis; superbus, a, um.
 ὑπεροπτικῶς, contemptim.
 ὑπερόπτως, superbe.
 ὑπερόρασις, ἡ, despiciatio, ὅ.

ὑπεροράω -ῶ τινος ἢ τι, despicio (-exi), -ere aliquem ἢ aliquid.
 ὑπερος, ὄν, pistillum, -i, οὔ.
 ὑπερουράνιος, supercoelestis.
 ὑπερούσιος, supersubstantialis.
 ὑπεροχή, ἡ, eminentia, ὅ.
 ὑπέροχος, ὄν, eminent.
 ὑπεροψία, ἡ, despicientia, ὅ.
 ὑπεροπηδάω -ῶ, ὅ, transilio -ire, μεταφ. α') supero, -are· β') transgredior, -i, aliquid.
 ὑπέροτρικος, peracerbus, a, um.
 ὑπεροπίνω, nimium bibo, -ere.
 ὑπεροπλήρωσις, nimia repletio.
 ὑπέροπλουτος, praedives, -itis.
 ὑπεροπθέω -ῶ, nimis desidero.
 ὑπεροπολάζω, inundo, -are.
 ὑπέροπολος, πόλλη, υ, permultus a, um; supra modum multus.
 ὑπεροπονέω -ῶ· 1) nimis laboro; labore me conficio· 2) ὑπεροπονῶ τινος, pro aliquo laboro.
 ὑπέροσμενος, ὄν, nimis gravis; nimis magnificus, a, um.
 ὑπέροσκληρος, praedurus, a, um.
 ὑπεροσκληρύνω, praeduro, -are.
 ὑπέροσφορος, ὄν, sapiens supra quam dici potest.
 ὑπεροστένω, nimis gemo.
 ὑπεροστέργω, immoderate amo.
 ὑπεροσίλβω, nimis splendo.
 ὑπεροσυντέλικος, ὁ, plusquamperfectum (ὑπον. tempus).
 ὑπέρορασις, ὅ, elevatio, ὅ.
 ὑπέρορατος, ἡ, ὄν, supremus summus, a, um.
 ὑπεροτεινώ, supra aliquid tendo; -ομαι, extollor et evehor supra· ὑπεροτεινῶ (οὐδ.), supra, -are; superior sum.
 ὑπεροτέλειος, ὄν, plus quam perfectus; nimium perfectus.
 ὑπεροτερέω -ῶ, superior sum.
 ὑπέροτερος, α, ὄν, superior, (-ius), -ioris, praestantior (-ius).
 ὑπεροτίθημι, superpono, superimpono, -ere; ὑπεροτίθεμαι· α') transgredior, praetervelhor, -i, β')=ἀναβάλλομαι, procrastino.
 ὑπεροτιμάω -ῶ· 1) supra modum honoro· -ῶμαι, praefero in honore· 2) nimis ἢ magno aestimo ἢ

indico pretio (aliquid).

*ὕπερτιμῆσις, ἡ, amplificatio pretii; caritas, -atis, ὅ.

ὑπέριμος, ον, supra modum honoratus; honoratissimus.

ὑπέριθρος, ον, subruher, a, um.

ὑπερύψηλος, praealtus, a, um.

ὑπερνώω -ῶ, in altum eveho; dignitate augeo (aliquid).

ὑπερύψωσις, ἡ, nimia, elevatio.

ὑπερφαλάγγις, ἡ, extensio aciei ultra cornua || *γεοελ. cornuum hostium circumventio.

*ὑπερφαλαγγίζω, cornua, hostium circumvenio.

ὑπερφιάλος, ον, praepotens.

ὑπερφιάλιος, superbe.

ὑπερφίλω -ῶ, nimis diligo.

ὑπερφίλος, ον, nimis, amicus.

ὑπερφιλότης, ον, qui immodice honoribus studet.

ὑπερφρονέω -ῶ 1) supra modum de me sentio insolesco, -ere (aliqua re) 2) = περιφρονῶ, contemno despicio, -ere.

ὑπερφύης, ἐς, naturae modum excedens; eximius, a, um.

ὑπερφύως, supra modum mirum in modum, mirissime.

ὑπερφύομαι, cresco super.

ὑπερφυσάω -ῶ, nimis inflo.

ὑπερφύσις, ἡ, superfusio.

ὑπερφύσχος, ον, animo superior.

ὑπερφύσχος, nimis frigidus.

ὑπερφύχω, nimis refrigero.

ὑπερφά, ἡ, palatum, -i, οὐ.

*ὑπερρωκάνιος, ον, qui trans oceanum est.

ὑπερφῶν, τό, summa aedium pars; superior domus.

ὑπερφῶς, α, ον, qui in summa aedium parte est.

ὑπέρωρος, ον, tempus legitimum excedens.

ὑπεσταλμένος, submisso.

ὑπέθνυος, ον 1) reddendae rationi obnoxius 2) γεοελ. qui rem aliquam praestare ἢ periculum rei alicujus sustinere debet.

ὑπέχω 1) suppono, -ere; submitto, -ere 2) αἰτίαν, δίκην —, cul-pam, causam sustineo.

ὑπήκοος, ον 1) obediens, -ntis 2) = ὁ ὑπὸ τινι ὄν, subditus, a, um.

ὑπηρεσία, ἡ 1) ministerium, οὐ. opera, ὅ. 2) obsequium, -i, οὐ. *3) γεοελ. α') ὑπ. ἐπιπάλληλον, munus, eris, οὐ. officium, οὐ.

ὑπηρετέω -ῶ 1) ministro, -are, alicui 2) = χαρίζομαι, operam de al cui *3) γεοελ. α') — ἐν τῇ οἰκίᾳ, σεῖο, -ire β') — ὡς ὑπάλ. officium praesto γ') — ἐν τῷ στρατῷ, stipendia, facio ἢ mereo militiam exerceo.

ὑπηρέτημα, ministerium.

ὑπηρέτης, ὁ 1) minister, ἄ. ministrator, ἄ. 2) = οἰκίτης.

ὑπηρέτησις, ἡ, ministratio, ὅ.

ὑπηρετικός 1) ministratorius, a, um 2) famularis, e.

ὑπηρέτις, ὑπηρέτρια, ἡ 1) ministra, -ae, ὅ. 2) famula, -ae, ὅ.

ὑπηρέω -ῶ, resono, -are.

ὑπισχνέομαι -οῦμαι 1) promitto (-misi, issum), -ere 2) polliceor (-itus sum), -eri alicui aliquid.

ὑπισχνος, ον, aliquanto macer.

ὑπναλέος, ὑπνηλός, ἡ, ὄν, somnolentus, a, um.

ὑπναλέως, somnolose.

ὑπνητικός, ὑπνηικός, ἡ, ὄν, ad somnum proclivis, e.

ὑπνίζω, dormire facio.

ὑπνος, ὁ, somnus, -i, ἄ.

ὑπνώω -ῶ, dormio, -ire.

ὑπνώδης, ἐς, somniculosus.

ὑπνώτω, dormito, -are.

ὑπνωτικός, ἡ, ὄν, somnificus.

ὑπό, 1) μετὰ γεν. α') ἐπὶ τόπον, sub (μετ' ἄφ.) β') μετ' ὄφ. ὑπὸ μασιγῶν, sub verberibus, τ. ἔ. verberibus aducti γ') ἐπὶ αἰτίου, ab (μετ' ἄφ.) ἢ ἀπλ. ἀφαιρ. πρὸς (μετ' ἄφ.) 2) μετὰ ὄν. α') ἐπὶ τόπον sub (μετ' ἄφ.): β') μεταφ. εἰμι ὑπὸ τινι, sub aliquo sum, sub imperio alicujus sum 3) μετ' αἰτ. α') ἐπὶ τόπον sub (μετ' αἰτ.): β') ἐπὶ χρόνον sub (μετ' αἰτ.): γ') ὑπὸ τινα γίγνομαι, in alicujus potestatem venio.

ὑποβάθρα, ἡ, ὑπόβαθρον, τό, fulcrum, -i, οὐ. scabellum, οὐ.

ὑποβαίνω, subeo, -ire.

ὑποβάλλω 1) subjiċio (-jeci)-ere, aliquid alicui ἢ sub aliquid ; suppono (-osui -ere), aliquem ἢ aliquid alicui *2) νεοελ. α') — *τι εἰς τὴν κρίσιν τινός, rem alicujus iudicio permitto β')* — *ρομοσγέδιον, rogationem fero (de re), rogationem promulgo.*

ὑπόβασις, ἡ 1) basis, θ. fundamentum, οὐ. 2) descensus.

ὑποβαστάζω, sustento.

ὑποβιβάζω 1) subduco, -ere 2) — *ἐλατῶ, deprimō, -ere; —ομαι, demittor (-missus sum) -i.*

ὑποβιβασμός, δ 1) subductio, -onis, θ. 2) depressio, θ.

ὑπιβιβρώσκω, subedo, -ere; ὑποβέβρωται, subrosus est.

ὑποβλαστώνω, suppullulo, -are.

ὑποβλέπω 1) limis ἢ torvis oculis adspicio 2) improbe et torve adspicio 3) suspicor.

ὑπόβλημα, τό, substramen.

ὑποβοηθέω -ῶ, suggero.

ὑποβολεύς, δ, subornator.

ὑποβολή, ἡ 1) subjectio, θ. 2) subjectio rei falsae pro vera 3) admonitio, -onis, θ.

ὑποβολιματός, α, ον, suppositus a, um, suppositivus, a, um.

ὑπόβραχυς, υ, subbrevis, e.

ὑποβρέχω, submadefacio, -ere.

ὑποβρύχιος, submersus, a, um.

ὑπογάστριον, abdomen, οὐ.

ὑπόγειος, subterraneus, a, um.

ὑπογένειον, inferior par menti.

ὑπογλυκαίνω, subdulcem facio.

ὑπόγλυκνυς, υ, subdulcis, e.

ὑπογλώσσιος, ὑπογλώττιος, ον, qui sub lingua est.

ὑπογλωσσίς, καὶ ὑπογλωττίς, ἡ, linguae radix.

ὑπογραμματούς, δ, scribe secundarius ἢ inferior.

ὑπογραμμός, δ, forma praescripta, exemplar, -aris, οὐ.

ὑπογραφή 1) subscriptio 2) διαγραφή, delineatio, θ. 3) — *ὄφθαλμῶν, infricatio sibi sub oculis.*

ὑπογράφω 1) subscribo (-psi, -ptum, -ere), aliquid 2) διαγράφω, σκιαγραφῶ *τι*, delineo, -are, aliquid.

ὑποδακρύω, sublacrymor.

ὑποδανλίζω, ignem suscito.

ὑποδέεστερος, inferior, -ius.

ὑπόδειγμα, τό 1) documentum, iudicium, -ii, οὐ. 2) formula, -ae, θ. exemplar, -aris, ἄ.

ὑποδειγματικός, exemplaris, e.

ὑποδείκνυμι καὶ ὑποδεικνύω, submonstro -are; substendo.

ὑπόδειξις, ἡ, submonstratio.

ὑποδέκτης, δ, susceptor, ἄ.

ὑποδέχομαι, ἴδε ὑποδέω.

ὑποδέραϊον, ornamentum colli.

ὑποδέραϊος, ον, collum cingens.

ὑπόδεσις, ἡ 1) subligatio, -onis, θ. 2) calceatus, -i, ἄ.

ὑποδέχομαι, suscipio (-cepi), -ere, aliquem ἢ aliquid.

ὑποδέω 1) sublego, -are, aliquid 2) calceo, -are 3) —ομαι, me calceo ἢ calceor.

ὑποδηλώω -ῶ, subindico.

ὑποδηλώσις, ἡ, significatio, θ.

ὑπόδημα, τό 1) calceamentum, -i, οὐ. calceatus, -us, ἄ. calceus, -i, ἄ. 2) στρατ. calga, -ae, θ.

ὑποδημάτιον, τό, calceolus, ἄ.

ὑποδηματοποιεῖον, sutrina, θ.

ὑποδηματοποιός, ὑποδηματογράφος, δ, sutor, calceator, ἄ.

ὑποδιαίρεσις, ἡ, subdivisio, θ.

ὑποδιαίρεω -ῶ, subdivido.

ὑποδιάκονος, δ, minister inferior.

ὑποδιαστολή, ἡ, subdivinctio, θ.

ὑποδιδάσκαλος, subdoctor, ἄ.

ὑποδιδράσκω, clam aufugio.

ὑποδιενθνήεις, δ, suffragator, ἄ.

ὑποδίδωμι, cedo, -ere.

ὑπόδικος, δ, reus, -i, ἄ. ἡ ὑπόδικος, rea, -ae, θ.

ὑποδιοικητής, suppraefectus, ἄ.

ὑπόδουλος, ον, subjectus servitute.

ὑποδοχή, ἡ 1) exceptio hospitis,

2) approbatio, -onis, θ.

ὑπόδρομος, δ, hypodromus, ἄ.

ὑπόδυσσις, ἡ, receptus.

ὑποδύομαι τι, subeo (-ii), -ire.

ὑποζεύγνυμι καὶ ὑποζεύγνύω 1) subjungo (-xi, -nctum), -ere 2) subjugo, -are, aliquem.

ὑπόζευξις, ἡ, subjunctio, θ.

ὑποζύγιον, τό, jumentum, οὐ.

ὑποζυγῶ -ῶ, subjugo, -are.
 ὑπόζωμα, ὑπόζωμα, τό, praecinctio, -onis, ὅ.
 ὑποζώννυμι καὶ ὑποζωννύω, succingo, praecingo, (-xi), -ere' — υμαι, me succingo ἢ succingor, -i.
 ὑποθάλλω, foveo, aleo, aliquid.
 ὑπόθεμα, τό, souppositorium.
 ὑποθερμαίνω, sensim calefacio —ομαι, sensim calefio.
 ὑπόθερμος, paululum calidus.
 ὑπόθεσις, ἡ· 1) suppositio, -onis, suppositio, -i, οὐ. 2) argumentum, -i, οὐ. 3) sumptio· 4) propositio, -ae, οὐ. *ὅ) νοεῖ. α') conjectura, -ae, ὅ. β') negotium, -ii, οὐ.
 ὑποθετικός, conditionalis, e.
 ὑποθέτω, procurro, -ere.
 ὑποθήκη, ἡ· 1) pignratio, ὅ. 2) = συμβουλή, consilium monitum, οὐ.
 ὑποθλίβω, leviter premo.
 ὑποκαθήμεαι, ὑποκαθέζομαι, subsideo, -ere.
 ὑποκαθίζω, insidis colloco.
 ὑποκαθίστημι, substituo.
 ὑποκαίω, succendo, -ere.
 ὑποκαπνίζω, suffumigo, -are.
 ὑποκαρδῖος, ον, qui est sub corde: sub corde latens.
 ὑποκαρπίος, qui sub carpo est.
 ὑποκάτω, in ma parte, in inferiori loco infra, subtus.
 ὑποκάτωθεν, ex inferiori parte.
 ὑπόκανυμα, suscitabulum, οὐ.
 ὑπόκανυσις, ἡ, causis, ὅ.
 ὑπόκειμαι· 1) subjaceo. -ere, alicui re' 2) subjectus sum alicui.
 ὑποκειμενον, τό· 1) subjectum, οὐ. 2) argumentum, οὐ. 3) id quod tractatur· 4) propositum, οὐ.
 ὑποκειμενικός, subjectivus.
 ὑποκειμενικός, subjective.
 ὑποκείρω, subtus tondeo.
 ὑποκεντέω -ῶ, subter pingo.
 ὑποκινέω -ῶ, leviter moveo, -ere' *μετφ. excito, incito, -are.
 *ὑποκίνησις, ἡ, incitatio, ὅ.
 *ὑποκινήτης, ὅ, incitator, ἄ.
 ὑποκλαίω, paululum fleo.
 ὑποκλέπτω, suffūror, -ari, clam subtraho (-xi, ere), aliquid.
 ὑποκλινής, subjectus, a, um.

ὑποκλίνω, reclino sub aliquid' —ομαι τινι, succumbo alicui.
 *ὑπόκλισις, ἡ, salutatio, ὅ.
 ὑποκλύζω· 1) proluo, -ere· 2) inundo, -are.
 ὑπόκλυσις, subluviae, -ei, ὅ.
 ὑποκλυσμός, ὅ, prolutio, ὅ.
 ὑποκνίζω· 1) pruritus moveo, -ere· 2) exstimulo excito, are· 3) παθητ. prurio libidine.
 ὑποκοιλίω, excavo, -are.
 ὑπόκοιλος, ον, cavus, (in imo).
 ὑποκόπτω, succido, -ere.
 ὑποκορίζομαι τινα, 1) subblandior alicui; honestiore ἢ turpiore nomine alicui appello alicquem· 2) ἐν τῇ Γραμμ. deminuo, -ere.
 ὑποκοριστικός, ἡ, ὄν· 1) blandus; a, um· 2) deminutivus, a, um.
 ὑποκοριστικός· 1) blande· 2) deminutive.
 ὑποκουφίζω, sublevo, -are.
 ὑπόκουφος, allevatus, a, um.
 ὑποκοράζω, subclamo, -are.
 ὑποκρατέω -ῶ, potior, -iri.
 ὑποκρίνομαι· 1) = προσποιῶμαι, simulo, -are· 2) personam alicuius induo· 3) = ἀποκρίνομαι, respondeo, -ere.
 ὑποκρισία, ὑπόκρισις, ἡ· 1) simulatio, ὅ. 2) actio histrionis, oratoris, hypocrisis, -is, ὅ.
 ὑποκριτής, ὅ, 1) simulator, ἄ. 2) — θεάτρον, histrio, ὅ.
 ὑποκριτικός, ἡ, ὄν· 1) simulatus, a, um· 2) ad hystriionem pertinens, hystrionicus, a, um.
 ὑποκριτικῶς, simulate.
 ὑποκροτέω -ῶ, substrepro.
 ὑπόκρουσις, ἡ, interpellatio.
 ὑποκρούω, interpello.
 ὑποκρύπτω, -ομαι, dissimulo, -are, aliquid.
 ὑπόκρυψις, ἡ, occultatio, -onis.
 ὑποκύντω, me incurvo; me subijicio (-jeci) -ere, alicui.
 ὑπόκυρτος, ὑπόκυφος, leviter incurvus ἢ gibbosus, a, um.
 ὑπόκωφος, subsurdus, a, um.
 ὑπολαΐς, curruca, -ae, ὅ.
 ὑπολαμβάνω· 1) suscipio (-cepi), -ere, alicquem ἢ aliquid· 2) — τόν

λόγον, suscipio sermonem· 3) = ἐκδέχομαι, excipio, -ere, aliquem· 4) invado (-si), -ere, aliquem ἢ aliquid· 5) = νομίζω, puto, are, existimo, -are· —ομαι (= νομίζομαι, κρίνομαι), existimor, -ari.

ὑπολαμπής, sublucidus, a, um.

ὑπολάμπω, subluceo, -ere.

ὑπόλαμψις, ἡ, levis fulgor.

ὑπολαυθάνω, lateo sub aliquid.

ὑπολαίνω, paullulum laevigo.

ὑπόλειμμα, τό, residuum, οὐδ.

ὑπολείπω, relinquo, -ere, aliquid; —ομαι, relinquir.

ὑπολευκάλω, subalbidum, facio, -ομαι subalbidus sum.

ὑπόλευκος, ον, subalbus, a, um.

ὑπολήγω, paullatim cesso.

ὑπολήπτωμαι τινα ἢ τι, existimo, -are, aliquem ἢ aliquid.

ὑπόληψις, ἡ· 1) opinio, θ. 2) existimatio, θ. 3) fama bona.

ὑπολοσθαίνω, paullatim delabor.

ὑπολογίζομαι (*ὑπολογίζω) τι, imputo, -are, aliquid.

ὑπολογισμός, δ, imputatio, θ.

ὑπόλογος, ον, rationi reddendae abnoxius, a, um.

ὑπόλοιπος, ον, reliquus, a, um.

ὑπολοχαγός, δ, praefectus cohortis secundarius.

ὑπολύω, subter solvo· ὀθ. solvo calceos excalceo· —ομαι, excalceor

ὑπομάζιος, ὑπόμαζος, ὑπομάσθιος, ον, subrumus, a, um.

ὑπομαλάσσω, leviter mollio.

ὑπομαίλω, subter illino.

ὑπομειδάω -ῶ, surrideo, -ere.

ὑπομελαίνω, subniger sum.

ὑπομέλας, αἶνα, αν, subniger.

ὑπομονετικός, ἡ, ον, patiens.

ὑπομονετός, ἡ, ον, tolerabilis, e.

ὑπομένω· 1) maneo, remaneo -ere· συνήθ. 2) sustineo (-tinui) -ere, aliquem ἢ aliquid; 3) perfero (-tuli) aliquid· 4) tolero.

ὑπομνήσκω, ρ. im memoriam revoco, -are; commoneo, admo-

neo, (-nui) -ere, aliquem de aliqua re.

ὑπομισέω -ῶ, paullum odi.

ὑπόμισθος, mercede conductus.

ὑπόμνημα, τό· 1) = ὑπόμνησις, commonitio, θ. 2) monumentum, οὐδ. 3) commentarius.

ὑπομνηματίζω, -ομαι· 1) memoriae prodo, in commentarium refero· 2) commentario explico.

ὑπομνηματικός, ἡ, ον, commentarius continens.

ὑπομνηματισμός, commentarius.

ὑπομνηματιστής, commentator.

ὑπομνηματογράφος, δ, commentariorum scriptor.

ὑπόμνησις, ἡ, revocatio in memoriam; commonitio.

ὑπόμνημι, in aliqua re juro.

ὑπομονή, ἡ· 1) sustentatio, θ. 2) tolerantia, patientia, θ.

ὑπομονητικός, patiens -ntis.

ὑπομόχλιον, hypomochlium, οὐδ.

ὑπονοέω -ῶ· 1) suspicor (-atus sum) -ari, aliquid; conjicio, -ere, aliquid· 2) intelligo, subaudio· ὑ-

πονοεῖται, intehegitur.

ὑπονόησις, ἡ, suspicio, θ.

ὑπονοητικός, suspiciousus.

ὑπόνοια, ἡ, suspicatio, θ.

ὑπονομεύω, cunicolo· || μετρ. do-lon machinor, -ari.

ὑπόνομος, δ, cuniculus, δ.

ὑπονόμιος, ον, legibus subjectus

ὑπονοστέω -ῶ, recedo, -ere.

ὑπονόστησις, ἡ, recessus, δ.

ὑποπξέω, subter rado.

ὑποπξήραινω, aliquantum sicco.

ὑπόπξηρος, aliquantum siccus.

ὑποπυρέω -ῶ, subrado, -ere.

ὑποπυς, υ, subacidus, a, um.

ὑποπύω, leviter rado.

ὑποπέμπω, submitto.

ὑποπετάγνυμι, substerno, -ere.

ὑποπέτασμα, storea substrata.

ὑποπέτομαι, advolo, -are.

ὑποπίικρος, subamarus, a, um.

ὑποπίμελος, pinguiculus, a, um.

ὑποπίνω, subbibō, ere.

ὑποπίπτω· 1) cado sub aliquid;

2) ὑποπίπτω τινί, me ad pedes aliquis ubmitto· 3) occurro.

ὑποπλέω, subnecto, -ere.

ὑποπλέω, braeternavigo, -are.

ὑποπληρόω -ῶ, suffercio, -ire.

ὑποπνέω, leviter spiro.

ὑποπόδιον, τό, scabellum, οὐ.
 ὑποπόδιος, pedibus subjectus.
 ὑποπραῦνω, paullum mitigo.
 ὑπόπτερος, ον, alatus, a, um.
 ὑποπιτεύω, suspicor (suspiciatus sum), -ari; aliquid.
 ὑπόπτῆς, δ, suspiciosus, ἀ.
 ὑποπιτήσω, prae timore me submitto, -ere.
 ὑποπτος, ον, suspiciosus, a, um.
 ὑποπιτύσω, complico, -are.
 ὑπόπτως, suspiciose; suspecte.
 ὑποργίζομαι, subirascor, -i.
 ὑπορέγχω, leniter sterto.
 ὑπορθύω -ῶ, subrigo, -ere.
 ὑπόρθωμα, fulcimentum, οὐ.
 ὑπόρθιος, ον, matutinus, a, um.
 ὑπορράπτω, subsuo, -ere.
 ὑπορρέω· 1) subterfluo, -ere· 2) sen sim fluo, -ere.
 ὑπορρήγνυμι, abrumpo, -ere.
 ὑπόρριζος, qui est sub radice.
 ὑπορριζύω -ῶ, radices addo.
 ὑπορρίδιον, locus sub naribus.
 ὑπόρρινον, τό, mystax, -acis, ἀ.
 ὑπόρρινος, ον, qui per nares vocem edit.
 ὑπορριπίζω, ignem ilatu exsuscito, -are; μετφ. excito ad aliquid
 ὑπορριπτω, subicio, -ere.
 ὑπόρρυσος, ἡ, defluxio, θ.
 ὑπορροδέω ῶ, paullum timeo.
 ὑπόρρυγμα, τό, cuniculus, ἀ.
 ὑπορύσσω, ὑπορύττω, suifodio (-odi), -ere, aliquid.
 ὑποσαίνω, aliquantulum caudam moveo, subblandio, -iri.
 ὑποσαίρω, paullum ore hio.
 ὑποσαλεύω, instabilis sum.
 ὑπόσαπρος, ον, subputris, e.
 ὑποσεύω, succutio, -ere.
 ὑποσημαίνω· 1) significo, -are· 2) subscribo nomen.
 ὑποσημειῶ -ῶ, notis excipio.
 ὑποσημειώσις, ἡ· 1) subscriptio, -onis, θ. 2) annotatio, θ.
 ὑποσιωπάω -ῶ, reticeo.
 ὑποσκάζω, paullum claudico.
 ὑποσκαλεύω, sarculo suscito.
 ὑποσκάπτω, suffodio, -ere.
 ὑποσκαφή, ἡ, suffosio, θ.
 ὑποσκαλίζω, subjecto crure ever-

to aliquem, ὄθ. supplanto (-avi) -are, aliquem ἢ aliquid.
 ὑποσκελισμός, δ, supplantatio, θ.
 ὑποσκιάζω, umbra tego.
 ὑποσκίασις, ἡ, inumbratio, θ.
 ὑπόσκιος, ον, umbrosus, a, um.
 ὑπόσκληρος, subdurus, a, um.
 ὑποσκοτέινος, subobscurus, a, um
 ὑποσμήχω, paullulum abstergeo.
 ὑποσπογγίζω, spongia abstergeo.
 ὑπόσπονδος, ον, pactis induciis, sub pactione.
 ὑποστάζω, destillo, -are.
 ὑπόσταξις, ἡ, destillatio, θ.
 ὑποστάθμη, ἡ, sedimentum, οὐ.
 ὑπόστασις, ἡ, substantia, θ.
 ὑποστατικός· 1) substantialis, e· 2) τὰ -ά, substantiae, bona.
 ὑπόστεγος, ον, qui sub tecto ἢ in aedibus est; opertus, a, um.
 ὑποστέγω, tego, -ere.
 ὑποστέλλω, contraho, -ere, aliquid· -ομαι, animo contrahor.
 ὑποστενάζω, clam ingemisco.
 ὑπόστημα· 1) fulcrum, οὐ. 2) sedimentum, οὐ. faex, -cis, θ.
 ὑποστήριγμα, fulcrum fulcimentum, οὐ. μετφ. praesidium.
 ὑποστηρίζω· 1) suffulcio (-fulsi) -ire; aliquid aliqua re, sustineo (-nui), -ere, aliquid· *2) νεοελ. μετφ. fulcio, adjuvo, aliquem· -ομαι, fulcior (fultus sum) -iri; adjuvor (-jutus sum).
 ὑποστήριξις, ἡ, fulcimentum, -i, οὐ. μετφ. praesidium.
 ὑποστιγμή, ἡ, subdistinctio, θ.
 ὑποστιζώ, subdistincto, -ere.
 ὑποστολή· 1) contractio, θ. 2) contractio animis timiditas.
 ὑποστορέγγνυμι, ὑποστρώγγνυμι τί τινι, substerno (-stravi) -ere, aliquid alicui· ὑπεστρωμένος, η, ον, substratus, a, um.
 ὑποστράτηγος, δ, legatus, -i, ἀ.
 ὑποστρέφω, pedem refero, -ομαι, revertor, -i.
 ὑποστροφή, ἡ, reversio, θ.
 ὑπόστρωμα, τό, substramen, οὐ.
 ὑπόστρωσις, ἡ, substratus, ἀ.
 ὑποσύρω, subtraho, -ere.
 ὑπόσχεις, ἡ, promissio, -onis,

θ. pollicitatio, -onis, θ.
 ὑποσχετικός, facile promittens.
 ὑποσχετικῶς, promissive.
 ὑποσχίζω, subtus scindo.
 ὑπόσχιμα, τό, iissura, -ae, θ.
 ὑποταγή, ἡ· 1) subjectio, θ. *2) νεοελ. oboedientia, θ.
 ὑποτακτικός, ἡ, ὄν, subjunctivus, a, um ἢ ὑποτακτική, modus subjunctivus ἢ conjunctivus.
 ὑπόταξις, ἡ, subjectio, θ.
 ὑποταράσσω, leviter turbo.
 ὑποτάσσω -τω καὶ -ομαι τινά ἢ τ· 1) subjicio (-eci) -ere· 2) παθητ. —ομαι, me subjicio ἢ subjicio (subjectus sum), -i, me suppono, -ere· ὑποτεταγμένος, η, ὄν, subjectus ἢ subditus, a, um.
 ὑποτείνω, subtendo (-ndi), -ere, aliquid alicui; ἢ ὑποτείνουσα γραμμῆ, linea subtendens.
 ὑποτείχιζω, murum substruo.
 ὑποτείχισις, muri substructio.
 ὑποτείχισμα, murus substructus.
 ὑποτελέω -ῶ, pendo (tributum).
 ὑποτελής, ἐς, (φόρον), tributarius, a, um; vectigalis, e.
 ὑποτεμένο, succido, -ere; praesecco, -are· —μαι, subtraho, -ere.
 ὑποτίθημι· 1) suppono (-posui), -ere; subjicio (-jeci) -ere· 2) suppono velut principium pono· 3) pignori oppono, oppignero, -are· 4) παθητ. ὑποτίθεμαι, α' supponor β') oppigneror, ὄθ. ὑποτεθειμένος, oppigneratus· γ') pono· δ') propono (-osui) -ere· ε') = παραινώ, moneo, consulo, -ere· ε') φαντάζομαι, imaginor, -ari.
 ὑποτιμάω -ῶ· 1) minoris aestimo; —ῶμαι, mulctam (irrogatum) minuendam censeo· *2) νεοελ. deprimo.
 ὑποτίμησις, ἡ· 1) mulctae aestimatio· *2) pretii deminutio.
 ὑποτιμητής, aestimator mulctae.
 ὑποτομή, ἡ, praecisio, -onis, θ.
 ὑποτονθορύζω, submurmuro.
 ὑποτραυλίζω, paullum balbutio.
 ὑπότραυλος, paullum balbutiens
 ὑποτραχήλιον, τό, colli pars infra cervicem.

ὑποτραχήλιος, ὄν, sub collo.
 ὑποτραχύνω, subaspero, -are.
 ὑποτρέμω, paullum tremo.
 ὑποτρέφω, clam alo, -ere.
 ὑποτρέχω· 1) currens subeo· 2) cursu comprehendo· 3) cursu suffugio· 4) praetercurro.
 ὑπότρητος, subtus perforatus.
 ὑποτριβω, subtero, -ere.
 ὑποτριβω, substrideo, -ere.
 ὑπότριμμα, τό, cibus e variis rebus tritis.
 ὑπότριτος, subtertius, a, um.
 ὑποτροπή, -ια, ἡ· 1) reversio, θ.· 2) reciprocatio morbi· *3) ἐν ὑποτροπῇ, si in eandem culpam relabor.
 ὑποτροπιᾶζω, reciproco, -are.
 ὑποτροπικός, reverti solitus.
 ὑπότροπος, ὄν, redux, -ucis.
 ὑποτροφέω -ῶ, paullatim alo.
 ὑποτροφία, ἡ, pensio annua (discipuli).
 ὑπότροφος, gratuitus alumnus.
 ὑποτρύζω, submisso murmuro.
 ὑποτρῶγω, clam comedo.
 ἵπουτυπῶ -ῶ, formo, -are.
 ὑποτύπω, detruo, -ere.
 ὑποτύπωσις, ἡ· 1) formatio, -onis θ.· 2) σχ. ρητ. hypetyposis.
 ἵπουλος, ὄν, subdolosus, a, um.
 ἵπουλότης, ἡ, occultatio.
 ὑπουράνιος, α, ὄν, sub coelo
 ὑπουργέω -ῶ· 1) — τινί, adjungo, administro, -are, aiquem· *2) εἰμί· ὑπουργός, minister sum.
 ὑπουργεῖον, ministerium, ὄν.
 ὑπούργημα, ministerium, ὄν. officium, ὄν. munus, -eris, ὄν.
 ὑπουργία, ἡ, ministerium, ὄν.
 ὑπουργικός, ἡ, ὄν, ad ministerium pertinens.
 ὑπουργός, minister, administer, ἄ. administrator publicae rei.
 ὑπουρῆς, ἡ, postilena -ae, θ.
 ὑπόφαιδρος, nonnihil hilaris.
 ὑποφαίλω, clam ostendo, -ere; aliquid; —ομαι (ὑποφαίλω, ὄθ.)· subluceo, -ere· illucesco, -ere; *νεοελ. ὁ ὑποφαινόμενος, η, ὄν, subscribens; -ntis, subscriptus, a, um.
 ὑποφρετός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e..

ὑποφέρω· ρ. 1) suffero aliquid; sustineo aliquid· 2) γεσελ. doleo, -ere; laboro, -are.

ὑποφράσσω, obstruo, -ere.

ὑποφρέσσω, aliquantum horreo.

ὑποφυγή, ἦ, perfugium, οὐ.

ὑποφύομαι, subnascor, -i.

ὑπόφυνσις, ἦ, subnascentia, θ.

ὑποφυτεύω, subsero -ere.

ὑπόχαλκος, subaeratus, a, um.

ὑποχαλμός -ῶ, ase admisceo.

ὑποχαράττω, subsigno, -are.

ὑποχάσκω, paululum hio.

ὑποχαυνώω -ῶ· 1) paululum infio 2) remissum reddo, relaxo.

ὑποχείριος, ον, qui sub manu, τ· ε. sub potestate alicujus est.

ὑποχέω, suffundo, -ere.

ὑποχθόνιος, subterraneus, a, um.

ὑποχίτων, δ, subucula, -ae, θ.

ὑποχόνδρια, τὰ, hypochondria.

ὑποχονδρία, δ, atra bilis.

ὑποχονδριακός, ἦ, δν· 1) hypochondricus, a, um· *2) γεσελ. atrabile pertitus, a, um.

ὑποχονδριάζω, atra bile percior.

ὑποχορηγέω -ῶ, suppedito.

ὑποχορηγία, ἦ, suppedatio, θ.

ὑπόχρεως, ων· 1) obaeratus, a, um· 2) obligatus beneficio.

ὑποχρίω, sublino (-evi), -ere.

ὑπόχρυσος, ον, subauratus, a, um

ὑπόχυσις, ἦ, hypochysis, θ.

ὑποχωρέω -ῶ· 1) recedo, -ere; pedem refero, fugio, -ere· 2) ἡγαστήρ ὑποχωρεῖ, alvus excernit.

ὑποχώρησις, ἦ· 1) recessus, ἀρ. fuga, θ. 2) excrementum, οὐ.

ὑπόψαρος, ον, versicolor, -oris.

ὑποψαύω, leniter tango.

ὑποψεκάζω, leniter irroro.

ὑποψελλίζω, paululum balbutio.

ὑποψήφιος, ὑπόψηφος, ον· 1) suffragio subjectus· *2) ὑποψηφιος (γεσελ.), candidatus, δ.

ὑποψία, ἦ, suspicio, -onis, θ.

ὑπόψυχρος, subfrigidus, a, um.

ὑποψύχω, leviter refrigero.

ὑπτιάζω, supino, -are, aliquid—ομαι ἢ ὑπτιάζω, supinor, -ari.

ὑπτιαισις, ἦ, supinitas, θ.

ὑπτιασμός, δ, supinatio, θ.

ὑπτιον, τό, supinum (verbum).

ὑπτιος, α, ον, supinus, a, um.

ὑπτιότης, ἦ, supinitas, θ.

ὑπτίως, supine.

ὑπωθέω -ῶ, destrudo, -ere.

ὑπόρεια, ἦ, radices montis.

ὑπωρόφιος, ὑπόροφος, ον, qui sub tecto est; contubernalis, e.

ὑπωρυχία, ἦ, suffusio, -onis, θ.

ὑπωχρος, ον, subpallidus, a, um.

ὑς, δ, ἦ, sus, suis, δ. θ.

ὑσγινον, τό, hysginum, -i, οὐ.

ὑσπληγξ, ἦ, carceres in circo.

ὑστατος, η, ον, ultimus, postremus; novissimus, a, um.

ὑστέρα, ἦ, uterus, -i, δ.

ὑστεραῖος, α, ον, postridianus, a, um; τῆ ὑστεραία, postridie.

ὑστερέω -ῶ· 1) posterior sum, inferior sum· 2) posterior, venio·

3) ὑστερῶ καὶ —οῦμαι, indigeo.

ὑστερημα, inopia, imdigentia.

ὑστερησις, ἦ, penuria, -ae.

ὑστερητικός, tardius veniens.

ὑστερίζω· 1) posterior sum· 2)

posterior venio· 3) —τινός (πραγμ.), destituor, deficior aliqua re.

ὑστερικός, hystericus, a, um.

*ὑστερινός, ἦ, δν, ultimus postremus, a, um.

ὑστεροβουλέω -ῶ, sero (post factum) consilium capio.

ὑστεροβουλία· 1) serum consilium·

*2) γεσελ. occulta cogitatio.

ὑστερογονία, ἦ, posteritas, θ.

*ὑστερογραφον, τό, postea scriptum; ad calcem scriptum.

ὑστερολογία, dictio praepostera.

ὑστερον, post, postea.

ὑστερος, α, ον, posterior (-ius), -oris, inferior, (-ius), -oris.

ὑστεροφημία, ἦ, fama apud posteros.

ὑστριξ, ἦ (ζ.)· hystrix, -ícis, θ.

ὑφαιμος, ον, sanguine suffusus.

ὑφαίνω, texo (-ui), -ere aliquid.

ὑφαίρεισις, ἦ, subtractio, θ.

ὑφαίρέω -ῶ, subtraho, -ere, subduco, -ere, aliquid; —οῦμαι τι, aufero aliquid in usum meum.

ὑφάλλομαι, subsilio, -ire.

ὑφάλμυρος, ον, subsalsus, a, um.

ὄφαλος, *ον*, sub mare latens ἢ ὄφαλος, brev:a (maris).
 ὄφανσις, ἡ, textura, -ae, θ.
 *ὄφαντήριον, textrinum, οὐ.
 ὄφαντής, *δ*, textor, -oris, ἄ.
 ὄφαντικός, ἡ, *όν*, textorius, a, um ἢ —ἡ, ars textoria.
 ὄφαντός, ἡ, *όν*, textilis, e.
 ὄφάντρια, ἡ, texitrix, icis, θ.
 ὄφάπτω, succendo, -ere.
 ὄφαρμόζω, subter apto.
 ὄφαρπαγή, ἡ, surreptio, θ.
 ὄφαρπάζω, surreptio, -ere.
 ὄφασις, ἡ, textura, -ate, θ.
 ὄφασμα, τό, textile, -is, οὐ.
 ὄφεδρεύω, ὄφέζομαι 1) inferior sedeo 2) in insidiis sedeo; sub-sedeo aliquem; ὄ φεδρεύων, sub-sessor.
 ὄφεδρία, ἡ inferior sedes.
 ὄφειμέτος, *η, ον*, remissus, a, um; summissus, a, um,
 ὄφειμένως, summissee.
 ὄφελκυσμός, *δ*, subtractio, θ.
 ὄφελκύω, ὄφέλλω, subtraho, -ere.
 ὄφέν (ὄφ' ἐν), τό, hyphen.
 ὄφερπύζω, ὄφέρπω, subrepo.
 *ὄφέσιμος, *ον*, summittens.
 ὄφεις, ἡ, summissio, θ.
 ὄφή, ἡ textura, -ae, θ.
 ὄφηγέομαι -οῦμαι 1) praeceo, -ire 2) ὄφηγοθαί τιρά τιος ἡ τι, praemonstro alicui aliquid.
 ὄφῆγησις, ἡ, praetio, θ. ὄφ. praemonstratio, θ. doctus, us, ἄ.
 ὄφῆγητής, *δ*, qui praetii alii in re quapiam, praemonstrator, ἄ.
 ὄφῆγητικός, ad docendum aptus.
 *ὄφῆλιος, mundus, ἄ. terra, θ.
 ὄφιζάνω, subsideo, ere.
 ὄφιζήσις, ἡ, sedimentum οὐ.
 ὄφιρῆμα, submitto demitto ὄφιρ-μαι, cubmitto me.
 ὄφιστήμι, statuo sub colloco, sub, suppono, -ere: ὄφισταμαι (ὄφιστην, ὄφίστηκα) a') statuo sub, colloco, sub, β') subeo, -ire γ') = ὄπισθοδομαι, polliceor, -eri δ') = sustineo, -ere (hostes) ε') perfero, -erre.
 ὄφος, τό, textum, -i, οὐ. *ἐγ-τεῦθ. a') scribendi genus, stylus,

-i, ἄ. β') με ἀλαζονικόν ὄφος, arroganter.
 ὄψαυχενέω -ῶ, ὄψαυχενίζω, cervicem effero, -erre.
 ὄψαύχηγν, *δ, ἡ*, elatam cervicem habens, arrogans, -ntis.
 ὄψηλαύχηγν, *δ, ἡ* = ὄψαύχηγν.
 ὄψηλός, ἡ, *όν*, altus, excelsus, editus, a, um; sublimis, e.
 ὄψηλότης, ἡ, excelsitas, θ. emiuentia, θ. altitudo, θ.
 ὄψηλοφροτέω -ῶ, animo elato sum; superbio, -ire.
 ὄψηλοφροσύνη, ἡ, altitudo animis, superbia, -ae, θ.
 ὄψηλόφρων, *ον*, alta mente praeditus, a, um.
 ὄψηλόφωνος, alta voce clamans.
 ὄψηλώς, excelse, subimiter.
 ὄψιβρεμέτης, *δ*, alte tonans.
 ὄψιγέννητος, *ον*, in alto natus.
 ὄψιδμητος, ὄψιδομος, *ον*, in altum exstructus, a, um.
 ὄψιδρομος, *ον*, in alto currens.
 ὄψιθρονος, *ον*, alto throno sedens.
 ὄψικάρηγον ὄρος, altum cacumen habens (mose).
 ὄψικόμος, *ον*, alte comatus; in cacumine comosus.
 ὄψικρηγνος, ὄψηλόκρηγμος, *ον*, alta habens praecipitia.
 ὄψιλόφος, cacumen habens altum
 ὄψιμέλαθρος, *ον*, alte exstructus.
 ὄψιπέτης, *ές*, ex alto lapsans.
 ὄψιπέτης, altivolans, -ntis.
 ὄψιπυλος, altas portas habens.
 ὄψιπυργος, altas turres habens.
 ὄψιστος, *η, ον*, altissimus, a, um; summus, a, um' ὁ Ὑψιστος, Deus maximus.
 ὄψιτενής, *ές*, in altum extensus.
 ὄψοθεν, ex alto desuper.
 ὄψώροφος, *ον*, excelsus, a, um.
 ὄψος, τό, altitudo, -inis, θ.
 ὄψοσε, in altum.
 ὄψοῦ, alte; in altum.
 ὄψοῶ -ῶ, in altum tollo, -ere; μετφ. effero (extuli) -erre.
 ὄψωμα, τό 1) altitudo, -inis, θ. 2) ἐπὶ ἀστ. exaltatio, -onis, θ.
 ὄψωσις, ἡ 1) exaltatio, θ. *2) — τῶν τροφίμων, carior annona.

ὕω, pluo, -ere; ἀπρόσ. ὕει, pluit, ὕει σήμερον, hodie pluit; παθητ. ὕομαι (ὑσθην), pluvia perfundor. ὕωδης, ες, ἐλίθ. suillus, a, um;

sui similis, μετφ. περι ἀνθρ. α') = ρυπαρός, spurcus· β') stupidus, a, um. ὕωδία, ἡ, porcina insulsitas.

Φ

Φ, φ (φι)· 1) τὸ εἰκοστὸν πρῶτον γράμμα, litera, φ. 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν φ = quingenta, τὸ δὲ φ = quingenta millia.

φάβα, ἡ, faba, -ae, θ.

φαβᾶτινος, η, ον, ex faba factus. φάγαίνα, φαγέδαινα, ἡ, gangrae-nae genus.

φαγαιδανικός, gangraenosus.

φαγαιδανόομαι -οῦμαι, gangrae-nā laboro, -are.

φαγᾶς, δ, edo, ἀ. vorax, ἀ.

φαγητόν, τό, edulium, οὐ.

φαγών, φάγων, δ, maxilla, θ.

φαέθων, δ, lucens· || ὁ Φαέθων, Phaethon, -ontis, ἀ.

φαινός, ἡ, ὄν, splendidus, a, um; lacidus, a, um.

φαινώς, spendide; clare.

Φαίλακες, οἱ, Phaeaces, -um, ἀ.

φαιδρός, ἀ, ὄν· 1) = λαμπρός, nitidus, u, um· 2) = εὐθυμος, hilaris, e; laetus, a, um.

φαιδρότης, ἡ, hilaritas.

φαιδρόνω, hilaro, exhilaro, -are, aliquem; -ομαι, hilaris sum.

φαιδρός, hilariter, alacriter.

φαινόλης, δ, paenula, -ae, θ.

φαινομηρίς, temora ostendens.

φάινομαι· 1) adpareo (-ui) -ere· 2) videor (visus sum), mihi videor· 3) φαίνεται μοι, placet mihi.

*φαινομενικός, ἡ, ὄν, speciosus, a, um, speciem praebens.

*φαινομενικός, specie; ficte.

*φαινόμενον, τό· 1) naturae res· 2) res mirabilis· 3) μετφ. = ἀνθρωπο; ἔκτακτος, rara avis.

φαινόμενος, η, ον· 1) manifestus· 2) νεοσλ. = φευδής, speciosus.

φαίλω· 1) οὐδ. luceo, -ere· 2) in lucem edo, ostendo, -ere· 3) indi-

co, -are· 4) φαίλω τινά, defero aliquem· 5) φρουρά (στρατιάν) φαίλω, copias colligendas decerno (decrevi), 6) παθητ. φαίλωμαι ἰδε.

φαιός, ἀ, ὄν· 1) fuscus, a, um· 2) pullus, a, um.

φάκελος, δ· 1) fasciculus, -i, ἀ. *2) — ἐπιστολῆς, involucrum, οὐ.

φακελώ -ῶ, in fasciculos colligo.

φακῆ, ἡ· 1) lens, -ntis, θ. *2) ientigo, -inis, θ.

φακοειδής, ες, lenti similis.

φακός, δ· 1) = φακῆ, lens, -ntis, θ. 2) — προσώπου, lentigo, θ.

φακώδης, ες, lenticolor, -oris.

φαλαγγηδόν, per phalanges.

φαλάγγιον, τό, phalangium, οὐ.

φαλαγγίτης, δ, miles e phalange.

φάλαγξ, ἡ· 1) phalanx, -agis, θ. legio, θ. 2) articulus digiti.

φάλαινα, ἡ, balaena, -ae, θ.

φαλάκρα, ἡ, calvities, -ei, θ.

φαλακράω -ῶ, calveo, -ere.

φαλακρός, ἀ, ὄν, calvus, a, um.

φαλακρότης, ἡ, calvitium, οὐ.

φαλακρόω -ῶ, calvum reddo· -οῦμαι, calvus fio; calvesco.

φαλάκρωσις, ἡ, calvitium, οὐ.

φάλαρα, τά, phalarae, arum, θ.

φαλαρίς, ἡ, phalaris, -idis, θ.

φαλλικός, phallicus, a, um.

φαλλός, δ, phallus, -i, ἀ.

*φανάριον, τό, ἴδε φανός.

*φανατίζω, fanaticum furorem alicui injicio.

*φανατικός, fanaticus, a, um.

φανατικός, fanatico furore.

φανατισμός, δ, fanaticus furor.

φανερολογία, ἡ, sermo apertus.

φανεροποιέω -ῶ, manifestum facio (aliquid); manifesto, -are.

φανεροποιήσις, ἡ, declaratio.

φανερὸς, ἄ, ὄν, manifestus, a, um, evidens -ntis, apertus, a, um.
φανερῶ -ῶ, manifesto, -are ali-
quid; —οὔμαι, manifestus fio.

φανερῶς, manifestus.

φανέρωσις, ἡ, manifestatio, φ.

φανίον, τό, latercula, ae, φ.

φανός, ἡ, ὄν, lucidus, a, um.

φανός, δ, laterna, -ae, φ.

φαντάζω· 1) apparere aliquid facio, ostendo (ere) aliquid· *2) νεοελ. ostentationem facio· 3) —ομαι, α') = φαίνομαι, adpareo, -ere, me ostendo, -ere· β') —ομαι τι, alicujus rei imaginem animo concipio· γ') videor mihi.

φαντασία, ἡ· 1) visio, φ. 2) imaginatio, φ. *3) adrogantia, φ.

φαντασιοκοπία, vana imaginatio.

φαντασιοκοπέω -ῶ, imaginatio-
nibus, vanis indulgeo.

φαντασιοκόπος, ὄν, qui vanis
imaginationibus indulget.

φαντασιώδης, ες, imaginosus.

φάντασμα, τό· 1) visus, -us, ἄ.
visum, -i, οὐ. 2) spectrum, οὐ.

φανταστικός, ἡ, ὄν, qui facile
visiones accipit.

φανταστός, ἡ, ὄν, visionem effi-
ciens; qui per visum cernitur.

φαραγγώδης, ες, abruptus, a, um
φάρμαξ, ἡ, praecipitium, οὐ.

φάρετρα, ἡ, pharetra, φ.

φάρκίς, ἡ, ruga, -ae, φ.

φαρμακία, φαρμάκεις, ἡ, ve-
neficium, -ii, οὐ.

*φαρμακείον, τό, medicamenta-
ria officina.

*φαρμακερός, venenosus, a, um.
φαρμακεύς, -ευτής, δ, confactor
medicamentorum veneficus, ἄ.

φαρμακευτικός, ἡ, ὄν· 1) ad ve-
neficia pertinens· 2) ad medica-
menta pertinens.

φαρμακείτρια, ἡ, yenefica, φ.

φαρμακεύω· 1) praestigiis utor·
2) —ομαι, medicamento purgante
utor· *3) venenum sumo.

φαρμάκιον, τό· 1) = φάρμακον,
medicamentum, οὐ. *2) νεοελ. =
δηλητήριον, venenum, οὐ.

φαρμακίς, ἡ, yenefica, -ae, φ.

φάρμακον, τό· 1) medica potio,
medicamentum, οὐ. 2) remedium,
οὐ. 3) δηλητ. venenum, οὐ.

φαρμακοποιία, ἡ, medicamento-
rum confectio, -onis, φ.

φαρμακοποιός, δ, medicamento-
rum confector, ἄ.

φαρμακοπόλης, pharmacopola, ἄ.
φαρμακοτρίβης, δ, qui pharmaca
ca terit.

φαρμακοφόρος, ὄν, ferax venenis;
venifer, era, erum.

φαρμακῶ -ῶ, ε, medicamenta
misceo.

φαρμακώδης, ες, venenatus, a,
um; venenosus, a, um.

*φαρμακῶν, aliquem veneno ne-
co; —ομαι, venenum sumo.

φαρμάσσω καὶ -ττω· 1) pharmaca
adhibeo· 2) veneno inficio· 3) im-
mergendo in aqua ferum duro.

φᾶρος, τό, palla, -ae, φ.

φάρυγξ, ἡ· 1) gula, -ae, δηλ. 2)
quttur, -uris, οὐ.

φάσγανον, τό, ensis; -is, ἄ. gla-
dius, -i, ἄ. culter, -tri, ἄ.

φασγανουργός, faber gladiarius.
φάσηλος, δ, faselus, -i, ἄ.

φασόλος, δ, faseolus, -i, ἄ.

φάσις, ἡ· 1) ἐπὶ ἀστέρ. species, ei·
2) = δικαστ. μήνησις, delatio, -onis,
φ. *3) νεοελ. α') αὐ φάσεις τῆς σε-
λήνης, lunis articuli· β') τὰ πράγ-
ματα ἠλλάξαν φάσιν, commutatio
rerum facta est.

φασκία, ἡ, fascia, -ae, φ.

φασκίω -ῶ (*φασκίωγω), fascia
ad ligo, fasciae involve, -ere.

φήσσω, dico, ere, (ajo ais), affir-
mo, -are; *νεοελ. φάσσω καὶ ἀντι-
φάσσω, dicta revoco.

φάσμα, τό· 1) visum, οὐ. 2) spe-
ctrum, οὐ. 3) mago -inis, φ.

φάσσα, φάττα, ἡ, palumbes, φ.

φάτις, ἡ· 1) dictum, -i, οὐ. 2)
rumor, -oris, ἄ.

φάτνη, ἡ· 1) stabulum, -i, οὐ.
2) laquear, -aris, οὐ.

φάτνω -ῶ, lacunaribus orno.

φάτνωμα, τό, lacunaria, -ium,
οὐ. laquearia, -ium, οὐ.

φάτνωσις, ἡ, laqueatio, φ.

φατνωτός, laqueatus, a, um.
 *φατρία, ἡ· 1) partes, -ium, θ. 2) factio, -onis, θ.
 *φατριάζω, sto a partibus alicujus, iaveo partibus alicujus.
 *φατριασμός, ὁ, partium studium
 *φατριαστικός, ἡ, ὄν, partium studiosus, a, um.
 *φατριάστικῶς, partium studio.
 φάτιον, τό, palumpulus, -i, ἄ.
 φαυλίζω, vilipende, -ere.
 φαυλισμός, ὁ, contemptio, θ.
 φαύλος, η, ον· 1) paulus, a, um· 2) improbus, a, um· 3) malus, a, um.
 φαυλότης, ἡ· 1) vilitas, -atis, θ. 2) pravitas, θ. improbitas, θ.
 φαύλως, male; prave; improbe.
 φαύσις, ἡ, lux, -cis, θ.
 φαύσκω, luceo, -ere.
 Φεβρουάριος, ὁ, Februarius, οἱ.
 φεγγοβολέω -ῶ, lucem emitto.
 φέγγος, τό, lux, θ. splendor, ἄ.
 φέγγω· 1) lucem praebeo· *2) νεοελ. ἄμα φέξῃ, ἄμα ἔφεξε, prima luce, cum prima luce.
 φεγγώδης, ες, luminosus, a, um.
 φειδίτια, τά, phiditia, -orum, οἱ.
 φείδομαι, parco, -ere.
 φειδώ, φειδωλία, ἡ, parcitas, -atis, θ. parsimonia, θ.
 φειδωλός, ἡ, ὄν, parcas, a, um.
 φειδωλῶς, parce.
 φελλός, ὁ, suber, -eris, ἄ.
 φελόνιον, τό, capsula, -ae, θ.
 φενάκη, ἡ, coma additicia; μεταφ. fraus, -udis, θ.
 φενακίζω πινά, decipio.
 φενακισμός, ὁ, deceptus, -us, ἄ.
 φενακιστής, ὁ, iraudator, ἄ.
 φενακιστικός, fraudulentus.
 φενακιστικῶς, iraudulenter.
 φέναξ, ὁ, fraudator, -oris, ἄ.
 φενόλης, ὁ, penula, -ae, θ.
 φεραυγής, ες, lucem edens.
 φέρβω, pasco, -ere.
 φέρε, age, aedum.
 φερέγγυος, ὄν, ad sponsonem sufficiens, fide dignus, a, um.
 φερέδειπνος, ὄν, epulas afferens.
 φερέζυγος, ὄν, jugum ferens.
 φερέκακος, ὄν· 1) mala afferens· 2) mala tolerans.

*Ελληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

φερέκαρπος, fructum ferens.
 φερέοικος, ὄν, domum portans.
 φερεπονία, ἡ, laborum tolerantia
 φερέπονος, labores tolerans.
 φερέτρον, τό, feretrum, οἱ.
 φερνή, ἡ, dos, -tis, θ.
 φερνίζω, doto, -are (aliquam).
 φεργοφόρος, dotem afferens.
 φέροπλος, ὄν, arma ferens.
 φερτός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.
 φέρω (ἤνεγκα ἢ ἤνεγκον)· 1) fero (tuli, latum) -erre aliquid· 2) φέρω καὶ ἄγω τὴν πόλιν, urbem fero et ago, diripio urbem· 3) ἡ γῆ φέρει καρπός, terra fruges fert (gignit)· 4) φέρω τι χαλεπῶς, βαρῶς, πρῶς, γενναίως, moleste, graviter, aequo animo, fortiter fere (periero) aliquid· 5) ἡ ὁδὸς φέρει ἐπὶ τόπον, via fert ἢ ducit ad locum· 6) φέρομαι. α') μεcum fero· β') —ομαι εἰς τὴν μάχην, in pugnam feror· γ') νεοελ. bene, male me gero· δ') τὰ πρῶτα φέρομαι, primas fero, primum locum obtineo· ε') φέροσται (=λέγουσιν) terunt ἢ fertur· 7) τὸ φέρον, fors, fortuna.
 φεροννμία, ἡ, nominatio ἢ nomen ex aliqua re.
 φερώννομος, ὄν, nomine ex aliqua re habens.
 φερονύμως, nomine rei congrue φτεινός, hornotinus, a, um.
 *φέτος, horno (δῆλ. tempore).
 φεῦ, heu! eheu! vah, ha!
 φεύγω· 1) fugio (fugi), -ere; ὁ φεύγων, ὁ φυγῶν, exsul, -ulis, ἄ. 2) δίκην φεύγω, reus sum, accusor, -ari, θ. 3) = ἀποφεύγω, refugio, vito aliquid.
 φευκτέος, fugiendus, a, um.
 φευκτός, ἡ, ὄν· 1) qui effugi potest· 2) fugiendus vidandus.
 φεύξιμος, ὄν· 1) qui effugi potest· 2) ad quem confugitur.
 φεύξις, ἡ, fuga, -ae, θ.
 φηγός, ἡ, fagus, -i, θ.
 φηγών, ὁ, aesculetum, οἱ.
 φήμη, ἡ, fama, -ae, θ.
 φημί· 1) dico, -ere· 2) ἐν ὁρθῶ λόγῳ, inquam· 3) παροιμ. αὐτός ἔφα, magister dixit.

φημίξω· 1) divulgo -are.
 φημισμός, δ, fama, -ae, φ.
 φθάνω· 1) praevenio -ire· 2) φθά-
 νω ἀναβάς, prior adscendo· 3) οὐκ
 ἔφθην — καὶ ἐθύς, vix—quum.
 φθάρμα, τό, corruptela, φ.
 φθαρτικός, ἡ, ὄν, corrumpens.
 φθαρτός, corruptibilis.
 φθέγγομαι· 1) sonum edo, -ere·
 2) loquor, -i.
 φθεγκτός, ἡ, ὄν, vocalis, e.
 φθέγμα, τό, loquens vox.
 φθειρ, δ, ἡ, pediculus, -i, ἀ.
 φθειρίασις, morbus pedicularis.
 φθειρίαώ -ῶ· 1) pediculis scateo
 2) pediculari morbo laboro.
 φθειρώ, corrumpo (-upi) -ere,
 aliquid; — γυναῖκα, mulierem cor-
 rumpto (stupro) —ομαι, (ἐφθάρην,
 ἐφθαρμαι), corrumpor.
 φθειρώδης, pediculosus, a, um.
 φθινάω -ῶ, tabe pereo.
 φθινικός, ἡ, ὄν, tabificus, a, um.
 φθινοπωρινός, ἡ, ὄν, auctumnalis,
 e; auctumnus, a, um.
 φθινόπωροον, τό, auctumnus, ἀ.
 φθίνω· 1) tabesco, -ere· 2) ἡ σε-
 λήνη φθίνει, luna decrescit.
 φθινώδης, es, tabidus, a, um.
 φθισιάω -ῶ, tabe laboro.
 φθισικός, ἡ, ὄν, tabe, phthiase
 laborans, phthisicus, a, um.
 φθίσις, ἡ, tabes, -is, φ.
 φθιτός, corruptus, a, um.
 φθόγγος, δ, sonus, ἀ, vox, φ.
 φθονερός, invidus, a, um.
 φθονερός, invidiose.
 φθονέω -ῶ· 1) invideo (-vidi),
 -ere, alicui —ομαι, mihi invidetur·
 2) φθονῶ τινί τινας, invideo
 alicui aliquid.
 φθόνησις, ἡ, invidia, -ae, φ.
 φθονητικός, ἡ, ὄν, ad inviden-
 dum pronus, a, um.
 φθόνος, δ, invidia, -ae, φ.
 φθορά, ἡ· 1) corruptio, φ. 2)
 lues, -is, φ. 3) internecio, φ.
 φθορεύς, δ, corruptor, ἀ.
 φθορικός, corrumpens, -ntis.
 φθοροποιέω -ῶ, perdo, -ere.
 φθοροποιός, perniciosus, a, um.
 φιάλη, ἡ, phiala -ae, φ.

φιλαδελφία, ἡ, fraterna caritas.
 φιλάδελφος, fratris amans.
 φιλαθλητής, δ, certationis athle-
 ticae studiosus.
 φιλαθλος, certaminis studiosus.
 φιλαλόλουθος, ὄν· 1) libenter pro-
 sequens· *2) νεοελ. missae amans.
 φιλόκρατος, vini meri amans.
 φιλακριβέω -ῶ, exactam diligen-
 tiam amo.
 φιλαλήθεια, ἡ, amor veritatis.
 φιλαλήθης, es, veri amans.
 φιλαλήθως, veritatis, amore.
 φιλαναγνώστειω -ῶ, cupidus ἡ
 studiosus sum legendi.
 φιλαναγνώστης, legendi studiosus
 φιλαναλώτης, δ, sumptus faciendi
 avidus, prodigus, -i, ἀ.
 φιλανδρία, ἡ, mariti amor.
 φιλανδρος, ὄν· 1) mariti amans·
 2) vivorum nimis amans.
 φιλανθής, es, flores amans.
 φιλανθρώπειμα, τό, facinus li-
 berale et humanum.
 φιλανθρωπεύω· 1) humanitatis
 studiosus sum· 2) humaniter tracto
 aliquid.
 φιλανθρωπία, ἡ, humanitas, φ.
 φιλανθρωπικός, humanus.
 φιλάνθρωπος, ὄν, hominum a-
 mans, humanus, a, um; mitis, e.
 φιλανθρώπως, humane.
 φιλαργυρέω -ῶ, avarus sum.
 φιλαργυρία, ἡ, avaritia φ.
 φιλάργυρος, ὄν, avarus, a, um.
 φιλαργύρως, avare.
 φιλάρετος, ὄν, virtutis studiosus.
 φιλάρχιος, antiquitatis amans.
 φιλαρχικός, dominandi cupidus.
 φιλάρχος, ὄν, imperii cupidus.
 φιλάσθενος, ὄν, ad aegrotandum
 proclivis, e. [amo.
 φιλαυτέω -ῶ, memet ipse nimis
 φιλαυτία, nimis sui ipsius amor.
 φιλαυτος, nimis se ipsium amans.
 φιλαύτως, nimio sui amore.
 φιλέγγνος, qui facile spondet.
 φιλειδήμων, ὄν, sciendi cupidus.
 *φιλειρηνικός, ἡ, ὄν, pacificus, a,
 um; placidus, a, um.
 *φιλέκδικος, ὄν, ultionis appe-
 tens; ulciscendi cupidus;

φιλεκπαιδευτικός, ἡ, ὄν, instructionis amans.

φιλελεήμων, ὄν, **φιλέλεος**, ὄν, ad misericordiam proclivis, e.

φιλελευθέριος, ὄν, liberalis, e.

φιλελευθέρος, libertatis amans.

φιλέλλην, δ, ἡ, studiosus ἢ amicus Graecorum.

φιλεραστής, δ, amator, ἀ.

φιλέραστος, amoribus deditus.

φιλεργέω -ῶ, sedulus sum.

φιλεργία, ἡ, sedulitas, -atis, θ.

φιλεργός, ὄν, operis amans.

φιλέργως, sedulo; industrie.

φιλέρις, δ, ἡ, contentionum amans; contentiosus.

φιλέρω, amoribus deditus.

φιλέω -ῶ 1) diligo (-xi)-ere, aliquid; amo, -are, aliquem ἢ aliquid 2) **φιῶ** (τῷ στόματι), osculor (-atus sum) ari aliquem.

φίλη, ἡ, amica, -ae, θ.

φίληβος, ὄν, juventutem amans.

φιληδέω -ῶ, suavitatem amo.

φιληδής, ἐς, suavitatis amans.

φιληδονέω -ῶ, voluptatibus indulgeo; ere.

φιληδονία, ἡ, voluptatis amor.

φιλήδονος, voluptatem amans.

φίλημα, τό, osculum -i, οὐ. oscultatio, -onis, θ.

φιλήσυχος, ὄν, quietis amans.

φιλητής, qui amat.

φιλητικός 1) ad amandum pronus 2) ad osculandum pronus.

φιλητός, ἡ, ὄν, amabilis, e.

φιλητρον, τό, res amatoria.

φιλία, ἡ, amicitia, -ae, θ.

φιλικός, ἡ, ὄν, amicus, a, um.

φιλικῶς, amanter; amice.

φίλιος, α, ὄν, amicus, a, um.

φιλιῶω -ῶ 1) amicitiam jungo (nxi), -ere 2) **φιλιῶ ντα**, concilio aliquem 3) **φιλιῶμαι**, amicitiam jungor 4) **οἱ ἐχθροὶ ἐφιλιώθησαν**,

inimici in gratiam reconciliati sunt.

φιλιππία, ἡ, equorum amor.

φιλιππίως, Philippo studeo.

φιλιππος, ὄν, equorum studiosus κύρ. ὄν. Philippus, οὐ.

φιλιστορέω ῶ, historiae studio.

φιλιστωρ, historiae studiosus.

φιλίως, amice amanter.

φιλίωσις, ἡ, amicitia, θ.

φιλοβασιλεύς, δ, regis amans.

φιλόγαμος, ὄν, nuptiarum conciliandarum cupidus, a, um.

φιλόγελως, δ, ἡ, ridendi amans.

φιλογύναικος, **φιλογύνης**, **φιλόγυνος**, δ, mulierum amans.

φιλογύνεια, ἡ, mulierositas, θ.

φιλόδειπνος, coenatum amans.

φιλόδενδρος, arborum amans.

φιλοδημία, ἡ, amor populi.

φιλοδικαίος, ὄν, justus amans.

φιλοδικία, ἡ, litium amor.

φιλοδικος, ὄν, litium amans.

φιλοδοξέω -ῶ, gloriae sum cupidus, ambitiosus sum.

φιλοδοξία, ἡ, gloriae cupiditas; ambitio, -onis, θ.

φιλόδοξος, ὄν, gloriae cupidus; ambitiosus, a, um.

φιλοδόξως, cum cupiditate gloriae; ambitiose.

φιλοδωρέω -ῶ, dona do liberaria.

φιλοδώρημα, τό, donum liberale.

φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, θ.

φιλόδωρος, ὄν, liberalis, e.

φιλοζώεω -ῶ, vitae cupidus sum.

φιλοζῶα, ἡ, nimis vitae amor.

φιλόζωος, ὄν 1) vitae (conservandae) cupidus, ὄθ. timidus, a, um 2) animalium (animalium) amans 3) **τό** -ον = nimis vitae amor.

φιλοθεΐα, ἡ, amor erga deum.

φιλόθεος, ὄν, deum amans.

φιλοθεότης, ἡ, amor erga deum.

φιλόθερμος, ὄν, caloris amans.

φιλόθηλυς, υ, sexum muliebrem (feminam) amans.

φιλοθηρέω -ῶ, venationis studiosus sum; venatione delector.

φιλοθηρία, ἡ, amor venationis.

φιλόθρησκος, ὄν, nimis religiosus, a, um; superstitiosus, a, um.

φιλοικος, ὄν, domum amans.

φιλοινία, ἡ, vini amor.

φιλοίνος, vini amans; ebriosus.

φιλοϊστωρ, cupidus sciendi.

φιλοκαλέω -ῶ, pulchritudinem amo; pulchri sum studiosus.

φιλοκαλία, ἡ, amor pulchri.

φιλόκαλος, ον, pulchri amans; munitiae et elegantiae studiosus.

φιλόκενος, ον, vacui amans.

φιλοκερδέω -ῶ, lucri avidus sum
lucri studiosus sum.

φιλοκερδής, lucri studiosus.

φιλοκερδέια, ἡ, lucri studium.

φιλοκερδῶς, cum aviditate lucri.

φιλοκέρτομος, qui cavillari amat.

φιλοκίνδυνος, ον, qui periclitari amat; temerarius.

φιλοκοσμέω -ῶ, ornatum amo.

φιλοκοσμία, ἡ, ornatus studium.

φιλοκτήτης, δ, philocteta, -ae, ἄ.

φιλοκτίστης, aedificandi studiosus.

φιλόλαος, ον, populum amans.

φιλόλιχος, ον, gulae deditus.

φιλολογέω -ῶ· 1) libenter loquor, dissero· 2) studiosus sum.

φιλολογία, ἡ, grammatica (ἐν τῇ ἀρχ. ἐννοίᾳ); studia ἢ disciplina antiquarum literarum.

φιλολογικός, ἡ, ον, ad studia literarum antiquarum pertinens.

φιλολογικῶς, grammaticorum more et ratione.

φιλόλογος, ον, grammaticus (ἐν τῇ ἀρχ. ἐννοίᾳ)· literarum antiquarum ἢ humaniorum studiosus.

φιλομάθεια, ἡ, discendi cupiditas
φιλομαθέω -ῶ, discere cupio; discendi desiderio cupio.

φιλομαθής, ἐς, discendi cupidus; litterarum cupidus.

φιλομαθῶς, cum cupiditate discendi.

φιλομειδής, ἐς, risum amans.

φιλομήλα, ἡ, lusciniā, -ae, θ.

φιλόμηλος, ον, poma amans.

φιλομήτωρ, δ, ἡ, matris amans.

φιλομισέω -ῶ, odio indulgeo.

φιλόμισος, ον, odio indulgens.

φιλομουσία, ἡ· 1) musarum amor; studium musices· 2) studium litterarum artium.

φιλόμουσος, ον· 1) musarum amicus; musices amicus· 2) litterarum artium studiosus· 3) τὸ φιλόμουσον = ἡ φιλομουσία.

φιλονικέω -ῶ, vincere (praestare) cupio· ὁθ. contento, -ere.

φιλονικία, ἡ, vincendi studium,

ὁθ. contentio, -onis, ὅ.

φιλόνικος, ον, studiosus ἢ cupidus victoriae; contentiosus.

φιλονίκως, cum studio vincendi ὁθ. contentiose.

φιλοξενέω -ῶ· 1) hospites amo· 2) hospites libenter excipio· 3) — *τινα*, excipio aliquem hospitio.

φιλοξενία, ἡ, hospitalitas, ὅ.

φιλόξενος, ον, hospitalis, e.

φιλόξενως, hospitaliter.

φιλοπαιγμώνως, jocose.

φιλοπαιγμων, ον, φιλοπαικτης, δ, jocus et lusus amans.

φιλόπατρις, patriae amans.

φιλοπατρία, ἡ, amor patriae.

φιλοποίμην, pastorum amans.

φιλοπόλεμος, ον, belli amans· bellicosus, a, um.

φιλόπολις, ἡ, civitatis amans.

φιλοπονέω -ῶ· 1) laborum amans sum· 2) elaboro, -are, aliquid.

φιλοπόνημα, opus elaboratum.

φιλοπονία, ἡ, laborum amor.

φιλόπονος, ον, laborum amans; industrius, a, um.

φιλοπόνως, industrie.

φιλόπορνος, meretricum amicus.

φιλοποσία, ἡ, potandi cupiditas; amor potationis.

φιλοποτέω -ῶ, amo computationes.

φιλοπότης, δ, potandi cupidus, potator, -oris; bibax, -acis.

φιλόποτις, ἡ, bibula, -ae, θ.

φιλοπραγμονέω -ῶ, variis (ἢ alienis) negotiis me admisceo.

φιλοπραγμοσύνη, ἡ, studium alienis negotiis.

φιλοπράγμων, qui amat negotia.

φιλοπρεπῶς, eleganter.

φιλοπροσήγορος, ον, affabilis, ὅ.

φιλόπτωχος, ον, promptus ad pauperes juvandos.

φίλος, η, ον· 1) qui amatur ὁθ. carus, a, um.; dilectus, a, um.; amicus, a, um· 2) ὁ φίλος, amicus,

-i, ἄ. ἢ φίλη, amica -ae, θ.

φιλοσαρκία, ἡ, voluptatum corporis studium.

φιλόσαρκος, ον, voluptatum corporis amans, philosarca, ae, ἄ.

φιλόσιτος, *ον* 1) frumenti amans 2) edendi cupidus.

φιλόσιμος, *ον*, umbrae amans.

φιλοσοφία -*ω*, philosophor, -*αρι* α') sapientiam amo et colo β') philosophorum more disputo γ') philosophiam doceo.

φιλοσοφία, *ή*, philosophia, φ.

φιλοσοφικός, philosophicus.

φιλοσοφικῶς, philosophice, ut philosophum decet.

φιλόσοφος, *ον* sapientiae amans, sapiens, -*ντις*; philosophus; *ούσ*. δ — philosophus, -*ι*, *ά*.

φιλοσόφως, philosophice.

φιλοστοργέω -*ω*, vehementer amo

φιλοστοργία, amor vehemens;

φιλόστοργος, vehementer amans.

φιλοστέργως, amantissime.

φιλοσώφρων, castitatem amans.

φιλοτάραχος, tumultum amans.

φιλόταυρος, *ον*, tauros amans.

φιλοτεκνέω -*ω*, liberos amo.

φιλοτεκνία, *ή*, amor in liberis.

φιλότεκνος, *ον*, liberorum amans.

φιλοτεχνέω -*ω* 1) artem amo et tracto; artium studiosus sum 2) affabre aliquid facio.

φιλοτέχνημα, opus arte factum.

φιλοτέχνης, **φιλότεχνος**, artis amans; artium studiosus.

φιλοτεχνία, **φιλοτέχνησις**, *ή*, artium studium, *ούδ*.

φιλότης, *ή* 1) amicitia, -*αε*, φ.

2) concubitus, -*υς*, α.

φιλοτησία, *ή*, propinatio in convivio.

φιλοτιμέσθαι -*ούμαι*, (ἐφιλοτιμήθην) 1) honorem ambio 2) — ἐπί τινι in aliqua re honorem pono 3) — περί τι, honoris consequendi gratiā aliquid facio 4) — ποιῶν τι, ambitiose conor aliquid facere 5) — εἰς τινα, munifice et liberaliter largior alicui.

φιλοτίμημα, liberaliter factum.

φιλοτιμία, *ή* 1) honoris cupiditas, φ. 2) liberalitas, φ. 3) amor sui.

φιλότιμος, *ον* 1) honoris cupidus, ambitiosus, α, um 2) — ἐλευθέριος, munificus, α, um; liberalis, e.

φιλοτίμως 1) ambitiose 2) — ἐμετά ζήλου, ambienter 3) certatim.

φιλοτράπεζος, parasitus scurra.

φιλόφθογγος, strepenti cupidus.

φιλόφθονος, maxime invidus.

φιλοφρονέομαι -*ούμαι*, penigne amplector aliquem.

φιλοφρόνημα, benigne factum.

φιλοφρόνησις, *ή*, benevolentia.

φιλοφρονηματικός, *ός*, *όν*, benevolus, α, um, comis, e.

φιλοφρόνως, benevole, animo benevole, comiter, amanter.

φιλοφροσύνη, *ή*, benevolentia, -*αε*, φ. comitas, φ. amicitia, φ.

φιλόφρων, *ός*, *ή*, cui mens est benevola erga quempiam εὐθ. benevolus, α, um.

φιλοχρηματέω -*ω*, pecuniae avidus sum.

φιλοχρηματία, *ή*, pecuniae cupiditas; avaritia, -*αε*, φ.

φιλοχρηματιστής, *ός*, pecuniae oomparandae cupidus.

φιλοχρήματος, *ον*, cupidus pecuniae faciendae studens.

φιλοχρημάτως, ἐπίθ. cupiditate pecuniae.

φιλόχρηστος, *ον*, bonorum (proborum) amans; honestus, α, um.

φιλόχριστος, *ον*, Christum amans amator Christi.

φιλόψογος, *ον*, ἐπίθ. vituperandi studiosus.

φιλοψόγως, vituperandi studio.

φιλοψυχέω -*ω*, vitam nimis amo; vitae nimis parco.

φιλοψυχία, *ή*, nimius vitae amor; ignavia, -*αε*, φ.

φιλόψυχος, *ον*, animae amans.

φιλόψυχρος, *ον*, frigidi amans.

φιλόω -*ω*, amicium facio; -*ούμαι*, amicus fio.

φίλτατος, *ή*, *ον*, amicissimus, α, um; carissimus, α, um.

φίλτερος, *α*, *ον*, carior, -*ιυς*.

φίλτρον, τό, philtum, -*ι*, *ού*.

φιλόποπος, *ον*, ad suspicandum propensus, α, um.

φίλυποψία, *ή*, natura ad suspicandum propensa.

φιλύρα, *ή*, tilia, -*αε*, φ.

φιλύρινος, ον, tiliaceus, -a, um.
φιλωδός, όν, canendi studiosus.
φίλωσ, libenter.
φιμός, ή, camus, á. fiscella, θ.
φιμόω -ώ, capistro, -are; -οὔμαι
 (ἐφιμώθην) obmutesco, -ere.
φιμώδης, ες, camo similis.
φιμώσεις, ή, obligatio camo.
φίσκος, δ, fiscus, -i, á.
φλεβικός, ad venas pertinens.
φλεβορραγία, ή, venae ruptio.
φλεβοτομέω -ώ 1) venam secō,
 venam incidō. *2) sanguinem de-
 mō —οὔμαι, sanguinem amitto.
φλεβοτομία, ή, venae sectio.
φλεβοτόμος, ον, venam secans.
φλεβώδης, ες, venosus, a, um.
φλέγμα, τό 1) inflammatio, θ.
 2) pituita, -ae, θ. plegma, οὔ.
φλεγματικός, ή, όν, phlegmaticus,
 a, um μετφ. patiens.
 *φλεγματικῶς, sedato animo.
φλεγματώδης, pituitosus, a, um.
φλεγμονή, ή, inflammatio, θ.
φλεγμονώδης, ες, cum inflam-
 matione conjunctus, a, um.
φλέγω, flammo, -are, aliquem ή
 aliquid; μετφ. φλέγω τινά ἐρωτι,
 aliquem amore incendo; -ομαι,
 ardeo (-rsi), -ere μετφ. φλέγομαι
 ἐρωτι τινος, flagro aliquam, ardeo
 iu aliquam.
φλέξις, ή, incensio, -onis, θ.
φλέψ, ή, vena, -ae, θ.
φλεναφάω, φληναφέω -ώ, nugor
φληνάφημα, τό, nugae, -arum, θ.
φληναφος, δ, nugae, πλ. θ.
φληναφος, ον, φληναφώδης, ες,
 nugatorius, a, um.
φλιά, ή, postis portae.
φλογερός, ά, όν 1) flammeus, a,
 um 2) ardens, -ntis.
 *φλογερῶς, ardentē.
φλογιάω -ώ, inflammor, -ari.
φλογίζω, ustulo, -are; -ομαι'α')
 ustulor, -ari β') ardeo (-rsi) -ere.
φλόγιμος, flammeus, a, um.
φλογισμός, δ, ustulatio, -onis, θ.
φλογιστός, ustulatus, a, um.
φλογοειδής, ες, φλογώδης, ες,
 flammae similis.
φλόγωμα, τό, ustulatum, οὔ.

φλόγωσις, ή, inflammatio, θ.
φλοιός, δ, cortex, -icis, á.
φλοῖσθος, δ, sonitus fluctuum.
φλοῖσμός, δ, decorticatio, θ.
φλωιδής, ες, cortici similis.
φλουίς, ή, φλόμος, δ, verbascum.
φλόξ, ή, flamma, -ae, θ.
φλύαξ, δ, nugator, -oris, á.
φλυαρέω -ώ, nugor, garror.
φλυαρημα, τό, sermo ineptus.
φλυαρία, ή, nugae, -arum, θ.
 garrulitas, -atis, θ.
φλύαρος, ον, nugax, -acis, gar-
 rulus, a, um; ό φλύαρος, nugator, á.
φλυαρώδης, nugatorius, a, um.
φλύκταινα, ή, pustula, -ae, θ.
φλυκταινοειδής, ες, φλυκταινώ-
 δης, ες, pistulis similis.
φλυκταινόμαι, -οὔμαι, in pu-
 stulas erumpo.
φοβερίζω 1) terreo, -ere *2)
 minitor (-atus sum) -ari.
φοβερισμός, δ 1) terror, -oris,
 á. *2) minae, -arum, θ.
φοβερός, ά, όν, terribilis, e.
φοβερότης, ή, terror, -oris, á.
φοβέω -ώ τινά, terreo (-ui), -ere,
 aliquem; μέσ. -οὔμαι, terreo (-ri-
 tus sum) -eri; timeo (-ui) -ere; φο-
 βούμενος, η, ον, timens, -ntis.
φόβη, ή 1) juba, -ae), θ. coma,
 -ae; θ. 2) frondes arborum.
φόβημα, terriculamentum, οὔ.
φοβητής, δ, qui timet.
φοβητικός, meticulosus, a, um.
φόβητρον, τό, terriculamentum.
φόβος, δ 1) timor, -oris, á. 2)
 metus, -us, á.
φοινίκειος, φοινικῶς, οὔν 1)
 puniceus, a, um 2) palmeus, a, um.
φοινικίζω, purpureo, -ere.
φοινικικός, ή, όν, Phoenicus, a,
 um; Punicus, a, um.
φοινικόπτερος, phoenicopterus, á.
φοινικῶς, puniceus, a, um.
φοινικών, δ, palmetum, -i, οὔ.
φοίνιξ, δ, palma, -ae, θ. || Φοί-
 νιξ, Phoenix, -icis, á.
φοιτάς, ή, vaga, -ae, θ.
φοιτάω -ώ (φοιτίζω) 1) frequ-
 ento; *2) in Universitatem ventito.
φοίτησις, ή, itio, θ.

φοιτητής, δ' 1) qui ad praeceptorem venit; discipulus, -i, ἄ. *2) discipulus Universitatis.

φοιδώδης, ες, φοιδωτός, ή, όν, squameus, a, um.

φοίλις, ή' 1) squama, -ae, θ. 2) macula, -ae, θ.

φολκός, δ, strabus, -i, ἄ.

φόνευμα, τό, cadaver occisi.

φονεύς, δ, homicida, -ae, ἄ.

φονευτής, δ, interfecto, ἄ.

φονεύτρια, ή, interfectrix, θ.

φονεύω, interficio (-feci) -ere a-liquem; —ομαι ὑπό τινος, interficior (-fectus sum) -i ab aliquo.

φονικόν' 1) caedis cupiditas, sanguinis sitis' 2) νεοελ. = φόνος.

φονικός, ή, όν' 1) ad caedem pertinens' 2) = αίματοχαρής, sanguinarius, a, um' 3) truculentus, a, um; *4) νεοελ. α') —ή μάχη, cruentum proelium' β') —αί χεῖρες, manus homicidariae.

φονικῶς, crudeliter.

φόνος, δ' 1) homicidium, -i, οὐ. 2) caedes, -is, θ. 3) = αίμα, sanguis, ἄ. causa caedis.

φονάδης, ες, caede similis.

φορά, ή' 1) latio, gestatio, θ. 2) vis, θ. impetus (fiuminis, venti)

3) feracitas, ubertas' 4) vectigal.

φοράς, ή' 1) ferax' 2) equa, θ.

φορβαῖος, α, ον, pascuus, a, um.

φορβάς, ή' 1) — γῆ, alimentum praebens' 2) equa, -ae, θ.

φορβεία, ή, capistrum, -i, οὐ.

φορβή, ή, pabulum, -i, οὐ.

φορεῖον, τό' 1) lectica, θ. 2) sella gestatoria' 3) merces bajuli.

φορεμα, τό, vestis, -is, θ.

φορεσία, ή, vestis, θ, cultus, ἄ.

φορέυς, δ, bajulus, -i, ἄ.

φορέω -ῶ' 1) fero, -erre, porto, aliquid' 2) vestem gero.

φορηδόν, portando.

φόρημα, τό, quod gestatur.

φόρησις, ή, gestatio, θ.

φορητός, ή, όν, qui ferri potest.

φόρμιγξ, ή, cithara, -ae, θ.

φορολογέω -ῶ, tributum exigo.

φορολόγητος, tributarius, a, um.

φορολογία, ή, tributii exactio.

φορολόγος, ον, qui tributa exigit
φορός, όν, 1) = επίφορος, secundus, a, um' 2) fecundus, a, um' 3) celer, vehemens.

φόρος, δ, tributum, -i, οὐ.

φορηγέω -ῶ, onera porto.

φορηταγωγός, φορηγός, όν, onera ferens; onenarius, a, um.

φορητικός, όν, onerarius, a, um.

φορτίζω τινά ή τι, onero (-are) aliquem ή aliquid.

φορτώω -ῶ (*φορτώνω)' 1) onero, -are; *2) νεοελ. —ομαι, α') me onero aliqua re, onus mihi inpono' β') μετφ. —ομαι τινα, onero sum alicui; molestus sum alicui.

φορτικός, ή, όν' 1) onerarius, a, um; 2) μετφ. onerosus, a, um.

φορτικότητα, ή, onerositas, θ.

φορτικῶς, oneroso, moleste.

φορτίον, τό, ον, onus, -eris, οὐ.

φορτίς, ή, oneraria navis.

φόρτος, δ' 1) onus navium' 2) res molesta; taedium, -i, οὐ.

***φόρτωμα, ον,** ἄ. navis onus' μετφ. μοῦ γίνεται—, onore est mihi.

***φόρτωσις, ή,** navis onus.

***φορτωτής, δ,** qui navem onerat.

φορμίζω, in furcam tollo.

φοῦρνος, δ, furnus, -i, ἄ.

φούσκα, ή' 1) posca (vinum acerbum)' *2) vesica, θ. bulla, θ.

φραγέλλιον, τό, flagellum, οὐ.

φραγελλῶω -ῶ, flagello, -are.

φράγμα, τό, sepimentum, οὐ.

φραγμός, δ, sepes, -is, θ.

φράζω' 1) dico, -ere; dictito, -are; 2) — σιγᾶν, silere jubeo' 3) μέσ. —ομαι, delibero, -are.

φράκτης, δ, sepes, -is, θ.

φρακτός, ή, όν, septus, a, um.

φράσις, dictio, phrasis, θ.

φράσσα και -ττω' 1) sepio aliquid; 2) obstruo, -ere; obturo.

φραστικός, ή, όν, eloquens.

φρέαρ, τό, puteus, -i, ἄ. φρέαρ όρύττω, puteum fodio.

φρεάτιος, ad puteum pertinens.

φρεατία, ή, cisterna, -ae, θ.

φρεατιαῖος, φρεάτιος, φρεάτιος, a, ον, putealis, e.

φωναπάτη, ή, mentis deceptio.

φρενητισμός, δ, mentis, delirium.
φρενήρης, ες. 1) mentis compos;
prudens, ntis. *2) νεοελ. phreneticus,
a, um; furens, -ntis.

φρενητιῶ -ῶ, phreneticus sum;
phrenitidi laboro.

φρενητιῶς, α, ον, φρενητικός,
ή, όν, phreneticus, a, um.

φρενήτις, ή, phrenesis, is, θ.

φρενοβλάβεια, ή, amentia, θ.

φρενοβλαβῶς, mente captus sum.

φρενοβλαβής, ές, mente captus,
a, um; desipiens, demens.

φρενοβλαβῶς, dementer; insane.

φρενόληπτος, ον, mente captus.
φρενώ -ῶ, ad mentem sanam
reduco, -ere, aliquem moneo.

φρένωσις, ή, admonitio, θ.

φρεωρυχέω -ῶ, puteum effodio.

φρεωρύχος, δ, putearius, ά.

φρήν, ή, mens, -ntis, θ.

φρικαλός, α, ον, horribilis, e;
horribus, a, um.

φρίκη, ή, horror, -oris, ά.

φρικίαισις, ή, horror febrilis.

φρικιάω -ῶ, horreo (-ui) -ere.

φρικτός, horrendus, a, um.

φρικῶς, horride, horritice.

φρικώδης, ες, horribilis, e.

*φρικωδῶς, επίρ. horrendum in
mundum.

φρίξ, ή, maris horror.

φριξόθριξ, δ, ή, horrens pilis.

φριξός, ή, όν, horridus, a, um.

φριξός, δ. 1) = φρίκη, horror,

-oris, ά. 2) ό Φριξός Phrixus, ά.

φρίσσω και φρίττω. 1) rigeo, ere.
2) horreo (-ui), -ere. 3) μεταφ. =
όρροδῶ, animo horreo ή άπλ. horreo,
-ere.

φρονέω -ῶ. 1) intelligo, -ere. 2)
cogito, -are. 3) in animo habeo,
-ere. 4) φράσ. α) εὖ φρονῶ, faveo,
-ere. β) κακῶς φρονῶ, malevolus
sum. γ) μέγα φρονῶ, elato sum a
nimo; animum capio. *5) νεοελ.
existimo, -are.

φρόνημα, τό. 1) cogitatio, θ. 2)
fortis animus. 3) fastus, -us, ά.
arrogantia, θ. *4) νεοελ. cogitatio,
opinio.

φρονηματίας, δ, qui est elato ani-

mo; vir excelsi animi.

φρονηματίζομαι, animos tollo,
majores spiritus duco.

φρόνησις, ή, prudentia, θ.

φρόνιμος, ον, prudens, -ntis.

φρονίμως, prudenter; sapienter.

φροντίζω. 1) = σκέπτομαι, cogito,

-are; 2) = μελετῶ, meditor, ari.

3) — curo (-avi). 4) — περί τινος,
consulo (-ui) alicui.

φροντίς, ή. 1) cogitatio θ. 2) =
ἐπιμέλεια, cura, ae, θ.

φρονησιτήριον, τό, locus in quo
cogitationes nostras explicamus,
schola, -ae, θ.

φρονηστής, δ. 1) commentator,
-oris, ά. 2) curator, -oris, ά.

φρονηστικός, ή, όν. 1) medita-

bundus, a, um. 2) sollicitus, a, um.

φρονηστικῶς, cogitabunde.

φρονηστρία, ή, curatrix θ.

φροῦδος, ον, qui disparuit, qui

perit evanidus, a, um.

φροῦδως, in cassum.

φρουρά, ή, praesidium, θ.

φρούραρχος, δ, praesidii praefectus

φρουραρχία, ή, munus, ή custo-

diae praefecti praesidii.

φρουρέω -ῶ. 1) in praesidio sum;

excubias ago. 2) custodio, -ire.

φρούρησις, ή, custodia, θ.

φρουρητήρ, δ, custos, -odis, ά.

φρουρητικός, φρουρικός, ή, όν,

praesidiarius, a, um.

φρουρητός, custoditus, a, um.

φρούριον, τό, castellum, -i, οὐ.

φρούρός, δ, custos, -odis, ά. οί

φρουροί, praesidium, ii, οὐ.

φρύαγμα, τό, φρυαγμός, δ. 1) fre-

mitus equorum. 2) ύπερφανία,

fastus, us, ά. arrogantia, θ.

φρύαττω και φρύαττομαι. 1) fre-

mo, -ere. 2) = έπαίρομαι, effero, me.

φρυγανίζομαι, cremia colligo.

φρυγανισμός, δ, lignatio, θ.

φρυγανιστής, δ, sarmentator, ά.

φρύγανον, τό, sarmentum, οὐ.

φρυγανώδης, ες, virgultis similis.

φρυγγός, δ, actio frigenti.

φρύγω, frigo (-xi), ere, aliquid;

torreo (-ui), -ere, aliquid; πεφρυγ-

μένος, η, ον, frigus, a, um.

φρύνη, ἡ, φρύνος, δ· 1) rubeta, -ae, θ. phrynos, -i, á. 2) ἡ Φρύνη, Phryne, -es, θ.

φρύνσω καὶ φρύντω = φρύνω.

φυγάδευσις, ἡ, expulsio, θ.

φυγαδευτικός, fugans, -ntis.

φυγαδεύω, fugo, -are, aliquem, exsilio aliquem afficio.

φυγάς, δ· 1) profugus, -i, á. 2) exsul, á. θ. 3) = δ ἀποδράς, fugitivus, -i, á. fugitor, oris, á.

φυγή, ἡ· 1) fuga, ae, θ. 2) = ἐξορία, exsilium, -ii, οὐ.

φυγοδικία -ῶ, detrecto iudicium.

ἡ φυγοδικία, detrectatio, iudicii.

φυγομαχέω -ῶ, detrecto pugna.

φυγόμαχος, qui detrectat pugnam.

φυγοπονία, ἡ, laboris taedium.

φυγόπονος, ον, laborem fugiens.

φύη, ἡ· 1) natura, -ae, θ. indoles, -is, θ. 2) statura, habitus, oris· 3)

formae dignitas et gratia.

φῦκος, φυκίον, τό· 1) alga, θ.

fucus, á. 2) = ἐπιρριμμα, fucus, á.

φυκίω -ῶ, fuco aliquid tingo.

φυκώω -ῶ, fuco, -are, aliquid.

φυκτός, τό, ὄν· 1) evitatus, a, um·

2) evitabilis, e.

φυκώδης, es, algâ abundans.

φύλαγμα, τό, quod custoditur.

φυλακεῖον, τό, statio excubiarum;

statio custodiae.

φυλακή, ἡ· 1) custodia, θ. 2) =

δεσμοτήριον, carcer, -eris, á.

φυλακίζω, aliquem in carcerem

conjicio, aliquem in carcere in-

cludo, -ere; —ομαι, in carcerem con-

jiator, in carcere includor || *οὐ

φυλακισμένοι, (in) carcere inclusi.

φυλακίς, ἡ, navis praesidiaria.

φυλακτής, φυλάκτης, custos, á.

φυλακτήριον, amuletum, -i, οὐ.

φυλακτικός, cautus, a, um.

φυλακτικῶς, caute.

φύλαξ, δ, custos, odis, á. con-

servator, á. vigil, -ilis, á.

φυλάξιμος, conservabilis, e.

φύλαξις, ἡ· 1) custodia, -ae, θ.

2) conservatio, -anis, θ.

φυλαρχέω -ῶ, praesum tribui.

φυλαρχης, φύλαρχος, δ, tribús

praefectus, tribunus plebis.

φυλαρχία, ἡ, tribunatus, -us, á.

φυλάσσω καὶ -ττω· 1) custodio

(ivi) -ire, aliquid· 2) conservo,

-are, aliquid ἢ aliquem· 3) tueor

(tuitus sum), -ere, aliquem ἢ ali-

quid· 4) observo, -are, aliquid· 5)

—ομαι, caveo mihi ἢ ἀπλ. caceo

(cavi) -ere, aliquid.

φυλετικός, ἡ, ὄν, ad tribules per-

tinens.

φυλετικῶς, more tribuum.

φυλή, ἡ· 1) tribus, -us, á. *2)

νεοελ. = φῦλον, genus, -eris, οὐ.

gens, θ.

φυλλάς, ἡ· 1) frons, -ndis, θ. 2)

cumulus florum.

φύλλον, τό, folium, -ii, οὐ.

φυλλορροέω -ῶ, folia amitto.

φυλλόρροια, ἡ, foliorum amissus.

φυλλόρροος, ον, folia abiciens;

frondifluus, a, um.

φυλλοφορέω -ῶ, folia fero.

φυλλοφόρος, foliatus, a, um.

φυλλοφυνέω -ῶ, frondeo, -ere.

φυλλώδης, foliatus, a, um.

φύλλωμα, τό, frons, -ndis, θ.

φῦλον, τό, genus, -eris, á. gens,

-ntis, θ. natio, -onis, θ. á. secus

(ἀπλ.)· τό ὄραϊον—, pulchrum secus

φῦμα, τό, tuber, -eris, οὐ.

φυματίον, τό, tuberculum, -i, οὐ.

φυματίωσις, ἡ, tuberculatio, θ.

φυματοῦμαι, tuberculis laboro.

φυματώδης, es, tuberculis plenus.

φύξιμος, ον, fugiendus, a, um.

φύξιος, ον, fugans, -ntis.

φύσμαι, ἴδε φῦω.

φύραμα, τό· 1) massa farinae sub-

bactae; farriculum, -i, οὐ. *2) νε-

οελ. ἀνθρώπος τοῦ αὐτοῦ φεράματος,

eadem naturâ homo.

φύρασις, ἡ, commistio, θ.

φυράω -ῶ, misceo, macero.

φύρδην, mixtum.

φυρμός, δ, confusio, -onis, θ.

φυρτός, ἡ, ὄν, mixtus, a, um.

φύρω, misceo, commisceo, -ere;

—ομαι, commisceor, -eri.

φῦσα, ἡ· 1) follis, -is, á. 2) fla-

tus (in corpore).

φυσάλις, ἡ· 1) bulla in aqua· 2)

pustula, -ae, θ.

φυσάω -ῶ, flo, -are; spiro, -are; inflo, -are.

φύσημα, τό, flatus, -us, ἄ.

φυσήτης, ὁ, 1) flabellum, -i, οὐ. follis, -is, θ. 2) fistula, -ae, θ.

φυσήτηριον, τό, 1) follis, -is, θ. 2) spiramentum, -i, οὐ.

φυσήτης, ὁ, inflator, -oris, ἄ.

φυσητικός, ἡ, ὄν, inflans, -ntis.

φυσιάω -ῶ, inflo, -are.

φυσικός, ἡ, ὄν, 1) naturalis, e. 2) physicus, a, um.

φυσικότης, ἡ, naturalitas, θ.

φυσικῶς, naturaliter.

φυσιονομία, 1) de natura iudicandi peritia. *2) forma oris,

φυσιογνώμων, qui de indole hominis ex forma oris iudicat; physiognomon, -nis, ἄ.

φυσιολογέω -ῶ, naturam rerum indago.

φυσιολογία, ἡ, studium naturae; explicatio rerum naturae; physiologia, -ae, θ.

φυσιολόγος, ὁ, qui de rerum natura indagat.

φυσιάω -ῶ, 1) anhele, -are, 2) — και — οὔμαι (ἐπαίρομαι), tumeo, turgeo, -ere.

φύσις, ἡ, 1) natura, -ae, θ. 2) φύσις τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦ, ingenium -i, οὐ. 3) = τὰ αἰδοῖα, ἡ αἰδώς, natura, pudenda, -orum, οὐ.

φυσίωσις, ἡ, inflatio, θ.

φύσκα (*φούσκα), ἡ, vesica, θ.

φυσκίον, τό, vesicula, -ae, θ.

φύσκος, ὁ, botulus, -i, ἄ.

φυσώδης, ες, flatu abundans.

φυτεία, ἡ, plantatio, -onis, θ.

φύτευμα, τό, planta, -ae, θ.

φύτευσις, ἡ, plantatio, θ.

φυτευτής, ὁ, plantator, ἄ.

φυτευτικός, ἡ, ὄν, ad plantationem pertinens.

φυτευτός, plantatus, a, um.

φυτεύω, planto, -are, aliquid; sero, consero aliquid; —ομαι, seror (satus sum), consero, -i.

φυτικός, ἡ, ὄν, 1) ad plantas pertinens. 2) vegetativus, a, um.

φυτικῶς, plantarum ritu.

φυτοκομέω -ῶ, plantas curo.

φυτοκομία, ἡ, cura plantarum.

φυτοκόμος, plantarum curator.

φυτόν, τό, 1) planta, -ae, θ. 2) stirps, -ipis, θ.

φυτός, ἡ, ὄν, sativus, a, um.

φυτοφόρος, ὄν, qui plantas fert.

φυτώω -ῶ, planto, -are.

φυτών, ὁ, plantarium, -i, οὐ.

φύτωρ, ὁ, sator, -oris, ἄ.

φυτώριον, seminarium.

φύω, gigno (genui), -ere, aliquem ἢ aliquid. —ομαι, α') gignor (genitus sum), -i, β') nascor (natus sum) -i, γ') πέφυκα, natura comparatus sum, δ') οὕτω πέφυκεν, δ τόπος, ita natus locus est, ε') πέφυκα πρὸς τι, πεφυκῶς πρὸς τι, natus sum ad aliquid, natus ad aliquid.

φώκη, ἡ, phoca, -ae, θ.

φωλεά, ἡ, 1) — θηλείων, lustrum, -i, οὐ. latibulum, -i, οὐ. *2) νεοελ. = νεοσιά, nidus, -i, ἄ.

φωλεία, φωλεύσις, ἡ, 1) latebra in antro, 2) sopor hibernus.

φωλεός, ὁ, lustrum, οὐ.

φωλεύω, φωλέω -ῶ, in specu lateo, -ere; in latebris sum.

φωλεώδης, latebrosus, a, um.

*φωναζέω, 1) clamo, -are; clamito, -are; 2) — τινά, advoco aliquem

φωνασκέω -ῶ, 1) vocem exerceo sub magistro, *2) clamito.

φωνασκητής, vocem exercens.

φωνασκία, ἡ, 1) exercitatio vocis, *2) νεοελ. clamitatio, θ.

φωνασκός, ὁ, 1) vocem exercens; phonascus, ἄ. *2) νεοελ. clamator.

φωνέω -ῶ, 1) vocem edo ἢ tollo, -ere, 2) dico, -ere; loquor, -i, ἴ

3) appello, -are; ἴ 4) = ἴδω, cano, -ere, ἴ 5) advoco, -are.

φωνή, ἡ, 1) vox, θ. 2) facultas loquendi, sermo, θ. 3) lingua, θ.

φωνήεις, α, εν, vocalis, e.

φώνημα, τό, dictum, -i, οὐ.

φώνησις, ἡ, vocis emissio, θ.

φωνητήριος, α, ον, φωνητικός, ἡ, ὄν, vocalis, e.

φώρ, ὁ, fur, -uris, ἄ.

φωρασις, ἡ, deprehensio, θ.

φωράω -ῶ, 1) furtum investigo,

-are· 2) in furto deprehendo.

φωρατής, δ, qui furem ἢ furturn deprehendit.

φῶς, τό· 1) lux, -cis, θ. μεταφ. α') = ζωή· εἰς φῶς ἐρχομαι· lucem adspicio· β') = τό φανερόν· εἰς φῶς ἄγω τι, in lucem produco in lucem profero aliquid· 2) lumen, inis, οὐ. μεταφ. α') = θύρα, lumen, fenestra· β') candēla, -ae, θ.

φάσκω, illucesco, -ere.

φωστήρ, δ, omne quod lucet· δδ. α') = θύρα, luminare, -is, οὐ. β') οἱ φωστῆρες, stellae -arum, θ.

φωσφορέω -ῶ, lumen fero, lumen praebeo ἢ mimistro.

φωσφόρος, δ, lucifer, era, erum· || δ —, lucifer, -eri, ἄ.

φωταγωγέω -ῶ, illumino, -are.

φωταγωγία, ἡ, illuminatio, θ.

φωταγωγικός, illuminans.

φωταγωγός, δ, luminare, -is, οὐ.

φωταυγεία, ἡ, splendor, -oris, ἄ.

φωταυγής, ἐς, splendidus, a, um.

φωταψία, ἡ, accensio luminum.

φωτεινός, ἡ, ὄν· 1) lucidus, a, um· 2) ἐν τῷ ζωῷ. τό φωτεινόν καί τό σκοτεινόν, lumen et umbra.

φωτεινός, lucide.

*φωτιά, ἡ· 1) ignis, -is, ἄ. 2) incendium, -ii, οὐ. 3) δ σίτος εἶνα φωτιά, annona incendit.

φωτίζω· 1) lumino illumino, -are, illustro -are; μεταφ. mentis oculos illumino, docco, -ομαι, illuminor, ari· 2) = φανερό, illumino, -are.

φῶτισμα, τό, (φῶτισις, ἡ), illuminatio mentis.

φωτισμός, δ, illuminatio, θ.

φωτιστικός, illuminans, -ntis.

φωτοβολέω -ῶ, radios fundo, ere; splendo, resplendo, -ere.

φωτοβολία, ἡ, radiatio, θ.

φωτοβόλος, ον, radiatus, a, um.

φωτολαμπής, luce splendens.

φωτοφορέω -ῶ, lucem affero.

φωτοφόρος, ον, lucem afferens.

φωτοχυσία, ἡ, luminis effusio, θ.

X

X, χ (χι)· 1) τό εἰκοστόν πρῶτον γράμμα, littera χ. 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τό μὲν χ = sexcenta, τό δὲ χ = sexcenta millia· 3) ἐν ἐπιγρ. X = χιλιοι, mille· 4) παρὰ τοῖς γραμματ. καὶ κριτ. X est signum loci spurii.

χάζομαι, recedo, -ere.

χαίνω (πρ. κμ. κήνηα)· 1) hio, -are 2) μεταφ. χαίνω πρὸς τι, hio aliquid, cupide appeto aliquid· δδ. 3) ὁ κερηνῶς λαός, hians populus.

χαίρεκατέω -ῶ, alienis malis gaudeo.

χαίρεκαλία, ἡ, gaudium de alienis malis; malevolentia, -ae, θ.

χαίρεκακος, ον, qui aliorum calamitate ἢ malis gaudet.

χαίρεκάκως, maligne.

χαίρετίζω ἡνιά, saluto aliquem.

χαίρετισμός, δ, salutatio, θ.

χαίρω (ἐχάρην), gaudeo (gavisus

sum) -ere· φράσ. α') — ἡνι ἢ ἐπὶ ἡνι, gaudeo, delector (-ctatus sum), contentus sum aliqua re· β') — πρᾶττων, libenter facio· γ') χαῖρε, salve, salvus sis, vale· δ') χαίρειν εἰῶ, ἢ κελεύω τι, valere jubeo, omitto, negligo aliquid· ε') προσεῖπεν ἀντὶ χαίρειν, salutavit eum· ζ') ἐν ἐπιστ. Φίλιππος Ἀλεξάνδρου χαίρειν (ἕπον. λέγει), Philippus Alexandro S. P. D. (=salutem pluriman dicit).

χαίτη, ἡ, juba, -ae, θ.

χαίτηεις, α, εν, jubatus, a, um.

χαίτωμα, τό, juba, -ae, θ.

χάλασα, ἡ, grando, θ. chalazium.

χαλαζάω -ῶ, grandino, -are.

χαλαροειδής, ἐς, grandine similis.

χαλαζάω -ῶ, grandino, -are· —

οῦμαι, grandine ferior.

χαλαζώδης, grandinosus, a, um.

χαλαρός, ἄ, ὄν, laxus, a, um, lan-

guidus, a, um.

χαλαρότης, ἡ, laxitas, φ.
χαλαρόω -ῶ, laxo ἢ relaxo, -are
aliiquid; — ἔμαι, laxor, -ari.
χαλαρῶς, laxe; languide.
χάλασις, (χαλαρώσις), ἡ, laxatio,
-onis, φ. remissio, -onis, φ.
χάλασμα, τό, 1) laxamentum, οὐ.
2) νεοελ. eversio demolitio, φ.
χαλασμός, δ, 1) laxatio, -onis, φ.
remissio φ. *2) destructio, φ.
χαλαστήριον, τό, cataracta, φ.
χαλαστός, ἡ, ὄν, laxatilis, e.
χαλάω -ῶ, 1) = χαλαρῶ, laxo,
relaxo, -are; remitto, -ere, ali-
quid· παθητ· τόξα κεχάλασμένα, arcus
remissus ἢ relaxatus· 2) οὐδ.
χαλῶ (=χαλαροῦμαι), laxor, rela-
xor, -ari· *3) νεοελ. = καταστρέφω,
destruo.
χαλεπαίνω τινί ἢ πρὸς τινα, ira-
scor (succensui), -i, alicui.
χαλεπός, ἡ, ὄν, 1) saevus mole-
stus, a, um· 2) difficilis gravis, e·
3) τὰ χαλεπά, mala, -orum, οὐ.
χαλεπότης, ἡ· 1) difficultas, φ.
2) asperitas, -atis, φ.
χαλεπῶς· 1) moleste· 2) difficul-
ter vix· 3) irate.
χαλιναγωγέω -ῶ, freno duco ἢ freno,
refreno, -are.
χαλιναγώγησις, ἡ, refrenatio, φ.
χαλινός, δ, franum, -i; οὐ.
χαλινοφόρος, freniger, a, um.
χαλινῶω -ῶ, freno, -are.
χαλίνωσις, ἡ, frenatio, φ.
χάλιξ, δ, ἡ, silex, ἄ. φ.
χαλκεία, ἡ, ars aerarii.
χαλκεῖον, τό, officina aerarii.
χαλκέντερος, ον, aerea intestina
habens; laborum patiens.
χάλκεος, οὖς, οὖν· 1) aereus, a,
um· 2) aeratus, a, um.
χάλκευμα, τό, ex aere factum.
χαλκεύς, δ, aerarius, -i, ἄ.
χαλκευτήριον, τό, aeraria, φ.
χαλκευτικός, ἡ, ὄν, ad aerarium
pertinens.
χαλκεύω· 1) aerariam artem tracto,
-are· 2) ex aere fabrico.
χαλκήλατος, ον, ex aere ductus;
aeratus, a, um.
χαλκήρης, ες· 1) ex aere compa-

ctus, a, um· 2) aere instructus.
χαλκίον τό, aereum vas.
χαλκίς, ἡ, chalcis, -idis, φ.
χαλκοβαρής, ες, aere gravis.
χαλκογράφος, δ, qui in aere scul-
pit, chalcographus, -i, ἄ.
χαλκοειδής, ες, aere similis.
χαλκοθώραξ, δ, aereum thoracem
habens.
χαλκοπλάστης, faber aerarius.
χαλκόπους, δ, ἡ, aeripes, edis.
χαλκοπρόσωπος, ον, homo per-
frictae frontis, effrons, -ntis.
χαλκόπρωρος, ον, aeram (aera-
tam) proram habens.
χαλκοπόλης, δ, qui aes vendit
χαλκός, δ, 1) aes (aeris), οὐ, 2)
vasa aerea· 3) aereus (nummus).
χαλκοτυπέω -ῶ, aes cudo -ere.
χαλκοτυπική, ἡ, ars aerarii.
χαλκοτύπος, δ, aerarius, -ii, ἄ.
χαλκότυπος, ον, ex aere factus.
χαλκοουργεῖον, τό· 1) officina ae-
rarii· 2) aerifodina, -ae, φ.
χαλκοουργέω -ῶ, ex aere fabricor.
χαλκοουργία, ἡ, operatio ex aere.
χαλκοουργική, ἡ, ars aerarii.
χαλκοουργός, δ, aerarius, -ii, ἄ.
χαλκοῦς, ἡ, οὖν, ἴδε χάλκεος.
χαλκοῦς, δ, nummus aereus ἢ
ἀπλ. aereus, -i, ἄ. chalcus, -i, ἄ.
χάλκωμα, τό, vas aeneum; aera-
mentum, -i, οὐ.
χαλκῶνητος, ον, aere emptus.
χαλκωρυχείον, τό, aerifodina, φ.
χαλκωρυχέω -ῶ, aes effodio.
χαλκωρύχος, δ, aeris fossor.
χαλυβδικός, χαλυβτικός, (*χαλύ-
βδινος, ον), e chalybe factus, a,
um; chalybejus, a, um.
χάλυψ, δ, chalyps, ypis, ἄ.
χαμάδις, χαμάζε, humi, in terra.
χαμάθεν, ex humo.
χαμαί, humi in terra.
χαμαίηλος, ον, 1) humi serpens·
2) humilia rectans· 3) humilis, e.
χαμαικεράσιον, τό, fructus cha-
maecerasi.
χαμαικοιτέω -ῶ, humi cubo.
χαμαικοιτής, χαμαίκοιτος, ον,
humi cubans.
χαμαικοιτία, ἡ, humi cubatio.

χαμαιλέον, δ, chamaeleon, ἀ.
 χαμαιμηλον, chamaemelon, οὐ.
 χαμαιστρωτος, ον, humi stratus.
 χαμαιτυπείον, τό, lupanar, οὐ.
 χαμαιτυπέως -ῶ, humi caeda.
 χαμαιτύπη, ἡ, scortum, οὐ.
 χαμαιτυπή;, ἐς, humi prostratus; μετφ. vilis, vulgaris, e.
 χαμαιτυπία, ἡ, vita meretrica.
 χαμαιτυπικός, lupanaris, e.
 χαμαιτύπος, δ, scortator, ἀ.
 χαμερπής, ἐς, humi repens; humilis, e; adjectus, a, um.
 χαμερπῶς, humiliiter; abjecte.
 χαμευνέω -ῶ, humi cubo.
 χαμεύνης, δ, humi cubans.
 χαμευνία, ἡ, humi cubatio.
 χαμηλός, ἡ, ὄν, humilis, e.
 *χαμηλώνω, demitto aliquid.
 χαμηλώς, humiliirer.
 χαμόθεν, e terra.
 *χάνω—ἀπόλλυμι δ ἴδε.
 χάος, τό, chaos, -i, ἀ. μετφ. confusio, -onis, θ.
 χαρά, ἡ, gaudium, -ii, οὐ.
 χάραγμα, τό· 1) nota impressa ἢ insculpta· *2) νεοελ. τὰ χαράγματα, prima lux, aurora.
 χαραγμός, δ, incisio, -onis, θ.
 χαράδρα, ἡ, sulcus torrentis.
 χαραδρῶς -ῶ, salebrosus reddo.
 χαραδρῶδης, ἐς, salebrosus.
 χαράκιον, τό, vallus, -i, ἀ.
 χαρακῶ -ῶ· 1) vallo, -are, vallo munio, -ire· 2) — ἄμπελον, pedo.
 χαρακτήρ, δ· 1) nota impressa ἴδ. nummis· 2) — προσώπου, lineamentum, οὐ· 3) character, -êris, ἀ.
 χαρακτηρίζω· 1) caractere distinguo (-nxi). -ere· 2) characterem exprimo, -ere.
 χαρακτηρισμός, δ, denotatio, designationio (rei alicujus).
 χαρακτηριστικός, ἡ, ὄν, aptus ad discernendum.
 χαράκτης, δ, qui imprimit.
 χαρακτός, impressus, a, um.
 χαράκωμα, τό, vallum, -i, οὐ.
 χαράκουσις (ἀμπ.) pedatio, θ.
 χάραιξ, δ· 1) vallus, -i, ἀ. vallum, -i, οὐ· 2) pedamentum, -i, οὐ.
 χάραιξις, ἡ, incisio, θ.

χαράσσω καὶ -ττω· 1) scalpo, sculpo (-psi) -ere, aliquid· 2) imprimo, -ere· 3) nummos cudo.
 χαριδότης, δ, gratiae dator.
 χάρεις, εσσα, εν· 1) venustus, a, um· 2) jucundus gratiosus.
 χαριεντίζομαι, jocor, -ari; lepida urbanitate utor· χαριεντιζόμενος, η, ον, jocabundus, a, um.
 χαριέντισμα, τό, facete dictum.
 χαριεντισμός, δ, urbanitas in facete dicendo.
 χαριέντως, lepide eleganter.
 χαριεστέρως, gratius.
 χαρίζομαι τινι· 1) gratificor (-atus sum), -ari, alicui· 2) = ἐνδίδωμι τινι, indulgeo, -ere, alicui.
 χάριν, gratiâ (alicujus).
 χάρις, ἡ· 1) gratiâ, θ. venustas, θ. 2) benevolentia, θ. 3) beneficium, -ii, οὐ· 4) χάριτες, χάρις, gratus, θ. πλ. gratiae, -arum, θ. 5) πρὸς χάριν, in gratiam· 6) ἐν χάριτι τινος ἢ τινι (= χαριζόμενός τινι) in alicujus favorem, gratum alicui (faciens)· 7) χάριτες, gratiae, arum, θ.
 χάριστος, α, ον, laetus, a, um.
 χάρισμα, τό· 1) donativum, -i, οὐ· *2) νεοελ. (= δωρεάν), gratuite
 χαριστήριος, ον, gratulatorius, a, um; gratiae causa factus.
 χαριστικός, gratiosus, a, um.
 χαριτώ -ῶ, gratiosum (amabilem) reddo aliquem; κεχαριτωμένος, η, ον, gratiosus; a, um.
 χάρμα, τό· 1) gaudium, οὐ. laetitia· 2) oblectamentum, οὐ.
 χάρμη, ἡ· clamor bellicus.
 χαρμονή, χαρμουση, ἡ, gaudium, -i, οὐ. laetitia, -ae.
 χαρμόσυνος, ον, gratus, a, um.
 χαροδότης, δ, laetitia dator.
 χαροποιέω -ῶ, laetifico (aliquem)
 χαροποιός, δ, gaudii et laetitia efficiens; laetiicans.
 χαροπός, ἡ, ὄν· 1) laetitia vultu praefrens· 2) caesius.
 χάρτης, δ, charta, -ae; θ. φύλλον χάρτου, plagula, -ae, θ.
 *χάρτινος, chartaceus, a, um.
 χάρτιον, τό, chartula, -ae, θ.
 *χαρτονόμισμα, numus papyrius.

χαρτοπωλείον, taberna chartaria.
 χαρτοπόλης, δ, chartarius, ἄ.
 *χαρτόσημον, charta signata.
 χαρτοφυλάκειον, scrinium, οὐ.
 χαρτοφύλαξ, δ, chartarum custos.
 χασκάςω, inhio alicui rei.
 χάσκαξ, δ, hietans, -ntis.
 χάσκαω, hio, -are, hisco.
 χάσμα, τό, hiatus, -us, ἄ.
 χασμάομαι -ῶμαι, hio -are.
 χάσμη, χάσμησις, ἡ, oscitatio, θ.
 χάσμημα, τό, hiatus, -us, ἄ.
 χασμωδέω -ῶ, oscito, -are.
 χασμώδης, ες, saepe oscitans.
 χασμωδία, ἡ, hiatus, -us, ἄ.
 χανλιόδους, δ, ἡ, exserto dentes
 habens, δ —, dens exsertus.
 χαῦνος, ον, laxus, a, um.
 χαννότης, ἡ, 1) laxitas, -atis, θ.
 2) languor, -oris, ἄ.
 χαῦνος, languide.
 χάννωσις, ἡ, 1) laxatio, -onis,
 θ. 2) languor, -oris, ἄ.
 χαννωτικός, ἡ, ὄν, laxans.
 χέξω, caso (-avi), -are.
 χειλέφωνος ἢ χειλόφωνος, ον,
 labialis e.
 χειλοποιτέω -ῶ, labiis sorbeo.
 χειλάριον, τό, labellum, οὐ.
 χείλος, τό, 1) labrum, -i, οὐ. 2)
 μετφ. labrum, -i, οὐ. litus.
 χείλωω -ῶ, labro circumdo.
 χείλωμα, τό, labrum, -i, οὐ.
 χείλων (*χειλαρᾶς), labeo, -onis,
 labiosus, a, um.
 χεῖμα, τό, hiems -emis, θ.
 χειμαδεύω, hiberno, -are.
 χειμάδιον, τό, hibernaculum, οὐ.
 χειμάδιος, hibernus, a, um.
 χειμάζω 1) = παραχειμάζω, hiberno,
 -are. 2) hiemo, -are. 3) —ομαι,
 tempestate agitor.
 χειμαίνω, hiemo, -are.
 χειμαρρος, δ, torrens, -ntis, ἄ.
 χειμαρρώδης, ες, torrenti similis.
 χειμάς, ἡ, 1) tempus hibernum.
 2) vestis hiberna.
 χειμασία, ἡ, hiematio, -onis, θ.
 χειμερία, ἡ, tempus hibernum.
 χειμερίζω, hiemen traduco.
 χειμερινός, ἡ, ὄν, χειμέριος, a, ον.
 1) hiemalis, e. 2) hibernus, a, um.

χειμέτλη, ἡ, χειμέτλον, τό, per-
 nio, -onis, θ.
 χειμετλιάω-ῶ, pernionibus laboro
 χειμών, δ, 1) = θύελλα, hiems.
 -imis, θ. tempestas, θ. 2) ἡ ὥρα
 τοῦ ἔτους, hiems, -emis, θ.
 χεῖρ, ἡ, 1) manus, -us, θηλ. 2)
 γραφή. scriptura. 3) proboscis ele-
 phanti. 4) ἐξουσία, manus. 5) =
 πλήθος, manus (πυρ. militum), ma-
 nipulus, -i, ἄ. 6) παροιμ. χερσὶν
 ἀνίπτους, manibus illotis.
 χειραγωγέω -ῶ, manu duco ali-
 quem (caecum) μετφ. viam praeceō.
 —οῦμαι, manu ducor ab aliquo.
 χειραγωγία, ἡ, manuctio, θ.
 χειραγωγός, δ, manu ducens.
 χειραλεπιτέω -ῶ, manus ungo.
 χειράμαξα, ἡ, χειραμάξιον, τό,
 manuale vehiculum, -i, οὐ.
 χειραπτάζω, manibus tracto.
 χειραφεσία, ἡ, emancipatio, θηλ.
 manumissio, -onis, θ.
 χειραφετέω -ῶ, emancipo, -are.
 χειράφетος, ον, emancipatus.
 χειραψία, ἡ, tactio manu.
 χειριδωτός, manuleatus, a, um.
 χειρίζω (χειρίζομαι) τι, 1) mani-
 bus tracto. 2) administro.
 χείριξίς, ἡ, operatio chirurgi.
 χείριος, a, ον, = ὑποχείριος.
 χείρις, ἡ, 1) manica, -ae, θ. 2)
 chiroteca, -ae, θ.
 χειρισμός, 1) operatio chirurgi.
 2) tractatio, θ. 3) administratio, θ.
 χειριστής, δ, administrator, ἄ.
 χείριστος, η, ον, pessimus, a, um;
 deterrimus, a, um.
 χειρόβιος, χειροβίωτος, ον, ma-
 num labore vivens.
 χειρόγραφον, chirographon, οὐ.
 χειρόδεσμος, ον, manica ferrea;
 manicae -arum, θ.
 *χειρόδετος, ον, manus vinctus.
 χειροθήθης, ες, manu tractabilis,
 e, mansuetus, a, um.
 χειροθήκη, ἡ, chirotheca, -ae, θ.
 χειρολαβίς, ἡ, stiva aratri.
 χειρόμακτρον, τό, 1) mantele, -is,
 οὐ. 2) mappa -ae, θ.
 χειρομαντεία, ἡ, divinatio ex inspe-
 ctione manuum.

χειρόμαντις, δ, ἡ, qui ex inspectione manuum divinat.

χειρόνιπτρον, τό· 1) manuum pelvis· 2) manuum lotio.

χειρονομέω -ῶ, gesticolor, -ari.

χειρονομία, ἡ, gesticulatio, θ.

χειρονόμος, ον, gesticulator, δ. ἡ —, gesticularia, -ae, θ.

χειρόνας, deterius.

χειροπέδη, ἡ, manuum vinculum; manicae, -arum, θ.

χειροπληθής, manum implens.

χειροποιέω -ῶ, manu facio.

χειροποίητος, ον, manu factus.

χειροπόνητος, manu elaboratus.

χειρότερος, α, ον, pejor, -jus.

χειρότευκτος, ον, = χειροποίητος.

χειροτεχνέω -ῶ, opifex sum.

χειροτέχνημα, τό· 1) opus manu factum· 2) opus acu factum.

χειροτέχνης, δ, opifex, -icis, δ.

χειροτεχνία, ἡ, opificium, οὐ.

χειροτονέω -ῶ, manum extendo

ἢ porrigo; δθ. creo, -are, aliquem, δ χειροτονῶν, creator, -ris, δ. -οῦμαι, creor, designor (-atus sum), -ari, χειροτονῆεις, κεχειροτονημένος, creatus, de signatus, a, um.

χειροτονητής, δ, creator, δ.

χειροτονητός, ἡ, ὄν, suffragis creatus, a, um.

χειροτόνια, ἡ, creatio, θ.

χειροουργέω -ῶ, manibus operor.

χειροῦργημα, opus manu factum.

χειροουργία, ἡ· 1) operatio manibus· 2) chirurgia, -ae, θ.

χειροουργικός, ἡ, ὄν, chirurgicus, a, um ἢ —ῆ, chirurgica.

χειροουργός, δ, chirurgus, -i, δ.

χειρῶω -ῶ, -οῦμαι τινα, manu (vi) supero, subigo, aliquem.

χείρων, ον, pejor, -us (-oris); deterior, -us (-ioris).

χειρωνακτικός, ἡ, ὄν, ad opificem pertinens.

χειρωνάκτης, χειρώνας, δ, opifex, -icis, θ. operarius, -ii, δ.

χειρωνάξια, ἡ, opificium, οὐ.

χείρωσις, ἡ, snbjugatio, θ.

χειρωτός, vi redactus, a, um.

χειλιδονίζω, ρ. hirundines imitor voce; barbare loquor, -i.

χειλιδών, ἡ, hirundo, -inis, θ.

χέλυον, τό, chelyon, -i, οὐ.

χέλυσ, ἡ, chelys, -yos, θ.

χελώνη, ἡ, testudo, θ.

χελώνιον, χελώνιον, τό, testudo (testa testudinis).

χελωνοειδής, testudine similis.

χερμάδιον, τό, χερμάς, ἡ, saxum manuale.

χέρνιβον, τό, manuum pelvis.

χέρνιμμα, τό, manuum lotio,

χέρνιστομαί, manus, lavo.

χέρνιψ, ἡ, manualis aqua.

χερρόνησος, χερρόνησος, ἡ, peninsula, ae, θ.

χέρσος, ον, desertus, incultus, a, um; -asper, a, um; ἢ χέρσος, solum desertum; terra continens.

χερσαῖος, terrester, tris, tre.

χερσαία, ἡ, locus incultus.

χερσεύω ἢ —ομαι· 1) incultus jaceo· 2) terram continentem vector.

χερσόβιος, in continentem vivens.

χερσόθεν, a continente.

χερσόθι, in continenti.

χερσομανέω -ῶ, desertus et incultus iio, silvesco, -ere.

χέρσονδε, in continentem.

χερσῶω -ῶ· 1) efficio ut terra fiat inculta et deserta· 2) terram continentem efficio; χερσοῦται, desolatur, exsiccatur, steriliscit.

χερσῶδης, es, incultus, a, um.

χεσᾶς (χεζᾶς), δ, qui cacat.

χεσειώ, cacaturio, -ire.

χεῦμα, τό, fusum, οὐ. 1) flumen. οὐ. unda, θ. 2) libamen.

χέω, fundo (fudi), ere aliquid;

χέομαι, fundor (fusus sum), -i.

χηλή, ἡ· 1) forfex, -icis, θ. 2) acus ad plectendum.

χηλός, ἡ, arca capsula, -ae, θ.

χηλόω -ῶ, acu texto ἢ plecto.

χημεία, ἡ chemia, ἡ, θ.

χημείον, τό, officina chemica.

χημικός, ἡ, ὄν, chemicus; a, um.

χῆν, δ, ἡ, anser, -eris, δ.

χῆνιον, τό, anserculus, δ.

χῆνειος, χῆνιος, anserinus.

χηνίζω, tibíā (male) cano.

χηνίσκος, δ, anserculus, -i, δ.

χηνοβοσκείον, χηνοτροφεΐον, τό, stabulum anserum.

χηνοβοσκός, χηνοτρόφος, δ, qui anseres alit; anserarius, ii, ἄ.

χηνώδης, anserinus (stupidus).

χῆρ, δ, echinus, -i, ἄ.

χῆρα, ἡ, vidua, ae, θ.

χηρεία, χήρευσις, ἡ, viduitas, -atis, θ. viduivum, -ii, οὐ.

χηρεύω, vidunus sum; μετφ. privatvs sum; careo, -ere.

χῆρος, α, ον, viduus, a, um.

χηροσύνη, ἡ, viduitas, -atis, θ.

χηρώω -ῶ, viduo, arc.

χῆρωσις, ἡ, viduitas, -atis, θ.

χθαμαλός, ἡ, ὄν, humilis, e,

χθαμαλότης, ἡ, humilitas, θ.

χθαμαλόω -ῶ, humilem reddo.

χθές, ἐχθές, heri.

χθεσινός, hesternus, a, um.

χθόνιος, α, ον, terrenus, a, um.

χθών, ἡ, terra, -ae, θ.

χιάζω, decusso, -are.

χίασμα, τό, decussis, -is, θ.

χιασμός, δ, decussatio, θ.

χιαστός, decussatus, a, um;

χιλή, ἡ, pabulum, -i, οὐ.

χιλιάκις, millies.

χιλιαρχέω -ῶ, tribunus militum.

sum; mille militibus praosum.

χιλιαρχος, δ, tribunus militum.

χιλιαρχία, munus tribuni militum.

χιλιάς, ἡ, mille.

† χιλιασμός, δ, miliarium annorum regnum Christi mille annorum

† χιλιασταί, οἱ, milliarii, -orum.

χιλιετηρίς, ἡ, millenium, οὐ.

χιλιετής, ἐς, milie annorum.

χιλιοί, αι, α, mille.

χιλιοπλάσιος, millies tantum.

χιλιοστός, millesimus, a, um.

χιλιοστύς, ἡ 1) millesima pars 2) millenarius numerus 3) cohors mille militum.

χιλός, δ, pabulum aridum.

χίμαιρα, ἡ 1) capra, ae, θ. 2)

ἐν τῇ μυθολ. chimaera, -ae, θ.

χίμαιρος, δ, caper, -pri, ἄ.

χιόνεος, α, ον, χιονικός, ἡ, ὄν,

χιόνινος, η, ον, χιόνιος, niveus, a, um.

χιονίζω, n.ve obruo; -ομαι, nivesco, *νεοελ. χιονίζει, nix cadit.

χιονόβλητος, ον, nive obrutus, a, um; nivifer, a, um.

χιονοβόλω -ῶ, nivibus obruo.

χιονοβόλος, ον, qui nives mittit.

χιονοειδής, ἐς, niveus, a, um.

χιονόχρως, ους, ουν, colore niveo; niveus, a, um.

χιονόχρως, δ, ἡ, cuta nivea.

χιονώδης, ἐς, nivosus, a, um.

χιονωτός, ἡ, ὄν, nive obrutus.

χιτών, δ, tunica, -ae, θ.

χιτώνιον, -ίσκος, tunnicula, θ.

χιτωνίζω τινά, tunico aliquem.

χιών, ἡ, nix, nivis, θ.

χλάζω, turgeo, -ere.

χλαΐνα, ἡ, laena, -ae, θ.

χλαινώω -ῶ, laenâ induo.

χλαμυδοφορῶ, chlamydem gesto

χλαμυδόω -ῶ, chlamyde vestio.

χλαμυδωτός, ἡ, ὄν, chlamydatus

a, um; paludatus, a, um.

χλαμύς, ἡ 1) chlamys ydis, θ.

2) ἡ τῶν Ρωμ. στρατηγῶν, palu-

tamentum, -i, οὐ.

χλευάζω, irrideo (-si) -ere, ca-

villo, -are, aliquem ἢ aliquid;

-ομαι, irrideor -eri.

χλευασία, ἡ, χλευάσμα, τό, χλευα-

σμός, δ, irrisio, θ. cavilatio.

χλευαστής, δ, irrisor, oris, ἄ.

χλεύη, ἡ, risus, -us, ἄ.

χλιαίνω, ρ. tepefacio, -ομαι, te-

pesco.

χλιανσις, tepiditas, θ. tepor.

χλιαρός, ἄ, ὄν, tepidus, a, um;

μετφ. segnis, e.

χλιαρότης, ἡ, tepor, -oris, ἄ. μετφ.

segnities, -ei, θ.

χλιάω -ῶ, tepeo, -ere.

χλιδαίνω 1) emollio, -ire; effe-

mino, -are 2) = χλιδάω, mollis sum.

χλιδανός, ἡ, ὄν, mollis, e.

χλιδάω -ῶ, mollis, delicatus sum;

suavis sum.

χλιδή, ἡ, deliciae, θ. πλ. luxus,

-us, ἄ. 2) effeminata luxuries.

χλιδήμα, χλιδος, τό, = χλιδή.

χλιδων, δ, armilla, -ae, θ.

χλιερός, ἄ, ὄν, = χλιαρός.

χλιώδης, ἐς, temperatus, a, um.

χλοάζω, vireo, viresco, -ere.

χλοανθήης, ἐς, virescens, -ntis.

χλόασμα, τό, viriditas, -atis, θ.
 χλοαυγής, ες, viriditate nitens.
 χλοάω -ῶ, vireo, -ere.
 χλοερός, ἀ, ὄν, viridis, e.
 χλοερότροπος, ὄν, herbis pastus.
 χλόη, ἡ, herba virens ἢ ἀπλ. herba, -ae, θ. gramen, -inis, οὐ. κύρ. ὄν. ἢ Χλόη, Chloa, -ae, θ.
 χλοητόκος, herbam producens.
 χλοηφορέω -ῶ, 1) herbam fero 2) herbasco, ἢ herbasco, -ere.
 χλοηφόρος, ὄν, herbifer, a, um.
 χλοοποιέω -ῶ, herbam produco.
 χλός, -ους, δ, 1) viro -oris, ἀ. 2) pallor, -oris, ἀ.
 χλωδής, ες, herbae similiis, viridis, e; herbaceus a, um.
 χλωράζω, viride gnamine pascor.
 χλωραίνω, viridem reddo; —ομαι, vireo, -ere.
 χλωρίασις, δ, pallor, -oris, ἀ.
 χλωρίς, ω, vireo, -ere.
 χλωρός, ἀ, ὄν, 1) virens, viridis, e, 2) —(*γλωμός), pallidus, a, um.
 χλωρότης, ἡ, 1) viriditas -atis, θ. 2) = ὠχρότης, pallor, -oris, ἀ.
 χνός, χνοῦς, δ, lanugo, θ.
 χνωδής, ες, lanuginosus, a, um.
 χοαίος, α, ὄν, congiunium capiens.
 χοανεύω, ἴδε χωνεύω.
 χοάνη, ἡ, fornax fusoria.
 χοεύς, δ, congius, -ii, ἀ.
 χοή, ἡ, libamen, -inis, οὐ. χοαί, inferiae, -arum, θ.
 χοήρης, ες, inferias continens.
 χοηφόρος, ὄν, libabina ἢ inferias gestans.
 χοϊκός, ἡ, ὄν, terrenus, a, um.
 χοιραδωδής, ες, strumosus, a, um.
 χοϊράς, ἡ, struma, -ae, θ.
 χοϊρείος, (χοϊρείος), α, ὄν, χοϊρένως, η, ὄν, porcinus, a, um.
 χοϊρίδιον, τό, porcellus, -i, ἀ.
 χοιροβοσκός, δ, subulcus -i, ἀ.
 χοιρομήριος, (ἢ χοιρομέριον), petaso, -onis, θ.
 χοιροπωλέω -ῶ, porcos vendo, χοιροπόλης, δ, porcorum venditor
 χοῖρος, δ, porcus, -i, ἀ.
 χοιροτροφεῖον, τό, hारा, -ae, θ.
 χοιρόδης, ες, porcinus, a, um.
 χολαγωγός, ὄν, bilem educens.

* Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

χολαῖος, α, ὄν, biliosus, a, um.
 χολάδες, αἱ, intestina, -orum, οὐ.
 χολάω -ῶ, irascor, -i.
 χολέρα, ἡ, cholera, -ae, θ.
 χολερίαν, ῶ, cholerae laboro.
 χολερικός, cholericus, a, um.
 χολερώδης, ες, cholerae similis.
 χολή, ἡ, bilis, fel, -illis, οὐ.
 χολικός, ἡ, ὄν, biliosus, a, um.
 χόλιος, α, ὄν, iratus, a, um.
 χόλος, δ, bilis, fel (μετφ.) ira, θ.
 χολόω -ῶ, ad iram concito; —οῦμαι, irascor, -i.
 χολώδης, ες, biliosus, a, um.
 χονδρός, ἡ, ὄν, 1) alicae similis *2) νεοελ.α') crassus, a, um; β') μετφ. rudis, e.
 χονδρός, δ, alica, ae, θ.
 χονδρώδης, δ, alicae milis.
 χόος, χούς, δ, 1) terra, ae θ. humus, -i, ἀ. 2) = χούς.
 χορδή, ἡ, chorda, ae, θ.
 χορεία, ἡ, chorea, -ae, θ.
 χορευτής, δ, saltator, -oris, ἀ.
 χορευτικός, saltatorius, a, um.
 χορεύω 1) choros agito ἢ duco *2) = ὄρχομαι, salto (-avi), -are.
 χορηγέω -ῶ, 1) chorum duco, -ere; chorum doceo, -ere 2) choragus sum sumptus *3) νεοελ. = παρέχω, praebeo (-ui), -ere.
 χορήγημα, quod suggeritur.
 χορήγησις, ἡ, praebitio, θ.
 χορηγία, 1) munus choragi 2) erogatio sumptuum in chorum *3) sumptus in alias res; praebitio, θ.
 χορηγικός, ἡ, ὄν, ad choragum pertinens; ab chorago factus.
 χορηγός, δ, 1) qui sumptus praebeo choro instruendo, choragus, -i, ἀ. 2) praedictor, ἀ.
 χορήτης, δ, qui ex choro est.
 χορικός, ἡ, ὄν, choricus, a, um; ad chorum pertinens.
 χοροδιδασκαλία, χοροδιδασκαλική, ἡ, ars magistri chori.
 χοροδιδάσκαλος, δ, 1) chori magister 2) qui saltare docet.
 χορός, δ, 1) chorea, ae, θ. chorus, -i, ἀ. *2) ὄρχησος, saltatio, θ.
 χοροστασία, ἡ, institutio chori; chorus, -i, ἀ. saltatio, -onis, ἀ.

χοροστατέω -ᾶ, choro praeco.
 χοροστάτης, δ, qui chorum instituit et ducit, chorostata, -ae, ἄ.
 χορτάζω (*χορταίνω) ἰνά, sagino -are, alique[m]; 2) — ομαι, ἐχορτάσθην, (νεοσλ. χορταίνω, ἐχορτασα), famem expleo, cibo expleo.
 χόρτινος, gramineus, a, um.
 χορτάριον, τό, gramen, -inis, οὐ.
 χορτασία, ἡ, χορτασμός, δ, saturnitas, -atis, θ. satietas, -atis, θ.
 χόρτασμα, τό, pabulum, οὐ.
 χορταστικός, saturabilis, e.
 χορτοβολών, δ, foenite, -i, οὐ.
 χόρτος, δ, foenum, -i, οὐ.
 χορτόστρωμα, gramine stratum.
 χορφδέω -ᾶ, succino choro.
 χορφῶδια, ἡ, chori cantus.
 χραίνω, 1) leviter tango, -ere 2) — μολύνω, inquino, foedo, -are.
 χράσμαι -ᾶμαι ἰνι 1) utor -usus sum, i, aliquo ἢ atiqua re 2) ἔχω, κέκτημαι, habeo, possideo.
 χράω -ᾶ, (χρᾶν) oraculum do ἢ edo, χρᾶσθαι τῷ Ἄμμωνι, oraculum potere ab Hammone.
 χρεία, ἡ, 1) necessitas, -atis, θ. 2) opus (ἄκλ.).
 *χρειάζομαι, mihi opus est.
 χρειώδης, ες, utilis, e.
 χρεμετάω -ᾶ, — τίλω, hinnio, -ire.
 χρεμέτισμα, τό, χρεμετισμός, δ, hinnitus, -us, ἄ.
 χρέμμα, τό, sputum, -i, οὐ.
 χρέπτομαι, screo, -are.
 χρέμψις, ἡ, screatus, -us, ἄ.
 χρέος, τό, 1) debitum, -i, οὐ. nomen; -inis, (ὕ 2) officium, -i, οὐ. munus, -eris, ἄ. 3) quod naturae debemus, fatum, -i, οὐ. mors, -rtis, θ.
 χρεῶ, ἡ, 1) intigentia, -ae, 2) desiderium, οὐ. 3) necessitas, θ.
 χρεωκοπέω -ᾶ, 1) novas tabulas facio 2) argentarium dissolvo.
 χρεωκοπία, ἡ, 1) novae tabulae 2) decoctio, -onis, θ.
 χρεωκόπος, δ, decoctor, ἄ.
 χρεωστέω -ᾶ, debeo, -ere.
 χρεώσις, δ, debitor, -oris, ἄ.
 χρεωφειλέτης, δ, debitor, ἄ.
 χρέη, oportet; opus est.
 χρέζω ἰνός 1) opus est mihi ali-

qua re 2) desidero aliquid.

χρῆμα, τό, 1) res (rei) θ. negotium οὐ. 2) πληθ. opes, -um, θ. divitiae, -arum, θ. 3) νεοσλ. pecunia, θ.
 χρηματίζω, 1) rem, tracto, -are 2) commercium exerceo, -ere 3) ago de aliqua re cum aliquo 4) — ομαι, pecuniam mihi comparo.
 χρηματικός, pecuniarius, a, um.
 χρηματικῶς, pecuniariter.
 χρημάσις, ἡ, quaestus, -us, ἄ.
 χρηματιστήριον, τό, argentarium forum.
 χρηματιστής, δ, qui pecuniam sibi comparat.
 χρηματιστικός, ἡ, ὄν, comparandae pecuniae peritus.
 χρηματοφυλάκιον, aerarium, οὐ.
 χρηματοφύλαξ, δ, pecuniarum ἡ opum custos.
 χρησιμεύω, utilis sum.
 *χρησιμοποιέω -ᾶ, in usum converto aliquid ἢ aliquid.
 χρησιμοποίησις, ἡ, in usum conversio alicujus rei.
 χρήσιμος, ον, utilis, e; commodus, a, um.
 χρησίμως, utiliter; commode.
 χρεῖσις, ἡ, usus, -us, ἄ.
 χρησμοδοσία, ἡ sortilegium, οὐ.
 χρησμοδοτέω -ᾶ, oracula edo.
 χρησμοδότης, δ, sortilegus, ἄ.
 χρησμοδότημα, τό, oraculum, οὐ.
 χρησμολογέω -ᾶ, vaticinor, -ari.
 χρησμολογία, ἡ, vaticinatio, θ.
 χρησμός, δ, responsum, -i, οὐ.
 χρησμοδέω -ᾶ, oracula -edo.
 χρησμοῦδημα, τό, vaticinium, οὐ.
 χρησμοφῶδια, ἡ, vaticinatio, θ.
 χρησμοφδικός, divinatorius.
 χρησμοφδός, δ, fatidicus.
 χρηστήριον, τό, oraculum, οὐ.
 χρηστήριος, divinatorius, a, um.
 χρεστής, δ, 1) qui oraculum dat. 2) qui mutuo dedit, creditor, ἄ. 3) foenerator, ἄ.
 χρηστικός, ἡ, ὄν, utilis, -e.
 χρηστογραφία, ἡ, 1) elegans pictura 2) elegans scriptura.
 χρηστοθήθεια, ἡ, morum probitas; boni mores.
 χρηστοθήτης, ες, qui probis est

moribus, probus, a, um.
χρηστομάθεια, crestormathia, θ.
χρηστομαθέω -ᾶ, utilia disco.
χρηστομαθής, qui utilia didicit.
χρηστός, ἡ, ὄν, 1) utilis, -e· 2) frugalis, -e; bonus, a, um.
χρηστότης, ἡ, 1) utilitas -atis, θ.
 2) frugalitas, θ.
χρῆμα, τό, unguentum, -i, οὐ.
χρίσις ἢ, unctio -onjs, θ.
χρῆσμα, τό, unctum, -i, οὐ.
χριστεπώνυμος, ὄν, Christo cognominis.
χριστιανίζω, christianis faveo, christianus sum.
χριστιανικός, christianus, a, um.
χριστιανικῶς, christiane.
χριστιανισμός, δ, christianismus, ἄ.
χριστιανός, δ, christianus, ἄ.
χριστός, ἡ, ὄν, 1) unctus, a, um
 2) ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, CHRISTUS, ἄ.
χριστοφόρος, Christum ferens.
χρίω· 1) ungo ἢ unguo (-nxi, -nctum), -ere· 2) obliuo (-levi) -ere· 3) χρίομαι, ungor ἢ inungor (-ctus sum) -i.
χρόα, **χροιά**, ἡ, color, -oris, ἄ.
χροιέω -ᾶ, coloro, -are.
χρονίζω, **χρονίζομαι**· 1) longo tempore duro et persevero, -are; 2) = βραδύνω, tardo, -are.
χρονικός, ἡ, ὄν· 1) ad tempus pertinens· 2) ἐν τῇ γραμμ. temporalis, e· 3) τὰ χρονικά, chronica.
χρόνιος, α, ὄν· 1) diurnus, a, um; tempestivus, a, um; 2) diurnans, tardus, a, um.
χρονιότης, ἡ, diurnitas.
χρονισμός, δ· 1) diurnitas, -atis θ. 2) mora, -ae, θ.
χρονίως, longo tempore.
χρονογραφία, ἡ, temporum descriptio, θ. annales, -ium, ἄ.
χρονογράφος, δ, annalium scriptor; chronographus, -i, ἄ.
χρονολογικός, chrono.ogicus.
χρονολόγος, δ, chronologus, -i, ἄ.
χρόνος, δ· 1) tempus, -oris, οὐ.
 2) οἱ χρόνοι τοῦ ῥήματος, tempora verbi· 3) ἐν τῇ μετρ. tempus, -oris, οὐ.
 4) νεοελ. = ἔτος, annus, -i, ἄ.
χρονοτριβέω -ᾶ· 1) tempus tero

et mihi efficio· *2) νεοελ. = βραδύ-
 νω, diu tardo, -are, moror.
χρονοτριβή, ἡ, mora, -ae, θ.
χρυσάλλις, ἡ, chrysalis, -idis, θ.
χρυσάνθεμον, chrysanthemum.
χρυσανγέω -ᾶ, aureo fulgeo.
χρυσανγής, ἐς, auro nitens.
χρύσεια, τά, fodina aurea.
χρυσένδετος, ὄν, auro illigatus ἢ inclusus, a, um.
χρύσειος, οὖς, ἡ, οὖν· 1) aureus, a, um; auro ornatus, a, um; δ χρυσοῦς (ἔπον. σιατήρ), aureus, -i, ἄ. 2) croceus, a, um.
χρυσεραστής, δ, auri amator.
χρυσήλατος, ὄν, ex auro ductus ex auro ducti confectus, a, um.
χρυσήλεκτρον, chryselectrum, θ.
χρυσίζω, auro similis sum.
χρυσίζων, aureolus, a, um.
χρύσιος, η, ὄν, aureus, a, um.
χρυσίον, τό· 1) paulum auri· 2) aureus nummus.
χρυσίτης, δ, chrysites, -ae, ἄ.
χρυσόγλυφος, δ, auri celator.
χρυσόδετος, ὄν, auro ligatus (inclusus) ἢ obductus, a, um.
χρυσοειδής, ἐς, auro similis, e.
χρυσέλικτος, ὄν, auro tortuosus.
χρυσοθήρας, δ, auri venator.
χρυσόθριξ, δ, ἡ, auricomus, -i.
χρυσόκροως, cornibus aureis.
χρυσόκολλα, ἡ, chrysocolla, θ.
χρυσόκολλητος, **χρυσόκολλος**, ὄν, ex auro conglutinatus.
χρυσόκομης, **χρυσόκομος**, δ, cui aurea est coma.
χρυσόλιθος, ἡ, chrysolithus, -i, ἄ.
χρυσολόγος, δ, aurilegulus, -i, ἄ.
χρυσόμαλλος, ὄν, aureum vellus habens; -ον δέρας, aureae exuviae pecudis.
χρυσόμελον, chrysomelum, οὐ.
χρυσόνημα, τό, filum aureum.
χρυσοποιήμιλος, **χρυσοποιήμιλος**, ὄν, auro distinctus, a, um.
χρυσός, δ· 1) aurum, -i, οὐ. 2) aureus nummus.
χρυσοστέφανος, ὄν, corona aurea redimitus, a, um.
χρυσόστικτος, ὄν, notis aureis distinctus, a, um.

χρυσόστομος, *ον*, os aureum habens; eloquens, -ntis, *ὁ* Χρυσόστομος, Chrysostomus, -i, *ἀ*.

χρυσότεικτος, *ον*, ex auro factus χρυσουργέω -*ῶ*, aurifex sum.

χρυσουργός, *δ*, aurifex, -icis, *ἀ*.

χρυσούς, *ῆ*, οὖν, ἴδε χρύσεος.

χρυσοῦφαντος, *ον*, ex auro textus, a, um ἢ factus, a, um.

χρυσοφορέω -*ῶ*· 1) aurum fero· 2) ornamenta aurea gesto, -are.

χρυσοφορία, *ῆ*, gestatio, auri.

χρυσοφορός, *ον*· 1) aurifer, a, um· 2) ornamenta aurea gestaus.

χρυσοφύλαξ, *δ*, auri custos.

χρυσόχειρ, *δ*, ἡ, annulos aureos in digitis gestans.

χρυσοχοεῖον, *τό*, officina aurificis, χρυσοχοεῖον -*ῶ*, aurum fundo-ere; aurifex sum.

χρυσοχοῖα, *ῆ*, ars, suri fundendi; ars aurificis.

χρυσοχόος, *ον*, aurifex, -icis.

χρυσόχρους -*ους*, -*ουν*, qui colore aureo est; auricolor; -*oris*.

χρυσόω -*ῶ*, in auro aliquid.

χρυσόωμα, *τό*· 1) vas aureum·* 2) = χρύσωσις.

χρυσώνητος, auro emptus, a, um.

χρυσωρυχείον, *τό*, aurifodina.

χρυσωρυχέω -*ῶ*, aurum fodio.

χρυσωρυχία, *ῆ*, aurifodina, *θ*.

χρυσωρύχος, *δ*, auri effossor.

χρύσωσις, *ῆ*, auratura, -ae, *θ*.

χρυσωτής, *δ*, aurator.

χρυσωτός, inauratus, s, um.

χρῶμα, *τό*· 1) color, *ἀ*· 2) fucus, -us, *ἀ*· 3) μυσ. chroma.

χρωματίζω· 1) coloro· 2) tingo· 3) —ομαι, coloror -ari.

χρωματικός, *ῆ*, *ὄν*· 1) coloratus, a, um· 2) μυσ. chromatiscus.

χρωματισμός, *δ*, tinctura, *θ*.

χρωματογραφέω -*ῶ*, pingo, -ere

χρωματογραφία, *ῆ*, pictura, *θ*.

χρώννυμι καὶ χρωννύω· 1) coloro, -are, tingo· 2) contamino.

χρῶσις, *δ*, cutis, -is, *θ*.

χρῶσις, *ῆ*, tinctura, -ae, *θ*.

χρῶστηρ, *δ*· 1) colorator, *ἀ*·* 2) *δ* — τῶν ζωγράφων, penicillum.

χυδαῖζω· 1) vulgaris fio·* 2) lin-

guam vulgarem loquor.

χυδαῖκῶς, *χυδαῖστί*, vulgo.

χυδαῖος, *α*, *ον*, vulgaris, -a.

χυδαίότης, *ῆ*, vilitas, *θ*.

χυδαῖώω -*ῶ*, vulgare reddo.

χύδην· 1) fuisse, copiose· 2) promiscue

χυλίζω· 1) succum eicio, -ere·

2) in succum verto (aliquid).

χυλισμός, *δ*, succi expressio.

χυλός, *δ*, succus, *ἀ*, humor, *ἀ*.

χυλόω -*ῶ*,* χυλοποιέω -*ῶ*· 1) in-succum verto (aliquid)· 2) succum exprimo, -ere.

χυλώδης, *ες*· 1) succo similis, *ε*·

2) succo plenus, a, um.

χύλωσις, *ῆ*· 1) succi expressio·

2) succus expressus.

χῦμα, *τό*· 1) quod effusum est ἢ effusum fuit· 2) effusio, -onis, *θ*.

3) libamen, -inis, *ὀ*.

χυμικός, ad succos pertinens.

χυμός, *δ*· 1) succus, -i, *ἀ*, humor, -oris, *ἀ*· 2) sapor, -oris, *ἀ*.

χυμός -*ῶ*, saporem excito.

χύνω, ἴδε χέω.

χύσις, *ῆ*, effusio, -onis, *θ*.

χυτήρ, (*χυτήριον) fusorium, *ὀ*.

χύτης, *δ*, fusor, -oris, *ἀ*.

χυτός, *ῆ*, *ὄν*· 1) fusus, effusus·

2) fusilis, *ε*· 3) fossilis *ε*.

χύτρα, *ῆ*, olla, -ae, *θ*.

χολαίνω, **χολεύω**· 1) claudis sum; claudico, μεταφ.—εις τι, claudico in aliqua re· 2) claudum facio

χώλανσις, **χολεία**, *ῆ*, **χώλευμα**, *τό*, claudicatio, -onis, *θ*.

χωλός, *ῆ*, *ὄν*, claudus, a, um.

χωλότης, *ῆ*, claudicatio, *θ*.

χωλόω -*ῶ*, claudum reddo.

χῶλωμα, *τό*, **χῶλωσις**, *ῆ*, claudicatio, -onis, *θ*.

χῶμα, *τό*· 1) agger, -eris, *ἀ*· 2) = τῦμβος, tumulus, -i, *ἀ*·* 3) νεοελ. humus, -i, *ἀ*, terra, -ae, *θ*.

χωνεία, *ῆ*, fusio, -onis, *θ*.

χωνεῖον, *τό*, infundibulum, *ὀ*.

χώννεσις, *ῆ*, **χώννευμα**, *τό*· 1) conflatura, -ae, coctura, -ae, *θ*.

*2) νεοελ. = πέψις, digestio, *θ*.

χωνευτήριον, conflatorium, *ὀ*.

χωνευτής, *δ*, conflator, *ἀ*.

χωνευτικός, *ῆ*, *ὄν*· 1) fusorius, a,

um. *2) *yeosl.* ad concoquendum aptus, a, um.

χωνευτός, ή, όν. 1) conflatus, a, um. 2) fusilis, e.

χωνεύω. 1) *έπι μετάλ.* conflo, -are, aliquid; coquo (-xi) -ere, aliquid. *2) *yeosl.* = *καταπέπτω την τροφήν*, digero -ere (cibum).

χώνη, ή, χώνος, ό, χώνον, τό, infundibulum, -i, ού.

χώνιον, τό, = *χωνεϊον.*

χώννυμι, χωνύω, aggero, -are (terram): || *παθ.* tumudo condor.

χώρα, ή, terra, -ae, θ.

χωράριον, τό, arvum segete consitum ή *άπλ.* arvum, -i, ού.

χωρέω -ώ. 1) = *προχωιώ,* cedo cessi cessum, -re. 2) = *δέχομαι,* capio cepi, captum, -ere,

χωρησις, ή, capacitas, θ.

χωρητικός, ή, όν, capax, -acis.

χωρητικότητας, ή, capacitas, θ.

χωρητός, ή, όν, qui capi (percipi) potest.

χωριάζω, rusticor, -ari.

χωριάτης, ό, rusticus, -i, ά.

χωρίζω. 1) separo, -are. 2) *se-cerno* (-erevi), -ere. 3) — *ομαι, α'* me separo, ή *separor* (separatus sum) ari. β') removeo (motus sum) ab aliqua -re: || *κεχωρισμένος,*

η, ένον, separatus, secretus, re-

motus, a, um: || γ') — *ομαι, έχωρι-σθην,* abeo, -ire; discedo, -ere. 4) *έπι συζύγ.* repudio (-avi) -are (uxorem, maritum).

χωρικός, ή, όν, rusticus, a, um; agrestis, e.

χωρίον, τό. 1) = *τόπος,* locus (*πληθ.* loca). 2) locus munitus,

castellum, -i. 3) = *χωρίον, άγρός, κτήμα,* locus; ager; -gri, ά. praedium, -i, ού. rus, ruris, ού. villa,

-ae, θ. 4) *χωρίον συγγραφ.* locus.

χωρίς. α') *έπιρρ.* separatum. β') *περόθ.* sine (*μετ' άφαιρ.*), — *φύλα-κος,* sine custode.

χώρισις, ή, divisio, -onis, θ.

χωρισμός, ό. 1) separatio, -onis. 2) = *διαζύγιον,* divortium, ού.

χωριστά, separatum.

χωριστής, ό, separator, ά.

χωριστός, ή, όν. 1) separabilis, e. 2) separatus, a, um.

χωρογραφώ, regionem describo.

χωρογραφία, regionis descriptio.

χωρογραφικός, geographicus.

χώρος, ό. 1) locus, -i, ά. spatium -i, ού. regio, θ. 2) ager.

χωροφύλαξ, ό, agrī custos.

χώσις, ή. 1) aggeris ductio, exag-geratio huni. 2) agger, ά. obex.

χώσμη, τό, agger, ά. [agesta.

χωστός τάφος, tumulus ex terra

Ψ

Ψ, ψ (*ψι*), τό 23ον γράμμα, lit-tera, ψ. 2) *ώς άριθμ.* σημείον τό

μείν ψ = septingenta, τό δε ψ = septingenta millia.

ψαθαρός, ψαθαρός, ψαθυρός, ά, όν, friabilis, e; infirmus, a, um.

ψάθη (ψάθα), ή, = *ψιάθος.*

ψαλιδίω, forcice rescō.

ψαλιδιον, τό, forcicula, θ.

ψαλιδατός, fornicatus, a, um.

ψαλλίζω, forcice rescō.

ψάλιον, τό, inferior pars freni.

ψαλλίς, ή, forfex, -icis, θ.

ψάλλω. 1) fidibus cano, psalmo

-ere. *2) voce cano canto, -are.

ψαλμός, ό, fidium cantus.

ψαλμωδέω -ώ, psalmos cano.

ψαλμωδία, cantatio psalmodum.

ψαλμωδός, ό, psalmicen, -inis, ά.

ψαλτήριον, τό, iides -ium, θ. *πλ.*

spalterium; -ii, ού. || liber psalmo-rum Davidis.

ψάλτης, fidicen, ά. psaltes, -ae, ά.

ψαλτικός, ή, όν, ad psaltem per-
tiniens.

ψαμαθία, ής litus maris.

ψάμαθος, ή. 1) arena, -ae, θ.

sa-bulum, -i, ού. 2) litus, -eris, ού.

ψαμαθώδης, arenosus, a, um.
 ψάμμος, ἡ, arena, -ae, θ.
 ψαμμώδης, ες, arenosus, a, um.
 ψάρ (πτ.), sturnus, -i, ἄ.
 ψαρός, ἡ, ὄν· 1) agilis; e· 2) varius, a, um; cinerei coloris.
 ψαῦσις, ἡ, tactus, -us, ἄ.
 ψανστός, ἡ, ὄν· 1) qui tactus est 2) qui tangi potest.
 ψαύω πρός, tango -ere.
 ψέγμα, τό, vituperium, -ii, οὐ.
 ψέγω· 1) reprehendo, -ere, atiquem· 2) vituperor· 3) ψέγομαι, reprehendor, -i; vituperor, -ari.
 ψεκάδιον, τό, guttula roris.
 ψεκάξω, guttas demitto.
 ψεκάς, ἡ, ros, ἄ. || guttula.
 ψεκτός, ἡ, ὄν, vituperabilis, e.
 ψεκτώς, vituperabiliter.
 ψέλ(λ)ιον, τό, armilla, -ae, θ.
 ψελλίω, balbutio, -ire.
 ψελλισμα, τό, ψελλισμός, δ, balbuties, -ei, θ.
 ψελλός, ἡ, ὄν, balbus, a, um.
 ψελλότης, ἡ, balbuties, -iei, θ.
 ψευδάργυρος, δ, argent madullerinum.
 ψευδής, ες· 1) falsus, a, um; 2) mentitus, a, um; ψευδέστατος, η, ον, mendacissimus.
 ψευδιστορέω -ῶ, falsa narro.
 ψευδολογέω -ῶ, falsa loquor.
 ψευδολογία, ἡ, mendacium, οὐ.
 ψευδολόγος, ον, mendax, -acis.
 ψεύδομαι· 1) = ψευδολογῶ, mentior, -iri· 2) fallo (fefelli) -ere· 3) = ἀπατώμαι, frustor, -ari.
 ψευδόμαντις, δ, vates falsus.
 ψευδομάρτυς, δ, ἡ, testis falsus.
 ψευδομαρτυρέω -ῶ, falsa testor.
 ψευδομαρτυρία, ἡ, testimonium falsum.
 ψευδανύμφευτος γάμος, nuptiae falsae.
 ψευδοπαιδεία, ἡ, eruditio falsa.
 ψευδοπάρθενος, virgo simulata.
 ψευδοπάτωρ, δ, pater simulatus.
 ψευδοπροφητεύω, falsa vaticinor.
 ψευδοπροφήτης, falsus propheta.
 ψευδορκέω -ῶ, falsum juro.
 ψευδορκία, ἡ, perjurium, οὐ.
 ψευδόρκιος, perjurus, a, um.

ψεύδος, τό, mendacium, οὐ.
 ψευδοσοφία, ἡ, sapientia falsa.
 ψευδόσοφος, ον, falso sapiens.
 ψευδόχριστος, δ, Christi nonem et dignitatem sibi falso tribuens; Pseudo-Christus.
 ψευδόχρυσος, falso auro factus.
 ψεύδω, 1) fallo (fefelli), -ere, aliquidem ἢ aliquid. 2) decipio aliquem.
 *ψευδωνυμία, falsum nomen.
 ψευδώνυμος, ον, falsum nomen gerens.
 *ψευδωνύμως, falso nomine.
 ψευδῶς, falso mendaciter.
 ψεύσις, ἡ, mendacium, οὐ.
 ψεύσμα, τό, mendacium, -i,
 ψεύστης, ψεύστρια, ψεύστρεια, ἡ, mendax, -acis.
 ψήγμα, τό, 1) ramentum, -i, οὐ. 2) ψήγματα χρυσοῦ, auri micae.
 ψήκτρα, ἡ, 1) radula, -ae, θ.* 2) νεοελ. peniculus, -i, ἄ.
 ψηλαφάω -ῶ, ψηλαφίζω τι, contracto (-avi), -are, aliquid.
 ψηλάφημα, τό, ψηλάφους, ἡ, contractatio, θ. palpus, οὐ.
 ψηλαφητός, contractabilis, e.
 ψηλαφητώς, contractabiliter.
 ψήξις, ἡ, frigatio.
 ψηφάω -ῶ, cogito, -are.
 *ψητός, ἡ, ὄν, assus, a, um.
 ψηφηφορέω -ῶ, suffragium fero.
 ψηφηφορία, ἡ, suffragii ἢ sententiae latio.
 ψηφηφόρος, ον, qui suffragium ἢ sententiam fert.
 ψηφίζω, 1) calculus computo, supputo -are· 2) -ομαι, a) suffragium fero ἢ in eo· β) decerno (crevi), -ere, aliquid· γ) -ομαι τινα, suffragiis aliquem creo.
 ψηφίον, τό, calculus, i, ἄ.
 ψηφίς, ἡ, 1) calculus, ἄ. 2) lapillus pretiosus; gemma, θ.
 *ψηφίσις, ἡ, decretio, θ.
 ψήφισμα, τό, decretum, οὐ.
 ψηφιστής, δ, calculator, ἄ.
 ψηφοθετέω -ῶ, opus tessellatum facio.
 ψηφοθέτημα, τό, opus tessellatum; tessellatum pavimentum.
 ψηφοθέτης, δ, tessellarius ἄ.

*ψηφολέκτης, δ, diribitor, á.

*ψηφολεξία, ἡ, diribitio, θ.

ψηφολογέω -ᾶ, 1) artem circulatoriam exerceo, -ere 2) opus tessellatum facio.

ψηφολόγος, δ, tessellarius, á.

ψηφοπαίκτης, δ, qui calculis ludendo fallit.

ψῆφος, ἡ, 1) calculus, -i, á. 2) ἡ διὰ ψήφου γνώμης ἀπόφανσις, suffragium, -i, οὐ. 3) ἡ τοῦ ψηφωτοῦ δδάφους, tessela, θ. tessera, θ.

ψηφηφορέω -ᾶ, suffragium fero.

ψηφηφορία, ἡ, suffragii elatio.

ψηφηφόρος, qui suffragium fert.

ψηφών, δ, spiritus putator.

ψηφωτός, tessellatus, a, um.

ψήχω, fricando detergo.

ψιάθιον, τό, storeola, -ae, θ.

ψιαθοποιός, δ, tegetarius á.

ψιαθος, ἡ, storea, θ. teges, θ.

ψιθυρίζω, 1) susurro, -are; mur-muro, -are 2) obtracto.

ψιθύρισμα, τό, susurramen, οὐ.

ψιθυρισμός, δ, susurramen, θ.

ψιθυριστής, δ, susurrator, á.

ψιθύρος, ον, susurrans, -ntis.

ψιθύρος, δ 1) = ψιθυρισμός, susurrus, á. 2) = ψιθυριστής, susurro, á.

ψιλή, ἡ, spiritus lenis.

ψιλός, ἡ, δν, 1) = γυμνός, nudus, a, um 2) = ἄθριξ, glaber, bra, brum; οἱ ψιλοί, milites levis armaturae 3) = λεπτός, tenuis, e.

ψιλότης, ἡ, 1) nuditas θ. 2) calvitium, οὐ. 3) tenuitas, θ.

ψιλόω -ᾶ, 1) nudo privo, -are, 2) spiritu leni noto 3) -οἶμαι, α') = ψιλός (φαλακρός) γίγνομαι, glabresco β') spiritu leni notor.

ψιλωμα, τό, calvities, -ei, θ.

ψιλωσις, ἡ, 1) nudatio, θ. 2) pilorum evulsio.

ψιμυθίζω, cerussá illino.

ψιμυθισμός, fucatio per cerussam

ψιμύθιον, τό, cerussa, -ae, θ.

ψιμυθιόω -ᾶ, cerussá illino, cerussá fuco; -οἶμαι, cerussá me illino ἡ fuco, ἐψιμυθιωμένος, η, ον, cerussatus, a, um.

ψίξ, ἡ, mica panis.

*ψιττακίζω, dictata decanto.

ψιττακος, (— κός), δ, psittacus.

ψίχα, ἡ, panis molior pars.

ψιχίον, τό, parva micas panis.

ψιχολογέω -ᾶ, micas lego.

ψόα, ψοιά, ἡ, lumbus, -i, á.

ψόγος, δ, reprehensio, θ.

ψοφέω, -ᾶ, 1) sono strepo *2)

νεοσλ. = ἀποθνήσκω, morior, emorior.

ψόφημα, τό, strepitus, -us, á.

ψοφητικός, strepitum edens.

ψοφοδεής, ἐς, ad quosvis sonos

ἢ strepitus expavescens.

*ψοφοδεῶς, pavide.

ψόφος, δ 1) strepitus, á. *2) θά-

νατος ζῶου, mors animalis.

ψοφώδης, ἐς, strepens, -ntis.

ψυγείον, τό, figidarium, -ii, οὐ.

ψυγέυς, δ, refrigerans.

ψύγμα, τό, frigus, -oris, οὐ.

ψυγμός, δ, refrigeratio, θ.

ψυκτήρ, δ, frigidarium, -ii, οὐ.

ψυκτήριος, α, ον, ψυκτικός, ἡ,

δν, refrigeratorius, a, um.

ψυκτός, ἡ, δν 1) refrigeratus, a, um; 2) refrigerandus, a, um.

ψύλλα, ἡ, ψύλλος, δ, pulex, á.

ψυλλίζω, pulico -are, ψυλλίζομαι, me pulico.

ψῦξις, ἡ, refrigeratio, θ.

ψυχαγωγέω -ᾶ, 1) animas duco

ἢ deduco 2) animum flecto et attraho, animum alliceo.

ψυχαγωγία, ἡ, animi oblectio.

ψυχαγωγικός, ἡ, δν, animum alliciens, oblectans, -ntis.

ψυχαγωγός 1) ductor (deductor) animarum 2) oblectabilis, e.

ψυχάζω, me refrigero.

ψυχαίος, ad animum pertinens.

ψυχαίριον, τό, animula, -ae, θ.

ψυχή, ἡ 1) anima, -ae, θ. vita,

-ae, θ. animus, -i, á. 2) ψυχή μου,

anima mea! anime mi!

ψυχικός, ἡ, δν, animalis, e.

ψυχόθεν, ex animo.

ψυχραίνω 1) refrigero -are;

-ομαι, frigosus -ere; *2) μετφ. ψυ-

χραίνω τόν ζῆλόν πινος, studium

alicujus restinguo.

ψυχρασία, ἡ, ψύχρευμα, τό 1)

frigus, οὐ. 2) ineptiae, θ. πλ.

ψυχρία, ἡ, frigiditas, θ.
 ψυχρίζω, refrigero, -are.
 ψυχρολογέω -ᾶ, frigide dico.
 ψυχρολογία, ἡ, dictio frigida.
 ψυχρολουσία, ἡ, lotio in (aqua) frigida.
 ψυχρολουτέω -ᾶ, -λουτρέω -ᾶ, frigida me lavo ἢ labor, -ari.
 ψυχομαχέω -ᾶ 1) ad extremum spiritum depugno 2) = ψυχοραγῶ, animam ago.
 ψυχομαχία, ἡ, ad extremum usque spiritum producta dimicatio.
 ψυχοπομπός, δ, animarum deductor
 ψυχορραγέω -ᾶ, animam ago.
 ψυχορραγία, ἡ, singultus, ἀ.
 ψύχος, τό, frigus, -oris, οὐ.
 ψυχοφθόρος, ον, animam perdens; letifer, a, um.
 ψυχόω -ᾶ, animo, -are.
 ψυχρός, ἀ, ον, frigidus, a, um.
 ψυχρότης, ἡ 1) frigiditas, θ. 2) — λόγου, frigus, -oris, οὐ.

ψυχρόω -ᾶ, refrigero, -are; —ομαι, frigesco, -ere
 ψύχω, irigefacto, -are; refrigero, -are; —ομαι, frigesco, -ere.
 ψύχωσις, ἡ 1) = ἐμψύχωσις, animatio, θ. *2) νεοσλ. psychosis, θ.
 ψυχοφελής, ἐς, animo utilis.
 ψωλή, ἡ 1) glans penis denudata: 2) = πόσθη, mentula, -ae, θ.
 ψωλόεις, ψωλός, ψωλών, δ, mentulatus, -i, ἀ.
 ψωμίζω, panem praebeo, -ere; nutrio, -ire; aliquid; —ομαι, panem accipio; nutrior, -iri.
 ψωμίον, τό 1) frustulum panis; *2) νεοελ. = ἄρτος, panis, -is, ἀ.
 ψωμός, δ, buccca, -ae, θ.
 ψώρα, ψωρίασις 1) scabies, -ei, θ. 2) arborum impetigo, θ.
 ψωραλιός, α, ον 1) scabiosus; scaber, bra, brum *2) μεταφ. vilis, e.
 ψωριάω -ᾶ, scabie laboro.
 ψωρωδής, ψωροειδής, ἐς, scabiosus, a, um.

Ω.

Ω. ω (ὦ μέγα) τὸ ἄρον γράμμα, littera ω 2) ὡς ἀριθμ. ω = octingenta, τὸ δὲ ᾠ = octingenta millia.
 ᾠ, δ.
 ᾠ, δ, ᾠ ποιοῦν πρόσωπον! o qualis facies!
 ᾠ, oh.
 ᾠα, ἡ 1) pellis ovina 2) vestis ex pelle ovina.
 ᾠάριον, τό, ovum parvum.
 ᾠάριον, τό, cantulus, -i, ἀ.
 ᾠδε, ᾠδί, sic; hic; hac.
 ᾠδειόν, τό, Odēum, -i, οὐ.
 ᾠδή, ἡ 1) cantus, us, δ. 2) carmen, -inis, οὐ. ode, -es, θ.
 ᾠδικός, ἡ, ον 1) canorus, a, um. canticus, a, um.
 ᾠδίνες, αἰ 1) dolores parturientis 2) dolores vehementes.
 ᾠδίνη, ἡ, dolor, -oris, ἀ.
 ᾠδινηρός, dolorosus, a, um.
 ᾠδίνω, partūs dolores sentio.

ᾠδός, δ, cantor.
 ᾠδονίς, indignatio, θ.
 ᾠέ, ᾠή, oh!
 ᾠζώ, exclamo oh.
 ᾠθέω -ᾶ 1) trudo 2) pello *3) μεταφ. propello 4) —ομαι, trudo -i; pellor, -i.
 ᾠθησις, ἡ, actio trudendi.
 ᾠθίζω 1) trudo (-si) -ere *2) vexo, -are; male tracto, -are; —ομαι, a) in turba premor β) contendo, -ere.
 ᾠθισμός, δ 1) nixus, quo aliquid amoliri, pellere ἢ dejicere conamur 2) impulsio, propulsio, θ. 3) conflictus, ἡ, δ. proelium, οὐ.
 ᾠκέως, celeriter; cito.
 ᾠκύαλος, ον, citus in mari.
 ᾠκύβηλος, ον, celeriter feriens.
 ᾠκυδρόμος, ᾠκυδρόμος, ον, celeriter currens.
 ᾠκυδρομέω -ᾶ, celeriter curro.

ὠκυπέτης, δ, celeriter volans.
 ὠκύπους, ουν, pedibus celer.
 ὠκυπορέω -ῶ, celeriter -eo.
 ὠκύνς, εἶα, ύ, celer, -eris, -ere.
 ὠκύτης, ἦ, celeritas, -atis, θ.
 ὠλένη, ἦ, ulna, -ae, θ.
 ὠμαδῖς, ὠμαδόν, in humeris.
 ὠμιαῖος, qui est in humero.
 ὠμοβορέυς, ὠμοβόρος, ὠμοβρώς,
 qui carne cruda vescitur.
 ὠμόθυμος, ον, crudelis, e
 ὠμοί, heu mihi.
 ὠμολογημένως, haud dubie.
 ὠμόμοι -οὔμαι, crudescio, -ere.
 ὠμοπλάται, αἱ, scapulae, θ.
 ὠμιον, τό, humerulus, -i, οὔ.
 ὠμος, δ, humerus, -i, á.
 ὠμός, ἦ, ὄν· 1) crudus, a, um·
 2) μεταφ. crudēlis, e.
 ὠμόσιτος, crudis cibis vescens.
 ὠμότης, ἦ· 1) = ἀπειρία, cruditas,
 -atis, θ. 2) μεταφ. crudelitas, θ.
 crudelitas, θ.
 ὠμοφαγία, ἦ, crudorum voratio.
 ὠμοφάγος, crudis cibis vescens.
 ὠμόφρων, δ, ἦ, crudelis, e.
 ὠνέμομαι -οὔμαι (ἐπιρῆμηγ· 1) embo
 (emi, -ere) 2) —τίλη, φέρους, re-
 dimo (-emi -ere) vectigalia.
 ὠνή, ἦ, emptio, redemptio, θ.
 ὠνημα, τό, res emptae.
 ὠνησις, ἦ, emptio, θ.
 ὠνητής, δ, emptor, -oris, á.
 ὠνητικός, ἦ, ὄν, emax, -acis.
 ὠνητός, ἦ, ὄν· 1) emptus, a, um;
 2) venalicius, a, um.
 ὠνιος, α, ον, venalis, e.
 ὠνος, δ, pretium, -ii, οὔ.
 ὠογενής, ἔς, ex ovo genitus.
 ὠοειδής, ἔς, ovo similis.
 ὠόν, τό, ovum, -i, οὔ.
 ὠοπώλης, δ, ovorum venditor.
 ὠόπωλις, ἦ, ovorum venditrix.
 ὠοσκοπία, ἦ, vaticinatio ex ovibus
 ὠοσκοπέω -ῶ, ovum (ova) pario
 gigno edo, -ere.
 ὠοτοκία, ἦ, ονι generatio.
 ὠοτόκος, ον, oviparus, a, um.
 ὠοφόρος, ον, ovum ferens.
 ὠρα· 1) tempus, anni, hora -ae,
 θ. 2) = καιρός, εἰκαιρία, tempus,
 -oris, οὔ. hora· 3) aetas florens

juventas, ἦ juvenus· 4) pulchritudo, θ. 5) αἱ Ὠραι, Horae, -arum, θ. πλ. *6) νεοελ. tempus diei, hora, -ae, θηλ.
 ὠρα, ἦ, cura, -ae, θ.
 ὠραῖζω, decoro, -are; orno ἦ exorno, -are; —ομαι, α') nimis orno me· β') floreo, -are; sum pulcher.
 ὠραῖος, α, ον· 1) tempestivus, a, um; maturus, a, um· 2) qui est in aetatis flore· 3) pulchet, chra, chrum.
 ὠραιότης, ἦ· 1) tempestivitas, maturitas, -atis, θ. 2) pulchritudo, -inis, θ. venustas, -atis, θ.
 ὠραῖσμα, τό, ὠραῖσμός, δ, ornatus exquisitor; exornatio, θ.
 ὠραῖστής, δ, qui se ornat; formaster, -tri, á.
 ὠραῖως, mature.
 ὠρημα, τό, cura, -ae, θ.
 ὠριαῖος, α, ον, unius horae.
 ὠρικός, tempestivus, a, um.
 ὠριμάζω· 1) maturo, -are, aliquid· 2) maturesco, -ere.
 ὠριμος, ον, maturus, a, um.
 ὠριμότης, ἦ, maturitas, -atis, θ.
 ὠρολογητής, δ, horarum index.
 ὠρολόγιον, ὠρονόμιον, τό· 1) horologium -ii, οὔ. *2) νεοελ. horae.
 ὠρονομέω -ῶ, horas indico.
 ὠρονόμος, ον, horas regens.
 ὠροσκοπεῖον, ὠροσκοπίον, τό, horoscopium, -ii, οὔ.
 ὠροσκοπέω -ῶ, horas considero et noto; horoscoपो, -are.
 ὠροσκοπήσις, ὠροσκοπία, ἦ, consideratio horarum.
 ὠροσκοπος, δ, horoscopus, -i, á.
 ὠρυγή, ἦ, ὠρυγμός, δ, ὠρυγμα, τό· 1) mugitus, rugitus, -us, á. 2) ululatus, -us, á.
 ὠρύω, ὠρύομαι· 1) = βρυχώμαι. rugio· 2) = δολιύζω, ululo.
 ὠς (= οὔτως), ita, hoc modo.
 ὠς· 1) ἐπίρ. α') ut ἦ uti: β') sicut ἦ sicuti quemadmodum: γ') tanquam: δ') quasi: (κατελεπετο) ὠς νοσῶν quasi aegrotaret: ε') μετ' ἀριθμητ. circiter, fere ad: ὠς ὀκτὼ σταδίους ἀπέχει, circiter mille pas-

sus abest· ζ') μεθ' ὑπερθι. quam :
 ὡς τάχιστα, quam celerime· ζ')
 ὡς πρὸς τι, versus· η') ἐν ἐπιφων·
 quam, quantopere· ὡς ἀστεῖος ὁ
 ἀνθρώπος, quam urbanus iste est·
 θ') φράσεις: ὡς εἰκός· ut aequum
 est· 2) πρὸθ. in, ad (aliquem ἢ
 σπαν. aliquid)·—3) σύνθ. α') χρον.
 ut, quum, ubi postquam: β') αλ-
 τολογ. quia, quoniam; quod: γ')
 τελικ. ut, quo: δ') ὡς μή, ne: ε')
 συμπτ. = ὥστε, ut.
 ὠσάν, ὡς ἄν, dum, donec.
 ὠσανεῖ, ὡς ἄν εἰ, prout, tanquam
 quasi, pefinde ac si.
 ὠσαύτως, similiter.
 ὠσει, quasi.
 ὠσις, ἡ, impulsus, -us, ἄ.
 ὠσπερ, ut, quemadmodum.
 ὠσπερεῖ, ὠσπερ εἰ, ut si.
 ὠσπερανεῖ, ὠσπερ ἄν εἰ, quasi.
 ὠστε, ut (προηγ. δεικτικῶν).
 ὠστης, ὁ, qui trudit.
 ὠστιζῶ, saepius trudo.
 ὠστικός, ἡ, ὄν, impellens.
 ὠστικῶς, ἐπιρ. impellendo; tru-
 dendo.
 ὠστιμός, ὁ, impulsus, us, ἄ.
 ὠστός, impellendus, a, um.
 ὠτάγρα, ἡ, foriceps auricularia.
 ὠτακουστής, -ῶ, ausculto.
 ὠτακουστής, ὁ, qui auscultat.
 ὠταλγέω -ῶ, ὠταλγιάω -ῶ, au-
 rium dolore labōro, -are.
 ὠταλγία, ἡ, aurium dolor.
 ὠταλγικός, ἡ, ὄν, 1) aurium do-

lore laborans· 2) aurium dolorem
 excitans.

ὦ τᾶν, ὦ τάν, ο homo!
 ὠτειλή, ἡ, cicatrix, -icis, θ.
 ὠτικός, ad aurem pertinens.
 ὠτίον, τό, auricula, -ae, θ.
 ὠτίς, (πι.) otis, -idis, θ.
 ὠτογλυφίς, auriscalptum, οὐ.
 ὠτοειδής, ἔς, similis auriculae.
 ὠτοειδῶς, in formam auriculae.
 ὠτός, ὠτος, (πι.) otus, -i, ἄ.
 ὠτόεις, εσσα, εν, auritus, a, um.
 ὠφέλεια, ἡ, utilitas.
 ὠφελέω -ῶ, juvo, adjuvo, -are,
 aliquem·—οὔμαι ἀπό τινος, ἐκ τινος
 utilitatem capio ex aliquo.
 ὠφέλημα, τό, adjumentum, οὐ.
 ὠφέλησις, ἡ, utilitas, θ.
 ὠφελήτεος, adjuvandus, a, um.
 ὠφέλιμος, ον, utilis, e.
 ὠχρα, ἡ, ochra, -ae, θ.
 ὠχραίνω· 1) pallidum reddo· 2)
 pallesco, -ere.
 ὠχραντικός, pallidum redens.
 ὠχράω -ῶ, palleo, -ere.
 ὠχρία, ἡ, pallor, -oris, ἄ.
 ὠχρίας, ὁ, homo pallidus.
 ὠχρίασις, ἡ, pallor, ἄ.
 ὠχρίάω -ῶ, pallesco (-ui), -ere.
 ὠχρός, ἄ, ὄν, pallidus, a, um.
 ὠχρότης, ἡ, pallor, -oris, ἄ.
 ὠχρόω -ῶ· 1) pallidum reddo;
 -ere· 2) pallidus sum.
 ὠχρωμα, pallor corpori indutus.
 ὠψ (ὠπός), ἡ, oculus, -i, ἄ.
 φώδης, ες, ove similis.

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Α

Ἀάλας, Ahala, -ae, ἄ.
Ἀαρνα (πόλις) Aharna, -ae, θ.
Ἀβαντιάδης, Abantiades, -ae, ἄ.
Ἀβαντιάς, Abantias, adis, θ.
Ἄβας, Abas, -ntis, ἄ.
Ἄβατος (νήσος), Abatos, -i, θ.
Ἄββα (πόλις), Abba, -ae, θ.
Ἄβδηρα, Abdëra, -ae, θ.
Ἄβελλα (πόλις), Abella, ae, θ.
Ἄβελλῖνον (πόλις), Abellinum, οὐδ.
Ἄβεντῖνον (ὄρος), Aventinum, οὐδ.
Ἄβνοβα (ὄρος), Abnoba, -ae, ἄ.
Ἄβος (ὄρος), Aba, -ae, ἄ.
Ἄβυδος (πόλις), Abydus, -i.
Ἄβυδηνός, Abydaenus, a, um.
Ἀγαθοεργοί (ἐν Σπάρτῃ), Agathurgi, -orum, ἄ. πλ.
Ἀγαθοκλῆς, Agathocles, -is.
Ἀγαμέμνων, Agamemnon, -onis, ἄ.
Ἀγήνωρ, Agenor, -oris, ἄ.
Ἀγησίλαος, Agesilaus, -i, ἄ.
Ἀγλαΐα, Aglaia ἢ Aglaja, θ.
Ἀγλαοφῶν, Aglaophon, ἄ.
Ἀγρίππας, Agrippa, -ae, ἄ.
Ἀγριππῖνα, Agrippina, ae, θ.
Ἄγγυλα (πόλις), Agylla, -ae, θ.
Ἄγυριον, Agyrium, -i, οὐ.
Ἀδραμύτιον, Adramytëuns.
Ἀδράστεια, Adrastëa, -ae, θ.
Ἀδραστός, Adrastus, -i, ἄ.
Ἄδρια (πόλις), Hadria, -ae, θ.
Ἄδριας, Hadria, -ae, ἄ.
Ἀδριανός, Hadrianus.
Ἄδωνις, Adônis, -idis, ἄ.
Ἀθαμανία, Athamania, -ae, θ.
Ἀθάμας, Athamas, -ntis, ἄ.
Ἀθηνᾶ, Minerva, -ae, θ.
Ἀθῆναι, Athenae, -arum.
Ἀθῆναιον, Athenaeum, -i, οὐ.
Ἀθηνῖον, Athenio, -onis, ἄ.
Ἀθηνόδοτος, Athenidorus, -i, ἄ.
Ἀλαίη (νήσος), Aeëa, -ae, θ.
Ἀλακός, Aeucus, -i, ἄ.

Ἀιακίδης, Aeacius, -i, ἄ.
Ἄιας Ajax, -acis, ἄ.
Ἄιγαι (νήσοι), Aegae, arum, θ.
Ἄιγαῖον πέλαγος, Aegeus mare.
Ἄιγέυς, Aegeus, -i, ἄ.
Ἄιγινα, Aegina, -ae, θ.
Ἄιγιον, Aegium, -i, οὐ.
Ἄιγὸς ποταμοί, Aegus flumen.
Ἄιγοῦσαι (νήσοι), Aegates; um, θ.
Ἄιγυπτος, Aegyptus, -i, θ.
Ἄιήτης, Aeëta, -ae, ἄ.
Ἄιθιοπία, Aethiopia, ae, θ.
Ἄιλια (Ἰερωσαλήμ), Aelia, ae.
Ἄιμίλιος, Aemilius.
Ἄιμονία (Βοιωτία), Aemonia, -ae.
Ἄινείας, Aeneas, ae, ἄ.
Ἄινειδῆς, Aeneis, idis, θ.
Ἄιολία, Aeolia, -ae, θ.
Ἄιολεῖς, Aeoles, uns ἢ Aeolii.
Ἄιολος, Aeolus, -i, ἄ.
Ἄϊσωπος, Aesopus, -i, ἄ.
Ἄϊτνη, Aetna, -ae, θ.
Ἄιτωλία, Aetolia, -ae, θ.
Ἀκαδήμεια, Academia, -ae, θ.
Ἀκαρνανία, Acarnania, -ae, θ.
Ἀκράγας (πόλις), Agrigentum.
Ἀλεξάνδρεια, Alexandria, ae, θ.
Ἀλέξανδρος, Alexander, dri, ἄ.
Ἄλκιστις, Alcestis, -is, θ.
Ἄλκιβιάδης, Alcibiadës, -is, ἄ.
Ἄλπεις, Alpes, -ium, θ.
Ἄλφειὸς (ποταμός), Alpheus, -i, ἄ.
Ἀμαδρυάδες, Hamadryades, -arum.
Ἀμαζών, Amazon, onis, θ.
Ἀμάλθεια, Amalthea, -ae, θ.
Ἄμμων, (Jupiter) Ammon.
Ἀμφικτύονες, Amphictyones.
Ἀμφικτυονία, ancilium Amphictyonum.
Ἀμφιλοχία, Amphilochia, θ.
Ἀμφιτρίτη, Amphitrite, -es, θ.
Ἀμφιτρυών, Amphitryo, -onis, ἄ.
Ἀνακρέων, Anacreon, -ontis, ἄ.

Ἀνδρομάχη, Andromache, -es, θ.
 Ἀνδρομέδα, Andromeda, -ae, θ.
 Ἀντιόχεια, Antiochia, -ae, θ.
 Ἀντίχριστος, δ, Antichristus.
 Ἀπέννινα ὄρη, Apenninus, -i, δ.
 Ἀπόλλων, δ, Apollo, -inis, δ.
 Ἀππιος, δ, Appius, -ii, δ.
 Ἀραβία, ἡ, Arabia, -ae, θ.
 Ἀραβ, δ, Arabs, -abis, δ.
 Ἀργαφόντης, Argiphontes, -is, δ.
 Ἀργολίς, ἡ, Argolis, -idis, θ.
 Ἀργος, Argi, -orum, δ.
 Ἀργώ, ἡ, Argo, -us, θ.
 Ἀρειος Πάγος, Areopagus, -i, δ.
 Ἀρης, δ, Mars, -rtis, δ.
 Ἀριάδνη, ἡ, Ariadna, -ae, θ.
 Ἀρτεμις, ἡ, Diana, -ae, θ.
 Ἀσία, ἡ, Asia, θ.
 Ἀσκληπιάδης, δ, Asclepiades, δ.
 Ἀσκληπιός, δ, Aesculapius, δ.
 Ἀτλαντικός, δ, Atlanticus, a, um.
 Ἀτλαντίς, Atlantis, -idis, θ.
 Ἄτλας, Atlas, -antis, ἀρ.
 Ἄττικῆ, Attica, -ae, θ.
 Αὐγούστα, Augusta, -ae, θ.
 Αὐγουστος, Augustus, -i, ἀρ.
 Ἀφροδίτη, Venus, -eris, Gypriis.
 Ἀχαΐα, Achaja, -ae, θ.
 Ἀχελῷος, Achelous, -i, ἀρ.
 Ἀχέρων, Achéron, -ntis, δ.
 Ἀχιλλεύς, Achilles, -i, δ.

B

Βαβυλών, Babylon, -onis, θ.
 Βάκχος, Bacchus, -i, δ.
 Βοιωτία, Boeotia.
 Βόσπορος, Bosporus, -i, δ.
 Βυζάντιον, Byzantium, -ii, οὐδ.
 Βυζαντινός, Byzantinus, a, um.

G

Γάδερα, τὰ, Gades, -ium, δ.
 Γάιος, δ, Gajus.
 Γαλλία, Γαλατία, ἡ, Gallia, -ae, θ.
 Γανυμήδης, δ, Ganymèdes, -is, δ.
 Γερμανία, ἡ, Germania, -ae, θ.
 Γοργίας, δ, Gorgias, -ae.
 Γοργόνη, ἡ, Gorgona, -ae, θ.
 Γοργώ, ἡ, Gorgon, -ōnis, θ.

A

Δαΐδαλος, δ, Daedalus, -i, δ.

Δανάη, ἡ, Danae, -es.
 Δαναοί, οἱ, Danai, -ōrum.
 Δαρεῖος, δ, Darēus ἢ Darius, -i.
 Δαυλὶς ἢ Δαύλεια, ἡ, Daulis, -idis.
 Δελφοί, οἱ, Delphi, ōrum, δ.
 Δῆλος, ἡ, Delos, (-us), -i, θ.
 Δημήτηρ, ἡ, Ceres.
 Δημήτριος, δ, Demetrius, -i, δ.
 Διογένης, δ, Diogenes, -is, δ.
 Διονύσιος, δ, Dionysius, -i, δ.
 Διόνυσος, δ, Bacchus, -i, δ.
 Διόσκουροι, οἱ, Castor et Pollux.

E

Ἐκάτη, ἡ, Hecate, -es, θ.
 Ἐκβάτανα, τὰ, Ecbatana, -orum.
 Ἐκτωρ, δ, Hector, -oris, δ.
 Εἰλείθια, ἡ, Lucina, -ae, θ.
 Ἑλένη, ἡ, Helena, -ae, θ.
 Ἑλενος, δ, Helenus, -i, δ.
 Ἑλευσίς, ἡ, Eleusis, -is, θ. ||
 Ἑλευσίνιος, Eleusinius, a, um ||
 τὰ — α μυστήρια, mysteria Eleu-
 sinia.
 Ἑλικών, δ, Helicon, -ōnis, δ.
 Ἑλλάς, ἡ, Hellas, -adis, θ. Grae-
 cia, -ae, θ.
 Ἑλλήσποντος, δ, Hellespontus, -i.
 Ἐπαμεινώνδας, δ, Epaminondas.
 Ἐπιμηθεύς, δ, Epimethes, -i, δ.
 Ἐρατώ, ἡ, Eratu, -us, θ.
 Ἐρεχθεῖον, τό, Erechteum, -i, οὐδ.
 Ἐρεχθεύς, δ, Erechteus, -ci, δ.
 Ἐριν(ν)ύς, ἡ, Erinnyis, -yos, θ.
 αἱ Ἐριννύες, Furiac, -arum, θ.
 Ἐρμῆς, δ, Mercurius, -ii, δ.
 Ἐτεοκλῆς, δ, Eteocles, -is, δ.
 Ἐβα, ἡ, Eva, -ae, θ.
 Εὐβοία, ἡ, Euboea, ae, θ. || Εὐ-
 βοϊκός, ἡ, ὄν, Euboicus, a, um.
 Εὐρουπίδης, δ, Euripides, -is, δ.
 Εὐρώπη, ἡ, Europa, -ae, θ.
 Εὐτέρπη, ἡ, Euterpe, -es, θ.

Z

Ζάκυνθος, ἡ, Zacynthus, -i, θ.
 Ζεὺξιππος, δ, Zeuxippus, -i, δ.
 Ζεῦξις, δ, Zeuxis (pictor).
 Ζεὺς, δ, Jupiter, Jovis, δ.
 Ζέφυρος, δ, Zephyrus, -i, δ.
 Ζήνων, δ, Zeno, -ōnis, δ.

Η

- Ἡλύσιον πεδίων, Elysium campus;
vallis Elysia.
Ἡρα, ἡ, Juno, -onis, θ.
Ἡράκλεια, ἡ, Heraclea, -ae, θ.
Ἡρακλῆς, δ, Hercules, -is, θ.
Ἡράκλειτος, δ, Heraclitus, -i, ἀ.
Ἡρώ, ἡ, Hero, -us, θ.
Ἡρώδης, δ, Herodes, -ae, ἀ.
Ἡσίοδος, δ, Hesiodus, -i, ἀ.
Ἡφαιστος, δ, Vulcanus, -i, ἀ.

Θ

- Θάλεια, ἡ, Thalia, -ae, θ.
Θαλῆς, δ, Thales, -is ἢ -etis.
Θάσος, ἡ, Thasus, (-os), -i.
Θέμις, ἡ, Themis, -idis, θ.
Θεμιστοκλῆς, δ, Themistocles, -is.
Θεοφάνης, δ, Theophanes, -is, ἀ.
Θεοφανώ, ἡ, Theopano.
Θεόφραστος, δ, Theophrastus, -i.
Θερμοπύλαι, αἰ, Thermopylae.
Θεσσαλία, ἡ, Thessalia, -ae, θ.
Θεσσαλονίκη, ἡ, Thessalonica, -ac.
Θῆβαι, αἰ, Thebae, -arum, θ.
Θηραμένης, δ, Theramenes, -ae.
Θησεῖον, τό, Templum Thesei.
Θησεύς, δ, Theseus, -i, ἀ.
Θουκυδίδης, δ, Thucydides, -is.
Θράκη, ἡ, Thracia, -ae, θ.
Θρασύβουλος, δ, Thrasylbulus.

Ι

- Ἰάσων, δ, Iason, -onis, ἀ.
Ἰδη, ἡ, Ida, -ae, θ.
Ἰδομενεύς, δ, Idomeneus, -i, ἀ.
Ἰεριχώ, ἡ, Iericho, -untis.
Ἱεροσόλυμα, τὰ, Hierosolyma.
Ἰησοῦς, δ, Jesus, -u, ἀ. Ἰησοῦς Χριστός, Jesus Christus. || προδ Χριστοῦ, ante Christum natuus.
Ἰλιάς, ἡ, Ilias, -adis, θ.
Ἰλιον, τό, Ilion ἢ Ilium, -ii.
Ἰλλυρία, Ἰλλυρίς, ἡ, Illyria.
Ἰνδία, ἡ, India, -ae, θ. || Ἰνδικός, ἡ, ὄν, Indicus, a, um. || Ἰνδός, δ, Indus, -i.
Ἰουδαία, ἡ, Judaea, -ae, θ.
Ἰούδας, δ, Judas, -aa, ἀ.
Ἰουλιανός, δ, Julianus, -i, ἀ.
Ἰούλιος, δ, Julius, -i, ἀ.
Ἰουλία, ἡ, Julia, -i, θ.

- Ἰουστινιανός, δ, Justinianus, -i.
Ἴπποκράτης, δ, Hippocrates, -is.
Ἴρις, ἡ, Iris, -is καὶ -idis, θ.
Ἴσοκράτης, δ, Isocrates, -is, ἀ.
Ἴστρος, δ, Ister ἢ Hister, -stri, ἀ.
Ἰταλία, ἡ, Italia, -ae, θ.
Ἰφιγένεια, ἡ, Iphigenia, -ae, θ.
Ἰωλκός, ἡ, Iolcos (-us), -i, θ.
Ἰωνία, ἡ, Ionia, -ae, θ.

Κ

- Κάδμος, δ, Cadmus, -i, ἀ.
Καῖσαρ, δ, Caesar, -iris, ἀ.
Καλλιόπη, ἡ, Calliope, -es, θ.
Καλλιρρόη, ἡ, Callirhoe, -es, θ.
Καλυψώ, ἡ, Calypso, -us, θ.
Κάλχας, δ, Calchas, -ntis, ἀ.
Καπιτώλιον, τό, Capitolium, -ii.
Καπύη, ἡ, Capua, -ae, θ.
Καρχηδών, ἡ, Carthago, θ. || Καρχηδόσιος, α, ὄν, Carthaginensis, e. || Καρχηδονιακός, ἡ, ὄν, Punicus, a, um.
Κάτων, δ, Cato, -onis.
Καύκασος, δ, Caucasus, -i.
Κιγιννάτος, δ, Cincinnatus, -i.
Κικέρων, δ, Cicero, -onis.
Κιλικία, ἡ, Cilicia, -ae.
Κίμων, δ, Cimon, -ōnis, ἀ.
Κλειώ, ἡ, Clio, -us, θ.
Κολοφών, ἡ, Colophon, -ōnis, θ.
Κολχίς, ἡ, Colchis, -idis, θ.
Κολωνός, δ, Colonus, -i, ἀ.
Κόρινθος, δ, Corinthus, -i, θ.
Κρήτη, ἡ, Creta, -ae, θ. || Κρήσα, ὄν, Cres, -etis. || Κρησσα, ἡ, Cressa, ae. || Κρητικός, Critensis, e.
Κρόνια, τὰ, Saturnalia, -ium.
Κρόνος, δ, Saturnus, -i, ἀ.
Κυβέλη, ἡ, Cybele, -es, θ.
Κυκλάδες (νησοί), Cyclades, um.
Κύκλωψ, δ, Cyclops.
Κύπρις (Ἀφροδίτη), Cyprus, θ.
Κύπρος, ἡ, Cyprus, -i, θ. || Κύπριος, -ακός, Cyprius, Cyprius, Cypriacus, a, um.
Κωκυτός, δ, Cocytus, -i.

Λ

- Λακεδαίμων, ἡ, Lacedaemon, onis. || Λακεδαιμόσιος, α, ὄν, Lacedaemonius, a, um.

Λαμία, ἡ, Lamia, -ae, θ. || **Λαμῆς**, Lamiensis, e.
Λαοδίκεια, ἡ, Laodicæa, -ae, θ.
Λαοκόων, δ, Laocon, -ontis.
Λαομέδων, δ, Laomedon, -ntis.
Λάρισα, ἡ, Larissa, -ae, θηλ. || **Λαρισσαῖος**, Larissæus, a, um.
Λέρνη, ἡ, Lerna, -ae, θ.
Λέσβος, ἡ, Lesbos, -i, θ. || **Λέσβιος**, a, on, Lesbios, a, um.
Λητώ, ἡ, Latona, -ae, θ.
Λιβύη, Libya, -ae, θ., Africa, æ. || **Λιβυκός**, ἡ, ὄν, Libycus, Africanus, a, um.
Λοκρίς, ἡ, Locris, -idis' || **οἱ Λοκροί**, Locri.
Λυδία, ἡ, Lydia' || **Λύδιος**, -ικός, Lydius, a, um' || **Λυδός**, Lydus.
Λυκία, ἡ, Lycia, -ae.
Λυκούργος, δ, Lycurgus, -i.

M

Μαγνησία, ἡ, Magnesia, -ae.
Μακεδονία, ἡ, Macedonia, -ae' || **Μακεδών**, Macedo, -onis.
Μαραθῶν, δ, Marathon, -ónis' || **Μαραθῶνιος**, Marathonius, a, um.
Μάριος, δ, Marius, -ii, á.
Μαρία, ἡ, Maria, -ae.
Μάρκος, δ, Marcus, -i, á.
Μαθηαῖος, δ, Mathæus, -i, á.
Μέγαρα, τά, Megara, -orum, οὐ. πλ. || **Μεγαρεὺς**, δ, Megarensis -is.
Μελπομένη, ἡ, Melpomene, -es, θ.
Μέμφις, ἡ, Memphis, -is, θ.
Μενέλαος, δ, Menelaus, á.
Μήδεια, ἡ, Medæa, -ae, θ.
Μηδία, ἡ, Media, ae, θ.
Μήλος, ἡ, Melus, -i.
Μιθριδάτης, δ, Mithridates, -is.
Μίλητος, ἡ, Milêtus, -i, θ. || **Μιλήσιος**, Milesius, a, um.
Μίνως, δ, Minos, -dis, á.
Μυκηναίαι, αἱ, Mycenæ, arum, θ. || **Μυκηναῖος**, a, on, Mycenæus.
Μυτιλήνη, ἡ, Mytilene, -es, θ.

N

Νεάπολις, ἡ, Neapolis, -is.
Νεῖλος, δ, Nilus, -i, á.
Νέρων, δ, Nero, -onis.
Νικαία, ἡ, Nicaea, ae, θ.

Νικόλαος, δ, Nicolâus, -is, á.
Νιόβη, ἡ, Niobe, -es, θ.

Ξ

Ξανθίππη, ἡ, Xanthippe, es, θ.
Ξάνθιππος, δ, Xanthippus, -i, á.
Ξενοφάνης, δ, Xenophanes, -is, á.
Ξενοφῶν, δ, Xenophon, -ontis, á.

Ο

Ὀδησός, ἡ, Odessus, -i, á.
Ὀδυσσεύς, δ, Ulixes, -is, á. || **Ὀδύσεια**, ἡ, Odessea, -ae, θ.
Ὄκτη, ἡ, Oeta kai Oete, -es.
Ὀλυμπία, ἡ, Olympia, -ae, θ. || **Ὀλύμπια**, τά, (ἀγωνίσματα), Iudii olympici, olympia, -orum.
Ὀλυμπος, δ, Olympus, -i, á.
Ὅμηρος, δ, Homerus, -i, á.
Ὀρέστης, δ, Orestes, -ae, á.
Ὀρφεύς, δ, Orpheus, -ei kai -eos.
Ὀυρανία, ἡ, Urania, -ae, θ.

Π

Παγασαί, αἱ, Pagasæ, -arum, θ. || **δ Παγασητικὸς κόλπος**, sinus Pagasæus.
Πανδώρα, ἡ, Pandora, -ae, θ.
Πάρις, δ, Paris, -idis, á.
Παρίσιοι, οἱ, Parisii, -orum, á.
Παρνασσός, δ, Parnasus, á.
Πάρνης, δ, Parnes, -ethis, θ.
Παυσανίας, δ, Pausanias, ae, á.
Πειραιεύς, δ, Piræus, -i, á.
Πεισίστρατος, δ, Pisistratus, -i.
Περικλῆς, δ, Pericles, -is ἢ -i.
Περσεύς, δ, Perseus, -i, á.
Προσεφώνη, ἡ, Proserpina, -ae, θ.
Πηνειός, δ, Peneus, -ei, á.
Πηνελόπη, ἡ, Penelope, -es kai Penelopa, -ae, θ.
Πίνδαρος, δ, Pindarus, -i, á.
Πλαταιαί, αἱ, Plataeæ, -arum, θ.
Πλάτων, δ, Plato ἢ Platon, á.
Πλίνιος, δ, Plinius, -i, á.
Πλούτων, δ, Pluto ἢ -n, á.
Πολυδέυκης, δ, Pollux, -cis, á.
Πολύμνια, ἡ, Polymnia, -ae.
Πολυνείκης, δ, Polynices, -is, á.
Πομπηία, **Πομπηῖοι** (πόλις), Pompeji, -orum, á.
Πομπηῖος, δ, Pompejus, -i, á,

Ποσειδών, δ, Neptunus, -i, δ.
 Πραξιτέλης, δ, Praxiteles, -is, δ.
 Πρίαμος, δ, Priamus, -i.
 Προμηθεύς, δ, Prometheus, -ei, δ.
 Πυθαγόρας, δ, Pythagoras, -ae, δ.
 Πυθία, ἡ, Pythia, -ae, θ.

Ρ

Ρέα, ἡ, Rhea, -ae, θ.
 Ρήνος, δ, Rhenus (fluvius).
 Ρόδος, ἡ, Rhodos, -i.
 Ρώμη, ἡ, Roma, -ae' || Ρωμαϊκός,
 ἡ, ὄν, Ρωμαῖος, α, ὄν, Romanus,
 Latinus, a, um' || ρωμαῖοι, ro-
 mane.

Σ

Σαλαμίς, ἡ, Salamis, inis, θ.
 Σάμος, Samos (-us), -i.
 Σάρδεις, αἱ, Sardes, -ium, θ.
 Σελεύκεια, ἡ, Seleucéa, -ae, θ.
 Σίβυλλα, ἡ, Sibylla, -ae, θ.
 Σικελία, ἡ, Sicilia, -ae, θ.
 Σκύλλα, ἡ, Scylla, -ae, θ.
 Σμύρνη, ἡ, Smyrna, -ae, θ.
 Σούσα, τὰ, Susa, -orum, δ.
 Σόλων, δ, Solon ἢ solo.
 Σοφοκλῆς, δ, Sophocles -um -is, δ.
 Σπάρτη, ἡ, Sparta, -ae, ἢ Sparte,
 -es' || Σπαρτιάτης, Spartiates.
 Στράβων, δ, Strabo, -onis, δ.
 Στύξ, ἡ, Styx -ygis, θ.
 Συρακοῦσαι, Συρακόσαι, αἱ, Syracūsae, -arum, θ.
 Σφίγξ, ἡ, Sphinx, -ngis, θ.
 Σωκράτης, δ, Socrates, -is, δ.

Τ

Τάναγρα, ἡ, Tanagra, -ae, θ.
 Τάνταλος, δ, Tantalus, -i, δ.
 Τάρας, δ, Tarentum, -i.
 Ταρσός, ἡ, Tarsus, -i, δ.
 Τεργέστη, ἡ, Tergeste, -is, ὄν.
 Τερψιχόρη, ἡ, Terpsichore, -es, θ.
 Τίταν, δ, Titan, -anis, ὄν.
 Τραπεζοῦς, ἡ, Trapezus, -untis, θ.
 Τροία, ἡ, Troja, -ae, θ.
 Τροϊζή, ἡ, Troezen, -ēnis, θ.
 Τυνδάρειος (-ως), δ, Tyndareus.

Τυρρηνία, ἡ, Etruscia' || Τυρρην-
 κός, Etruscus, a, um' || πέλαγος,
 mare etruscum.

Υ

Ύακινθος, δ, Hyacinthus, δ.
 Ύγλας, δ, Hylas, -ae, δ.
 Ύλη (πόλις) ἡ, Hyle, -es, θ.
 Ύμηττός, δ, Hymettum.
 Ύπατη (πόλις), ἡ, Hypata, -ae,
 θ. || Ύπαταῖος, Hypateus, a, um.

Φ

Φάβιος, δ, Phabius, -ii, δ.
 Φαβρίκιος, δ, Phabricius, δ.
 Φαίδων, δ, Phaedon, onis, a.
 Φαιναρέτη, ἡ, Phaenareta, -ae.
 Φάληρον, τό, Phalerum.
 Φειδίας, δ, Phidias, -ae, -ae, δ.
 Φιλήμων, δ, Philemon, -onis.
 Φίλιππος, δ, Philippus, -i.
 Φιλοποίμην, δ, Philopoemen, δ.
 Φρυγία, ἡ, Phrygia, -a-, θ.
 Φρύνη, ἡ, Phryne, -es, θ.

Χ

Χαλκίς, ἡ, Chalcis, -idis' || Χαλχι-
 δεύς, Chalcidensis.
 Χάρυβδις, ἡ, Charybdis, -is, θ.
 Χάρων, δ, Charon, -ontis, δ.
 Χίος, ἡ, Chius (-os), -i, θ.
 Χριστός, δ, Christus, -i.
 Χρυσηῖς, ἡ, Chryseis, -idis, θ.
 Χρύσης, δ, Chryses, -ae, δ.

Ψ

Ψαμμήνητος, δ, Psammenitus, δ.
 Ψαμμήτιχος, δ, Psammetchus, δ.
 *Ψαρά, τὰ, Psara.
 Ψυχή, ἡ, Psyche, θ.

Ω

Ἐγγύης ἢ Ἐγγυος, δ, Ogyges.
 Ἐκεανός, δ, Oceanus, -i, δ.
 Ἐκεανία, ἡ, Oceania, -ae, θ.
 Ἐκεανίτις, ἡ, Oceanitis, -idis, θ.
 Ἐφριων, δ, Orion, -ionis, δ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ - ΑΘΗΝΑΙ

Ἐξεδόθησαν τὰ ἐξῆς νέα βιβλία.

Πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

Α' Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Γ. Ἀλεξάνδρου. . . Δρ.	7.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΝ, Γ. Ἀλεξάνδρου. . . >	7.50
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ λεξικὸν Φ. Φιλίππου >	3.50
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΝ > Φ. Φιλίππου >	3.50
Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Χ. de Bouge. . . >	5.—
ΗΧΩ ΤΟΥ ΔΟΝΔΙΝΟΥ, ἔκδοσις νέα. >	1.25
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης, Γ. Ἀλεξάνδρου. . . >	2.—
ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΙ, Ν. Κοντοπούλου. . . >	2.—
ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων >	0.90
ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ, Ἀλεξ. Γεωργιάδου . . . >	0.60

Β' Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ τόμ. 2 Θ. Γ. Κυπρίου Δρ.	12.—
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΝ τόμ. 2 Θ. Γ. Κυπρίου . . . >	14.—
Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Χ. de Bouge . . . >	6.—
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ Δ. Κωνσταντίνου. >	2.—
ΜΙΚΡΟΝ ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Δεξιλόγιον >	1.—
ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΙ Διάλογοι Κουρσιέ . . . >	3.—
ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων >	0.80
ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΙ Διάλογοι, Χ. Γεωργιάδου. >	1.50
ΗΧΩ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ Μετὰ πλήρους Δεξιλογίου. >	2.—
ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ, Δ. Κωνσταντίνου >	0.60
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ λεξικὸν Μελισσοπούλου >	4.—
ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΟΝ λεξικὸν Μελισσοπούλου >	4.—

Γ' Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΕΡΜΑΝΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Ἐμ. Δρακοπούλου. Δρ.	7.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ, Χ. Χαμαδά. >	7.50
Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Sanderson. >	3.50
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης, Χ. Χαμαδά. . . >	2.—
ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλλήν. χαρακτήρων. >	1.—

Δ' Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΙΤΑΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Μ. Π. Περίδου. . . Δρ.	8.—
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΝ, Μ. Π. Περίδου >	10.—
Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, Χ. de Bouge. >	5.50
ΙΤΑΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ, Χ. Γεωργιάδου. >	2.—
ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΙ Διάλογοι Χ. Γεωργιάδου >	1.50
ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΙ Διάλογοι δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων. >	1.—
ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ Χ. Γεωργιάδου. >	0.60

ΛΕΞΙΚΟΝ ΟΜΗΡΙΚΟΝ Μέγα, Ἰ. Πανταζίδου. >	7.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ, Χρ. Μ. Ἀδαμαντίου. >	4.50
ΛΕΞΙΚΟΝ ΛΑΤΙΝΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, Σ. Κουμανούδη . . . >	7.50

